Holy Bible

Aionian Edition®

Η μετάφρασις τῶν Ἑβδομήκοντα

Greek Septuagint LXX

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®

Η μετάφρασις τῶν Ἑβδομήκοντα
Greek Septuagint LXX

CC Attribution NoDerivatives NonCommercial 4.0, 2018-2024
Source text: Crosswire.org
Source version: 8/31/2022
Source copyright: Copyrighted, Free NonCommercial Distribution
LXX, 270 BC, Steve Amato, Boston Christian Bible Study Resources, 1971
Accent and breathing marks are omitted

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
https://Nainoia-Inc.signedon.net

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ’s victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal… and purple is the color of royalty!

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

Table of Contents

OLD TESTAMENT

Γένεσις 11
Ἔξοδος 77
Λευϊτικόν 129
Ἀριθμοί 169
Δευτερονόμιον 223
Ἰησοῦς Ναυῆ 270
Κριταί 301
Ῥούθ 334
Βασιλειῶν Α′ 339
Βασιλειῶν Β′ 380
Βασιλειῶν Γ′ 417
Βασιλειῶν Δ′ 456
Παραλειπομένων Α′ 495
Παραλειπομένων Β′ 529
Ἔσδρας Α′ 573
Ἔσδρας Β′ 585
Ἐσθήρ 602
Ἰώβ 611
Ψαλμοί 640
Παροιμίαι 716
Ἐκκλησιαστής 742
Ἆσμα Ἀσμάτων 752
Ἠσαΐας 757
Ἱερεμίας 815
Θρῆνοι 877
Ἰεζεκιήλ 883
Δανιήλ 945
Ὠσηέ′ 965
Ἰωήλ′ 974
Ἀμώς′ 978
Ὀβδιού 985
Ἰωνᾶς' 987
Μιχαίας 990
Ναούμ 996
Ἀμβακούμ 999
Σοφονίας 1002
Ἀγγαῖος 1005
Ζαχαρίας 1007
Μαλαχίας 1018

APPENDIX
Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

OLD TESTAMENT

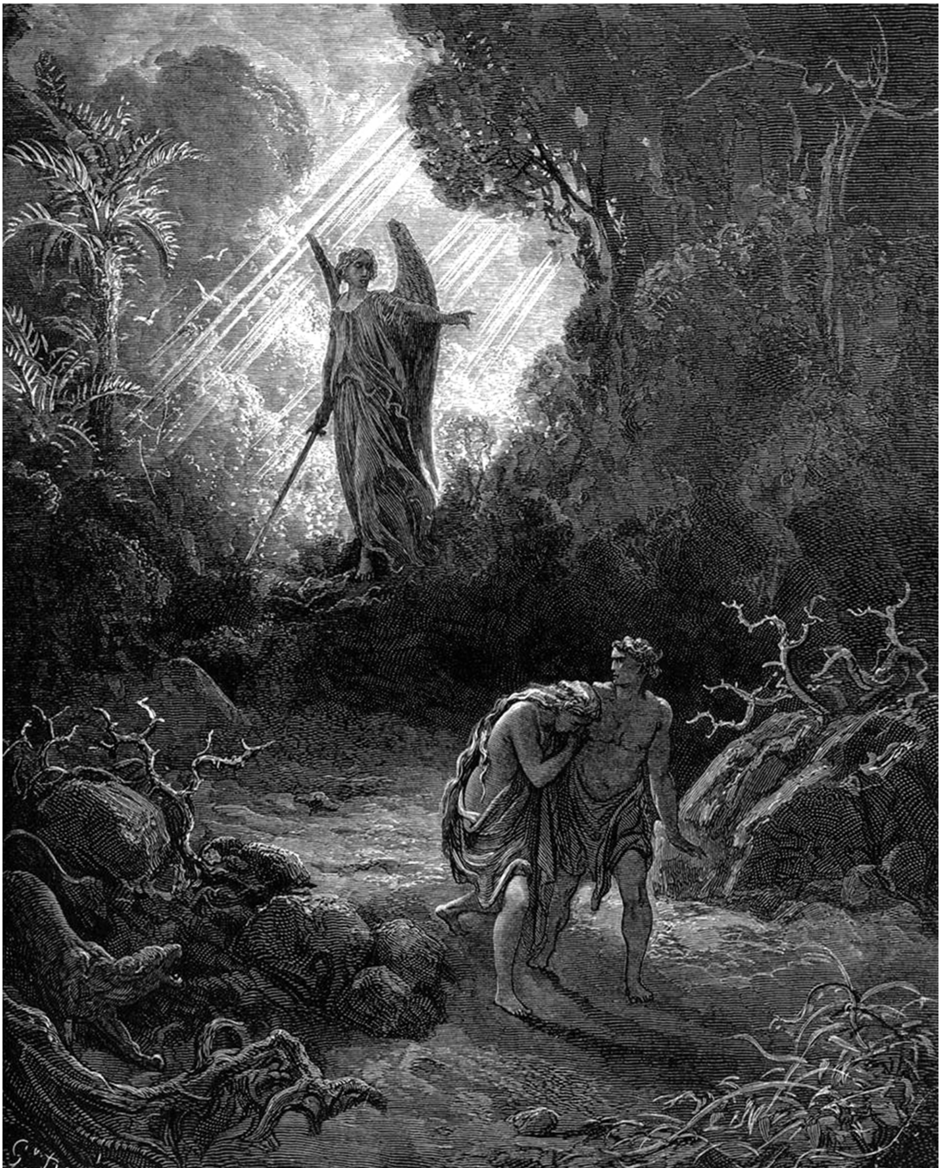

Καὶ ἐξέβαλεν τὸν Αδαμ καὶ κατῴκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς καὶ
ἔταξεν τὰ χερουβιμ καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην
φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς
Γένεσις 3:24

Γένεσις

1 ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν 2 ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος
καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου καὶ πνεῦμα θεοῦ
ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος 3 καὶ εἶπεν ὁ θεός
γενηθήτω φῶς καὶ ἐγένετο φῶς 4 καὶ εἶδεν ὁ
θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς
ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους
5 καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ
σκότος ἐκάλεσεν νύκτα καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ
ἐγένετο πρωί ἡμέρα μία 6 καὶ εἶπεν ὁ θεός
γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ
ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος
καὶ ἐγένετο οὕτως 7 καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ
στερέωμα καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ
ὕδατος ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος 8
καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν καὶ
εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ
ἐγένετο πρωί ἡμέρα δευτέρα 9 καὶ εἶπεν ὁ θεός
συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ
εἰς συναγωγὴν μίαν καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά καὶ
ἐγένετο οὕτως καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω
τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν καὶ
ὤφθη ἡ ξηρά 10 καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν ξηρὰν
γῆν καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσεν
θαλάσσας καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν 11 καὶ εἶπεν
ὁ θεός βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον
σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ’ ὁμοιότητα καὶ ξύλον
κάρπιμον ποιοῦν καρπόν οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν
αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτως
12 καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον
σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ’ ὁμοιότητα καὶ ξύλον
κάρπιμον ποιοῦν καρπόν οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν
αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι
καλόν 13 καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί
ἡμέρα τρίτη 14 καὶ εἶπεν ὁ θεός γενηθήτωσαν
φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς
φαῦσιν τῆς γῆς τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς
ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτὸς καὶ ἔστωσαν
εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ
εἰς ἐνιαυτοὺς 15 καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν
τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ
τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτως 16 καὶ ἐποίησεν ὁ
θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους τὸν
φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν
φωστῆρα τὸν ἐλάσσω εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός καὶ
τοὺς ἀστέρας 17 καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν τῷ
στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς
γῆς 18 καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς καὶ
διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ σκότους καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν 19 καὶ
ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί ἡμέρα τετάρτη
20 καὶ εἶπεν ὁ θεός ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἑρπετὰ
ψυχῶν ζωσῶν καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς
γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐγένετο
οὕτως 21 καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα
καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζῴων ἑρπετῶν ἃ ἐξήγαγεν
τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν καὶ πᾶν πετεινὸν
πτερωτὸν κατὰ γένος καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλά
22 καὶ ηὐλόγησεν αὐτὰ ὁ θεὸς λέγων αὐξάνεσθε
καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς
θαλάσσαις καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ
τῆς γῆς 23 καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί
ἡμέρα πέμπτη 24 καὶ εἶπεν ὁ θεός ἐξαγαγέτω
ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος τετράποδα καὶ

ἑρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ ἐγένετο
οὕτως 25 καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ θηρία τῆς
γῆς κατὰ γένος καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος καὶ
πάντα τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν
καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλά 26 καὶ εἶπεν ὁ θεός
ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ
καθ' ὁμοίωσιν καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς
θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων
τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς 27
καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα
θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν
αὐτούς 28 καὶ ηὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς λέγων
αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν
γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν
ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ
οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς
γῆς καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων
ἐπὶ τῆς γῆς 29 καὶ εἶπεν ὁ θεός ἰδοὺ δέδωκα
ὑμῖν πᾶν χόρτον σπόριμον σπεῖρον σπέρμα ὅ
ἐστιν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς καὶ πᾶν ξύλον ὃ
ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου ὑμῖν
ἔσται εἰς βρῶσιν 30 καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς
καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ παντὶ
ἑρπετῷ τῷ ἕρποντι ἐπὶ τῆς γῆς ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ
ψυχὴν ζωῆς πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν
καὶ ἐγένετο οὕτως 31 καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ πάντα
ὅσα ἐποίησεν καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν καὶ ἐγένετο
ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί ἡμέρα ἕκτη

2 καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ
πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν 2 καὶ συνετέλεσεν ὁ θεὸς ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν καὶ
κατέπαυσεν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων
τῶν ἔργων αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν 3 καὶ ηὐλόγησεν
ὁ θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν
αὐτήν ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν
ἔργων αὐτοῦ ὧν ἤρξατο ὁ θεὸς ποιῆσαι 4 αὕτη ἡ
βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς ὅτε ἐγένετο ᾗ
ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
5 καὶ πᾶν χλωρὸν ἀγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς
γῆς καὶ πάντα χόρτον ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι
οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἄνθρωπος
οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι τὴν γῆν 6 πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν
ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζεν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς 7 καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον χοῦν
ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς
ψυχὴν ζῶσαν 8 καὶ ἐφύτευσεν κύριος ὁ θεὸς
παράδεισον ἐν Εδεμ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔθετο
ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασεν 9 καὶ ἐξανέτειλεν
ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὡραῖον εἰς
ὅρασιν καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν καὶ τὸ ξύλον τῆς
ζωῆς ἐν μέσῳ τῷ παραδείσῳ καὶ τὸ ξύλον τοῦ
εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ 10 ποταμὸς
δὲ ἐκπορεύεται ἐξ Εδεμ ποτίζειν τὸν παράδεισον
ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς 11 ὄνομα
τῷ ἑνὶ Φισων οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν
Ευιλατ ἐκεῖ οὗ ἐστιν τὸ χρυσίον 12 τὸ δὲ χρυσίον
τῆς γῆς ἐκείνης καλόν καὶ ἐκεῖ ἐστιν ὁ ἄνθραξ
καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος 13 καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ
τῷ δευτέρῳ Γηων οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν
γῆν Αἰθιοπίας 14 καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος Τίγρις
οὗτος ὁ πορευόμενος κατέναντι Ἀσσυρίων ὁ
δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος οὗτος Εὐφράτης 15 καὶ
ἔλαβεν κύριος ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασεν
καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ ἐργάζεσθαι

αὐτὸν καὶ φυλάσσειν **16** καὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ
θεὸς τῷ Αδαμ λέγων ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν
τῷ παραδείσῳ βρώσει φάγῃ **17** ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου
τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν οὐ φάγεσθε
ἀπ’ αὐτοῦ ᾗ δ’ ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ’ αὐτοῦ
θανάτῳ ἀποθανεῖσθε **18** καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός
οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ποιήσωμεν
αὐτῷ βοηθὸν κατ’ αὐτόν **19** καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς
ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ
πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἤγαγεν αὐτὰ
πρὸς τὸν Αδαμ ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά καὶ πᾶν ὃ
ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸ Αδαμ ψυχὴν ζῶσαν τοῦτο
ὄνομα αὐτοῦ **20** καὶ ἐκάλεσεν Αδαμ ὀνόματα
πᾶσιν τοῖς κτήνεσιν καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ
οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ τῷ
δὲ Αδαμ οὐχ εὑρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ **21**
καὶ ἐπέβαλεν ὁ θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Αδαμ
καὶ ὕπνωσεν καὶ ἔλαβεν μίαν τῶν πλευρῶν
αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσεν σάρκα ἀντ’ αὐτῆς **22**
καὶ ᾠκοδόμησεν κύριος ὁ θεὸς τὴν πλευράν ἣν
ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Αδαμ εἰς γυναῖκα καὶ ἤγαγεν
αὐτὴν πρὸς τὸν Αδαμ **23** καὶ εἶπεν Αδαμ τοῦτο
νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς
σαρκός μου αὕτη κληθήσεται γυνή ὅτι ἐκ τοῦ
ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήμφθη αὕτη **24** ἕνεκεν τούτου
καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν
25 καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί ὅ τε Αδαμ καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ καὶ οὐκ ᾐσχύνοντο

3 ὁ δὲ ὄφις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν
θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὧν ἐποίησεν κύριος ὁ
θεός καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί τί ὅτι εἶπεν
ὁ θεός οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ
ἐν τῷ παραδείσῳ **2** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει
ἀπὸ καρποῦ ξύλου τοῦ παραδείσου φαγόμεθα **3**
ἀπὸ δὲ καρποῦ τοῦ ξύλου ὅ ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ
παραδείσου εἶπεν ὁ θεός οὐ φάγεσθε ἀπ’ αὐτοῦ
οὐδὲ μὴ ἅψησθε αὐτοῦ ἵνα μὴ ἀποθάνητε **4** καὶ
εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε
5 ᾔδει γὰρ ὁ θεὸς ὅτι ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ’
αὐτοῦ διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοί καὶ
ἔσεσθε ὡς θεοὶ γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν
6 καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν
καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν καὶ ὡραῖόν
ἐστιν τοῦ κατανοῆσαι καὶ λαβοῦσα τοῦ καρποῦ
αὐτοῦ ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς
μετ’ αὐτῆς καὶ ἔφαγον **7** καὶ διηνοίχθησαν οἱ
ὀφθαλμοὶ τῶν δύο καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν
καὶ ἔρραψαν φύλλα συκῆς καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς
περιζώματα **8** καὶ ἤκουσαν τὴν φωνὴν κυρίου
τοῦ θεοῦ περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ
δειλινόν καὶ ἐκρύβησαν ὅ τε Αδαμ καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ
τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου **9** καὶ ἐκάλεσεν κύριος
ὁ θεὸς τὸν Αδαμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Αδαμ ποῦ
εἶ **10** καὶ εἶπεν αὐτῷ τὴν φωνήν σου ἤκουσα
περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ ἐφοβήθην
ὅτι γυμνός εἰμι καὶ ἐκρύβην **11** καὶ εἶπεν αὐτῷ
τίς ἀνήγγειλέν σοι ὅτι γυμνὸς εἶ μὴ ἀπὸ τοῦ
ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ
φαγεῖν ἀπ’ αὐτοῦ ἔφαγες **12** καὶ εἶπεν ὁ Αδαμ
ἡ γυνή ἣν ἔδωκας μετ’ ἐμοῦ αὕτη μοι ἔδωκεν
ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔφαγον **13** καὶ εἶπεν κύριος
ὁ θεὸς τῇ γυναικί τί τοῦτο ἐποίησας καὶ εἶπεν
ἡ γυνή ὁ ὄφις ἠπάτησέν με καὶ ἔφαγον **14** καὶ

εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ ὄφει ὅτι ἐποίησας τοῦτο
ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ
ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῆς γῆς ἐπὶ τῷ στήθει
σου καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ καὶ γῆν φάγῃ πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου **15** καὶ ἔχθραν θήσω
ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς καὶ
ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
σπέρματος αὐτῆς αὐτός σου τηρήσει κεφαλήν
καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν **16** καὶ τῇ γυναικὶ
εἶπεν πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ
τὸν στεναγμόν σου ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα καὶ
πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου καὶ αὐτός
σου κυριεύσει **17** τῷ δὲ Αδαμ εἶπεν ὅτι ἤκουσας
τῆς φωνῆς τῆς γυναικός σου καὶ ἔφαγες ἀπὸ
τοῦ ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου
μὴ φαγεῖν ἀπ’ αὐτοῦ ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς
ἔργοις σου ἐν λύπαις φάγῃ αὐτὴν πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς σου **18** ἀκάνθας καὶ τριβόλους
ἀνατελεῖ σοι καὶ φάγῃ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ **19**
ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου φάγῃ τὸν ἄρτον
σου ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς
ἐλήμφθης ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ **20** καὶ
ἐκάλεσεν Αδαμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ
Ζωή ὅτι αὕτη μήτηρ πάντων τῶν ζώντων **21** καὶ
ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Αδαμ καὶ τῇ γυναικὶ
αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς
22 καὶ εἶπεν ὁ θεός ἰδοὺ Αδαμ γέγονεν ὡς εἷς
ἐξ ἡμῶν τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν καὶ
νῦν μήποτε ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα καὶ λάβῃ τοῦ
ξύλου τῆς ζωῆς καὶ φάγῃ καὶ ζήσεται εἰς τὸν
αἰῶνα **23** καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς
ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι τὴν
γῆν ἐξ ἧς ἐλήμφθη **24** καὶ ἐξέβαλεν τὸν Αδαμ καὶ
κατῴκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς
τρυφῆς καὶ ἔταξεν τὰ χερουβιμ καὶ τὴν φλογίνην
ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην φυλάσσειν τὴν ὁδὸν
τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς

4 Αδαμ δὲ ἔγνω Ευαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τὸν Καιν καὶ εἶπεν
ἐκτησάμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ θεοῦ **2** καὶ
προσέθηκεν τεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Αβελ
καὶ ἐγένετο Αβελ ποιμὴν προβάτων Καιν δὲ ἦν
ἐργαζόμενος τὴν γῆν **3** καὶ ἐγένετο μεθ’ ἡμέρας
ἤνεγκεν Καιν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν
τῷ κυρίῳ **4** καὶ Αβελ ἤνεγκεν καὶ αὐτὸς ἀπὸ
τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ καὶ ἀπὸ
τῶν στεάτων αὐτῶν καὶ ἐπεῖδεν ὁ θεὸς ἐπὶ Αβελ
καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ **5** ἐπὶ δὲ Καιν καὶ ἐπὶ
ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχεν καὶ ἐλύπησεν
τὸν Καιν λίαν καὶ συνέπεσεν τῷ προσώπῳ **6** καὶ
εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Καιν ἵνα τί περίλυπος
ἐγένου καὶ ἵνα τί συνέπεσεν τὸ πρόσωπόν σου **7**
οὐκ ἐὰν ὀρθῶς προσενέγκῃς ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς
ἥμαρτες ἡσύχασον πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφὴ αὐτοῦ
καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ **8** καὶ εἶπεν Καιν πρὸς Αβελ
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ διέλθωμεν εἰς τὸ πεδίον καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ καὶ
ἀνέστη Καιν ἐπὶ Αβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ
ἀπέκτεινεν αὐτόν **9** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Καιν
ποῦ ἐστιν Αβελ ὁ ἀδελφός σου ὁ δὲ εἶπεν οὐ
γινώσκω μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μού εἰμι ἐγώ **10**
καὶ εἶπεν ὁ θεός τί ἐποίησας φωνὴ αἵματος τοῦ
ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρός με ἐκ τῆς γῆς **11** καὶ νῦν
ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἣ ἔχανεν τὸ στόμα
αὐτῆς δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς
χειρός σου **12** ὅτι ἐργᾷ τὴν γῆν καὶ οὐ προσθήσει

τὴν ἰσχὺν αὐτῆς δοῦναί σοι στένων καὶ τρέμων
ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς **13** καὶ εἶπεν Καιν πρὸς τὸν
κύριον μείζων ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναί με **14** εἰ
ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς καὶ
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι καὶ ἔσομαι
στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔσται πᾶς
ὁ εὑρίσκων με ἀποκτενεῖ με **15** καὶ εἶπεν αὐτῷ
κύριος ὁ θεός οὐχ οὕτως πᾶς ὁ ἀποκτείνας Καιν
ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει καὶ ἔθετο κύριος
ὁ θεὸς σημεῖον τῷ Καιν τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν
πάντα τὸν εὑρίσκοντα αὐτόν **16** ἐξῆλθεν δὲ Καιν
ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Ναιδ
κατέναντι Εδεμ **17** καὶ ἔγνω Καιν τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τὸν Ενωχ καὶ ἦν
οἰκοδομῶν πόλιν καὶ ἐπωνόμασεν τὴν πόλιν ἐπὶ
τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ενωχ **18** ἐγενήθη
δὲ τῷ Ενωχ Γαιδαδ καὶ Γαιδαδ ἐγέννησεν τὸν
Μαιηλ καὶ Μαιηλ ἐγέννησεν τὸν Μαθουσαλα
καὶ Μαθουσαλα ἐγέννησεν τὸν Λαμεχ **19** καὶ
ἔλαβεν ἑαυτῷ Λαμεχ δύο γυναῖκας ὄνομα τῇ μιᾷ
Αδα καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Σελλα **20** καὶ ἔτεκεν
Αδα τὸν Ιωβελ οὗτος ἦν ὁ πατὴρ οἰκούντων
ἐν σκηναῖς κτηνοτρόφων **21** καὶ ὄνομα τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ Ιουβαλ οὗτος ἦν ὁ καταδείξας
ψαλτήριον καὶ κιθάραν **22** Σελλα δὲ ἔτεκεν καὶ
αὐτὴ τὸν Θοβελ καὶ ἦν σφυροκόπος χαλκεὺς
χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἀδελφὴ δὲ Θοβελ Νοεμα
23 εἶπεν δὲ Λαμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυναιξίν Αδα
καὶ Σελλα ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς γυναῖκες
Λαμεχ ἐνωτίσασθέ μου τοὺς λόγους ὅτι ἄνδρα
ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἐμοὶ καὶ νεανίσκον εἰς
μώλωπα ἐμοί **24** ὅτι ἑπτάκις ἐκδεδίκηται ἐκ Καιν
ἐκ δὲ Λαμεχ ἑβδομηκοντάκις ἑπτά **25** ἔγνω δὲ
Αδαμ Ευαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα
ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Σηθ λέγουσα ἐξανέστησεν γάρ μοι ὁ θεὸς σπέρμα
ἕτερον ἀντὶ Αβελ ὃν ἀπέκτεινεν Καιν **26** καὶ τῷ
Σηθ ἐγένετο υἱός ἐπωνόμασεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ενως οὗτος ἤλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα
κυρίου τοῦ θεοῦ

5 αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων ᾗ ἡμέρᾳ
ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν Αδαμ κατ’ εἰκόνα θεοῦ
ἐποίησεν αὐτόν **2** ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν
αὐτοὺς καὶ εὐλόγησεν αὐτούς καὶ ἐπωνόμασεν
τὸ ὄνομα αὐτῶν Αδαμ ᾗ ἡμέρᾳ ἐποίησεν αὐτούς
3 ἔζησεν δὲ Αδαμ διακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη
καὶ ἐγέννησεν κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ καὶ κατὰ
τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Σηθ **4** ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Αδαμ μετὰ
τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Σηθ ἑπτακόσια ἔτη καὶ
ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας **5** καὶ ἐγένοντο
πᾶσαι αἱ ἡμέραι Αδαμ ἃς ἔζησεν ἐννακόσια καὶ
τριάκοντα ἔτη καὶ ἀπέθανεν **6** ἔζησεν δὲ Σηθ
διακόσια καὶ πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ενως **7**
καὶ ἔζησεν Σηθ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ενως
ἑπτακόσια καὶ ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς
καὶ θυγατέρας **8** καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι
Σηθ ἐννακόσια καὶ δώδεκα ἔτη καὶ ἀπέθανεν
9 καὶ ἔζησεν Ενως ἑκατὸν ἐνενήκοντα ἔτη καὶ
ἐγέννησεν τὸν Καιναν **10** καὶ ἔζησεν Ενως
μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Καιναν ἑπτακόσια
καὶ δέκα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ
θυγατέρας **11** καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ενως
ἐννακόσια καὶ πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανεν **12** καὶ
ἔζησεν Καιναν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἔτη καὶ
ἐγέννησεν τὸν Μαλελεηλ **13** καὶ ἔζησεν Καιναν

μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαλελεηλ ἑπτακόσια
καὶ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ
θυγατέρας 14 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι
Καιναν ἐννακόσια καὶ δέκα ἔτη καὶ ἀπέθανεν
15 καὶ ἔζησεν Μαλελεηλ ἑκατὸν καὶ ἑξήκοντα
πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ιαρεδ 16 καὶ ἔζησεν
Μαλελεηλ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ιαρεδ
ἑπτακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν
υἱοὺς καὶ θυγατέρας 17 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ
ἡμέραι Μαλελεηλ ὀκτακόσια καὶ ἐνενήκοντα
πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανεν 18 καὶ ἔζησεν Ιαρεδ
ἑκατὸν καὶ ἑξήκοντα δύο ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν
Ενωχ 19 καὶ ἔζησεν Ιαρεδ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν
τὸν Ενωχ ὀκτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ
θυγατέρας 20 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ιαρεδ
ἐννακόσια καὶ ἑξήκοντα δύο ἔτη καὶ ἀπέθανεν 21
καὶ ἔζησεν Ενωχ ἑκατὸν καὶ ἑξήκοντα πέντε ἔτη
καὶ ἐγέννησεν τὸν Μαθουσαλα 22 εὐηρέστησεν
δὲ Ενωχ τῷ θεῷ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν
Μαθουσαλα διακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς
καὶ θυγατέρας 23 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι
Ενωχ τριακόσια ἑξήκοντα πέντε ἔτη 24 καὶ
εὐηρέστησεν Ενωχ τῷ θεῷ καὶ οὐχ ηὑρίσκετο
ὅτι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός 25 καὶ ἔζησεν
Μαθουσαλα ἑκατὸν καὶ ἑξήκοντα ἑπτὰ ἔτη καὶ
ἐγέννησεν τὸν Λαμεχ 26 καὶ ἔζησεν Μαθουσαλα
μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Λαμεχ ὀκτακόσια
δύο ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας 27 καὶ
ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαθουσαλα ἃς ἔζησεν
ἐννακόσια καὶ ἑξήκοντα ἐννέα ἔτη καὶ ἀπέθανεν
28 καὶ ἔζησεν Λαμεχ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ὀκτὼ ἔτη
καὶ ἐγέννησεν υἱόν 29 καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Νωε λέγων οὗτος διαναπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ
τῶν ἔργων ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῶν λυπῶν τῶν χειρῶν
ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς κατηράσατο κύριος
ὁ θεός 30 καὶ ἔζησεν Λαμεχ μετὰ τὸ γεννῆσαι
αὐτὸν τὸν Νωε πεντακόσια καὶ ἑξήκοντα πέντε
ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας 31 καὶ
ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Λαμεχ ἑπτακόσια καὶ
πεντήκοντα τρία ἔτη καὶ ἀπέθανεν 32 καὶ ἦν
Νωε ἐτῶν πεντακοσίων καὶ ἐγέννησεν Νωε τρεῖς
υἱούς τὸν Σημ τὸν Χαμ τὸν Ιαφεθ

6 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι
πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ θυγατέρες
ἐγενήθησαν αὐτοῖς 2 ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ
θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλαί
εἰσιν ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν ὧν
ἐξελέξαντο 3 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός οὐ μὴ
καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις
τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας
ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι ἔτη 4
οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις καὶ μετ᾽ ἐκεῖνο ὡς ἂν εἰσεπορεύοντο οἱ
υἱοὶ τοῦ θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων
καὶ ἐγεννῶσαν ἑαυτοῖς ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ γίγαντες
οἱ ἀπ᾽ αἰῶνος οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί 5
ἰδὼν δὲ κύριος ὁ θεὸς ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ
κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶς τις
διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ
πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας 6 καὶ ἐνεθυμήθη ὁ
θεὸς ὅτι ἐποίησεν τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ διενοήθη 7 καὶ εἶπεν ὁ θεός ἀπαλείψω τὸν
ἄνθρωπον ὃν ἐποίησα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς
ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἀπὸ ἑρπετῶν
ἕως τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ ὅτι ἐθυμώθην ὅτι
ἐποίησα αὐτούς 8 Νωε δὲ εὗρεν χάριν ἐναντίον

κυρίου τοῦ θεοῦ 9 αὗται δὲ αἱ γενέσεις Νωε Νωε
ἄνθρωπος δίκαιος τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ
τῷ θεῷ εὐηρέστησεν Νωε 10 ἐγέννησεν δὲ Νωε
τρεῖς υἱούς τὸν Σημ τὸν Χαμ τὸν Ιαφεθ 11 ἐφθάρη
δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ
ἀδικίας 12 καὶ εἶδεν κύριος ὁ θεὸς τὴν γῆν καὶ ἦν
κατεφθαρμένη ὅτι κατέφθειρεν πᾶσα σὰρξ τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς 13 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς
Νωε καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἥκει ἐναντίον μου
ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ’ αὐτῶν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
καταφθείρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν 14 ποίησον οὖν
σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων νοσσιὰς
ποιήσεις τὴν κιβωτὸν καὶ ἀσφαλτώσεις αὐτὴν
ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ 15 καὶ οὕτως
ποιήσεις τὴν κιβωτόν τριακοσίων πήχεων τὸ
μῆκος τῆς κιβωτοῦ καὶ πεντήκοντα πήχεων τὸ
πλάτος καὶ τριάκοντα πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς
16 ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτὸν καὶ εἰς
πῆχυν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν τὴν δὲ θύραν
τῆς κιβωτοῦ ποιήσεις ἐκ πλαγίων κατάγαια
διώροφα καὶ τριώροφα ποιήσεις αὐτήν 17 ἐγὼ
δὲ ἰδοὺ ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν ὕδωρ ἐπὶ τὴν
γῆν καταφθεῖραι πᾶσαν σάρκα ἐν ᾗ ἐστιν πνεῦμα
ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὅσα ἐὰν ᾖ ἐπὶ
τῆς γῆς τελευτήσει 18 καὶ στήσω τὴν διαθήκην
μου πρὸς σέ εἰσελεύσῃ δὲ εἰς τὴν κιβωτόν σὺ
καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ἡ γυνή σου καὶ αἱ γυναῖκες
τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ 19 καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν θηρίων καὶ ἀπὸ πάσης σαρκός δύο
δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτόν ἵνα
τρέφῃς μετὰ σεαυτοῦ ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔσονται
20 ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν κατὰ
γένος καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος
καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων
ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν δύο δύο ἀπὸ
πάντων εἰσελεύσονται πρὸς σὲ τρέφεσθαι μετὰ
σοῦ ἄρσεν καὶ θῆλυ 21 σὺ δὲ λήμψῃ σεαυτῷ ἀπὸ
πάντων τῶν βρωμάτων ἃ ἔδεσθε καὶ συνάξεις
πρὸς σεαυτόν καὶ ἔσται σοὶ καὶ ἐκείνοις φαγεῖν
22 καὶ ἐποίησεν Νωε πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ
κύριος ὁ θεός οὕτως ἐποίησεν

7 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς Νωε εἴσελθε
σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν κιβωτόν ὅτι σὲ
εἶδον δίκαιον ἐναντίον μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ
2 ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν εἰσάγαγε
πρὸς σὲ ἑπτὰ ἑπτά ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ δὲ τῶν
κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ
θῆλυ 3 καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν
καθαρῶν ἑπτὰ ἑπτά ἄρσεν καὶ θῆλυ καὶ ἀπὸ τῶν
πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ
θῆλυ διαθρέψαι σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν 4 ἔτι
γὰρ ἡμερῶν ἑπτὰ ἐγὼ ἐπάγω ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν
τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας
καὶ ἐξαλείψω πᾶσαν τὴν ἐξανάστασιν ἣν ἐποίησα
ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς 5 καὶ ἐποίησεν Νωε πάντα
ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός 6 Νωε δὲ
ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ κατακλυσμὸς ἐγένετο
ὕδατος ἐπὶ τῆς γῆς 7 εἰσῆλθεν δὲ Νωε καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν
υἱῶν αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτὸν διὰ τὸ
ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ 8 καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν
καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ τῶν
κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
ἑρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς 9 δύο δύο εἰσῆλθον
πρὸς Νωε εἰς τὴν κιβωτόν ἄρσεν καὶ θῆλυ καθὰ

ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός 10 καὶ ἐγένετο μετὰ
τὰς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ
ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς 11 ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει
ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νωε τοῦ δευτέρου μηνός ἑβδόμῃ
καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐρράγησαν
πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου καὶ οἱ καταρράκται
τοῦ οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν 12 καὶ ἐγένετο ὁ
ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας 13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
εἰσῆλθεν Νωε Σημ Χαμ Ιαφεθ υἱοὶ Νωε καὶ ἡ
γυνὴ Νωε καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ
μετ’ αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν 14 καὶ πάντα τὰ
θηρία κατὰ γένος καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ
γένος καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς
κατὰ γένος καὶ πᾶν πετεινὸν κατὰ γένος 15
εἰσῆλθον πρὸς Νωε εἰς τὴν κιβωτόν δύο δύο ἀπὸ
πάσης σαρκός ἐν ᾧ ἐστιν πνεῦμα ζωῆς 16 καὶ
τὰ εἰσπορευόμενα ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης
σαρκὸς εἰσῆλθεν καθὰ ἐνετείλατο ὁ θεὸς τῷ
Νωε καὶ ἔκλεισεν κύριος ὁ θεὸς ἔξωθεν αὐτοῦ
τὴν κιβωτόν 17 καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς
τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπληθύνθη τὸ ὕδωρ καὶ ἐπῆρεν
τὴν κιβωτόν καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς 18 καὶ
ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα ἐπὶ
τῆς γῆς καὶ ἐπεφέρετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ
ὕδατος 19 τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα σφοδρῶς
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπεκάλυψεν πάντα τὰ ὄρη τὰ
ὑψηλά ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ 20 δέκα πέντε
πήχεις ἐπάνω ὑψώθη τὸ ὕδωρ καὶ ἐπεκάλυψεν
πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά 21 καὶ ἀπέθανεν πᾶσα
σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν καὶ
τῶν κτηνῶν καὶ τῶν θηρίων καὶ πᾶν ἑρπετὸν
κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶς ἄνθρωπος 22 καὶ
πάντα ὅσα ἔχει πνοὴν ζωῆς καὶ πᾶς ὅς ἦν ἐπὶ
τῆς ξηρᾶς ἀπέθανεν 23 καὶ ἐξήλειψεν πᾶν τὸ
ἀνάστημα ὃ ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς ἀπὸ
ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἑρπετῶν καὶ τῶν
πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ
τῆς γῆς καὶ κατελείφθη μόνος Νωε καὶ οἱ μετ’
αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ 24 καὶ ὑψώθη τὸ ὕδωρ ἐπὶ
τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν πεντήκοντα

8 καὶ ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ Νωε καὶ πάντων τῶν
θηρίων καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάντων
τῶν πετεινῶν καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν ὅσα
ἦν μετ’ αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ καὶ ἐπήγαγεν ὁ
θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐκόπασεν τὸ ὕδωρ
2 καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου
καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ καὶ συνεσχέθη
ὁ ὑετὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ 3 καὶ ἐνεδίδου τὸ
ὕδωρ πορευόμενον ἀπὸ τῆς γῆς ἐνεδίδου καὶ
ἠλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ μετὰ πεντήκοντα καὶ
ἑκατὸν ἡμέρας 4 καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ
τῷ ἑβδόμῳ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός ἐπὶ
τὰ ὄρη τὰ Αραρατ 5 τὸ δὲ ὕδωρ πορευόμενον
ἠλαττονοῦτο ἕως τοῦ δεκάτου μηνός ἐν δὲ τῷ
ἑνδεκάτῳ μηνί τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός ὤφθησαν
αἱ κεφαλαὶ τῶν ὀρέων 6 καὶ ἐγένετο μετὰ
τεσσαράκοντα ἡμέρας ἠνέῳξεν Νωε τὴν θυρίδα
τῆς κιβωτοῦ ἣν ἐποίησεν 7 καὶ ἀπέστειλεν τὸν
κόρακα τοῦ ἰδεῖν εἰ κεκόπακεν τὸ ὕδωρ καὶ
ἐξελθὼν οὐχ ὑπέστρεψεν ἕως τοῦ ξηρανθῆναι
τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς 8 καὶ ἀπέστειλεν τὴν
περιστερὰν ὀπίσω αὐτοῦ ἰδεῖν εἰ κεκόπακεν
τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς 9 καὶ οὐχ
εὑροῦσα ἡ περιστερὰ ἀνάπαυσιν τοῖς ποσὶν αὐτῆς

ὑπέστρεψεν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτόν ὅτι
ὕδωρ ἦν ἐπὶ παντὶ προσώπῳ πάσης τῆς γῆς καὶ
ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ
εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν κιβωτόν
10 καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας πάλιν
ἐξαπέστειλεν τὴν περιστερὰν ἐκ τῆς κιβωτοῦ **11**
καὶ ἀνέστρεψεν πρὸς αὐτὸν ἡ περιστερὰ τὸ πρὸς
ἑσπέραν καὶ εἶχεν φύλλον ἐλαίας κάρφος ἐν τῷ
στόματι αὐτῆς καὶ ἔγνω Νωε ὅτι κεκόπακεν τὸ
ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς **12** καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας
ἑπτὰ ἑτέρας πάλιν ἐξαπέστειλεν τὴν περιστεράν
καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτὸν
ἔτι **13** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνὶ καὶ ἑξακοσιοστῷ
ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νωε τοῦ πρώτου μηνός μιᾷ
τοῦ μηνός ἐξέλιπεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
ἀπεκάλυψεν Νωε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ ἣν
ἐποίησεν καὶ εἶδεν ὅτι ἐξέλιπεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς **14** ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ
ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός ἐξηράνθη ἡ γῆ
15 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Νωε λέγων **16**
ἔξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ σὺ καὶ ἡ γυνή σου καὶ οἱ
υἱοί σου καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ
17 καὶ πάντα τὰ θηρία ὅσα ἐστὶν μετὰ σοῦ καὶ
πᾶσα σὰρξ ἀπὸ πετεινῶν ἕως κτηνῶν καὶ πᾶν
ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἐξάγαγε μετὰ
σεαυτοῦ καὶ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς
γῆς **18** καὶ ἐξῆλθεν Νωε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ’
αὐτοῦ **19** καὶ πάντα τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη
καὶ πᾶν πετεινὸν καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον
ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν ἐξήλθοσαν ἐκ τῆς
κιβωτοῦ **20** καὶ ᾠκοδόμησεν Νωε θυσιαστήριον
τῷ θεῷ καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν
τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν
τῶν καθαρῶν καὶ ἀνήνεγκεν ὁλοκαρπώσεις ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον **21** καὶ ὠσφράνθη κύριος ὁ
θεὸς ὀσμὴν εὐωδίας καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς
διανοηθείς οὐ προσθήσω ἔτι τοῦ καταράσασθαι
τὴν γῆν διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων ὅτι ἔγκειται
ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ
ἐκ νεότητος οὐ προσθήσω οὖν ἔτι πατάξαι πᾶσαν
σάρκα ζῶσαν καθὼς ἐποίησα **22** πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς γῆς σπέρμα καὶ θερισμός ψῦχος
καὶ καῦμα θέρος καὶ ἔαρ ἡμέραν καὶ νύκτα οὐ
καταπαύσουσιν

9 καὶ ηὐλόγησεν ὁ θεὸς τὸν Νωε καὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτοῖς αὐξάνεσθε καὶ
πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ
κατακυριεύσατε αὐτῆς **2** καὶ ὁ τρόμος ὑμῶν καὶ
ὁ φόβος ἔσται ἐπὶ πᾶσιν τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ
ἐπὶ πάντα τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ
κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰχθύας
τῆς θαλάσσης ὑπὸ χεῖρας ὑμῖν δέδωκα **3** καὶ πᾶν
ἑρπετόν ὅ ἐστιν ζῶν ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν ὡς
λάχανα χόρτου δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα **4** πλὴν
κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς οὐ φάγεσθε **5** καὶ γὰρ
τὸ ὑμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐκζητήσω
ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων ἐκζητήσω αὐτὸ
καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ ἐκζητήσω
τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου **6** ὁ ἐκχέων αἷμα
ἀνθρώπου ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐκχυθήσεται
ὅτι ἐν εἰκόνι θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον **7** ὑμεῖς
δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε
τὴν γῆν καὶ πληθύνεσθε ἐπ’ αὐτῆς **8** καὶ εἶπεν
ὁ θεὸς τῷ Νωε καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ
λέγων **9** ἐγὼ ἰδοὺ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου

ὑμῖν καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν μεθ’ ὑμᾶς **10** καὶ
πάσῃ ψυχῇ τῇ ζώσῃ μεθ’ ὑμῶν ἀπὸ ὀρνέων καὶ
ἀπὸ κτηνῶν καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς ὅσα
μεθ’ ὑμῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐξελθόντων ἐκ τῆς
κιβωτοῦ **11** καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς
ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποθανεῖται πᾶσα σὰρξ ἔτι ἀπὸ
τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ οὐκ ἔσται ἔτι
κατακλυσμὸς ὕδατος τοῦ καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν
γῆν **12** καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς Νωε τοῦτο
τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης ὃ ἐγὼ δίδωμι ἀνὰ μέσον
ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς
ζώσης ἥ ἐστιν μεθ’ ὑμῶν εἰς γενεὰς αἰωνίους
13 τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἔσται
εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς
γῆς **14** καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφεῖν με νεφέλας
ἐπὶ τὴν γῆν ὀφθήσεται τὸ τόξον μου ἐν τῇ
νεφέλῃ **15** καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου ἥ
ἐστιν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον
πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί καὶ οὐκ ἔσται
ἔτι τὸ ὕδωρ εἰς κατακλυσμὸν ὥστε ἐξαλεῖψαι
πᾶσαν σάρκα **16** καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ
νεφέλῃ καὶ ὄψομαι τοῦ μνησθῆναι διαθήκην
αἰώνιον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πάσης
ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί ἥ ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς
17 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Νωε τοῦτο τὸ σημεῖον
τῆς διαθήκης ἧς διεθέμην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ
ἀνὰ μέσον πάσης σαρκός ἥ ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς
18 ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νωε οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῆς
κιβωτοῦ Σημ Χαμ Ιαφεθ Χαμ ἦν πατὴρ Χανααν
19 τρεῖς οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Νωε ἀπὸ τούτων
διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν **20** καὶ ἤρξατο
Νωε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς καὶ ἐφύτευσεν
ἀμπελῶνα **21** καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου καὶ ἐμεθύσθη
καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ **22** καὶ εἶδεν Χαμ
ὁ πατὴρ Χανααν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
καὶ ἐξελθὼν ἀνήγγειλεν τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς
αὐτοῦ ἔξω **23** καὶ λαβόντες Σημ καὶ Ιαφεθ τὸ
ἱμάτιον ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ δύο νῶτα αὐτῶν καὶ
ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς καὶ συνεκάλυψαν
τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν καὶ τὸ πρόσωπον
αὐτῶν ὀπισθοφανές καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ
πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον **24** ἐξένηψεν δὲ Νωε
ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ
υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος **25** καὶ εἶπεν ἐπικατάρατος
Χανααν παῖς οἰκέτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ
26 καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Σημ
καὶ ἔσται Χανααν παῖς αὐτοῦ **27** πλατύναι ὁ
θεὸς τῷ Ιαφεθ καὶ κατοικησάτω ἐν τοῖς οἴκοις
τοῦ Σημ καὶ γενηθήτω Χανααν παῖς αὐτῶν **28**
ἔζησεν δὲ Νωε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τριακόσια
πεντήκοντα ἔτη **29** καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι
Νωε ἐννακόσια πεντήκοντα ἔτη καὶ ἀπέθανεν

10 αὗται δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νωε Σημ
Χαμ Ιαφεθ καὶ ἐγενήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν
κατακλυσμόν **2** υἱοὶ Ιαφεθ Γαμερ καὶ Μαγωγ
καὶ Μαδαι καὶ Ιωυαν καὶ Ελισα καὶ Θοβελ καὶ
Μοσοχ καὶ Θιρας **3** καὶ υἱοὶ Γαμερ Ασχαναζ καὶ
Ριφαθ καὶ Θοργαμα **4** καὶ υἱοὶ Ιωυαν Ελισα καὶ
Θαρσις Κίτιοι Ῥόδιοι **5** ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν
νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἕκαστος κατὰ
γλῶσσαν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς
ἔθνεσιν αὐτῶν **6** υἱοὶ δὲ Χαμ Χους καὶ Μεσραιμ
Φουδ καὶ Χανααν **7** υἱοὶ δὲ Χους Σαβα καὶ Ευιλα
καὶ Σαβαθα καὶ Ρεγμα καὶ Σαβακαθα υἱοὶ δὲ
Ρεγμα Σαβα καὶ Δαδαν **8** Χους δὲ ἐγέννησεν
τὸν Νεβρωδ οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς

γῆς 9 οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἐναντίον κυρίου
τοῦ θεοῦ διὰ τοῦτο ἐροῦσιν ὡς Νεβρωδ γίγας
κυνηγὸς ἐναντίον κυρίου 10 καὶ ἐγένετο ἀρχὴ
τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλὼν καὶ Ορεχ καὶ
Αρχαδ καὶ Χαλαννη ἐν τῇ γῇ Σενναaρ 11 ἐκ τῆς
γῆς ἐκείνης ἐξῆλθεν Ασσουρ καὶ ᾠκοδόμησεν
τὴν Νινευη καὶ τὴν Ροωβωθ πόλιν καὶ τὴν
Χαλαχ 12 καὶ τὴν Δασεμ ἀνὰ μέσον Νινευη καὶ
ἀνὰ μέσον Χαλαχ αὕτη ἡ πόλις ἡ μεγάλη 13
καὶ Μεσραιμ ἐγέννησεν τοὺς Λουδιιμ καὶ τοὺς
Ενεμετιιμ καὶ τοὺς Λαβιιμ καὶ τοὺς Νεφθαλιιμ 14
καὶ τοὺς Πατροσωνιιμ καὶ τοὺς Χασλωνιιμ ὅθεν
ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν Φυλιστιιμ καὶ τοὺς Καφθοριιμ
15 Χανααν δὲ ἐγέννησεν τὸν Σιδῶνα πρωτότοκον
καὶ τὸν Χετταῖον 16 καὶ τὸν Ιεβουσαῖον καὶ
τὸν Αμορραῖον καὶ τὸν Γεργεσαῖον 17 καὶ τὸν
Ευαῖον καὶ τὸν Αρουκαῖον καὶ τὸν Ασενναῖον
18 καὶ τὸν Ἀράδιον καὶ τὸν Σαμαραῖον καὶ τὸν
Αμαθι καὶ μετὰ τοῦτο διεσπάρησαν αἱ φυλαὶ
τῶν Χαναναίων 19 καὶ ἐγένοντο τὰ ὅρια τῶν
Χαναναίων ἀπὸ Σιδῶνος ἕως ἐλθεῖν εἰς Γεραρα
καὶ Γάζαν ἕως ἐλθεῖν Σοδομων καὶ Γομορρας
Αδαμα καὶ Σεβωιμ ἕως Λασα 20 οὗτοι υἱοὶ Χαμ
ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν κατὰ γλώσσας αὐτῶν ἐν
ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν
21 καὶ τῷ Σημ ἐγενήθη καὶ αὐτῷ πατρὶ πάντων
τῶν υἱῶν Εβερ ἀδελφῷ Ιαφεθ τοῦ μείζονος 22
υἱοὶ Σημ Αιλαμ καὶ Ασσουρ καὶ Αρφαξαδ καὶ
Λουδ καὶ Αραμ καὶ Καιναν 23 καὶ υἱοὶ Αραμ Ως
καὶ Ουλ καὶ Γαθερ καὶ Μοσοχ 24 καὶ Αρφαξαδ
ἐγέννησεν τὸν Καιναν καὶ Καιναν ἐγέννησεν τὸν
Σαλα Σαλα δὲ ἐγέννησεν τὸν Εβερ 25 καὶ τῷ Εβερ
ἐγενήθησαν δύο υἱοί ὄνομα τῷ ἑνὶ Φαλεκ ὅτι ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ καὶ ὄνομα
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ιεκταν 26 Ιεκταν δὲ ἐγέννησεν
τὸν Ελμωδαδ καὶ τὸν Σαλεφ καὶ Ασαρμωθ καὶ
Ιαραχ 27 καὶ Οδορρα καὶ Αιζηλ καὶ Δεκλα 28 καὶ
Αβιμεηλ καὶ Σαβευ 29 καὶ Ουφιρ καὶ Ευιλα καὶ
Ιωβαβ πάντες οὗτοι υἱοὶ Ιεκταν 30 καὶ ἐγένετο
ἡ κατοίκησις αὐτῶν ἀπὸ Μασση ἕως ἐλθεῖν εἰς
Σωφηρα ὄρος ἀνατολῶν 31 οὗτοι υἱοὶ Σημ ἐν
ταῖς φυλαῖς αὐτῶν κατὰ γλώσσας αὐτῶν ἐν ταῖς
χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν 32 αὗται
αἱ φυλαὶ υἱῶν Νωε κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ τὰ
ἔθνη αὐτῶν ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν νῆσοι τῶν
ἐθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμόν

11 καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν καὶ φωνὴ μία
πᾶσιν 2 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινῆσαι αὐτοὺς
ἀπὸ ἀνατολῶν εὗρον πεδίον ἐν γῇ Σενναaρ
καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ 3 καὶ εἶπεν ἄνθρωπος
τῷ πλησίον δεῦτε πλινθεύσωμεν πλίνθους καὶ
ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρί καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡ
πλίνθος εἰς λίθον καὶ ἄσφαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ
πηλός 4 καὶ εἶπαν δεῦτε οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς
πόλιν καὶ πύργον οὗ ἡ κεφαλὴ ἔσται ἕως τοῦ
οὐρανοῦ καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα πρὸ τοῦ
διασπαρῆναι ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς 5 καὶ
κατέβη κύριος ἰδεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον
ὃν ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων 6 καὶ
εἶπεν κύριος ἰδοὺ γένος ἓν καὶ χεῖλος ἓν πάντων
καὶ τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι καὶ νῦν οὐκ ἐκλείψει
ἐξ αὐτῶν πάντα ὅσα ἂν ἐπιθῶνται ποιεῖν 7
δεῦτε καὶ καταβάντες συγχέωμεν ἐκεῖ αὐτῶν
τὴν γλῶσσαν ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος τὴν
φωνὴν τοῦ πλησίον 8 καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς
κύριος ἐκεῖθεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς

καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ
τὸν πύργον **9** διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς
Σύγχυσις ὅτι ἐκεῖ συνέχεεν κύριος τὰ χείλη
πάσης τῆς γῆς καὶ ἐκεῖθεν διέσπειρεν αὐτοὺς
κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς **10** καὶ
αὗται αἱ γενέσεις Σημ Σημ υἱὸς ἑκατὸν ἐτῶν ὅτε
ἐγέννησεν τὸν Αρφαξαδ δευτέρου ἔτους μετὰ
τὸν κατακλυσμόν **11** καὶ ἔζησεν Σημ μετὰ τὸ
γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Αρφαξαδ πεντακόσια ἔτη
καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν
12 καὶ ἔζησεν Αρφαξαδ ἑκατὸν τριάκοντα πέντε
ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Καιναν **13** καὶ ἔζησεν
Αρφαξαδ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Καιναν
ἔτη τετρακόσια τριάκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς
καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν Καιναν
ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Σαλα καὶ
ἔζησεν Καιναν μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Σαλα
ἔτη τριακόσια τριάκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς
καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν **14** καὶ ἔζησεν Σαλα
ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Εβερ **15**
καὶ ἔζησεν Σαλα μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Εβερ
τριακόσια τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς
καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν **16** καὶ ἔζησεν Εβερ
ἑκατὸν τριάκοντα τέσσαρα ἔτη καὶ ἐγέννησεν
τὸν Φαλεκ **17** καὶ ἔζησεν Εβερ μετὰ τὸ γεννῆσαι
αὐτὸν τὸν Φαλεκ ἔτη τριακόσια ἑβδομήκοντα
καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν
18 καὶ ἔζησεν Φαλεκ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ
ἐγέννησεν τὸν Ραγαυ **19** καὶ ἔζησεν Φαλεκ μετὰ
τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ραγαυ διακόσια ἐννέα ἔτη
καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν
20 καὶ ἔζησεν Ραγαυ ἑκατὸν τριάκοντα δύο ἔτη
καὶ ἐγέννησεν τὸν Σερουχ **21** καὶ ἔζησεν Ραγαυ
μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Σερουχ διακόσια
ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας
καὶ ἀπέθανεν **22** καὶ ἔζησεν Σερουχ ἑκατὸν
τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ναχωρ **23**
καὶ ἔζησεν Σερουχ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν
Ναχωρ ἔτη διακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ
θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν **24** καὶ ἔζησεν Ναχωρ
ἔτη ἑβδομήκοντα ἐννέα καὶ ἐγέννησεν τὸν Θαρα
25 καὶ ἔζησεν Ναχωρ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν
τὸν Θαρα ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι ἐννέα καὶ ἐγέννησεν
υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν **26** καὶ ἔζησεν
Θαρα ἑβδομήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Αβραμ
καὶ τὸν Ναχωρ καὶ τὸν Αρραν **27** αὗται δὲ αἱ
γενέσεις Θαρα Θαρα ἐγέννησεν τὸν Αβραμ καὶ
τὸν Ναχωρ καὶ τὸν Αρραν καὶ Αρραν ἐγέννησεν
τὸν Λωτ **28** καὶ ἀπέθανεν Αρραν ἐνώπιον Θαρα
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ᾗ ἐγενήθη ἐν τῇ χώρᾳ
τῶν Χαλδαίων **29** καὶ ἔλαβον Αβραμ καὶ Ναχωρ
ἑαυτοῖς γυναῖκας ὄνομα τῇ γυναικὶ Αβραμ Σαρα
καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ Ναχωρ Μελχα θυγάτηρ
Αρραν πατὴρ Μελχα καὶ πατὴρ Ιεσχα **30** καὶ
ἦν Σαρα στεῖρα καὶ οὐκ ἐτεκνοποίει **31** καὶ
ἔλαβεν Θαρα τὸν Αβραμ υἱὸν αὐτοῦ καὶ τὸν Λωτ
υἱὸν Αρραν υἱὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν Σαραν
τὴν νύμφην αὐτοῦ γυναῖκα Αβραμ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας τῶν
Χαλδαίων πορευθῆναι εἰς τὴν γῆν Χανααν καὶ
ἦλθεν ἕως Χαρραν καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ **32** καὶ
ἐγένοντο αἱ ἡμέραι Θαρα ἐν Χαρραν διακόσια
πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανεν Θαρα ἐν Χαρραν

12 καὶ εἶπεν κύριος τῷ Αβραμ ἔξελθε ἐκ τῆς
γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ
οἴκου τοῦ πατρός σου εἰς τὴν γῆν ἣν ἄν σοι

δείξω 2 καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ
εὐλογήσω σε καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου καὶ ἔσῃ
εὐλογητός 3 καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς
σε καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι καὶ
ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
γῆς 4 καὶ ἐπορεύθη Αβραμ καθάπερ ἐλάλησεν
αὐτῷ κύριος καὶ ᾤχετο μετ᾽ αὐτοῦ Λωτ Αβραμ
δὲ ἦν ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ
Χαρραν 5 καὶ ἔλαβεν Αβραμ τὴν Σαραν γυναῖκα
αὐτοῦ καὶ τὸν Λωτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ὅσα ἐκτήσαντο
καὶ πᾶσαν ψυχήν ἣν ἐκτήσαντο ἐν Χαρραν
καὶ ἐξήλθοσαν πορευθῆναι εἰς γῆν Χανααν καὶ
ἦλθον εἰς γῆν Χανααν 6 καὶ διώδευσεν Αβραμ
τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς ἕως τοῦ τόπου
Συχεμ ἐπὶ τὴν δρῦν τὴν ὑψηλήν οἱ δὲ Χαναναῖοι
τότε κατῴκουν τὴν γῆν 7 καὶ ὤφθη κύριος τῷ
Αβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ τῷ σπέρματί σου δώσω
τὴν γῆν ταύτην καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Αβραμ
θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ ὀφθέντι αὐτῷ 8 καὶ
ἀπέστη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος κατ᾽ ἀνατολὰς Βαιθηλ
καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ Βαιθηλ
κατὰ θάλασσαν καὶ Αγγαι κατ᾽ ἀνατολάς καὶ
ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ καὶ
ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου 9 καὶ ἀπῆρεν
Αβραμ καὶ πορευθεὶς ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ
ἐρήμῳ 10 καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ
κατέβη Αβραμ εἰς Αἴγυπτον παροικῆσαι ἐκεῖ ὅτι
ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς 11 ἐγένετο δὲ
ἡνίκα ἤγγισεν Αβραμ εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον
εἶπεν Αβραμ Σαρα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ γινώσκω
ἐγὼ ὅτι γυνὴ εὐπρόσωπος εἶ 12 ἔσται οὖν ὡς ἂν
ἴδωσίν σε οἱ Αἰγύπτιοι ἐροῦσιν ὅτι γυνὴ αὐτοῦ
αὕτη καὶ ἀποκτενοῦσίν με σὲ δὲ περιποιήσονται
13 εἰπὸν οὖν ὅτι ἀδελφὴ αὐτοῦ εἰμι ὅπως ἂν εὖ
μοι γένηται διὰ σέ καὶ ζήσεται ἡ ψυχή μου ἕνεκεν
σοῦ 14 ἐγένετο δὲ ἡνίκα εἰσῆλθεν Αβραμ εἰς
Αἴγυπτον ἰδόντες οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα ὅτι
καλὴ ἦν σφόδρα 15 καὶ εἶδον αὐτὴν οἱ ἄρχοντες
Φαραω καὶ ἐπῄνεσαν αὐτὴν πρὸς Φαραω καὶ
εἰσήγαγον αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον Φαραω 16 καὶ
τῷ Αβραμ εὖ ἐχρήσαντο δι᾽ αὐτήν καὶ ἐγένοντο
αὐτῷ πρόβατα καὶ μόσχοι καὶ ὄνοι παῖδες καὶ
παιδίσκαι ἡμίονοι καὶ κάμηλοι 17 καὶ ἤτασεν ὁ
θεὸς τὸν Φαραω ἐτασμοῖς μεγάλοις καὶ πονηροῖς
καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ περὶ Σαρας τῆς γυναικὸς
Αβραμ 18 καλέσας δὲ Φαραω τὸν Αβραμ εἶπεν
τί τοῦτο ἐποίησάς μοι ὅτι οὐκ ἀπήγγειλάς μοι
ὅτι γυνή σού ἐστιν 19 ἵνα τί εἶπας ὅτι ἀδελφή
μού ἐστιν καὶ ἔλαβον αὐτὴν ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα
καὶ νῦν ἰδοὺ ἡ γυνή σου ἐναντίον σου λαβὼν
ἀπότρεχε 20 καὶ ἐνετείλατο Φαραω ἀνδράσιν περὶ
Αβραμ συμπροπέμψαι αὐτὸν καὶ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ καὶ Λωτ μετ᾽
αὐτοῦ

13 ἀνέβη δὲ Αβραμ ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς καὶ ἡ
γυνὴ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ Λωτ μετ᾽
αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον 2 Αβραμ δὲ ἦν πλούσιος
σφόδρα κτήνεσιν καὶ ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ 3 καὶ
ἐπορεύθη ὅθεν ἦλθεν εἰς τὴν ἔρημον ἕως Βαιθηλ
ἕως τοῦ τόπου οὗ ἦν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ τὸ πρότερον
ἀνὰ μέσον Βαιθηλ καὶ ἀνὰ μέσον Αγγαι 4 εἰς τὸν
τόπον τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν
ἀρχήν καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ Αβραμ τὸ ὄνομα
κυρίου 5 καὶ Λωτ τῷ συμπορευομένῳ μετὰ Αβραμ
ἦν πρόβατα καὶ βόες καὶ σκηναί 6 καὶ οὐκ ἐχώρει

αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα ὅτι ἦν τὰ ὑπάρχοντα
αὐτῶν πολλά καὶ οὐκ ἐδύναντο κατοικεῖν ἅμα **7**
καὶ ἐγένετο μάχη ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν
κτηνῶν τοῦ Αβραμ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων
τῶν κτηνῶν τοῦ Λωτ οἱ δὲ Χαναναῖοι καὶ οἱ
Φερεζαῖοι τότε κατῴκουν τὴν γῆν **8** εἶπεν δὲ
Αβραμ τῷ Λωτ μὴ ἔστω μάχη ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ
σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων μου καὶ ἀνὰ
μέσον τῶν ποιμένων σου ὅτι ἄνθρωποι ἀδελφοὶ
ἡμεῖς ἐσμεν **9** οὐκ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον σού
ἐστιν διαχωρίσθητι ἀπ᾽ ἐμοῦ εἰ σὺ εἰς ἀριστερά
ἐγὼ εἰς δεξιά εἰ δὲ σὺ εἰς δεξιά ἐγὼ εἰς ἀριστερά
10 καὶ ἐπάρας Λωτ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἶδεν
πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ιορδάνου ὅτι πᾶσα
ἦν ποτιζομένη πρὸ τοῦ καταστρέψαι τὸν θεὸν
Σοδομα καὶ Γομορρα ὡς ὁ παράδεισος τοῦ θεοῦ
καὶ ὡς ἡ γῆ Αἰγύπτου ἕως ἐλθεῖν εἰς Ζογορα **11**
καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Λωτ πᾶσαν τὴν περίχωρον
τοῦ Ιορδάνου καὶ ἀπῆρεν Λωτ ἀπὸ ἀνατολῶν
καὶ διεχωρίσθησαν ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ **12** Αβραμ δὲ κατῴκησεν ἐν γῇ Χανααν
Λωτ δὲ κατῴκησεν ἐν πόλει τῶν περιχώρων καὶ
ἐσκήνωσεν ἐν Σοδομοις **13** οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν
Σοδομοις πονηροὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ
θεοῦ σφόδρα **14** ὁ δὲ θεὸς εἶπεν τῷ Αβραμ μετὰ
τὸ διαχωρισθῆναι τὸν Λωτ ἀπ᾽ αὐτοῦ ἀναβλέψας
τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἰδὲ ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ νῦν
σὺ εἶ πρὸς βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ
θάλασσαν **15** ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν ἣν σὺ ὁρᾷς σοὶ
δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶνος
16 καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον
τῆς γῆς εἰ δύναταί τις ἐξαριθμῆσαι τὴν ἄμμον
τῆς γῆς καὶ τὸ σπέρμα σου ἐξαριθμηθήσεται
17 ἀναστὰς διόδευσον τὴν γῆν εἴς τε τὸ μῆκος
αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος ὅτι σοὶ δώσω αὐτήν
18 καὶ ἀποσκηνώσας Αβραμ ἐλθὼν κατῴκησεν
παρὰ τὴν δρῦν τὴν Μαμβρη ἣ ἦν ἐν Χεβρων καὶ
ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον κυρίῳ

14 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ Αμαρφαλ
βασιλέως Σεννααρ Αριωχ βασιλεὺς Ελλασαρ
καὶ Χοδολλογομορ βασιλεὺς Αιλαμ καὶ Θαργαλ
βασιλεὺς ἐθνῶν **2** ἐποίησαν πόλεμον μετὰ Βαλλα
βασιλέως Σοδομων καὶ μετὰ Βαρσα βασιλέως
Γομορρας καὶ Σεννααρ βασιλέως Αδαμα καὶ
Συμοβορ βασιλέως Σεβωιμ καὶ βασιλέως Βαλακ
αὕτη ἐστὶν Σηγωρ **3** πάντες οὗτοι συνεφώνησαν
ἐπὶ τὴν φάραγγα τὴν ἁλυκήν αὕτη ἡ θάλασσα τῶν
ἁλῶν **4** δώδεκα ἔτη ἐδούλευον τῷ Χοδολλογομορ
τῷ δὲ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει ἀπέστησαν **5** ἐν δὲ τῷ
τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει ἦλθεν Χοδολλογομορ
καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ μετ᾽ αὐτοῦ καὶ κατέκοψαν
τοὺς γίγαντας τοὺς ἐν Ασταρωθ Καρναιν καὶ
ἔθνη ἰσχυρὰ ἅμα αὐτοῖς καὶ τοὺς Ομμαίους τοὺς
ἐν Σαυη τῇ πόλει **6** καὶ τοὺς Χορραίους τοὺς
ἐν τοῖς ὄρεσιν Σηιρ ἕως τῆς τερεμίνθου τῆς
Φαραν ἥ ἐστιν ἐν τῇ ἐρήμῳ **7** καὶ ἀναστρέψαντες
ἤλθοσαν ἐπὶ τὴν πηγὴν τῆς κρίσεως αὕτη ἐστὶν
Καδης καὶ κατέκοψαν πάντας τοὺς ἄρχοντας
Αμαληκ καὶ τοὺς Αμορραίους τοὺς κατοικοῦντας
ἐν Ασασανθαμαρ **8** ἐξῆλθεν δὲ βασιλεὺς Σοδομων
καὶ βασιλεὺς Γομορρας καὶ βασιλεὺς Αδαμα καὶ
βασιλεὺς Σεβωιμ καὶ βασιλεὺς Βαλακ αὕτη ἐστὶν
Σηγωρ καὶ παρετάξαντο αὐτοῖς εἰς πόλεμον ἐν τῇ
κοιλάδι τῇ ἁλυκῇ **9** πρὸς Χοδολλογομορ βασιλέα
Αιλαμ καὶ Θαργαλ βασιλέα ἐθνῶν καὶ Αμαρφαλ
βασιλέα Σεννααρ καὶ Αριωχ βασιλέα Ελλασαρ

οἱ τέσσαρες βασιλεῖς πρὸς τοὺς πέντε **10** ἡ δὲ
κοιλὰς ἡ ἁλυκὴ φρέατα φρέατα ἀσφάλτου ἔφυγεν
δὲ βασιλεὺς Σοδομων καὶ βασιλεὺς Γομορρας
καὶ ἐνέπεσαν ἐκεῖ οἱ δὲ καταλειφθέντες εἰς
τὴν ὀρεινὴν ἔφυγον **11** ἔλαβον δὲ τὴν ἵππον
πᾶσαν τὴν Σοδομων καὶ Γομορρας καὶ πάντα
τὰ βρώματα αὐτῶν καὶ ἀπῆλθον **12** ἔλαβον
δὲ καὶ τὸν Λωτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ Αβραμ καὶ
τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ καὶ ἀπῴχοντο ἦν γὰρ
κατοικῶν ἐν Σοδομοις **13** παραγενόμενος δὲ τῶν
ἀνασωθέντων τις ἀπήγγειλεν Αβραμ τῷ περάτῃ
αὐτὸς δὲ κατῴκει πρὸς τῇ δρυὶ τῇ Μαμβρη
ὁ Αμορις τοῦ ἀδελφοῦ Εσχωλ καὶ ἀδελφοῦ
Αυναν οἳ ἦσαν συνωμόται τοῦ Αβραμ **14** ἀκούσας
δὲ Αβραμ ὅτι ᾐχμαλώτευται Λωτ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ ἠρίθμησεν τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ
τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ καὶ κατεδίωξεν
ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δαν **15** καὶ ἐπέπεσεν ἐπ'
αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ
καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ἕως
Χωβα ἥ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ **16** καὶ
ἀπέστρεψεν πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδομων καὶ
Λωτ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀπέστρεψεν καὶ τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν
17 ἐξῆλθεν δὲ βασιλεὺς Σοδομων εἰς συνάντησιν
αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς
τοῦ Χοδολλογομορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ'
αὐτοῦ εἰς τὴν κοιλάδα τὴν Σαυη τοῦτο ἦν τὸ
πεδίον βασιλέως **18** καὶ Μελχισεδεκ βασιλεὺς
Σαλημ ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον ἦν δὲ ἱερεὺς
τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου **19** καὶ ηὐλόγησεν τὸν
Αβραμ καὶ εἶπεν εὐλογημένος Αβραμ τῷ θεῷ τῷ
ὑψίστῳ ὃς ἔκτισεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **20**
καὶ εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος ὃς παρέδωκεν
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ δεκάτην ἀπὸ πάντων **21** εἶπεν δὲ βασιλεὺς
Σοδομων πρὸς Αβραμ δός μοι τοὺς ἄνδρας τὴν
δὲ ἵππον λαβὲ σεαυτῷ **22** εἶπεν δὲ Αβραμ πρὸς
βασιλέα Σοδομων ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου πρὸς
τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον ὃς ἔκτισεν τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν **23** εἰ ἀπὸ σπαρτίου ἕως σφαιρωτῆρος
ὑποδήματος λήμψομαι ἀπὸ πάντων τῶν σῶν ἵνα
μὴ εἴπῃς ὅτι ἐγὼ ἐπλούτισα τὸν Αβραμ **24** πλὴν
ὧν ἔφαγον οἱ νεανίσκοι καὶ τῆς μερίδος τῶν
ἀνδρῶν τῶν συμπορευθέντων μετ' ἐμοῦ Εσχωλ
Αυναν Μαμβρη οὗτοι λήμψονται μερίδα

15 μετὰ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐγενήθη ῥῆμα
κυρίου πρὸς Αβραμ ἐν ὁράματι λέγων μὴ φοβοῦ
Αβραμ ἐγὼ ὑπερασπίζω σου ὁ μισθός σου πολὺς
ἔσται σφόδρα **2** λέγει δὲ Αβραμ δέσποτα τί μοι
δώσεις ἐγὼ δὲ ἀπολύομαι ἄτεκνος ὁ δὲ υἱὸς
Μασεκ τῆς οἰκογενοῦς μου οὗτος Δαμασκὸς
Ελιεζερ **3** καὶ εἶπεν Αβραμ ἐπειδὴ ἐμοὶ οὐκ
ἔδωκας σπέρμα ὁ δὲ οἰκογενής μου κληρονομήσει
με **4** καὶ εὐθὺς φωνὴ κυρίου ἐγένετο πρὸς
αὐτὸν λέγων οὐ κληρονομήσει σε οὗτος ἀλλ'
ὃς ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ οὗτος κληρονομήσει
σε **5** ἐξήγαγεν δὲ αὐτὸν ἔξω καὶ εἶπεν αὐτῷ
ἀνάβλεψον δὴ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀρίθμησον
τοὺς ἀστέρας εἰ δυνήσῃ ἐξαριθμῆσαι αὐτούς
καὶ εἶπεν οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου **6** καὶ
ἐπίστευσεν Αβραμ τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην **7** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ἐγὼ ὁ
θεὸς ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ χώρας Χαλδαίων ὥστε
δοῦναί σοι τὴν γῆν ταύτην κληρονομῆσαι **8**
εἶπεν δέ δέσποτα κύριε κατὰ τί γνώσομαι ὅτι

κληρονομήσω αὐτήν **9** εἶπεν δὲ αὐτῷ λαβέ μοι
δάμαλιν τριετίζουσαν καὶ αἶγα τριετίζουσαν καὶ
κριὸν τριετίζοντα καὶ τρυγόνα καὶ περιστεράν **10**
ἔλαβεν δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα καὶ διεῖλεν αὐτὰ
μέσα καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις τὰ
δὲ ὄρνεα οὐ διεῖλεν **11** κατέβη δὲ ὄρνεα ἐπὶ τὰ
σώματα τὰ διχοτομήματα αὐτῶν καὶ συνεκάθισεν
αὐτοῖς Αβραμ **12** περὶ δὲ ἡλίου δυσμὰς ἔκστασις
ἐπέπεσεν τῷ Αβραμ καὶ ἰδοὺ φόβος σκοτεινὸς
μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ **13** καὶ ἐρρέθη πρὸς Αβραμ
γινώσκων γνώσῃ ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα
σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς καὶ
κακώσουσιν αὐτοὺς καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς
τετρακόσια ἔτη **14** τὸ δὲ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύσωσιν
κρινῶ ἐγώ μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελεύσονται ὧδε
μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς **15** σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς
τοὺς πατέρας σου μετ᾽ εἰρήνης ταφεὶς ἐν γήρει
καλῷ **16** τετάρτη δὲ γενεὰ ἀποστραφήσονται
ὧδε οὔπω γὰρ ἀναπεπλήρωνται αἱ ἁμαρτίαι τῶν
Αμορραίων ἕως τοῦ νῦν **17** ἐπεὶ δὲ ἐγίνετο ὁ ἥλιος
πρὸς δυσμαῖς φλὸξ ἐγένετο καὶ ἰδοὺ κλίβανος
καπνιζόμενος καὶ λαμπάδες πυρός αἳ διῆλθον
ἀνὰ μέσον τῶν διχοτομημάτων τούτων **18** ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διέθετο κύριος τῷ Αβραμ διαθήκην
λέγων τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην
ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ
μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου **19** τοὺς Καιναίους
καὶ τοὺς Κενεζαίους καὶ τοὺς Κεδμωναίους
20 καὶ τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Φερεζαίους
καὶ τοὺς Ραφαϊν **21** καὶ τοὺς Αμορραίους καὶ
τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Ευαίους καὶ τοὺς
Γεργεσαίους καὶ τοὺς Ιεβουσαίους

16 Σαρα δὲ ἡ γυνὴ Αβραμ οὐκ ἔτικτεν αὐτῷ ἦν
δὲ αὐτῇ παιδίσκη Αἰγυπτία ᾗ ὄνομα Αγαρ **2** εἶπεν
δὲ Σαρα πρὸς Αβραμ ἰδοὺ συνέκλεισέν με κύριος
τοῦ μὴ τίκτειν εἴσελθε οὖν πρὸς τὴν παιδίσκην
μου ἵνα τεκνοποιήσῃς ἐξ αὐτῆς ὑπήκουσεν δὲ
Αβραμ τῆς φωνῆς Σαρας **3** καὶ λαβοῦσα Σαρα
ἡ γυνὴ Αβραμ Αγαρ τὴν Αἰγυπτίαν τὴν ἑαυτῆς
παιδίσκην μετὰ δέκα ἔτη τοῦ οἰκῆσαι Αβραμ ἐν
γῇ Χανααν καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Αβραμ τῷ ἀνδρὶ
αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα **4** καὶ εἰσῆλθεν πρὸς Αγαρ
καὶ συνέλαβεν καὶ εἶδεν ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει καὶ
ἠτιμάσθη ἡ κυρία ἐναντίον αὐτῆς **5** εἶπεν δὲ
Σαρα πρὸς Αβραμ ἀδικοῦμαι ἐκ σοῦ ἐγὼ δέδωκα
τὴν παιδίσκην μου εἰς τὸν κόλπον σου ἰδοῦσα
δὲ ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει ἠτιμάσθην ἐναντίον αὐτῆς
κρίναι ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ **6** εἶπεν δὲ
Αβραμ πρὸς Σαραν ἰδοὺ ἡ παιδίσκη σου ἐν ταῖς
χερσίν σου χρῶ αὐτῇ ὡς ἄν σοι ἀρεστὸν ᾖ καὶ
ἐκάκωσεν αὐτὴν Σαρα καὶ ἀπέδρα ἀπὸ προσώπου
αὐτῆς **7** εὗρεν δὲ αὐτὴν ἄγγελος κυρίου ἐπὶ τῆς
πηγῆς τοῦ ὕδατος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐπὶ τῆς πηγῆς ἐν
τῇ ὁδῷ Σουρ **8** καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου
Αγαρ παιδίσκη Σαρας πόθεν ἔρχῃ καὶ ποῦ πορεύῃ
καὶ εἶπεν ἀπὸ προσώπου Σαρας τῆς κυρίας μου
ἐγὼ ἀποδιδράσκω **9** εἶπεν δὲ αὐτῇ ὁ ἄγγελος
κυρίου ἀποστράφητι πρὸς τὴν κυρίαν σου καὶ
ταπεινώθητι ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς **10** καὶ εἶπεν
αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου πληθύνων πληθυνῶ
τὸ σπέρμα σου καὶ οὐκ ἀριθμηθήσεται ἀπὸ τοῦ
πλήθους **11** καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου ἰδοὺ
σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱὸν καὶ καλέσεις
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ισμαηλ ὅτι ἐπήκουσεν κύριος
τῇ ταπεινώσει σου **12** οὗτος ἔσται ἄγροικος

ἄνθρωπος αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ πάντας καὶ αἱ
χεῖρες πάντων ἐπ’ αὐτόν καὶ κατὰ πρόσωπον
πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατοικήσει 13 καὶ
ἐκάλεσεν Αγαρ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ λαλοῦντος
πρὸς αὐτήν σὺ ὁ θεὸς ὁ ἐπιδών με ὅτι εἶπεν καὶ
γὰρ ἐνώπιον εἶδον ὀφθέντα μοι 14 ἕνεκεν τούτου
ἐκάλεσεν τὸ φρέαρ Φρέαρ οὗ ἐνώπιον εἶδον ἰδοὺ
ἀνὰ μέσον Καδης καὶ ἀνὰ μέσον Βαραδ 15 καὶ
ἔτεκεν Αγαρ τῷ Αβραμ υἱόν καὶ ἐκάλεσεν Αβραμ
τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Αγαρ
Ισμαηλ 16 Αβραμ δὲ ἦν ὀγδοήκοντα ἓξ ἐτῶν
ἡνίκα ἔτεκεν Αγαρ τὸν Ισμαηλ τῷ Αβραμ

17 ἐγένετο δὲ Αβραμ ἐτῶν ἐνενήκοντα ἐννέα
καὶ ὤφθη κύριος τῷ Αβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐγώ
εἰμι ὁ θεός σου εὐαρέστει ἐναντίον ἐμοῦ καὶ
γίνου ἄμεμπτος 2 καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου
ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ πληθυνῶ
σε σφόδρα 3 καὶ ἔπεσεν Αβραμ ἐπὶ πρόσωπον
αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων 4 καὶ
ἐγὼ ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ καὶ ἔσῃ πατὴρ
πλήθους ἐθνῶν 5 καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά
σου Αβραμ ἀλλ’ ἔσται τὸ ὄνομά σου Αβρααμ ὅτι
πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε 6 καὶ αὐξανῶ
σε σφόδρα σφόδρα καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη καὶ
βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται 7 καὶ στήσω τὴν
διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον
σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ
εἰς γενεὰς αὐτῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον εἶναί
σου θεὸς καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ 8 καὶ
δώσω σοι καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ τὴν
γῆν ἣν παροικεῖς πᾶσαν τὴν γῆν Χανααν εἰς
κατάσχεσιν αἰώνιον καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θεός 9 καὶ
εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Αβρααμ σὺ δὲ τὴν διαθήκην
μου διατηρήσεις σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ
εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν 10 καὶ αὕτη ἡ διαθήκη ἣν
διατηρήσεις ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς
αὐτῶν περιτμηθήσεται ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν 11
καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας
ὑμῶν καὶ ἔσται ἐν σημείῳ διαθήκης ἀνὰ μέσον
ἐμοῦ καὶ ὑμῶν 12 καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν
περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικὸν εἰς τὰς
γενεὰς ὑμῶν ὁ οἰκογενὴς τῆς οἰκίας σου καὶ
ὁ ἀργυρώνητος ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἀλλοτρίου ὃς
οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματός σου 13 περιτομῇ
περιτμηθήσεται ὁ οἰκογενὴς τῆς οἰκίας σου καὶ
ὁ ἀργυρώνητος καὶ ἔσται ἡ διαθήκη μου ἐπὶ
τῆς σαρκὸς ὑμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον 14 καὶ
ἀπερίτμητος ἄρσην ὃς οὐ περιτμηθήσεται τὴν
σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους
αὐτῆς ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασεν 15
εἶπεν δὲ ὁ θεὸς τῷ Αβρααμ Σαρα ἡ γυνή σου οὐ
κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σαρα ἀλλὰ Σαρρα
ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς 16 εὐλογήσω δὲ αὐτὴν
καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον καὶ εὐλογήσω
αὐτόν καὶ ἔσται εἰς ἔθνη καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν
ἐξ αὐτοῦ ἔσονται 17 καὶ ἔπεσεν Αβρααμ ἐπὶ
πρόσωπον καὶ ἐγέλασεν καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ
αὐτοῦ λέγων εἰ τῷ ἑκατονταετεῖ γενήσεται καὶ
εἰ Σαρρα ἐνενήκοντα ἐτῶν οὖσα τέξεται 18 εἶπεν
δὲ Αβρααμ πρὸς τὸν θεόν Ισμαηλ οὗτος ζήτω
ἐναντίον σου 19 εἶπεν δὲ ὁ θεὸς τῷ Αβρααμ
ναί ἰδοὺ Σαρρα ἡ γυνή σου τέξεταί σοι υἱόν καὶ
καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ισαακ καὶ στήσω τὴν
διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον

καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ᾽ αὐτόν 20 περὶ δὲ
Ισμαηλ ἰδοὺ ἐπήκουσά σου ἰδοὺ εὐλόγησα αὐτὸν
καὶ αὐξανῶ αὐτὸν καὶ πληθυνῶ αὐτὸν σφόδρα
δώδεκα ἔθνη γεννήσει καὶ δώσω αὐτὸν εἰς ἔθνος
μέγα 21 τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ισαακ
ὃν τέξεταί σοι Σαρρα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον
ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἑτέρῳ 22 συνετέλεσεν δὲ
λαλῶν πρὸς αὐτὸν καὶ ἀνέβη ὁ θεὸς ἀπὸ Αβρααμ
23 καὶ ἔλαβεν Αβρααμ Ισμαηλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
καὶ πάντας τοὺς οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ πάντας
τοὺς ἀργυρωνήτους καὶ πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν
τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Αβρααμ καὶ περιέτεμεν τὰς
ἀκροβυστίας αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεός 24 Αβρααμ
δὲ ἦν ἐνενήκοντα ἐννέα ἐτῶν ἡνίκα περιέτεμεν
τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ 25 Ισμαηλ
δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐτῶν δέκα τριῶν ἦν ἡνίκα
περιετμήθη τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ
26 ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης περιετμήθη
Αβρααμ καὶ Ισμαηλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 27 καὶ πάντες
οἱ ἄνδρες τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ οἱ οἰκογενεῖς καὶ
οἱ ἀργυρώνητοι ἐξ ἀλλογενῶν ἐθνῶν περιέτεμεν
αὐτούς

18 ὤφθη δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς πρὸς τῇ δρυὶ τῇ
Μαμβρη καθημένου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς
σκηνῆς αὐτοῦ μεσημβρίας 2 ἀναβλέψας δὲ τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδεν καὶ ἰδοὺ τρεῖς ἄνδρες
εἱστήκεισαν ἐπάνω αὐτοῦ καὶ ἰδὼν προσέδραμεν
εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς
αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν 3 καὶ
εἶπεν κύριε εἰ ἄρα εὗρον χάριν ἐναντίον σου μὴ
παρέλθῃς τὸν παῖδά σου 4 λημφθήτω δὴ ὕδωρ
καὶ νιψάτωσαν τοὺς πόδας ὑμῶν καὶ καταψύξατε
ὑπὸ τὸ δένδρον 5 καὶ λήμψομαι ἄρτον καὶ
φάγεσθε καὶ μετὰ τοῦτο παρελεύσεσθε εἰς τὴν
ὁδὸν ὑμῶν οὗ εἵνεκεν ἐξεκλίνατε πρὸς τὸν παῖδα
ὑμῶν καὶ εἶπαν οὕτως ποίησον καθὼς εἴρηκας
6 καὶ ἔσπευσεν Αβρααμ ἐπὶ τὴν σκηνὴν πρὸς
Σαρραν καὶ εἶπεν αὐτῇ σπεῦσον καὶ φύρασον
τρία μέτρα σεμιδάλεως καὶ ποίησον ἐγκρυφίας
7 καὶ εἰς τὰς βόας ἔδραμεν Αβρααμ καὶ ἔλαβεν
μοσχάριον ἁπαλὸν καὶ καλὸν καὶ ἔδωκεν τῷ
παιδί καὶ ἐτάχυνεν τοῦ ποιῆσαι αὐτό 8 ἔλαβεν δὲ
βούτυρον καὶ γάλα καὶ τὸ μοσχάριον ὃ ἐποίησεν
καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς καὶ ἐφάγοσαν αὐτὸς δὲ
παρειστήκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον 9 εἶπεν
δὲ πρὸς αὐτόν ποῦ Σαρρα ἡ γυνή σου ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ 10 εἶπεν δέ
ἐπαναστρέφων ἥξω πρὸς σὲ κατὰ τὸν καιρὸν
τοῦτον εἰς ὥρας καὶ ἕξει υἱὸν Σαρρα ἡ γυνή
σου Σαρρα δὲ ἤκουσεν πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς
οὖσα ὄπισθεν αὐτοῦ 11 Αβρααμ δὲ καὶ Σαρρα
πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν ἐξέλιπεν δὲ
Σαρρα γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα 12 ἐγέλασεν δὲ
Σαρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα οὔπω μέν μοι γέγονεν
ἕως τοῦ νῦν ὁ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος 13 καὶ
εἶπεν κύριος πρὸς Αβρααμ τί ὅτι ἐγέλασεν Σαρρα
ἐν ἑαυτῇ λέγουσα ἆρά γε ἀληθῶς τέξομαι ἐγὼ
δὲ γεγήρακα 14 μὴ ἀδυνατεῖ παρὰ τῷ θεῷ ῥῆμα
εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἀναστρέψω πρὸς σὲ εἰς
ὥρας καὶ ἔσται τῇ Σαρρα υἱός 15 ἠρνήσατο δὲ
Σαρρα λέγουσα οὐκ ἐγέλασα ἐφοβήθη γάρ καὶ
εἶπεν οὐχί ἀλλὰ ἐγέλασας 16 ἐξαναστάντες δὲ
ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες κατέβλεψαν ἐπὶ πρόσωπον
Σοδομων καὶ Γομορρας Αβρααμ δὲ συνεπορεύετο
μετ᾽ αὐτῶν συμπροπέμπων αὐτούς 17 ὁ δὲ κύριος

εἶπεν μὴ κρύψω ἐγὼ ἀπὸ Αβρααμ τοῦ παιδός
μου ἃ ἐγὼ ποιῶ 18 Αβρααμ δὲ γινόμενος ἔσται
εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ ἐνευλογηθήσονται
ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς 19 ᾔδειν γὰρ ὅτι
συντάξει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
μετ᾽ αὐτόν καὶ φυλάξουσιν τὰς ὁδοὺς κυρίου
ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ
κύριος ἐπὶ Αβρααμ πάντα ὅσα ἐλάλησεν πρὸς
αὐτόν 20 εἶπεν δὲ κύριος κραυγὴ Σοδομων
καὶ Γομορρας πεπλήθυνται καὶ αἱ ἁμαρτίαι
αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα 21 καταβὰς οὖν ὄψομαι
εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν ἐρχομένην
πρός με συντελοῦνται εἰ δὲ μή ἵνα γνῶ 22 καὶ
ἀποστρέψαντες ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες ἦλθον εἰς
Σοδομα Αβρααμ δὲ ἦν ἑστηκὼς ἐναντίον κυρίου
23 καὶ ἐγγίσας Αβρααμ εἶπεν μὴ συναπολέσῃς
δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ
ἀσεβής 24 ἐὰν ὦσιν πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ
πόλει ἀπολεῖς αὐτούς οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν
τόπον ἕνεκεν τῶν πεντήκοντα δικαίων ἐὰν ὦσιν
ἐν αὐτῇ 25 μηδαμῶς σὺ ποιήσεις ὡς τὸ ῥῆμα
τοῦτο τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς καὶ
ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής μηδαμῶς ὁ κρίνων
πᾶσαν τὴν γῆν οὐ ποιήσεις κρίσιν 26 εἶπεν
δὲ κύριος ἐὰν εὕρω ἐν Σοδομοις πεντήκοντα
δικαίους ἐν τῇ πόλει ἀφήσω πάντα τὸν τόπον
δι᾽ αὐτούς 27 καὶ ἀποκριθεὶς Αβρααμ εἶπεν
νῦν ἠρξάμην λαλῆσαι πρὸς τὸν κύριον ἐγὼ δέ
εἰμι γῆ καὶ σποδός 28 ἐὰν δὲ ἐλαττονωθῶσιν
οἱ πεντήκοντα δίκαιοι πέντε ἀπολεῖς ἕνεκεν
τῶν πέντε πᾶσαν τὴν πόλιν καὶ εἶπεν οὐ μὴ
ἀπολέσω ἐὰν εὕρω ἐκεῖ τεσσαράκοντα πέντε 29
καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν
ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα καὶ εἶπεν
οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τεσσαράκοντα 30 καὶ
εἶπεν μή τι κύριε ἐὰν λαλήσω ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν
ἐκεῖ τριάκοντα καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἐὰν
εὕρω ἐκεῖ τριάκοντα 31 καὶ εἶπεν ἐπειδὴ ἔχω
λαλῆσαι πρὸς τὸν κύριον ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ
εἴκοσι καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν
εἴκοσι 32 καὶ εἶπεν μή τι κύριε ἐὰν λαλήσω ἔτι
ἅπαξ ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα καὶ εἶπεν οὐ μὴ
ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν δέκα 33 ἀπῆλθεν δὲ κύριος
ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Αβρααμ καὶ Αβρααμ
ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ

19 ἦλθον δὲ οἱ δύο ἄγγελοι εἰς Σοδομα ἑσπέρας
Λωτ δὲ ἐκάθητο παρὰ τὴν πύλην Σοδομων
ἰδὼν δὲ Λωτ ἐξανέστη εἰς συνάντησιν αὐτοῖς
καὶ προσεκύνησεν τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν 2
καὶ εἶπεν ἰδού κύριοι ἐκκλίνατε εἰς τὸν οἶκον
τοῦ παιδὸς ὑμῶν καὶ καταλύσατε καὶ νίψασθε
τοὺς πόδας ὑμῶν καὶ ὀρθρίσαντες ἀπελεύσεσθε
εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν εἶπαν δέ οὐχί ἀλλ᾽ ἐν τῇ
πλατείᾳ καταλύσομεν 3 καὶ κατεβιάζετο αὐτούς
καὶ ἐξέκλιναν πρὸς αὐτὸν καὶ εἰσῆλθον εἰς
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πότον
καὶ ἀζύμους ἔπεψεν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον 4 πρὸ
τοῦ κοιμηθῆναι καὶ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως
οἱ Σοδομῖται περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν ἀπὸ
νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου ἅπας ὁ λαὸς ἅμα
5 καὶ ἐξεκαλοῦντο τὸν Λωτ καὶ ἔλεγον πρὸς
αὐτόν ποῦ εἰσιν οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες
πρὸς σὲ τὴν νύκτα ἐξάγαγε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς
ἵνα συγγενώμεθα αὐτοῖς 6 ἐξῆλθεν δὲ Λωτ
πρὸς αὐτοὺς πρὸς τὸ πρόθυρον τὴν δὲ θύραν
προσέῳξεν ὀπίσω αὐτοῦ 7 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς

μηδαμῶς ἀδελφοί μὴ πονηρεύσησθε 8 εἰσὶν δέ
μοι δύο θυγατέρες αἳ οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα ἐξάξω
αὐτὰς πρὸς ὑμᾶς καὶ χρήσασθε αὐταῖς καθὰ ἂν
ἀρέσκῃ ὑμῖν μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ
ποιήσητε μηδὲν ἄδικον οὗ εἵνεκεν εἰσῆλθον ὑπὸ
τὴν σκέπην τῶν δοκῶν μου 9 εἶπαν δέ ἀπόστα
ἐκεῖ εἷς ἦλθες παροικεῖν μὴ καὶ κρίσιν κρίνειν
νῦν οὖν σὲ κακώσομεν μᾶλλον ἢ ἐκείνους καὶ
παρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα τὸν Λωτ σφόδρα καὶ
ἤγγισαν συντρῖψαι τὴν θύραν 10 ἐκτείναντες
δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας εἰσεσπάσαντο τὸν Λωτ
πρὸς ἑαυτοὺς εἰς τὸν οἶκον καὶ τὴν θύραν τοῦ
οἴκου ἀπέκλεισαν 11 τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ὄντας
ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου ἐπάταξαν ἀορασίᾳ ἀπὸ
μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ παρελύθησαν ζητοῦντες
τὴν θύραν 12 εἶπαν δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς Λωτ ἔστιν
τίς σοι ὧδε γαμβροὶ ἢ υἱοὶ ἢ θυγατέρες ἢ εἴ
τίς σοι ἄλλος ἔστιν ἐν τῇ πόλει ἐξάγαγε ἐκ τοῦ
τόπου τούτου 13 ὅτι ἀπόλλυμεν ἡμεῖς τὸν τόπον
τοῦτον ὅτι ὑψώθη ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἐναντίον
κυρίου καὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς κύριος ἐκτρῖψαι
αὐτήν 14 ἐξῆλθεν δὲ Λωτ καὶ ἐλάλησεν πρὸς τοὺς
γαμβροὺς αὐτοῦ τοὺς εἰληφότας τὰς θυγατέρας
αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀνάστητε καὶ ἐξέλθατε ἐκ τοῦ
τόπου τούτου ὅτι ἐκτρίβει κύριος τὴν πόλιν
ἔδοξεν δὲ γελοιάζειν ἐναντίον τῶν γαμβρῶν
αὐτοῦ 15 ἡνίκα δὲ ὄρθρος ἐγίνετο ἐπεσπούδαζον
οἱ ἄγγελοι τὸν Λωτ λέγοντες ἀναστὰς λαβὲ
τὴν γυναῖκά σου καὶ τὰς δύο θυγατέρας σου
ἃς ἔχεις καὶ ἔξελθε ἵνα μὴ συναπόλῃ ταῖς
ἀνομίαις τῆς πόλεως 16 καὶ ἐταράχθησαν καὶ
ἐκράτησαν οἱ ἄγγελοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ
τῆς χειρὸς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν χειρῶν
τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ φείσασθαι
κύριον αὐτοῦ 17 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξήγαγον
αὐτοὺς ἔξω καὶ εἶπαν σῴζων σῷζε τὴν σεαυτοῦ
ψυχήν μὴ περιβλέψῃς εἰς τὰ ὀπίσω μηδὲ στῇς
ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ εἰς τὸ ὄρος σῴζου μήποτε
συμπαραλημφθῇς 18 εἶπεν δὲ Λωτ πρὸς αὐτούς
δέομαι κύριε 19 ἐπειδὴ εὗρεν ὁ παῖς σου ἔλεος
ἐναντίον σου καὶ ἐμεγάλυνας τὴν δικαιοσύνην
σου ὃ ποιεῖς ἐπ’ ἐμέ τοῦ ζῆν τὴν ψυχήν μου
ἐγὼ δὲ οὐ δυνήσομαι διασωθῆναι εἰς τὸ ὄρος μὴ
καταλάβῃ με τὰ κακὰ καὶ ἀποθάνω 20 ἰδοὺ ἡ
πόλις αὕτη ἐγγὺς τοῦ καταφυγεῖν με ἐκεῖ ἥ ἐστιν
μικρά ἐκεῖ σωθήσομαι οὐ μικρά ἐστιν καὶ ζήσεται
ἡ ψυχή μου 21 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ ἐθαύμασά
σου τὸ πρόσωπον καὶ ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ τοῦ
μὴ καταστρέψαι τὴν πόλιν περὶ ἧς ἐλάλησας 22
σπεῦσον οὖν τοῦ σωθῆναι ἐκεῖ οὐ γὰρ δυνήσομαι
ποιῆσαι πρᾶγμα ἕως τοῦ σε εἰσελθεῖν ἐκεῖ διὰ
τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης
Σηγωρ 23 ὁ ἥλιος ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ Λωτ
εἰσῆλθεν εἰς Σηγωρ 24 καὶ κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ
Σοδομα καὶ Γομορρα θεῖον καὶ πῦρ παρὰ κυρίου
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 25 καὶ κατέστρεψεν τὰς πόλεις
ταύτας καὶ πᾶσαν τὴν περίοικον καὶ πάντας
τοὺς κατοικοῦντας ἐν ταῖς πόλεσιν καὶ πάντα
τὰ ἀνατέλλοντα ἐκ τῆς γῆς 26 καὶ ἐπέβλεψεν ἡ
γυνὴ αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἐγένετο στήλη ἁλός
27 ὤρθρισεν δὲ Αβρααμ τὸ πρωὶ εἰς τὸν τόπον
οὗ εἱστήκει ἐναντίον κυρίου 28 καὶ ἐπέβλεψεν
ἐπὶ πρόσωπον Σοδομων καὶ Γομορρας καὶ ἐπὶ
πρόσωπον τῆς γῆς τῆς περιχώρου καὶ εἶδεν καὶ
ἰδοὺ ἀνέβαινεν φλὸξ τῆς γῆς ὡσεὶ ἀτμὶς καμίνου
29 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκτρῖψαι κύριον πάσας

τὰς πόλεις τῆς περιοίκου ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ
Αβρααμ καὶ ἐξαπέστειλεν τὸν Λωτ ἐκ μέσου τῆς
καταστροφῆς ἐν τῷ καταστρέψαι κύριον τὰς
πόλεις ἐν αἷς κατῴκει ἐν αὐταῖς Λωτ **30** ἀνέβη
δὲ Λωτ ἐκ Σηγωρ καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει καὶ αἱ
δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ ἐφοβήθη γὰρ
κατοικῆσαι ἐν Σηγωρ καὶ ᾤκησεν ἐν τῷ σπηλαίῳ
αὐτὸς καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ
31 εἶπεν δὲ ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν ὁ
πατὴρ ἡμῶν πρεσβύτερος καὶ οὐδείς ἐστιν ἐπὶ
τῆς γῆς ὃς εἰσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ὡς καθήκει
πάσῃ τῇ γῇ **32** δεῦρο καὶ ποτίσωμεν τὸν πατέρα
ἡμῶν οἶνον καὶ κοιμηθῶμεν μετ’ αὐτοῦ καὶ
ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα **33**
ἐπότισαν δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον ἐν τῇ νυκτὶ
ταύτῃ καὶ εἰσελθοῦσα ἡ πρεσβυτέρα ἐκοιμήθη
μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ
οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὴν καὶ ἀναστῆναι
34 ἐγένετο δὲ τῇ ἐπαύριον καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα
πρὸς τὴν νεωτέραν ἰδοὺ ἐκοιμήθην ἐχθὲς μετὰ
τοῦ πατρὸς ἡμῶν ποτίσωμεν αὐτὸν οἶνον καὶ
τὴν νύκτα ταύτην καὶ εἰσελθοῦσα κοιμήθητι
μετ’ αὐτοῦ καὶ ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν σπέρμα **35** ἐπότισαν δὲ καὶ ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον καὶ εἰσελθοῦσα
ἡ νεωτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ
οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὴν καὶ ἀναστῆναι
36 καὶ συνέλαβον αἱ δύο θυγατέρες Λωτ ἐκ τοῦ
πατρὸς αὐτῶν **37** καὶ ἔτεκεν ἡ πρεσβυτέρα υἱὸν
καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωαβ λέγουσα
ἐκ τοῦ πατρός μου οὗτος πατὴρ Μωαβιτῶν ἕως
τῆς σήμερον ἡμέρας **38** ἔτεκεν δὲ καὶ ἡ νεωτέρα
υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αμμαν υἱὸς
τοῦ γένους μου οὗτος πατὴρ Αμμανιτῶν ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας

20 καὶ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν Αβρααμ εἰς γῆν πρὸς
λίβα καὶ ᾤκησεν ἀνὰ μέσον Καδης καὶ ἀνὰ
μέσον Σουρ καὶ παρῴκησεν ἐν Γεραροις **2** εἶπεν
δὲ Αβρααμ περὶ Σαρρας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ
ὅτι ἀδελφή μού ἐστιν ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι
γυνή μού ἐστιν μήποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν
οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως δι᾿ αὐτήν ἀπέστειλεν δὲ
Αβιμελεχ βασιλεὺς Γεραρων καὶ ἔλαβεν τὴν
Σαρραν **3** καὶ εἰσῆλθεν ὁ θεὸς πρὸς Αβιμελεχ ἐν
ὕπνῳ τὴν νύκτα καὶ εἶπεν ἰδοὺ σὺ ἀποθνῄσκεις
περὶ τῆς γυναικός ἧς ἔλαβες αὕτη δέ ἐστιν
συνῳκηκυῖα ἀνδρί **4** Αβιμελεχ δὲ οὐχ ἥψατο
αὐτῆς καὶ εἶπεν κύριε ἔθνος ἀγνοοῦν καὶ δίκαιον
ἀπολεῖς **5** οὐκ αὐτός μοι εἶπεν ἀδελφή μού
ἐστιν καὶ αὐτή μοι εἶπεν ἀδελφός μού ἐστιν
ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ χειρῶν
ἐποίησα τοῦτο **6** εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς καθ’ ὕπνον
κἀγὼ ἔγνων ὅτι ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ἐποίησας
τοῦτο καὶ ἐφεισάμην ἐγώ σου τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν
σε εἰς ἐμέ ἕνεκεν τούτου οὐκ ἀφῆκά σε ἅψασθαι
αὐτῆς **7** νῦν δὲ ἀπόδος τὴν γυναῖκα τῷ ἀνθρώπῳ
ὅτι προφήτης ἐστὶν καὶ προσεύξεται περὶ σοῦ
καὶ ζήσῃ εἰ δὲ μὴ ἀποδίδως γνῶθι ὅτι ἀποθανῇ
σὺ καὶ πάντα τὰ σά **8** καὶ ὤρθρισεν Αβιμελεχ τὸ
πρωὶ καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ
καὶ ἐλάλησεν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ
ὦτα αὐτῶν ἐφοβήθησαν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι
σφόδρα **9** καὶ ἐκάλεσεν Αβιμελεχ τὸν Αβρααμ
καὶ εἶπεν αὐτῷ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν μή τι
ἡμάρτομεν εἰς σέ ὅτι ἐπήγαγες ἐπ’ ἐμὲ καὶ ἐπὶ τὴν
βασιλείαν μου ἁμαρτίαν μεγάλην ἔργον ὃ οὐδεὶς

ποιήσει πεποίηκάς μοι 10 εἶπεν δὲ Αβιμελεχ τῷ
Αβρααμ τί ἐνιδὼν ἐποίησας τοῦτο 11 εἶπεν δὲ
Αβρααμ εἶπα γάρ ἄρα οὐκ ἔστιν θεοσέβεια ἐν τῷ
τόπῳ τούτῳ ἐμέ τε ἀποκτενοῦσιν ἕνεκεν τῆς
γυναικός μου 12 καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀδελφή μού
ἐστιν ἐκ πατρός ἀλλ᾽ οὐκ ἐκ μητρός ἐγενήθη δέ
μοι εἰς γυναῖκα 13 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐξήγαγέν
με ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου καὶ
εἶπα αὐτῇ ταύτην τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις ἐπ᾽
ἐμέ εἰς πάντα τόπον οὗ ἐὰν εἰσέλθωμεν ἐκεῖ
εἰπὸν ἐμὲ ὅτι ἀδελφός μού ἐστιν 14 ἔλαβεν δὲ
Αβιμελεχ χίλια δίδραχμα πρόβατα καὶ μόσχους
καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ ἔδωκεν τῷ Αβρααμ
καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ Σαρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
15 καὶ εἶπεν Αβιμελεχ τῷ Αβρααμ ἰδοὺ ἡ γῆ μου
ἐναντίον σου οὗ ἐάν σοι ἀρέσκῃ κατοίκει 16
τῇ δὲ Σαρρα εἶπεν ἰδοὺ δέδωκα χίλια δίδραχμα
τῷ ἀδελφῷ σου ταῦτα ἔσται σοι εἰς τιμὴν τοῦ
προσώπου σου καὶ πάσαις ταῖς μετὰ σοῦ καὶ
πάντα ἀλήθευσον 17 προσηύξατο δὲ Αβρααμ
πρὸς τὸν θεόν καὶ ἰάσατο ὁ θεὸς τὸν Αβιμελεχ
καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰς παιδίσκας αὐτοῦ
καὶ ἔτεκον 18 ὅτι συγκλείων συνέκλεισεν κύριος
ἔξωθεν πᾶσαν μήτραν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Αβιμελεχ
ἕνεκεν Σαρρας τῆς γυναικὸς Αβρααμ

21 καὶ κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σαρραν καθὰ
εἶπεν καὶ ἐποίησεν κύριος τῇ Σαρρα καθὰ
ἐλάλησεν 2 καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν Σαρρα τῷ
Αβρααμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας εἰς τὸν καιρόν καθὰ
ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος 3 καὶ ἐκάλεσεν Αβρααμ
τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτῷ
ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Σαρρα Ισαακ 4 περιέτεμεν
δὲ Αβρααμ τὸν Ισαακ τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ καθὰ
ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός 5 Αβρααμ δὲ ἦν ἑκατὸν
ἐτῶν ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ισαακ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 6
εἶπεν δὲ Σαρρα γέλωτά μοι ἐποίησεν κύριος ὃς
γὰρ ἂν ἀκούσῃ συγχαρεῖταί μοι 7 καὶ εἶπεν τίς
ἀναγγελεῖ τῷ Αβρααμ ὅτι θηλάζει παιδίον Σαρρα
ὅτι ἔτεκον υἱὸν ἐν τῷ γήρει μου 8 καὶ ηὐξήθη τὸ
παιδίον καὶ ἀπεγαλακτίσθη καὶ ἐποίησεν Αβρααμ
δοχὴν μεγάλην ᾗ ἡμέρᾳ ἀπεγαλακτίσθη Ισαακ ὁ
υἱὸς αὐτοῦ 9 ἰδοῦσα δὲ Σαρρα τὸν υἱὸν Αγαρ τῆς
Αἰγυπτίας ὃς ἐγένετο τῷ Αβρααμ παίζοντα μετὰ
Ισαακ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς 10 καὶ εἶπεν τῷ Αβρααμ
ἔκβαλε τὴν παιδίσκην ταύτην καὶ τὸν υἱὸν
αὐτῆς οὐ γὰρ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης
ταύτης μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ισαακ 11 σκληρὸν δὲ
ἐφάνη τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐναντίον Αβρααμ περὶ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ 12 εἶπεν δὲ ὁ θεὸς τῷ Αβρααμ μὴ
σκληρὸν ἔστω τὸ ῥῆμα ἐναντίον σου περὶ τοῦ
παιδίου καὶ περὶ τῆς παιδίσκης πάντα ὅσα ἐὰν
εἴπῃ σοι Σαρρα ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῆς ὅτι ἐν
Ισαακ κληθήσεταί σοι σπέρμα 13 καὶ τὸν υἱὸν
δὲ τῆς παιδίσκης ταύτης εἰς ἔθνος μέγα ποιήσω
αὐτόν ὅτι σπέρμα σόν ἐστιν 14 ἀνέστη δὲ Αβρααμ
τὸ πρωὶ καὶ ἔλαβεν ἄρτους καὶ ἀσκὸν ὕδατος
καὶ ἔδωκεν Αγαρ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν ὦμον
καὶ τὸ παιδίον καὶ ἀπέστειλεν αὐτήν ἀπελθοῦσα
δὲ ἐπλανᾶτο τὴν ἔρημον κατὰ τὸ φρέαρ τοῦ
ὅρκου 15 ἐξέλιπεν δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἀσκοῦ καὶ
ἔρριψεν τὸ παιδίον ὑποκάτω μιᾶς ἐλάτης 16
ἀπελθοῦσα δὲ ἐκάθητο ἀπέναντι αὐτοῦ μακρόθεν
ὡσεὶ τόξου βολήν εἶπεν γάρ οὐ μὴ ἴδω τὸν
θάνατον τοῦ παιδίου μου καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι
αὐτοῦ ἀναβοῆσαν δὲ τὸ παιδίον ἔκλαυσεν 17
εἰσήκουσεν δὲ ὁ θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου

ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος τοῦ
θεοῦ τὴν Αγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ τί
ἐστιν Αγαρ μὴ φοβοῦ ἐπακήκοεν γὰρ ὁ θεὸς τῆς
φωνῆς τοῦ παιδίου σου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐστιν
18 ἀνάστηθι λαβὲ τὸ παιδίον καὶ κράτησον τῇ
χειρί σου αὐτό εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν
19 καὶ ἀνέῳξεν ὁ θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς
καὶ εἶδεν φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ἐπορεύθη
καὶ ἔπλησεν τὸν ἀσκὸν ὕδατος καὶ ἐπότισεν τὸ
παιδίον 20 καὶ ἦν ὁ θεὸς μετὰ τοῦ παιδίου καὶ
ηὐξήθη καὶ κατῴκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐγένετο
δὲ τοξότης 21 καὶ κατῴκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ
Φαραν καὶ ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ γυναῖκα ἐκ
γῆς Αἰγύπτου 22 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
καὶ εἶπεν Αβιμελεχ καὶ Οχοζαθ ὁ νυμφαγωγὸς
αὐτοῦ καὶ Φικολ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ πρὸς Αβρααμ λέγων ὁ θεὸς μετὰ σοῦ ἐν
πᾶσιν οἷς ἐὰν ποιῇς 23 νῦν οὖν ὄμοσόν μοι τὸν
θεὸν μὴ ἀδικήσειν με μηδὲ τὸ σπέρμα μου μηδὲ
τὸ ὄνομά μου ἀλλὰ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ἣν
ἐποίησα μετὰ σοῦ ποιήσεις μετ’ ἐμοῦ καὶ τῇ γῇ ᾗ
σὺ παρῴκησας ἐν αὐτῇ 24 καὶ εἶπεν Αβρααμ ἐγὼ
ὀμοῦμαι 25 καὶ ἤλεγξεν Αβρααμ τὸν Αβιμελεχ
περὶ τῶν φρεάτων τοῦ ὕδατος ὧν ἀφείλαντο οἱ
παῖδες τοῦ Αβιμελεχ 26 καὶ εἶπεν αὐτῷ Αβιμελεχ
οὐκ ἔγνων τίς ἐποίησεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο οὐδὲ
σύ μοι ἀπήγγειλας οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα ἀλλ’ ἢ
σήμερον 27 καὶ ἔλαβεν Αβρααμ πρόβατα καὶ
μόσχους καὶ ἔδωκεν τῷ Αβιμελεχ καὶ διέθεντο
ἀμφότεροι διαθήκην 28 καὶ ἔστησεν Αβρααμ
ἑπτὰ ἀμνάδας προβάτων μόνας 29 καὶ εἶπεν
Αβιμελεχ τῷ Αβρααμ τί εἰσιν αἱ ἑπτὰ ἀμνάδες
τῶν προβάτων τούτων ἃς ἔστησας μόνας 30
καὶ εἶπεν Αβρααμ ὅτι τὰς ἑπτὰ ἀμνάδας ταύτας
λήμψῃ παρ’ ἐμοῦ ἵνα ὦσίν μοι εἰς μαρτύριον
ὅτι ἐγὼ ὤρυξα τὸ φρέαρ τοῦτο 31 διὰ τοῦτο
ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Φρέαρ
ὁρκισμοῦ ὅτι ἐκεῖ ὤμοσαν ἀμφότεροι 32 καὶ
διέθεντο διαθήκην ἐν τῷ φρέατι τοῦ ὅρκου
ἀνέστη δὲ Αβιμελεχ καὶ Οχοζαθ ὁ νυμφαγωγὸς
αὐτοῦ καὶ Φικολ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φυλιστιιμ
33 καὶ ἐφύτευσεν Αβρααμ ἄρουραν ἐπὶ τῷ φρέατι
τοῦ ὅρκου καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ τὸ ὄνομα κυρίου
θεὸς αἰώνιος 34 παρῴκησεν δὲ Αβρααμ ἐν τῇ γῇ
τῶν Φυλιστιιμ ἡμέρας πολλάς

22 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ὁ θεὸς
ἐπείραζεν τὸν Αβρααμ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν
Αβρααμ Αβρααμ ὁ δὲ εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ 2 καὶ εἶπεν
λαβὲ τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν ὃν ἠγάπησας
τὸν Ισαακ καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν
καὶ ἀνένεγκον αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὁλοκάρπωσιν ἐφ’ ἓν
τῶν ὀρέων ὧν ἄν σοι εἴπω 3 ἀναστὰς δὲ Αβρααμ
τὸ πρωὶ ἐπέσαξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ παρέλαβεν
δὲ μεθ’ ἑαυτοῦ δύο παῖδας καὶ Ισαακ τὸν υἱὸν
αὐτοῦ καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὁλοκάρπωσιν ἀναστὰς
ἐπορεύθη καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ
ὁ θεός 4 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἀναβλέψας Αβρααμ
τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν τὸν τόπον μακρόθεν 5
καὶ εἶπεν Αβρααμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ καθίσατε
αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον
διελευσόμεθα ἕως ὧδε καὶ προσκυνήσαντες
ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς 6 ἔλαβεν δὲ Αβρααμ
τὰ ξύλα τῆς ὁλοκαρπώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ισαακ
τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἔλαβεν δὲ καὶ τὸ πῦρ μετὰ χεῖρα
καὶ τὴν μάχαιραν καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα 7

εἶπεν δὲ Ισαακ πρὸς Αβρααμ τὸν πατέρα αὐτοῦ
εἴπας πάτερ ὁ δὲ εἶπεν τί ἐστιν τέκνον λέγων
ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα ποῦ ἐστιν τὸ πρόβατον
τὸ εἰς ὁλοκάρπωσιν **8** εἶπεν δὲ Αβρααμ ὁ θεὸς
ὄψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὁλοκάρπωσιν τέκνον
πορευθέντες δὲ ἀμφότεροι ἅμα **9** ἦλθον ἐπὶ τὸν
τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός καὶ ᾠκοδόμησεν
ἐκεῖ Αβρααμ θυσιαστήριον καὶ ἐπέθηκεν τὰ ξύλα
καὶ συμποδίσας Ισαακ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπέθηκεν
αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων **10**
καὶ ἐξέτεινεν Αβρααμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν
τὴν μάχαιραν σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ **11** καὶ
ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ εἶπεν αὐτῷ Αβρααμ Αβρααμ ὁ δὲ εἶπεν ἰδοὺ
ἐγώ **12** καὶ εἶπεν μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου
ἐπὶ τὸ παιδάριον μηδὲ ποιήσῃς αὐτῷ μηδέν
νῦν γὰρ ἔγνων ὅτι φοβῇ τὸν θεὸν σὺ καὶ οὐκ
ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δῖ ἐμέ **13** καὶ
ἀναβλέψας Αβρααμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδεν
καὶ ἰδοὺ κριὸς εἷς κατεχόμενος ἐν φυτῷ σαβεκ
τῶν κεράτων καὶ ἐπορεύθη Αβρααμ καὶ ἔλαβεν
τὸν κριὸν καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὁλοκάρπωσιν
ἀντὶ Ισαακ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ **14** καὶ ἐκάλεσεν
Αβρααμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου κύριος εἶδεν
ἵνα εἴπωσιν σήμερον ἐν τῷ ὄρει κύριος ὤφθη
15 καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος κυρίου τὸν Αβρααμ
δεύτερον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ **16** λέγων κατ’ ἐμαυτοῦ
ὤμοσα λέγει κύριος οὗ εἵνεκεν ἐποίησας τὸ
ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ
ἀγαπητοῦ δῖ ἐμέ **17** ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω
σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς
τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν
παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης καὶ κληρονομήσει
τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων **18** καὶ
ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ
ἔθνη τῆς γῆς ἀνθ’ ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς
19 ἀπεστράφη δὲ Αβρααμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ
καὶ ἀναστάντες ἐπορεύθησαν ἅμα ἐπὶ τὸ φρέαρ
τοῦ ὅρκου καὶ κατῴκησεν Αβρααμ ἐπὶ τῷ φρέατι
τοῦ ὅρκου **20** ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα
καὶ ἀνηγγέλη τῷ Αβρααμ λέγοντες ἰδοὺ τέτοκεν
Μελχα καὶ αὐτὴ υἱοὺς Ναχωρ τῷ ἀδελφῷ σου
21 τὸν Ωξ πρωτότοκον καὶ τὸν Βαυξ ἀδελφὸν
αὐτοῦ καὶ τὸν Καμουηλ πατέρα Σύρων **22** καὶ
τὸν Χασαδ καὶ τὸν Αζαυ καὶ τὸν Φαλδας καὶ
τὸν Ιεδλαφ καὶ τὸν Βαθουηλ **23** καὶ Βαθουηλ
ἐγέννησεν τὴν Ρεβεκκαν ὀκτὼ οὗτοι υἱοί οὓς
ἔτεκεν Μελχα τῷ Ναχωρ τῷ ἀδελφῷ Αβρααμ **24**
καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ᾗ ὄνομα Ρεημα ἔτεκεν καὶ
αὐτὴ τὸν Ταβεκ καὶ τὸν Γααμ καὶ τὸν Τοχος καὶ
τὸν Μωχα

23 ἐγένετο δὲ ἡ ζωὴ Σαρρας ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι
ἑπτά **2** καὶ ἀπέθανεν Σαρρα ἐν πόλει Αρβοκ ἥ
ἐστιν ἐν τῷ κοιλώματι αὕτη ἐστὶν Χεβρων ἐν
γῇ Χανααν ἦλθεν δὲ Αβρααμ κόψασθαι Σαρραν
καὶ πενθῆσαι **3** καὶ ἀνέστη Αβρααμ ἀπὸ τοῦ
νεκροῦ αὐτοῦ καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς Χετ λέγων **4**
πάροικος καὶ παρεπίδημος ἐγώ εἰμι μεθ’ ὑμῶν
δότε οὖν μοι κτῆσιν τάφου μεθ’ ὑμῶν καὶ θάψω
τὸν νεκρόν μου ἀπ’ ἐμοῦ **5** ἀπεκρίθησαν δὲ
οἱ υἱοὶ Χετ πρὸς Αβρααμ λέγοντες **6** μή κύριε
ἄκουσον δὲ ἡμῶν βασιλεὺς παρὰ θεοῦ εἶ σὺ ἐν
ἡμῖν ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς μνημείοις ἡμῶν θάψον
τὸν νεκρόν σου οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν τὸ μνημεῖον
αὐτοῦ κωλύσει ἀπὸ σοῦ τοῦ θάψαι τὸν νεκρόν
σου ἐκεῖ **7** ἀναστὰς δὲ Αβρααμ προσεκύνησεν τῷ

λαῷ τῆς γῆς τοῖς υἱοῖς Χετ 8 καὶ ἐλάλησεν πρὸς
αὐτοὺς Αβρααμ λέγων εἰ ἔχετε τῇ ψυχῇ ὑμῶν
ὥστε θάψαι τὸν νεκρόν μου ἀπὸ προσώπου μου
ἀκούσατέ μου καὶ λαλήσατε περὶ ἐμοῦ Εφρων
τῷ τοῦ Σααρ 9 καὶ δότω μοι τὸ σπήλαιον τὸ
διπλοῦν ὅ ἐστιν αὐτῷ τὸ ὂν ἐν μέρει τοῦ ἀγροῦ
αὐτοῦ ἀργυρίου τοῦ ἀξίου δότω μοι αὐτὸ ἐν
ὑμῖν εἰς κτῆσιν μνημείου 10 Εφρων δὲ ἐκάθητο
ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Χετ ἀποκριθεὶς δὲ Εφρων ὁ
Χετταῖος πρὸς Αβρααμ εἶπεν ἀκουόντων τῶν
υἱῶν Χετ καὶ πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς
τὴν πόλιν λέγων 11 παρ’ ἐμοὶ γενοῦ κύριε καὶ
ἄκουσόν μου τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον τὸ ἐν
αὐτῷ σοι δίδωμι ἐναντίον πάντων τῶν πολιτῶν
μου δέδωκά σοι θάψον τὸν νεκρόν σου 12 καὶ
προσεκύνησεν Αβρααμ ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς
γῆς 13 καὶ εἶπεν τῷ Εφρων εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ
τῆς γῆς ἐπειδὴ πρὸς ἐμοῦ εἶ ἄκουσόν μου τὸ
ἀργύριον τοῦ ἀγροῦ λαβὲ παρ’ ἐμοῦ καὶ θάψω
τὸν νεκρόν μου ἐκεῖ 14 ἀπεκρίθη δὲ Εφρων
τῷ Αβρααμ λέγων 15 οὐχί κύριε ἀκήκοα γῆ
τετρακοσίων διδράχμων ἀργυρίου ἀνὰ μέσον
ἐμοῦ καὶ σοῦ τί ἂν εἴη τοῦτο σὺ δὲ τὸν νεκρόν σου
θάψον 16 καὶ ἤκουσεν Αβρααμ τοῦ Εφρων καὶ
ἀπεκατέστησεν Αβρααμ τῷ Εφρων τὸ ἀργύριον ὃ
ἐλάλησεν εἰς τὰ ὦτα τῶν υἱῶν Χετ τετρακόσια
δίδραχμα ἀργυρίου δοκίμου ἐμπόροις 17 καὶ ἔστη
ὁ ἀγρὸς Εφρων ὃς ἦν ἐν τῷ διπλῷ σπηλαίῳ ὅς
ἐστιν κατὰ πρόσωπον Μαμβρη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ
σπήλαιον ὃ ἦν ἐν αὐτῷ καὶ πᾶν δένδρον ὃ ἦν ἐν
τῷ ἀγρῷ ὅ ἐστιν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ κύκλῳ 18
τῷ Αβρααμ εἰς κτῆσιν ἐναντίον τῶν υἱῶν Χετ καὶ
πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν 19
μετὰ ταῦτα ἔθαψεν Αβρααμ Σαρραν τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ τῷ διπλῷ ὅ
ἐστιν ἀπέναντι Μαμβρη αὕτη ἐστὶν Χεβρων ἐν
τῇ γῇ Χανααν 20 καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ
σπήλαιον ὃ ἦν ἐν αὐτῷ τῷ Αβρααμ εἰς κτῆσιν
τάφου παρὰ τῶν υἱῶν Χετ

24 καὶ Αβρααμ ἦν πρεσβύτερος προβεβηκὼς
ἡμερῶν καὶ κύριος εὐλόγησεν τὸν Αβρααμ κατὰ
πάντα 2 καὶ εἶπεν Αβρααμ τῷ παιδὶ αὐτοῦ τῷ
πρεσβυτέρῳ τῆς οἰκίας αὐτοῦ τῷ ἄρχοντι πάντων
τῶν αὐτοῦ θὲς τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου
3 καὶ ἐξορκιῶ σε κύριον τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τὸν θεὸν τῆς γῆς ἵνα μὴ λάβῃς γυναῖκα
τῷ υἱῷ μου Ισαακ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν
Χαναναίων μεθ’ ὧν ἐγὼ οἰκῶ ἐν αὐτοῖς 4 ἀλλὰ
εἰς τὴν γῆν μου οὗ ἐγενόμην πορεύσῃ καὶ εἰς τὴν
φυλήν μου καὶ λήμψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ισαακ
ἐκεῖθεν 5 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς μήποτε οὐ
βούλεται ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετ’ ἐμοῦ ὀπίσω
εἰς τὴν γῆν ταύτην ἀποστρέψω τὸν υἱόν σου εἰς
τὴν γῆν ὅθεν ἐξῆλθες ἐκεῖθεν 6 εἶπεν δὲ πρὸς
αὐτὸν Αβρααμ πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἀποστρέψῃς
τὸν υἱόν μου ἐκεῖ 7 κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ὁ θεὸς τῆς γῆς ὃς ἔλαβέν με ἐκ τοῦ οἴκου
τοῦ πατρός μου καὶ ἐκ τῆς γῆς ἧς ἐγενήθην ὃς
ἐλάλησέν μοι καὶ ὤμοσέν μοι λέγων σοὶ δώσω
τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου αὐτὸς
ἀποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου
καὶ λήμψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ισαακ ἐκεῖθεν
8 ἐὰν δὲ μὴ θέλῃ ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετὰ σοῦ
εἰς τὴν γῆν ταύτην καθαρὸς ἔσῃ ἀπὸ τοῦ ὅρκου
τούτου μόνον τὸν υἱόν μου μὴ ἀποστρέψῃς ἐκεῖ
9 καὶ ἔθηκεν ὁ παῖς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν

μηρὸν Αβρααμ τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ὤμοσεν
αὐτῷ περὶ τοῦ ῥήματος τούτου 10 καὶ ἔλαβεν
ὁ παῖς δέκα καμήλους ἀπὸ τῶν καμήλων τοῦ
κυρίου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ
κυρίου αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη
εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὴν πόλιν Ναχωρ 11
καὶ ἐκοίμισεν τὰς καμήλους ἔξω τῆς πόλεως
παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος τὸ πρὸς ὀψέ ἡνίκα
ἐκπορεύονται αἱ ὑδρευόμεναι 12 καὶ εἶπεν κύριε ὁ
θεὸς τοῦ κυρίου μου Αβρααμ εὐόδωσον ἐναντίον
ἐμοῦ σήμερον καὶ ποίησον ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου
μου Αβρααμ 13 ἰδοὺ ἐγὼ ἕστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς
τοῦ ὕδατος αἱ δὲ θυγατέρες τῶν οἰκούντων
τὴν πόλιν ἐκπορεύονται ἀντλῆσαι ὕδωρ 14 καὶ
ἔσται ἡ παρθένος ᾗ ἂν ἐγὼ εἴπω ἐπίκλινον
τὴν ὑδρίαν σου ἵνα πίω καὶ εἴπῃ μοι πίε καὶ
τὰς καμήλους σου ποτιῶ ἕως ἂν παύσωνται
πίνουσαι ταύτην ἡτοίμασας τῷ παιδί σου Ισαακ
καὶ ἐν τούτῳ γνώσομαι ὅτι ἐποίησας ἔλεος
τῷ κυρίῳ μου Αβρααμ 15 καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ
συντελέσαι αὐτὸν λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ καὶ
ἰδοὺ Ρεβεκκα ἐξεπορεύετο ἡ τεχθεῖσα Βαθουηλ
υἱῷ Μελχας τῆς γυναικὸς Ναχωρ ἀδελφοῦ δὲ
Αβρααμ ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς
16 ἡ δὲ παρθένος ἦν καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα
παρθένος ἦν ἀνὴρ οὐκ ἔγνω αὐτήν καταβᾶσα δὲ
ἐπὶ τὴν πηγὴν ἔπλησεν τὴν ὑδρίαν καὶ ἀνέβη
17 ἐπέδραμεν δὲ ὁ παῖς εἰς συνάντησιν αὐτῆς
καὶ εἶπεν πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας
σου 18 ἡ δὲ εἶπεν πίε κύριε καὶ ἔσπευσεν καὶ
καθεῖλεν τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς
καὶ ἐπότισεν αὐτόν 19 ἕως ἐπαύσατο πίνων καὶ
εἶπεν καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσομαι ἕως ἂν
πᾶσαι πίωσιν 20 καὶ ἔσπευσεν καὶ ἐξεκένωσεν
τὴν ὑδρίαν εἰς τὸ ποτιστήριον καὶ ἔδραμεν ἔτι
ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλῆσαι καὶ ὑδρεύσατο πάσαις
ταῖς καμήλοις 21 ὁ δὲ ἄνθρωπος κατεμάνθανεν
αὐτὴν καὶ παρεσιώπα τοῦ γνῶναι εἰ εὐόδωκεν
κύριος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἢ οὔ 22 ἐγένετο δὲ ἡνίκα
ἐπαύσαντο πᾶσαι αἱ κάμηλοι πίνουσαι ἔλαβεν
ὁ ἄνθρωπος ἐνώτια χρυσᾶ ἀνὰ δραχμὴν ὁλκῆς
καὶ δύο ψέλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς δέκα χρυσῶν
ὁλκὴ αὐτῶν 23 καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὴν καὶ εἶπεν
θυγάτηρ τίνος εἶ ἀνάγγειλόν μοι εἰ ἔστιν παρὰ
τῷ πατρί σου τόπος ἡμῖν καταλῦσαι 24 καὶ εἶπεν
αὐτῷ θυγάτηρ Βαθουηλ εἰμὶ ἐγὼ τοῦ Μελχας
ὃν ἔτεκεν τῷ Ναχωρ 25 καὶ εἶπεν αὐτῷ καὶ
ἄχυρα καὶ χορτάσματα πολλὰ παρ' ἡμῖν καὶ τόπος
τοῦ καταλῦσαι 26 καὶ εὐδοκήσας ὁ ἄνθρωπος
προσεκύνησεν κυρίῳ 27 καὶ εἶπεν εὐλογητὸς
κύριος ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Αβρααμ ὃς οὐκ
ἐγκατέλιπεν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν
ἀλήθειαν ἀπὸ τοῦ κυρίου μου ἐμὲ εὐόδωκεν
κύριος εἰς οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου 28
καὶ δραμοῦσα ἡ παῖς ἀπήγγειλεν εἰς τὸν οἶκον
τῆς μητρὸς αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα 29 τῇ δὲ
Ρεβεκκα ἀδελφὸς ἦν ᾧ ὄνομα Λαβαν καὶ ἔδραμεν
Λαβαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἔξω ἐπὶ τὴν πηγήν
30 καὶ ἐγένετο ἡνίκα εἶδεν τὰ ἐνώτια καὶ τὰ
ψέλια ἐπὶ τὰς χεῖρας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ καὶ ὅτε
ἤκουσεν τὰ ῥήματα Ρεβεκκας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ
λεγούσης οὕτως λελάληκέν μοι ὁ ἄνθρωπος καὶ
ἦλθεν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἑστηκότος αὐτοῦ ἐπὶ
τῶν καμήλων ἐπὶ τῆς πηγῆς 31 καὶ εἶπεν αὐτῷ
δεῦρο εἴσελθε εὐλογητὸς κύριος ἵνα τί ἕστηκας
ἔξω ἐγὼ δὲ ἡτοίμακα τὴν οἰκίαν καὶ τόπον ταῖς

καμήλοις 32 εἰσῆλθεν δὲ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν
οἰκίαν καὶ ἀπέσαξεν τὰς καμήλους καὶ ἔδωκεν
ἄχυρα καὶ χορτάσματα ταῖς καμήλοις καὶ ὕδωρ
νίψασθαι τοῖς ποσὶν αὐτοῦ καὶ τοῖς ποσὶν τῶν
ἀνδρῶν τῶν μετ᾽ αὐτοῦ 33 καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς
ἄρτους φαγεῖν καὶ εἶπεν οὐ μὴ φάγω ἕως τοῦ
λαλῆσαί με τὰ ῥήματά μου καὶ εἶπαν λάλησον
34 καὶ εἶπεν παῖς Αβρααμ ἐγώ εἰμι 35 κύριος δὲ
εὐλόγησεν τὸν κύριόν μου σφόδρα καὶ ὑψώθη
καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πρόβατα καὶ μόσχους ἀργύριον
καὶ χρυσίον παῖδας καὶ παιδίσκας καμήλους καὶ
ὄνους 36 καὶ ἔτεκεν Σαρρα ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου μου
υἱὸν ἕνα τῷ κυρίῳ μου μετὰ τὸ γηρᾶσαι αὐτόν
καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὅσα ἦν αὐτῷ 37 καὶ ὥρκισέν
με ὁ κύριός μου λέγων οὐ λήμψῃ γυναῖκα τῷ
υἱῷ μου ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων
ἐν οἷς ἐγὼ παροικῶ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν 38 ἀλλ᾽
ἢ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου πορεύσῃ καὶ
εἰς τὴν φυλήν μου καὶ λήμψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ
μου ἐκεῖθεν 39 εἶπα δὲ τῷ κυρίῳ μου μήποτε
οὐ πορεύσεται ἡ γυνὴ μετ᾽ ἐμοῦ 40 καὶ εἶπέν
μοι κύριος ᾧ εὐηρέστησα ἐναντίον αὐτοῦ αὐτὸς
ἀποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ μετὰ σοῦ καὶ
εὐοδώσει τὴν ὁδόν σου καὶ λήμψῃ γυναῖκα τῷ
υἱῷ μου ἐκ τῆς φυλῆς μου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ
πατρός μου 41 τότε ἀθῷος ἔσῃ ἀπὸ τῆς ἀρᾶς μου
ἡνίκα γὰρ ἐὰν ἔλθῃς εἰς τὴν ἐμὴν φυλὴν καὶ
μή σοι δῶσιν καὶ ἔσῃ ἀθῷος ἀπὸ τοῦ ὁρκισμοῦ
μου 42 καὶ ἐλθὼν σήμερον ἐπὶ τὴν πηγὴν εἶπα
κύριε ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Αβρααμ εἰ σὺ
εὐοδοῖς τὴν ὁδόν μου ἣν νῦν ἐγὼ πορεύομαι
ἐπ᾽ αὐτήν 43 ἰδοὺ ἐγὼ ἐφέστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς
τοῦ ὕδατος καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων
τῆς πόλεως ἐξελεύσονται ὑδρεύσασθαι ὕδωρ
καὶ ἔσται ἡ παρθένος ᾗ ἂν ἐγὼ εἴπω πότισόν με
μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου 44 καὶ εἴπῃ μοι
καὶ σὺ πίε καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσομαι
αὕτη ἡ γυνή ἣν ἡτοίμασεν κύριος τῷ ἑαυτοῦ
θεράποντι Ισαακ καὶ ἐν τούτῳ γνώσομαι ὅτι
πεποίηκας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Αβρααμ 45 καὶ
ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι με λαλοῦντα ἐν
τῇ διανοίᾳ εὐθὺς Ρεβεκκα ἐξεπορεύετο ἔχουσα
τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν
πηγὴν καὶ ὑδρεύσατο εἶπα δὲ αὐτῇ πότισόν με
46 καὶ σπεύσασα καθεῖλεν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς
ἀφ᾽ ἑαυτῆς καὶ εἶπεν πίε σύ καὶ τὰς καμήλους
σου ποτιῶ καὶ ἔπιον καὶ τὰς καμήλους μου
ἐπότισεν 47 καὶ ἠρώτησα αὐτὴν καὶ εἶπα τίνος εἶ
θυγάτηρ ἡ δὲ ἔφη θυγάτηρ Βαθουηλ εἰμὶ τοῦ υἱοῦ
Ναχωρ ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Μελχα καὶ περιέθηκα
αὐτῇ τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλια περὶ τὰς χεῖρας
αὐτῆς 48 καὶ εὐδοκήσας προσεκύνησα κυρίῳ
καὶ εὐλόγησα κύριον τὸν θεὸν τοῦ κυρίου μου
Αβρααμ ὃς εὐόδωσέν μοι ἐν ὁδῷ ἀληθείας λαβεῖν
τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου τῷ
υἱῷ αὐτοῦ 49 εἰ οὖν ποιεῖτε ὑμεῖς ἔλεος καὶ
δικαιοσύνην πρὸς τὸν κύριόν μου ἀπαγγείλατέ
μοι εἰ δὲ μή ἀπαγγείλατέ μοι ἵνα ἐπιστρέψω
εἰς δεξιὰν ἢ εἰς ἀριστεράν 50 ἀποκριθεὶς δὲ
Λαβαν καὶ Βαθουηλ εἶπαν παρὰ κυρίου ἐξῆλθεν
τὸ πρόσταγμα τοῦτο οὐ δυνησόμεθα οὖν σοι
ἀντειπεῖν κακὸν καλῷ 51 ἰδοὺ Ρεβεκκα ἐνώπιόν
σου λαβὼν ἀπότρεχε καὶ ἔστω γυνὴ τῷ υἱῷ τοῦ
κυρίου σου καθὰ ἐλάλησεν κύριος 52 ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν παῖδα τὸν Αβρααμ τῶν
ῥημάτων τούτων προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν

κυρίῳ 53 καὶ ἐξενέγκας ὁ παῖς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ
χρυσᾶ καὶ ἱματισμὸν ἔδωκεν Ρεβεκκα καὶ δῶρα
ἔδωκεν τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς καὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς
54 καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ
μετ’ αὐτοῦ ὄντες καὶ ἐκοιμήθησαν καὶ ἀναστὰς
πρωὶ εἶπεν ἐκπέμψατέ με ἵνα ἀπέλθω πρὸς
τὸν κύριόν μου 55 εἶπαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς
καὶ ἡ μήτηρ μεινάτω ἡ παρθένος μεθ’ ἡμῶν
ἡμέρας ὡσεὶ δέκα καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεται
56 ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς μὴ κατέχετέ με καὶ
κύριος εὐόδωσεν τὴν ὁδόν μου ἐκπέμψατέ με
ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου 57 οἱ δὲ εἶπαν
καλέσωμεν τὴν παῖδα καὶ ἐρωτήσωμεν τὸ στόμα
αὐτῆς 58 καὶ ἐκάλεσαν Ρεβεκκαν καὶ εἶπαν αὐτῇ
πορεύσῃ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἡ δὲ εἶπεν
πορεύσομαι 59 καὶ ἐξέπεμψαν Ρεβεκκαν τὴν
ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς καὶ τὸν
παῖδα τὸν Αβρααμ καὶ τοὺς μετ’ αὐτοῦ 60 καὶ
εὐλόγησαν Ρεβεκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ
εἶπαν αὐτῇ ἀδελφὴ ἡμῶν εἶ γίνου εἰς χιλιάδας
μυριάδων καὶ κληρονομησάτω τὸ σπέρμα σου
τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων 61 ἀναστᾶσα δὲ
Ρεβεκκα καὶ αἱ ἅβραι αὐτῆς ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς
καμήλους καὶ ἐπορεύθησαν μετὰ τοῦ ἀνθρώπου
καὶ ἀναλαβὼν ὁ παῖς τὴν Ρεβεκκαν ἀπῆλθεν
62 Ισαακ δὲ ἐπορεύετο διὰ τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ
φρέαρ τῆς ὁράσεως αὐτὸς δὲ κατῴκει ἐν τῇ γῇ
τῇ πρὸς λίβα 63 καὶ ἐξῆλθεν Ισαακ ἀδολεσχῆσαι
εἰς τὸ πεδίον τὸ πρὸς δείλης καὶ ἀναβλέψας τοῖς
ὀφθαλμοῖς εἶδεν καμήλους ἐρχομένας 64 καὶ
ἀναβλέψασα Ρεβεκκα τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν τὸν
Ισαακ καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς καμήλου 65 καὶ
εἶπεν τῷ παιδί τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ
πορευόμενος ἐν τῷ πεδίῳ εἰς συνάντησιν ἡμῖν
εἶπεν δὲ ὁ παῖς οὗτός ἐστιν ὁ κύριός μου ἡ
δὲ λαβοῦσα τὸ θέριστρον περιεβάλετο 66 καὶ
διηγήσατο ὁ παῖς τῷ Ισαακ πάντα τὰ ῥήματα ἃ
ἐποίησεν 67 εἰσῆλθεν δὲ Ισαακ εἰς τὸν οἶκον
τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν τὴν Ρεβεκκαν καὶ
ἐγένετο αὐτοῦ γυνή καὶ ἠγάπησεν αὐτήν καὶ
παρεκλήθη Ισαακ περὶ Σαρρας τῆς μητρὸς αὐτοῦ

25 προσθέμενος δὲ Αβρααμ ἔλαβεν γυναῖκα
ᾗ ὄνομα Χεττουρα 2 ἔτεκεν δὲ αὐτῷ τὸν
Ζεμραν καὶ τὸν Ιεξαν καὶ τὸν Μαδαν καὶ τὸν
Μαδιαμ καὶ τὸν Ιεσβοκ καὶ τὸν Σωυε 3 Ιεξαν
δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαβα καὶ τὸν Θαιμαν καὶ
τὸν Δαιδαν υἱοὶ δὲ Δαιδαν ἐγένοντο Ραγουηλ
καὶ Ναβδεηλ καὶ Ασσουριιμ καὶ Λατουσιιμ καὶ
Λοωμιμ 4 υἱοὶ δὲ Μαδιαμ Γαιφα καὶ Αφερ καὶ
Ενωχ καὶ Αβιρα καὶ Ελραγα πάντες οὗτοι ἦσαν
υἱοὶ Χεττουρας 5 ἔδωκεν δὲ Αβρααμ πάντα τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ Ισαακ τῷ υἱῷ αὐτοῦ 6 καὶ
τοῖς υἱοῖς τῶν παλλακῶν αὐτοῦ ἔδωκεν Αβρααμ
δόματα καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἀπὸ Ισαακ τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς
εἰς γῆν ἀνατολῶν 7 ταῦτα δὲ τὰ ἔτη ἡμερῶν
ζωῆς Αβρααμ ὅσα ἔζησεν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα
πέντε ἔτη 8 καὶ ἐκλιπὼν ἀπέθανεν Αβρααμ ἐν
γήρει καλῷ πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ
προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ 9 καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν Ισαακ καὶ Ισμαηλ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὸ
σπήλαιον τὸ διπλοῦν εἰς τὸν ἀγρὸν Εφρων τοῦ
Σααρ τοῦ Χετταίου ὅ ἐστιν ἀπέναντι Μαμβρη 10
τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἐκτήσατο Αβρααμ
παρὰ τῶν υἱῶν Χετ ἐκεῖ ἔθαψαν Αβρααμ καὶ
Σαρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ 11 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ

ἀποθανεῖν Αβρααμ εὐλόγησεν ὁ θεὸς Ισαακ τὸν
υἱὸν αὐτοῦ καὶ κατῴκησεν Ισαακ παρὰ τὸ φρέαρ
τῆς ὁράσεως **12** αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ισμαηλ
τοῦ υἱοῦ Αβρααμ ὃν ἔτεκεν Αγαρ ἡ παιδίσκη
Σαρρας τῷ Αβρααμ **13** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα
τῶν υἱῶν Ισμαηλ κατ᾽ ὄνομα τῶν γενεῶν αὐτοῦ
πρωτότοκος Ισμαηλ Ναβαιωθ καὶ Κηδαρ καὶ
Ναβδεηλ καὶ Μασσαμ **14** καὶ Μασμα καὶ Ιδουμα
καὶ Μασση **15** καὶ Χοδδαδ καὶ Θαιμαν καὶ Ιετουρ
καὶ Ναφες καὶ Κεδμα **16** οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Ισμαηλ
καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς
αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν δώδεκα
ἄρχοντες κατὰ ἔθνη αὐτῶν **17** καὶ ταῦτα τὰ ἔτη
τῆς ζωῆς Ισμαηλ ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ ἔτη καὶ
ἐκλιπὼν ἀπέθανεν καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος
αὐτοῦ **18** κατῴκησεν δὲ ἀπὸ Ευιλατ ἕως Σουρ ἥ
ἐστιν κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως ἐλθεῖν πρὸς
Ἀσσυρίους κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ κατῴκησεν **19** καὶ αὗται αἱ γενέσεις Ισαακ
τοῦ υἱοῦ Αβρααμ Αβρααμ ἐγέννησεν τὸν Ισαακ **20**
ἦν δὲ Ισαακ ἐτῶν τεσσαράκοντα ὅτε ἔλαβεν τὴν
Ρεβεκκαν θυγατέρα Βαθουηλ τοῦ Σύρου ἐκ τῆς
Μεσοποταμίας ἀδελφὴν Λαβαν τοῦ Σύρου ἑαυτῷ
γυναῖκα **21** ἐδεῖτο δὲ Ισαακ κυρίου περὶ Ρεβεκκας
τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὅτι στεῖρα ἦν ἐπήκουσεν δὲ
αὐτοῦ ὁ θεός καὶ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ Ρεβεκκα ἡ
γυνὴ αὐτοῦ **22** ἐσκίρτων δὲ τὰ παιδία ἐν αὐτῇ
εἶπεν δέ εἰ οὕτως μοι μέλλει γίνεσθαι ἵνα τί μοι
τοῦτο ἐπορεύθη δὲ πυθέσθαι παρὰ κυρίου **23** καὶ
εἶπεν κύριος αὐτῇ δύο ἔθνη ἐν τῇ γαστρί σού εἰσιν
καὶ δύο λαοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου διασταλήσονται
καὶ λαὸς λαοῦ ὑπερέξει καὶ ὁ μείζων δουλεύσει
τῷ ἐλάσσονι **24** καὶ ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι
τοῦ τεκεῖν αὐτήν καὶ τῇδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ
κοιλίᾳ αὐτῆς **25** ἐξῆλθεν δὲ ὁ υἱὸς ὁ πρωτότοκος
πυρράκης ὅλος ὡσεὶ δορὰ δασύς ἐπωνόμασεν δὲ
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ησαυ **26** καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπειλημμένη
τῆς πτέρνης Ησαυ καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ιακωβ Ισαακ δὲ ἦν ἐτῶν ἑξήκοντα ὅτε ἔτεκεν
αὐτοὺς Ρεβεκκα **27** ηὐξήθησαν δὲ οἱ νεανίσκοι
καὶ ἦν Ησαυ ἄνθρωπος εἰδὼς κυνηγεῖν ἄγροικος
Ιακωβ δὲ ἦν ἄνθρωπος ἄπλαστος οἰκῶν οἰκίαν
28 ἠγάπησεν δὲ Ισαακ τὸν Ησαυ ὅτι ἡ θήρα αὐτοῦ
βρῶσις αὐτῷ Ρεβεκκα δὲ ἠγάπα τὸν Ιακωβ **29**
ἥψησεν δὲ Ιακωβ ἕψεμα ἦλθεν δὲ Ησαυ ἐκ τοῦ
πεδίου ἐκλείπων **30** καὶ εἶπεν Ησαυ τῷ Ιακωβ
γεῦσόν με ἀπὸ τοῦ ἑψέματος τοῦ πυρροῦ τούτου
ὅτι ἐκλείπω διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Εδωμ **31** εἶπεν δὲ Ιακωβ τῷ Ησαυ ἀπόδου μοι
σήμερον τὰ πρωτοτόκιά σου ἐμοί **32** εἶπεν δὲ
Ησαυ ἰδοὺ ἐγὼ πορεύομαι τελευτᾶν καὶ ἵνα τί
μοι ταῦτα τὰ πρωτοτόκια **33** καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ιακωβ ὄμοσόν μοι σήμερον καὶ ὤμοσεν αὐτῷ
ἀπέδοτο δὲ Ησαυ τὰ πρωτοτόκια τῷ Ιακωβ **34**
Ιακωβ δὲ ἔδωκεν τῷ Ησαυ ἄρτον καὶ ἕψεμα
φακοῦ καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ ἀναστὰς ᾤχετο
καὶ ἐφαύλισεν Ησαυ τὰ πρωτοτόκια

26 ἐγένετο δὲ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς χωρὶς τοῦ λιμοῦ
τοῦ πρότερον ὃς ἐγένετο ἐν τῷ χρόνῳ τῷ Αβρααμ
ἐπορεύθη δὲ Ισαακ πρὸς Αβιμελεχ βασιλέα
Φυλιστιιμ εἰς Γεραρα **2** ὤφθη δὲ αὐτῷ κύριος καὶ
εἶπεν μὴ καταβῇς εἰς Αἴγυπτον κατοίκησον δὲ ἐν
τῇ γῇ ᾗ ἄν σοι εἴπω **3** καὶ παροίκει ἐν τῇ γῇ ταύτῃ
καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ εὐλογήσω σε σοὶ γὰρ καὶ
τῷ σπέρματί σου δώσω πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην

καὶ στήσω τὸν ὅρκον μου ὃν ὤμοσα Αβρααμ τῷ
πατρί σου **4** καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς
ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ δώσω τῷ σπέρματί σου
πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐνευλογηθήσονται
ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς **5**
ἀνθ᾽ ὧν ὑπήκουσεν Αβρααμ ὁ πατήρ σου τῆς
ἐμῆς φωνῆς καὶ ἐφύλαξεν τὰ προστάγματά μου
καὶ τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου
καὶ τὰ νόμιμά μου **6** καὶ κατῴκησεν Ισαακ ἐν
Γεραροις **7** ἐπηρώτησαν δὲ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου
περὶ Ρεβεκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ εἶπεν
ἀδελφή μού ἐστιν ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι γυνή
μού ἐστιν μήποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες
τοῦ τόπου περὶ Ρεβεκκας ὅτι ὡραία τῇ ὄψει ἦν
8 ἐγένετο δὲ πολυχρόνιος ἐκεῖ παρακύψας δὲ
Αβιμελεχ ὁ βασιλεὺς Γεραρων διὰ τῆς θυρίδος
εἶδεν τὸν Ισαακ παίζοντα μετὰ Ρεβεκκας τῆς
γυναικὸς αὐτοῦ **9** ἐκάλεσεν δὲ Αβιμελεχ τὸν
Ισαακ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἄρα γε γυνή σού ἐστιν τί
ὅτι εἶπας ἀδελφή μού ἐστιν εἶπεν δὲ αὐτῷ Ισαακ
εἶπα γάρ μήποτε ἀποθάνω δι᾽ αὐτήν **10** εἶπεν δὲ
αὐτῷ Αβιμελεχ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν μικροῦ
ἐκοιμήθη τις τοῦ γένους μου μετὰ τῆς γυναικός
σου καὶ ἐπήγαγες ἐφ᾽ ἡμᾶς ἄγνοιαν **11** συνέταξεν
δὲ Αβιμελεχ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ λέγων πᾶς ὁ
ἁπτόμενος τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἢ τῆς γυναικὸς
αὐτοῦ θανάτου ἔνοχος ἔσται **12** ἔσπειρεν δὲ
Ισαακ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ
ἐκείνῳ ἑκατοστεύουσαν κριθήν εὐλόγησεν δὲ
αὐτὸν κύριος **13** καὶ ὑψώθη ὁ ἄνθρωπος καὶ
προβαίνων μείζων ἐγίνετο ἕως οὗ μέγας ἐγένετο
σφόδρα **14** ἐγένετο δὲ αὐτῷ κτήνη προβάτων καὶ
κτήνη βοῶν καὶ γεώργια πολλά ἐζήλωσαν δὲ
αὐτὸν οἱ Φυλιστιιμ **15** καὶ πάντα τὰ φρέατα ἃ
ὤρυξαν οἱ παῖδες τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ χρόνῳ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιιμ
καὶ ἔπλησαν αὐτὰ γῆς **16** εἶπεν δὲ Αβιμελεχ
πρὸς Ισαακ ἄπελθε ἀφ᾽ ἡμῶν ὅτι δυνατώτερος
ἡμῶν ἐγένου σφόδρα **17** καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν
Ισαακ καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ φάραγγι Γεραρων
καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ **18** καὶ πάλιν Ισαακ ὤρυξεν
τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος ἃ ὤρυξαν οἱ παῖδες
Αβρααμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ
Φυλιστιιμ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Αβρααμ τὸν πατέρα
αὐτοῦ καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοῖς ὀνόματα κατὰ τὰ
ὀνόματα ἃ ἐπωνόμασεν Αβρααμ ὁ πατὴρ αὐτοῦ
19 καὶ ὤρυξαν οἱ παῖδες Ισαακ ἐν τῇ φάραγγι
Γεραρων καὶ εὗρον ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζῶντος
20 καὶ ἐμαχέσαντο οἱ ποιμένες Γεραρων μετὰ
τῶν ποιμένων Ισαακ φάσκοντες αὐτῶν εἶναι
τὸ ὕδωρ καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ φρέατος
Ἀδικία ἠδίκησαν γὰρ αὐτόν **21** ἀπάρας δὲ Ισαακ
ἐκεῖθεν ὤρυξεν φρέαρ ἕτερον ἐκρίνοντο δὲ
καὶ περὶ ἐκείνου καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἐχθρία **22** ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν ὤρυξεν
φρέαρ ἕτερον καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο περὶ αὐτοῦ
καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εὐρυχωρία
λέγων διότι νῦν ἐπλάτυνεν κύριος ἡμῖν καὶ
ηὔξησεν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς **23** ἀνέβη δὲ ἐκεῖθεν
ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου **24** καὶ ὤφθη αὐτῷ
κύριος ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν ἐγώ εἰμι
ὁ θεὸς Αβρααμ τοῦ πατρός σου μὴ φοβοῦ μετὰ
σοῦ γάρ εἰμι καὶ ηὐλόγηκά σε καὶ πληθυνῶ τὸ
σπέρμα σου διὰ Αβρααμ τὸν πατέρα σου **25** καὶ
ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσατο
τὸ ὄνομα κυρίου καὶ ἔπηξεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν

αὐτοῦ ὤρυξαν δὲ ἐκεῖ οἱ παῖδες Ισαακ φρέαρ 26
καὶ Αβιμελεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Γεραρων
καὶ Οχοζαθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φικολ
ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ 27 καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Ισαακ ἵνα τί ἤλθατε πρός με ὑμεῖς
δὲ ἐμισήσατέ με καὶ ἀπεστείλατέ με ἀφ᾽ ὑμῶν
28 καὶ εἶπαν ἰδόντες ἑωράκαμεν ὅτι ἦν κύριος
μετὰ σοῦ καὶ εἴπαμεν γενέσθω ἀρὰ ἀνὰ μέσον
ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ διαθησόμεθα μετὰ
σοῦ διαθήκην 29 μὴ ποιήσειν μεθ᾽ ἡμῶν κακόν
καθότι ἡμεῖς σε οὐκ ἐβδελυξάμεθα καὶ ὃν τρόπον
ἐχρησάμεθά σοι καλῶς καὶ ἐξαπεστείλαμέν σε
μετ᾽ εἰρήνης καὶ νῦν σὺ εὐλογητὸς ὑπὸ κυρίου 30
καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς δοχήν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον
31 καὶ ἀναστάντες τὸ πρωὶ ὤμοσαν ἄνθρωπος
τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς
Ισαακ καὶ ἀπῴχοντο ἀπ᾽ αὐτοῦ μετὰ σωτηρίας 32
ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ παραγενόμενοι
οἱ παῖδες Ισαακ ἀπήγγειλαν αὐτῷ περὶ τοῦ
φρέατος οὗ ὤρυξαν καὶ εἶπαν οὐχ εὕρομεν ὕδωρ
33 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ Ὅρκος διὰ τοῦτο ὄνομα
τῇ πόλει Φρέαρ ὅρκου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας
34 ἦν δὲ Ησαυ ἐτῶν τεσσαράκοντα καὶ ἔλαβεν
γυναῖκα Ιουδιν τὴν θυγατέρα Βεηρ τοῦ Χετταίου
καὶ τὴν Βασεμμαθ θυγατέρα Αιλων τοῦ Ευαίου
35 καὶ ἦσαν ἐρίζουσαι τῷ Ισαακ καὶ τῇ Ρεβεκκα

27 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ γηρᾶσαι Ισαακ καὶ
ἠμβλύνθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ ὁρᾶν καὶ
ἐκάλεσεν Ησαυ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον
καὶ εἶπεν αὐτῷ υἱέ μου καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ 2
καὶ εἶπεν ἰδοὺ γεγήρακα καὶ οὐ γινώσκω τὴν
ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου 3 νῦν οὖν λαβὲ τὸ
σκεῦός σου τήν τε φαρέτραν καὶ τὸ τόξον καὶ
ἔξελθε εἰς τὸ πεδίον καὶ θήρευσόν μοι θήραν
4 καὶ ποίησόν μοι ἐδέσματα ὡς φιλῶ ἐγώ καὶ
ἔνεγκέ μοι ἵνα φάγω ὅπως εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή
μου πρὶν ἀποθανεῖν με 5 Ρεβεκκα δὲ ἤκουσεν
λαλοῦντος Ισαακ πρὸς Ησαυ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
ἐπορεύθη δὲ Ησαυ εἰς τὸ πεδίον θηρεῦσαι θήραν
τῷ πατρὶ αὐτοῦ 6 Ρεβεκκα δὲ εἶπεν πρὸς Ιακωβ
τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν ἐλάσσω ἰδὲ ἐγὼ ἤκουσα τοῦ
πατρός σου λαλοῦντος πρὸς Ησαυ τὸν ἀδελφόν
σου λέγοντος 7 ἔνεγκόν μοι θήραν καὶ ποίησόν
μοι ἐδέσματα καὶ φαγὼν εὐλογήσω σε ἐναντίον
κυρίου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με 8 νῦν οὖν υἱέ
ἄκουσόν μου καθὰ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι 9 καὶ
πορευθεὶς εἰς τὰ πρόβατα λαβέ μοι ἐκεῖθεν δύο
ἐρίφους ἁπαλοὺς καὶ καλούς καὶ ποιήσω αὐτοὺς
ἐδέσματα τῷ πατρί σου ὡς φιλεῖ 10 καὶ εἰσοίσεις
τῷ πατρί σου καὶ φάγεται ὅπως εὐλογήσῃ σε ὁ
πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν 11 εἶπεν δὲ
Ιακωβ πρὸς Ρεβεκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ ἔστιν
Ησαυ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύς ἐγὼ δὲ ἀνὴρ
λεῖος 12 μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ μου
καὶ ἔσομαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν καὶ
ἐπάξω ἐπ᾽ ἐμαυτὸν κατάραν καὶ οὐκ εὐλογίαν
13 εἶπεν δὲ αὐτῷ ἡ μήτηρ ἐπ᾽ ἐμὲ ἡ κατάρα σου
τέκνον μόνον ὑπάκουσον τῆς φωνῆς μου καὶ
πορευθεὶς ἔνεγκέ μοι 14 πορευθεὶς δὲ ἔλαβεν καὶ
ἤνεγκεν τῇ μητρί καὶ ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ
ἐδέσματα καθὰ ἐφίλει ὁ πατὴρ αὐτοῦ 15 καὶ
λαβοῦσα Ρεβεκκα τὴν στολὴν Ησαυ τοῦ υἱοῦ
αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν καλήν ἣ ἦν παρ᾽
αὐτῇ ἐν τῷ οἴκῳ ἐνέδυσεν Ιακωβ τὸν υἱὸν αὐτῆς
τὸν νεώτερον 16 καὶ τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων
περιέθηκεν ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ

γυμνὰ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ 17 καὶ ἔδωκεν τὰ
ἐδέσματα καὶ τοὺς ἄρτους οὓς ἐποίησεν εἰς τὰς
χεῖρας Ιακωβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς 18 καὶ εἰσήνεγκεν
τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἶπεν δέ πάτερ ὁ δὲ εἶπεν ἰδοὺ
ἐγώ τίς εἶ σύ τέκνον 19 καὶ εἶπεν Ιακωβ τῷ πατρὶ
αὐτοῦ ἐγὼ Ησαυ ὁ πρωτότοκός σου ἐποίησα
καθὰ ἐλάλησάς μοι ἀναστὰς κάθισον καὶ φάγε
τῆς θήρας μου ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχή σου 20
εἶπεν δὲ Ισαακ τῷ υἱῷ αὐτοῦ τί τοῦτο ὃ ταχὺ
εὗρες ὦ τέκνον ὁ δὲ εἶπεν ὃ παρέδωκεν κύριος
ὁ θεός σου ἐναντίον μου 21 εἶπεν δὲ Ισαακ τῷ
Ιακωβ ἔγγισόν μοι καὶ ψηλαφήσω σε τέκνον εἰ
σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ησαυ ἢ οὔ 22 ἤγγισεν δὲ Ιακωβ
πρὸς Ισαακ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐψηλάφησεν
αὐτὸν καὶ εἶπεν ἡ μὲν φωνὴ φωνὴ Ιακωβ αἱ δὲ
χεῖρες χεῖρες Ησαυ 23 καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτόν
ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ὡς αἱ χεῖρες Ησαυ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι καὶ ηὐλόγησεν αὐτόν 24
καὶ εἶπεν σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ησαυ ὁ δὲ εἶπεν ἐγώ
25 καὶ εἶπεν προσάγαγέ μοι καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς
θήρας σου τέκνον ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου
καὶ προσήγαγεν αὐτῷ καὶ ἔφαγεν καὶ εἰσήνεγκεν
αὐτῷ οἶνον καὶ ἔπιεν 26 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ισαακ ὁ
πατὴρ αὐτοῦ ἔγγισόν μοι καὶ φίλησόν με τέκνον
27 καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν καὶ ὠσφράνθη
τὴν ὀσμὴν τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ ηὐλόγησεν
αὐτὸν καὶ εἶπεν ἰδοὺ ὀσμὴ τοῦ υἱοῦ μου ὡς
ὀσμὴ ἀγροῦ πλήρους ὃν ηὐλόγησεν κύριος 28
καὶ δῴη σοι ὁ θεὸς ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς καὶ πλῆθος σίτου
καὶ οἴνου 29 καὶ δουλευσάτωσάν σοι ἔθνη καὶ
προσκυνήσουσίν σοι ἄρχοντες καὶ γίνου κύριος
τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ προσκυνήσουσίν σοι οἱ υἱοὶ
τοῦ πατρός σου ὁ καταρώμενός σε ἐπικατάρατος
ὁ δὲ εὐλογῶν σε εὐλογημένος 30 καὶ ἐγένετο
μετὰ τὸ παύσασθαι Ισαακ εὐλογοῦντα Ιακωβ τὸν
υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθεν Ιακωβ ἀπὸ
προσώπου Ισαακ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ Ησαυ
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας 31 καὶ
ἐποίησεν καὶ αὐτὸς ἐδέσματα καὶ προσήνεγκεν
τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ πατρί ἀναστήτω ὁ
πατήρ μου καὶ φαγέτω τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχή σου 32 καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ισαακ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τίς εἶ σύ ὁ δὲ εἶπεν ἐγώ
εἰμι ὁ υἱός σου ὁ πρωτότοκος Ησαυ 33 ἐξέστη
δὲ Ισαακ ἔκστασιν μεγάλην σφόδρα καὶ εἶπεν
τίς οὖν ὁ θηρεύσας μοι θήραν καὶ εἰσενέγκας
μοι καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάντων πρὸ τοῦ σε ἐλθεῖν
καὶ ηὐλόγησα αὐτόν καὶ εὐλογημένος ἔστω 34
ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤκουσεν Ησαυ τὰ ῥήματα Ισαακ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀνεβόησεν φωνὴν μεγάλην
καὶ πικρὰν σφόδρα καὶ εἶπεν εὐλόγησον δὴ κἀμέ
πάτερ 35 εἶπεν δὲ αὐτῷ ἐλθὼν ὁ ἀδελφός σου
μετὰ δόλου ἔλαβεν τὴν εὐλογίαν σου 36 καὶ
εἶπεν δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιακωβ
ἐπτέρνικεν γάρ με ἤδη δεύτερον τοῦτο τά τε
πρωτοτόκιά μου εἴληφεν καὶ νῦν εἴληφεν τὴν
εὐλογίαν μου καὶ εἶπεν Ησαυ τῷ πατρὶ αὐτοῦ
οὐχ ὑπελίπω μοι εὐλογίαν πάτερ 37 ἀποκριθεὶς
δὲ Ισαακ εἶπεν τῷ Ησαυ εἰ κύριον αὐτὸν ἐποίησά
σου καὶ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐποίησα
αὐτοῦ οἰκέτας σίτῳ καὶ οἴνῳ ἐστήρισα αὐτόν σοὶ
δὲ τί ποιήσω τέκνον 38 εἶπεν δὲ Ησαυ πρὸς τὸν
πατέρα αὐτοῦ μὴ εὐλογία μία σοί ἐστιν πάτερ
εὐλόγησον δὴ κἀμέ πάτερ κατανυχθέντος δὲ
Ισαακ ἀνεβόησεν φωνὴν Ησαυ καὶ ἔκλαυσεν 39

ἀποκριθεὶς δὲ Ισαακ ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ
ἰδοὺ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς ἔσται ἡ κατοίκησίς
σου καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν
40 καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρῃ σου ζήσῃ καὶ τῷ ἀδελφῷ
σου δουλεύσεις ἔσται δὲ ἡνίκα ἐὰν καθέλῃς καὶ
ἐκλύσεις τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου
41 καὶ ἐνεκότει Ησαυ τῷ Ιακωβ περὶ τῆς εὐλογίας
ἧς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶπεν δὲ
Ησαυ ἐν τῇ διανοίᾳ ἐγγισάτωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ
πένθους τοῦ πατρός μου ἵνα ἀποκτείνω Ιακωβ
τὸν ἀδελφόν μου **42** ἀπηγγέλη δὲ Ρεβεκκα τὰ
ῥήματα Ησαυ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου
καὶ πέμψασα ἐκάλεσεν Ιακωβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν
νεώτερον καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ Ησαυ ὁ ἀδελφός
σου ἀπειλεῖ σοι τοῦ ἀποκτεῖναί σε **43** νῦν οὖν
τέκνον ἄκουσόν μου τῆς φωνῆς καὶ ἀναστὰς
ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λαβαν
τὸν ἀδελφόν μου εἰς Χαρραν **44** καὶ οἴκησον
μετ᾽ αὐτοῦ ἡμέρας τινὰς ἕως τοῦ ἀποστρέψαι
τὸν θυμὸν **45** καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ ἀδελφοῦ σου
ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπιλάθηται ἃ πεποίηκας αὐτῷ καὶ
ἀποστείλασα μεταπέμψομαί σε ἐκεῖθεν μήποτε
ἀτεκνωθῶ ἀπὸ τῶν δύο ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ **46**
εἶπεν δὲ Ρεβεκκα πρὸς Ισαακ προσώχθικα τῇ
ζωῇ μου διὰ τὰς θυγατέρας τῶν υἱῶν Χετ εἰ
λήμψεται Ιακωβ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων
τῆς γῆς ταύτης ἵνα τί μοι ζῆν

28 προσκαλεσάμενος δὲ Ισαακ τὸν Ιακωβ
εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων οὐ
λήμψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Χανααν **2**
ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὸν
οἶκον Βαθουηλ τοῦ πατρὸς τῆς μητρός σου καὶ
λαβὲ σεαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων
Λαβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρός σου **3** ὁ δὲ θεός
μου εὐλογήσαι σε καὶ αὐξήσαι σε καὶ πληθύναι
σε καὶ ἔσῃ εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν **4** καὶ δῴη
σοι τὴν εὐλογίαν Αβρααμ τοῦ πατρός μου σοὶ
καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ κληρονομῆσαι
τὴν γῆν τῆς παροικήσεώς σου ἣν ἔδωκεν ὁ
θεὸς τῷ Αβρααμ **5** καὶ ἀπέστειλεν Ισαακ τὸν
Ιακωβ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς
Λαβαν τὸν υἱὸν Βαθουηλ τοῦ Σύρου ἀδελφὸν δὲ
Ρεβεκκας τῆς μητρὸς Ιακωβ καὶ Ησαυ **6** εἶδεν
δὲ Ησαυ ὅτι εὐλόγησεν Ισαακ τὸν Ιακωβ καὶ
ἀπῴχετο εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας λαβεῖν
ἑαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν καὶ
ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων οὐ λήμψῃ γυναῖκα ἀπὸ
τῶν θυγατέρων Χανααν **7** καὶ ἤκουσεν Ιακωβ
τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη
εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας **8** καὶ εἶδεν Ησαυ
ὅτι πονηραί εἰσιν αἱ θυγατέρες Χανααν ἐναντίον
Ισαακ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **9** καὶ ἐπορεύθη Ησαυ
πρὸς Ισμαηλ καὶ ἔλαβεν τὴν Μαελεθ θυγατέρα
Ισμαηλ τοῦ υἱοῦ Αβρααμ ἀδελφὴν Ναβαιωθ πρὸς
ταῖς γυναιξὶν αὐτοῦ γυναῖκα **10** καὶ ἐξῆλθεν
Ιακωβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου καὶ ἐπορεύθη
εἰς Χαρραν **11** καὶ ἀπήντησεν τόπῳ καὶ ἐκοιμήθη
ἐκεῖ ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων
τοῦ τόπου καὶ ἔθηκεν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ
ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ **12** καὶ ἐνυπνιάσθη
καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ ἧς ἡ
κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν καὶ οἱ ἄγγελοι
τοῦ θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ᾽ αὐτῆς **13**
ὁ δὲ κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ᾽ αὐτῆς καὶ εἶπεν ἐγὼ
κύριος ὁ θεὸς Αβρααμ τοῦ πατρός σου καὶ ὁ θεὸς
Ισαακ μὴ φοβοῦ ἡ γῆ ἐφ᾽ ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ᾽

αὐτῆς σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου **14**
καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς καὶ
πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν καὶ ἐπὶ λίβα καὶ ἐπὶ
βορρᾶν καὶ ἐπ᾽ ἀνατολάς καὶ ἐνευλογηθήσονται
ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ σπέρματί
σου **15** καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσων σε
ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ οὗ ἐὰν πορευθῇς καὶ ἀποστρέψω
σε εἰς τὴν γῆν ταύτην ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλίπω
ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι **16**
καὶ ἐξηγέρθη Ιακωβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ
εἶπεν ὅτι ἔστιν κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐγὼ δὲ
οὐκ ᾔδειν **17** καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν ὡς φοβερὸς
ὁ τόπος οὗτος οὐκ ἔστιν τοῦτο ἀλλ᾽ ἢ οἶκος θεοῦ
καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ **18** καὶ ἀνέστη
Ιακωβ τὸ πρωὶ καὶ ἔλαβεν τὸν λίθον ὃν ὑπέθηκεν
ἐκεῖ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἔστησεν αὐτὸν
στήλην καὶ ἐπέχεεν ἔλαιον ἐπὶ τὸ ἄκρον αὐτῆς **19**
καὶ ἐκάλεσεν Ιακωβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου
Οἶκος θεοῦ καὶ Ουλαμλους ἦν ὄνομα τῇ πόλει
τὸ πρότερον **20** καὶ ηὔξατο Ιακωβ εὐχὴν λέγων
ἐὰν ᾖ κύριος ὁ θεὸς μετ᾽ ἐμοῦ καὶ διαφυλάξῃ
με ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐγὼ πορεύομαι καὶ δῷ
μοι ἄρτον φαγεῖν καὶ ἱμάτιον περιβαλέσθαι **21**
καὶ ἀποστρέψῃ με μετὰ σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον
τοῦ πατρός μου καὶ ἔσται μοι κύριος εἰς θεόν **22**
καὶ ὁ λίθος οὗτος ὃν ἔστησα στήλην ἔσται μοι
οἶκος θεοῦ καὶ πάντων ὧν ἐάν μοι δῷς δεκάτην
ἀποδεκατώσω αὐτά σοι

29 καὶ ἐξάρας Ιακωβ τοὺς πόδας ἐπορεύθη εἰς
γῆν ἀνατολῶν πρὸς Λαβαν τὸν υἱὸν Βαθουηλ
τοῦ Σύρου ἀδελφὸν δὲ Ρεβεκκας μητρὸς Ιακωβ
καὶ Ησαυ **2** καὶ ὁρᾷ καὶ ἰδοὺ φρέαρ ἐν τῷ
πεδίῳ ἦσαν δὲ ἐκεῖ τρία ποίμνια προβάτων
ἀναπαυόμενα ἐπ᾽ αὐτοῦ ἐκ γὰρ τοῦ φρέατος
ἐκείνου ἐπότιζον τὰ ποίμνια λίθος δὲ ἦν μέγας
ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ φρέατος **3** καὶ συνήγοντο
ἐκεῖ πάντα τὰ ποίμνια καὶ ἀπεκύλιον τὸν λίθον
ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος καὶ ἐπότιζον
τὰ πρόβατα καὶ ἀπεκαθίστων τὸν λίθον ἐπὶ
τὸ στόμα τοῦ φρέατος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ
4 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ιακωβ ἀδελφοί πόθεν ἐστὲ
ὑμεῖς οἱ δὲ εἶπαν ἐκ Χαρραν ἐσμέν **5** εἶπεν
δὲ αὐτοῖς γινώσκετε Λαβαν τὸν υἱὸν Ναχωρ
οἱ δὲ εἶπαν γινώσκομεν **6** εἶπεν δὲ αὐτοῖς
ὑγιαίνει οἱ δὲ εἶπαν ὑγιαίνει καὶ ἰδοὺ Ραχηλ ἡ
θυγάτηρ αὐτοῦ ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων **7** καὶ
εἶπεν Ιακωβ ἔτι ἐστὶν ἡμέρα πολλή οὔπω ὥρα
συναχθῆναι τὰ κτήνη ποτίσαντες τὰ πρόβατα
ἀπελθόντες βόσκετε **8** οἱ δὲ εἶπαν οὐ δυνησόμεθα
ἕως τοῦ συναχθῆναι πάντας τοὺς ποιμένας καὶ
ἀποκυλίσωσιν τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος
τοῦ φρέατος καὶ ποτιοῦμεν τὰ πρόβατα **9** ἔτι
αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς καὶ Ραχηλ ἡ θυγάτηρ
Λαβαν ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς
αὐτῆς αὐτὴ γὰρ ἔβοσκεν τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς
αὐτῆς **10** ἐγένετο δὲ ὡς εἶδεν Ιακωβ τὴν Ραχηλ
θυγατέρα Λαβαν ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ
τὰ πρόβατα Λαβαν ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ
προσελθὼν Ιακωβ ἀπεκύλισεν τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ
στόματος τοῦ φρέατος καὶ ἐπότισεν τὰ πρόβατα
Λαβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ **11** καὶ
ἐφίλησεν Ιακωβ τὴν Ραχηλ καὶ βοήσας τῇ φωνῇ
αὐτοῦ ἔκλαυσεν **12** καὶ ἀνήγγειλεν τῇ Ραχηλ ὅτι
ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐστιν καὶ ὅτι υἱὸς
Ρεβεκκας ἐστίν καὶ δραμοῦσα ἀπήγγειλεν τῷ
πατρὶ αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα **13** ἐγένετο δὲ

ὡς ἤκουσεν Λαβαν τὸ ὄνομα Ιακωβ τοῦ υἱοῦ τῆς
ἀδελφῆς αὐτοῦ ἔδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ
καὶ περιλαβὼν αὐτὸν ἐφίλησεν καὶ εἰσήγαγεν
αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ διηγήσατο τῷ
Λαβαν πάντας τοὺς λόγους τούτους **14** καὶ εἶπεν
αὐτῷ Λαβαν ἐκ τῶν ὀστῶν μου καὶ ἐκ τῆς σαρκός
μου εἶ σύ καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ μῆνα ἡμερῶν **15**
εἶπεν δὲ Λαβαν τῷ Ιακωβ ὅτι γὰρ ἀδελφός μου
εἶ οὐ δουλεύσεις μοι δωρεάν ἀπάγγειλόν μοι
τίς ὁ μισθός σού ἐστιν **16** τῷ δὲ Λαβαν δύο
θυγατέρες ὄνομα τῇ μείζονι Λεια καὶ ὄνομα
τῇ νεωτέρᾳ Ραχηλ **17** οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Λειας
ἀσθενεῖς Ραχηλ δὲ καλὴ τῷ εἴδει καὶ ὡραία
τῇ ὄψει **18** ἠγάπησεν δὲ Ιακωβ τὴν Ραχηλ καὶ
εἶπεν δουλεύσω σοι ἑπτὰ ἔτη περὶ Ραχηλ τῆς
θυγατρός σου τῆς νεωτέρας **19** εἶπεν δὲ αὐτῷ
Λαβαν βέλτιον δοῦναί με αὐτὴν σοὶ ἢ δοῦναί
με αὐτὴν ἀνδρὶ ἑτέρῳ οἴκησον μετ' ἐμοῦ **20**
καὶ ἐδούλευσεν Ιακωβ περὶ Ραχηλ ἔτη ἑπτά καὶ
ἦσαν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς ἡμέραι ὀλίγαι παρὰ τὸ
ἀγαπᾶν αὐτὸν αὐτήν **21** εἶπεν δὲ Ιακωβ πρὸς
Λαβαν ἀπόδος τὴν γυναῖκά μου πεπλήρωνται
γὰρ αἱ ἡμέραι μου ὅπως εἰσέλθω πρὸς αὐτήν
22 συνήγαγεν δὲ Λαβαν πάντας τοὺς ἄνδρας
τοῦ τόπου καὶ ἐποίησεν γάμον **23** καὶ ἐγένετο
ἑσπέρα καὶ λαβὼν Λαβαν Λειαν τὴν θυγατέρα
αὐτοῦ εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς Ιακωβ καὶ εἰσῆλθεν
πρὸς αὐτὴν Ιακωβ **24** ἔδωκεν δὲ Λαβαν Λεια
τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ζελφαν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ
αὐτῇ παιδίσκην **25** ἐγένετο δὲ πρωί καὶ ἰδοὺ ἦν
Λεια εἶπεν δὲ Ιακωβ τῷ Λαβαν τί τοῦτο ἐποίησάς
μοι οὐ περὶ Ραχηλ ἐδούλευσα παρὰ σοί καὶ ἵνα
τί παρελογίσω με **26** εἶπεν δὲ Λαβαν οὐκ ἔστιν
οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν δοῦναι τὴν νεωτέραν
πρὶν ἢ τὴν πρεσβυτέραν **27** συντέλεσον οὖν τὰ
ἕβδομα ταύτης καὶ δώσω σοι καὶ ταύτην ἀντὶ τῆς
ἐργασίας ἧς ἐργᾷ παρ' ἐμοὶ ἔτι ἑπτὰ ἔτη ἕτερα **28**
ἐποίησεν δὲ Ιακωβ οὕτως καὶ ἀνεπλήρωσεν τὰ
ἕβδομα ταύτης καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Λαβαν Ραχηλ
τὴν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα **29** ἔδωκεν
δὲ Λαβαν Ραχηλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Βαλλαν τὴν
παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῇ παιδίσκην **30** καὶ εἰσῆλθεν
πρὸς Ραχηλ ἠγάπησεν δὲ Ραχηλ μᾶλλον ἢ Λειαν
καὶ ἐδούλευσεν αὐτῷ ἑπτὰ ἔτη ἕτερα **31** ἰδὼν
δὲ κύριος ὅτι μισεῖται Λεια ἤνοιξεν τὴν μήτραν
αὐτῆς Ραχηλ δὲ ἦν στεῖρα **32** καὶ συνέλαβεν Λεια
καὶ ἔτεκεν υἱὸν τῷ Ιακωβ ἐκάλεσεν δὲ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ρουβην λέγουσα διότι εἶδέν μου κύριος
τὴν ταπείνωσιν νῦν με ἀγαπήσει ὁ ἀνήρ μου
33 καὶ συνέλαβεν πάλιν Λεια καὶ ἔτεκεν υἱὸν
δεύτερον τῷ Ιακωβ καὶ εἶπεν ὅτι ἤκουσεν κύριος
ὅτι μισοῦμαι καὶ προσέδωκέν μοι καὶ τοῦτον
ἐκάλεσεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Συμεων **34** καὶ
συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν υἱὸν καὶ εἶπεν ἐν τῷ
νῦν καιρῷ πρὸς ἐμοῦ ἔσται ὁ ἀνήρ μου ἔτεκον
γὰρ αὐτῷ τρεῖς υἱούς διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Λευι **35** καὶ συλλαβοῦσα ἔτι ἔτεκεν
υἱὸν καὶ εἶπεν νῦν ἔτι τοῦτο ἐξομολογήσομαι
κυρίῳ διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιουδα
καὶ ἔστη τοῦ τίκτειν

30 ἰδοῦσα δὲ Ραχηλ ὅτι οὐ τέτοκεν τῷ Ιακωβ
καὶ ἐζήλωσεν Ραχηλ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ
εἶπεν τῷ Ιακωβ δός μοι τέκνα εἰ δὲ μή τελευτήσω
ἐγώ **2** ἐθυμώθη δὲ Ιακωβ τῇ Ραχηλ καὶ εἶπεν
αὐτῇ μὴ ἀντὶ θεοῦ ἐγώ εἰμι ὃς ἐστέρησέν σε
καρπὸν κοιλίας **3** εἶπεν δὲ Ραχηλ τῷ Ιακωβ ἰδοὺ

ἡ παιδίσκη μου Βαλλα εἴσελθε πρὸς αὐτήν καὶ
τέξεται ἐπὶ τῶν γονάτων μου καὶ τεκνοποιήσομαι
κἀγὼ ἐξ αὐτῆς 4 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Βαλλαν τὴν
παιδίσκην αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα εἰσῆλθεν δὲ
πρὸς αὐτὴν Ιακωβ 5 καὶ συνέλαβεν Βαλλα ἡ
παιδίσκη Ραχηλ καὶ ἔτεκεν τῷ Ιακωβ υἱόν 6 καὶ
εἶπεν Ραχηλ ἔκρινέν μοι ὁ θεὸς καὶ ἐπήκουσεν
τῆς φωνῆς μου καὶ ἔδωκέν μοι υἱόν διὰ τοῦτο
ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Δαν 7 καὶ συνέλαβεν
ἔτι Βαλλα ἡ παιδίσκη Ραχηλ καὶ ἔτεκεν υἱὸν
δεύτερον τῷ Ιακωβ 8 καὶ εἶπεν Ραχηλ συνελάβετό
μοι ὁ θεός καὶ συνανεστράφην τῇ ἀδελφῇ μου
καὶ ἠδυνάσθην καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Νεφθαλι 9 εἶδεν δὲ Λεια ὅτι ἔστη τοῦ τίκτειν καὶ
ἔλαβεν Ζελφαν τὴν παιδίσκην αὐτῆς καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν τῷ Ιακωβ γυναῖκα 10 εἰσῆλθεν δὲ πρὸς
αὐτὴν Ιακωβ καὶ συνέλαβεν Ζελφα ἡ παιδίσκη
Λειας καὶ ἔτεκεν τῷ Ιακωβ υἱόν 11 καὶ εἶπεν
Λεια ἐν τύχῃ καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Γαδ 12 καὶ συνέλαβεν Ζελφα ἡ παιδίσκη Λειας
καὶ ἔτεκεν ἔτι τῷ Ιακωβ υἱὸν δεύτερον 13 καὶ
εἶπεν Λεια μακαρία ἐγώ ὅτι μακαρίζουσίν με αἱ
γυναῖκες καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ασηρ
14 ἐπορεύθη δὲ Ρουβην ἐν ἡμέραις θερισμοῦ
πυρῶν καὶ εὗρεν μῆλα μανδραγόρου ἐν τῷ
ἀγρῷ καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ πρὸς Λειαν τὴν μητέρα
αὐτοῦ εἶπεν δὲ Ραχηλ τῇ Λεια δός μοι τῶν
μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου 15 εἶπεν δὲ Λεια οὐχ
ἱκανόν σοι ὅτι ἔλαβες τὸν ἄνδρα μου μὴ καὶ
τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ μου λήμψῃ εἶπεν δὲ
Ραχηλ οὐχ οὕτως κοιμηθήτω μετὰ σοῦ τὴν νύκτα
ταύτην ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου 16
εἰσῆλθεν δὲ Ιακωβ ἐξ ἀγροῦ ἑσπέρας καὶ ἐξῆλθεν
Λεια εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ εἶπεν πρός με
εἰσελεύσῃ σήμερον μεμίσθωμαι γάρ σε ἀντὶ τῶν
μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ μου καὶ ἐκοιμήθη μετ’
αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην 17 καὶ ἐπήκουσεν ὁ
θεὸς Λειας καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τῷ Ιακωβ
υἱὸν πέμπτον 18 καὶ εἶπεν Λεια ἔδωκεν ὁ θεὸς
τὸν μισθόν μου ἀνθ’ οὗ ἔδωκα τὴν παιδίσκην
μου τῷ ἀνδρί μου καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ισσαχαρ ὅ ἐστιν Μισθός 19 καὶ συνέλαβεν ἔτι
Λεια καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἕκτον τῷ Ιακωβ 20 καὶ
εἶπεν Λεια δεδώρηταί μοι ὁ θεὸς δῶρον καλόν
ἐν τῷ νῦν καιρῷ αἱρετιεῖ με ὁ ἀνήρ μου ἔτεκον
γὰρ αὐτῷ υἱοὺς ἕξ καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ζαβουλων 21 καὶ μετὰ τοῦτο ἔτεκεν θυγατέρα
καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτῆς Δινα 22 ἐμνήσθη δὲ
ὁ θεὸς τῆς Ραχηλ καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ θεὸς καὶ
ἀνέῳξεν αὐτῆς τὴν μήτραν 23 καὶ συλλαβοῦσα
ἔτεκεν τῷ Ιακωβ υἱόν εἶπεν δὲ Ραχηλ ἀφεῖλεν ὁ
θεός μου τὸ ὄνειδος 24 καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ιωσηφ λέγουσα προσθέτω ὁ θεός μοι
υἱὸν ἕτερον 25 ἐγένετο δὲ ὡς ἔτεκεν Ραχηλ
τὸν Ιωσηφ εἶπεν Ιακωβ τῷ Λαβαν ἀπόστειλόν
με ἵνα ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν
γῆν μου 26 ἀπόδος τὰς γυναῖκάς μου καὶ τὰ
παιδία περὶ ὧν δεδούλευκά σοι ἵνα ἀπέλθω σὺ
γὰρ γινώσκεις τὴν δουλείαν ἣν δεδούλευκά
σοι 27 εἶπεν δὲ αὐτῷ Λαβαν εἰ εὗρον χάριν
ἐναντίον σου οἰωνισάμην ἄν εὐλόγησεν γάρ με
ὁ θεὸς τῇ σῇ εἰσόδῳ 28 διάστειλον τὸν μισθόν
σου πρός με καὶ δώσω 29 εἶπεν δὲ αὐτῷ Ιακωβ
σὺ γινώσκεις ἃ δεδούλευκά σοι καὶ ὅσα ἦν
κτήνη σου μετ’ ἐμοῦ 30 μικρὰ γὰρ ἦν ὅσα σοι
ἦν ἐναντίον ἐμοῦ καὶ ηὐξήθη εἰς πλῆθος καὶ

ηὐλόγησέν σε κύριος ἐπὶ τῷ ποδί μου νῦν οὖν
πότε ποιήσω κἀγὼ ἐμαυτῷ οἶκον **31** καὶ εἶπεν
αὐτῷ Λαβαν τί σοι δώσω εἶπεν δὲ αὐτῷ Ιακωβ οὐ
δώσεις μοι οὐθέν ἐὰν ποιήσῃς μοι τὸ ῥῆμα τοῦτο
πάλιν ποιμανῶ τὰ πρόβατά σου καὶ φυλάξω **32**
παρελθάτω πάντα τὰ πρόβατά σου σήμερον καὶ
διαχώρισον ἐκεῖθεν πᾶν πρόβατον φαιὸν ἐν τοῖς
ἀρνάσιν καὶ πᾶν διάλευκον καὶ ῥαντὸν ἐν ταῖς
αἰξίν ἔσται μοι μισθός **33** καὶ ἐπακούσεταί μοι
ἡ δικαιοσύνη μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ αὔριον ὅτι
ἐστὶν ὁ μισθός μου ἐνώπιόν σου πᾶν ὃ ἐὰν μὴ ᾖ
ῥαντὸν καὶ διάλευκον ἐν ταῖς αἰξὶν καὶ φαιὸν
ἐν τοῖς ἀρνάσιν κεκλεμμένον ἔσται παρ’ ἐμοί **34**
εἶπεν δὲ αὐτῷ Λαβαν ἔστω κατὰ τὸ ῥῆμά σου **35**
καὶ διέστειλεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοὺς τράγους
τοὺς ῥαντοὺς καὶ τοὺς διαλεύκους καὶ πάσας τὰς
αἶγας τὰς ῥαντὰς καὶ τὰς διαλεύκους καὶ πᾶν
ὃ ἦν λευκὸν ἐν αὐτοῖς καὶ πᾶν ὃ ἦν φαιὸν ἐν
τοῖς ἀρνάσιν καὶ ἔδωκεν διὰ χειρὸς τῶν υἱῶν
αὐτοῦ **36** καὶ ἀπέστησεν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν ἀνὰ
μέσον αὐτῶν καὶ ἀνὰ μέσον Ιακωβ Ιακωβ δὲ
ἐποίμαινεν τὰ πρόβατα Λαβαν τὰ ὑπολειφθέντα
37 ἔλαβεν δὲ ἑαυτῷ Ιακωβ ῥάβδον στυρακίνην
χλωρὰν καὶ καρυίνην καὶ πλατάνου καὶ ἐλέπισεν
αὐτὰς Ιακωβ λεπίσματα λευκὰ περισύρων τὸ
χλωρόν ἐφαίνετο δὲ ἐπὶ ταῖς ῥάβδοις τὸ λευκόν ὃ
ἐλέπισεν ποικίλον **38** καὶ παρέθηκεν τὰς ῥάβδους
ἃς ἐλέπισεν ἐν ταῖς ληνοῖς τῶν ποτιστηρίων
τοῦ ὕδατος ἵνα ὡς ἂν ἔλθωσιν τὰ πρόβατα
πιεῖν ἐνώπιον τῶν ῥάβδων ἐλθόντων αὐτῶν εἰς
τὸ πιεῖν **39** ἐγκισσήσωσιν τὰ πρόβατα εἰς τὰς
ῥάβδους καὶ ἔτικτον τὰ πρόβατα διάλευκα καὶ
ποικίλα καὶ σποδοειδῆ ῥαντά **40** τοὺς δὲ ἀμνοὺς
διέστειλεν Ιακωβ καὶ ἔστησεν ἐναντίον τῶν
προβάτων κριὸν διάλευκον καὶ πᾶν ποικίλον
ἐν τοῖς ἀμνοῖς καὶ διεχώρισεν ἑαυτῷ ποίμνια
καθ’ ἑαυτὸν καὶ οὐκ ἔμιξεν αὐτὰ εἰς τὰ πρόβατα
Λαβαν **41** ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἐνεκίσσησεν
τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα ἔθηκεν Ιακωβ
τὰς ῥάβδους ἐναντίον τῶν προβάτων ἐν ταῖς
ληνοῖς τοῦ ἐγκισσῆσαι αὐτὰ κατὰ τὰς ῥάβδους **42**
ἡνίκα δ’ ἂν ἔτεκον τὰ πρόβατα οὐκ ἐτίθει ἐγένετο
δὲ τὰ ἄσημα τοῦ Λαβαν τὰ δὲ ἐπίσημα τοῦ Ιακωβ
43 καὶ ἐπλούτησεν ὁ ἄνθρωπος σφόδρα σφόδρα
καὶ ἐγένετο αὐτῷ κτήνη πολλὰ καὶ βόες καὶ
παῖδες καὶ παιδίσκαι καὶ κάμηλοι καὶ ὄνοι

31 ἤκουσεν δὲ Ιακωβ τὰ ῥήματα τῶν υἱῶν
Λαβαν λεγόντων εἴληφεν Ιακωβ πάντα τὰ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν
πεποίηκεν πᾶσαν τὴν δόξαν ταύτην **2** καὶ εἶδεν
Ιακωβ τὸ πρόσωπον τοῦ Λαβαν καὶ ἰδοὺ οὐκ
ἦν πρὸς αὐτὸν ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν **3**
εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Ιακωβ ἀποστρέφου εἰς
τὴν γῆν τοῦ πατρός σου καὶ εἰς τὴν γενεάν σου
καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ **4** ἀποστείλας δὲ Ιακωβ
ἐκάλεσεν Ραχηλ καὶ Λειαν εἰς τὸ πεδίον οὗ τὰ
ποίμνια **5** καὶ εἶπεν αὐταῖς ὁρῶ ἐγὼ τὸ πρόσωπον
τοῦ πατρὸς ὑμῶν ὅτι οὐκ ἔστιν πρὸς ἐμοῦ ὡς
ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν ὁ δὲ θεὸς τοῦ πατρός
μου ἦν μετ’ ἐμοῦ **6** καὶ αὐταὶ δὲ οἴδατε ὅτι
ἐν πάσῃ τῇ ἰσχύι μου δεδούλευκα τῷ πατρὶ
ὑμῶν **7** ὁ δὲ πατὴρ ὑμῶν παρεκρούσατό με καὶ
ἤλλαξεν τὸν μισθόν μου τῶν δέκα ἀμνῶν καὶ
οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς κακοποιῆσαί με **8** ἐὰν
οὕτως εἴπῃ τὰ ποικίλα ἔσται σου μισθός καὶ
τέξεται πάντα τὰ πρόβατα ποικίλα ἐὰν δὲ εἴπῃ

τὰ λευκὰ ἔσται σου μισθός καὶ τέξεται πάντα τὰ
πρόβατα λευκά 9 καὶ ἀφείλατο ὁ θεὸς πάντα τὰ
κτήνη τοῦ πατρὸς ὑμῶν καὶ ἔδωκέν μοι αὐτά 10
καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα καὶ
εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτὰ ἐν τῷ ὕπνῳ καὶ
ἰδοὺ οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἦσαν
ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας διάλευκοι καὶ
ποικίλοι καὶ σποδοειδεῖς ῥαντοί 11 καὶ εἶπέν
μοι ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ καθ' ὕπνον Ιακωβ ἐγὼ
δὲ εἶπα τί ἐστιν 12 καὶ εἶπεν ἀνάβλεψον τοῖς
ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἰδὲ τοὺς τράγους καὶ τοὺς
κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς
αἶγας διαλεύκους καὶ ποικίλους καὶ σποδοειδεῖς
ῥαντούς ἑώρακα γὰρ ὅσα σοι Λαβαν ποιεῖ 13 ἐγώ
εἰμι ὁ θεὸς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τόπῳ θεοῦ οὗ ἤλειψάς
μοι ἐκεῖ στήλην καὶ ηὔξω μοι ἐκεῖ εὐχήν νῦν
οὖν ἀνάστηθι καὶ ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης καὶ
ἄπελθε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου καὶ ἔσομαι
μετὰ σοῦ 14 καὶ ἀποκριθεῖσα Ραχηλ καὶ Λεια
εἶπαν αὐτῷ μὴ ἔστιν ἡμῖν ἔτι μερὶς ἢ κληρονομία
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν 15 οὐχ ὡς αἱ
ἀλλότριαι λελογίσμεθα αὐτῷ πέπρακεν γὰρ ἡμᾶς
καὶ κατέφαγεν καταβρώσει τὸ ἀργύριον ἡμῶν 16
πάντα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν ἣν ἀφείλατο
ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἡμῖν ἔσται καὶ τοῖς
τέκνοις ἡμῶν νῦν οὖν ὅσα εἴρηκέν σοι ὁ θεός
ποίει 17 ἀναστὰς δὲ Ιακωβ ἔλαβεν τὰς γυναῖκας
αὐτοῦ καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καμήλους 18
καὶ ἀπήγαγεν πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ
πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ ἣν περιεποιήσατο
ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἀπελθεῖν
πρὸς Ισαακ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς γῆν Χανααν
19 Λαβαν δὲ ᾤχετο κεῖραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ
ἔκλεψεν δὲ Ραχηλ τὰ εἴδωλα τοῦ πατρὸς αὐτῆς
20 ἔκρυψεν δὲ Ιακωβ Λαβαν τὸν Σύρον τοῦ μὴ
ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι ἀποδιδράσκει 21 καὶ ἀπέδρα
αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ διέβη τὸν ποταμὸν
καὶ ὥρμησεν εἰς τὸ ὄρος Γαλααδ 22 ἀνηγγέλη
δὲ Λαβαν τῷ Σύρῳ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὅτι ἀπέδρα
Ιακωβ 23 καὶ παραλαβὼν πάντας τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ ὁδὸν
ἡμερῶν ἑπτὰ καὶ κατέλαβεν αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει τῷ
Γαλααδ 24 ἦλθεν δὲ ὁ θεὸς πρὸς Λαβαν τὸν Σύρον
καθ' ὕπνον τὴν νύκτα καὶ εἶπεν αὐτῷ φύλαξαι
σεαυτόν μήποτε λαλήσῃς μετὰ Ιακωβ πονηρά 25
καὶ κατέλαβεν Λαβαν τὸν Ιακωβ Ιακωβ δὲ ἔπηξεν
τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει Λαβαν δὲ ἔστησεν
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει Γαλααδ 26 εἶπεν
δὲ Λαβαν τῷ Ιακωβ τί ἐποίησας ἵνα τί κρυφῇ
ἀπέδρας καὶ ἐκλοποφόρησάς με καὶ ἀπήγαγες
τὰς θυγατέρας μου ὡς αἰχμαλώτιδας μαχαίρᾳ 27
καὶ εἰ ἀνήγγειλάς μοι ἐξαπέστειλα ἄν σε μετ'
εὐφροσύνης καὶ μετὰ μουσικῶν τυμπάνων καὶ
κιθάρας 28 οὐκ ἠξιώθην καταφιλῆσαι τὰ παιδία
μου καὶ τὰς θυγατέρας μου νῦν δὲ ἀφρόνως
ἔπραξας 29 καὶ νῦν ἰσχύει ἡ χείρ μου κακοποιῆσαί
σε ὁ δὲ θεὸς τοῦ πατρός σου ἐχθὲς εἶπεν πρός
με λέγων φύλαξαι σεαυτόν μήποτε λαλήσῃς
μετὰ Ιακωβ πονηρά 30 νῦν οὖν πεπόρευσαι
ἐπιθυμίᾳ γὰρ ἐπεθύμησας ἀπελθεῖν εἰς τὸν οἶκον
τοῦ πατρός σου ἵνα τί ἔκλεψας τοὺς θεούς μου
31 ἀποκριθεὶς δὲ Ιακωβ εἶπεν τῷ Λαβαν εἶπα
γάρ μήποτε ἀφέλῃς τὰς θυγατέρας σου ἀπ' ἐμοῦ
καὶ πάντα τὰ ἐμά 32 ἐπίγνωθι τί ἐστιν τῶν
σῶν παρ' ἐμοί καὶ λαβέ καὶ οὐκ ἐπέγνω παρ'
αὐτῷ οὐθέν καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιακωβ παρ' ᾧ ἐὰν

εὕρῃς τοὺς θεούς σου οὐ ζήσεται ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν οὐκ ᾔδει δὲ Ιακωβ ὅτι Ραχηλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἔκλεψεν αὐτούς **33** εἰσελθὼν δὲ Λαβαν ἠρεύνησεν εἰς τὸν οἶκον Λειας καὶ οὐχ εὗρεν καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ οἴκου Λειας ἠρεύνησεν τὸν οἶκον Ιακωβ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δύο παιδισκῶν καὶ οὐχ εὗρεν εἰσῆλθεν δὲ καὶ εἰς τὸν οἶκον Ραχηλ **34** Ραχηλ δὲ ἔλαβεν τὰ εἴδωλα καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς τὰ σάγματα τῆς καμήλου καὶ ἐπεκάθισεν αὐτοῖς **35** καὶ εἶπεν τῷ πατρὶ αὐτῆς μὴ βαρέως φέρε κύριε οὐ δύναμαι ἀναστῆναι ἐνώπιόν σου ὅτι τὸ κατ’ ἐθισμὸν τῶν γυναικῶν μοί ἐστιν ἠρεύνησεν δὲ Λαβαν ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ καὶ οὐχ εὗρεν τὰ εἴδωλα **36** ὠργίσθη δὲ Ιακωβ καὶ ἐμαχέσατο τῷ Λαβαν ἀποκριθεὶς δὲ Ιακωβ εἶπεν τῷ Λαβαν τί τὸ ἀδίκημά μου καὶ τί τὸ ἁμάρτημά μου ὅτι κατεδίωξας ὀπίσω μου **37** καὶ ὅτι ἠρεύνησας πάντα τὰ σκεύη μου τί εὗρες ἀπὸ πάντων τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου σου θὲς ὧδε ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν ἀδελφῶν σου καὶ ἐλεγξάτωσαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο ἡμῶν **38** ταῦτά μοι εἴκοσι ἔτη ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ τὰ πρόβατά σου καὶ αἱ αἶγές σου οὐκ ἠτεκνώθησαν κριοὺς τῶν προβάτων σου οὐ κατέφαγον **39** θηριάλωτον οὐκ ἀνενήνοχά σοι ἐγὼ ἀπετίννυον παρ’ ἐμαυτοῦ κλέμματα ἡμέρας καὶ κλέμματα νυκτός **40** ἐγινόμην τῆς ἡμέρας συγκαιόμενος τῷ καύματι καὶ παγετῷ τῆς νυκτός καὶ ἀφίστατο ὁ ὕπνος ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου **41** ταῦτά μοι εἴκοσι ἔτη ἐγώ εἰμι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ἐδούλευσά σοι δέκα τέσσαρα ἔτη ἀντὶ τῶν δύο θυγατέρων σου καὶ ἓξ ἔτη ἐν τοῖς προβάτοις σου καὶ παρελογίσω τὸν μισθόν μου δέκα ἀμνάσιν **42** εἰ μὴ ὁ θεὸς τοῦ πατρός μου Αβρααμ καὶ ὁ φόβος Ισαακ ἦν μοι νῦν ἂν κενόν με ἐξαπέστειλας τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον τῶν χειρῶν μου εἶδεν ὁ θεὸς καὶ ἤλεγξέν σε ἐχθές **43** ἀποκριθεὶς δὲ Λαβαν εἶπεν τῷ Ιακωβ αἱ θυγατέρες θυγατέρες μου καὶ οἱ υἱοὶ υἱοί μου καὶ τὰ κτήνη κτήνη μου καὶ πάντα ὅσα σὺ ὁρᾷς ἐμά ἐστιν καὶ τῶν θυγατέρων μου τί ποιήσω ταύταις σήμερον ἢ τοῖς τέκνοις αὐτῶν οἷς ἔτεκον **44** νῦν οὖν δεῦρο διαθώμεθα διαθήκην ἐγὼ καὶ σύ καὶ ἔσται εἰς μαρτύριον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ εἶπεν δὲ αὐτῷ ἰδοὺ οὐθεὶς μεθ’ ἡμῶν ἐστιν ἰδὲ ὁ θεὸς μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ **45** λαβὼν δὲ Ιακωβ λίθον ἔστησεν αὐτὸν στήλην **46** εἶπεν δὲ Ιακωβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ συλλέγετε λίθους καὶ συνέλεξαν λίθους καὶ ἐποίησαν βουνόν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ βουνοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Λαβαν ὁ βουνὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ σήμερον **47** καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Λαβαν Βουνὸς τῆς μαρτυρίας Ιακωβ δὲ ἐκάλεσεν αὐτὸν Βουνὸς μάρτυς **48** εἶπεν δὲ Λαβαν τῷ Ιακωβ ἰδοὺ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ ἡ στήλη αὕτη ἣν ἔστησα ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ μαρτυρεῖ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ μαρτυρεῖ ἡ στήλη αὕτη διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βουνὸς μαρτυρεῖ **49** καὶ ἡ ὅρασις ἣν εἶπεν ἐπίδοι ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ὅτι ἀποστησόμεθα ἕτερος ἀπὸ τοῦ ἑτέρου **50** εἰ ταπεινώσεις τὰς θυγατέρας μου εἰ λήμψῃ γυναῖκας ἐπὶ ταῖς θυγατράσιν μου ὅρα οὐθεὶς μεθ’ ἡμῶν ἐστιν **52** ἐάν τε γὰρ ἐγὼ μὴ διαβῶ πρὸς σὲ μηδὲ σὺ διαβῇς πρός με τὸν βουνὸν τοῦτον καὶ τὴν στήλην ταύτην ἐπὶ κακίᾳ **53** ὁ θεὸς Αβρααμ καὶ ὁ θεὸς Ναχωρ κρινεῖ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ

ὤμοσεν Ιακωβ κατὰ τοῦ φόβου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
Ισαακ **54** καὶ ἔθυσεν Ιακωβ θυσίαν ἐν τῷ ὄρει καὶ
ἐκάλεσεν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ ἔφαγον καὶ
ἔπιον καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ ὄρει **55** ἀναστὰς δὲ
Λαβαν τὸ πρωὶ κατεφίλησεν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν αὐτούς
καὶ ἀποστραφεὶς Λαβαν ἀπῆλθεν εἰς τὸν τόπον
αὐτοῦ

32 καὶ Ιακωβ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ
ὁδόν καὶ ἀναβλέψας εἶδεν παρεμβολὴν θεοῦ
παρεμβεβληκυῖαν καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ
ἄγγελοι τοῦ θεοῦ **2** εἶπεν δὲ Ιακωβ ἡνίκα εἶδεν
αὐτούς Παρεμβολὴ θεοῦ αὕτη καὶ ἐκάλεσεν
τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Παρεμβολαί **3**
ἀπέστειλεν δὲ Ιακωβ ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ
πρὸς Ησαυ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς γῆν Σηιρ εἰς
χώραν Εδωμ **4** καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων
οὕτως ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ μου Ησαυ οὕτως λέγει
ὁ παῖς σου Ιακωβ μετὰ Λαβαν παρῴκησα καὶ
ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν **5** καὶ ἐγένοντό μοι βόες
καὶ ὄνοι καὶ πρόβατα καὶ παῖδες καὶ παιδίσκαι
καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ κυρίῳ μου Ησαυ
ἵνα εὕρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου **6** καὶ
ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ιακωβ λέγοντες
ἤλθομεν πρὸς τὸν ἀδελφόν σου Ησαυ καὶ ἰδοὺ
αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σοι καὶ τετρακόσιοι
ἄνδρες μετ᾽ αὐτοῦ **7** ἐφοβήθη δὲ Ιακωβ σφόδρα
καὶ ἠπορεῖτο καὶ διεῖλεν τὸν λαὸν τὸν μετ᾽
αὐτοῦ καὶ τοὺς βόας καὶ τὰ πρόβατα εἰς δύο
παρεμβολάς **8** καὶ εἶπεν Ιακωβ ἐὰν ἔλθῃ Ησαυ
εἰς παρεμβολὴν μίαν καὶ ἐκκόψῃ αὐτήν ἔσται ἡ
παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σῴζεσθαι **9** εἶπεν δὲ
Ιακωβ ὁ θεὸς τοῦ πατρός μου Αβρααμ καὶ ὁ θεὸς
τοῦ πατρός μου Ισαακ κύριε ὁ εἴπας μοι ἀπότρεχε
εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου καὶ εὖ σε ποιήσω
10 ἱκανοῦταί μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης καὶ ἀπὸ
πάσης ἀληθείας ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου ἐν γὰρ
τῇ ῥάβδῳ μου διέβην τὸν Ιορδάνην τοῦτον νῦν
δὲ γέγονα εἰς δύο παρεμβολάς **11** ἐξελοῦ με ἐκ
χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου Ησαυ ὅτι φοβοῦμαι ἐγὼ
αὐτόν μήποτε ἐλθὼν πατάξῃ με καὶ μητέρα ἐπὶ
τέκνοις **12** σὺ δὲ εἶπας καλῶς εὖ σε ποιήσω καὶ
θήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης
ἣ οὐκ ἀριθμηθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους **13** καὶ
ἐκοιμήθη ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ ἔλαβεν
ὧν ἔφερεν δῶρα καὶ ἐξαπέστειλεν Ησαυ τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ **14** αἶγας διακοσίας τράγους εἴκοσι
πρόβατα διακόσια κριοὺς εἴκοσι **15** καμήλους
θηλαζούσας καὶ τὰ παιδία αὐτῶν τριάκοντα βόας
τεσσαράκοντα ταύρους δέκα ὄνους εἴκοσι καὶ
πώλους δέκα **16** καὶ ἔδωκεν διὰ χειρὸς τοῖς
παισὶν αὐτοῦ ποίμνιον κατὰ μόνας εἶπεν δὲ
τοῖς παισὶν αὐτοῦ προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου
καὶ διάστημα ποιεῖτε ἀνὰ μέσον ποίμνης καὶ
ποίμνης **17** καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ λέγων
ἐάν σοι συναντήσῃ Ησαυ ὁ ἀδελφός μου καὶ
ἐρωτᾷ σε λέγων τίνος εἶ καὶ ποῦ πορεύῃ καὶ
τίνος ταῦτα τὰ προπορευόμενά σου **18** ἐρεῖς τοῦ
παιδός σου Ιακωβ δῶρα ἀπέσταλκεν τῷ κυρίῳ
μου Ησαυ καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ὀπίσω ἡμῶν **19** καὶ
ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ
τρίτῳ καὶ πᾶσι τοῖς προπορευομένοις ὀπίσω τῶν
ποιμνίων τούτων λέγων κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο
λαλήσατε Ησαυ ἐν τῷ εὑρεῖν ὑμᾶς αὐτὸν **20**
καὶ ἐρεῖτε ἰδοὺ ὁ παῖς σου Ιακωβ παραγίνεται
ὀπίσω ἡμῶν εἶπεν γάρ ἐξιλάσομαι τὸ πρόσωπον

αὐτοῦ ἐν τοῖς δώροις τοῖς προπορευομένοις
αὐτοῦ καὶ μετὰ τοῦτο ὄψομαι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἴσως γὰρ προσδέξεται τὸ πρόσωπόν μου
21 καὶ παρεπορεύοντο τὰ δῶρα κατὰ πρόσωπον
αὐτοῦ αὐτὸς δὲ ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκείνην
ἐν τῇ παρεμβολῇ **22** ἀναστὰς δὲ τὴν νύκτα
ἐκείνην ἔλαβεν τὰς δύο γυναῖκας καὶ τὰς δύο
παιδίσκας καὶ τὰ ἕνδεκα παιδία αὐτοῦ καὶ διέβη
τὴν διάβασιν τοῦ Ιαβοκ **23** καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς καὶ
διέβη τὸν χειμάρρουν καὶ διεβίβασεν πάντα τὰ
αὐτοῦ **24** ὑπελείφθη δὲ Ιακωβ μόνος καὶ ἐπάλαιεν
ἄνθρωπος μετ᾽ αὐτοῦ ἕως πρωί **25** εἶδεν δὲ ὅτι
οὐ δύναται πρὸς αὐτόν καὶ ἥψατο τοῦ πλάτους
τοῦ μηροῦ αὐτοῦ καὶ ἐνάρκησεν τὸ πλάτος τοῦ
μηροῦ Ιακωβ ἐν τῷ παλαίειν αὐτὸν μετ᾽ αὐτοῦ
26 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀπόστειλόν με ἀνέβη γὰρ ὁ
ὄρθρος ὁ δὲ εἶπεν οὐ μή σε ἀποστείλω ἐὰν μή
με εὐλογήσῃς **27** εἶπεν δὲ αὐτῷ τί τὸ ὄνομά
σού ἐστιν ὁ δὲ εἶπεν Ιακωβ **28** εἶπεν δὲ αὐτῷ
οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ιακωβ ἀλλὰ
Ισραηλ ἔσται τὸ ὄνομά σου ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ
θεοῦ καὶ μετὰ ἀνθρώπων δυνατός **29** ἠρώτησεν
δὲ Ιακωβ καὶ εἶπεν ἀνάγγειλόν μοι τὸ ὄνομά σου
καὶ εἶπεν ἵνα τί τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου καὶ
ηὐλόγησεν αὐτὸν ἐκεῖ **30** καὶ ἐκάλεσεν Ιακωβ
τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Εἶδος θεοῦ εἶδον
γὰρ θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον καὶ ἐσώθη
μου ἡ ψυχή **31** ἀνέτειλεν δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος ἡνίκα
παρῆλθεν τὸ Εἶδος τοῦ θεοῦ αὐτὸς δὲ ἐπέσκαζεν
τῷ μηρῷ αὐτοῦ **32** ἕνεκεν τούτου οὐ μὴ φάγωσιν
οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὸ νεῦρον ὃ ἐνάρκησεν ὅ ἐστιν ἐπὶ
τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
ὅτι ἥψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ Ιακωβ τοῦ
νεύρου καὶ ἐνάρκησεν

33 ἀναβλέψας δὲ Ιακωβ εἶδεν καὶ ἰδοὺ Ησαυ
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐρχόμενος καὶ τετρακόσιοι
ἄνδρες μετ᾽ αὐτοῦ καὶ ἐπιδιεῖλεν Ιακωβ τὰ παιδία
ἐπὶ Λειαν καὶ Ραχηλ καὶ τὰς δύο παιδίσκας **2**
καὶ ἐποίησεν τὰς δύο παιδίσκας καὶ τοὺς υἱοὺς
αὐτῶν ἐν πρώτοις καὶ Λειαν καὶ τὰ παιδία
αὐτῆς ὀπίσω καὶ Ραχηλ καὶ Ιωσηφ ἐσχάτους
3 αὐτὸς δὲ προῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ
προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτάκις ἕως τοῦ
ἐγγίσαι τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **4** καὶ προσέδραμεν
Ησαυ εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ περιλαβὼν αὐτὸν
ἐφίλησεν καὶ προσέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσαν ἀμφότεροι **5** καὶ ἀναβλέψας
εἶδεν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία καὶ εἶπεν τί
ταῦτά σοί ἐστιν ὁ δὲ εἶπεν τὰ παιδία οἷς ἠλέησεν
ὁ θεὸς τὸν παῖδά σου **6** καὶ προσήγγισαν αἱ
παιδίσκαι καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν
7 καὶ προσήγγισεν Λεια καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς
καὶ προσεκύνησαν καὶ μετὰ ταῦτα προσήγγισεν
Ραχηλ καὶ Ιωσηφ καὶ προσεκύνησαν **8** καὶ εἶπεν
τί ταῦτά σοί ἐστιν πᾶσαι αἱ παρεμβολαὶ αὗται
αἷς ἀπήντηκα ὁ δὲ εἶπεν ἵνα εὕρῃ ὁ παῖς σου
χάριν ἐναντίον σου κύριε **9** εἶπεν δὲ Ησαυ ἔστιν
μοι πολλά ἄδελφε ἔστω σοι τὰ σά **10** εἶπεν δὲ
Ιακωβ εἰ εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου δέξαι τὰ
δῶρα διὰ τῶν ἐμῶν χειρῶν ἕνεκεν τούτου εἶδον
τὸ πρόσωπόν σου ὡς ἄν τις ἴδοι πρόσωπον θεοῦ
καὶ εὐδοκήσεις με **11** λαβὲ τὰς εὐλογίας μου
ἃς ἤνεγκά σοι ὅτι ἠλέησέν με ὁ θεὸς καὶ ἔστιν
μοι πάντα καὶ ἐβιάσατο αὐτόν καὶ ἔλαβεν **12**
καὶ εἶπεν ἀπάραντες πορευσόμεθα ἐπ᾽ εὐθεῖαν

13 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριός μου γινώσκει ὅτι τὰ
παιδία ἁπαλώτερα καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἱ βόες
λοχεύονται ἐπ᾽ ἐμέ ἐὰν οὖν καταδιώξω αὐτοὺς
ἡμέραν μίαν ἀποθανοῦνται πάντα τὰ κτήνη **14**
προελθέτω ὁ κύριός μου ἔμπροσθεν τοῦ παιδός
ἐγὼ δὲ ἐνισχύσω ἐν τῇ ὁδῷ κατὰ σχολὴν τῆς
πορεύσεως τῆς ἐναντίον μου καὶ κατὰ πόδα τῶν
παιδαρίων ἕως τοῦ με ἐλθεῖν πρὸς τὸν κύριόν
μου εἰς Σηιρ **15** εἶπεν δὲ Ησαυ καταλείψω μετὰ
σοῦ ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ μετ᾽ ἐμοῦ ὁ δὲ εἶπεν ἵνα
τί τοῦτο ἱκανὸν ὅτι εὗρον χάριν ἐναντίον σου
κύριε **16** ἀπέστρεψεν δὲ Ησαυ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς Σηιρ **17** καὶ Ιακωβ ἀπαίρει
εἰς Σκηνάς καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ οἰκίας καὶ
τοῖς κτήνεσιν αὐτοῦ ἐποίησεν σκηνάς διὰ τοῦτο
ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Σκηναί **18**
καὶ ἦλθεν Ιακωβ εἰς Σαλημ πόλιν Σικιμων ἥ ἐστιν
ἐν γῇ Χανααν ὅτε ἦλθεν ἐκ τῆς Μεσοποταμίας
Συρίας καὶ παρενέβαλεν κατὰ πρόσωπον τῆς
πόλεως **19** καὶ ἐκτήσατο τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ
οὗ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ παρὰ Εμμωρ
πατρὸς Συχεμ ἑκατὸν ἀμνῶν **20** καὶ ἔστησεν ἐκεῖ
θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν θεὸν Ισραηλ

34 ἐξῆλθεν δὲ Δινα ἡ θυγάτηρ Λειας ἣν
ἔτεκεν τῷ Ιακωβ καταμαθεῖν τὰς θυγατέρας τῶν
ἐγχωρίων **2** καὶ εἶδεν αὐτὴν Συχεμ ὁ υἱὸς Εμμωρ
ὁ Χορραῖος ὁ ἄρχων τῆς γῆς καὶ λαβὼν αὐτὴν
ἐκοιμήθη μετ᾽ αὐτῆς καὶ ἐταπείνωσεν αὐτήν
3 καὶ προσέσχεν τῇ ψυχῇ Δινας τῆς θυγατρὸς
Ιακωβ καὶ ἠγάπησεν τὴν παρθένον καὶ ἐλάλησεν
κατὰ τὴν διάνοιαν τῆς παρθένου αὐτῇ **4** εἶπεν δὲ
Συχεμ πρὸς Εμμωρ τὸν πατέρα αὐτοῦ λέγων λαβέ
μοι τὴν παιδίσκην ταύτην εἰς γυναῖκα **5** Ιακωβ
δὲ ἤκουσεν ὅτι ἐμίανεν ὁ υἱὸς Εμμωρ Διναν
τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν μετὰ
τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ παρεσιώπησεν
δὲ Ιακωβ ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτούς **6** ἐξῆλθεν δὲ
Εμμωρ ὁ πατὴρ Συχεμ πρὸς Ιακωβ λαλῆσαι αὐτῷ
7 οἱ δὲ υἱοὶ Ιακωβ ἦλθον ἐκ τοῦ πεδίου ὡς δὲ
ἤκουσαν κατενύχθησαν οἱ ἄνδρες καὶ λυπηρὸν
ἦν αὐτοῖς σφόδρα ὅτι ἄσχημον ἐποίησεν ἐν
Ισραηλ κοιμηθεὶς μετὰ τῆς θυγατρὸς Ιακωβ καὶ
οὐχ οὕτως ἔσται **8** καὶ ἐλάλησεν Εμμωρ αὐτοῖς
λέγων Συχεμ ὁ υἱός μου προείλατο τῇ ψυχῇ τὴν
θυγατέρα ὑμῶν δότε οὖν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα
9 ἐπιγαμβρεύσασθε ἡμῖν τὰς θυγατέρας ὑμῶν
δότε ἡμῖν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν λάβετε τοῖς
υἱοῖς ὑμῶν **10** καὶ ἐν ἡμῖν κατοικεῖτε καὶ ἡ
γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον ὑμῶν κατοικεῖτε καὶ
ἐμπορεύεσθε ἐπ᾽ αὐτῆς καὶ ἐγκτήσασθε ἐν αὐτῇ
11 εἶπεν δὲ Συχεμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ πρὸς
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς εὕροιμι χάριν ἐναντίον
ὑμῶν καὶ ὃ ἐὰν εἴπητε δώσομεν **12** πληθύνατε
τὴν φερνὴν σφόδρα καὶ δώσω καθότι ἂν εἴπητέ
μοι καὶ δώσετέ μοι τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυναῖκα
13 ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ιακωβ τῷ Συχεμ καὶ
Εμμωρ τῷ πατρὶ αὐτοῦ μετὰ δόλου καὶ ἐλάλησαν
αὐτοῖς ὅτι ἐμίαναν Διναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν **14**
καὶ εἶπαν αὐτοῖς Συμεων καὶ Λευι οἱ ἀδελφοὶ
Δινας υἱοὶ δὲ Λειας οὐ δυνησόμεθα ποιῆσαι τὸ
ῥῆμα τοῦτο δοῦναι τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν ἀνθρώπῳ
ὃς ἔχει ἀκροβυστίαν ἔστιν γὰρ ὄνειδος ἡμῖν **15** ἐν
τούτῳ ὁμοιωθησόμεθα ὑμῖν καὶ κατοικήσομεν
ἐν ὑμῖν ἐὰν γένησθε ὡς ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς ἐν
τῷ περιτμηθῆναι ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν **16** καὶ
δώσομεν τὰς θυγατέρας ἡμῶν ὑμῖν καὶ ἀπὸ τῶν

θυγατέρων ὑμῶν λημψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας καὶ
οἰκήσομεν παρ’ ὑμῖν καὶ ἐσόμεθα ὡς γένος ἕν 17
ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητε ἡμῶν τοῦ περιτέμνεσθαι
λαβόντες τὰς θυγατέρας ἡμῶν ἀπελευσόμεθα
18 καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι ἐναντίον Εμμωρ καὶ
ἐναντίον Συχεμ τοῦ υἱοῦ Εμμωρ 19 καὶ οὐκ
ἐχρόνισεν ὁ νεανίσκος τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα
τοῦτο ἐνέκειτο γὰρ τῇ θυγατρὶ Ιακωβ αὐτὸς δὲ ἦν
ἐνδοξότατος πάντων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ 20 ἦλθεν δὲ Εμμωρ καὶ Συχεμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ
πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ ἐλάλησαν
πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν λέγοντες
21 οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰρηνικοί εἰσιν μεθ’ ἡμῶν
οἰκείτωσαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐμπορευέσθωσαν
αὐτήν ἡ δὲ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν τὰς
θυγατέρας αὐτῶν λημψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας καὶ
τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσομεν αὐτοῖς 22 μόνον
ἐν τούτῳ ὁμοιωθήσονται ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι τοῦ
κατοικεῖν μεθ’ ἡμῶν ὥστε εἶναι λαὸν ἕνα ἐν
τῷ περιτέμνεσθαι ἡμῶν πᾶν ἀρσενικόν καθὰ
καὶ αὐτοὶ περιτέτμηνται 23 καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν
καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ τὰ τετράποδα οὐχ
ἡμῶν ἔσται μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθῶμεν αὐτοῖς
καὶ οἰκήσουσιν μεθ’ ἡμῶν 24 καὶ εἰσήκουσαν
Εμμωρ καὶ Συχεμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πάντες οἱ
ἐκπορευόμενοι τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ
περιετέμοντο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν
πᾶς ἄρσην 25 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ ἔλαβον οἱ δύο υἱοὶ Ιακωβ
Συμεων καὶ Λευι οἱ ἀδελφοὶ Δινας ἕκαστος τὴν
μάχαιραν αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν
ἀσφαλῶς καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν 26 τόν
τε Εμμωρ καὶ Συχεμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκτειναν
ἐν στόματι μαχαίρας καὶ ἔλαβον τὴν Διναν ἐκ τοῦ
οἴκου τοῦ Συχεμ καὶ ἐξῆλθον 27 οἱ δὲ υἱοὶ Ιακωβ
εἰσῆλθον ἐπὶ τοὺς τραυματίας καὶ διήρπασαν τὴν
πόλιν ἐν ᾗ ἐμίαναν Διναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν 28
καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς βόας αὐτῶν καὶ
τοὺς ὄνους αὐτῶν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ ὅσα
ἦν ἐν τῷ πεδίῳ ἔλαβον 29 καὶ πάντα τὰ σώματα
αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς
γυναῖκας αὐτῶν ᾐχμαλώτευσαν καὶ διήρπασαν
ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις
30 εἶπεν δὲ Ιακωβ Συμεων καὶ Λευι μισητόν με
πεποιήκατε ὥστε πονηρόν με εἶναι πᾶσιν τοῖς
κατοικοῦσιν τὴν γῆν ἔν τε τοῖς Χαναναίοις καὶ
τοῖς Φερεζαίοις ἐγὼ δὲ ὀλιγοστός εἰμι ἐν ἀριθμῷ
καὶ συναχθέντες ἐπ’ ἐμὲ συγκόψουσίν με καὶ
ἐκτριβήσομαι ἐγὼ καὶ ὁ οἶκός μου 31 οἱ δὲ εἶπαν
ἀλλ’ ὡσεὶ πόρνῃ χρήσωνται τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν

35 εἶπεν δὲ ὁ θεὸς πρὸς Ιακωβ ἀναστὰς ἀνάβηθι
εἰς τὸν τόπον Βαιθηλ καὶ οἴκει ἐκεῖ καὶ ποίησον
ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ θεῷ τῷ ὀφθέντι σοι ἐν
τῷ ἀποδιδράσκειν σε ἀπὸ προσώπου Ησαυ τοῦ
ἀδελφοῦ σου 2 εἶπεν δὲ Ιακωβ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
καὶ πᾶσιν τοῖς μετ’ αὐτοῦ ἄρατε τοὺς θεοὺς τοὺς
ἀλλοτρίους τοὺς μεθ’ ὑμῶν ἐκ μέσου ὑμῶν καὶ
καθαρίσασθε καὶ ἀλλάξατε τὰς στολὰς ὑμῶν 3 καὶ
ἀναστάντες ἀναβῶμεν εἰς Βαιθηλ καὶ ποιήσωμεν
ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ θεῷ τῷ ἐπακούσαντί μοι
ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ὃς ἦν μετ’ ἐμοῦ καὶ διέσωσέν
με ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθην 4 καὶ ἔδωκαν τῷ
Ιακωβ τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους οἳ ἦσαν ἐν
ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ τὰ ἐνώτια τὰ ἐν τοῖς ὠσὶν
αὐτῶν καὶ κατέκρυψεν αὐτὰ Ιακωβ ὑπὸ τὴν
τερέμινθον τὴν ἐν Σικιμοις καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰ

ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας 5 καὶ ἐξῆρεν Ισραηλ ἐκ
Σικιμων καὶ ἐγένετο φόβος θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις
τὰς κύκλῳ αὐτῶν καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω
τῶν υἱῶν Ισραηλ 6 ἦλθεν δὲ Ιακωβ εἰς Λουζα ἥ
ἐστιν ἐν γῇ Χανααν ἥ ἐστιν Βαιθηλ αὐτὸς καὶ
πᾶς ὁ λαός ὃς ἦν μετ’ αὐτοῦ 7 καὶ ᾠκοδόμησεν
ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ
τόπου Βαιθηλ ἐκεῖ γὰρ ἐπεφάνη αὐτῷ ὁ θεὸς ἐν
τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Ησαυ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 8 ἀπέθανεν δὲ Δεββωρα ἡ
τροφὸς Ρεβεκκας κατώτερον Βαιθηλ ὑπὸ τὴν
βάλανον καὶ ἐκάλεσεν Ιακωβ τὸ ὄνομα αὐτῆς
Βάλανος πένθους 9 ὤφθη δὲ ὁ θεὸς Ιακωβ ἔτι
ἐν Λουζα ὅτε παρεγένετο ἐκ Μεσοποταμίας τῆς
Συρίας καὶ ηὐλόγησεν αὐτὸν ὁ θεός 10 καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ θεός τὸ ὄνομά σου Ιακωβ οὐ κληθήσεται
ἔτι Ιακωβ ἀλλ’ Ισραηλ ἔσται τὸ ὄνομά σου 11
εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεός ἐγὼ ὁ θεός σου αὐξάνου καὶ
πληθύνου ἔθνη καὶ συναγωγαὶ ἐθνῶν ἔσονται ἐκ
σοῦ καὶ βασιλεῖς ἐκ τῆς ὀσφύος σου ἐξελεύσονται
12 καὶ τὴν γῆν ἣν δέδωκα Αβρααμ καὶ Ισαακ
σοὶ δέδωκα αὐτήν σοὶ ἔσται καὶ τῷ σπέρματί
σου μετὰ σὲ δώσω τὴν γῆν ταύτην 13 ἀνέβη
δὲ ὁ θεὸς ἀπ’ αὐτοῦ ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐλάλησεν
μετ’ αὐτοῦ 14 καὶ ἔστησεν Ιακωβ στήλην ἐν τῷ
τόπῳ ᾧ ἐλάλησεν μετ’ αὐτοῦ στήλην λιθίνην
καὶ ἔσπεισεν ἐπ’ αὐτὴν σπονδὴν καὶ ἐπέχεεν
ἐπ’ αὐτὴν ἔλαιον 15 καὶ ἐκάλεσεν Ιακωβ τὸ
ὄνομα τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐλάλησεν μετ’ αὐτοῦ ἐκεῖ
ὁ θεός Βαιθηλ 16 ἀπάρας δὲ Ιακωβ ἐκ Βαιθηλ
ἔπηξεν τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπέκεινα τοῦ πύργου
Γαδερ ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν Χαβραθα εἰς γῆν
ἐλθεῖν Εφραθα ἔτεκεν Ραχηλ καὶ ἐδυστόκησεν
ἐν τῷ τοκετῷ 17 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ σκληρῶς
αὐτὴν τίκτειν εἶπεν αὐτῇ ἡ μαῖα θάρσει καὶ γὰρ
οὗτός σοί ἐστιν υἱός 18 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀφιέναι
αὐτὴν τὴν ψυχήν ἀπέθνῃσκεν γάρ ἐκάλεσεν
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Υἱὸς ὀδύνης μου ὁ δὲ πατὴρ
ἐκάλεσεν αὐτὸν Βενιαμιν 19 ἀπέθανεν δὲ Ραχηλ
καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ Εφραθα αὕτη ἐστὶν Βηθλεεμ
20 καὶ ἔστησεν Ιακωβ στήλην ἐπὶ τοῦ μνημείου
αὐτῆς αὕτη ἐστὶν στήλη μνημείου Ραχηλ ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας 22 ἐγένετο δὲ ἡνίκα κατῴκησεν
Ισραηλ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ ἐπορεύθη Ρουβην καὶ
ἐκοιμήθη μετὰ Βαλλας τῆς παλλακῆς τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ καὶ ἤκουσεν Ισραηλ καὶ πονηρὸν ἐφάνη
ἐναντίον αὐτοῦ ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Ιακωβ δώδεκα
23 υἱοὶ Λειας πρωτότοκος Ιακωβ Ρουβην Συμεων
Λευι Ιουδας Ισσαχαρ Ζαβουλων 24 υἱοὶ δὲ Ραχηλ
Ιωσηφ καὶ Βενιαμιν 25 υἱοὶ δὲ Βαλλας παιδίσκης
Ραχηλ Δαν καὶ Νεφθαλι 26 υἱοὶ δὲ Ζελφας
παιδίσκης Λειας Γαδ καὶ Ασηρ οὗτοι υἱοὶ Ιακωβ
οἳ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας 27
ἦλθεν δὲ Ιακωβ πρὸς Ισαακ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς
Μαμβρη εἰς πόλιν τοῦ πεδίου αὕτη ἐστὶν Χεβρων
ἐν γῇ Χανααν οὗ παρῴκησεν Αβρααμ καὶ Ισαακ
28 ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ισαακ ἃς ἔζησεν ἔτη
ἑκατὸν ὀγδοήκοντα 29 καὶ ἐκλιπὼν ἀπέθανεν
καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ πρεσβύτερος
καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ησαυ καὶ
Ιακωβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ

36 αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ησαυ αὐτός ἐστιν Εδωμ
2 Ησαυ δὲ ἔλαβεν γυναῖκας ἑαυτῷ ἀπὸ τῶν
θυγατέρων τῶν Χαναναίων τὴν Αδα θυγατέρα
Αιλων τοῦ Χετταίου καὶ τὴν Ελιβεμα θυγατέρα
Ανα τοῦ υἱοῦ Σεβεγων τοῦ Ευαίου 3 καὶ τὴν

Βασεμμαθ θυγατέρα Ισμαηλ ἀδελφὴν Ναβαιωθ 4
ἔτεκεν δὲ Αδα τῷ Ησαυ τὸν Ελιφας καὶ Βασεμμαθ
ἔτεκεν τὸν Ραγουηλ 5 καὶ Ελιβεμα ἔτεκεν τὸν
Ιεους καὶ τὸν Ιεγλομ καὶ τὸν Κορε οὗτοι υἱοὶ
Ησαυ οἳ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν γῇ Χανααν 6 ἔλαβεν δὲ
Ησαυ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς
θυγατέρας καὶ πάντα τὰ σώματα τοῦ οἴκου αὐτοῦ
καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ
πάντα ὅσα ἐκτήσατο καὶ ὅσα περιεποιήσατο ἐν
γῇ Χανααν καὶ ἐπορεύθη ἐκ γῆς Χανααν ἀπὸ
προσώπου Ιακωβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 7 ἦν γὰρ
αὐτῶν τὰ ὑπάρχοντα πολλὰ τοῦ οἰκεῖν ἅμα καὶ
οὐκ ἐδύνατο ἡ γῆ τῆς παροικήσεως αὐτῶν φέρειν
αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν
8 ᾤκησεν δὲ Ησαυ ἐν τῷ ὄρει Σηιρ Ησαυ αὐτός
ἐστιν Εδωμ 9 αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ησαυ πατρὸς
Εδωμ ἐν τῷ ὄρει Σηιρ 10 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα
τῶν υἱῶν Ησαυ Ελιφας υἱὸς Αδας γυναικὸς Ησαυ
καὶ Ραγουηλ υἱὸς Βασεμμαθ γυναικὸς Ησαυ 11
ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ελιφας Θαιμαν Ωμαρ Σωφαρ
Γοθομ καὶ Κενεζ 12 Θαμνα δὲ ἦν παλλακὴ Ελιφας
τοῦ υἱοῦ Ησαυ καὶ ἔτεκεν τῷ Ελιφας τὸν Αμαληκ
οὗτοι υἱοὶ Αδας γυναικὸς Ησαυ 13 οὗτοι δὲ υἱοὶ
Ραγουηλ Ναχοθ Ζαρε Σομε καὶ Μοζε οὗτοι ἦσαν
υἱοὶ Βασεμμαθ γυναικὸς Ησαυ 14 οὗτοι δὲ ἦσαν
υἱοὶ Ελιβεμας θυγατρὸς Ανα τοῦ υἱοῦ Σεβεγων
γυναικὸς Ησαυ ἔτεκεν δὲ τῷ Ησαυ τὸν Ιεους καὶ
τὸν Ιεγλομ καὶ τὸν Κορε 15 οὗτοι ἡγεμόνες υἱοὶ
Ησαυ υἱοὶ Ελιφας πρωτοτόκου Ησαυ ἡγεμὼν
Θαιμαν ἡγεμὼν Ωμαρ ἡγεμὼν Σωφαρ ἡγεμὼν
Κενεζ 16 ἡγεμὼν Κορε ἡγεμὼν Γοθομ ἡγεμὼν
Αμαληκ οὗτοι ἡγεμόνες Ελιφας ἐν γῇ Ιδουμαίᾳ
οὗτοι υἱοὶ Αδας 17 καὶ οὗτοι υἱοὶ Ραγουηλ
υἱοῦ Ησαυ ἡγεμὼν Ναχοθ ἡγεμὼν Ζαρε ἡγεμὼν
Σομε ἡγεμὼν Μοζε οὗτοι ἡγεμόνες Ραγουηλ
ἐν γῇ Εδωμ οὗτοι υἱοὶ Βασεμμαθ γυναικὸς
Ησαυ 18 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ελιβεμας γυναικὸς Ησαυ
ἡγεμὼν Ιεους ἡγεμὼν Ιεγλομ ἡγεμὼν Κορε οὗτοι
ἡγεμόνες Ελιβεμας 19 οὗτοι υἱοὶ Ησαυ καὶ οὗτοι
ἡγεμόνες αὐτῶν οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Εδωμ 20 οὗτοι
δὲ υἱοὶ Σηιρ τοῦ Χορραίου τοῦ κατοικοῦντος
τὴν γῆν Λωταν Σωβαλ Σεβεγων Ανα 21 καὶ
Δησων καὶ Ασαρ καὶ Ρισων οὗτοι ἡγεμόνες
τοῦ Χορραίου τοῦ υἱοῦ Σηιρ ἐν τῇ γῇ Εδωμ
22 ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Λωταν Χορρι καὶ Αιμαν
ἀδελφὴ δὲ Λωταν Θαμνα 23 οὗτοι δὲ υἱοὶ Σωβαλ
Γωλων καὶ Μαναχαθ καὶ Γαιβηλ Σωφ καὶ Ωμαν
24 καὶ οὗτοι υἱοὶ Σεβεγων Αιε καὶ Ωναν οὗτός
ἐστιν ὁ Ωνας ὃς εὗρεν τὸν Ιαμιν ἐν τῇ ἐρήμῳ
ὅτε ἔνεμεν τὰ ὑποζύγια Σεβεγων τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ 25 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ανα Δησων καὶ Ελιβεμα
θυγάτηρ Ανα 26 οὗτοι δὲ υἱοὶ Δησων Αμαδα καὶ
Ασβαν καὶ Ιεθραν καὶ Χαρραν 27 οὗτοι δὲ υἱοὶ
Ασαρ Βαλααν καὶ Ζουκαμ καὶ Ιωυκαμ καὶ Ουκαν
28 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ρισων Ως καὶ Αραμ 29 οὗτοι
ἡγεμόνες Χορρι ἡγεμὼν Λωταν ἡγεμὼν Σωβαλ
ἡγεμὼν Σεβεγων ἡγεμὼν Ανα 30 ἡγεμὼν Δησων
ἡγεμὼν Ασαρ ἡγεμὼν Ρισων οὗτοι ἡγεμόνες
Χορρι ἐν ταῖς ἡγεμονίαις αὐτῶν ἐν γῇ Εδωμ 31
καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Εδωμ
πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι βασιλέα ἐν Ισραηλ 32 καὶ
ἐβασίλευσεν ἐν Εδωμ Βαλακ υἱὸς τοῦ Βεωρ καὶ
ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Δενναβα 33 ἀπέθανεν
δὲ Βαλακ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ’ αὐτοῦ Ιωβαβ
υἱὸς Ζαρα ἐκ Βοσορρας 34 ἀπέθανεν δὲ Ιωβαβ
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ’ αὐτοῦ Ασομ ἐκ τῆς γῆς

Θαιμανων 35 ἀπέθανεν δὲ Ασομ καὶ ἐβασίλευσεν
ἀντ’ αὐτοῦ Αδαδ υἱὸς Βαραδ ὁ ἐκκόψας Μαδιαμ
ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ
Γεθθαιμ 36 ἀπέθανεν δὲ Αδαδ καὶ ἐβασίλευσεν
ἀντ’ αὐτοῦ Σαμαλα ἐκ Μασεκκας 37 ἀπέθανεν δὲ
Σαμαλα καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ’ αὐτοῦ Σαουλ ἐκ
Ροωβωθ τῆς παρὰ ποταμόν 38 ἀπέθανεν δὲ Σαουλ
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ’ αὐτοῦ Βαλαεννων υἱὸς
Αχοβωρ 39 ἀπέθανεν δὲ Βαλαεννων υἱὸς Αχοβωρ
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ’ αὐτοῦ Αραδ υἱὸς Βαραδ
καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Φογωρ ὄνομα δὲ τῇ
γυναικὶ αὐτοῦ Μαιτεβεηλ θυγάτηρ Ματραιθ υἱοῦ
Μαιζοοβ 40 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἡγεμόνων
Ησαυ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν κατὰ τόπον αὐτῶν
ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν
ἡγεμὼν Θαμνα ἡγεμὼν Γωλα ἡγεμὼν Ιεθερ 41
ἡγεμὼν Ελιβεμας ἡγεμὼν Ηλας ἡγεμὼν Φινων
42 ἡγεμὼν Κενεζ ἡγεμὼν Θαιμαν ἡγεμὼν Μαζαρ
43 ἡγεμὼν Μεγεδιηλ ἡγεμὼν Ζαφωιμ οὗτοι
ἡγεμόνες Εδωμ ἐν ταῖς κατῳκοδομημέναις ἐν τῇ
γῇ τῆς κτήσεως αὐτῶν οὗτος Ησαυ πατὴρ Εδωμ

37 κατῴκει δὲ Ιακωβ ἐν τῇ γῇ οὗ παρῴκησεν ὁ
πατὴρ αὐτοῦ ἐν γῇ Χανααν 2 αὗται δὲ αἱ γενέσεις
Ιακωβ Ιωσηφ δέκα ἑπτὰ ἐτῶν ἦν ποιμαίνων μετὰ
τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τὰ πρόβατα ὢν νέος μετὰ
τῶν υἱῶν Βαλλας καὶ μετὰ τῶν υἱῶν Ζελφας
τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατήνεγκεν
δὲ Ιωσηφ ψόγον πονηρὸν πρὸς Ισραηλ τὸν
πατέρα αὐτῶν 3 Ιακωβ δὲ ἠγάπα τὸν Ιωσηφ
παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὅτι υἱὸς γήρους
ἦν αὐτῷ ἐποίησεν δὲ αὐτῷ χιτῶνα ποικίλον 4
ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὅτι αὐτὸν ὁ πατὴρ
φιλεῖ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐμίσησαν
αὐτὸν καὶ οὐκ ἐδύναντο λαλεῖν αὐτῷ οὐδὲν
εἰρηνικόν 5 ἐνυπνιασθεὶς δὲ Ιωσηφ ἐνύπνιον
ἀπήγγειλεν αὐτὸ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ 6 καὶ
εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατε τοῦ ἐνυπνίου τούτου οὗ
ἐνυπνιάσθην 7 ᾤμην ἡμᾶς δεσμεύειν δράγματα
ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ καὶ ἀνέστη τὸ ἐμὸν δράγμα καὶ
ὠρθώθη περιστραφέντα δὲ τὰ δράγματα ὑμῶν
προσεκύνησαν τὸ ἐμὸν δράγμα 8 εἶπαν δὲ αὐτῷ
οἱ ἀδελφοί μὴ βασιλεύων βασιλεύσεις ἐφ’ ἡμᾶς
ἢ κυριεύων κυριεύσεις ἡμῶν καὶ προσέθεντο
ἔτι μισεῖν αὐτὸν ἕνεκεν τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ
καὶ ἕνεκεν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ 9 εἶδεν δὲ
ἐνύπνιον ἕτερον καὶ διηγήσατο αὐτὸ τῷ πατρὶ
αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἰδοὺ
ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον ἕτερον ὥσπερ ὁ ἥλιος
καὶ ἡ σελήνη καὶ ἕνδεκα ἀστέρες προσεκύνουν
με 10 καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ
εἶπεν αὐτῷ τί τὸ ἐνύπνιον τοῦτο ὃ ἐνυπνιάσθης
ἆρά γε ἐλθόντες ἐλευσόμεθα ἐγώ τε καὶ ἡ μήτηρ
σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου προσκυνῆσαί σοι ἐπὶ τὴν
γῆν 11 ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὁ δὲ
πατὴρ αὐτοῦ διετήρησεν τὸ ῥῆμα 12 ἐπορεύθησαν
δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ βόσκειν τὰ πρόβατα τοῦ
πατρὸς αὐτῶν εἰς Συχεμ 13 καὶ εἶπεν Ισραηλ
πρὸς Ιωσηφ οὐχ οἱ ἀδελφοί σου ποιμαίνουσιν ἐν
Συχεμ δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς αὐτούς εἶπεν
δὲ αὐτῷ ἰδοὺ ἐγώ 14 εἶπεν δὲ αὐτῷ Ισραηλ
πορευθεὶς ἰδὲ εἰ ὑγιαίνουσιν οἱ ἀδελφοί σου καὶ
τὰ πρόβατα καὶ ἀνάγγειλόν μοι καὶ ἀπέστειλεν
αὐτὸν ἐκ τῆς κοιλάδος τῆς Χεβρων καὶ ἦλθεν εἰς
Συχεμ 15 καὶ εὗρεν αὐτὸν ἄνθρωπος πλανώμενον
ἐν τῷ πεδίῳ ἠρώτησεν δὲ αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος
λέγων τί ζητεῖς 16 ὁ δὲ εἶπεν τοὺς ἀδελφούς μου

ζητῶ ἀνάγγειλόν μοι ποῦ βόσκουσιν 17 εἶπεν δὲ
αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος ἀπήρκασιν ἐντεῦθεν ἤκουσα
γὰρ αὐτῶν λεγόντων πορευθῶμεν εἰς Δωθαϊμ
καὶ ἐπορεύθη Ιωσηφ κατόπισθεν τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἐν Δωθαϊμ 18 προεῖδον
δὲ αὐτὸν μακρόθεν πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν πρὸς
αὐτοὺς καὶ ἐπονηρεύοντο τοῦ ἀποκτεῖναι αὐτόν
19 εἶπαν δὲ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
ἰδοὺ ὁ ἐνυπνιαστὴς ἐκεῖνος ἔρχεται 20 νῦν
οὖν δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ ῥίψωμεν
αὐτὸν εἰς ἕνα τῶν λάκκων καὶ ἐροῦμεν θηρίον
πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν καὶ ὀψόμεθα τί
ἔσται τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ 21 ἀκούσας δὲ Ρουβην
ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ εἶπεν
οὐ πατάξομεν αὐτὸν εἰς ψυχήν 22 εἶπεν δὲ αὐτοῖς
Ρουβην μὴ ἐκχέητε αἷμα ἐμβάλετε αὐτὸν εἰς τὸν
λάκκον τοῦτον τὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ χεῖρα δὲ μὴ
ἐπενέγκητε αὐτῷ ὅπως ἐξέληται αὐτὸν ἐκ τῶν
χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀποδῷ αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ
23 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἦλθεν Ιωσηφ πρὸς τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐξέδυσαν τὸν Ιωσηφ τὸν χιτῶνα
τὸν ποικίλον τὸν περὶ αὐτὸν 24 καὶ λαβόντες
αὐτὸν ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον ὁ δὲ λάκκος κενός
ὕδωρ οὐκ εἶχεν 25 ἐκάθισαν δὲ φαγεῖν ἄρτον
καὶ ἀναβλέψαντες τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδον καὶ
ἰδοὺ ὁδοιπόροι Ισμαηλῖται ἤρχοντο ἐκ Γαλααδ
καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν ἔγεμον θυμιαμάτων καὶ
ῥητίνης καὶ στακτῆς ἐπορεύοντο δὲ καταγαγεῖν
εἰς Αἴγυπτον 26 εἶπεν δὲ Ιουδας πρὸς τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ τί χρήσιμον ἐὰν ἀποκτείνωμεν
τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ
27 δεῦτε ἀποδώμεθα αὐτὸν τοῖς Ισμαηλίταις
τούτοις αἱ δὲ χεῖρες ἡμῶν μὴ ἔστωσαν ἐπ᾽ αὐτόν
ὅτι ἀδελφὸς ἡμῶν καὶ σὰρξ ἡμῶν ἐστιν ἤκουσαν
δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ 28 καὶ παρεπορεύοντο
οἱ ἄνθρωποι οἱ Μαδιηναῖοι οἱ ἔμποροι καὶ
ἐξείλκυσαν καὶ ἀνεβίβασαν τὸν Ιωσηφ ἐκ τοῦ
λάκκου καὶ ἀπέδοντο τὸν Ιωσηφ τοῖς Ισμαηλίταις
εἴκοσι χρυσῶν καὶ κατήγαγον τὸν Ιωσηφ εἰς
Αἴγυπτον 29 ἀνέστρεψεν δὲ Ρουβην ἐπὶ τὸν
λάκκον καὶ οὐχ ὁρᾷ τὸν Ιωσηφ ἐν τῷ λάκκῳ καὶ
διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ 30 καὶ ἀνέστρεψεν
πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον
οὐκ ἔστιν ἐγὼ δὲ ποῦ πορεύομαι ἔτι 31 λαβόντες
δὲ τὸν χιτῶνα τοῦ Ιωσηφ ἔσφαξαν ἔριφον
αἰγῶν καὶ ἐμόλυναν τὸν χιτῶνα τῷ αἵματι 32
καὶ ἀπέστειλαν τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον καὶ
εἰσήνεγκαν τῷ πατρὶ αὐτῶν καὶ εἶπαν τοῦτον
εὕρομεν ἐπίγνωθι εἰ χιτὼν τοῦ υἱοῦ σού ἐστιν ἢ
οὔ 33 καὶ ἐπέγνω αὐτὸν καὶ εἶπεν χιτὼν τοῦ υἱοῦ
μού ἐστιν θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν
θηρίον ἥρπασεν τὸν Ιωσηφ 34 διέρρηξεν δὲ
Ιακωβ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐπέθετο σάκκον ἐπὶ
τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ καὶ ἐπένθει τὸν υἱὸν αὐτοῦ
ἡμέρας πολλάς 35 συνήχθησαν δὲ πάντες οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες καὶ ἦλθον παρακαλέσαι
αὐτόν καὶ οὐκ ἤθελεν παρακαλεῖσθαι λέγων
ὅτι καταβήσομαι πρὸς τὸν υἱόν μου πενθῶν εἰς
ᾅδου καὶ ἔκλαυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ **(Sheol
h7585)** 36 οἱ δὲ Μαδιηναῖοι ἀπέδοντο τὸν Ιωσηφ
εἰς Αἴγυπτον τῷ Πετεφρη τῷ σπάδοντι Φαραω
ἀρχιμαγείρῳ

38 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατέβη
Ιουδας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἀφίκετο
ἕως πρὸς ἄνθρωπόν τινα Οδολλαμίτην ᾧ ὄνομα
Ιρας 2 καὶ εἶδεν ἐκεῖ Ιουδας θυγατέρα ἀνθρώπου

Χαναναίου ᾗ ὄνομα Σαυα καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ
εἰσῆλθεν πρὸς αὐτήν 3 καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν
υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ηρ 4 καὶ
συλλαβοῦσα ἔτι ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Αυναν 5 καὶ προσθεῖσα ἔτι ἔτεκεν
υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηλωμ αὐτὴ
δὲ ἦν ἐν Χασβι ἡνίκα ἔτεκεν αὐτούς 6 καὶ ἔλαβεν
Ιουδας γυναῖκα Ηρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ᾗ
ὄνομα Θαμαρ 7 ἐγένετο δὲ Ηρ πρωτότοκος Ιουδα
πονηρὸς ἐναντίον κυρίου καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν
ὁ θεός 8 εἶπεν δὲ Ιουδας τῷ Αυναν εἴσελθε πρὸς
τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ γάμβρευσαι
αὐτὴν καὶ ἀνάστησον σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου 9
γνοὺς δὲ Αυναν ὅτι οὐκ αὐτῷ ἔσται τὸ σπέρμα
ἐγίνετο ὅταν εἰσήρχετο πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ μὴ
δοῦναι σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ 10 πονηρὸν δὲ
ἐφάνη ἐναντίον τοῦ θεοῦ ὅτι ἐποίησεν τοῦτο
καὶ ἐθανάτωσεν καὶ τοῦτον 11 εἶπεν δὲ Ιουδας
Θαμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ κάθου χήρα ἐν τῷ οἴκῳ
τοῦ πατρός σου ἕως μέγας γένηται Σηλωμ ὁ
υἱός μου εἶπεν γάρ μήποτε ἀποθάνῃ καὶ οὗτος
ὥσπερ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀπελθοῦσα δὲ Θαμαρ
ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς 12
ἐπληθύνθησαν δὲ αἱ ἡμέραι καὶ ἀπέθανεν Σαυα
ἡ γυνὴ Ιουδα καὶ παρακληθεὶς Ιουδας ἀνέβη ἐπὶ
τοὺς κείροντας τὰ πρόβατα αὐτοῦ αὐτὸς καὶ Ιρας
ὁ ποιμὴν αὐτοῦ ὁ Οδολλαμίτης εἰς Θαμνα 13 καὶ
ἀπηγγέλη Θαμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ λέγοντες ἰδοὺ
ὁ πενθερός σου ἀναβαίνει εἰς Θαμνα κεῖραι τὰ
πρόβατα αὐτοῦ 14 καὶ περιελομένη τὰ ἱμάτια τῆς
χηρεύσεως ἀφ᾽ ἑαυτῆς περιεβάλετο θέριστρον
καὶ ἐκαλλωπίσατο καὶ ἐκάθισεν πρὸς ταῖς πύλαις
Αιναν ἥ ἐστιν ἐν παρόδῳ Θαμνα εἶδεν γὰρ ὅτι
μέγας γέγονεν Σηλωμ αὐτὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν
αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα 15 καὶ ἰδὼν αὐτὴν Ιουδας
ἔδοξεν αὐτὴν πόρνην εἶναι κατεκαλύψατο γὰρ
τὸ πρόσωπον αὐτῆς καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτήν 16
ἐξέκλινεν δὲ πρὸς αὐτὴν τὴν ὁδὸν καὶ εἶπεν
αὐτῇ ἔασόν με εἰσελθεῖν πρὸς σέ οὐ γὰρ ἔγνω ὅτι
ἡ νύμφη αὐτοῦ ἐστιν ἡ δὲ εἶπεν τί μοι δώσεις ἐὰν
εἰσέλθῃς πρός με 17 ὁ δὲ εἶπεν ἐγώ σοι ἀποστελῶ
ἔριφον αἰγῶν ἐκ τῶν προβάτων ἡ δὲ εἶπεν ἐὰν
δῷς ἀρραβῶνα ἕως τοῦ ἀποστεῖλαί σε 18 ὁ δὲ
εἶπεν τίνα τὸν ἀρραβῶνά σοι δώσω ἡ δὲ εἶπεν
τὸν δακτύλιόν σου καὶ τὸν ὁρμίσκον καὶ τὴν
ῥάβδον τὴν ἐν τῇ χειρί σου καὶ ἔδωκεν αὐτῇ καὶ
εἰσῆλθεν πρὸς αὐτήν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἐξ
αὐτοῦ 19 καὶ ἀναστᾶσα ἀπῆλθεν καὶ περιείλατο
τὸ θέριστρον ἀφ᾽ ἑαυτῆς καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια
τῆς χηρεύσεως αὐτῆς 20 ἀπέστειλεν δὲ Ιουδας
τὸν ἔριφον ἐξ αἰγῶν ἐν χειρὶ τοῦ ποιμένος αὐτοῦ
τοῦ Οδολλαμίτου κομίσασθαι τὸν ἀρραβῶνα
παρὰ τῆς γυναικός καὶ οὐχ εὗρεν αὐτήν 21
ἐπηρώτησεν δὲ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκ τοῦ τόπου
ποῦ ἐστιν ἡ πόρνη ἡ γενομένη ἐν Αιναν ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ καὶ εἶπαν οὐκ ἦν ἐνταῦθα πόρνη 22 καὶ
ἀπεστράφη πρὸς Ιουδαν καὶ εἶπεν οὐχ εὗρον
καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐκ τοῦ τόπου λέγουσιν μὴ
εἶναι ὧδε πόρνην 23 εἶπεν δὲ Ιουδας ἐχέτω
αὐτά ἀλλὰ μήποτε καταγελασθῶμεν ἐγὼ μὲν
ἀπέσταλκα τὸν ἔριφον τοῦτον σὺ δὲ οὐχ εὕρηκας
24 ἐγένετο δὲ μετὰ τρίμηνον ἀπηγγέλη τῷ Ιουδα
λέγοντες ἐκπεπόρνευκεν Θαμαρ ἡ νύμφη σου καὶ
ἰδοὺ ἐν γαστρὶ ἔχει ἐκ πορνείας εἶπεν δὲ Ιουδας
ἐξαγάγετε αὐτήν καὶ κατακαυθήτω 25 αὐτὴ δὲ

ἀγομένη ἀπέστειλεν πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτῆς
λέγουσα ἐκ τοῦ ἀνθρώπου τίνος ταῦτά ἐστιν
ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔχω καὶ εἶπεν ἐπίγνωθι τίνος ὁ
δακτύλιος καὶ ὁ ὁρμίσκος καὶ ἡ ῥάβδος αὕτη **26**
ἐπέγνω δὲ Ιουδας καὶ εἶπεν δεδικαίωται Θαμαρ
ἢ ἐγώ οὗ εἵνεκεν οὐκ ἔδωκα αὐτὴν Σηλωμ τῷ
υἱῷ μου καὶ οὐ προσέθετο ἔτι τοῦ γνῶναι αὐτήν
27 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἔτικτεν καὶ τῇδε ἦν δίδυμα
ἐν τῇ γαστρὶ αὐτῆς **28** ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τίκτειν
αὐτὴν ὁ εἷς προεξήνεγκεν τὴν χεῖρα λαβοῦσα
δὲ ἡ μαῖα ἔδησεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κόκκινον
λέγουσα οὗτος ἐξελεύσεται πρότερος **29** ὡς δὲ
ἐπισυνήγαγεν τὴν χεῖρα καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡ δὲ εἶπεν τί διεκόπη διὰ σὲ
φραγμός καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρες **30**
καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐφ' ᾧ
ἦν ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κόκκινον καὶ ἐκάλεσεν
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαρα

39 Ιωσηφ δὲ κατήχθη εἰς Αἴγυπτον καὶ
ἐκτήσατο αὐτὸν Πετεφρης ὁ εὐνοῦχος Φαραω
ἀρχιμάγειρος ἀνὴρ Αἰγύπτιος ἐκ χειρὸς
Ισμαηλιτῶν οἳ κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ **2** καὶ ἦν
κύριος μετὰ Ιωσηφ καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυγχάνων καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ παρὰ τῷ κυρίῳ τῷ Αἰγυπτίῳ
3 ᾔδει δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ ὅτι κύριος μετ' αὐτοῦ
καὶ ὅσα ἂν ποιῇ κύριος εὐοδοῖ ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτοῦ **4** καὶ εὗρεν Ιωσηφ χάριν ἐναντίον τοῦ
κυρίου αὐτοῦ εὐηρέστει δὲ αὐτῷ καὶ κατέστησεν
αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἦν
αὐτῷ ἔδωκεν διὰ χειρὸς Ιωσηφ **5** ἐγένετο δὲ μετὰ
τὸ κατασταθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ καὶ ηὐλόγησεν κύριος
τὸν οἶκον τοῦ Αἰγυπτίου διὰ Ιωσηφ καὶ ἐγενήθη
εὐλογία κυρίου ἐν πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ
ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ **6** καὶ ἐπέτρεψεν
πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ εἰς χεῖρας Ιωσηφ καὶ οὐκ ᾔδει
τῶν καθ' ἑαυτὸν οὐδὲν πλὴν τοῦ ἄρτου οὗ ἤσθιεν
αὐτός καὶ ἦν Ιωσηφ καλὸς τῷ εἴδει καὶ ὡραῖος
τῇ ὄψει σφόδρα **7** καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα
ταῦτα καὶ ἐπέβαλεν ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ Ιωσηφ καὶ εἶπεν
κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ **8** ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν εἶπεν δὲ
τῇ γυναικὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ εἰ ὁ κύριός μου
οὐ γινώσκει δι' ἐμὲ οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ
πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖράς μου
9 καὶ οὐχ ὑπερέχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ οὐθὲν ἐμοῦ
οὐδὲ ὑπεξῄρηται ἀπ' ἐμοῦ οὐδὲν πλὴν σοῦ διὰ τὸ
σὲ γυναῖκα αὐτοῦ εἶναι καὶ πῶς ποιήσω τὸ ῥῆμα
τὸ πονηρὸν τοῦτο καὶ ἁμαρτήσομαι ἐναντίον
τοῦ θεοῦ **10** ἡνίκα δὲ ἐλάλει τῷ Ιωσηφ ἡμέραν
ἐξ ἡμέρας καὶ οὐχ ὑπήκουσεν αὐτῇ καθεύδειν
μετ' αὐτῆς τοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ **11** ἐγένετο δὲ
τοιαύτη τις ἡμέρα εἰσῆλθεν Ιωσηφ εἰς τὴν οἰκίαν
ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ οὐθεὶς ἦν τῶν ἐν τῇ
οἰκίᾳ ἔσω **12** καὶ ἐπεσπάσατο αὐτὸν τῶν ἱματίων
λέγουσα κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ καὶ καταλιπὼν
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς ἔφυγεν
καὶ ἐξῆλθεν ἔξω **13** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν ὅτι
κατέλιπεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς
καὶ ἔφυγεν καὶ ἐξῆλθεν ἔξω **14** καὶ ἐκάλεσεν τοὺς
ὄντας ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα ἴδετε
εἰσήγαγεν ἡμῖν παῖδα Εβραῖον ἐμπαίζειν ἡμῖν
εἰσῆλθεν πρός με λέγων κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ
καὶ ἐβόησα φωνῇ μεγάλῃ **15** ἐν δὲ τῷ ἀκοῦσαι
αὐτὸν ὅτι ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα
καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ ἔφυγεν καὶ

ἐξῆλθεν ἔξω **16** καὶ καταλιμπάνει τὰ ἱμάτια παρ’
ἑαυτῇ ἕως ἦλθεν ὁ κύριος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ
17 καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα
λέγουσα εἰσῆλθεν πρός με ὁ παῖς ὁ Εβραῖος ὃν
εἰσήγαγες πρὸς ἡμᾶς ἐμπαῖξαί μοι καὶ εἶπέν μοι
κοιμηθήσομαι μετὰ σοῦ **18** ὡς δὲ ἤκουσεν ὅτι
ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα κατέλιπεν τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ παρ’ ἐμοὶ καὶ ἔφυγεν καὶ ἐξῆλθεν
ἔξω **19** ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος αὐτοῦ τὰ
ῥήματα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὅσα ἐλάλησεν πρὸς
αὐτὸν λέγουσα οὕτως ἐποίησέν μοι ὁ παῖς σου
καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ **20** καὶ λαβὼν ὁ κύριος Ιωσηφ
ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ὀχύρωμα εἰς τὸν τόπον ἐν
ᾧ οἱ δεσμῶται τοῦ βασιλέως κατέχονται ἐκεῖ ἐν
τῷ ὀχυρώματι **21** καὶ ἦν κύριος μετὰ Ιωσηφ καὶ
κατέχεεν αὐτοῦ ἔλεος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν
ἐναντίον τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος **22** καὶ ἔδωκεν
ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τὸ δεσμωτήριον διὰ χειρὸς
Ιωσηφ καὶ πάντας τοὺς ἀπηγμένους ὅσοι ἐν
τῷ δεσμωτηρίῳ καὶ πάντα ὅσα ποιοῦσιν ἐκεῖ
23 οὐκ ἦν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τοῦ δεσμωτηρίου
γινώσκων δῖ αὐτὸν οὐθέν πάντα γὰρ ἦν διὰ
χειρὸς Ιωσηφ διὰ τὸ τὸν κύριον μετ’ αὐτοῦ εἶναι
καὶ ὅσα αὐτὸς ἐποίει κύριος εὐώδου ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτοῦ

40 ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἥμαρτεν
ὁ ἀρχιοινοχόος τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ
ὁ ἀρχισιτοποιὸς τῷ κυρίῳ αὐτῶν βασιλεῖ
Αἰγύπτου **2** καὶ ὠργίσθη Φαραω ἐπὶ τοῖς δυσὶν
εὐνούχοις αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀρχιοινοχόῳ καὶ ἐπὶ
τῷ ἀρχισιτοποιῷ **3** καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ
παρὰ τῷ δεσμοφύλακι εἰς τὸ δεσμωτήριον εἰς τὸν
τόπον οὗ Ιωσηφ ἀπῆκτο ἐκεῖ **4** καὶ συνέστησεν
ὁ ἀρχιδεσμώτης τῷ Ιωσηφ αὐτούς καὶ παρέστη
αὐτοῖς ἦσαν δὲ ἡμέρας ἐν τῇ φυλακῇ **5** καὶ εἶδον
ἀμφότεροι ἐνύπνιον ἑκάτερος ἐνύπνιον ἐν μιᾷ
νυκτὶ ὅρασις τοῦ ἐνυπνίου αὐτοῦ ὁ ἀρχιοινοχόος
καὶ ὁ ἀρχισιτοποιός οἳ ἦσαν τῷ βασιλεῖ Αἰγύπτου
οἱ ὄντες ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ **6** εἰσῆλθεν δὲ πρὸς
αὐτοὺς Ιωσηφ τὸ πρωὶ καὶ εἶδεν αὐτούς καὶ
ἦσαν τεταραγμένοι **7** καὶ ἠρώτα τοὺς εὐνούχους
Φαραω οἳ ἦσαν μετ’ αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ παρὰ
τῷ κυρίῳ αὐτοῦ λέγων τί ὅτι τὰ πρόσωπα ὑμῶν
σκυθρωπὰ σήμερον **8** οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ ἐνύπνιον
εἴδομεν καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό εἶπεν
δὲ αὐτοῖς Ιωσηφ οὐχὶ διὰ τοῦ θεοῦ ἡ διασάφησις
αὐτῶν ἐστιν διηγήσασθε οὖν μοι **9** καὶ διηγήσατο
ὁ ἀρχιοινοχόος τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ τῷ Ιωσηφ
καὶ εἶπεν ἐν τῷ ὕπνῳ μου ἦν ἄμπελος ἐναντίον
μου **10** ἐν δὲ τῇ ἀμπέλῳ τρεῖς πυθμένες καὶ αὐτὴ
θάλλουσα ἀνενηνοχυῖα βλαστούς πέπειροι οἱ
βότρυες σταφυλῆς **11** καὶ τὸ ποτήριον Φαραω
ἐν τῇ χειρί μου καὶ ἔλαβον τὴν σταφυλὴν καὶ
ἐξέθλιψα αὐτὴν εἰς τὸ ποτήριον καὶ ἔδωκα τὸ
ποτήριον εἰς τὰς χεῖρας Φαραω **12** καὶ εἶπεν
αὐτῷ Ιωσηφ τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ οἱ τρεῖς
πυθμένες τρεῖς ἡμέραι εἰσίν **13** ἔτι τρεῖς ἡμέραι
καὶ μνησθήσεται Φαραω τῆς ἀρχῆς σου καὶ
ἀποκαταστήσει σε ἐπὶ τὴν ἀρχιοινοχοΐαν σου καὶ
δώσεις τὸ ποτήριον Φαραω εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ
κατὰ τὴν ἀρχήν σου τὴν προτέραν ὡς ἦσθα
οἰνοχοῶν **14** ἀλλὰ μνήσθητί μου διὰ σεαυτοῦ
ὅταν εὖ σοι γένηται καὶ ποιήσεις ἐν ἐμοὶ ἔλεος
καὶ μνησθήσῃ περὶ ἐμοῦ Φαραω καὶ ἐξάξεις με ἐκ
τοῦ ὀχυρώματος τούτου **15** ὅτι κλοπῇ ἐκλάπην
ἐκ γῆς Εβραίων καὶ ὧδε οὐκ ἐποίησα οὐδέν ἀλλ’

ἐνέβαλόν με εἰς τὸν λάκκον τοῦτον 16 καὶ εἶδεν
ὁ ἀρχισιτοποιὸς ὅτι ὀρθῶς συνέκρινεν καὶ εἶπεν
τῷ Ιωσηφ κἀγὼ εἶδον ἐνύπνιον καὶ ᾤμην τρία
κανᾶ χονδριτῶν αἴρειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου 17
ἐν δὲ τῷ κανῷ τῷ ἐπάνω ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν
ὧν ὁ βασιλεὺς Φαραω ἐσθίει ἔργον σιτοποιοῦ καὶ
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατήσθιεν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ
κανοῦ τοῦ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς μου 18 ἀποκριθεὶς
δὲ Ιωσηφ εἶπεν αὐτῷ αὕτη ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τὰ
τρία κανᾶ τρεῖς ἡμέραι εἰσίν 19 ἔτι τριῶν ἡμερῶν
ἀφελεῖ Φαραω τὴν κεφαλήν σου ἀπὸ σοῦ καὶ
κρεμάσει σε ἐπὶ ξύλου καὶ φάγεται τὰ ὄρνεα τοῦ
οὐρανοῦ τὰς σάρκας σου ἀπὸ σοῦ 20 ἐγένετο δὲ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἡμέρα γενέσεως ἦν Φαραω
καὶ ἐποίει πότον πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ
ἐμνήσθη τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀρχιοινοχόου καὶ τῆς
ἀρχῆς τοῦ ἀρχισιτοποιοῦ ἐν μέσῳ τῶν παίδων
αὐτοῦ 21 καὶ ἀπεκατέστησεν τὸν ἀρχιοινοχόον
ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν τὸ ποτήριον
εἰς τὴν χεῖρα Φαραω 22 τὸν δὲ ἀρχισιτοποιὸν
ἐκρέμασεν καθὰ συνέκρινεν αὐτοῖς Ιωσηφ 23
οὐκ ἐμνήσθη δὲ ὁ ἀρχιοινοχόος τοῦ Ιωσηφ ἀλλὰ
ἐπελάθετο αὐτοῦ

41 ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν Φαραω
εἶδεν ἐνύπνιον ᾤετο ἑστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ 2
καὶ ἰδοὺ ὥσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ
βόες καλαὶ τῷ εἴδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρξὶν
καὶ ἐβόσκοντο ἐν τῷ ἄχει 3 ἄλλαι δὲ ἑπτὰ βόες
ἀνέβαινον μετὰ ταύτας ἐκ τοῦ ποταμοῦ αἰσχραὶ
τῷ εἴδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξὶν καὶ ἐνέμοντο
παρὰ τὰς βόας παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ
4 καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχραὶ καὶ
λεπταὶ ταῖς σαρξὶν τὰς ἑπτὰ βόας τὰς καλὰς τῷ
εἴδει καὶ τὰς ἐκλεκτάς ἠγέρθη δὲ Φαραω 5 καὶ
ἐνυπνιάσθη τὸ δεύτερον καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ στάχυες
ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἑνὶ ἐκλεκτοὶ καὶ καλοί 6
ἄλλοι δὲ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι
ἀνεφύοντο μετ’ αὐτούς 7 καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ
στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ
στάχυας τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ τοὺς πλήρεις ἠγέρθη
δὲ Φαραω καὶ ἦν ἐνύπνιον 8 ἐγένετο δὲ πρωὶ καὶ
ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσεν
πάντας τοὺς ἐξηγητὰς Αἰγύπτου καὶ πάντας τοὺς
σοφοὺς αὐτῆς καὶ διηγήσατο αὐτοῖς Φαραω τὸ
ἐνύπνιον καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων αὐτὸ τῷ
Φαραω 9 καὶ ἐλάλησεν ὁ ἀρχιοινοχόος πρὸς
Φαραω λέγων τὴν ἁμαρτίαν μου ἀναμιμνῄσκω
σήμερον 10 Φαραω ὠργίσθη τοῖς παισὶν αὐτοῦ
καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
ἀρχιμαγείρου ἐμέ τε καὶ τὸν ἀρχισιτοποιόν 11
καὶ εἴδομεν ἐνύπνιον ἐν νυκτὶ μιᾷ ἐγώ τε καὶ
αὐτός ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐνύπνιον εἴδομεν
12 ἦν δὲ ἐκεῖ μεθ’ ἡμῶν νεανίσκος παῖς Εβραῖος
τοῦ ἀρχιμαγείρου καὶ διηγησάμεθα αὐτῷ καὶ
συνέκρινεν ἡμῖν 13 ἐγενήθη δὲ καθὼς συνέκρινεν
ἡμῖν οὕτως καὶ συνέβη ἐμέ τε ἀποκατασταθῆναι
ἐπὶ τὴν ἀρχήν μου ἐκεῖνον δὲ κρεμασθῆναι 14
ἀποστείλας δὲ Φαραω ἐκάλεσεν τὸν Ιωσηφ καὶ
ἐξήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ ὀχυρώματος καὶ ἐξύρησαν
αὐτὸν καὶ ἤλλαξαν τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἦλθεν
πρὸς Φαραω 15 εἶπεν δὲ Φαραω τῷ Ιωσηφ
ἐνύπνιον ἑώρακα καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό
ἐγὼ δὲ ἀκήκοα περὶ σοῦ λεγόντων ἀκούσαντά
σε ἐνύπνια συγκρῖναι αὐτά 16 ἀποκριθεὶς δὲ
Ιωσηφ τῷ Φαραω εἶπεν ἄνευ τοῦ θεοῦ οὐκ
ἀποκριθήσεται τὸ σωτήριον Φαραω 17 ἐλάλησεν

δὲ Φαραω τῷ Ιωσηφ λέγων ἐν τῷ ὕπνῳ μου
ᾤμην ἑστάναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ 18
καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες
καλαὶ τῷ εἴδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρξὶν καὶ
ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχει 19 καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ βόες ἕτεραι
ἀνέβαινον ὀπίσω αὐτῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ πονηραὶ
καὶ αἰσχραὶ τῷ εἴδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξίν
οἵας οὐκ εἶδον τοιαύτας ἐν ὅλῃ γῇ Αἰγύπτῳ
αἰσχροτέρας 20 καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ
αἰσχραὶ καὶ λεπταὶ τὰς ἑπτὰ βόας τὰς πρώτας
τὰς καλὰς καὶ ἐκλεκτάς 21 καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰς
κοιλίας αὐτῶν καὶ οὐ διάδηλοι ἐγένοντο ὅτι
εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν καὶ αἱ ὄψεις
αὐτῶν αἰσχραὶ καθὰ καὶ τὴν ἀρχήν ἐξεγερθεὶς δὲ
ἐκοιμήθην 22 καὶ εἶδον πάλιν ἐν τῷ ὕπνῳ μου
καὶ ὥσπερ ἑπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν πυθμένι
ἑνὶ πλήρεις καὶ καλοί 23 ἄλλοι δὲ ἑπτὰ στάχυες
λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο ἐχόμενοι
αὐτῶν 24 καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ
καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στάχυας τοὺς καλοὺς
καὶ τοὺς πλήρεις εἶπα οὖν τοῖς ἐξηγηταῖς καὶ
οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων μοι 25 καὶ εἶπεν Ιωσηφ τῷ
Φαραω τὸ ἐνύπνιον Φαραω ἕν ἐστιν ὅσα ὁ θεὸς
ποιεῖ ἔδειξεν τῷ Φαραω 26 αἱ ἑπτὰ βόες αἱ καλαὶ
ἑπτὰ ἔτη ἐστίν καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ καλοὶ ἑπτὰ
ἔτη ἐστίν τὸ ἐνύπνιον Φαραω ἕν ἐστιν 27 καὶ
αἱ ἑπτὰ βόες αἱ λεπταὶ αἱ ἀναβαίνουσαι ὀπίσω
αὐτῶν ἑπτὰ ἔτη ἐστίν καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ
λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἔσονται ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ
28 τὸ δὲ ῥῆμα ὃ εἴρηκα Φαραω ὅσα ὁ θεὸς ποιεῖ
ἔδειξεν τῷ Φαραω 29 ἰδοὺ ἑπτὰ ἔτη ἔρχεται
εὐθηνία πολλὴ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ 30 ἥξει δὲ
ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ μετὰ ταῦτα καὶ ἐπιλήσονται τῆς
πλησμονῆς ἐν ὅλῃ γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἀναλώσει
ὁ λιμὸς τὴν γῆν 31 καὶ οὐκ ἐπιγνωσθήσεται ἡ
εὐθηνία ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐσομένου
μετὰ ταῦτα ἰσχυρὸς γὰρ ἔσται σφόδρα 32 περὶ
δὲ τοῦ δευτερῶσαι τὸ ἐνύπνιον Φαραω δίς ὅτι
ἀληθὲς ἔσται τὸ ῥῆμα τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ
ταχυνεῖ ὁ θεὸς τοῦ ποιῆσαι αὐτό 33 νῦν οὖν
σκέψαι ἄνθρωπον φρόνιμον καὶ συνετὸν καὶ
κατάστησον αὐτὸν ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου 34 καὶ
ποιησάτω Φαραω καὶ καταστησάτω τοπάρχας
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀποπεμπτωσάτωσαν πάντα τὰ
γενήματα τῆς γῆς Αἰγύπτου τῶν ἑπτὰ ἐτῶν
τῆς εὐθηνίας 35 καὶ συναγαγέτωσαν πάντα τὰ
βρώματα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῶν ἐρχομένων τῶν
καλῶν τούτων καὶ συναχθήτω ὁ σῖτος ὑπὸ χεῖρα
Φαραω βρώματα ἐν ταῖς πόλεσιν φυλαχθήτω 36
καὶ ἔσται τὰ βρώματα πεφυλαγμένα τῇ γῇ εἰς
τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ ἃ ἔσονται ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
καὶ οὐκ ἐκτριβήσεται ἡ γῆ ἐν τῷ λιμῷ 37 ἤρεσεν
δὲ τὰ ῥήματα ἐναντίον Φαραω καὶ ἐναντίον
πάντων τῶν παίδων αὐτοῦ 38 καὶ εἶπεν Φαραω
πᾶσιν τοῖς παισὶν αὐτοῦ μὴ εὑρήσομεν ἄνθρωπον
τοιοῦτον ὃς ἔχει πνεῦμα θεοῦ ἐν αὐτῷ 39 εἶπεν
δὲ Φαραω τῷ Ιωσηφ ἐπειδὴ ἔδειξεν ὁ θεός σοι
πάντα ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος φρονιμώτερος
καὶ συνετώτερός σου 40 σὺ ἔσῃ ἐπὶ τῷ οἴκῳ μου
καὶ ἐπὶ τῷ στόματί σου ὑπακούσεται πᾶς ὁ λαός
μου πλὴν τὸν θρόνον ὑπερέξω σου ἐγώ 41 εἶπεν
δὲ Φαραω τῷ Ιωσηφ ἰδοὺ καθίστημί σε σήμερον
ἐπὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου 42 καὶ περιελόμενος
Φαραω τὸν δακτύλιον ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ
περιέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν χεῖρα Ιωσηφ καὶ
ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσσίνην καὶ περιέθηκεν

κλοιὸν χρυσοῦν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ 43
καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα τὸ δεύτερον
τῶν αὐτοῦ καὶ ἐκήρυξεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ κῆρυξ
καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης γῆς Αἰγύπτου
44 εἶπεν δὲ Φαραω τῷ Ιωσηφ ἐγὼ Φαραω ἄνευ
σοῦ οὐκ ἐξαρεῖ οὐθεὶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ
πάσῃ γῇ Αἰγύπτου 45 καὶ ἐκάλεσεν Φαραω τὸ
ὄνομα Ιωσηφ Ψονθομφανηχ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
τὴν Ασεννεθ θυγατέρα Πετεφρη ἱερέως Ἡλίου
πόλεως αὐτῷ γυναῖκα 46 Ιωσηφ δὲ ἦν ἐτῶν
τριάκοντα ὅτε ἔστη ἐναντίον Φαραω βασιλέως
Αἰγύπτου ἐξῆλθεν δὲ Ιωσηφ ἐκ προσώπου Φαραω
καὶ διῆλθεν πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου 47 καὶ ἐποίησεν
ἡ γῆ ἐν τοῖς ἑπτὰ ἔτεσιν τῆς εὐθηνίας δράγματα
48 καὶ συνήγαγεν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἑπτὰ
ἐτῶν ἐν οἷς ἦν ἡ εὐθηνία ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ
ἔθηκεν τὰ βρώματα ἐν ταῖς πόλεσιν βρώματα τῶν
πεδίων τῆς πόλεως τῶν κύκλῳ αὐτῆς ἔθηκεν
ἐν αὐτῇ 49 καὶ συνήγαγεν Ιωσηφ σῖτον ὡσεὶ
τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης πολὺν σφόδρα ἕως οὐκ
ἠδύναντο ἀριθμῆσαι οὐ γὰρ ἦν ἀριθμός 50 τῷ δὲ
Ιωσηφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὰ ἑπτὰ
ἔτη τοῦ λιμοῦ οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ασεννεθ θυγάτηρ
Πετεφρη ἱερέως Ἡλίου πόλεως 51 ἐκάλεσεν δὲ
Ιωσηφ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου Μανασση ὅτι
ἐπιλαθέσθαι με ἐποίησεν ὁ θεὸς πάντων τῶν
πόνων μου καὶ πάντων τῶν τοῦ πατρός μου 52
τὸ δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν Εφραιμ ὅτι
ηὔξησέν με ὁ θεὸς ἐν γῇ ταπεινώσεώς μου 53
παρῆλθον δὲ τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς εὐθηνίας ἃ ἐγένοντο
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ 54 καὶ ἤρξαντο τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ
λιμοῦ ἔρχεσθαι καθὰ εἶπεν Ιωσηφ καὶ ἐγένετο
λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἐν δὲ πάσῃ γῇ Αἰγύπτου
ἦσαν ἄρτοι 55 καὶ ἐπείνασεν πᾶσα ἡ γῆ Αἰγύπτου
ἐκέκραξεν δὲ ὁ λαὸς πρὸς Φαραω περὶ ἄρτων
εἶπεν δὲ Φαραω πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις πορεύεσθε
πρὸς Ιωσηφ καὶ ὃ ἐὰν εἴπῃ ὑμῖν ποιήσατε 56 καὶ
ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς ἀνέῳξεν
δὲ Ιωσηφ πάντας τοὺς σιτοβολῶνας καὶ ἐπώλει
πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις 57 καὶ πᾶσαι αἱ χῶραι ἦλθον
εἰς Αἴγυπτον ἀγοράζειν πρὸς Ιωσηφ ἐπεκράτησεν
γὰρ ὁ λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ

42 ἰδὼν δὲ Ιακωβ ὅτι ἔστιν πρᾶσις ἐν Αἰγύπτῳ
εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἵνα τί ῥᾳθυμεῖτε 2 ἰδοὺ
ἀκήκοα ὅτι ἔστιν σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ κατάβητε
ἐκεῖ καὶ πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα ἵνα ζῶμεν
καὶ μὴ ἀποθάνωμεν 3 κατέβησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ
Ιωσηφ οἱ δέκα πρίασθαι σῖτον ἐξ Αἰγύπτου 4 τὸν
δὲ Βενιαμιν τὸν ἀδελφὸν Ιωσηφ οὐκ ἀπέστειλεν
μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ εἶπεν γάρ μήποτε
συμβῇ αὐτῷ μαλακία 5 ἦλθον δὲ οἱ υἱοὶ Ισραηλ
ἀγοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων ἦν γὰρ ὁ λιμὸς
ἐν γῇ Χανααν 6 Ιωσηφ δὲ ἦν ἄρχων τῆς γῆς
οὗτος ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς ἐλθόντες
δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ιωσηφ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ
πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν 7 ἰδὼν δὲ Ιωσηφ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπέγνω καὶ ἠλλοτριοῦτο ἀπ'
αὐτῶν καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρὰ καὶ εἶπεν
αὐτοῖς πόθεν ἥκατε οἱ δὲ εἶπαν ἐκ γῆς Χανααν
ἀγοράσαι βρώματα 8 ἐπέγνω δὲ Ιωσηφ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν 9
καὶ ἐμνήσθη Ιωσηφ τῶν ἐνυπνίων ὧν εἶδεν αὐτός
καὶ εἶπεν αὐτοῖς κατάσκοποί ἐστε κατανοῆσαι τὰ
ἴχνη τῆς χώρας ἥκατε 10 οἱ δὲ εἶπαν οὐχί κύριε οἱ
παῖδές σου ἤλθομεν πρίασθαι βρώματα 11 πάντες
ἐσμὲν υἱοὶ ἑνὸς ἀνθρώπου εἰρηνικοί ἐσμεν οὐκ

εἰσὶν οἱ παῖδές σου κατάσκοποι 12 εἶπεν δὲ αὐτοῖς
οὐχί ἀλλὰ τὰ ἴχνη τῆς γῆς ἤλθατε ἰδεῖν 13 οἱ
δὲ εἶπαν δώδεκά ἐσμεν οἱ παῖδές σου ἀδελφοὶ
ἐν γῇ Χανααν καὶ ἰδοὺ ὁ νεώτερος μετὰ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν σήμερον ὁ δὲ ἕτερος οὐχ ὑπάρχει
14 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ιωσηφ τοῦτό ἐστιν ὃ εἴρηκα
ὑμῖν λέγων ὅτι κατάσκοποί ἐστε 15 ἐν τούτῳ
φανεῖσθε νὴ τὴν ὑγίειαν Φαραω οὐ μὴ ἐξέλθητε
ἐντεῦθεν ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος
ἔλθῃ ὧδε 16 ἀποστείλατε ἐξ ὑμῶν ἕνα καὶ λάβετε
τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ὑμεῖς δὲ ἀπάχθητε ἕως τοῦ
φανερὰ γενέσθαι τὰ ῥήματα ὑμῶν εἰ ἀληθεύετε
ἢ οὔ εἰ δὲ μή νὴ τὴν ὑγίειαν Φαραω ἦ μὴν
κατάσκοποί ἐστε 17 καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ
ἡμέρας τρεῖς 18 εἶπεν δὲ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
τοῦτο ποιήσατε καὶ ζήσεσθε τὸν θεὸν γὰρ ἐγὼ
φοβοῦμαι 19 εἰ εἰρηνικοί ἐστε ἀδελφὸς ὑμῶν εἷς
κατασχεθήτω ἐν τῇ φυλακῇ αὐτοὶ δὲ βαδίσατε
καὶ ἀπαγάγετε τὸν ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας
ὑμῶν 20 καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον
ἀγάγετε πρός με καὶ πιστευθήσονται τὰ ῥήματα
ὑμῶν εἰ δὲ μή ἀποθανεῖσθε ἐποίησαν δὲ οὕτως
21 καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
ναί ἐν ἁμαρτίᾳ γάρ ἐσμεν περὶ τοῦ ἀδελφοῦ
ἡμῶν ὅτι ὑπερείδομεν τὴν θλῖψιν τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ ὅτε κατεδέετο ἡμῶν καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν
αὐτοῦ ἕνεκεν τούτου ἐπῆλθεν ἐφ᾽ ἡμᾶς ἡ θλῖψις
αὕτη 22 ἀποκριθεὶς δὲ Ρουβην εἶπεν αὐτοῖς οὐκ
ἐλάλησα ὑμῖν λέγων μὴ ἀδικήσητε τὸ παιδάριον
καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου καὶ ἰδοὺ τὸ αἷμα αὐτοῦ
ἐκζητεῖται 23 αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν ὅτι ἀκούει
Ιωσηφ ὁ γὰρ ἑρμηνευτὴς ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἦν
24 ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ᾽ αὐτῶν ἔκλαυσεν Ιωσηφ
καὶ πάλιν προσῆλθεν πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπεν
αὐτοῖς καὶ ἔλαβεν τὸν Συμεων ἀπ᾽ αὐτῶν καὶ
ἔδησεν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν 25 ἐνετείλατο
δὲ Ιωσηφ ἐμπλῆσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου καὶ
ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον ἑκάστου εἰς τὸν σάκκον
αὐτοῦ καὶ δοῦναι αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν
ὁδόν καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς οὕτως 26 καὶ ἐπιθέντες
τὸν σῖτον ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ἀπῆλθον ἐκεῖθεν
27 λύσας δὲ εἷς τὸν μάρσιππον αὐτοῦ δοῦναι
χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτοῦ οὗ κατέλυσαν εἶδεν
τὸν δεσμὸν τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ καὶ ἦν ἐπάνω
τοῦ στόματος τοῦ μαρσίππου 28 καὶ εἶπεν τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἀπεδόθη μοι τὸ ἀργύριον καὶ
ἰδοὺ τοῦτο ἐν τῷ μαρσίππῳ μου καὶ ἐξέστη ἡ
καρδία αὐτῶν καὶ ἐταράχθησαν πρὸς ἀλλήλους
λέγοντες τί τοῦτο ἐποίησεν ὁ θεὸς ἡμῖν 29 ἦλθον
δὲ πρὸς Ιακωβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν Χανααν
καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς
λέγοντες 30 λελάληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς
γῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρὰ καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ
ὡς κατασκοπεύοντας τὴν γῆν 31 εἴπαμεν δὲ
αὐτῷ εἰρηνικοί ἐσμεν οὔκ ἐσμεν κατάσκοποι 32
δώδεκα ἀδελφοί ἐσμεν υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ὁ
εἷς οὐχ ὑπάρχει ὁ δὲ μικρότερος μετὰ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν σήμερον ἐν γῇ Χανααν 33 εἶπεν δὲ ἡμῖν ὁ
ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς ἐν τούτῳ γνώσομαι
ὅτι εἰρηνικοί ἐστε ἀδελφὸν ἕνα ἄφετε ὧδε μετ᾽
ἐμοῦ τὸν δὲ ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας τοῦ οἴκου
ὑμῶν λαβόντες ἀπέλθατε 34 καὶ ἀγάγετε πρός με
τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον καὶ γνώσομαι
ὅτι οὐ κατάσκοποί ἐστε ἀλλ᾽ ὅτι εἰρηνικοί ἐστε
καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν καὶ τῇ γῇ
ἐμπορεύεσθε 35 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ κατακενοῦν

αὐτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν καὶ ἦν ἑκάστου ὁ
δεσμὸς τοῦ ἀργυρίου ἐν τῷ σάκκῳ αὐτῶν καὶ
εἶδον τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοὶ
καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν **36** εἶπεν δὲ
αὐτοῖς Ιακωβ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἐμὲ ἠτεκνώσατε
Ιωσηφ οὐκ ἔστιν Συμεων οὐκ ἔστιν καὶ τὸν
Βενιαμιν λήμψεσθε ἐπ᾽ ἐμὲ ἐγένετο πάντα ταῦτα
37 εἶπεν δὲ Ρουβην τῷ πατρὶ αὐτοῦ λέγων τοὺς
δύο υἱούς μου ἀπόκτεινον ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν
πρὸς σέ δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου κἀγὼ ἀνάξω
αὐτὸν πρὸς σέ **38** ὁ δὲ εἶπεν οὐ καταβήσεται
ὁ υἱός μου μεθ᾽ ὑμῶν ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
ἀπέθανεν καὶ αὐτὸς μόνος καταλέλειπται καὶ
συμβήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ
ἂν πορεύησθε καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ
λύπης εἰς ᾅδου **(Sheol h7585)**

43 ὁ δὲ λιμὸς ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς **2** ἐγένετο
δὲ ἡνίκα συνετέλεσαν καταφαγεῖν τὸν σῖτον
ὃν ἤνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
πατὴρ αὐτῶν πάλιν πορευθέντες πρίασθε ἡμῖν
μικρὰ βρώματα **3** εἶπεν δὲ αὐτῷ Ιουδας λέγων
διαμαρτυρίᾳ διαμεμαρτύρηται ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος
λέγων οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ἐὰν μὴ ὁ
ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ᾽ ὑμῶν ᾖ **4** εἰ μὲν
οὖν ἀποστέλλεις τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ᾽ ἡμῶν
καταβησόμεθα καὶ ἀγοράσωμέν σοι βρώματα **5**
εἰ δὲ μὴ ἀποστέλλεις τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ᾽
ἡμῶν οὐ πορευσόμεθα ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν
ἡμῖν λέγων οὐκ ὄψεσθέ μου τὸ πρόσωπον ἐὰν μὴ
ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ᾽ ὑμῶν ᾖ **6** εἶπεν
δὲ Ισραηλ τί ἐκακοποιήσατέ με ἀναγγείλαντες
τῷ ἀνθρώπῳ εἰ ἔστιν ὑμῖν ἀδελφός **7** οἱ δὲ εἶπαν
ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὴν
γενεὰν ἡμῶν λέγων εἰ ἔτι ὁ πατὴρ ὑμῶν ζῇ εἰ
ἔστιν ὑμῖν ἀδελφός καὶ ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ
τὴν ἐπερώτησιν ταύτην μὴ ᾔδειμεν εἰ ἐρεῖ ἡμῖν
ἀγάγετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν **8** εἶπεν δὲ Ιουδας
πρὸς Ισραηλ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀπόστειλον τὸ
παιδάριον μετ᾽ ἐμοῦ καὶ ἀναστάντες πορευσόμεθα
ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ
καὶ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν **9** ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐτόν
ἐκ χειρός μου ζήτησον αὐτόν ἐὰν μὴ ἀγάγω
αὐτὸν πρὸς σὲ καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντίον σου
ἡμαρτηκὼς ἔσομαι πρὸς σὲ πάσας τὰς ἡμέρας **10**
εἰ μὴ γὰρ ἐβραδύναμεν ἤδη ἂν ὑπεστρέψαμεν
δίς **11** εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ισραηλ ὁ πατὴρ αὐτῶν
εἰ οὕτως ἐστίν τοῦτο ποιήσατε λάβετε ἀπὸ τῶν
καρπῶν τῆς γῆς ἐν τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν καὶ
καταγάγετε τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα τῆς ῥητίνης καὶ
τοῦ μέλιτος θυμίαμα καὶ στακτὴν καὶ τερέμινθον
καὶ κάρυα **12** καὶ τὸ ἀργύριον δισσὸν λάβετε ἐν
ταῖς χερσὶν ὑμῶν τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν
τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν ἀποστρέψατε μεθ᾽ ὑμῶν
μήποτε ἀγνόημά ἐστιν **13** καὶ τὸν ἀδελφὸν
ὑμῶν λάβετε καὶ ἀναστάντες κατάβητε πρὸς
τὸν ἄνθρωπον **14** ὁ δὲ θεός μου δῴη ὑμῖν χάριν
ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀποστείλαι τὸν
ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν ἕνα καὶ τὸν Βενιαμιν ἐγὼ
μὲν γὰρ καθὰ ἠτέκνωμαι ἠτέκνωμαι **15** λαβόντες
δὲ οἱ ἄνδρες τὰ δῶρα ταῦτα καὶ τὸ ἀργύριον
διπλοῦν ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ τὸν
Βενιαμιν καὶ ἀναστάντες κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον
καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ιωσηφ **16** εἶδεν δὲ Ιωσηφ
αὐτοὺς καὶ τὸν Βενιαμιν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν
ὁμομήτριον καὶ εἶπεν τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ
εἰσάγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν καὶ

σφάξον θύματα καὶ ἑτοίμασον μετ᾽ ἐμοῦ γὰρ
φάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄρτους τὴν μεσημβρίαν
17 ἐποίησεν δὲ ὁ ἄνθρωπος καθὰ εἶπεν Ιωσηφ
καὶ εἰσήγαγεν τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον
Ιωσηφ 18 ἰδόντες δὲ οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἰσήχθησαν
εἰς τὸν οἶκον Ιωσηφ εἶπαν διὰ τὸ ἀργύριον
τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν τὴν
ἀρχὴν ἡμεῖς εἰσαγόμεθα τοῦ συκοφαντῆσαι
ἡμᾶς καὶ ἐπιθέσθαι ἡμῖν τοῦ λαβεῖν ἡμᾶς εἰς
παῖδας καὶ τοὺς ὄνους ἡμῶν 19 προσελθόντες δὲ
πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου Ιωσηφ
ἐλάλησαν αὐτῷ ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου 20
λέγοντες δεόμεθα κύριε κατέβημεν τὴν ἀρχὴν
πρίασθαι βρώματα 21 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤλθομεν
εἰς τὸ καταλῦσαι καὶ ἠνοίξαμεν τοὺς μαρσίππους
ἡμῶν καὶ τόδε τὸ ἀργύριον ἑκάστου ἐν τῷ
μαρσίππῳ αὐτοῦ τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν σταθμῷ
ἀπεστρέψαμεν νῦν ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν 22
καὶ ἀργύριον ἕτερον ἠνέγκαμεν μεθ᾽ ἑαυτῶν
ἀγοράσαι βρώματα οὐκ οἴδαμεν τίς ἐνέβαλεν τὸ
ἀργύριον εἰς τοὺς μαρσίππους ἡμῶν 23 εἶπεν δὲ
αὐτοῖς ἵλεως ὑμῖν μὴ φοβεῖσθε ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ ὁ
θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν θησαυροὺς
ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν τὸ δὲ ἀργύριον ὑμῶν
εὐδοκιμοῦν ἀπέχω καὶ ἐξήγαγεν πρὸς αὐτοὺς
τὸν Συμεων 24 καὶ ἤνεγκεν ὕδωρ νίψαι τοὺς
πόδας αὐτῶν καὶ ἔδωκεν χορτάσματα τοῖς ὄνοις
αὐτῶν 25 ἡτοίμασαν δὲ τὰ δῶρα ἕως τοῦ ἐλθεῖν
Ιωσηφ μεσημβρίας ἤκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ μέλλει
ἀριστᾶν 26 εἰσῆλθεν δὲ Ιωσηφ εἰς τὴν οἰκίαν
καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ τὰ δῶρα ἃ εἶχον ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον καὶ προσεκύνησαν
αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν 27 ἠρώτησεν δὲ
αὐτούς πῶς ἔχετε καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰ ὑγιαίνει ὁ
πατὴρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτερος ὃν εἴπατε ἔτι ζῇ 28 οἱ
δὲ εἶπαν ὑγιαίνει ὁ παῖς σου ὁ πατὴρ ἡμῶν ἔτι ζῇ
καὶ εἶπεν εὐλογητὸς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ θεῷ
καὶ κύψαντες προσεκύνησαν αὐτῷ 29 ἀναβλέψας
δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς Ιωσηφ εἶδεν Βενιαμιν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον καὶ εἶπεν οὗτος
ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ὃν εἴπατε πρός με
ἀγαγεῖν καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἐλεήσαι σε τέκνον 30
ἐταράχθη δὲ Ιωσηφ συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἔντερα
αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ καὶ ἐζήτει κλαῦσαι
εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμιεῖον ἔκλαυσεν ἐκεῖ 31 καὶ
νιψάμενος τὸ πρόσωπον ἐξελθὼν ἐνεκρατεύσατο
καὶ εἶπεν παράθετε ἄρτους 32 καὶ παρέθηκαν
αὐτῷ μόνῳ καὶ αὐτοῖς καθ᾽ ἑαυτοὺς καὶ τοῖς
Αἰγυπτίοις τοῖς συνδειπνοῦσιν μετ᾽ αὐτοῦ καθ᾽
ἑαυτούς οὐ γὰρ ἐδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι συνεσθίειν
μετὰ τῶν Εβραίων ἄρτους βδέλυγμα γάρ ἐστιν
τοῖς Αἰγυπτίοις 33 ἐκάθισαν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ
ὁ πρωτότοκος κατὰ τὰ πρεσβεῖα αὐτοῦ καὶ ὁ
νεώτερος κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ ἐξίσταντο δὲ
οἱ ἄνθρωποι ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
34 ἦραν δὲ μερίδας παρ᾽ αὐτοῦ πρὸς αὐτούς
ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερὶς Βενιαμιν παρὰ τὰς μερίδας
πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων ἔπιον
δὲ καὶ ἐμεθύσθησαν μετ᾽ αὐτοῦ

44 καὶ ἐνετείλατο Ιωσηφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ λέγων πλήσατε τοὺς μαρσίππους τῶν
ἀνθρώπων βρωμάτων ὅσα ἐὰν δύνωνται ἆραι
καὶ ἐμβάλατε ἑκάστου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τοῦ
στόματος τοῦ μαρσίππου 2 καὶ τὸ κόνδυ μου
τὸ ἀργυροῦν ἐμβάλατε εἰς τὸν μάρσιππον τοῦ
νεωτέρου καὶ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ ἐγενήθη

δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα Ιωσηφ καθὼς εἶπεν 3 τὸ πρωὶ
διέφαυσεν καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν αὐτοὶ
καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν 4 ἐξελθόντων δὲ αὐτῶν τὴν
πόλιν οὐκ ἀπέσχον μακράν καὶ Ιωσηφ εἶπεν
τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἀναστὰς ἐπιδίωξον
ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων καὶ καταλήμψῃ αὐτοὺς
καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τί ὅτι ἀνταπεδώκατε πονηρὰ
ἀντὶ καλῶν 5 ἵνα τί ἐκλέψατέ μου τὸ κόνδυ τὸ
ἀργυροῦν οὐ τοῦτό ἐστιν ἐν ᾧ πίνει ὁ κύριός μου
αὐτὸς δὲ οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ἐν αὐτῷ πονηρὰ
συντετέλεσθε ἃ πεποιήκατε 6 εὑρὼν δὲ αὐτοὺς
εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα 7 οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ ἵνα τί λαλεῖ ὁ κύριος κατὰ τὰ ῥήματα
ταῦτα μὴ γένοιτο τοῖς παισίν σου ποιῆσαι κατὰ
τὸ ῥῆμα τοῦτο 8 εἰ τὸ μὲν ἀργύριον ὃ εὕρομεν
ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν ἀπεστρέψαμεν πρὸς
σὲ ἐκ γῆς Χανααν πῶς ἂν κλέψαιμεν ἐκ τοῦ
οἴκου τοῦ κυρίου σου ἀργύριον ἢ χρυσίον 9
παρ' ᾧ ἂν εὑρεθῇ τὸ κόνδυ τῶν παίδων σου
ἀποθνῃσκέτω καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα παῖδες τῷ
κυρίῳ ἡμῶν 10 ὁ δὲ εἶπεν καὶ νῦν ὡς λέγετε
οὕτως ἔσται ὁ ἄνθρωπος παρ' ᾧ ἂν εὑρεθῇ τὸ
κόνδυ αὐτὸς ἔσται μου παῖς ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε
καθαροί 11 καὶ ἔσπευσαν καὶ καθεῖλαν ἕκαστος
τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἤνοιξαν
ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ 12 ἠρεύνα δὲ ἀπὸ
τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος ἕως ἦλθεν ἐπὶ τὸν
νεώτερον καὶ εὗρεν τὸ κόνδυ ἐν τῷ μαρσίππῳ
τῷ Βενιαμιν 13 καὶ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν
καὶ ἐπέθηκαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν
πόλιν 14 εἰσῆλθεν δὲ Ιουδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ πρὸς Ιωσηφ ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ καὶ
ἔπεσον ἐναντίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν 15 εἶπεν δὲ
αὐτοῖς Ιωσηφ τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὃ ἐποιήσατε
οὐκ οἴδατε ὅτι οἰωνισμῷ οἰωνιεῖται ἄνθρωπος
οἷος ἐγώ 16 εἶπεν δὲ Ιουδας τί ἀντεροῦμεν τῷ
κυρίῳ ἢ τί λαλήσωμεν ἢ τί δικαιωθῶμεν ὁ δὲ
θεὸς εὗρεν τὴν ἀδικίαν τῶν παίδων σου ἰδού
ἐσμεν οἰκέται τῷ κυρίῳ ἡμῶν καὶ ἡμεῖς καὶ παρ'
ᾧ εὑρέθη τὸ κόνδυ 17 εἶπεν δὲ Ιωσηφ μή μοι
γένοιτο ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο ὁ ἄνθρωπος παρ'
ᾧ εὑρέθη τὸ κόνδυ αὐτὸς ἔσται μου παῖς ὑμεῖς δὲ
ἀνάβητε μετὰ σωτηρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν
18 ἐγγίσας δὲ αὐτῷ Ιουδας εἶπεν δέομαι κύριε
λαλησάτω ὁ παῖς σου ῥῆμα ἐναντίον σου καὶ μὴ
θυμωθῇς τῷ παιδί σου ὅτι σὺ εἶ μετὰ Φαραω
19 κύριε σὺ ἠρώτησας τοὺς παῖδάς σου λέγων
εἰ ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν 20 καὶ εἴπαμεν τῷ
κυρίῳ ἔστιν ἡμῖν πατὴρ πρεσβύτερος καὶ παιδίον
γήρως νεώτερον αὐτῷ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
ἀπέθανεν αὐτὸς δὲ μόνος ὑπελείφθη τῇ μητρὶ
αὐτοῦ ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν ἠγάπησεν 21 εἶπας δὲ
τοῖς παισίν σου καταγάγετε αὐτὸν πρός με καὶ
ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ 22 καὶ εἴπαμεν τῷ κυρίῳ οὐ
δυνήσεται τὸ παιδίον καταλιπεῖν τὸν πατέρα ἐὰν
δὲ καταλίπῃ τὸν πατέρα ἀποθανεῖται 23 σὺ δὲ
εἶπας τοῖς παισίν σου ἐὰν μὴ καταβῇ ὁ ἀδελφὸς
ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν οὐ προσθήσεσθε
ἔτι ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου 24 ἐγένετο δὲ ἡνίκα
ἀνέβημεν πρὸς τὸν παῖδά σου πατέρα δὲ ἡμῶν
ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου 25
εἶπεν δὲ ἡμῖν ὁ πατὴρ ἡμῶν βαδίσατε πάλιν
ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα 26 ἡμεῖς δὲ
εἴπαμεν οὐ δυνησόμεθα καταβῆναι ἀλλ' εἰ μὲν
ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνει μεθ'

ἡμῶν καταβησόμεθα οὐ γὰρ δυνησόμεθα ἰδεῖν
τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ
νεωτέρου μὴ ὄντος μεθ’ ἡμῶν **27** εἶπεν δὲ ὁ παῖς
σου ὁ πατὴρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς ὑμεῖς γινώσκετε
ὅτι δύο ἔτεκέν μοι ἡ γυνή **28** καὶ ἐξῆλθεν ὁ εἷς
ἀπ’ ἐμοῦ καὶ εἴπατε ὅτι θηριόβρωτος γέγονεν καὶ
οὐκ εἶδον αὐτὸν ἔτι καὶ νῦν **29** ἐὰν οὖν λάβητε
καὶ τοῦτον ἐκ προσώπου μου καὶ συμβῇ αὐτῷ
μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας
μετὰ λύπης εἰς ᾅδου **(Sheol h7585)** **30** νῦν οὖν ἐὰν
εἰσπορεύωμαι πρὸς τὸν παῖδά σου πατέρα δὲ
ἡμῶν καὶ τὸ παιδάριον μὴ ᾖ μεθ’ ἡμῶν ἡ δὲ
ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς τούτου ψυχῆς **31**
καὶ ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ ὂν τὸ παιδάριον
μεθ’ ἡμῶν τελευτήσει καὶ κατάξουσιν οἱ παῖδές
σου τὸ γῆρας τοῦ παιδός σου πατρὸς δὲ ἡμῶν
μετ’ ὀδύνης εἰς ᾅδου **(Sheol h7585)** **32** ὁ γὰρ παῖς
σου ἐκδέδεκται τὸ παιδίον παρὰ τοῦ πατρὸς
λέγων ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σὲ καὶ στήσω
αὐτὸν ἐναντίον σου ἡμαρτηκὼς ἔσομαι πρὸς τὸν
πατέρα πάσας τὰς ἡμέρας **33** νῦν οὖν παραμενῶ
σοι παῖς ἀντὶ τοῦ παιδίου οἰκέτης τοῦ κυρίου τὸ
δὲ παιδίον ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν **34** πῶς
γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατέρα τοῦ παιδίου μὴ
ὄντος μεθ’ ἡμῶν ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακά ἃ εὑρήσει
τὸν πατέρα μου

45 καὶ οὐκ ἠδύνατο Ιωσηφ ἀνέχεσθαι
πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ ἀλλ’ εἶπεν
ἐξαποστείλατε πάντας ἀπ’ ἐμοῦ καὶ οὐ
παρειστήκει οὐδεὶς ἔτι τῷ Ιωσηφ ἡνίκα
ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ **2** καὶ ἀφῆκεν
φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ
Αἰγύπτιοι καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον
Φαραω **3** εἶπεν δὲ Ιωσηφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ ἐγώ εἰμι Ιωσηφ ἔτι ὁ πατήρ μου ζῇ καὶ
οὐκ ἐδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ
ἐταράχθησαν γάρ **4** εἶπεν δὲ Ιωσηφ πρὸς τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐγγίσατε πρός με καὶ ἤγγισαν
καὶ εἶπεν ἐγώ εἰμι Ιωσηφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὃν
ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον **5** νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε
μηδὲ σκληρὸν ὑμῖν φανήτω ὅτι ἀπέδοσθέ με ὧδε
εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλέν με ὁ θεὸς ἔμπροσθεν
ὑμῶν **6** τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς
γῆς καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη ἐν οἷς οὐκ ἔσται
ἀροτρίασις οὐδὲ ἄμητος **7** ἀπέστειλεν γάρ με
ὁ θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν ὑπολείπεσθαι ὑμῶν
κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν
κατάλειψιν μεγάλην **8** νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με
ἀπεστάλκατε ὧδε ἀλλ’ ἢ ὁ θεός καὶ ἐποίησέν
με ὡς πατέρα Φαραω καὶ κύριον παντὸς τοῦ
οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου **9**
σπεύσαντες οὖν ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου
καὶ εἴπατε αὐτῷ τάδε λέγει ὁ υἱός σου Ιωσηφ
ἐποίησέν με ὁ θεὸς κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου
κατάβηθι οὖν πρός με καὶ μὴ μείνῃς **10** καὶ
κατοικήσεις ἐν γῇ Γεσεμ Ἀραβίας καὶ ἔσῃ ἐγγύς
μου σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου
τὰ πρόβατά σου καὶ αἱ βόες σου καὶ ὅσα σοί
ἐστιν **11** καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ ἔτι γὰρ πέντε ἔτη
λιμός ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ
πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου **12** ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ
ὑμῶν βλέπουσιν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμιν τοῦ
ἀδελφοῦ μου ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς
ὑμᾶς **13** ἀπαγγείλατε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν
τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὅσα εἴδετε
καὶ ταχύναντες καταγάγετε τὸν πατέρα μου

ὧδε 14 καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμιν
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ’ αὐτῷ καὶ
Βενιαμιν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ 15
καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ
ἔκλαυσεν ἐπ’ αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν 16 καὶ διεβοήθη ἡ
φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραω λέγοντες ἥκασιν οἱ
ἀδελφοὶ Ιωσηφ ἐχάρη δὲ Φαραω καὶ ἡ θεραπεία
αὐτοῦ 17 εἶπεν δὲ Φαραω πρὸς Ιωσηφ εἰπὸν
τοῖς ἀδελφοῖς σου τοῦτο ποιήσατε γεμίσατε
τὰ πορεῖα ὑμῶν καὶ ἀπέλθατε εἰς γῆν Χανααν
18 καὶ παραλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν καὶ τὰ
ὑπάρχοντα ὑμῶν ἥκετε πρός με καὶ δώσω ὑμῖν
πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου καὶ φάγεσθε τὸν
μυελὸν τῆς γῆς 19 σὺ δὲ ἔντειλαι ταῦτα λαβεῖν
αὐτοῖς ἁμάξας ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις
ὑμῶν καὶ ταῖς γυναιξίν καὶ ἀναλαβόντες τὸν
πατέρα ὑμῶν παραγίνεσθε 20 καὶ μὴ φείσησθε
τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν σκευῶν ὑμῶν τὰ γὰρ
πάντα ἀγαθὰ Αἰγύπτου ὑμῖν ἔσται 21 ἐποίησαν
δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἔδωκεν δὲ Ιωσηφ
αὐτοῖς ἁμάξας κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ Φαραω
τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς
τὴν ὁδόν 22 καὶ πᾶσιν ἔδωκεν δισσὰς στολάς τῷ
δὲ Βενιαμιν ἔδωκεν τριακοσίους χρυσοῦς καὶ
πέντε ἐξαλλασσούσας στολάς 23 καὶ τῷ πατρὶ
αὐτοῦ ἀπέστειλεν κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ δέκα ὄνους
αἴροντας ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου καὶ
δέκα ἡμιόνους αἰρούσας ἄρτους τῷ πατρὶ αὐτοῦ
εἰς ὁδόν 24 ἐξαπέστειλεν δὲ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ
καὶ ἐπορεύθησαν καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ ὀργίζεσθε
ἐν τῇ ὁδῷ 25 καὶ ἀνέβησαν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἦλθον
εἰς γῆν Χανααν πρὸς Ιακωβ τὸν πατέρα αὐτῶν
26 καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες ὅτι ὁ υἱός σου
Ιωσηφ ζῇ καὶ αὐτὸς ἄρχει πάσης γῆς Αἰγύπτου
καὶ ἐξέστη ἡ διάνοια Ιακωβ οὐ γὰρ ἐπίστευσεν
αὐτοῖς 27 ἐλάλησαν δὲ αὐτῷ πάντα τὰ ῥηθέντα
ὑπὸ Ιωσηφ ὅσα εἶπεν αὐτοῖς ἰδὼν δὲ τὰς ἁμάξας
ἃς ἀπέστειλεν Ιωσηφ ὥστε ἀναλαβεῖν αὐτόν
ἀνεζωπύρησεν τὸ πνεῦμα Ιακωβ τοῦ πατρὸς
αὐτῶν 28 εἶπεν δὲ Ισραηλ μέγα μοί ἐστιν εἰ ἔτι
Ιωσηφ ὁ υἱός μου ζῇ πορευθεὶς ὄψομαι αὐτὸν
πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με

46 ἀπάρας δὲ Ισραηλ αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ
ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου καὶ ἔθυσεν θυσίαν
τῷ θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ισαακ 2 εἶπεν δὲ ὁ
θεὸς Ισραηλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς εἴπας Ιακωβ
Ιακωβ ὁ δὲ εἶπεν τί ἐστιν 3 λέγων ἐγώ εἰμι ὁ
θεὸς τῶν πατέρων σου μὴ φοβοῦ καταβῆναι εἰς
Αἴγυπτον εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ 4
καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον
καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος καὶ Ιωσηφ
ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου 5
ἀνέστη δὲ Ιακωβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου
καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὸν πατέρα αὐτῶν
καὶ τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ
τὰς ἁμάξας ἃς ἀπέστειλεν Ιωσηφ ἆραι αὐτόν
6 καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ
πᾶσαν τὴν κτῆσιν ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῇ Χανααν
εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον Ιακωβ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα
αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ 7 υἱοὶ καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ θυγατέρες καὶ θυγατέρες τῶν
υἱῶν αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἤγαγεν
εἰς Αἴγυπτον 8 ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν
Ισραηλ τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον Ιακωβ
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρωτότοκος Ιακωβ Ρουβην 9

υἱοὶ δὲ Ρουβην Ενωχ καὶ Φαλλους Ασρων καὶ
Χαρμι **10** υἱοὶ δὲ Συμεων Ιεμουηλ καὶ Ιαμιν
καὶ Αωδ καὶ Ιαχιν καὶ Σααρ καὶ Σαουλ υἱὸς
τῆς Χανανίτιδος **11** υἱοὶ δὲ Λευι Γηρσων Κααθ
καὶ Μεραρι **12** υἱοὶ δὲ Ιουδα Ηρ καὶ Αυναν καὶ
Σηλωμ καὶ Φαρες καὶ Ζαρα ἀπέθανεν δὲ Ηρ καὶ
Αυναν ἐν γῇ Χανααν ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Φαρες
Ασρων καὶ Ιεμουηλ **13** υἱοὶ δὲ Ισσαχαρ Θωλα
καὶ Φουα καὶ Ιασουβ καὶ Ζαμβραμ **14** υἱοὶ δὲ
Ζαβουλων Σερεδ καὶ Αλλων καὶ Αλοηλ **15** οὗτοι
υἱοὶ Λειας οὓς ἔτεκεν τῷ Ιακωβ ἐν Μεσοποταμίᾳ
τῆς Συρίας καὶ Διναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ πᾶσαι
αἱ ψυχαί υἱοὶ καὶ θυγατέρες τριάκοντα τρεῖς **16**
υἱοὶ δὲ Γαδ Σαφων καὶ Αγγις καὶ Σαυνις καὶ
Θασοβαν καὶ Αηδις καὶ Αροηδις καὶ Αροηλις **17**
υἱοὶ δὲ Ασηρ Ιεμνα καὶ Ιεσουα καὶ Ιεουλ καὶ
Βαρια καὶ Σαρα ἀδελφὴ αὐτῶν υἱοὶ δὲ Βαρια
Χοβορ καὶ Μελχιηλ **18** οὗτοι υἱοὶ Ζελφας ἣν
ἔδωκεν Λαβαν Λεια τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἣ ἔτεκεν
τούτους τῷ Ιακωβ δέκα ἓξ ψυχάς **19** υἱοὶ δὲ
Ραχηλ γυναικὸς Ιακωβ Ιωσηφ καὶ Βενιαμιν **20**
ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ιωσηφ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ οὓς
ἔτεκεν αὐτῷ Ασεννεθ θυγάτηρ Πετεφρη ἱερέως
Ἡλίου πόλεως τὸν Μανασση καὶ τὸν Εφραιμ
ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Μανασση οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἡ
παλλακὴ ἡ Σύρα τὸν Μαχιρ Μαχιρ δὲ ἐγέννησεν
τὸν Γαλααδ υἱοὶ δὲ Εφραιμ ἀδελφοῦ Μανασση
Σουταλααμ καὶ Τααμ υἱοὶ δὲ Σουταλααμ Εδεμ
21 υἱοὶ δὲ Βενιαμιν Βαλα καὶ Χοβωρ καὶ Ασβηλ
ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Βαλα Γηρα καὶ Νοεμαν καὶ
Αγχις καὶ Ρως καὶ Μαμφιν καὶ Οφιμιν Γηρα δὲ
ἐγέννησεν τὸν Αραδ **22** οὗτοι υἱοὶ Ραχηλ οὓς
ἔτεκεν τῷ Ιακωβ πᾶσαι ψυχαὶ δέκα ὀκτώ **23** υἱοὶ
δὲ Δαν Ασομ **24** καὶ υἱοὶ Νεφθαλι Ασιηλ καὶ Γωυνι
καὶ Ισσααρ καὶ Συλλημ **25** οὗτοι υἱοὶ Βαλλας ἣν
ἔδωκεν Λαβαν Ραχηλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἣ ἔτεκεν
τούτους τῷ Ιακωβ πᾶσαι ψυχαὶ ἑπτά **26** πᾶσαι δὲ
ψυχαὶ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ιακωβ εἰς Αἴγυπτον
οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ χωρὶς τῶν
γυναικῶν υἱῶν Ιακωβ πᾶσαι ψυχαὶ ἑξήκοντα
ἕξ **27** υἱοὶ δὲ Ιωσηφ οἱ γενόμενοι αὐτῷ ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ ψυχαὶ ἐννέα πᾶσαι ψυχαὶ οἴκου Ιακωβ
αἱ εἰσελθοῦσαι εἰς Αἴγυπτον ἑβδομήκοντα πέντε
28 τὸν δὲ Ιουδαν ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ
πρὸς Ιωσηφ συναντῆσαι αὐτῷ καθ᾽ Ἡρώων
πόλιν εἰς γῆν Ραμεσση **29** ζεύξας δὲ Ιωσηφ τὰ
ἅρματα αὐτοῦ ἀνέβη εἰς συνάντησιν Ισραηλ τῷ
πατρὶ αὐτοῦ καθ᾽ Ἡρώων πόλιν καὶ ὀφθεὶς αὐτῷ
ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν
κλαυθμῷ πλείονι **30** καὶ εἶπεν Ισραηλ πρὸς
Ιωσηφ ἀποθανοῦμαι ἀπὸ τοῦ νῦν ἐπεὶ ἑώρακα τὸ
πρόσωπόν σου ἔτι γὰρ σὺ ζῇς **31** εἶπεν δὲ Ιωσηφ
πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἀναβὰς ἀπαγγελῶ
τῷ Φαραω καὶ ἐρῶ αὐτῷ οἱ ἀδελφοί μου καὶ
ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου οἳ ἦσαν ἐν γῇ Χανααν
ἥκασιν πρός με **32** οἱ δὲ ἄνδρες εἰσὶν ποιμένες
ἄνδρες γὰρ κτηνοτρόφοι ἦσαν καὶ τὰ κτήνη καὶ
τοὺς βόας καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἀγειόχασιν **33**
ἐὰν οὖν καλέσῃ ὑμᾶς Φαραω καὶ εἴπῃ ὑμῖν τί τὸ
ἔργον ὑμῶν ἐστιν **34** ἐρεῖτε ἄνδρες κτηνοτρόφοι
ἐσμὲν οἱ παῖδές σου ἐκ παιδὸς ἕως τοῦ νῦν καὶ
ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἵνα κατοικήσητε ἐν
γῇ Γεσεμ Ἀραβίᾳ βδέλυγμα γάρ ἐστιν Αἰγυπτίοις
πᾶς ποιμὴν προβάτων

47 ἐλθὼν δὲ Ιωσηφ ἀπήγγειλεν τῷ Φαραω
λέγων ὁ πατήρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ τὰ

κτήνη καὶ οἱ βόες αὐτῶν καὶ πάντα τὰ αὐτῶν
ἦλθον ἐκ γῆς Χανααν καὶ ἰδού εἰσιν ἐν γῇ Γεσεμ
2 ἀπὸ δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρέλαβεν πέντε
ἄνδρας καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἐναντίον Φαραω
3 καὶ εἶπεν Φαραω τοῖς ἀδελφοῖς Ιωσηφ τί τὸ
ἔργον ὑμῶν οἱ δὲ εἶπαν τῷ Φαραω ποιμένες
προβάτων οἱ παῖδές σου καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες
ἡμῶν 4 εἶπαν δὲ τῷ Φαραω παροικεῖν ἐν τῇ γῇ
ἥκαμεν οὐ γάρ ἐστιν νομὴ τοῖς κτήνεσιν τῶν
παίδων σου ἐνίσχυσεν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χανααν
νῦν οὖν κατοικήσομεν οἱ παῖδές σου ἐν γῇ Γεσεμ
5 εἶπεν δὲ Φαραω τῷ Ιωσφη κατοικείτωσαν ἐν
γῇ Γεσεμ εἰ δὲ ἐπίστῃ ὅτι εἰσὶν ἐν αὐτοῖς ἄνδρες
δυνατοί κατάστησον αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν ἐμῶν
κτηνῶν ἦλθον δὲ εἰς Αἴγυπτον πρὸς Ιωσηφ
Ιακωβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἤκουσεν Φαραω
βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ εἶπεν Φαραω πρὸς Ιωσηφ
λέγων ὁ πατήρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἥκασι
πρὸς σέ 6 ἰδοὺ ἡ γῆ Αἰγύπτου ἐναντίον σού ἐστιν
ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ κατοίκισον τὸν πατέρα σου καὶ
τοὺς ἀδελφούς σου 7 εἰσήγαγεν δὲ Ιωσηφ Ιακωβ
τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον
Φαραω καὶ εὐλόγησεν Ιακωβ τὸν Φαραω 8 εἶπεν
δὲ Φαραω τῷ Ιακωβ πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς
σου 9 καὶ εἶπεν Ιακωβ τῷ Φαραω αἱ ἡμέραι τῶν
ἐτῶν τῆς ζωῆς μου ἃς παροικῶ ἑκατὸν τριάκοντα
ἔτη μικραὶ καὶ πονηραὶ γεγόνασιν αἱ ἡμέραι τῶν
ἐτῶν τῆς ζωῆς μου οὐκ ἀφίκοντο εἰς τὰς ἡμέρας
τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου ἃς ἡμέρας
παρῴκησαν 10 καὶ εὐλογήσας Ιακωβ τὸν Φαραω
ἐξῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ 11 καὶ κατῴκισεν Ιωσηφ τὸν
πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς κατάσχεσιν ἐν γῇ Αἰγύπτου ἐν τῇ βελτίστῃ
γῇ ἐν γῇ Ραμεσση καθὰ προσέταξεν Φαραω 12 καὶ
ἐσιτομέτρει Ιωσηφ τῷ πατρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς
αὐτοῦ καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
σῖτον κατὰ σῶμα 13 σῖτος δὲ οὐκ ἦν ἐν πάσῃ
τῇ γῇ ἐνίσχυσεν γὰρ ὁ λιμὸς σφόδρα ἐξέλιπεν
δὲ ἡ γῆ Αἰγύπτου καὶ ἡ γῆ Χανααν ἀπὸ τοῦ
λιμοῦ 14 συνήγαγεν δὲ Ιωσηφ πᾶν τὸ ἀργύριον
τὸ εὑρεθὲν ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἐν γῇ Χανααν
τοῦ σίτου οὗ ἠγόραζον καὶ ἐσιτομέτρει αὐτοῖς
καὶ εἰσήνεγκεν Ιωσηφ πᾶν τὸ ἀργύριον εἰς τὸν
οἶκον Φαραω 15 καὶ ἐξέλιπεν πᾶν τὸ ἀργύριον
ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκ γῆς Χανααν ἦλθον δὲ
πάντες οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς Ιωσηφ λέγοντες δὸς
ἡμῖν ἄρτους καὶ ἵνα τί ἀποθνῄσκομεν ἐναντίον
σου ἐκλέλοιπεν γὰρ τὸ ἀργύριον ἡμῶν 16 εἶπεν
δὲ αὐτοῖς Ιωσηφ φέρετε τὰ κτήνη ὑμῶν καὶ
δώσω ὑμῖν ἄρτους ἀντὶ τῶν κτηνῶν ὑμῶν εἰ
ἐκλέλοιπεν τὸ ἀργύριον 17 ἤγαγον δὲ τὰ κτήνη
πρὸς Ιωσηφ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Ιωσηφ ἄρτους
ἀντὶ τῶν ἵππων καὶ ἀντὶ τῶν προβάτων καὶ ἀντὶ
τῶν βοῶν καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων καὶ ἐξέθρεψεν
αὐτοὺς ἐν ἄρτοις ἀντὶ πάντων τῶν κτηνῶν
αὐτῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ 18 ἐξῆλθεν δὲ τὸ
ἔτος ἐκεῖνο καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἔτει τῷ
δευτέρῳ καὶ εἶπαν αὐτῷ μήποτε ἐκτριβῶμεν ἀπὸ
τοῦ κυρίου ἡμῶν εἰ γὰρ ἐκλέλοιπεν τὸ ἀργύριον
καὶ τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ κτήνη πρὸς σὲ τὸν
κύριον καὶ οὐχ ὑπολείπεται ἡμῖν ἐναντίον τοῦ
κυρίου ἡμῶν ἀλλ’ ἢ τὸ ἴδιον σῶμα καὶ ἡ γῆ
ἡμῶν 19 ἵνα οὖν μὴ ἀποθάνωμεν ἐναντίον σου
καὶ ἡ γῆ ἐρημωθῇ κτῆσαι ἡμᾶς καὶ τὴν γῆν
ἡμῶν ἀντὶ ἄρτων καὶ ἐσόμεθα ἡμεῖς καὶ ἡ γῆ
ἡμῶν παῖδες Φαραω δὸς σπέρμα ἵνα σπείρωμεν

καὶ ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡ γῆ οὐκ
ἐρημωθήσεται **20** καὶ ἐκτήσατο Ιωσηφ πᾶσαν τὴν
γῆν τῶν Αἰγυπτίων τῷ Φαραω ἀπέδοντο γὰρ οἱ
Αἰγύπτιοι τὴν γῆν αὐτῶν τῷ Φαραω ἐπεκράτησεν
γὰρ αὐτῶν ὁ λιμός καὶ ἐγένετο ἡ γῆ Φαραω **21**
καὶ τὸν λαὸν κατεδουλώσατο αὐτῷ εἰς παῖδας
ἀπ' ἄκρων ὁρίων Αἰγύπτου ἕως τῶν ἄκρων **22**
χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον οὐκ ἐκτήσατο
ταύτην Ιωσηφ ἐν δόσει γὰρ ἔδωκεν δόμα τοῖς
ἱερεῦσιν Φαραω καὶ ἤσθιον τὴν δόσιν ἣν ἔδωκεν
αὐτοῖς Φαραω διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο τὴν γῆν
αὐτῶν **23** εἶπεν δὲ Ιωσηφ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις
ἰδοὺ κέκτημαι ὑμᾶς καὶ τὴν γῆν ὑμῶν σήμερον
τῷ Φαραω λάβετε ἑαυτοῖς σπέρμα καὶ σπείρατε
τὴν γῆν **24** καὶ ἔσται τὰ γενήματα αὐτῆς δώσετε
τὸ πέμπτον μέρος τῷ Φαραω τὰ δὲ τέσσαρα μέρη
ἔσται ὑμῖν αὐτοῖς εἰς σπέρμα τῇ γῇ καὶ εἰς βρῶσιν
ὑμῖν καὶ πᾶσιν τοῖς ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν **25** καὶ
εἶπαν σέσωκας ἡμᾶς εὕρομεν χάριν ἐναντίον
τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ ἐσόμεθα παῖδες Φαραω
26 καὶ ἔθετο αὐτοῖς Ιωσηφ εἰς πρόσταγμα ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου τῷ Φαραω
ἀποπεμπτοῦν χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον
οὐκ ἦν τῷ Φαραω **27** κατῴκησεν δὲ Ισραηλ ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ ἐπὶ τῆς γῆς Γεσεμ καὶ ἐκληρονόμησαν
ἐπ' αὐτῆς καὶ ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν
σφόδρα **28** ἐπέζησεν δὲ Ιακωβ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
δέκα ἑπτὰ ἔτη ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ιακωβ
ἐνιαυτῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα
ἑπτὰ ἔτη **29** ἤγγισαν δὲ αἱ ἡμέραι Ισραηλ τοῦ
ἀποθανεῖν καὶ ἐκάλεσεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ιωσηφ
καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου
ὑπόθες τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου καὶ
ποιήσεις ἐπ' ἐμὲ ἐλεημοσύνην καὶ ἀλήθειαν τοῦ
μή με θάψαι ἐν Αἰγύπτῳ **30** ἀλλὰ κοιμηθήσομαι
μετὰ τῶν πατέρων μου καὶ ἀρεῖς με ἐξ Αἰγύπτου
καὶ θάψεις με ἐν τῷ τάφῳ αὐτῶν ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ
ποιήσω κατὰ τὸ ῥῆμά σου **31** εἶπεν δέ ὄμοσόν μοι
καὶ ὤμοσεν αὐτῷ καὶ προσεκύνησεν Ισραηλ ἐπὶ
τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ

48 ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ
ἀπηγγέλη τῷ Ιωσηφ ὅτι ὁ πατήρ σου ἐνοχλεῖται
καὶ ἀναλαβὼν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τὸν Μανασση
καὶ τὸν Εφραιμ ἦλθεν πρὸς Ιακωβ **2** ἀπηγγέλη
δὲ τῷ Ιακωβ λέγοντες ἰδοὺ ὁ υἱός σου Ιωσηφ
ἔρχεται πρὸς σέ καὶ ἐνισχύσας Ισραηλ ἐκάθισεν
ἐπὶ τὴν κλίνην **3** καὶ εἶπεν Ιακωβ τῷ Ιωσηφ
ὁ θεός μου ὤφθη μοι ἐν Λουζα ἐν γῇ Χανααν
καὶ εὐλόγησέν με **4** καὶ εἶπέν μοι ἰδοὺ ἐγὼ
αὐξανῶ σε καὶ πληθυνῶ σε καὶ ποιήσω σε εἰς
συναγωγὰς ἐθνῶν καὶ δώσω σοι τὴν γῆν ταύτην
καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ εἰς κατάσχεσιν
αἰώνιον **5** νῦν οὖν οἱ δύο υἱοί σου οἱ γενόμενοί
σοι ἐν Αἰγύπτῳ πρὸ τοῦ με ἐλθεῖν πρὸς σὲ εἰς
Αἴγυπτον ἐμοί εἰσιν Εφραιμ καὶ Μανασση ὡς
Ρουβην καὶ Συμεων ἔσονταί μοι **6** τὰ δὲ ἔκγονα
ἃ ἐὰν γεννήσῃς μετὰ ταῦτα σοὶ ἔσονται ἐπὶ τῷ
ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κληθήσονται ἐν
τοῖς ἐκείνων κλήροις **7** ἐγὼ δὲ ἡνίκα ἠρχόμην
ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας ἀπέθανεν Ραχηλ ἡ
μήτηρ σου ἐν γῇ Χανααν ἐγγίζοντός μου κατὰ
τὸν ἱππόδρομον χαβραθα τῆς γῆς τοῦ ἐλθεῖν
Εφραθα καὶ κατώρυξα αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ
ἱπποδρόμου αὕτη ἐστὶν Βαιθλεεμ **8** ἰδὼν δὲ
Ισραηλ τοὺς υἱοὺς Ιωσηφ εἶπεν τίνες σοι οὗτοι **9**
εἶπεν δὲ Ιωσηφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ υἱοί μού εἰσιν

οὓς ἔδωκέν μοι ὁ θεὸς ἐνταῦθα καὶ εἶπεν Ιακωβ
προσάγαγέ μοι αὐτούς ἵνα εὐλογήσω αὐτούς 10
οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Ισραηλ ἐβαρυώπησαν ἀπὸ τοῦ
γήρους καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν καὶ ἤγγισεν
αὐτοὺς πρὸς αὐτόν καὶ ἐφίλησεν αὐτοὺς καὶ
περιέλαβεν αὐτούς 11 καὶ εἶπεν Ισραηλ πρὸς
Ιωσηφ ἰδοὺ τοῦ προσώπου σου οὐκ ἐστερήθην
καὶ ἰδοὺ ἔδειξέν μοι ὁ θεὸς καὶ τὸ σπέρμα σου 12
καὶ ἐξήγαγεν Ιωσηφ αὐτοὺς ἀπὸ τῶν γονάτων
αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον
ἐπὶ τῆς γῆς 13 λαβὼν δὲ Ιωσηφ τοὺς δύο υἱοὺς
αὐτοῦ τόν τε Εφραιμ ἐν τῇ δεξιᾷ ἐξ ἀριστερῶν δὲ
Ισραηλ τὸν δὲ Μανασση ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἐκ δεξιῶν
δὲ Ισραηλ ἤγγισεν αὐτοὺς αὐτῷ 14 ἐκτείνας δὲ
Ισραηλ τὴν χεῖρα τὴν δεξιὰν ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν Εφραιμ οὗτος δὲ ἦν ὁ νεώτερος καὶ τὴν
ἀριστερὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασση ἐναλλὰξ
τὰς χεῖρας 15 καὶ ηὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν ὁ
θεός ᾧ εὐηρέστησαν οἱ πατέρες μου ἐναντίον
αὐτοῦ Αβρααμ καὶ Ισαακ ὁ θεὸς ὁ τρέφων με ἐκ
νεότητος ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 16 ὁ ἄγγελος ὁ
ῥυόμενός με ἐκ πάντων τῶν κακῶν εὐλογήσαι
τὰ παιδία ταῦτα καὶ ἐπικληθήσεται ἐν αὐτοῖς
τὸ ὄνομά μου καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου
Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ πληθυνθείησαν εἰς πλῆθος
πολὺ ἐπὶ τῆς γῆς 17 ἰδὼν δὲ Ιωσηφ ὅτι ἐπέβαλεν
ὁ πατὴρ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
Εφραιμ βαρὺ αὐτῷ κατεφάνη καὶ ἀντελάβετο
Ιωσηφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀφελεῖν
αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Εφραιμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
Μανασση 18 εἶπεν δὲ Ιωσηφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐχ
οὕτως πάτερ οὗτος γὰρ ὁ πρωτότοκος ἐπίθες τὴν
δεξιάν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ 19 καὶ οὐκ
ἠθέλησεν ἀλλὰ εἶπεν οἶδα τέκνον οἶδα καὶ οὗτος
ἔσται εἰς λαόν καὶ οὗτος ὑψωθήσεται ἀλλὰ ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μείζων αὐτοῦ ἔσται
καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐθνῶν 20
καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων
ἐν ὑμῖν εὐλογηθήσεται Ισραηλ λέγοντες ποιήσαι
σε ὁ θεὸς ὡς Εφραιμ καὶ ὡς Μανασση καὶ ἔθηκεν
τὸν Εφραιμ ἔμπροσθεν τοῦ Μανασση 21 εἶπεν
δὲ Ισραηλ τῷ Ιωσηφ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνῄσκω καὶ
ἔσται ὁ θεὸς μεθ’ ὑμῶν καὶ ἀποστρέψει ὑμᾶς εἰς
τὴν γῆν τῶν πατέρων ὑμῶν 22 ἐγὼ δὲ δίδωμί
σοι Σικιμα ἐξαίρετον ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς σου ἣν
ἔλαβον ἐκ χειρὸς Αμορραίων ἐν μαχαίρᾳ μου καὶ
τόξῳ

49 ἐκάλεσεν δὲ Ιακωβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
καὶ εἶπεν συνάχθητε ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν τί
ἀπαντήσει ὑμῖν ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν 2
ἀθροίσθητε καὶ ἀκούσατε υἱοὶ Ιακωβ ἀκούσατε
Ισραηλ τοῦ πατρὸς ὑμῶν 3 Ρουβην πρωτότοκός
μου σύ ἰσχύς μου καὶ ἀρχὴ τέκνων μου σκληρὸς
φέρεσθαι καὶ σκληρὸς αὐθάδης 4 ἐξύβρισας ὡς
ὕδωρ μὴ ἐκζέσῃς ἀνέβης γὰρ ἐπὶ τὴν κοίτην
τοῦ πατρός σου τότε ἐμίανας τὴν στρωμνήν οὗ
ἀνέβης 5 Συμεων καὶ Λευι ἀδελφοί συνετέλεσαν
ἀδικίαν ἐξ αἱρέσεως αὐτῶν 6 εἰς βουλὴν αὐτῶν
μὴ ἔλθοι ἡ ψυχή μου καὶ ἐπὶ τῇ συστάσει αὐτῶν
μὴ ἐρείσαι τὰ ἥπατά μου ὅτι ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν
ἀπέκτειναν ἀνθρώπους καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν
ἐνευροκόπησαν ταῦρον 7 ἐπικατάρατος ὁ θυμὸς
αὐτῶν ὅτι αὐθάδης καὶ ἡ μῆνις αὐτῶν ὅτι
ἐσκληρύνθη διαμεριῶ αὐτοὺς ἐν Ιακωβ καὶ
διασπερῶ αὐτοὺς ἐν Ισραηλ 8 Ιουδα σὲ αἰνέσαισαν
οἱ ἀδελφοί σου αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν

ἐχθρῶν σου προσκυνήσουσίν σοι οἱ υἱοὶ τοῦ
πατρός σου 9 σκύμνος λέοντος Ιουδα ἐκ βλαστοῦ
υἱέ μου ἀνέβης ἀναπεσὼν ἐκοιμήθης ὡς λέων
καὶ ὡς σκύμνος τίς ἐγερεῖ αὐτόν 10 οὐκ ἐκλείψει
ἄρχων ἐξ Ιουδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν
αὐτοῦ ἕως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ καὶ αὐτὸς
προσδοκία ἐθνῶν 11 δεσμεύων πρὸς ἄμπελον
τὸν πῶλον αὐτοῦ καὶ τῇ ἕλικι τὸν πῶλον τῆς
ὄνου αὐτοῦ πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ
καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ
12 χαροποὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου καὶ
λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἢ γάλα 13 Ζαβουλων
παράλιος κατοικήσει καὶ αὐτὸς παρ᾽ ὅρμον
πλοίων καὶ παρατενεῖ ἕως Σιδῶνος 14 Ισσαχαρ
τὸ καλὸν ἐπεθύμησεν ἀναπαυόμενος ἀνὰ μέσον
τῶν κλήρων 15 καὶ ἰδὼν τὴν ἀνάπαυσιν ὅτι
καλή καὶ τὴν γῆν ὅτι πίων ὑπέθηκεν τὸν ὦμον
αὐτοῦ εἰς τὸ πονεῖν καὶ ἐγενήθη ἀνὴρ γεωργός
16 Δαν κρινεῖ τὸν ἑαυτοῦ λαὸν ὡσεὶ καὶ μία
φυλὴ ἐν Ισραηλ 17 καὶ γενηθήτω Δαν ὄφις ἐφ᾽
ὁδοῦ ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβου δάκνων πτέρναν
ἵππου καὶ πεσεῖται ὁ ἱππεὺς εἰς τὰ ὀπίσω 18 τὴν
σωτηρίαν περιμένω κυρίου 19 Γαδ πειρατήριον
πειρατεύσει αὐτόν αὐτὸς δὲ πειρατεύσει αὐτῶν
κατὰ πόδας 20 Ασηρ πίων αὐτοῦ ὁ ἄρτος καὶ αὐτὸς
δώσει τρυφὴν ἄρχουσιν 21 Νεφθαλι στέλεχος
ἀνειμένον ἐπιδιδοὺς ἐν τῷ γενήματι κάλλος 22
υἱὸς ηὐξημένος Ιωσηφ υἱὸς ηὐξημένος ζηλωτός
υἱός μου νεώτατος πρός με ἀνάστρεψον 23 εἰς
ὃν διαβουλευόμενοι ἐλοιδόρουν καὶ ἐνεῖχον
αὐτῷ κύριοι τοξευμάτων 24 καὶ συνετρίβη μετὰ
κράτους τὰ τόξα αὐτῶν καὶ ἐξελύθη τὰ νεῦρα
βραχιόνων χειρῶν αὐτῶν διὰ χεῖρα δυνάστου
Ιακωβ ἐκεῖθεν ὁ κατισχύσας Ισραηλ 25 παρὰ
θεοῦ τοῦ πατρός σου καὶ ἐβοήθησέν σοι ὁ θεὸς
ὁ ἐμὸς καὶ εὐλόγησέν σε εὐλογίαν οὐρανοῦ
ἄνωθεν καὶ εὐλογίαν γῆς ἐχούσης πάντα ἕνεκεν
εὐλογίας μαστῶν καὶ μήτρας 26 εὐλογίας πατρός
σου καὶ μητρός σου ὑπερίσχυσεν ἐπ᾽ εὐλογίαις
ὀρέων μονίμων καὶ ἐπ᾽ εὐλογίαις θινῶν ἀενάων
ἔσονται ἐπὶ κεφαλὴν Ιωσηφ καὶ ἐπὶ κορυφῆς ὧν
ἡγήσατο ἀδελφῶν 27 Βενιαμιν λύκος ἅρπαξ τὸ
πρωινὸν ἔδεται ἔτι καὶ εἰς τὸ ἑσπέρας διαδώσει
τροφήν 28 πάντες οὗτοι υἱοὶ Ιακωβ δώδεκα
καὶ ταῦτα ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν καὶ
εὐλόγησεν αὐτούς ἕκαστον κατὰ τὴν εὐλογίαν
αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς 29 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐγὼ
προστίθεμαι πρὸς τὸν ἐμὸν λαόν θάψατέ με μετὰ
τῶν πατέρων μου ἐν τῷ σπηλαίῳ ὅ ἐστιν ἐν τῷ
ἀγρῷ Εφρων τοῦ Χετταίου 30 ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ
διπλῷ τῷ ἀπέναντι Μαμβρη ἐν τῇ γῇ Χανααν
ὃ ἐκτήσατο Αβρααμ τὸ σπήλαιον παρὰ Εφρων
τοῦ Χετταίου ἐν κτήσει μνημείου 31 ἐκεῖ ἔθαψαν
Αβρααμ καὶ Σαρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐκεῖ
ἔθαψαν Ισαακ καὶ Ρεβεκκαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
καὶ ἐκεῖ ἔθαψα Λειαν 32 ἐν κτήσει τοῦ ἀγροῦ καὶ
τοῦ σπηλαίου τοῦ ὄντος ἐν αὐτῷ παρὰ τῶν υἱῶν
Χετ 33 καὶ κατέπαυσεν Ιακωβ ἐπιτάσσων τοῖς
υἱοῖς αὐτοῦ καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
κλίνην ἐξέλιπεν καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν
αὐτοῦ

50 καὶ ἐπιπεσὼν Ιωσηφ ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ ἐφίλησεν
αὐτόν 2 καὶ προσέταξεν Ιωσηφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ
τοῖς ἐνταφιασταῖς ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ
καὶ ἐνεταφίασαν οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν Ισραηλ 3 καὶ

ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας οὕτως
γὰρ καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς καὶ
ἐπένθησεν αὐτὸν Αἴγυπτος ἑβδομήκοντα ἡμέρας
4 ἐπειδὴ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους
ἐλάλησεν Ιωσηφ πρὸς τοὺς δυνάστας Φαραω
λέγων εἰ εὗρον χάριν ἐναντίον ὑμῶν λαλήσατε
περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὦτα Φαραω λέγοντες **5** ὁ πατήρ
μου ὥρκισέν με λέγων ἐν τῷ μνημείῳ ᾧ ὤρυξα
ἐμαυτῷ ἐν γῇ Χανααν ἐκεῖ με θάψεις νῦν οὖν
ἀναβὰς θάψω τὸν πατέρα μου καὶ ἐπανελεύσομαι
6 καὶ εἶπεν Φαραω ἀνάβηθι θάψον τὸν πατέρα σου
καθάπερ ὥρκισέν σε **7** καὶ ἀνέβη Ιωσηφ θάψαι
τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ συνανέβησαν μετ᾽ αὐτοῦ
πάντες οἱ παῖδες Φαραω καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ
οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς γῆς
Αἰγύπτου **8** καὶ πᾶσα ἡ πανοικία Ιωσηφ καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ
καὶ τὴν συγγένειαν καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς
βόας ὑπελίποντο ἐν γῇ Γεσεμ **9** καὶ συνανέβησαν
μετ᾽ αὐτοῦ καὶ ἅρματα καὶ ἱππεῖς καὶ ἐγένετο ἡ
παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα **10** καὶ παρεγένοντο
ἐφ᾽ ἅλωνα Αταδ ὅ ἐστιν πέραν τοῦ Ιορδάνου
καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν καὶ ἰσχυρὸν
σφόδρα καὶ ἐποίησεν τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ
ἑπτὰ ἡμέρας **11** καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς
Χανααν τὸ πένθος ἐν ἅλωνι Αταδ καὶ εἶπαν
πένθος μέγα τοῦτό ἐστιν τοῖς Αἰγυπτίοις διὰ
τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Πένθος Αἰγύπτου
ὅ ἐστιν πέραν τοῦ Ιορδάνου **12** καὶ ἐποίησαν
αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν
ἐκεῖ **13** καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς
γῆν Χανααν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον
τὸ διπλοῦν ὃ ἐκτήσατο Αβρααμ τὸ σπήλαιον
ἐν κτήσει μνημείου παρὰ Εφρων τοῦ Χετταίου
κατέναντι Μαμβρη **14** καὶ ἀπέστρεψεν Ιωσηφ
εἰς Αἴγυπτον αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ
οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ **15**
ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ιωσηφ ὅτι τέθνηκεν ὁ
πατὴρ αὐτῶν εἶπαν μήποτε μνησικακήσῃ ἡμῖν
Ιωσηφ καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῷ ἡμῖν πάντα τὰ
κακά ἃ ἐνεδειξάμεθα αὐτῷ **16** καὶ παρεγένοντο
πρὸς Ιωσηφ λέγοντες ὁ πατήρ σου ὥρκισεν
πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτὸν λέγων **17** οὕτως
εἴπατε Ιωσηφ ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν
ἁμαρτίαν αὐτῶν ὅτι πονηρά σοι ἐνεδείξαντο
καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντων
τοῦ θεοῦ τοῦ πατρός σου καὶ ἔκλαυσεν Ιωσηφ
λαλούντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν **18** καὶ ἐλθόντες
πρὸς αὐτὸν εἶπαν οἵδε ἡμεῖς σοι οἰκέται **19** καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Ιωσηφ μὴ φοβεῖσθε τοῦ γὰρ θεοῦ
εἰμι ἐγώ **20** ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ᾽ ἐμοῦ εἰς
πονηρά ὁ δὲ θεὸς ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς
ἀγαθά ὅπως ἂν γενηθῇ ὡς σήμερον ἵνα διατραφῇ
λαὸς πολύς **21** καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε
ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν καὶ
παρεκάλεσεν αὐτοὺς καὶ ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν
καρδίαν **22** καὶ κατῴκησεν Ιωσηφ ἐν Αἰγύπτῳ
αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ πανοικία
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἔζησεν Ιωσηφ ἔτη ἑκατὸν
δέκα **23** καὶ εἶδεν Ιωσηφ Εφραιμ παιδία ἕως
τρίτης γενεᾶς καὶ υἱοὶ Μαχιρ τοῦ υἱοῦ Μανασση
ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ιωσηφ **24** καὶ εἶπεν Ιωσηφ
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ λέγων ἐγὼ ἀποθνῄσκω
ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκέψεται ὑμᾶς ὁ θεὸς καὶ ἀνάξει
ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν ὁ
θεὸς τοῖς πατράσιν ἡμῶν Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ

Ιακωβ **25** καὶ ὥρκισεν Ιωσηφ τοὺς υἱοὺς Ισραηλ
λέγων ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ᾗ ἐπισκέψεται ὑμᾶς ὁ
θεός καὶ συνανοίσετε τὰ ὀστᾶ μου ἐντεῦθεν μεθ’
ὑμῶν **26** καὶ ἐτελεύτησεν Ιωσηφ ἐτῶν ἑκατὸν
δέκα καὶ ἔθαψαν αὐτὸν καὶ ἔθηκαν ἐν τῇ σορῷ
ἐν Αἰγύπτῳ

Ἔξοδος

1 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ισραηλ τῶν
εἰσπεπορευμένων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ιακωβ
τῷ πατρὶ αὐτῶν ἕκαστος πανοικίᾳ αὐτῶν
εἰσήλθοσαν 2 Ρουβην Συμεων Λευι Ιουδας 3
Ισσαχαρ Ζαβουλων καὶ Βενιαμιν 4 Δαν καὶ
Νεφθαλι Γαδ καὶ Ασηρ 5 Ιωσηφ δὲ ἦν ἐν
Αἰγύπτῳ ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ ἐξ Ιακωβ πέντε καὶ
ἑβδομήκοντα 6 ἐτελεύτησεν δὲ Ιωσηφ καὶ πάντες
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη 7 οἱ
δὲ υἱοὶ Ισραηλ ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν
καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο καὶ κατίσχυον σφόδρα
σφόδρα ἐπλήθυνεν δὲ ἡ γῆ αὐτούς 8 ἀνέστη
δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ᾽ Αἴγυπτον ὃς οὐκ ᾔδει
τὸν Ιωσηφ 9 εἶπεν δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ ἰδοὺ
τὸ γένος τῶν υἱῶν Ισραηλ μέγα πλῆθος καὶ
ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς 10 δεῦτε οὖν κατασοφισώμεθα
αὐτούς μήποτε πληθυνθῇ καί ἡνίκα ἂν συμβῇ
ἡμῖν πόλεμος προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς
τοὺς ὑπεναντίους καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς
ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς 11 καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς
ἐπιστάτας τῶν ἔργων ἵνα κακώσωσιν αὐτοὺς ἐν
τοῖς ἔργοις καὶ ᾠκοδόμησαν πόλεις ὀχυρὰς τῷ
Φαραω τήν τε Πιθωμ καὶ Ραμεσση καὶ Ων ἥ ἐστιν
Ἡλίου πόλις 12 καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν
τοσούτῳ πλείους ἐγίνοντο καὶ ἴσχυον σφόδρα
σφόδρα καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν
υἱῶν Ισραηλ 13 καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι
τοὺς υἱοὺς Ισραηλ βίᾳ 14 καὶ κατωδύνων αὐτῶν
τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς τῷ πηλῷ
καὶ τῇ πλινθείᾳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς
πεδίοις κατὰ πάντα τὰ ἔργα ὧν κατεδουλοῦντο
αὐτοὺς μετὰ βίας 15 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν
Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Εβραίων τῇ μιᾷ
αὐτῶν ᾗ ὄνομα Σεπφωρα καὶ τὸ ὄνομα τῆς
δευτέρας Φουα 16 καὶ εἶπεν ὅταν μαιοῦσθε τὰς
Εβραίας καὶ ὦσιν πρὸς τῷ τίκτειν ἐὰν μὲν ἄρσεν
ᾖ ἀποκτείνατε αὐτό ἐὰν δὲ θῆλυ περιποιεῖσθε
αὐτό 17 ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν θεὸν καὶ οὐκ
ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς
Αἰγύπτου καὶ ἐζωογόνουν τὰ ἄρσενα 18 ἐκάλεσεν
δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαίας καὶ εἶπεν
αὐταῖς τί ὅτι ἐποιήσατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ
ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσενα 19 εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ
Φαραω οὐχ ὡς γυναῖκες Αἰγύπτου αἱ Εβραῖαι
τίκτουσιν γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς
μαίας καὶ ἔτικτον 20 εὖ δὲ ἐποίει ὁ θεὸς ταῖς
μαίαις καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς καὶ ἴσχυεν σφόδρα
21 ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο αἱ μαῖαι τὸν θεόν ἐποίησαν
ἑαυταῖς οἰκίας 22 συνέταξεν δὲ Φαραω παντὶ τῷ
λαῷ αὐτοῦ λέγων πᾶν ἄρσεν ὃ ἐὰν τεχθῇ τοῖς
Εβραίοις εἰς τὸν ποταμὸν ῥίψατε καὶ πᾶν θῆλυ
ζωογονεῖτε αὐτό

2 ἦν δέ τις ἐκ τῆς φυλῆς Λευι ὃς ἔλαβεν τῶν
θυγατέρων Λευι καὶ ἔσχεν αὐτήν 2 καὶ ἐν
γαστρὶ ἔλαβεν καὶ ἔτεκεν ἄρσεν ἰδόντες δὲ αὐτὸ
ἀστεῖον ἐσκέπασαν αὐτὸ μῆνας τρεῖς 3 ἐπεὶ
δὲ οὐκ ἠδύναντο αὐτὸ ἔτι κρύπτειν ἔλαβεν
αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θῖβιν καὶ κατέχρισεν αὐτὴν
ἀσφαλτοπίσσῃ καὶ ἐνέβαλεν τὸ παιδίον εἰς αὐτὴν
καὶ ἔθηκεν αὐτὴν εἰς τὸ ἕλος παρὰ τὸν ποταμόν
4 καὶ κατεσκόπευεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ μακρόθεν
μαθεῖν τί τὸ ἀποβησόμενον αὐτῷ 5 κατέβη δὲ ἡ
θυγάτηρ Φαραω λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν καὶ
αἱ ἅβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμόν
καὶ ἰδοῦσα τὴν θῖβιν ἐν τῷ ἕλει ἀποστείλασα τὴν

ἅβραν ἀνείλατο αὐτήν 6 ἀνοίξασα δὲ ὁρᾷ παιδίον
κλαῖον ἐν τῇ θίβει καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ
Φαραω καὶ ἔφη ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Εβραίων
τοῦτο 7 καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ
Φαραω θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν
ἐκ τῶν Εβραίων καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον
8 ἡ δὲ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραω πορεύου
ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις ἐκάλεσεν τὴν μητέρα τοῦ
παιδίου 9 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραω
διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο καὶ θήλασόν
μοι αὐτό ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν ἔλαβεν
δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον καὶ ἐθήλαζεν αὐτό 10
ἁδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου εἰσήγαγεν αὐτὸ
πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραω καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς
υἱόν ἐπωνόμασεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωυσῆν
λέγουσα ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην 11
ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις
μέγας γενόμενος Μωυσῆς ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ισραηλ κατανοήσας
δὲ τὸν πόνον αὐτῶν ὁρᾷ ἄνθρωπον Αἰγύπτιον
τύπτοντά τινα Εβραῖον τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν
τῶν υἱῶν Ισραηλ 12 περιβλεψάμενος δὲ ὧδε καὶ
ὧδε οὐχ ὁρᾷ οὐδένα καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον
ἔκρυψεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ 13 ἐξελθὼν δὲ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ὁρᾷ δύο ἄνδρας Εβραίους
διαπληκτιζομένους καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι διὰ
τί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον 14 ὁ δὲ εἶπεν τίς σε
κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ’ ἡμῶν μὴ
ἀνελεῖν με σὺ θέλεις ὃν τρόπον ἀνεῖλες ἐχθὲς
τὸν Αἰγύπτιον ἐφοβήθη δὲ Μωυσῆς καὶ εἶπεν
εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονεν τὸ ῥῆμα τοῦτο 15
ἤκουσεν δὲ Φαραω τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐζήτει
ἀνελεῖν Μωυσῆν ἀνεχώρησεν δὲ Μωυσῆς ἀπὸ
προσώπου Φαραω καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Μαδιαμ
ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιαμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ
φρέατος 16 τῷ δὲ ἱερεῖ Μαδιαμ ἦσαν ἑπτὰ
θυγατέρες ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς
αὐτῶν Ιοθορ παραγενόμεναι δὲ ἤντλουν ἕως
ἔπλησαν τὰς δεξαμενὰς ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ
πατρὸς αὐτῶν Ιοθορ 17 παραγενόμενοι δὲ οἱ
ποιμένες ἐξέβαλον αὐτάς ἀναστὰς δὲ Μωυσῆς
ἐρρύσατο αὐτὰς καὶ ἤντλησεν αὐταῖς καὶ ἐπότισεν
τὰ πρόβατα αὐτῶν 18 παρεγένοντο δὲ πρὸς
Ραγουηλ τὸν πατέρα αὐτῶν ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς
τί ὅτι ἐταχύνατε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον
19 αἱ δὲ εἶπαν ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐρρύσατο
ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων καὶ ἤντλησεν ἡμῖν
καὶ ἐπότισεν τὰ πρόβατα ἡμῶν 20 ὁ δὲ εἶπεν
ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ καὶ ποῦ ἐστι καὶ ἵνα τί
οὕτως καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον καλέσατε
οὖν αὐτὸν ὅπως φάγῃ ἄρτον 21 κατῳκίσθη
δὲ Μωυσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἐξέδοτο
Σεπφωραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μωυσῇ γυναῖκα
22 ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνὴ ἔτεκεν υἱόν καὶ
ἐπωνόμασεν Μωυσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσαμ
λέγων ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ 23 μετὰ
δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν
ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ κατεστέναξαν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ ἀνεβόησαν καὶ ἀνέβη
ἡ βοὴ αὐτῶν πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν ἔργων 24
καὶ εἰσήκουσεν ὁ θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν καὶ
ἐμνήσθη ὁ θεὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς
Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ 25 καὶ ἐπεῖδεν ὁ
θεὸς τοὺς υἱοὺς Ισραηλ καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς

3 καὶ Μωυσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα Ιοθορ
τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιαμ καὶ

ἤγαγεν τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἔρημον καὶ ἦλθεν
εἰς τὸ ὄρος Χωρηβ **2** ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος
κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τοῦ βάτου καὶ ὁρᾷ ὅτι
ὁ βάτος καίεται πυρί ὁ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο **3**
εἶπεν δὲ Μωυσῆς παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὅραμα τὸ
μέγα τοῦτο τί ὅτι οὐ κατακαίεται ὁ βάτος **4** ὡς δὲ
εἶδεν κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν ἐκάλεσεν αὐτὸν
κύριος ἐκ τοῦ βάτου λέγων Μωυσῆ Μωυσῆ ὁ δὲ
εἶπεν τί ἐστιν **5** καὶ εἶπεν μὴ ἐγγίσῃς ὧδε λῦσαι
τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου ὁ γὰρ τόπος ἐν
ᾧ σὺ ἕστηκας γῆ ἁγία ἐστίν **6** καὶ εἶπεν αὐτῷ
ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς τοῦ πατρός σου θεὸς Αβρααμ
καὶ θεὸς Ισαακ καὶ θεὸς Ιακωβ ἀπέστρεψεν δὲ
Μωυσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εὐλαβεῖτο γὰρ
κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ **7** εἶπεν δὲ κύριος
πρὸς Μωυσῆν ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ
μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν
ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν οἶδα γὰρ τὴν
ὀδύνην αὐτῶν **8** καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτοὺς
ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ
τῆς γῆς ἐκείνης καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν
ἀγαθὴν καὶ πολλήν εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
μέλι εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων
καὶ Αμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων
καὶ Ευαίων καὶ Ιεβουσαίων **9** καὶ νῦν ἰδοὺ
κραυγὴ τῶν υἱῶν Ισραηλ ἥκει πρός με κἀγὼ
ἑώρακα τὸν θλιμμόν ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θλίβουσιν
αὐτούς **10** καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς
Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἐξάξεις τὸν λαόν
μου τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου **11**
καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν τίς εἰμι ὅτι
πορεύσομαι πρὸς Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ
ὅτι ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου
12 εἶπεν δὲ ὁ θεὸς Μωυσεῖ λέγων ὅτι ἔσομαι
μετὰ σοῦ καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἐγώ
σε ἐξαποστέλλω ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τὸν λαόν
μου ἐξ Αἰγύπτου καὶ λατρεύσετε τῷ θεῷ ἐν τῷ
ὄρει τούτῳ **13** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν
ἰδοὺ ἐγὼ ἐλεύσομαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραηλ καὶ
ἐρῶ πρὸς αὐτούς ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν
ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς ἐρωτήσουσίν με τί
ὄνομα αὐτῷ τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς **14** καὶ εἶπεν ὁ
θεὸς πρὸς Μωυσῆν ἐγώ εἰμι ὁ ὤν καὶ εἶπεν οὕτως
ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ὁ ὢν ἀπέσταλκέν με πρὸς
ὑμᾶς **15** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πάλιν πρὸς Μωυσῆν
οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ισραηλ κύριος ὁ θεὸς τῶν
πατέρων ὑμῶν θεὸς Αβρααμ καὶ θεὸς Ισαακ καὶ
θεὸς Ιακωβ ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς τοῦτό μού
ἐστιν ὄνομα αἰώνιον καὶ μνημόσυνον γενεῶν
γενεαῖς **16** ἐλθὼν οὖν συνάγαγε τὴν γερουσίαν
τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς κύριος
ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὦπταί μοι θεὸς
Αβρααμ καὶ θεὸς Ισαακ καὶ θεὸς Ιακωβ λέγων
ἐπισκοπῇ ἐπέσκεμμαι ὑμᾶς καὶ ὅσα συμβέβηκεν
ὑμῖν ἐν Αἰγύπτῳ **17** καὶ εἶπον ἀναβιβάσω ὑμᾶς
ἐκ τῆς κακώσεως τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν
τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Αμορραίων
καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Ευαίων καὶ
Ιεβουσαίων εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι **18**
καὶ εἰσακούσονταί σου τῆς φωνῆς καὶ εἰσελεύσῃ
σὺ καὶ ἡ γερουσία Ισραηλ πρὸς Φαραω βασιλέα
Αἰγύπτου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν ὁ θεὸς τῶν
Εβραίων προσκέκληται ἡμᾶς πορευσώμεθα οὖν
ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον ἵνα θύσωμεν
τῷ θεῷ ἡμῶν **19** ἐγὼ δὲ οἶδα ὅτι οὐ προήσεται
ὑμᾶς Φαραω βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι

ἐὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταιᾶς 20 καὶ ἐκτείνας
τὴν χεῖρα πατάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς
θαυμασίοις μου οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς καὶ μετὰ
ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς 21 καὶ δώσω χάριν τῷ
λαῷ τούτῳ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων ὅταν δὲ
ἀποτρέχητε οὐκ ἀπελεύσεσθε κενοί 22 αἰτήσει
γυνὴ παρὰ γείτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκεύη
ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν καὶ ἐπιθήσετε
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν
καὶ σκυλεύσετε τοὺς Αἰγυπτίους

4 ἀπεκρίθη δὲ Μωυσῆς καὶ εἶπεν ἐὰν οὖν μὴ
πιστεύσωσίν μοι μηδὲ εἰσακούσωσιν τῆς φωνῆς
μου ἐροῦσιν γὰρ ὅτι οὐκ ὦπταί σοι ὁ θεός τί ἐρῶ
πρὸς αὐτούς 2 εἶπεν δὲ αὐτῷ κύριος τί τοῦτό
ἐστιν τὸ ἐν τῇ χειρί σου ὁ δὲ εἶπεν ῥάβδος 3
καὶ εἶπεν ῥῖψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔρριψεν
αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐγένετο ὄφις καὶ ἔφυγεν
Μωυσῆς ἀπ’ αὐτοῦ 4 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χεῖρα καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς
κέρκου ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα ἐπελάβετο τῆς
κέρκου καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
5 ἵνα πιστεύσωσίν σοι ὅτι ὦπταί σοι κύριος ὁ
θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν θεὸς Αβρααμ καὶ θεὸς
Ισαακ καὶ θεὸς Ιακωβ 6 εἶπεν δὲ αὐτῷ κύριος
πάλιν εἰσένεγκε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον
σου καὶ εἰσήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν
κόλπον αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ καὶ ἐγενήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ
ὡσεὶ χιών 7 καὶ εἶπεν πάλιν εἰσένεγκε τὴν χεῖρά
σου εἰς τὸν κόλπον σου καὶ εἰσήνεγκεν τὴν
χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν
ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ καὶ πάλιν ἀπεκατέστη
εἰς τὴν χρόαν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ 8 ἐὰν δὲ μὴ
πιστεύσωσίν σοι μηδὲ εἰσακούσωσιν τῆς φωνῆς
τοῦ σημείου τοῦ πρώτου πιστεύσουσίν σοι τῆς
φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ ἐσχάτου 9 καὶ ἔσται ἐὰν
μὴ πιστεύσωσίν σοι τοῖς δυσὶ σημείοις τούτοις
μηδὲ εἰσακούσωσιν τῆς φωνῆς σου λήμψῃ ἀπὸ
τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐκχεεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν
καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ ὃ ἐὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ
αἷμα ἐπὶ τοῦ ξηροῦ 10 εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς
κύριον δέομαι κύριε οὐχ ἱκανός εἰμι πρὸ τῆς
ἐχθὲς οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας οὐδὲ ἀφ’ οὗ
ἤρξω λαλεῖν τῷ θεράποντί σου ἰσχνόφωνος καὶ
βραδύγλωσσος ἐγώ εἰμι 11 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς
Μωυσῆν τίς ἔδωκεν στόμα ἀνθρώπῳ καὶ τίς
ἐποίησεν δύσκωφον καὶ κωφόν βλέποντα καὶ
τυφλόν οὐκ ἐγὼ ὁ θεός 12 καὶ νῦν πορεύου
καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ συμβιβάσω
σε ὃ μέλλεις λαλῆσαι 13 καὶ εἶπεν Μωυσῆς
δέομαι κύριε προχείρισαι δυνάμενον ἄλλον ὃν
ἀποστελεῖς 14 καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ κύριος ἐπὶ
Μωυσῆν εἶπεν οὐκ ἰδοὺ Ααρων ὁ ἀδελφός σου
ὁ Λευίτης ἐπίσταμαι ὅτι λαλῶν λαλήσει αὐτός
σοι καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται εἰς συνάντησίν
σοι καὶ ἰδών σε χαρήσεται ἐν ἑαυτῷ 15 καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτὸν καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς τὸ
στόμα αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ
τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ συμβιβάσω ὑμᾶς ἃ ποιήσετε
16 καὶ αὐτός σοι προσλαλήσει πρὸς τὸν λαόν
καὶ αὐτὸς ἔσται σου στόμα σὺ δὲ αὐτῷ ἔσῃ τὰ
πρὸς τὸν θεόν 17 καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν
στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήμψῃ ἐν τῇ χειρί σου ἐν
ᾗ ποιήσεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεῖα 18 ἐπορεύθη δὲ
Μωυσῆς καὶ ἀπέστρεψεν πρὸς Ιοθορ τὸν γαμβρὸν
αὐτοῦ καὶ λέγει πορεύσομαι καὶ ἀποστρέψω πρὸς

τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὄψομαι
εἰ ἔτι ζῶσιν καὶ εἶπεν Ιοθορ Μωυσῇ βάδιζε
ὑγιαίνων 19 μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς
ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου εἶπεν
δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν Μαδιαμ βάδιζε ἄπελθε
εἰς Αἴγυπτον τεθνήκασιν γὰρ πάντες οἱ ζητοῦντές
σου τὴν ψυχήν 20 ἀναλαβὼν δὲ Μωυσῆς τὴν
γυναῖκα καὶ τὰ παιδία ἀνεβίβασεν αὐτὰ ἐπὶ τὰ
ὑποζύγια καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον ἔλαβεν
δὲ Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ 21 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς
Μωυσῆν πορευομένου σου καὶ ἀποστρέφοντος
εἰς Αἴγυπτον ὅρα πάντα τὰ τέρατα ἃ ἔδωκα ἐν
ταῖς χερσίν σου ποιήσεις αὐτὰ ἐναντίον Φαραω
ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ
ἐξαποστείλῃ τὸν λαόν 22 σὺ δὲ ἐρεῖς τῷ Φαραω
τάδε λέγει κύριος υἱὸς πρωτότοκός μου Ισραηλ
23 εἶπα δέ σοι ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα
μοι λατρεύσῃ εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι
αὐτούς ὅρα οὖν ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν υἱόν σου
τὸν πρωτότοκον 24 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ
καταλύματι συνήντησεν αὐτῷ ἄγγελος κυρίου
καὶ ἐζήτει αὐτὸν ἀποκτεῖναι 25 καὶ λαβοῦσα
Σεπφωρα ψῆφον περιέτεμεν τὴν ἀκροβυστίαν
τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας
καὶ εἶπεν ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου
μου 26 καὶ ἀπῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ διότι εἶπεν
ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου
27 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Ααρων πορεύθητι εἰς
συνάντησιν Μωυσεῖ εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἐπορεύθη
καὶ συνήντησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ θεοῦ
καὶ κατεφίλησαν ἀλλήλους 28 καὶ ἀνήγγειλεν
Μωυσῆς τῷ Ααρων πάντας τοὺς λόγους κυρίου
οὓς ἀπέστειλεν καὶ πάντα τὰ σημεῖα ἃ ἐνετείλατο
αὐτῷ 29 ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ
συνήγαγον τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ισραηλ 30
καὶ ἐλάλησεν Ααρων πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα
ἃ ἐλάλησεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν καὶ ἐποίησεν
τὰ σημεῖα ἐναντίον τοῦ λαοῦ 31 καὶ ἐπίστευσεν
ὁ λαὸς καὶ ἐχάρη ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τοὺς
υἱοὺς Ισραηλ καὶ ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλῖψιν
κύψας δὲ ὁ λαὸς προσεκύνησεν

5 καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων
πρὸς Φαραω καὶ εἶπαν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ
θεὸς Ισραηλ ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι
ἑορτάσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ 2 καὶ εἶπεν Φαραω τίς
ἐστιν οὗ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ ὥστε
ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ισραηλ οὐκ οἶδα τὸν
κύριον καὶ τὸν Ισραηλ οὐκ ἐξαποστέλλω 3 καὶ
λέγουσιν αὐτῷ ὁ θεὸς τῶν Εβραίων προσκέκληται
ἡμᾶς πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς
τὴν ἔρημον ὅπως θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν μήποτε
συναντήσῃ ἡμῖν θάνατος ἢ φόνος 4 καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἵνα τί Μωυσῆ καὶ
Ααρων διαστρέφετε τὸν λαόν μου ἀπὸ τῶν ἔργων
ἀπέλθατε ἕκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ 5
καὶ εἶπεν Φαραω ἰδοὺ νῦν πολυπληθεῖ ὁ λαός
μὴ οὖν καταπαύσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἔργων
6 συνέταξεν δὲ Φαραω τοῖς ἐργοδιώκταις τοῦ
λαοῦ καὶ τοῖς γραμματεῦσιν λέγων 7 οὐκέτι
προστεθήσεται διδόναι ἄχυρον τῷ λαῷ εἰς τὴν
πλινθουργίαν καθάπερ ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν
αὐτοὶ πορευέσθωσαν καὶ συναγαγέτωσαν ἑαυτοῖς
ἄχυρα 8 καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθείας ἧς
αὐτοὶ ποιοῦσιν καθ’ ἑκάστην ἡμέραν ἐπιβαλεῖς
αὐτοῖς οὐκ ἀφελεῖς οὐδέν σχολάζουσιν γάρ

διὰ τοῦτο κεκράγασιν λέγοντες πορευθῶμεν
καὶ θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν 9 βαρυνέσθω τὰ
ἔργα τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ μεριμνάτωσαν
ταῦτα καὶ μὴ μεριμνάτωσαν ἐν λόγοις κενοῖς 10
κατέσπευδον δὲ αὐτοὺς οἱ ἐργοδιῶκται καὶ οἱ
γραμματεῖς καὶ ἔλεγον πρὸς τὸν λαὸν λέγοντες
τάδε λέγει Φαραω οὐκέτι δίδωμι ὑμῖν ἄχυρα
11 αὐτοὶ ὑμεῖς πορευόμενοι συλλέγετε ἑαυτοῖς
ἄχυρα ὅθεν ἐὰν εὕρητε οὐ γὰρ ἀφαιρεῖται ἀπὸ
τῆς συντάξεως ὑμῶν οὐθέν 12 καὶ διεσπάρη ὁ
λαὸς ἐν ὅλῃ Αἰγύπτῳ συναγαγεῖν καλάμην εἰς
ἄχυρα 13 οἱ δὲ ἐργοδιῶκται κατέσπευδον αὐτοὺς
λέγοντες συντελεῖτε τὰ ἔργα τὰ καθήκοντα καθ’
ἡμέραν καθάπερ καὶ ὅτε τὸ ἄχυρον ἐδίδοτο ὑμῖν
14 καὶ ἐμαστιγώθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ γένους
τῶν υἱῶν Ισραηλ οἱ κατασταθέντες ἐπ’ αὐτοὺς
ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν τοῦ Φαραω λέγοντες διὰ τί οὐ
συνετελέσατε τὰς συντάξεις ὑμῶν τῆς πλινθείας
καθάπερ ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν καὶ τὸ τῆς
σήμερον 15 εἰσελθόντες δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν
υἱῶν Ισραηλ κατεβόησαν πρὸς Φαραω λέγοντες
ἵνα τί οὕτως ποιεῖς τοῖς σοῖς οἰκέταις 16 ἄχυρον
οὐ δίδοται τοῖς οἰκέταις σου καὶ τὴν πλίνθον
ἡμῖν λέγουσιν ποιεῖν καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδές σου
μεμαστίγωνται ἀδικήσεις οὖν τὸν λαόν σου 17
καὶ εἶπεν αὐτοῖς σχολάζετε σχολασταί ἐστε διὰ
τοῦτο λέγετε πορευθῶμεν θύσωμεν τῷ θεῷ
ἡμῶν 18 νῦν οὖν πορευθέντες ἐργάζεσθε τὸ γὰρ
ἄχυρον οὐ δοθήσεται ὑμῖν καὶ τὴν σύνταξιν τῆς
πλινθείας ἀποδώσετε 19 ἑώρων δὲ οἱ γραμματεῖς
τῶν υἱῶν Ισραηλ ἑαυτοὺς ἐν κακοῖς λέγοντες οὐκ
ἀπολείψετε τῆς πλινθείας τὸ καθῆκον τῇ ἡμέρᾳ
20 συνήντησαν δὲ Μωυσῇ καὶ Ααρων ἐρχομένοις
εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐκπορευομένων αὐτῶν
ἀπὸ Φαραω 21 καὶ εἶπαν αὐτοῖς ἴδοι ὁ θεὸς
ὑμᾶς καὶ κρίναι ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὀσμὴν ἡμῶν
ἐναντίον Φαραω καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ δοῦναι ῥομφαίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ
ἀποκτεῖναι ἡμᾶς 22 ἐπέστρεψεν δὲ Μωυσῆς πρὸς
κύριον καὶ εἶπεν κύριε διὰ τί ἐκάκωσας τὸν
λαὸν τοῦτον καὶ ἵνα τί ἀπέσταλκάς με 23 καὶ
ἀφ’ οὗ πεπόρευμαι πρὸς Φαραω λαλῆσαι ἐπὶ τῷ
σῷ ὀνόματι ἐκάκωσεν τὸν λαὸν τοῦτον καὶ οὐκ
ἐρρύσω τὸν λαόν σου

6 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἤδη ὄψει
ἃ ποιήσω τῷ Φαραω ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ
ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ
ἐκβαλεῖ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ 2 ἐλάλησεν
δὲ ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν
ἐγὼ κύριος 3 καὶ ὤφθην πρὸς Αβρααμ καὶ
Ισαακ καὶ Ιακωβ θεὸς ὢν αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομά
μου κύριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς 4 καὶ ἔστησα
τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτοὺς ὥστε δοῦναι
αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων τὴν γῆν ἣν
παρῳκήκασιν ἐν ᾗ καὶ παρῴκησαν ἐπ’ αὐτῆς
5 καὶ ἐγὼ εἰσήκουσα τὸν στεναγμὸν τῶν υἱῶν
Ισραηλ ὃν οἱ Αἰγύπτιοι καταδουλοῦνται αὐτούς
καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης ὑμῶν 6 βάδιζε εἰπὸν
τοῖς υἱοῖς Ισραηλ λέγων ἐγὼ κύριος καὶ ἐξάξω
ὑμᾶς ἀπὸ τῆς δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων καὶ
ῥύσομαι ὑμᾶς ἐκ τῆς δουλείας καὶ λυτρώσομαι
ὑμᾶς ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ κρίσει μεγάλῃ 7 καὶ
λήμψομαι ἐμαυτῷ ὑμᾶς λαὸν ἐμοὶ καὶ ἔσομαι
ὑμῶν θεός καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας
τῶν Αἰγυπτίων 8 καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν

εἰς ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου δοῦναι αὐτὴν
τῷ Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ καὶ δώσω
ὑμῖν αὐτὴν ἐν κλήρῳ ἐγὼ κύριος **9** ἐλάλησεν
δὲ Μωυσῆς οὕτως τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ οὐκ
εἰσήκουσαν Μωυσῇ ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας καὶ
ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σκληρῶν **10** εἶπεν δὲ κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων **11** εἴσελθε λάλησον Φαραω
βασιλεῖ Αἰγύπτου ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς
Ισραηλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ **12** ἐλάλησεν δὲ Μωυσῆς
ἔναντι κυρίου λέγων ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ισραηλ οὐκ
εἰσήκουσάν μου καὶ πῶς εἰσακούσεταί μου
Φαραω ἐγὼ δὲ ἄλογός εἰμι **13** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ συνέταξεν αὐτοῖς πρὸς
Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου ὥστε ἐξαποστεῖλαι
τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου **14** καὶ οὗτοι
ἀρχηγοὶ οἴκων πατριῶν αὐτῶν υἱοὶ Ρουβην
πρωτοτόκου Ισραηλ Ενωχ καὶ Φαλλους Ασρων
καὶ Χαρμι αὕτη ἡ συγγένεια Ρουβην **15** καὶ υἱοὶ
Συμεων Ιεμουηλ καὶ Ιαμιν καὶ Αωδ καὶ Ιαχιν
καὶ Σααρ καὶ Σαουλ ὁ ἐκ τῆς Φοινίσσης αὗται
αἱ πατριαὶ τῶν υἱῶν Συμεων **16** καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα τῶν υἱῶν Λευι κατὰ συγγενείας αὐτῶν
Γεδσων Κααθ καὶ Μεραρι καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Λευι
ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτά **17** καὶ οὗτοι υἱοὶ Γεδσων
Λοβενι καὶ Σεμεϊ οἶκοι πατριᾶς αὐτῶν **18** καὶ
υἱοὶ Κααθ Αμβραμ καὶ Ισσααρ Χεβρων καὶ Οζιηλ
καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Κααθ ἑκατὸν τριάκοντα
ἔτη **19** καὶ υἱοὶ Μεραρι Μοολι καὶ Ομουσι οὗτοι
οἶκοι πατριῶν Λευι κατὰ συγγενείας αὐτῶν **20**
καὶ ἔλαβεν Αμβραμ τὴν Ιωχαβεδ θυγατέρα τοῦ
ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα
καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ τόν τε Ααρων καὶ Μωυσῆν
καὶ Μαριαμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν τὰ δὲ ἔτη τῆς
ζωῆς Αμβραμ ἑκατὸν τριάκοντα δύο ἔτη **21**
καὶ υἱοὶ Ισσααρ Κορε καὶ Ναφεκ καὶ Ζεχρι **22**
καὶ υἱοὶ Οζιηλ Ελισαφαν καὶ Σετρι **23** ἔλαβεν
δὲ Ααρων τὴν Ελισαβεθ θυγατέρα Αμιναδαβ
ἀδελφὴν Νααςσων αὐτῷ γυναῖκα καὶ ἔτεκεν
αὐτῷ τόν τε Ναδαβ καὶ Αβιουδ καὶ Ελεαζαρ καὶ
Ιθαμαρ **24** υἱοὶ δὲ Κορε Ασιρ καὶ Ελκανα καὶ
Αβιασαφ αὗται αἱ γενέσεις Κορε **25** καὶ Ελεαζαρ
ὁ τοῦ Ααρων ἔλαβεν τῶν θυγατέρων Φουτιηλ
αὐτῷ γυναῖκα καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φινεες αὗται
αἱ ἀρχαὶ πατριᾶς Λευιτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν
26 οὗτος Ααρων καὶ Μωυσῆς οἷς εἶπεν αὐτοῖς
ὁ θεὸς ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐκ γῆς
Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν **27** οὗτοί εἰσιν οἱ
διαλεγόμενοι πρὸς Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ
ἐξήγαγον τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς
Ααρων καὶ Μωυσῆς **28** ᾗ ἡμέρᾳ ἐλάλησεν κύριος
Μωυσῇ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ **29** καὶ ἐλάλησεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων ἐγὼ κύριος λάλησον πρὸς
Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου ὅσα ἐγὼ λέγω πρὸς
σέ **30** καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἐναντίον κυρίου ἰδοὺ
ἐγὼ ἰσχνόφωνός εἰμι καὶ πῶς εἰσακούσεταί μου
Φαραω

7 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων ἰδοὺ
δέδωκά σε θεὸν Φαραω καὶ Ααρων ὁ ἀδελφός
σου ἔσται σου προφήτης **2** σὺ δὲ λαλήσεις αὐτῷ
πάντα ὅσα σοι ἐντέλλομαι ὁ δὲ Ααρων ὁ ἀδελφός
σου λαλήσει πρὸς Φαραω ὥστε ἐξαποστεῖλαι
τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ **3** ἐγὼ δὲ
σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραω καὶ πληθυνῶ τὰ
σημεῖά μου καὶ τὰ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ **4** καὶ οὐκ
εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραω καὶ ἐπιβαλῶ τὴν χεῖρά
μου ἐπ᾽ Αἴγυπτον καὶ ἐξάξω σὺν δυνάμει μου τὸν

λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου
σὺν ἐκδικήσει μεγάλῃ 5 καὶ γνώσονται πάντες
οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ἐκτείνων τὴν
χεῖρα ἐπ᾽ Αἴγυπτον καὶ ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ισραηλ
ἐκ μέσου αὐτῶν 6 ἐποίησεν δὲ Μωυσῆς καὶ
Ααρων καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος οὕτως
ἐποίησαν 7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα
Ααρων δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐτῶν ὀγδοήκοντα
τριῶν ἡνίκα ἐλάλησεν πρὸς Φαραω 8 καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων 9 καὶ
ἐὰν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραω λέγων δότε ἡμῖν
σημεῖον ἢ τέρας καὶ ἐρεῖς Ααρων τῷ ἀδελφῷ σου
λαβὲ τὴν ῥάβδον καὶ ῥῖψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν
ἐναντίον Φαραω καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ καὶ ἔσται δράκων 10 εἰσῆλθεν δὲ Μωυσῆς
καὶ Ααρων ἐναντίον Φαραω καὶ τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν οὕτως καθάπερ ἐνετείλατο
αὐτοῖς κύριος καὶ ἔρριψεν Ααρων τὴν ῥάβδον
ἐναντίον Φαραω καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ καὶ ἐγένετο δράκων 11 συνεκάλεσεν
δὲ Φαραω τοὺς σοφιστὰς Αἰγύπτου καὶ τοὺς
φαρμακούς καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν
Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ὡσαύτως
12 καὶ ἔρριψαν ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ καὶ
ἐγένοντο δράκοντες καὶ κατέπιεν ἡ ῥάβδος ἡ
Ααρων τὰς ἐκείνων ῥάβδους 13 καὶ κατίσχυσεν
ἡ καρδία Φαραω καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν
καθάπερ ἐλάλησεν αὐτοῖς κύριος 14 εἶπεν δὲ
κύριος πρὸς Μωυσῆν βεβάρηται ἡ καρδία Φαραω
τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν 15 βάδισον πρὸς
Φαραω τὸ πρωί ἰδοὺ αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ
ὕδωρ καὶ στήσῃ συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ τὸ χεῖλος
τοῦ ποταμοῦ καὶ τὴν ῥάβδον τὴν στραφεῖσαν εἰς
ὄφιν λήμψῃ ἐν τῇ χειρί σου 16 καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτόν κύριος ὁ θεὸς τῶν Εβραίων ἀπέσταλκέν
με πρὸς σὲ λέγων ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου
ἵνα μοι λατρεύσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἰδοὺ οὐκ
εἰσήκουσας ἕως τούτου 17 τάδε λέγει κύριος ἐν
τούτῳ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω τῇ
ῥάβδῳ τῇ ἐν τῇ χειρί μου ἐπὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ
ποταμῷ καὶ μεταβαλεῖ εἰς αἷμα 18 καὶ οἱ ἰχθύες
οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσιν καὶ ἐποζέσει ὁ
ποταμός καὶ οὐ δυνήσονται οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν
ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ 19 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς
Μωυσῆν εἰπὸν Ααρων τῷ ἀδελφῷ σου λαβὲ τὴν
ῥάβδον σου καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ
ὕδατα Αἰγύπτου καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ
ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἕλη αὐτῶν καὶ
ἐπὶ πᾶν συνεστηκὸς ὕδωρ αὐτῶν καὶ ἔσται αἷμα
καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου ἔν τε τοῖς
ξύλοις καὶ ἐν τοῖς λίθοις 20 καὶ ἐποίησαν οὕτως
Μωυσῆς καὶ Ααρων καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς
κύριος καὶ ἐπάρας τῇ ῥάβδῳ αὐτοῦ ἐπάταξεν
τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον Φαραω καὶ
ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ μετέβαλεν
πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ εἰς αἷμα 21
καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελεύτησαν
καὶ ἐπώζεσεν ὁ ποταμός καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ
Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἦν
τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου 22 ἐποίησαν δὲ
ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς
φαρμακείαις αὐτῶν καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία
Φαραω καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθάπερ εἶπεν
κύριος 23 ἐπιστραφεὶς δὲ Φαραω εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπέστησεν τὸν νοῦν αὐτοῦ
οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ 24 ὤρυξαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι

κύκλῳ τοῦ ποταμοῦ ὥστε πιεῖν ὕδωρ καὶ οὐκ
ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ **25** καὶ
ἀνεπληρώθησαν ἑπτὰ ἡμέραι μετὰ τὸ πατάξαι
κύριον τὸν ποταμόν

8 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν εἴσελθε πρὸς
Φαραω καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος
ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν
2 εἰ δὲ μὴ βούλει σὺ ἐξαποστεῖλαι ἰδοὺ ἐγὼ
τύπτω πάντα τὰ ὅριά σου τοῖς βατράχοις **3** καὶ
ἐξερεύξεται ὁ ποταμὸς βατράχους καὶ ἀναβάντες
εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου καὶ εἰς τὰ
ταμίεια τῶν κοιτώνων σου καὶ ἐπὶ τῶν κλινῶν
σου καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων σου
καὶ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐν τοῖς φυράμασίν σου
καὶ ἐν τοῖς κλιβάνοις σου **4** καὶ ἐπὶ σὲ καὶ
ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου
ἀναβήσονται οἱ βάτραχοι **5** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς
Μωυσῆν εἰπὸν Ααρων τῷ ἀδελφῷ σου ἔκτεινον
τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ
ἐπὶ τὰς διώρυγας καὶ ἐπὶ τὰ ἕλη καὶ ἀνάγαγε τοὺς
βατράχους **6** καὶ ἐξέτεινεν Ααρων τὴν χεῖρα ἐπὶ
τὰ ὕδατα Αἰγύπτου καὶ ἀνήγαγεν τοὺς βατράχους
καὶ ἀνεβιβάσθη ὁ βάτραχος καὶ ἐκάλυψεν τὴν
γῆν Αἰγύπτου **7** ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ
ἐπαοιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν
καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου
8 καὶ ἐκάλεσεν Φαραω Μωυσῆν καὶ Ααρων
καὶ εἶπεν εὔξασθε περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον καὶ
περιελέτω τοὺς βατράχους ἀπ’ ἐμοῦ καὶ ἀπὸ
τοῦ ἐμοῦ λαοῦ καὶ ἐξαποστελῶ τὸν λαόν καὶ
θύσωσιν κυρίῳ **9** εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς Φαραω
τάξαι πρός με πότε εὔξωμαι περὶ σοῦ καὶ περὶ
τῶν θεραπόντων σου καὶ περὶ τοῦ λαοῦ σου
ἀφανίσαι τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ
λαοῦ σου καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν πλὴν ἐν
τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται **10** ὁ δὲ εἶπεν εἰς
αὔριον εἶπεν οὖν ὡς εἴρηκας ἵνα εἰδῇς ὅτι οὐκ
ἔστιν ἄλλος πλὴν κυρίου **11** καὶ περιαιρεθήσονται
οἱ βάτραχοι ἀπὸ σοῦ καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν
καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων
σου καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ
ὑπολειφθήσονται **12** ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς καὶ
Ααρων ἀπὸ Φαραω καὶ ἐβόησεν Μωυσῆς πρὸς
κύριον περὶ τοῦ ὁρισμοῦ τῶν βατράχων ὡς
ἐτάξατο Φαραω **13** ἐποίησεν δὲ κύριος καθάπερ
εἶπεν Μωυσῆς καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτραχοι
ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἐκ
τῶν ἀγρῶν **14** καὶ συνήγαγον αὐτοὺς θιμωνιὰς
θιμωνιάς καὶ ὦζεσεν ἡ γῆ **15** ἰδὼν δὲ Φαραω
ὅτι γέγονεν ἀνάψυξις ἐβαρύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ
καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθάπερ ἐλάλησεν
κύριος **16** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν εἰπὸν
Ααρων ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον σου καὶ
πάταξον τὸ χῶμα τῆς γῆς καὶ ἔσονται σκνῖφες ἔν
τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν καὶ ἐν
πάσῃ γῇ Αἰγύπτου **17** ἐξέτεινεν οὖν Ααρων τῇ
χειρὶ τὴν ῥάβδον καὶ ἐπάταξεν τὸ χῶμα τῆς γῆς
καὶ ἐγένοντο οἱ σκνῖφες ἔν τε τοῖς ἀνθρώποις
καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν καὶ ἐν παντὶ χώματι τῆς
γῆς ἐγένοντο οἱ σκνῖφες ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου
18 ἐποιήσαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ ταῖς
φαρμακείαις αὐτῶν ἐξαγαγεῖν τὸν σκνῖφα καὶ
οὐκ ἠδύναντο καὶ ἐγένοντο οἱ σκνῖφες ἐν τοῖς
ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν **19** εἶπαν οὖν
οἱ ἐπαοιδοὶ τῷ Φαραω δάκτυλος θεοῦ ἐστιν
τοῦτο καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραω καὶ οὐκ

εἰσήκουσεν αὐτῶν καθάπερ ἐλάλησεν κύριος
20 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ὄρθρισον τὸ
πρωὶ καὶ στῆθι ἐναντίον Φαραω καὶ ἰδοὺ αὐτὸς
ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν
τάδε λέγει κύριος ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου
ἵνα μοι λατρεύσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ **21** ἐὰν δὲ
μὴ βούλῃ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπαποστέλλω ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς
σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους
ὑμῶν κυνόμυιαν καὶ πλησθήσονται αἱ οἰκίαι
τῶν Αἰγυπτίων τῆς κυνομυίης καὶ εἰς τὴν γῆν
ἐφ᾽ ἧς εἰσιν ἐπ᾽ αὐτῆς **22** καὶ παραδοξάσω ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν γῆν Γεσεμ ἐφ᾽ ἧς ὁ λαός
μου ἔπεστιν ἐπ᾽ αὐτῆς ἐφ᾽ ἧς οὐκ ἔσται ἐκεῖ ἡ
κυνόμυια ἵνα εἰδῇς ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ κύριος
πάσης τῆς γῆς **23** καὶ δώσω διαστολὴν ἀνὰ μέσον
τοῦ ἐμοῦ λαοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σοῦ λαοῦ ἐν
δὲ τῇ αὔριον ἔσται τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς
24 ἐποίησεν δὲ κύριος οὕτως καὶ παρεγένετο ἡ
κυνόμυια πλῆθος εἰς τοὺς οἴκους Φαραω καὶ
εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ εἰς
πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ ἐξωλεθρεύθη ἡ
γῆ ἀπὸ τῆς κυνομυίης **25** ἐκάλεσεν δὲ Φαραω
Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων ἐλθόντες θύσατε τῷ
θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ γῇ **26** καὶ εἶπεν Μωυσῆς οὐ
δυνατὸν γενέσθαι οὕτως τὰ γὰρ βδελύγματα
τῶν Αἰγυπτίων θύσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν
ἐὰν γὰρ θύσωμεν τὰ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων
ἐναντίον αὐτῶν λιθοβοληθησόμεθα **27** ὁδὸν
τριῶν ἡμερῶν πορευσόμεθα εἰς τὴν ἔρημον καὶ
θύσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν καθάπερ εἶπεν
ἡμῖν **28** καὶ εἶπεν Φαραω ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς
καὶ θύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἀλλ᾽ οὐ μακρὰν ἀποτενεῖτε πορευθῆναι εὔξασθε
οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον **29** εἶπεν δὲ Μωυσῆς
ὅδε ἐγὼ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ καὶ εὔξομαι πρὸς
τὸν θεόν καὶ ἀπελεύσεται ἡ κυνόμυια ἀπὸ σοῦ
καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου
αὔριον μὴ προσθῇς ἔτι Φαραω ἐξαπατῆσαι τοῦ μὴ
ἐξαποστεῖλαι τὸν λαὸν θῦσαι κυρίῳ **30** ἐξῆλθεν
δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραω καὶ ηὔξατο πρὸς τὸν θεόν
31 ἐποίησεν δὲ κύριος καθάπερ εἶπεν Μωυσῆς
καὶ περιεῖλεν τὴν κυνόμυιαν ἀπὸ Φαραω καὶ
τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ
οὐ κατελείφθη οὐδεμία **32** καὶ ἐβάρυνεν Φαραω
τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ καιροῦ τούτου
καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν

9 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν εἴσελθε πρὸς
Φαραω καὶ ἐρεῖς αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς
τῶν Εβραίων ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι
λατρεύσωσιν **2** εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι
τὸν λαόν μου ἀλλ᾽ ἔτι ἐγκρατεῖς αὐτοῦ **3** ἰδοὺ χεὶρ
κυρίου ἐπέσται ἐν τοῖς κτήνεσίν σου τοῖς ἐν τοῖς
πεδίοις ἔν τε τοῖς ἵπποις καὶ ἐν τοῖς ὑποζυγίοις
καὶ ταῖς καμήλοις καὶ βουσὶν καὶ προβάτοις
θάνατος μέγας σφόδρα **4** καὶ παραδοξάσω ἐγὼ
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν
τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν
υἱῶν Ισραηλ οὐ τελευτήσει ἀπὸ πάντων τῶν
τοῦ Ισραηλ υἱῶν ῥητόν **5** καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς
ὅρον λέγων ἐν τῇ αὔριον ποιήσει κύριος τὸ ῥῆμα
τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς **6** καὶ ἐποίησεν κύριος τὸ ῥῆμα
τοῦτο τῇ ἐπαύριον καὶ ἐτελεύτησεν πάντα τὰ
κτήνη τῶν Αἰγυπτίων ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν
υἱῶν Ισραηλ οὐκ ἐτελεύτησεν οὐδέν **7** ἰδὼν δὲ
Φαραω ὅτι οὐκ ἐτελεύτησεν ἀπὸ πάντων τῶν

κτηνῶν τῶν υἱῶν Ισραηλ οὐδέν ἐβαρύνθη ἡ
καρδία Φαραω καὶ οὐκ ἐξαπέστειλεν τὸν λαόν
8 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων
λέγων λάβετε ὑμεῖς πλήρεις τὰς χεῖρας αἰθάλης
καμιναίας καὶ πασάτω Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανὸν
ἐναντίον Φαραω καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ 9 καὶ γενηθήτω κονιορτὸς ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν Αἰγύπτου καὶ ἔσται ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ
ἐπὶ τὰ τετράποδα ἕλκη φλυκτίδες ἀναζέουσαι ἔν
τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν καὶ ἐν
πάσῃ γῇ Αἰγύπτου 10 καὶ ἔλαβεν τὴν αἰθάλην τῆς
καμιναίας ἐναντίον Φαραω καὶ ἔπασεν αὐτὴν
Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἐγένετο ἕλκη
φλυκτίδες ἀναζέουσαι ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ
ἐν τοῖς τετράποσιν 11 καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ
φαρμακοὶ στῆναι ἐναντίον Μωυσῆ διὰ τὰ ἕλκη
ἐγένετο γὰρ τὰ ἕλκη ἐν τοῖς φαρμακοῖς καὶ ἐν
πάσῃ γῇ Αἰγύπτου 12 ἐσκλήρυνεν δὲ κύριος
τὴν καρδίαν Φαραω καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν
καθὰ συνέταξεν κύριος 13 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς
Μωυσῆν ὄρθρισον τὸ πρωὶ καὶ στῆθι ἐναντίον
Φαραω καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος ὁ
θεὸς τῶν Εβραίων ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου
ἵνα λατρεύσωσίν μοι 14 ἐν τῷ γὰρ νῦν καιρῷ
ἐγὼ ἐξαποστέλλω πάντα τὰ συναντήματά μου
εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ τῶν θεραπόντων σου
καὶ τοῦ λαοῦ σου ἵν' εἰδῇς ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ἐγὼ
ἄλλος ἐν πάσῃ τῇ γῇ 15 νῦν γὰρ ἀποστείλας τὴν
χεῖρα πατάξω σε καὶ τὸν λαόν σου θανάτῳ καὶ
ἐκτριβήσῃ ἀπὸ τῆς γῆς 16 καὶ ἕνεκεν τούτου
διετηρήθης ἵνα ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν ἰσχύν μου
καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ
γῇ 17 ἔτι οὖν σὺ ἐμποιῇ τοῦ λαοῦ μου τοῦ μὴ
ἐξαποστεῖλαι αὐτούς 18 ἰδοὺ ἐγὼ ὕω ταύτην
τὴν ὥραν αὔριον χάλαζαν πολλὴν σφόδρα ἥτις
τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας
ἔκτισται ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 19 νῦν οὖν
κατάσπευσον συναγαγεῖν τὰ κτήνη σου καὶ ὅσα
σοί ἐστιν ἐν τῷ πεδίῳ πάντες γὰρ οἱ ἄνθρωποι
καὶ τὰ κτήνη ὅσα ἂν εὑρεθῇ ἐν τῷ πεδίῳ καὶ μὴ
εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν πέσῃ δὲ ἐπ' αὐτὰ ἡ χάλαζα
τελευτήσει 20 ὁ φοβούμενος τὸ ῥῆμα κυρίου τῶν
θεραπόντων Φαραω συνήγαγεν τὰ κτήνη αὐτοῦ
εἰς τοὺς οἴκους 21 ὃς δὲ μὴ προσέσχεν τῇ διανοίᾳ
εἰς τὸ ῥῆμα κυρίου ἀφῆκεν τὰ κτήνη ἐν τοῖς
πεδίοις 22 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον
τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἔσται χάλαζα
ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου ἐπί τε τοὺς ἀνθρώπους
καὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐπὶ τῆς
γῆς 23 ἐξέτεινεν δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν
οὐρανόν καὶ κύριος ἔδωκεν φωνὰς καὶ χάλαζαν
καὶ διέτρεχεν τὸ πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔβρεξεν
κύριος χάλαζαν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου 24 ἦν
δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ ἡ
δὲ χάλαζα πολλὴ σφόδρα σφόδρα ἥτις τοιαύτη
οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ ἀφ' οὗ γεγένηται ἐπ'
αὐτῆς ἔθνος 25 ἐπάταξεν δὲ ἡ χάλαζα ἐν πάσῃ γῇ
Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ πᾶσαν
βοτάνην τὴν ἐν τῷ πεδίῳ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα
καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις συνέτριψεν
ἡ χάλαζα 26 πλὴν ἐν γῇ Γεσεμ οὗ ἦσαν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ οὐκ ἐγένετο ἡ χάλαζα 27 ἀποστείλας
δὲ Φαραω ἐκάλεσεν Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ
εἶπεν αὐτοῖς ἡμάρτηκα τὸ νῦν ὁ κύριος δίκαιος
ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἀσεβεῖς 28 εὔξασθε
οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον καὶ παυσάσθω τοῦ

γενηθῆναι φωνὰς θεοῦ καὶ χάλαζαν καὶ πῦρ
καὶ ἐξαποστελῶ ὑμᾶς καὶ οὐκέτι προσθήσεσθε
μένειν **29** εἶπεν δὲ αὐτῷ Μωυσῆς ὡς ἂν ἐξέλθω
τὴν πόλιν ἐκπετάσω τὰς χεῖράς μου πρὸς κύριον
καὶ αἱ φωναὶ παύσονται καὶ ἡ χάλαζα καὶ ὁ
ὑετὸς οὐκ ἔσται ἔτι ἵνα γνῷς ὅτι τοῦ κυρίου ἡ γῆ
30 καὶ σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου ἐπίσταμαι ὅτι
οὐδέπω πεφόβησθε τὸν κύριον **31** τὸ δὲ λίνον
καὶ ἡ κριθὴ ἐπλήγη ἡ γὰρ κριθὴ παρεστηκυῖα
τὸ δὲ λίνον σπερματίζον **32** ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ
ὀλύρα οὐκ ἐπλήγη ὄψιμα γὰρ ἦν **33** ἐξῆλθεν
δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραω ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ
ἐξεπέτασεν τὰς χεῖρας πρὸς κύριον καὶ αἱ φωναὶ
ἐπαύσαντο καὶ ἡ χάλαζα καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσταξεν
ἔτι ἐπὶ τὴν γῆν **34** ἰδὼν δὲ Φαραω ὅτι πέπαυται ὁ
ὑετὸς καὶ ἡ χάλαζα καὶ αἱ φωναί προσέθετο τοῦ
ἁμαρτάνειν καὶ ἐβάρυνεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ
τῶν θεραπόντων αὐτοῦ **35** καὶ ἐσκληρύνθη ἡ
καρδία Φαραω καὶ οὐκ ἐξαπέστειλεν τοὺς υἱοὺς
Ισραηλ καθάπερ ἐλάλησεν κύριος τῷ Μωυσῇ

10 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων εἴσελθε
πρὸς Φαραω ἐγὼ γὰρ ἐσκλήρυνα αὐτοῦ τὴν
καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἵνα ἑξῆς
ἐπέλθῃ τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπ' αὐτούς **2** ὅπως
διηγήσησθε εἰς τὰ ὦτα τῶν τέκνων ὑμῶν καὶ τοῖς
τέκνοις τῶν τέκνων ὑμῶν ὅσα ἐμπέπαιχα τοῖς
Αἰγυπτίοις καὶ τὰ σημεῖά μου ἃ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς
καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος **3** εἰσῆλθεν δὲ
Μωυσῆς καὶ Ααρων ἐναντίον Φαραω καὶ εἶπαν
αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν Εβραίων ἕως
τίνος οὐ βούλει ἐντραπῆναί με ἐξαπόστειλον τὸν
λαόν μου ἵνα λατρεύσωσίν μοι **4** ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς
σὺ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω
ταύτην τὴν ὥραν αὔριον ἀκρίδα πολλὴν ἐπὶ
πάντα τὰ ὅριά σου **5** καὶ καλύψει τὴν ὄψιν τῆς γῆς
καὶ οὐ δυνήσῃ κατιδεῖν τὴν γῆν καὶ κατέδεται
πᾶν τὸ περισσὸν τῆς γῆς τὸ καταλειφθέν ὃ
κατέλιπεν ὑμῖν ἡ χάλαζα καὶ κατέδεται πᾶν
ξύλον τὸ φυόμενον ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς **6** καὶ
πλησθήσονταί σου αἱ οἰκίαι καὶ αἱ οἰκίαι τῶν
θεραπόντων σου καὶ πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἐν πάσῃ γῇ
τῶν Αἰγυπτίων ἃ οὐδέποτε ἑωράκασιν οἱ πατέρες
σου οὐδὲ οἱ πρόπαπποι αὐτῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας
γεγόνασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
καὶ ἐκκλίνας Μωυσῆς ἐξῆλθεν ἀπὸ Φαραω **7** καὶ
λέγουσιν οἱ θεράποντες Φαραω πρὸς αὐτόν ἕως
τίνος ἔσται τοῦτο ἡμῖν σκῶλον ἐξαπόστειλον
τοὺς ἀνθρώπους ὅπως λατρεύσωσιν τῷ θεῷ
αὐτῶν ἢ εἰδέναι βούλει ὅτι ἀπόλωλεν Αἴγυπτος
8 καὶ ἀπέστρεψαν τόν τε Μωυσῆν καὶ Ααρων
πρὸς Φαραω καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορεύεσθε καὶ
λατρεύσατε τῷ θεῷ ὑμῶν τίνες δὲ καὶ τίνες
εἰσὶν οἱ πορευόμενοι **9** καὶ λέγει Μωυσῆς σὺν
τοῖς νεανίσκοις καὶ πρεσβυτέροις πορευσόμεθα
σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ θυγατράσιν καὶ προβάτοις
καὶ βουσὶν ἡμῶν ἔστιν γὰρ ἑορτὴ κυρίου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν **10** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἔστω οὕτως
κύριος μεθ' ὑμῶν καθότι ἀποστέλλω ὑμᾶς μὴ καὶ
τὴν ἀποσκευὴν ὑμῶν ἴδετε ὅτι πονηρία πρόκειται
ὑμῖν **11** μὴ οὕτως πορευέσθωσαν δὲ οἱ ἄνδρες
καὶ λατρεύσατε τῷ θεῷ τοῦτο γὰρ αὐτοὶ ζητεῖτε
ἐξέβαλον δὲ αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου Φαραω **12**
εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χεῖρα
ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου καὶ ἀναβήτω ἀκρὶς ἐπὶ τὴν
γῆν καὶ κατέδεται πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς καὶ
πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων ὃν ὑπελίπετο ἡ

χάλαζα 13 καὶ ἐπῆρεν Μωυσῆς τὴν ῥάβδον εἰς
τὸν οὐρανόν καὶ κύριος ἐπήγαγεν ἄνεμον νότον
ἐπὶ τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην
τὴν νύκτα τὸ πρωὶ ἐγενήθη καὶ ὁ ἄνεμος ὁ νότος
ἀνέλαβεν τὴν ἀκρίδα 14 καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν ἐπὶ
πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ πάντα
τὰ ὅρια Αἰγύπτου πολλὴ σφόδρα προτέρα αὐτῆς
οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀκρὶς καὶ μετὰ ταῦτα οὐκ
ἔσται οὕτως 15 καὶ ἐκάλυψεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς
καὶ ἐφθάρη ἡ γῆ καὶ κατέφαγεν πᾶσαν βοτάνην
τῆς γῆς καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων ὃς
ὑπελείφθη ἀπὸ τῆς χαλάζης οὐχ ὑπελείφθη
χλωρὸν οὐδὲν ἐν τοῖς ξύλοις καὶ ἐν πάσῃ βοτάνῃ
τοῦ πεδίου ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου 16 κατέσπευδεν
δὲ Φαραω καλέσαι Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων
ἡμάρτηκα ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ εἰς
ὑμᾶς 17 προσδέξασθε οὖν μου τὴν ἁμαρτίαν ἔτι
νῦν καὶ προσεύξασθε πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν
καὶ περιελέτω ἀπ’ ἐμοῦ τὸν θάνατον τοῦτον 18
ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραω καὶ ηὔξατο πρὸς
τὸν θεόν 19 καὶ μετέβαλεν κύριος ἄνεμον ἀπὸ
θαλάσσης σφοδρόν καὶ ἀνέλαβεν τὴν ἀκρίδα καὶ
ἐνέβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ
οὐχ ὑπελείφθη ἀκρὶς μία ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου
20 καὶ ἐσκλήρυνεν κύριος τὴν καρδίαν Φαραω
καὶ οὐκ ἐξαπέστειλεν τοὺς υἱοὺς Ισραηλ 21 εἶπεν
δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
εἰς τὸν οὐρανόν καὶ γενηθήτω σκότος ἐπὶ γῆν
Αἰγύπτου ψηλαφητὸν σκότος 22 ἐξέτεινεν δὲ
Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἐγένετο
σκότος γνόφος θύελλα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου
τρεῖς ἡμέρας 23 καὶ οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας καὶ οὐκ ἐξανέστη οὐδεὶς ἐκ
τῆς κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας πᾶσι δὲ τοῖς υἱοῖς
Ισραηλ ἦν φῶς ἐν πᾶσιν οἷς κατεγίνοντο 24 καὶ
ἐκάλεσεν Φαραω Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων
βαδίζετε λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν πλὴν
τῶν προβάτων καὶ τῶν βοῶν ὑπολίπεσθε καὶ
ἡ ἀποσκευὴ ὑμῶν ἀποτρεχέτω μεθ’ ὑμῶν 25
καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἀλλὰ καὶ σὺ δώσεις ἡμῖν
ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας ἃ ποιήσομεν κυρίῳ
τῷ θεῷ ἡμῶν 26 καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν πορεύσεται
μεθ’ ἡμῶν καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ὁπλήν ἀπ’
αὐτῶν γὰρ λημψόμεθα λατρεῦσαι κυρίῳ τῷ θεῷ
ἡμῶν ἡμεῖς δὲ οὐκ οἴδαμεν τί λατρεύσωμεν
κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐκεῖ
27 ἐσκλήρυνεν δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραω
καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἐξαποστεῖλαι αὐτούς 28 καὶ
λέγει Φαραω ἄπελθε ἀπ’ ἐμοῦ πρόσεχε σεαυτῷ
ἔτι προσθεῖναι ἰδεῖν μου τὸ πρόσωπον ᾗ δ’ ἂν
ἡμέρᾳ ὀφθῇς μοι ἀποθανῇ 29 λέγει δὲ Μωυσῆς
εἴρηκας οὐκέτι ὀφθήσομαί σοι εἰς πρόσωπον

11 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔτι μίαν
πληγὴν ἐπάξω ἐπὶ Φαραω καὶ ἐπ’ Αἴγυπτον καὶ
μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς ἐντεῦθεν ὅταν
δὲ ἐξαποστέλλῃ ὑμᾶς σὺν παντὶ ἐκβαλεῖ ὑμᾶς
ἐκβολῇ 2 λάλησον οὖν κρυφῇ εἰς τὰ ὦτα τοῦ
λαοῦ καὶ αἰτησάτω ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον καὶ
γυνὴ παρὰ τῆς πλησίον σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ
καὶ ἱματισμόν 3 κύριος δὲ ἔδωκεν τὴν χάριν τῷ
λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἔχρησαν
αὐτοῖς καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς μέγας ἐγενήθη
σφόδρα ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐναντίον
Φαραω καὶ ἐναντίον πάντων τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ 4 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τάδε λέγει κύριος
περὶ μέσας νύκτας ἐγὼ εἰσπορεύομαι εἰς μέσον

Αἰγύπτου 5 καὶ τελευτήσει πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραω ὃς κάθηται ἐπὶ
τοῦ θρόνου καὶ ἕως πρωτοτόκου τῆς θεραπαίνης
τῆς παρὰ τὸν μύλον καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς
κτήνους 6 καὶ ἔσται κραυγὴ μεγάλη κατὰ πᾶσαν
γῆν Αἰγύπτου ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν καὶ
τοιαύτη οὐκέτι προστεθήσεται 7 καὶ ἐν πᾶσι τοῖς
υἱοῖς Ισραηλ οὐ γρύξει κύων τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ
ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ὅπως εἰδῇς ὅσα
παραδοξάσει κύριος ἀνὰ μέσον τῶν Αἰγυπτίων
καὶ τοῦ Ισραηλ 8 καὶ καταβήσονται πάντες οἱ
παῖδές σου οὗτοι πρός με καὶ προκυνήσουσίν
με λέγοντες ἔξελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ λαός σου οὗ
σὺ ἀφηγῇ καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσομαι ἐξῆλθεν
δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραω μετὰ θυμοῦ 9 εἶπεν δὲ
κύριος πρὸς Μωυσῆν οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν
Φαραω ἵνα πληθύνων πληθύνω μου τὰ σημεῖα
καὶ τὰ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ 10 Μωυσῆς δὲ
καὶ Ααρων ἐποίησαν πάντα τὰ σημεῖα καὶ τὰ
τέρατα ταῦτα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐναντίον Φαραω
ἐσκλήρυνεν δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραω καὶ
οὐκ ἠθέλησεν ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ισραηλ
ἐκ γῆς Αἰγύπτου

12 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων
ἐν γῇ Αἰγύπτου λέγων 2 ὁ μὴν οὗτος ὑμῖν ἀρχὴ
μηνῶν πρῶτός ἐστιν ὑμῖν ἐν τοῖς μησὶν τοῦ
ἐνιαυτοῦ 3 λάλησον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν
υἱῶν Ισραηλ λέγων τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς
τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ᾽ οἴκους
πατριῶν ἕκαστος πρόβατον κατ᾽ οἰκίαν 4 ἐὰν δὲ
ὀλιγοστοὶ ὦσιν οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ ὥστε μὴ ἱκανοὺς
εἶναι εἰς πρόβατον συλλήμψεται μεθ᾽ ἑαυτοῦ τὸν
γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν
ἕκαστος τὸ ἀρκοῦν αὐτῷ συναριθμήσεται εἰς
πρόβατον 5 πρόβατον τέλειον ἄρσεν ἐνιαύσιον
ἔσται ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων
λήμψεσθε 6 καὶ ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον ἕως
τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης τοῦ μηνὸς τούτου καὶ
σφάξουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος συναγωγῆς υἱῶν
Ισραηλ πρὸς ἑσπέραν 7 καὶ λήμψονται ἀπὸ τοῦ
αἵματος καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν καὶ
ἐπὶ τὴν φλιὰν ἐν τοῖς οἴκοις ἐν οἷς ἐὰν φάγωσιν
αὐτὰ ἐν αὐτοῖς 8 καὶ φάγονται τὰ κρέα τῇ νυκτὶ
ταύτῃ ὀπτὰ πυρὶ καὶ ἄζυμα ἐπὶ πικρίδων ἔδονται
9 οὐκ ἔδεσθε ἀπ᾽ αὐτῶν ὠμὸν οὐδὲ ἡψημένον ἐν
ὕδατι ἀλλ᾽ ἢ ὀπτὰ πυρί κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσὶν
καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις 10 οὐκ ἀπολείψετε ἀπ᾽ αὐτοῦ
ἕως πρωὶ καὶ ὀστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ᾽ αὐτοῦ
τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπ᾽ αὐτοῦ ἕως πρωὶ ἐν
πυρὶ κατακαύσετε 11 οὕτως δὲ φάγεσθε αὐτό αἱ
ὀσφύες ὑμῶν περιεζωσμέναι καὶ τὰ ὑποδήματα
ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν καὶ αἱ βακτηρίαι ἐν ταῖς
χερσὶν ὑμῶν καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς
πασχα ἐστὶν κυρίῳ 12 καὶ διελεύσομαι ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ καὶ πατάξω πᾶν
πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως
κτήνους καὶ ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν Αἰγυπτίων
ποιήσω τὴν ἐκδίκησιν ἐγὼ κύριος 13 καὶ ἔσται
τὸ αἷμα ὑμῖν ἐν σημείῳ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν ἐν αἷς
ὑμεῖς ἐστε ἐκεῖ καὶ ὄψομαι τὸ αἷμα καὶ σκεπάσω
ὑμᾶς καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν πληγὴ τοῦ ἐκτριβῆναι
ὅταν παίω ἐν γῇ Αἰγύπτῳ 14 καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα
ὑμῖν αὕτη μνημόσυνον καὶ ἑορτάσετε αὐτὴν
ἑορτὴν κυρίῳ εἰς πάσας τὰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον
αἰώνιον ἑορτάσετε αὐτήν 15 ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα
ἔδεσθε ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἀφανιεῖτε

ζύμην ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζύμην
ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ισραηλ ἀπὸ
τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς
ἑβδόμης 16 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κληθήσεται
ἁγία καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται
ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐταῖς
πλὴν ὅσα ποιηθήσεται πάσῃ ψυχῇ τοῦτο μόνον
ποιηθήσεται ὑμῖν 17 καὶ φυλάξεσθε τὴν ἐντολὴν
ταύτην ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν
ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν
ταύτην εἰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον 18
ἐναρχομένου τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ
μηνὸς τοῦ πρώτου ἀφ᾽ ἑσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα
ἕως ἡμέρας μιᾶς καὶ εἰκάδος τοῦ μηνὸς ἕως
ἑσπέρας 19 ἑπτὰ ἡμέρας ζύμη οὐχ εὑρεθήσεται
ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζυμωτόν
ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ συναγωγῆς
Ισραηλ ἔν τε τοῖς γειώραις καὶ αὐτόχθοσιν τῆς
γῆς 20 πᾶν ζυμωτὸν οὐκ ἔδεσθε ἐν παντὶ δὲ
κατοικητηρίῳ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα 21 ἐκάλεσεν δὲ
Μωυσῆς πᾶσαν γερουσίαν υἱῶν Ισραηλ καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτούς ἀπελθόντες λάβετε ὑμῖν ἑαυτοῖς
πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν καὶ θύσατε
τὸ πασχα 22 λήμψεσθε δὲ δέσμην ὑσσώπου καὶ
βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ παρὰ τὴν θύραν
καθίξετε τῆς φλιᾶς καὶ ἐπ᾽ ἀμφοτέρων τῶν
σταθμῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος ὅ ἐστιν παρὰ τὴν θύραν
ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν
τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως πρωί 23 καὶ παρελεύσεται
κύριος πατάξαι τοὺς Αἰγυπτίους καὶ ὄψεται τὸ
αἷμα ἐπὶ τῆς φλιᾶς καὶ ἐπ᾽ ἀμφοτέρων τῶν
σταθμῶν καὶ παρελεύσεται κύριος τὴν θύραν καὶ
οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλεθρεύοντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς
οἰκίας ὑμῶν πατάξαι 24 καὶ φυλάξεσθε τὸ ῥῆμα
τοῦτο νόμιμον σεαυτῷ καὶ τοῖς υἱοῖς σου ἕως
αἰῶνος 25 ἐὰν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἂν
δῷ κύριος ὑμῖν καθότι ἐλάλησεν φυλάξεσθε τὴν
λατρείαν ταύτην 26 καὶ ἔσται ἐὰν λέγωσιν πρὸς
ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν τίς ἡ λατρεία αὕτη 27 καὶ ἐρεῖτε
αὐτοῖς θυσία τὸ πασχα τοῦτο κυρίῳ ὡς ἐσκέπασεν
τοὺς οἴκους τῶν υἱῶν Ισραηλ ἐν Αἰγύπτῳ ἡνίκα
ἐπάταξεν τοὺς Αἰγυπτίους τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν
ἐρρύσατο καὶ κύψας ὁ λαὸς προσεκύνησεν 28
καὶ ἀπελθόντες ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ καθὰ
ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ααρων οὕτως
ἐποίησαν 29 ἐγενήθη δὲ μεσούσης τῆς νυκτὸς καὶ
κύριος ἐπάταξεν πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραω τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ
θρόνου ἕως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτίδος τῆς ἐν
τῷ λάκκῳ καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους
30 καὶ ἀναστὰς Φαραω νυκτὸς καὶ πάντες οἱ
θεράποντες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι καὶ
ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ
οὐ γὰρ ἦν οἰκία ἐν ᾗ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ τεθνηκώς
31 καὶ ἐκάλεσεν Φαραω Μωυσῆν καὶ Ααρων
νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀνάστητε καὶ ἐξέλθατε
ἐκ τοῦ λαοῦ μου καὶ ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ισραηλ
βαδίζετε καὶ λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν
καθὰ λέγετε 32 καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας
ὑμῶν ἀναλαβόντες πορεύεσθε εὐλογήσατε δὲ
κἀμέ 33 καὶ κατεβιάζοντο οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν
σπουδῇ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς εἶπαν γὰρ
ὅτι πάντες ἡμεῖς ἀποθνῄσκομεν 34 ἀνέλαβεν δὲ
ὁ λαὸς τὸ σταῖς πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα
αὐτῶν ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν ἐπὶ
τῶν ὤμων 35 οἱ δὲ υἱοὶ Ισραηλ ἐποίησαν καθὰ

συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς καὶ ᾔτησαν παρὰ
τῶν Αἰγυπτίων σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ
ἱματισμόν **36** καὶ κύριος ἔδωκεν τὴν χάριν
τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ
ἔχρησαν αὐτοῖς καὶ ἐσκύλευσαν τοὺς Αἰγυπτίους
37 ἀπάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐκ Ραμεσση
εἰς Σοκχωθα εἰς ἑξακοσίας χιλιάδας πεζῶν οἱ
ἄνδρες πλὴν τῆς ἀποσκευῆς **38** καὶ ἐπίμικτος
πολὺς συνανέβη αὐτοῖς καὶ πρόβατα καὶ βόες
καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα **39** καὶ ἔπεψαν τὸ σταῖς
ὃ ἐξήνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου ἐγκρυφίας ἀζύμους οὐ
γὰρ ἐζυμώθη ἐξέβαλον γὰρ αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι
καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐπιμεῖναι οὐδὲ ἐπισιτισμὸν
ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν ὁδόν **40** ἡ δὲ κατοίκησις
τῶν υἱῶν Ισραηλ ἣν κατῴκησαν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
καὶ ἐν γῇ Χανααν ἔτη τετρακόσια τριάκοντα
41 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ τετρακόσια τριάκοντα
ἔτη ἐξῆλθεν πᾶσα ἡ δύναμις κυρίου ἐκ γῆς
Αἰγύπτου **42** νυκτὸς προφυλακή ἐστιν τῷ κυρίῳ
ὥστε ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκείνη
ἡ νὺξ αὕτη προφυλακὴ κυρίῳ ὥστε πᾶσι τοῖς
υἱοῖς Ισραηλ εἶναι εἰς γενεὰς αὐτῶν **43** εἶπεν δὲ
κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων οὗτος ὁ
νόμος τοῦ πασχα πᾶς ἀλλογενὴς οὐκ ἔδεται ἀπ’
αὐτοῦ **44** καὶ πᾶν οἰκέτην τινὸς ἢ ἀργυρώνητον
περιτεμεῖς αὐτόν καὶ τότε φάγεται ἀπ’ αὐτοῦ **45**
πάροικος ἢ μισθωτὸς οὐκ ἔδεται ἀπ’ αὐτοῦ **46** ἐν
οἰκίᾳ μιᾷ βρωθήσεται καὶ οὐκ ἐξοίσετε ἐκ τῆς
οἰκίας τῶν κρεῶν ἔξω καὶ ὀστοῦν οὐ συντρίψετε
ἀπ’ αὐτοῦ **47** πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ισραηλ
ποιήσει αὐτό **48** ἐὰν δέ τις προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς
προσήλυτος ποιῆσαι τὸ πασχα κυρίῳ περιτεμεῖς
αὐτοῦ πᾶν ἀρσενικόν καὶ τότε προσελεύσεται
ποιῆσαι αὐτὸ καὶ ἔσται ὥσπερ καὶ ὁ αὐτόχθων
τῆς γῆς πᾶς ἀπερίτμητος οὐκ ἔδεται ἀπ’ αὐτοῦ **49**
νόμος εἷς ἔσται τῷ ἐγχωρίῳ καὶ τῷ προσελθόντι
προσηλύτῳ ἐν ὑμῖν **50** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ
Ααρων πρὸς αὐτούς οὕτως ἐποίησαν **51** καὶ
ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξήγαγεν κύριος
τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει
αὐτῶν

13 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 ἁγίασόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς
διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ
ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ἐμοί ἐστιν **3** εἶπεν δὲ
Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν μνημονεύετε τὴν ἡμέραν
ταύτην ἐν ᾗ ἐξήλθατε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου
δουλείας ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς
κύριος ἐντεῦθεν καὶ οὐ βρωθήσεται ζύμη **4** ἐν γὰρ
τῇ σήμερον ὑμεῖς ἐκπορεύεσθε ἐν μηνὶ τῶν νέων
5 καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός
σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων
καὶ Ευαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Αμορραίων
καὶ Φερεζαίων καὶ Ιεβουσαίων ἣν ὤμοσεν τοῖς
πατράσιν σου δοῦναί σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
μέλι καὶ ποιήσεις τὴν λατρείαν ταύτην ἐν τῷ
μηνὶ τούτῳ **6** ἓξ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα τῇ δὲ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἑορτὴ κυρίου **7** ἄζυμα ἔδεσθε
τὰς ἑπτὰ ἡμέρας οὐκ ὀφθήσεταί σοι ζυμωτόν
οὐδὲ ἔσται σοι ζύμη ἐν πᾶσιν τοῖς ὁρίοις σου **8**
καὶ ἀναγγελεῖς τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
λέγων διὰ τοῦτο ἐποίησεν κύριος ὁ θεός μοι
ὡς ἐξεπορευόμην ἐξ Αἰγύπτου **9** καὶ ἔσται σοι
σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ μνημόσυνον
πρὸ ὀφθαλμῶν σου ὅπως ἂν γένηται ὁ νόμος

κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ
ἐξήγαγέν σε κύριος ὁ θεὸς ἐξ Αἰγύπτου **10** καὶ
φυλάξεσθε τὸν νόμον τοῦτον κατὰ καιροὺς
ὡρῶν ἀφ’ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας **11** καὶ ἔσται ὡς ἂν
εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν
Χαναναίων ὃν τρόπον ὤμοσεν τοῖς πατράσιν
σου καὶ δώσει σοι αὐτήν **12** καὶ ἀφελεῖς πᾶν
διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά τῷ κυρίῳ πᾶν
διανοῖγον μήτραν ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐν τοῖς
κτήνεσίν σου ὅσα ἐὰν γένηταί σοι τὰ ἀρσενικά
ἁγιάσεις τῷ κυρίῳ **13** πᾶν διανοῖγον μήτραν ὄνου
ἀλλάξεις προβάτῳ ἐὰν δὲ μὴ ἀλλάξῃς λυτρώσῃ
αὐτό πᾶν πρωτότοκον ἀνθρώπου τῶν υἱῶν σου
λυτρώσῃ **14** ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου μετὰ
ταῦτα λέγων τί τοῦτο καὶ ἐρεῖς αὐτῷ ὅτι ἐν χειρὶ
κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου
ἐξ οἴκου δουλείας **15** ἡνίκα δὲ ἐσκλήρυνεν Φαραω
ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς ἀπέκτεινεν πᾶν πρωτότοκον
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως
πρωτοτόκων κτηνῶν διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ
κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά καὶ
πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι **16**
καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ
ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου ἐν γὰρ χειρὶ
κραταιᾷ ἐξήγαγέν σε κύριος ἐξ Αἰγύπτου **17** ὡς
δὲ ἐξαπέστειλεν Φαραω τὸν λαόν οὐχ ὡδήγησεν
αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς Φυλιστιιμ ὅτι ἐγγὺς ἦν
εἶπεν γὰρ ὁ θεός μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ
ἰδόντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον **18**
καὶ ἐκύκλωσεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν ὁδὸν τὴν εἰς τὴν
ἔρημον εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν πέμπτη δὲ
γενεὰ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου
19 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς τὰ ὀστᾶ Ιωσηφ μεθ’
ἑαυτοῦ ὅρκῳ γὰρ ὥρκισεν Ιωσηφ τοὺς υἱοὺς
Ισραηλ λέγων ἐπισκοπῇ ἐπισκέψεται ὑμᾶς κύριος
καὶ συνανοίσετέ μου τὰ ὀστᾶ ἐντεῦθεν μεθ’
ὑμῶν **20** ἐξάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐκ Σοκχωθ
ἐστρατοπέδευσαν ἐν Οθομ παρὰ τὴν ἔρημον **21**
ὁ δὲ θεὸς ἡγεῖτο αὐτῶν ἡμέρας μὲν ἐν στύλῳ
νεφέλης δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδόν τὴν δὲ νύκτα
ἐν στύλῳ πυρός **22** οὐκ ἐξέλιπεν ὁ στῦλος τῆς
νεφέλης ἡμέρας καὶ ὁ στῦλος τοῦ πυρὸς νυκτὸς
ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ

14 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2**
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἀποστρέψαντες
στρατοπεδευσάτωσαν ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως
ἀνὰ μέσον Μαγδώλου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς
θαλάσσης ἐξ ἐναντίας Βεελσεπφων ἐνώπιον
αὐτῶν στρατοπεδεύσεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης **3**
καὶ ἐρεῖ Φαραω τῷ λαῷ αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ισραηλ
πλανῶνται οὗτοι ἐν τῇ γῇ συγκέκλεικεν γὰρ
αὐτοὺς ἡ ἔρημος **4** ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν
καρδίαν Φαραω καὶ καταδιώξεται ὀπίσω αὐτῶν
καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραω καὶ ἐν πάσῃ
τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ καὶ γνώσονται πάντες οἱ
Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος καὶ ἐποίησαν
οὕτως **5** καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων
ὅτι πέφευγεν ὁ λαός καὶ μετεστράφη ἡ καρδία
Φαραω καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαόν
καὶ εἶπαν τί τοῦτο ἐποιήσαμεν τοῦ ἐξαποστεῖλαι
τοὺς υἱοὺς Ισραηλ τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμῖν **6**
ἔζευξεν οὖν Φαραω τὰ ἅρματα αὐτοῦ καὶ πάντα
τὸν λαὸν αὐτοῦ συναπήγαγεν μεθ’ ἑαυτοῦ **7** καὶ
λαβὼν ἑξακόσια ἅρματα ἐκλεκτὰ καὶ πᾶσαν τὴν
ἵππον τῶν Αἰγυπτίων καὶ τριστάτας ἐπὶ πάντων
8 καὶ ἐσκλήρυνεν κύριος τὴν καρδίαν Φαραω

βασιλέως Αἰγύπτου καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ
καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ισραηλ οἱ δὲ
υἱοὶ Ισραηλ ἐξεπορεύοντο ἐν χειρὶ ὑψηλῇ 9
καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν καὶ
εὕροσαν αὐτοὺς παρεμβεβληκότας παρὰ τὴν
θάλασσαν καὶ πᾶσα ἡ ἵππος καὶ τὰ ἅρματα Φαραω
καὶ οἱ ἱππεῖς καὶ ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἀπέναντι
τῆς ἐπαύλεως ἐξ ἐναντίας Βεελσεπφων 10 καὶ
Φαραω προσῆγεν καὶ ἀναβλέψαντες οἱ υἱοὶ
Ισραηλ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρῶσιν καὶ οἱ Αἰγύπτιοι
ἐστρατοπέδευσαν ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν
σφόδρα ἀνεβόησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ισραηλ πρὸς
κύριον 11 καὶ εἶπεν πρὸς Μωυσῆν παρὰ τὸ
μὴ ὑπάρχειν μνήματα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐξήγαγες
ἡμᾶς θανατῶσαι ἐν τῇ ἐρήμῳ τί τοῦτο ἐποίησας
ἡμῖν ἐξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου 12 οὐ τοῦτο ἦν
τὸ ῥῆμα ὃ ἐλαλήσαμεν πρὸς σὲ ἐν Αἰγύπτῳ
λέγοντες πάρες ἡμᾶς ὅπως δουλεύσωμεν τοῖς
Αἰγυπτίοις κρεῖσσον γὰρ ἡμᾶς δουλεύειν τοῖς
Αἰγυπτίοις ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ 13
εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν θαρσεῖτε στῆτε
καὶ ὁρᾶτε τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ ἣν
ποιήσει ἡμῖν σήμερον ὃν τρόπον γὰρ ἑωράκατε
τοὺς Αἰγυπτίους σήμερον οὐ προσθήσεσθε ἔτι
ἰδεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον 14 κύριος
πολεμήσει περὶ ὑμῶν καὶ ὑμεῖς σιγήσετε 15
εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν τί βοᾷς πρός με
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἀναζευξάτωσαν
16 καὶ σὺ ἔπαρον τῇ ῥάβδῳ σου καὶ ἔκτεινον
τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ῥῆξον
αὐτήν καὶ εἰσελθάτωσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ εἰς
μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν 17 καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραω καὶ τῶν
Αἰγυπτίων πάντων καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω
αὐτῶν καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραω καὶ ἐν
πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἅρμασιν καὶ
ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ 18 καὶ γνώσονται πάντες οἱ
Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ἐνδοξαζομένου μου
ἐν Φαραω καὶ ἐν τοῖς ἅρμασιν καὶ ἵπποις αὐτοῦ 19
ἐξῆρεν δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ὁ προπορευόμενος
τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ ἐπορεύθη
ἐκ τῶν ὄπισθεν ἐξῆρεν δὲ καὶ ὁ στῦλος τῆς
νεφέλης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἔστη ἐκ τῶν
ὀπίσω αὐτῶν 20 καὶ εἰσῆλθεν ἀνὰ μέσον τῆς
παρεμβολῆς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ μέσον τῆς
παρεμβολῆς Ισραηλ καὶ ἔστη καὶ ἐγένετο σκότος
καὶ γνόφος καὶ διῆλθεν ἡ νύξ καὶ οὐ συνέμιξαν
ἀλλήλοις ὅλην τὴν νύκτα 21 ἐξέτεινεν δὲ Μωυσῆς
τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ὑπήγαγεν κύριος
τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν
νύκτα καὶ ἐποίησεν τὴν θάλασσαν ξηράν καὶ
ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ 22 καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ισραηλ
εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν καὶ τὸ
ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ
εὐωνύμων 23 κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι καὶ
εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος Φαραω
καὶ τὰ ἅρματα καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς
θαλάσσης 24 ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἑωθινῇ
καὶ ἐπέβλεψεν κύριος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν
Αἰγυπτίων ἐν στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης καὶ
συνετάραξεν τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων
25 καὶ συνέδησεν τοὺς ἄξονας τῶν ἁρμάτων
αὐτῶν καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς μετὰ βίας καὶ εἶπαν
οἱ Αἰγύπτιοι φύγωμεν ἀπὸ προσώπου Ισραηλ ὁ
γὰρ κύριος πολεμεῖ περὶ αὐτῶν τοὺς Αἰγυπτίους
26 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν

χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἀποκαταστήτω
τὸ ὕδωρ καὶ ἐπικαλυψάτω τοὺς Αἰγυπτίους ἐπί
τε τὰ ἅρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας **27** ἐξέτεινεν
δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ
ἀπεκατέστη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας οἱ
δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ καὶ ἐξετίναξεν
κύριος τοὺς Αἰγυπτίους μέσον τῆς θαλάσσης **28**
καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψεν τὰ ἅρματα
καὶ τοὺς ἀναβάτας καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραω
τοὺς εἰσπεπορευμένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν
θάλασσαν καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς
29 οἱ δὲ υἱοὶ Ισραηλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν
μέσῳ τῆς θαλάσσης τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ
δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων **30** καὶ ἐρρύσατο
κύριος τὸν Ισραηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρὸς
τῶν Αἰγυπτίων καὶ εἶδεν Ισραηλ τοὺς Αἰγυπτίους
τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης **31** εἶδεν
δὲ Ισραηλ τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην ἃ ἐποίησεν
κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις ἐφοβήθη δὲ ὁ λαὸς τὸν
κύριον καὶ ἐπίστευσαν τῷ θεῷ καὶ Μωυσῇ τῷ
θεράποντι αὐτοῦ

15 τότε ᾖσεν Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὴν
ᾠδὴν ταύτην τῷ θεῷ καὶ εἶπαν λέγοντες ᾄσωμεν
τῷ κυρίῳ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται ἵππον καὶ
ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν **2** βοηθὸς καὶ
σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν οὗτός
μου θεός καὶ δοξάσω αὐτόν θεὸς τοῦ πατρός
μου καὶ ὑψώσω αὐτόν **3** κύριος συντρίβων
πολέμους κύριος ὄνομα αὐτῷ **4** ἅρματα Φαραω
καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν
ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν
ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ **5** πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς
κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος **6** ἡ δεξιά
σου κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύι ἡ δεξιά σου
χείρ κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς **7** καὶ τῷ πλήθει
τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους
ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς
ὡς καλάμην **8** καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ
σου διέστη τὸ ὕδωρ ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα
ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης **9** εἶπεν
ὁ ἐχθρός διώξας καταλήμψομαι μεριῶ σκῦλα
ἐμπλήσω ψυχήν μου ἀνελῶ τῇ μαχαίρῃ μου
κυριεύσει ἡ χείρ μου **10** ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά
σου ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα ἔδυσαν ὡσεὶ
μόλιβος ἐν ὕδατι σφοδρῷ **11** τίς ὅμοιός σοι
ἐν θεοῖς κύριε τίς ὅμοιός σοι δεδοξασμένος
ἐν ἁγίοις θαυμαστὸς ἐν δόξαις ποιῶν τέρατα
12 ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου κατέπιεν αὐτοὺς
γῆ **13** ὡδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν
σου τοῦτον ὃν ἐλυτρώσω παρεκάλεσας τῇ ἰσχύι
σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου **14** ἤκουσαν ἔθνη
καὶ ὠργίσθησαν ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας
Φυλιστιιμ **15** τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Εδωμ
καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος
ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χανααν **16**
ἐπιπέσοι ἐπ᾽ αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος μεγέθει
βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν ἕως ἂν παρέλθῃ
ὁ λαός σου κύριε ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου
οὗτος ὃν ἐκτήσω **17** εἰσαγαγὼν καταφύτευσον
αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου εἰς ἕτοιμον
κατοικητήριόν σου ὃ κατειργάσω κύριε ἁγίασμα
κύριε ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου **18** κύριος
βασιλεύων τὸν αἰῶνα καὶ ἐπ᾽ αἰῶνα καὶ ἔτι
19 ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραω σὺν ἅρμασιν καὶ
ἀναβάταις εἰς θάλασσαν καὶ ἐπήγαγεν ἐπ᾽ αὐτοὺς
κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης οἱ δὲ υἱοὶ Ισραηλ

ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης **20**
λαβοῦσα δὲ Μαριαμ ἡ προφῆτις ἡ ἀδελφὴ Ααρων
τὸ τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς καὶ ἐξήλθοσαν
πᾶσαι αἱ γυναῖκες ὀπίσω αὐτῆς μετὰ τυμπάνων
καὶ χορῶν **21** ἐξῆρχεν δὲ αὐτῶν Μαριαμ λέγουσα
ᾄσωμεν τῷ κυρίῳ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται ἵππον
καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν **22** ἐξῆρεν
δὲ Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἀπὸ θαλάσσης
ἐρυθρᾶς καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σουρ
καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ
οὐχ ηὕρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν **23** ἦλθον δὲ
εἰς Μερρα καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ἐκ Μερρας
πικρὸν γὰρ ἦν διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα
τοῦ τόπου ἐκείνου πικρία **24** καὶ διεγόγγυζεν
ὁ λαὸς ἐπὶ Μωυσῆν λέγοντες τί πιόμεθα **25**
ἐβόησεν δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ ἔδειξεν
αὐτῷ κύριος ξύλον καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ
ὕδωρ καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ
δικαιώματα καὶ κρίσεις καὶ ἐκεῖ ἐπείρασεν αὐτὸν
26 καὶ εἶπεν ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου
τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐναντίον αὐτοῦ
ποιήσῃς καὶ ἐνωτίσῃ ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ καὶ
φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ πᾶσαν
νόσον ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις οὐκ ἐπάξω
ἐπὶ σέ ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ ἰώμενός σε **27** καὶ
ἤλθοσαν εἰς Αιλιμ καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ
ὑδάτων καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων
παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα

16 ἀπῆραν δὲ ἐξ Αιλιμ καὶ ἤλθοσαν πᾶσα
συναγωγὴ υἱῶν Ισραηλ εἰς τὴν ἔρημον Σιν ὅ
ἐστιν ἀνὰ μέσον Αιλιμ καὶ ἀνὰ μέσον Σινα τῇ
δὲ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ
ἐξεληλυθότων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου **2**
διεγόγγυζεν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ισραηλ ἐπὶ
Μωυσῆν καὶ Ααρων **3** καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς οἱ
υἱοὶ Ισραηλ ὄφελον ἀπεθάνομεν πληγέντες ὑπὸ
κυρίου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ὅταν ἐκαθίσαμεν ἐπὶ τῶν
λεβήτων τῶν κρεῶν καὶ ἠσθίομεν ἄρτους εἰς
πλησμονήν ὅτι ἐξηγάγετε ἡμᾶς εἰς τὴν ἔρημον
ταύτην ἀποκτεῖναι πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ταύτην
ἐν λιμῷ **4** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἰδοὺ ἐγὼ
ὕω ὑμῖν ἄρτους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐξελεύσεται
ὁ λαὸς καὶ συλλέξουσιν τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν
ὅπως πειράσω αὐτοὺς εἰ πορεύσονται τῷ νόμῳ
μου ἢ οὔ **5** καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ καὶ
ἑτοιμάσουσιν ὃ ἐὰν εἰσενέγκωσιν καὶ ἔσται
διπλοῦν ὃ ἐὰν συναγάγωσιν τὸ καθ’ ἡμέραν
εἰς ἡμέραν **6** καὶ εἶπεν Μωυσῆς καὶ Ααρων
πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ισραηλ ἑσπέρας
γνώσεσθε ὅτι κύριος ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου **7** καὶ πρωὶ ὄψεσθε τὴν δόξαν κυρίου
ἐν τῷ εἰσακοῦσαι τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ἐπὶ τῷ
θεῷ ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν ὅτι διαγογγύζετε καθ’
ἡμῶν **8** καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἐν τῷ διδόναι κύριον
ὑμῖν ἑσπέρας κρέα φαγεῖν καὶ ἄρτους τὸ πρωὶ
εἰς πλησμονὴν διὰ τὸ εἰσακοῦσαι κύριον τὸν
γογγυσμὸν ὑμῶν ὃν ὑμεῖς διαγογγύζετε καθ’
ἡμῶν ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν οὐ γὰρ καθ’ ἡμῶν ὁ
γογγυσμὸς ὑμῶν ἐστιν ἀλλ’ ἢ κατὰ τοῦ θεοῦ
9 εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς Ααρων εἰπὸν πάσῃ
συναγωγῇ υἱῶν Ισραηλ προσέλθατε ἐναντίον
τοῦ θεοῦ εἰσακήκοεν γὰρ ὑμῶν τὸν γογγυσμόν
10 ἡνίκα δὲ ἐλάλει Ααρων πάσῃ συναγωγῇ υἱῶν
Ισραηλ καὶ ἐπεστράφησαν εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἡ
δόξα κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ **11** καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **12** εἰσακήκοα τὸν

γογγυσμὸν τῶν υἱῶν Ισραηλ λάλησον πρὸς
αὐτοὺς λέγων τὸ πρὸς ἑσπέραν ἔδεσθε κρέα
καὶ τὸ πρωὶ πλησθήσεσθε ἄρτων καὶ γνώσεσθε
ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **13** ἐγένετο δὲ
ἑσπέρα καὶ ἀνέβη ὀρτυγομήτρα καὶ ἐκάλυψεν
τὴν παρεμβολήν τὸ πρωὶ ἐγένετο καταπαυομένης
τῆς δρόσου κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς **14** καὶ ἰδοὺ
ἐπὶ πρόσωπον τῆς ἐρήμου λεπτὸν ὡσεὶ κόριον
λευκὸν ὡσεὶ πάγος ἐπὶ τῆς γῆς **15** ἰδόντες δὲ αὐτὸ
οἱ υἱοὶ Ισραηλ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ τί ἐστιν
τοῦτο οὐ γὰρ ᾔδεισαν τί ἦν εἶπεν δὲ Μωυσῆς
πρὸς αὐτούς οὗτος ὁ ἄρτος ὃν ἔδωκεν κύριος
ὑμῖν φαγεῖν **16** τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξεν
κύριος συναγάγετε ἀπ' αὐτοῦ ἕκαστος εἰς τοὺς
καθήκοντας γομορ κατὰ κεφαλὴν κατὰ ἀριθμὸν
ψυχῶν ὑμῶν ἕκαστος σὺν τοῖς συσκηνίοις ὑμῶν
συλλέξατε **17** ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ισραηλ
καὶ συνέλεξαν ὁ τὸ πολὺ καὶ ὁ τὸ ἔλαττον **18** καὶ
μετρήσαντες τῷ γομορ οὐκ ἐπλεόνασεν ὁ τὸ πολύ
καὶ ὁ τὸ ἔλαττον οὐκ ἠλαττόνησεν ἕκαστος εἰς
τοὺς καθήκοντας παρ' ἑαυτῷ συνέλεξαν **19** εἶπεν
δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτούς μηδεὶς καταλιπέτω
ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί **20** καὶ οὐκ εἰσήκουσαν
Μωυσῇ ἀλλὰ κατέλιπόν τινες ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ
πρωί καὶ ἐξέζεσεν σκώληκας καὶ ἐπώζεσεν καὶ
ἐπικράνθη ἐπ' αὐτοῖς Μωυσῆς **21** καὶ συνέλεξαν
αὐτὸ πρωὶ πρωί ἕκαστος τὸ καθῆκον αὐτῷ ἡνίκα
δὲ διεθέρμαινεν ὁ ἥλιος ἐτήκετο **22** ἐγένετο δὲ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ συνέλεξαν τὰ δέοντα διπλᾶ δύο
Γομορ τῷ ἑνί εἰσήλθοσαν δὲ πάντες οἱ ἄρχοντες
τῆς συναγωγῆς καὶ ἀνήγγειλαν Μωυσεῖ **23** εἶπεν
δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτούς τοῦτο τὸ ῥῆμά ἐστιν
ὃ ἐλάλησεν κύριος σάββατα ἀνάπαυσις ἁγία
τῷ κυρίῳ αὔριον ὅσα ἐὰν πέσσητε πέσσετε καὶ
ὅσα ἐὰν ἕψητε ἕψετε καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον
καταλίπετε αὐτὸ εἰς ἀποθήκην εἰς τὸ πρωί **24**
καὶ κατελίποσαν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί καθάπερ
συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς καὶ οὐκ ἐπώζεσεν
οὐδὲ σκώληξ ἐγένετο ἐν αὐτῷ **25** εἶπεν δὲ
Μωυσῆς φάγετε σήμερον ἔστιν γὰρ σάββατα
σήμερον τῷ κυρίῳ οὐχ εὑρεθήσεται ἐν τῷ πεδίῳ
26 ἓξ ἡμέρας συλλέξετε τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
σάββατα ὅτι οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ **27** ἐγένετο δὲ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐξήλθοσάν τινες ἐκ τοῦ
λαοῦ συλλέξαι καὶ οὐχ εὗρον **28** εἶπεν δὲ κύριος
πρὸς Μωυσῆν ἕως τίνος οὐ βούλεσθε εἰσακούειν
τὰς ἐντολάς μου καὶ τὸν νόμον μου **29** ἴδετε ὁ
γὰρ κύριος ἔδωκεν ὑμῖν τὴν ἡμέραν ταύτην τὰ
σάββατα διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἕκτῃ ἄρτους δύο ἡμερῶν καθήσεσθε ἕκαστος
εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν μηδεὶς ἐκπορευέσθω ἐκ
τοῦ τόπου αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ **30** καὶ
ἐσαββάτισεν ὁ λαὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ **31** καὶ
ἐπωνόμασαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μαν
ἦν δὲ ὡς σπέρμα κορίου λευκόν τὸ δὲ γεῦμα
αὐτοῦ ὡς ἐγκρὶς ἐν μέλιτι **32** εἶπεν δὲ Μωυσῆς
τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξεν κύριος πλήσατε τὸ
γομορ τοῦ μαν εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς
ὑμῶν ἵνα ἴδωσιν τὸν ἄρτον ὃν ἐφάγετε ὑμεῖς
ἐν τῇ ἐρήμῳ ὡς ἐξήγαγεν ὑμᾶς κύριος ἐκ γῆς
Αἰγύπτου **33** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων
λαβὲ στάμνον χρυσοῦν ἕνα καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν
πλῆρες τὸ γομορ τοῦ μαν καὶ ἀποθήσεις αὐτὸ
ἐναντίον τοῦ θεοῦ εἰς διατήρησιν εἰς τὰς γενεὰς
ὑμῶν **34** ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ
καὶ ἀπέθετο Ααρων ἐναντίον τοῦ μαρτυρίου εἰς

διατήρησιν 35 οἱ δὲ υἱοὶ Ισραηλ ἔφαγον τὸ μαν
ἔτη τεσσαράκοντα ἕως ἦλθον εἰς γῆν οἰκουμένην
τὸ μαν ἐφάγοσαν ἕως παρεγένοντο εἰς μέρος τῆς
Φοινίκης 36 τὸ δὲ γομορ τὸ δέκατον τῶν τριῶν
μέτρων ἦν

17 καὶ ἀπῆρεν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ισραηλ
ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν διὰ
ῥήματος κυρίου καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Ραφιδιν
οὐκ ἦν δὲ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν 2 καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ
λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες δὸς ἡμῖν ὕδωρ ἵνα
πίωμεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς τί λοιδορεῖσθέ
μοι καὶ τί πειράζετε κύριον 3 ἐδίψησεν δὲ ἐκεῖ
ὁ λαὸς ὕδατι καὶ ἐγόγγυζεν ἐκεῖ ὁ λαὸς πρὸς
Μωυσῆν λέγοντες ἵνα τί τοῦτο ἀνεβίβασας ἡμᾶς
ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν
καὶ τὰ κτήνη τῷ δίψει 4 ἐβόησεν δὲ Μωυσῆς
πρὸς κύριον λέγων τί ποιήσω τῷ λαῷ τούτῳ
ἔτι μικρὸν καὶ καταλιθοβολήσουσίν με 5 καὶ
εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν προπορεύου τοῦ
λαοῦ τούτου λαβὲ δὲ μετὰ σεαυτοῦ ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ῥάβδον ἐν ᾗ
ἐπάταξας τὸν ποταμόν λαβὲ ἐν τῇ χειρί σου καὶ
πορεύσῃ 6 ὅδε ἐγὼ ἕστηκα πρὸ τοῦ σὲ ἐκεῖ ἐπὶ
τῆς πέτρας ἐν Χωρηβ καὶ πατάξεις τὴν πέτραν
καὶ ἐξελεύσεται ἐξ αὐτῆς ὕδωρ καὶ πίεται ὁ λαός
μου ἐποίησεν δὲ Μωυσῆς οὕτως ἐναντίον τῶν
υἱῶν Ισραηλ 7 καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα τοῦ
τόπου ἐκείνου πειρασμὸς καὶ λοιδόρησις διὰ τὴν
λοιδορίαν τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ διὰ τὸ πειράζειν
κύριον λέγοντας εἰ ἔστιν κύριος ἐν ἡμῖν ἢ οὔ
8 ἦλθεν δὲ Αμαληκ καὶ ἐπολέμει Ισραηλ ἐν
Ραφιδιν 9 εἶπεν δὲ Μωυσῆς τῷ Ἰησοῦ ἐπίλεξον
σεαυτῷ ἄνδρας δυνατοὺς καὶ ἐξελθὼν παράταξαι
τῷ Αμαληκ αὔριον καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἕστηκα ἐπὶ τῆς
κορυφῆς τοῦ βουνοῦ καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ θεοῦ ἐν
τῇ χειρί μου 10 καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς καθάπερ
εἶπεν αὐτῷ Μωυσῆς καὶ ἐξελθὼν παρετάξατο τῷ
Αμαληκ καὶ Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ Ωρ ἀνέβησαν
ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ 11 καὶ ἐγίνετο ὅταν
ἐπῆρεν Μωυσῆς τὰς χεῖρας κατίσχυεν Ισραηλ
ὅταν δὲ καθῆκεν τὰς χεῖρας κατίσχυεν Αμαληκ
12 αἱ δὲ χεῖρες Μωυσῆ βαρεῖαι καὶ λαβόντες
λίθον ὑπέθηκαν ὑπ’ αὐτόν καὶ ἐκάθητο ἐπ’ αὐτοῦ
καὶ Ααρων καὶ Ωρ ἐστήριζον τὰς χεῖρας αὐτοῦ
ἐντεῦθεν εἷς καὶ ἐντεῦθεν εἷς καὶ ἐγένοντο αἱ
χεῖρες Μωυσῆ ἐστηριγμέναι ἕως δυσμῶν ἡλίου
13 καὶ ἐτρέψατο Ἰησοῦς τὸν Αμαληκ καὶ πάντα
τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν φόνῳ μαχαίρας 14 εἶπεν
δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν κατάγραψον τοῦτο εἰς
μνημόσυνον ἐν βιβλίῳ καὶ δὸς εἰς τὰ ὦτα Ἰησοῖ
ὅτι ἀλοιφῇ ἐξαλείψω τὸ μνημόσυνον Αμαληκ
ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν 15 καὶ ᾠκοδόμησεν
Μωυσῆς θυσιαστήριον κυρίῳ καὶ ἐπωνόμασεν
τὸ ὄνομα αὐτοῦ κύριός μου καταφυγή 16 ὅτι ἐν
χειρὶ κρυφαίᾳ πολεμεῖ κύριος ἐπὶ Αμαληκ ἀπὸ
γενεῶν εἰς γενεάς

18 ἤκουσεν δὲ Ιοθορ ὁ ἱερεὺς Μαδιαμ ὁ γαμβρὸς
Μωυσῆ πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος Ισραηλ τῷ
ἑαυτοῦ λαῷ ἐξήγαγεν γὰρ κύριος τὸν Ισραηλ ἐξ
Αἰγύπτου 2 ἔλαβεν δὲ Ιοθορ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ
Σεπφωραν τὴν γυναῖκα Μωυσῆ μετὰ τὴν ἄφεσιν
αὐτῆς 3 καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ ὄνομα τῷ
ἑνὶ αὐτῶν Γηρσαμ λέγων πάροικος ἤμην ἐν γῇ
ἀλλοτρίᾳ 4 καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ελιεζερ
λέγων ὁ γὰρ θεὸς τοῦ πατρός μου βοηθός μου
καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Φαραω 5 καὶ ἐξῆλθεν

Ιοθορ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυνὴ
πρὸς Μωυσῆν εἰς τὴν ἔρημον οὗ παρενέβαλεν
ἐπ’ ὄρους τοῦ θεοῦ **6** ἀνηγγέλη δὲ Μωυσεῖ
λέγοντες ἰδοὺ ὁ γαμβρός σου Ιοθορ παραγίνεται
πρὸς σέ καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ δύο υἱοί σου μετ’
αὐτοῦ **7** ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς εἰς συνάντησιν
τῷ γαμβρῷ αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ
ἐφίλησεν αὐτόν καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους καὶ
εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνήν **8** καὶ διηγήσατο
Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος
τῷ Φαραω καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις ἕνεκεν τοῦ Ισραηλ
καὶ πάντα τὸν μόχθον τὸν γενόμενον αὐτοῖς
ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς κύριος ἐκ
χειρὸς Φαραω καὶ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων
9 ἐξέστη δὲ Ιοθορ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς οἷς
ἐποίησεν αὐτοῖς κύριος ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραω **10** καὶ
εἶπεν Ιοθορ εὐλογητὸς κύριος ὅτι ἐξείλατο τὸν
λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς
Φαραω **11** νῦν ἔγνων ὅτι μέγας κύριος παρὰ
πάντας τοὺς θεούς ἕνεκεν τούτου ὅτι ἐπέθεντο
αὐτοῖς **12** καὶ ἔλαβεν Ιοθορ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ
ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας τῷ θεῷ παρεγένετο
δὲ Ααρων καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ισραηλ
συμφαγεῖν ἄρτον μετὰ τοῦ γαμβροῦ Μωυσῆ
ἐναντίον τοῦ θεοῦ **13** καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν
ἐπαύριον συνεκάθισεν Μωυσῆς κρίνειν τὸν λαόν
παρειστήκει δὲ πᾶς ὁ λαὸς Μωυσεῖ ἀπὸ πρωίθεν
ἕως ἑσπέρας **14** καὶ ἰδὼν Ιοθορ πάντα ὅσα ἐποίει
τῷ λαῷ λέγει τί τοῦτο ὃ σὺ ποιεῖς τῷ λαῷ διὰ τί
σὺ κάθησαι μόνος πᾶς δὲ ὁ λαὸς παρέστηκέν σοι
ἀπὸ πρωίθεν ἕως δείλης **15** καὶ λέγει Μωυσῆς
τῷ γαμβρῷ ὅτι παραγίνεται πρός με ὁ λαὸς
ἐκζητῆσαι κρίσιν παρὰ τοῦ θεοῦ **16** ὅταν γὰρ
γένηται αὐτοῖς ἀντιλογία καὶ ἔλθωσι πρός με
διακρίνω ἕκαστον καὶ συμβιβάζω αὐτοὺς τὰ
προστάγματα τοῦ θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ **17**
εἶπεν δὲ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ πρὸς αὐτόν οὐκ ὀρθῶς
σὺ ποιεῖς τὸ ῥῆμα τοῦτο **18** φθορᾷ καταφθαρήσῃ
ἀνυπομονήτῳ καὶ σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος
ὅς ἐστιν μετὰ σοῦ βαρύ σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐ
δυνήσῃ ποιεῖν μόνος **19** νῦν οὖν ἄκουσόν μου καὶ
συμβουλεύσω σοι καὶ ἔσται ὁ θεὸς μετὰ σοῦ γίνου
σὺ τῷ λαῷ τὰ πρὸς τὸν θεὸν καὶ ἀνοίσεις τοὺς
λόγους αὐτῶν πρὸς τὸν θεὸν **20** καὶ διαμαρτυρῇ
αὐτοῖς τὰ προστάγματα τοῦ θεοῦ καὶ τὸν νόμον
αὐτοῦ καὶ σημανεῖς αὐτοῖς τὰς ὁδούς ἐν αἷς
πορεύσονται ἐν αὐταῖς καὶ τὰ ἔργα ἃ ποιήσουσιν
21 καὶ σὺ σεαυτῷ σκέψαι ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ
ἄνδρας δυνατοὺς θεοσεβεῖς ἄνδρας δικαίους
μισοῦντας ὑπερηφανίαν καὶ καταστήσεις αὐτοὺς
ἐπ’ αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ
πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους **22** καὶ
κρινοῦσιν τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν τὸ δὲ ῥῆμα
τὸ ὑπέρογκον ἀνοίσουσιν ἐπὶ σέ τὰ δὲ βραχέα
τῶν κριμάτων κρινοῦσιν αὐτοὶ καὶ κουφιοῦσιν
ἀπὸ σοῦ καὶ συναντιλήμψονταί σοι **23** ἐὰν τὸ
ῥῆμα τοῦτο ποιήσῃς κατισχύσει σε ὁ θεός καὶ
δυνήσῃ παραστῆναι καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὸν
ἑαυτοῦ τόπον μετ’ εἰρήνης ἥξει **24** ἤκουσεν δὲ
Μωυσῆς τῆς φωνῆς τοῦ γαμβροῦ καὶ ἐποίησεν
ὅσα αὐτῷ εἶπεν **25** καὶ ἐπέλεξεν Μωυσῆς ἄνδρας
δυνατοὺς ἀπὸ παντὸς Ισραηλ καὶ ἐποίησεν
αὐτοὺς ἐπ’ αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους
καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους **26** καὶ
ἐκρίνοσαν τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν πᾶν δὲ ῥῆμα

ὑπέρογκον ἀνεφέροσαν ἐπὶ Μωυσῆν πᾶν δὲ ῥῆμα
ἐλαφρὸν ἐκρίνοσαν αὐτοί **27** ἐξαπέστειλεν δὲ
Μωυσῆς τὸν ἑαυτοῦ γαμβρόν καὶ ἀπῆλθεν εἰς
τὴν γῆν αὐτοῦ

19 τοῦ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου τῶν
υἱῶν Ισραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
ἤλθοσαν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινα **2** καὶ ἐξῆραν
ἐκ Ραφιδιν καὶ ἤλθοσαν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ
Σινα καὶ παρενέβαλεν ἐκεῖ Ισραηλ κατέναντι τοῦ
ὄρους **3** καὶ Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ
καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ θεὸς ἐκ τοῦ ὄρους λέγων
τάδε ἐρεῖς τῷ οἴκῳ Ιακωβ καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς
υἱοῖς Ισραηλ **4** αὐτοὶ ἑωράκατε ὅσα πεποίηκα
τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ ἀνέλαβον ὑμᾶς ὡσεὶ ἐπὶ
πτερύγων ἀετῶν καὶ προσηγαγόμην ὑμᾶς πρὸς
ἐμαυτόν **5** καὶ νῦν ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς
φωνῆς καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην μου ἔσεσθέ
μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν
ἐμὴ γάρ ἐστιν πᾶσα ἡ γῆ **6** ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ
μοι βασίλειον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον ταῦτα
τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ισραηλ **7** ἦλθεν δὲ
Μωυσῆς καὶ ἐκάλεσεν τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ
λαοῦ καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς πάντας τοὺς λόγους
τούτους οὓς συνέταξεν αὐτῷ ὁ θεός **8** ἀπεκρίθη
δὲ πᾶς ὁ λαὸς ὁμοθυμαδὸν καὶ εἶπαν πάντα
ὅσα εἶπεν ὁ θεός ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα
ἀνήνεγκεν δὲ Μωυσῆς τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ
πρὸς τὸν θεόν **9** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν
ἰδοὺ ἐγὼ παραγίνομαι πρὸς σὲ ἐν στύλῳ νεφέλης
ἵνα ἀκούσῃ ὁ λαὸς λαλοῦντός μου πρὸς σὲ καὶ
σοὶ πιστεύσωσιν εἰς τὸν αἰῶνα ἀνήγγειλεν δὲ
Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ πρὸς κύριον **10** εἶπεν
δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καταβὰς διαμάρτυραι τῷ
λαῷ καὶ ἅγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον καὶ
πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια **11** καὶ ἔστωσαν ἕτοιμοι
εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
καταβήσεται κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινα ἐναντίον
παντὸς τοῦ λαοῦ **12** καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν
κύκλῳ λέγων προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι
εἰς τὸ ὄρος καὶ θιγεῖν τι αὐτοῦ πᾶς ὁ ἁψάμενος
τοῦ ὄρους θανάτῳ τελευτήσει **13** οὐχ ἅψεται
αὐτοῦ χείρ ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται ἢ
βολίδι κατατοξευθήσεται ἐάν τε κτῆνος ἐάν
τε ἄνθρωπος οὐ ζήσεται ὅταν αἱ φωναὶ καὶ αἱ
σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους
ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος **14** κατέβη
δὲ Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαὸν καὶ
ἡγίασεν αὐτούς καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια **15** καὶ
εἶπεν τῷ λαῷ γίνεσθε ἕτοιμοι τρεῖς ἡμέρας μὴ
προσέλθητε γυναικί **16** ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ
τῇ τρίτῃ γενηθέντος πρὸς ὄρθρον καὶ ἐγίνοντο
φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπ'
ὄρους Σινα φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα καὶ
ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ παρεμβολῇ **17** καὶ
ἐξήγαγεν Μωυσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ
θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ παρέστησαν ὑπὸ
τὸ ὄρος **18** τὸ δὲ ὄρος τὸ Σινα ἐκαπνίζετο ὅλον
διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ τὸν θεὸν ἐν πυρί
καὶ ἀνέβαινεν ὁ καπνὸς ὡς καπνὸς καμίνου καὶ
ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα **19** ἐγίνοντο δὲ αἱ
φωναὶ τῆς σάλπιγγος προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι
σφόδρα Μωυσῆς ἐλάλει ὁ δὲ θεὸς ἀπεκρίνατο
αὐτῷ φωνῇ **20** κατέβη δὲ κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ
Σινα ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους καὶ ἐκάλεσεν
κύριος Μωυσῆν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους καὶ
ἀνέβη Μωυσῆς **21** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν

λέγων καταβὰς διαμάρτυραι τῷ λαῷ μήποτε
ἐγγίσωσιν πρὸς τὸν θεὸν κατανοῆσαι καὶ πέσωσιν
ἐξ αὐτῶν πλῆθος 22 καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ ἐγγίζοντες
κυρίῳ τῷ θεῷ ἁγιασθήτωσαν μήποτε ἀπαλλάξῃ
ἀπ’ αὐτῶν κύριος 23 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς
τὸν θεόν οὐ δυνήσεται ὁ λαὸς προσαναβῆναι
πρὸς τὸ ὄρος τὸ Σινα σὺ γὰρ διαμεμαρτύρησαι
ἡμῖν λέγων ἀφόρισαι τὸ ὄρος καὶ ἁγίασαι αὐτό
24 εἶπεν δὲ αὐτῷ κύριος βάδιζε κατάβηθι καὶ
ἀνάβηθι σὺ καὶ Ααρων μετὰ σοῦ οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ
ὁ λαὸς μὴ βιαζέσθωσαν ἀναβῆναι πρὸς τὸν θεόν
μήποτε ἀπολέσῃ ἀπ’ αὐτῶν κύριος 25 κατέβη δὲ
Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν καὶ εἶπεν αὐτοῖς

20 καὶ ἐλάλησεν κύριος πάντας τοὺς λόγους
τούτους λέγων 2 ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός σου
ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου
δουλείας 3 οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν
ἐμοῦ 4 οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον οὐδὲ παντὸς
ὁμοίωμα ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ
γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς
5 οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς
αὐτοῖς ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου θεὸς
ζηλωτὴς ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα
ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσίν με
6 καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσίν με
καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰ προστάγματά μου 7 οὐ
λήμψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ
οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ 8 μνήσθητι τὴν ἡμέραν
τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν 9 ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ
καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου 10 τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ
ἑβδόμῃ σάββατα κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ ποιήσεις
ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ
θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου ὁ
βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ πᾶν κτῆνός
σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί 11 ἐν
γὰρ ἓξ ἡμέραις ἐποίησεν κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς
καὶ κατέπαυσεν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ διὰ τοῦτο
εὐλόγησεν κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ
ἡγίασεν αὐτήν 12 τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν
μητέρα ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἵνα μακροχρόνιος
γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς κύριος ὁ θεός
σου δίδωσίν σοι 13 οὐ μοιχεύσεις 14 οὐ κλέψεις
15 οὐ φονεύσεις 16 οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ
τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ 17 οὐκ
ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐκ
ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε
τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν
παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ οὔτε τοῦ
ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ
οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σού ἐστιν 18 καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἑώρα τὴν φωνὴν καὶ τὰς λαμπάδας καὶ τὴν
φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ τὸ ὄρος τὸ καπνίζον
φοβηθέντες δὲ πᾶς ὁ λαὸς ἔστησαν μακρόθεν 19
καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν λάλησον σὺ ἡμῖν καὶ μὴ
λαλείτω πρὸς ἡμᾶς ὁ θεός μήποτε ἀποθάνωμεν
20 καὶ λέγει αὐτοῖς Μωυσῆς θαρσεῖτε ἕνεκεν γὰρ
τοῦ πειράσαι ὑμᾶς παρεγενήθη ὁ θεὸς πρὸς ὑμᾶς
ὅπως ἂν γένηται ὁ φόβος αὐτοῦ ἐν ὑμῖν ἵνα
μὴ ἁμαρτάνητε 21 εἱστήκει δὲ ὁ λαὸς μακρόθεν
Μωυσῆς δὲ εἰσῆλθεν εἰς τὸν γνόφον οὗ ἦν ὁ
θεός 22 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν τάδε ἐρεῖς
τῷ οἴκῳ Ιακωβ καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ισραηλ
ὑμεῖς ἑωράκατε ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λελάληκα
πρὸς ὑμᾶς 23 οὐ ποιήσετε ἑαυτοῖς θεοὺς ἀργυροῦς

καὶ θεοὺς χρυσοῦς οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς 24
θυσιαστήριον ἐκ γῆς ποιήσετέ μοι καὶ θύσετε ἐπ’
αὐτοῦ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν τὰ
πρόβατα καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν ἐν παντὶ τόπῳ
οὗ ἐὰν ἐπονομάσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἥξω
πρὸς σὲ καὶ εὐλογήσω σε 25 ἐὰν δὲ θυσιαστήριον
ἐκ λίθων ποιῇς μοι οὐκ οἰκοδομήσεις αὐτοὺς
τμητούς τὸ γὰρ ἐγχειρίδιόν σου ἐπιβέβληκας
ἐπ’ αὐτούς καὶ μεμίανται 26 οὐκ ἀναβήσῃ ἐν
ἀναβαθμίσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου ὅπως ἂν
μὴ ἀποκαλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐπ’ αὐτοῦ
21 καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα ἃ παραθήσεις
ἐνώπιον αὐτῶν 2 ἐὰν κτήσῃ παῖδα Εβραῖον ἓξ
ἔτη δουλεύσει σοι τῷ δὲ ἑβδόμῳ ἔτει ἀπελεύσεται
ἐλεύθερος δωρεάν 3 ἐὰν αὐτὸς μόνος εἰσέλθῃ
καὶ μόνος ἐξελεύσεται ἐὰν δὲ γυνὴ συνεισέλθῃ
μετ’ αὐτοῦ ἐξελεύσεται καὶ ἡ γυνὴ μετ’ αὐτοῦ 4
ἐὰν δὲ ὁ κύριος δῷ αὐτῷ γυναῖκα καὶ τέκῃ αὐτῷ
υἱοὺς ἢ θυγατέρας ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδία ἔσται τῷ
κυρίῳ αὐτοῦ αὐτὸς δὲ μόνος ἐξελεύσεται 5 ἐὰν
δὲ ἀποκριθεὶς εἴπῃ ὁ παῖς ἠγάπηκα τὸν κύριόν
μου καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία οὐκ ἀποτρέχω
ἐλεύθερος 6 προσάξει αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρὸς
τὸ κριτήριον τοῦ θεοῦ καὶ τότε προσάξει αὐτὸν
ἐπὶ τὴν θύραν ἐπὶ τὸν σταθμόν καὶ τρυπήσει
αὐτοῦ ὁ κύριος τὸ οὖς τῷ ὀπητίῳ καὶ δουλεύσει
αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα 7 ἐὰν δέ τις ἀποδῶται τὴν
ἑαυτοῦ θυγατέρα οἰκέτιν οὐκ ἀπελεύσεται ὥσπερ
ἀποτρέχουσιν αἱ δοῦλαι 8 ἐὰν μὴ εὐαρεστήσῃ
τῷ κυρίῳ αὐτῆς ἣν αὐτῷ καθωμολογήσατο
ἀπολυτρώσει αὐτήν ἔθνει δὲ ἀλλοτρίῳ οὐ κύριός
ἐστιν πωλεῖν αὐτήν ὅτι ἠθέτησεν ἐν αὐτῇ 9
ἐὰν δὲ τῷ υἱῷ καθομολογήσηται αὐτήν κατὰ τὸ
δικαίωμα τῶν θυγατέρων ποιήσει αὐτῇ 10 ἐὰν δὲ
ἄλλην λάβῃ ἑαυτῷ τὰ δέοντα καὶ τὸν ἱματισμὸν
καὶ τὴν ὁμιλίαν αὐτῆς οὐκ ἀποστερήσει 11 ἐὰν
δὲ τὰ τρία ταῦτα μὴ ποιήσῃ αὐτῇ ἐξελεύσεται
δωρεὰν ἄνευ ἀργυρίου 12 ἐὰν δὲ πατάξῃ τίς
τινα καὶ ἀποθάνῃ θανάτῳ θανατούσθω 13 ὁ
δὲ οὐχ ἑκών ἀλλὰ ὁ θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς
χεῖρας αὐτοῦ δώσω σοι τόπον οὗ φεύξεται ἐκεῖ
ὁ φονεύσας 14 ἐὰν δέ τις ἐπιθῆται τῷ πλησίον
ἀποκτεῖναι αὐτὸν δόλῳ καὶ καταφύγῃ ἀπὸ τοῦ
θυσιαστηρίου μου λήμψῃ αὐτὸν θανατῶσαι
15 ὃς τύπτει πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ
θανάτῳ θανατούσθω 16 ὁ κακολογῶν πατέρα
αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ τελευτήσει θανάτῳ 17
ὃς ἐὰν κλέψῃ τίς τινα τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ
καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται καὶ εὑρεθῇ ἐν
αὐτῷ θανάτῳ τελευτάτω 18 ἐὰν δὲ λοιδορῶνται
δύο ἄνδρες καὶ πατάξῃ τις τὸν πλησίον λίθῳ ἢ
πυγμῇ καὶ μὴ ἀποθάνῃ κατακλιθῇ δὲ ἐπὶ τὴν
κοίτην 19 ἐὰν ἐξαναστὰς ὁ ἄνθρωπος περιπατήσῃ
ἔξω ἐπὶ ῥάβδου ἀθῷος ἔσται ὁ πατάξας πλὴν τῆς
ἀργίας αὐτοῦ ἀποτείσει καὶ τὰ ἰατρεῖα 20 ἐὰν δέ
τις πατάξῃ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἢ τὴν παιδίσκην
αὐτοῦ ἐν ῥάβδῳ καὶ ἀποθάνῃ ὑπὸ τὰς χεῖρας
αὐτοῦ δίκῃ ἐκδικηθήτω 21 ἐὰν δὲ διαβιώσῃ
ἡμέραν μίαν ἢ δύο οὐκ ἐκδικηθήσεται τὸ γὰρ
ἀργύριον αὐτοῦ ἐστιν 22 ἐὰν δὲ μάχωνται δύο
ἄνδρες καὶ πατάξωσιν γυναῖκα ἐν γαστρὶ ἔχουσαν
καὶ ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς μὴ ἐξεικονισμένον
ἐπιζήμιον ζημιωθήσεται καθότι ἂν ἐπιβάλῃ ὁ
ἀνὴρ τῆς γυναικός δώσει μετὰ ἀξιώματος 23
ἐὰν δὲ ἐξεικονισμένον ἦν δώσει ψυχὴν ἀντὶ
ψυχῆς 24 ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ ὀδόντα

ἀντὶ ὀδόντος χεῖρα ἀντὶ χειρός πόδα ἀντὶ ποδός
25 κατάκαυμα ἀντὶ κατακαύματος τραῦμα ἀντὶ
τραύματος μώλωπα ἀντὶ μώλωπος 26 ἐὰν δέ
τις πατάξῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ
ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ καὶ
ἐκτυφλώσῃ ἐλευθέρους ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ
τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῶν 27 ἐὰν δὲ τὸν ὀδόντα τοῦ
οἰκέτου ἢ τὸν ὀδόντα τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ
ἐκκόψῃ ἐλευθέρους ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ
ὀδόντος αὐτῶν 28 ἐὰν δὲ κερατίσῃ ταῦρος ἄνδρα
ἢ γυναῖκα καὶ ἀποθάνῃ λίθοις λιθοβοληθήσεται
ὁ ταῦρος καὶ οὐ βρωθήσεται τὰ κρέα αὐτοῦ ὁ
δὲ κύριος τοῦ ταύρου ἀθῷος ἔσται 29 ἐὰν δὲ ὁ
ταῦρος κερατιστὴς ᾖ πρὸ τῆς ἐχθὲς καὶ πρὸ τῆς
τρίτης καὶ διαμαρτύρωνται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ καὶ
μὴ ἀφανίσῃ αὐτόν ἀνέλῃ δὲ ἄνδρα ἢ γυναῖκα
ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ
προσαποθανεῖται 30 ἐὰν δὲ λύτρα ἐπιβληθῇ
αὐτῷ δώσει λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅσα ἐὰν
ἐπιβάλωσιν αὐτῷ 31 ἐὰν δὲ υἱὸν ἢ θυγατέρα
κερατίσῃ κατὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ποιήσουσιν
αὐτῷ 32 ἐὰν δὲ παῖδα κερατίσῃ ὁ ταῦρος ἢ
παιδίσκην ἀργυρίου τριάκοντα δίδραχμα δώσει
τῷ κυρίῳ αὐτῶν καὶ ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται
33 ἐὰν δέ τις ἀνοίξῃ λάκκον ἢ λατομήσῃ λάκκον
καὶ μὴ καλύψῃ αὐτόν καὶ ἐμπέσῃ ἐκεῖ μόσχος ἢ
ὄνος 34 ὁ κύριος τοῦ λάκκου ἀποτείσει ἀργύριον
δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν τὸ δὲ τετελευτηκὸς αὐτῷ
ἔσται 35 ἐὰν δὲ κερατίσῃ τινὸς ταῦρος τὸν ταῦρον
τοῦ πλησίον καὶ τελευτήσῃ ἀποδώσονται τὸν
ταῦρον τὸν ζῶντα καὶ διελοῦνται τὸ ἀργύριον
αὐτοῦ καὶ τὸν ταῦρον τὸν τεθνηκότα διελοῦνται
36 ἐὰν δὲ γνωρίζηται ὁ ταῦρος ὅτι κερατιστής
ἐστιν πρὸ τῆς ἐχθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας
καὶ διαμεμαρτυρημένοι ὦσιν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ
καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτόν ἀποτείσει ταῦρον ἀντὶ
ταύρου ὁ δὲ τετελευτηκὼς αὐτῷ ἔσται

22 ἐὰν δέ τις κλέψῃ μόσχον ἢ πρόβατον καὶ
σφάξῃ αὐτὸ ἢ ἀποδῶται πέντε μόσχους ἀποτείσει
ἀντὶ τοῦ μόσχου καὶ τέσσαρα πρόβατα ἀντὶ τοῦ
προβάτου 2 ἐὰν δὲ ἐν τῷ διορύγματι εὑρεθῇ ὁ
κλέπτης καὶ πληγεὶς ἀποθάνῃ οὐκ ἔστιν αὐτῷ
φόνος 3 ἐὰν δὲ ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος ἐπ᾽ αὐτῷ
ἔνοχός ἐστιν ἀνταποθανεῖται ἐὰν δὲ μὴ ὑπάρχῃ
αὐτῷ πραθήτω ἀντὶ τοῦ κλέμματος 4 ἐὰν δὲ
καταλημφθῇ καὶ εὑρεθῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
τὸ κλέμμα ἀπό τε ὄνου ἕως προβάτου ζῶντα
διπλᾶ αὐτὰ ἀποτείσει 5 ἐὰν δὲ καταβοσκήσῃ τις
ἀγρὸν ἢ ἀμπελῶνα καὶ ἀφῇ τὸ κτῆνος αὐτοῦ
καταβοσκῆσαι ἀγρὸν ἕτερον ἀποτείσει ἐκ τοῦ
ἀγροῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ γένημα αὐτοῦ ἐὰν δὲ
πάντα τὸν ἀγρὸν καταβοσκήσῃ τὰ βέλτιστα τοῦ
ἀγροῦ αὐτοῦ καὶ τὰ βέλτιστα τοῦ ἀμπελῶνος
αὐτοῦ ἀποτείσει 6 ἐὰν δὲ ἐξελθὸν πῦρ εὕρῃ
ἀκάνθας καὶ προσεμπρήσῃ ἅλωνα ἢ στάχυς ἢ
πεδίον ἀποτείσει ὁ τὸ πῦρ ἐκκαύσας 7 ἐὰν δέ τις
δῷ τῷ πλησίον ἀργύριον ἢ σκεύη φυλάξαι καὶ
κλαπῇ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνθρώπου ἐὰν εὑρεθῇ ὁ
κλέψας ἀποτείσει διπλοῦν 8 ἐὰν δὲ μὴ εὑρεθῇ
ὁ κλέψας προσελεύσεται ὁ κύριος τῆς οἰκίας
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ὀμεῖται ἦ μὴν μὴ αὐτὸς
πεπονηρεῦσθαι ἐφ᾽ ὅλης τῆς παρακαταθήκης
τοῦ πλησίον 9 κατὰ πᾶν ῥητὸν ἀδίκημα περί τε
μόσχου καὶ ὑποζυγίου καὶ προβάτου καὶ ἱματίου
καὶ πάσης ἀπωλείας τῆς ἐγκαλουμένης ὅ τι
οὖν ἂν ᾖ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐλεύσεται ἡ κρίσις

ἀμφοτέρων καὶ ὁ ἁλοὺς διὰ τοῦ θεοῦ ἀποτείσει
διπλοῦν τῷ πλησίον 10 ἐὰν δέ τις δῷ τῷ πλησίον
ὑποζύγιον ἢ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ πᾶν κτῆνος
φυλάξαι καὶ συντριβῇ ἢ τελευτήσῃ ἢ αἰχμάλωτον
γένηται καὶ μηδεὶς γνῷ 11 ὅρκος ἔσται τοῦ
θεοῦ ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων ἦ μὴν μὴ αὐτὸν
πεπονηρεῦσθαι καθ' ὅλης τῆς παρακαταθήκης
τοῦ πλησίον καὶ οὕτως προσδέξεται ὁ κύριος
αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀποτείσει 12 ἐὰν δὲ κλαπῇ παρ'
αὐτοῦ ἀποτείσει τῷ κυρίῳ 13 ἐὰν δὲ θηριάλωτον
γένηται ἄξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θήραν καὶ οὐκ
ἀποτείσει 14 ἐὰν δὲ αἰτήσῃ τις παρὰ τοῦ πλησίον
καὶ συντριβῇ ἢ ἀποθάνῃ ἢ αἰχμάλωτον γένηται
ὁ δὲ κύριος μὴ ᾖ μετ' αὐτοῦ ἀποτείσει 15 ἐὰν
δὲ ὁ κύριος ᾖ μετ' αὐτοῦ οὐκ ἀποτείσει ἐὰν δὲ
μισθωτὸς ᾖ ἔσται αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ
16 ἐὰν δὲ ἀπατήσῃ τις παρθένον ἀμνήστευτον
καὶ κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς φερνῇ φερνιεῖ αὐτὴν
αὐτῷ γυναῖκα 17 ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ καὶ
μὴ βούληται ὁ πατὴρ αὐτῆς δοῦναι αὐτὴν αὐτῷ
γυναῖκα ἀργύριον ἀποτείσει τῷ πατρὶ καθ' ὅσον
ἐστὶν ἡ φερνὴ τῶν παρθένων 18 φαρμακοὺς οὐ
περιποιήσετε 19 πᾶν κοιμώμενον μετὰ κτήνους
θανάτῳ ἀποκτενεῖτε αὐτούς 20 ὁ θυσιάζων θεοῖς
θανάτῳ ὀλεθρευθήσεται πλὴν κυρίῳ μόνῳ 21 καὶ
προσήλυτον οὐ κακώσετε οὐδὲ μὴ θλίψητε αὐτόν
ἦτε γὰρ προσήλυτοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ 22 πᾶσαν
χήραν καὶ ὀρφανὸν οὐ κακώσετε 23 ἐὰν δὲ κακίᾳ
κακώσητε αὐτοὺς καὶ κεκράξαντες καταβοήσωσι
πρός με ἀκοῇ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτῶν
24 καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ καὶ ἀποκτενῶ ὑμᾶς
μαχαίρᾳ καὶ ἔσονται αἱ γυναῖκες ὑμῶν χῆραι
καὶ τὰ παιδία ὑμῶν ὀρφανά 25 ἐὰν δὲ ἀργύριον
ἐκδανείσῃς τῷ ἀδελφῷ τῷ πενιχρῷ παρὰ σοί οὐκ
ἔσῃ αὐτὸν κατεπείγων οὐκ ἐπιθήσεις αὐτῷ τόκον
26 ἐὰν δὲ ἐνεχύρασμα ἐνεχυράσῃς τὸ ἱμάτιον
τοῦ πλησίον πρὸ δυσμῶν ἡλίου ἀποδώσεις
αὐτῷ 27 ἔστιν γὰρ τοῦτο περιβόλαιον αὐτοῦ
μόνον τοῦτο τὸ ἱμάτιον ἀσχημοσύνης αὐτοῦ ἐν
τίνι κοιμηθήσεται ἐὰν οὖν καταβοήσῃ πρός με
εἰσακούσομαι αὐτοῦ ἐλεήμων γάρ εἰμι 28 θεοὺς
οὐ κακολογήσεις καὶ ἄρχοντας τοῦ λαοῦ σου οὐ
κακῶς ἐρεῖς 29 ἀπαρχὰς ἅλωνος καὶ ληνοῦ σου
οὐ καθυστερήσεις τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου
δώσεις ἐμοί 30 οὕτως ποιήσεις τὸν μόσχον σου
καὶ τὸ πρόβατόν σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου ἑπτὰ
ἡμέρας ἔσται ὑπὸ τὴν μητέρα τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ
ἀποδώσεις μοι αὐτό 31 καὶ ἄνδρες ἅγιοι ἔσεσθέ
μοι καὶ κρέας θηριάλωτον οὐκ ἔδεσθε τῷ κυνὶ
ἀπορρίψατε αὐτό

23 οὐ παραδέξῃ ἀκοὴν ματαίαν οὐ
συγκαταθήσῃ μετὰ τοῦ ἀδίκου γενέσθαι μάρτυς
ἄδικος 2 οὐκ ἔσῃ μετὰ πλειόνων ἐπὶ κακίᾳ
οὐ προστεθήσῃ μετὰ πλήθους ἐκκλῖναι μετὰ
πλειόνων ὥστε ἐκκλῖναι κρίσιν 3 καὶ πένητα
οὐκ ἐλεήσεις ἐν κρίσει 4 ἐὰν δὲ συναντήσῃς
τῷ βοὶ τοῦ ἐχθροῦ σου ἢ τῷ ὑποζυγίῳ αὐτοῦ
πλανωμένοις ἀποστρέψας ἀποδώσεις αὐτῷ 5 ἐὰν
δὲ ἴδῃς τὸ ὑποζύγιον τοῦ ἐχθροῦ σου πεπτωκὸς
ὑπὸ τὸν γόμον αὐτοῦ οὐ παρελεύσῃ αὐτό ἀλλὰ
συνεγερεῖς αὐτὸ μετ' αὐτοῦ 6 οὐ διαστρέψεις
κρίμα πένητος ἐν κρίσει αὐτοῦ 7 ἀπὸ παντὸς
ῥήματος ἀδίκου ἀποστήσῃ ἀθῷον καὶ δίκαιον
οὐκ ἀποκτενεῖς καὶ οὐ δικαιώσεις τὸν ἀσεβῆ
ἕνεκεν δώρων 8 καὶ δῶρα οὐ λήμψῃ τὰ γὰρ
δῶρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς βλεπόντων καὶ

λυμαίνεται ῥήματα δίκαια **9** καὶ προσήλυτον
οὐ θλίψετε ὑμεῖς γὰρ οἴδατε τὴν ψυχὴν τοῦ
προσηλύτου αὐτοὶ γὰρ προσήλυτοι ἦτε ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ **10** ἓξ ἔτη σπερεῖς τὴν γῆν σου καὶ
συνάξεις τὰ γενήματα αὐτῆς **11** τῷ δὲ ἑβδόμῳ
ἄφεσιν ποιήσεις καὶ ἀνήσεις αὐτήν καὶ ἔδονται
οἱ πτωχοὶ τοῦ ἔθνους σου τὰ δὲ ὑπολειπόμενα
ἔδεται τὰ ἄγρια θηρία οὕτως ποιήσεις τὸν
ἀμπελῶνά σου καὶ τὸν ἐλαιῶνά σου **12** ἓξ ἡμέρας
ποιήσεις τὰ ἔργα σου τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
ἀνάπαυσις ἵνα ἀναπαύσηται ὁ βοῦς σου καὶ
τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ ἵνα ἀναψύξῃ ὁ υἱὸς τῆς
παιδίσκης σου καὶ ὁ προσήλυτος **13** πάντα ὅσα
εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς φυλάξασθε καὶ ὄνομα θεῶν
ἑτέρων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε οὐδὲ μὴ ἀκουσθῇ
ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν **14** τρεῖς καιροὺς τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἑορτάσατέ μοι **15** τὴν ἑορτὴν τῶν
ἀζύμων φυλάξασθε ποιεῖν ἑπτὰ ἡμέρας ἔδεσθε
ἄζυμα καθάπερ ἐνετειλάμην σοι κατὰ τὸν καιρὸν
τοῦ μηνὸς τῶν νέων ἐν γὰρ αὐτῷ ἐξῆλθες ἐξ
Αἰγύπτου οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός **16** καὶ
ἑορτὴν θερισμοῦ πρωτογενημάτων ποιήσεις τῶν
ἔργων σου ὧν ἐὰν σπείρῃς ἐν τῷ ἀγρῷ σου καὶ
ἑορτὴν συντελείας ἐπ' ἐξόδου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν
τῇ συναγωγῇ τῶν ἔργων σου τῶν ἐκ τοῦ ἀγροῦ
σου **17** τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται
πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ
σου **18** ὅταν γὰρ ἐκβάλω ἔθνη ἀπὸ προσώπου
σου καὶ ἐμπλατύνω τὰ ὅριά σου οὐ θύσεις ἐπὶ
ζύμῃ αἷμα θυσιάσματός μου οὐδὲ μὴ κοιμηθῇ
στέαρ τῆς ἑορτῆς μου ἕως πρωί **19** τὰς ἀπαρχὰς
τῶν πρωτογενημάτων τῆς γῆς σου εἰσοίσεις εἰς
τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου οὐχ ἑψήσεις
ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ **20** καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου
σου ἵνα φυλάξῃ σε ἐν τῇ ὁδῷ ὅπως εἰσαγάγῃ
σε εἰς τὴν γῆν ἣν ἡτοίμασά σοι **21** πρόσεχε
σεαυτῷ καὶ εἰσάκουε αὐτοῦ καὶ μὴ ἀπείθει αὐτῷ
οὐ γὰρ μὴ ὑποστείληταί σε τὸ γὰρ ὄνομά μού
ἐστιν ἐπ' αὐτῷ **22** ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς
φωνῆς καὶ ποιήσῃς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί
σοι καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην μου ἔσεσθέ
μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν
ἐμὴ γάρ ἐστιν πᾶσα ἡ γῆ ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι
βασίλειον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον ταῦτα
τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ἐὰν ἀκοῇ
ἀκούσητε τῆς φωνῆς μου καὶ ποιήσῃς πάντα
ὅσα ἂν εἴπω σοι ἐχθρεύσω τοῖς ἐχθροῖς σου
καὶ ἀντικείσομαι τοῖς ἀντικειμένοις σοι **23**
πορεύσεται γὰρ ὁ ἄγγελός μου ἡγούμενός σου
καὶ εἰσάξει σε πρὸς τὸν Αμορραῖον καὶ Χετταῖον
καὶ Φερεζαῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Γεργεσαῖον
καὶ Ευαῖον καὶ Ιεβουσαῖον καὶ ἐκτρίψω αὐτούς
24 οὐ προσκυνήσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὐδὲ μὴ
λατρεύσῃς αὐτοῖς οὐ ποιήσεις κατὰ τὰ ἔργα
αὐτῶν ἀλλὰ καθαιρέσει καθελεῖς καὶ συντρίβων
συντρίψεις τὰς στήλας αὐτῶν **25** καὶ λατρεύσεις
κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ εὐλογήσω τὸν ἄρτον
σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ὕδωρ σου καὶ
ἀποστρέψω μαλακίαν ἀφ' ὑμῶν **26** οὐκ ἔσται
ἄγονος οὐδὲ στεῖρα ἐπὶ τῆς γῆς σου τὸν ἀριθμὸν
τῶν ἡμερῶν σου ἀναπληρώσω **27** καὶ τὸν φόβον
ἀποστελῶ ἡγούμενόν σου καὶ ἐκστήσω πάντα
τὰ ἔθνη εἰς οὓς σὺ εἰσπορεύῃ εἰς αὐτούς καὶ
δώσω πάντας τοὺς ὑπεναντίους σου φυγάδας **28**
καὶ ἀποστελῶ τὰς σφηκίας προτέρας σου καὶ

ἐκβαλεῖ τοὺς Αμορραίους καὶ τοὺς Ευαίους καὶ
τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Χετταίους ἀπὸ σοῦ
29 οὐκ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐν ἐνιαυτῷ ἐνί ἵνα μὴ
γένηται ἡ γῆ ἔρημος καὶ πολλὰ γένηται ἐπὶ
σὲ τὰ θηρία τῆς γῆς 30 κατὰ μικρὸν μικρὸν
ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ ἕως ἂν αὐξηθῇς καὶ
κληρονομήσῃς τὴν γῆν 31 καὶ θήσω τὰ ὅριά σου
ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἕως τῆς θαλάσσης
τῆς Φυλιστιιμ καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ
μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου καὶ παραδώσω εἰς
τὰς χεῖρας ὑμῶν τοὺς ἐγκαθημένους ἐν τῇ γῇ
καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ 32 οὐ συγκαταθήσῃ
αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν διαθήκην 33 καὶ οὐκ
ἐγκαθήσονται ἐν τῇ γῇ σου ἵνα μὴ ἁμαρτεῖν σε
ποιήσωσιν πρός με ἐὰν γὰρ δουλεύσῃς τοῖς θεοῖς
αὐτῶν οὗτοι ἔσονταί σοι πρόσκομμα

24 καὶ Μωυσῇ εἶπεν ἀνάβηθι πρὸς κύριον σὺ καὶ
Ααρων καὶ Ναδαβ καὶ Αβιουδ καὶ ἑβδομήκοντα
τῶν πρεσβυτέρων Ισραηλ καὶ προσκυνήσουσιν
μακρόθεν τῷ κυρίῳ 2 καὶ ἐγγιεῖ Μωυσῆς μόνος
πρὸς τὸν θεόν αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγγιοῦσιν ὁ δὲ λαὸς
οὐ συναναβήσεται μετ᾽ αὐτῶν 3 εἰσῆλθεν δὲ
Μωυσῆς καὶ διηγήσατο τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα
τοῦ θεοῦ καὶ τὰ δικαιώματα ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ
λαὸς φωνῇ μιᾷ λέγοντες πάντας τοὺς λόγους
οὓς ἐλάλησεν κύριος ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα
4 καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς πάντα τὰ ῥήματα κυρίου
ὀρθρίσας δὲ Μωυσῆς τὸ πρωὶ ᾠκοδόμησεν
θυσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος καὶ δώδεκα λίθους εἰς
τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ισραηλ 5 καὶ ἐξαπέστειλεν
τοὺς νεανίσκους τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ ἀνήνεγκαν
ὁλοκαυτώματα καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου τῷ
θεῷ μοσχάρια 6 λαβὼν δὲ Μωυσῆς τὸ ἥμισυ
τοῦ αἵματος ἐνέχεεν εἰς κρατῆρας τὸ δὲ ἥμισυ
τοῦ αἵματος προσέχεεν πρὸς τὸ θυσιαστήριον
7 καὶ λαβὼν τὸ βιβλίον τῆς διαθήκης ἀνέγνω
εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ καὶ εἶπαν πάντα ὅσα
ἐλάλησεν κύριος ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα 8
λαβὼν δὲ Μωυσῆς τὸ αἷμα κατεσκέδασεν τοῦ
λαοῦ καὶ εἶπεν ἰδοὺ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς
διέθετο κύριος πρὸς ὑμᾶς περὶ πάντων τῶν
λόγων τούτων 9 καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ααρων
καὶ Ναδαβ καὶ Αβιουδ καὶ ἑβδομήκοντα τῆς
γερουσίας Ισραηλ 10 καὶ εἶδον τὸν τόπον οὗ
εἱστήκει ἐκεῖ ὁ θεὸς τοῦ Ισραηλ καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς
πόδας αὐτοῦ ὡσεὶ ἔργον πλίνθου σαπφείρου
καὶ ὥσπερ εἶδος στερεώματος τοῦ οὐρανοῦ τῇ
καθαριότητι 11 καὶ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ Ισραηλ
οὐ διεφώνησεν οὐδὲ εἷς καὶ ὤφθησαν ἐν τῷ
τόπῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον 12 καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν ἀνάβηθι πρός με εἰς τὸ
ὄρος καὶ ἴσθι ἐκεῖ καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ
λίθινα τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς ἃς ἔγραψα
νομοθετῆσαι αὐτοῖς 13 καὶ ἀναστὰς Μωυσῆς καὶ
Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ ἀνέβησαν εἰς τὸ
ὄρος τοῦ θεοῦ 14 καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπαν
ἡσυχάζετε αὐτοῦ ἕως ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς
καὶ ἰδοὺ Ααρων καὶ Ωρ μεθ᾽ ὑμῶν ἐάν τινι συμβῇ
κρίσις προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς 15 καὶ ἀνέβη
Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐκάλυψεν ἡ
νεφέλη τὸ ὄρος 16 καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ θεοῦ
ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινα καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη
ἓξ ἡμέρας καὶ ἐκάλεσεν κύριος τὸν Μωυσῆν
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης 17
τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης κυρίου ὡσεὶ πῦρ φλέγον
ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐναντίον τῶν υἱῶν

Ισραηλ 18 καὶ εἰσῆλθεν Μωυσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς
νεφέλης καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν
τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα
νύκτας

25 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2
εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ λάβετέ μοι ἀπαρχὰς
παρὰ πάντων οἷς ἂν δόξῃ τῇ καρδίᾳ καὶ
λήμψεσθε τὰς ἀπαρχάς μου 3 καὶ αὕτη ἐστὶν
ἡ ἀπαρχή ἣν λήμψεσθε παρ᾽ αὐτῶν χρυσίον
καὶ ἀργύριον καὶ χαλκὸν 4 καὶ ὑάκινθον καὶ
πορφύραν καὶ κόκκινον διπλοῦν καὶ βύσσον
κεκλωσμένην καὶ τρίχας αἰγείας 5 καὶ δέρματα
κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ δέρματα ὑακίνθινα
καὶ ξύλα ἄσηπτα 7 καὶ λίθους σαρδίου καὶ λίθους
εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδήρη
8 καὶ ποιήσεις μοι ἁγίασμα καὶ ὀφθήσομαι ἐν
ὑμῖν 9 καὶ ποιήσεις μοι κατὰ πάντα ὅσα ἐγώ
σοι δεικνύω ἐν τῷ ὄρει τὸ παράδειγμα τῆς
σκηνῆς καὶ τὸ παράδειγμα πάντων τῶν σκευῶν
αὐτῆς οὕτω ποιήσεις 10 καὶ ποιήσεις κιβωτὸν
μαρτυρίου ἐκ ξύλων ἀσήπτων δύο πήχεων καὶ
ἡμίσους τὸ μῆκος καὶ πήχεος καὶ ἡμίσους τὸ
πλάτος καὶ πήχεος καὶ ἡμίσους τὸ ὕψος 11 καὶ
καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ ἔξωθεν
καὶ ἔσωθεν χρυσώσεις αὐτήν καὶ ποιήσεις αὐτῇ
κυμάτια στρεπτὰ χρυσᾶ κύκλῳ 12 καὶ ἐλάσεις
αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπιθήσεις
ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ
κλίτος τὸ ἓν καὶ δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος
τὸ δεύτερον 13 ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς ξύλα
ἄσηπτα καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ 14 καὶ
εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους
τοὺς ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς κιβωτοῦ αἴρειν τὴν
κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς 15 ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς
κιβωτοῦ ἔσονται οἱ ἀναφορεῖς ἀκίνητοι 16 καὶ
ἐμβαλεῖς εἰς τὴν κιβωτὸν τὰ μαρτύρια ἃ ἂν
δῶ σοι 17 καὶ ποιήσεις ἱλαστήριον ἐπίθεμα
χρυσίου καθαροῦ δύο πήχεων καὶ ἡμίσους τὸ
μῆκος καὶ πήχεος καὶ ἡμίσους τὸ πλάτος 18
καὶ ποιήσεις δύο χερουβιμ χρυσᾶ τορευτὰ καὶ
ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ
ἱλαστηρίου 19 ποιηθήσονται χερουβ εἷς ἐκ τοῦ
κλίτους τούτου καὶ χερουβ εἷς ἐκ τοῦ κλίτους
τοῦ δευτέρου τοῦ ἱλαστηρίου καὶ ποιήσεις τοὺς
δύο χερουβιμ ἐπὶ τὰ δύο κλίτη 20 ἔσονται οἱ
χερουβιμ ἐκτείνοντες τὰς πτέρυγας ἐπάνωθεν
συσκιάζοντες ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ
ἱλαστηρίου καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς ἄλληλα
εἰς τὸ ἱλαστήριον ἔσονται τὰ πρόσωπα τῶν
χερουβιμ 21 καὶ ἐπιθήσεις τὸ ἱλαστήριον ἐπὶ τὴν
κιβωτὸν ἄνωθεν καὶ εἰς τὴν κιβωτὸν ἐμβαλεῖς
τὰ μαρτύρια ἃ ἂν δῶ σοι 22 καὶ γνωσθήσομαί σοι
ἐκεῖθεν καὶ λαλήσω σοι ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου
ἀνὰ μέσον τῶν δύο χερουβιμ τῶν ὄντων ἐπὶ
τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου καὶ κατὰ πάντα ὅσα
ἂν ἐντείλωμαί σοι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραηλ 23
καὶ ποιήσεις τράπεζαν χρυσίου καθαροῦ δύο
πήχεων τὸ μῆκος καὶ πήχεος τὸ εὖρος καὶ
πήχεος καὶ ἡμίσους τὸ ὕψος 24 καὶ ποιήσεις
αὐτῇ στρεπτὰ κυμάτια χρυσᾶ κύκλῳ 25 καὶ
ποιήσεις αὐτῇ στεφάνην παλαιστοῦ κύκλῳ καὶ
ποιήσεις στρεπτὸν κυμάτιον τῇ στεφάνῃ κύκλῳ
26 καὶ ποιήσεις τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς
καὶ ἐπιθήσεις τοὺς δακτυλίους ἐπὶ τὰ τέσσαρα
μέρη τῶν ποδῶν αὐτῆς 27 ὑπὸ τὴν στεφάνην καὶ
ἔσονται οἱ δακτύλιοι εἰς θήκας τοῖς ἀναφορεῦσιν

ὥστε αἴρειν ἐν αὐτοῖς τὴν τράπεζαν **28** καὶ
ποιήσεις τοὺς ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων
καὶ καταχρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ καθαρῷ καὶ
ἀρθήσεται ἐν αὐτοῖς ἡ τράπεζα **29** καὶ ποιήσεις τὰ
τρυβλία αὐτῆς καὶ τὰς θυίσκας καὶ τὰ σπονδεῖα
καὶ τοὺς κυάθους ἐν οἷς σπείσεις ἐν αὐτοῖς
χρυσίου καθαροῦ ποιήσεις αὐτά **30** καὶ ἐπιθήσεις
ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἄρτους ἐνωπίους ἐναντίον
μου διὰ παντός **31** καὶ ποιήσεις λυχνίαν ἐκ
χρυσίου καθαροῦ τορευτὴν ποιήσεις τὴν λυχνίαν
ὁ καυλὸς αὐτῆς καὶ οἱ καλαμίσκοι καὶ οἱ κρατῆρες
καὶ οἱ σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα ἐξ αὐτῆς ἔσται
32 ἓξ δὲ καλαμίσκοι ἐκπορευόμενοι ἐκ πλαγίων
τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους
αὐτῆς τοῦ ἑνὸς καὶ τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας
ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου **33** καὶ τρεῖς κρατῆρες
ἐκτετυπωμένοι καρυίσκους ἐν τῷ ἑνὶ καλαμίσκῳ
σφαιρωτὴρ καὶ κρίνον οὕτως τοῖς ἓξ καλαμίσκοις
τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας **34** καὶ ἐν
τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι
καρυίσκους ἐν τῷ ἑνὶ καλαμίσκῳ οἱ σφαιρωτῆρες
καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς **35** ὁ σφαιρωτὴρ ὑπὸ τοὺς δύο
καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς καὶ σφαιρωτὴρ ὑπὸ τοὺς
τέσσαρας καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς οὕτως τοῖς ἓξ
καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας
36 οἱ σφαιρωτῆρες καὶ οἱ καλαμίσκοι ἐξ αὐτῆς
ἔστωσαν ὅλη τορευτὴ ἐξ ἑνὸς χρυσίου καθαροῦ
37 καὶ ποιήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς ἑπτά καὶ
ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους καὶ φανοῦσιν ἐκ τοῦ
ἑνὸς προσώπου **38** καὶ τὸν ἐπαρυστῆρα αὐτῆς
καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς ἐκ χρυσίου καθαροῦ
ποιήσεις **39** πάντα τὰ σκεύη ταῦτα τάλαντον
χρυσίου καθαροῦ **40** ὅρα ποιήσεις κατὰ τὸν τύπον
τὸν δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει

26 καὶ τὴν σκηνὴν ποιήσεις δέκα αὐλαίας ἐκ
βύσσου κεκλωσμένης καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας
καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου χερουβιμ ἐργασίᾳ
ὑφάντου ποιήσεις αὐτάς **2** μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς
μιᾶς ὀκτὼ καὶ εἴκοσι πήχεων καὶ εὖρος τεσσάρων
πήχεων ἡ αὐλαία ἡ μία ἔσται μέτρον τὸ αὐτὸ
ἔσται πάσαις ταῖς αὐλαίαις **3** πέντε δὲ αὐλαῖαι
ἔσονται ἐξ ἀλλήλων ἐχόμεναι ἡ ἑτέρα ἐκ τῆς
ἑτέρας καὶ πέντε αὐλαῖαι ἔσονται συνεχόμεναι
ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ **4** καὶ ποιήσεις αὐταῖς ἀγκύλας
ὑακινθίνας ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς αὐλαίας τῆς
μιᾶς ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους εἰς τὴν συμβολὴν καὶ
οὕτως ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς αὐλαίας
τῆς ἐξωτέρας πρὸς τῇ συμβολῇ τῇ δευτέρᾳ **5**
πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις τῇ αὐλαίᾳ τῇ
μιᾷ καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐκ τοῦ
μέρους τῆς αὐλαίας κατὰ τὴν συμβολὴν τῆς
δευτέρας ἀντιπρόσωποι ἀντιπίπτουσαι ἀλλήλαις
εἰς ἑκάστην **6** καὶ ποιήσεις κρίκους πεντήκοντα
χρυσοῦς καὶ συνάψεις τὰς αὐλαίας ἑτέραν τῇ
ἑτέρᾳ τοῖς κρίκοις καὶ ἔσται ἡ σκηνὴ μία **7** καὶ
ποιήσεις δέρρεις τριχίνας σκέπην ἐπὶ τῆς σκηνῆς
ἕνδεκα δέρρεις ποιήσεις αὐτάς **8** τὸ μῆκος τῆς
δέρρεως τῆς μιᾶς ἔσται τριάκοντα πήχεων καὶ
τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος τῆς δέρρεως τῆς
μιᾶς μέτρον τὸ αὐτὸ ἔσται ταῖς ἕνδεκα δέρρεσι **9**
καὶ συνάψεις τὰς πέντε δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ
τὰς ἓξ δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτό καὶ ἐπιδιπλώσεις τὴν
δέρριν τὴν ἕκτην κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς
10 καὶ ποιήσεις ἀγκύλας πεντήκοντα ἐπὶ τοῦ
χείλους τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς τῆς ἀνὰ μέσον κατὰ

συμβολὴν καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις
ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς δέρρεως τῆς συναπτούσης
τῆς δευτέρας **11** καὶ ποιήσεις κρίκους χαλκοῦς
πεντήκοντα καὶ συνάψεις τοὺς κρίκους ἐκ τῶν
ἀγκυλῶν καὶ συνάψεις τὰς δέρρεις καὶ ἔσται
ἕν **12** καὶ ὑποθήσεις τὸ πλεονάζον ἐν ταῖς
δέρρεσιν τῆς σκηνῆς τὸ ἥμισυ τῆς δέρρεως τὸ
ὑπολελειμμένον ὑποκαλύψεις τὸ πλεονάζον
τῶν δέρρεων τῆς σκηνῆς ὑποκαλύψεις ὀπίσω
τῆς σκηνῆς **13** πῆχυν ἐκ τούτου καὶ πῆχυν
ἐκ τούτου ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος τῶν δέρρεων
ἐκ τοῦ μήκους τῶν δέρρεων τῆς σκηνῆς ἔσται
συγκαλύπτον ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς ἔνθεν καὶ
ἔνθεν ἵνα καλύπτῃ **14** καὶ ποιήσεις κατακάλυμμα
τῇ σκηνῇ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ
ἐπικαλύμματα δέρματα ὑακίνθινα ἐπάνωθεν
15 καὶ ποιήσεις στύλους τῇ σκηνῇ ἐκ ξύλων
ἀσήπτων **16** δέκα πήχεων ποιήσεις τὸν στῦλον τὸν
ἕνα καὶ πήχεος ἑνὸς καὶ ἡμίσους τὸ πλάτος τοῦ
στύλου τοῦ ἑνός **17** δύο ἀγκωνίσκους τῷ στύλῳ
τῷ ἑνὶ ἀντιπίπτοντας ἕτερον τῷ ἑτέρῳ οὕτως
ποιήσεις πᾶσι τοῖς στύλοις τῆς σκηνῆς **18** καὶ
ποιήσεις στύλους τῇ σκηνῇ εἴκοσι στύλους ἐκ τοῦ
κλίτους τοῦ πρὸς βορρᾶν **19** καὶ τεσσαράκοντα
βάσεις ἀργυρᾶς ποιήσεις τοῖς εἴκοσι στύλοις
δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ
μέρη αὐτοῦ καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς
ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ **20** καὶ τὸ κλίτος τὸ
δεύτερον τὸ πρὸς νότον εἴκοσι στύλους **21** καὶ
τεσσαράκοντα βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς δύο βάσεις
τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ
καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς ἀμφότερα
τὰ μέρη αὐτοῦ **22** καὶ ἐκ τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς
κατὰ τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν ποιήσεις ἓξ
στύλους **23** καὶ δύο στύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν
γωνιῶν τῆς σκηνῆς ἐκ τῶν ὀπισθίων **24** καὶ
ἔσται ἐξ ἴσου κάτωθεν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔσονται
ἴσοι ἐκ τῶν κεφαλίδων εἰς σύμβλησιν μίαν
οὕτως ποιήσεις ἀμφοτέραις ταῖς δυσὶν γωνίαις
ἔστωσαν **25** καὶ ἔσονται ὀκτὼ στῦλοι καὶ αἱ
βάσεις αὐτῶν ἀργυραῖ δέκα ἕξ δύο βάσεις τῷ
στύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ καὶ
δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνί **26** καὶ ποιήσεις
μοχλοὺς ἐκ ξύλων ἀσήπτων πέντε τῷ ἑνὶ στύλῳ
ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς σκηνῆς **27** καὶ πέντε
μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ
δευτέρῳ καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ὀπισθίῳ
τῷ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ πρὸς θάλασσαν **28**
καὶ ὁ μοχλὸς ὁ μέσος ἀνὰ μέσον τῶν στύλων
διικνείσθω ἀπὸ τοῦ ἑνὸς κλίτους εἰς τὸ ἕτερον
κλίτος **29** καὶ τοὺς στύλους καταχρυσώσεις
χρυσίῳ καὶ τοὺς δακτυλίους ποιήσεις χρυσοῦς
εἰς οὓς εἰσάξεις τοὺς μοχλούς καὶ καταχρυσώσεις
τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ **30** καὶ ἀναστήσεις τὴν
σκηνὴν κατὰ τὸ εἶδος τὸ δεδειγμένον σοι ἐν τῷ
ὄρει **31** καὶ ποιήσεις καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου
καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ
βύσσου νενησμένης ἔργον ὑφαντὸν ποιήσεις αὐτὸ
χερουβιμ **32** καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ τεσσάρων
στύλων ἀσήπτων κεχρυσωμένων χρυσίῳ καὶ αἱ
κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν
τέσσαρες ἀργυραῖ **33** καὶ θήσεις τὸ καταπέτασμα
ἐπὶ τοὺς στύλους καὶ εἰσοίσεις ἐκεῖ ἐσώτερον
τοῦ καταπετάσματος τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου
καὶ διοριεῖ τὸ καταπέτασμα ὑμῖν ἀνὰ μέσον τοῦ
ἁγίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων **34** καὶ

κατακαλύψεις τῷ καταπετάσματι τὴν κιβωτὸν
τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων **35** καὶ
θήσεις τὴν τράπεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος
καὶ τὴν λυχνίαν ἀπέναντι τῆς τραπέζης ἐπὶ
μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νότον καὶ τὴν
τράπεζαν θήσεις ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς
βορρᾶν **36** καὶ ποιήσεις ἐπίσπαστρον ἐξ ὑακίνθου
καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ
βύσσου κεκλωσμένης ἔργον ποικιλτοῦ **37** καὶ
ποιήσεις τῷ καταπετάσματι πέντε στύλους καὶ
χρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες
αὐτῶν χρυσαῖ καὶ χωνεύσεις αὐτοῖς πέντε βάσεις
χαλκᾶς

27 καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον ἐκ ξύλων
ἀσήπτων πέντε πήχεων τὸ μῆκος καὶ πέντε
πήχεων τὸ εὖρος τετράγωνον ἔσται τὸ
θυσιαστήριον καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτοῦ **2**
καὶ ποιήσεις τὰ κέρατα ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν
ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα καὶ καλύψεις αὐτὰ
χαλκῷ **3** καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ θυσιαστηρίῳ
καὶ τὸν καλυπτῆρα αὐτοῦ καὶ τὰς φιάλας αὐτοῦ
καὶ τὰς κρεάγρας αὐτοῦ καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ
καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ ποιήσεις χαλκᾶ **4** καὶ
ποιήσεις αὐτῷ ἐσχάραν ἔργῳ δικτυωτῷ χαλκῆν
καὶ ποιήσεις τῇ ἐσχάρᾳ τέσσαρας δακτυλίους
χαλκοῦς ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη **5** καὶ ὑποθήσεις
αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου
κάτωθεν ἔσται δὲ ἡ ἐσχάρα ἕως τοῦ ἡμίσους τοῦ
θυσιαστηρίου **6** καὶ ποιήσεις τῷ θυσιαστηρίῳ
φορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ περιχαλκώσεις
αὐτοὺς χαλκῷ **7** καὶ εἰσάξεις τοὺς φορεῖς εἰς
τοὺς δακτυλίους καὶ ἔστωσαν οἱ φορεῖς κατὰ
τὰ πλευρὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ αἴρειν αὐτό
8 κοῖλον σανιδωτὸν ποιήσεις αὐτό κατὰ τὸ
παραδειχθέν σοι ἐν τῷ ὄρει οὕτως ποιήσεις
αὐτό **9** καὶ ποιήσεις αὐλὴν τῇ σκηνῇ εἰς τὸ
κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἱστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου
κεκλωσμένης μῆκος ἑκατὸν πηχῶν τῷ ἑνὶ κλίτει
10 καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν
εἴκοσι χαλκαῖ καὶ οἱ κρίκοι αὐτῶν καὶ αἱ ψαλίδες
αὐτῶν ἀργυραῖ **11** οὕτως τῷ κλίτει τῷ πρὸς
ἀπηλιώτην ἱστία ἑκατὸν πηχῶν μῆκος καὶ οἱ
στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι
χαλκαῖ καὶ οἱ κρίκοι καὶ αἱ ψαλίδες τῶν στύλων
καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργύρῳ
12 τὸ δὲ εὖρος τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ θάλασσαν
ἱστία πεντήκοντα πηχῶν στῦλοι αὐτῶν δέκα
καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα **13** καὶ εὖρος τῆς
αὐλῆς τὸ πρὸς νότον ἱστία πεντήκοντα πήχεων
στῦλοι αὐτῶν δέκα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα **14**
καὶ πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ ὕψος τῶν ἱστίων
τῷ κλίτει τῷ ἑνί στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ
βάσεις αὐτῶν τρεῖς **15** καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον
δέκα πέντε πηχῶν τῶν ἱστίων τὸ ὕψος στῦλοι
αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς **16** καὶ
τῇ πύλῃ τῆς αὐλῆς κάλυμμα εἴκοσι πηχῶν τὸ
ὕψος ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου
κεκλωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης τῇ
ποικιλίᾳ τοῦ ῥαφιδευτοῦ στῦλοι αὐτῶν τέσσαρες
καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες **17** πάντες οἱ στῦλοι
τῆς αὐλῆς κύκλῳ κατηργυρωμένοι ἀργυρίῳ καὶ
αἱ κεφαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν
χαλκαῖ **18** τὸ δὲ μῆκος τῆς αὐλῆς ἑκατὸν ἐφ’
ἑκατόν καὶ εὖρος πεντήκοντα ἐπὶ πεντήκοντα καὶ
ὕψος πέντε πηχῶν ἐκ βύσσου κεκλωσμένης καὶ
αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ **19** καὶ πᾶσα ἡ κατασκευὴ

καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα καὶ οἱ πάσσαλοι τῆς
αὐλῆς χαλκοῖ **20** καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς
Ισραηλ καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐξ ἐλαίων
ἄτρυγον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς καῦσαι
ἵνα κάηται λύχνος διὰ παντός **21** ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τοῦ
ἐπὶ τῆς διαθήκης καύσει αὐτὸ Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωὶ ἐναντίον κυρίου
νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν παρὰ τῶν
υἱῶν Ισραηλ

28 καὶ σὺ προσαγάγου πρὸς σεαυτὸν τόν τε
Ααρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
ἐκ τῶν υἱῶν Ισραηλ ἱερατεύειν μοι Ααρων καὶ
Ναδαβ καὶ Αβιουδ καὶ Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ υἱοὺς
Ααρων **2** καὶ ποιήσεις στολὴν ἁγίαν Ααρων
τῷ ἀδελφῷ σου εἰς τιμὴν καὶ δόξαν **3** καὶ
σὺ λάλησον πᾶσι τοῖς σοφοῖς τῇ διανοίᾳ οὓς
ἐνέπλησα πνεύματος αἰσθήσεως καὶ ποιήσουσιν
τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν Ααρων εἰς τὸ ἅγιον
ἐν ᾗ ἱερατεύσει μοι **4** καὶ αὗται αἱ στολαί ἃς
ποιήσουσιν τὸ περιστήθιον καὶ τὴν ἐπωμίδα καὶ
τὸν ποδήρη καὶ χιτῶνα κοσυμβωτὸν καὶ κίδαριν
καὶ ζώνην καὶ ποιήσουσιν στολὰς ἁγίας Ααρων
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερατεύειν μοι **5** καὶ
αὐτοὶ λήμψονται τὸ χρυσίον καὶ τὴν ὑάκινθον
καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὴν
βύσσον **6** καὶ ποιήσουσιν τὴν ἐπωμίδα ἐκ βύσσου
κεκλωσμένης ἔργον ὑφαντὸν ποικιλτοῦ **7** δύο
ἐπωμίδες συνέχουσαι ἔσονται αὐτῷ ἑτέρα τὴν
ἑτέραν ἐπὶ τοῖς δυσὶ μέρεσιν ἐξηρτημέναι **8** καὶ τὸ
ὕφασμα τῶν ἐπωμίδων ὅ ἐστιν ἐπ' αὐτῷ κατὰ τὴν
ποίησιν ἐξ αὐτοῦ ἔσται ἐκ χρυσίου καὶ ὑακίνθου
καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ
βύσσου κεκλωσμένης **9** καὶ λήμψῃ τοὺς δύο
λίθους λίθους σμαράγδου καὶ γλύψεις ἐν αὐτοῖς
τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ισραηλ **10** ἓξ ὀνόματα ἐπὶ
τὸν λίθον τὸν ἕνα καὶ τὰ ἓξ ὀνόματα τὰ λοιπὰ ἐπὶ
τὸν λίθον τὸν δεύτερον κατὰ τὰς γενέσεις αὐτῶν
11 ἔργον λιθουργικῆς τέχνης γλύμμα σφραγῖδος
διαγλύψεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν
τῶν υἱῶν Ισραηλ **12** καὶ θήσεις τοὺς δύο λίθους
ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς ἐπωμίδος λίθοι μνημοσύνου
εἰσὶν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἀναλήμψεται Ααρων
τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ισραηλ ἔναντι κυρίου ἐπὶ
τῶν δύο ὤμων αὐτοῦ μνημόσυνον περὶ αὐτῶν **13**
καὶ ποιήσεις ἀσπιδίσκας ἐκ χρυσίου καθαροῦ **14**
καὶ ποιήσεις δύο κροσσωτὰ ἐκ χρυσίου καθαροῦ
καταμεμιγμένα ἐν ἄνθεσιν ἔργον πλοκῆς καὶ
ἐπιθήσεις τὰ κροσσωτὰ τὰ πεπλεγμένα ἐπὶ τὰς
ἀσπιδίσκας κατὰ τὰς παρωμίδας αὐτῶν ἐκ τῶν
ἐμπροσθίων **15** καὶ ποιήσεις λογεῖον τῶν κρίσεων
ἔργον ποικιλτοῦ κατὰ τὸν ῥυθμὸν τῆς ἐπωμίδος
ποιήσεις αὐτό ἐκ χρυσίου καὶ ὑακίνθου καὶ
πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου
κεκλωσμένης ποιήσεις αὐτό **16** τετράγωνον
ἔσται διπλοῦν σπιθαμῆς τὸ μῆκος καὶ σπιθαμῆς
τὸ εὖρος **17** καὶ καθυφανεῖς ἐν αὐτῷ ὕφασμα
κατάλιθον τετράστιχον στίχος λίθων ἔσται
σάρδιον τοπάζιον καὶ σμάραγδος ὁ στίχος ὁ
εἷς **18** καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος ἄνθραξ καὶ
σάπφειρος καὶ ἴασπις **19** καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος
λιγύριον ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος **20** καὶ ὁ στίχος ὁ
τέταρτος χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον
περικεκαλυμμένα χρυσίῳ συνδεδεμένα ἐν χρυσίῳ
ἔστωσαν κατὰ στίχον αὐτῶν **21** καὶ οἱ λίθοι
ἔστωσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ισραηλ δέκα

δύο κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν γλυφαὶ σφραγίδων
ἕκαστος κατὰ τὸ ὄνομα ἔστωσαν εἰς δέκα δύο
φυλάς **22** καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον κροσσοὺς
συμπεπλεγμένους ἔργον ἁλυσιδωτὸν ἐκ χρυσίου
καθαροῦ **29** καὶ λήμψεται Ααρων τὰ ὀνόματα τῶν
υἱῶν Ισραηλ ἐπὶ τοῦ λογείου τῆς κρίσεως ἐπὶ
τοῦ στήθους εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον μνημόσυνον
ἔναντι τοῦ θεοῦ καὶ θήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον
τῆς κρίσεως τοὺς κροσσούς τὰ ἁλυσιδωτὰ ἐπ’
ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ λογείου ἐπιθήσεις
καὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας ἐπιθήσεις ἐπ’ ἀμφοτέρους
τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος κατὰ πρόσωπον **30**
καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τὴν
δήλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ
στήθους Ααρων ὅταν εἰσπορεύηται εἰς τὸ ἅγιον
ἐναντίον κυρίου καὶ οἴσει Ααρων τὰς κρίσεις τῶν
υἱῶν Ισραηλ ἐπὶ τοῦ στήθους ἐναντίον κυρίου
διὰ παντός **31** καὶ ποιήσεις ὑποδύτην ποδήρη
ὅλον ὑακίνθινον **32** καὶ ἔσται τὸ περιστόμιον ἐξ
αὐτοῦ μέσον ᾠὰν ἔχον κύκλῳ τοῦ περιστομίου
ἔργον ὑφάντου τὴν συμβολὴν συνυφασμένην ἐξ
αὐτοῦ ἵνα μὴ ῥαγῇ **33** καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λῶμα
τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν ὡσεὶ ἐξανθούσης ῥόας
ῥοΐσκους ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου
διανενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἐπὶ
τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ τὸ αὐτὸ δὲ
εἶδος ῥοΐσκους χρυσοῦς καὶ κώδωνας ἀνὰ μέσον
τούτων περικύκλῳ **34** παρὰ ῥοΐσκον χρυσοῦν
κώδωνα καὶ ἄνθινον ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ
ὑποδύτου κύκλῳ **35** καὶ ἔσται Ααρων ἐν τῷ
λειτουργεῖν ἀκουστὴ ἡ φωνὴ αὐτοῦ εἰσιόντι
εἰς τὸ ἅγιον ἐναντίον κυρίου καὶ ἐξιόντι ἵνα
μὴ ἀποθάνῃ **36** καὶ ποιήσεις πέταλον χρυσοῦν
καθαρὸν καὶ ἐκτυπώσεις ἐν αὐτῷ ἐκτύπωμα
σφραγῖδος ἁγίασμα κυρίου **37** καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ
ἐπὶ ὑακίνθου κεκλωσμένης καὶ ἔσται ἐπὶ τῆς
μίτρας κατὰ πρόσωπον τῆς μίτρας ἔσται **38** καὶ
ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ααρων καὶ ἐξαρεῖ Ααρων
τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἁγίων ὅσα ἂν ἁγιάσωσιν οἱ
υἱοὶ Ισραηλ παντὸς δόματος τῶν ἁγίων αὐτῶν
καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ααρων διὰ παντός
δεκτὸν αὐτοῖς ἔναντι κυρίου **39** καὶ οἱ κόσυμβοι
τῶν χιτώνων ἐκ βύσσου καὶ ποιήσεις κίδαριν
βυσσίνην καὶ ζώνην ποιήσεις ἔργον ποικιλτοῦ **40**
καὶ τοῖς υἱοῖς Ααρων ποιήσεις χιτῶνας καὶ ζώνας
καὶ κιδάρεις ποιήσεις αὐτοῖς εἰς τιμὴν καὶ δόξαν
41 καὶ ἐνδύσεις αὐτὰ Ααρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ καὶ χρίσεις αὐτοὺς
καὶ ἐμπλήσεις αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ ἁγιάσεις
αὐτούς ἵνα ἱερατεύωσίν μοι **42** καὶ ποιήσεις
αὐτοῖς περισκελῆ λινᾶ καλύψαι ἀσχημοσύνην
χρωτὸς αὐτῶν ἀπὸ ὀσφύος ἕως μηρῶν ἔσται **43**
καὶ ἕξει Ααρων αὐτὰ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὡς ἂν
εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
ἢ ὅταν προσπορεύωνται λειτουργεῖν πρὸς τὸ
θυσιαστήριον τοῦ ἁγίου καὶ οὐκ ἐπάξονται πρὸς
ἑαυτοὺς ἁμαρτίαν ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν νόμιμον
αἰώνιον αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ’ αὐτόν

29 καὶ ταῦτά ἐστιν ἃ ποιήσεις αὐτοῖς ἁγιάσαι
αὐτοὺς ὥστε ἱερατεύειν μοι αὐτούς λήμψῃ
μοσχάριον ἐκ βοῶν ἓν καὶ κριοὺς δύο ἀμώμους **2**
καὶ ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ καὶ
λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ σεμίδαλιν
ἐκ πυρῶν ποιήσεις αὐτά **3** καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ
ἐπὶ κανοῦν ἓν καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τῷ κανῷ
καὶ τὸ μοσχάριον καὶ τοὺς δύο κριούς **4** καὶ

Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις ἐπὶ τὰς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ λούσεις
αὐτοὺς ἐν ὕδατι 5 καὶ λαβὼν τὰς στολὰς ἐνδύσεις
Ααρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ τὸν χιτῶνα τὸν
ποδήρη καὶ τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸ λογεῖον καὶ
συνάψεις αὐτῷ τὸ λογεῖον πρὸς τὴν ἐπωμίδα 6
καὶ ἐπιθήσεις τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
καὶ ἐπιθήσεις τὸ πέταλον τὸ ἁγίασμα ἐπὶ τὴν
μίτραν 7 καὶ λήμψῃ τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος
καὶ ἐπιχεεῖς αὐτὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
χρίσεις αὐτόν 8 καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις
καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς χιτῶνας 9 καὶ ζώσεις αὐτοὺς
ταῖς ζώναις καὶ περιθήσεις αὐτοῖς τὰς κιδάρεις
καὶ ἔσται αὐτοῖς ἱερατεία ἐμοὶ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
τελειώσεις τὰς χεῖρας Ααρων καὶ τὰς χεῖρας τῶν
υἱῶν αὐτοῦ 10 καὶ προσάξεις τὸν μόσχον ἐπὶ τὰς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπιθήσουσιν
Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι κυρίου παρὰ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 11 καὶ
σφάξεις τὸν μόσχον ἔναντι κυρίου παρὰ τὰς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 12 καὶ λήμψῃ
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ θήσεις ἐπὶ τῶν
κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τῷ δακτύλῳ σου τὸ
δὲ λοιπὸν πᾶν αἷμα ἐκχεεῖς παρὰ τὴν βάσιν τοῦ
θυσιαστηρίου 13 καὶ λήμψῃ πᾶν τὸ στέαρ τὸ
ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ
τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ᾽ αὐτῶν καὶ
ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον 14 τὰ δὲ κρέα τοῦ
μόσχου καὶ τὸ δέρμα καὶ τὴν κόπρον κατακαύσεις
πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἁμαρτίας γάρ ἐστιν 15
καὶ τὸν κριὸν λήμψῃ τὸν ἕνα καὶ ἐπιθήσουσιν
Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ 16 καὶ σφάξεις αὐτὸν καὶ
λαβὼν τὸ αἷμα προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον
κύκλῳ 17 καὶ τὸν κριὸν διχοτομήσεις κατὰ
μέλη καὶ πλυνεῖς τὰ ἐνδόσθια καὶ τοὺς πόδας
ὕδατι καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ διχοτομήματα σὺν
τῇ κεφαλῇ 18 καὶ ἀνοίσεις ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον ὁλοκαύτωμα κυρίῳ εἰς ὀσμὴν
εὐωδίας θυσίασμα κυρίῳ ἐστίν 19 καὶ λήμψῃ τὸν
κριὸν τὸν δεύτερον καὶ ἐπιθήσει Ααρων καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
τοῦ κριοῦ 20 καὶ σφάξεις αὐτὸν καὶ λήμψῃ τοῦ
αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ
ὠτὸς Ααρων τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς
χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς
τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὤτων τῶν
υἱῶν αὐτοῦ τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν
χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν
ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν 21 καὶ λήμψῃ ἀπὸ τοῦ
αἵματος τοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ
ἐλαίου τῆς χρίσεως καὶ ῥανεῖς ἐπὶ Ααρων καὶ ἐπὶ
τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ καὶ
ἁγιασθήσεται αὐτὸς καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ στολαὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ᾽
αὐτοῦ τὸ δὲ αἷμα τοῦ κριοῦ προσχεεῖς πρὸς τὸ
θυσιαστήριον κύκλῳ 22 καὶ λήμψῃ ἀπὸ τοῦ κριοῦ
τὸ στέαρ αὐτοῦ καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον
τὴν κοιλίαν καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς
δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ᾽ αὐτῶν καὶ
τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν ἔστιν γὰρ τελείωσις
αὕτη 23 καὶ ἄρτον ἕνα ἐξ ἐλαίου καὶ λάγανον ἓν
ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῶν ἀζύμων τῶν προτεθειμένων
ἔναντι κυρίου 24 καὶ ἐπιθήσεις τὰ πάντα ἐπὶ τὰς

χεῖρας Ααρων καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ
καὶ ἀφοριεῖς αὐτοὺς ἀφόρισμα ἔναντι κυρίου
25 καὶ λήμψῃ αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ
ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὁλοκαυτώσεως
εἰς ὀσμὴν εὐωδίας ἔναντι κυρίου κάρπωμά ἐστιν
κυρίῳ 26 καὶ λήμψῃ τὸ στηθύνιον ἀπὸ τοῦ κριοῦ
τῆς τελειώσεως ὅ ἐστιν Ααρων καὶ ἀφοριεῖς αὐτὸ
ἀφόρισμα ἔναντι κυρίου καὶ ἔσται σοι ἐν μερίδι
27 καὶ ἁγιάσεις τὸ στηθύνιον ἀφόρισμα καὶ τὸν
βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος ὃς ἀφώρισται καὶ ὃς
ἀφῄρηται ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως ἀπὸ
τοῦ Ααρων καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτοῦ 28 καὶ ἔσται
Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον
παρὰ τῶν υἱῶν Ισραηλ ἔστιν γὰρ ἀφαίρεμα
τοῦτο καὶ ἀφαίρεμα ἔσται παρὰ τῶν υἱῶν Ισραηλ
ἀπὸ τῶν θυμάτων τῶν σωτηρίων τῶν υἱῶν
Ισραηλ ἀφαίρεμα κυρίῳ 29 καὶ ἡ στολὴ τοῦ
ἁγίου ἥ ἐστιν Ααρων ἔσται τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ'
αὐτόν χρισθῆναι αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς καὶ τελειῶσαι
τὰς χεῖρας αὐτῶν 30 ἑπτὰ ἡμέρας ἐνδύσεται
αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ὁ ἀντ' αὐτοῦ τῶν υἱῶν αὐτοῦ
ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
λειτουργεῖν ἐν τοῖς ἁγίοις 31 καὶ τὸν κριὸν τῆς
τελειώσεως λήμψῃ καὶ ἑψήσεις τὰ κρέα ἐν τόπῳ
ἁγίῳ 32 καὶ ἔδονται Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
τὰ κρέα τοῦ κριοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ
κανῷ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
33 ἔδονται αὐτά ἐν οἷς ἡγιάσθησαν ἐν αὐτοῖς
τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἁγιάσαι αὐτούς
καὶ ἀλλογενὴς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτῶν ἔστιν γὰρ
ἅγια 34 ἐὰν δὲ καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν κρεῶν
τῆς θυσίας τῆς τελειώσεως καὶ τῶν ἄρτων ἕως
πρωί κατακαύσεις τὰ λοιπὰ πυρί οὐ βρωθήσεται
ἁγίασμα γάρ ἐστιν 35 καὶ ποιήσεις Ααρων καὶ τοῖς
υἱοῖς αὐτοῦ οὕτως κατὰ πάντα ὅσα ἐνετειλάμην
σοι ἑπτὰ ἡμέρας τελειώσεις αὐτῶν τὰς χεῖρας 36
καὶ τὸ μοσχάριον τῆς ἁμαρτίας ποιήσεις τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ καθαρισμοῦ καὶ καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον
ἐν τῷ ἁγιάζειν σε ἐπ' αὐτῷ καὶ χρίσεις αὐτὸ
ὥστε ἁγιάσαι αὐτό 37 ἑπτὰ ἡμέρας καθαριεῖς
τὸ θυσιαστήριον καὶ ἁγιάσεις αὐτό καὶ ἔσται τὸ
θυσιαστήριον ἅγιον τοῦ ἁγίου πᾶς ὁ ἁπτόμενος
τοῦ θυσιαστηρίου ἁγιασθήσεται 38 καὶ ταῦτά
ἐστιν ἃ ποιήσεις ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἀμνοὺς
ἐνιαυσίους ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον ἐνδελεχῶς κάρπωμα ἐνδελεχισμοῦ
39 τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρωὶ καὶ τὸν
ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν 40
καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ
κεκομμένῳ τῷ τετάρτῳ τοῦ ιν καὶ σπονδὴν τὸ
τέταρτον τοῦ ιν οἴνου τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνί 41 καὶ τὸν
ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν κατὰ
τὴν θυσίαν τὴν πρωινὴν καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν
αὐτοῦ ποιήσεις εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κάρπωμα
κυρίῳ 42 θυσίαν ἐνδελεχισμοῦ εἰς γενεὰς ὑμῶν
ἐπὶ θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι
κυρίου ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν ὥστε
λαλῆσαί σοι 43 καὶ τάξομαι ἐκεῖ τοῖς υἱοῖς Ισραηλ
καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν δόξῃ μου 44 καὶ ἁγιάσω τὴν
σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ
Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἁγιάσω ἱερατεύειν
μοι 45 καὶ ἐπικληθήσομαι ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ
καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός 46 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ
εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου ἐπικληθῆναι αὐτοῖς καὶ θεὸς εἶναι
αὐτῶν

30 καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος ἐκ
ξύλων ἀσήπτων καὶ ποιήσεις αὐτό **2** πήχεος
τὸ μῆκος καὶ πήχεος τὸ εὖρος τετράγωνον
ἔσται καὶ δύο πήχεων τὸ ὕψος ἐξ αὐτοῦ ἔσται
τὰ κέρατα αὐτοῦ **3** καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ
χρυσίῳ καθαρῷ τὴν ἐσχάραν αὐτοῦ καὶ τοὺς
τοίχους αὐτοῦ κύκλῳ καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ
καὶ ποιήσεις αὐτῷ στρεπτὴν στεφάνην χρυσῆν
κύκλῳ **4** καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς καθαροὺς
ποιήσεις ὑπὸ τὴν στρεπτὴν στεφάνην αὐτοῦ εἰς
τὰ δύο κλίτη ποιήσεις ἐν τοῖς δυσὶ πλευροῖς
καὶ ἔσονται ψαλίδες ταῖς σκυτάλαις ὥστε αἴρειν
αὐτὸ ἐν αὐταῖς **5** καὶ ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύλων
ἀσήπτων καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰς χρυσίῳ **6**
καὶ θήσεις αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος
τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῶν μαρτυρίων ἐν
οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν **7** καὶ θυμιάσει ἐπ’
αὐτοῦ Ααρων θυμίαμα σύνθετον λεπτόν τὸ πρωὶ
πρωί ὅταν ἐπισκευάζῃ τοὺς λύχνους θυμιάσει ἐπ’
αὐτοῦ **8** καὶ ὅταν ἐξάπτῃ Ααρων τοὺς λύχνους
ὀψέ θυμιάσει ἐπ’ αὐτοῦ θυμίαμα ἐνδελεχισμοῦ
διὰ παντὸς ἔναντι κυρίου εἰς γενεὰς αὐτῶν
9 καὶ οὐκ ἀνοίσεις ἐπ’ αὐτοῦ θυμίαμα ἕτερον
κάρπωμα θυσίαν καὶ σπονδὴν οὐ σπείσεις ἐπ’
αὐτοῦ **10** καὶ ἐξιλάσεται ἐπ’ αὐτὸ Ααρων ἐπὶ
τῶν κεράτων αὐτοῦ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπὸ
τοῦ αἵματος τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ
ἐξιλασμοῦ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ καθαριεῖ αὐτὸ εἰς
τὰς γενεὰς αὐτῶν ἅγιον τῶν ἁγίων ἐστὶν κυρίῳ
11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **12**
ἐὰν λάβῃς τὸν συλλογισμὸν τῶν υἱῶν Ισραηλ ἐν
τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν καὶ δώσουσιν ἕκαστος λύτρα
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἔσται ἐν
αὐτοῖς πτῶσις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν **13** καὶ τοῦτό
ἐστιν ὃ δώσουσιν ὅσοι ἂν παραπορεύωνται τὴν
ἐπίσκεψιν τὸ ἥμισυ τοῦ διδράχμου ὅ ἐστιν κατὰ τὸ
δίδραχμον τὸ ἅγιον εἴκοσι ὀβολοὶ τὸ δίδραχμον
τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ διδράχμου εἰσφορὰ κυρίῳ **14**
πᾶς ὁ παραπορευόμενος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω δώσουσιν τὴν εἰσφορὰν
κυρίῳ **15** ὁ πλουτῶν οὐ προσθήσει καὶ ὁ
πενόμενος οὐκ ἐλαττονήσει ἀπὸ τοῦ ἡμίσους
τοῦ διδράχμου ἐν τῷ διδόναι τὴν εἰσφορὰν
κυρίῳ ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν **16**
καὶ λήμψῃ τὸ ἀργύριον τῆς εἰσφορᾶς παρὰ τῶν
υἱῶν Ισραηλ καὶ δώσεις αὐτὸ εἰς κάτεργον τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ισραηλ
μνημόσυνον ἔναντι κυρίου ἐξιλάσασθαι περὶ
τῶν ψυχῶν ὑμῶν **17** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων **18** ποίησον λουτῆρα χαλκοῦν καὶ
βάσιν αὐτῷ χαλκῆν ὥστε νίπτεσθαι καὶ θήσεις
αὐτὸν ἀνὰ μέσον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐκχεεῖς
εἰς αὐτὸν ὕδωρ **19** καὶ νίψεται Ααρων καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας ὕδατι **20** ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν
σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου νίψονται ὕδατι καὶ οὐ
μὴ ἀποθάνωσιν ἢ ὅταν προσπορεύωνται πρὸς
τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν καὶ ἀναφέρειν τὰ
ὁλοκαυτώματα κυρίῳ **21** νίψονται τὰς χεῖρας καὶ
τοὺς πόδας ὕδατι ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν
σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου νίψονται ὕδατι ἵνα μὴ
ἀποθάνωσιν καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμιμον αἰώνιον
αὐτῷ καὶ ταῖς γενεαῖς αὐτοῦ μετ’ αὐτόν **22** καὶ
ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **23** καὶ
σὺ λαβὲ ἡδύσματα τὸ ἄνθος σμύρνης ἐκλεκτῆς

πεντακοσίους σίκλους καὶ κινναμώμου εὐώδους
τὸ ἥμισυ τούτου διακοσίους πεντήκοντα καὶ
καλάμου εὐώδους διακοσίους πεντήκοντα 24
καὶ ἴρεως πεντακοσίους σίκλους τοῦ ἁγίου καὶ
ἔλαιον ἐξ ἐλαίων ιν 25 καὶ ποιήσεις αὐτὸ ἔλαιον
χρῖσμα ἅγιον μύρον μυρεψικὸν τέχνῃ μυρεψοῦ
ἔλαιον χρῖσμα ἅγιον ἔσται 26 καὶ χρίσεις ἐξ αὐτοῦ
τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ
μαρτυρίου 27 καὶ τὴν λυχνίαν καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος
28 καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ
πάντα αὐτοῦ τὰ σκεύη καὶ τὴν τράπεζαν καὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸν λουτῆρα καὶ τὴν
βάσιν αὐτοῦ 29 καὶ ἁγιάσεις αὐτά καὶ ἔσται ἅγια
τῶν ἁγίων πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῶν ἁγιασθήσεται
30 καὶ Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ χρίσεις καὶ
ἁγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεύειν μοι 31 καὶ τοῖς υἱοῖς
Ισραηλ λαλήσεις λέγων ἔλαιον ἄλειμμα χρίσεως
ἅγιον ἔσται τοῦτο ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν 32
ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου οὐ χρισθήσεται καὶ κατὰ
τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς
ὡσαύτως ἅγιόν ἐστιν καὶ ἁγίασμα ἔσται ὑμῖν 33
ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως καὶ ὃς ἂν δῷ ἀπ᾽ αὐτοῦ
ἀλλογενεῖ ἐξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
34 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λαβὲ σεαυτῷ
ἡδύσματα στακτήν ὄνυχα χαλβάνην ἡδυσμοῦ
καὶ λίβανον διαφανῆ ἴσον ἴσῳ ἔσται 35 καὶ
ποιήσουσιν ἐν αὐτῷ θυμίαμα μυρεψικὸν ἔργον
μυρεψοῦ μεμιγμένον καθαρόν ἔργον ἅγιον 36 καὶ
συγκόψεις ἐκ τούτων λεπτὸν καὶ θήσεις ἀπέναντι
τῶν μαρτυρίων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ὅθεν
γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν ἅγιον τῶν ἁγίων ἔσται
ὑμῖν 37 θυμίαμα κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ
ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς ἁγίασμα ἔσται ὑμῖν κυρίῳ
38 ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως ὥστε ὀσφραίνεσθαι ἐν
αὐτῷ ἀπολεῖται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ

31 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2
ἰδοὺ ἀνακέκλημαι ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεηλ
τὸν τοῦ Ουριου τὸν Ωρ τῆς φυλῆς Ιουδα 3
καὶ ἐνέπλησα αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ
συνέσεως καὶ ἐπιστήμης ἐν παντὶ ἔργῳ 4
διανοεῖσθαι καὶ ἀρχιτεκτονῆσαι ἐργάζεσθαι τὸ
χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ τὴν
ὑάκινθον καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον τὸ
νηστὸν καὶ τὴν βύσσον τὴν κεκλωσμένην 5 καὶ
τὰ λιθουργικὰ καὶ εἰς τὰ ἔργα τὰ τεκτονικὰ τῶν
ξύλων ἐργάζεσθαι κατὰ πάντα τὰ ἔργα 6 καὶ ἐγὼ
ἔδωκα αὐτὸν καὶ τὸν Ελιαβ τὸν τοῦ Αχισαμαχ
ἐκ φυλῆς Δαν καὶ παντὶ συνετῷ καρδίᾳ δέδωκα
σύνεσιν καὶ ποιήσουσιν πάντα ὅσα σοι συνέταξα
7 τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν κιβωτὸν
τῆς διαθήκης καὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπ᾽ αὐτῆς καὶ
τὴν διασκευὴν τῆς σκηνῆς 8 καὶ τὰ θυσιαστήρια
καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς
καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῆς 9 καὶ τὸν λουτῆρα καὶ τὴν βάσιν
αὐτοῦ 10 καὶ τὰς στολὰς τὰς λειτουργικὰς Ααρων
καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἱερατεύειν μοι
11 καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸ θυμίαμα
τῆς συνθέσεως τοῦ ἁγίου κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ
ἐνετειλάμην σοι ποιήσουσιν 12 καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 13 καὶ σὺ σύνταξον
τοῖς υἱοῖς Ισραηλ λέγων ὁρᾶτε καὶ τὰ σάββατά
μου φυλάξεσθε σημεῖόν ἐστιν παρ᾽ ἐμοὶ καὶ ἐν
ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἵνα γνῶτε ὅτι ἐγὼ
κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς 14 καὶ φυλάξεσθε τὰ

σάββατα ὅτι ἅγιον τοῦτό ἐστιν κυρίου ὑμῖν ὁ
βεβηλῶν αὐτὸ θανάτῳ θανατωθήσεται πᾶς ὃς
ποιήσει ἐν αὐτῷ ἔργον ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ
ἐκείνη ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ **15** ἓξ ἡμέρας
ποιήσεις ἔργα τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα
ἀνάπαυσις ἁγία τῷ κυρίῳ πᾶς ὃς ποιήσει ἔργον
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ θανάτῳ θανατωθήσεται **16**
καὶ φυλάξουσιν οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὰ σάββατα ποιεῖν
αὐτὰ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν διαθήκη αἰώνιος **17** ἐν
ἐμοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς Ισραηλ σημεῖόν ἐστιν αἰώνιον
ὅτι ἐν ἓξ ἡμέραις ἐποίησεν κύριος τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐπαύσατο
καὶ κατέπαυσεν **18** καὶ ἔδωκεν Μωυσεῖ ἡνίκα
κατέπαυσεν λαλῶν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινα
τὰς δύο πλάκας τοῦ μαρτυρίου πλάκας λιθίνας
γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ τοῦ θεοῦ

32 καὶ ἰδὼν ὁ λαὸς ὅτι κεχρόνικεν Μωυσῆς
καταβῆναι ἐκ τοῦ ὄρους συνέστη ὁ λαὸς ἐπὶ
Ααρων καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἀνάστηθι καὶ ποίησον
ἡμῖν θεούς οἳ προπορεύσονται ἡμῶν ὁ γὰρ
Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς
ἐξ Αἰγύπτου οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ **2**
καὶ λέγει αὐτοῖς Ααρων περιέλεσθε τὰ ἐνώτια
τὰ χρυσᾶ τὰ ἐν τοῖς ὠσὶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν
καὶ θυγατέρων καὶ ἐνέγκατε πρός με **3** καὶ
περιείλαντο πᾶς ὁ λαὸς τὰ ἐνώτια τὰ χρυσᾶ τὰ
ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτῶν καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ααρων **4**
καὶ ἐδέξατο ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἔπλασεν
αὐτὰ ἐν τῇ γραφίδι καὶ ἐποίησεν αὐτὰ μόσχον
χωνευτὸν καὶ εἶπεν οὗτοι οἱ θεοί σου Ισραηλ
οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου **5** καὶ ἰδὼν
Ααρων ᾠκοδόμησεν θυσιαστήριον κατέναντι
αὐτοῦ καὶ ἐκήρυξεν Ααρων λέγων ἑορτὴ τοῦ
κυρίου αὔριον **6** καὶ ὀρθρίσας τῇ ἐπαύριον
ἀνεβίβασεν ὁλοκαυτώματα καὶ προσήνεγκεν
θυσίαν σωτηρίου καὶ ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν
καὶ πιεῖν καὶ ἀνέστησαν παίζειν **7** καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων βάδιζε τὸ τάχος
ἐντεῦθεν κατάβηθι ἠνόμησεν γὰρ ὁ λαός σου
οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου **8** παρέβησαν
ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς ἐποίησαν
ἑαυτοῖς μόσχον καὶ προσκεκυνήκασιν αὐτῷ καὶ
τεθύκασιν αὐτῷ καὶ εἶπαν οὗτοι οἱ θεοί σου
Ισραηλ οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου **10**
καὶ νῦν ἔασόν με καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ εἰς αὐτοὺς
ἐκτρίψω αὐτοὺς καὶ ποιήσω σὲ εἰς ἔθνος μέγα **11**
καὶ ἐδεήθη Μωυσῆς ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ καὶ
εἶπεν ἵνα τί κύριε θυμοῖ ὀργῇ εἰς τὸν λαόν σου
οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχύι μεγάλῃ
καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ **12** μήποτε
εἴπωσιν οἱ Αἰγύπτιοι λέγοντες μετὰ πονηρίας
ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἀποκτεῖναι ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ
ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς παῦσαι τῆς
ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου καὶ ἵλεως γενοῦ ἐπὶ τῇ
κακίᾳ τοῦ λαοῦ σου **13** μνησθεὶς Αβρααμ καὶ
Ισαακ καὶ Ιακωβ τῶν σῶν οἰκετῶν οἷς ὤμοσας
κατὰ σεαυτοῦ καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς λέγων
πολυπληθυνῶ τὸ σπέρμα ὑμῶν ὡσεὶ τὰ ἄστρα
τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ πᾶσαν τὴν γῆν
ταύτην ἣν εἶπας δοῦναι τῷ σπέρματι αὐτῶν
καὶ καθέξουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα **14** καὶ
ἱλάσθη κύριος περὶ τῆς κακίας ἧς εἶπεν ποιῆσαι
τὸν λαὸν αὐτοῦ **15** καὶ ἀποστρέψας Μωυσῆς
κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ
μαρτυρίου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ πλάκες λίθιναι
καταγεγραμμέναι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν

αὐτῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἦσαν γεγραμμέναι 16
καὶ αἱ πλάκες ἔργον θεοῦ ἦσαν καὶ ἡ γραφὴ
γραφὴ θεοῦ ἐστιν κεκολαμμένη ἐν ταῖς πλαξίν
17 καὶ ἀκούσας Ἰησοῦς τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ
κραζόντων λέγει πρὸς Μωυσῆν φωνὴ πολέμου
ἐν τῇ παρεμβολῇ 18 καὶ λέγει οὐκ ἔστιν φωνὴ
ἐξαρχόντων κατ' ἰσχὺν οὐδὲ φωνὴ ἐξαρχόντων
τροπῆς ἀλλὰ φωνὴν ἐξαρχόντων οἴνου ἐγὼ
ἀκούω 19 καὶ ἡνίκα ἤγγιζεν τῇ παρεμβολῇ ὁρᾷ
τὸν μόσχον καὶ τοὺς χορούς καὶ ὀργισθεὶς θυμῷ
Μωυσῆς ἔρριψεν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὰς δύο
πλάκας καὶ συνέτριψεν αὐτὰς ὑπὸ τὸ ὄρος 20
καὶ λαβὼν τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν κατέκαυσεν
αὐτὸν ἐν πυρὶ καὶ κατήλεσεν αὐτὸν λεπτὸν καὶ
ἔσπειρεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὕδωρ καὶ ἐπότισεν αὐτὸ
τοὺς υἱοὺς Ισραηλ 21 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τῷ
Ααρων τί ἐποίησέν σοι ὁ λαὸς οὗτος ὅτι ἐπήγαγες
ἐπ' αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην 22 καὶ εἶπεν Ααρων
πρὸς Μωυσῆν μὴ ὀργίζου κύριε σὺ γὰρ οἶδας τὸ
ὅρμημα τοῦ λαοῦ τούτου 23 λέγουσιν γάρ μοι
ποίησον ἡμῖν θεούς οἳ προπορεύσονται ἡμῶν ὁ
γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς
ἐξ Αἰγύπτου οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ 24 καὶ
εἶπα αὐτοῖς εἴ τινι ὑπάρχει χρυσία περιέλεσθε καὶ
ἔδωκάν μοι καὶ ἔρριψα εἰς τὸ πῦρ καὶ ἐξῆλθεν
ὁ μόσχος οὗτος 25 καὶ ἰδὼν Μωυσῆς τὸν λαὸν
ὅτι διεσκέδασται διεσκέδασεν γὰρ αὐτοὺς Ααρων
ἐπίχαρμα τοῖς ὑπεναντίοις αὐτῶν 26 ἔστη δὲ
Μωυσῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς παρεμβολῆς καὶ
εἶπεν τίς πρὸς κύριον ἴτω πρός με συνῆλθον
οὖν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Λευι 27 καὶ λέγει
αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ θέσθε
ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ ῥομφαίαν ἐπὶ τὸν μηρὸν καὶ
διέλθατε καὶ ἀνακάμψατε ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην
διὰ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἀποκτείνατε ἕκαστος τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ
καὶ ἕκαστος τὸν ἔγγιστα αὐτοῦ 28 καὶ ἐποίησαν
οἱ υἱοὶ Λευι καθὰ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς
καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς
τρισχιλίους ἄνδρας 29 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς
ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν σήμερον κυρίῳ
ἕκαστος ἐν τῷ υἱῷ ἢ τῷ ἀδελφῷ δοθῆναι ἐφ'
ὑμᾶς εὐλογίαν 30 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν αὔριον
εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν ὑμεῖς ἡμαρτήκατε
ἁμαρτίαν μεγάλην καὶ νῦν ἀναβήσομαι πρὸς τὸν
θεόν ἵνα ἐξιλάσωμαι περὶ τῆς ἁμαρτίας ὑμῶν 31
ὑπέστρεψεν δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ εἶπεν
δέομαι κύριε ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς οὗτος ἁμαρτίαν
μεγάλην καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς θεοὺς χρυσοῦς
32 καὶ νῦν εἰ μὲν ἀφεῖς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν
ἄφες εἰ δὲ μή ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου σου
ἧς ἔγραψας 33 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
εἴ τις ἡμάρτηκεν ἐνώπιόν μου ἐξαλείψω αὐτὸν
ἐκ τῆς βίβλου μου 34 νυνὶ δὲ βάδιζε κατάβηθι
καὶ ὁδήγησον τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὸν τόπον
ὃν εἶπά σοι ἰδοὺ ὁ ἄγγελός μου προπορεύεται
πρὸ προσώπου σου ᾗ δ' ἂν ἡμέρᾳ ἐπισκέπτωμαι
ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν 35 καὶ
ἐπάταξεν κύριος τὸν λαὸν περὶ τῆς ποιήσεως
τοῦ μόσχου οὗ ἐποίησεν Ααρων

33 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν πορεύου
ἀνάβηθι ἐντεῦθεν σὺ καὶ ὁ λαός σου οὓς ἐξήγαγες
ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τῷ Αβρααμ
καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ λέγων τῷ σπέρματι ὑμῶν
δώσω αὐτήν 2 καὶ συναποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου
πρὸ προσώπου σου καὶ ἐκβαλεῖ τὸν Αμορραῖον

καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ
Ευαῖον καὶ Ιεβουσαῖον **3** καὶ εἰσάξω σε εἰς γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι οὐ γὰρ μὴ συναναβῶ
μετὰ σοῦ διὰ τὸ λαὸν σκληροτράχηλόν σε εἶναι
ἵνα μὴ ἐξαναλώσω σε ἐν τῇ ὁδῷ **4** καὶ ἀκούσας ὁ
λαὸς τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο κατεπένθησαν
ἐν πενθικοῖς **5** καὶ εἶπεν κύριος τοῖς υἱοῖς Ισραηλ
ὑμεῖς λαὸς σκληροτράχηλος ὁρᾶτε μὴ πληγὴν
ἄλλην ἐπάξω ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσω ὑμᾶς
νῦν οὖν ἀφέλεσθε τὰς στολὰς τῶν δοξῶν ὑμῶν
καὶ τὸν κόσμον καὶ δείξω σοι ἃ ποιήσω σοι **6** καὶ
περιείλαντο οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὸν κόσμον αὐτῶν καὶ
τὴν περιστολὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Χωρηβ **7** καὶ
λαβὼν Μωυσῆς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἔπηξεν ἔξω
τῆς παρεμβολῆς μακρὰν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς
καὶ ἐκλήθη σκηνὴ μαρτυρίου καὶ ἐγένετο πᾶς
ὁ ζητῶν κύριον ἐξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνὴν
ἔξω τῆς παρεμβολῆς **8** ἡνίκα δ' ἂν εἰσεπορεύετο
Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς
εἱστήκει πᾶς ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἕκαστος παρὰ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ κατενοοῦσαν
ἀπιόντος Μωυσῆ ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς
τὴν σκηνήν **9** ὡς δ' ἂν εἰσῆλθεν Μωυσῆς εἰς
τὴν σκηνήν κατέβαινεν ὁ στῦλος τῆς νεφέλης
καὶ ἵστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς καὶ ἐλάλει
Μωυσῇ **10** καὶ ἑώρα πᾶς ὁ λαὸς τὸν στῦλον τῆς
νεφέλης ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ
στάντες πᾶς ὁ λαὸς προσεκύνησαν ἕκαστος ἀπὸ
τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ **11** καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐνώπιος ἐνωπίῳ ὡς εἴ τις
λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον καὶ ἀπελύετο
εἰς τὴν παρεμβολήν ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς
Ναυη νέος οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς **12** καὶ
εἶπεν Μωυσῆς πρὸς κύριον ἰδοὺ σύ μοι λέγεις
ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς
μοι ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ σὺ δέ μοι εἶπας
οἶδά σε παρὰ πάντας καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί **13**
εἰ οὖν εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου ἐμφάνισόν μοι
σεαυτόν γνωστῶς ἴδω σε ὅπως ἂν ὦ εὑρηκὼς
χάριν ἐναντίον σου καὶ ἵνα γνῶ ὅτι λαός σου
τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο **14** καὶ λέγει αὐτὸς
προπορεύσομαί σου καὶ καταπαύσω σε **15** καὶ
λέγει πρὸς αὐτόν εἰ μὴ αὐτὸς σὺ πορεύῃ μή με
ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν **16** καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται
ἀληθῶς ὅτι εὕρηκα χάριν παρὰ σοί ἐγώ τε καὶ
ὁ λαός σου ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ'
ἡμῶν καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου
παρὰ πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστιν **17**
καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ τοῦτόν σοι
τὸν λόγον ὃν εἴρηκας ποιήσω εὕρηκας γὰρ χάριν
ἐνώπιόν μου καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας **18** καὶ
λέγει δεῖξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν **19** καὶ εἶπεν
ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου
καὶ καλέσω ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου κύριος ἐναντίον
σου καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ καὶ οἰκτιρήσω ὃν
ἂν οἰκτίρω **20** καὶ εἶπεν οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν μου τὸ
πρόσωπον οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν
μου καὶ ζήσεται **21** καὶ εἶπεν κύριος ἰδοὺ τόπος
παρ' ἐμοί στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας **22** ἡνίκα δ' ἂν
παρέλθῃ μου ἡ δόξα καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς
πέτρας καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σέ ἕως ἂν
παρέλθω **23** καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρα καὶ τότε ὄψῃ τὰ
ὀπίσω μου τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεταί
σοι

34 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λάξευσον
σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας καθὼς καὶ αἱ πρῶται

καὶ ἀνάβηθι πρός με εἰς τὸ ὄρος καὶ γράψω ἐπὶ
τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶν ταῖς
πρώταις αἷς συνέτριψας 2 καὶ γίνου ἕτοιμος εἰς
τὸ πρωὶ καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινα καὶ
στήσῃ μοι ἐκεῖ ἐπ᾽ ἄκρου τοῦ ὄρους 3 καὶ μηδεὶς
ἀναβήτω μετὰ σοῦ μηδὲ ὀφθήτω ἐν παντὶ τῷ
ὄρει καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἱ βόες μὴ νεμέσθωσαν
πλησίον τοῦ ὄρους ἐκείνου 4 καὶ ἐλάξευσεν
δύο πλάκας λιθίνας καθάπερ καὶ αἱ πρῶται
καὶ ὀρθρίσας Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ
Σινα καθότι συνέταξεν αὐτῷ κύριος καὶ ἔλαβεν
Μωυσῆς τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας 5 καὶ κατέβη
κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ καὶ
ἐκάλεσεν τῷ ὀνόματι κυρίου 6 καὶ παρῆλθεν
κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν κύριος
ὁ θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος
καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς 7 καὶ δικαιοσύνην
διατηρῶν καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας ἀφαιρῶν
ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας καὶ οὐ καθαριεῖ
τὸν ἔνοχον ἐπάγων ἀνομίας πατέρων ἐπὶ τέκνα
καὶ ἐπὶ τέκνα τέκνων ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην
γενεάν 8 καὶ σπεύσας Μωυσῆς κύψας ἐπὶ τὴν
γῆν προσεκύνησεν 9 καὶ εἶπεν εἰ εὕρηκα χάριν
ἐνώπιόν σου συμπορευθήτω ὁ κύριός μου μεθ᾽
ἡμῶν ὁ λαὸς γὰρ σκληροτράχηλός ἐστιν καὶ
ἀφελεῖς σὺ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ τὰς ἀνομίας
ἡμῶν καὶ ἐσόμεθα σοί 10 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν ἰδοὺ ἐγὼ τίθημί σοι διαθήκην ἐνώπιον
παντὸς τοῦ λαοῦ σου ποιήσω ἔνδοξα ἃ οὐ γέγονεν
ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἐν παντὶ ἔθνει καὶ ὄψεται πᾶς
ὁ λαός ἐν οἷς εἶ σύ τὰ ἔργα κυρίου ὅτι θαυμαστά
ἐστιν ἃ ἐγὼ ποιήσω σοι 11 πρόσεχε σὺ πάντα
ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι ἰδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω πρὸ
προσώπου ὑμῶν τὸν Αμορραῖον καὶ Χαναναῖον
καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Ευαῖον καὶ
Γεργεσαῖον καὶ Ιεβουσαῖον 12 πρόσεχε σεαυτῷ
μήποτε θῇς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς
γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ εἰς αὐτήν μή σοι γένηται
πρόσκομμα ἐν ὑμῖν 13 τοὺς βωμοὺς αὐτῶν
καθελεῖτε καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε
καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτὰ
τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε ἐν πυρί 14 οὐ
γὰρ μὴ προσκυνήσητε θεῷ ἑτέρῳ ὁ γὰρ κύριος
ὁ θεὸς ζηλωτὸν ὄνομα θεὸς ζηλωτής ἐστιν 15
μήποτε θῇς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις πρὸς
ἀλλοφύλους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐκπορνεύσωσιν
ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ θύσωσι τοῖς θεοῖς
αὐτῶν καὶ καλέσωσίν σε καὶ φάγῃς τῶν θυμάτων
αὐτῶν 16 καὶ λάβῃς τῶν θυγατέρων αὐτῶν
τοῖς υἱοῖς σου καὶ τῶν θυγατέρων σου δῷς τοῖς
υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐκπορνεύσωσιν αἱ θυγατέρες
σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ ἐκπορνεύσωσιν
τοὺς υἱούς σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν 17 καὶ
θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσεις σεαυτῷ 18 καὶ τὴν
ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξῃ ἑπτὰ ἡμέρας φάγῃ
ἄζυμα καθάπερ ἐντέταλμαί σοι εἰς τὸν καιρὸν ἐν
μηνὶ τῶν νέων ἐν γὰρ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες
ἐξ Αἰγύπτου 19 πᾶν διανοῖγον μήτραν ἐμοί τὰ
ἀρσενικά πρωτότοκον μόσχου καὶ πρωτότοκον
προβάτου 20 καὶ πρωτότοκον ὑποζυγίου λυτρώσῃ
προβάτῳ ἐὰν δὲ μὴ λυτρώσῃ αὐτό τιμὴν δώσεις
πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ οὐκ
ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός 21 ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ
τῇ δὲ ἑβδόμῃ καταπαύσεις τῷ σπόρῳ καὶ τῷ
ἀμήτῳ καταπαύσεις 22 καὶ ἑορτὴν ἑβδομάδων
ποιήσεις μοι ἀρχὴν θερισμοῦ πυρῶν καὶ ἑορτὴν

συναγωγῆς μεσοῦντος τοῦ ἐνιαυτοῦ 23 τρεῖς
καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν
σου ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ Ισραηλ 24 ὅταν γὰρ
ἐκβάλω τὰ ἔθνη πρὸ προσώπου σου καὶ πλατύνω
τὰ ὅριά σου οὐκ ἐπιθυμήσει οὐδεὶς τῆς γῆς σου
ἡνίκα ἂν ἀναβαίνῃς ὀφθῆναι ἐναντίον κυρίου
τοῦ θεοῦ σου τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ 25 οὐ
σφάξεις ἐπὶ ζύμῃ αἷμα θυμιαμάτων μου καὶ οὐ
κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρωὶ θύματα τῆς ἑορτῆς
τοῦ πασχα 26 τὰ πρωτογενήματα τῆς γῆς σου
θήσεις εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου οὐ
προσοίσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ 27
καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν γράψον σεαυτῷ
τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπὶ γὰρ τῶν λόγων τούτων
τέθειμαί σοι διαθήκην καὶ τῷ Ισραηλ 28 καὶ ἦν
ἐκεῖ Μωυσῆς ἐναντίον κυρίου τεσσαράκοντα
ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἄρτον οὐκ
ἔφαγεν καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν καὶ ἔγραψεν τὰ
ῥήματα ταῦτα ἐπὶ τῶν πλακῶν τῆς διαθήκης
τοὺς δέκα λόγους 29 ὡς δὲ κατέβαινεν Μωυσῆς
ἐκ τοῦ ὄρους καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ τῶν χειρῶν
Μωυσῆ καταβαίνοντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὄρους
Μωυσῆς οὐκ ᾔδει ὅτι δεδόξασται ἡ ὄψις τοῦ
χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῷ λαλεῖν
αὐτὸν αὐτῷ 30 καὶ εἶδεν Ααρων καὶ πάντες
οἱ πρεσβύτεροι Ισραηλ τὸν Μωυσῆν καὶ ἦν
δεδοξασμένη ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου
αὐτοῦ καὶ ἐφοβήθησαν ἐγγίσαι αὐτοῦ 31 καὶ
ἐκάλεσεν αὐτοὺς Μωυσῆς καὶ ἐπεστράφησαν
πρὸς αὐτὸν Ααρων καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς
συναγωγῆς καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς 32 καὶ
μετὰ ταῦτα προσῆλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ
υἱοὶ Ισραηλ καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς πάντα ὅσα
ἐλάλησεν κύριος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Σινα
33 καὶ ἐπειδὴ κατέπαυσεν λαλῶν πρὸς αὐτούς
ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ κάλυμμα 34
ἡνίκα δ’ ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς ἔναντι κυρίου
λαλεῖν αὐτῷ περιῃρεῖτο τὸ κάλυμμα ἕως τοῦ
ἐκπορεύεσθαι καὶ ἐξελθὼν ἐλάλει πᾶσιν τοῖς
υἱοῖς Ισραηλ ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος 35 καὶ
εἶδον οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὸ πρόσωπον Μωυσῆ ὅτι
δεδόξασται καὶ περιέθηκεν Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ
τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ ἕως ἂν εἰσέλθῃ συλλαλεῖν
αὐτῷ

35 καὶ συνήθροισεν Μωυσῆς πᾶσαν συναγωγὴν
υἱῶν Ισραηλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς οὗτοι οἱ
λόγοι οὓς εἶπεν κύριος ποιῆσαι αὐτούς 2 ἓξ
ἡμέρας ποιήσεις ἔργα τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
κατάπαυσις ἅγιον σάββατα ἀνάπαυσις κυρίῳ
πᾶς ὁ ποιῶν ἔργον ἐν αὐτῇ τελευτάτω 3 οὐ
καύσετε πῦρ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν τῇ ἡμέρᾳ
τῶν σαββάτων ἐγὼ κύριος 4 καὶ εἶπεν Μωυσῆς
πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ισραηλ λέγων
τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξεν κύριος λέγων 5
λάβετε παρ’ ὑμῶν αὐτῶν ἀφαίρεμα κυρίῳ πᾶς ὁ
καταδεχόμενος τῇ καρδίᾳ οἴσουσιν τὰς ἀπαρχὰς
κυρίῳ χρυσίον ἀργύριον χαλκόν 6 ὑάκινθον
πορφύραν κόκκινον διπλοῦν διανενησμένον καὶ
βύσσον κεκλωσμένην καὶ τρίχας αἰγείας 7 καὶ
δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ δέρματα
ὑακίνθινα καὶ ξύλα ἄσηπτα 9 καὶ λίθους σαρδίου
καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα
καὶ τὸν ποδήρη 10 καὶ πᾶς σοφὸς τῇ καρδίᾳ ἐν
ὑμῖν ἐλθὼν ἐργαζέσθω πάντα ὅσα συνέταξεν
κύριος 11 τὴν σκηνὴν καὶ τὰ παραρρύματα καὶ τὰ
καλύμματα καὶ τὰ διατόνια καὶ τοὺς μοχλοὺς καὶ

τοὺς στύλους 12 καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου
καὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς καὶ τὸ ἱλαστήριον
αὐτῆς καὶ τὸ καταπέτασμα καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς
καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τοὺς λίθους τῆς
σμαράγδου καὶ τὸ θυμίαμα καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ
χρίσματος 13 καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῆς 14 καὶ τὴν λυχνίαν τοῦ φωτὸς καὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς 16 καὶ τὸ θυσιαστήριον
καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ 19 καὶ τὰς στολὰς
τὰς ἁγίας Ααρων τοῦ ἱερέως καὶ τὰς στολάς ἐν
αἷς λειτουργήσουσιν ἐν αὐταῖς καὶ τοὺς χιτῶνας
τοῖς υἱοῖς Ααρων τῆς ἱερατείας καὶ τὸ ἔλαιον
τοῦ χρίσματος καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως
20 καὶ ἐξῆλθεν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ισραηλ
ἀπὸ Μωυσῆ 21 καὶ ἤνεγκαν ἕκαστος ὧν ἔφερεν
αὐτῶν ἡ καρδία καὶ ὅσοις ἔδοξεν τῇ ψυχῇ αὐτῶν
ἤνεγκαν ἀφαίρεμα κυρίῳ εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ εἰς πάντα τὰ κάτεργα
αὐτῆς καὶ εἰς πάσας τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου 22
καὶ ἤνεγκαν οἱ ἄνδρες παρὰ τῶν γυναικῶν
πᾶς ᾧ ἔδοξεν τῇ διανοίᾳ ἤνεγκαν σφραγῖδας
καὶ ἐνώτια καὶ δακτυλίους καὶ ἐμπλόκια καὶ
περιδέξια πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ πάντες ὅσοι
ἤνεγκαν ἀφαιρέματα χρυσίου κυρίῳ 23 καὶ
παρ’ ᾧ εὑρέθη βύσσος καὶ δέρματα ὑακίνθινα
καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα ἤνεγκαν
24 καὶ πᾶς ὁ ἀφαιρῶν ἀφαίρεμα ἀργύριον καὶ
χαλκὸν ἤνεγκαν τὰ ἀφαιρέματα κυρίῳ καὶ παρ’
οἷς εὑρέθη ξύλα ἄσηπτα εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς
κατασκευῆς ἤνεγκαν 25 καὶ πᾶσα γυνὴ σοφὴ τῇ
διανοίᾳ ταῖς χερσὶν νήθειν ἤνεγκαν νενησμένα
τὴν ὑάκινθον καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον
καὶ τὴν βύσσον 26 καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἷς
ἔδοξεν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν ἐν σοφίᾳ ἔνησαν τὰς
τρίχας τὰς αἰγείας 27 καὶ οἱ ἄρχοντες ἤνεγκαν
τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου καὶ τοὺς λίθους τῆς
πληρώσεως εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ εἰς τὸ λογεῖον
28 καὶ τὰς συνθέσεις καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως
καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος 29 καὶ πᾶς
ἀνὴρ καὶ γυνή ὧν ἔφερεν ἡ διάνοια αὐτῶν
εἰσελθόντας ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα ὅσα συνέταξεν
κύριος ποιῆσαι αὐτὰ διὰ Μωυσῆ ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ ἀφαίρεμα κυρίῳ 30 καὶ εἶπεν Μωυσῆς
τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ἰδοὺ ἀνακέκληκεν ὁ θεὸς ἐξ
ὀνόματος τὸν Βεσελεηλ τὸν τοῦ Ουριου τὸν
Ωρ ἐκ φυλῆς Ιουδα 31 καὶ ἐνέπλησεν αὐτὸν
πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης
πάντων 32 ἀρχιτεκτονεῖν κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς
ἀρχιτεκτονίας ποιεῖν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον
καὶ τὸν χαλκὸν 33 καὶ λιθουργῆσαι τὸν λίθον καὶ
κατεργάζεσθαι τὰ ξύλα καὶ ποιεῖν ἐν παντὶ ἔργῳ
σοφίας 34 καὶ προβιβάσαι γε ἔδωκεν αὐτῷ ἐν
τῇ διανοίᾳ αὐτῷ τε καὶ Ελιαβ τῷ τοῦ Αχισαμακ
ἐκ φυλῆς Δαν 35 ἐνέπλησεν αὐτοὺς σοφίας καὶ
συνέσεως διανοίας πάντα συνιέναι ποιῆσαι τὰ
ἔργα τοῦ ἁγίου καὶ τὰ ὑφαντὰ καὶ ποικιλτὰ
ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ ποιεῖν πᾶν
ἔργον ἀρχιτεκτονίας ποικιλίας

36 καὶ ἐποίησεν Βεσελεηλ καὶ Ελιαβ καὶ πᾶς
σοφὸς τῇ διανοίᾳ ᾧ ἐδόθη σοφία καὶ ἐπιστήμη
ἐν αὐτοῖς συνιέναι ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα κατὰ
τὰ ἅγια καθήκοντα κατὰ πάντα ὅσα συνέταξεν
κύριος 2 καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς Βεσελεηλ καὶ
Ελιαβ καὶ πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν σοφίαν ᾧ
ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐπιστήμην ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ πάντας
τοὺς ἑκουσίως βουλομένους προσπορεύεσθαι

πρὸς τὰ ἔργα ὥστε συντελεῖν αὐτά 3 καὶ ἔλαβον
παρὰ Μωυσῆ πάντα τὰ ἀφαιρέματα ἃ ἤνεγκαν
οἱ υἱοὶ Ισραηλ εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου
ποιεῖν αὐτά καὶ αὐτοὶ προσεδέχοντο ἔτι τὰ
προσφερόμενα παρὰ τῶν φερόντων τὸ πρωὶ
πρωί 4 καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ σοφοὶ οἱ
ποιοῦντες τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου ἕκαστος κατὰ τὸ
αὐτοῦ ἔργον ὃ αὐτοὶ ἠργάζοντο 5 καὶ εἶπαν πρὸς
Μωυσῆν ὅτι πλῆθος φέρει ὁ λαὸς παρὰ τὰ ἔργα
ὅσα συνέταξεν κύριος ποιῆσαι 6 καὶ προσέταξεν
Μωυσῆς καὶ ἐκήρυξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ λέγων
ἀνὴρ καὶ γυνὴ μηκέτι ἐργαζέσθωσαν εἰς τὰς
ἀπαρχὰς τοῦ ἁγίου καὶ ἐκωλύθη ὁ λαὸς ἔτι
προσφέρειν 7 καὶ τὰ ἔργα ἦν αὐτοῖς ἱκανὰ εἰς
τὴν κατασκευὴν ποιῆσαι καὶ προσκατέλιπον 8
καὶ ἐποίησεν πᾶς σοφὸς ἐν τοῖς ἐργαζομένοις
τὰς στολὰς τῶν ἁγίων αἵ εἰσιν Ααρων τῷ
ἱερεῖ καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 9 καὶ
ἐποίησαν τὴν ἐπωμίδα ἐκ χρυσίου καὶ ὑακίνθου
καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ
βύσσου κεκλωσμένης 10 καὶ ἐτμήθη τὰ πέταλα
τοῦ χρυσίου τρίχες ὥστε συνυφᾶναι σὺν τῇ
ὑακίνθῳ καὶ τῇ πορφύρᾳ καὶ σὺν τῷ κοκκίνῳ τῷ
διανενησμένῳ καὶ σὺν τῇ βύσσῳ τῇ κεκλωσμένῃ
ἔργον ὑφαντόν 11 ἐποίησαν αὐτὸ ἐπωμίδας
συνεχούσας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν 12
ἔργον ὑφαντὸν εἰς ἄλληλα συμπεπλεγμένον
καθ’ ἑαυτὸ ἐξ αὐτοῦ ἐποίησαν κατὰ τὴν
αὐτοῦ ποίησιν ἐκ χρυσίου καὶ ὑακίνθου καὶ
πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ
βύσσου κεκλωσμένης καθὰ συνέταξεν κύριος
τῷ Μωυσῇ 13 καὶ ἐποίησαν ἀμφοτέρους τοὺς
λίθους τῆς σμαράγδου συμπεπορπημένους καὶ
περισεσιαλωμένους χρυσίῳ γεγλυμμένους καὶ
ἐκκεκολαμμένους ἐκκόλαμμα σφραγῖδος ἐκ
τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ισραηλ 14 καὶ
ἐπέθηκεν αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος
λίθους μνημοσύνου τῶν υἱῶν Ισραηλ καθὰ
συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 15 καὶ ἐποίησαν
λογεῖον ἔργον ὑφαντὸν ποικιλίᾳ κατὰ τὸ ἔργον
τῆς ἐπωμίδος ἐκ χρυσίου καὶ ὑακίνθου καὶ
πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ
βύσσου κεκλωσμένης 16 τετράγωνον διπλοῦν
ἐποίησαν τὸ λογεῖον σπιθαμῆς τὸ μῆκος καὶ
σπιθαμῆς τὸ εὖρος διπλοῦν 17 καὶ συνυφάνθη
ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετράστιχον στίχος
λίθων σάρδιον καὶ τοπάζιον καὶ σμάραγδος
ὁ στίχος ὁ εἷς 18 καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος
ἄνθραξ καὶ σάπφειρος καὶ ἴασπις 19 καὶ ὁ στίχος
ὁ τρίτος λιγύριον καὶ ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος
20 καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος χρυσόλιθος καὶ
βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον περικεκυκλωμένα χρυσίῳ
καὶ συνδεδεμένα χρυσίῳ 21 καὶ οἱ λίθοι ἦσαν ἐκ
τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ισραηλ δώδεκα ἐκ τῶν
ὀνομάτων αὐτῶν ἐγγεγραμμένα εἰς σφραγῖδας
ἕκαστος ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ ὀνόματος εἰς τὰς δώδεκα
φυλάς 22 καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τὸ λογεῖον κροσσοὺς
συμπεπλεγμένους ἔργον ἐμπλοκίου ἐκ χρυσίου
καθαροῦ 23 καὶ ἐποίησαν δύο ἀσπιδίσκας χρυσᾶς
καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν τοὺς
δύο δακτυλίους τοὺς χρυσοῦς ἐπ’ ἀμφοτέρας
τὰς ἀρχὰς τοῦ λογείου 24 καὶ ἐπέθηκαν τὰ
ἐμπλόκια ἐκ χρυσίου ἐπὶ τοὺς δακτυλίους ἐπ’
ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ λογείου 25 καὶ εἰς
τὰς δύο συμβολὰς τὰ δύο ἐμπλόκια καὶ ἐπέθηκαν
ἐπὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τοὺς

ὤμους τῆς ἐπωμίδος ἐξ ἐναντίας κατὰ πρόσωπον
26 καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς καὶ
ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ δύο πτερύγια ἐπ' ἄκρου τοῦ
λογείου ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὀπισθίου τῆς ἐπωμίδος
ἔσωθεν **27** καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς
καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὤμους
τῆς ἐπωμίδος κάτωθεν αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον
κατὰ τὴν συμβολὴν ἄνωθεν τῆς συνυφῆς τῆς
ἐπωμίδος **28** καὶ συνέσφιγξεν τὸ λογεῖον ἀπὸ τῶν
δακτυλίων τῶν ἐπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς δακτυλίους
τῆς ἐπωμίδος συνεχομένους ἐκ τῆς ὑακίνθου
συμπεπλεγμένους εἰς τὸ ὕφασμα τῆς ἐπωμίδος
ἵνα μὴ χαλᾶται τὸ λογεῖον ἀπὸ τῆς ἐπωμίδος καθὰ
συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ **29** καὶ ἐποίησαν τὸν
ὑποδύτην ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα ἔργον ὑφαντὸν ὅλον
ὑακίνθινον **30** τὸ δὲ περιστόμιον τοῦ ὑποδύτου
ἐν τῷ μέσῳ διυφασμένον συμπλεκτόν ᾤαν ἔχον
κύκλῳ τὸ περιστόμιον ἀδιάλυτον **31** καὶ ἐποίησαν
ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν ὡς
ἐξανθούσης ῥόας ῥοίσκους ἐξ ὑακίνθου καὶ
πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου
κεκλωσμένης **32** καὶ ἐποίησαν κώδωνας χρυσοῦς
καὶ ἐπέθηκαν τοὺς κώδωνας ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ
ὑποδύτου κύκλῳ ἀνὰ μέσον τῶν ῥοίσκων **33**
κώδων χρυσοῦς καὶ ῥοίσκος ἐπὶ τοῦ λώματος
τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ εἰς τὸ λειτουργεῖν καθὰ
συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ **34** καὶ ἐποίησαν
χιτῶνας βυσσίνους ἔργον ὑφαντὸν Ααρων καὶ
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ **35** καὶ τὰς κιδάρεις ἐκ βύσσου
καὶ τὴν μίτραν ἐκ βύσσου καὶ τὰ περισκελῆ
ἐκ βύσσου κεκλωσμένης **36** καὶ τὰς ζώνας
αὐτῶν ἐκ βύσσου καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας
καὶ κοκκίνου νενησμένου ἔργον ποικιλτοῦ ὃν
τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ **37** καὶ
ἐποίησαν τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν ἀφόρισμα τοῦ
ἁγίου χρυσίου καθαροῦ καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ
γράμματα ἐκτετυπωμένα σφραγῖδος ἁγίασμα
κυρίῳ **38** καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὸ λῶμα ὑακίνθινον
ὥστε ἐπικεῖσθαι ἐπὶ τὴν μίτραν ἄνωθεν ὃν
τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ

37 καὶ ἐποίησαν τῇ σκηνῇ δέκα αὐλαίας **2**
ὀκτὼ καὶ εἴκοσι πήχεων μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς
μιᾶς τὸ αὐτὸ ἦσαν πᾶσαι καὶ τεσσάρων πηχῶν
τὸ εὖρος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς **3** καὶ ἐποίησαν
τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ
κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης
ἔργον ὑφάντου χερουβιμ **4** καὶ ἐπέθηκαν αὐτὸ ἐπὶ
τέσσαρας στύλους ἀσήπτους κατακεχρυσωμένους
ἐν χρυσίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ
καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραῖ **5** καὶ
ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ
κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης
ἔργον ὑφάντου χερουβιμ **6** καὶ τοὺς στύλους
αὐτοῦ πέντε καὶ τοὺς κρίκους καὶ τὰς κεφαλίδας
αὐτῶν καὶ τὰς ψαλίδας αὐτῶν κατεχρύσωσαν
χρυσίῳ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν πέντε χαλκαῖ **7** καὶ
ἐποίησαν τὴν αὐλήν τὰ πρὸς λίβα ἱστία τῆς αὐλῆς
ἐκ βύσσου κεκλωσμένης ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν **8**
καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν
εἴκοσι **9** καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς βορρᾶν ἑκατὸν
ἐφ' ἑκατόν καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ
βάσεις αὐτῶν εἴκοσι **10** καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς
θάλασσαν αὐλαῖαι πεντήκοντα πήχεων στῦλοι
αὐτῶν δέκα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα **11** καὶ τὸ
κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς πεντήκοντα πήχεων **12**

ἱστία πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ κατὰ νώτου καὶ οἱ
στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς **13**
καὶ ἐπὶ τοῦ νώτου τοῦ δευτέρου ἔνθεν καὶ ἔνθεν
κατὰ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς αὐλαῖαι πεντεκαίδεκα
πήχεων καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις
αὐτῶν τρεῖς **14** πᾶσαι αἱ αὐλαῖαι τῆς αὐλῆς
ἐκ βύσσου κεκλωσμένης **15** καὶ αἱ βάσεις τῶν
στύλων χαλκαῖ καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ καὶ
αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ
καὶ οἱ στῦλοι περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ πάντες
οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς **16** καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς
πύλης τῆς αὐλῆς ἔργον ποικιλτοῦ ἐξ ὑακίνθου
καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ
βύσσου κεκλωσμένης εἴκοσι πήχεων τὸ μῆκος καὶ
τὸ ὕψος καὶ τὸ εὖρος πέντε πήχεων ἐξισούμενον
τοῖς ἱστίοις τῆς αὐλῆς **17** καὶ οἱ στῦλοι
αὐτῶν τέσσαρες καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες
χαλκαῖ καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ καὶ αἱ
κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ **18**
καὶ αὐτοὶ περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ καὶ πάντες
οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς κύκλῳ χαλκοῖ **19** καὶ
αὕτη ἡ σύνταξις τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καθὰ
συνετάγη Μωυσῇ τὴν λειτουργίαν εἶναι τῶν
Λευιτῶν διὰ Ιθαμαρ τοῦ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως
20 καὶ Βεσελεηλ ὁ τοῦ Ουριου ἐκ φυλῆς Ιουδα
ἐποίησεν καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ **21**
καὶ Ελιαβ ὁ τοῦ Αχισαμακ ἐκ τῆς φυλῆς Δαν ὃς
ἠρχιτεκτόνησεν τὰ ὑφαντὰ καὶ τὰ ῥαφιδευτὰ καὶ
ποικιλτικὰ ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ

38 καὶ ἐποίησεν Βεσελεηλ τὴν κιβωτὸν **2** καὶ
κατεχρύσωσεν αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ ἔσωθεν
καὶ ἔξωθεν **3** καὶ ἐχώνευσεν αὐτῇ τέσσαρας
δακτυλίους χρυσοῦς δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἓν
καὶ δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον **4** εὐρεῖς τοῖς
διωστῆρσιν ὥστε αἴρειν αὐτὴν ἐν αὐτοῖς **5** καὶ
ἐποίησεν τὸ ἱλαστήριον ἐπάνωθεν τῆς κιβωτοῦ
ἐκ χρυσίου **6** καὶ τοὺς δύο χερουβιμ χρυσοῦς **7**
χερουβ ἕνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἱλαστηρίου τὸ ἓν
καὶ χερουβ ἕνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τὸ δεύτερον τοῦ
ἱλαστηρίου **8** σκιάζοντα ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν
ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον **9** καὶ ἐποίησεν τὴν τράπεζαν
τὴν προκειμένην ἐκ χρυσίου καθαροῦ **10** καὶ
ἐχώνευσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους δύο ἐπὶ
τοῦ κλίτους τοῦ ἑνὸς καὶ δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους
τοῦ δευτέρου εὐρεῖς ὥστε αἴρειν τοῖς διωστῆρσιν
ἐν αὐτοῖς **11** καὶ τοὺς διωστῆρας τῆς κιβωτοῦ
καὶ τῆς τραπέζης ἐποίησεν καὶ κατεχρύσωσεν
αὐτοὺς χρυσίῳ **12** καὶ ἐποίησεν τὰ σκεύη τῆς
τραπέζης τά τε τρυβλία καὶ τὰς θυίσκας καὶ
τοὺς κυάθους καὶ τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς σπείσει ἐν
αὐτοῖς χρυσᾶ **13** καὶ ἐποίησεν τὴν λυχνίαν ἣ
φωτίζει χρυσῆν στερεὰν τὸν καυλόν **14** καὶ τοὺς
καλαμίσκους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῆς **15**
ἐκ τῶν καλαμίσκων αὐτῆς οἱ βλαστοὶ ἐξέχοντες
τρεῖς ἐκ τούτου καὶ τρεῖς ἐκ τούτου ἐξισούμενοι
ἀλλήλοις **16** καὶ τὰ λαμπάδια αὐτῶν ἅ ἐστιν ἐπὶ
τῶν ἄκρων καρυωτὰ ἐξ αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθέμια
ἐξ αὐτῶν ἵνα ὦσιν ἐπ’ αὐτῶν οἱ λύχνοι καὶ τὸ
ἐνθέμιον τὸ ἕβδομον ἀπ’ ἄκρου τοῦ λαμπαδίου
ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἄνωθεν στερεὸν ὅλον χρυσοῦν
17 καὶ ἑπτὰ λύχνους ἐπ’ αὐτῆς χρυσοῦς καὶ τὰς
λαβίδας αὐτῆς χρυσᾶς καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας
αὐτῶν χρυσᾶς **18** οὗτος περιηργύρωσεν τοὺς
στύλους καὶ ἐχώνευσεν τῷ στύλῳ δακτυλίους
χρυσοῦς καὶ ἐχρύσωσεν τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ καὶ
κατεχρύσωσεν τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος

χρυσίῳ καὶ ἐποίησεν τὰς ἀγκύλας χρυσᾶς 19
οὗτος ἐποίησεν καὶ τοὺς κρίκους τῆς σκηνῆς
χρυσοῦς καὶ τοὺς κρίκους τῆς αὐλῆς καὶ κρίκους
εἰς τὸ ἐκτείνειν τὸ κατακάλυμμα ἄνωθεν χαλκοῦς
20 οὗτος ἐχώνευσεν τὰς κεφαλίδας τὰς ἀργυρᾶς
τῆς σκηνῆς καὶ τὰς κεφαλίδας τὰς χαλκᾶς τῆς
θύρας τῆς σκηνῆς καὶ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς
καὶ ἀγκύλας ἐποίησεν τοῖς στύλοις ἀργυρᾶς ἐπὶ
τῶν στύλων οὗτος περιηργύρωσεν αὐτάς 21
οὗτος ἐποίησεν καὶ τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς
καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς χαλκοῦς 22
οὗτος ἐποίησεν τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν
ἐκ τῶν πυρείων τῶν χαλκῶν ἃ ἦσαν τοῖς
ἀνδράσιν τοῖς καταστασιάσασι μετὰ τῆς Κορε
συναγωγῆς 23 οὗτος ἐποίησεν πάντα τὰ σκεύη
τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ τὴν
βάσιν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς κρεάγρας χαλκᾶς
24 οὗτος ἐποίησεν τῷ θυσιαστηρίῳ παράθεμα
ἔργον δικτυωτόν κάτωθεν τοῦ πυρείου ὑπὸ
αὐτὸ ἕως τοῦ ἡμίσους αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν αὐτῷ
τέσσαρας δακτυλίους ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν
τοῦ παραθέματος τοῦ θυσιαστηρίου χαλκοῦς τοῖς
μοχλοῖς εὐρεῖς ὥστε αἴρειν τὸ θυσιαστήριον ἐν
αὐτοῖς 25 οὗτος ἐποίησεν τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως
τὸ ἅγιον καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος
καθαρὸν ἔργον μυρεψοῦ 26 οὗτος ἐποίησεν τὸν
λουτῆρα χαλκοῦν καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ χαλκῆν ἐκ
τῶν κατόπτρων τῶν νηστευσασῶν αἳ ἐνήστευσαν
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν ᾗ
ἡμέρᾳ ἔπηξεν αὐτήν 27 καὶ ἐποίησεν τὸν λουτῆρα
ἵνα νίπτωνται ἐξ αὐτοῦ Μωυσῆς καὶ Ααρων
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς
πόδας εἰσπορευομένων αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου ἢ ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ
θυσιαστήριον λειτουργεῖν ἐνίπτοντο ἐξ αὐτοῦ
καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ

39 πᾶν τὸ χρυσίον ὃ κατειργάσθη εἰς τὰ
ἔργα κατὰ πᾶσαν τὴν ἐργασίαν τῶν ἁγίων
ἐγένετο χρυσίου τοῦ τῆς ἀπαρχῆς ἐννέα καὶ
εἴκοσι τάλαντα καὶ ἑπτακόσιοι εἴκοσι σίκλοι
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον 2 καὶ ἀργυρίου
ἀφαίρεμα παρὰ τῶν ἐπεσκεμμένων ἀνδρῶν
τῆς συναγωγῆς ἑκατὸν τάλαντα καὶ χίλιοι
ἑπτακόσιοι ἑβδομήκοντα πέντε σίκλοι 3 δραχμὴ
μία τῇ κεφαλῇ τὸ ἥμισυ τοῦ σίκλου κατὰ τὸν
σίκλον τὸν ἅγιον πᾶς ὁ παραπορευόμενος τὴν
ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰς τὰς
ἑξήκοντα μυριάδας καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι
καὶ πεντήκοντα 4 καὶ ἐγενήθη τὰ ἑκατὸν τάλαντα
τοῦ ἀργυρίου εἰς τὴν χώνευσιν τῶν ἑκατὸν
κεφαλίδων τῆς σκηνῆς καὶ εἰς τὰς κεφαλίδας
τοῦ καταπετάσματος ἑκατὸν κεφαλίδες εἰς τὰ
ἑκατὸν τάλαντα τάλαντον τῇ κεφαλίδι 5 καὶ
τοὺς χιλίους ἑπτακοσίους ἑβδομήκοντα πέντε
σίκλους ἐποίησαν εἰς τὰς ἀγκύλας τοῖς στύλοις
καὶ κατεχρύσωσεν τὰς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ
κατεκόσμησεν αὐτούς 6 καὶ ὁ χαλκὸς τοῦ
ἀφαιρέματος ἑβδομήκοντα τάλαντα καὶ χίλιοι
πεντακόσιοι σίκλοι 7 καὶ ἐποίησεν ἐξ αὐτοῦ τὰς
βάσεις τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 8
καὶ τὰς βάσεις τῆς αὐλῆς κύκλῳ καὶ τὰς βάσεις
τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς
σκηνῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ 9
καὶ τὸ παράθεμα τὸ χαλκοῦν τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πάντα
τὰ ἐργαλεῖα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 10 καὶ

ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ καθὰ συνέταξεν κύριος
τῷ Μωυσῇ οὕτως ἐποίησαν 11 τὸ δὲ λοιπὸν
χρυσίον τοῦ ἀφαιρέματος ἐποίησαν σκεύη εἰς
τὸ λειτουργεῖν ἐν αὐτοῖς ἔναντι κυρίου 12 καὶ
τὴν καταλειφθεῖσαν ὑάκινθον καὶ πορφύραν
καὶ τὸ κόκκινον ἐποίησαν στολὰς λειτουργικὰς
Ααρων ὥστε λειτουργεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ ἁγίῳ
13 καὶ ἤνεγκαν τὰς στολὰς πρὸς Μωυσῆν καὶ τὴν
σκηνὴν καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις καὶ
τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στύλους 14 καὶ
τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ τοὺς διωστῆρας
αὐτῆς 15 καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸ
θυμίαμα τῆς συνθέσεως 16 καὶ τὴν λυχνίαν τὴν
καθαρὰν καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς λύχνους τῆς
καύσεως καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ φωτὸς 17 καὶ τὴν
τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ πάντα τὰ αὐτῆς
σκεύη καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς προκειμένους 18
καὶ τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου αἵ εἰσιν Ααρων καὶ
τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἱερατείαν
19 καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς στύλους
καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ
τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς
σκηνῆς καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα αὐτῆς 20 καὶ
τὰς διφθέρας δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα
καὶ τὰ καλύμματα δέρματα ὑακίνθινα καὶ τῶν
λοιπῶν τὰ ἐπικαλύμματα 21 καὶ τοὺς πασσάλους
καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα τὰ εἰς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου 22 ὅσα συνέταξεν κύριος τῷ
Μωυσῇ οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ πᾶσαν
τὴν ἀποσκευήν 23 καὶ εἶδεν Μωυσῆς πάντα
τὰ ἔργα καὶ ἦσαν πεποιηκότες αὐτὰ ὃν τρόπον
συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ οὕτως ἐποίησαν
αὐτά καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Μωυσῆς

40 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2
ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου νουμηνίᾳ
στήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου 3 καὶ θήσεις
τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ σκεπάσεις τὴν
κιβωτὸν τῷ καταπετάσματι 4 καὶ εἰσοίσεις τὴν
τράπεζαν καὶ προθήσεις τὴν πρόθεσιν αὐτῆς καὶ
εἰσοίσεις τὴν λυχνίαν καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους
αὐτῆς 5 καὶ θήσεις τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν
εἰς τὸ θυμιᾶν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ καὶ ἐπιθήσεις
κάλυμμα καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 6 καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν
καρπωμάτων θήσεις παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου 8 καὶ περιθήσεις τὴν σκηνὴν καὶ
πάντα τὰ αὐτῆς ἁγιάσεις κύκλῳ 9 καὶ λήμψῃ τὸ
ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ χρίσεις τὴν σκηνὴν καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἁγιάσεις αὐτὴν καὶ πάντα
τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ ἔσται ἁγία 10 καὶ χρίσεις
τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων καὶ πάντα
αὐτοῦ τὰ σκεύη καὶ ἁγιάσεις τὸ θυσιαστήριον
καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων
12 καὶ προσάξεις Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ
λούσεις αὐτοὺς ὕδατι 13 καὶ ἐνδύσεις Ααρων τὰς
στολὰς τὰς ἁγίας καὶ χρίσεις αὐτὸν καὶ ἁγιάσεις
αὐτόν καὶ ἱερατεύσει μοι 14 καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
προσάξεις καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς χιτῶνας 15 καὶ
ἀλείψεις αὐτούς ὃν τρόπον ἤλειψας τὸν πατέρα
αὐτῶν καὶ ἱερατεύσουσίν μοι καὶ ἔσται ὥστε
εἶναι αὐτοῖς χρῖσμα ἱερατείας εἰς τὸν αἰῶνα
εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν 16 καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς
πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος οὕτως

ἐποίησεν 17 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῷ
δευτέρῳ ἔτει ἐκπορευομένων αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου
νουμηνίᾳ ἐστάθη ἡ σκηνή 18 καὶ ἔστησεν Μωυσῆς
τὴν σκηνὴν καὶ ἐπέθηκεν τὰς κεφαλίδας καὶ
διενέβαλεν τοὺς μοχλοὺς καὶ ἔστησεν τοὺς
στύλους 19 καὶ ἐξέτεινεν τὰς αὐλαίας ἐπὶ τὴν
σκηνὴν καὶ ἐπέθηκεν τὸ κατακάλυμμα τῆς
σκηνῆς ἐπ᾽ αὐτῆς ἄνωθεν καθὰ συνέταξεν κύριος
τῷ Μωυσῇ 20 καὶ λαβὼν τὰ μαρτύρια ἐνέβαλεν
εἰς τὴν κιβωτὸν καὶ ὑπέθηκεν τοὺς διωστῆρας
ὑπὸ τὴν κιβωτὸν 21 καὶ εἰσήνεγκεν τὴν κιβωτὸν
εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἐπέθηκεν τὸ κατακάλυμμα
τοῦ καταπετάσματος καὶ ἐσκέπασεν τὴν κιβωτὸν
τοῦ μαρτυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ
Μωυσῇ 22 καὶ ἔθηκεν τὴν τράπεζαν εἰς τὴν
σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐπὶ τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου τὸ πρὸς βορρᾶν ἔξωθεν τοῦ
καταπετάσματος τῆς σκηνῆς 23 καὶ προέθηκεν
ἐπ᾽ αὐτῆς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔναντι κυρίου
ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 24
καὶ ἔθηκεν τὴν λυχνίαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου εἰς τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς
νότον 25 καὶ ἐπέθηκεν τοὺς λύχνους αὐτῆς
ἔναντι κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος
τῷ Μωυσῇ 26 καὶ ἔθηκεν τὸ θυσιαστήριον τὸ
χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι
τοῦ καταπετάσματος 27 καὶ ἐθυμίασεν ἐπ᾽ αὐτοῦ
τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως καθάπερ συνέταξεν
κύριος τῷ Μωυσῇ 29 καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν
καρπωμάτων ἔθηκεν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς
33 καὶ ἔστησεν τὴν αὐλὴν κύκλῳ τῆς σκηνῆς
καὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ συνετέλεσεν Μωυσῆς
πάντα τὰ ἔργα 34 καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν
σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ δόξης κυρίου ἐπλήσθη
ἡ σκηνή 35 καὶ οὐκ ἠδυνάσθη Μωυσῆς εἰσελθεῖν
εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ὅτι ἐπεσκίαζεν
ἐπ᾽ αὐτὴν ἡ νεφέλη καὶ δόξης κυρίου ἐπλήσθη
ἡ σκηνή 36 ἡνίκα δ᾽ ἂν ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ
τῆς σκηνῆς ἀνεζεύγνυσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ σὺν
τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν 37 εἰ δὲ μὴ ἀνέβη ἡ νεφέλη
οὐκ ἀνεζεύγνυσαν ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνέβη ἡ
νεφέλη 38 νεφέλη γὰρ ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας
καὶ πῦρ ἦν ἐπ᾽ αὐτῆς νυκτὸς ἐναντίον παντὸς
Ισραηλ ἐν πάσαις ταῖς ἀναζυγαῖς αὐτῶν

Λευϊτικόν

1 καὶ ἀνεκάλεσεν Μωυσῆν καὶ ἐλάλησεν κύριος
αὐτῷ ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγων **2**
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἐὰν προσαγάγῃ δῶρα τῷ
κυρίῳ ἀπὸ τῶν κτηνῶν ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ
τῶν προβάτων προσοίσετε τὰ δῶρα ὑμῶν **3**
ἐὰν ὁλοκαύτωμα τὸ δῶρον αὐτοῦ ἐκ τῶν βοῶν
ἄρσεν ἄμωμον προσάξει πρὸς τὴν θύραν τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου προσοίσει αὐτὸ δεκτὸν
ἐναντίον κυρίου **4** καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν τοῦ καρπώματος δεκτὸν αὐτῷ
ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ **5** καὶ σφάξουσι τὸν
μόσχον ἔναντι κυρίου καὶ προσοίσουσιν οἱ υἱοὶ
Ααρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα καὶ προσχεοῦσιν τὸ αἷμα
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ τὸ ἐπὶ τῶν θυρῶν
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **6** καὶ ἐκδείραντες
τὸ ὁλοκαύτωμα μελιοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη **7**
καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς πῦρ ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπιστοιβάσουσιν ξύλα ἐπὶ
τὸ πῦρ **8** καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ
ἱερεῖς τὰ διχοτομήματα καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ
τὸ στέαρ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ὄντα
ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου **9** τὰ δὲ ἐγκοίλια καὶ τοὺς
πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ ἱερεῖς
τὰ πάντα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμά ἐστιν
θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ **10** ἐὰν δὲ ἀπὸ
τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ ἀπό
τε τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων εἰς ὁλοκαύτωμα
ἄρσεν ἄμωμον προσάξει αὐτὸ καὶ ἐπιθήσει τὴν
χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **11** καὶ σφάξουσιν
αὐτὸ ἐκ πλαγίων τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς βορρᾶν
ἔναντι κυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρων
οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
κύκλῳ **12** καὶ διελοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη καὶ τὴν
κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ καὶ ἐπιστοιβάσουσιν αὐτὰ
οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ἐπὶ
τοῦ θυσιαστηρίου **13** καὶ τὰ ἐγκοίλια καὶ τοὺς
πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς τὰ
πάντα καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμά
ἐστιν θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ **14** ἐὰν δὲ
ἀπὸ τῶν πετεινῶν κάρπωμα προσφέρῃς δῶρον
τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσει ἀπὸ τῶν τρυγόνων ἢ
ἀπὸ τῶν περιστερῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ **15** καὶ
προσοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον
καὶ ἀποκνίσει τὴν κεφαλήν καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ στραγγιεῖ τὸ αἷμα πρὸς
τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου **16** καὶ ἀφελεῖ τὸν
πρόλοβον σὺν τοῖς πτεροῖς καὶ ἐκβαλεῖ αὐτὸ
παρὰ τὸ θυσιαστήριον κατὰ ἀνατολὰς εἰς τὸν
τόπον τῆς σποδοῦ **17** καὶ ἐκκλάσει αὐτὸ ἐκ τῶν
πτερύγων καὶ οὐ διελεῖ καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ
ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ
τοῦ πυρός κάρπωμά ἐστιν θυσία ὀσμὴ εὐωδίας
τῷ κυρίῳ

2 ἐὰν δὲ ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν τῷ κυρίῳ
σεμίδαλις ἔσται τὸ δῶρον αὐτοῦ καὶ ἐπιχεεῖ
ἐπ’ αὐτὸ ἔλαιον καὶ ἐπιθήσει ἐπ’ αὐτὸ λίβανον
θυσία ἐστίν **2** καὶ οἴσει πρὸς τοὺς υἱοὺς Ααρων
τοὺς ἱερεῖς καὶ δραξάμενος ἀπ’ αὐτῆς πλήρη
τὴν δράκα ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως σὺν τῷ ἐλαίῳ
καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς καὶ ἐπιθήσει ὁ
ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ **3** καὶ τὸ λοιπὸν
ἀπὸ τῆς θυσίας Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
ἅγιον τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν θυσιῶν κυρίου **4**

ἐὰν δὲ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐν
κλιβάνῳ δῶρον κυρίῳ ἐκ σεμιδάλεως ἄρτους
ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα
ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ **5** ἐὰν δὲ θυσία ἀπὸ
τηγάνου τὸ δῶρόν σου σεμίδαλις πεφυραμένη
ἐν ἐλαίῳ ἄζυμα ἔσται **6** καὶ διαθρύψεις αὐτὰ
κλάσματα καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ’ αὐτὰ ἔλαιον θυσία
ἐστὶν κυρίῳ **7** ἐὰν δὲ θυσία ἀπὸ ἐσχάρας τὸ
δῶρόν σου σεμίδαλις ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται **8**
καὶ προσοίσει τὴν θυσίαν ἣν ἂν ποιῇ ἐκ τούτων
τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσει πρὸς τὸν ἱερέα καὶ
προσεγγίσας πρὸς τὸ θυσιαστήριον **9** ἀφελεῖ ὁ
ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ
ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα
ὀσμὴ εὐωδίας κυρίῳ **10** τὸ δὲ καταλειφθὲν
ἀπὸ τῆς θυσίας Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
ἅγια τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου
11 πᾶσαν θυσίαν ἣν ἂν προσφέρητε κυρίῳ οὐ
ποιήσετε ζυμωτόν πᾶσαν γὰρ ζύμην καὶ πᾶν μέλι
οὐ προσοίσετε ἀπ’ αὐτοῦ καρπῶσαι κυρίῳ **12**
δῶρον ἀπαρχῆς προσοίσετε αὐτὰ κυρίῳ ἐπὶ δὲ τὸ
θυσιαστήριον οὐκ ἀναβιβασθήσεται εἰς ὀσμὴν
εὐωδίας κυρίῳ **13** καὶ πᾶν δῶρον θυσίας ὑμῶν
ἁλὶ ἁλισθήσεται οὐ διαπαύσετε ἅλα διαθήκης
κυρίου ἀπὸ θυσιασμάτων ὑμῶν ἐπὶ παντὸς δώρου
ὑμῶν προσοίσετε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἅλας **14**
ἐὰν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογενημάτων τῷ
κυρίῳ νέα πεφρυγμένα χίδρα ἐρικτὰ τῷ κυρίῳ
καὶ προσοίσεις τὴν θυσίαν τῶν πρωτογενημάτων
15 καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ’ αὐτὴν ἔλαιον καὶ ἐπιθήσεις
ἐπ’ αὐτὴν λίβανον θυσία ἐστίν **16** καὶ ἀνοίσει ὁ
ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ τῶν χίδρων
σὺν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς
κάρπωμά ἐστιν κυρίῳ

3 ἐὰν δὲ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ
κυρίῳ ἐὰν μὲν ἐκ τῶν βοῶν αὐτοῦ προσαγάγῃ
ἐάν τε ἄρσεν ἐάν τε θῆλυ ἄμωμον προσάξει
αὐτὸ ἐναντίον κυρίου **2** καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου καὶ σφάξει αὐτὸ
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ
προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων κύκλῳ **3**
καὶ προσάξουσιν ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου
κάρπωμα κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν
κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας
4 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ’
αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν
ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ **5** καὶ
ἀνοίσουσιν αὐτὰ οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ὁλοκαυτώματα ἐπὶ τὰ
ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου
κάρπωμα ὀσμὴ εὐωδίας κυρίῳ **6** ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν
προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ θυσίαν σωτηρίου τῷ
κυρίῳ ἄρσεν ἢ θῆλυ ἄμωμον προσοίσει αὐτό **7**
ἐὰν ἄρνα προσαγάγῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ προσάξει
αὐτὸ ἔναντι κυρίου **8** καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ καὶ σφάξει αὐτὸ
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ
προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ **9** καὶ προσοίσει ἀπὸ τῆς
θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα τῷ θεῷ τὸ στέαρ
καὶ τὴν ὀσφὺν ἄμωμον σὺν ταῖς ψόαις περιελεῖ
αὐτὸ καὶ τὸ στέαρ τῆς κοιλίας **10** καὶ ἀμφοτέρους
τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ’ αὐτῶν τὸ ἐπὶ
τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος

σὺν τοῖς νεφροῖς περιελών **11** ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὀσμὴ εὐωδίας κάρπωμα
κυρίῳ **12** ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν αἰγῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ
καὶ προσάξει ἔναντι κυρίου **13** καὶ ἐπιθήσει τὰς
χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ σφάξουσιν
αὐτὸ ἔναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρων
οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ
14 καὶ ἀνοίσει ἐπ’ αὐτοῦ κάρπωμα κυρίῳ τὸ
στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ
στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας **15** καὶ ἀμφοτέρους τοὺς
νεφροὺς καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπ’ αὐτῶν τὸ ἐπὶ
τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς
νεφροῖς περιελεῖ **16** καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον κάρπωμα ὀσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ
πᾶν τὸ στέαρ τῷ κυρίῳ **17** νόμιμον εἰς τὸν αἰῶνα
εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν πᾶν
στέαρ καὶ πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε

4 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2**
λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραηλ λέγων ψυχὴ
ἐὰν ἁμάρτῃ ἔναντι κυρίου ἀκουσίως ἀπὸ τῶν
προσταγμάτων κυρίου ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν καὶ
ποιήσῃ ἕν τι ἀπ’ αὐτῶν **3** ἐὰν μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ
κεχρισμένος ἁμάρτῃ τοῦ τὸν λαὸν ἁμαρτεῖν καὶ
προσάξει περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἥμαρτεν
μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τῷ κυρίῳ περὶ τῆς
ἁμαρτίας αὐτοῦ **4** καὶ προσάξει τὸν μόσχον
παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
ἔναντι κυρίου καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι κυρίου
καὶ σφάξει τὸν μόσχον ἐνώπιον κυρίου **5** καὶ
λαβὼν ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ὁ τετελειωμένος
τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ
εἰσοίσει αὐτὸ ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου **6**
καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα
καὶ προσρανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἑπτάκις ἔναντι
κυρίου κατὰ τὸ καταπέτασμα τὸ ἅγιον **7** καὶ
ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου
ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος
τῆς συνθέσεως τοῦ ἐναντίον κυρίου ὅ ἐστιν ἐν
τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ πᾶν τὸ αἷμα τοῦ
μόσχου ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου
τῶν ὁλοκαυτωμάτων ὅ ἐστιν παρὰ τὰς θύρας
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **8** καὶ πᾶν τὸ στέαρ
τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας περιελεῖ ἀπ’ αὐτοῦ
τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδόσθια καὶ πᾶν
τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων **9** καὶ τοὺς δύο
νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ’ αὐτῶν ὅ ἐστιν ἐπὶ τῶν
μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς
νεφροῖς περιελεῖ αὐτό **10** ὃν τρόπον ἀφαιρεῖται
ἀπὸ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου
καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς
καρπώσεως **11** καὶ τὸ δέρμα τοῦ μόσχου καὶ
πᾶσαν αὐτοῦ τὴν σάρκα σὺν τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς
ἀκρωτηρίοις καὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τῇ κόπρῳ **12** καὶ
ἐξοίσουσιν ὅλον τὸν μόσχον ἔξω τῆς παρεμβολῆς
εἰς τόπον καθαρόν οὗ ἐκχεοῦσιν τὴν σποδιάν
καὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν ἐπὶ ξύλων ἐν πυρί ἐπὶ
τῆς ἐκχύσεως τῆς σποδιᾶς καυθήσεται **13** ἐὰν
δὲ πᾶσα συναγωγὴ Ισραηλ ἀγνοήσῃ ἀκουσίως
καὶ λάθῃ ῥῆμα ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς
καὶ ποιήσωσιν μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν
κυρίου ἣ οὐ ποιηθήσεται καὶ πλημμελήσωσιν
14 καὶ γνωσθῇ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία ἣν ἥμαρτον ἐν
αὐτῇ καὶ προσάξει ἡ συναγωγὴ μόσχον ἐκ βοῶν
ἄμωμον περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ προσάξει αὐτὸν

παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **15**
καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς
τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου
ἔναντι κυρίου καὶ σφάξουσιν τὸν μόσχον ἔναντι
κυρίου **16** καὶ εἰσοίσει ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ἀπὸ
τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου **17** καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ ἑπτάκις
ἔναντι κυρίου κατενώπιον τοῦ καταπετάσματος
τοῦ ἁγίου **18** καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπιθήσει ὁ
ἱερεὺς ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν
θυμιαμάτων τῆς συνθέσεως ὅ ἐστιν ἐνώπιον
κυρίου ὅ ἐστιν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ
πᾶν αἷμα ἐκχεεῖ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου
τῶν καρπώσεων τῶν πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου **19** καὶ τὸ πᾶν στέαρ περιελεῖ ἀπ’
αὐτοῦ καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **20** καὶ
ποιήσει τὸν μόσχον ὃν τρόπον ἐποίησεν τὸν
μόσχον τὸν τῆς ἁμαρτίας οὕτως ποιηθήσεται καὶ
ἐξιλάσεται περὶ αὐτῶν ὁ ἱερεύς καὶ ἀφεθήσεται
αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία **21** καὶ ἐξοίσουσιν τὸν μόσχον
ὅλον ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ κατακαύσουσιν
τὸν μόσχον ὃν τρόπον κατέκαυσαν τὸν μόσχον
τὸν πρότερον ἁμαρτία συναγωγῆς ἐστιν **22**
ἐὰν δὲ ὁ ἄρχων ἁμάρτῃ καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ
πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν
ἣ οὐ ποιηθήσεται ἀκουσίως καὶ ἁμάρτῃ καὶ
πλημμελήσῃ **23** καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία
ἣν ἥμαρτεν ἐν αὐτῇ καὶ προσοίσει τὸ δῶρον
αὐτοῦ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἄρσεν ἄμωμον **24** καὶ
ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου
καὶ σφάξουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν
τὰ ὁλοκαυτώματα ἐνώπιον κυρίου ἁμαρτία
ἐστίν **25** καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος
τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα
τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ τὸ
πᾶν αἷμα αὐτοῦ ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ
θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων **26** καὶ τὸ
πᾶν στέαρ αὐτοῦ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
ὥσπερ τὸ στέαρ θυσίας σωτηρίου καὶ ἐξιλάσεται
περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ
ἀφεθήσεται αὐτῷ **27** ἐὰν δὲ ψυχὴ μία ἁμάρτῃ
ἀκουσίως ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς ἐν τῷ ποιῆσαι
μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου ἣ οὐ
ποιηθήσεται καὶ πλημμελήσῃ **28** καὶ γνωσθῇ
αὐτῷ ἡ ἁμαρτία ἣν ἥμαρτεν ἐν αὐτῇ καὶ οἴσει
χίμαιραν ἐξ αἰγῶν θήλειαν ἄμωμον οἴσει περὶ
τῆς ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτεν **29** καὶ ἐπιθήσει τὴν
χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁμαρτήματος αὐτοῦ
καὶ σφάξουσιν τὴν χίμαιραν τὴν τῆς ἁμαρτίας
ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὰ ὁλοκαυτώματα **30**
καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς
τῷ δακτύλῳ καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ
θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ πᾶν
τὸ αἷμα αὐτῆς ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ
θυσιαστηρίου **31** καὶ πᾶν τὸ στέαρ περιελεῖ ὃν
τρόπον περιαιρεῖται στέαρ ἀπὸ θυσίας σωτηρίου
καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον εἰς
ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ
ὁ ἱερεύς καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ **32** ἐὰν δὲ πρόβατον
προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ εἰς ἁμαρτίαν θῆλυ
ἄμωμον προσοίσει αὐτό **33** καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἁμαρτίας καὶ σφάξουσιν
αὐτὸ ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὰ ὁλοκαυτώματα
34 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς
ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ

θυσιαστηρίου τῆς ὁλοκαυτώσεως καὶ πᾶν αὐτοῦ
τὸ αἷμα ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου
τῆς ὁλοκαυτώσεως 35 καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ στέαρ
περιελεῖ ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ προβάτου
ἐκ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ
ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα
κυρίου καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ
τῆς ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ

5 ἐὰν δὲ ψυχὴ ἁμάρτῃ καὶ ἀκούσῃ φωνὴν
ὁρκισμοῦ καὶ οὗτος μάρτυς ἢ ἑώρακεν
ἢ σύνοιδεν ἐὰν μὴ ἀπαγγείλῃ λήμψεται
τὴν ἁμαρτίαν 2 ἢ ψυχή ἥτις ἐὰν ἅψηται
παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου ἢ θνησιμαίου ἢ
θηριαλώτου ἀκαθάρτου ἢ τῶν θνησιμαίων ἢ τῶν
βδελυγμάτων τῶν ἀκαθάρτων ἢ τῶν θνησιμαίων
κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων 3 ἢ ἅψηται ἀπὸ
ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας
αὐτοῦ ἧς ἂν ἁψάμενος μιανθῇ καὶ ἔλαθεν αὐτόν
μετὰ τοῦτο δὲ γνῷ καὶ πλημμελήσῃ 4 ἢ ψυχή ἡ ἂν
ὀμόσῃ διαστέλλουσα τοῖς χείλεσιν κακοποιῆσαι
ἢ καλῶς ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν διαστείλῃ
ὁ ἄνθρωπος μεθ’ ὅρκου καὶ λάθῃ αὐτὸν πρὸ
ὀφθαλμῶν καὶ οὗτος γνῷ καὶ ἁμάρτῃ ἕν τι
τούτων 5 καὶ ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν περὶ
ὧν ἡμάρτηκεν κατ’ αὐτῆς 6 καὶ οἴσει περὶ
ὧν ἐπλημμέλησεν κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς
ἥμαρτεν θῆλυ ἀπὸ τῶν προβάτων ἀμνάδα ἢ
χίμαιραν ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξιλάσεται
περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς
ἥμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία 7 ἐὰν δὲ
μὴ ἰσχύσῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν εἰς τὸ πρόβατον
οἴσει περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἥμαρτεν δύο
τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν κυρίῳ ἕνα
περὶ ἁμαρτίας καὶ ἕνα εἰς ὁλοκαύτωμα 8 καὶ οἴσει
αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ
τῆς ἁμαρτίας πρότερον καὶ ἀποκνίσει ὁ ἱερεὺς
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σφονδύλου καὶ οὐ
διελεῖ 9 καὶ ῥανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ περὶ
τῆς ἁμαρτίας ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θυσιαστηρίου
τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ αἵματος καταστραγγιεῖ
ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου ἁμαρτίας γάρ
ἐστιν 10 καὶ τὸ δεύτερον ποιήσει ὁλοκαύτωμα
ὡς καθήκει καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς
ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἥμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται
αὐτῷ 11 ἐὰν δὲ μὴ εὑρίσκῃ αὐτοῦ ἡ χεὶρ ζεῦγος
τρυγόνων ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν καὶ οἴσει
τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ οὗ ἥμαρτεν τὸ δέκατον τοῦ
οιφι σεμίδαλιν περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ’
αὐτὸ ἔλαιον οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ’ αὐτὸ λίβανον ὅτι
περὶ ἁμαρτίας ἐστίν 12 καὶ οἴσει αὐτὸ πρὸς τὸν
ἱερέα καὶ δραξάμενος ὁ ἱερεὺς ἀπ’ αὐτῆς πλήρη
τὴν δράκα τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπιθήσει ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων κυρίῳ
ἁμαρτία ἐστίν 13 καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ
ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἥμαρτεν
ἐφ’ ἑνὸς τούτων καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ τὸ
δὲ καταλειφθὲν ἔσται τῷ ἱερεῖ ὡς ἡ θυσία
τῆς σεμιδάλεως 14 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων 15 ψυχὴ ἐὰν λάθῃ αὐτὸν λήθῃ
καὶ ἁμάρτῃ ἀκουσίως ἀπὸ τῶν ἁγίων κυρίου καὶ
οἴσει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ κυρίῳ κριὸν
ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς ἀργυρίου σίκλων
τῷ σίκλῳ τῶν ἁγίων περὶ οὗ ἐπλημμέλησεν 16
καὶ ὃ ἥμαρτεν ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποτείσαι αὐτὸ
καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ’ αὐτὸ καὶ δώσει
αὐτὸ τῷ ἱερεῖ καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ

ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας καὶ ἀφεθήσεται
αὐτῷ **17** καὶ ἡ ψυχή ἣ ἂν ἁμάρτῃ καὶ ποιήσῃ
μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου ὧν οὐ δεῖ
ποιεῖν καὶ οὐκ ἔγνω καὶ πλημμελήσῃ καὶ λάβῃ
τὴν ἁμαρτίαν **18** καὶ οἴσει κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν
προβάτων τιμῆς ἀργυρίου εἰς πλημμέλειαν πρὸς
τὸν ἱερέα καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ
τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ ἧς ἠγνόησεν καὶ αὐτὸς οὐκ
ᾔδει καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ **19** ἐπλημμέλησεν γὰρ
πλημμέλησιν ἔναντι κυρίου

6 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 ψυχὴ ἐὰν ἁμάρτῃ καὶ παριδὼν παρίδῃ τὰς
ἐντολὰς κυρίου καὶ ψεύσηται τὰ πρὸς τὸν
πλησίον ἐν παραθήκῃ ἢ περὶ κοινωνίας ἢ περὶ
ἁρπαγῆς ἢ ἠδίκησέν τι τὸν πλησίον **3** ἢ εὗρεν
ἀπώλειαν καὶ ψεύσηται περὶ αὐτῆς καὶ ὀμόσῃ
ἀδίκως περὶ ἑνὸς ἀπὸ πάντων ὧν ἐὰν ποιήσῃ ὁ
ἄνθρωπος ὥστε ἁμαρτεῖν ἐν τούτοις **4** καὶ ἔσται
ἡνίκα ἐὰν ἁμάρτῃ καὶ πλημμελήσῃ καὶ ἀποδῷ
τὸ ἅρπαγμα ὃ ἥρπασεν ἢ τὸ ἀδίκημα ὃ ἠδίκησεν
ἢ τὴν παραθήκην ἥτις παρετέθη αὐτῷ ἢ τὴν
ἀπώλειαν ἣν εὗρεν **5** ἀπὸ παντὸς πράγματος
οὗ ὤμοσεν περὶ αὐτοῦ ἀδίκως καὶ ἀποτείσει
αὐτὸ τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ πέμπτον προσθήσει
ἐπ᾽ αὐτό τίνος ἐστίν αὐτῷ ἀποδώσει ᾗ ἡμέρᾳ
ἐλεγχθῇ **6** καὶ τῆς πλημμελείας αὐτοῦ οἴσει τῷ
κυρίῳ κριὸν ἀπὸ τῶν προβάτων ἄμωμον τιμῆς
εἰς ὃ ἐπλημμέλησεν αὐτῷ **7** καὶ ἐξιλάσεται περὶ
αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου καὶ ἀφεθήσεται
αὐτῷ περὶ ἑνὸς ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησεν καὶ
ἐπλημμέλησεν αὐτῷ **8** καὶ ἐλάλησεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων **9** ἔντειλαι Ααρων καὶ
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων οὗτος ὁ νόμος τῆς
ὁλοκαυτώσεως αὐτὴ ἡ ὁλοκαύτωσις ἐπὶ τῆς
καύσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὅλην τὴν
νύκτα ἕως τὸ πρωί καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου
καυθήσεται ἐπ᾽ αὐτοῦ οὐ σβεσθήσεται **10** καὶ
ἐνδύσεται ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λινοῦν καὶ περισκελὲς
λινοῦν ἐνδύσεται περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀφελεῖ
τὴν κατακάρπωσιν ἣν ἂν καταναλώσῃ τὸ πῦρ
τὴν ὁλοκαύτωσιν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ
παραθήσει αὐτὸ ἐχόμενον τοῦ θυσιαστηρίου **11**
καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται
στολὴν ἄλλην καὶ ἐξοίσει τὴν κατακάρπωσιν
ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρόν **12**
καὶ πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καυθήσεται ἀπ᾽
αὐτοῦ καὶ οὐ σβεσθήσεται καὶ καύσει ὁ ἱερεὺς
ἐπ᾽ αὐτὸ ξύλα τὸ πρωὶ καὶ στοιβάσει ἐπ᾽ αὐτοῦ
τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ ἐπιθήσει ἐπ᾽ αὐτὸ τὸ
στέαρ τοῦ σωτηρίου **13** καὶ πῦρ διὰ παντὸς
καυθήσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον οὐ σβεσθήσεται
14 οὗτος ὁ νόμος τῆς θυσίας ἣν προσάξουσιν
αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ααρων ἔναντι κυρίου ἀπέναντι τοῦ
θυσιαστηρίου **15** καὶ ἀφελεῖ ἀπ᾽ αὐτοῦ τῇ δρακὶ
ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως τῆς θυσίας σὺν τῷ ἐλαίῳ
αὐτῆς καὶ σὺν τῷ λιβάνῳ αὐτῆς τὰ ὄντα ἐπὶ τῆς
θυσίας καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα
ὀσμὴ εὐωδίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς τῷ κυρίῳ
16 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπ᾽ αὐτῆς ἔδεται Ααρων
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἄζυμα βρωθήσεται ἐν τόπῳ
ἁγίῳ ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔδονται
αὐτήν **17** οὐ πεφθήσεται ἐζυμωμένη μερίδα αὐτὴν
ἔδωκα αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου ἅγια
ἁγίων ὥσπερ τὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ ὥσπερ τὸ
τῆς πλημμελείας **18** πᾶν ἀρσενικὸν τῶν ἱερέων
ἔδονται αὐτήν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς

ὑμῶν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου πᾶς ὃς ἐὰν
ἅψηται αὐτῶν ἁγιασθήσεται **19** καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **20** τοῦτο τὸ δῶρον
Ααρων καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὃ προσοίσουσιν κυρίῳ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἂν χρίσῃς αὐτόν τὸ δέκατον τοῦ
οιφι σεμιδάλεως εἰς θυσίαν διὰ παντός τὸ ἥμισυ
αὐτῆς τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ δειλινόν **21**
ἐπὶ τηγάνου ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται πεφυραμένην
οἴσει αὐτήν ἑλικτά θυσίαν ἐκ κλασμάτων θυσίαν
ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ **22** ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ἀντ’
αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ποιήσει αὐτήν νόμος
αἰώνιος ἅπαν ἐπιτελεσθήσεται **23** καὶ πᾶσα θυσία
ἱερέως ὁλόκαυτος ἔσται καὶ οὐ βρωθήσεται **24**
καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **25**
λάλησον Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων οὗτος
ὁ νόμος τῆς ἁμαρτίας ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὸ
ὁλοκαύτωμα σφάξουσιν τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας
ἔναντι κυρίου ἅγια ἁγίων ἐστίν **26** ὁ ἱερεὺς
ὁ ἀναφέρων αὐτὴν ἔδεται αὐτήν ἐν τόπῳ
ἁγίῳ βρωθήσεται ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου **27** πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῶν κρεῶν αὐτῆς
ἁγιασθήσεται καὶ ᾧ ἐὰν ἐπιρραντισθῇ ἀπὸ τοῦ
αἵματος αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἱμάτιον ὃ ἐὰν ῥαντισθῇ ἐπ’
αὐτὸ πλυθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ **28** καὶ σκεῦος
ὀστράκινον οὗ ἐὰν ἑψηθῇ ἐν αὐτῷ συντριβήσεται
ἐὰν δὲ ἐν σκεύει χαλκῷ ἑψηθῇ ἐκτρίψει αὐτὸ
καὶ ἐκκλύσει ὕδατι **29** πᾶς ἄρσην ἐν τοῖς ἱερεῦσιν
φάγεται αὐτά ἅγια ἁγίων ἐστὶν κυρίου **30** καὶ
πάντα τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας ὧν ἐὰν εἰσενεχθῇ ἀπὸ
τοῦ αἵματος αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ οὐ βρωθήσεται ἐν πυρὶ
κατακαυθήσεται

7 καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ κριοῦ τοῦ περὶ τῆς
πλημμελείας ἅγια ἁγίων ἐστίν **2** ἐν τόπῳ οὗ
σφάζουσιν τὸ ὁλοκαύτωμα σφάξουσιν τὸν κριὸν
τῆς πλημμελείας ἔναντι κυρίου καὶ τὸ αἷμα
προσχεεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ
3 καὶ πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ προσοίσει ἀπ’ αὐτοῦ καὶ
τὴν ὀσφὺν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ
ἐνδόσθια καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων
4 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ’
αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ
τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ αὐτά **5**
καὶ ἀνοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
κάρπωμα τῷ κυρίῳ περὶ πλημμελείας ἐστίν
6 πᾶς ἄρσην ἐκ τῶν ἱερέων ἔδεται αὐτά ἐν
τόπῳ ἁγίῳ ἔδονται αὐτά ἅγια ἁγίων ἐστίν **7**
ὥσπερ τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας οὕτω καὶ τὸ τῆς
πλημμελείας νόμος εἷς αὐτῶν ὁ ἱερεύς ὅστις
ἐξιλάσεται ἐν αὐτῷ αὐτῷ ἔσται **8** καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ
προσάγων ὁλοκαύτωμα ἀνθρώπου τὸ δέρμα τῆς
ὁλοκαυτώσεως ἧς αὐτὸς προσφέρει αὐτῷ ἔσται **9**
καὶ πᾶσα θυσία ἥτις ποιηθήσεται ἐν τῷ κλιβάνῳ
καὶ πᾶσα ἥτις ποιηθήσεται ἐπ’ ἐσχάρας ἢ ἐπὶ
τηγάνου τοῦ ἱερέως τοῦ προσφέροντος αὐτήν
αὐτῷ ἔσται **10** καὶ πᾶσα θυσία ἀναπεποιημένη
ἐν ἐλαίῳ καὶ μὴ ἀναπεποιημένη πᾶσι τοῖς υἱοῖς
Ααρων ἔσται ἑκάστῳ τὸ ἴσον **11** οὗτος ὁ νόμος
θυσίας σωτηρίου ἣν προσοίσουσιν κυρίῳ **12**
ἐὰν μὲν περὶ αἰνέσεως προσφέρῃ αὐτήν καὶ
προσοίσει ἐπὶ τῆς θυσίας τῆς αἰνέσεως ἄρτους ἐκ
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ λάγανα
ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ καὶ σεμίδαλιν
πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ **13** ἐπ’ ἄρτοις ζυμίταις
προσοίσει τὰ δῶρα αὐτοῦ ἐπὶ θυσίᾳ αἰνέσεως

σωτηρίου 14 καὶ προσάξει ἓν ἀπὸ πάντων τῶν
δώρων αὐτοῦ ἀφαίρεμα κυρίῳ τῷ ἱερεῖ τῷ
προσχέοντι τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου αὐτῷ ἔσται
15 καὶ τὰ κρέα θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου αὐτῷ
ἔσται καὶ ἐν ᾗ ἡμέρᾳ δωρεῖται βρωθήσεται οὐ
καταλείψουσιν ἀπ’ αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί 16 κἂν
εὐχὴ ἢ ἑκούσιον θυσιάζῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ ᾗ ἂν
ἡμέρᾳ προσαγάγῃ τὴν θυσίαν αὐτοῦ βρωθήσεται
καὶ τῇ αὔριον 17 καὶ τὸ καταλειφθὲν ἀπὸ τῶν
κρεῶν τῆς θυσίας ἕως ἡμέρας τρίτης ἐν πυρὶ
κατακαυθήσεται 18 ἐὰν δὲ φαγὼν φάγῃ ἀπὸ τῶν
κρεῶν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ οὐ δεχθήσεται αὐτῷ
τῷ προσφέροντι αὐτό οὐ λογισθήσεται αὐτῷ
μίασμά ἐστιν ἡ δὲ ψυχὴ ἥτις ἐὰν φάγῃ ἀπ’ αὐτοῦ
τὴν ἁμαρτίαν λήμψεται 19 καὶ κρέα ὅσα ἂν
ἅψηται παντὸς ἀκαθάρτου οὐ βρωθήσεται ἐν πυρὶ
κατακαυθήσεται πᾶς καθαρὸς φάγεται κρέα 20 ἡ
δὲ ψυχὴ ἥτις ἐὰν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας
τοῦ σωτηρίου ὅ ἐστιν κυρίου καὶ ἡ ἀκαθαρσία
αὐτοῦ ἐπ’ αὐτοῦ ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ
τοῦ λαοῦ αὐτῆς 21 καὶ ψυχὴ ἣ ἂν ἅψηται
παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου ἢ ἀπὸ ἀκαθαρσίας
ἀνθρώπου ἢ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἢ
παντὸς βδελύγματος ἀκαθάρτου καὶ φάγῃ ἀπὸ
τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου ὅ ἐστιν
κυρίου ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ
αὐτῆς 22 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων 23 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ λέγων
πᾶν στέαρ βοῶν καὶ προβάτων καὶ αἰγῶν οὐκ
ἔδεσθε 24 καὶ στέαρ θνησιμαίων καὶ θηριάλωτον
ποιηθήσεται εἰς πᾶν ἔργον καὶ εἰς βρῶσιν οὐ
βρωθήσεται 25 πᾶς ὁ ἔσθων στέαρ ἀπὸ τῶν
κτηνῶν ὧν προσάξει αὐτῶν κάρπωμα κυρίῳ
ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 26
πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν
ἀπό τε τῶν πετεινῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν 27
πᾶσα ψυχή ἣ ἂν φάγῃ αἷμα ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ
ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 28 καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 29 καὶ τοῖς υἱοῖς
Ισραηλ λαλήσεις λέγων ὁ προσφέρων θυσίαν
σωτηρίου κυρίῳ οἴσει τὸ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ
ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου 30 αἱ χεῖρες
αὐτοῦ προσοίσουσιν τὰ καρπώματα κυρίῳ τὸ
στέαρ τὸ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου καὶ τὸν λοβὸν τοῦ
ἥπατος προσοίσει αὐτὰ ὥστε ἐπιθεῖναι δόμα
ἔναντι κυρίου 31 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ στέαρ
ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔσται τὸ στηθύνιον
Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ 32 καὶ τὸν βραχίονα
τὸν δεξιὸν δώσετε ἀφαίρεμα τῷ ἱερεῖ ἀπὸ τῶν
θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν 33 ὁ προσφέρων
τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου καὶ τὸ στέαρ ἀπὸ τῶν
υἱῶν Ααρων αὐτῷ ἔσται ὁ βραχίων ὁ δεξιὸς ἐν
μερίδι 34 τὸ γὰρ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ
τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος εἴληφα παρὰ
τῶν υἱῶν Ισραηλ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου
ὑμῶν καὶ ἔδωκα αὐτὰ Ααρων τῷ ἱερεῖ καὶ τοῖς
υἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν
Ισραηλ 35 αὕτη ἡ χρῖσις Ααρων καὶ ἡ χρῖσις
τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου
ἐν ᾗ ἡμέρᾳ προσηγάγετο αὐτοὺς τοῦ ἱερατεύειν
τῷ κυρίῳ 36 καθὰ ἐνετείλατο κύριος δοῦναι
αὐτοῖς ᾗ ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτούς παρὰ τῶν υἱῶν
Ισραηλ νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν 37
οὗτος ὁ νόμος τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας
καὶ περὶ ἁμαρτίας καὶ τῆς πλημμελείας καὶ τῆς
τελειώσεως καὶ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου 38

ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ ἐν τῷ ὄρει Σινα ᾗ ἡμέρᾳ ἐνετείλατο τοῖς υἱοῖς Ισραηλ προσφέρειν τὰ δῶρα αὐτῶν ἔναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα

8 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λαβὲ Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοὺς δύο κριοὺς καὶ τὸ κανοῦν τῶν ἀζύμων **3** καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἐκκλησίασον ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **4** καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτῷ κύριος καὶ ἐξεκκλησίασεν τὴν συναγωγὴν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **5** καὶ εἶπεν Μωυσῆς τῇ συναγωγῇ τοῦτό ἐστιν τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο κύριος ποιῆσαι **6** καὶ προσήνεγκεν Μωυσῆς τὸν Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἔλουσεν αὐτοὺς ὕδατι **7** καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν χιτῶνα καὶ ἔζωσεν αὐτὸν τὴν ζώνην καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν ὑποδύτην καὶ ἐπέθηκεν ἐπ᾽ αὐτὸν τὴν ἐπωμίδα καὶ συνέζωσεν αὐτὸν κατὰ τὴν ποίησιν τῆς ἐπωμίδος καὶ συνέσφιγξεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ **8** καὶ ἐπέθηκεν ἐπ᾽ αὐτὴν τὸ λογεῖον καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ λογεῖον τὴν δήλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν **9** καὶ ἐπέθηκεν τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν μίτραν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν τὸ καθηγιασμένον ἅγιον ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ **10** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως **11** καὶ ἔρρανεν ἀπ᾽ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἑπτάκις καὶ ἔχρισεν τὸ θυσιαστήριον καὶ ἡγίασεν αὐτὸ καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ τὸν λουτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ καὶ ἡγίασεν αὐτά καὶ ἔχρισεν τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἡγίασεν αὐτήν **12** καὶ ἐπέχεεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ααρων καὶ ἔχρισεν αὐτὸν καὶ ἡγίασεν αὐτόν **13** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ααρων καὶ ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας καὶ ἔζωσεν αὐτοὺς ζώνας καὶ περιέθηκεν αὐτοῖς κιδάρεις καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ **14** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐπέθηκεν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας **15** καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ τῷ δακτύλῳ καὶ ἐκαθάρισεν τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἡγίασεν αὐτὸ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ᾽ αὐτοῦ **16** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ᾽ αὐτῶν καὶ ἀνήνεγκεν Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **17** καὶ τὸν μόσχον καὶ τὴν βύρσαν αὐτοῦ καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ **18** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τὸν κριὸν τὸν εἰς ὁλοκαύτωμα καὶ ἐπέθηκεν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ **19** καὶ ἔσφαξεν Μωυσῆς τὸν κριόν καὶ προσέχεεν Μωυσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ **20** καὶ τὸν κριὸν ἐκρεανόμησεν κατὰ μέλη καὶ ἀνήνεγκεν Μωυσῆς τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ μέλη καὶ τὸ στέαρ **21** καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ἔπλυνεν ὕδατι καὶ ἀνήνεγκεν Μωυσῆς

ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὁλοκαύτωμα
ὅ ἐστιν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κάρπωμά ἐστιν τῷ
κυρίῳ καθάπερ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ **22**
καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τὸν κριὸν τὸν δεύτερον
κριὸν τελειώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ααρων καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
τοῦ κριοῦ **23** καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ ἔλαβεν
Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ
τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς Ααρων τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ
ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ
ποδὸς τοῦ δεξιοῦ **24** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς
τοὺς υἱοὺς Ααρων καὶ ἐπέθηκεν Μωυσῆς ἀπὸ
τοῦ αἵματος ἐπὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὤτων τῶν
δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν
δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν
δεξιῶν καὶ προσέχεεν Μωυσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον κύκλῳ **25** καὶ ἔλαβεν τὸ στέαρ καὶ
τὴν ὀσφὺν καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ
τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ
τὸ στέαρ τὸ ἐπ’ αὐτῶν καὶ τὸν βραχίονα τὸν
δεξιόν **26** καὶ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῆς τελειώσεως τοῦ
ὄντος ἔναντι κυρίου ἔλαβεν ἄρτον ἕνα ἄζυμον
καὶ ἄρτον ἐξ ἐλαίου ἕνα καὶ λάγανον ἓν καὶ
ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ στέαρ καὶ τὸν βραχίονα τὸν
δεξιόν **27** καὶ ἐπέθηκεν ἅπαντα ἐπὶ τὰς χεῖρας
Ααρων καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ
ἀνήνεγκεν αὐτὰ ἀφαίρεμα ἔναντι κυρίου **28**
καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ
ἀνήνεγκεν αὐτὰ Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα τῆς τελειώσεως ὅ ἐστιν ὀσμὴ
εὐωδίας κάρπωμά ἐστιν τῷ κυρίῳ **29** καὶ λαβὼν
Μωυσῆς τὸ στηθύνιον ἀφεῖλεν αὐτὸ ἐπίθεμα
ἔναντι κυρίου ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως
καὶ ἐγένετο Μωυσῇ ἐν μερίδι καθὰ ἐνετείλατο
κύριος τῷ Μωυσῇ **30** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ
τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος
τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ προσέρρανεν ἐπὶ
Ααρων καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ
καὶ ἡγίασεν Ααρων καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ
μετ’ αὐτοῦ **31** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἑψήσατε τὰ κρέα ἐν τῇ αὐλῇ
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τόπῳ ἁγίῳ καὶ
ἐκεῖ φάγεσθε αὐτὰ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ
κανῷ τῆς τελειώσεως ὃν τρόπον συντέτακταί μοι
λέγων Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φάγονται αὐτά
32 καὶ τὸ καταλειφθὲν τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἄρτων
ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται **33** καὶ ἀπὸ τῆς θύρας
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἑπτὰ
ἡμέρας ἕως ἡμέρα πληρωθῇ ἡμέρα τελειώσεως
ὑμῶν ἑπτὰ γὰρ ἡμέρας τελειώσει τὰς χεῖρας
ὑμῶν **34** καθάπερ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
ἐνετείλατο κύριος τοῦ ποιῆσαι ὥστε ἐξιλάσασθαι
περὶ ὑμῶν **35** καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου καθήσεσθε ἑπτὰ ἡμέρας ἡμέραν καὶ
νύκτα φυλάξεσθε τὰ φυλάγματα κυρίου ἵνα μὴ
ἀποθάνητε οὕτως γὰρ ἐνετείλατό μοι κύριος ὁ
θεός **36** καὶ ἐποίησεν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
πάντας τοὺς λόγους οὓς συνέταξεν κύριος τῷ
Μωυσῇ

9 καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐκάλεσεν
Μωυσῆς Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὴν
γερουσίαν Ισραηλ **2** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς
Ααρων λαβὲ σεαυτῷ μοσχάριον ἐκ βοῶν περὶ
ἁμαρτίας καὶ κριὸν εἰς ὁλοκαύτωμα ἄμωμα καὶ

προσένεγκε αὐτὰ ἔναντι κυρίου 3 καὶ τῇ γερουσίᾳ
Ισραηλ λάλησον λέγων λάβετε χίμαρον ἐξ αἰγῶν
ἕνα περὶ ἁμαρτίας καὶ μοσχάριον καὶ ἀμνὸν
ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκάρπωσιν ἄμωμα 4 καὶ μόσχον
καὶ κριὸν εἰς θυσίαν σωτηρίου ἔναντι κυρίου καὶ
σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ ὅτι σήμερον
κύριος ὀφθήσεται ἐν ὑμῖν 5 καὶ ἔλαβον καθὸ
ἐνετείλατο Μωυσῆς ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου καὶ προσῆλθεν πᾶσα συναγωγὴ καὶ
ἔστησαν ἔναντι κυρίου 6 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τοῦτο
τὸ ῥῆμα ὃ εἶπεν κύριος ποιήσατε καὶ ὀφθήσεται ἐν
ὑμῖν δόξα κυρίου 7 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τῷ Ααρων
πρόσελθε πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ποίησον τὸ
περὶ τῆς ἁμαρτίας σου καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου
καὶ ἐξίλασαι περὶ σεαυτοῦ καὶ τοῦ οἴκου σου καὶ
ποίησον τὰ δῶρα τοῦ λαοῦ καὶ ἐξίλασαι περὶ
αὐτῶν καθάπερ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ 8
καὶ προσῆλθεν Ααρων πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ
ἔσφαξεν τὸ μοσχάριον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας 9
καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ααρων τὸ αἷμα πρὸς
αὐτόν καὶ ἔβαψεν τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα καὶ
ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ
αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου 10
καὶ τὸ στέαρ καὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὸν λοβὸν
τοῦ ἥπατος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἀνήνεγκεν ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος
τῷ Μωυσῇ 11 καὶ τὰ κρέα καὶ τὴν βύρσαν
κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς 12
καὶ ἔσφαξεν τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ προσήνεγκαν οἱ
υἱοὶ Ααρων τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν καὶ προσέχεεν ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ 13 καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα
προσήνεγκαν αὐτῷ κατὰ μέλη αὐτὰ καὶ τὴν
κεφαλήν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
14 καὶ ἔπλυνεν τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας
ὕδατι καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον 15 καὶ προσήνεγκαν τὸ δῶρον
τοῦ λαοῦ καὶ ἔλαβεν τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς
ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ καὶ ἔσφαξεν αὐτὸ καθὰ καὶ τὸ
πρῶτον 16 καὶ προσήνεγκεν τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ
ἐποίησεν αὐτό ὡς καθήκει 17 καὶ προσήνεγκεν
τὴν θυσίαν καὶ ἔπλησεν τὰς χεῖρας ἀπ᾽ αὐτῆς
καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον χωρὶς τοῦ
ὁλοκαυτώματος τοῦ πρωινοῦ 18 καὶ ἔσφαξεν τὸν
μόσχον καὶ τὸν κριὸν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου
τῆς τοῦ λαοῦ καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ααρων
τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν καὶ προσέχεεν πρὸς τὸ
θυσιαστήριον κύκλῳ 19 καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τοῦ
μόσχου καὶ τοῦ κριοῦ τὴν ὀσφὴν καὶ τὸ στέαρ
τὸ κατακαλύπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τοὺς δύο
νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ᾽ αὐτῶν καὶ τὸν λοβὸν
τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος 20 καὶ ἐπέθηκεν τὰ στέατα
ἐπὶ τὰ στηθύνια καὶ ἀνήνεγκαν τὰ στέατα ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον 21 καὶ τὸ στηθύνιον καὶ τὸν
βραχίονα τὸν δεξιὸν ἀφεῖλεν Ααρων ἀφαίρεμα
ἔναντι κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ
Μωυσῇ 22 καὶ ἐξάρας Ααρων τὰς χεῖρας ἐπὶ
τὸν λαὸν εὐλόγησεν αὐτούς καὶ κατέβη ποιήσας
τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα
καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου 23 καὶ εἰσῆλθεν Μωυσῆς
καὶ Ααρων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ
ἐξελθόντες εὐλόγησαν πάντα τὸν λαόν καὶ ὤφθη
ἡ δόξα κυρίου παντὶ τῷ λαῷ 24 καὶ ἐξῆλθεν
πῦρ παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν τὰ ἐπὶ τοῦ
θυσιαστηρίου τά τε ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα
καὶ εἶδεν πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἐξέστη καὶ ἔπεσαν ἐπὶ
πρόσωπον

10 καὶ λαβόντες οἱ δύο υἱοὶ Ααρων Ναδαβ καὶ
Αβιουδ ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ ἐπέθηκαν ἐπ᾽
αὐτὸ πῦρ καὶ ἐπέβαλον ἐπ᾽ αὐτὸ θυμίαμα καὶ
προσήνεγκαν ἔναντι κυρίου πῦρ ἀλλότριον ὃ
οὐ προσέταξεν κύριος αὐτοῖς **2** καὶ ἐξῆλθεν
πῦρ παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν αὐτούς καὶ
ἀπέθανον ἔναντι κυρίου **3** καὶ εἶπεν Μωυσῆς
πρὸς Ααρων τοῦτό ἐστιν ὃ εἶπεν κύριος λέγων ἐν
τοῖς ἐγγίζουσίν μοι ἁγιασθήσομαι καὶ ἐν πάσῃ τῇ
συναγωγῇ δοξασθήσομαι καὶ κατενύχθη Ααρων
4 καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς τὸν Μισαδαι καὶ τὸν
Ελισαφαν υἱοὺς Οζιηλ υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ
πατρὸς Ααρων καὶ εἶπεν αὐτοῖς προσέλθατε καὶ
ἄρατε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ προσώπου τῶν
ἁγίων ἔξω τῆς παρεμβολῆς **5** καὶ προσῆλθον καὶ
ἦραν ἐν τοῖς χιτῶσιν αὐτῶν ἔξω τῆς παρεμβολῆς
ὃν τρόπον εἶπεν Μωυσῆς **6** καὶ εἶπεν Μωυσῆς
πρὸς Ααρων καὶ Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ τοὺς καταλελειμμένους τὴν κεφαλὴν
ὑμῶν οὐκ ἀποκιδαρώσετε καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν οὐ
διαρρήξετε ἵνα μὴ ἀποθάνητε καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
συναγωγὴν ἔσται θυμός οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πᾶς
ὁ οἶκος Ισραηλ κλαύσονται τὸν ἐμπυρισμόν ὃν
ἐνεπυρίσθησαν ὑπὸ κυρίου **7** καὶ ἀπὸ τῆς θύρας
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἵνα
μὴ ἀποθάνητε τὸ γὰρ ἔλαιον τῆς χρίσεως τὸ
παρὰ κυρίου ἐφ᾽ ὑμῖν καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸ ῥῆμα
Μωυσῆ **8** καὶ ἐλάλησεν κύριος τῷ Ααρων λέγων
9 οἶνον καὶ σικερα οὐ πίεσθε σὺ καὶ οἱ υἱοί σου
μετὰ σοῦ ἡνίκα ἂν εἰσπορεύησθε εἰς τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου ἢ προσπορευομένων ὑμῶν πρὸς
τὸ θυσιαστήριον καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε νόμιμον
αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **10** διαστεῖλαι ἀνὰ
μέσον τῶν ἁγίων καὶ τῶν βεβήλων καὶ ἀνὰ
μέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ τῶν καθαρῶν **11**
καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱοὺς Ισραηλ πάντα τὰ
νόμιμα ἃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς αὐτοὺς διὰ
χειρὸς Μωυσῆ **12** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων
καὶ πρὸς Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ τοὺς υἱοὺς Ααρων
τοὺς καταλειφθέντας λάβετε τὴν θυσίαν τὴν
καταλειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου
καὶ φάγεσθε ἄζυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον ἅγια
ἁγίων ἐστίν **13** καὶ φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ ἁγίῳ
νόμιμον γάρ σοί ἐστιν καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς
σου τοῦτο ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου οὕτω
γὰρ ἐντέταλταί μοι **14** καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ
ἀφορίσματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος
φάγεσθε ἐν τόπῳ ἁγίῳ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ
ὁ οἶκός σου μετὰ σοῦ νόμιμον γὰρ σοὶ καὶ
νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου ἐδόθη ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ
σωτηρίου τῶν υἱῶν Ισραηλ **15** τὸν βραχίονα τοῦ
ἀφαιρέματος καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος
ἐπὶ τῶν καρπωμάτων τῶν στεάτων προσοίσουσιν
ἀφόρισμα ἀφορίσαι ἔναντι κυρίου καὶ ἔσται
σοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσιν σου
μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον ὃν τρόπον συνέταξεν
κύριος τῷ Μωυσῇ **16** καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ
τῆς ἁμαρτίας ζητῶν ἐξεζήτησεν Μωυσῆς καὶ
ὅδε ἐνεπεπύριστο καὶ ἐθυμώθη Μωυσῆς ἐπὶ
Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ τοὺς υἱοὺς Ααρων τοὺς
καταλελειμμένους λέγων **17** διὰ τί οὐκ ἐφάγετε
τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ ὅτι γὰρ
ἅγια ἁγίων ἐστίν τοῦτο ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν
ἵνα ἀφέλητε τὴν ἁμαρτίαν τῆς συναγωγῆς καὶ
ἐξιλάσησθε περὶ αὐτῶν ἔναντι κυρίου **18** οὐ
γὰρ εἰσήχθη τοῦ αἵματος αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον

κατὰ πρόσωπον ἔσω φάγεσθε αὐτὸ ἐν τόπῳ
ἁγίῳ ὃν τρόπον μοι συνέταξεν κύριος 19 καὶ
ἐλάλησεν Ααρων πρὸς Μωυσῆν λέγων εἰ σήμερον
προσαγειόχασιν τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν
καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτῶν ἔναντι κυρίου καὶ
συμβέβηκέν μοι ταῦτα καὶ φάγομαι τὰ περὶ τῆς
ἁμαρτίας σήμερον μὴ ἀρεστὸν ἔσται κυρίῳ 20
καὶ ἤκουσεν Μωυσῆς καὶ ἤρεσεν αὐτῷ

11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ
Ααρων λέγων 2 λαλήσατε τοῖς υἱοῖς Ισραηλ
λέγοντες ταῦτα τὰ κτήνη ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων
τῶν κτηνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς 3 πᾶν κτῆνος
διχηλοῦν ὁπλὴν καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζον δύο
χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσιν
ταῦτα φάγεσθε 4 πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φάγεσθε
ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμὸν καὶ ἀπὸ
τῶν διχηλούντων τὰς ὁπλὰς καὶ ὀνυχιζόντων
ὀνυχιστῆρας τὸν κάμηλον ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν
τοῦτο ὁπλὴν δὲ οὐ διχηλεῖ ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν
5 καὶ τὸν δασύποδα ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο
καὶ ὁπλὴν οὐ διχηλεῖ ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν 6
καὶ τὸν χοιρογρύλλιον ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν
τοῦτο καὶ ὁπλὴν οὐ διχηλεῖ ἀκάθαρτον τοῦτο
ὑμῖν 7 καὶ τὸν ὗν ὅτι διχηλεῖ ὁπλὴν τοῦτο καὶ
ὀνυχίζει ὄνυχας ὁπλῆς καὶ τοῦτο οὐκ ἀνάγει
μηρυκισμόν ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν 8 ἀπὸ τῶν
κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε καὶ τῶν θνησιμαίων
αὐτῶν οὐχ ἅψεσθε ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν 9 καὶ
ταῦτα ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασιν
πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες ἐν
τοῖς ὕδασιν καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς
χειμάρροις ταῦτα φάγεσθε 10 καὶ πάντα ὅσα οὐκ
ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια οὐδὲ λεπίδες ἐν τῷ ὕδατι
ἢ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χειμάρροις ἀπὸ
πάντων ὧν ἐρεύγεται τὰ ὕδατα καὶ ἀπὸ πάσης
ψυχῆς ζώσης τῆς ἐν τῷ ὕδατι βδέλυγμά ἐστιν 11
καὶ βδελύγματα ἔσονται ὑμῖν ἀπὸ τῶν κρεῶν
αὐτῶν οὐκ ἔδεσθε καὶ τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν
βδελύξεσθε 12 καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
πτερύγια καὶ λεπίδες τῶν ἐν τῷ ὕδατι βδέλυγμα
τοῦτό ἐστιν ὑμῖν 13 καὶ ταῦτα βδελύξεσθε ἀπὸ
τῶν πετεινῶν καὶ οὐ βρωθήσεται βδέλυγμά ἐστιν
τὸν ἀετὸν καὶ τὸν γρύπα καὶ τὸν ἁλιαίετον 14
καὶ τὸν γύπα καὶ ἰκτῖνα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ 15
καὶ κόρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ 16 καὶ στρουθὸν
καὶ γλαῦκα καὶ λάρον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ
ἱέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ 17 καὶ νυκτικόρακα
καὶ καταρράκτην καὶ ἶβιν 18 καὶ πορφυρίωνα
καὶ πελεκᾶνα καὶ κύκνον 19 καὶ γλαῦκα καὶ
ἐρωδιὸν καὶ χαραδριὸν καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ
ἔποπα καὶ νυκτερίδα 20 καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῶν
πετεινῶν ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα βδελύγματά
ἐστιν ὑμῖν 21 ἀλλὰ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ τῶν
ἑρπετῶν τῶν πετεινῶν ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα
ἃ ἔχει σκέλη ἀνώτερον τῶν ποδῶν αὐτοῦ πηδᾶν
ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς 22 καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπ’
αὐτῶν τὸν βροῦχον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ τὸν
ἀττάκην καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ τὴν ἀκρίδα καὶ
τὰ ὅμοια αὐτῇ καὶ τὸν ὀφιομάχην καὶ τὰ ὅμοια
αὐτῷ 23 πᾶν ἑρπετὸν ἀπὸ τῶν πετεινῶν οἷς
ἐστιν τέσσαρες πόδες βδέλυγμά ἐστιν ὑμῖν 24
καὶ ἐν τούτοις μιανθήσεσθε πᾶς ὁ ἁπτόμενος
τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως
ἑσπέρας 25 καὶ πᾶς ὁ αἴρων τῶν θνησιμαίων
αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἑσπέρας 26 ἐν πᾶσιν τοῖς κτήνεσιν ὅ ἐστιν

διχηλοῦν ὁπλὴν καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζει καὶ
μηρυκισμὸν οὐ μαρυκᾶται ἀκάθαρτα ἔσονται
ὑμῖν πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **27** καὶ πᾶς ὃς
πορεύεται ἐπὶ χειρῶν ἐν πᾶσι τοῖς θηρίοις ἃ
πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα ἀκάθαρτα ἔσται ὑμῖν πᾶς
ὁ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας **28** καὶ ὁ αἴρων τῶν θνησιμαίων
αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἑσπέρας ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐστιν **29** καὶ
ταῦτα ὑμῖν ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν τῶν
ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς ἡ γαλῆ καὶ ὁ μῦς καὶ ὁ
κροκόδειλος ὁ χερσαῖος **30** μυγαλῆ καὶ χαμαιλέων
καὶ καλαβώτης καὶ σαύρα καὶ ἀσπάλαξ **31** ταῦτα
ἀκάθαρτα ὑμῖν ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν
ἐπὶ τῆς γῆς πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῶν τεθνηκότων
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **32** καὶ πᾶν ἐφ’
ὃ ἂν ἐπιπέσῃ ἀπ’ αὐτῶν τεθνηκότων αὐτῶν
ἀκάθαρτον ἔσται ἀπὸ παντὸς σκεύους ξυλίνου ἢ
ἱματίου ἢ δέρματος ἢ σάκκου πᾶν σκεῦος ὃ ἐὰν
ποιηθῇ ἔργον ἐν αὐτῷ εἰς ὕδωρ βαφήσεται καὶ
ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας καὶ καθαρὸν ἔσται
33 καὶ πᾶν σκεῦος ὀστράκινον εἰς ὃ ἐὰν πέσῃ
ἀπὸ τούτων ἔνδον ὅσα ἐὰν ἔνδον ᾖ ἀκάθαρτα
ἔσται καὶ αὐτὸ συντριβήσεται **34** καὶ πᾶν βρῶμα
ὃ ἔσθεται εἰς ὃ ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ’ αὐτὸ ὕδωρ
ἀκάθαρτον ἔσται καὶ πᾶν ποτόν ὃ πίνεται ἐν παντὶ
ἀγγείῳ ἀκάθαρτον ἔσται **35** καὶ πᾶν ὃ ἐὰν πέσῃ
ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ’ αὐτό ἀκάθαρτον
ἔσται κλίβανοι καὶ κυθρόποδες καθαιρεθήσονται
ἀκάθαρτα ταῦτά ἐστιν καὶ ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν
ἔσονται **36** πλὴν πηγῶν ὑδάτων καὶ λάκκου καὶ
συναγωγῆς ὕδατος ἔσται καθαρόν ὁ δὲ ἁπτόμενος
τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται **37**
ἐὰν δὲ ἐπιπέσῃ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπὶ πᾶν
σπέρμα σπόριμον ὃ σπαρήσεται καθαρὸν ἔσται **38**
ἐὰν δὲ ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ πᾶν σπέρμα καὶ ἐπιπέσῃ
τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ’ αὐτό ἀκάθαρτόν
ἐστιν ὑμῖν **39** ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ τῶν κτηνῶν ὅ ἐστιν
ὑμῖν τοῦτο φαγεῖν ὁ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων
αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **40** καὶ ὁ
ἐσθίων ἀπὸ τῶν θνησιμαίων τούτων πλυνεῖ
τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας
καὶ ὁ αἴρων ἀπὸ θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ
τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας **41** καὶ πᾶν ἑρπετόν ὃ ἕρπει
ἐπὶ τῆς γῆς βδέλυγμα τοῦτο ἔσται ὑμῖν οὐ
βρωθήσεται **42** καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ κοιλίας
καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ τέσσαρα διὰ παντός
ὃ πολυπληθεῖ ποσὶν ἐν πᾶσιν τοῖς ἑρπετοῖς
τοῖς ἕρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς οὐ φάγεσθε αὐτό ὅτι
βδέλυγμα ὑμῖν ἐστιν **43** καὶ οὐ μὴ βδελύξητε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς ἕρπουσιν
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν τούτοις καὶ
οὐκ ἀκάθαρτοι ἔσεσθε ἐν αὐτοῖς **44** ὅτι ἐγώ
εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ ἁγιασθήσεσθε καὶ
ἅγιοι ἔσεσθε ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν καὶ οὐ μιανεῖτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσιν
τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς κινουμένοις ἐπὶ τῆς γῆς **45**
ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ ἀναγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν θεός καὶ ἔσεσθε ἅγιοι ὅτι
ἅγιός εἰμι ἐγὼ κύριος **46** οὗτος ὁ νόμος περὶ
τῶν κτηνῶν καὶ τῶν πετεινῶν καὶ πάσης ψυχῆς
τῆς κινουμένης ἐν τῷ ὕδατι καὶ πάσης ψυχῆς
ἑρπούσης ἐπὶ τῆς γῆς **47** διαστεῖλαι ἀνὰ μέσον
τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν καθαρῶν καὶ

ἀνὰ μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ ἐσθιόμενα καὶ
ἀνὰ μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ μὴ ἐσθιόμενα
12 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς γυνή ἥτις ἐὰν σπερματισθῇ καὶ τέκῃ
ἄρσεν καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας κατὰ
τὰς ἡμέρας τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς
ἀκάθαρτος ἔσται **3** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ **4**
καὶ τριάκοντα ἡμέρας καὶ τρεῖς καθήσεται ἐν
αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς παντὸς ἁγίου οὐχ ἅψεται
καὶ εἰς τὸ ἁγιαστήριον οὐκ εἰσελεύσεται ἕως
ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς **5**
ἐὰν δὲ θῆλυ τέκῃ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται δὶς ἑπτὰ
ἡμέρας κατὰ τὴν ἄφεδρον καὶ ἑξήκοντα ἡμέρας
καὶ ἓξ καθεσθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς
6 καὶ ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως
αὐτῆς ἐφ᾽ υἱῷ ἢ ἐπὶ θυγατρί προσοίσει ἀμνὸν
ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα καὶ νεοσσὸν
περιστερᾶς ἢ τρυγόνα περὶ ἁμαρτίας ἐπὶ τὴν
θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα
7 καὶ προσοίσει ἔναντι κυρίου καὶ ἐξιλάσεται περὶ
αὐτῆς ὁ ἱερεὺς καὶ καθαριεῖ αὐτὴν ἀπὸ τῆς πηγῆς
τοῦ αἵματος αὐτῆς οὗτος ὁ νόμος τῆς τικτούσης
ἄρσεν ἢ θῆλυ **8** ἐὰν δὲ μὴ εὑρίσκῃ ἡ χεὶρ αὐτῆς τὸ
ἱκανὸν εἰς ἀμνόν καὶ λήμψεται δύο τρυγόνας ἢ
δύο νεοσσοὺς περιστερῶν μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα
καὶ μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς
ὁ ἱερεύς καὶ καθαρισθήσεται
13 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ
Ααρων λέγων **2** ἀνθρώπῳ ἐάν τινι γένηται ἐν
δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ οὐλὴ σημασίας τηλαυγὴς
καὶ γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ ἁφὴ λέπρας
καὶ ἀχθήσεται πρὸς Ααρων τὸν ἱερέα ἢ ἕνα τῶν
υἱῶν αὐτοῦ τῶν ἱερέων **3** καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς
τὴν ἁφὴν ἐν δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ καὶ ἡ
θρὶξ ἐν τῇ ἁφῇ μεταβάλῃ λευκή καὶ ἡ ὄψις τῆς
ἁφῆς ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτός ἁφὴ
λέπρας ἐστίν καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ μιανεῖ
αὐτόν **4** ἐὰν δὲ τηλαυγὴς λευκὴ ᾖ ἐν τῷ δέρματι
τοῦ χρωτός καὶ ταπεινὴ μὴ ᾖ ἡ ὄψις αὐτῆς ἀπὸ
τοῦ δέρματος καὶ ἡ θρὶξ αὐτοῦ οὐ μετέβαλεν
τρίχα λευκήν αὐτὴ δέ ἐστιν ἀμαυρά καὶ ἀφοριεῖ
ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν ἑπτὰ ἡμέρας **5** καὶ ὄψεται ὁ
ἱερεὺς τὴν ἁφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἰδοὺ
ἡ ἁφὴ μένει ἐναντίον αὐτοῦ οὐ μετέπεσεν ἡ
ἁφὴ ἐν τῷ δέρματι καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς
ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον **6** καὶ ὄψεται αὐτὸν
ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ τὸ δεύτερον καὶ
ἰδοὺ ἀμαυρὰ ἡ ἁφή οὐ μετέπεσεν ἡ ἁφὴ ἐν τῷ
δέρματι καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς σημασία γάρ
ἐστιν καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια καθαρὸς ἔσται
7 ἐὰν δὲ μεταβαλοῦσα μεταπέσῃ ἡ σημασία ἐν
τῷ δέρματι μετὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἱερέα τοῦ
καθαρίσαι αὐτόν καὶ ὀφθήσεται τὸ δεύτερον
τῷ ἱερεῖ **8** καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ
μετέπεσεν ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι καὶ μιανεῖ
αὐτὸν ὁ ἱερεύς λέπρα ἐστίν **9** καὶ ἁφὴ λέπρας
ἐὰν γένηται ἐν ἀνθρώπῳ καὶ ἥξει πρὸς τὸν ἱερέα
10 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ οὐλὴ λευκὴ ἐν
τῷ δέρματι καὶ αὕτη μετέβαλεν τρίχα λευκήν
καὶ ἀπὸ τοῦ ὑγιοῦς τῆς σαρκὸς τῆς ζώσης ἐν τῇ
οὐλῇ **11** λέπρα παλαιουμένη ἐστίν ἐν τῷ δέρματι
τοῦ χρωτός ἐστιν καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ
ἀφοριεῖ αὐτόν ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν **12** ἐὰν δὲ
ἐξανθοῦσα ἐξανθήσῃ ἡ λέπρα ἐν τῷ δέρματι καὶ

καλύψῃ ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τῆς ἁφῆς ἀπὸ
κεφαλῆς ἕως ποδῶν καθ’ ὅλην τὴν ὅρασιν τοῦ
ἱερέως **13** καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἐκάλυψεν
ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τοῦ χρωτός καὶ καθαριεῖ
αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφήν ὅτι πᾶν μετέβαλεν
λευκόν καθαρόν ἐστιν **14** καὶ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ὀφθῇ
ἐν αὐτῷ χρὼς ζῶν μιανθήσεται **15** καὶ ὄψεται ὁ
ἱερεὺς τὸν χρῶτα τὸν ὑγιῆ καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ
χρὼς ὁ ὑγιής ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν λέπρα ἐστίν **16**
ἐὰν δὲ ἀποκαταστῇ ὁ χρὼς ὁ ὑγιὴς καὶ μεταβάλῃ
λευκή καὶ ἐλεύσεται πρὸς τὸν ἱερέα **17** καὶ ὄψεται
ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν ἡ ἁφὴ εἰς τὸ λευκόν
καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφήν καθαρός ἐστιν
18 καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ
ἕλκος καὶ ὑγιασθῇ **19** καὶ γένηται ἐν τῷ τόπῳ
τοῦ ἕλκους οὐλὴ λευκὴ ἢ τηλαυγὴς λευκαίνουσα
ἢ πυρρίζουσα καὶ ὀφθήσεται τῷ ἱερεῖ **20** καὶ
ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις ταπεινοτέρα
τοῦ δέρματος καὶ ἡ θρὶξ αὐτῆς μετέβαλεν εἰς
λευκήν καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς λέπρα ἐστίν
ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνθησεν **21** ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς
καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ θρὶξ λευκή καὶ
ταπεινὸν μὴ ᾖ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτός
καὶ αὐτὴ ᾖ ἀμαυρά ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς
ἑπτὰ ἡμέρας **22** ἐὰν δὲ διαχέηται ἐν τῷ δέρματι
καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς ἁφὴ λέπρας ἐστίν
ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνθησεν **23** ἐὰν δὲ κατὰ χώραν
μείνῃ τὸ τηλαύγημα καὶ μὴ διαχέηται οὐλὴ
τοῦ ἕλκους ἐστίν καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς
24 καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ
κατάκαυμα πυρός καὶ γένηται ἐν τῷ δέρματι
αὐτοῦ τὸ ὑγιασθὲν τοῦ κατακαύματος αὐγάζον
τηλαυγὲς λευκὸν ὑποπυρρίζον ἢ ἔκλευκον **25**
καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν
θρὶξ λευκὴ εἰς τὸ αὐγάζον καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ
ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος λέπρα ἐστίν ἐν τῷ
κατακαύματι ἐξήνθησεν καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ
ἱερεύς ἁφὴ λέπρας ἐστίν **26** ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς
καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ αὐγάζοντι θρὶξ λευκή
καὶ ταπεινὸν μὴ ᾖ ἀπὸ τοῦ δέρματος αὐτὸ δὲ
ἀμαυρόν καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας
27 καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται ἐν τῷ δέρματι καὶ
μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς ἁφὴ λέπρας ἐστίν ἐν τῷ
ἕλκει ἐξήνθησεν **28** ἐὰν δὲ κατὰ χώραν μείνῃ
τὸ αὐγάζον καὶ μὴ διαχυθῇ ἐν τῷ δέρματι αὐτὴ
δὲ ᾖ ἀμαυρά ἡ οὐλὴ τοῦ κατακαύματός ἐστιν
καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς ὁ γὰρ χαρακτὴρ τοῦ
κατακαύματός ἐστιν **29** καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ
ἐὰν γένηται ἐν αὐτοῖς ἁφὴ λέπρας ἐν τῇ κεφαλῇ
ἢ ἐν τῷ πώγωνι **30** καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν
ἁφὴν καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις αὐτῆς ἐγκοιλοτέρα τοῦ
δέρματος ἐν αὐτῇ δὲ θρὶξ ξανθίζουσα λεπτή καὶ
μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς θραῦσμά ἐστιν λέπρα τῆς
κεφαλῆς ἢ λέπρα τοῦ πώγωνός ἐστιν **31** καὶ ἐὰν
ἴδῃ ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν τοῦ θραύσματος καὶ ἰδοὺ
οὐχ ἡ ὄψις ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος καὶ θρὶξ
ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ καὶ ἀφοριεῖ ὁ
ἱερεὺς τὴν ἁφὴν τοῦ θραύσματος ἑπτὰ ἡμέρας
32 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἑβδόμῃ καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη τὸ θραῦσμα καὶ θρὶξ
ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ καὶ ἡ ὄψις τοῦ
θραύσματος οὐκ ἔστιν κοίλη ἀπὸ τοῦ δέρματος
33 καὶ ξυρηθήσεται τὸ δέρμα τὸ δὲ θραῦσμα οὐ
ξυρηθήσεται καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα
ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον **34** καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς

τὸ θραῦσμα τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἰδοὺ οὐ
διεχύθη τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ
ξυρηθῆναι αὐτόν καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ
ἔστιν κοίλη ἀπὸ τοῦ δέρματος καὶ καθαριεῖ αὐτὸν
ὁ ἱερεύς καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια καθαρὸς
ἔσται **35** ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται τὸ θραῦσμα
ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτόν
36 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ διακέχυται
τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι οὐκ ἐπισκέψεται ὁ
ἱερεὺς περὶ τῆς τριχὸς τῆς ξανθῆς ὅτι ἀκάθαρτός
ἐστιν **37** ἐὰν δὲ ἐνώπιον μείνῃ τὸ θραῦσμα
ἐπὶ χώρας καὶ θρὶξ μέλαινα ἀνατείλῃ ἐν αὐτῷ
ὑγίακεν τὸ θραῦσμα καθαρός ἐστιν καὶ καθαριεῖ
αὐτὸν ὁ ἱερεύς **38** καὶ ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ἐὰν
γένηται ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ αὐγάσματα
αὐγάζοντα λευκαθίζοντα **39** καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς
καὶ ἰδοὺ ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ αὐγάσματα
αὐγάζοντα λευκαθίζοντα ἀλφός ἐστιν καθαρός
ἐστιν ἐξανθεῖ ἐν τῷ δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ
καθαρός ἐστιν **40** ἐὰν δέ τινι μαδήσῃ ἡ κεφαλὴ
αὐτοῦ φαλακρός ἐστιν καθαρός ἐστιν **41** ἐὰν
δὲ κατὰ πρόσωπον μαδήσῃ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ
ἀναφάλαντός ἐστιν καθαρός ἐστιν **42** ἐὰν δὲ
γένηται ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ
ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ ἁφὴ λευκὴ ἢ πυρρίζουσα
λέπρα ἐστὶν ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ
ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ **43** καὶ ὄψεται αὐτὸν
ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις τῆς ἁφῆς λευκὴ
πυρρίζουσα ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν
τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ ὡς εἶδος λέπρας ἐν
δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ **44** ἄνθρωπος λεπρός
ἐστιν μιάνσει μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς ἐν τῇ κεφαλῇ
αὐτοῦ ἡ ἁφὴ αὐτοῦ **45** καὶ ὁ λεπρός ἐν ᾧ ἐστιν ἡ
ἁφή τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔστω παραλελυμένα καὶ ἡ
κεφαλὴ αὐτοῦ ἀκατακάλυπτος καὶ περὶ τὸ στόμα
αὐτοῦ περιβαλέσθω καὶ ἀκάθαρτος κεκλήσεται
46 πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας ἂν ᾖ ἐπ’ αὐτοῦ ἡ ἁφή
ἀκάθαρτος ὢν ἀκάθαρτος ἔσται κεχωρισμένος
καθήσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἔσται αὐτοῦ ἡ
διατριβή **47** καὶ ἱματίῳ ἐὰν γένηται ἐν αὐτῷ ἁφὴ
λέπρας ἐν ἱματίῳ ἐρεῷ ἢ ἐν ἱματίῳ στιππυίνῳ **48**
ἢ ἐν στήμονι ἢ ἐν κρόκῃ ἢ ἐν τοῖς λινοῖς ἢ ἐν
τοῖς ἐρεοῖς ἢ ἐν δέρματι ἢ ἐν παντὶ ἐργασίμῳ
δέρματι **49** καὶ γένηται ἡ ἁφὴ χλωρίζουσα ἢ
πυρρίζουσα ἐν τῷ δέρματι ἢ ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν
τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει
ἐργασίμῳ δέρματος ἁφὴ λέπρας ἐστίν καὶ δείξει
τῷ ἱερεῖ **50** καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφήν καὶ
ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν ἑπτὰ ἡμέρας **51** καὶ
ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
ἐὰν δὲ διαχέηται ἡ ἁφὴ ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ
στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν τῷ δέρματι κατὰ
πάντα ὅσα ἂν ποιηθῇ δέρματα ἐν τῇ ἐργασίᾳ
λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἡ ἁφή ἀκάθαρτός ἐστιν
52 κατακαύσει τὸ ἱμάτιον ἢ τὸν στήμονα ἢ τὴν
κρόκην ἐν τοῖς ἐρεοῖς ἢ ἐν τοῖς λινοῖς ἢ ἐν παντὶ
σκεύει δερματίνῳ ἐν ᾧ ἐὰν ᾖ ἐν αὐτῷ ἡ ἁφή ὅτι
λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται **53**
ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς καὶ μὴ διαχέηται ἡ ἁφὴ ἐν τῷ
ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ
σκεύει δερματίνῳ **54** καὶ συντάξει ὁ ἱερεύς καὶ
πλυνεῖ ἐφ’ οὗ ἐὰν ᾖ ἐπ’ αὐτοῦ ἡ ἁφή καὶ ἀφοριεῖ
ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον **55**
καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ πλυθῆναι αὐτὸ τὴν
ἁφήν καὶ ἥδε μὴ μετέβαλεν τὴν ὄψιν ἡ ἁφή
καὶ ἡ ἁφὴ οὐ διαχεῖται ἀκάθαρτόν ἐστιν ἐν πυρὶ

κατακαυθήσεται ἐστήρισται ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν
τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ 56 καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ
ἱερεὺς καὶ ᾖ ἀμαυρὰ ἡ ἁφὴ μετὰ τὸ πλυθῆναι
αὐτό ἀπορρήξει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἱματίου ἢ ἀπὸ τοῦ
δέρματος ἢ ἀπὸ τοῦ στήμονος ἢ ἀπὸ τῆς κρόκης
57 ἐὰν δὲ ὀφθῇ ἔτι ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι
ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ
λέπρα ἐξανθοῦσά ἐστιν ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται
ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ἁφή 58 καὶ τὸ ἱμάτιον ἢ ὁ στήμων ἢ
ἡ κρόκη ἢ πᾶν σκεῦος δερμάτινον ὃ πλυθήσεται
καὶ ἀποστήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ ἡ ἁφή καὶ πλυθήσεται
τὸ δεύτερον καὶ καθαρὸν ἔσται 59 οὗτος ὁ νόμος
ἁφῆς λέπρας ἱματίου ἐρεοῦ ἢ στιππυίνου ἢ
στήμονος ἢ κρόκης ἢ παντὸς σκεύους δερματίνου
εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτὸ ἢ μιᾶναι αὐτό

14 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 οὗτος ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ
καθαρισθῇ καὶ προσαχθήσεται πρὸς τὸν ἱερέα 3
καὶ ἐξελεύσεται ὁ ἱερεὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς
καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἰᾶται ἡ ἁφὴ τῆς
λέπρας ἀπὸ τοῦ λεπροῦ 4 καὶ προστάξει ὁ
ἱερεὺς καὶ λήμψονται τῷ κεκαθαρισμένῳ δύο
ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ καὶ ξύλον κέδρινον καὶ
κεκλωσμένον κόκκινον καὶ ὕσσωπον 5 καὶ
προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ σφάξουσιν τὸ ὀρνίθιον τὸ
ἓν εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον ἐφ᾽ ὕδατι ζῶντι 6 καὶ
τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν λήμψεται αὐτὸ καὶ τὸ ξύλον
τὸ κέδρινον καὶ τὸ κλωστὸν κόκκινον καὶ τὸν
ὕσσωπον καὶ βάψει αὐτὰ καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν
εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ σφαγέντος ἐφ᾽ ὕδατι
ζῶντι 7 καὶ περιρρανεῖ ἐπὶ τὸν καθαρισθέντα
ἀπὸ τῆς λέπρας ἑπτάκις καὶ καθαρὸς ἔσται καὶ
ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ πεδίον
8 καὶ πλυνεῖ ὁ καθαρισθεὶς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ ξυρηθήσεται αὐτοῦ πᾶσαν τὴν τρίχα καὶ
λούσεται ἐν ὕδατι καὶ καθαρὸς ἔσται καὶ μετὰ
ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ
διατρίψει ἔξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας 9 καὶ
ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ξυρηθήσεται πᾶσαν
τὴν τρίχα αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν
πώγωνα καὶ τὰς ὀφρύας καὶ πᾶσαν τὴν τρίχα
αὐτοῦ ξυρηθήσεται καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ
λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ καθαρὸς ἔσται
10 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήμψεται δύο ἀμνοὺς
ἐνιαυσίους ἀμώμους καὶ πρόβατον ἐνιαύσιον
ἄμωμον καὶ τρία δέκατα σεμιδάλεως εἰς θυσίαν
πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ καὶ κοτύλην ἐλαίου
μίαν 11 καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς ὁ καθαρίζων τὸν
ἄνθρωπον τὸν καθαριζόμενον καὶ ταῦτα ἔναντι
κυρίου ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
12 καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα
καὶ προσάξει αὐτὸν τῆς πλημμελείας καὶ τὴν
κοτύλην τοῦ ἐλαίου καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸ ἀφόρισμα
ἔναντι κυρίου 13 καὶ σφάξουσιν τὸν ἀμνὸν
ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ
τὰ περὶ ἁμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἔστιν γὰρ τὸ
περὶ ἁμαρτίας ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας ἔστιν
τῷ ἱερεῖ ἅγια ἁγίων ἐστίν 14 καὶ λήμψεται ὁ
ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας καὶ
ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ
καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς
χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ
δεξιοῦ 15 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κοτύλης
τοῦ ἐλαίου ἐπιχεεῖ ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν
ἀριστερὰν 16 καὶ βάψει τὸν δάκτυλον τὸν δεξιὸν
ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς

ἀριστερᾶς καὶ ῥανεῖ ἑπτάκις τῷ δακτύλῳ ἔναντι
κυρίου 17 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ὂν ἐν τῇ
χειρὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς
τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον
τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς
τοῦ δεξιοῦ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς
πλημμελείας 18 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ
ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος καὶ ἐξιλάσεται
περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου 19 καὶ ποιήσει
ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐξιλάσεται ὁ
ἱερεὺς περὶ τοῦ ἀκαθάρτου τοῦ καθαριζομένου
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ μετὰ τοῦτο σφάξει ὁ
ἱερεὺς τὸ ὁλοκαύτωμα 20 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ
ὁλοκαύτωμα καὶ τὴν θυσίαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
ἔναντι κυρίου καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ
ἱερεύς καὶ καθαρισθήσεται 21 ἐὰν δὲ πένηται
καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ μὴ εὑρίσκῃ λήμψεται ἀμνὸν
ἕνα εἰς ὃ ἐπλημμέλησεν εἰς ἀφαίρεμα ὥστε
ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ καὶ δέκατον σεμιδάλεως
πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν καὶ κοτύλην
ἐλαίου μίαν 22 καὶ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς
περιστερῶν ὅσα εὗρεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἔσται
ἡ μία περὶ ἁμαρτίας καὶ ἡ μία εἰς ὁλοκαύτωμα
23 καὶ προσοίσει αὐτὰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ εἰς τὸ
καθαρίσαι αὐτὸν πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν θύραν
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι κυρίου 24 καὶ
λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸν ἀμνὸν τῆς πλημμελείας καὶ
τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπίθεμα
ἔναντι κυρίου 25 καὶ σφάξει τὸν ἀμνὸν τῆς
πλημμελείας καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ
αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ
τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ
δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς
καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ 26 καὶ
ἀπὸ τοῦ ἐλαίου ἐπιχεεῖ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν χεῖρα
τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν 27 καὶ ῥανεῖ ὁ ἱερεὺς
τῷ δακτύλῳ τῷ δεξιῷ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ τῇ ἀριστερᾷ ἑπτάκις ἔναντι κυρίου
28 καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐπὶ
τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ
καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς
χειρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ
ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος
τοῦ τῆς πλημμελείας 29 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ
τοῦ ἐλαίου τὸ ὂν ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως
ἐπιθήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος
καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου
30 καὶ ποιήσει μίαν τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν
νεοσσῶν τῶν περιστερῶν καθότι εὗρεν αὐτοῦ
ἡ χείρ 31 τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ τὴν μίαν
εἰς ὁλοκαύτωμα σὺν τῇ θυσίᾳ καὶ ἐξιλάσεται ὁ
ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἔναντι κυρίου 32
οὗτος ὁ νόμος ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἁφὴ τῆς λέπρας καὶ
τοῦ μὴ εὑρίσκοντος τῇ χειρὶ εἰς τὸν καθαρισμὸν
αὐτοῦ 33 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ
Ααρων λέγων 34 ὡς ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν
τῶν Χαναναίων ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν ἐν κτήσει
καὶ δώσω ἁφὴν λέπρας ἐν ταῖς οἰκίαις τῆς γῆς
τῆς ἐγκτήτου ὑμῖν 35 καὶ ἥξει τίνος αὐτοῦ ἡ
οἰκία καὶ ἀναγγελεῖ τῷ ἱερεῖ λέγων ὥσπερ ἁφὴ
ἑώραταί μου ἐν τῇ οἰκίᾳ 36 καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς
ἀποσκευάσαι τὴν οἰκίαν πρὸ τοῦ εἰσελθόντα
ἰδεῖν τὸν ἱερέα τὴν ἁφὴν καὶ οὐ μὴ ἀκάθαρτα
γένηται ὅσα ἐὰν ᾖ ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ μετὰ ταῦτα
εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς καταμαθεῖν τὴν οἰκίαν 37

καὶ ὄψεται τὴν ἁφὴν ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας
κοιλάδας χλωριζούσας ἢ πυρριζούσας καὶ ἡ ὄψις
αὐτῶν ταπεινοτέρα τῶν τοίχων **38** καὶ ἐξελθὼν
ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς οἰκίας
καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν ἑπτὰ ἡμέρας **39**
καὶ ἐπανήξει ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ
ὄψεται τὴν οἰκίαν καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη ἡ ἁφὴ
ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας **40** καὶ προστάξει ὁ
ἱερεὺς καὶ ἐξελοῦσιν τοὺς λίθους ἐν οἷς ἐστιν ἡ
ἁφή καὶ ἐκβαλοῦσιν αὐτοὺς ἔξω τῆς πόλεως εἰς
τόπον ἀκάθαρτον **41** καὶ ἀποξύσουσιν τὴν οἰκίαν
ἔσωθεν κύκλῳ καὶ ἐκχεοῦσιν τὸν χοῦν ἔξω τῆς
πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον **42** καὶ λήμψονται
λίθους ἀπεξυσμένους ἑτέρους καὶ ἀντιθήσουσιν
ἀντὶ τῶν λίθων καὶ χοῦν ἕτερον λήμψονται καὶ
ἐξαλείψουσιν τὴν οἰκίαν **43** ἐὰν δὲ ἐπέλθῃ πάλιν
ἁφὴ καὶ ἀνατείλῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξελεῖν
τοὺς λίθους καὶ μετὰ τὸ ἀποξυσθῆναι τὴν οἰκίαν
καὶ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι **44** καὶ εἰσελεύσεται
ὁ ἱερεὺς καὶ ὄψεται εἰ διακέχυται ἡ ἁφὴ ἐν τῇ
οἰκίᾳ λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀκάθαρτός
ἐστιν **45** καὶ καθελοῦσιν τὴν οἰκίαν καὶ τὰ ξύλα
αὐτῆς καὶ τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ πάντα τὸν χοῦν
ἐξοίσουσιν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον
46 καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν πάσας
τὰς ἡμέρας ἃς ἀφωρισμένη ἐστίν ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας **47** καὶ ὁ κοιμώμενος ἐν τῇ
οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας καὶ ὁ ἔσθων ἐν τῇ οἰκίᾳ
πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἑσπέρας **48** ἐὰν δὲ παραγενόμενος εἰσέλθῃ
ὁ ἱερεὺς καὶ ἴδῃ καὶ ἰδοὺ διαχύσει οὐ διαχεῖται
ἡ ἁφὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι τὴν
οἰκίαν καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν ὅτι ἰάθη
ἡ ἁφή **49** καὶ λήμψεται ἀφαγνίσαι τὴν οἰκίαν
δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ καὶ ξύλον κέδρινον
καὶ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ ὕσσωπον **50** καὶ
σφάξει τὸ ὀρνίθιον τὸ ἓν εἰς σκεῦος ὀστράκινον
ἐφ᾽ ὕδατι ζῶντι **51** καὶ λήμψεται τὸ ξύλον τὸ
κέδρινον καὶ τὸ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ τὸν
ὕσσωπον καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν καὶ βάψει αὐτὸ
εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ ἐσφαγμένου ἐφ᾽
ὕδατι ζῶντι καὶ περιρρανεῖ ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν
οἰκίαν ἑπτάκις **52** καὶ ἀφαγνιεῖ τὴν οἰκίαν ἐν
τῷ αἵματι τοῦ ὀρνιθίου καὶ ἐν τῷ ὕδατι τῷ
ζῶντι καὶ ἐν τῷ ὀρνιθίῳ τῷ ζῶντι καὶ ἐν τῷ
ξύλῳ τῷ κεδρίνῳ καὶ ἐν τῷ ὑσσώπῳ καὶ ἐν τῷ
κεκλωσμένῳ κοκκίνῳ **53** καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ
ὀρνίθιον τὸ ζῶν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδίον
καὶ ἐξιλάσεται περὶ τῆς οἰκίας καὶ καθαρὰ ἔσται
54 οὗτος ὁ νόμος κατὰ πᾶσαν ἁφὴν λέπρας καὶ
θραύσματος **55** καὶ τῆς λέπρας ἱματίου καὶ οἰκίας
56 καὶ οὐλῆς καὶ σημασίας καὶ τοῦ αὐγάζοντος **57**
καὶ τοῦ ἐξηγήσασθαι ᾗ ἡμέρᾳ ἀκάθαρτον καὶ ᾗ
ἡμέρᾳ καθαρισθήσεται οὗτος ὁ νόμος τῆς λέπρας
15 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ
Ααρων λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ
ἐρεῖς αὐτοῖς ἀνδρὶ ἀνδρί ᾧ ἐὰν γένηται ῥύσις ἐκ
τοῦ σώματος αὐτοῦ ἡ ῥύσις αὐτοῦ ἀκάθαρτός
ἐστιν **3** καὶ οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ
ῥέων γόνον ἐκ σώματος αὐτοῦ ἐκ τῆς ῥύσεως
ἧς συνέστηκεν τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως
αὕτη ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ
ἡμέραι ῥύσεως σώματος αὐτοῦ ᾗ συνέστηκεν τὸ
σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως ἀκαθαρσία αὐτοῦ
ἐστιν **4** πᾶσα κοίτη ἐφ᾽ ᾗ ἐὰν κοιμηθῇ ἐπ᾽

αὐτῆς ὁ γονορρυής ἀκάθαρτός ἐστιν καὶ πᾶν
σκεῦος ἐφ’ ὃ ἐὰν καθίσῃ ἐπ’ αὐτὸ ὁ γονορρυής
ἀκάθαρτον ἔσται **5** καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἅψηται
τῆς κοίτης αὐτοῦ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ
λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας
6 καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐφ’ ὃ ἐὰν
καθίσῃ ὁ γονορρυής πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως
ἑσπέρας **7** καὶ ὁ ἁπτόμενος τοῦ χρωτὸς τοῦ
γονορρυοῦς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται ὕδατι
καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **8** ἐὰν δὲ
προσσιελίσῃ ὁ γονορρυὴς ἐπὶ τὸν καθαρόν πλυνεῖ
τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας **9** καὶ πᾶν ἐπίσαγμα ὄνου ἐφ’
ὃ ἂν ἐπιβῇ ἐπ’ αὐτὸ ὁ γονορρυής ἀκάθαρτον
ἔσται ἕως ἑσπέρας **10** καὶ πᾶς ὁ ἁπτόμενος ὅσα
ἐὰν ᾖ ὑποκάτω αὐτοῦ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως
ἑσπέρας καὶ ὁ αἴρων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως
ἑσπέρας **11** καὶ ὅσων ἐὰν ἅψηται ὁ γονορρυὴς
καὶ τὰς χεῖρας οὐ νένιπται πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ
λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἑσπέρας **12** καὶ σκεῦος ὀστράκινον οὗ ἂν
ἅψηται ὁ γονορρυής συντριβήσεται καὶ σκεῦος
ξύλινον νιφήσεται ὕδατι καὶ καθαρὸν ἔσται **13**
ἐὰν δὲ καθαρισθῇ ὁ γονορρυὴς ἐκ τῆς ῥύσεως
αὐτοῦ καὶ ἐξαριθμήσεται αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας εἰς
τὸν καθαρισμὸν καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ
λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ καθαρὸς ἔσται **14**
καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήμψεται ἑαυτῷ δύο
τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν καὶ οἴσει
αὐτὰ ἔναντι κυρίου ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου καὶ δώσει αὐτὰ τῷ ἱερεῖ **15** καὶ
ποιήσει αὐτὰ ὁ ἱερεύς μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ
μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ
ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου ἀπὸ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ
16 καὶ ἄνθρωπος ᾧ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη
σπέρματος καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα
αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **17** καὶ
πᾶν ἱμάτιον καὶ πᾶν δέρμα ἐφ’ ὃ ἐὰν ᾖ ἐπ’
αὐτὸ κοίτη σπέρματος καὶ πλυθήσεται ὕδατι
καὶ ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας **18** καὶ γυνή
ἐὰν κοιμηθῇ ἀνὴρ μετ’ αὐτῆς κοίτην σπέρματος
καὶ λούσονται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτοι ἔσονται
ἕως ἑσπέρας **19** καὶ γυνή ἥτις ἐὰν ᾖ ῥέουσα
αἵματι ἔσται ἡ ῥύσις αὐτῆς ἐν τῷ σώματι αὐτῆς
ἑπτὰ ἡμέρας ἔσται ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς πᾶς ὁ
ἁπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας
20 καὶ πᾶν ἐφ’ ὃ ἂν κοιτάζηται ἐπ’ αὐτὸ ἐν τῇ
ἀφέδρῳ αὐτῆς ἀκάθαρτον ἔσται καὶ πᾶν ἐφ’
ὃ ἂν ἐπικαθίσῃ ἐπ’ αὐτό ἀκάθαρτον ἔσται **21**
καὶ πᾶς ὃς ἐὰν ἅψηται τῆς κοίτης αὐτῆς πλυνεῖ
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ
ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **22** καὶ
πᾶς ὁ ἁπτόμενος παντὸς σκεύους οὗ ἐὰν καθίσῃ
ἐπ’ αὐτό πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται
ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **23** ἐὰν
δὲ ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῆς οὔσης ἢ ἐπὶ τοῦ σκεύους
οὗ ἐὰν καθίσῃ ἐπ’ αὐτῷ ἐν τῷ ἅπτεσθαι αὐτὸν
αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **24** ἐὰν δὲ
κοίτῃ τις κοιμηθῇ μετ’ αὐτῆς καὶ γένηται ἡ
ἀκαθαρσία αὐτῆς ἐπ’ αὐτῷ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται
ἑπτὰ ἡμέρας καὶ πᾶσα κοίτη ἐφ’ ᾗ ἂν κοιμηθῇ
ἐπ’ αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται **25** καὶ γυνή ἐὰν ῥέῃ
ῥύσει αἵματος ἡμέρας πλείους οὐκ ἐν καιρῷ τῆς
ἀφέδρου αὐτῆς ἐὰν καὶ ῥέῃ μετὰ τὴν ἄφεδρον

αὐτῆς πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς
καθάπερ αἱ ἡμέραι τῆς ἀφέδρου ἀκάθαρτος ἔσται
26 καὶ πᾶσαν κοίτην ἐφ' ἣν ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ῥύσεως κατὰ τὴν κοίτην
τῆς ἀφέδρου ἔσται αὐτῇ καὶ πᾶν σκεῦος ἐφ' ὃ
ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτό ἀκάθαρτον ἔσται κατὰ τὴν
ἀκαθαρσίαν τῆς ἀφέδρου **27** πᾶς ὁ ἁπτόμενος
αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ
λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως
ἑσπέρας **28** ἐὰν δὲ καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς ῥύσεως
καὶ ἐξαριθμήσεται αὐτῇ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ μετὰ
ταῦτα καθαρισθήσεται **29** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
λήμψεται αὐτῇ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς
περιστερῶν καὶ οἴσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν
θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **30** καὶ ποιήσει
ὁ ἱερεὺς τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς
ὁλοκαύτωμα καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς
ἔναντι κυρίου ἀπὸ ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς **31**
καὶ εὐλαβεῖς ποιήσετε τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἀπὸ
τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται
διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῶν ἐν τῷ μιαίνειν αὐτοὺς
τὴν σκηνήν μου τὴν ἐν αὐτοῖς **32** οὗτος ὁ νόμος
τοῦ γονορρυοῦς καὶ ἐάν τινι ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ
κοίτη σπέρματος ὥστε μιανθῆναι ἐν αὐτῇ **33**
καὶ τῇ αἱμορροούσῃ ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς καὶ
ὁ γονορρυὴς ἐν τῇ ῥύσει αὐτοῦ τῷ ἄρσενι ἢ
τῇ θηλείᾳ καὶ τῷ ἀνδρί ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ
ἀποκαθημένης

16 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν μετὰ
τὸ τελευτῆσαι τοὺς δύο υἱοὺς Ααρων ἐν τῷ
προσάγειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἔναντι κυρίου
καὶ ἐτελεύτησαν **2** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
λάλησον πρὸς Ααρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ
μὴ εἰσπορευέσθω πᾶσαν ὥραν εἰς τὸ ἅγιον
ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος εἰς πρόσωπον τοῦ
ἱλαστηρίου ὅ ἐστιν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου
καὶ οὐκ ἀποθανεῖται ἐν γὰρ νεφέλῃ ὀφθήσομαι
ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου **3** οὕτως εἰσελεύσεται Ααρων
εἰς τὸ ἅγιον ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας
καὶ κριὸν εἰς ὁλοκαύτωμα **4** καὶ χιτῶνα λινοῦν
ἡγιασμένον ἐνδύσεται καὶ περισκελὲς λινοῦν
ἔσται ἐπὶ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ καὶ ζώνῃ λινῇ
ζώσεται καὶ κίδαριν λινῆν περιθήσεται ἱμάτια
ἅγιά ἐστιν καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα
αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται αὐτά **5** καὶ παρὰ τῆς
συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ισραηλ λήμψεται δύο
χιμάρους ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν
ἕνα εἰς ὁλοκαύτωμα **6** καὶ προσάξει Ααρων
τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ
ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ **7** καὶ
λήμψεται τοὺς δύο χιμάρους καὶ στήσει αὐτοὺς
ἔναντι κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου **8** καὶ ἐπιθήσει Ααρων ἐπὶ τοὺς δύο
χιμάρους κλῆρον ἕνα τῷ κυρίῳ καὶ κλῆρον
ἕνα τῷ ἀποπομπαίῳ **9** καὶ προσάξει Ααρων τὸν
χίμαρον ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τῷ
κυρίῳ καὶ προσοίσει περὶ ἁμαρτίας **10** καὶ τὸν
χίμαρον ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τοῦ
ἀποπομπαίου στήσει αὐτὸν ζῶντα ἔναντι κυρίου
τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ ὥστε ἀποστεῖλαι
αὐτὸν εἰς τὴν ἀποπομπήν ἀφήσει αὐτὸν εἰς
τὴν ἔρημον **11** καὶ προσάξει Ααρων τὸν μόσχον
τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου
αὐτοῦ μόνον καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ
τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ σφάξει τὸν μόσχον τὸν
περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν αὐτοῦ **12** καὶ λήμψεται

τὸ πυρεῖον πλῆρες ἀνθράκων πυρὸς ἀπὸ τοῦ
θυσιαστηρίου τοῦ ἀπέναντι κυρίου καὶ πλήσει
τὰς χεῖρας θυμιάματος συνθέσεως λεπτῆς καὶ
εἰσοίσει ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος 13 καὶ
ἐπιθήσει τὸ θυμίαμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἔναντι κυρίου καὶ
καλύψει ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος τὸ ἱλαστήριον
τὸ ἐπὶ τῶν μαρτυρίων καὶ οὐκ ἀποθανεῖται 14 καὶ
λήμψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ
τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ ἀνατολάς
κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ῥανεῖ ἑπτάκις
ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ 15 καὶ σφάξει
τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν περὶ
τοῦ λαοῦ ἔναντι κυρίου καὶ εἰσοίσει ἀπὸ τοῦ
αἵματος αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος
καὶ ποιήσει τὸ αἷμα αὐτοῦ ὃν τρόπον ἐποίησεν τὸ
αἷμα τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ
ἱλαστήριον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου 16 καὶ
ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν
υἱῶν Ισραηλ καὶ ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν
περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ οὕτω
ποιήσει τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τῇ ἐκτισμένῃ ἐν
αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν 17 καὶ πᾶς
ἄνθρωπος οὐκ ἔσται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου
εἰσπορευομένου αὐτοῦ ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ
ἕως ἂν ἐξέλθῃ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ
οἴκου αὐτοῦ καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν
Ισραηλ 18 καὶ ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τὸ ὂν ἀπέναντι κυρίου καὶ ἐξιλάσεται ἐπ’ αὐτοῦ
καὶ λήμψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ χιμάρου καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ
κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ 19 καὶ ῥανεῖ
ἐπ’ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ ἑπτάκις
καὶ καθαριεῖ αὐτὸ καὶ ἁγιάσει αὐτὸ ἀπὸ τῶν
ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ισραηλ 20 καὶ συντελέσει
ἐξιλασκόμενος τὸ ἅγιον καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ περὶ τῶν
ἱερέων καθαριεῖ καὶ προσάξει τὸν χίμαρον τὸν
ζῶντα 21 καὶ ἐπιθήσει Ααρων τὰς χεῖρας αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος καὶ
ἐξαγορεύσει ἐπ’ αὐτοῦ πάσας τὰς ἀνομίας τῶν
υἱῶν Ισραηλ καὶ πάσας τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ
πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ ἐπιθήσει αὐτὰς
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος καὶ
ἐξαποστελεῖ ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἑτοίμου εἰς
τὴν ἔρημον 22 καὶ λήμψεται ὁ χίμαρος ἐφ’
ἑαυτῷ τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς γῆν ἄβατον καὶ
ἐξαποστελεῖ τὸν χίμαρον εἰς τὴν ἔρημον 23
καὶ εἰσελεύσεται Ααρων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινῆν
ἣν ἐνεδεδύκει εἰσπορευομένου αὐτοῦ εἰς τὸ
ἅγιον καὶ ἀποθήσει αὐτὴν ἐκεῖ 24 καὶ λούσεται
τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι ἐν τόπῳ ἁγίῳ καὶ ἐνδύσεται
τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐξελθὼν ποιήσει τὸ
ὁλοκάρπωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ὁλοκάρπωμα τοῦ λαοῦ
καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ οἴκου
αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ λαοῦ ὡς περὶ τῶν ἱερέων
25 καὶ τὸ στέαρ τὸ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἀνοίσει
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον 26 καὶ ὁ ἐξαποστέλλων τὸν
χίμαρον τὸν διεσταλμένον εἰς ἄφεσιν πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ
μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν
27 καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ
τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας ὧν τὸ αἷμα
εἰσηνέχθη ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ ἐξοίσουσιν
αὐτὰ ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ κατακαύσουσιν
αὐτὰ ἐν πυρί καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν καὶ τὰ κρέα

αὐτῶν καὶ τὴν κόπρον αὐτῶν **28** ὁ δὲ κατακαίων
αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα
αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν
παρεμβολήν **29** καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον
αἰώνιον ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ δεκάτῃ τοῦ
μηνὸς ταπεινώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ πᾶν
ἔργον οὐ ποιήσετε ὁ αὐτόχθων καὶ ὁ προσήλυτος
ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν **30** ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ ἐξιλάσεται περὶ ὑμῶν καθαρίσαι ὑμᾶς
ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ἔναντι κυρίου
καὶ καθαρισθήσεσθε **31** σάββατα σαββάτων
ἀνάπαυσις αὕτη ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσετε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον **32** ἐξιλάσεται
ὁ ἱερεύς ὃν ἂν χρίσωσιν αὐτὸν καὶ ὃν ἂν
τελειώσουσιν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἱερατεύειν μετὰ
τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν τὴν
λινῆν στολὴν ἁγίαν **33** καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον
τοῦ ἁγίου καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ
θυσιαστήριον ἐξιλάσεται καὶ περὶ τῶν ἱερέων
καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς ἐξιλάσεται **34** καὶ
ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐξιλάσκεσθαι
περὶ τῶν υἱῶν Ισραηλ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτῶν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ποιηθήσεται καθάπερ
συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ

17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 λάλησον πρὸς Ααρων καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ισραηλ καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο κύριος
λέγων **3** ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ισραηλ
ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν
ὃς ἂν σφάξῃ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ἐν τῇ
παρεμβολῇ καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω τῆς παρεμβολῆς
4 καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
μὴ ἐνέγκῃ ὥστε ποιῆσαι αὐτὸ εἰς ὁλοκαύτωμα
ἢ σωτήριον κυρίῳ δεκτὸν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας
καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ αὐτὸ ὥστε μὴ
προσενέγκαι δῶρον κυρίῳ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς
κυρίου καὶ λογισθήσεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ
αἷμα αἷμα ἐξέχεεν ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ
ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς **5** ὅπως ἀναφέρωσιν
οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὰς θυσίας αὐτῶν ὅσας ἂν αὐτοὶ
σφάξουσιν ἐν τοῖς πεδίοις καὶ οἴσουσιν τῷ κυρίῳ
ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς
τὸν ἱερέα καὶ θύσουσιν θυσίαν σωτηρίου τῷ
κυρίῳ αὐτά **6** καὶ προσχεεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ αἷμα
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ ἀπέναντι κυρίου
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ
ἀνοίσει τὸ στέαρ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ **7** καὶ
οὐ θύσουσιν ἔτι τὰς θυσίας αὐτῶν τοῖς ματαίοις
οἷς αὐτοὶ ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω αὐτῶν νόμιμον
αἰώνιον ἔσται ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **8** καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν
Ισραηλ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προσηλύτων τῶν
προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν ποιήσῃ ὁλοκαύτωμα
ἢ θυσίαν **9** καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ ποιῆσαι αὐτὸ τῷ κυρίῳ
ἐξολεθρευθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκ τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ **10** καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν
Ισραηλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων
ἐν ὑμῖν ὃς ἂν φάγῃ πᾶν αἷμα καὶ ἐπιστήσω τὸ
πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἔσθουσαν τὸ
αἷμα καὶ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς **11** ἡ
γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστιν καὶ
ἐγὼ δέδωκα αὐτὸ ὑμῖν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου
ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν τὸ γὰρ

αἷμα αὐτοῦ ἀντὶ τῆς ψυχῆς ἐξιλάσεται 12 διὰ
τοῦτο εἴρηκα τοῖς υἱοῖς Ισραηλ πᾶσα ψυχὴ ἐξ
ὑμῶν οὐ φάγεται αἷμα καὶ ὁ προσήλυτος ὁ
προσκείμενος ἐν ὑμῖν οὐ φάγεται αἷμα 13 καὶ
ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ τῶν
προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν
θηρεύσῃ θήρευμα θηρίον ἢ πετεινόν ὃ ἔσθεται
καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα καὶ καλύψει αὐτὸ τῇ γῇ 14 ἡ
γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστιν καὶ εἶπα
τοῖς υἱοῖς Ισραηλ αἷμα πάσης σαρκὸς οὐ φάγεσθε
ὅτι ἡ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστιν πᾶς
ὁ ἔσθων αὐτὸ ἐξολεθρευθήσεται 15 καὶ πᾶσα
ψυχή ἥτις φάγεται θνησιμαῖον ἢ θηριάλωτον ἐν
τοῖς αὐτόχθοσιν ἢ ἐν τοῖς προσηλύτοις πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας καὶ καθαρὸς ἔσται 16 ἐὰν δὲ
μὴ πλύνῃ τὰ ἱμάτια καὶ τὸ σῶμα μὴ λούσηται
ὕδατι καὶ λήμψεται ἀνόμημα αὐτοῦ

18 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 3 κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα
γῆς Αἰγύπτου ἐν ᾗ κατῳκήσατε ἐπ’ αὐτῇ οὐ
ποιήσετε καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Χανααν
εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ οὐ ποιήσετε καὶ τοῖς
νομίμοις αὐτῶν οὐ πορεύσεσθε 4 τὰ κρίματά μου
ποιήσετε καὶ τὰ προστάγματά μου φυλάξεσθε
πορεύεσθαι ἐν αὐτοῖς ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
5 καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ προστάγματά μου
καὶ πάντα τὰ κρίματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά
ἃ ποιήσας ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς ἐγὼ
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 6 ἄνθρωπος ἄνθρωπος πρὸς
πάντα οἰκεῖα σαρκὸς αὐτοῦ οὐ προσελεύσεται
ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην ἐγὼ κύριος 7
ἀσχημοσύνην πατρός σου καὶ ἀσχημοσύνην
μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις μήτηρ γάρ σού
ἐστιν καὶ οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην
αὐτῆς 8 ἀσχημοσύνην γυναικὸς πατρός σου οὐκ
ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνη πατρός σού ἐστιν 9
ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ πατρός σου
ἢ ἐκ μητρός σου ἐνδογενοῦς ἢ γεγεννημένης
ἔξω οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην αὐτῆς
10 ἀσχημοσύνην θυγατρὸς υἱοῦ σου ἢ
θυγατρὸς θυγατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν
ἀσχημοσύνην αὐτῶν ὅτι σὴ ἀσχημοσύνη ἐστίν
11 ἀσχημοσύνην θυγατρὸς γυναικὸς πατρός
σου οὐκ ἀποκαλύψεις ὁμοπατρία ἀδελφή σού
ἐστιν οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς
12 ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου οὐκ
ἀποκαλύψεις οἰκεία γὰρ πατρός σού ἐστιν
13 ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ
ἀποκαλύψεις οἰκεία γὰρ μητρός σού ἐστιν 14
ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου οὐκ
ἀποκαλύψεις καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
οὐκ εἰσελεύσῃ συγγενὴς γάρ σού ἐστιν 15
ἀσχημοσύνην νύμφης σου οὐκ ἀποκαλύψεις
γυνὴ γὰρ υἱοῦ σού ἐστιν οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν
ἀσχημοσύνην αὐτῆς 16 ἀσχημοσύνην γυναικὸς
ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνη
ἀδελφοῦ σού ἐστιν 17 ἀσχημοσύνην γυναικὸς καὶ
θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν θυγατέρα
τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς
αὐτῆς οὐ λήμψῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην
αὐτῶν οἰκεῖαι γάρ σού εἰσιν ἀσέβημά ἐστιν 18
γυναῖκα ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτῆς οὐ λήμψῃ ἀντίζηλον
ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ’ αὐτῇ
ἔτι ζώσης αὐτῆς 19 καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν χωρισμῷ

ἀκαθαρσίας αὐτῆς οὐ προσελεύσῃ ἀποκαλύψαι
τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς 20 καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα
τοῦ πλησίον σου οὐ δώσεις κοίτην σπέρματός
σου ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτήν 21 καὶ ἀπὸ τοῦ
σπέρματός σου οὐ δώσεις λατρεύειν ἄρχοντι καὶ
οὐ βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον ἐγὼ κύριος 22
καὶ μετὰ ἄρσενος οὐ κοιμηθήσῃ κοίτην γυναικός
βδέλυγμα γάρ ἐστιν 23 καὶ πρὸς πᾶν τετράπουν
οὐ δώσεις τὴν κοίτην σου εἰς σπερματισμὸν
ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτό καὶ γυνὴ οὐ στήσεται
πρὸς πᾶν τετράπουν βιβασθῆναι μυσερὸν γάρ
ἐστιν 24 μὴ μιαίνεσθε ἐν πᾶσιν τούτοις ἐν πᾶσι γὰρ
τούτοις ἐμιάνθησαν τὰ ἔθνη ἃ ἐγὼ ἐξαποστέλλω
πρὸ προσώπου ὑμῶν 25 καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ
καὶ ἀνταπέδωκα ἀδικίαν αὐτοῖς δι᾽ αὐτήν καὶ
προσώχθισεν ἡ γῆ τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπ᾽ αὐτῆς
26 καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ νόμιμά μου καὶ πάντα
τὰ προστάγματά μου καὶ οὐ ποιήσετε ἀπὸ πάντων
τῶν βδελυγμάτων τούτων ὁ ἐγχώριος καὶ ὁ
προσγενόμενος προσήλυτος ἐν ὑμῖν 27 πάντα
γὰρ τὰ βδελύγματα ταῦτα ἐποίησαν οἱ ἄνθρωποι
τῆς γῆς οἱ ὄντες πρότεροι ὑμῶν καὶ ἐμιάνθη ἡ
γῆ 28 καὶ ἵνα μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ ἐν τῷ
μιαίνειν ὑμᾶς αὐτήν ὃν τρόπον προσώχθισεν
τοῖς ἔθνεσιν τοῖς πρὸ ὑμῶν 29 ὅτι πᾶς ὃς ἂν
ποιήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων
ἐξολεθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιοῦσαι ἐκ τοῦ
λαοῦ αὐτῶν 30 καὶ φυλάξετε τὰ προστάγματά
μου ὅπως μὴ ποιήσητε ἀπὸ πάντων τῶν νομίμων
τῶν ἐβδελυγμένων ἃ γέγονεν πρὸ τοῦ ὑμᾶς καὶ
οὐ μιανθήσεσθε ἐν αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν

19 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2
λάλησον τῇ συναγωγῇ τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς ἅγιοι ἔσεσθε ὅτι ἐγὼ ἅγιος κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν 3 ἕκαστος πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα
αὐτοῦ φοβείσθω καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε
ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 4 οὐκ ἐπακολουθήσετε
εἰδώλοις καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσετε ὑμῖν
ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 5 καὶ ἐὰν θύσητε θυσίαν
σωτηρίου τῷ κυρίῳ δεκτὴν ὑμῶν θύσετε 6 ᾗ
ἂν ἡμέρᾳ θύσητε βρωθήσεται καὶ τῇ αὔριον
καὶ ἐὰν καταλειφθῇ ἕως ἡμέρας τρίτης ἐν πυρὶ
κατακαυθήσεται 7 ἐὰν δὲ βρώσει βρωθῇ τῇ ἡμέρᾳ
τῇ τρίτῃ ἄθυτόν ἐστιν οὐ δεχθήσεται 8 ὁ δὲ ἔσθων
αὐτὸ ἁμαρτίαν λήμψεται ὅτι τὰ ἅγια κυρίου
ἐβεβήλωσεν καὶ ἐξολεθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ
ἔσθουσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν 9 καὶ ἐκθεριζόντων
ὑμῶν τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν οὐ συντελέσετε
τὸν θερισμὸν ὑμῶν τοῦ ἀγροῦ ἐκθερίσαι καὶ τὰ
ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις 10
καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐκ ἐπανατρυγήσεις οὐδὲ
τοὺς ῥῶγας τοῦ ἀμπελῶνός σου συλλέξεις τῷ
πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ καταλείψεις αὐτά
ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 11 οὐ κλέψετε οὐ
ψεύσεσθε οὐ συκοφαντήσει ἕκαστος τὸν πλησίον
12 καὶ οὐκ ὀμεῖσθε τῷ ὀνόματί μου ἐπ᾽ ἀδίκῳ καὶ
οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἐγώ εἰμι
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 13 οὐκ ἀδικήσεις τὸν πλησίον
καὶ οὐχ ἁρπάσεις καὶ οὐ μὴ κοιμηθήσεται ὁ
μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ παρὰ σοὶ ἕως πρωί 14 οὐ
κακῶς ἐρεῖς κωφὸν καὶ ἀπέναντι τυφλοῦ οὐ
προσθήσεις σκάνδαλον καὶ φοβηθήσῃ κύριον
τὸν θεόν σου ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 15 οὐ
ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει οὐ λήμψῃ πρόσωπον

πτωχοῦ οὐδὲ θαυμάσεις πρόσωπον δυνάστου
ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖς τὸν πλησίον σου **16** οὐ
πορεύσῃ δόλῳ ἐν τῷ ἔθνει σου οὐκ ἐπισυστήσῃ
ἐφ᾽ αἷμα τοῦ πλησίον σου ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν **17** οὐ μισήσεις τὸν ἀδελφόν σου τῇ διανοίᾳ
σου ἐλεγμῷ ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου καὶ οὐ
λήμψῃ δι᾽ αὐτὸν ἁμαρτίαν **18** καὶ οὐκ ἐκδικᾶταί
σου ἡ χείρ καὶ οὐ μηνιεῖς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ
σου καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν
ἐγώ εἰμι κύριος **19** τὸν νόμον μου φυλάξεσθε
τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις ἑτεροζύγῳ καὶ
τὸν ἀμπελῶνά σου οὐ κατασπερεῖς διάφορον
καὶ ἱμάτιον ἐκ δύο ὑφασμένον κίβδηλον οὐκ
ἐπιβαλεῖς σεαυτῷ **20** καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ
γυναικὸς κοίτην σπέρματος καὶ αὐτὴ οἰκέτις
διαπεφυλαγμένη ἀνθρώπῳ καὶ αὐτὴ λύτροις
οὐ λελύτρωται ἢ ἐλευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ
ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτοῖς οὐκ ἀποθανοῦνται ὅτι οὐκ
ἀπηλευθερώθη **21** καὶ προσάξει τῆς πλημμελείας
αὐτοῦ τῷ κυρίῳ παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου κριὸν πλημμελείας **22** καὶ ἐξιλάσεται
περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας
ἔναντι κυρίου περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτεν
καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία ἣν ἥμαρτεν
23 ὅταν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν καὶ καταφυτεύσετε
πᾶν ξύλον βρώσιμον καὶ περικαθαριεῖτε τὴν
ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ ὁ καρπὸς αὐτοῦ τρία ἔτη
ἔσται ὑμῖν ἀπερικάθαρτος οὐ βρωθήσεται **24**
καὶ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς
αὐτοῦ ἅγιος αἰνετὸς τῷ κυρίῳ **25** ἐν δὲ τῷ
ἔτει τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπόν πρόσθεμα
ὑμῖν τὰ γενήματα αὐτοῦ ἐγώ εἰμι κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν **26** μὴ ἔσθετε ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ
οὐκ οἰωνιεῖσθε οὐδὲ ὀρνιθοσκοπήσεσθε **27** οὐ
ποιήσετε σισόην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν
οὐδὲ φθερεῖτε τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος ὑμῶν **28**
καὶ ἐντομίδας ἐπὶ ψυχῇ οὐ ποιήσετε ἐν τῷ σώματι
ὑμῶν καὶ γράμματα στικτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν
ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **29** οὐ βεβηλώσεις
τὴν θυγατέρα σου ἐκπορνεῦσαι αὐτήν καὶ οὐκ
ἐκπορνεύσει ἡ γῆ καὶ ἡ γῆ πλησθήσεται ἀνομίας
30 τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε καὶ ἀπὸ τῶν
ἁγίων μου φοβηθήσεσθε ἐγώ εἰμι κύριος **31**
οὐκ ἐπακολουθήσετε ἐγγαστριμύθοις καὶ τοῖς
ἐπαοιδοῖς οὐ προσκολληθήσεσθε ἐκμιανθῆναι
ἐν αὐτοῖς ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **32**
ἀπὸ προσώπου πολιοῦ ἐξαναστήσῃ καὶ τιμήσεις
πρόσωπον πρεσβυτέρου καὶ φοβηθήσῃ τὸν θεόν
σου ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **33** ἐὰν δέ τις
προσέλθῃ προσήλυτος ὑμῖν ἐν τῇ γῇ ὑμῶν οὐ
θλίψετε αὐτόν **34** ὡς ὁ αὐτόχθων ἐν ὑμῖν ἔσται ὁ
προσήλυτος ὁ προσπορευόμενος πρὸς ὑμᾶς καὶ
ἀγαπήσεις αὐτὸν ὡς σεαυτόν ὅτι προσήλυτοι
ἐγενήθητε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν **35** οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει ἐν μέτροις
καὶ ἐν σταθμίοις καὶ ἐν ζυγοῖς **36** ζυγὰ δίκαια καὶ
στάθμια δίκαια καὶ χοῦς δίκαιος ἔσται ὑμῖν ἐγώ
εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου **37** καὶ φυλάξεσθε πάντα τὸν νόμον
μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε
αὐτά ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

20 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 καὶ τοῖς υἱοῖς Ισραηλ λαλήσεις ἐάν τις ἀπὸ
τῶν υἱῶν Ισραηλ ἢ ἀπὸ τῶν προσγεγενημένων
προσηλύτων ἐν Ισραηλ ὃς ἂν δῷ τοῦ σπέρματος

αὐτοῦ ἄρχοντι θανάτῳ θανατούσθω τὸ ἔθνος
τὸ ἐπὶ τῆς γῆς λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις
3 καὶ ἐγὼ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ
τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ ἀπολῶ αὐτὸν ἐκ
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὅτι τοῦ σπέρματος αὐτοῦ
ἔδωκεν ἄρχοντι ἵνα μιάνῃ τὰ ἅγιά μου καὶ
βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τῶν ἡγιασμένων μοι 4 ἐὰν δὲ
ὑπερόψει ὑπερίδωσιν οἱ αὐτόχθονες τῆς γῆς τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ἐν
τῷ δοῦναι αὐτὸν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι
τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι αὐτόν 5 καὶ ἐπιστήσω τὸ
πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὴν
συγγένειαν αὐτοῦ καὶ ἀπολῶ αὐτὸν καὶ πάντας
τοὺς ὁμονοοῦντας αὐτῷ ὥστε ἐκπορνεύειν αὐτὸν
εἰς τοὺς ἄρχοντας ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν 6 καὶ ψυχή
ἣ ἐὰν ἐπακολουθήσῃ ἐγγαστριμύθοις ἢ ἐπαοιδοῖς
ὥστε ἐκπορνεῦσαι ὀπίσω αὐτῶν ἐπιστήσω τὸ
πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνην καὶ ἀπολῶ
αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 7 καὶ ἔσεσθε ἅγιοι ὅτι
ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 8 καὶ φυλάξεσθε
τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά ἐγὼ
κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς 9 ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς
ἂν κακῶς εἴπῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα
αὐτοῦ θανάτῳ θανατούσθω πατέρα αὐτοῦ ἢ
μητέρα αὐτοῦ κακῶς εἶπεν ἔνοχος ἔσται 10
ἄνθρωπος ὃς ἂν μοιχεύσηται γυναῖκα ἀνδρὸς ἢ
ὃς ἂν μοιχεύσηται γυναῖκα τοῦ πλησίον θανάτῳ
θανατούσθωσαν ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη 11
ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν
θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι ἔνοχοί εἰσιν
12 καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ νύμφης αὐτοῦ
θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι ἠσεβήκασιν
γάρ ἔνοχοί εἰσιν 13 καὶ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ
ἄρσενος κοίτην γυναικός βδέλυγμα ἐποίησαν
ἀμφότεροι θανατούσθωσαν ἔνοχοί εἰσιν 14
ὃς ἐὰν λάβῃ γυναῖκα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς
ἀνόμημά ἐστιν ἐν πυρὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν
καὶ αὐτάς καὶ οὐκ ἔσται ἀνομία ἐν ὑμῖν 15 καὶ
ὃς ἂν δῷ κοιτασίαν αὐτοῦ ἐν τετράποδι θανάτῳ
θανατούσθω καὶ τὸ τετράπουν ἀποκτενεῖτε 16
καὶ γυνή ἥτις προσελεύσεται πρὸς πᾶν κτῆνος
βιβασθῆναι αὐτὴν ὑπ’ αὐτοῦ ἀποκτενεῖτε τὴν
γυναῖκα καὶ τὸ κτῆνος θανάτῳ θανατούσθωσαν
ἔνοχοί εἰσιν 17 ὃς ἐὰν λάβῃ τὴν ἀδελφὴν
αὐτοῦ ἐκ πατρὸς αὐτοῦ ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ
καὶ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ αὕτη
ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ ὄνειδός ἐστιν
ἐξολεθρευθήσονται ἐνώπιον υἱῶν γένους αὐτῶν
ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν
ἁμαρτίαν κομιοῦνται 18 καὶ ἀνήρ ὃς ἂν κοιμηθῇ
μετὰ γυναικὸς ἀποκαθημένης καὶ ἀποκαλύψῃ
τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς τὴν πηγὴν αὐτῆς
ἀπεκάλυψεν καὶ αὕτη ἀπεκάλυψεν τὴν ῥύσιν τοῦ
αἵματος αὐτῆς ἐξολεθρευθήσονται ἀμφότεροι
ἐκ τοῦ γένους αὐτῶν 19 καὶ ἀσχημοσύνην
ἀδελφῆς πατρός σου καὶ ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ
ἀποκαλύψεις τὴν γὰρ οἰκειότητα ἀπεκάλυψεν
ἁμαρτίαν ἀποίσονται 20 ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ τῆς
συγγενοῦς αὐτοῦ ἀσχημοσύνην τῆς συγγενείας
αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται 21
ὃς ἂν λάβῃ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
ἀκαθαρσία ἐστίν ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται 22
καὶ φυλάξασθε πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ
τὰ κρίματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά καὶ οὐ μὴ

προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς
ἐκεῖ κατοικεῖν ἐπ’ αὐτῆς **23** καὶ οὐχὶ πορεύεσθε
τοῖς νομίμοις τῶν ἐθνῶν οὓς ἐξαποστέλλω ἀφ’
ὑμῶν ὅτι ταῦτα πάντα ἐποίησαν καὶ ἐβδελυξάμην
αὐτούς **24** καὶ εἶπα ὑμῖν ὑμεῖς κληρονομήσατε
τὴν γῆν αὐτῶν καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν
κτήσει γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι ἐγὼ κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν ὃς διώρισα ὑμᾶς ἀπὸ πάντων
τῶν ἐθνῶν **25** καὶ ἀφοριεῖτε αὐτοὺς ἀνὰ μέσον
τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν
κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν
πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων
καὶ οὐ βδελύξετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν τοῖς
κτήνεσιν καὶ ἐν τοῖς πετεινοῖς καὶ ἐν πᾶσιν
τοῖς ἑρπετοῖς τῆς γῆς ἃ ἐγὼ ἀφώρισα ὑμῖν ἐν
ἀκαθαρσίᾳ **26** καὶ ἔσεσθέ μοι ἅγιοι ὅτι ἐγὼ
ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ
πάντων τῶν ἐθνῶν εἶναι ἐμοί **27** καὶ ἀνὴρ ἢ
γυνή ὃς ἂν γένηται αὐτῶν ἐγγαστρίμυθος ἢ
ἐπαοιδός θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι
λίθοις λιθοβολήσατε αὐτούς ἔνοχοί εἰσιν

21 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων εἰπὸν
τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς υἱοῖς Ααρων καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς ἐν ταῖς ψυχαῖς οὐ μιανθήσονται ἐν
τῷ ἔθνει αὐτῶν **2** ἀλλ’ ἢ ἐν τῷ οἰκείῳ τῷ
ἔγγιστα αὐτῶν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ υἱοῖς
καὶ θυγατράσιν ἐπ’ ἀδελφῷ **3** καὶ ἐπ’ ἀδελφῇ
παρθένῳ τῇ ἐγγιζούσῃ αὐτῷ τῇ μὴ ἐκδεδομένῃ
ἀνδρί ἐπὶ τούτοις μιανθήσεται **4** οὐ μιανθήσεται
ἐξάπινα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ εἰς βεβήλωσιν αὐτοῦ **5**
καὶ φαλάκρωμα οὐ ξυρηθήσεσθε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ
νεκρῷ καὶ τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος οὐ ξυρήσονται
καὶ ἐπὶ τὰς σάρκας αὐτῶν οὐ κατατεμοῦσιν
ἐντομίδας **6** ἅγιοι ἔσονται τῷ θεῷ αὐτῶν καὶ
οὐ βεβηλώσουσιν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ αὐτῶν
τὰς γὰρ θυσίας κυρίου δῶρα τοῦ θεοῦ αὐτῶν
αὐτοὶ προσφέρουσιν καὶ ἔσονται ἅγιοι **7** γυναῖκα
πόρνην καὶ βεβηλωμένην οὐ λήμψονται καὶ
γυναῖκα ἐκβεβλημένην ἀπὸ ἀνδρὸς αὐτῆς ἅγιός
ἐστιν τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ **8** καὶ ἁγιάσει αὐτόν
τὰ δῶρα κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν οὗτος προσφέρει
ἅγιος ἔσται ὅτι ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων
αὐτούς **9** καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν
βεβηλωθῇ τοῦ ἐκπορνεῦσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς
αὐτῆς αὐτὴ βεβηλοῖ ἐπὶ πυρὸς κατακαυθήσεται
10 καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ
τοῦ ἐπικεχυμένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλαίου
τοῦ χριστοῦ καὶ τετελειωμένου ἐνδύσασθαι τὰ
ἱμάτια τὴν κεφαλὴν οὐκ ἀποκιδαρώσει καὶ
τὰ ἱμάτια οὐ διαρρήξει **11** καὶ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ
τετελευτηκυίᾳ οὐκ εἰσελεύσεται ἐπὶ πατρὶ αὐτοῦ
οὐδὲ ἐπὶ μητρὶ αὐτοῦ οὐ μιανθήσεται **12** καὶ ἐκ
τῶν ἁγίων οὐκ ἐξελεύσεται καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ
ἡγιασμένον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ὅτι τὸ ἅγιον ἔλαιον
τὸ χριστὸν τοῦ θεοῦ ἐπ’ αὐτῷ ἐγὼ κύριος **13**
οὗτος γυναῖκα παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ
λήμψεται **14** χήραν δὲ καὶ ἐκβεβλημένην καὶ
βεβηλωμένην καὶ πόρνην ταύτας οὐ λήμψεται
ἀλλ’ ἢ παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ λήμψεται
γυναῖκα **15** καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ σπέρμα αὐτοῦ
ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτόν
16 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **17**
εἰπὸν Ααρων ἄνθρωπος ἐκ τοῦ γένους σου εἰς
τὰς γενεὰς ὑμῶν τίνι ἐὰν ᾖ ἐν αὐτῷ μῶμος οὐ
προσελεύσεται προσφέρειν τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ
αὐτοῦ **18** πᾶς ἄνθρωπος ᾧ ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ μῶμος

οὐ προσελεύσεται ἄνθρωπος χωλὸς ἢ τυφλὸς ἢ
κολοβόρριν ἢ ὠτότμητος 19 ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἐστιν
ἐν αὐτῷ σύντριμμα χειρὸς ἢ σύντριμμα ποδός 20
ἢ κυρτὸς ἢ ἔφηλος ἢ πτίλος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ
ἄνθρωπος ᾧ ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ ψώρα ἀγρία ἢ λιχὴν
ἢ μόνορχις 21 πᾶς ᾧ ἐστιν ἐν αὐτῷ μῶμος ἐκ
τοῦ σπέρματος Ααρων τοῦ ἱερέως οὐκ ἐγγιεῖ τοῦ
προσενεγκεῖν τὰς θυσίας τῷ θεῷ σου ὅτι μῶμος
ἐν αὐτῷ τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ οὐ προσελεύσεται
προσενεγκεῖν 22 τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ τὰ ἅγια τῶν
ἁγίων καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων φάγεται 23 πλὴν πρὸς
τὸ καταπέτασμα οὐ προσελεύσεται καὶ πρὸς τὸ
θυσιαστήριον οὐκ ἐγγιεῖ ὅτι μῶμον ἔχει καὶ οὐ
βεβηλώσει τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ὅτι ἐγώ
εἰμι κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς 24 καὶ ἐλάλησεν
Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ
πρὸς πάντας υἱοὺς Ισραηλ

22 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 εἰπὸν Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ
προσεχέτωσαν ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἱῶν Ισραηλ
καὶ οὐ βεβηλώσουσιν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου
ὅσα αὐτοὶ ἁγιάζουσίν μοι ἐγὼ κύριος 3 εἰπὸν
αὐτοῖς εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν πᾶς ἄνθρωπος ὃς
ἂν προσέλθῃ ἀπὸ παντὸς τοῦ σπέρματος ὑμῶν
πρὸς τὰ ἅγια ὅσα ἂν ἁγιάζωσιν οἱ υἱοὶ Ισραηλ
τῷ κυρίῳ καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτῷ
ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπ᾽ ἐμοῦ ἐγὼ
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 4 καὶ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ
σπέρματος Ααρων τοῦ ἱερέως καὶ οὗτος λεπρᾷ
ἢ γονορρυής τῶν ἁγίων οὐκ ἔδεται ἕως ἂν
καθαρισθῇ καὶ ὁ ἁπτόμενος πάσης ἀκαθαρσίας
ψυχῆς ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη
σπέρματος 5 ἢ ὅστις ἂν ἅψηται παντὸς ἑρπετοῦ
ἀκαθάρτου ὃ μιανεῖ αὐτόν ἢ ἐπ᾽ ἀνθρώπῳ ἐν ᾧ
μιανεῖ αὐτὸν κατὰ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ 6
ψυχή ἥτις ἂν ἅψηται αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἑσπέρας οὐκ ἔδεται ἀπὸ τῶν ἁγίων ἐὰν μὴ
λούσηται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι 7 καὶ δύῃ ὁ ἥλιος
καὶ καθαρὸς ἔσται καὶ τότε φάγεται τῶν ἁγίων ὅτι
ἄρτος ἐστὶν αὐτοῦ 8 θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον
οὐ φάγεται μιανθῆναι αὐτὸν ἐν αὐτοῖς ἐγὼ
κύριος 9 καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματά μου ἵνα
μὴ λάβωσιν δι᾽ αὐτὰ ἁμαρτίαν καὶ ἀποθάνωσιν δι᾽
αὐτά ἐὰν βεβηλώσωσιν αὐτά ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ
ἁγιάζων αὐτούς 10 καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ φάγεται
ἅγια πάροικος ἱερέως ἢ μισθωτὸς οὐ φάγεται
ἅγια 11 ἐὰν δὲ ἱερεὺς κτήσηται ψυχὴν ἔγκτητον
ἀργυρίου οὗτος φάγεται ἐκ τῶν ἄρτων αὐτοῦ
καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ οὗτοι φάγονται τῶν
ἄρτων αὐτοῦ 12 καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως
ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἀλλογενεῖ αὐτὴ τῶν ἀπαρχῶν
τῶν ἁγίων οὐ φάγεται 13 καὶ θυγάτηρ ἱερέως ἐὰν
γένηται χήρα ἢ ἐκβεβλημένη σπέρμα δὲ μὴ ἦν
αὐτῇ ἐπαναστρέψει ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν
κατὰ τὴν νεότητα αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἄρτων τοῦ
πατρὸς αὐτῆς φάγεται καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ
φάγεται ἀπ᾽ αὐτῶν 14 καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν φάγῃ
ἅγια κατὰ ἄγνοιαν καὶ προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον
αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτὸ καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸ ἅγιον 15
καὶ οὐ βεβηλώσουσιν τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ισραηλ ἃ
αὐτοὶ ἀφαιροῦσιν τῷ κυρίῳ 16 καὶ ἐπάξουσιν
ἐφ᾽ ἑαυτοὺς ἀνομίαν πλημμελείας ἐν τῷ ἐσθίειν
αὐτοὺς τὰ ἅγια αὐτῶν ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων
αὐτούς 17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων 18 λάλησον Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
καὶ πάσῃ συναγωγῇ Ισραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς

ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν υἱῶν Ισραηλ ἢ τῶν
υἱῶν τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων πρὸς
αὐτοὺς ἐν Ισραηλ ὃς ἂν προσενέγκῃ τὰ δῶρα
αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν ἢ κατὰ
πᾶσαν αἵρεσιν αὐτῶν ὅσα ἂν προσενέγκωσιν
τῷ θεῷ εἰς ὁλοκαύτωμα **19** δεκτὰ ὑμῖν ἄμωμα
ἄρσενα ἐκ τῶν βουκολίων καὶ ἐκ τῶν προβάτων
καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν **20** πάντα ὅσα ἂν ἔχῃ μῶμον
ἐν αὐτῷ οὐ προσάξουσιν κυρίῳ διότι οὐ δεκτὸν
ἔσται ὑμῖν **21** καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν προσενέγκῃ
θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ διαστείλας εὐχὴν
κατὰ αἵρεσιν ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν ἐκ τῶν
βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων ἄμωμον ἔσται
εἰς δεκτόν πᾶς μῶμος οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ **22**
τυφλὸν ἢ συντετριμμένον ἢ γλωσσότμητον ἢ
μυρμηκιῶντα ἢ ψωραγριῶντα ἢ λιχῆνας ἔχοντα
οὐ προσάξουσιν ταῦτα τῷ κυρίῳ καὶ εἰς κάρπωσιν
οὐ δώσετε ἀπ’ αὐτῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῷ
κυρίῳ **23** καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὠτότμητον ἢ
κολοβόκερκον σφάγια ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ
εἰς δὲ εὐχήν σου οὐ δεχθήσεται **24** θλαδίαν καὶ
ἐκτεθλιμμένον καὶ ἐκτομίαν καὶ ἀπεσπασμένον
οὐ προσάξεις αὐτὰ τῷ κυρίῳ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
ὑμῶν οὐ ποιήσετε **25** καὶ ἐκ χειρὸς ἀλλογενοῦς
οὐ προσοίσετε τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀπὸ
πάντων τούτων ὅτι φθάρματά ἐστιν ἐν αὐτοῖς
μῶμος ἐν αὐτοῖς οὐ δεχθήσεται ταῦτα ὑμῖν **26** καὶ
ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **27** μόσχον
ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ὡς ἂν τεχθῇ καὶ ἔσται ἑπτὰ
ἡμέρας ὑπὸ τὴν μητέρα τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ καὶ
ἐπέκεινα δεχθήσεται εἰς δῶρα κάρπωμα κυρίῳ
28 καὶ μόσχον ἢ πρόβατον αὐτὴν καὶ τὰ παιδία
αὐτῆς οὐ σφάξεις ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ **29** ἐὰν δὲ θύσῃς
θυσίαν εὐχὴν χαρμοσύνης κυρίῳ εἰς δεκτὸν ὑμῖν
θύσετε αὐτό **30** αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ βρωθήσεται
οὐκ ἀπολείψετε ἀπὸ τῶν κρεῶν εἰς τὸ πρωί
ἐγώ εἰμι κύριος **31** καὶ φυλάξετε τὰς ἐντολάς
μου καὶ ποιήσετε αὐτάς **32** καὶ οὐ βεβηλώσετε
τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν μέσῳ
τῶν υἱῶν Ισραηλ ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς **33**
ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὥστε εἶναι
ὑμῶν θεός ἐγὼ κύριος

23 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2**
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
αἱ ἑορταὶ κυρίου ἃς καλέσετε αὐτὰς κλητὰς ἁγίας
αὗταί εἰσιν ἑορταί μου **3** ἓξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα
καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα ἀνάπαυσις
κλητὴ ἁγία τῷ κυρίῳ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσεις
σάββατά ἐστιν τῷ κυρίῳ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν
4 αὗται αἱ ἑορταὶ τῷ κυρίῳ κληταὶ ἅγιαι ἃς
καλέσετε αὐτὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν **5** ἐν τῷ
πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ
μηνὸς ἀνὰ μέσον τῶν ἑσπερινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ
6 καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς
τούτου ἑορτὴ τῶν ἀζύμων τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας
ἄζυμα ἔδεσθε **7** καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία
ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε **8**
καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἑπτὰ
ἡμέρας καὶ ἡ ἑβδόμη ἡμέρα κλητὴ ἁγία ἔσται
ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε **9** καὶ
ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **10** εἰπὸν
τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ὅταν
εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν καὶ
θερίζητε τὸν θερισμὸν αὐτῆς καὶ οἴσετε δράγμα
ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερέα **11** καὶ
ἀνοίσει τὸ δράγμα ἔναντι κυρίου δεκτὸν ὑμῖν τῇ

ἐπαύριον τῆς πρώτης ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεύς **12** καὶ
ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν ᾗ ἂν φέρητε τὸ δράγμα
πρόβατον ἄμωμον ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα
τῷ κυρίῳ **13** καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ θυσία
τῷ κυρίῳ ὀσμὴ εὐωδίας κυρίῳ καὶ σπονδὴν
αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ιν οἴνου **14** καὶ ἄρτον
καὶ πεφρυγμένα χίδρα νέα οὐ φάγεσθε ἕως εἰς
αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην ἕως ἂν προσενέγκητε
ὑμεῖς τὰ δῶρα τῷ θεῷ ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον
εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν
15 καὶ ἀριθμήσετε ὑμεῖς ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν
σαββάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἂν προσενέγκητε
τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθέματος ἑπτὰ ἑβδομάδας
ὁλοκλήρους **16** ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης
ἑβδομάδος ἀριθμήσετε πεντήκοντα ἡμέρας καὶ
προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ κυρίῳ **17** ἀπὸ τῆς
κατοικίας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπίθεμα δύο
ἄρτους ἐκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἔσονται
ἐζυμωμένοι πεφθήσονται πρωτογενημάτων τῷ
κυρίῳ **18** καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἑπτὰ
ἀμνοὺς ἀμώμους ἐνιαυσίους καὶ μόσχον ἕνα
ἐκ βουκολίου καὶ κριοὺς δύο ἀμώμους ἔσονται
ὁλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ
σπονδαὶ αὐτῶν θυσίαν ὀσμὴν εὐωδίας τῷ κυρίῳ
19 καὶ ποιήσουσιν χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ
ἁμαρτίας καὶ δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους εἰς θυσίαν
σωτηρίου μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογενήματος
20 καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν ἄρτων
τοῦ πρωτογενήματος ἐπίθεμα ἔναντι κυρίου
μετὰ τῶν δύο ἀμνῶν ἅγια ἔσονται τῷ κυρίῳ
τῷ ἱερεῖ τῷ προσφέροντι αὐτὰ αὐτῷ ἔσται **21**
καὶ καλέσετε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητήν ἁγία
ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν
αὐτῇ νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν
πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν **22** καὶ ὅταν θερίζητε
τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν οὐ συντελέσετε
τὸ λοιπὸν τοῦ θερισμοῦ τοῦ ἀγροῦ σου ἐν τῷ
θερίζειν σε καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ
σου οὐ συλλέξεις τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ
ὑπολείψῃ αὐτά ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **23**
καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **24**
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ λέγων τοῦ μηνὸς τοῦ
ἑβδόμου μιᾷ τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν ἀνάπαυσις
μνημόσυνον σαλπίγγων κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν **25**
πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε καὶ προσάξετε
ὁλοκαύτωμα κυρίῳ **26** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων **27** καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ
ἑβδόμου τούτου ἡμέρα ἐξιλασμοῦ κλητὴ ἁγία
ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν
καὶ προσάξετε ὁλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ **28** πᾶν
ἔργον οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔστιν
γὰρ ἡμέρα ἐξιλασμοῦ αὕτη ὑμῖν ἐξιλάσασθαι
περὶ ὑμῶν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν **29**
πᾶσα ψυχή ἥτις μὴ ταπεινωθήσεται ἐν αὐτῇ
τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ
αὐτῆς **30** καὶ πᾶσα ψυχή ἥτις ποιήσει ἔργον ἐν
αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη
ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς **31** πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε
νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις
κατοικίαις ὑμῶν **32** σάββατα σαββάτων ἔσται
ὑμῖν καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀπὸ
ἐνάτης τοῦ μηνὸς ἀπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας
σαββατιεῖτε τὰ σάββατα ὑμῶν **33** καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **34** λάλησον τοῖς
υἱοῖς Ισραηλ λέγων τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ

μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου ἑορτὴ σκηνῶν ἑπτὰ
ἡμέρας τῷ κυρίῳ 35 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη
κλητὴ ἁγία πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε
36 ἑπτὰ ἡμέρας προσάξετε ὁλοκαυτώματα τῷ
κυρίῳ καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ὀγδόη κλητὴ ἁγία ἔσται
ὑμῖν καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ
ἐξόδιόν ἐστιν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε
37 αὗται αἱ ἑορταὶ κυρίῳ ἃς καλέσετε κλητὰς
ἁγίας ὥστε προσενέγκαι καρπώματα τῷ κυρίῳ
ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας αὐτῶν καὶ σπονδὰς
αὐτῶν τὸ καθ’ ἡμέραν εἰς ἡμέραν 38 πλὴν τῶν
σαββάτων κυρίου καὶ πλὴν τῶν δομάτων ὑμῶν
καὶ πλὴν πασῶν τῶν εὐχῶν ὑμῶν καὶ πλὴν
τῶν ἑκουσίων ὑμῶν ἃ ἂν δῶτε τῷ κυρίῳ 39
καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ
ἑβδόμου τούτου ὅταν συντελέσητε τὰ γενήματα
τῆς γῆς ἑορτάσετε τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας τῇ
ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ἀνάπαυσις καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ὀγδόῃ ἀνάπαυσις 40 καὶ λήμψεσθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ
πρώτῃ καρπὸν ξύλου ὡραῖον καὶ κάλλυνθρα
φοινίκων καὶ κλάδους ξύλου δασεῖς καὶ ἰτέας
καὶ ἄγνου κλάδους ἐκ χειμάρρου εὐφρανθῆναι
ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἑπτὰ ἡμέρας 41
τοῦ ἐνιαυτοῦ νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς
ὑμῶν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἑορτάσετε αὐτήν
42 ἐν σκηναῖς κατοικήσετε ἑπτὰ ἡμέρας πᾶς ὁ
αὐτόχθων ἐν Ισραηλ κατοικήσει ἐν σκηναῖς 43
ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν ὅτι ἐν σκηναῖς
κατῴκισα τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με
αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
44 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τὰς ἑορτὰς κυρίου τοῖς
υἱοῖς Ισραηλ

24 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ λαβέτωσάν
μοι ἔλαιον ἐλάινον καθαρὸν κεκομμένον εἰς
φῶς καῦσαι λύχνον διὰ παντός 3 ἔξωθεν τοῦ
καταπετάσματος ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου
καύσουσιν αὐτὸν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπὸ
ἑσπέρας ἕως πρωὶ ἐνώπιον κυρίου ἐνδελεχῶς
νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν 4 ἐπὶ
τῆς λυχνίας τῆς καθαρᾶς καύσετε τοὺς λύχνους
ἔναντι κυρίου ἕως τὸ πρωί 5 καὶ λήμψεσθε
σεμίδαλιν καὶ ποιήσετε αὐτὴν δώδεκα ἄρτους
δύο δεκάτων ἔσται ὁ ἄρτος ὁ εἷς 6 καὶ ἐπιθήσετε
αὐτοὺς δύο θέματα ἓξ ἄρτους τὸ ἓν θέμα ἐπὶ
τὴν τράπεζαν τὴν καθαρὰν ἔναντι κυρίου 7
καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὸ θέμα λίβανον καθαρὸν
καὶ ἅλα καὶ ἔσονται εἰς ἄρτους εἰς ἀνάμνησιν
προκείμενα τῷ κυρίῳ 8 τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων
προθήσεται ἔναντι κυρίου διὰ παντὸς ἐνώπιον
τῶν υἱῶν Ισραηλ διαθήκην αἰώνιον 9 καὶ
ἔσται Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ φάγονται
αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἔστιν γὰρ ἅγια τῶν ἁγίων
τοῦτο αὐτῷ ἀπὸ τῶν θυσιαζομένων τῷ κυρίῳ
νόμιμον αἰώνιον 10 καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυναικὸς
Ισραηλίτιδος καὶ οὗτος ἦν υἱὸς Αἰγυπτίου
ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἐμαχέσαντο ἐν τῇ
παρεμβολῇ ὁ ἐκ τῆς Ισραηλίτιδος καὶ ὁ ἄνθρωπος
ὁ Ισραηλίτης 11 καὶ ἐπονομάσας ὁ υἱὸς τῆς
γυναικὸς τῆς Ισραηλίτιδος τὸ ὄνομα κατηράσατο
καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Μωυσῆν καὶ τὸ ὄνομα
τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαλωμιθ θυγάτηρ Δαβρι ἐκ τῆς
φυλῆς Δαν 12 καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν
διακρῖναι αὐτὸν διὰ προστάγματος κυρίου 13
καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 14

ἐξάγαγε τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς
καὶ ἐπιθήσουσιν πάντες οἱ ἀκούσαντες τὰς
χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
λιθοβολήσουσιν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγή **15**
καὶ τοῖς υἱοῖς Ισραηλ λάλησον καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καταράσηται θεόν
ἁμαρτίαν λήμψεται **16** ὀνομάζων δὲ τὸ ὄνομα
κυρίου θανάτῳ θανατούσθω λίθοις λιθοβολείτω
αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ Ισραηλ ἐάν τε προσήλυτος
ἐάν τε αὐτόχθων ἐν τῷ ὀνομάσαι αὐτὸν τὸ
ὄνομα κυρίου τελευτάτω **17** καὶ ἄνθρωπος
ὃς ἂν πατάξῃ ψυχὴν ἀνθρώπου καὶ ἀποθάνῃ
θανάτῳ θανατούσθω **18** καὶ ὃς ἂν πατάξῃ
κτῆνος καὶ ἀποθάνῃ ἀποτεισάτω ψυχὴν ἀντὶ
ψυχῆς **19** καὶ ἐάν τις δῷ μῶμον τῷ πλησίον
ὡς ἐποίησεν αὐτῷ ὡσαύτως ἀντιποιηθήσεται
αὐτῷ **20** σύντριμμα ἀντὶ συντρίμματος ὀφθαλμὸν
ἀντὶ ὀφθαλμοῦ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος καθότι
ἂν δῷ μῶμον τῷ ἀνθρώπῳ οὕτως δοθήσεται
αὐτῷ **21** ὃς ἂν πατάξῃ ἄνθρωπον καὶ ἀποθάνῃ
θανάτῳ θανατούσθω **22** δικαίωσις μία ἔσται τῷ
προσηλύτῳ καὶ τῷ ἐγχωρίῳ ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν **23** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς
υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἐξήγαγον τὸν καταρασάμενον
ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν
ἐν λίθοις καὶ οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐποίησαν καθὰ
συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ

25 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῷ
ὄρει Σινα λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἐὰν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν
ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ ἣν
ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν σάββατα τῷ κυρίῳ **3** ἓξ ἔτη
σπερεῖς τὸν ἀγρόν σου καὶ ἓξ ἔτη τεμεῖς τὴν
ἄμπελόν σου καὶ συνάξεις τὸν καρπὸν αὐτῆς
4 τῷ δὲ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ σάββατα ἀνάπαυσις
ἔσται τῇ γῇ σάββατα τῷ κυρίῳ τὸν ἀγρόν σου
οὐ σπερεῖς καὶ τὴν ἄμπελόν σου οὐ τεμεῖς **5** καὶ
τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα τοῦ ἀγροῦ σου οὐκ
ἐκθερίσεις καὶ τὴν σταφυλὴν τοῦ ἁγιάσματός
σου οὐκ ἐκτρυγήσεις ἐνιαυτὸς ἀναπαύσεως ἔσται
τῇ γῇ **6** καὶ ἔσται τὰ σάββατα τῆς γῆς βρώματά
σοι καὶ τῷ παιδί σου καὶ τῇ παιδίσκῃ σου καὶ τῷ
μισθωτῷ σου καὶ τῷ παροίκῳ τῷ προσκειμένῳ
πρὸς σέ **7** καὶ τοῖς κτήνεσίν σου καὶ τοῖς θηρίοις
τοῖς ἐν τῇ γῇ σου ἔσται πᾶν τὸ γένημα αὐτοῦ
εἰς βρῶσιν **8** καὶ ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ ἑπτὰ
ἀναπαύσεις ἐτῶν ἑπτὰ ἔτη ἑπτάκις καὶ ἔσονταί
σοι ἑπτὰ ἑβδομάδες ἐτῶν ἐννέα καὶ τεσσαράκοντα
ἔτη **9** καὶ διαγγελεῖτε σάλπιγγος φωνῇ ἐν πάσῃ
τῇ γῇ ὑμῶν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ τῇ δεκάτῃ
τοῦ μηνός τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἱλασμοῦ διαγγελεῖτε
σάλπιγγι ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν **10** καὶ ἁγιάσετε τὸ
ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸν καὶ διαβοήσετε
ἄφεσιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν
ἐνιαυτὸς ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν καὶ
ἀπελεύσεται εἷς ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ
καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε
11 ἀφέσεως σημασία αὕτη τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν
ἐνιαυτὸς ἔσται ὑμῖν οὐ σπερεῖτε οὐδὲ ἀμήσετε τὰ
αὐτόματα ἀναβαίνοντα αὐτῆς καὶ οὐ τρυγήσετε
τὰ ἡγιασμένα αὐτῆς **12** ὅτι ἀφέσεως σημασία
ἐστίν ἅγιον ἔσται ὑμῖν ἀπὸ τῶν πεδίων φάγεσθε
τὰ γενήματα αὐτῆς **13** ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως
σημασίᾳ αὐτῆς ἐπανελεύσεται ἕκαστος εἰς τὴν
κτῆσιν αὐτοῦ **14** ἐὰν δὲ ἀποδῷ πρᾶσιν τῷ πλησίον
σου ἐὰν καὶ κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον σου μὴ

θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον 15 κατὰ ἀριθμὸν
ἐτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον
κατὰ ἀριθμὸν ἐνιαυτῶν γενημάτων ἀποδώσεταί
σοι 16 καθότι ἂν πλεῖον τῶν ἐτῶν πληθύνῃ
τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ καὶ καθότι ἂν ἔλαττον τῶν
ἐτῶν ἐλαττονώσῃ τὴν κτῆσιν αὐτοῦ ὅτι ἀριθμὸν
γενημάτων αὐτοῦ οὕτως ἀποδώσεταί σοι 17 μὴ
θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον καὶ φοβηθήσῃ
κύριον τὸν θεόν σου ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν 18 καὶ ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματά
μου καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου καὶ φυλάξασθε
καὶ ποιήσετε αὐτὰ καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς
πεποιθότες 19 καὶ δώσει ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς
καὶ φάγεσθε εἰς πλησμονὴν καὶ κατοικήσετε
πεποιθότες ἐπ’ αὐτῆς 20 ἐὰν δὲ λέγητε τί
φαγόμεθα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τούτῳ ἐὰν
μὴ σπείρωμεν μηδὲ συναγάγωμεν τὰ γενήματα
ἡμῶν 21 καὶ ἀποστελῶ τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν
ἐν τῷ ἔτει τῷ ἕκτῳ καὶ ποιήσει τὰ γενήματα
αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἔτη 22 καὶ σπερεῖτε τὸ ἔτος
τὸ ὄγδοον καὶ φάγεσθε ἀπὸ τῶν γενημάτων
παλαιά ἕως τοῦ ἔτους τοῦ ἐνάτου ἕως ἂν ἔλθῃ
τὸ γένημα αὐτῆς φάγεσθε παλαιὰ παλαιῶν 23
καὶ ἡ γῆ οὐ πραθήσεται εἰς βεβαίωσιν ἐμὴ
γάρ ἐστιν ἡ γῆ διότι προσήλυτοι καὶ πάροικοι
ὑμεῖς ἐστε ἐναντίον μου 24 καὶ κατὰ πᾶσαν
γῆν κατασχέσεως ὑμῶν λύτρα δώσετε τῆς γῆς
25 ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ
καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ καὶ
ἔλθῃ ὁ ἀγχιστεύων ἐγγίζων ἔγγιστα αὐτοῦ καὶ
λυτρώσεται τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 26
ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τινι ὁ ἀγχιστεύων καὶ εὐπορηθῇ
τῇ χειρὶ καὶ εὑρεθῇ αὐτῷ τὸ ἱκανὸν λύτρα
αὐτοῦ 27 καὶ συλλογιεῖται τὰ ἔτη τῆς πράσεως
αὐτοῦ καὶ ἀποδώσει ὃ ὑπερέχει τῷ ἀνθρώπῳ
ᾧ ἀπέδοτο ἑαυτὸν αὐτῷ καὶ ἀπελεύσεται εἰς
τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ 28 ἐὰν δὲ μὴ εὐπορηθῇ
ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ
καὶ ἔσται ἡ πρᾶσις τῷ κτησαμένῳ αὐτὰ ἕως
τοῦ ἕκτου ἔτους τῆς ἀφέσεως καὶ ἐξελεύσεται
τῇ ἀφέσει καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν
αὐτοῦ 29 ἐὰν δέ τις ἀποδῶται οἰκίαν οἰκητὴν
ἐν πόλει τετειχισμένῃ καὶ ἔσται ἡ λύτρωσις
αὐτῆς ἕως πληρωθῇ ἐνιαυτὸς ἡμερῶν ἔσται ἡ
λύτρωσις αὐτῆς 30 ἐὰν δὲ μὴ λυτρωθῇ ἕως ἂν
πληρωθῇ αὐτῆς ἐνιαυτὸς ὅλος κυρωθήσεται
ἡ οἰκία ἡ οὖσα ἐν πόλει τῇ ἐχούσῃ τεῖχος
βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτὴν εἰς τὰς γενεὰς
αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει 31
αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαύλεσιν αἷς οὐκ ἔστιν ἐν
αὐταῖς τεῖχος κύκλῳ πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς
λογισθήτωσαν λυτρωταὶ διὰ παντὸς ἔσονται καὶ
ἐν τῇ ἀφέσει ἐξελεύσονται 32 καὶ αἱ πόλεις τῶν
Λευιτῶν οἰκίαι τῶν πόλεων αὐτῶν κατασχέσεως
λυτρωταὶ διὰ παντὸς ἔσονται τοῖς Λευίταις 33
καὶ ὃς ἂν λυτρωσάμενος παρὰ τῶν Λευιτῶν καὶ
ἐξελεύσεται ἡ διάπρασις αὐτῶν οἰκιῶν πόλεως
κατασχέσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀφέσει ὅτι οἰκίαι τῶν
πόλεων τῶν Λευιτῶν κατάσχεσις αὐτῶν ἐν μέσῳ
υἱῶν Ισραηλ 34 καὶ οἱ ἀγροὶ οἱ ἀφωρισμένοι ταῖς
πόλεσιν αὐτῶν οὐ πραθήσονται ὅτι κατάσχεσις
αἰωνία τοῦτο αὐτῶν ἐστιν 35 ἐὰν δὲ πένηται ὁ
ἀδελφός σου καὶ ἀδυνατήσῃ ταῖς χερσὶν παρὰ σοί
ἀντιλήμψῃ αὐτοῦ ὡς προσηλύτου καὶ παροίκου
καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ 36 οὐ λήμψῃ
παρ’ αὐτοῦ τόκον οὐδὲ ἐπὶ πλήθει καὶ φοβηθήσῃ

τὸν θεόν σου ἐγὼ κύριος καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός
σου μετὰ σοῦ 37 τὸ ἀργύριόν σου οὐ δώσεις
αὐτῷ ἐπὶ τόκῳ καὶ ἐπὶ πλεονασμὸν οὐ δώσεις
αὐτῷ τὰ βρώματά σου 38 ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου δοῦναι
ὑμῖν τὴν γῆν Χανααν ὥστε εἶναι ὑμῶν θεός 39
ἐὰν δὲ ταπεινωθῇ ὁ ἀδελφός σου παρὰ σοὶ καὶ
πραθῇ σοι οὐ δουλεύσει σοι δουλείαν οἰκέτου
40 ὡς μισθωτὸς ἢ πάροικος ἔσται σοι ἕως τοῦ
ἔτους τῆς ἀφέσεως ἐργᾶται παρὰ σοί 41 καὶ
ἐξελεύσεται τῇ ἀφέσει καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ’
αὐτοῦ καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν γενεὰν αὐτοῦ εἰς
τὴν κατάσχεσιν τὴν πατρικὴν ἀποδραμεῖται 42
διότι οἰκέται μού εἰσιν οὗτοι οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς
Αἰγύπτου οὐ πραθήσεται ἐν πράσει οἰκέτου 43 οὐ
κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ καὶ φοβηθήσῃ
κύριον τὸν θεόν σου 44 καὶ παῖς καὶ παιδίσκη
ὅσοι ἂν γένωνταί σοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὅσοι
κύκλῳ σού εἰσιν ἀπ’ αὐτῶν κτήσεσθε δοῦλον
καὶ δούλην 45 καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν παροίκων
τῶν ὄντων ἐν ὑμῖν ἀπὸ τούτων κτήσεσθε καὶ
ἀπὸ τῶν συγγενῶν αὐτῶν ὅσοι ἂν γένωνται ἐν
τῇ γῇ ὑμῶν ἔστωσαν ὑμῖν εἰς κατάσχεσιν 46
καὶ καταμεριεῖτε αὐτοὺς τοῖς τέκνοις ὑμῶν μεθ’
ὑμᾶς καὶ ἔσονται ὑμῖν κατόχιμοι εἰς τὸν αἰῶνα
τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν υἱῶν Ισραηλ ἕκαστος
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐ κατατενεῖ αὐτὸν ἐν τοῖς
μόχθοις 47 ἐὰν δὲ εὕρῃ ἡ χεὶρ τοῦ προσηλύτου
ἢ τοῦ παροίκου τοῦ παρὰ σοὶ καὶ ἀπορηθεὶς ὁ
ἀδελφός σου πραθῇ τῷ προσηλύτῳ ἢ τῷ παροίκῳ
τῷ παρὰ σοὶ ἐκ γενετῆς προσηλύτῳ 48 μετὰ τὸ
πραθῆναι αὐτῷ λύτρωσις ἔσται αὐτῷ εἷς τῶν
ἀδελφῶν αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν 49 ἀδελφὸς
πατρὸς αὐτοῦ ἢ υἱὸς ἀδελφοῦ πατρὸς λυτρώσεται
αὐτὸν ἢ ἀπὸ τῶν οἰκείων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ
ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν ἐὰν δὲ
εὐπορηθεὶς ταῖς χερσὶν λυτρώσηται ἑαυτόν 50
καὶ συλλογιεῖται πρὸς τὸν κεκτημένον αὐτὸν
ἀπὸ τοῦ ἔτους οὗ ἀπέδοτο ἑαυτὸν αὐτῷ ἕως τοῦ
ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως καὶ ἔσται τὸ ἀργύριον τῆς
πράσεως αὐτοῦ ὡς μισθίου ἔτος ἐξ ἔτους ἔσται
μετ’ αὐτοῦ 51 ἐὰν δέ τινι πλεῖον τῶν ἐτῶν ᾖ
πρὸς ταῦτα ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
ἀργυρίου τῆς πράσεως αὐτοῦ 52 ἐὰν δὲ ὀλίγον
καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν ἐτῶν εἰς τὸν ἐνιαυτὸν
τῆς ἀφέσεως καὶ συλλογιεῖται αὐτῷ κατὰ τὰ
ἔτη αὐτοῦ καὶ ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ 53 ὡς
μισθωτὸς ἐνιαυτὸν ἐξ ἐνιαυτοῦ ἔσται μετ’ αὐτοῦ
οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ ἐνώπιόν σου
54 ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται κατὰ ταῦτα ἐξελεύσεται ἐν
τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως αὐτὸς καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ
μετ’ αὐτοῦ 55 ὅτι ἐμοὶ οἱ υἱοὶ Ισραηλ οἰκέται
παῖδές μου οὗτοί εἰσιν οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς
Αἰγύπτου ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

26 οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς χειροποίητα οὐδὲ
γλυπτὰ οὐδὲ στήλην ἀναστήσετε ὑμῖν οὐδὲ λίθον
σκοπὸν θήσετε ἐν τῇ γῇ ὑμῶν προσκυνῆσαι αὐτῷ
ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 2 τὰ σάββατά μου
φυλάξεσθε καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε
ἐγώ εἰμι κύριος 3 ἐὰν τοῖς προστάγμασίν μου
πορεύησθε καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε καὶ
ποιήσητε αὐτάς 4 καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν ἐν
καιρῷ αὐτοῦ καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γενήματα αὐτῆς
καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν
αὐτῶν 5 καὶ καταλήμψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς
τὸν τρύγητον καὶ ὁ τρύγητος καταλήμψεται

τὸν σπόρον καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς
πλησμονὴν καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ
τῆς γῆς ὑμῶν 6 καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται
διὰ τῆς γῆς ὑμῶν καὶ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ
ὑμῶν καὶ κοιμηθήσεσθε καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ
ἐκφοβῶν καὶ ἀπολῶ θηρία πονηρὰ ἐκ τῆς γῆς
ὑμῶν 7 καὶ διώξεσθε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ
πεσοῦνται ἐναντίον ὑμῶν φόνῳ 8 καὶ διώξονται
ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν καὶ ἑκατὸν ὑμῶν διώξονται
μυριάδας καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐναντίον
ὑμῶν μαχαίρᾳ 9 καὶ ἐπιβλέψω ἐφ’ ὑμᾶς καὶ
αὐξανῶ ὑμᾶς καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς καὶ στήσω τὴν
διαθήκην μου μεθ’ ὑμῶν 10 καὶ φάγεσθε παλαιὰ
καὶ παλαιὰ παλαιῶν καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου
νέων ἐξοίσετε 11 καὶ θήσω τὴν διαθήκην μου ἐν
ὑμῖν καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχή μου ὑμᾶς 12 καὶ
ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν καὶ ἔσομαι ὑμῶν θεός καὶ
ὑμεῖς ἔσεσθέ μου λαός 13 ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὄντων
ὑμῶν δούλων καὶ συνέτριψα τὸν δεσμὸν τοῦ
ζυγοῦ ὑμῶν καὶ ἤγαγον ὑμᾶς μετὰ παρρησίας
14 ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσητέ μου μηδὲ ποιήσητε τὰ
προστάγματά μου ταῦτα 15 ἀλλὰ ἀπειθήσητε
αὐτοῖς καὶ τοῖς κρίμασίν μου προσοχθίσῃ ἡ ψυχὴ
ὑμῶν ὥστε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς
μου ὥστε διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου 16 καὶ
ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν καὶ ἐπισυστήσω ἐφ’ ὑμᾶς
τὴν ἀπορίαν τήν τε ψώραν καὶ τὸν ἴκτερον καὶ
σφακελίζοντας τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ τὴν
ψυχὴν ὑμῶν ἐκτήκουσαν καὶ σπερεῖτε διὰ κενῆς
τὰ σπέρματα ὑμῶν καὶ ἔδονται οἱ ὑπεναντίοι
ὑμῶν 17 καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ’ ὑμᾶς
καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν καὶ
διώξονται ὑμᾶς οἱ μισοῦντες ὑμᾶς καὶ φεύξεσθε
οὐθενὸς διώκοντος ὑμᾶς 18 καὶ ἐὰν ἕως τούτου
μὴ ὑπακούσητέ μου καὶ προσθήσω τοῦ παιδεῦσαι
ὑμᾶς ἑπτάκις ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν 19 καὶ
συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν
καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν σιδηροῦν καὶ τὴν
γῆν ὑμῶν ὡσεὶ χαλκῆν 20 καὶ ἔσται εἰς κενὸν
ἡ ἰσχὺς ὑμῶν καὶ οὐ δώσει ἡ γῆ ὑμῶν τὸν
σπόρον αὐτῆς καὶ τὸ ξύλον τοῦ ἀγροῦ ὑμῶν
οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτοῦ 21 καὶ ἐὰν μετὰ
ταῦτα πορεύησθε πλάγιοι καὶ μὴ βούλησθε
ὑπακούειν μου προσθήσω ὑμῖν πληγὰς ἑπτὰ κατὰ
τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν 22 καὶ ἀποστελῶ ἐφ’ ὑμᾶς
τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς καὶ κατέδεται ὑμᾶς
καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν καὶ ὀλιγοστοὺς
ποιήσει ὑμᾶς καὶ ἐρημωθήσονται αἱ ὁδοὶ ὑμῶν
23 καὶ ἐπὶ τούτοις ἐὰν μὴ παιδευθῆτε ἀλλὰ
πορεύησθε πρός με πλάγιοι 24 πορεύσομαι
κἀγὼ μεθ’ ὑμῶν θυμῷ πλαγίῳ καὶ πατάξω
ὑμᾶς κἀγὼ ἑπτάκις ἀντὶ τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν
25 καὶ ἐπάξω ἐφ’ ὑμᾶς μάχαιραν ἐκδικοῦσαν
δίκην διαθήκης καὶ καταφεύξεσθε εἰς τὰς πόλεις
ὑμῶν καὶ ἐξαποστελῶ θάνατον εἰς ὑμᾶς καὶ
παραδοθήσεσθε εἰς χεῖρας ἐχθρῶν 26 ἐν τῷ
θλῖψαι ὑμᾶς σιτοδείᾳ ἄρτων καὶ πέψουσιν δέκα
γυναῖκες τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν κλιβάνῳ ἑνὶ
καὶ ἀποδώσουσιν τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν σταθμῷ
καὶ φάγεσθε καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆτε 27 ἐὰν δὲ
ἐπὶ τούτοις μὴ ὑπακούσητέ μου καὶ πορεύησθε
πρός με πλάγιοι 28 καὶ αὐτὸς πορεύσομαι μεθ’
ὑμῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ καὶ παιδεύσω ὑμᾶς ἐγὼ
ἑπτάκις κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν 29 καὶ φάγεσθε
τὰς σάρκας τῶν υἱῶν ὑμῶν καὶ τὰς σάρκας

τῶν θυγατέρων ὑμῶν φάγεσθε 30 καὶ ἐρημώσω
τὰς στήλας ὑμῶν καὶ ἐξολεθρεύσω τὰ ξύλινα
χειροποίητα ὑμῶν καὶ θήσω τὰ κῶλα ὑμῶν ἐπὶ
τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων ὑμῶν καὶ προσοχθιεῖ ἡ
ψυχή μου ὑμῖν 31 καὶ θήσω τὰς πόλεις ὑμῶν
ἐρήμους καὶ ἐξερημώσω τὰ ἅγια ὑμῶν καὶ οὐ μὴ
ὀσφρανθῶ τῆς ὀσμῆς τῶν θυσιῶν ὑμῶν 32 καὶ
ἐξερημώσω ἐγὼ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ θαυμάσονται
ἐπ' αὐτῇ οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ
33 καὶ διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη καὶ ἐξαναλώσει
ὑμᾶς ἐπιπορευομένη ἡ μάχαιρα καὶ ἔσται ἡ γῆ
ὑμῶν ἔρημος καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι
34 τότε εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς καὶ
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς καὶ ὑμεῖς
ἔσεσθε ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τότε σαββατιεῖ
ἡ γῆ καὶ εὐδοκήσει τὰ σάββατα αὐτῆς 35 πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατιεῖ ἃ
οὐκ ἐσαββάτισεν ἐν τοῖς σαββάτοις ὑμῶν ἡνίκα
κατῳκεῖτε αὐτήν 36 καὶ τοῖς καταλειφθεῖσιν ἐξ
ὑμῶν ἐπάξω δειλίαν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ
γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ διώξεται αὐτοὺς φωνὴ
φύλλου φερομένου καὶ φεύξονται ὡς φεύγοντες
ἀπὸ πολέμου καὶ πεσοῦνται οὐθενὸς διώκοντος
37 καὶ ὑπερόψεται ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν
ὡσεὶ ἐν πολέμῳ οὐθενὸς κατατρέχοντος καὶ οὐ
δυνήσεσθε ἀντιστῆναι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν 38 καὶ
ἀπολεῖσθε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ κατέδεται ὑμᾶς ἡ
γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν 39 καὶ οἱ καταλειφθέντες
ἀφ' ὑμῶν καταφθαρήσονται διὰ τὰς ἁμαρτίας
ὑμῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τακήσονται
40 καὶ ἐξαγορεύσουσιν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ
τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν ὅτι παρέβησαν
καὶ ὑπερεῖδόν με καὶ ὅτι ἐπορεύθησαν ἐναντίον
μου πλάγιοι 41 καὶ ἐγὼ ἐπορεύθην μετ' αὐτῶν
ἐν θυμῷ πλαγίῳ καὶ ἀπολῶ αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ
τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τότε ἐντραπήσεται ἡ καρδία
αὐτῶν ἡ ἀπερίτμητος καὶ τότε εὐδοκήσουσιν
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν 42 καὶ μνησθήσομαι τῆς
διαθήκης Ιακωβ καὶ τῆς διαθήκης Ισαακ καὶ
τῆς διαθήκης Αβρααμ μνησθήσομαι καὶ τῆς γῆς
μνησθήσομαι 43 καὶ ἡ γῆ ἐγκαταλειφθήσεται
ὑπ' αὐτῶν τότε προσδέξεται ἡ γῆ τὰ σάββατα
αὐτῆς ἐν τῷ ἐρημωθῆναι αὐτὴν δι' αὐτούς καὶ
αὐτοὶ προσδέξονται τὰς αὐτῶν ἀνομίας ἀνθ' ὧν
τὰ κρίματά μου ὑπερεῖδον καὶ τοῖς προστάγμασίν
μου προσώχθισαν τῇ ψυχῇ αὐτῶν 44 καὶ οὐδ'
ὧς ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν
οὐχ ὑπερεῖδον αὐτοὺς οὐδὲ προσώχθισα αὐτοῖς
ὥστε ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς τοῦ διασκεδάσαι τὴν
διαθήκην μου τὴν πρὸς αὐτούς ὅτι ἐγώ εἰμι
κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν 45 καὶ μνησθήσομαι αὐτῶν
τῆς διαθήκης τῆς προτέρας ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας ἔναντι τῶν
ἐθνῶν τοῦ εἶναι αὐτῶν θεός ἐγώ εἰμι κύριος
46 ταῦτα τὰ κρίματα καὶ τὰ προστάγματα καὶ ὁ
νόμος ὃν ἔδωκεν κύριος ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ
ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν Ισραηλ ἐν τῷ ὄρει Σινα ἐν
χειρὶ Μωυσῆ

27 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς
ὃς ἂν εὔξηται εὐχὴν ὥστε τιμὴν τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ τῷ κυρίῳ 3 ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς ἕως ἑξηκονταετοῦς ἔσται αὐτοῦ ἡ
τιμὴ πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου τῷ σταθμῷ
τῷ ἁγίῳ 4 τῆς δὲ θηλείας ἔσται ἡ συντίμησις
τριάκοντα δίδραχμα 5 ἐὰν δὲ ἀπὸ πενταετοῦς

ἕως εἴκοσι ἐτῶν ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος
εἴκοσι δίδραχμα τῆς δὲ θηλείας δέκα δίδραχμα
6 ἀπὸ δὲ μηνιαίου ἕως πενταετοῦς ἔσται ἡ
τιμὴ τοῦ ἄρσενος πέντε δίδραχμα ἀργυρίου
τῆς δὲ θηλείας τρία δίδραχμα 7 ἐὰν δὲ ἀπὸ
ἑξηκονταετῶν καὶ ἐπάνω ἐὰν μὲν ἄρσεν ᾖ ἔσται
ἡ τιμὴ πεντεκαίδεκα δίδραχμα ἀργυρίου ἐὰν
δὲ θήλεια δέκα δίδραχμα 8 ἐὰν δὲ ταπεινὸς
ᾖ τῇ τιμῇ στήσεται ἐναντίον τοῦ ἱερέως καὶ
τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς καθάπερ ἰσχύει ἡ χεὶρ
τοῦ εὐξαμένου τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς 9 ἐὰν
δὲ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν προσφερομένων ἀπ’
αὐτῶν δῶρον τῷ κυρίῳ ὃς ἂν δῷ ἀπὸ τούτων τῷ
κυρίῳ ἔσται ἅγιον 10 οὐκ ἀλλάξει αὐτὸ καλὸν
πονηρῷ οὐδὲ πονηρὸν καλῷ ἐὰν δὲ ἀλλάσσων
ἀλλάξῃ αὐτὸ κτῆνος κτήνει ἔσται αὐτὸ καὶ τὸ
ἄλλαγμα ἅγια 11 ἐὰν δὲ πᾶν κτῆνος ἀκάθαρτον
ἀφ’ ὧν οὐ προσφέρεται ἀπ’ αὐτῶν δῶρον τῷ
κυρίῳ στήσει τὸ κτῆνος ἔναντι τοῦ ἱερέως 12 καὶ
τιμήσεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἀνὰ μέσον καλοῦ καὶ
ἀνὰ μέσον πονηροῦ καὶ καθότι ἂν τιμήσεται ὁ
ἱερεύς οὕτως στήσεται 13 ἐὰν δὲ λυτρούμενος
λυτρώσηται αὐτό προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον
πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ 14 καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν
ἁγιάσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἁγίαν τῷ κυρίῳ καὶ
τιμήσεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς ἀνὰ μέσον καλῆς καὶ
ἀνὰ μέσον πονηρᾶς ὡς ἂν τιμήσεται αὐτὴν ὁ
ἱερεύς οὕτως σταθήσεται 15 ἐὰν δὲ ὁ ἁγιάσας
αὐτὴν λυτρῶται τὴν οἰκίαν αὐτοῦ προσθήσει
ἐπ’ αὐτὸ τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς τιμῆς
καὶ ἔσται αὐτῷ 16 ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς
κατασχέσεως αὐτοῦ ἁγιάσῃ ἄνθρωπος τῷ κυρίῳ
καὶ ἔσται ἡ τιμὴ κατὰ τὸν σπόρον αὐτοῦ κόρου
κριθῶν πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου 17 ἐὰν δὲ
ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως ἁγιάσῃ τὸν ἀγρὸν
αὐτοῦ κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ στήσεται 18 ἐὰν
δὲ ἔσχατον μετὰ τὴν ἄφεσιν ἁγιάσῃ τὸν ἀγρὸν
αὐτοῦ προσλογιεῖται αὐτῷ ὁ ἱερεὺς τὸ ἀργύριον
ἐπὶ τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα ἕως εἰς τὸν ἐνιαυτὸν
τῆς ἀφέσεως καὶ ἀνθυφαιρεθήσεται ἀπὸ τῆς
συντιμήσεως αὐτοῦ 19 ἐὰν δὲ λυτρῶται τὸν
ἀγρὸν ὁ ἁγιάσας αὐτόν προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον
τοῦ ἀργυρίου πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ ἔσται
αὐτῷ 20 ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται τὸν ἀγρὸν καὶ
ἀποδῶται τὸν ἀγρὸν ἀνθρώπῳ ἑτέρῳ οὐκέτι
μὴ λυτρώσηται αὐτόν 21 ἀλλ’ ἔσται ὁ ἀγρὸς
ἐξεληλυθυίας τῆς ἀφέσεως ἅγιος τῷ κυρίῳ ὥσπερ
ἡ γῆ ἡ ἀφωρισμένη τῷ ἱερεῖ ἔσται κατάσχεσις 22
ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ οὗ κέκτηται ὅς οὐκ ἔστιν
ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ ἁγιάσῃ
τῷ κυρίῳ 23 λογιεῖται πρὸς αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὸ
τέλος τῆς τιμῆς ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως καὶ
ἀποδώσει τὴν τιμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἅγιον
τῷ κυρίῳ 24 καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἀφέσεως
ἀποδοθήσεται ὁ ἀγρὸς τῷ ἀνθρώπῳ παρ’ οὗ
κέκτηται αὐτόν οὗ ἦν ἡ κατάσχεσις τῆς γῆς 25 καὶ
πᾶσα τιμὴ ἔσται σταθμίοις ἁγίοις εἴκοσι ὀβολοὶ
ἔσται τὸ δίδραχμον 26 καὶ πᾶν πρωτότοκον ὃ
ἂν γένηται ἐν τοῖς κτήνεσίν σου ἔσται τῷ κυρίῳ
καὶ οὐ καθαγιάσει οὐθεὶς αὐτό ἐάν τε μόσχον
ἐάν τε πρόβατον τῷ κυρίῳ ἐστίν 27 ἐὰν δὲ
τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἀλλάξει κατὰ
τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον
πρὸς αὐτό καὶ ἔσται αὐτῷ ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται
πραθήσεται κατὰ τὸ τίμημα αὐτοῦ 28 πᾶν δὲ
ἀνάθεμα ὃ ἐὰν ἀναθῇ ἄνθρωπος τῷ κυρίῳ ἀπὸ

πάντων ὅσα αὐτῷ ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως
κτήνους καὶ ἀπὸ ἀγροῦ κατασχέσεως αὐτοῦ
οὐκ ἀποδώσεται οὐδὲ λυτρώσεται πᾶν ἀνάθεμα
ἅγιον ἁγίων ἔσται τῷ κυρίῳ **29** καὶ πᾶν ὃ ἐὰν
ἀνατεθῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων οὐ λυτρωθήσεται
ἀλλὰ θανάτῳ θανατωθήσεται **30** πᾶσα δεκάτη
τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς καὶ τοῦ
καρποῦ τοῦ ξυλίνου τῷ κυρίῳ ἐστίν ἅγιον τῷ
κυρίῳ **31** ἐὰν δὲ λυτρῶται λύτρῳ ἄνθρωπος
τὴν δεκάτην αὐτοῦ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει
πρὸς αὐτό καὶ ἔσται αὐτῷ **32** καὶ πᾶσα δεκάτη
βοῶν καὶ προβάτων καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῷ
ἀριθμῷ ὑπὸ τὴν ῥάβδον τὸ δέκατον ἔσται ἅγιον
τῷ κυρίῳ **33** οὐκ ἀλλάξεις καλὸν πονηρῷ ἐὰν δὲ
ἀλλάσσων ἀλλάξῃς αὐτό καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτοῦ
ἔσται ἅγιον οὐ λυτρωθήσεται **34** αὗταί εἰσιν αἱ
ἐντολαί ἃς ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ πρὸς
τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐν τῷ ὄρει Σινα

Ἀριθμοί

1 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ
ἐρήμῳ τῇ Σινα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν
μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους δευτέρου
ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου λέγων 2
λάβετε ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ισραηλ
κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν
αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος αὐτῶν κατὰ
κεφαλὴν αὐτῶν πᾶς ἄρσην 3 ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν δυνάμει Ισραηλ
ἐπισκέψασθε αὐτοὺς σὺν δυνάμει αὐτῶν σὺ καὶ
Ααρων ἐπισκέψασθε αὐτούς 4 καὶ μεθ’ ὑμῶν
ἔσονται ἕκαστος κατὰ φυλὴν ἑκάστου ἀρχόντων
κατ’ οἴκους πατριῶν ἔσονται 5 καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οἵτινες παραστήσονται
μεθ’ ὑμῶν τῶν Ρουβην Ελισουρ υἱὸς Σεδιουρ 6
τῶν Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Σουρισαδαι 7 τῶν
Ιουδα Ναασσων υἱὸς Αμιναδαβ 8 τῶν Ισσαχαρ
Ναθαναηλ υἱὸς Σωγαρ 9 τῶν Ζαβουλων Ελιαβ
υἱὸς Χαιλων 10 τῶν υἱῶν Ιωσηφ τῶν Εφραιμ
Ελισαμα υἱὸς Εμιουδ τῶν Μανασση Γαμαλιηλ
υἱὸς Φαδασσουρ 11 τῶν Βενιαμιν Αβιδαν υἱὸς
Γαδεωνι 12 τῶν Δαν Αχιεζερ υἱὸς Αμισαδαι 13
τῶν Ασηρ Φαγαιηλ υἱὸς Εχραν 14 τῶν Γαδ Ελισαφ
υἱὸς Ραγουηλ 15 τῶν Νεφθαλι Αχιρε υἱὸς Αιναν
16 οὗτοι ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς ἄρχοντες τῶν
φυλῶν κατὰ πατριάς χιλίαρχοι Ισραηλ εἰσίν 17
καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς καὶ Ααρων τοὺς ἄνδρας
τούτους τοὺς ἀνακληθέντας ἐξ ὀνόματος 18
καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν συνήγαγον ἐν μιᾷ
τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους καὶ ἐπηξονοῦσαν
κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ πατριὰς αὐτῶν κατὰ
ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω πᾶν ἀρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν
19 ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ
καὶ ἐπεσκέπησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Σινα 20 καὶ
ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ρουβην πρωτοτόκου Ισραηλ
κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ’
οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων
αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ
ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος
ἐν τῇ δυνάμει 21 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς
φυλῆς Ρουβην ἓξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες
καὶ πεντακόσιοι 22 τοῖς υἱοῖς Συμεων κατὰ
συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ’
οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων
αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν
τῇ δυνάμει 23 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς
Συμεων ἐννέα καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ
τριακόσιοι 24 τοῖς υἱοῖς Ιουδα κατὰ συγγενείας
αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν
αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ
κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 25
ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ιουδα τέσσαρες
καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι 26
τοῖς υἱοῖς Ισσαχαρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ
δήμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν
κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν
αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 27 ἡ
ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ισσαχαρ τέσσαρες
καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 28
τοῖς υἱοῖς Ζαβουλων κατὰ συγγενείας αὐτῶν
κατὰ δήμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν

κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν
αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει **29** ἡ
ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλων ἑπτὰ
καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι **30** τοῖς
υἱοῖς Ιωσηφ υἱοῖς Εφραιμ κατὰ συγγενείας αὐτῶν
κατὰ δήμους αὐτῶν κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν
κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν
αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει
31 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Εφραιμ
τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι **32** τοῖς
υἱοῖς Μανασση κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ
δήμους αὐτῶν κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ
ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν
πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς
ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει **33** ἡ ἐπίσκεψις
αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Μανασση δύο καὶ τριάκοντα
χιλιάδες καὶ διακόσιοι **34** τοῖς υἱοῖς Βενιαμιν
κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ᾽
οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων
αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ
ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος
ἐν τῇ δυνάμει **35** ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς
φυλῆς Βενιαμιν πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες
καὶ τετρακόσιοι **36** τοῖς υἱοῖς Γαδ κατὰ συγγενείας
αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ᾽ οἴκους πατριῶν
αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ
κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει
37 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Γαδ πέντε
καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ
πεντήκοντα **38** τοῖς υἱοῖς Δαν κατὰ συγγενείας
αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ᾽ οἴκους πατριῶν
αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ
κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει
39 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Δαν δύο
καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι **40** τοῖς
υἱοῖς Ασηρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους
αὐτῶν κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν
ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα
ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ
ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει **41** ἡ ἐπίσκεψις
αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ασηρ μία καὶ τεσσαράκοντα
χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι **42** τοῖς υἱοῖς Νεφθαλι
κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ᾽
οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων
αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν
τῇ δυνάμει **43** ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς
Νεφθαλι τρεῖς καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ
τετρακόσιοι **44** αὕτη ἡ ἐπίσκεψις ἣν ἐπεσκέψαντο
Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ οἱ ἄρχοντες Ισραηλ
δώδεκα ἄνδρες ἀνὴρ εἷς κατὰ φυλὴν μίαν κατὰ
φυλὴν οἴκων πατριᾶς ἦσαν **45** καὶ ἐγένετο πᾶσα
ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ισραηλ σὺν δυνάμει αὐτῶν ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος
παρατάξασθαι ἐν Ισραηλ **46** ἑξακόσιαι χιλιάδες
καὶ τρισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πεντήκοντα
47 οἱ δὲ Λευῖται ἐκ τῆς φυλῆς πατριᾶς αὐτῶν
οὐκ ἐπεσκέπησαν ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ **48** καὶ
ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **49** ὅρα
τὴν φυλὴν τὴν Λευι οὐ συνεπισκέψῃ καὶ τὸν
ἀριθμὸν αὐτῶν οὐ λήμψῃ ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν
Ισραηλ **50** καὶ σὺ ἐπίστησον τοὺς Λευίτας ἐπὶ τὴν

σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη
αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ αὐτοὶ
ἀροῦσιν τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς
καὶ αὐτοὶ λειτουργήσουσιν ἐν αὐτῇ καὶ κύκλῳ
τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσιν **51** καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν
τὴν σκηνὴν καθελοῦσιν αὐτὴν οἱ Λευῖται καὶ
ἐν τῷ παρεμβάλλειν τὴν σκηνὴν ἀναστήσουσιν
καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανέτω
52 καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἀνὴρ ἐν
τῇ ἑαυτοῦ τάξει καὶ ἀνὴρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ
ἡγεμονίαν σὺν δυνάμει αὐτῶν **53** οἱ δὲ Λευῖται
παρεμβαλέτωσαν ἐναντίον κυρίου κύκλῳ τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ οὐκ ἔσται ἁμάρτημα
ἐν υἱοῖς Ισραηλ καὶ φυλάξουσιν οἱ Λευῖται αὐτοὶ
τὴν φυλακὴν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **54** καὶ
ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο
κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ααρων οὕτως ἐποίησαν

2 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ
Ααρων λέγων **2** ἄνθρωπος ἐχόμενος αὐτοῦ κατὰ
τάγμα κατὰ σημέας κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν
παρεμβαλέτωσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐναντίοι κύκλῳ
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ **3** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες πρῶτοι κατ’
ἀνατολὰς τάγμα παρεμβολῆς Ιουδα σὺν δυνάμει
αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ιουδα Ναασσων
υἱὸς Αμιναδαβ **4** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι
τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι
5 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ισσαχαρ
καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ισσαχαρ Ναθαναηλ υἱὸς
Σωγαρ **6** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τέσσαρες
καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι **7** καὶ
οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ζαβουλων
καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλων Ελιαβ υἱὸς
Χαιλων **8** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι ἑπτὰ
καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι **9**
πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ιουδα
ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακισχίλιοι
καὶ τετρακόσιοι σὺν δυνάμει αὐτῶν πρῶτοι
ἐξαροῦσιν **10** τάγμα παρεμβολῆς Ρουβην πρὸς
λίβα σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν
Ρουβην Ελισουρ υἱὸς Σεδιουρ **11** δύναμις αὐτοῦ
οἱ ἐπεσκεμμένοι ἓξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες
καὶ πεντακόσιοι **12** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες
ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Συμεων καὶ ὁ ἄρχων
τῶν υἱῶν Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Σουρισαδαι
13 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι ἐννέα καὶ
πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι **14** καὶ
οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς
Γαδ καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γαδ Ελισαφ υἱὸς
Ραγουηλ **15** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι
πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι
καὶ πεντήκοντα **16** πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι
τῆς παρεμβολῆς Ρουβην ἑκατὸν πεντήκοντα
μία χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι καὶ πεντήκοντα
σὺν δυνάμει αὐτῶν δεύτεροι ἐξαροῦσιν **17**
καὶ ἀρθήσεται ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ
παρεμβολὴ τῶν Λευιτῶν μέσον τῶν παρεμβολῶν
ὡς καὶ παρεμβάλλουσιν οὕτως καὶ ἐξαροῦσιν
ἕκαστος ἐχόμενος καθ’ ἡγεμονίαν **18** τάγμα
παρεμβολῆς Εφραιμ παρὰ θάλασσαν σὺν δυνάμει
αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Εφραιμ Ελισαμα
υἱὸς Εμιουδ **19** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι
τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι **20** καὶ
οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Μανασση
καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασση Γαμαλιηλ υἱὸς
Φαδασσουρ **21** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι

δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι 22 καὶ
οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Βενιαμιν
καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμιν Αβιδαν υἱὸς
Γαδεωνι 23 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι
πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 24
πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Εφραιμ
ἑκατὸν χιλιάδες καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑκατὸν
σὺν δυνάμει αὐτῶν τρίτοι ἐξαροῦσιν 25 τάγμα
παρεμβολῆς Δαν πρὸς βορρᾶν σὺν δυνάμει
αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Δαν Αχιεζερ υἱὸς
Αμισαδαι 26 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι
δύο καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι 27
καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς
Ασηρ καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ασηρ Φαγαιηλ υἱὸς
Εχραν 28 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι μία καὶ
τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 29 καὶ οἱ
παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Νεφθαλι καὶ
ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλι Αχιρε υἱὸς Αιναν
30 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τρεῖς καὶ
πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 31 πάντες
οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Δαν ἑκατὸν
καὶ πεντήκοντα ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι
ἔσχατοι ἐξαροῦσιν κατὰ τάγμα αὐτῶν 32 αὕτη ἡ
ἐπίσκεψις τῶν υἱῶν Ισραηλ κατ’ οἴκους πατριῶν
αὐτῶν πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν παρεμβολῶν σὺν
ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ
τρισχίλιοι πεντακόσιοι πεντήκοντα 33 οἱ δὲ
Λευῖται οὐ συνεπεσκέπησαν ἐν αὐτοῖς καθὰ
ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ 34 καὶ ἐποίησαν
οἱ υἱοὶ Ισραηλ πάντα ὅσα συνέταξεν κύριος τῷ
Μωυσῇ οὕτως παρενέβαλον κατὰ τάγμα αὐτῶν
καὶ οὕτως ἐξῆρον ἕκαστος ἐχόμενοι κατὰ δήμους
αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν

3 καὶ αὗται αἱ γενέσεις Ααρων καὶ Μωυσῆ ἐν
ᾗ ἡμέρᾳ ἐλάλησεν κύριος τῷ Μωυσῇ ἐν ὄρει
Σινα 2 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ααρων
πρωτότοκος Ναδαβ καὶ Αβιουδ Ελεαζαρ καὶ
Ιθαμαρ 3 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ααρων οἱ
ἱερεῖς οἱ ἠλειμμένοι οὓς ἐτελείωσαν τὰς χεῖρας
αὐτῶν ἱερατεύειν 4 καὶ ἐτελεύτησεν Ναδαβ καὶ
Αβιουδ ἔναντι κυρίου προσφερόντων αὐτῶν πῦρ
ἀλλότριον ἔναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα καὶ
παιδία οὐκ ἦν αὐτοῖς καὶ ἱεράτευσεν Ελεαζαρ
καὶ Ιθαμαρ μετ’ Ααρων τοῦ πατρὸς αὐτῶν 5 καὶ
ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 6 λαβὲ
τὴν φυλὴν Λευι καὶ στήσεις αὐτοὺς ἐναντίον
Ααρων τοῦ ἱερέως καὶ λειτουργήσουσιν αὐτῷ
7 καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς αὐτοῦ καὶ τὰς
φυλακὰς τῶν υἱῶν Ισραηλ ἔναντι τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς 8
καὶ φυλάξουσιν πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ισραηλ
κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς 9 καὶ δώσεις
τοὺς Λευίτας Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τοῖς
ἱερεῦσιν δόμα δεδομένοι οὗτοί μοί εἰσιν ἀπὸ τῶν
υἱῶν Ισραηλ 10 καὶ Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
καταστήσεις ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ
φυλάξουσιν τὴν ἱερατείαν αὐτῶν καὶ πάντα τὰ
κατὰ τὸν βωμὸν καὶ ἔσω τοῦ καταπετάσματος
καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἁπτόμενος ἀποθανεῖται 11
καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 12
καὶ ἐγὼ ἰδοὺ εἴληφα τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου
τῶν υἱῶν Ισραηλ ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου
διανοίγοντος μήτραν παρὰ τῶν υἱῶν Ισραηλ
λύτρα αὐτῶν ἔσονται καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται
13 ἐμοὶ γὰρ πᾶν πρωτότοκον ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπάταξα

πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου ἡγίασα ἐμοὶ
πᾶν πρωτότοκον ἐν Ισραηλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως
κτήνους ἐμοὶ ἔσονται ἐγὼ κύριος **14** καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα λέγων **15**
ἐπίσκεψαι τοὺς υἱοὺς Λευι κατ’ οἴκους πατριῶν
αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατὰ συγγενείας
αὐτῶν πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω
ἐπισκέψασθε αὐτούς **16** καὶ ἐπεσκέψαντο αὐτοὺς
Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου ὃν τρόπον
συνέταξεν αὐτοῖς κύριος **17** καὶ ἦσαν οὗτοι οἱ
υἱοὶ Λευι ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν Γεδσων Κααθ
καὶ Μεραρι **18** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν
Γεδσων κατὰ δήμους αὐτῶν Λοβενι καὶ Σεμεϊ **19**
καὶ υἱοὶ Κααθ κατὰ δήμους αὐτῶν Αμραμ καὶ
Ισσααρ Χεβρων καὶ Οζιηλ **20** καὶ υἱοὶ Μεραρι κατὰ
δήμους αὐτῶν Μοολι καὶ Μουσι οὗτοί εἰσιν δῆμοι
τῶν Λευιτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν **21** τῷ
Γεδσων δῆμος τοῦ Λοβενι καὶ δῆμος τοῦ Σεμεϊ
οὗτοι δῆμοι τοῦ Γεδσων **22** ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν
κατὰ ἀριθμὸν παντὸς ἀρσενικοῦ ἀπὸ μηνιαίου
καὶ ἐπάνω ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἑπτακισχίλιοι καὶ
πεντακόσιοι **23** καὶ υἱοὶ Γεδσων ὀπίσω τῆς σκηνῆς
παρὰ θάλασσαν παρεμβαλοῦσιν **24** καὶ ὁ ἄρχων
οἴκου πατριᾶς τοῦ δήμου τοῦ Γεδσων Ελισαφ
υἱὸς Λαηλ **25** καὶ ἡ φυλακὴ υἱῶν Γεδσων ἐν τῇ
σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἡ σκηνὴ καὶ τὸ κάλυμμα
καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου **26** καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς καὶ τὸ
καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς οὔσης
ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τὰ κατάλοιπα πάντων τῶν
ἔργων αὐτοῦ **27** τῷ Κααθ δῆμος ὁ Αμραμις καὶ
δῆμος ὁ Σααρις καὶ δῆμος ὁ Χεβρωνις καὶ δῆμος
ὁ Οζιηλις οὗτοί εἰσιν δῆμοι τοῦ Κααθ **28** κατὰ
ἀριθμὸν πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω
ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι φυλάσσοντες τὰς
φυλακὰς τῶν ἁγίων **29** οἱ δῆμοι τῶν υἱῶν Κααθ
παρεμβαλοῦσιν ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς κατὰ
λίβα **30** καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τῶν δήμων
τοῦ Κααθ Ελισαφαν υἱὸς Οζιηλ **31** καὶ ἡ φυλακὴ
αὐτῶν ἡ κιβωτὸς καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ λυχνία
καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ σκεύη τοῦ ἁγίου ὅσα
λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς καὶ τὸ κατακάλυμμα
καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν **32** καὶ ὁ ἄρχων ἐπὶ
τῶν ἀρχόντων τῶν Λευιτῶν Ελεαζαρ ὁ υἱὸς
Ααρων τοῦ ἱερέως καθεσταμένος φυλάσσειν
τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων **33** τῷ Μεραρι δῆμος
ὁ Μοολι καὶ δῆμος ὁ Μουσι οὗτοί εἰσιν δῆμοι
Μεραρι **34** ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμόν πᾶν
ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἑξακισχίλιοι
καὶ πεντήκοντα **35** καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν
τοῦ δήμου τοῦ Μεραρι Σουριηλ υἱὸς Αβιχαιλ
ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσιν πρὸς
βορρᾶν **36** ἡ ἐπίσκεψις ἡ φυλακὴ υἱῶν Μεραρι τὰς
κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς
καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς καὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν **37** καὶ
τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ καὶ τὰς βάσεις
αὐτῶν καὶ τοὺς πασσάλους καὶ τοὺς κάλους
αὐτῶν **38** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες κατὰ πρόσωπον
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπ’ ἀνατολῆς Μωυσῆς
καὶ Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φυλάσσοντες
τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγίου εἰς τὰς φυλακὰς τῶν
υἱῶν Ισραηλ καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἁπτόμενος
ἀποθανεῖται **39** πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν Λευιτῶν
οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς
κυρίου κατὰ δήμους αὐτῶν πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ

μηνιαίου καὶ ἐπάνω δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες 40
καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων ἐπίσκεψαι
πᾶν πρωτότοκον ἄρσεν τῶν υἱῶν Ισραηλ ἀπὸ
μηνιαίου καὶ ἐπάνω καὶ λαβὲ τὸν ἀριθμὸν ἐξ
ὀνόματος 41 καὶ λήμψῃ τοὺς Λευίτας ἐμοί ἐγὼ
κύριος ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν
Ισραηλ καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ πάντων
τῶν πρωτοτόκων ἐν τοῖς κτήνεσιν τῶν υἱῶν
Ισραηλ 42 καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς ὃν τρόπον
ἐνετείλατο κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν τοῖς υἱοῖς
Ισραηλ 43 καὶ ἐγένοντο πάντα τὰ πρωτότοκα
τὰ ἀρσενικὰ κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος ἀπὸ
μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν
δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα
καὶ διακόσιοι 44 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων 45 λαβὲ τοὺς Λευίτας ἀντὶ
πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ισραηλ
καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ τῶν κτηνῶν
αὐτῶν καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται ἐγὼ κύριος
46 καὶ τὰ λύτρα τριῶν καὶ ἑβδομήκοντα καὶ
διακοσίων οἱ πλεονάζοντες παρὰ τοὺς Λευίτας
ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ισραηλ 47 καὶ
λήμψῃ πέντε σίκλους κατὰ κεφαλήν κατὰ τὸ
δίδραχμον τὸ ἅγιον λήμψῃ εἴκοσι ὀβολοὺς τοῦ
σίκλου 48 καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον Ααρων καὶ
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λύτρα τῶν πλεοναζόντων ἐν
αὐτοῖς 49 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς τὸ ἀργύριον τὰ
λύτρα τῶν πλεοναζόντων εἰς τὴν ἐκλύτρωσιν
τῶν Λευιτῶν 50 παρὰ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν
Ισραηλ ἔλαβεν τὸ ἀργύριον χιλίους τριακοσίους
ἑξήκοντα πέντε σίκλους κατὰ τὸν σίκλον τὸν
ἅγιον 51 καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς τὰ λύτρα τῶν
πλεοναζόντων Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διὰ
φωνῆς κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ
Μωυσῇ

4 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων
λέγων 2 λαβὲ τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Κααθ
ἐκ μέσου υἱῶν Λευι κατὰ δήμους αὐτῶν κατ᾽
οἴκους πατριῶν αὐτῶν 3 ἀπὸ εἴκοσι καὶ πέντε
ἐτῶν καὶ ἐπάνω καὶ ἕως πεντήκοντα ἐτῶν
πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν ποιῆσαι
πάντα τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου
4 καὶ ταῦτα τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Κααθ ἐν τῇ
σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἅγιον τῶν ἁγίων 5
καὶ εἰσελεύσεται Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
ὅταν ἐξαίρῃ ἡ παρεμβολή καὶ καθελοῦσιν τὸ
καταπέτασμα τὸ συσκιάζον καὶ κατακαλύψουσιν
ἐν αὐτῷ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου 6 καὶ
ἐπιθήσουσιν ἐπ᾽ αὐτὸ κατακάλυμμα δέρμα
ὑακίνθινον καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ᾽ αὐτὴν ἱμάτιον
ὅλον ὑακίνθινον ἄνωθεν καὶ διεμβαλοῦσιν
τοὺς ἀναφορεῖς 7 καὶ ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν
προκειμένην ἐπιβαλοῦσιν ἐπ᾽ αὐτὴν ἱμάτιον
ὁλοπόρφυρον καὶ τὰ τρυβλία καὶ τὰς θυίσκας
καὶ τοὺς κυάθους καὶ τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς σπένδει
καὶ οἱ ἄρτοι οἱ διὰ παντὸς ἐπ᾽ αὐτῆς ἔσονται 8
καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ᾽ αὐτὴν ἱμάτιον κόκκινον
καὶ καλύψουσιν αὐτὴν καλύμματι δερματίνῳ
ὑακινθίνῳ καὶ διεμβαλοῦσιν δι᾽ αὐτῆς τοὺς
ἀναφορεῖς 9 καὶ λήμψονται ἱμάτιον ὑακίνθινον
καὶ καλύψουσιν τὴν λυχνίαν τὴν φωτίζουσαν
καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς
καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ἀγγεῖα
τοῦ ἐλαίου οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς 10 καὶ
ἐμβαλοῦσιν αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς εἰς
κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον καὶ ἐπιθήσουσιν

αὐτὴν ἐπ’ ἀναφορέων 11 καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τὸ χρυσοῦν ἐπικαλύψουσιν ἱμάτιον ὑακίνθινον
καὶ καλύψουσιν αὐτὸ καλύμματι δερματίνῳ
ὑακινθίνῳ καὶ διεμβαλοῦσιν τοὺς ἀναφορεῖς
αὐτοῦ 12 καὶ λήμψονται πάντα τὰ σκεύη τὰ
λειτουργικά ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς
ἁγίοις καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς ἱμάτιον ὑακίνθινον
καὶ καλύψουσιν αὐτὰ καλύμματι δερματίνῳ
ὑακινθίνῳ καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς 13 καὶ
τὸν καλυπτῆρα ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ
ἐπικαλύψουσιν ἐπ’ αὐτὸ ἱμάτιον ὁλοπόρφυρον
14 καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ’ αὐτὸ πάντα τὰ σκεύη
ὅσοις λειτουργοῦσιν ἐπ’ αὐτὸ ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ
πυρεῖα καὶ τὰς κρεάγρας καὶ τὰς φιάλας καὶ τὸν
καλυπτῆρα καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ’ αὐτὸ κάλυμμα δερμάτινον
ὑακίνθινον καὶ διεμβαλοῦσιν τοὺς ἀναφορεῖς
αὐτοῦ καὶ λήμψονται ἱμάτιον πορφυροῦν καὶ
συγκαλύψουσιν τὸν λουτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ
καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὰ εἰς κάλυμμα δερμάτινον
ὑακίνθινον καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς 15
καὶ συντελέσουσιν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
καλύπτοντες τὰ ἅγια καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ
ἅγια ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν παρεμβολήν καὶ μετὰ
ταῦτα εἰσελεύσονται υἱοὶ Κααθ αἴρειν καὶ οὐχ
ἅψονται τῶν ἁγίων ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν ταῦτα
ἀροῦσιν οἱ υἱοὶ Κααθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου
16 ἐπίσκοπος Ελεαζαρ υἱὸς Ααρων τοῦ ἱερέως τὸ
ἔλαιον τοῦ φωτὸς καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως
καὶ ἡ θυσία ἡ καθ’ ἡμέραν καὶ τὸ ἔλαιον
τῆς χρίσεως ἡ ἐπισκοπὴ ὅλης τῆς σκηνῆς καὶ
ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἐν τῷ ἁγίῳ ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις 17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
καὶ Ααρων λέγων 18 μὴ ὀλεθρεύσητε τῆς φυλῆς
τὸν δῆμον τὸν Κααθ ἐκ μέσου τῶν Λευιτῶν
19 τοῦτο ποιήσατε αὐτοῖς καὶ ζήσονται καὶ οὐ
μὴ ἀποθάνωσιν προσπορευομένων αὐτῶν πρὸς
τὰ ἅγια τῶν ἁγίων Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
προσπορευέσθωσαν καὶ καταστήσουσιν αὐτοὺς
ἕκαστον κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ 20 καὶ
οὐ μὴ εἰσέλθωσιν ἰδεῖν ἐξάπινα τὰ ἅγια καὶ
ἀποθανοῦνται 21 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων 22 λαβὲ τὴν ἀρχὴν τῶν υἱῶν
Γεδσων καὶ τούτους κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν
κατὰ δήμους αὐτῶν 23 ἀπὸ πεντεκαιεικοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπίσκεψαι
αὐτούς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ
ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου
24 αὕτη ἡ λειτουργία τοῦ δήμου τοῦ Γεδσων
λειτουργεῖν καὶ αἴρειν 25 καὶ ἀρεῖ τὰς δέρρεις
τῆς σκηνῆς καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ
κάλυμμα αὐτῆς καὶ τὸ κάλυμμα τὸ ὑακίνθινον
τὸ ὂν ἐπ’ αὐτῆς ἄνωθεν καὶ τὸ κάλυμμα τῆς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 26 καὶ τὰ ἱστία
τῆς αὐλῆς ὅσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ
τὰ περισσὰ καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικά
ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ποιήσουσιν 27
κατὰ στόμα Ααρων καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἔσται
ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσων κατὰ πάσας τὰς
λειτουργίας αὐτῶν καὶ κατὰ πάντα τὰ ἀρτὰ
δῖ αὐτῶν καὶ ἐπισκέψῃ αὐτοὺς ἐξ ὀνομάτων
πάντα τὰ ἀρτὰ ὑπ’ αὐτῶν 28 αὕτη ἡ λειτουργία
τῶν υἱῶν Γεδσων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου
καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἐν χειρὶ Ιθαμαρ τοῦ υἱοῦ
Ααρων τοῦ ἱερέως 29 υἱοὶ Μεραρι κατὰ δήμους
αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν ἐπισκέψασθε

αὐτούς 30 ἀπὸ πεντεκαιεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω
ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπισκέψασθε αὐτούς πᾶς ὁ
εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου 31 καὶ ταῦτα τὰ φυλάγματα τῶν
αἰρομένων ὑπ’ αὐτῶν κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν
ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τὰς κεφαλίδας τῆς
σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς καὶ τοὺς στύλους
αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς καὶ τὸ κατακάλυμμα
καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν καὶ
τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς 32 καὶ
τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ καὶ αἱ βάσεις
αὐτῶν καὶ τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος
τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν
καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῶν καὶ τοὺς κάλους
αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ
λειτουργήματα αὐτῶν ἐξ ὀνομάτων ἐπισκέψασθε
αὐτοὺς καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς φυλακῆς τῶν
αἰρομένων ὑπ’ αὐτῶν 33 αὕτη ἡ λειτουργία
δήμου υἱῶν Μεραρι ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις αὐτῶν
ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν χειρὶ Ιθαμαρ υἱοῦ
Ααρων τοῦ ἱερέως 34 καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς
καὶ Ααρων καὶ οἱ ἄρχοντες Ισραηλ τοὺς υἱοὺς
Κααθ κατὰ δήμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν
αὐτῶν 35 ἀπὸ πεντεκαιεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω
ἕως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος
λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου
36 καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους
αὐτῶν δισχίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα 37 αὕτη
ἡ ἐπίσκεψις δήμου Κααθ πᾶς ὁ λειτουργῶν
ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καθὰ ἐπεσκέψατο
Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου ἐν
χειρὶ Μωυσῆ 38 καὶ ἐπεσκέπησαν υἱοὶ Γεδσων
κατὰ δήμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν
αὐτῶν 39 ἀπὸ πεντεκαιεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω
ἕως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος
λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου 40 καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις
αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν
αὐτῶν δισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα 41 αὕτη ἡ
ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Γεδσων πᾶς ὁ λειτουργῶν
ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου οὓς ἐπεσκέψατο
Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ
Μωυσῆ 42 ἐπεσκέπησαν δὲ καὶ δῆμος υἱῶν
Μεραρι κατὰ δήμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν
αὐτῶν 43 ἀπὸ πεντεκαιεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω
ἕως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος
λειτουργεῖν πρὸς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου 44 καὶ ἐγενήθη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν
κατὰ δήμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν
τρισχίλιοι καὶ διακόσιοι 45 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις
δήμου υἱῶν Μεραρι οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς
καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ
46 πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι οὓς ἐπεσκέψατο
Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ οἱ ἄρχοντες Ισραηλ
τοὺς Λευίτας κατὰ δήμους κατ’ οἴκους πατριῶν
αὐτῶν 47 ἀπὸ πεντεκαιεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω
ἕως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος
πρὸς τὸ ἔργον τῶν ἔργων καὶ τὰ ἔργα τὰ
αἰρόμενα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 48
καὶ ἐγενήθησαν οἱ ἐπισκεπέντες ὀκτακισχίλιοι
πεντακόσιοι ὀγδοήκοντα 49 διὰ φωνῆς κυρίου
ἐπεσκέψατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἄνδρα κατ’
ἄνδρα ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ ἐπὶ ὧν αἴρουσιν
αὐτοί καὶ ἐπεσκέπησαν ὃν τρόπον συνέταξεν
κύριος τῷ Μωυσῇ

5 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων 2 πρόσταξον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ
ἐξαποστειλάτωσαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς πάντα
λεπρὸν καὶ πάντα γονορρυῆ καὶ πάντα
ἀκάθαρτον ἐπὶ ψυχῇ 3 ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἕως
θηλυκοῦ ἐξαποστείλατε ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ
οὐ μὴ μιανοῦσιν τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν ἐν οἷς
ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς 4 καὶ ἐποίησαν οὕτως
οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς ἔξω τῆς
παρεμβολῆς καθὰ ἐλάλησεν κύριος τῷ Μωυσῇ
οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ 5 καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 6 λάλησον τοῖς
υἱοῖς Ισραηλ λέγων ἀνὴρ ἢ γυνή ὅστις ἐὰν
ποιήσῃ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρωπίνων καὶ
παριδὼν παρίδῃ καὶ πλημμελήσῃ ἡ ψυχὴ ἐκείνη
7 ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν ἣν ἐποίησεν καὶ
ἀποδώσει τὴν πλημμέλειαν τὸ κεφάλαιον καὶ
τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ προσθήσει ἐπ’ αὐτὸ καὶ
ἀποδώσει τίνι ἐπλημμέλησεν αὐτῷ 8 ἐὰν δὲ μὴ
ᾖ τῷ ἀνθρώπῳ ὁ ἀγχιστεύων ὥστε ἀποδοῦναι
αὐτῷ τὸ πλημμέλημα πρὸς αὐτόν τὸ πλημμέλημα
τὸ ἀποδιδόμενον κυρίῳ τῷ ἱερεῖ ἔσται πλὴν τοῦ
κριοῦ τοῦ ἱλασμοῦ δῖ οὗ ἐξιλάσεται ἐν αὐτῷ
περὶ αὐτοῦ 9 καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ κατὰ πάντα τὰ
ἁγιαζόμενα ἐν υἱοῖς Ισραηλ ὅσα ἂν προσφέρωσιν
τῷ κυρίῳ τῷ ἱερεῖ αὐτῷ ἔσται 10 καὶ ἑκάστου
τὰ ἡγιασμένα αὐτοῦ ἔσται ἀνὴρ ὃς ἐὰν δῷ τῷ
ἱερεῖ αὐτῷ ἔσται 11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων 12 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἐὰν παραβῇ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ παρίδῃ αὐτὸν ὑπεριδοῦσα 13
καὶ κοιμηθῇ τις μετ’ αὐτῆς κοίτην σπέρματος
καὶ λάθῃ ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ
κρύψῃ αὐτὴ δὲ ᾖ μεμιαμμένη καὶ μάρτυς μὴ ἦν
μετ’ αὐτῆς καὶ αὐτὴ μὴ ᾖ συνειλημμένη 14 καὶ
ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ αὐτὴ δὲ μεμίανται ἢ ἐπέλθῃ αὐτῷ
πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ αὐτὴ δὲ μὴ ᾖ μεμιαμμένη 15 καὶ ἄξει ὁ
ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα
καὶ προσοίσει τὸ δῶρον περὶ αὐτῆς τὸ δέκατον
τοῦ οιφι ἄλευρον κρίθινον οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ’
αὐτὸ ἔλαιον οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ’ αὐτὸ λίβανον
ἔστιν γὰρ θυσία ζηλοτυπίας θυσία μνημοσύνου
ἀναμιμνήσκουσα ἁμαρτίαν 16 καὶ προσάξει
αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ στήσει αὐτὴν ἔναντι κυρίου
17 καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν
ἐν ἀγγείῳ ὀστρακίνῳ καὶ τῆς γῆς τῆς οὔσης
ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς τὸ ὕδωρ 18
καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἔναντι κυρίου
καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικὸς
καὶ δώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν θυσίαν τοῦ
μνημοσύνου τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας ἐν δὲ τῇ
χειρὶ τοῦ ἱερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ
ἐπικαταρωμένου τούτου 19 καὶ ὁρκιεῖ αὐτὴν ὁ
ἱερεὺς καὶ ἐρεῖ τῇ γυναικί εἰ μὴ κεκοίμηταί τις
μετὰ σοῦ εἰ μὴ παραβέβηκας μιανθῆναι ὑπὸ τὸν
ἄνδρα τὸν σεαυτῆς ἀθῷα ἴσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος
τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου 20 εἰ
δὲ σὺ παραβέβηκας ὑπ’ ἀνδρὸς οὖσα ἢ μεμίανσαι
καὶ ἔδωκέν τις τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐν σοὶ πλὴν τοῦ
ἀνδρός σου 21 καὶ ὁρκιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα
ἐν τοῖς ὅρκοις τῆς ἀρᾶς ταύτης καὶ ἐρεῖ ὁ ἱερεὺς
τῇ γυναικί δῴη κύριός σε ἐν ἀρᾷ καὶ ἐνόρκιον
ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου ἐν τῷ δοῦναι κύριον

τὸν μηρόν σου διαπεπτωκότα καὶ τὴν κοιλίαν
σου πεπρησμένην 22 καὶ εἰσελεύσεται τὸ ὕδωρ
τὸ ἐπικαταρώμενον τοῦτο εἰς τὴν κοιλίαν σου
πρῆσαι γαστέρα καὶ διαπεσεῖν μηρόν σου καὶ
ἐρεῖ ἡ γυνή γένοιτο γένοιτο 23 καὶ γράψει ὁ
ἱερεὺς τὰς ἀρὰς ταύτας εἰς βιβλίον καὶ ἐξαλείψει
εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου 24
καὶ ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ
τοῦ ἐπικαταρωμένου καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν
τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρώμενον τοῦ ἐλεγμοῦ 25
καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς τῆς γυναικὸς
τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας καὶ ἐπιθήσει τὴν
θυσίαν ἔναντι κυρίου καὶ προσοίσει αὐτὴν
πρὸς τὸ θυσιαστήριον 26 καὶ δράξεται ὁ ἱερεὺς
ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ
ἀνοίσει αὐτὸ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ μετὰ
ταῦτα ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ 27 καὶ ἔσται
ἐὰν ᾖ μεμιαμμένη καὶ λήθῃ λάθῃ τὸν ἄνδρα
αὐτῆς καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ
ἐλεγμοῦ τὸ ἐπικαταρώμενον καὶ πρησθήσεται
τὴν κοιλίαν καὶ διαπεσεῖται ὁ μηρὸς αὐτῆς
καὶ ἔσται ἡ γυνὴ εἰς ἀρὰν ἐν τῷ λαῷ αὐτῆς
28 ἐὰν δὲ μὴ μιανθῇ ἡ γυνὴ καὶ καθαρὰ ᾖ καὶ
ἀθῴα ἔσται καὶ ἐκσπερματιεῖ σπέρμα 29 οὗτος ὁ
νόμος τῆς ζηλοτυπίας ᾧ ἐὰν παραβῇ ἡ γυνὴ ὑπ’
ἀνδρὸς οὖσα καὶ μιανθῇ 30 ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἐὰν
ἐπέλθῃ ἐπ’ αὐτὸν πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ στήσει τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ ἔναντι κυρίου καὶ ποιήσει αὐτῇ ὁ ἱερεὺς
πάντα τὸν νόμον τοῦτον 31 καὶ ἀθῷος ἔσται
ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἁμαρτίας καὶ ἡ γυνὴ ἐκείνη
λήμψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτῆς

6 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
ἀνὴρ ἢ γυνή ὃς ἐὰν μεγάλως εὔξηται εὐχὴν
ἀφαγνίσασθαι ἁγνείαν κυρίῳ 3 ἀπὸ οἴνου καὶ
σικερα ἁγνισθήσεται ἀπὸ οἴνου καὶ ὄξος ἐξ οἴνου
καὶ ὄξος ἐκ σικερα οὐ πίεται καὶ ὅσα κατεργάζεται
ἐκ σταφυλῆς οὐ πίεται καὶ σταφυλὴν πρόσφατον
καὶ σταφίδα οὐ φάγεται 4 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
εὐχῆς αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου
οἶνον ἀπὸ στεμφύλων ἕως γιγάρτου οὐ φάγεται 5
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγνισμοῦ ξυρὸν
οὐκ ἐπελεύσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἕως ἂν
πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι ὅσας ηὔξατο κυρίῳ ἅγιος
ἔσται τρέφων κόμην τρίχα κεφαλῆς 6 πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς κυρίῳ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ
τετελευτηκυίᾳ οὐκ εἰσελεύσεται 7 ἐπὶ πατρὶ καὶ
ἐπὶ μητρὶ καὶ ἐπ’ ἀδελφῷ καὶ ἐπ’ ἀδελφῇ οὐ
μιανθήσεται ἐπ’ αὐτοῖς ἀποθανόντων αὐτῶν ὅτι
εὐχὴ θεοῦ αὐτοῦ ἐπ’ αὐτῷ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ 8
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἅγιος ἔσται
κυρίῳ 9 ἐὰν δέ τις ἀποθάνῃ ἐξάπινα ἐπ’ αὐτῷ
παραχρῆμα μιανθήσεται ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ
καὶ ξυρήσεται τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ
καθαρισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ξυρηθήσεται 10
καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ οἴσει δύο τρυγόνας ἢ
δύο νεοσσοὺς περιστερῶν πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 11 καὶ
ποιήσει ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ μίαν
εἰς ὁλοκαύτωμα καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ
ἱερεὺς περὶ ὧν ἥμαρτεν περὶ τῆς ψυχῆς καὶ
ἁγιάσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
12 ᾗ ἡγιάσθη κυρίῳ τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς καὶ
προσάξει ἀμνὸν ἐνιαύσιον εἰς πλημμέλειαν καὶ

αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἄλογοι ἔσονται ὅτι ἐμιάνθη
κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ **13** καὶ οὗτος ὁ νόμος
τοῦ εὐξαμένου ᾗ ἂν ἡμέρᾳ πληρώσῃ ἡμέρας
εὐχῆς αὐτοῦ προσοίσει αὐτὸς παρὰ τὰς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **14** καὶ προσάξει τὸ δῶρον
αὐτοῦ κυρίῳ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον ἕνα εἰς
ὁλοκαύτωσιν καὶ ἀμνάδα ἐνιαυσίαν ἄμωμον
μίαν εἰς ἁμαρτίαν καὶ κριὸν ἕνα ἄμωμον εἰς
σωτήριον **15** καὶ κανοῦν ἀζύμων σεμιδάλεως
ἄρτους ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα
ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ καὶ θυσία αὐτῶν καὶ
σπονδὴ αὐτῶν **16** καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς ἔναντι
κυρίου καὶ ποιήσει τὸ περὶ ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ
τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ **17** καὶ τὸν κριὸν ποιήσει
θυσίαν σωτηρίου κυρίῳ ἐπὶ τῷ κανῷ τῶν ἀζύμων
καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν
σπονδὴν αὐτοῦ **18** καὶ ξυρήσεται ὁ ηὐγμένος
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὴν
κεφαλὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσει τὰς τρίχας
ἐπὶ τὸ πῦρ ὅ ἐστιν ὑπὸ τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου
19 καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς τὸν βραχίονα ἑφθὸν
ἀπὸ τοῦ κριοῦ καὶ ἄρτον ἕνα ἄζυμον ἀπὸ τοῦ
κανοῦ καὶ λάγανον ἄζυμον ἓν καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ
τὰς χεῖρας τοῦ ηὐγμένου μετὰ τὸ ξυρήσασθαι
αὐτὸν τὴν εὐχὴν αὐτοῦ **20** καὶ προσοίσει αὐτὰ
ὁ ἱερεὺς ἐπίθεμα ἔναντι κυρίου ἅγιον ἔσται
τῷ ἱερεῖ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου τοῦ ἐπιθέματος
καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀφαιρέματος καὶ
μετὰ ταῦτα πίεται ὁ ηὐγμένος οἶνον **21** οὗτος
ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου ὃς ἂν εὔξηται κυρίῳ
δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ περὶ τῆς εὐχῆς χωρὶς ὧν
ἂν εὕρῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ κατὰ δύναμιν τῆς εὐχῆς
αὐτοῦ ἣν ἂν εὔξηται κατὰ νόμον ἁγνείας **22**
καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **23**
λάλησον Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων
οὕτως εὐλογήσετε τοὺς υἱοὺς Ισραηλ λέγοντες
αὐτοῖς καὶ ἐπιθήσουσιν τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς Ισραηλ καὶ ἐγὼ κύριος εὐλογήσω αὐτούς **24**
εὐλογήσαι σε κύριος καὶ φυλάξαι σε **25** ἐπιφάναι
κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ ἐλεήσαι σε
26 ἐπάραι κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ
δῴη σοι εἰρήνην

7 καὶ ἐγένετο ᾗ ἡμέρᾳ συνετέλεσεν Μωυσῆς
ὥστε ἀναστῆσαι τὴν σκηνὴν καὶ ἔχρισεν αὐτὴν
καὶ ἡγίασεν αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ
τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ
ἔχρισεν αὐτὰ καὶ ἡγίασεν αὐτά **2** καὶ προσήνεγκαν
οἱ ἄρχοντες Ισραηλ δώδεκα ἄρχοντες οἴκων
πατριῶν αὐτῶν οὗτοι ἄρχοντες φυλῶν οὗτοι οἱ
παρεστηκότες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς **3** καὶ ἤνεγκαν τὰ
δῶρα αὐτῶν ἔναντι κυρίου ἓξ ἁμάξας λαμπηνικὰς
καὶ δώδεκα βόας ἅμαξαν παρὰ δύο ἀρχόντων καὶ
μόσχον παρὰ ἑκάστου καὶ προσήγαγον ἐναντίον
τῆς σκηνῆς **4** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων **5** λαβὲ παρ’ αὐτῶν καὶ ἔσονται πρὸς τὰ
ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις ἑκάστῳ κατὰ τὴν
αὐτοῦ λειτουργίαν **6** καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὰς
ἁμάξας καὶ τοὺς βόας ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις
7 τὰς δύο ἁμάξας καὶ τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκεν
τοῖς υἱοῖς Γεδσων κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν
8 καὶ τὰς τέσσαρας ἁμάξας καὶ τοὺς ὀκτὼ βόας
ἔδωκεν τοῖς υἱοῖς Μεραρι κατὰ τὰς λειτουργίας
αὐτῶν διὰ Ιθαμαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως **9** καὶ
τοῖς υἱοῖς Κααθ οὐκ ἔδωκεν ὅτι τὰ λειτουργήματα
τοῦ ἁγίου ἔχουσιν ἐπ’ ὤμων ἀροῦσιν **10** καὶ

προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν
τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἔχρισεν αὐτό
καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐτῶν
ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου **11** καὶ εἶπεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν ἄρχων εἷς καθ’ ἡμέραν ἄρχων
καθ’ ἡμέραν προσοίσουσιν τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς
τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου **12** καὶ ἦν
ὁ προσφέρων τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ τὸ δῶρον
αὐτοῦ Ναασσων υἱὸς Αμιναδαβ ἄρχων τῆς φυλῆς
Ιουδα **13** καὶ προσήνεγκεν τὸ δῶρον αὐτοῦ
τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὁλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα
σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφότερα
πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ
εἰς θυσίαν **14** θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη
θυμιάματος **15** μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα
ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα **16** καὶ
χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας **17** καὶ εἰς
θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε
τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο
τὸ δῶρον Ναασσων υἱοῦ Αμιναδαβ **18** τῇ ἡμέρᾳ
τῇ δευτέρᾳ προσήνεγκεν Ναθαναηλ υἱὸς Σωγαρ
ἄρχων τῆς φυλῆς Ισσαχαρ **19** καὶ προσήνεγκεν τὸ
δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα
καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον
ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν **20** θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν
πλήρη θυμιάματος **21** μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν
ἕνα ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα **22**
καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας **23**
καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς
πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε
τοῦτο τὸ δῶρον Ναθαναηλ υἱοῦ Σωγαρ **24** τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλων
Ελιαβ υἱὸς Χαιλων **25** τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον
ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ
φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν
26 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος
27 μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα ἀμνὸν ἕνα
ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα **28** καὶ χίμαρον ἐξ
αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας **29** καὶ εἰς θυσίαν
σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους
πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον
Ελιαβ υἱοῦ Χαιλων **30** τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἄρχων
τῶν υἱῶν Ρουβην Ελισουρ υἱὸς Σεδιουρ **31** τὸ
δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα
καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον
ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν **32** θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν
πλήρη θυμιάματος **33** μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν
ἕνα ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα **34**
καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας **35**
καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς
πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε
τοῦτο τὸ δῶρον Ελισουρ υἱοῦ Σεδιουρ **36** τῇ
ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεων
Σαλαμιηλ υἱὸς Σουρισαδαι **37** τὸ δῶρον αὐτοῦ
τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὁλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα
σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφότερα
πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ
εἰς θυσίαν **38** θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη

θυμιάματος 39 μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα
ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα 40 καὶ
χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας 41 καὶ εἰς
θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε
τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο
τὸ δῶρον Σαλαμιηλ υἱοῦ Σουρισαδαι 42 τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Γαδ Ελισαφ
υἱὸς Ραγουηλ 43 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον
ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ
φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν
44 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος
45 μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα ἀμνὸν ἕνα
ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα 46 καὶ χίμαρον ἐξ
αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας 47 καὶ εἰς θυσίαν
σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους
πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον
Ελισαφ υἱοῦ Ραγουηλ 48 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
ἄρχων τῶν υἱῶν Εφραιμ Ελισαμα υἱὸς Εμιουδ 49
τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα
καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον
ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 50 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν
πλήρη θυμιάματος 51 μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν
ἕνα ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα 52
καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας 53 καὶ
εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε
τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο
τὸ δῶρον Ελισαμα υἱοῦ Εμιουδ 54 τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ὀγδόῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασση Γαμαλιηλ
υἱὸς Φαδασσουρ 55 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον
ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ
φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν
56 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος
57 μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα ἀμνὸν ἕνα
ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα 58 καὶ χίμαρον ἐξ
αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας 59 καὶ εἰς θυσίαν
σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους
πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον
Γαμαλιηλ υἱοῦ Φαδασσουρ 60 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνάτῃ
ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμιν Αβιδαν υἱὸς Γαδεωνι 61
τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα
καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον
ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 62 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν
πλήρη θυμιάματος 63 μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν
ἕνα ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα 64
καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας 65
καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς
πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε
τοῦτο τὸ δῶρον Αβιδαν υἱοῦ Γαδεωνι 66 τῇ
ἡμέρᾳ τῇ δεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Δαν Αχιεζερ
υἱὸς Αμισαδαι 67 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον
ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ
φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν
68 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος
69 μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα ἀμνὸν ἕνα
ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα 70 καὶ χίμαρον ἐξ
αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας 71 καὶ εἰς θυσίαν

σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους
πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον
Αχιεζερ υἱοῦ Αμισαδαι 72 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑνδεκάτῃ
ἄρχων τῶν υἱῶν Ασηρ Φαγαιηλ υἱὸς Εχραν 73 τὸ
δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα
καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον
ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 74 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν
πλήρη θυμιάματος 75 μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν
ἕνα ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα 76
καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας 77
καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς
πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε
τοῦτο τὸ δῶρον Φαγαιηλ υἱοῦ Εχραν 78 τῇ
ἡμέρᾳ τῇ δωδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλι
Αχιρε υἱὸς Αιναν 79 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον
ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ
φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν
80 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος
81 μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα ἀμνὸν ἕνα
ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα 82 καὶ χίμαρον ἐξ
αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας 83 καὶ εἰς θυσίαν
σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους
πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον
Αχιρε υἱοῦ Αιναν 84 οὗτος ὁ ἐγκαινισμὸς τοῦ
θυσιαστηρίου ᾗ ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτό παρὰ τῶν
ἀρχόντων τῶν υἱῶν Ισραηλ τρυβλία ἀργυρᾶ
δώδεκα φιάλαι ἀργυραῖ δώδεκα θυίσκαι χρυσαῖ
δώδεκα 85 τριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκλων τὸ
τρυβλίον τὸ ἕν καὶ ἑβδομήκοντα σίκλων ἡ φιάλη
ἡ μία πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν σκευῶν δισχίλιοι
καὶ τετρακόσιοι σίκλοι ἐν τῷ σίκλῳ τῷ ἁγίῳ
86 θυίσκαι χρυσαῖ δώδεκα πλήρεις θυμιάματος
πᾶν τὸ χρυσίον τῶν θυισκῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν
χρυσοῖ 87 πᾶσαι αἱ βόες εἰς ὁλοκαύτωσιν μόσχοι
δώδεκα κριοὶ δώδεκα ἀμνοὶ ἐνιαύσιοι δώδεκα
καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν καὶ
χίμαροι ἐξ αἰγῶν δώδεκα περὶ ἁμαρτίας 88
πᾶσαι αἱ βόες εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις
εἴκοσι τέσσαρες κριοὶ ἑξήκοντα τράγοι ἑξήκοντα
ἀμνάδες ἑξήκοντα ἐνιαύσιαι ἄμωμοι αὕτη ἡ
ἐγκαίνωσις τοῦ θυσιαστηρίου μετὰ τὸ πληρῶσαι
τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ μετὰ τὸ χρῖσαι αὐτόν 89
ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι Μωυσῆν εἰς τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου λαλῆσαι αὐτῷ καὶ ἤκουσεν τὴν
φωνὴν κυρίου λαλοῦντος πρὸς αὐτὸν ἄνωθεν
τοῦ ἱλαστηρίου ὅ ἐστιν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ
μαρτυρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο χερουβιμ καὶ
ἐλάλει πρὸς αὐτόν

8 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2
λάλησον τῷ Ααρων καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν ὅταν
ἐπιτιθῇς τοὺς λύχνους ἐκ μέρους κατὰ πρόσωπον
τῆς λυχνίας φωτιοῦσιν οἱ ἑπτὰ λύχνοι 3 καὶ
ἐποίησεν οὕτως Ααρων ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους κατὰ
πρόσωπον τῆς λυχνίας ἐξῆψεν τοὺς λύχνους
αὐτῆς καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 4 καὶ
αὕτη ἡ κατασκευὴ τῆς λυχνίας στερεὰ χρυσῆ
ὁ καυλὸς αὐτῆς καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς στερεὰ
ὅλη κατὰ τὸ εἶδος ὃ ἔδειξεν κύριος τῷ Μωυσῇ
οὕτως ἐποίησεν τὴν λυχνίαν 5 καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 6 λαβὲ τοὺς Λευίτας
ἐκ μέσου υἱῶν Ισραηλ καὶ ἀφαγνιεῖς αὐτούς
7 καὶ οὕτως ποιήσεις αὐτοῖς τὸν ἁγνισμὸν

αὐτῶν περιρρανεῖς αὐτοὺς ὕδωρ ἁγνισμοῦ καὶ
ἐπελεύσεται ξυρὸν ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα αὐτῶν καὶ
πλυνοῦσιν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ καθαροὶ ἔσονται
8 καὶ λήμψονται μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν καὶ τούτου
θυσίαν σεμιδάλεως ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ
καὶ μόσχον ἐνιαύσιον ἐκ βοῶν λήμψῃ περὶ
ἁμαρτίας **9** καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ συνάξεις πᾶσαν
συναγωγὴν υἱῶν Ισραηλ **10** καὶ προσάξεις τοὺς
Λευίτας ἔναντι κυρίου καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Λευίτας **11** καὶ
ἀφοριεῖ Ααρων τοὺς Λευίτας ἀπόδομα ἔναντι
κυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ ἔσονται ὥστε
ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα κυρίου **12** οἱ δὲ Λευῖται
ἐπιθήσουσιν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν
μόσχων καὶ ποιήσει τὸν ἕνα περὶ ἁμαρτίας καὶ
τὸν ἕνα εἰς ὁλοκαύτωμα κυρίῳ ἐξιλάσασθαι
περὶ αὐτῶν **13** καὶ στήσεις τοὺς Λευίτας ἔναντι
κυρίου καὶ ἔναντι Ααρων καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν
αὐτοῦ καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἀπόδομα ἔναντι
κυρίου **14** καὶ διαστελεῖς τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου
υἱῶν Ισραηλ καὶ ἔσονται ἐμοί **15** καὶ μετὰ ταῦτα
εἰσελεύσονται οἱ Λευῖται ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ καθαριεῖς αὐτοὺς καὶ
ἀποδώσεις αὐτοὺς ἔναντι κυρίου **16** ὅτι ἀπόδομα
ἀποδεδομένοι οὗτοί μοί εἰσιν ἐκ μέσου υἱῶν
Ισραηλ ἀντὶ τῶν διανοιγόντων πᾶσαν μήτραν
πρωτοτόκων πάντων ἐκ τῶν υἱῶν Ισραηλ εἴληφα
αὐτοὺς ἐμοί **17** ὅτι ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν
υἱοῖς Ισραηλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ᾗ
ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
ἡγίασα αὐτοὺς ἐμοὶ **18** καὶ ἔλαβον τοὺς Λευίτας
ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου ἐν υἱοῖς Ισραηλ **19**
καὶ ἀπέδωκα τοὺς Λευίτας ἀπόδομα δεδομένους
Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐκ μέσου υἱῶν
Ισραηλ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Ισραηλ ἐν
τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ
τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ οὐκ ἔσται ἐν τοῖς υἱοῖς
Ισραηλ προσεγγίζων πρὸς τὰ ἅγια **20** καὶ ἐποίησεν
Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν
Ισραηλ τοῖς Λευίταις καθὰ ἐνετείλατο κύριος
τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν οὕτως ἐποίησαν
αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ισραηλ **21** καὶ ἡγνίσαντο οἱ Λευῖται
καὶ ἐπλύναντο τὰ ἱμάτια καὶ ἀπέδωκεν αὐτοὺς
Ααρων ἀπόδομα ἔναντι κυρίου καὶ ἐξιλάσατο
περὶ αὐτῶν Ααρων ἀφαγνίσασθαι αὐτούς **22** καὶ
μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον οἱ Λευῖται λειτουργεῖν τὴν
λειτουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου
ἔναντι Ααρων καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ
καθὼς συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν
Λευιτῶν οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς **23** καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **24** τοῦτό ἐστιν
τὸ περὶ τῶν Λευιτῶν ἀπὸ πεντεκαιεικοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω εἰσελεύσονται ἐνεργεῖν ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου **25** καὶ ἀπὸ πεντηκονταετοῦς
ἀποστήσεται ἀπὸ τῆς λειτουργίας καὶ οὐκ ἐργᾶται
ἔτι **26** καὶ λειτουργήσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ
σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου φυλάσσειν φυλακάς ἔργα
δὲ οὐκ ἐργᾶται οὕτως ποιήσεις τοῖς Λευίταις ἐν
ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν

9 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ
ἐρήμῳ Σινα ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ ἐξελθόντων
αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ
λέγων **2** εἰπὸν καὶ ποιείτωσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὸ
πασχα καθ’ ὥραν αὐτοῦ **3** τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ
ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου πρὸς ἑσπέραν

ποιήσεις αὐτὸ κατὰ καιρούς κατὰ τὸν νόμον
αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσεις
αὐτό 4 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς
Ισραηλ ποιῆσαι τὸ πασχα 5 ἐναρχομένου τῇ
τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ
τοῦ Σινα καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ
οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ 6 καὶ παρεγένοντο
οἱ ἄνδρες οἳ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου
καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι τὸ πασχα ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ καὶ προσῆλθον ἐναντίον Μωυσῆ καὶ
Ααρων ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 7 καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες
ἐκεῖνοι πρὸς αὐτόν ἡμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ
ἀνθρώπου μὴ οὖν ὑστερήσωμεν προσενέγκαι
τὸ δῶρον κυρίῳ κατὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν μέσῳ
υἱῶν Ισραηλ 8 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς
στῆτε αὐτοῦ καὶ ἀκούσομαι τί ἐντελεῖται κύριος
περὶ ὑμῶν 9 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων 10 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ λέγων
ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἐὰν γένηται ἀκάθαρτος
ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου ἢ ἐν ὁδῷ μακρὰν ὑμῖν ἢ ἐν
ταῖς γενεαῖς ὑμῶν καὶ ποιήσει τὸ πασχα κυρίῳ 11
ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ
ἡμέρᾳ τὸ πρὸς ἑσπέραν ποιήσουσιν αὐτό ἐπ’
ἀζύμων καὶ πικρίδων φάγονται αὐτό 12 οὐ
καταλείψουσιν ἀπ’ αὐτοῦ εἰς τὸ πρωὶ καὶ ὀστοῦν
οὐ συντρίψουσιν ἀπ’ αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦ
πασχα ποιήσουσιν αὐτό 13 καὶ ἄνθρωπος ὃς
ἐὰν καθαρὸς ᾖ καὶ ἐν ὁδῷ μακρᾷ οὐκ ἔστιν καὶ
ὑστερήσῃ ποιῆσαι τὸ πασχα ἐξολεθρευθήσεται ἡ
ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς ὅτι τὸ δῶρον
κυρίῳ οὐ προσήνεγκεν κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ
ἁμαρτίαν αὐτοῦ λήμψεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος 14
ἐὰν δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ γῇ
ὑμῶν καὶ ποιήσει τὸ πασχα κυρίῳ κατὰ τὸν νόμον
τοῦ πασχα καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ποιήσει
αὐτό νόμος εἷς ἔσται ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ
καὶ τῷ αὐτόχθονι τῆς γῆς 15 καὶ τῇ ἡμέρᾳ ᾗ
ἐστάθη ἡ σκηνή ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνήν
τὸν οἶκον τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ ἑσπέρας ἦν ἐπὶ
τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος πυρὸς ἕως πρωί 16 οὕτως
ἐγίνετο διὰ παντός ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν
ἡμέρας καὶ εἶδος πυρὸς τὴν νύκτα 17 καὶ ἡνίκα
ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ μετὰ ταῦτα
ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἂν ἔστη
ἡ νεφέλη ἐκεῖ παρενέβαλον οἱ υἱοὶ Ισραηλ 18
διὰ προστάγματος κυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ καὶ διὰ προστάγματος κυρίου ἀπαροῦσιν
πάσας τὰς ἡμέρας ἐν αἷς σκιάζει ἡ νεφέλη ἐπὶ
τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ισραηλ 19
καὶ ὅταν ἐφέλκηται ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς
ἡμέρας πλείους καὶ φυλάξονται οἱ υἱοὶ Ισραηλ
τὴν φυλακὴν τοῦ θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσιν 20 καὶ
ἔσται ὅταν σκεπάσῃ ἡ νεφέλη ἡμέρας ἀριθμῷ ἐπὶ
τῆς σκηνῆς διὰ φωνῆς κυρίου παρεμβαλοῦσιν καὶ
διὰ προστάγματος κυρίου ἀπαροῦσιν 21 καὶ ἔσται
ὅταν γένηται ἡ νεφέλη ἀφ’ ἑσπέρας ἕως πρωὶ καὶ
ἀναβῇ ἡ νεφέλη τὸ πρωί καὶ ἀπαροῦσιν ἡμέρας
ἢ νυκτός 22 μηνὸς ἡμέρας πλεοναζούσης τῆς
νεφέλης σκιαζούσης ἐπ’ αὐτῆς παρεμβαλοῦσιν
οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ οὐ μὴ ἀπάρωσιν 23 ὅτι διὰ
προστάγματος κυρίου ἀπαροῦσιν τὴν φυλακὴν
κυρίου ἐφυλάξαντο διὰ προστάγματος κυρίου ἐν
χειρὶ Μωυσῆ

10 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2
ποίησον σεαυτῷ δύο σάλπιγγας ἀργυρᾶς ἐλατὰς
ποιήσεις αὐτάς καὶ ἔσονταί σοι ἀνακαλεῖν

τὴν συναγωγὴν καὶ ἐξαίρειν τὰς παρεμβολάς
3 καὶ σαλπίσεις ἐν αὐταῖς καὶ συναχθήσεται
πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου **4** ἐὰν δὲ ἐν μιᾷ σαλπίσωσιν
προσελεύσονται πρὸς σὲ πάντες οἱ ἄρχοντες
ἀρχηγοὶ Ισραηλ **5** καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν καὶ
ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι
ἀνατολάς **6** καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν δευτέραν
καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι
λίβα καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν τρίτην καὶ
ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι
παρὰ θάλασσαν καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν τετάρτην
καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι
πρὸς βορρᾶν σημασίᾳ σαλπιοῦσιν ἐν τῇ ἐξάρσει
αὐτῶν **7** καὶ ὅταν συναγάγητε τὴν συναγωγήν
σαλπιεῖτε καὶ οὐ σημασίᾳ **8** καὶ οἱ υἱοὶ Ααρων
οἱ ἱερεῖς σαλπιοῦσιν ταῖς σάλπιγξιν καὶ ἔσται
ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **9** ἐὰν
δὲ ἐξέλθητε εἰς πόλεμον ἐν τῇ γῇ ὑμῶν πρὸς
τοὺς ὑπεναντίους τοὺς ἀνθεστηκότας ὑμῖν καὶ
σημανεῖτε ταῖς σάλπιγξιν καὶ ἀναμνησθήσεσθε
ἔναντι κυρίου καὶ διασωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν
ὑμῶν **10** καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐφροσύνης
ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς
νουμηνίαις ὑμῶν σαλπιεῖτε ταῖς σάλπιγξιν ἐπὶ
τοῖς ὁλοκαυτώμασιν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν
σωτηρίων ὑμῶν καὶ ἔσται ὑμῖν ἀνάμνησις ἔναντι
τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **11**
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ
μηνὶ τῷ δευτέρῳ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἀνέβη ἡ
νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **12** καὶ
ἐξῆραν οἱ υἱοὶ Ισραηλ σὺν ἀπαρτίαις αὐτῶν ἐν τῇ
ἐρήμῳ Σινα καὶ ἔστη ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ
Φαραν **13** καὶ ἐξῆραν πρῶτοι διὰ φωνῆς κυρίου
ἐν χειρὶ Μωυσῆ **14** καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς
υἱῶν Ιουδα πρῶτοι σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ
τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ναασσων υἱὸς Αμιναδαβ
15 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ισσαχαρ
Ναθαναηλ υἱὸς Σωγαρ **16** καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως
φυλῆς υἱῶν Ζαβουλων Ελιαβ υἱὸς Χαιλων **17** καὶ
καθελοῦσιν τὴν σκηνὴν καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ
Γεδσων καὶ οἱ υἱοὶ Μεραρι αἴροντες τὴν σκηνήν
18 καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς Ρουβην σὺν
δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν
Ελισουρ υἱὸς Σεδιουρ **19** καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως
φυλῆς υἱῶν Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Σουρισαδαι
20 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Γαδ Ελισαφ
ὁ τοῦ Ραγουηλ **21** καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Κααθ
αἴροντες τὰ ἅγια καὶ στήσουσιν τὴν σκηνήν
ἕως παραγένωνται **22** καὶ ἐξαροῦσιν τάγμα
παρεμβολῆς Εφραιμ σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ
τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ελισαμα υἱὸς Εμιουδ **23**
καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Μανασση
Γαμαλιηλ ὁ τοῦ Φαδασσουρ **24** καὶ ἐπὶ τῆς
δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Βενιαμιν Αβιδαν ὁ τοῦ
Γαδεωνι **25** καὶ ἐξαροῦσιν τάγμα παρεμβολῆς
υἱῶν Δαν ἔσχατοι πασῶν τῶν παρεμβολῶν σὺν
δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν
Αχιεζερ ὁ τοῦ Αμισαδαι **26** καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως
φυλῆς υἱῶν Ασηρ Φαγαιηλ υἱὸς Εχραν **27** καὶ
ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Νεφθαλι Αχιρε
υἱὸς Αιναν **28** αὗται αἱ στρατιαὶ υἱῶν Ισραηλ
καὶ ἐξῆραν σὺν δυνάμει αὐτῶν **29** καὶ εἶπεν
Μωυσῆς τῷ Ιωβαβ υἱῷ Ραγουηλ τῷ Μαδιανίτῃ
τῷ γαμβρῷ Μωυσῆ ἐξαίρομεν ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον
ὃν εἶπεν κύριος τοῦτον δώσω ὑμῖν δεῦρο μεθ’

ἡμῶν καὶ εὖ σε ποιήσομεν ὅτι κύριος ἐλάλησεν
καλὰ περὶ Ισραηλ **30** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν
οὐ πορεύσομαι ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν μου καὶ εἰς
τὴν γενεάν μου **31** καὶ εἶπεν μὴ ἐγκαταλίπῃς
ἡμᾶς οὗ εἵνεκεν ἦσθα μεθ’ ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ
καὶ ἔσῃ ἐν ἡμῖν πρεσβύτης **32** καὶ ἔσται ἐὰν
πορευθῇς μεθ’ ἡμῶν καὶ ἔσται τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα
ὅσα ἐὰν ἀγαθοποιήσῃ κύριος ἡμᾶς καὶ εὖ σε
ποιήσομεν **33** καὶ ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους κυρίου
ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης
κυρίου προεπορεύετο προτέρα αὐτῶν ὁδὸν τριῶν
ἡμερῶν κατασκέψασθαι αὐτοῖς ἀνάπαυσιν **34** καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν κιβωτὸν καὶ εἶπεν
Μωυσῆς ἐξεγέρθητι κύριε διασκορπισθήτωσαν
οἱ ἐχθροί σου φυγέτωσαν πάντες οἱ μισοῦντές
σε **35** καὶ ἐν τῇ καταπαύσει εἶπεν ἐπίστρεφε
κύριε χιλιάδας μυριάδας ἐν τῷ Ισραηλ **36** καὶ ἡ
νεφέλη ἐγένετο σκιάζουσα ἐπ’ αὐτοῖς ἡμέρας ἐν
τῷ ἐξαίρειν αὐτοὺς ἐκ τῆς παρεμβολῆς

11 καὶ ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἔναντι
κυρίου καὶ ἤκουσεν κύριος καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ
καὶ ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ κυρίου καὶ
κατέφαγεν μέρος τι τῆς παρεμβολῆς **2** καὶ
ἐκέκραξεν ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν καὶ ηὔξατο
Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ ἐκόπασεν τὸ πῦρ **3** καὶ
ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου ἐμπυρισμός
ὅτι ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ κυρίου **4** καὶ
ὁ ἐπίμικτος ὁ ἐν αὐτοῖς ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν
καὶ καθίσαντες ἔκλαιον καὶ οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ
εἶπαν τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα **5** ἐμνήσθημεν τοὺς
ἰχθύας οὓς ἠσθίομεν ἐν Αἰγύπτῳ δωρεάν καὶ
τοὺς σικύας καὶ τοὺς πέπονας καὶ τὰ πράσα καὶ τὰ
κρόμμυα καὶ τὰ σκόρδα **6** νυνὶ δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν
κατάξηρος οὐδὲν πλὴν εἰς τὸ μαννα οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν **7** τὸ δὲ μαννα ὡσεὶ σπέρμα κορίου ἐστίν
καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ εἶδος κρυστάλλου **8** καὶ
διεπορεύετο ὁ λαὸς καὶ συνέλεγον καὶ ἤληθον
αὐτὸ ἐν τῷ μύλῳ καὶ ἔτριβον ἐν τῇ θυίᾳ καὶ
ἥψουν αὐτὸ ἐν τῇ χύτρᾳ καὶ ἐποίουν αὐτὸ
ἐγκρυφίας καὶ ἦν ἡ ἡδονὴ αὐτοῦ ὡσεὶ γεῦμα
ἐγκρὶς ἐξ ἐλαίου **9** καὶ ὅταν κατέβη ἡ δρόσος ἐπὶ
τὴν παρεμβολὴν νυκτός κατέβαινεν τὸ μαννα ἐπ’
αὐτῆς **10** καὶ ἤκουσεν Μωυσῆς κλαιόντων αὐτῶν
κατὰ δήμους αὐτῶν ἕκαστον ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ
καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κύριος σφόδρα καὶ ἔναντι
Μωυσῇ ἦν πονηρόν **11** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς
κύριον ἵνα τί ἐκάκωσας τὸν θεράποντά σου καὶ
διὰ τί οὐχ εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου ἐπιθεῖναι
τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου ἐπ’ ἐμέ **12** μὴ ἐγὼ
ἐν γαστρὶ ἔλαβον πάντα τὸν λαὸν τοῦτον ἢ ἐγὼ
ἔτεκον αὐτούς ὅτι λέγεις μοι λαβὲ αὐτὸν εἰς τὸν
κόλπον σου ὡσεὶ ἄραι τιθηνὸς τὸν θηλάζοντα
εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν **13**
πόθεν μοι κρέα δοῦναι παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ ὅτι
κλαίουσιν ἐπ’ ἐμοὶ λέγοντες δὸς ἡμῖν κρέα ἵνα
φάγωμεν **14** οὐ δυνήσομαι ἐγὼ μόνος φέρειν τὸν
λαὸν τοῦτον ὅτι βαρύτερόν μοί ἐστιν τὸ ῥῆμα
τοῦτο **15** εἰ δὲ οὕτως σὺ ποιεῖς μοι ἀπόκτεινόν
με ἀναιρέσει εἰ εὕρηκα ἔλεος παρὰ σοί ἵνα μὴ
ἴδω μου τὴν κάκωσιν **16** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας
ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ισραηλ οὓς αὐτὸς σὺ
οἶδας ὅτι οὗτοί εἰσιν πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ
γραμματεῖς αὐτῶν καὶ ἄξεις αὐτοὺς πρὸς τὴν
σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ
σοῦ **17** καὶ καταβήσομαι καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ

σοῦ καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοὶ καὶ
ἐπιθήσω ἐπ᾽ αὐτούς καὶ συναντιλήμψονται μετὰ
σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ καὶ οὐκ οἴσεις αὐτοὺς σὺ
μόνος **18** καὶ τῷ λαῷ ἐρεῖς ἁγνίσασθε εἰς αὔριον
καὶ φάγεσθε κρέα ὅτι ἐκλαύσατε ἔναντι κυρίου
λέγοντες τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα ὅτι καλὸν ἡμῖν
ἐστιν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ δώσει κύριος ὑμῖν κρέα
φαγεῖν καὶ φάγεσθε κρέα **19** οὐχ ἡμέραν μίαν
φάγεσθε οὐδὲ δύο οὐδὲ πέντε ἡμέρας οὐδὲ δέκα
ἡμέρας οὐδὲ εἴκοσι ἡμέρας **20** ἕως μηνὸς ἡμερῶν
φάγεσθε ἕως ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν μυκτήρων ὑμῶν
καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς χολέραν ὅτι ἠπειθήσατε κυρίῳ
ὅς ἐστιν ἐν ὑμῖν καὶ ἐκλαύσατε ἐναντίον αὐτοῦ
λέγοντες ἵνα τί ἡμῖν ἐξελθεῖν ἐξ Αἰγύπτου **21** καὶ
εἶπεν Μωυσῆς ἑξακόσιαι χιλιάδες πεζῶν ὁ λαός
ἐν οἷς εἰμι ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ εἶπας κρέα δώσω
αὐτοῖς φαγεῖν καὶ φάγονται μῆνα ἡμερῶν **22**
μὴ πρόβατα καὶ βόες σφαγήσονται αὐτοῖς καὶ
ἀρκέσει αὐτοῖς ἢ πᾶν τὸ ὄψος τῆς θαλάσσης
συναχθήσεται αὐτοῖς καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς **23**
καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν μὴ χεὶρ κυρίου
οὐκ ἐξαρκέσει ἤδη γνώσει εἰ ἐπικαταλήμψεταί
σε ὁ λόγος μου ἢ οὔ **24** καὶ ἐξῆλθεν Μωυσῆς
καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν λαὸν τὰ ῥήματα κυρίου
καὶ συνήγαγεν ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἔστησεν αὐτοὺς
κύκλῳ τῆς σκηνῆς **25** καὶ κατέβη κύριος ἐν
νεφέλῃ καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν καὶ παρείλατο
ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ᾽ αὐτῷ καὶ ἐπέθηκεν
ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους
ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο τὸ πνεῦμα ἐπ᾽ αὐτούς καὶ
ἐπροφήτευσαν καὶ οὐκέτι προσέθεντο **26** καὶ
κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ
ὄνομα τῷ ἑνὶ Ελδαδ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ
Μωδαδ καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ᾽ αὐτοὺς τὸ πνεῦμα
καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων καὶ οὐκ
ἦλθον πρὸς τὴν σκηνήν καὶ ἐπροφήτευσαν ἐν
τῇ παρεμβολῇ **27** καὶ προσδραμὼν ὁ νεανίσκος
ἀπήγγειλεν Μωυσῇ καὶ εἶπεν λέγων Ελδαδ καὶ
Μωδαδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ **28** καὶ
ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη ὁ παρεστηκὼς
Μωυσῇ ὁ ἐκλεκτὸς εἶπεν κύριε Μωυσῆ κώλυσον
αὐτούς **29** καὶ εἶπεν αὐτῷ Μωυσῆς μὴ ζηλοῖς σύ
μοι καὶ τίς δῴη πάντα τὸν λαὸν κυρίου προφήτας
ὅταν δῷ κύριος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτούς **30**
καὶ ἀπῆλθεν Μωυσῆς εἰς τὴν παρεμβολήν αὐτὸς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ισραηλ **31** καὶ πνεῦμα ἐξῆλθεν
παρὰ κυρίου καὶ ἐξεπέρασεν ὀρτυγομήτραν ἀπὸ
τῆς θαλάσσης καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν
ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν καὶ ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν
κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς ὡσεὶ δίπηχυ ἀπὸ τῆς γῆς
32 καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην
τὴν νύκτα καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπαύριον
καὶ συνήγαγον τὴν ὀρτυγομήτραν ὁ τὸ ὀλίγον
συνήγαγεν δέκα κόρους καὶ ἔψυξαν ἑαυτοῖς
ψυγμοὺς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς **33** τὰ κρέα
ἔτι ἦν ἐν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν πρὶν ἢ ἐκλείπειν
καὶ κύριος ἐθυμώθη εἰς τὸν λαόν καὶ ἐπάταξεν
κύριος τὸν λαὸν πληγὴν μεγάλην σφόδρα **34** καὶ
ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου μνήματα
τῆς ἐπιθυμίας ὅτι ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν λαὸν τὸν
ἐπιθυμητήν **35** ἀπὸ μνημάτων ἐπιθυμίας ἐξῆρεν ὁ
λαὸς εἰς Ασηρωθ καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν Ασηρωθ

12 καὶ ἐλάλησεν Μαριαμ καὶ Ααρων κατὰ
Μωυσῆ ἕνεκεν τῆς γυναικὸς τῆς Αἰθιοπίσσης
ἣν ἔλαβεν Μωυσῆς ὅτι γυναῖκα Αἰθιόπισσαν

ἔλαβεν 2 καὶ εἶπαν μὴ Μωυσῇ μόνῳ λελάληκεν
κύριος οὐχὶ καὶ ἡμῖν ἐλάλησεν καὶ ἤκουσεν
κύριος 3 καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς πραῢς σφόδρα
παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ
τῆς γῆς 4 καὶ εἶπεν κύριος παραχρῆμα πρὸς
Μωυσῆν καὶ Μαριαμ καὶ Ααρων ἐξέλθατε ὑμεῖς
οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ
ἐξῆλθον οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
5 καὶ κατέβη κύριος ἐν στύλῳ νεφέλης καὶ ἔστη
ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ
ἐκλήθησαν Ααρων καὶ Μαριαμ καὶ ἐξήλθοσαν
ἀμφότεροι 6 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀκούσατε
τῶν λόγων μου ἐὰν γένηται προφήτης ὑμῶν
κυρίῳ ἐν ὁράματι αὐτῷ γνωσθήσομαι καὶ ἐν
ὕπνῳ λαλήσω αὐτῷ 7 οὐχ οὕτως ὁ θεράπων
μου Μωυσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστός ἐστιν
8 στόμα κατὰ στόμα λαλήσω αὐτῷ ἐν εἴδει καὶ
οὐ δι᾽ αἰνιγμάτων καὶ τὴν δόξαν κυρίου εἶδεν
καὶ διὰ τί οὐκ ἐφοβήθητε καταλαλῆσαι κατὰ τοῦ
θεράποντός μου Μωυσῆ 9 καὶ ὀργὴ θυμοῦ κυρίου
ἐπ᾽ αὐτοῖς καὶ ἀπῆλθεν 10 καὶ ἡ νεφέλη ἀπέστη
ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ ἰδοὺ Μαριαμ λεπρῶσα ὡσεὶ
χιών καὶ ἐπέβλεψεν Ααρων ἐπὶ Μαριαμ καὶ ἰδοὺ
λεπρῶσα 11 καὶ εἶπεν Ααρων πρὸς Μωυσῆν
δέομαι κύριε μὴ συνεπιθῇ ἡμῖν ἁμαρτίαν διότι
ἠγνοήσαμεν καθότι ἡμάρτομεν 12 μὴ γένηται
ὡσεὶ ἴσον θανάτῳ ὡσεὶ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον
ἐκ μήτρας μητρὸς καὶ κατεσθίει τὸ ἥμισυ τῶν
σαρκῶν αὐτῆς 13 καὶ ἐβόησεν Μωυσῆς πρὸς
κύριον λέγων ὁ θεός δέομαί σου ἴασαι αὐτήν
14 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν εἰ ὁ πατὴρ
αὐτῆς πτύων ἐνέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς
οὐκ ἐντραπήσεται ἑπτὰ ἡμέρας ἀφορισθήτω ἑπτὰ
ἡμέρας ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ μετὰ ταῦτα
εἰσελεύσεται 15 καὶ ἀφωρίσθη Μαριαμ ἔξω τῆς
παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῆρεν
ἕως ἐκαθαρίσθη Μαριαμ 16 καὶ μετὰ ταῦτα
ἐξῆρεν ὁ λαὸς ἐξ Ασηρωθ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ
ἐρήμῳ τοῦ Φαραν

13 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων 2 ἀπόστειλον σεαυτῷ ἄνδρας καὶ
κατασκεψάσθωσαν τὴν γῆν τῶν Χαναναίων ἣν
ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ισραηλ εἰς κατάσχεσιν
ἄνδρα ἕνα κατὰ φυλὴν κατὰ δήμους πατριῶν
αὐτῶν ἀποστελεῖς αὐτούς πάντα ἀρχηγὸν ἐξ
αὐτῶν 3 καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς ἐκ
τῆς ἐρήμου Φαραν διὰ φωνῆς κυρίου πάντες
ἄνδρες ἀρχηγοὶ υἱῶν Ισραηλ οὗτοι 4 καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα αὐτῶν τῆς φυλῆς Ρουβην Σαλαμιηλ υἱὸς
Ζακχουρ 5 τῆς φυλῆς Συμεων Σαφατ υἱὸς Σουρι 6
τῆς φυλῆς Ιουδα Χαλεβ υἱὸς Ιεφοννη 7 τῆς φυλῆς
Ισσαχαρ Ιγααλ υἱὸς Ιωσηφ 8 τῆς φυλῆς Εφραιμ
Αυση υἱὸς Ναυη 9 τῆς φυλῆς Βενιαμιν Φαλτι υἱὸς
Ραφου 10 τῆς φυλῆς Ζαβουλων Γουδιηλ υἱὸς
Σουδι 11 τῆς φυλῆς Ιωσηφ τῶν υἱῶν Μανασση
Γαδδι υἱὸς Σουσι 12 τῆς φυλῆς Δαν Αμιηλ υἱὸς
Γαμαλι 13 τῆς φυλῆς Ασηρ Σαθουρ υἱὸς Μιχαηλ 14
τῆς φυλῆς Νεφθαλι Ναβι υἱὸς Ιαβι 15 τῆς φυλῆς
Γαδ Γουδιηλ υἱὸς Μακχι 16 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν
ἀνδρῶν οὓς ἀπέστειλεν Μωυσῆς κατασκέψασθαι
τὴν γῆν καὶ ἐπωνόμασεν Μωυσῆς τὸν Αυση
υἱὸν Ναυη Ἰησοῦν 17 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς
Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν Χανααν καὶ
εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀνάβητε ταύτῃ τῇ ἐρήμῳ
καὶ ἀναβήσεσθε εἰς τὸ ὄρος 18 καὶ ὄψεσθε τὴν
γῆν τίς ἐστιν καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐγκαθήμενον

ἐπ’ αὐτῆς εἰ ἰσχυρότερός ἐστιν ἢ ἀσθενής εἰ
ὀλίγοι εἰσὶν ἢ πολλοί 19 καὶ τίς ἡ γῆ εἰς ἣν οὗτοι
ἐγκάθηνται ἐπ’ αὐτῆς εἰ καλή ἐστιν ἢ πονηρά
καὶ τίνες αἱ πόλεις εἰς ἃς οὗτοι κατοικοῦσιν ἐν
αὐταῖς εἰ ἐν τειχήρεσιν ἢ ἐν ἀτειχίστοις 20 καὶ
τίς ἡ γῆ εἰ πίων ἢ παρειμένη εἰ ἔστιν ἐν αὐτῇ
δένδρα ἢ οὒ καὶ προσκαρτερήσαντες λήμψεσθε
ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ αἱ ἡμέραι ἡμέραι
ἔαρος πρόδρομοι σταφυλῆς 21 καὶ ἀναβάντες
κατεσκέψαντο τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιν ἕως
Ρααβ εἰσπορευομένων Εφααθ 22 καὶ ἀνέβησαν
κατὰ τὴν ἔρημον καὶ ἦλθον ἕως Χεβρων καὶ
ἐκεῖ Αχιμαν καὶ Σεσσι καὶ Θελαμιν γενεαὶ Εναχ
καὶ Χεβρων ἑπτὰ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη πρὸ τοῦ
Τάνιν Αἰγύπτου 23 καὶ ἤλθοσαν ἕως Φάραγγος
βότρυος καὶ κατεσκέψαντο αὐτήν καὶ ἔκοψαν
ἐκεῖθεν κλῆμα καὶ βότρυν σταφυλῆς ἕνα ἐπ’
αὐτοῦ καὶ ἦραν αὐτὸν ἐπ’ ἀναφορεῦσιν καὶ ἀπὸ
τῶν ῥοῶν καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν 24 τὸν τόπον
ἐκεῖνον ἐπωνόμασαν Φάραγξ βότρυος διὰ τὸν
βότρυν ὃν ἔκοψαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ισραηλ 25 καὶ
ἀπέστρεψαν ἐκεῖθεν κατασκεψάμενοι τὴν γῆν
μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας 26 καὶ πορευθέντες
ἦλθον πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ πρὸς πᾶσαν
συναγωγὴν υἱῶν Ισραηλ εἰς τὴν ἔρημον Φαραν
Καδης καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς ῥῆμα καὶ πάσῃ τῇ
συναγωγῇ καὶ ἔδειξαν τὸν καρπὸν τῆς γῆς 27 καὶ
διηγήσαντο αὐτῷ καὶ εἶπαν ἤλθαμεν εἰς τὴν γῆν
εἰς ἣν ἀπέστειλας ἡμᾶς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
μέλι καὶ οὗτος ὁ καρπὸς αὐτῆς 28 ἀλλ’ ἢ ὅτι θρασὺ
τὸ ἔθνος τὸ κατοικοῦν ἐπ’ αὐτῆς καὶ αἱ πόλεις
ὀχυραὶ τετειχισμέναι καὶ μεγάλαι σφόδρα καὶ
τὴν γενεὰν Εναχ ἑωράκαμεν ἐκεῖ 29 καὶ Αμαληκ
κατοικεῖ ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς νότον καὶ ὁ Χετταῖος
καὶ ὁ Ευαῖος καὶ ὁ Ιεβουσαῖος καὶ ὁ Αμορραῖος
κατοικεῖ ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικεῖ
παρὰ θάλασσαν καὶ παρὰ τὸν Ιορδάνην ποταμόν
30 καὶ κατεσιώπησεν Χαλεβ τὸν λαὸν πρὸς
Μωυσῆν καὶ εἶπεν αὐτῷ οὐχί ἀλλὰ ἀναβάντες
ἀναβησόμεθα καὶ κατακληρονομήσομεν αὐτήν
ὅτι δυνατοὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτούς 31 καὶ οἱ
ἄνθρωποι οἱ συναναβάντες μετ’ αὐτοῦ εἶπαν οὐκ
ἀναβαίνομεν ὅτι οὐ μὴ δυνώμεθα ἀναβῆναι πρὸς
τὸ ἔθνος ὅτι ἰσχυρότερόν ἐστιν ἡμῶν μᾶλλον 32
καὶ ἐξήνεγκαν ἔκστασιν τῆς γῆς ἣν κατεσκέψαντο
αὐτήν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραηλ λέγοντες τὴν
γῆν ἣν παρήλθομεν αὐτὴν κατασκέψασθαι γῆ
κατέσθουσα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ’ αὐτῆς ἐστιν
πᾶς ὁ λαός ὃν ἑωράκαμεν ἐν αὐτῇ ἄνδρες
ὑπερμήκεις 33 καὶ ἐκεῖ ἑωράκαμεν τοὺς γίγαντας
καὶ ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ ἀκρίδες ἀλλὰ καὶ
οὕτως ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν

14 καὶ ἀναλαβοῦσα πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔδωκεν
φωνήν καὶ ἔκλαιεν ὁ λαὸς ὅλην τὴν νύκτα
ἐκείνην 2 καὶ διεγόγγυζον ἐπὶ Μωυσῆν καὶ
Ααρων πάντες οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ εἶπαν πρὸς
αὐτοὺς πᾶσα ἡ συναγωγή ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν
γῇ Αἰγύπτῳ ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ εἰ ἀπεθάνομεν
3 καὶ ἵνα τί κύριος εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν
ταύτην πεσεῖν ἐν πολέμῳ αἱ γυναῖκες ἡμῶν
καὶ τὰ παιδία ἔσονται εἰς διαρπαγήν νῦν οὖν
βέλτιον ἡμῖν ἐστιν ἀποστραφῆναι εἰς Αἴγυπτον
4 καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ δῶμεν ἀρχηγὸν
καὶ ἀποστρέψωμεν εἰς Αἴγυπτον 5 καὶ ἔπεσεν
Μωυσῆς καὶ Ααρων ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον
πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ισραηλ 6 Ἰησοῦς δὲ

ὁ τοῦ Ναυη καὶ Χαλεβ ὁ τοῦ Ιεφοννη τῶν
κατασκεψαμένων τὴν γῆν διέρρηξαν τὰ ἱμάτια
αὐτῶν **7** καὶ εἶπαν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν
Ισραηλ λέγοντες ἡ γῆ ἣν κατεσκεψάμεθα αὐτήν
ἀγαθή ἐστιν σφόδρα σφόδρα **8** εἰ αἱρετίζει ἡμᾶς
κύριος εἰσάξει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ δώσει
αὐτὴν ἡμῖν γῆ ἥτις ἐστὶν ῥέουσα γάλα καὶ μέλι **9**
ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ κυρίου μὴ ἀποστάται γίνεσθε ὑμεῖς
δὲ μὴ φοβηθῆτε τὸν λαὸν τῆς γῆς ὅτι κατάβρωμα
ἡμῖν ἐστιν ἀφέστηκεν γὰρ ὁ καιρὸς ἀπ’ αὐτῶν ὁ
δὲ κύριος ἐν ἡμῖν μὴ φοβηθῆτε αὐτούς **10** καὶ
εἶπεν πᾶσα ἡ συναγωγὴ καταλιθοβολῆσαι αὐτοὺς
ἐν λίθοις καὶ ἡ δόξα κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ
ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν πᾶσι τοῖς υἱοῖς
Ισραηλ **11** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἕως
τίνος παροξύνει με ὁ λαὸς οὗτος καὶ ἕως τίνος
οὐ πιστεύουσίν μοι ἐν πᾶσιν τοῖς σημείοις οἷς
ἐποίησα ἐν αὐτοῖς **12** πατάξω αὐτοὺς θανάτῳ
καὶ ἀπολῶ αὐτοὺς καὶ ποιήσω σὲ καὶ τὸν οἶκον
τοῦ πατρός σου εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ μᾶλλον
ἢ τοῦτο **13** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ
ἀκούσεται Αἴγυπτος ὅτι ἀνήγαγες τῇ ἰσχύι σου
τὸν λαὸν τοῦτον ἐξ αὐτῶν **14** ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ
κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀκηκόασιν ὅτι
σὺ εἶ κύριος ἐν τῷ λαῷ τούτῳ ὅστις ὀφθαλμοῖς
κατ’ ὀφθαλμοὺς ὀπτάζῃ κύριε καὶ ἡ νεφέλη σου
ἐφέστηκεν ἐπ’ αὐτῶν καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης
σὺ πορεύῃ πρότερος αὐτῶν τὴν ἡμέραν καὶ ἐν
στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα **15** καὶ ἐκτρίψεις τὸν
λαὸν τοῦτον ὡσεὶ ἄνθρωπον ἕνα καὶ ἐροῦσιν
τὰ ἔθνη ὅσοι ἀκηκόασιν τὸ ὄνομά σου λέγοντες
16 παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κύριον εἰσαγαγεῖν τὸν
λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς
κατέστρωσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ **17** καὶ νῦν
ὑψωθήτω ἡ ἰσχύς σου κύριε ὃν τρόπον εἶπας
λέγων **18** κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος
καὶ ἀληθινός ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ
ἁμαρτίας καὶ καθαρισμῷ οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον
ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως
τρίτης καὶ τετάρτης **19** ἄφες τὴν ἁμαρτίαν τῷ
λαῷ τούτῳ κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καθάπερ
ἵλεως αὐτοῖς ἐγένου ἀπ’ Αἰγύπτου ἕως τοῦ νῦν
20 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἵλεως αὐτοῖς
εἰμι κατὰ τὸ ῥῆμά σου **21** ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ καὶ ζῶν τὸ
ὄνομά μου καὶ ἐμπλήσει ἡ δόξα κυρίου πᾶσαν τὴν
γῆν **22** ὅτι πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ὁρῶντες τὴν δόξαν
μου καὶ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίησα ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν
τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ καὶ ἐπείρασάν με τοῦτο δέκατον
καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου τῆς φωνῆς **23** ἦ μὴν
οὐκ ὄψονται τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν
αὐτῶν ἀλλ’ ἢ τὰ τέκνα αὐτῶν ἅ ἐστιν μετ’ ἐμοῦ
ὧδε ὅσοι οὐκ οἴδασιν ἀγαθὸν οὐδὲ κακόν πᾶς
νεώτερος ἄπειρος τούτοις δώσω τὴν γῆν πάντες
δὲ οἱ παροξύναντές με οὐκ ὄψονται αὐτήν **24** ὁ
δὲ παῖς μου Χαλεβ ὅτι ἐγενήθη πνεῦμα ἕτερον
ἐν αὐτῷ καὶ ἐπηκολούθησέν μοι εἰσάξω αὐτὸν
εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσῆλθεν ἐκεῖ καὶ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ κληρονομήσει αὐτήν **25** ὁ δὲ Αμαληκ καὶ
ὁ Χαναναῖος κατοικοῦσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὔριον
ἐπιστράφητε ὑμεῖς καὶ ἀπάρατε εἰς τὴν ἔρημον
ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν **26** καὶ εἶπεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων **27** ἕως τίνος
τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην ἃ αὐτοὶ
γογγύζουσιν ἐναντίον ἐμοῦ τὴν γόγγυσιν τῶν
υἱῶν Ισραηλ ἣν ἐγόγγυσαν περὶ ὑμῶν ἀκήκοα
28 εἰπὸν αὐτοῖς ζῶ ἐγώ λέγει κύριος ἦ μὴν

ὃν τρόπον λελαλήκατε εἰς τὰ ὦτά μου οὕτως
ποιήσω ὑμῖν 29 ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ πεσεῖται
τὰ κῶλα ὑμῶν καὶ πᾶσα ἡ ἐπισκοπὴ ὑμῶν καὶ
οἱ κατηριθμημένοι ὑμῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω ὅσοι ἐγόγγυσαν ἐπ’ ἐμοί 30 εἰ ὑμεῖς
εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν γῆν ἐφ’ ἣν ἐξέτεινα τὴν
χεῖρά μου κατασκηνῶσαι ὑμᾶς ἐπ’ αὐτῆς ἀλλ’ ἢ
Χαλεβ υἱὸς Ιεφοννη καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη 31 καὶ
τὰ παιδία ἃ εἴπατε ἐν διαρπαγῇ ἔσεσθαι εἰσάξω
αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν καὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν
ἣν ὑμεῖς ἀπέστητε ἀπ’ αὐτῆς 32 καὶ τὰ κῶλα ὑμῶν
πεσεῖται ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ 33 οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν
ἔσονται νεμόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα
ἔτη καὶ ἀνοίσουσιν τὴν πορνείαν ὑμῶν ἕως ἂν
ἀναλωθῇ τὰ κῶλα ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ 34 κατὰ τὸν
ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ὅσας κατεσκέψασθε τὴν
γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ
λήμψεσθε τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν τεσσαράκοντα
ἔτη καὶ γνώσεσθε τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μου 35
ἐγὼ κύριος ἐλάλησα ἦ μὴν οὕτως ποιήσω τῇ
συναγωγῇ τῇ πονηρᾷ ταύτῃ τῇ ἐπισυνεσταμένῃ
ἐπ’ ἐμέ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἐξαναλωθήσονται
καὶ ἐκεῖ ἀποθανοῦνται 36 καὶ οἱ ἄνθρωποι οὓς
ἀπέστειλεν Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν
καὶ παραγενηθέντες διεγόγγυσαν κατ’ αὐτῆς
πρὸς τὴν συναγωγὴν ἐξενέγκαι ῥήματα πονηρὰ
περὶ τῆς γῆς 37 καὶ ἀπέθανον οἱ ἄνθρωποι οἱ
κατείπαντες κατὰ τῆς γῆς πονηρὰ ἐν τῇ πληγῇ
ἔναντι κυρίου 38 καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη καὶ
Χαλεβ υἱὸς Ιεφοννη ἔζησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων
ἐκείνων τῶν πεπορευμένων κατασκέψασθαι τὴν
γῆν 39 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τὰ ῥήματα ταῦτα
πρὸς πάντας υἱοὺς Ισραηλ καὶ ἐπένθησεν ὁ λαὸς
σφόδρα 40 καὶ ὀρθρίσαντες τὸ πρωὶ ἀνέβησαν εἰς
τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους λέγοντες ἰδοὺ οἵδε ἡμεῖς
ἀναβησόμεθα εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπεν κύριος ὅτι
ἡμάρτομεν 41 καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἵνα τί ὑμεῖς
παραβαίνετε τὸ ῥῆμα κυρίου οὐκ εὔοδα ἔσται
ὑμῖν 42 μὴ ἀναβαίνετε οὐ γάρ ἐστιν κύριος μεθ’
ὑμῶν καὶ πεσεῖσθε πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν
ὑμῶν 43 ὅτι ὁ Αμαληκ καὶ ὁ Χαναναῖος ἐκεῖ
ἔμπροσθεν ὑμῶν καὶ πεσεῖσθε μαχαίρᾳ οὗ εἵνεκεν
ἀπεστράφητε ἀπειθοῦντες κυρίῳ καὶ οὐκ ἔσται
κύριος ἐν ὑμῖν 44 καὶ διαβιασάμενοι ἀνέβησαν
ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους ἡ δὲ κιβωτὸς τῆς
διαθήκης κυρίου καὶ Μωυσῆς οὐκ ἐκινήθησαν ἐκ
τῆς παρεμβολῆς 45 καὶ κατέβη ὁ Αμαληκ καὶ ὁ
Χαναναῖος ὁ ἐγκαθήμενος ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ καὶ
ἐτρέψαντο αὐτοὺς καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως
Ερμαν καὶ ἀπεστράφησαν εἰς τὴν παρεμβολήν

15 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικήσεως
ὑμῶν ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν 3 καὶ ποιήσεις
ὁλοκαυτώματα κυρίῳ ὁλοκάρπωμα ἢ θυσίαν
μεγαλῦναι εὐχὴν ἢ καθ’ ἑκούσιον ἢ ἐν ταῖς
ἑορταῖς ὑμῶν ποιῆσαι ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ
εἰ μὲν ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀπὸ τῶν προβάτων 4
καὶ προσοίσει ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτοῦ
κυρίῳ θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον τοῦ οιφι
ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ιν 5 καὶ
οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ιν ποιήσετε
ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως ἢ ἐπὶ τῆς θυσίας τῷ
ἀμνῷ τῷ ἑνὶ ποιήσεις τοσοῦτο κάρπωμα ὀσμὴν
εὐωδίας τῷ κυρίῳ 6 καὶ τῷ κριῷ ὅταν ποιῆτε
αὐτὸν ἢ εἰς ὁλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν ποιήσεις

θυσίαν σεμιδάλεως δύο δέκατα ἀναπεποιημένης
ἐν ἐλαίῳ τὸ τρίτον τοῦ ιν 7 καὶ οἶνον εἰς
σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ ιν προσοίσετε εἰς ὀσμὴν
εὐωδίας κυρίῳ 8 ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν βοῶν ποιῆτε εἰς
ὁλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν μεγαλῦναι εὐχὴν ἢ εἰς
σωτήριον κυρίῳ 9 καὶ προσοίσει ἐπὶ τοῦ μόσχου
θυσίαν σεμιδάλεως τρία δέκατα ἀναπεποιημένης
ἐν ἐλαίῳ ἥμισυ τοῦ ιν 10 καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν
τὸ ἥμισυ τοῦ ιν κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ
11 οὕτως ποιήσεις τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ ἢ τῷ κριῷ
τῷ ἑνὶ ἢ τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ ἐκ τῶν προβάτων
ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν 12 κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὧν ἐὰν
ποιήσητε οὕτω ποιήσετε τῷ ἑνὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν
αὐτῶν 13 πᾶς ὁ αὐτόχθων ποιήσει οὕτως τοιαῦτα
προσενέγκαι καρπώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας
κυρίῳ 14 ἐὰν δὲ προσήλυτος ἐν ὑμῖν προσγένηται
ἐν τῇ γῇ ὑμῶν ἢ ὃς ἂν γένηται ἐν ὑμῖν ἐν
ταῖς γενεαῖς ὑμῶν καὶ ποιήσει κάρπωμα ὀσμὴν
εὐωδίας κυρίῳ ὃν τρόπον ποιεῖτε ὑμεῖς οὕτως
ποιήσει ἡ συναγωγὴ κυρίῳ 15 νόμος εἷς ἔσται
ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προσκειμένοις
ἐν ὑμῖν νόμος αἰώνιος εἰς γενεὰς ὑμῶν ὡς
ὑμεῖς καὶ ὁ προσήλυτος ἔσται ἔναντι κυρίου
16 νόμος εἷς ἔσται καὶ δικαίωμα ἓν ἔσται ὑμῖν
καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν ὑμῖν 17
καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 18
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν
ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ 19 καὶ ἔσται ὅταν ἔσθητε
ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἄρτων τῆς γῆς ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα
ἀφόρισμα κυρίῳ 20 ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν
ἄρτον ἀφαίρεμα ἀφοριεῖτε αὐτό ὡς ἀφαίρεμα
ἀπὸ ἅλω οὕτως ἀφελεῖτε αὐτόν 21 ἀπαρχὴν
φυράματος ὑμῶν καὶ δώσετε κυρίῳ ἀφαίρεμα
εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν 22 ὅταν δὲ διαμάρτητε
καὶ μὴ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας
ἃς ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν 23 καθὰ
συνέταξεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ἧς συνέταξεν κύριος πρὸς ὑμᾶς καὶ
ἐπέκεινα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν 24 καὶ ἔσται ἐὰν ἐξ
ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς γενηθῇ ἀκουσίως καὶ
ποιήσει πᾶσα ἡ συναγωγὴ μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν
ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας
κυρίῳ καὶ θυσίαν τούτου καὶ σπονδὴν αὐτοῦ
κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα
περὶ ἁμαρτίας 25 καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ
πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ισραηλ καὶ ἀφεθήσεται
αὐτοῖς ὅτι ἀκούσιόν ἐστιν καὶ αὐτοὶ ἤνεγκαν τὸ
δῶρον αὐτῶν κάρπωμα κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας
αὐτῶν ἔναντι κυρίου περὶ τῶν ἀκουσίων αὐτῶν
26 καὶ ἀφεθήσεται κατὰ πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν
Ισραηλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς
ὑμᾶς ὅτι παντὶ τῷ λαῷ ἀκούσιον 27 ἐὰν δὲ
ψυχὴ μία ἁμάρτῃ ἀκουσίως προσάξει αἶγα μίαν
ἐνιαυσίαν περὶ ἁμαρτίας 28 καὶ ἐξιλάσεται ὁ
ἱερεὺς περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἀκουσιασθείσης καὶ
ἁμαρτούσης ἀκουσίως ἔναντι κυρίου ἐξιλάσασθαι
περὶ αὐτοῦ 29 τῷ ἐγχωρίῳ ἐν υἱοῖς Ισραηλ καὶ
τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς νόμος
εἷς ἔσται αὐτοῖς ὃς ἂν ποιήσῃ ἀκουσίως 30
καὶ ψυχὴ ἥτις ποιήσει ἐν χειρὶ ὑπερηφανίας
ἀπὸ τῶν αὐτοχθόνων ἢ ἀπὸ τῶν προσηλύτων
τὸν θεὸν οὗτος παροξύνει ἐξολεθρευθήσεται
ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 31 ὅτι
τὸ ῥῆμα κυρίου ἐφαύλισεν καὶ τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ διεσκέδασεν ἐκτρίψει ἐκτριβήσεται ἡ

ψυχὴ ἐκείνη ἡ ἁμαρτία αὐτῆς ἐν αὐτῇ **32** καὶ
ἦσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εὗρον
ἄνδρα συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων
33 καὶ προσήγαγον αὐτὸν οἱ εὑρόντες αὐτὸν
συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν
υἱῶν Ισραηλ **34** καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακήν
οὐ γὰρ συνέκριναν τί ποιήσωσιν αὐτόν **35** καὶ
ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων θανάτῳ
θανατούσθω ὁ ἄνθρωπος λιθοβολήσατε αὐτὸν
λίθοις πᾶσα ἡ συναγωγή **36** καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν
πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ
ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ λίθοις
ἔξω τῆς παρεμβολῆς καθὰ συνέταξεν κύριος
τῷ Μωυσῇ **37** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων **38** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτοὺς καὶ ποιησάτωσαν ἑαυτοῖς κράσπεδα
ἐπὶ τὰ πτερύγια τῶν ἱματίων αὐτῶν εἰς τὰς
γενεὰς αὐτῶν καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὰ κράσπεδα
τῶν πτερυγίων κλῶσμα ὑακίνθινον **39** καὶ ἔσται
ὑμῖν ἐν τοῖς κρασπέδοις καὶ ὄψεσθε αὐτὰ καὶ
μνησθήσεσθε πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου καὶ
ποιήσετε αὐτὰς καὶ οὐ διαστραφήσεσθε ὀπίσω
τῶν διανοιῶν ὑμῶν καὶ ὀπίσω τῶν ὀφθαλμῶν
ὑμῶν ἐν οἷς ὑμεῖς ἐκπορνεύετε ὀπίσω αὐτῶν
40 ὅπως ἂν μνησθῆτε καὶ ποιήσητε πάσας τὰς
ἐντολάς μου καὶ ἔσεσθε ἅγιοι τῷ θεῷ ὑμῶν **41**
ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν θεός ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν

16 καὶ ἐλάλησεν Κορε υἱὸς Ισσααρ υἱοῦ Κααθ
υἱοῦ Λευι καὶ Δαθαν καὶ Αβιρων υἱοὶ Ελιαβ καὶ
Αυν υἱὸς Φαλεθ υἱοῦ Ρουβην **2** καὶ ἀνέστησαν
ἔναντι Μωυσῆ καὶ ἄνδρες τῶν υἱῶν Ισραηλ
πεντήκοντα καὶ διακόσιοι ἀρχηγοὶ συναγωγῆς
σύγκλητοι βουλῆς καὶ ἄνδρες ὀνομαστοί **3**
συνέστησαν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ εἶπαν
ἐχέτω ὑμῖν ὅτι πᾶσα ἡ συναγωγὴ πάντες ἅγιοι
καὶ ἐν αὐτοῖς κύριος καὶ διὰ τί κατανίστασθε ἐπὶ
τὴν συναγωγὴν κυρίου **4** καὶ ἀκούσας Μωυσῆς
ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον **5** καὶ ἐλάλησεν πρὸς Κορε
καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν συναγωγὴν λέγων
ἐπέσκεπται καὶ ἔγνω ὁ θεὸς τοὺς ὄντας αὐτοῦ
καὶ τοὺς ἁγίους καὶ προσηγάγετο πρὸς ἑαυτόν
καὶ οὓς ἐξελέξατο ἑαυτῷ προσηγάγετο πρὸς
ἑαυτόν **6** τοῦτο ποιήσατε λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς
πυρεῖα Κορε καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ **7**
καὶ ἐπίθετε ἐπ’ αὐτὰ πῦρ καὶ ἐπίθετε ἐπ’ αὐτὰ
θυμίαμα ἔναντι κυρίου αὔριον καὶ ἔσται ὁ ἀνήρ
ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος οὗτος ἅγιος ἱκανούσθω
ὑμῖν υἱοὶ Λευι **8** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Κορε
εἰσακούσατέ μου υἱοὶ Λευι **9** μὴ μικρόν ἐστιν
τοῦτο ὑμῖν ὅτι διέστειλεν ὁ θεὸς Ισραηλ ὑμᾶς ἐκ
συναγωγῆς Ισραηλ καὶ προσηγάγετο ὑμᾶς πρὸς
ἑαυτὸν λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς
κυρίου καὶ παρίστασθαι ἔναντι τῆς συναγωγῆς
λατρεύειν αὐτοῖς **10** καὶ προσηγάγετό σε καὶ
πάντας τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς Λευι μετὰ σοῦ
καὶ ζητεῖτε ἱερατεύειν **11** οὕτως σὺ καὶ πᾶσα ἡ
συναγωγή σου ἡ συνηθροισμένη πρὸς τὸν θεόν
καὶ Ααρων τίς ἐστιν ὅτι διαγογγύζετε κατ’ αὐτοῦ
12 καὶ ἀπέστειλεν Μωυσῆς καλέσαι Δαθαν καὶ
Αβιρων υἱοὺς Ελιαβ καὶ εἶπαν οὐκ ἀναβαίνομεν
13 μὴ μικρὸν τοῦτο ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ γῆς
ῥεούσης γάλα καὶ μέλι ἀποκτεῖναι ἡμᾶς ἐν τῇ
ἐρήμῳ ὅτι κατάρχεις ἡμῶν ἄρχων **14** εἰ καὶ εἰς

γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι εἰσήγαγες ἡμᾶς καὶ
ἔδωκας ἡμῖν κλῆρον ἀγροῦ καὶ ἀμπελῶνας τοὺς
ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἂν ἐξέκοψας
οὐκ ἀναβαίνομεν **15** καὶ ἐβαρυθύμησεν Μωυσῆς
σφόδρα καὶ εἶπεν πρὸς κύριον μὴ προσχῇς εἰς τὴν
θυσίαν αὐτῶν οὐκ ἐπιθύμημα οὐδενὸς αὐτῶν
εἴληφα οὐδὲ ἐκάκωσα οὐδένα αὐτῶν **16** καὶ εἶπεν
Μωυσῆς πρὸς Κορε ἁγίασον τὴν συναγωγήν σου
καὶ γίνεσθε ἕτοιμοι ἔναντι κυρίου σὺ καὶ αὐτοὶ
καὶ Ααρων αὔριον **17** καὶ λάβετε ἕκαστος τὸ
πυρεῖον αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσετε ἐπ’ αὐτὰ θυμίαμα
καὶ προσάξετε ἔναντι κυρίου ἕκαστος τὸ πυρεῖον
αὐτοῦ πεντήκοντα καὶ διακόσια πυρεῖα καὶ σὺ καὶ
Ααρων ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ **18** καὶ ἔλαβεν
ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκαν ἐπ’ αὐτὰ
πῦρ καὶ ἐπέβαλον ἐπ’ αὐτὸ θυμίαμα καὶ ἔστησαν
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
Μωυσῆς καὶ Ααρων **19** καὶ ἐπισυνέστησεν ἐπ’
αὐτοὺς Κορε τὴν πᾶσαν αὐτοῦ συναγωγὴν
παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ
ὤφθη ἡ δόξα κυρίου πάσῃ τῇ συναγωγῇ **20**
καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων
λέγων **21** ἀποσχίσθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς
ταύτης καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰς ἅπαξ **22**
καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπαν
θεὸς θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός εἰ
ἄνθρωπος εἷς ἥμαρτεν ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν
ὀργὴ κυρίου **23** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων **24** λάλησον τῇ συναγωγῇ λέγων
ἀναχωρήσατε κύκλῳ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς Κορε **25**
καὶ ἀνέστη Μωυσῆς καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαθαν καὶ
Αβιρων καὶ συνεπορεύθησαν μετ’ αὐτοῦ πάντες
οἱ πρεσβύτεροι Ισραηλ **26** καὶ ἐλάλησεν πρὸς
τὴν συναγωγὴν λέγων ἀποσχίσθητε ἀπὸ τῶν
σκηνῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν σκληρῶν τούτων
καὶ μὴ ἅπτεσθε ἀπὸ πάντων ὧν ἐστιν αὐτοῖς
μὴ συναπόλησθε ἐν πάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτῶν **27**
καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κορε κύκλῳ καὶ
Δαθαν καὶ Αβιρων ἐξῆλθον καὶ εἱστήκεισαν παρὰ
τὰς θύρας τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ ἡ ἀποσκευὴ
αὐτῶν **28** καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἐν τούτῳ γνώσεσθε
ὅτι κύριος ἀπέστειλέν με ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα
ταῦτα ὅτι οὐκ ἀπ’ ἐμαυτοῦ **29** εἰ κατὰ θάνατον
πάντων ἀνθρώπων ἀποθανοῦνται οὗτοι εἰ καὶ
κατ’ ἐπίσκεψιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπὴ
ἔσται αὐτῶν οὐχὶ κύριος ἀπέσταλκέν με **30** ἀλλ’
ἢ ἐν φάσματι δείξει κύριος καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ
τὸ στόμα αὐτῆς καταπίεται αὐτοὺς καὶ τοὺς
οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ πάντα
ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς καὶ καταβήσονται ζῶντες εἰς
ᾅδου καὶ γνώσεσθε ὅτι παρώξυναν οἱ ἄνθρωποι
οὗτοι τὸν κύριον **(Sheol h7585)** **31** ὡς δὲ ἐπαύσατο
λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐρράγη
ἡ γῆ ὑποκάτω αὐτῶν **32** καὶ ἠνοίχθη ἡ γῆ
καὶ κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν
καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας μετὰ
Κορε καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν **33** καὶ κατέβησαν
αὐτοὶ καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῶν ζῶντα εἰς ᾅδου καὶ
ἐκάλυψεν αὐτοὺς ἡ γῆ καὶ ἀπώλοντο ἐκ μέσου
τῆς συναγωγῆς **(Sheol h7585)** **34** καὶ πᾶς Ισραηλ οἱ
κύκλῳ αὐτῶν ἔφυγον ἀπὸ τῆς φωνῆς αὐτῶν
ὅτι λέγοντες μήποτε καταπίῃ ἡμᾶς ἡ γῆ **35**
καὶ πῦρ ἐξῆλθεν παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν
τοὺς πεντήκοντα καὶ διακοσίους ἄνδρας τοὺς
προσφέροντας τὸ θυμίαμα **36** καὶ εἶπεν κύριος

πρὸς Μωυσῆν 37 καὶ πρὸς Ελεαζαρ τὸν υἱὸν
Ααρων τὸν ἱερέα ἀνέλεσθε τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ
ἐκ μέσου τῶν κατακεκαυμένων καὶ τὸ πῦρ τὸ
ἀλλότριον τοῦτο σπεῖρον ἐκεῖ ὅτι ἡγίασαν 38
τὰ πυρεῖα τῶν ἁμαρτωλῶν τούτων ἐν ταῖς
ψυχαῖς αὐτῶν καὶ ποίησον αὐτὰ λεπίδας ἐλατάς
περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ ὅτι προσηνέχθησαν
ἔναντι κυρίου καὶ ἡγιάσθησαν καὶ ἐγένοντο
εἰς σημεῖον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ 39 καὶ ἔλαβεν
Ελεαζαρ υἱὸς Ααρων τοῦ ἱερέως τὰ πυρεῖα τὰ
χαλκᾶ ὅσα προσήνεγκαν οἱ κατακεκαυμένοι
καὶ προσέθηκαν αὐτὰ περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ
40 μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ὅπως ἂν
μὴ προσέλθῃ μηθεὶς ἀλλογενής ὃς οὐκ ἔστιν
ἐκ τοῦ σπέρματος Ααρων ἐπιθεῖναι θυμίαμα
ἔναντι κυρίου καὶ οὐκ ἔσται ὥσπερ Κορε καὶ
ἡ ἐπισύστασις αὐτοῦ καθὰ ἐλάλησεν κύριος ἐν
χειρὶ Μωυσῆ 41 καὶ ἐγόγγυσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ τῇ
ἐπαύριον ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγοντες ὑμεῖς
ἀπεκτάγκατε τὸν λαὸν κυρίου 42 καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ ἐπισυστρέφεσθαι τὴν συναγωγὴν ἐπὶ Μωυσῆν
καὶ Ααρων καὶ ὥρμησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου καὶ τήνδε ἐκάλυψεν αὐτὴν ἡ νεφέλη
καὶ ὤφθη ἡ δόξα κυρίου 43 καὶ εἰσῆλθεν Μωυσῆς
καὶ Ααρων κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου 44 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
καὶ Ααρων λέγων 45 ἐκχωρήσατε ἐκ μέσου τῆς
συναγωγῆς ταύτης καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰς
ἅπαξ καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν 46 καὶ
εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων λαβὲ τὸ πυρεῖον καὶ
ἐπίθες ἐπ’ αὐτὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ
ἐπίβαλε ἐπ’ αὐτὸ θυμίαμα καὶ ἀπένεγκε τὸ τάχος
εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν
ἐξῆλθεν γὰρ ὀργὴ ἀπὸ προσώπου κυρίου ἦρκται
θραύειν τὸν λαόν 47 καὶ ἔλαβεν Ααρων καθάπερ
ἐλάλησεν αὐτῷ Μωυσῆς καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν
συναγωγήν καὶ ἤδη ἐνῆρκτο ἡ θραῦσις ἐν τῷ
λαῷ καὶ ἐπέβαλεν τὸ θυμίαμα καὶ ἐξιλάσατο περὶ
τοῦ λαοῦ 48 καὶ ἔστη ἀνὰ μέσον τῶν τεθνηκότων
καὶ τῶν ζώντων καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις 49 καὶ
ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ θραύσει τέσσαρες
καὶ δέκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι χωρὶς τῶν
τεθνηκότων ἕνεκεν Κορε 50 καὶ ἐπέστρεψεν
Ααρων πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις

17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ λαβὲ παρ’
αὐτῶν ῥάβδον ῥάβδον κατ’ οἴκους πατριῶν
παρὰ πάντων τῶν ἀρχόντων αὐτῶν κατ’ οἴκους
πατριῶν αὐτῶν δώδεκα ῥάβδους καὶ ἑκάστου
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου
αὐτοῦ 3 καὶ τὸ ὄνομα Ααρων ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς
ῥάβδου Λευι ἔστιν γὰρ ῥάβδος μία κατὰ φυλὴν
οἴκου πατριῶν αὐτῶν δώσουσιν 4 καὶ θήσεις
αὐτὰς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου κατέναντι
τοῦ μαρτυρίου ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖ
5 καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος ὃν ἐὰν ἐκλέξωμαι
αὐτόν ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ἐκβλαστήσει καὶ περιελῶ
ἀπ’ ἐμοῦ τὸν γογγυσμὸν τῶν υἱῶν Ισραηλ ἃ
αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐφ’ ὑμῖν 6 καὶ ἐλάλησεν
Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἔδωκαν αὐτῷ
πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ῥάβδον τῷ ἄρχοντι τῷ
ἑνὶ ῥάβδον κατὰ ἄρχοντα κατ’ οἴκους πατριῶν
αὐτῶν δώδεκα ῥάβδους καὶ ἡ ῥάβδος Ααρων
ἀνὰ μέσον τῶν ῥάβδων αὐτῶν 7 καὶ ἀπέθηκεν
Μωυσῆς τὰς ῥάβδους ἔναντι κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ

τοῦ μαρτυρίου 8 καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ
εἰσῆλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων εἰς τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου καὶ ἰδοὺ ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος
Ααρων εἰς οἶκον Λευι καὶ ἐξήνεγκεν βλαστὸν
καὶ ἐξήνθησεν ἄνθη καὶ ἐβλάστησεν κάρυα 9
καὶ ἐξήνεγκεν Μωυσῆς πάσας τὰς ῥάβδους ἀπὸ
προσώπου κυρίου πρὸς πάντας υἱοὺς Ισραηλ καὶ
εἶδον καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ
10 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἀπόθες τὴν
ῥάβδον Ααρων ἐνώπιον τῶν μαρτυρίων εἰς
διατήρησιν σημεῖον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνηκόων
καὶ παυσάσθω ὁ γογγυσμὸς αὐτῶν ἀπ’ ἐμοῦ καὶ
οὐ μὴ ἀποθάνωσιν 11 καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς
καὶ Ααρων καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ
οὕτως ἐποίησαν 12 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ
πρὸς Μωυσῆν λέγοντες ἰδοὺ ἐξανηλώμεθα
ἀπολώλαμεν παρανηλώμεθα 13 πᾶς ὁ ἁπτόμενος
τῆς σκηνῆς κυρίου ἀποθνῄσκει ἕως εἰς τέλος
ἀποθάνωμεν

18 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ααρων λέγων σὺ καὶ
οἱ υἱοί σου καὶ ὁ οἶκος πατριᾶς σου λήμψεσθε
τὰς ἁμαρτίας τῶν ἁγίων καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί
σου λήμψεσθε τὰς ἁμαρτίας τῆς ἱερατείας ὑμῶν
2 καὶ τοὺς ἀδελφούς σου φυλὴν Λευι δῆμον
τοῦ πατρός σου προσαγάγου πρὸς σεαυτόν καὶ
προστεθήτωσάν σοι καὶ λειτουργείτωσάν σοι
καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ ἀπέναντι τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 3 καὶ φυλάξονται τὰς
φυλακάς σου καὶ τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς πλὴν
πρὸς τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον
οὐ προσελεύσονται καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται καὶ
οὗτοι καὶ ὑμεῖς 4 καὶ προστεθήσονται πρὸς
σὲ καὶ φυλάξονται τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας
τῆς σκηνῆς καὶ ὁ ἀλλογενὴς οὐ προσελεύσεται
πρὸς σέ 5 καὶ φυλάξεσθε τὰς φυλακὰς τῶν
ἁγίων καὶ τὰς φυλακὰς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ
οὐκ ἔσται θυμὸς ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ 6 καὶ
ἐγὼ εἴληφα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν τοὺς Λευίτας
ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ισραηλ δόμα δεδομένον
κυρίῳ λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου 7 καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ
σοῦ διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ὑμῶν κατὰ
πάντα τρόπον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ ἔνδοθεν
τοῦ καταπετάσματος καὶ λειτουργήσετε τὰς
λειτουργίας δόμα τῆς ἱερατείας ὑμῶν καὶ ὁ
ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανεῖται 8
καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Ααρων καὶ ἐγὼ ἰδοὺ
δέδωκα ὑμῖν τὴν διατήρησιν τῶν ἀπαρχῶν ἀπὸ
πάντων τῶν ἡγιασμένων μοι παρὰ τῶν υἱῶν
Ισραηλ σοὶ δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας καὶ τοῖς
υἱοῖς σου μετὰ σέ νόμιμον αἰώνιον 9 καὶ τοῦτο
ἔστω ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἡγιασμένων ἁγίων τῶν
καρπωμάτων ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτῶν
καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θυσιασμάτων αὐτῶν καὶ
ἀπὸ πάσης πλημμελείας αὐτῶν καὶ ἀπὸ πασῶν
τῶν ἁμαρτιῶν ὅσα ἀποδιδόασίν μοι ἀπὸ πάντων
τῶν ἁγίων σοὶ ἔσται καὶ τοῖς υἱοῖς σου 10 ἐν τῷ
ἁγίῳ τῶν ἁγίων φάγεσθε αὐτά πᾶν ἀρσενικὸν
φάγεται αὐτά σὺ καὶ οἱ υἱοί σου ἅγια ἔσται σοι
11 καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἀπαρχὴ δομάτων αὐτῶν
ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιθεμάτων τῶν υἱῶν Ισραηλ
σοὶ δέδωκα αὐτὰ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς
θυγατράσιν σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον πᾶς
καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά 12 πᾶσα
ἀπαρχὴ ἐλαίου καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ οἴνου καὶ σίτου

ἀπαρχὴ αὐτῶν ὅσα ἂν δῶσι τῷ κυρίῳ σοὶ δέδωκα
αὐτά 13 τὰ πρωτογενήματα πάντα ὅσα ἐν τῇ γῇ
αὐτῶν ὅσα ἂν ἐνέγκωσιν κυρίῳ σοὶ ἔσται πᾶς
καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά 14 πᾶν
ἀνατεθεματισμένον ἐν υἱοῖς Ισραηλ σοὶ ἔσται
15 καὶ πᾶν διανοῖγον μήτραν ἀπὸ πάσης σαρκός
ἃ προσφέρουσιν κυρίῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως
κτήνους σοὶ ἔσται ἀλλ᾽ ἢ λύτροις λυτρωθήσεται
τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ πρωτότοκα
τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων λυτρώσῃ 16 καὶ
ἡ λύτρωσις αὐτοῦ ἀπὸ μηνιαίου ἡ συντίμησις
πέντε σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον εἴκοσι
ὄβολοί εἰσιν 17 πλὴν πρωτότοκα μόσχων καὶ
πρωτότοκα προβάτων καὶ πρωτότοκα αἰγῶν οὐ
λυτρώσῃ ἅγιά ἐστιν καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν προσχεεῖς
πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸ στέαρ ἀνοίσεις
κάρπωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ 18 καὶ τὰ κρέα
ἔσται σοί καθὰ καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος
καὶ κατὰ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν σοὶ ἔσται 19
πᾶν ἀφαίρεμα τῶν ἁγίων ὅσα ἂν ἀφέλωσιν οἱ
υἱοὶ Ισραηλ κυρίῳ σοὶ δέδωκα καὶ τοῖς υἱοῖς
σου καὶ ταῖς θυγατράσιν σου μετὰ σοῦ νόμιμον
αἰώνιον διαθήκη ἁλὸς αἰωνίου ἐστὶν ἔναντι
κυρίου σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ 20 καὶ
ἐλάλησεν κύριος πρὸς Ααρων ἐν τῇ γῇ αὐτῶν
οὐ κληρονομήσεις καὶ μερὶς οὐκ ἔσται σοι ἐν
αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ μερίς σου καὶ κληρονομία σου
ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ισραηλ 21 καὶ τοῖς υἱοῖς
Λευι ἰδοὺ δέδωκα πᾶν ἐπιδέκατον ἐν Ισραηλ ἐν
κλήρῳ ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν ὅσα αὐτοὶ
λειτουργοῦσιν λειτουργίαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου 22 καὶ οὐ προσελεύσονται ἔτι οἱ υἱοὶ
Ισραηλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαβεῖν
ἁμαρτίαν θανατηφόρον 23 καὶ λειτουργήσει ὁ
Λευίτης αὐτὸς τὴν λειτουργίαν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου καὶ αὐτοὶ λήμψονται τὰ ἁμαρτήματα
αὐτῶν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν
καὶ ἐν μέσῳ υἱῶν Ισραηλ οὐ κληρονομήσουσιν
κληρονομίαν 24 ὅτι τὰ ἐπιδέκατα τῶν υἱῶν
Ισραηλ ὅσα ἂν ἀφορίσωσιν κυρίῳ ἀφαίρεμα
δέδωκα τοῖς Λευίταις ἐν κλήρῳ διὰ τοῦτο εἴρηκα
αὐτοῖς ἐν μέσῳ υἱῶν Ισραηλ οὐ κληρονομήσουσιν
κλῆρον 25 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων 26 καὶ τοῖς Λευίταις λαλήσεις καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ισραηλ
τὸ ἐπιδέκατον ὃ δέδωκα ὑμῖν παρ᾽ αὐτῶν ἐν
κλήρῳ καὶ ἀφελεῖτε ὑμεῖς ἀπ᾽ αὐτοῦ ἀφαίρεμα
κυρίῳ ἐπιδέκατον ἀπὸ τοῦ ἐπιδεκάτου 27 καὶ
λογισθήσεται ὑμῖν τὰ ἀφαιρέματα ὑμῶν ὡς σῖτος
ἀπὸ ἅλω καὶ ἀφαίρεμα ἀπὸ ληνοῦ 28 οὕτως
ἀφελεῖτε καὶ ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἀφαιρεμάτων κυρίου
ἀπὸ πάντων ἐπιδεκάτων ὑμῶν ὅσα ἐὰν λάβητε
παρὰ τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ δώσετε ἀπ᾽ αὐτῶν
ἀφαίρεμα κυρίῳ Ααρων τῷ ἱερεῖ 29 ἀπὸ πάντων
τῶν δομάτων ὑμῶν ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα κυρίῳ ἢ
ἀπὸ πάντων τῶν ἀπαρχῶν τὸ ἡγιασμένον ἀπ᾽
αὐτοῦ 30 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ὅταν ἀφαιρῆτε
τὴν ἀπαρχὴν ἀπ᾽ αὐτοῦ καὶ λογισθήσεται τοῖς
Λευίταις ὡς γένημα ἀπὸ ἅλω καὶ ὡς γένημα ἀπὸ
ληνοῦ 31 καὶ ἔδεσθε αὐτὸ ἐν παντὶ τόπῳ ὑμεῖς
καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν ὅτι μισθὸς οὗτος ὑμῖν ἐστιν
ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου 32 καὶ οὐ λήμψεσθε δι᾽ αὐτὸ ἁμαρτίαν
ὅτι ἂν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ᾽ αὐτοῦ καὶ τὰ
ἅγια τῶν υἱῶν Ισραηλ οὐ βεβηλώσετε ἵνα μὴ
ἀποθάνητε

19 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ
Ααρων λέγων 2 αὕτη ἡ διαστολὴ τοῦ νόμου
ὅσα συνέταξεν κύριος λέγων λάλησον τοῖς υἱοῖς
Ισραηλ καὶ λαβέτωσαν πρὸς σὲ δάμαλιν πυρρὰν
ἄμωμον ἥτις οὐκ ἔχει ἐν αὐτῇ μῶμον καὶ ᾗ
οὐκ ἐπεβλήθη ἐπ᾽ αὐτὴν ζυγός 3 καὶ δώσεις
αὐτὴν πρὸς Ελεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ ἐξάξουσιν
αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν
καὶ σφάξουσιν αὐτὴν ἐνώπιον αὐτοῦ 4 καὶ
λήμψεται Ελεαζαρ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς καὶ
ῥανεῖ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἑπτάκις 5
καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐναντίον αὐτοῦ καὶ
τὸ δέρμα καὶ τὰ κρέα αὐτῆς καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς
σὺν τῇ κόπρῳ αὐτῆς κατακαυθήσεται 6 καὶ
λήμψεται ὁ ἱερεὺς ξύλον κέδρινον καὶ ὕσσωπον
καὶ κόκκινον καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς μέσον τοῦ
κατακαύματος τῆς δαμάλεως 7 καὶ πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς καὶ λούσεται τὸ σῶμα
αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς
τὴν παρεμβολήν καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ὁ ἱερεὺς
ἕως ἑσπέρας 8 καὶ ὁ κατακαίων αὐτὴν πλυνεῖ
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ
καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 9 καὶ συνάξει
ἄνθρωπος καθαρὸς τὴν σποδὸν τῆς δαμάλεως
καὶ ἀποθήσει ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον
καθαρόν καὶ ἔσται τῇ συναγωγῇ υἱῶν Ισραηλ εἰς
διατήρησιν ὕδωρ ῥαντισμοῦ ἅγνισμά ἐστιν 10
καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια ὁ συνάγων τὴν σποδιὰν τῆς
δαμάλεως καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας καὶ
ἔσται τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ τοῖς προσκειμένοις
προσηλύτοις νόμιμον αἰώνιον 11 ὁ ἁπτόμενος τοῦ
τεθνηκότος πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου ἀκάθαρτος
ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας 12 οὗτος ἁγνισθήσεται τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ
καθαρὸς ἔσται ἐὰν δὲ μὴ ἀφαγνισθῇ τῇ ἡμέρᾳ
τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ οὐ καθαρὸς
ἔσται 13 πᾶς ὁ ἁπτόμενος τοῦ τεθνηκότος ἀπὸ
ψυχῆς ἀνθρώπου ἐὰν ἀποθάνῃ καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ
τὴν σκηνὴν κυρίου ἐμίανεν ἐκτριβήσεται ἡ
ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ισραηλ ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ
περιερραντίσθη ἐπ᾽ αὐτόν ἀκάθαρτός ἐστιν ἔτι
ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν 14 καὶ οὗτος
ὁ νόμος ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ ἐν οἰκίᾳ πᾶς
ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὅσα ἐστὶν
ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀκάθαρτα ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας 15
καὶ πᾶν σκεῦος ἀνεῳγμένον ὅσα οὐχὶ δεσμὸν
καταδέδεται ἐπ᾽ αὐτῷ ἀκάθαρτά ἐστιν 16 καὶ
πᾶς ὃς ἐὰν ἅψηται ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου
τραυματίου ἢ νεκροῦ ἢ ὀστέου ἀνθρωπίνου ἢ
μνήματος ἑπτὰ ἡμέρας ἀκάθαρτος ἔσται 17 καὶ
λήμψονται τῷ ἀκαθάρτῳ ἀπὸ τῆς σποδιᾶς τῆς
κατακεκαυμένης τοῦ ἁγνισμοῦ καὶ ἐκχεοῦσιν
ἐπ᾽ αὐτὴν ὕδωρ ζῶν εἰς σκεῦος 18 καὶ λήμψεται
ὕσσωπον καὶ βάψει εἰς τὸ ὕδωρ ἀνὴρ καθαρὸς
καὶ περιρρανεῖ ἐπὶ τὸν οἶκον καὶ ἐπὶ τὰ σκεύη
καὶ ἐπὶ τὰς ψυχάς ὅσαι ἐὰν ὦσιν ἐκεῖ καὶ ἐπὶ
τὸν ἡμμένον τοῦ ὀστέου τοῦ ἀνθρωπίνου ἢ τοῦ
τραυματίου ἢ τοῦ τεθνηκότος ἢ τοῦ μνήματος 19
καὶ περιρρανεῖ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
καὶ ἀφαγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ
πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 20 καὶ ἄνθρωπος ὃς
ἐὰν μιανθῇ καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ ἐξολεθρευθήσεται
ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ὅτι τὰ

ἅγια κυρίου ἐμίανεν ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ
περιερραντίσθη ἐπ᾽ αὐτόν ἀκάθαρτός ἐστιν 21 καὶ
ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον καὶ ὁ περιρραίνων
ὕδωρ ῥαντισμοῦ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ὁ
ἁπτόμενος τοῦ ὕδατος τοῦ ῥαντισμοῦ ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας 22 καὶ παντός οὗ ἐὰν ἅψηται
αὐτοῦ ὁ ἀκάθαρτος ἀκάθαρτον ἔσται καὶ ἡ ψυχὴ
ἡ ἁπτομένη ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας

20 καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ Ισραηλ πᾶσα ἡ συναγωγή
εἰς τὴν ἔρημον Σιν ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ καὶ
κατέμεινεν ὁ λαὸς ἐν Καδης καὶ ἐτελεύτησεν
ἐκεῖ Μαριαμ καὶ ἐτάφη ἐκεῖ 2 καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ
τῇ συναγωγῇ καὶ ἠθροίσθησαν ἐπὶ Μωυσῆν
καὶ Ααρων 3 καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς
Μωυσῆν λέγοντες ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν τῇ
ἀπωλείᾳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἔναντι κυρίου 4
καὶ ἵνα τί ἀνηγάγετε τὴν συναγωγὴν κυρίου
εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ
κτήνη ἡμῶν 5 καὶ ἵνα τί τοῦτο ἀνηγάγετε ἡμᾶς
ἐξ Αἰγύπτου παραγενέσθαι εἰς τὸν τόπον τὸν
πονηρὸν τοῦτον τόπος οὗ οὐ σπείρεται οὐδὲ συκαῖ
οὐδὲ ἄμπελοι οὐδὲ ῥόαι οὐδὲ ὕδωρ ἐστὶν πιεῖν 6
καὶ ἦλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων ἀπὸ προσώπου
τῆς συναγωγῆς ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον καὶ ὤφθη ἡ
δόξα κυρίου πρὸς αὐτούς 7 καὶ ἐλάλησεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων 8 λαβὲ τὴν ῥάβδον καὶ
ἐκκλησίασον τὴν συναγωγὴν σὺ καὶ Ααρων ὁ
ἀδελφός σου καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν πέτραν
ἔναντι αὐτῶν καὶ δώσει τὰ ὕδατα αὐτῆς καὶ
ἐξοίσετε αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας καὶ ποτιεῖτε
τὴν συναγωγὴν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν 9 καὶ ἔλαβεν
Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν ἀπέναντι κυρίου καθὰ
συνέταξεν κύριος 10 καὶ ἐξεκκλησίασεν Μωυσῆς
καὶ Ααρων τὴν συναγωγὴν ἀπέναντι τῆς πέτρας
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀκούσατέ μου οἱ ἀπειθεῖς
μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξομεν ὑμῖν ὕδωρ 11
καὶ ἐπάρας Μωυσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπάταξεν
τὴν πέτραν τῇ ῥάβδῳ δίς καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολύ
καὶ ἔπιεν ἡ συναγωγὴ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν 12 καὶ
εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων ὅτι οὐκ
ἐπιστεύσατε ἁγιάσαι με ἐναντίον υἱῶν Ισραηλ
διὰ τοῦτο οὐκ εἰσάξετε ὑμεῖς τὴν συναγωγὴν
ταύτην εἰς τὴν γῆν ἣν δέδωκα αὐτοῖς 13 τοῦτο
ὕδωρ ἀντιλογίας ὅτι ἐλοιδορήθησαν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ ἔναντι κυρίου καὶ ἡγιάσθη ἐν αὐτοῖς
14 καὶ ἀπέστειλεν Μωυσῆς ἀγγέλους ἐκ Καδης
πρὸς βασιλέα Εδωμ λέγων τάδε λέγει ὁ ἀδελφός
σου Ισραηλ σὺ ἐπίστῃ πάντα τὸν μόχθον τὸν
εὑρόντα ἡμᾶς 15 καὶ κατέβησαν οἱ πατέρες ἡμῶν
εἰς Αἴγυπτον καὶ παρῳκήσαμεν ἐν Αἰγύπτῳ
ἡμέρας πλείους καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι
καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν 16 καὶ ἀνεβοήσαμεν
πρὸς κύριον καὶ εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς
ἡμῶν καὶ ἀποστείλας ἄγγελον ἐξήγαγεν ἡμᾶς
ἐξ Αἰγύπτου καὶ νῦν ἐσμεν ἐν Καδης πόλει ἐκ
μέρους τῶν ὁρίων σου 17 παρελευσόμεθα διὰ
τῆς γῆς σου οὐ διελευσόμεθα δι᾽ ἀγρῶν οὐδὲ δι᾽
ἀμπελώνων οὐδὲ πιόμεθα ὕδωρ ἐκ λάκκου σου
ὁδῷ βασιλικῇ πορευσόμεθα οὐκ ἐκκλινοῦμεν
δεξιὰ οὐδὲ εὐώνυμα ἕως ἂν παρέλθωμεν τὰ ὅριά
σου 18 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Εδωμ οὐ διελεύσῃ
δι᾽ ἐμοῦ εἰ δὲ μή ἐν πολέμῳ ἐξελεύσομαι εἰς
συνάντησίν σοι 19 καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ
Ισραηλ παρὰ τὸ ὄρος παρελευσόμεθα ἐὰν δὲ τοῦ
ὕδατός σου πίωμεν ἐγώ τε καὶ τὰ κτήνη δώσω

τιμήν σοι ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα οὐδέν ἐστιν παρὰ τὸ
ὄρος παρελευσόμεθα **20** ὁ δὲ εἶπεν οὐ διελεύσῃ
δι᾽ ἐμοῦ καὶ ἐξῆλθεν Εδωμ εἰς συνάντησιν αὐτῷ
ἐν ὄχλῳ βαρεῖ καὶ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ **21** καὶ οὐκ
ἠθέλησεν Εδωμ δοῦναι τῷ Ισραηλ παρελθεῖν
διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ καὶ ἐξέκλινεν Ισραηλ ἀπ᾽
αὐτοῦ **22** καὶ ἀπῆραν ἐκ Καδης καὶ παρεγένοντο
οἱ υἱοὶ Ισραηλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς Ωρ τὸ ὄρος
23 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων ἐν
Ωρ τῷ ὄρει ἐπὶ τῶν ὁρίων γῆς Εδωμ λέγων **24**
προστεθήτω Ααρων πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὅτι
οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν δέδωκα τοῖς
υἱοῖς Ισραηλ διότι παρωξύνατέ με ἐπὶ τοῦ ὕδατος
τῆς λοιδορίας **25** λαβὲ τὸν Ααρων καὶ Ελεαζαρ
τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἀναβίβασον αὐτοὺς εἰς Ωρ
τὸ ὄρος ἔναντι πάσης τῆς συναγωγῆς **26** καὶ
ἔκδυσον Ααρων τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἔνδυσον
Ελεαζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ Ααρων προστεθεὶς
ἀποθανέτω ἐκεῖ **27** καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καθὰ
συνέταξεν κύριος καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν εἰς
Ωρ τὸ ὄρος ἐναντίον πάσης τῆς συναγωγῆς
28 καὶ ἐξέδυσεν Ααρων τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ
ἐνέδυσεν αὐτὰ Ελεαζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ
ἀπέθανεν Ααρων ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους καὶ
κατέβη Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ἐκ τοῦ ὄρους **29**
καὶ εἶδεν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὅτι ἀπελύθη Ααρων
καὶ ἔκλαυσαν τὸν Ααρων τριάκοντα ἡμέρας πᾶς
οἶκος Ισραηλ

21 καὶ ἤκουσεν ὁ Χανανις βασιλεὺς Αραδ ὁ
κατοικῶν κατὰ τὴν ἔρημον ἦλθεν γὰρ Ισραηλ
ὁδὸν Αθαριν καὶ ἐπολέμησεν πρὸς Ισραηλ καὶ
κατεπρονόμευσαν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν **2**
καὶ ηὔξατο Ισραηλ εὐχὴν κυρίῳ καὶ εἶπεν
ἐάν μοι παραδῷς τὸν λαὸν τοῦτον ὑποχείριον
ἀναθεματιῶ αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ **3**
καὶ εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς Ισραηλ καὶ
παρέδωκεν τὸν Χανανιν ὑποχείριον αὐτοῦ καὶ
ἀνεθεμάτισεν αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ καὶ
ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου ἀνάθεμα
4 καὶ ἀπάραντες ἐξ Ωρ τοῦ ὄρους ὁδὸν ἐπὶ
θάλασσαν ἐρυθρὰν περιεκύκλωσαν γῆν Εδωμ καὶ
ὠλιγοψύχησεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ὁδῷ **5** καὶ κατελάλει
ὁ λαὸς πρὸς τὸν θεὸν καὶ κατὰ Μωυσῆ λέγοντες
ἵνα τί ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖναι
ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρτος οὐδὲ ὕδωρ
ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν προσώχθισεν ἐν τῷ ἄρτῳ τῷ
διακένῳ **6** καὶ ἀπέστειλεν κύριος εἰς τὸν λαὸν
τοὺς ὄφεις τοὺς θανατοῦντας καὶ ἔδακνον τὸν
λαόν καὶ ἀπέθανεν λαὸς πολὺς τῶν υἱῶν Ισραηλ
7 καὶ παραγενόμενος ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν
ἔλεγον ὅτι ἡμάρτομεν ὅτι κατελαλήσαμεν κατὰ
τοῦ κυρίου καὶ κατὰ σοῦ εὖξαι οὖν πρὸς κύριον
καὶ ἀφελέτω ἀφ᾽ ἡμῶν τὸν ὄφιν καὶ ηὔξατο
Μωυσῆς πρὸς κύριον περὶ τοῦ λαοῦ **8** καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν ποίησον σεαυτῷ ὄφιν
καὶ θὲς αὐτὸν ἐπὶ σημείου καὶ ἔσται ἐὰν δάκῃ
ὄφις ἄνθρωπον πᾶς ὁ δεδηγμένος ἰδὼν αὐτὸν
ζήσεται **9** καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς ὄφιν χαλκοῦν
καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ σημείου καὶ ἐγένετο ὅταν
ἔδακνεν ὄφις ἄνθρωπον καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν
ὄφιν τὸν χαλκοῦν καὶ ἔζη **10** καὶ ἀπῆραν οἱ
υἱοὶ Ισραηλ καὶ παρενέβαλον ἐν Ωβωθ **11** καὶ
ἐξάραντες ἐξ Ωβωθ παρενέβαλον ἐν Αχελγαι ἐκ
τοῦ πέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἥ ἐστιν κατὰ πρόσωπον
Μωαβ κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου **12** ἐκεῖθεν ἀπῆραν
καὶ παρενέβαλον εἰς φάραγγα Ζαρετ **13** καὶ

ἐκεῖθεν ἀπάραντες παρενέβαλον εἰς τὸ πέραν
Αρνων ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῶν ὁρίων
τῶν Αμορραίων ἔστιν γὰρ Αρνων ὅρια Μωαβ ἀνὰ
μέσον Μωαβ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Αμορραίου **14**
διὰ τοῦτο λέγεται ἐν βιβλίῳ πόλεμος τοῦ κυρίου
τὴν Ζωοβ ἐφλόγισεν καὶ τοὺς χειμάρρους Αρνων
15 καὶ τοὺς χειμάρρους κατέστησεν κατοικίσαι
Ηρ καὶ πρόσκειται τοῖς ὁρίοις Μωαβ **16** καὶ
ἐκεῖθεν τὸ φρέαρ τοῦτό ἐστιν τὸ φρέαρ ὃ εἶπεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν συνάγαγε τὸν λαόν καὶ
δώσω αὐτοῖς ὕδωρ πιεῖν **17** τότε ᾖσεν Ισραηλ
τὸ ᾆσμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ φρέατος ἐξάρχετε αὐτῷ
18 φρέαρ ὤρυξαν αὐτὸ ἄρχοντες ἐξελατόμησαν
αὐτὸ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν ἐν τῷ
κυριεῦσαι αὐτῶν καὶ ἀπὸ φρέατος εἰς Μανθαναιν
19 καὶ ἀπὸ Μανθαναιν εἰς Νααλιηλ καὶ ἀπὸ
Νααλιηλ εἰς Βαμωθ **20** καὶ ἀπὸ Βαμωθ εἰς νάπην
ἥ ἐστιν ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ ἀπὸ κορυφῆς τοῦ
λελαξευμένου τὸ βλέπον κατὰ πρόσωπον τῆς
ἐρήμου **21** καὶ ἀπέστειλεν Μωυσῆς πρέσβεις πρὸς
Σηων βασιλέα Αμορραίων λόγοις εἰρηνικοῖς
λέγων **22** παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου τῇ
ὁδῷ πορευσόμεθα οὐκ ἐκκλινοῦμεν οὔτε εἰς
ἀγρὸν οὔτε εἰς ἀμπελῶνα οὐ πιόμεθα ὕδωρ ἐκ
φρέατός σου ὁδῷ βασιλικῇ πορευσόμεθα ἕως
παρέλθωμεν τὰ ὅριά σου **23** καὶ οὐκ ἔδωκεν
Σηων τῷ Ισραηλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ
καὶ συνήγαγεν Σηων πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ
καὶ ἐξῆλθεν παρατάξασθαι τῷ Ισραηλ εἰς τὴν
ἔρημον καὶ ἦλθεν εἰς Ιασσα καὶ παρετάξατο τῷ
Ισραηλ **24** καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ισραηλ φόνῳ
μαχαίρης καὶ κατεκυρίευσαν τῆς γῆς αὐτοῦ ἀπὸ
Αρνων ἕως Ιαβοκ ἕως υἱῶν Αμμαν ὅτι Ιαζηρ ὅρια
υἱῶν Αμμων ἐστίν **25** καὶ ἔλαβεν Ισραηλ πάσας
τὰς πόλεις ταύτας καὶ κατῴκησεν Ισραηλ ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσιν τῶν Αμορραίων ἐν Εσεβων
καὶ ἐν πάσαις ταῖς συγκυρούσαις αὐτῇ **26** ἔστιν
γὰρ Εσεβων πόλις Σηων τοῦ βασιλέως τῶν
Αμορραίων καὶ οὗτος ἐπολέμησεν βασιλέα Μωαβ
τὸ πρότερον καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ
ἀπὸ Αροηρ ἕως Αρνων **27** διὰ τοῦτο ἐροῦσιν οἱ
αἰνιγματισταί ἔλθετε εἰς Εσεβων ἵνα οἰκοδομηθῇ
καὶ κατασκευασθῇ πόλις Σηων **28** ὅτι πῦρ ἐξῆλθεν
ἐξ Εσεβων φλὸξ ἐκ πόλεως Σηων καὶ κατέφαγεν
ἕως Μωαβ καὶ κατέπιεν στήλας Αρνων **29** οὐαί
σοι Μωαβ ἀπώλου λαὸς Χαμως ἀπεδόθησαν
οἱ υἱοὶ αὐτῶν διασῴζεσθαι καὶ αἱ θυγατέρες
αὐτῶν αἰχμάλωτοι τῷ βασιλεῖ τῶν Αμορραίων
Σηων **30** καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται Εσεβων
ἕως Δαιβων καὶ αἱ γυναῖκες ἔτι προσεξέκαυσαν
πῦρ ἐπὶ Μωαβ **31** κατῴκησεν δὲ Ισραηλ ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσιν τῶν Αμορραίων **32** καὶ
ἀπέστειλεν Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν Ιαζηρ
καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ τὰς κώμας αὐτῆς
καὶ ἐξέβαλον τὸν Αμορραῖον τὸν κατοικοῦντα
ἐκεῖ **33** καὶ ἐπιστρέψαντες ἀνέβησαν ὁδὸν τὴν
εἰς Βασαν καὶ ἐξῆλθεν Ωγ βασιλεὺς τῆς Βασαν
εἰς συνάντησιν αὐτοῖς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς
πόλεμον εἰς Εδραϊν **34** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν μὴ φοβηθῇς αὐτόν ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου
παραδέδωκα αὐτὸν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ
πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ποιήσεις αὐτῷ καθὼς
ἐποίησας τῷ Σηων βασιλεῖ τῶν Αμορραίων ὃς
κατῴκει ἐν Εσεβων **35** καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ

ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ ζωγρείαν καὶ
ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν

22 καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ισραηλ παρενέβαλον
ἐπὶ δυσμῶν Μωαβ παρὰ τὸν Ιορδάνην κατὰ
Ιεριχω **2** καὶ ἰδὼν Βαλακ υἱὸς Σεπφωρ πάντα ὅσα
ἐποίησεν Ισραηλ τῷ Αμορραίῳ **3** καὶ ἐφοβήθη
Μωαβ τὸν λαὸν σφόδρα ὅτι πολλοὶ ἦσαν καὶ
προσώχθισεν Μωαβ ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ισραηλ
4 καὶ εἶπεν Μωαβ τῇ γερουσίᾳ Μαδιαμ νῦν
ἐκλείξει ἡ συναγωγὴ αὕτη πάντας τοὺς κύκλῳ
ἡμῶν ὡς ἐκλείξαι ὁ μόσχος τὰ χλωρὰ ἐκ τοῦ
πεδίου καὶ Βαλακ υἱὸς Σεπφωρ βασιλεὺς Μωαβ
ἦν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον **5** καὶ ἀπέστειλεν
πρέσβεις πρὸς Βαλααμ υἱὸν Βεωρ Φαθουρα ὅ
ἐστιν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γῆς υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ
καλέσαι αὐτὸν λέγων ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ
Αἰγύπτου καὶ ἰδοὺ κατεκάλυψεν τὴν ὄψιν τῆς
γῆς καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου **6** καὶ νῦν
δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον ὅτι ἰσχύει
οὗτος ἢ ἡμεῖς ἐὰν δυνώμεθα πατάξαι ἐξ αὐτῶν
καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ὅτι οἶδα οὓς ἐὰν
εὐλογήσῃς σύ εὐλόγηνται καὶ οὓς ἐὰν καταράσῃ
σύ κεκατήρανται **7** καὶ ἐπορεύθη ἡ γερουσία
Μωαβ καὶ ἡ γερουσία Μαδιαμ καὶ τὰ μαντεῖα
ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ ἦλθον πρὸς Βαλααμ
καὶ εἶπαν αὐτῷ τὰ ῥήματα Βαλακ **8** καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτούς καταλύσατε αὐτοῦ τὴν νύκτα καὶ
ἀποκριθήσομαι ὑμῖν πράγματα ἃ ἐὰν λαλήσῃ
κύριος πρός με καὶ κατέμειναν οἱ ἄρχοντες Μωαβ
παρὰ Βαλααμ **9** καὶ ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλααμ
καὶ εἶπεν αὐτῷ τί οἱ ἄνθρωποι οὗτοι παρὰ σοί
10 καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς τὸν θεόν Βαλακ υἱὸς
Σεπφωρ βασιλεὺς Μωαβ ἀπέστειλεν αὐτοὺς πρός
με λέγων **11** ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου
καὶ ἰδοὺ κεκάλυφεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς καὶ οὗτος
ἐγκάθηται ἐχόμενός μου καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί
μοι αὐτόν εἰ ἄρα δυνήσομαι πατάξαι αὐτὸν
καὶ ἐκβαλῶ αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς **12** καὶ εἶπεν ὁ
θεὸς πρὸς Βαλααμ οὐ πορεύσῃ μετ’ αὐτῶν οὐδὲ
καταράσῃ τὸν λαόν ἔστιν γὰρ εὐλογημένος **13**
καὶ ἀναστὰς Βαλααμ τὸ πρωὶ εἶπεν τοῖς ἄρχουσιν
Βαλακ ἀποτρέχετε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν οὐκ
ἀφίησίν με ὁ θεὸς πορεύεσθαι μεθ’ ὑμῶν **14** καὶ
ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες Μωαβ ἦλθον πρὸς Βαλακ
καὶ εἶπαν οὐ θέλει Βαλααμ πορευθῆναι μεθ’ ἡμῶν
15 καὶ προσέθετο Βαλακ ἔτι ἀποστεῖλαι ἄρχοντας
πλείους καὶ ἐντιμοτέρους τούτων **16** καὶ ἦλθον
πρὸς Βαλααμ καὶ λέγουσιν αὐτῷ τάδε λέγει
Βαλακ ὁ τοῦ Σεπφωρ ἀξιῶ σε μὴ ὀκνήσῃς ἐλθεῖν
πρός με **17** ἐντίμως γὰρ τιμήσω σε καὶ ὅσα ἐὰν
εἴπῃς ποιήσω σοι καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν
λαὸν τοῦτον **18** καὶ ἀπεκρίθη Βαλααμ καὶ εἶπεν
τοῖς ἄρχουσιν Βαλακ ἐὰν δῷ μοι Βαλακ πλήρη τὸν
οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου οὐ δυνήσομαι
παραβῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου τοῦ θεοῦ ποιῆσαι
αὐτὸ μικρὸν ἢ μέγα ἐν τῇ διανοίᾳ μου **19** καὶ νῦν
ὑπομείνατε αὐτοῦ καὶ ὑμεῖς τὴν νύκτα ταύτην
καὶ γνώσομαι τί προσθήσει κύριος λαλῆσαι πρός
με **20** καὶ ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλααμ νυκτὸς καὶ
εἶπεν αὐτῷ εἰ καλέσαι σε πάρεισιν οἱ ἄνθρωποι
οὗτοι ἀναστὰς ἀκολούθησον αὐτοῖς ἀλλὰ τὸ
ῥῆμα ὃ ἂν λαλήσω πρὸς σέ τοῦτο ποιήσεις **21**
καὶ ἀναστὰς Βαλααμ τὸ πρωὶ ἐπέσαξεν τὴν ὄνον
αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη μετὰ τῶν ἀρχόντων Μωαβ
22 καὶ ὠργίσθη θυμῷ ὁ θεὸς ὅτι ἐπορεύθη αὐτός
καὶ ἀνέστη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐνδιαβάλλειν

αὐτόν καὶ αὐτὸς ἐπιβεβήκει ἐπὶ τῆς ὄνου αὐτοῦ
καὶ δύο παῖδες αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ **23** καὶ ἰδοῦσα
ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ ἀνθεστηκότα ἐν
τῇ ὁδῷ καὶ τὴν ῥομφαίαν ἐσπασμένην ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐξέκλινεν ἡ ὄνος ἐκ τῆς ὁδοῦ
καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον καὶ ἐπάταξεν τὴν
ὄνον τῇ ῥάβδῳ τοῦ εὐθῦναι αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ
24 καὶ ἔστη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς αὔλαξιν
τῶν ἀμπέλων φραγμὸς ἐντεῦθεν καὶ φραγμὸς
ἐντεῦθεν **25** καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ
θεοῦ προσέθλιψεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον καὶ
ἀπέθλιψεν τὸν πόδα Βαλααμ καὶ προσέθετο ἔτι
μαστίξαι αὐτήν **26** καὶ προσέθετο ὁ ἄγγελος τοῦ
θεοῦ καὶ ἀπελθὼν ὑπέστη ἐν τόπῳ στενῷ εἰς ὃν
οὐκ ἦν ἐκκλῖναι δεξιὰν οὐδὲ ἀριστεράν **27** καὶ
ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ συνεκάθισεν
ὑποκάτω Βαλααμ καὶ ἐθυμώθη Βαλααμ καὶ
ἔτυπτεν τὴν ὄνον τῇ ῥάβδῳ **28** καὶ ἤνοιξεν ὁ
θεὸς τὸ στόμα τῆς ὄνου καὶ λέγει τῷ Βαλααμ
τί ἐποίησά σοι ὅτι πέπαικάς με τοῦτο τρίτον **29**
καὶ εἶπεν Βαλααμ τῇ ὄνῳ ὅτι ἐμπέπαιχάς μοι
καὶ εἰ εἶχον μάχαιραν ἐν τῇ χειρί μου ἤδη ἂν
ἐξεκέντησά σε **30** καὶ λέγει ἡ ὄνος τῷ Βαλααμ οὐκ
ἐγὼ ἡ ὄνος σου ἐφ’ ἧς ἐπέβαινες ἀπὸ νεότητός
σου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας μὴ ὑπεροράσει
ὑπεριδοῦσα ἐποίησά σοι οὕτως ὁ δὲ εἶπεν οὐχί **31**
ἀπεκάλυψεν δὲ ὁ θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς Βαλααμ
καὶ ὁρᾷ τὸν ἄγγελον κυρίου ἀνθεστηκότα ἐν τῇ
ὁδῷ καὶ τὴν μάχαιραν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ καὶ κύψας προσεκύνησεν τῷ προσώπῳ
αὐτοῦ **32** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ διὰ
τί ἐπάταξας τὴν ὄνον σου τοῦτο τρίτον καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ ἐξῆλθον εἰς διαβολήν σου ὅτι οὐκ ἀστεία
ἡ ὁδός σου ἐναντίον μου **33** καὶ ἰδοῦσά με ἡ
ὄνος ἐξέκλινεν ἀπ’ ἐμοῦ τρίτον τοῦτο καὶ εἰ μὴ
ἐξέκλινεν νῦν οὖν σὲ μὲν ἀπέκτεινα ἐκείνην
δὲ περιεποιησάμην **34** καὶ εἶπεν Βαλααμ τῷ
ἀγγέλῳ κυρίου ἡμάρτηκα οὐ γὰρ ἠπιστάμην ὅτι
σύ μοι ἀνθέστηκας ἐν τῇ ὁδῷ εἰς συνάντησιν
καὶ νῦν εἰ μή σοι ἀρέσκει ἀποστραφήσομαι **35**
καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ πρὸς Βαλααμ
συμπορεύθητι μετὰ τῶν ἀνθρώπων πλὴν τὸ ῥῆμα
ὃ ἐὰν εἴπω πρὸς σέ τοῦτο φυλάξῃ λαλῆσαι καὶ
ἐπορεύθη Βαλααμ μετὰ τῶν ἀρχόντων Βαλακ **36**
καὶ ἀκούσας Βαλακ ὅτι ἥκει Βαλααμ ἐξῆλθεν
εἰς συνάντησιν αὐτῷ εἰς πόλιν Μωαβ ἥ ἐστιν
ἐπὶ τῶν ὁρίων Αρνων ὅ ἐστιν ἐκ μέρους τῶν
ὁρίων **37** καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ οὐχὶ
ἀπέστειλα πρὸς σὲ καλέσαι σε διὰ τί οὐκ ἤρχου
πρός με ὄντως οὐ δυνήσομαι τιμῆσαί σε **38** καὶ
εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ ἰδοὺ ἥκω πρὸς σέ νῦν
δυνατὸς ἔσομαι λαλῆσαί τι τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν βάλῃ
ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα μου τοῦτο λαλήσω **39** καὶ
ἐπορεύθη Βαλααμ μετὰ Βαλακ καὶ ἦλθον εἰς
πόλεις ἐπαύλεων **40** καὶ ἔθυσεν Βαλακ πρόβατα
καὶ μόσχους καὶ ἀπέστειλεν τῷ Βαλααμ καὶ τοῖς
ἄρχουσι τοῖς μετ’ αὐτοῦ **41** καὶ ἐγενήθη πρωὶ
καὶ παραλαβὼν Βαλακ τὸν Βαλααμ ἀνεβίβασεν
αὐτὸν ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ Βααλ καὶ ἔδειξεν αὐτῷ
ἐκεῖθεν μέρος τι τοῦ λαοῦ

23 καὶ εἶπεν Βαλααμ τῷ Βαλακ οἰκοδόμησόν
μοι ἐνταῦθα ἑπτὰ βωμοὺς καὶ ἑτοίμασόν μοι
ἐνταῦθα ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριούς **2** καὶ
ἐποίησεν Βαλακ ὃν τρόπον εἶπεν αὐτῷ Βαλααμ
καὶ ἀνήνεγκεν μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν **3**
καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ παράστηθι ἐπὶ τῆς

θυσίας σου καὶ πορεύσομαι εἴ μοι φανεῖται ὁ θεὸς
ἐν συναντήσει καὶ ῥῆμα ὃ ἐάν μοι δείξῃ ἀναγγελῶ
σοι καὶ παρέστη Βαλακ ἐπὶ τῆς θυσίας αὐτοῦ
καὶ Βαλααμ ἐπορεύθη ἐπερωτῆσαι τὸν θεὸν καὶ
ἐπορεύθη εὐθεῖαν **4** καὶ ἐφάνη ὁ θεὸς τῷ Βαλααμ
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Βαλααμ τοὺς ἑπτὰ βωμοὺς
ἡτοίμασα καὶ ἀνεβίβασα μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ
τὸν βωμόν **5** καὶ ἐνέβαλεν ὁ θεὸς ῥῆμα εἰς τὸ
στόμα Βαλααμ καὶ εἶπεν ἐπιστραφεὶς πρὸς Βαλακ
οὕτως λαλήσεις **6** καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν καὶ
ὅδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῶν ὁλοκαυτωμάτων αὐτοῦ
καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωαβ μετ' αὐτοῦ **7** καὶ
ἐγενήθη πνεῦμα θεοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἀναλαβὼν
τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ἐκ Μεσοποταμίας
μετεπέμψατό με Βαλακ βασιλεὺς Μωαβ ἐξ ὀρέων
ἀπ' ἀνατολῶν λέγων δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν
Ιακωβ καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν Ισραηλ
8 τί ἀράσωμαι ὃν μὴ καταρᾶται κύριος ἢ τί
καταράσωμαι ὃν μὴ καταρᾶται ὁ θεός **9** ὅτι
ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ὄψομαι αὐτὸν καὶ ἀπὸ
βουνῶν προσνοήσω αὐτόν ἰδοὺ λαὸς μόνος
κατοικήσει καὶ ἐν ἔθνεσιν οὐ συλλογισθήσεται
10 τίς ἐξηκριβάσατο τὸ σπέρμα Ιακωβ καὶ τίς
ἐξαριθμήσεται δήμους Ισραηλ ἀποθάνοι ἡ ψυχή
μου ἐν ψυχαῖς δικαίων καὶ γένοιτο τὸ σπέρμα μου
ὡς τὸ σπέρμα τούτων **11** καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς
Βαλααμ τί πεποίηκάς μοι εἰς κατάρασιν ἐχθρῶν
μου κέκληκά σε καὶ ἰδοὺ εὐλόγηκας εὐλογίαν
12 καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ οὐχὶ ὅσα ἐὰν
ἐμβάλῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα μου τοῦτο φυλάξω
λαλῆσαι **13** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Βαλακ δεῦρο
ἔτι μετ' ἐμοῦ εἰς τόπον ἄλλον ἐξ ὧν οὐκ ὄψῃ
αὐτὸν ἐκεῖθεν ἀλλ' ἢ μέρος τι αὐτοῦ ὄψῃ πάντας
δὲ οὐ μὴ ἴδῃς καὶ κατάρασαί μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν
14 καὶ παρέλαβεν αὐτὸν εἰς ἀγροῦ σκοπιὰν ἐπὶ
κορυφὴν λελαξευμένου καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ
ἑπτὰ βωμοὺς καὶ ἀνεβίβασεν μόσχον καὶ κριὸν
ἐπὶ τὸν βωμόν **15** καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ
παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου ἐγὼ δὲ πορεύσομαι
ἐπερωτῆσαι τὸν θεόν **16** καὶ συνήντησεν ὁ θεὸς
τῷ Βαλααμ καὶ ἐνέβαλεν ῥῆμα εἰς τὸ στόμα
αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀποστράφητι πρὸς Βαλακ καὶ
τάδε λαλήσεις **17** καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν καὶ
ὅδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως αὐτοῦ
καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωαβ μετ' αὐτοῦ καὶ
εἶπεν αὐτῷ Βαλακ τί ἐλάλησεν κύριος **18** καὶ
ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ἀνάστηθι
Βαλακ καὶ ἄκουε ἐνώτισαι μάρτυς υἱὸς Σεπφωρ
19 οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ θεὸς διαρτηθῆναι οὐδὲ
ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι αὐτὸς εἴπας
οὐχὶ ποιήσει λαλήσει καὶ οὐχὶ ἐμμενεῖ **20** ἰδοὺ
εὐλογεῖν παρείλημμαι εὐλογήσω καὶ οὐ μὴ
ἀποστρέψω **21** οὐκ ἔσται μόχθος ἐν Ιακωβ οὐδὲ
ὀφθήσεται πόνος ἐν Ισραηλ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ τὰ ἔνδοξα ἀρχόντων ἐν αὐτῷ **22**
θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ὡς δόξα
μονοκέρωτος αὐτῷ **23** οὐ γάρ ἐστιν οἰωνισμὸς
ἐν Ιακωβ οὐδὲ μαντεία ἐν Ισραηλ κατὰ καιρὸν
ῥηθήσεται Ιακωβ καὶ τῷ Ισραηλ τί ἐπιτελέσει
ὁ θεός **24** ἰδοὺ λαὸς ὡς σκύμνος ἀναστήσεται
καὶ ὡς λέων γαυριωθήσεται οὐ κοιμηθήσεται
ἕως φάγῃ θήραν καὶ αἷμα τραυματιῶν πίεται **25**
καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ οὔτε κατάραις
καταράσῃ μοι αὐτὸν οὔτε εὐλογῶν μὴ εὐλογήσῃς
αὐτόν **26** καὶ ἀποκριθεὶς Βαλααμ εἶπεν τῷ Βαλακ
οὐκ ἐλάλησά σοι λέγων τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν λαλήσῃ

ὁ θεός τοῦτο ποιήσω 27 καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς
Βαλααμ δεῦρο παραλάβω σε εἰς τόπον ἄλλον εἰ
ἀρέσει τῷ θεῷ καὶ καταρᾶσαί μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν
28 καὶ παρέλαβεν Βαλακ τὸν Βαλααμ ἐπὶ κορυφὴν
τοῦ Φογωρ τὸ παρατεῖνον εἰς τὴν ἔρημον 29
καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ οἰκοδόμησόν μοι
ὧδε ἑπτὰ βωμοὺς καὶ ἑτοίμασόν μοι ὧδε ἑπτὰ
μόσχους καὶ ἑπτὰ κριούς 30 καὶ ἐποίησεν Βαλακ
καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Βαλααμ καὶ ἀνήνεγκεν
μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν

24 καὶ ἰδὼν Βαλααμ ὅτι καλόν ἐστιν ἔναντι
κυρίου εὐλογεῖν τὸν Ισραηλ οὐκ ἐπορεύθη
κατὰ τὸ εἰωθὸς εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς
καὶ ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν
ἔρημον 2 καὶ ἐξάρας Βαλααμ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ καθορᾷ τὸν Ισραηλ ἐστρατοπεδευκότα
κατὰ φυλάς καὶ ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ ἐν αὐτῷ
3 καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν
φησὶν Βαλααμ υἱὸς Βεωρ φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ
ἀληθινῶς ὁρῶν 4 φησὶν ἀκούων λόγια θεοῦ ὅστις
ὅρασιν θεοῦ εἶδεν ἐν ὕπνῳ ἀποκεκαλυμμένοι
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ 5 ὡς καλοί σου οἱ οἶκοι
Ιακωβ αἱ σκηναί σου Ισραηλ 6 ὡσεὶ νάπαι
σκιάζουσαι καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν
καὶ ὡσεὶ σκηναί ἃς ἔπηξεν κύριος ὡσεὶ κέδροι
παρ’ ὕδατα 7 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ
σπέρματος αὐτοῦ καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν
καὶ ὑψωθήσεται ἢ Γωγ βασιλεία αὐτοῦ καὶ
αὐξηθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ 8 θεὸς ὡδήγησεν
αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ
ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ πάχη αὐτῶν
ἐκμυελιεῖ καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει
ἐχθρόν 9 κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων
καὶ ὡς σκύμνος τίς ἀναστήσει αὐτόν οἱ
εὐλογοῦντές σε εὐλόγηνται καὶ οἱ καταρώμενοί
σε κεκατήρανται 10 καὶ ἐθυμώθη Βαλακ ἐπὶ
Βαλααμ καὶ συνεκρότησεν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ
καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ καταρᾶσθαι τὸν
ἐχθρόν μου κέκληκά σε καὶ ἰδοὺ εὐλογῶν
εὐλόγησας τρίτον τοῦτο 11 νῦν οὖν φεῦγε εἰς
τὸν τόπον σου εἶπα τιμήσω σε καὶ νῦν ἐστέρησέν
σε κύριος τῆς δόξης 12 καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς
Βαλακ οὐχὶ καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου οὓς ἀπέστειλας
πρός με ἐλάλησα λέγων 13 ἐάν μοι δῷ Βαλακ
πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου οὐ
δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου ποιῆσαι
αὐτὸ πονηρὸν ἢ καλὸν παρ’ ἐμαυτοῦ ὅσα ἐὰν
εἴπῃ ὁ θεός ταῦτα ἐρῶ 14 καὶ νῦν ἰδοὺ ἀποτρέχω
εἰς τὸν τόπον μου δεῦρο συμβουλεύσω σοι τί
ποιήσει ὁ λαὸς οὗτος τὸν λαόν σου ἐπ’ ἐσχάτου
τῶν ἡμερῶν 15 καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν
αὐτοῦ εἶπεν φησὶν Βαλααμ υἱὸς Βεωρ φησὶν ὁ
ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὁρῶν 16 ἀκούων λόγια
θεοῦ ἐπιστάμενος ἐπιστήμην παρὰ ὑψίστου καὶ
ὅρασιν θεοῦ ἰδὼν ἐν ὕπνῳ ἀποκεκαλυμμένοι οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ 17 δείξω αὐτῷ καὶ οὐχὶ νῦν
μακαρίζω καὶ οὐκ ἐγγίζει ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ
Ιακωβ καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ισραηλ καὶ
θραύσει τοὺς ἀρχηγοὺς Μωαβ καὶ προνομεύσει
πάντας υἱοὺς Σηθ 18 καὶ ἔσται Εδωμ κληρονομία
καὶ ἔσται κληρονομία Ησαυ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ καὶ
Ισραηλ ἐποίησεν ἐν ἰσχύι 19 καὶ ἐξεγερθήσεται
ἐξ Ιακωβ καὶ ἀπολεῖ σῳζόμενον ἐκ πόλεως
20 καὶ ἰδὼν τὸν Αμαληκ καὶ ἀναλαβὼν τὴν
παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ἀρχὴ ἐθνῶν Αμαληκ
καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται 21 καὶ ἰδὼν

τὸν Καιναῖον καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν
αὐτοῦ εἶπεν ἰσχυρὰ ἡ κατοικία σου καὶ ἐὰν
θῇς ἐν πέτρᾳ τὴν νοσσιάν σου 22 καὶ ἐὰν
γένηται τῷ Βεωρ νεοσσιὰ πανουργίας Ἀσσύριοί
σε αἰχμαλωτεύσουσιν 23 καὶ ἰδὼν τὸν Ωγ καὶ
ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ὦ ὦ τίς
ζήσεται ὅταν θῇ ταῦτα ὁ θεός 24 καὶ ἐξελεύσεται
ἐκ χειρὸς Κιτιαίων καὶ κακώσουσιν Ασσουρ καὶ
κακώσουσιν Εβραίους καὶ αὐτοὶ ὁμοθυμαδὸν
ἀπολοῦνται 25 καὶ ἀναστὰς Βαλααμ ἀπῆλθεν
ἀποστραφεὶς εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ Βαλακ
ἀπῆλθεν πρὸς ἑαυτόν

25 καὶ κατέλυσεν Ισραηλ ἐν Σαττιν καὶ
ἐβεβηλώθη ὁ λαὸς ἐκπορνεῦσαι εἰς τὰς θυγατέρας
Μωαβ 2 καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς ἐπὶ ταῖς θυσίαις
τῶν εἰδώλων αὐτῶν καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς τῶν
θυσιῶν αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν 3 καὶ ἐτελέσθη Ισραηλ τῷ Βεελφεγωρ
καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος τῷ Ισραηλ 4 καὶ εἶπεν
κύριος τῷ Μωυσῇ λαβὲ πάντας τοὺς ἀρχηγοὺς
τοῦ λαοῦ καὶ παραδειγμάτισον αὐτοὺς κυρίῳ
ἀπέναντι τοῦ ἡλίου καὶ ἀποστραφήσεται ὀργὴ
θυμοῦ κυρίου ἀπὸ Ισραηλ 5 καὶ εἶπεν Μωυσῆς
ταῖς φυλαῖς Ισραηλ ἀποκτείνατε ἕκαστος τὸν
οἰκεῖον αὐτοῦ τὸν τετελεσμένον τῷ Βεελφεγωρ
6 καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ισραηλ ἐλθὼν
προσήγαγεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν
Μαδιανῖτιν ἐναντίον Μωυσῆ καὶ ἔναντι πάσης
συναγωγῆς υἱῶν Ισραηλ αὐτοὶ δὲ ἔκλαιον παρὰ
τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 7 καὶ ἰδὼν
Φινεες υἱὸς Ελεαζαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως
ἐξανέστη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς καὶ λαβὼν
σειρομάστην ἐν τῇ χειρὶ 8 εἰσῆλθεν ὀπίσω τοῦ
ἀνθρώπου τοῦ Ισραηλίτου εἰς τὴν κάμινον καὶ
ἀπεκέντησεν ἀμφοτέρους τόν τε ἄνθρωπον τὸν
Ισραηλίτην καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς μήτρας
αὐτῆς καὶ ἐπαύσατο ἡ πληγὴ ἀπὸ υἱῶν Ισραηλ 9
καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ πληγῇ τέσσαρες
καὶ εἴκοσι χιλιάδες 10 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων 11 Φινεες υἱὸς Ελεαζαρ υἱοῦ
Ααρων τοῦ ἱερέως κατέπαυσεν τὸν θυμόν μου
ἀπὸ υἱῶν Ισραηλ ἐν τῷ ζηλῶσαί μου τὸν ζῆλον
ἐν αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐξανήλωσα τοὺς υἱοὺς Ισραηλ
ἐν τῷ ζήλῳ μου 12 οὕτως εἰπόν ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι
αὐτῷ διαθήκην εἰρήνης 13 καὶ ἔσται αὐτῷ καὶ
τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν διαθήκη ἱερατείας
αἰωνία ἀνθ' ὧν ἐζήλωσεν τῷ θεῷ αὐτοῦ καὶ
ἐξιλάσατο περὶ τῶν υἱῶν Ισραηλ 14 τὸ δὲ ὄνομα
τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ισραηλίτου τοῦ πεπληγότος
ὃς ἐπλήγη μετὰ τῆς Μαδιανίτιδος Ζαμβρι υἱὸς
Σαλω ἄρχων οἴκου πατριᾶς τῶν Συμεων 15 καὶ
ὄνομα τῇ γυναικὶ τῇ Μαδιανίτιδι τῇ πεπληγυίᾳ
Χασβι θυγάτηρ Σουρ ἄρχοντος ἔθνους Ομμωθ
οἴκου πατριᾶς ἐστιν τῶν Μαδιαν 16 καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων λάλησον τοῖς υἱοῖς
Ισραηλ λέγων 17 ἐχθραίνετε τοῖς Μαδιηναίοις καὶ
πατάξατε αὐτούς 18 ὅτι ἐχθραίνουσιν αὐτοὶ ὑμῖν
ἐν δολιότητι ὅσα δολιοῦσιν ὑμᾶς διὰ Φογωρ καὶ
διὰ Χασβι θυγατέρα ἄρχοντος Μαδιαν ἀδελφὴν
αὐτῶν τὴν πεπληγυῖαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς
διὰ Φογωρ

26 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγὴν καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ελεαζαρ τὸν ἱερέα
λέγων 2 λαβὲ τὴν ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς
υἱῶν Ισραηλ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος

παρατάξασθαι ἐν Ισραηλ 3 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς
καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς ἐν Αραβωθ Μωαβ ἐπὶ τοῦ
Ιορδάνου κατὰ Ιεριχω λέγων 4 ἀπὸ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ
Μωυσῇ καὶ οἱ υἱοὶ Ισραηλ οἱ ἐξελθόντες ἐξ
Αἰγύπτου 5 Ρουβην πρωτότοκος Ισραηλ υἱοὶ δὲ
Ρουβην Ενωχ καὶ δῆμος τοῦ Ενωχ τῷ Φαλλου
δῆμος τοῦ Φαλλουι 6 τῷ Ασρων δῆμος τοῦ
Ασρωνι τῷ Χαρμι δῆμος τοῦ Χαρμι 7 οὗτοι
δῆμοι Ρουβην καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν
τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι
καὶ τριάκοντα 8 καὶ υἱοὶ Φαλλου Ελιαβ 9 καὶ
υἱοὶ Ελιαβ Ναμουηλ καὶ Δαθαν καὶ Αβιρων
οὗτοι ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς οὗτοί εἰσιν οἱ
ἐπισυστάντες ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων ἐν τῇ
συναγωγῇ Κορε ἐν τῇ ἐπισυστάσει κυρίου 10
καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν
αὐτοὺς καὶ Κορε ἐν τῷ θανάτῳ τῆς συναγωγῆς
αὐτοῦ ὅτε κατέφαγεν τὸ πῦρ τοὺς πεντήκοντα
καὶ διακοσίους καὶ ἐγενήθησαν ἐν σημείῳ 11
οἱ δὲ υἱοὶ Κορε οὐκ ἀπέθανον 12 καὶ οἱ υἱοὶ
Συμεων ὁ δῆμος τῶν υἱῶν Συμεων τῷ Ναμουηλ
δῆμος ὁ Ναμουηλι τῷ Ιαμιν δῆμος ὁ Ιαμινι
τῷ Ιαχιν δῆμος ὁ Ιαχινι 13 τῷ Ζαρα δῆμος
ὁ Ζαραϊ τῷ Σαουλ δῆμος ὁ Σαουλι 14 οὗτοι
δῆμοι Συμεων ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο καὶ
εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι 15 υἱοὶ δὲ Ιουδα
Ηρ καὶ Αυναν καὶ ἀπέθανεν Ηρ καὶ Αυναν ἐν
γῇ Χανααν 16 ἐγένοντο δὲ οἱ υἱοὶ Ιουδα κατὰ
δήμους αὐτῶν τῷ Σηλων δῆμος ὁ Σηλωνι τῷ
Φαρες δῆμος ὁ Φαρες τῷ Ζαρα δῆμος ὁ Ζαραϊ
17 καὶ ἐγένοντο υἱοὶ Φαρες τῷ Ασρων δῆμος ὁ
Ασρωνι τῷ Ιαμουν δῆμος ὁ Ιαμουνι 18 οὗτοι
δῆμοι τῷ Ιουδα κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτῶν ἓξ
καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 19 καὶ
υἱοὶ Ισσαχαρ κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ Θωλα δῆμος
ὁ Θωλαϊ τῷ Φουα δῆμος ὁ Φουαϊ 20 τῷ Ιασουβ
δῆμος ὁ Ιασουβι τῷ Σαμαραν δῆμος ὁ Σαμαρανι
21 οὗτοι δῆμοι Ισσαχαρ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν
τέσσαρες καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι
22 υἱοὶ Ζαβουλων κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ Σαρεδ
δῆμος ὁ Σαρεδι τῷ Αλλων δῆμος ὁ Αλλωνι τῷ
Αλληλ δῆμος ὁ Αλληλι 23 οὗτοι δῆμοι Ζαβουλων
ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ
πεντακόσιοι 24 υἱοὶ Γαδ κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ
Σαφων δῆμος ὁ Σαφωνι τῷ Αγγι δῆμος ὁ Αγγι τῷ
Σουνι δῆμος ὁ Σουνι 25 τῷ Αζενι δῆμος ὁ Αζενι
τῷ Αδδι δῆμος ὁ Αδδι 26 τῷ Αροαδι δῆμος ὁ
Αροαδι τῷ Αριηλ δῆμος ὁ Αριηλι 27 οὗτοι δῆμοι
υἱῶν Γαδ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τεσσαράκοντα
χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 28 υἱοὶ Ασηρ κατὰ
δήμους αὐτῶν τῷ Ιαμιν δῆμος ὁ Ιαμινι τῷ Ιεσου
δῆμος ὁ Ιεσουι τῷ Βαρια δῆμος ὁ Βαριαϊ 29
τῷ Χοβερ δῆμος ὁ Χοβερι τῷ Μελχιηλ δῆμος ὁ
Μελχιηλι 30 καὶ τὸ ὄνομα θυγατρὸς Ασηρ Σαρα
31 οὗτοι δῆμοι Ασηρ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τρεῖς
καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 32 υἱοὶ
Ιωσηφ κατὰ δήμους αὐτῶν Μανασση καὶ Εφραιμ
33 υἱοὶ Μανασση τῷ Μαχιρ δῆμος ὁ Μαχιρι καὶ
Μαχιρ ἐγέννησεν τὸν Γαλααδ τῷ Γαλααδ δῆμος
ὁ Γαλααδι 34 καὶ οὗτοι υἱοὶ Γαλααδ τῷ Αχιεζερ
δῆμος ὁ Αχιεζερι τῷ Χελεγ δῆμος ὁ Χελεγι 35
τῷ Εσριηλ δῆμος ὁ Εσριηλι τῷ Συχεμ δῆμος ὁ
Συχεμι 36 τῷ Συμαερ δῆμος ὁ Συμαερι καὶ τῷ
Οφερ δῆμος ὁ Οφερι 37 καὶ τῷ Σαλπααδ υἱῷ
Οφερ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ υἱοί ἀλλ’ ἢ θυγατέρες

καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπααδ
Μαλα καὶ Νουα καὶ Εγλα καὶ Μελχα καὶ Θερσα
38 οὗτοι δῆμοι Μανασση ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν
δύο καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι
39 καὶ οὗτοι υἱοὶ Εφραιμ τῷ Σουταλα δῆμος ὁ
Σουταλαϊ τῷ Ταναχ δῆμος ὁ Ταναχι **40** οὗτοι
υἱοὶ Σουταλα τῷ Εδεν δῆμος ὁ Εδενι **41** οὗτοι
δῆμοι Εφραιμ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο καὶ
τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι οὗτοι δῆμοι
υἱῶν Ιωσηφ κατὰ δήμους αὐτῶν **42** υἱοὶ Βενιαμιν
κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ Βαλε δῆμος ὁ Βαλεϊ τῷ
Ασυβηρ δῆμος ὁ Ασυβηρι τῷ Ιαχιραν δῆμος ὁ
Ιαχιρανι **43** τῷ Σωφαν δῆμος ὁ Σωφανι **44** καὶ
ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Βαλε Αδαρ καὶ Νοεμαν τῷ Αδαρ
δῆμος ὁ Αδαρι τῷ Νοεμαν δῆμος ὁ Νοεμανι
45 οὗτοι υἱοὶ Βενιαμιν κατὰ δήμους αὐτῶν ἐξ
ἐπισκέψεως αὐτῶν πέντε καὶ τεσσαράκοντα
χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι **46** καὶ υἱοὶ Δαν κατὰ
δήμους αὐτῶν τῷ Σαμι δῆμος ὁ Σαμι οὗτοι δῆμοι
Δαν κατὰ δήμους αὐτῶν **47** πάντες οἱ δῆμοι Σαμι
κατ᾽ ἐπισκοπὴν αὐτῶν τέσσαρες καὶ ἑξήκοντα
χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι **48** υἱοὶ Νεφθαλι κατὰ
δήμους αὐτῶν τῷ Ασιηλ δῆμος ὁ Ασιηλι τῷ Γαυνι
δῆμος ὁ Γαυνι **49** τῷ Ιεσερ δῆμος ὁ Ιεσερι τῷ
Σελλημ δῆμος ὁ Σελλημι **50** οὗτοι δῆμοι Νεφθαλι
ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν πέντε καὶ τεσσαράκοντα
χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι **51** αὕτη ἡ ἐπίσκεψις
υἱῶν Ισραηλ ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ χίλιοι καὶ
ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα **52** καὶ ἐλάλησεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων **53** τούτοις μερισθήσεται
ἡ γῆ κληρονομεῖν ἐξ ἀριθμοῦ ὀνομάτων **54**
τοῖς πλείοσιν πλεονάσεις τὴν κληρονομίαν καὶ
τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν
αὐτῶν ἑκάστῳ καθὼς ἐπεσκέπησαν δοθήσεται ἡ
κληρονομία αὐτῶν **55** διὰ κλήρων μερισθήσεται
ἡ γῆ τοῖς ὀνόμασιν κατὰ φυλὰς πατριῶν αὐτῶν
κληρονομήσουσιν **56** ἐκ τοῦ κλήρου μεριεῖς τὴν
κληρονομίαν αὐτῶν ἀνὰ μέσον πολλῶν καὶ
ὀλίγων **57** καὶ υἱοὶ Λευι κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ
Γεδσων δῆμος ὁ Γεδσωνι τῷ Κααθ δῆμος ὁ Κααθι
τῷ Μεραρι δῆμος ὁ Μεραρι **58** οὗτοι δῆμοι υἱῶν
Λευι δῆμος ὁ Λοβενι δῆμος ὁ Χεβρωνι δῆμος ὁ
Κορε καὶ δῆμος ὁ Μουσι καὶ Κααθ ἐγέννησεν
τὸν Αμραμ **59** καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ
Ιωχαβεδ θυγάτηρ Λευι ἣ ἔτεκεν τούτους τῷ Λευι
ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἔτεκεν τῷ Αμραμ τὸν Ααρων
καὶ Μωυσῆν καὶ Μαριαμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν
60 καὶ ἐγεννήθησαν τῷ Ααρων ὅ τε Ναδαβ καὶ
Αβιουδ καὶ Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ **61** καὶ ἀπέθανεν
Ναδαβ καὶ Αβιουδ ἐν τῷ προσφέρειν αὐτοὺς πῦρ
ἀλλότριον ἔναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα **62**
καὶ ἐγενήθησαν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τρεῖς καὶ
εἴκοσι χιλιάδες πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου
καὶ ἐπάνω οὐ γὰρ συνεπεσκέπησαν ἐν μέσῳ
υἱῶν Ισραηλ ὅτι οὐ δίδοται αὐτοῖς κλῆρος ἐν
μέσῳ υἱῶν Ισραηλ **63** καὶ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις
Μωυσῆ καὶ Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως οἳ ἐπεσκέψαντο
τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐν Αραβωθ Μωαβ ἐπὶ τοῦ
Ιορδάνου κατὰ Ιεριχω **64** καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἦν
ἄνθρωπος τῶν ἐπεσκεμμένων ὑπὸ Μωυσῆ καὶ
Ααρων οὓς ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐν τῇ
ἐρήμῳ Σινα **65** ὅτι εἶπεν κύριος αὐτοῖς θανάτῳ
ἀποθανοῦνται ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐ κατελείφθη
ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς πλὴν Χαλεβ υἱὸς Ιεφοννη καὶ
Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη

27 καὶ προσελθοῦσαι αἱ θυγατέρες Σαλπααδ
υἱοῦ Οφερ υἱοῦ Γαλααδ υἱοῦ Μαχιρ τοῦ δήμου
Μανασση τῶν υἱῶν Ιωσηφ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα
αὐτῶν Μαλα καὶ Νουα καὶ Εγλα καὶ Μελχα καὶ
Θερσα **2** καὶ στᾶσαι ἔναντι Μωυσῆ καὶ ἔναντι
Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων
καὶ ἔναντι πάσης συναγωγῆς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγουσιν **3** ὁ πατὴρ ἡμῶν
ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν
μέσῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ἐπισυστάσης ἔναντι
κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ Κορε ὅτι διὰ ἁμαρτίαν
αὐτοῦ ἀπέθανεν καὶ υἱοὶ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ **4**
μὴ ἐξαλειφθήτω τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ
μέσου τοῦ δήμου αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱός
δότε ἡμῖν κατάσχεσιν ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς
ἡμῶν **5** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τὴν κρίσιν
αὐτῶν ἔναντι κυρίου **6** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων **7** ὀρθῶς θυγατέρες Σαλπααδ
λελαλήκασιν δόμα δώσεις αὐταῖς κατάσχεσιν
κληρονομίας ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς αὐτῶν
καὶ περιθήσεις τὸν κλῆρον τοῦ πατρὸς αὐτῶν
αὐταῖς **8** καὶ τοῖς υἱοῖς Ισραηλ λαλήσεις λέγων
ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ καὶ υἱὸς μὴ ᾖ αὐτῷ
περιθήσετε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ
αὐτοῦ **9** ἐὰν δὲ μὴ ᾖ θυγάτηρ αὐτῷ δώσετε τὴν
κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ **10** ἐὰν δὲ μὴ
ὦσιν αὐτῷ ἀδελφοί δώσετε τὴν κληρονομίαν
τῷ ἀδελφῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **11** ἐὰν δὲ μὴ
ὦσιν ἀδελφοὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ δώσετε τὴν
κληρονομίαν τῷ οἰκείῳ τῷ ἔγγιστα αὐτοῦ ἐκ τῆς
φυλῆς αὐτοῦ κληρονομήσει τὰ αὐτοῦ καὶ ἔσται
τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ισραηλ δικαίωμα κρίσεως καθὰ
συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ **12** καὶ εἶπεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ ἐν τῷ
πέραν τοῦτο ὄρος Ναβαυ καὶ ἰδὲ τὴν γῆν Χανααν
ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ἐν κατασχέσει
13 καὶ ὄψει αὐτὴν καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν
σου καὶ σύ καθὰ προσετέθη Ααρων ὁ ἀδελφός
σου ἐν Ωρ τῷ ὄρει **14** διότι παρέβητε τὸ ῥῆμά
μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν ἐν τῷ ἀντιπίπτειν τὴν
συναγωγὴν ἁγιάσαι με οὐχ ἡγιάσατέ με ἐπὶ τῷ
ὕδατι ἔναντι αὐτῶν τοῦτό ἐστιν ὕδωρ ἀντιλογίας
Καδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν **15** καὶ εἶπεν Μωυσῆς
πρὸς κύριον **16** ἐπισκεψάσθω κύριος ὁ θεὸς τῶν
πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς
συναγωγῆς ταύτης **17** ὅστις ἐξελεύσεται πρὸ
προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις εἰσελεύσεται πρὸ
προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις ἐξάξει αὐτοὺς καὶ
ὅστις εἰσάξει αὐτούς καὶ οὐκ ἔσται ἡ συναγωγὴ
κυρίου ὡσεὶ πρόβατα οἷς οὐκ ἔστιν ποιμήν **18** καὶ
ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων λαβὲ πρὸς
σεαυτὸν τὸν Ἰησοῦν υἱὸν Ναυη ἄνθρωπον ὃς ἔχει
πνεῦμα ἐν ἑαυτῷ καὶ ἐπιθήσεις τὰς χεῖράς σου ἐπ'
αὐτὸν **19** καὶ στήσεις αὐτὸν ἔναντι Ελεαζαρ τοῦ
ἱερέως καὶ ἐντελῇ αὐτῷ ἔναντι πάσης συναγωγῆς
καὶ ἐντελῇ περὶ αὐτοῦ ἐναντίον αὐτῶν **20**
καὶ δώσεις τῆς δόξης σου ἐπ' αὐτόν ὅπως ἂν
εἰσακούσωσιν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ισραηλ **21** καὶ ἔναντι
Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως στήσεται καὶ ἐπερωτήσουσιν
αὐτὸν τὴν κρίσιν τῶν δήλων ἔναντι κυρίου
ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ ἐξελεύσονται καὶ ἐπὶ τῷ
στόματι αὐτοῦ εἰσελεύσονται αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ
Ισραηλ ὁμοθυμαδὸν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή **22**
καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ
κύριος καὶ λαβὼν τὸν Ἰησοῦν ἔστησεν αὐτὸν
ἐναντίον Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἔναντι πάσης

συναγωγῆς 23 καὶ ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ’
αὐτὸν καὶ συνέστησεν αὐτόν καθάπερ συνέταξεν
κύριος τῷ Μωυσῇ

28 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2
ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς
λέγων τὰ δῶρά μου δόματά μου καρπώματά
μου εἰς ὀσμὴν εὐωδίας διατηρήσετε προσφέρειν
ἐμοὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς μου 3 καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς ταῦτα τὰ καρπώματα ὅσα προσάξετε
κυρίῳ ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους δύο τὴν
ἡμέραν εἰς ὁλοκαύτωσιν ἐνδελεχῶς 4 τὸν
ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρωὶ καὶ τὸν ἀμνὸν
τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἑσπέραν 5 καὶ
ποιήσεις τὸ δέκατον τοῦ οιφι σεμίδαλιν εἰς
θυσίαν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ
τοῦ ιν 6 ὁλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ ἡ γενομένη
ἐν τῷ ὄρει Σινα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ 7 καὶ
σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ιν τῷ ἀμνῷ
τῷ ἑνί ἐν τῷ ἁγίῳ σπείσεις σπονδὴν σικερα
κυρίῳ 8 καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ
πρὸς ἑσπέραν κατὰ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ
τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσετε εἰς ὀσμὴν εὐωδίας
κυρίῳ 9 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσάξετε
δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους καὶ δύο δέκατα
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν
καὶ σπονδὴν 10 ὁλοκαύτωμα σαββάτων ἐν τοῖς
σαββάτοις ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς
καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ 11 καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις
προσάξετε ὁλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ μόσχους
ἐκ βοῶν δύο καὶ κριὸν ἕνα ἀμνοὺς ἐνιαυσίους
ἑπτὰ ἀμώμους 12 τρία δέκατα σεμιδάλεως
ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ
καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ τῷ κριῷ τῷ ἑνί 13 δέκατον σεμιδάλεως
ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνί
θυσίαν ὀσμὴν εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ 14 ἡ
σπονδὴ αὐτῶν τὸ ἥμισυ τοῦ ιν ἔσται τῷ μόσχῳ τῷ
ἑνί καὶ τὸ τρίτον τοῦ ιν ἔσται τῷ κριῷ τῷ ἑνί καὶ
τὸ τέταρτον τοῦ ιν ἔσται τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ οἴνου
τοῦτο ὁλοκαύτωμα μῆνα ἐκ μηνὸς εἰς τοὺς μῆνας
τοῦ ἐνιαυτοῦ 15 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ
ἁμαρτίας κυρίῳ ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ
παντὸς ποιηθήσεται καὶ ἡ σπονδὴ αὐτοῦ 16 καὶ
ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ
τοῦ μηνὸς πασχα κυρίῳ 17 καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ
ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτή ἑπτὰ ἡμέρας
ἄζυμα ἔδεσθε 18 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη ἐπίκλητος
ἁγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε
19 καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα καρπώματα
κυρίῳ μόσχους ἐκ βοῶν δύο κριὸν ἕνα ἑπτὰ
ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν 20 καὶ ἡ
θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ
τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ καὶ δύο δέκατα
τῷ κριῷ τῷ ἑνί 21 δέκατον δέκατον ποιήσεις τῷ
ἀμνῷ τῷ ἑνὶ τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς 22 καὶ χίμαρον
ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ
ὑμῶν 23 πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς
τῆς πρωινῆς ὅ ἐστιν ὁλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ
24 ταῦτα κατὰ ταῦτα ποιήσετε τὴν ἡμέραν εἰς
τὰς ἑπτὰ ἡμέρας δῶρον κάρπωμα εἰς ὀσμὴν
εὐωδίας κυρίῳ ἐπὶ τοῦ ὁλοκαυτώματος τοῦ διὰ
παντὸς ποιήσεις τὴν σπονδὴν αὐτοῦ 25 καὶ ἡ
ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν πᾶν
ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ 26 καὶ τῇ
ἡμέρᾳ τῶν νέων ὅταν προσφέρητε θυσίαν νέαν
κυρίῳ τῶν ἑβδομάδων ἐπίκλητος ἁγία ἔσται

ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε **27** καὶ
προσάξετε ὁλοκαυτώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας
κυρίῳ μόσχους ἐκ βοῶν δύο κριὸν ἕνα ἑπτὰ
ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους **28** ἡ θυσία αὐτῶν
σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρία δέκατα
τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ
ἑνί **29** δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ τοῖς
ἑπτὰ ἀμνοῖς **30** καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ
ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν **31** πλὴν τοῦ
ὁλοκαυτώματος τοῦ διὰ παντός καὶ τὴν θυσίαν
αὐτῶν ποιήσετέ μοι ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν καὶ
τὰς σπονδὰς αὐτῶν

29 καὶ τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ μιᾷ τοῦ μηνὸς
ἐπίκλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν
οὐ ποιήσετε ἡμέρα σημασίας ἔσται ὑμῖν **2** καὶ
ποιήσετε ὁλοκαυτώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας
κυρίῳ μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα ἀμνοὺς
ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους **3** ἡ θυσία αὐτῶν
σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρία δέκατα
τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ
ἑνί **4** δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ τοῖς
ἑπτὰ ἀμνοῖς **5** καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ
ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν **6** πλὴν τῶν
ὁλοκαυτωμάτων τῆς νουμηνίας καὶ αἱ θυσίαι
αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα
τὸ διὰ παντὸς καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ
αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν εἰς ὀσμὴν
εὐωδίας κυρίῳ **7** καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου
ἐπίκλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν καὶ κακώσετε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε **8** καὶ
προσοίσετε ὁλοκαυτώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας
καρπώματα κυρίῳ μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν
ἕνα ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτά ἄμωμοι ἔσονται
ὑμῖν **9** ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη
ἐν ἐλαίῳ τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ καὶ δύο
δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνί **10** δέκατον δέκατον τῷ
ἀμνῷ τῷ ἑνὶ εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀμνούς **11** καὶ χίμαρον
ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ
ὑμῶν πλὴν τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας τῆς ἐξιλάσεως
καὶ ἡ ὁλοκαύτωσις ἡ διὰ παντός ἡ θυσία αὐτῆς
καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῆς κατὰ τὴν σύγκρισιν εἰς
ὀσμὴν εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ **12** καὶ τῇ
πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου
τούτου ἐπίκλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον
λατρευτὸν οὐ ποιήσετε καὶ ἑορτάσετε αὐτὴν
ἑορτὴν κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας **13** καὶ προσάξετε
ὁλοκαυτώματα καρπώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας
κυρίῳ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ μόσχους ἐκ βοῶν τρεῖς
καὶ δέκα κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δέκα
τέσσαρας ἄμωμοι ἔσονται **14** αἱ θυσίαι αὐτῶν
σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρία δέκατα
τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ τοῖς τρισκαίδεκα μόσχοις
καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνὶ ἐπὶ τοὺς δύο
κριούς **15** δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ
ἐπὶ τοὺς τέσσαρας καὶ δέκα ἀμνούς **16** καὶ
χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας πλὴν τῆς
ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν
καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν **17** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ
μόσχους δώδεκα κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους
τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους **18** ἡ θυσία αὐτῶν
καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς
καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν
σύγκρισιν αὐτῶν **19** καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα
περὶ ἁμαρτίας πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ
παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν **20**
τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ μόσχους ἕνδεκα κριοὺς δύο

ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους
21 ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς
μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ
ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 22 καὶ
χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας πλὴν τῆς
ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν
καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν 23 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ
μόσχους δέκα κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους
τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους 24 αἱ θυσίαι αὐτῶν
καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς
καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν
σύγκρισιν αὐτῶν 25 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα
περὶ ἁμαρτίας πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ
παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν 26
τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ μόσχους ἐννέα κριοὺς δύο
ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους
27 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς
μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ
ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 28
καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας πλὴν
τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι
αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν 29 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ
μόσχους ὀκτώ κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους
δέκα τέσσαρας ἀμώμους 30 αἱ θυσίαι αὐτῶν
καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς
κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ
τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 31 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν
ἕνα περὶ ἁμαρτίας πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως
τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ
αὐτῶν 32 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ μόσχους ἑπτά
κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα
ἀμώμους 33 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ
αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς
ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν
αὐτῶν 34 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας
πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ
θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν 35 καὶ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον
λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ 36 καὶ προσάξετε
ὁλοκαυτώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας καρπώματα
κυρίῳ μόσχον ἕνα κριὸν ἕνα ἀμνοὺς ἐνιαυσίους
ἑπτὰ ἀμώμους 37 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ
αὐτῶν τῷ μόσχῳ καὶ τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἀμνοῖς
κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν
38 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας πλὴν
τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι
αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν 39 ταῦτα ποιήσετε
κυρίῳ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν πλὴν τῶν εὐχῶν
ὑμῶν καὶ τὰ ἑκούσια ὑμῶν καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα
ὑμῶν καὶ τὰς θυσίας ὑμῶν καὶ τὰς σπονδὰς ὑμῶν
καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν 40 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς
τοῖς υἱοῖς Ισραηλ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο
κύριος τῷ Μωυσῇ

30 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας
τῶν φυλῶν Ισραηλ λέγων τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ
συνέταξεν κύριος 2 ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἂν
εὔξηται εὐχὴν κυρίῳ ἢ ὀμόσῃ ὅρκον ἢ ὁρίσηται
ὁρισμῷ περὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ οὐ βεβηλώσει
τὸ ῥῆμα αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ ποιήσει 3 ἐὰν δὲ γυνὴ εὔξηται
εὐχὴν κυρίῳ ἢ ὁρίσηται ὁρισμὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς 4 καὶ ἀκούσῃ ὁ
πατὴρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὁρισμοὺς
αὐτῆς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς καὶ
παρασιωπήσῃ αὐτῆς ὁ πατήρ καὶ στήσονται πᾶσαι
αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ὁρισμοί οὓς ὡρίσατο

κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μενοῦσιν αὐτῇ **5** ἐὰν
δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς ᾗ ἂν
ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς
ὁρισμούς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς
οὐ στήσονται καὶ κύριος καθαριεῖ αὐτήν ὅτι
ἀνένευσεν ὁ πατὴρ αὐτῆς **6** ἐὰν δὲ γενομένη
γένηται ἀνδρὶ καὶ αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ἐπ’ αὐτῇ κατὰ
τὴν διαστολὴν τῶν χειλέων αὐτῆς οὓς ὡρίσατο
κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς **7** καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ
καὶ οὕτως στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ
οἱ ὁρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς στήσονται **8** ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ
ἀνὴρ αὐτῆς ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πᾶσαι αἱ εὐχαὶ
αὐτῆς καὶ οἱ ὁρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς
ψυχῆς αὐτῆς οὐ μενοῦσιν ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀνένευσεν
ἀπ’ αὐτῆς καὶ κύριος καθαριεῖ αὐτήν **9** καὶ εὐχὴ
χήρας καὶ ἐκβεβλημένης ὅσα ἂν εὔξηται κατὰ
τῆς ψυχῆς αὐτῆς μενοῦσιν αὐτῇ **10** ἐὰν δὲ ἐν
τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἡ εὐχὴ αὐτῆς ἢ ὁ
ὁρισμὸς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μεθ’ ὅρκου **11** καὶ
ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ
καὶ μὴ ἀνανεύσῃ αὐτῇ καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ
εὐχαὶ αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ὁρισμοὶ αὐτῆς οὓς
ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς στήσονται κατ’
αὐτῆς **12** ἐὰν δὲ περιελὼν περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πάντα ὅσα ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ
τῶν χειλέων αὐτῆς κατὰ τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ
κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοὺς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς
οὐ μενεῖ αὐτῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιεῖλεν καὶ κύριος
καθαρίσει αὐτήν **13** πᾶσα εὐχὴ καὶ πᾶς ὅρκος
δεσμοῦ κακῶσαι ψυχήν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς στήσει
αὐτῇ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιελεῖ **14** ἐὰν δὲ σιωπῶν
παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας καὶ στήσει
αὐτῇ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὁρισμοὺς
τοὺς ἐπ’ αὐτῆς στήσει αὐτῇ ὅτι ἐσιώπησεν αὐτῇ
τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἤκουσεν **15** ἐὰν δὲ περιελὼν περιέλῃ
αὐτῆς μετὰ τὴν ἡμέραν ἣν ἤκουσεν καὶ λήμψεται
τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ **16** ταῦτα τὰ δικαιώματα ὅσα
ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς
καὶ γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πατρὸς καὶ
θυγατρὸς ἐν νεότητι ἐν οἴκῳ πατρός

31 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 ἐκδίκει τὴν ἐκδίκησιν υἱῶν Ισραηλ ἐκ τῶν
Μαδιανιτῶν καὶ ἔσχατον προστεθήσῃ πρὸς τὸν
λαόν σου **3** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν
λέγων ἐξοπλίσατε ἐξ ὑμῶν ἄνδρας παρατάξασθαι
ἔναντι κυρίου ἐπὶ Μαδιαν ἀποδοῦναι ἐκδίκησιν
παρὰ τοῦ κυρίου τῇ Μαδιαν **4** χιλίους ἐκ φυλῆς
χιλίους ἐκ φυλῆς ἐκ πασῶν φυλῶν Ισραηλ
ἀποστείλατε παρατάξασθαι **5** καὶ ἐξηρίθμησαν ἐκ
τῶν χιλιάδων Ισραηλ χιλίους ἐκ φυλῆς δώδεκα
χιλιάδες ἐνωπλισμένοι εἰς παράταξιν **6** καὶ
ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς χιλίους ἐκ φυλῆς
χιλίους ἐκ φυλῆς σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ Φινεες
υἱὸν Ελεαζαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως καὶ τὰ
σκεύη τὰ ἅγια καὶ αἱ σάλπιγγες τῶν σημασιῶν
ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν **7** καὶ παρετάξαντο ἐπὶ
Μαδιαν καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ
ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν **8** καὶ τοὺς βασιλεῖς
Μαδιαν ἀπέκτειναν ἅμα τοῖς τραυματίαις αὐτῶν
καὶ τὸν Ευιν καὶ τὸν Σουρ καὶ τὸν Ροκομ καὶ τὸν
Ουρ καὶ τὸν Ροβοκ πέντε βασιλεῖς Μαδιαν καὶ
τὸν Βαλααμ υἱὸν Βεωρ ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ
σὺν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν **9** καὶ ἐπρονόμευσαν
τὰς γυναῖκας Μαδιαν καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν

καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ ἔγκτητα
αὐτῶν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐπρονόμευσαν
10 καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς ἐν ταῖς
οἰκίαις αὐτῶν καὶ τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν ἐνέπρησαν
ἐν πυρί 11 καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν προνομὴν
καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν ἀπὸ ἀνθρώπου
ἕως κτήνους 12 καὶ ἤγαγον πρὸς Μωυσῆν καὶ
πρὸς Ελεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς
Ισραηλ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκῦλα καὶ τὴν
προνομὴν εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Αραβωθ Μωαβ
ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου κατὰ Ιεριχω 13 καὶ
ἐξῆλθεν Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες
οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εἰς συνάντησιν
αὐτοῖς ἔξω τῆς παρεμβολῆς 14 καὶ ὠργίσθη
Μωυσῆς ἐπὶ τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως
χιλιάρχοις καὶ ἑκατοντάρχοις τοῖς ἐρχομένοις ἐκ
τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου 15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς
Μωυσῆς ἵνα τί ἐζωγρήσατε πᾶν θῆλυ 16 αὗται γὰρ
ἦσαν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ κατὰ τὸ ῥῆμα Βαλααμ τοῦ
ἀποστῆσαι καὶ ὑπεριδεῖν τὸ ῥῆμα κυρίου ἕνεκεν
Φογωρ καὶ ἐγένετο ἡ πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ
κυρίου 17 καὶ νῦν ἀποκτείνατε πᾶν ἀρσενικὸν
ἐν πάσῃ τῇ ἀπαρτίᾳ καὶ πᾶσαν γυναῖκα ἥτις
ἔγνωκεν κοίτην ἄρσενος ἀποκτείνατε 18 πᾶσαν
τὴν ἀπαρτίαν τῶν γυναικῶν ἥτις οὐκ οἶδεν
κοίτην ἄρσενος ζωγρήσατε αὐτάς 19 καὶ ὑμεῖς
παρεμβάλετε ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας
πᾶς ὁ ἀνελὼν καὶ ὁ ἁπτόμενος τοῦ τετρωμένου
ἁγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἑβδόμῃ ὑμεῖς καὶ ἡ αἰχμαλωσία ὑμῶν 20 καὶ πᾶν
περίβλημα καὶ πᾶν σκεῦος δερμάτινον καὶ πᾶσαν
ἐργασίαν ἐξ αἰγείας καὶ πᾶν σκεῦος ξύλινον
ἀφαγνιεῖτε 21 καὶ εἶπεν Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς
τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοὺς ἐρχομένους ἐκ
τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου τοῦτο τὸ δικαίωμα
τοῦ νόμου ὃ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 22
πλὴν τοῦ χρυσίου καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ χαλκοῦ
καὶ σιδήρου καὶ μολίβου καὶ κασσιτέρου 23 πᾶν
πρᾶγμα ὃ διελεύσεται ἐν πυρί καὶ καθαρισθήσεται
ἀλλ᾽ ἢ τῷ ὕδατι τοῦ ἁγνισμοῦ ἁγνισθήσεται
καὶ πάντα ὅσα ἐὰν μὴ διαπορεύηται διὰ πυρός
διελεύσεται δῐ ὕδατος 24 καὶ πλυνεῖσθε τὰ ἱμάτια
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ καθαρισθήσεσθε καὶ μετὰ
ταῦτα εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν παρεμβολήν 25 καὶ
ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 26 λαβὲ
τὸ κεφάλαιον τῶν σκύλων τῆς αἰχμαλωσίας
ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους σὺ καὶ Ελεαζαρ
ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῆς
συναγωγῆς 27 καὶ διελεῖτε τὰ σκῦλα ἀνὰ μέσον
τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπορευομένων εἰς τὴν
παράταξιν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης συναγωγῆς 28
καὶ ἀφελεῖτε τέλος κυρίῳ παρὰ τῶν ἀνθρώπων
τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν
παράταξιν μίαν ψυχὴν ἀπὸ πεντακοσίων ἀπὸ
τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ
τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων καὶ ἀπὸ
τῶν αἰγῶν 29 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους αὐτῶν
λήμψεσθε καὶ δώσεις Ελεαζαρ τῷ ἱερεῖ τὰς
ἀπαρχὰς κυρίου 30 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους τοῦ τῶν
υἱῶν Ισραηλ λήμψῃ ἕνα ἀπὸ τῶν πεντήκοντα ἀπὸ
τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν
προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων καὶ ἀπὸ πάντων
τῶν κτηνῶν καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς
φυλάσσουσιν τὰς φυλακὰς ἐν τῇ σκηνῇ κυρίου 31
καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς καθὰ
συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 32 καὶ ἐγενήθη

τὸ πλεόνασμα τῆς προνομῆς ὃ ἐπρονόμευσαν
οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί ἀπὸ τῶν προβάτων
ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ ἑβδομήκοντα καὶ πέντε
χιλιάδες **33** καὶ βόες δύο καὶ ἑβδομήκοντα
χιλιάδες **34** καὶ ὄνοι μία καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες
35 καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν γυναικῶν αἳ
οὐκ ἔγνωσαν κοίτην ἀνδρός πᾶσαι ψυχαὶ δύο καὶ
τριάκοντα χιλιάδες **36** καὶ ἐγενήθη τὸ ἡμίσευμα
ἡ μερὶς τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὸν πόλεμον
ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβάτων τριακόσιαι
καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ
πεντακόσια **37** καὶ ἐγένετο τὸ τέλος κυρίῳ ἀπὸ
τῶν προβάτων ἑξακόσια ἑβδομήκοντα πέντε
38 καὶ βόες ἓξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τὸ
τέλος κυρίῳ δύο καὶ ἑβδομήκοντα **39** καὶ ὄνοι
τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι καὶ τὸ τέλος
κυρίῳ εἷς καὶ ἑξήκοντα **40** καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων
ἑκκαίδεκα χιλιάδες καὶ τὸ τέλος αὐτῶν κυρίῳ
δύο καὶ τριάκοντα ψυχαί **41** καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς
τὸ τέλος κυρίῳ τὸ ἀφαίρεμα τοῦ θεοῦ Ελεαζαρ τῷ
ἱερεῖ καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ **42** ἀπὸ
τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ισραηλ οὓς διεῖλεν
Μωυσῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν **43** καὶ
ἐγένετο τὸ ἡμίσευμα τὸ τῆς συναγωγῆς ἀπὸ τῶν
προβάτων τριακόσιαι χιλιάδες καὶ τριάκοντα
χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια **44**
καὶ βόες ἓξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες **45** ὄνοι
τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι **46** καὶ ψυχαὶ
ἀνθρώπων ἓξ καὶ δέκα χιλιάδες **47** καὶ ἔλαβεν
Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ισραηλ
τὸ ἓν ἀπὸ τῶν πεντήκοντα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων
καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς
Λευίταις τοῖς φυλάσσουσιν τὰς φυλακὰς τῆς
σκηνῆς κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος
τῷ Μωυσῇ **48** καὶ προσῆλθον πρὸς Μωυσῆν
πάντες οἱ καθεσταμένοι εἰς τὰς χιλιαρχίας τῆς
δυνάμεως χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι **49** καὶ
εἶπαν πρὸς Μωυσῆν οἱ παῖδές σου εἰλήφασιν τὸ
κεφάλαιον τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν
παρ᾽ ἡμῶν καὶ οὐ διαπεφώνηκεν ἀπ᾽ αὐτῶν οὐδὲ
εἷς **50** καὶ προσενηνόχαμεν τὸ δῶρον κυρίῳ ἀνὴρ
ὃ εὗρεν σκεῦος χρυσοῦν χλιδῶνα καὶ ψέλιον
καὶ δακτύλιον καὶ περιδέξιον καὶ ἐμπλόκιον
ἐξιλάσασθαι περὶ ἡμῶν ἔναντι κυρίου **51** καὶ
ἔλαβεν Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον
παρ᾽ αὐτῶν πᾶν σκεῦος εἰργασμένον **52** καὶ
ἐγένετο πᾶν τὸ χρυσίον τὸ ἀφαίρεμα ὃ ἀφεῖλον
κυρίῳ ἓξ καὶ δέκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ
πεντήκοντα σίκλοι παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ
τῶν ἑκατοντάρχων **53** καὶ οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ
ἐπρονόμευσαν ἕκαστος ἑαυτῷ **54** καὶ ἔλαβεν
Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρὰ
τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων καὶ
εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
μνημόσυνον τῶν υἱῶν Ισραηλ ἔναντι κυρίου

32 καὶ κτήνη πλῆθος ἦν τοῖς υἱοῖς Ρουβην καὶ
τοῖς υἱοῖς Γαδ πλῆθος σφόδρα καὶ εἶδον τὴν
χώραν Ιαζηρ καὶ τὴν χώραν Γαλααδ καὶ ἦν ὁ
τόπος τόπος κτήνεσιν **2** καὶ προσελθόντες οἱ
υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν
καὶ πρὸς Ελεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς
ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς λέγοντες **3** Αταρωθ καὶ
Δαιβων καὶ Ιαζηρ καὶ Ναμβρα καὶ Εσεβων καὶ
Ελεαλη καὶ Σεβαμα καὶ Ναβαυ καὶ Βαιαν **4** τὴν
γῆν ἣν παρέδωκεν κύριος ἐνώπιον τῶν υἱῶν
Ισραηλ γῆ κτηνοτρόφος ἐστίν καὶ τοῖς παισίν

σου κτήνη ὑπάρχει 5 καὶ ἔλεγον εἰ εὕρομεν
χάριν ἐνώπιόν σου δοθήτω ἡ γῆ αὕτη τοῖς
οἰκέταις σου ἐν κατασχέσει καὶ μὴ διαβιβάσῃς
ἡμᾶς τὸν Ιορδάνην 6 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τοῖς
υἱοῖς Γαδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ρουβην οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν
πορεύονται εἰς πόλεμον καὶ ὑμεῖς καθήσεσθε
αὐτοῦ 7 καὶ ἵνα τί διαστρέφετε τὰς διανοίας
τῶν υἱῶν Ισραηλ μὴ διαβῆναι εἰς τὴν γῆν ἣν
κύριος δίδωσιν αὐτοῖς 8 οὐχ οὕτως ἐποίησαν οἱ
πατέρες ὑμῶν ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐκ Καδης
Βαρνη κατανοῆσαι τὴν γῆν 9 καὶ ἀνέβησαν
Φάραγγα βότρυος καὶ κατενόησαν τὴν γῆν καὶ
ἀπέστησαν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν Ισραηλ ὅπως
μὴ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκεν κύριος
αὐτοῖς 10 καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ καὶ ὤμοσεν λέγων 11 εἰ ὄψονται οἱ
ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω οἱ ἐπιστάμενοι τὸ κακὸν
καὶ τὸ ἀγαθὸν τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τῷ Αβρααμ
καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ οὐ γὰρ συνεπηκολούθησαν
ὀπίσω μου 12 πλὴν Χαλεβ υἱὸς Ιεφοννη ὁ
διακεχωρισμένος καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη ὅτι
συνεπηκολούθησεν ὀπίσω κυρίου 13 καὶ ὠργίσθη
θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν Ισραηλ καὶ κατερρόμβευσεν
αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη ἕως
ἐξανηλώθη πᾶσα ἡ γενεὰ οἱ ποιοῦντες τὰ
πονηρὰ ἔναντι κυρίου 14 ἰδοὺ ἀνέστητε ἀντὶ
τῶν πατέρων ὑμῶν σύστρεμμα ἀνθρώπων
ἁμαρτωλῶν προσθεῖναι ἔτι ἐπὶ τὸν θυμὸν τῆς
ὀργῆς κυρίου ἐπὶ Ισραηλ 15 ὅτι ἀποστραφήσεσθε
ἀπ᾽ αὐτοῦ προσθεῖναι ἔτι καταλιπεῖν αὐτὸν ἐν τῇ
ἐρήμῳ καὶ ἀνομήσετε εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν
ταύτην 16 καὶ προσῆλθον αὐτῷ καὶ ἔλεγον
ἐπαύλεις προβάτων οἰκοδομήσωμεν ὧδε τοῖς
κτήνεσιν ἡμῶν καὶ πόλεις ταῖς ἀποσκευαῖς ἡμῶν
17 καὶ ἡμεῖς ἐνοπλισάμενοι προφυλακὴ πρότεροι
τῶν υἱῶν Ισραηλ ἕως ἂν ἀγάγωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν
ἑαυτῶν τόπον καὶ κατοικήσει ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν
ἐν πόλεσιν τετειχισμέναις διὰ τοὺς κατοικοῦντας
τὴν γῆν 18 οὐ μὴ ἀποστραφῶμεν εἰς τὰς οἰκίας
ἡμῶν ἕως ἂν καταμερισθῶσιν οἱ υἱοὶ Ισραηλ
ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ 19 καὶ
οὐκέτι κληρονομήσωμεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ
πέραν τοῦ Ιορδάνου καὶ ἐπέκεινα ὅτι ἀπέχομεν
τοὺς κλήρους ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου ἐν
ἀνατολαῖς 20 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς ἐὰν
ποιήσητε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐὰν ἐξοπλίσησθε
ἔναντι κυρίου εἰς πόλεμον 21 καὶ παρελεύσεται
ὑμῶν πᾶς ὁπλίτης τὸν Ιορδάνην ἔναντι κυρίου
ἕως ἂν ἐκτριβῇ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ 22 καὶ κατακυριευθῇ ἡ γῆ ἔναντι κυρίου
καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστραφήσεσθε καὶ ἔσεσθε
ἀθῷοι ἔναντι κυρίου καὶ ἀπὸ Ισραηλ καὶ ἔσται ἡ
γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κατασχέσει ἔναντι κυρίου 23
ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε οὕτως ἁμαρτήσεσθε ἔναντι
κυρίου καὶ γνώσεσθε τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν ὅταν
ὑμᾶς καταλάβῃ τὰ κακά 24 καὶ οἰκοδομήσετε ὑμῖν
αὐτοῖς πόλεις τῇ ἀποσκευῇ ὑμῶν καὶ ἐπαύλεις
τοῖς κτήνεσιν ὑμῶν καὶ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ
τοῦ στόματος ὑμῶν ποιήσετε 25 καὶ εἶπαν οἱ
υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ πρὸς Μωυσῆν
λέγοντες οἱ παῖδές σου ποιήσουσιν καθὰ ὁ κύριος
ἡμῶν ἐντέλλεται 26 ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν καὶ
αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη ἡμῶν
ἔσονται ἐν ταῖς πόλεσιν Γαλααδ 27 οἱ δὲ παῖδές
σου παρελεύσονται πάντες ἐνωπλισμένοι καὶ

ἐκτεταγμένοι ἔναντι κυρίου εἰς τὸν πόλεμον
ὃν τρόπον ὁ κύριος λέγει **28** καὶ συνέστησεν
αὐτοῖς Μωυσῆς Ελεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ Ἰησοῦν
υἱὸν Ναυη καὶ τοὺς ἄρχοντας πατριῶν τῶν
φυλῶν Ισραηλ **29** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς
ἐὰν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ
μεθ' ὑμῶν τὸν Ιορδάνην πᾶς ἐνωπλισμένος
εἰς πόλεμον ἔναντι κυρίου καὶ κατακυριεύσητε
τῆς γῆς ἀπέναντι ὑμῶν καὶ δώσετε αὐτοῖς
τὴν γῆν Γαλααδ ἐν κατασχέσει **30** ἐὰν δὲ μὴ
διαβῶσιν ἐνωπλισμένοι μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν
πόλεμον ἔναντι κυρίου καὶ διαβιβάσετε τὴν
ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν
καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν πρότερα ὑμῶν εἰς γῆν
Χανααν καὶ συγκατακληρονομηθήσονται ἐν
ὑμῖν ἐν τῇ γῇ Χανααν **31** καὶ ἀπεκρίθησαν
οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ λέγοντες ὅσα
ὁ κύριος λέγει τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ οὕτως
ποιήσομεν **32** ἡμεῖς διαβησόμεθα ἐνωπλισμένοι
ἔναντι κυρίου εἰς γῆν Χανααν καὶ δώσετε τὴν
κατάσχεσιν ἡμῖν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου
33 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γαδ
καὶ τοῖς υἱοῖς Ρουβην καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς
Μανασση υἱῶν Ιωσηφ τὴν βασιλείαν Σηων
βασιλέως Αμορραίων καὶ τὴν βασιλείαν Ωγ
βασιλέως τῆς Βασαν τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις σὺν
τοῖς ὁρίοις αὐτῆς πόλεις τῆς γῆς κύκλῳ **34** καὶ
ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γαδ τὴν Δαιβων καὶ τὴν
Αταρωθ καὶ τὴν Αροηρ **35** καὶ τὴν Σωφαρ καὶ τὴν
Ιαζηρ καὶ ὕψωσαν αὐτὰς **36** καὶ τὴν Ναμβραν
καὶ τὴν Βαιθαραν πόλεις ὀχυρὰς καὶ ἐπαύλεις
προβάτων **37** καὶ οἱ υἱοὶ Ρουβην ᾠκοδόμησαν
τὴν Εσεβων καὶ Ελεαλη καὶ Καριαθαιμ **38**
καὶ τὴν Βεελμεων περικεκυκλωμένας καὶ τὴν
Σεβαμα καὶ ἐπωνόμασαν κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν
τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων ἃς ᾠκοδόμησαν **39**
καὶ ἐπορεύθη υἱὸς Μαχιρ υἱοῦ Μανασση εἰς
Γαλααδ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἀπώλεσεν τὸν
Αμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ **40** καὶ
ἔδωκεν Μωυσῆς τὴν Γαλααδ τῷ Μαχιρ υἱῷ
Μανασση καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ **41** καὶ Ιαϊρ ὁ τοῦ
Μανασση ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν τὰς ἐπαύλεις
αὐτῶν καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπαύλεις Ιαϊρ **42**
καὶ Ναβαυ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν τὴν Κανααθ καὶ
τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς Ναβωθ
ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ

33 καὶ οὗτοι σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ισραηλ ὡς
ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν
ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ααρων **2** καὶ ἔγραψεν
Μωυσῆς τὰς ἀπάρσεις αὐτῶν καὶ τοὺς σταθμοὺς
αὐτῶν διὰ ῥήματος κυρίου καὶ οὗτοι σταθμοὶ
τῆς πορείας αὐτῶν **3** ἀπῆραν ἐκ Ραμεσση τῷ
μηνὶ τῷ πρώτῳ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ
μηνὸς τοῦ πρώτου τῇ ἐπαύριον τοῦ πασχα
ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐν χειρὶ ὑψηλῇ ἐναντίον
πάντων τῶν Αἰγυπτίων **4** καὶ οἱ Αἰγύπτιοι
ἔθαπτον ἐξ αὐτῶν τοὺς τεθνηκότας πάντας
οὓς ἐπάταξεν κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ καὶ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐποίησεν τὴν
ἐκδίκησιν κύριος **5** καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ισραηλ
ἐκ Ραμεσση παρενέβαλον εἰς Σοκχωθ **6** καὶ
ἀπῆραν ἐκ Σοκχωθ καὶ παρενέβαλον εἰς Βουθαν
ὅ ἐστιν μέρος τι τῆς ἐρήμου **7** καὶ ἀπῆραν ἐκ
Βουθαν καὶ παρενέβαλον ἐπὶ στόμα Εἰρωθ ὅ
ἐστιν ἀπέναντι Βεελσεπφων καὶ παρενέβαλον
ἀπέναντι Μαγδώλου **8** καὶ ἀπῆραν ἀπέναντι

Εἴρωθ καὶ διέβησαν μέσον τῆς θαλάσσης εἰς τὴν
ἔρημον καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν διὰ
τῆς ἐρήμου αὐτοὶ καὶ παρενέβαλον ἐν Πικρίαις 9
καὶ ἀπῆραν ἐκ Πικριῶν καὶ ἦλθον εἰς Αιλιμ καὶ
ἐν Αιλιμ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἑβδομήκοντα
στελέχη φοινίκων καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ παρὰ τὸ
ὕδωρ 10 καὶ ἀπῆραν ἐξ Αιλιμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ
θάλασσαν ἐρυθράν 11 καὶ ἀπῆραν ἀπὸ θαλάσσης
ἐρυθρᾶς καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἔρημον Σιν 12
καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν καὶ παρενέβαλον
εἰς Ραφακα 13 καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραφακα καὶ
παρενέβαλον ἐν Αιλους 14 καὶ ἀπῆραν ἐξ Αιλους
καὶ παρενέβαλον ἐν Ραφιδιν καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ
τῷ λαῷ πιεῖν ἐκεῖ 15 καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραφιδιν καὶ
παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα 16 καὶ ἀπῆραν ἐκ
τῆς ἐρήμου Σινα καὶ παρενέβαλον ἐν Μνήμασιν
τῆς ἐπιθυμίας 17 καὶ ἀπῆραν ἐκ Μνημάτων
ἐπιθυμίας καὶ παρενέβαλον ἐν Ασηρωθ 18 καὶ
ἀπῆραν ἐξ Ασηρωθ καὶ παρενέβαλον ἐν Ραθαμα
19 καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραθαμα καὶ παρενέβαλον ἐν
Ρεμμων Φαρες 20 καὶ ἀπῆραν ἐκ Ρεμμων Φαρες
καὶ παρενέβαλον ἐν Λεμωνα 21 καὶ ἀπῆραν
ἐκ Λεμωνα καὶ παρενέβαλον εἰς Δεσσα 22 καὶ
ἀπῆραν ἐκ Δεσσα καὶ παρενέβαλον εἰς Μακελλαθ
23 καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακελλαθ καὶ παρενέβαλον εἰς
Σαφαρ 24 καὶ ἀπῆραν ἐκ Σαφαρ καὶ παρενέβαλον
εἰς Χαραδαθ 25 καὶ ἀπῆραν ἐκ Χαραδαθ καὶ
παρενέβαλον εἰς Μακηλωθ 26 καὶ ἀπῆραν ἐκ
Μακηλωθ καὶ παρενέβαλον εἰς Κατααθ 27
καὶ ἀπῆραν ἐκ Κατααθ καὶ παρενέβαλον εἰς
Ταραθ 28 καὶ ἀπῆραν ἐκ Ταραθ καὶ παρενέβαλον
εἰς Ματεκκα 29 καὶ ἀπῆραν ἐκ Ματεκκα καὶ
παρενέβαλον εἰς Σελμωνα 30 καὶ ἀπῆραν ἐκ
Σελμωνα καὶ παρενέβαλον εἰς Μασσουρουθ 31
καὶ ἀπῆραν ἐκ Μασσουρουθ καὶ παρενέβαλον εἰς
Βαναια 32 καὶ ἀπῆραν ἐκ Βαναια καὶ παρενέβαλον
εἰς τὸ ὄρος Γαδγαδ 33 καὶ ἀπῆραν ἐκ τοῦ ὄρους
Γαδγαδ καὶ παρενέβαλον εἰς Ετεβαθα 34 καὶ
ἀπῆραν ἐξ Ετεβαθα καὶ παρενέβαλον εἰς Εβρωνα
35 καὶ ἀπῆραν ἐξ Εβρωνα καὶ παρενέβαλον εἰς
Γεσιωνγαβερ 36 καὶ ἀπῆραν ἐκ Γεσιωνγαβερ καὶ
παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν καὶ ἀπῆραν ἐκ
τῆς ἐρήμου Σιν καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἔρημον
Φαραν αὕτη ἐστὶν Καδης 37 καὶ ἀπῆραν ἐκ
Καδης καὶ παρενέβαλον εἰς Ωρ τὸ ὄρος πλησίον
γῆς Εδωμ 38 καὶ ἀνέβη Ααρων ὁ ἱερεὺς διὰ
προστάγματος κυρίου καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἐν τῷ
τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ισραηλ
ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ μιᾷ τοῦ
μηνός 39 καὶ Ααρων ἦν τριῶν καὶ εἴκοσι καὶ
ἑκατὸν ἐτῶν ὅτε ἀπέθνῃσκεν ἐν Ωρ τῷ ὄρει
40 καὶ ἀκούσας ὁ Χανανις βασιλεὺς Αραδ καὶ
οὗτος κατῴκει ἐν γῇ Χανααν ὅτε εἰσεπορεύοντο
οἱ υἱοὶ Ισραηλ 41 καὶ ἀπῆραν ἐξ Ωρ τοῦ ὄρους
καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμωνα 42 καὶ ἀπῆραν
ἐκ Σελμωνα καὶ παρενέβαλον εἰς Φινω 43 καὶ
ἀπῆραν ἐκ Φινω καὶ παρενέβαλον εἰς Ωβωθ 44
καὶ ἀπῆραν ἐξ Ωβωθ καὶ παρενέβαλον ἐν Γαι ἐν
τῷ πέραν ἐπὶ τῶν ὁρίων Μωαβ 45 καὶ ἀπῆραν
ἐκ Γαι καὶ παρενέβαλον εἰς Δαιβων Γαδ 46 καὶ
ἀπῆραν ἐκ Δαιβων Γαδ καὶ παρενέβαλον ἐν
Γελμων Δεβλαθαιμ 47 καὶ ἀπῆραν ἐκ Γελμων
Δεβλαθαιμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ
Αβαριμ ἀπέναντι Ναβαυ 48 καὶ ἀπῆραν ἀπὸ
ὀρέων Αβαριμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν
Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου κατὰ Ιεριχω 49 καὶ

παρενέβαλον παρὰ τὸν Ιορδάνην ἀνὰ μέσον
Αισιμωθ ἕως Βελσαττιμ κατὰ δυσμὰς Μωαβ 50
καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ δυσμῶν
Μωαβ παρὰ τὸν Ιορδάνην κατὰ Ιεριχω λέγων 51
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ιορδάνην εἰς γῆν Χανααν
52 καὶ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν
τῇ γῇ πρὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐξαρεῖτε τὰς
σκοπιὰς αὐτῶν καὶ πάντα τὰ εἴδωλα τὰ χωνευτὰ
αὐτῶν ἀπολεῖτε αὐτὰ καὶ πάσας τὰς στήλας
αὐτῶν ἐξαρεῖτε 53 καὶ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς
κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ
ὑμῖν γὰρ δέδωκα τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ 54 καὶ
κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ
κατὰ φυλὰς ὑμῶν τοῖς πλείοσιν πληθυνεῖτε τὴν
κατάσχεσιν αὐτῶν καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσετε
τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν εἰς ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐκεῖ αὐτοῦ ἔσται κατὰ φυλὰς πατριῶν
ὑμῶν κληρονομήσετε 55 ἐὰν δὲ μὴ ἀπολέσητε
τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου
ὑμῶν καὶ ἔσται οὓς ἐὰν καταλίπητε ἐξ αὐτῶν
σκόλοπες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ βολίδες
ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμῶν καὶ ἐχθρεύσουσιν ἐπὶ τῆς
γῆς ἐφ' ἣν ὑμεῖς κατοικήσετε 56 καὶ ἔσται καθότι
διεγνώκειν ποιῆσαι αὐτούς ποιήσω ὑμῖν

34 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2
ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε εἰς τὴν γῆν Χανααν αὕτη
ἔσται ὑμῖν εἰς κληρονομίαν γῆ Χανααν σὺν
τοῖς ὁρίοις αὐτῆς 3 καὶ ἔσται ὑμῖν τὸ κλίτος
τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ ἐρήμου Σιν ἕως ἐχόμενον
Εδωμ καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια πρὸς λίβα ἀπὸ
μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἁλυκῆς ἀπὸ ἀνατολῶν
4 καὶ κυκλώσει ὑμᾶς τὰ ὅρια ἀπὸ λιβὸς πρὸς
ἀνάβασιν Ακραβιν καὶ παρελεύσεται Σεννα καὶ
ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ πρὸς λίβα Καδης τοῦ
Βαρνη καὶ ἐξελεύσεται εἰς ἔπαυλιν Αραδ καὶ
παρελεύσεται Ασεμωνα 5 καὶ κυκλώσει τὰ ὅρια
ἀπὸ Ασεμωνα χειμάρρουν Αἰγύπτου καὶ ἔσται ἡ
διέξοδος ἡ θάλασσα 6 καὶ τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης
ἔσται ὑμῖν ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὁριεῖ τοῦτο ἔσται
ὑμῖν τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης 7 καὶ τοῦτο ἔσται
τὰ ὅρια ὑμῖν πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης
τῆς μεγάλης καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ
τὸ ὄρος τὸ ὄρος 8 καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸ ὄρος
καταμετρήσετε αὐτοῖς εἰσπορευομένων εἰς Εμαθ
καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ τὰ ὅρια Σαραδα 9
καὶ ἐξελεύσεται τὰ ὅρια Δεφρωνα καὶ ἔσται ἡ
διέξοδος αὐτοῦ Ασερναιν τοῦτο ἔσται ὑμῖν ὅρια
ἀπὸ βορρᾶ 10 καὶ καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς
τὰ ὅρια ἀνατολῶν ἀπὸ Ασερναιν Σεπφαμα 11
καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἀπὸ Σεπφαμ Αρβηλα
ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ πηγάς καὶ καταβήσεται τὰ
ὅρια Βηλα ἐπὶ νώτου θαλάσσης Χεναρα ἀπὸ
ἀνατολῶν 12 καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ τὸν
Ιορδάνην καὶ ἔσται ἡ διέξοδος θάλασσα ἡ ἁλυκή
αὕτη ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλῳ 13
καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ισραηλ λέγων
αὕτη ἡ γῆ ἣν κατακληρονομήσετε αὐτὴν μετὰ
κλήρου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ
δοῦναι αὐτὴν ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει
φυλῆς Μανασση 14 ὅτι ἔλαβεν φυλὴ υἱῶν Ρουβην
καὶ φυλὴ υἱῶν Γαδ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν
καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση ἀπέλαβον τοὺς
κλήρους αὐτῶν 15 δύο φυλαὶ καὶ ἥμισυ φυλῆς
ἔλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν πέραν τοῦ Ιορδάνου

κατὰ Ιεριχω ἀπὸ νότου κατ’ ἀνατολάς 16 καὶ
ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 17 ταῦτα
τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οἳ κληρονομήσουσιν
ὑμῖν τὴν γῆν Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ
Ναυη 18 καὶ ἄρχοντα ἕνα ἐκ φυλῆς λήμψεσθε
κατακληρονομῆσαι ὑμῖν τὴν γῆν 19 καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῆς φυλῆς Ιουδα Χαλεβ
υἱὸς Ιεφοννη 20 τῆς φυλῆς Συμεων Σαλαμιηλ
υἱὸς Εμιουδ 21 τῆς φυλῆς Βενιαμιν Ελδαδ υἱὸς
Χασλων 22 τῆς φυλῆς Δαν ἄρχων Βακχιρ υἱὸς
Εγλι 23 τῶν υἱῶν Ιωσηφ φυλῆς υἱῶν Μανασση
ἄρχων Ανιηλ υἱὸς Ουφι 24 τῆς φυλῆς υἱῶν
Εφραιμ ἄρχων Καμουηλ υἱὸς Σαβαθα 25 τῆς
φυλῆς Ζαβουλων ἄρχων Ελισαφαν υἱὸς Φαρναχ
26 τῆς φυλῆς υἱῶν Ισσαχαρ ἄρχων Φαλτιηλ υἱὸς
Οζα 27 τῆς φυλῆς υἱῶν Ασηρ ἄρχων Αχιωρ υἱὸς
Σελεμι 28 τῆς φυλῆς Νεφθαλι ἄρχων Φαδαηλ
υἱὸς Βεναμιουδ 29 οὗτοι οἷς ἐνετείλατο κύριος
καταμερίσαι τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ἐν γῇ Χανααν

35 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ
δυσμῶν Μωαβ παρὰ τὸν Ιορδάνην κατὰ Ιεριχω
λέγων 2 σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ δώσουσιν
τοῖς Λευίταις ἀπὸ τῶν κλήρων κατασχέσεως
αὐτῶν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ προάστεια τῶν
πόλεων κύκλῳ αὐτῶν δώσουσιν τοῖς Λευίταις 3
καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ
ἀφορίσματα αὐτῶν ἔσται τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν καὶ
πᾶσι τοῖς τετράποσιν αὐτῶν 4 καὶ τὰ συγκυροῦντα
τῶν πόλεων ἃς δώσετε τοῖς Λευίταις ἀπὸ τείχους
τῆς πόλεως καὶ ἔξω δισχιλίους πήχεις κύκλῳ 5
καὶ μετρήσεις ἔξω τῆς πόλεως τὸ κλίτος τὸ πρὸς
ἀνατολὰς δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς
λίβα δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς
θάλασσαν δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ
πρὸς βορρᾶν δισχιλίους πήχεις καὶ ἡ πόλις μέσον
τούτου ἔσται ὑμῖν καὶ τὰ ὅμορα τῶν πόλεων 6
καὶ τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις τὰς ἓξ πόλεις
τῶν φυγαδευτηρίων ἃς δώσετε φεύγειν ἐκεῖ
τῷ φονεύσαντι καὶ πρὸς ταύταις τεσσαράκοντα
καὶ δύο πόλεις 7 πάσας τὰς πόλεις δώσετε τοῖς
Λευίταις τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ πόλεις ταύτας
καὶ τὰ προάστεια αὐτῶν 8 καὶ τὰς πόλεις ἃς
δώσετε ἀπὸ τῆς κατασχέσεως υἱῶν Ισραηλ ἀπὸ
τῶν τὰ πολλὰ πολλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων
ἐλάττω ἕκαστος κατὰ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ
ἣν κληρονομήσουσιν δώσουσιν ἀπὸ τῶν πόλεων
τοῖς Λευίταις 9 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων 10 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ιορδάνην
εἰς γῆν Χανααν 11 καὶ διαστελεῖτε ὑμῖν αὐτοῖς
πόλεις φυγαδευτήρια ἔσται ὑμῖν φυγεῖν ἐκεῖ τὸν
φονευτήν πᾶς ὁ πατάξας ψυχὴν ἀκουσίως 12
καὶ ἔσονται αἱ πόλεις ὑμῖν φυγαδευτήρια ἀπὸ
ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ ὁ
φονεύων ἕως ἂν στῇ ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς
κρίσιν 13 καὶ αἱ πόλεις ἃς δώσετε τὰς ἓξ πόλεις
φυγαδευτήρια ἔσονται ὑμῖν 14 τὰς τρεῖς πόλεις
δώσετε ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου καὶ τὰς τρεῖς
πόλεις δώσετε ἐν γῇ Χανααν 15 φυγάδιον ἔσται
τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ
παροίκῳ τῷ ἐν ὑμῖν ἔσονται αἱ πόλεις αὗται
εἰς φυγαδευτήριον φυγεῖν ἐκεῖ παντὶ πατάξαντι
ψυχὴν ἀκουσίως 16 ἐὰν δὲ ἐν σκεύει σιδήρου
πατάξῃ αὐτὸν καὶ τελευτήσῃ φονευτής ἐστιν
θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής 17 ἐὰν δὲ ἐν
λίθῳ ἐκ χειρός ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ πατάξῃ

αὐτόν καὶ ἀποθάνῃ φονευτής ἐστιν θανάτῳ
θανατούσθω ὁ φονευτής 18 ἐὰν δὲ ἐν σκεύει
ξυλίνῳ ἐκ χειρός ἐξ οὗ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ
πατάξῃ αὐτόν καὶ ἀποθάνῃ φονευτής ἐστιν
θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής 19 ὁ ἀγχιστεύων
τὸ αἷμα οὗτος ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ὅταν
συναντήσῃ αὐτῷ οὗτος ἀποκτενεῖ αὐτόν 20 ἐὰν δὲ
δῖ ἔχθραν ὤσῃ αὐτὸν καὶ ἐπιρρίψῃ ἐπ’ αὐτὸν πᾶν
σκεῦος ἐξ ἐνέδρου καὶ ἀποθάνῃ 21 ἢ διὰ μῆνιν
ἐπάταξεν αὐτὸν τῇ χειρί καὶ ἀποθάνῃ θανάτῳ
θανατούσθω ὁ πατάξας φονευτής ἐστιν θανάτῳ
θανατούσθω ὁ φονεύων ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα
ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ἐν τῷ συναντῆσαι
αὐτῷ 22 ἐὰν δὲ ἐξάπινα οὐ δῖ ἔχθραν ὤσῃ
αὐτὸν ἢ ἐπιρρίψῃ ἐπ’ αὐτὸν πᾶν σκεῦος οὐκ
ἐξ ἐνέδρου 23 ἢ παντὶ λίθῳ ἐν ᾧ ἀποθανεῖται
ἐν αὐτῷ οὐκ εἰδώς καὶ ἐπιπέσῃ ἐπ’ αὐτόν
καὶ ἀποθάνῃ αὐτὸς δὲ οὐκ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἦν
οὐδὲ ζητῶν κακοποιῆσαι αὐτόν 24 καὶ κρινεῖ
ἡ συναγωγὴ ἀνὰ μέσον τοῦ πατάξαντος καὶ
ἀνὰ μέσον τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα κατὰ τὰ
κρίματα ταῦτα 25 καὶ ἐξελεῖται ἡ συναγωγὴ τὸν
φονεύσαντα ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα καὶ
ἀποκαταστήσουσιν αὐτὸν ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν
πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου αὐτοῦ οὗ κατέφυγεν
καὶ κατοικήσει ἐκεῖ ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς
ὁ μέγας ὃν ἔχρισαν αὐτὸν τῷ ἐλαίῳ τῷ ἁγίῳ
26 ἐὰν δὲ ἐξόδῳ ἐξέλθῃ ὁ φονεύσας τὰ ὅρια
τῆς πόλεως εἰς ἣν κατέφυγεν ἐκεῖ 27 καὶ εὕρῃ
αὐτὸν ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἔξω τῶν ὁρίων
τῆς πόλεως καταφυγῆς αὐτοῦ καὶ φονεύσῃ
ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα τὸν φονεύσαντα οὐκ
ἔνοχός ἐστιν 28 ἐν γὰρ τῇ πόλει τῆς καταφυγῆς
κατοικείτω ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας
καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν
ἐπαναστραφήσεται ὁ φονεύσας εἰς τὴν γῆν τῆς
κατασχέσεως αὐτοῦ 29 καὶ ἔσται ταῦτα ὑμῖν εἰς
δικαίωμα κρίματος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις
ταῖς κατοικίαις ὑμῶν 30 πᾶς πατάξας ψυχήν
διὰ μαρτύρων φονεύσεις τὸν φονεύσαντα καὶ
μάρτυς εἷς οὐ μαρτυρήσει ἐπὶ ψυχὴν ἀποθανεῖν
31 καὶ οὐ λήμψεσθε λύτρα περὶ ψυχῆς παρὰ τοῦ
φονεύσαντος τοῦ ἐνόχου ὄντος ἀναιρεθῆναι
θανάτῳ γὰρ θανατωθήσεται 32 οὐ λήμψεσθε
λύτρα τοῦ φυγεῖν εἰς πόλιν τῶν φυγαδευτηρίων
τοῦ πάλιν κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς ἕως ἂν ἀποθάνῃ
ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας 33 καὶ οὐ μὴ φονοκτονήσητε τὴν
γῆν εἰς ἣν ὑμεῖς κατοικεῖτε τὸ γὰρ αἷμα τοῦτο
φονοκτονεῖ τὴν γῆν καὶ οὐκ ἐξιλασθήσεται ἡ
γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ’ αὐτῆς
ἀλλ’ ἐπὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχέοντος 34 καὶ οὐ
μιανεῖτε τὴν γῆν ἐφ’ ἧς κατοικεῖτε ἐπ’ αὐτῆς
ἐφ’ ἧς ἐγὼ κατασκηνώσω ἐν ὑμῖν ἐγὼ γάρ εἰμι
κύριος κατασκηνῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ισραηλ

36 καὶ προσῆλθον οἱ ἄρχοντες φυλῆς υἱῶν
Γαλααδ υἱοῦ Μαχιρ υἱοῦ Μανασση ἐκ τῆς
φυλῆς υἱῶν Ιωσηφ καὶ ἐλάλησαν ἔναντι
Μωυσῆ καὶ ἔναντι Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως καὶ
ἔναντι τῶν ἀρχόντων οἴκων πατριῶν υἱῶν
Ισραηλ 2 καὶ εἶπαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐνετείλατο
κύριος ἀποδοῦναι τὴν γῆν τῆς κληρονομίας
ἐν κλήρῳ τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ τῷ κυρίῳ
συνέταξεν κύριος δοῦναι τὴν κληρονομίαν
Σαλπααδ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ταῖς θυγατράσιν
αὐτοῦ 3 καὶ ἔσονται ἑνὶ τῶν φυλῶν υἱῶν
Ισραηλ γυναῖκες καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ κλῆρος

αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως τῶν πατέρων
ἡμῶν καὶ προστεθήσεται εἰς κληρονομίαν τῆς
φυλῆς οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες καὶ ἐκ τοῦ
κλήρου τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται
4 ἐὰν δὲ γένηται ἡ ἄφεσις τῶν υἱῶν Ισραηλ
καὶ προστεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ
τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς οἷς ἂν γένωνται
γυναῖκες καὶ ἀπὸ τῆς κληρονομίας φυλῆς
πατριᾶς ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται ἡ κληρονομία
αὐτῶν **5** καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς
Ισραηλ διὰ προστάγματος κυρίου λέγων οὕτως
φυλὴ υἱῶν Ιωσηφ λέγουσιν **6** τοῦτο τὸ ῥῆμα
ὃ συνέταξεν κύριος ταῖς θυγατράσιν Σαλπααδ
λέγων οὗ ἀρέσκει ἐναντίον αὐτῶν ἔστωσαν
γυναῖκες πλὴν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν
ἔστωσαν γυναῖκες **7** καὶ οὐχὶ περιστραφήσεται
κληρονομία τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ἀπὸ φυλῆς ἐπὶ
φυλήν ὅτι ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ τῆς φυλῆς
τῆς πατριᾶς αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ
Ισραηλ **8** καὶ πᾶσα θυγάτηρ ἀγχιστεύουσα
κληρονομίαν ἐκ τῶν φυλῶν υἱῶν Ισραηλ ἑνὶ
τῶν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔσονται
γυναῖκες ἵνα ἀγχιστεύσωσιν οἱ υἱοὶ Ισραηλ
ἕκαστος τὴν κληρονομίαν τὴν πατρικὴν αὐτοῦ **9**
καὶ οὐ περιστραφήσεται κλῆρος ἐκ φυλῆς ἐπὶ
φυλὴν ἑτέραν ἀλλὰ ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ
αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ισραηλ **10**
ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος Μωυσῇ οὕτως
ἐποίησαν θυγατέρες Σαλπααδ **11** καὶ ἐγένοντο
Θερσα καὶ Εγλα καὶ Μελχα καὶ Νουα καὶ Μααλα
θυγατέρες Σαλπααδ τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτῶν **12** ἐκ
τοῦ δήμου τοῦ Μανασση υἱῶν Ιωσηφ ἐγενήθησαν
γυναῖκες καὶ ἐγένετο ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ
τὴν φυλὴν δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν **13** αὗται
αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ἃ
ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἐπὶ δυσμῶν
Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου κατὰ Ιεριχω

Δευτερονόμιον

1 οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησεν Μωυσῆς παντὶ
Ισραηλ πέραν τοῦ Ιορδάνου ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς
δυσμαῖς πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς ἀνὰ μέσον Φαραν
Τοφολ καὶ Λοβον καὶ Αυλων καὶ καταχρύσεα **2**
ἕνδεκα ἡμερῶν ἐν Χωρηβ ὁδὸς ἐπ᾽ ὄρος Σηιρ ἕως
Καδης Βαρνη **3** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ
ἔτει ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐλάλησεν
Μωυσῆς πρὸς πάντας υἱοὺς Ισραηλ κατὰ πάντα
ὅσα ἐνετείλατο κύριος αὐτῷ πρὸς αὐτούς **4**
μετὰ τὸ πατάξαι Σηων βασιλέα Αμορραίων τὸν
κατοικήσαντα ἐν Εσεβων καὶ Ωγ βασιλέα τῆς
Βασαν τὸν κατοικήσαντα ἐν Ασταρωθ καὶ ἐν
Εδραϊν **5** ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου ἐν γῇ Μωαβ
ἤρξατο Μωυσῆς διασαφῆσαι τὸν νόμον τοῦτον
λέγων **6** κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν
Χωρηβ λέγων ἱκανούσθω ὑμῖν κατοικεῖν ἐν τῷ
ὄρει τούτῳ **7** ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς
καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς ὄρος Αμορραίων καὶ πρὸς
πάντας τοὺς περιοίκους Αραβα εἰς ὄρος καὶ πεδίον
καὶ πρὸς λίβα καὶ παραλίαν γῆν Χαναναίων
καὶ Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου
Εὐφράτου **8** ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν
τὴν γῆν εἰσπορευθέντες κληρονομήσατε τὴν γῆν
ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν τῷ Αβρααμ καὶ
Ισαακ καὶ Ιακωβ δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι
αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς **9** καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων οὐ δυνήσομαι μόνος
φέρειν ὑμᾶς **10** κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν
ὑμᾶς καὶ ἰδού ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ
οὐρανοῦ τῷ πλήθει **11** κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων
ὑμῶν προσθείη ὑμῖν ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως καὶ
εὐλογήσαι ὑμᾶς καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν **12** πῶς
δυνήσομαι μόνος φέρειν τὸν κόπον ὑμῶν καὶ
τὴν ὑπόστασιν ὑμῶν καὶ τὰς ἀντιλογίας ὑμῶν **13**
δότε ἑαυτοῖς ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ
συνετοὺς εἰς τὰς φυλὰς ὑμῶν καὶ καταστήσω ἐφ᾽
ὑμῶν ἡγουμένους ὑμῶν **14** καὶ ἀπεκρίθητέ μοι
καὶ εἴπατε καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας ποιῆσαι
15 καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ
ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς καὶ κατέστησα αὐτοὺς
ἡγεῖσθαι ἐφ᾽ ὑμῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους
καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους καὶ
γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν **16** καὶ
ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ λέγων διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν
ὑμῶν καὶ κρίνατε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ
ἀνὰ μέσον ἀδελφοῦ καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου
αὐτοῦ **17** οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει κατὰ
τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς οὐ μὴ
ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου ὅτι ἡ κρίσις
τοῦ θεοῦ ἐστιν καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν σκληρὸν ᾖ
ἀφ᾽ ὑμῶν ἀνοίσετε αὐτὸ ἐπ᾽ ἐμέ καὶ ἀκούσομαι
αὐτό **18** καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ πάντας τοὺς λόγους οὓς ποιήσετε **19** καὶ
ἀπάραντες ἐκ Χωρηβ ἐπορεύθημεν πᾶσαν τὴν
ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην
ἣν εἴδετε ὁδὸν ὄρους τοῦ Αμορραίου καθότι
ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν καὶ ἤλθομεν
ἕως Καδης Βαρνη **20** καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἤλθατε
ἕως τοῦ ὄρους τοῦ Αμορραίου ὃ ὁ κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν **21** ἴδετε παραδέδωκεν
ὑμῖν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πρὸ προσώπου ὑμῶν
τὴν γῆν ἀναβάντες κληρονομήσατε ὃν τρόπον
εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμῖν μὴ
φοβεῖσθε μηδὲ δειλιάσητε **22** καὶ προσήλθατέ

μοι πάντες καὶ εἴπατε ἀποστείλωμεν ἄνδρας
προτέρους ἡμῶν καὶ ἐφοδευσάτωσαν ἡμῖν τὴν
γῆν καὶ ἀναγγειλάτωσαν ἡμῖν ἀπόκρισιν τὴν
ὁδόν δι' ἧς ἀναβησόμεθα ἐν αὐτῇ καὶ τὰς πόλεις
εἰς ἃς εἰσπορευσόμεθα εἰς αὐτάς 23 καὶ ἤρεσεν
ἐναντίον μου τὸ ῥῆμα καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν
δώδεκα ἄνδρας ἄνδρα ἕνα κατὰ φυλήν 24 καὶ
ἐπιστραφέντες ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος καὶ ἤλθοσαν
ἕως Φάραγγος βότρυος καὶ κατεσκόπευσαν αὐτήν
25 καὶ ἐλάβοσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ
καρποῦ τῆς γῆς καὶ κατήνεγκαν πρὸς ἡμᾶς καὶ
ἔλεγον ἀγαθὴ ἡ γῆ ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
δίδωσιν ἡμῖν 26 καὶ οὐκ ἠθελήσατε ἀναβῆναι καὶ
ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν 27
καὶ διεγογγύζετε ἐν ταῖς σκηναῖς ὑμῶν καὶ εἴπατε
διὰ τὸ μισεῖν κύριον ἡμᾶς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου παραδοῦναι ἡμᾶς εἰς χεῖρας Αμορραίων
ἐξολεθρεῦσαι ἡμᾶς 28 ποῦ ἡμεῖς ἀναβαίνομεν
οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν ἀπέστησαν ὑμῶν τὴν καρδίαν
λέγοντες ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον
ἡμῶν καὶ πόλεις μεγάλαι καὶ τετειχισμέναι
ἕως τοῦ οὐρανοῦ ἀλλὰ καὶ υἱοὺς γιγάντων
ἑωράκαμεν ἐκεῖ 29 καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς μὴ πτήξητε
μηδὲ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν 30 κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου ὑμῶν αὐτὸς
συνεκπολεμήσει αὐτοὺς μεθ' ὑμῶν κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ 31 καὶ ἐν
τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἣν εἴδετε ὡς ἐτροφοφόρησέν
σε κύριος ὁ θεός σου ὡς εἴ τις τροφοφορήσει
ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν
ἣν ἐπορεύθητε ἕως ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον
32 καὶ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ οὐκ ἐνεπιστεύσατε
κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν 33 ὃς προπορεύεται πρότερος
ὑμῶν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκλέγεσθαι ὑμῖν τόπον ὁδηγῶν
ὑμᾶς ἐν πυρὶ νυκτὸς δεικνύων ὑμῖν τὴν ὁδὸν
καθ' ἣν πορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐν νεφέλῃ
ἡμέρας 34 καὶ ἤκουσεν κύριος τὴν φωνὴν τῶν
λόγων ὑμῶν καὶ παροξυνθεὶς ὤμοσεν λέγων 35
εἰ ὄψεταί τις τῶν ἀνδρῶν τούτων τὴν ἀγαθὴν
ταύτην γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν 36
πλὴν Χαλεβ υἱὸς Ιεφοννη οὗτος ὄψεται αὐτήν
καὶ τούτῳ δώσω τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐπέβη καὶ
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διὰ τὸ προσκεῖσθαι αὐτὸν τὰ
πρὸς κύριον 37 καὶ ἐμοὶ ἐθυμώθη κύριος δι'
ὑμᾶς λέγων οὐδὲ σὺ οὐ μὴ εἰσέλθῃς ἐκεῖ 38
Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη ὁ παρεστηκώς σοι οὗτος
εἰσελεύσεται ἐκεῖ αὐτὸν κατίσχυσον ὅτι αὐτὸς
κατακληρονομήσει αὐτὴν τῷ Ισραηλ 39 καὶ πᾶν
παιδίον νέον ὅστις οὐκ οἶδεν σήμερον ἀγαθὸν
ἢ κακόν οὗτοι εἰσελεύσονται ἐκεῖ καὶ τούτοις
δώσω αὐτήν καὶ αὐτοὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν
40 καὶ ὑμεῖς ἐπιστραφέντες ἐστρατοπεδεύσατε εἰς
τὴν ἔρημον ὁδὸν τὴν ἐπὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης
41 καὶ ἀπεκρίθητέ μοι καὶ εἴπατε ἡμάρτομεν
ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμεῖς ἀναβάντες
πολεμήσομεν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος τὰ
σκεύη τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ συναθροισθέντες
ἀνεβαίνετε εἰς τὸ ὄρος 42 καὶ εἶπεν κύριος
πρός με εἰπὸν αὐτοῖς οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ μὴ
πολεμήσετε οὐ γάρ εἰμι μεθ' ὑμῶν καὶ οὐ μὴ
συντριβῆτε ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν 43 καὶ
ἐλάλησα ὑμῖν καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου καὶ
παρέβητε τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ παραβιασάμενοι
ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος 44 καὶ ἐξῆλθεν ὁ Αμορραῖος
ὁ κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ εἰς συνάντησιν

ὑμῖν καὶ κατεδίωξαν ὑμᾶς ὡς εἰ ποιήσαισαν αἱ
μέλισσαι καὶ ἐτίτρωσκον ὑμᾶς ἀπὸ Σηιρ ἕως
Ερμα **45** καὶ καθίσαντες ἐκλαίετε ἔναντι κυρίου
καὶ οὐκ εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς ὑμῶν
οὐδὲ προσέσχεν ὑμῖν **46** καὶ ἐνεκάθησθε ἐν Καδης
ἡμέρας πολλάς ὅσας ποτὲ ἡμέρας ἐνεκάθησθε

2 καὶ ἐπιστραφέντες ἀπήραμεν εἰς τὴν ἔρημον
ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν ὃν τρόπον ἐλάλησεν
κύριος πρός με καὶ ἐκυκλώσαμεν τὸ ὄρος
τὸ Σηιρ ἡμέρας πολλάς **2** καὶ εἶπεν κύριος
πρός με **3** ἱκανούσθω ὑμῖν κυκλοῦν τὸ ὄρος
τοῦτο ἐπιστράφητε οὖν ἐπὶ βορρᾶν **4** καὶ τῷ
λαῷ ἔντειλαι λέγων ὑμεῖς παραπορεύεσθε διὰ
τῶν ὁρίων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ησαυ οἳ
κατοικοῦσιν ἐν Σηιρ καὶ φοβηθήσονται ὑμᾶς καὶ
εὐλαβηθήσονται ὑμᾶς σφόδρα **5** μὴ συνάψητε
πρὸς αὐτοὺς πόλεμον οὐ γὰρ μὴ δῶ ὑμῖν ἀπὸ
τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα ποδός ὅτι ἐν κλήρῳ
δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ησαυ τὸ ὄρος τὸ Σηιρ **6**
βρώματα ἀργυρίου ἀγοράσατε παρ' αὐτῶν καὶ
φάγεσθε καὶ ὕδωρ μέτρῳ λήμψεσθε παρ' αὐτῶν
ἀργυρίου καὶ πίεσθε **7** ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
εὐλόγησέν σε ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου
διάγνωθι πῶς διῆλθες τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην
καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἰδοὺ τεσσαράκοντα
ἔτη κύριος ὁ θεός σου μετὰ σοῦ οὐκ ἐπεδεήθης
ῥήματος **8** καὶ παρήλθομεν τοὺς ἀδελφοὺς
ἡμῶν υἱοὺς Ησαυ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Σηιρ
παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν Αραβα ἀπὸ Αιλων καὶ ἀπὸ
Γασιωνγαβερ καὶ ἐπιστρέψαντες παρήλθομεν
ὁδὸν ἔρημον Μωαβ **9** καὶ εἶπεν κύριος πρός με
μὴ ἐχθραίνετε τοῖς Μωαβίταις καὶ μὴ συνάψητε
πρὸς αὐτοὺς πόλεμον οὐ γὰρ μὴ δῶ ὑμῖν ἀπὸ
τῆς γῆς αὐτῶν ἐν κλήρῳ τοῖς γὰρ υἱοῖς Λωτ
δέδωκα τὴν Σηιρ κληρονομεῖν **10** οἱ Ομμιν
πρότεροι ἐνεκάθηντο ἐπ' αὐτῆς ἔθνος μέγα καὶ
πολὺ καὶ ἰσχύοντες ὥσπερ οἱ Ενακιμ **11** Ραφαϊν
λογισθήσονται καὶ οὗτοι ὥσπερ οἱ Ενακιμ καὶ
οἱ Μωαβῖται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ομμιν **12**
καὶ ἐν Σηιρ ἐνεκάθητο ὁ Χορραῖος πρότερον
καὶ υἱοὶ Ησαυ ἀπώλεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξέτριψαν
αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κατῳκίσθησαν
ἀντ' αὐτῶν ὃν τρόπον ἐποίησεν Ισραηλ τὴν
γῆν τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἣν δέδωκεν κύριος
αὐτοῖς **13** νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς
καὶ παραπορεύεσθε τὴν φάραγγα Ζαρετ καὶ
παρήλθομεν τὴν φάραγγα Ζαρετ **14** καὶ αἱ ἡμέραι
ἃς παρεπορεύθημεν ἀπὸ Καδης Βαρνη ἕως οὗ
παρήλθομεν τὴν φάραγγα Ζαρετ τριάκοντα καὶ
ὀκτὼ ἔτη ἕως οὗ διέπεσεν πᾶσα γενεὰ ἀνδρῶν
πολεμιστῶν ἀποθνῄσκοντες ἐκ τῆς παρεμβολῆς
καθότι ὤμοσεν αὐτοῖς ὁ θεός **15** καὶ ἡ χεὶρ
τοῦ θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτοῖς ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς
ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἕως οὗ διέπεσαν **16** καὶ
ἐγενήθη ἐπεὶ διέπεσαν πάντες οἱ ἄνδρες οἱ
πολεμισταὶ ἀποθνῄσκοντες ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ
17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρός με λέγων **18** σὺ
παραπορεύσῃ σήμερον τὰ ὅρια Μωαβ τὴν Σηιρ **19**
καὶ προσάξετε ἐγγὺς υἱῶν Αμμαν μὴ ἐχθραίνετε
αὐτοῖς καὶ μὴ συνάψητε αὐτοῖς εἰς πόλεμον οὐ
γὰρ μὴ δῶ ἀπὸ τῆς γῆς υἱῶν Αμμαν σοὶ ἐν κλήρῳ
ὅτι τοῖς υἱοῖς Λωτ δέδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ **20** γῆ
Ραφαϊν λογισθήσεται καὶ γὰρ ἐπ' αὐτῆς κατῴκουν
οἱ Ραφαϊν τὸ πρότερον καὶ οἱ Αμμανῖται
ὀνομάζουσιν αὐτοὺς Ζομζομμιν **21** ἔθνος μέγα καὶ
πολὺ καὶ δυνατώτερον ὑμῶν ὥσπερ οἱ Ενακιμ καὶ

ἀπώλεσεν αὐτοὺς κύριος πρὸ προσώπου αὐτῶν
καὶ κατεκληρονόμησαν καὶ κατῳκίσθησαν ἀντ’
αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **22** ὥσπερ ἐποίησαν
τοῖς υἱοῖς Ησαυ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Σηιρ ὃν
τρόπον ἐξέτριψαν τὸν Χορραῖον ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν καὶ κατεκληρονόμησαν καὶ κατῳκίσθησαν
ἀντ’ αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **23** καὶ οἱ
Ευαῖοι οἱ κατοικοῦντες ἐν ασηρωθ ἕως Γάζης καὶ
οἱ Καππάδοκες οἱ ἐξελθόντες ἐκ Καππαδοκίας
ἐξέτριψαν αὐτοὺς καὶ κατῳκίσθησαν ἀντ’ αὐτῶν
24 νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε καὶ παρέλθατε
ὑμεῖς τὴν φάραγγα Αρνων ἰδοὺ παραδέδωκα
εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν Σηων βασιλέα Εσεβων
τὸν Αμορραῖον καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ ἐνάρχου
κληρονομεῖν σύναπτε πρὸς αὐτὸν πόλεμον **25**
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐνάρχου δοῦναι τὸν τρόμον
σου καὶ τὸν φόβον σου ἐπὶ πρόσωπον πάντων
τῶν ἐθνῶν τῶν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ οἵτινες
ἀκούσαντες τὸ ὄνομά σου ταραχθήσονται καὶ
ὠδῖνας ἕξουσιν ἀπὸ προσώπου σου **26** καὶ
ἀπέστειλα πρέσβεις ἐκ τῆς ἐρήμου Κεδαμωθ
πρὸς Σηων βασιλέα Εσεβων λόγοις εἰρηνικοῖς
λέγων **27** παρελεύσομαι διὰ τῆς γῆς σου ἐν τῇ
ὁδῷ παρελεύσομαι οὐχὶ ἐκκλινῶ δεξιὰ οὐδὲ
ἀριστερά **28** βρώματα ἀργυρίου ἀποδώσῃ μοι
καὶ φάγομαι καὶ ὕδωρ ἀργυρίου ἀποδώσῃ μοι
καὶ πίομαι πλὴν ὅτι παρελεύσομαι τοῖς ποσίν **29**
καθὼς ἐποίησάν μοι οἱ υἱοὶ Ησαυ οἱ κατοικοῦντες
ἐν Σηιρ καὶ οἱ Μωαβῖται οἱ κατοικοῦντες ἐν
Αροηρ ἕως παρέλθω τὸν Ιορδάνην εἰς τὴν γῆν
ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν **30** καὶ
οὐκ ἠθέλησεν Σηων βασιλεὺς Εσεβων παρελθεῖν
ἡμᾶς δι᾽ αὐτοῦ ὅτι ἐσκλήρυνεν κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ κατίσχυσεν τὴν
καρδίαν αὐτοῦ ἵνα παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖράς σου
ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ **31** καὶ εἶπεν κύριος πρός
με ἰδοὺ ἦργμαι παραδοῦναι πρὸ προσώπου σου
τὸν Σηων βασιλέα Εσεβων τὸν Αμορραῖον καὶ
τὴν γῆν αὐτοῦ ἔναρξαι κληρονομῆσαι τὴν γῆν
αὐτοῦ **32** καὶ ἐξῆλθεν Σηων βασιλεὺς Εσεβων εἰς
συνάντησιν ἡμῖν αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς
πόλεμον Ιασσα **33** καὶ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν πρὸ προσώπου ἡμῶν καὶ ἐπατάξαμεν
αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν
αὐτοῦ **34** καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων
αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἐξωλεθρεύσαμεν
πᾶσαν πόλιν ἑξῆς καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ
τὰ τέκνα αὐτῶν οὐ κατελίπομεν ζωγρείαν **35**
πλὴν τὰ κτήνη ἐπρονομεύσαμεν καὶ τὰ σκῦλα
τῶν πόλεων ἐλάβομεν **36** ἐξ Αροηρ ἥ ἐστιν
παρὰ τὸ χεῖλος χειμάρρου Αρνων καὶ τὴν πόλιν
τὴν οὖσαν ἐν τῇ φάραγγι καὶ ἕως ὄρους τοῦ
Γαλααδ οὐκ ἐγενήθη πόλις ἥτις διέφυγεν ἡμᾶς
τὰς πάσας παρέδωκεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς
τὰς χεῖρας ἡμῶν **37** πλὴν εἰς γῆν υἱῶν Αμμων οὐ
προσήλθομεν πάντα τὰ συγκυροῦντα χειμάρρου
Ιαβοκ καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ ὀρεινῇ καθότι
ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

3 καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβημεν ὁδὸν τὴν εἰς
Βασαν καὶ ἐξῆλθεν Ωγ βασιλεὺς τῆς Βασαν εἰς
συνάντησιν ἡμῖν αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ
εἰς πόλεμον εἰς Εδραϊν **2** καὶ εἶπεν κύριος πρός
με μὴ φοβηθῇς αὐτόν ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου
παραδέδωκα αὐτὸν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ
καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ποιήσεις αὐτῷ
ὥσπερ ἐποίησας Σηων βασιλεῖ τῶν Αμορραίων

ὃς κατῴκει ἐν Εσεβων **3** καὶ παρέδωκεν αὐτὸν
κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν καὶ τὸν
Ωγ βασιλέα τῆς Βασαν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ
καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν
αὐτοῦ σπέρμα **4** καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν
πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οὐκ ἦν
πόλις ἣν οὐκ ἐλάβομεν παρ᾽ αὐτῶν ἑξήκοντα
πόλεις πάντα τὰ περίχωρα Αργοβ βασιλείας Ωγ ἐν
Βασαν **5** πᾶσαι πόλεις ὀχυραί τείχη ὑψηλά πύλαι
καὶ μοχλοί πλὴν τῶν πόλεων τῶν Φερεζαίων
τῶν πολλῶν σφόδρα **6** ἐξωλεθρεύσαμεν αὐτούς
ὥσπερ ἐποιήσαμεν τὸν Σηων βασιλέα Εσεβων
καὶ ἐξωλεθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν ἑξῆς καὶ τὰς
γυναῖκας καὶ τὰ παιδία **7** καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ
τὰ σκῦλα τῶν πόλεων ἐπρονομεύσαμεν ἑαυτοῖς
8 καὶ ἐλάβομεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν γῆν ἐκ
χειρῶν δύο βασιλέων τῶν Αμορραίων οἳ ἦσαν
πέραν τοῦ Ιορδάνου ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Αρνων
καὶ ἕως Αερμων **9** οἱ Φοίνικες ἐπονομάζουσιν τὸ
Αερμων Σανιωρ καὶ ὁ Αμορραῖος ἐπωνόμασεν
αὐτὸ Σανιρ **10** πᾶσαι πόλεις Μισωρ καὶ πᾶσα
Γαλααδ καὶ πᾶσα Βασαν ἕως Σελχα καὶ Εδραϊν
πόλεις βασιλείας τοῦ Ωγ ἐν τῇ Βασαν **11** ὅτι
πλὴν Ωγ βασιλεὺς Βασαν κατελείφθη ἀπὸ τῶν
Ραφαϊν ἰδοὺ ἡ κλίνη αὐτοῦ κλίνη σιδηρᾶ ἰδοὺ
αὕτη ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν υἱῶν Αμμων ἐννέα πηχῶν
τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ τεσσάρων πηχῶν τὸ εὖρος
αὐτῆς ἐν πήχει ἀνδρός **12** καὶ τὴν γῆν ἐκείνην
ἐκληρονομήσαμεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ
Αροηρ ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάρρου Αρνων
καὶ τὸ ἥμισυ ὄρους Γαλααδ καὶ τὰς πόλεις
αὐτοῦ ἔδωκα τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ **13** καὶ τὸ
κατάλοιπον τοῦ Γαλααδ καὶ πᾶσαν τὴν Βασαν
βασιλείαν Ωγ ἔδωκα τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση
καὶ πᾶσαν περίχωρον Αργοβ πᾶσαν τὴν Βασαν
ἐκείνην γῆ Ραφαϊν λογισθήσεται **14** καὶ Ιαϊρ
υἱὸς Μανασση ἔλαβεν πᾶσαν τὴν περίχωρον
Αργοβ ἕως τῶν ὁρίων Γαργασι καὶ Ομαχαθι
ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ τὴν
Βασαν Αυωθ Ιαϊρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **15**
καὶ τῷ Μαχιρ ἔδωκα τὴν Γαλααδ **16** καὶ τῷ
Ρουβην καὶ τῷ Γαδ δέδωκα ἀπὸ τῆς Γαλααδ ἕως
χειμάρρου Αρνων μέσον τοῦ χειμάρρου ὅριον
καὶ ἕως τοῦ Ιαβοκ ὁ χειμάρρους ὅριον τοῖς υἱοῖς
Αμμαν **17** καὶ ἡ Αραβα καὶ ὁ Ιορδάνης ὅριον
Μαχαναρεθ καὶ ἕως θαλάσσης Αραβα θαλάσσης
ἁλυκῆς ὑπὸ Ασηδωθ τὴν Φασγα ἀνατολῶν **18** καὶ
ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην
ἐν κλήρῳ ἐνοπλισάμενοι προπορεύεσθε πρὸ
προσώπου τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ισραηλ πᾶς
δυνατός **19** πλὴν αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα
ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν οἶδα ὅτι πολλὰ κτήνη
ὑμῖν κατοικείτωσαν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν αἷς
ἔδωκα ὑμῖν **20** ἕως ἂν καταπαύσῃ κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ὥσπερ καὶ ὑμᾶς καὶ
κατακληρονομήσουσιν καὶ οὗτοι τὴν γῆν ἣν
κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς ἐν τῷ πέραν
τοῦ Ιορδάνου καὶ ἐπαναστραφήσεσθε ἕκαστος
εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἣν ἔδωκα ὑμῖν **21**
καὶ τῷ Ἰησοῖ ἐνετειλάμην ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
λέγων οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑωράκασιν πάντα ὅσα
ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι
τούτοις οὕτως ποιήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πάσας
τὰς βασιλείας ἐφ᾽ ἃς σὺ διαβαίνεις ἐκεῖ **22** οὐ
φοβηθήσεσθε ὅτι κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτὸς

πολεμήσει περὶ ὑμῶν 23 καὶ ἐδεήθην κυρίου ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων 24 κύριε κύριε σὺ ἤρξω
δεῖξαι τῷ σῷ θεράποντι τὴν ἰσχύν σου καὶ τὴν
δύναμίν σου καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ
τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν τίς γάρ ἐστιν θεὸς ἐν
τῷ οὐρανῷ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς ὅστις ποιήσει καθὰ σὺ
ἐποίησας καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου 25 διαβὰς οὖν
ὄψομαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην τὴν οὖσαν
πέραν τοῦ Ιορδάνου τὸ ὄρος τοῦτο τὸ ἀγαθὸν
καὶ τὸν Ἀντιλίβανον 26 καὶ ὑπερεῖδεν κύριος
ἐμὲ ἕνεκεν ὑμῶν καὶ οὐκ εἰσήκουσέν μου καὶ
εἶπεν κύριος πρός με ἱκανούσθω σοι μὴ προσθῇς
ἔτι λαλῆσαι τὸν λόγον τοῦτον 27 ἀνάβηθι ἐπὶ
κορυφὴν Λελαξευμένου καὶ ἀναβλέψας τοῖς
ὀφθαλμοῖς κατὰ θάλασσαν καὶ βορρᾶν καὶ λίβα
καὶ ἀνατολὰς καὶ ἰδὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ὅτι οὐ
διαβήσῃ τὸν Ιορδάνην τοῦτον 28 καὶ ἔντειλαι
Ἰησοῖ καὶ κατίσχυσον αὐτὸν καὶ παρακάλεσον
αὐτόν ὅτι οὗτος διαβήσεται πρὸ προσώπου τοῦ
λαοῦ τούτου καὶ αὐτὸς κατακληρονομήσει αὐτοῖς
τὴν γῆν ἣν ἑώρακας 29 καὶ ἐνεκαθήμεθα ἐν νάπῃ
σύνεγγυς οἴκου Φογωρ

4 καὶ νῦν Ισραηλ ἄκουε τῶν δικαιωμάτων
καὶ τῶν κριμάτων ὅσα ἐγὼ διδάσκω ὑμᾶς
σήμερον ποιεῖν ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε
καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν
κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν
2 οὐ προσθήσετε πρὸς τὸ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι
ὑμῖν καὶ οὐκ ἀφελεῖτε ἀπ᾽ αὐτοῦ φυλάσσεσθε
τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὅσα ἐγὼ
ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον 3 οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν
ἑωράκασιν πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν τῷ Βεελφεγωρ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὅστις
ἐπορεύθη ὀπίσω Βεελφεγωρ ἐξέτριψεν αὐτὸν
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐξ ὑμῶν 4 ὑμεῖς δὲ οἱ
προσκείμενοι κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ζῆτε πάντες
ἐν τῇ σήμερον 5 ἴδετε δέδειχα ὑμῖν δικαιώματα
καὶ κρίσεις καθὰ ἐνετείλατό μοι κύριος ποιῆσαι
οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ
κληρονομεῖν αὐτήν 6 καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε
ὅτι αὕτη ἡ σοφία ὑμῶν καὶ ἡ σύνεσις ἐναντίον
πάντων τῶν ἐθνῶν ὅσοι ἐὰν ἀκούσωσιν πάντα
τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ ἐροῦσιν ἰδοὺ λαὸς
σοφὸς καὶ ἐπιστήμων τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο 7
ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα ᾧ ἐστιν αὐτῷ θεὸς ἐγγίζων
αὐτοῖς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν
αὐτὸν ἐπικαλεσώμεθα 8 καὶ ποῖον ἔθνος μέγα ᾧ
ἐστιν αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίματα δίκαια κατὰ
πάντα τὸν νόμον τοῦτον ὃν ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον
ὑμῶν σήμερον 9 πρόσεχε σεαυτῷ καὶ φύλαξον
τὴν ψυχήν σου σφόδρα μὴ ἐπιλάθῃ πάντας τοὺς
λόγους οὓς ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ μὴ
ἀποστήτωσαν ἀπὸ τῆς καρδίας σου πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς σου καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱούς
σου καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου 10 ἡμέραν ἣν
ἔστητε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἐν Χωρηβ
τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας ὅτε εἶπεν κύριος πρός με
ἐκκλησίασον πρός με τὸν λαόν καὶ ἀκουσάτωσαν
τὰ ῥήματά μου ὅπως μάθωσιν φοβεῖσθαί με
πάσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν διδάξωσιν 11 καὶ προσήλθετε
καὶ ἔστητε ὑπὸ τὸ ὄρος καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο
πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ σκότος γνόφος θύελλα
φωνὴ μεγάλη 12 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς
ὑμᾶς ἐκ μέσου τοῦ πυρός φωνὴν ῥημάτων ὑμεῖς
ἠκούσατε καὶ ὁμοίωμα οὐκ εἴδετε ἀλλ᾽ ἢ φωνήν

13 καὶ ἀνήγγειλεν ὑμῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ
ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν ποιεῖν τὰ δέκα ῥήματα καὶ
ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας 14 καὶ
ἐμοὶ ἐνετείλατο κύριος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
διδάξαι ὑμᾶς δικαιώματα καὶ κρίσεις ποιεῖν αὐτὰ
ὑμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ
κληρονομεῖν αὐτήν 15 καὶ φυλάξεσθε σφόδρα
τὰς ψυχὰς ὑμῶν ὅτι οὐκ εἴδετε ὁμοίωμα ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ᾗ ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν Χωρηβ
ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός 16 μὴ ἀνομήσητε
καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα
πᾶσαν εἰκόνα ὁμοίωμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ
17 ὁμοίωμα παντὸς κτήνους τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς
γῆς ὁμοίωμα παντὸς ὀρνέου πτερωτοῦ ὃ πέταται
ὑπὸ τὸν οὐρανόν 18 ὁμοίωμα παντὸς ἑρπετοῦ ὃ
ἕρπει ἐπὶ τῆς γῆς ὁμοίωμα παντὸς ἰχθύος ὅσα
ἐστὶν ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς 19 καὶ μὴ
ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον
καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας καὶ πάντα τὸν
κόσμον τοῦ οὐρανοῦ πλανηθεὶς προσκυνήσῃς
αὐτοῖς καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς ἃ ἀπένειμεν κύριος
ὁ θεός σου αὐτὰ πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς ὑποκάτω
τοῦ οὐρανοῦ 20 ὑμᾶς δὲ ἔλαβεν ὁ θεὸς καὶ
ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τῆς σιδηρᾶς ἐξ
Αἰγύπτου εἶναι αὐτῷ λαὸν ἔγκληρον ὡς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ 21 καὶ κύριος ἐθυμώθη μοι περὶ τῶν
λεγομένων ὑφ' ὑμῶν καὶ ὤμοσεν ἵνα μὴ διαβῶ
τὸν Ιορδάνην τοῦτον καὶ ἵνα μὴ εἰσέλθω εἰς τὴν
γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ 22 ἐγὼ
γὰρ ἀποθνῄσκω ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ οὐ διαβαίνω
τὸν Ιορδάνην τοῦτον ὑμεῖς δὲ διαβαίνετε καὶ
κληρονομήσετε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην 23
προσέχετε ὑμεῖς μὴ ἐπιλάθησθε τὴν διαθήκην
κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἣν διέθετο πρὸς ὑμᾶς καὶ
ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα πάντων
ὧν συνέταξεν κύριος ὁ θεός σου 24 ὅτι κύριος ὁ
θεός σου πῦρ καταναλίσκον ἐστίν θεὸς ζηλωτής
25 ἐὰν δὲ γεννήσῃς υἱοὺς καὶ υἱοὺς τῶν υἱῶν
σου καὶ χρονίσητε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀνομήσητε
καὶ ποιήσητε γλυπτὸν ὁμοίωμα παντὸς καὶ
ποιήσητε τὰ πονηρὰ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ
ὑμῶν παροργίσαι αὐτόν 26 διαμαρτύρομαι ὑμῖν
σήμερον τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὅτι ἀπωλείᾳ
ἀπολεῖσθε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε
τὸν Ιορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν οὐχὶ
πολυχρονιεῖτε ἡμέρας ἐπ' αὐτῆς ἀλλ' ἢ ἐκτριβῇ
ἐκτριβήσεσθε 27 καὶ διασπερεῖ κύριος ὑμᾶς ἐν
πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν καὶ καταλειφθήσεσθε ὀλίγοι
ἀριθμῷ ἐν τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς εἰσάξει κύριος
ὑμᾶς ἐκεῖ 28 καὶ λατρεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις
ἔργοις χειρῶν ἀνθρώπων ξύλοις καὶ λίθοις οἳ οὐκ
ὄψονται οὐδὲ μὴ ἀκούσωσιν οὔτε μὴ φάγωσιν
οὔτε μὴ ὀσφρανθῶσιν 29 καὶ ζητήσετε ἐκεῖ κύριον
τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ εὑρήσετε ὅταν ἐκζητήσητε
αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς σου ἐν τῇ θλίψει σου 30 καὶ εὑρήσουσίν
σε πάντες οἱ λόγοι οὗτοι ἐπ' ἐσχάτῳ τῶν ἡμερῶν
καὶ ἐπιστραφήσῃ πρὸς κύριον τὸν θεόν σου
καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ 31 ὅτι θεὸς
οἰκτίρμων κύριος ὁ θεός σου οὐκ ἐγκαταλείψει
σε οὐδὲ μὴ ἐκτρίψει σε οὐκ ἐπιλήσεται τὴν
διαθήκην τῶν πατέρων σου ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς
32 ἐπερωτήσατε ἡμέρας προτέρας τὰς γενομένας
προτέρας σου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἔκτισεν ὁ θεὸς
ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ
οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ εἰ γέγονεν κατὰ

τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο εἰ ἤκουσται τοιοῦτο 33 εἰ
ἀκήκοεν ἔθνος φωνὴν θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος
ἐκ μέσου τοῦ πυρός ὃν τρόπον ἀκήκοας σὺ καὶ
ἔζησας 34 εἰ ἐπείρασεν ὁ θεὸς εἰσελθὼν λαβεῖν
ἑαυτῷ ἔθνος ἐκ μέσου ἔθνους ἐν πειρασμῷ καὶ
ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν καὶ ἐν πολέμῳ καὶ
ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν
ὁράμασιν μεγάλοις κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν
κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιόν σου
βλέποντος 35 ὥστε εἰδῆσαί σε ὅτι κύριος ὁ θεός
σου οὗτος θεός ἐστιν καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν
αὐτοῦ 36 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀκουστὴ ἐγένετο ἡ
φωνὴ αὐτοῦ παιδεῦσαί σε καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἔδειξέν
σοι τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα καὶ τὰ ῥήματα αὐτοῦ
ἤκουσας ἐκ μέσου τοῦ πυρός 37 διὰ τὸ ἀγαπῆσαι
αὐτὸν τοὺς πατέρας σου καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα
αὐτῶν μετ᾽ αὐτοὺς ὑμᾶς καὶ ἐξήγαγέν σε αὐτὸς
ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ ἐξ Αἰγύπτου 38
ἐξολεθρεῦσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερά σου
πρὸ προσώπου σου εἰσαγαγεῖν σε δοῦναί σοι τὴν
γῆν αὐτῶν κληρονομεῖν καθὼς ἔχεις σήμερον 39
καὶ γνώσῃ σήμερον καὶ ἐπιστραφήσῃ τῇ διανοίᾳ
ὅτι κύριος ὁ θεός σου οὗτος θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ
ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι
πλὴν αὐτοῦ 40 καὶ φυλάξῃ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ
καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί
σοι σήμερον ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς
σου μετὰ σέ ὅπως μακροήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς
γῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι πάσας τὰς
ἡμέρας 41 τότε ἀφώρισεν Μωυσῆς τρεῖς πόλεις
πέραν τοῦ Ιορδάνου ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου 42
φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτήν ὃς ἂν φονεύσῃ τὸν
πλησίον οὐκ εἰδὼς καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ
τῆς ἐχθὲς καὶ τρίτης καὶ καταφεύξεται εἰς μίαν
τῶν πόλεων τούτων καὶ ζήσεται 43 τὴν Βοσορ
ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ γῇ τῇ πεδινῇ τῷ Ρουβην καὶ
τὴν Ραμωθ ἐν Γαλααδ τῷ Γαδδι καὶ τὴν Γαυλων
ἐν Βασαν τῷ Μανασση 44 οὗτος ὁ νόμος ὃν
παρέθετο Μωυσῆς ἐνώπιον υἱῶν Ισραηλ 45 ταῦτα
τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα
ὅσα ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ἐν τῇ
ἐρήμῳ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου 46 ἐν
τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου ἐν φάραγγι ἐγγὺς οἴκου
Φογωρ ἐν γῇ Σηων βασιλέως τῶν Αμορραίων ὃς
κατῴκει ἐν Εσεβων οὓς ἐπάταξεν Μωυσῆς καὶ οἱ
υἱοὶ Ισραηλ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου
47 καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ τὴν
γῆν Ωγ βασιλέως τῆς Βασαν δύο βασιλέων τῶν
Αμορραίων οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ιορδάνου κατ᾽
ἀνατολὰς ἡλίου 48 ἀπὸ Αροηρ ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ
χείλους χειμάρρου Αρνων καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ
Σηων ὅ ἐστιν Αερμων 49 πᾶσαν τὴν Αραβα πέραν
τοῦ Ιορδάνου κατ᾽ ἀνατολὰς ἡλίου ὑπὸ Ασηδωθ
τὴν λαξευτήν

5 καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς πάντα Ισραηλ καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτούς ἄκουε Ισραηλ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ
κρίματα ὅσα ἐγὼ λαλῶ ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ μαθήσεσθε αὐτὰ καὶ φυλάξεσθε
ποιεῖν αὐτά 2 κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν διέθετο πρὸς
ὑμᾶς διαθήκην ἐν Χωρηβ 3 οὐχὶ τοῖς πατράσιν
ὑμῶν διέθετο κύριος τὴν διαθήκην ταύτην ἀλλ᾽
ἢ πρὸς ὑμᾶς ὑμεῖς ὧδε πάντες ζῶντες σήμερον
4 πρόσωπον κατὰ πρόσωπον ἐλάλησεν κύριος
πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός 5
κἀγὼ εἱστήκειν ἀνὰ μέσον κυρίου καὶ ὑμῶν ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ῥήματα

κυρίου ὅτι ἐφοβήθητε ἀπὸ προσώπου τοῦ πυρὸς
καὶ οὐκ ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος λέγων 6 ἐγὼ κύριος
ὁ θεός σου ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ
οἴκου δουλείας 7 οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πρὸ
προσώπου μου 8 οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον
οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω
καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν
ὑποκάτω τῆς γῆς 9 οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ
μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός
σου θεὸς ζηλωτὴς ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων
ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς
μισοῦσίν με 10 καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας
τοῖς ἀγαπῶσίν με καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰ
προστάγματά μου 11 οὐ λήμψῃ τὸ ὄνομα κυρίου
τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ
κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ
ματαίῳ 12 φύλαξαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων
ἁγιάζειν αὐτήν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος
ὁ θεός σου 13 ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ καὶ ποιήσεις πάντα
τὰ ἔργα σου 14 τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα
κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον
σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου
καὶ ἡ παιδίσκη σου ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν
σου καὶ πᾶν κτῆνός σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ
παροικῶν ἐν σοί ἵνα ἀναπαύσηται ὁ παῖς σου καὶ
ἡ παιδίσκη σου ὥσπερ καὶ σύ 15 καὶ μνησθήσῃ
ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐξήγαγέν σε
κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν
βραχίονι ὑψηλῷ διὰ τοῦτο συνέταξέν σοι κύριος
ὁ θεός σου ὥστε φυλάσσεσθαι τὴν ἡμέραν τῶν
σαββάτων καὶ ἁγιάζειν αὐτήν 16 τίμα τὸν πατέρα
σου καὶ τὴν μητέρα σου ὃν τρόπον ἐνετείλατό
σοι κύριος ὁ θεός σου ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ
ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος
ὁ θεός σου δίδωσίν σοι 17 οὐ μοιχεύσεις 18 οὐ
φονεύσεις 19 οὐ κλέψεις 20 οὐ ψευδομαρτυρήσεις
κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ 21 οὐκ
ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐκ
ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε
τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν
παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ οὔτε τοῦ
ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ
οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σού ἐστιν 22 τὰ ῥήματα
ταῦτα ἐλάλησεν κύριος πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν
ὑμῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός σκότος
γνόφος θύελλα φωνὴ μεγάλη καὶ οὐ προσέθηκεν
καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας καὶ
ἔδωκέν μοι 23 καὶ ἐγένετο ὡς ἠκούσατε τὴν
φωνὴν ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο
πυρί καὶ προσήλθετε πρός με πάντες οἱ ἡγούμενοι
τῶν φυλῶν ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν 24 καὶ
ἐλέγετε ἰδοὺ ἔδειξεν ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν
δόξαν αὐτοῦ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἠκούσαμεν
ἐκ μέσου τοῦ πυρός ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἴδομεν
ὅτι λαλήσει ὁ θεὸς πρὸς ἄνθρωπον καὶ ζήσεται
25 καὶ νῦν μὴ ἀποθάνωμεν ὅτι ἐξαναλώσει ἡμᾶς
τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο ἐὰν προσθώμεθα ἡμεῖς
ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἔτι
καὶ ἀποθανούμεθα 26 τίς γὰρ σάρξ ἥτις ἤκουσεν
φωνὴν θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ
πυρὸς ὡς ἡμεῖς καὶ ζήσεται 27 πρόσελθε σὺ καὶ
ἄκουσον ὅσα ἐὰν εἴπῃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ
σὺ λαλήσεις πρὸς ἡμᾶς πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ
κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς σέ καὶ ἀκουσόμεθα καὶ
ποιήσομεν 28 καὶ ἤκουσεν κύριος τὴν φωνὴν
τῶν λόγων ὑμῶν λαλούντων πρός με καὶ εἶπεν

κύριος πρός με ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων
τοῦ λαοῦ τούτου ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σέ ὀρθῶς
πάντα ὅσα ἐλάλησαν **29** τίς δώσει οὕτως εἶναι
τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ὥστε φοβεῖσθαί
με καὶ φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς μου πάσας τὰς
ἡμέρας ἵνα εὖ ᾖ αὐτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν δῑ
αἰῶνος **30** βάδισον εἰπὸν αὐτοῖς ἀποστράφητε
ὑμεῖς εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν **31** σὺ δὲ αὐτοῦ
στῆθι μετ’ ἐμοῦ καὶ λαλήσω πρὸς σὲ τὰς ἐντολὰς
καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα διδάξεις
αὐτούς καὶ ποιείτωσαν ἐν τῇ γῇ ἣν ἐγὼ δίδωμι
αὐτοῖς ἐν κλήρῳ **32** καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν ὃν
τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου οὐκ
ἐκκλινεῖτε εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ **33** κατὰ
πᾶσαν τὴν ὁδόν ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός
σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ ὅπως καταπαύσῃ σε καὶ
εὖ σοι ᾖ καὶ μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς
κληρονομήσετε

6 καὶ αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ
τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
διδάξαι ὑμᾶς ποιεῖν οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν ὑμεῖς
εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν **2** ἵνα
φοβῆσθε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν φυλάσσεσθαι
πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον σὺ καὶ
οἱ υἱοί σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς σου ἵνα μακροημερεύσητε **3**
καὶ ἄκουσον Ισραηλ καὶ φύλαξαι ποιεῖν ὅπως
εὖ σοι ᾖ καὶ ἵνα πληθυνθῆτε σφόδρα καθάπερ
ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου δοῦναί
σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι **4** καὶ ταῦτα
τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο
κύριος τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐξελθόντων
αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἄκουε Ισραηλ κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος εἷς ἐστιν **5** καὶ ἀγαπήσεις
κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ
ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς
σου **6** καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα ὅσα ἐγὼ
ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν
τῇ ψυχῇ σου **7** καὶ προβιβάσεις αὐτὰ τοὺς υἱούς
σου καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ
καὶ πορευόμενος ἐν ὁδῷ καὶ κοιταζόμενος καὶ
διανιστάμενος **8** καὶ ἀφάψεις αὐτὰ εἰς σημεῖον
ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ
ὀφθαλμῶν σου **9** καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς
φλιὰς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν
10 καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός
σου εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου
τῷ Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ δοῦναί σοι
πόλεις μεγάλας καὶ καλάς ἃς οὐκ ᾠκοδόμησας **11**
οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν ἃς οὐκ ἐνέπλησας
λάκκους λελατομημένους οὓς οὐκ ἐξελατόμησας
ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας οὓς οὐ κατεφύτευσας
καὶ φαγὼν καὶ ἐμπλησθεὶς **12** πρόσεχε σεαυτῷ μὴ
ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος
σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας **13** κύριον
τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ λατρεύσεις καὶ
πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
ὀμῇ **14** οὐ πορεύσεσθε ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀπὸ
τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ ὑμῶν
15 ὅτι θεὸς ζηλωτὴς κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί
μὴ ὀργισθεὶς θυμωθῇ κύριος ὁ θεός σου ἐν σοὶ
καὶ ἐξολεθρεύσῃ σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς **16**
οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου ὃν τρόπον
ἐξεπειράσασθε ἐν τῷ Πειρασμῷ **17** φυλάσσων
φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου τὰ

μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατό
σοι 18 καὶ ποιήσεις τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν
ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἵνα εὖ σοι
γένηται καὶ εἰσέλθῃς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν
τὴν ἀγαθήν ἣν ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν
ὑμῶν 19 ἐκδιῶξαι πάντας τοὺς ἐχθρούς σου πρὸ
προσώπου σου καθὰ ἐλάλησεν 20 καὶ ἔσται ὅταν
ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου αὔριον λέγων τί ἐστιν
τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα
ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν 21 καὶ
ἐρεῖς τῷ υἱῷ σου οἰκέται ἦμεν τῷ Φαραω ἐν
γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐκεῖθεν
ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ 22
καὶ ἔδωκεν κύριος σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα
καὶ πονηρὰ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραω καὶ ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ ἐνώπιον ἡμῶν 23 καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγεν
ἐκεῖθεν ἵνα εἰσαγάγῃ ἡμᾶς δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν
ταύτην ἣν ὤμοσεν δοῦναι τοῖς πατράσιν ἡμῶν
24 καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος ποιεῖν πάντα τὰ
δικαιώματα ταῦτα φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν
ἡμῶν ἵνα εὖ ᾖ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας ἵνα ζῶμεν
ὥσπερ καὶ σήμερον 25 καὶ ἐλεημοσύνη ἔσται
ἡμῖν ἐὰν φυλασσώμεθα ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς
ταύτας ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καθὰ
ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος

7 ἐὰν δὲ εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς
τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι
καὶ ἐξαρεῖ ἔθνη μεγάλα ἀπὸ προσώπου σου
τὸν Χετταῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Αμορραῖον
καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Ευαῖον καὶ
Ιεβουσαῖον ἑπτὰ ἔθνη πολλὰ καὶ ἰσχυρότερα
ὑμῶν 2 καὶ παραδώσει αὐτοὺς κύριος ὁ θεός
σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ πατάξεις αὐτούς
ἀφανισμῷ ἀφανιεῖς αὐτούς οὐ διαθήσῃ πρὸς
αὐτοὺς διαθήκην οὐδὲ μὴ ἐλεήσητε αὐτούς 3
οὐδὲ μὴ γαμβρεύσητε πρὸς αὐτούς τὴν θυγατέρα
σου οὐ δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ καὶ τὴν θυγατέρα
αὐτοῦ οὐ λήμψῃ τῷ υἱῷ σου 4 ἀποστήσει γὰρ
τὸν υἱόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ λατρεύσει θεοῖς
ἑτέροις καὶ ὀργισθήσεται θυμῷ κύριος εἰς ὑμᾶς
καὶ ἐξολεθρεύσει σε τὸ τάχος 5 ἀλλ᾽ οὕτως
ποιήσετε αὐτοῖς τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε
καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε καὶ τὰ ἄλση
αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν
κατακαύσετε πυρί 6 ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ κυρίῳ
τῷ θεῷ σου καὶ σὲ προείλατο κύριος ὁ θεός
σου εἶναί σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον παρὰ πάντα
τὰ ἔθνη ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς 7 οὐχ ὅτι
πολυπληθεῖτε παρὰ πάντα τὰ ἔθνη προείλατο
κύριος ὑμᾶς καὶ ἐξελέξατο ὑμᾶς ὑμεῖς γάρ ἐστε
ὀλιγοστοὶ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη 8 ἀλλὰ παρὰ τὸ
ἀγαπᾶν κύριον ὑμᾶς καὶ διατηρῶν τὸν ὅρκον ὃν
ὤμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξήγαγεν κύριος
ὑμᾶς ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ
ἐλυτρώσατο ἐξ οἴκου δουλείας ἐκ χειρὸς Φαραω
βασιλέως Αἰγύπτου 9 καὶ γνώσῃ ὅτι κύριος ὁ
θεός σου οὗτος θεός θεὸς πιστός ὁ φυλάσσων
διαθήκην καὶ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς
φυλάσσουσιν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εἰς χιλίας γενεὰς
10 καὶ ἀποδιδοὺς τοῖς μισοῦσιν κατὰ πρόσωπον
ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς καὶ οὐχὶ βραδυνεῖ τοῖς
μισοῦσιν κατὰ πρόσωπον ἀποδώσει αὐτοῖς 11
καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ δικαιώματα
καὶ τὰ κρίματα ταῦτα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον ποιεῖν 12 καὶ ἔσται ἡνίκα ἂν ἀκούσητε
πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ φυλάξητε καὶ

ποιήσητε αὐτά καὶ διαφυλάξει κύριος ὁ θεός σού
σοι τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος ὃ ὤμοσεν τοῖς
πατράσιν ὑμῶν **13** καὶ ἀγαπήσει σε καὶ εὐλογήσει
σε καὶ πληθυνεῖ σε καὶ εὐλογήσει τὰ ἔκγονα τῆς
κοιλίας σου καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου τὸν
σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ἔλαιόν σου
τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν
προβάτων σου ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσεν κύριος
τοῖς πατράσιν σου δοῦναί σοι **14** εὐλογητὸς ἔσῃ
παρὰ πάντα τὰ ἔθνη οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ἄγονος
οὐδὲ στεῖρα καὶ ἐν τοῖς κτήνεσίν σου **15** καὶ
περιελεῖ κύριος ἀπὸ σοῦ πᾶσαν μαλακίαν καὶ
πάσας νόσους Αἰγύπτου τὰς πονηράς ἃς ἑώρακας
καὶ ὅσα ἔγνως οὐκ ἐπιθήσει ἐπὶ σὲ καὶ ἐπιθήσει
αὐτὰ ἐπὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε **16** καὶ φάγῃ
πάντα τὰ σκῦλα τῶν ἐθνῶν ἃ κύριος ὁ θεός σου
δίδωσίν σοι οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ’
αὐτοῖς καὶ οὐ λατρεύσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν ὅτι
σκῶλον τοῦτό ἐστίν σοι **17** ἐὰν δὲ λέγῃς ἐν τῇ
διανοίᾳ σου ὅτι πολὺ τὸ ἔθνος τοῦτο ἢ ἐγώ πῶς
δυνήσομαι ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς **18** οὐ φοβηθήσῃ
αὐτούς μνείᾳ μνησθήσῃ ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ
θεός σου τῷ Φαραω καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις **19**
τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους οὓς εἴδοσαν οἱ
ὀφθαλμοί σου τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα
ἐκεῖνα τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα
τὸν ὑψηλόν ὡς ἐξήγαγέν σε κύριος ὁ θεός σου
οὕτως ποιήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πᾶσιν τοῖς
ἔθνεσιν οὓς σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν **20**
καὶ τὰς σφηκίας ἀποστελεῖ κύριος ὁ θεός σου εἰς
αὐτούς ἕως ἂν ἐκτριβῶσιν οἱ καταλελειμμένοι
καὶ οἱ κεκρυμμένοι ἀπὸ σοῦ **21** οὐ τρωθήσῃ ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί
θεὸς μέγας καὶ κραταιός **22** καὶ καταναλώσει
κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου
σου κατὰ μικρὸν μικρόν οὐ δυνήσῃ ἐξαναλῶσαι
αὐτοὺς τὸ τάχος ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος
καὶ πληθυνθῇ ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τὰ ἄγρια **23** καὶ
παραδώσει αὐτοὺς κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς
χεῖράς σου καὶ ἀπολέσει αὐτοὺς ἀπωλείᾳ μεγάλῃ
ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ αὐτούς **24** καὶ παραδώσει
τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν καὶ
ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου
οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπόν σου
ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃς αὐτούς **25** τὰ γλυπτὰ τῶν
θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί οὐκ ἐπιθυμήσεις
ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον ἀπ’ αὐτῶν καὶ οὐ λήμψῃ
σεαυτῷ μὴ πταίσῃς δι̕ αὐτό ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ
τῷ θεῷ σού ἐστιν **26** καὶ οὐκ εἰσοίσεις βδέλυγμα
εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ ἔσῃ ἀνάθημα ὥσπερ
τοῦτο προσοχθίσματι προσοχθιεῖς καὶ βδελύγματι
βδελύξῃ ὅτι ἀνάθημά ἐστιν

8 πάσας τὰς ἐντολάς ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι
ὑμῖν σήμερον φυλάξεσθε ποιεῖν ἵνα ζῆτε
καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσέλθητε καὶ
κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
ὤμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν **2** καὶ μνησθήσῃ
πᾶσαν τὴν ὁδόν ἣν ἤγαγέν σε κύριος ὁ θεός σου
ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅπως ἂν κακώσῃ σε καὶ ἐκπειράσῃ
σε καὶ διαγνωσθῇ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου εἰ φυλάξῃ
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἢ οὔ **3** καὶ ἐκάκωσέν σε καὶ
ἐλιμαγχόνησέν σε καὶ ἐψώμισέν σε τὸ μαννα ὃ
οὐκ εἴδησαν οἱ πατέρες σου ἵνα ἀναγγείλῃ σοι
ὅτι οὐκ ἐπ’ ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος ἀλλ’
ἐπὶ παντὶ ῥήματι τῷ ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος
θεοῦ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος **4** τὰ ἱμάτιά σου οὐ

κατετρίβη ἀπὸ σοῦ οἱ πόδες σου οὐκ ἐτυλώθησαν
ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη **5** καὶ γνώσῃ τῇ καρδίᾳ
σου ὅτι ὡς εἴ τις παιδεύσαι ἄνθρωπος τὸν υἱὸν
αὐτοῦ οὕτως κύριος ὁ θεός σου παιδεύσει σε **6**
καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου
πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φοβεῖσθαι
αὐτόν **7** ὁ γὰρ κύριος ὁ θεός σου εἰσάγει σε εἰς
γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν οὗ χείμαρροι ὑδάτων καὶ
πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπορευόμεναι διὰ τῶν πεδίων
καὶ διὰ τῶν ὀρέων **8** γῆ πυροῦ καὶ κριθῆς ἄμπελοι
συκαῖ ῥόαι γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος **9** γῆ ἐφ᾽
ἧς οὐ μετὰ πτωχείας φάγῃ τὸν ἄρτον σου καὶ οὐκ
ἐνδεηθήσῃ οὐδὲν ἐπ᾽ αὐτῆς γῆ ἧς οἱ λίθοι σίδηρος
καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς μεταλλεύσεις χαλκόν
10 καὶ φάγῃ καὶ ἐμπλησθήσῃ καὶ εὐλογήσεις
κύριον τὸν θεόν σου ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς
ἧς ἔδωκέν σοι **11** πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐπιλάθῃ
κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ μὴ φυλάξαι τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ
ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον **12** μὴ φαγὼν
καὶ ἐμπλησθεὶς καὶ οἰκίας καλὰς οἰκοδομήσας
καὶ κατοικήσας ἐν αὐταῖς **13** καὶ τῶν βοῶν
σου καὶ τῶν προβάτων σου πληθυνθέντων σοι
ἀργυρίου καὶ χρυσίου πληθυνθέντος σοι καὶ
πάντων ὅσων σοι ἔσται πληθυνθέντων σοι **14**
ὑψωθῇς τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ
σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ
οἴκου δουλείας **15** τοῦ ἀγαγόντος σε διὰ τῆς
ἐρήμου τῆς μεγάλης καὶ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης οὗ
ὄφις δάκνων καὶ σκορπίος καὶ δίψα οὗ οὐκ ἦν
ὕδωρ τοῦ ἐξαγαγόντος σοι ἐκ πέτρας ἀκροτόμου
πηγὴν ὕδατος **16** τοῦ ψωμίσαντός σε τὸ μαννα
ἐν τῇ ἐρήμῳ ὃ οὐκ εἴδησαν οἱ πατέρες σου ἵνα
κακώσῃ σε καὶ ἐκπειράσῃ σε καὶ εὖ σε ποιήσῃ
ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σου **17** μὴ εἴπῃς ἐν τῇ
καρδίᾳ σου ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ κράτος τῆς χειρός
μου ἐποίησέν μοι τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην
ταύτην **18** καὶ μνησθήσῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου
ὅτι αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχὺν τοῦ ποιῆσαι δύναμιν
καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἣν ὤμοσεν
κύριος τοῖς πατράσιν σου ὡς σήμερον **19** καὶ
ἔσται ἐὰν λήθῃ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου
καὶ πορευθῇς ὀπίσω θεῶν ἑτέρων καὶ λατρεύσῃς
αὐτοῖς καὶ προσκυνήσῃς αὐτοῖς διαμαρτύρομαι
ὑμῖν σήμερον τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὅτι
ἀπωλείᾳ ἀπολεῖσθε **20** καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη
ὅσα κύριος ἀπολλύει πρὸ προσώπου ὑμῶν οὕτως
ἀπολεῖσθε ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς
κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν

9 ἄκουε Ισραηλ σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν
Ιορδάνην εἰσελθεῖν κληρονομῆσαι ἔθνη μεγάλα
καὶ ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς πόλεις μεγάλας
καὶ τειχήρεις ἕως τοῦ οὐρανοῦ **2** λαὸν μέγαν καὶ
πολὺν καὶ εὐμήκη υἱοὺς Ενακ οὓς σὺ οἶσθα καὶ σὺ
ἀκήκοας τίς ἀντιστήσεται κατὰ πρόσωπον υἱῶν
Ενακ **3** καὶ γνώσῃ σήμερον ὅτι κύριος ὁ θεός
σου οὗτος προπορεύεται πρὸ προσώπου σου πῦρ
καταναλίσκον ἐστίν οὗτος ἐξολεθρεύσει αὐτούς
καὶ οὗτος ἀποστρέψει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου
σου καὶ ἀπολεῖς αὐτούς καθάπερ εἶπέν σοι
κύριος **4** μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐν τῷ
ἐξαναλῶσαι κύριον τὸν θεόν σου τὰ ἔθνη ταῦτα
ἀπὸ προσώπου σου λέγων διὰ τὰς δικαιοσύνας
μου εἰσήγαγέν με κύριος κληρονομῆσαι τὴν
γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν
τῶν ἐθνῶν τούτων κύριος ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς

πρὸ προσώπου σου 5 οὐχὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην
σου οὐδὲ διὰ τὴν ὁσιότητα τῆς καρδίας σου σὺ
εἰσπορεύῃ κληρονομῆσαι τὴν γῆν αὐτῶν ἀλλὰ
διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων κύριος
ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου καὶ
ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἣν ὤμοσεν τοῖς
πατράσιν ὑμῶν τῷ Αβρααμ καὶ τῷ Ισαακ καὶ τῷ
Ιακωβ 6 καὶ γνώσῃ σήμερον ὅτι οὐχὶ διὰ τὰς
δικαιοσύνας σου κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομῆσαι ὅτι
λαὸς σκληροτράχηλος εἶ 7 μνήσθητι μὴ ἐπιλάθῃ
ὅσα παρώξυνας κύριον τὸν θεόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου ἕως ἤλθετε
εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἀπειθοῦντες διετελεῖτε τὰ
πρὸς κύριον 8 καὶ ἐν Χωρηβ παρωξύνατε κύριον
καὶ ἐθυμώθη κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς
9 ἀναβαίνοντός μου εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς
πλάκας τὰς λιθίνας πλάκας διαθήκης ἃς διέθετο
κύριος πρὸς ὑμᾶς καὶ κατεγινόμην ἐν τῷ ὄρει
τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας
ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον 10 καὶ
ἔδωκεν κύριος ἐμοὶ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας
γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐπ'
αὐταῖς ἐγέγραπτο πάντες οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησεν
κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἡμέρᾳ ἐκκλησίας
11 καὶ ἐγένετο διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ
τεσσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκεν κύριος ἐμοὶ τὰς
δύο πλάκας τὰς λιθίνας πλάκας διαθήκης 12
καὶ εἶπεν κύριος πρός με ἀνάστηθι κατάβηθι τὸ
τάχος ἐντεῦθεν ὅτι ἠνόμησεν ὁ λαός σου οὓς
ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου παρέβησαν ταχὺ ἐκ
τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς ἐποίησαν ἑαυτοῖς
χώνευμα 13 καὶ εἶπεν κύριος πρός με λελάληκα
πρὸς σὲ ἅπαξ καὶ δὶς λέγων ἑώρακα τὸν λαὸν
τοῦτον καὶ ἰδοὺ λαὸς σκληροτράχηλός ἐστιν 14
ἔασόν με ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς καὶ ἐξαλείψω
τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ποιήσω σὲ εἰς ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺ
μᾶλλον ἢ τοῦτο 15 καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ
τοῦ ὄρους καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρί καὶ αἱ δύο
πλάκες ἐπὶ ταῖς δυσὶ χερσίν μου 16 καὶ ἰδὼν ὅτι
ἡμάρτετε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ
ἐποιήσατε ὑμῖν ἑαυτοῖς χωνευτὸν καὶ παρέβητε
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλατο ὑμῖν κύριος 17 καὶ
ἐπιλαβόμενος τῶν δύο πλακῶν ἔρριψα αὐτὰς
ἀπὸ τῶν δύο χειρῶν μου καὶ συνέτριψα ἐναντίον
ὑμῶν 18 καὶ ἐδεήθην ἐναντίον κυρίου δεύτερον
καθάπερ καὶ τὸ πρότερον τεσσαράκοντα ἡμέρας
καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἄρτον οὐκ ἔφαγον
καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν
ὑμῶν ὧν ἡμάρτετε ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον
κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν παροξῦναι αὐτόν 19 καὶ
ἔκφοβός εἰμι διὰ τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμόν ὅτι
παρωξύνθη κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς
καὶ εἰσήκουσεν κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ
τούτῳ 20 καὶ ἐπὶ Ααρων ἐθυμώθη κύριος σφόδρα
ἐξολεθρεῦσαι αὐτόν καὶ ηὐξάμην καὶ περὶ Ααρων
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ 21 καὶ τὴν ἁμαρτίαν
ὑμῶν ἣν ἐποιήσατε τὸν μόσχον ἔλαβον αὐτὸν
καὶ κατέκαυσα αὐτὸν ἐν πυρὶ καὶ συνέκοψα
αὐτὸν καταλέσας σφόδρα ἕως οὗ ἐγένετο λεπτόν
καὶ ἐγενήθη ὡσεὶ κονιορτός καὶ ἔρριψα τὸν
κονιορτὸν εἰς τὸν χειμάρρουν τὸν καταβαίνοντα
ἐκ τοῦ ὄρους 22 καὶ ἐν τῷ Ἐμπυρισμῷ καὶ ἐν τῷ
Πειρασμῷ καὶ ἐν τοῖς Μνήμασιν τῆς ἐπιθυμίας
παροξύνοντες ἦτε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν 23

καὶ ὅτε ἐξαπέστειλεν κύριος ὑμᾶς ἐκ Καδης
Βαρνη λέγων ἀνάβητε καὶ κληρονομήσατε τὴν
γῆν ἣν δίδωμι ὑμῖν καὶ ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι
κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε
αὐτῷ καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ **24**
ἀπειθοῦντες ἦτε τὰ πρὸς κύριον ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ἧς ἐγνώσθη ὑμῖν **25** καὶ ἐδεήθην ἐναντίον κυρίου
τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας
ὅσας ἐδεήθην εἶπεν γὰρ κύριος ἐξολεθρεῦσαι
ὑμᾶς **26** καὶ εὐξάμην πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπα
κύριε κύριε βασιλεῦ τῶν θεῶν μὴ ἐξολεθρεύσῃς
τὸν λαόν σου καὶ τὴν μερίδα σου ἣν ἐλυτρώσω
ἐν τῇ ἰσχύι σου τῇ μεγάλῃ οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς
Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύι σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ
χειρί σου τῇ κραταιᾷ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ
ὑψηλῷ **27** μνήσθητι Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ
τῶν θεραπόντων σου οἷς ὤμοσας κατὰ σεαυτοῦ
μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ
τούτου καὶ τὰ ἀσεβήματα καὶ τὰ ἁμαρτήματα
αὐτῶν **28** μὴ εἴπωσιν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν
ὅθεν ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκεῖθεν λέγοντες παρὰ τὸ
μὴ δύνασθαι κύριον εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν
γῆν ἣν εἶπεν αὐτοῖς καὶ παρὰ τὸ μισῆσαι αὐτοὺς
ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἀποκτεῖναι ἐν τῇ ἐρήμῳ **29** καὶ
οὗτοι λαός σου καὶ κλῆρός σου οὓς ἐξήγαγες ἐκ
γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύι σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν
τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ

10 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπεν κύριος πρός με
λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας ὥσπερ
τὰς πρώτας καὶ ἀνάβηθι πρός με εἰς τὸ ὄρος καὶ
ποιήσεις σεαυτῷ κιβωτὸν ξυλίνην **2** καὶ γράψω
ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ ῥήματα ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶν
ταῖς πρώταις ἃς συνέτριψας καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰς
εἰς τὴν κιβωτόν **3** καὶ ἐποίησα κιβωτὸν ἐκ ξύλων
ἀσήπτων καὶ ἐλάξευσα τὰς δύο πλάκας τὰς
λιθίνας ὡς αἱ πρῶται καὶ ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος καὶ
αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς χερσίν μου **4** καὶ ἔγραψεν
ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώτην
τοὺς δέκα λόγους οὓς ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς
ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός καὶ ἔδωκεν αὐτὰς
κύριος ἐμοί **5** καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ
ὄρους καὶ ἐνέβαλον τὰς πλάκας εἰς τὴν κιβωτόν
ἣν ἐποίησα καὶ ἦσαν ἐκεῖ καθὰ ἐνετείλατό μοι
κύριος **6** καὶ οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἀπῆραν ἐκ Βηρωθ
υἱῶν Ιακιμ Μισαδαι ἐκεῖ ἀπέθανεν Ααρων καὶ
ἐτάφη ἐκεῖ καὶ ἱεράτευσεν Ελεαζαρ υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ᾽ αὐτοῦ **7** ἐκεῖθεν ἀπῆραν εἰς Γαδγαδ καὶ
ἀπὸ Γαδγαδ εἰς Ετεβαθα γῆ χείμαρροι ὑδάτων
8 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέστειλεν κύριος τὴν
φυλὴν τὴν Λευι αἴρειν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
κυρίου παρεστάναι ἔναντι κυρίου λειτουργεῖν
καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης **9** διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν τοῖς Λευίταις
μερὶς καὶ κλῆρος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κύριος
αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ καθὰ εἶπεν αὐτῷ **10** κἀγὼ
εἱστήκειν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας καὶ εἰσήκουσεν κύριος
ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ οὐκ ἠθέλησεν
κύριος ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς **11** καὶ εἶπεν κύριος
πρός με βάδιζε ἄπαρον ἐναντίον τοῦ λαοῦ τούτου
καὶ εἰσπορευέσθωσαν καὶ κληρονομείτωσαν τὴν
γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι
αὐτοῖς **12** καὶ νῦν Ισραηλ τί κύριος ὁ θεός σου
αἰτεῖται παρὰ σοῦ ἀλλ᾽ ἢ φοβεῖσθαι κύριον τὸν
θεόν σου πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ
καὶ ἀγαπᾶν αὐτὸν καὶ λατρεύειν κυρίῳ τῷ θεῷ

σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς σου **13** φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς κυρίου
τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἐγὼ
ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἵνα εὖ σοι ᾖ **14** ἰδοὺ
κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς
τοῦ οὐρανοῦ ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ
15 πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλατο κύριος
ἀγαπᾶν αὐτοὺς καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν
μετ᾽ αὐτοὺς ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη κατὰ
τὴν ἡμέραν ταύτην **16** καὶ περιτεμεῖσθε τὴν
σκληροκαρδίαν ὑμῶν καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ
σκληρυνεῖτε ἔτι **17** ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
οὗτος θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν κυρίων ὁ
θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ ὁ φοβερός ὅστις οὐ
θαυμάζει πρόσωπον οὐδ᾽ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον **18**
ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ
καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον δοῦναι αὐτῷ ἄρτον
καὶ ἱμάτιον **19** καὶ ἀγαπήσετε τὸν προσήλυτον
προσήλυτοι γὰρ ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ **20** κύριον
τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ λατρεύσεις
καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ καὶ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ ὀμῇ **21** οὗτος καύχημά σου καὶ οὗτος θεός
σου ὅστις ἐποίησεν ἐν σοὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ
ἔνδοξα ταῦτα ἃ εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου **22** ἐν
ἑβδομήκοντα ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου
εἰς Αἴγυπτον νυνὶ δὲ ἐποίησέν σε κύριος ὁ θεός
σου ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει

11 καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου καὶ
φυλάξῃ τὰ φυλάγματα αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα
αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας **2**
καὶ γνώσεσθε σήμερον ὅτι οὐχὶ τὰ παιδία ὑμῶν
ὅσοι οὐκ οἴδασιν οὐδὲ εἴδοσαν τὴν παιδείαν
κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ καὶ
τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν
ὑψηλὸν **3** καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα
αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν ἐν μέσῳ Αἰγύπτου Φαραω
βασιλεῖ Αἰγύπτου καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ **4** καὶ ὅσα
ἐποίησεν τὴν δύναμιν τῶν Αἰγυπτίων τὰ ἅρματα
αὐτῶν καὶ τὴν ἵππον αὐτῶν ὡς ἐπέκλυσεν τὸ
ὕδωρ τῆς θαλάσσης τῆς ἐρυθρᾶς ἐπὶ προσώπου
αὐτῶν καταδιωκόντων αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπίσω
ὑμῶν καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς κύριος ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας **5** καὶ ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν
τῇ ἐρήμῳ ἕως ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον **6**
καὶ ὅσα ἐποίησεν τῷ Δαθαν καὶ Αβιρων υἱοῖς
Ελιαβ υἱοῦ Ρουβην οὓς ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα
αὐτῆς κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν
καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ πᾶσαν αὐτῶν τὴν
ὑπόστασιν τὴν μετ᾽ αὐτῶν ἐν μέσῳ παντὸς
Ισραηλ **7** ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑώρακαν πάντα
τὰ ἔργα κυρίου τὰ μεγάλα ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν
σήμερον **8** καὶ φυλάξεσθε πάσας τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἵνα
ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσελθόντες
κληρονομήσητε τὴν γῆν εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε
τὸν Ιορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν **9**
ἵνα μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσεν
κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ
σπέρματι αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς γῆν ῥέουσαν γάλα
καὶ μέλι **10** ἔστιν γὰρ ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ
κληρονομῆσαι αὐτήν οὐχ ὥσπερ ἡ γῆ Αἰγύπτου
ἐστίν ὅθεν ἐκπεπόρευσθε ἐκεῖθεν ὅταν σπείρωσιν
τὸν σπόρον καὶ ποτίζωσιν τοῖς ποσὶν ὡσεὶ κῆπον
λαχανείας **11** ἡ δὲ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ
κληρονομῆσαι αὐτήν γῆ ὀρεινὴ καὶ πεδινή ἐκ
τοῦ ὑετοῦ τοῦ οὐρανοῦ πίεται ὕδωρ **12** γῆ ἣν

κύριος ὁ θεός σου ἐπισκοπεῖται αὐτήν διὰ παντὸς
οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπ’ αὐτῆς
ἀπ’ ἀρχῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἕως συντελείας τοῦ
ἐνιαυτοῦ **13** ἐὰν δὲ ἀκοῇ εἰσακούσητε πάσας τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον
ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου καὶ λατρεύειν αὐτῷ
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
σου **14** καὶ δώσει τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου καθ’ ὥραν
πρόιμον καὶ ὄψιμον καὶ εἰσοίσεις τὸν σῖτόν σου
καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ἔλαιόν σου **15** καὶ δώσει
χορτάσματα ἐν τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς κτήνεσίν σου
καὶ φαγὼν καὶ ἐμπλησθεὶς **16** πρόσεχε σεαυτῷ
μὴ πλατυνθῇ ἡ καρδία σου καὶ παραβῆτε καὶ
λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε
αὐτοῖς **17** καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ κύριος ἐφ’ ὑμῖν καὶ
συσχῇ τὸν οὐρανόν καὶ οὐκ ἔσται ὑετός καὶ ἡ
γῆ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ ἀπολεῖσθε
ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς ἔδωκεν ὁ
κύριος ὑμῖν **18** καὶ ἐμβαλεῖτε τὰ ῥήματα ταῦτα
εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν
καὶ ἀφάψετε αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς
ὑμῶν καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν
19 καὶ διδάξετε αὐτὰ τὰ τέκνα ὑμῶν λαλεῖν αὐτὰ
καθημένους ἐν οἴκῳ καὶ πορευομένους ἐν ὁδῷ
καὶ κοιταζομένους καὶ διανισταμένους **20** καὶ
γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιὰς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν
καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν **21** ἵνα πολυημερεύσητε
καὶ αἱ ἡμέραι τῶν υἱῶν ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς
ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς
καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς **22**
καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε πάσας τὰς ἐντολὰς
ταύτας ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν
ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ πορεύεσθαι
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ προσκολλᾶσθαι
αὐτῷ **23** καὶ ἐκβαλεῖ κύριος πάντα τὰ ἔθνη
ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ κληρονομήσετε
ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς
24 πάντα τὸν τόπον οὗ ἐὰν πατήσῃ τὸ ἴχνος
τοῦ ποδὸς ὑμῶν ὑμῖν ἔσται ἀπὸ τῆς ἐρήμου καὶ
Ἀντιλιβάνου καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου
ποταμοῦ Εὐφράτου καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ
δυσμῶν ἔσται τὰ ὅριά σου **25** οὐκ ἀντιστήσεται
οὐδεὶς κατὰ πρόσωπον ὑμῶν τὸν τρόμον ὑμῶν
καὶ τὸν φόβον ὑμῶν ἐπιθήσει κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς ἐφ’ ἧς ἐὰν
ἐπιβῆτε ἐπ’ αὐτῆς ὃν τρόπον ἐλάλησεν κύριος
πρὸς ὑμᾶς **26** ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν
σήμερον εὐλογίαν καὶ κατάραν **27** τὴν εὐλογίαν
ἐὰν ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν
ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον **28** καὶ τὰς
κατάρας ἐὰν μὴ ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ
θεοῦ ὑμῶν ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον
καὶ πλανηθῆτε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετειλάμην
ὑμῖν πορευθέντες λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις οὓς
οὐκ οἴδατε **29** καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε κύριος
ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν διαβαίνεις ἐκεῖ
κληρονομῆσαι αὐτήν καὶ δώσεις τὴν εὐλογίαν
ἐπ’ ὄρος Γαριζιν καὶ τὴν κατάραν ἐπ’ ὄρος Γαιβαλ
30 οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πέραν τοῦ Ιορδάνου ὀπίσω
ὁδὸν δυσμῶν ἡλίου ἐν γῇ Χανααν τὸ κατοικοῦν
ἐπὶ δυσμῶν ἐχόμενον τοῦ Γολγολ πλησίον τῆς
δρυὸς τῆς ὑψηλῆς **31** ὑμεῖς γὰρ διαβαίνετε τὸν
Ιορδάνην εἰσελθόντες κληρονομῆσαι τὴν γῆν
ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ
πάσας τὰς ἡμέρας καὶ κληρονομήσετε αὐτὴν
καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ **32** καὶ φυλάξεσθε τοῦ

ποιεῖν πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς
κρίσεις ταύτας ὅσας ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν
σήμερον

12 καὶ ταῦτα τὰ προστάγματα καὶ αἱ κρίσεις
ἃς φυλάξετε τοῦ ποιεῖν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος
ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν
κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ὑμεῖς ζῆτε ἐπὶ τῆς
γῆς **2** ἀπωλείᾳ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς τόπους
ἐν οἷς ἐλάτρευσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὓς
ὑμεῖς κληρονομεῖτε αὐτούς ἐπὶ τῶν ὀρέων τῶν
ὑψηλῶν καὶ ἐπὶ τῶν θινῶν καὶ ὑποκάτω δένδρου
δασέος **3** καὶ κατασκάψετε τοὺς βωμοὺς αὐτῶν
καὶ συντρίψετε τὰς στήλας αὐτῶν καὶ τὰ ἄλση
αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν
κατακαύσετε πυρί καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῶν
ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου **4** οὐ ποιήσετε οὕτως
κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν **5** ἀλλ’ ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν
ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐν μιᾷ τῶν
φυλῶν ὑμῶν ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ
ἐπικληθῆναι καὶ ἐκζητήσετε καὶ εἰσελεύσεσθε
ἐκεῖ **6** καὶ οἴσετε ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν
καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν
καὶ τὰς εὐχὰς ὑμῶν καὶ τὰ ἑκούσια ὑμῶν καὶ τὰ
πρωτότοκα τῶν βοῶν ὑμῶν καὶ τῶν προβάτων
ὑμῶν **7** καὶ φάγεσθε ἐκεῖ ἐναντίον κυρίου τοῦ
θεοῦ ὑμῶν καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐπὶ πᾶσιν οὗ ἂν
τὴν χεῖρα ἐπιβάλητε ὑμεῖς καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν
καθότι εὐλόγησέν σε κύριος ὁ θεός σου **8** οὐ
ποιήσετε πάντα ἃ ἡμεῖς ποιοῦμεν ὧδε σήμερον
ἕκαστος τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ **9** οὐ γὰρ
ἥκατε ἕως τοῦ νῦν εἰς τὴν κατάπαυσιν καὶ
εἰς τὴν κληρονομίαν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
δίδωσιν ὑμῖν **10** καὶ διαβήσεσθε τὸν Ιορδάνην
καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν κατακληρονομεῖ ὑμῖν καὶ καταπαύσει ὑμᾶς
ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κύκλῳ καὶ
κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας **11** καὶ ἔσται ὁ τόπος
ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπικληθῆναι
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκεῖ οἴσετε πάντα ὅσα ἐγὼ
ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον τὰ ὁλοκαυτώματα
ὑμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιδέκατα
ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ
τὰ δόματα ὑμῶν καὶ πᾶν ἐκλεκτὸν τῶν δώρων
ὑμῶν ὅσα ἐὰν εὔξησθε τῷ θεῷ ὑμῶν **12** καὶ
εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν
ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν
οἱ παῖδες ὑμῶν καὶ αἱ παιδίσκαι ὑμῶν καὶ ὁ
Λευίτης ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν ὅτι οὐκ ἔστιν
αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μεθ’ ὑμῶν **13** πρόσεχε
σεαυτῷ μὴ ἀνενέγκης τὰ ὁλοκαυτώματά σου ἐν
παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἴδῃς **14** ἀλλ’ ἢ εἰς τὸν τόπον
ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτὸν ἐν μιᾷ
τῶν φυλῶν σου ἐκεῖ ἀνοίσεις τὰ ὁλοκαυτώματά
σου καὶ ἐκεῖ ποιήσεις πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί
σοι σήμερον **15** ἀλλ’ ἢ ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου
θύσεις καὶ φάγῃ κρέα κατὰ τὴν εὐλογίαν κυρίου
τοῦ θεοῦ σου ἣν ἔδωκέν σοι ἐν πάσῃ πόλει ὁ
ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ
φάγεται αὐτὸ ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον **16** πλὴν τὸ
αἷμα οὐ φάγεσθε ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς
ὕδωρ **17** οὐ δυνήσῃ φαγεῖν ἐν ταῖς πόλεσίν σου
τὸ ἐπιδέκατον τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου
καὶ τοῦ ἐλαίου σου τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου
καὶ τῶν προβάτων σου καὶ πάσας εὐχάς ὅσας
ἂν εὔξησθε καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν καὶ τὰς
ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν **18** ἀλλ’ ἢ ἐναντίον

κυρίου τοῦ θεοῦ σου φάγῃ αὐτὰ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ
ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτῷ σὺ καὶ ὁ
υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ
παιδίσκη σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν ταῖς πόλεσιν
ὑμῶν καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ
σου ἐπὶ πάντα οὗ ἂν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου **19**
πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐγκαταλίπῃς τὸν Λευίτην
πάντα τὸν χρόνον ὅσον ἐὰν ζῇς ἐπὶ τῆς γῆς **20**
ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ὅριά
σου καθάπερ ἐλάλησέν σοι καὶ ἐρεῖς φάγομαι
κρέα ἐὰν ἐπιθυμήσῃ ἡ ψυχή σου ὥστε φαγεῖν
κρέα ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σου φάγῃ
κρέα **21** ἐὰν δὲ μακρότερον ἀπέχῃ σου ὁ τόπος
ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ θύσεις ἀπὸ τῶν βοῶν
σου καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων σου ὧν ἂν δῷ ὁ
θεός σοι ὃν τρόπον ἐνετειλάμην σοι καὶ φάγῃ
ἐν ταῖς πόλεσίν σου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς
ψυχῆς σου **22** ὡς ἔσθεται ἡ δορκὰς καὶ ἡ ἔλαφος
οὕτως φάγῃ αὐτό ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ
καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται **23** πρόσεχε ἰσχυρῶς
τοῦ μὴ φαγεῖν αἷμα ὅτι τὸ αἷμα αὐτοῦ ψυχή
οὐ βρωθήσεται ἡ ψυχὴ μετὰ τῶν κρεῶν **24** οὐ
φάγεσθε ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ
25 οὐ φάγῃ αὐτό ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς
υἱοῖς σου μετὰ σέ ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ
τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **26**
πλὴν τὰ ἅγιά σου ἐὰν γένηταί σοι καὶ τὰς εὐχάς
σου λαβὼν ἥξεις εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται
κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐκεῖ **27** καὶ ποιήσεις τὰ ὁλοκαυτώματά σου τὰ
κρέα ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ
θεοῦ σου τὸ δὲ αἷμα τῶν θυσιῶν σου προσχεεῖς
πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ
θεοῦ σου τὰ δὲ κρέα φάγῃ **28** φυλάσσου καὶ
ἄκουε καὶ ποιήσεις πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐγὼ
ἐντέλλομαί σοι ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς
σου δῖ αἰῶνος ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ
ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **29** ἐὰν δὲ
ἐξολεθρεύσῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη εἰς οὓς σὺ
εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι τὴν γῆν αὐτῶν ἀπὸ
προσώπου σου καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτοὺς
καὶ κατοικήσῃς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν **30** πρόσεχε
σεαυτῷ μὴ ἐκζητήσῃς ἐπακολουθῆσαι αὐτοῖς
μετὰ τὸ ἐξολεθρευθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου
σου οὐ μὴ ἐκζητήσῃς τοὺς θεοὺς αὐτῶν λέγων
πῶς ποιοῦσιν τὰ ἔθνη ταῦτα τοῖς θεοῖς αὐτῶν
ποιήσω κἀγώ **31** οὐ ποιήσεις οὕτως κυρίῳ τῷ
θεῷ σου τὰ γὰρ βδελύγματα ἃ κύριος ἐμίσησεν
ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ὅτι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν κατακαίουσιν ἐν πυρὶ
τοῖς θεοῖς αὐτῶν **32** πᾶν ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαί
σοι σήμερον τοῦτο φυλάξῃ ποιεῖν οὐ προσθήσεις
ἐπ’ αὐτὸ οὐδὲ ἀφελεῖς ἀπ’ αὐτοῦ

13 ἐὰν δὲ ἀναστῇ ἐν σοὶ προφήτης ἢ
ἐνυπνιαζόμενος ἐνύπνιον καὶ δῷ σοι σημεῖον
ἢ τέρας **2** καὶ ἔλθῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τέρας
ὃ ἐλάλησεν πρὸς σὲ λέγων πορευθῶμεν καὶ
λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ οἴδατε **3** οὐκ
ἀκούσεσθε τῶν λόγων τοῦ προφήτου ἐκείνου
ἢ τοῦ ἐνυπνιαζομένου τὸ ἐνύπνιον ἐκεῖνο ὅτι
πειράζει κύριος ὁ θεὸς ὑμᾶς εἰδέναι εἰ ἀγαπᾶτε
κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν **4** ὀπίσω
κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορεύεσθε καὶ αὐτὸν
φοβηθήσεσθε καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φυλάξεσθε

καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε καὶ αὐτῷ
προστεθήσεσθε **5** καὶ ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἢ ὁ τὸ
ἐνύπνιον ἐνυπνιαζόμενος ἐκεῖνος ἀποθανεῖται
ἐλάλησεν γὰρ πλανῆσαί σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ
σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῦ
λυτρωσαμένου σε ἐκ τῆς δουλείας ἐξῶσαί σε ἐκ
τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου
πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ καὶ ἀφανιεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ
ὑμῶν αὐτῶν **6** ἐὰν δὲ παρακαλέσῃ σε ὁ ἀδελφός
σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου ἢ ὁ υἱός
σου ἢ ἡ θυγάτηρ σου ἢ ἡ γυνὴ ἡ ἐν κόλπῳ σου
ἢ ὁ φίλος ὁ ἴσος τῆς ψυχῆς σου λάθρᾳ λέγων
βαδίσωμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς
οὐκ ᾔδεις σὺ καὶ οἱ πατέρες σου **7** ἀπὸ τῶν
θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ ὑμῶν τῶν
ἐγγιζόντων σοι ἢ τῶν μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἀπ᾽ ἄκρου
τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς **8** οὐ συνθελήσεις
αὐτῷ καὶ οὐκ εἰσακούσῃ αὐτοῦ καὶ οὐ φείσεται
ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ᾽ αὐτῷ οὐκ ἐπιποθήσεις ἐπ᾽
αὐτῷ οὐδ᾽ οὐ μὴ σκεπάσῃς αὐτόν **9** ἀναγγέλλων
ἀναγγελεῖς περὶ αὐτοῦ αἱ χεῖρές σου ἔσονται
ἐπ᾽ αὐτὸν ἐν πρώτοις ἀποκτεῖναι αὐτόν καὶ
αἱ χεῖρες παντὸς τοῦ λαοῦ ἐπ᾽ ἐσχάτῳ **10** καὶ
λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις καὶ ἀποθανεῖται
ὅτι ἐζήτησεν ἀποστῆσαί σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ
σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ
οἴκου δουλείας **11** καὶ πᾶς Ισραηλ ἀκούσας
φοβηθήσεται καὶ οὐ προσθήσουσιν ἔτι ποιῆσαι
κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν **12** ἐὰν
δὲ ἀκούσῃς ἐν μιᾷ τῶν πόλεών σου ὧν κύριος ὁ
θεός σου δίδωσίν σοι κατοικεῖν σε ἐκεῖ λεγόντων
13 ἐξήλθοσαν ἄνδρες παράνομοι ἐξ ὑμῶν καὶ
ἀπέστησαν πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν πόλιν
αὐτῶν λέγοντες πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν
θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ ᾔδειτε **14** καὶ ἐρωτήσεις
καὶ ἐραυνήσεις σφόδρα καὶ ἰδοὺ ἀληθὴς σαφῶς
ὁ λόγος γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν ὑμῖν **15**
ἀναιρῶν ἀνελεῖς πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν
τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀναθέματι
ἀναθεματιεῖτε αὐτὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ **16** καὶ
πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς συνάξεις εἰς τὰς διόδους
αὐτῆς καὶ ἐμπρήσεις τὴν πόλιν ἐν πυρὶ καὶ πάντα
τὰ σκῦλα αὐτῆς πανδημεὶ ἐναντίον κυρίου τοῦ
θεοῦ σου καὶ ἔσται ἀοίκητος εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ
ἀνοικοδομηθήσεται ἔτι **17** οὐ προσκολληθήσεται
ἐν τῇ χειρί σου οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἵνα
ἀποστραφῇ κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ
καὶ δώσει σοι ἔλεος καὶ ἐλεήσει σε καὶ πληθυνεῖ
σε ὃν τρόπον ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου
18 ἐὰν ἀκούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου
φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ
ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν τὸ καλὸν καὶ τὸ
ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου

14 υἱοί ἐστε κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν οὐ φοιβήσετε
οὐκ ἐπιθήσετε φαλάκρωμα ἀνὰ μέσον τῶν
ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐπὶ νεκρῷ **2** ὅτι λαὸς ἅγιος
εἶ κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ σὲ ἐξελέξατο κύριος
ὁ θεός σου γενέσθαι σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον
ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐπὶ προσώπου τῆς
γῆς **3** οὐ φάγεσθε πᾶν βδέλυγμα **4** ταῦτα τὰ
κτήνη ἃ φάγεσθε μόσχον ἐκ βοῶν καὶ ἀμνὸν
ἐκ προβάτων καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν **5** ἔλαφον
καὶ δορκάδα καὶ βούβαλον καὶ τραγέλαφον
καὶ πύγαργον ὄρυγα καὶ καμηλοπάρδαλιν **6**
πᾶν κτῆνος διχηλοῦν ὁπλὴν καὶ ὀνυχιστῆρας
ὀνυχίζον δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμὸν

ἐν τοῖς κτήνεσιν ταῦτα φάγεσθε **7** καὶ ταῦτα
οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμὸν
καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὁπλὰς καὶ
ὀνυχιζόντων ὀνυχιστῆρας τὸν κάμηλον καὶ
δασύποδα καὶ χοιρογρύλλιον ὅτι ἀνάγουσιν
μηρυκισμὸν καὶ ὁπλὴν οὐ διχηλοῦσιν ἀκάθαρτα
ταῦτα ὑμῖν ἐστιν **8** καὶ τὸν ὗν ὅτι διχηλεῖ
ὁπλὴν τοῦτο καὶ ὀνυχίζει ὄνυχας ὁπλῆς καὶ
τοῦτο μηρυκισμὸν οὐ μαρυκᾶται ἀκάθαρτον
τοῦτο ὑμῖν ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε
καὶ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἅψεσθε **9** καὶ
ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασιν
πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες
φάγεσθε **10** καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
πτερύγια καὶ λεπίδες οὐ φάγεσθε ἀκάθαρτα ὑμῖν
ἐστιν **11** πᾶν ὄρνεον καθαρὸν φάγεσθε **12** καὶ
ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπ᾽ αὐτῶν τὸν ἀετὸν καὶ τὸν
γρύπα καὶ τὸν ἁλιαίετον **13** καὶ τὸν γύπα καὶ τὸν
ἰκτῖνα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ **14** καὶ πάντα κόρακα
καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ **15** καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα
καὶ λάρον **16** καὶ ἐρωδιὸν καὶ κύκνον καὶ ἶβιν **17**
καὶ καταράκτην καὶ ἱέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ
καὶ ἔποπα καὶ νυκτικόρακα **18** καὶ πελεκᾶνα καὶ
χαραδριὸν καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ πορφυρίωνα
καὶ νυκτερίδα **19** πάντα τὰ ἑρπετὰ τῶν πετεινῶν
ἀκάθαρτα ταῦτά ἐστιν ὑμῖν οὐ φάγεσθε ἀπ᾽
αὐτῶν **20** πᾶν πετεινὸν καθαρὸν φάγεσθε **21** πᾶν
θνησιμαῖον οὐ φάγεσθε τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ταῖς
πόλεσίν σου δοθήσεται καὶ φάγεται ἢ ἀποδώσῃ
τῷ ἀλλοτρίῳ ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ κυρίῳ τῷ θεῷ σου
οὐχ ἑψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ **22**
δεκάτην ἀποδεκατώσεις παντὸς γενήματος τοῦ
σπέρματός σου τὸ γένημα τοῦ ἀγροῦ σου ἐνιαυτὸν
κατ᾽ ἐνιαυτόν **23** καὶ φάγῃ αὐτὸ ἔναντι κυρίου
τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξηται κύριος
ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ
οἴσετε τὰ ἐπιδέκατα τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου
σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν
σου καὶ τῶν προβάτων σου ἵνα μάθῃς φοβεῖσθαι
κύριον τὸν θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας **24** ἐὰν
δὲ μακρὰν γένηται ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδὸς καὶ μὴ δύνῃ
ἀναφέρειν αὐτά ὅτι μακρὰν ἀπὸ σοῦ ὁ τόπος ὃν
ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ὅτι εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός
σου **25** καὶ ἀποδώσῃ αὐτὰ ἀργυρίου καὶ λήμψῃ
τὸ ἀργύριον ἐν ταῖς χερσίν σου καὶ πορεύσῃ εἰς
τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου
αὐτόν **26** καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον ἐπὶ παντός
οὗ ἐὰν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχή σου ἐπὶ βουσὶ ἢ ἐπὶ
προβάτοις ἐπὶ οἴνῳ ἢ ἐπὶ σικερα ἢ ἐπὶ παντός οὗ
ἐὰν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχή σου καὶ φάγῃ ἐκεῖ ἐναντίον
κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ εὐφρανθήσῃ σὺ καὶ ὁ
οἶκός σου **27** καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσίν σου
ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ
28 μετὰ τρία ἔτη ἐξοίσεις πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν
γενημάτων σου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ θήσεις
αὐτὸ ἐν ταῖς πόλεσίν σου **29** καὶ ἐλεύσεται ὁ
λευίτης ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος
μετὰ σοῦ καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ
χήρα ἡ ἐν ταῖς πόλεσίν σου καὶ φάγονται καὶ
ἐμπλησθήσονται ἵνα εὐλογήσῃ σε κύριος ὁ θεός
σου ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις οἷς ἐὰν ποιῇς

15 δι᾽ ἑπτὰ ἐτῶν ποιήσεις ἄφεσιν **2** καὶ οὕτως τὸ
πρόσταγμα τῆς ἀφέσεως ἀφήσεις πᾶν χρέος ἴδιον
ὃ ὀφείλει σοι ὁ πλησίον καὶ τὸν ἀδελφόν σου
οὐκ ἀπαιτήσεις ὅτι ἐπικέκληται ἄφεσις κυρίῳ

τῷ θεῷ σου **3** τὸν ἀλλότριον ἀπαιτήσεις ὅσα
ἐὰν ᾖ σοι παρ' αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου ἄφεσιν
ποιήσεις τοῦ χρέους σου **4** ὅτι οὐκ ἔσται ἐν σοὶ
ἐνδεής ὅτι εὐλογῶν εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός
σου ἐν τῇ γῇ ᾗ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν
κλήρῳ κατακληρονομῆσαι αὐτήν **5** ἐὰν δὲ ἀκοῇ
εἰσακούσητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν
φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας
ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον **6** ὅτι κύριος ὁ
θεός σου εὐλόγησέν σε ὃν τρόπον ἐλάλησέν σοι
καὶ δανιεῖς ἔθνεσιν πολλοῖς σὺ δὲ οὐ δανιῇ καὶ
ἄρξεις σὺ ἐθνῶν πολλῶν σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσιν
7 ἐὰν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἐνδεὴς τῶν ἀδελφῶν
σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ἐν τῇ γῇ ᾗ κύριος
ὁ θεός σου δίδωσίν σοι οὐκ ἀποστέρξεις τὴν
καρδίαν σου οὐδ' οὐ μὴ συσφίγξῃς τὴν χεῖρά
σου ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ ἐπιδεομένου **8**
ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου αὐτῷ δάνειον
δανιεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται καθ' ὅσον ἐνδεεῖται
9 πρόσεχε σεαυτῷ μὴ γένηται ῥῆμα κρυπτὸν ἐν
τῇ καρδίᾳ σου ἀνόμημα λέγων ἐγγίζει τὸ ἔτος τὸ
ἕβδομον ἔτος τῆς ἀφέσεως καὶ πονηρεύσηται ὁ
ὀφθαλμός σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ ἐπιδεομένῳ
καὶ οὐ δώσεις αὐτῷ καὶ βοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς
κύριον καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία μεγάλη **10**
διδοὺς δώσεις αὐτῷ καὶ δάνειον δανιεῖς αὐτῷ
ὅσον ἐπιδέεται καὶ οὐ λυπηθήσῃ τῇ καρδίᾳ
σου διδόντος σου αὐτῷ ὅτι διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο
εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν τοῖς
ἔργοις καὶ ἐν πᾶσιν οὗ ἂν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου
11 οὐ γὰρ μὴ ἐκλίπῃ ἐνδεὴς ἀπὸ τῆς γῆς διὰ τοῦτο
ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων
ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου τῷ ἀδελφῷ σου
τῷ πένητι καὶ τῷ ἐπιδεομένῳ τῷ ἐπὶ τῆς γῆς σου
12 ἐὰν δὲ πραθῇ σοι ὁ ἀδελφός σου ὁ Εβραῖος ἢ
ἡ Εβραία δουλεύσει σοι ἓξ ἔτη καὶ τῷ ἑβδόμῳ
ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ **13** ὅταν
δὲ ἐξαποστέλλῃς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἐξαποστελεῖς αὐτὸν κενόν **14** ἐφόδιον ἐφοδιάσεις
αὐτὸν ἀπὸ τῶν προβάτων σου καὶ ἀπὸ τοῦ σίτου
σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου καθὰ εὐλόγησέν σε
κύριος ὁ θεός σου δώσεις αὐτῷ **15** καὶ μνησθήσῃ
ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἐλυτρώσατό
σε κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν διὰ τοῦτο ἐγώ σοι
ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο **16** ἐὰν δὲ λέγῃ
πρὸς σέ οὐκ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ ὅτι ἠγάπηκέν
σε καὶ τὴν οἰκίαν σου ὅτι εὖ αὐτῷ ἐστιν παρὰ σοί
17 καὶ λήμψῃ τὸ ὀπήτιον καὶ τρυπήσεις τὸ ὠτίον
αὐτοῦ πρὸς τὴν θύραν καὶ ἔσται σοι οἰκέτης
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὴν παιδίσκην σου ποιήσεις
ὡσαύτως **18** οὐ σκληρὸν ἔσται ἐναντίον σου
ἐξαποστελλομένων αὐτῶν ἐλευθέρων ἀπὸ σοῦ
ὅτι ἐφέτιον μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ ἐδούλευσέν
σοι ἓξ ἔτη καὶ εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν
πᾶσιν οἷς ἐὰν ποιῇς **19** πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐὰν
τεχθῇ ἐν τοῖς βουσίν σου καὶ ἐν τοῖς προβάτοις
σου τὰ ἀρσενικά ἁγιάσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐκ
ἐργᾷ ἐν τῷ πρωτοτόκῳ μόσχῳ σου καὶ οὐ μὴ
κείρῃς τὸ πρωτότοκον τῶν προβάτων σου **20**
ἔναντι κυρίου φάγῃ αὐτὸ ἐνιαυτὸν ἐξ ἐνιαυτοῦ
ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου
σὺ καὶ ὁ οἶκός σου **21** ἐὰν δὲ ᾖ ἐν αὐτῷ μῶμος
χωλὸν ἢ τυφλὸν ἢ καὶ πᾶς μῶμος πονηρός οὐ
θύσεις αὐτὸ κυρίῳ τῷ θεῷ σου **22** ἐν ταῖς πόλεσίν
σου φάγῃ αὐτό ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς
ὡσαύτως ἔδεται ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον **23** πλὴν

τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖς αὐτὸ ὡς
ὕδωρ
16 φύλαξαι τὸν μῆνα τῶν νέων καὶ ποιήσεις
τὸ πασχα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ὅτι ἐν τῷ μηνὶ τῶν
νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου νυκτός **2** καὶ θύσεις
τὸ πασχα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πρόβατα καὶ βόας
ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου
αὐτὸν ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **3** οὐ
φάγῃ ἐπ᾽ αὐτοῦ ζύμην ἑπτὰ ἡμέρας φάγῃ ἐπ᾽
αὐτοῦ ἄζυμα ἄρτον κακώσεως ὅτι ἐν σπουδῇ
ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου ἵνα μνησθῆτε τὴν ἡμέραν
τῆς ἐξοδίας ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν **4** οὐκ ὀφθήσεταί σοι
ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου ἑπτὰ ἡμέρας καὶ
οὐ κοιμηθήσεται ἀπὸ τῶν κρεῶν ὧν ἐὰν θύσῃς
τὸ ἑσπέρας τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ εἰς τὸ πρωί **5** οὐ
δυνήσῃ θῦσαι τὸ πασχα ἐν οὐδεμιᾷ τῶν πόλεών
σου ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **6** ἀλλ᾽ ἢ
εἰς τὸν τόπον ὃν ἐὰν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός
σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ θύσεις τὸ
πασχα ἑσπέρας πρὸς δυσμὰς ἡλίου ἐν τῷ καιρῷ ᾧ
ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου **7** καὶ ἑψήσεις καὶ ὀπτήσεις
καὶ φάγῃ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται κύριος ὁ
θεός σου αὐτόν καὶ ἀποστραφήσῃ τὸ πρωὶ καὶ
ἀπελεύσῃ εἰς τοὺς οἴκους σου **8** ἓξ ἡμέρας φάγῃ
ἄζυμα καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐξόδιον ἑορτὴ
κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον
πλὴν ὅσα ποιηθήσεται ψυχῇ **9** ἑπτὰ ἑβδομάδας
ὁλοκλήρους ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ ἀρξαμένου
σου δρέπανον ἐπ᾽ ἀμητὸν ἄρξῃ ἐξαριθμῆσαι ἑπτὰ
ἑβδομάδας **10** καὶ ποιήσεις ἑορτὴν ἑβδομάδων
κυρίῳ τῷ θεῷ σου καθότι ἡ χείρ σου ἰσχύει ὅσα
ἂν δῷ σοι καθότι ηὐλόγησέν σε κύριος ὁ θεός
σου **11** καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ
θεοῦ σου σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου
ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ Λευίτης
ὁ ἐν ταῖς πόλεσίν σου καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ
ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα ἡ ἐν ὑμῖν ἐν τῷ τόπῳ ᾧ
ἐὰν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **12** καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης
ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ φυλάξῃ καὶ ποιήσεις
τὰς ἐντολὰς ταύτας **13** ἑορτὴν σκηνῶν ποιήσεις
σεαυτῷ ἑπτὰ ἡμέρας ἐν τῷ συναγαγεῖν σε ἐκ
τοῦ ἅλωνός σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου **14** καὶ
εὐφρανθήσῃ ἐν τῇ ἑορτῇ σου σὺ καὶ ὁ υἱός σου
καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου
καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανὸς
καὶ ἡ χήρα ἡ οὖσα ἐν ταῖς πόλεσίν σου **15** ἑπτὰ
ἡμέρας ἑορτάσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν τῷ τόπῳ
ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτῷ ἐὰν
δὲ εὐλογήσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν τοῖς
γενήμασίν σου καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν
σου καὶ ἔσῃ εὐφραινόμενος **16** τρεῖς καιροὺς
τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου
ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ
ἐὰν ἐκλέξηται αὐτὸν κύριος ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν
ἀζύμων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων καὶ ἐν
τῇ ἑορτῇ τῆς σκηνοπηγίας οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιον
κυρίου τοῦ θεοῦ σου κενός **17** ἕκαστος κατὰ
δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν κατὰ τὴν εὐλογίαν
κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἣν ἔδωκέν σοι **18** κριτὰς
καὶ γραμματοεισαγωγεῖς καταστήσεις σεαυτῷ ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσίν σου αἷς κύριος ὁ θεός σου
δίδωσίν σοι κατὰ φυλάς καὶ κρινοῦσιν τὸν λαὸν
κρίσιν δικαίαν **19** οὐκ ἐκκλινοῦσιν κρίσιν οὐκ
ἐπιγνώσονται πρόσωπον οὐδὲ λήμψονται δῶρον

τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν καὶ
ἐξαίρει λόγους δικαίων **20** δικαίως τὸ δίκαιον
διώξῃ ἵνα ζῆτε καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε
τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **21**
οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλσος πᾶν ξύλον παρὰ τὸ
θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὃ ποιήσεις
σεαυτῷ **22** οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην ἃ ἐμίσησεν
κύριος ὁ θεός σου

17 οὐ θύσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου μόσχον ἢ
πρόβατον ἐν ᾧ ἐστιν ἐν αὐτῷ μῶμος πᾶν ῥῆμα
πονηρόν ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σού ἐστιν **2**
ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἐν σοὶ ἐν μιᾷ τῶν πόλεών σου ὧν
κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἀνὴρ ἢ γυνή ὅστις
ποιήσει τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου
παρελθεῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ **3** καὶ ἐλθόντες
λατρεύσωσιν θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσωσιν
αὐτοῖς τῷ ἡλίῳ ἢ τῇ σελήνῃ ἢ παντὶ τῶν ἐκ
τοῦ κόσμου τοῦ οὐρανοῦ ἃ οὐ προσέταξεν **4** καὶ
ἀναγγελῇ σοι καὶ ἐκζητήσεις σφόδρα καὶ ἰδοὺ
ἀληθῶς γέγονεν τὸ ῥῆμα γεγένηται τὸ βδέλυγμα
τοῦτο ἐν Ισραηλ **5** καὶ ἐξάξεις τὸν ἄνθρωπον
ἐκεῖνον ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην καὶ λιθοβολήσετε
αὐτοὺς ἐν λίθοις καὶ τελευτήσουσιν **6** ἐπὶ δυσὶν
μάρτυσιν ἢ ἐπὶ τρισὶν μάρτυσιν ἀποθανεῖται ὁ
ἀποθνήσκων οὐκ ἀποθανεῖται ἐφ᾽ ἑνὶ μάρτυρι
7 καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων ἔσται ἐπ᾽ αὐτῷ ἐν
πρώτοις θανατῶσαι αὐτόν καὶ ἡ χεὶρ παντὸς
τοῦ λαοῦ ἐπ᾽ ἐσχάτων καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν
ἐξ ὑμῶν αὐτῶν **8** ἐὰν δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ
ῥῆμα ἐν κρίσει ἀνὰ μέσον αἷμα αἵματος καὶ ἀνὰ
μέσον κρίσις κρίσεως καὶ ἀνὰ μέσον ἁφὴ ἁφῆς
καὶ ἀνὰ μέσον ἀντιλογία ἀντιλογίας ῥήματα
κρίσεως ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν καὶ ἀναστὰς
ἀναβήσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ
θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **9**
καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευίτας καὶ
πρὸς τὸν κριτήν ὃς ἂν γένηται ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις καὶ ἐκζητήσαντες ἀναγγελοῦσίν σοι τὴν
κρίσιν **10** καὶ ποιήσεις κατὰ τὸ πρᾶγμα ὃ ἐὰν
ἀναγγείλωσίν σοι ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἂν ἐκλέξηται
κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐκεῖ καὶ φυλάξῃ σφόδρα ποιῆσαι κατὰ πάντα
ὅσα ἐὰν νομοθετηθῇ σοι **11** κατὰ τὸν νόμον καὶ
κατὰ τὴν κρίσιν ἣν ἂν εἴπωσίν σοι ποιήσεις οὐκ
ἐκκλινεῖς ἀπὸ τοῦ ῥήματος οὗ ἐὰν ἀναγγείλωσίν
σοι δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά **12** καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἂν
ποιήσῃ ἐν ὑπερηφανίᾳ τοῦ μὴ ὑπακοῦσαι τοῦ
ἱερέως τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ
ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἢ τοῦ κριτοῦ ὃς
ἂν ᾖ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀποθανεῖται ὁ
ἄνθρωπος ἐκεῖνος καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ
Ισραηλ **13** καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας φοβηθήσεται
καὶ οὐκ ἀσεβήσει ἔτι **14** ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς
τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν
κλήρῳ καὶ κληρονομήσῃς αὐτὴν καὶ κατοικήσῃς
ἐπ᾽ αὐτῆς καὶ εἴπῃς καταστήσω ἐπ᾽ ἐμαυτὸν
ἄρχοντα καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ μου
15 καθιστῶν καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα
ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν ἐκ τῶν
ἀδελφῶν σου καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα
οὐ δυνήσῃ καταστῆσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἄνθρωπον
ἀλλότριον ὅτι οὐκ ἀδελφός σού ἐστιν **16** διότι οὐ
πληθυνεῖ ἑαυτῷ ἵππον οὐδὲ μὴ ἀποστρέψῃ τὸν
λαὸν εἰς Αἴγυπτον ὅπως πληθύνῃ ἑαυτῷ ἵππον
ὁ δὲ κύριος εἶπεν οὐ προσθήσετε ἀποστρέψαι
τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἔτι **17** καὶ οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ

γυναῖκας οὐδὲ μεταστήσεται αὐτοῦ ἡ καρδία
καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ
σφόδρα 18 καὶ ἔσται ὅταν καθίσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς
αὐτοῦ καὶ γράψει ἑαυτῷ τὸ δευτερονόμιον τοῦτο
εἰς βιβλίον παρὰ τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν 19
καὶ ἔσται μετ᾽ αὐτοῦ καὶ ἀναγνώσεται ἐν αὐτῷ
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἵνα μάθῃ
φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ φυλάσσεσθαι
πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας καὶ τὰ δικαιώματα
ταῦτα ποιεῖν 20 ἵνα μὴ ὑψωθῇ ἡ καρδία αὐτοῦ
ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἵνα μὴ παραβῇ ἀπὸ τῶν
ἐντολῶν δεξιὰ ἢ ἀριστερά ὅπως ἂν μακροχρονίσῃ
ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν
τοῖς υἱοῖς Ισραηλ

18 οὐκ ἔσται τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς Λευίταις ὅλῃ
φυλῇ Λευι μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ Ισραηλ
καρπώματα κυρίου ὁ κλῆρος αὐτῶν φάγονται
αὐτά 2 κλῆρος δὲ οὐκ ἔσται αὐτοῖς ἐν τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτῶν κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ
καθότι εἶπεν αὐτῷ 3 καὶ αὕτη ἡ κρίσις τῶν
ἱερέων τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ παρὰ τῶν θυόντων
τὰ θύματα ἐάν τε μόσχον ἐάν τε πρόβατον καὶ
δώσει τῷ ἱερεῖ τὸν βραχίονα καὶ τὰ σιαγόνια καὶ
τὸ ἔνυστρον 4 καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου σου
καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου καὶ τὴν
ἀπαρχὴν τῶν κουρῶν τῶν προβάτων σου δώσεις
αὐτῷ 5 ὅτι αὐτὸν ἐξελέξατο κύριος ὁ θεός σου
ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν σου παρεστάναι ἔναντι
κυρίου τοῦ θεοῦ σου λειτουργεῖν καὶ εὐλογεῖν
ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ 6 ἐὰν δὲ παραγένηται ὁ
Λευίτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων ὑμῶν ἐκ πάντων
τῶν υἱῶν Ισραηλ οὗ αὐτὸς παροικεῖ καθότι
ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν
ἐκλέξηται κύριος 7 καὶ λειτουργήσει τῷ ὀνόματι
κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ὥσπερ πάντες οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ οἱ Λευῖται οἱ παρεστηκότες ἐκεῖ ἔναντι
κυρίου 8 μερίδα μεμερισμένην φάγεται πλὴν τῆς
πράσεως τῆς κατὰ πατριάν 9 ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς
τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι οὐ
μαθήσῃ ποιεῖν κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν
ἐκείνων 10 οὐχ εὑρεθήσεται ἐν σοὶ περικαθαίρων
τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἢ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρί
μαντευόμενος μαντείαν κληδονιζόμενος καὶ
οἰωνιζόμενος φαρμακός 11 ἐπαείδων ἐπαοιδήν
ἐγγαστρίμυθος καὶ τερατοσκόπος ἐπερωτῶν τοὺς
νεκρούς 12 ἔστιν γὰρ βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου
πᾶς ποιῶν ταῦτα ἕνεκεν γὰρ τῶν βδελυγμάτων
τούτων κύριος ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ 13
τέλειος ἔσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου 14 τὰ
γὰρ ἔθνη ταῦτα οὓς σὺ κατακληρονομεῖς αὐτούς
οὗτοι κληδόνων καὶ μαντειῶν ἀκούσονται σοὶ
δὲ οὐχ οὕτως ἔδωκεν κύριος ὁ θεός σου 15
προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ὡς ἐμὲ ἀναστήσει
σοι κύριος ὁ θεός σου αὐτοῦ ἀκούσεσθε 16 κατὰ
πάντα ὅσα ᾐτήσω παρὰ κυρίου τοῦ θεοῦ σου
ἐν Χωρηβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας λέγοντες
οὐ προσθήσομεν ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν κυρίου
τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο οὐκ
ὀψόμεθα ἔτι οὐδὲ μὴ ἀποθάνωμεν 17 καὶ εἶπεν
κύριος πρός με ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν 18
προφήτην ἀναστήσω αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀδελφῶν
αὐτῶν ὥσπερ σὲ καὶ δώσω τὸ ῥῆμά μου ἐν τῷ
στόματι αὐτοῦ καὶ λαλήσει αὐτοῖς καθότι ἂν
ἐντείλωμαι αὐτῷ 19 καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν
μὴ ἀκούσῃ ὅσα ἐὰν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐπὶ τῷ

ὀνόματί μου ἐγὼ ἐκδικήσω ἐξ αὐτοῦ 20 πλὴν ὁ
προφήτης ὃς ἂν ἀσεβήσῃ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου ῥῆμα ὃ οὐ προσέταξα λαλῆσαι καὶ ὃς ἂν
λαλήσῃ ἐπ’ ὀνόματι θεῶν ἑτέρων ἀποθανεῖται ὁ
προφήτης ἐκεῖνος 21 ἐὰν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ
σου πῶς γνωσόμεθα τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησεν
κύριος 22 ὅσα ἐὰν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐπὶ τῷ
ὀνόματι κυρίου καὶ μὴ γένηται τὸ ῥῆμα καὶ μὴ
συμβῇ τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος
ἐν ἀσεβείᾳ ἐλάλησεν ὁ προφήτης ἐκεῖνος οὐκ
ἀφέξεσθε αὐτοῦ

19 ἐὰν δὲ ἀφανίσῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη
ἃ ὁ θεός σου δίδωσίν σοι τὴν γῆν αὐτῶν καὶ
κατακληρονομήσητε αὐτοὺς καὶ κατοικήσητε ἐν
ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν
2 τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ ἐν μέσῳ τῆς
γῆς σου ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι 3
στόχασαί σοι τὴν ὁδὸν καὶ τριμεριεῖς τὰ ὅρια
τῆς γῆς σου ἣν καταμερίζει σοι κύριος ὁ θεός
σου καὶ ἔσται καταφυγὴ ἐκεῖ παντὶ φονευτῇ
4 τοῦτο δὲ ἔσται τὸ πρόσταγμα τοῦ φονευτοῦ
ὃς ἂν φύγῃ ἐκεῖ καὶ ζήσεται ὃς ἂν πατάξῃ τὸν
πλησίον αὐτοῦ ἀκουσίως καὶ οὗτος οὐ μισῶν
αὐτὸν πρὸ τῆς ἐχθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης 5
καὶ ὃς ἂν εἰσέλθῃ μετὰ τοῦ πλησίον εἰς τὸν
δρυμὸν συναγαγεῖν ξύλα καὶ ἐκκρουσθῇ ἡ χεὶρ
αὐτοῦ τῇ ἀξίνῃ κόπτοντος τὸ ξύλον καὶ ἐκπεσὸν
τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ ξύλου τύχῃ τοῦ πλησίον
καὶ ἀποθάνῃ οὗτος καταφεύξεται εἰς μίαν τῶν
πόλεων τούτων καὶ ζήσεται 6 ἵνα μὴ διώξας ὁ
ἀγχιστεύων τοῦ αἵματος ὀπίσω τοῦ φονεύσαντος
ὅτι παρατεθέρμανται τῇ καρδίᾳ καὶ καταλάβῃ
αὐτὸν ἐὰν μακροτέρα ᾖ ἡ ὁδός καὶ πατάξῃ αὐτοῦ
τὴν ψυχήν καὶ ἀποθάνῃ καὶ τούτῳ οὐκ ἔστιν
κρίσις θανάτου ὅτι οὐ μισῶν ἦν αὐτὸν πρὸ τῆς
ἐχθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης 7 διὰ τοῦτο ἐγώ σοι
ἐντέλλομαι τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων τρεῖς πόλεις
διαστελεῖς σεαυτῷ 8 ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ κύριος
ὁ θεός σου τὰ ὅριά σου ὃν τρόπον ὤμοσεν τοῖς
πατράσιν σου καὶ δῷ σοι κύριος πᾶσαν τὴν
γῆν ἣν εἶπεν δοῦναι τοῖς πατράσιν σου 9 ἐὰν
ἀκούσῃς ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἃς
ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἀγαπᾶν κύριον τὸν
θεόν σου πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ
πάσας τὰς ἡμέρας καὶ προσθήσεις σεαυτῷ ἔτι
τρεῖς πόλεις πρὸς τὰς τρεῖς ταύτας 10 καὶ οὐκ
ἐκχυθήσεται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ γῇ σου ᾗ κύριος
ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ καὶ οὐκ ἔσται
ἐν σοὶ αἵματι ἔνοχος 11 ἐὰν δὲ γένηται ἄνθρωπος
μισῶν τὸν πλησίον καὶ ἐνεδρεύσῃ αὐτὸν καὶ
ἐπαναστῇ ἐπ’ αὐτὸν καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχήν
καὶ ἀπεθάνῃ καὶ φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων
τούτων 12 καὶ ἀποστελοῦσιν ἡ γερουσία τῆς
πόλεως αὐτοῦ καὶ λήμψονται αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ
παραδώσουσιν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῷ ἀγχιστεύοντι
τοῦ αἵματος καὶ ἀποθανεῖται 13 οὐ φείσεται
ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ’ αὐτῷ καὶ καθαριεῖς τὸ
αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ Ισραηλ καὶ εὖ σοι ἔσται
14 οὐ μετακινήσεις ὅρια τοῦ πλησίον σου ἃ
ἔστησαν οἱ πατέρες σου ἐν τῇ κληρονομίᾳ σου ᾗ
κατεκληρονομήθης ἐν τῇ γῇ ᾗ κύριος ὁ θεός σου
δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ 15 οὐκ ἐμμενεῖ μάρτυς εἷς
μαρτυρῆσαι κατὰ ἀνθρώπου κατὰ πᾶσαν ἀδικίαν
καὶ κατὰ πᾶν ἁμάρτημα καὶ κατὰ πᾶσαν ἁμαρτίαν
ἣν ἂν ἁμάρτῃ ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ
ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων σταθήσεται πᾶν

ῥῆμα 16 ἐὰν δὲ καταστῇ μάρτυς ἄδικος κατὰ
ἀνθρώπου καταλέγων αὐτοῦ ἀσέβειαν 17 καὶ
στήσονται οἱ δύο ἄνθρωποι οἷς ἐστιν αὐτοῖς ἡ
ἀντιλογία ἔναντι κυρίου καὶ ἔναντι τῶν ἱερέων
καὶ ἔναντι τῶν κριτῶν οἳ ἐὰν ὦσιν ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις 18 καὶ ἐξετάσωσιν οἱ κριταὶ
ἀκριβῶς καὶ ἰδοὺ μάρτυς ἄδικος ἐμαρτύρησεν
ἄδικα ἀντέστη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 19
καὶ ποιήσετε αὐτῷ ὃν τρόπον ἐπονηρεύσατο
ποιῆσαι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἐξαρεῖς
τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν 20 καὶ οἱ ἐπίλοιποι
ἀκούσαντες φοβηθήσονται καὶ οὐ προσθήσουσιν
ἔτι ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν
ὑμῖν 21 οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ᾽ αὐτῷ
ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ
ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος χεῖρα ἀντὶ χειρός πόδα ἀντὶ
ποδός

20 ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς
σου καὶ ἴδῃς ἵππον καὶ ἀναβάτην καὶ λαὸν
πλείονά σου οὐ φοβηθήσῃ ἀπ᾽ αὐτῶν ὅτι κύριος
ὁ θεός σου μετὰ σοῦ ὁ ἀναβιβάσας σε ἐκ γῆς
Αἰγύπτου 2 καὶ ἔσται ὅταν ἐγγίσῃς τῷ πολέμῳ καὶ
προσεγγίσας ὁ ἱερεὺς λαλήσει τῷ λαῷ 3 καὶ ἐρεῖ
πρὸς αὐτούς ἄκουε Ισραηλ ὑμεῖς προσπορεύεσθε
σήμερον εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν
μὴ ἐκλυέσθω ἡ καρδία ὑμῶν μὴ φοβεῖσθε μηδὲ
θραύεσθε μηδὲ ἐκκλίνητε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν
4 ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος μεθ᾽
ὑμῶν συνεκπολεμῆσαι ὑμῖν τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν
διασῶσαι ὑμᾶς 5 καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμματεῖς
πρὸς τὸν λαὸν λέγοντες τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ
οἰκοδομήσας οἰκίαν καινὴν καὶ οὐκ ἐνεκαίνισεν
αὐτήν πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ
ἄνθρωπος ἕτερος ἐγκαινιεῖ αὐτήν 6 καὶ τίς ὁ
ἄνθρωπος ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ οὐκ
εὐφράνθη ἐξ αὐτοῦ πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω
εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ
καὶ ἄνθρωπος ἕτερος εὐφρανθήσεται ἐξ αὐτοῦ
7 καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις μεμνήστευται
γυναῖκα καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτήν πορευέσθω καὶ
ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μὴ ἀποθάνῃ
ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος λήμψεται
αὐτήν 8 καὶ προσθήσουσιν οἱ γραμματεῖς
λαλῆσαι πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἐροῦσιν τίς ὁ
ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ
πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ ἵνα μὴ δειλιάνῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ ὥσπερ ἡ αὐτοῦ 9 καὶ ἔσται ὅταν
παύσωνται οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες πρὸς τὸν
λαόν καὶ καταστήσουσιν ἄρχοντας τῆς στρατιᾶς
προηγουμένους τοῦ λαοῦ 10 ἐὰν δὲ προσέλθῃς
πρὸς πόλιν ἐκπολεμῆσαι αὐτήν καὶ ἐκκαλέσῃ
αὐτοὺς μετ᾽ εἰρήνης 11 ἐὰν μὲν εἰρηνικὰ
ἀποκριθῶσίν σοι καὶ ἀνοίξωσίν σοι ἔσται πᾶς
ὁ λαὸς οἱ εὑρεθέντες ἐν αὐτῇ ἔσονταί σοι
φορολόγητοι καὶ ὑπήκοοί σου 12 ἐὰν δὲ μὴ
ὑπακούσωσίν σοι καὶ ποιήσωσιν πρὸς σὲ πόλεμον
περικαθιεῖς αὐτήν 13 καὶ παραδώσει αὐτὴν
κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ πατάξεις
πᾶν ἀρσενικὸν αὐτῆς ἐν φόνῳ μαχαίρας 14
πλὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς καὶ
πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα ὅσα ἂν ὑπάρχῃ ἐν
τῇ πόλει καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν προνομεύσεις
σεαυτῷ καὶ φάγῃ πᾶσαν τὴν προνομὴν τῶν
ἐχθρῶν σου ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν

σοι 15 οὕτως ποιήσεις πάσας τὰς πόλεις τὰς
μακρὰν οὔσας ἀπὸ σοῦ σφόδρα αἳ οὐχὶ ἐκ τῶν
πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων 16 ἰδοὺ δὲ ἀπὸ τῶν
πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων ὧν κύριος ὁ θεός
σου δίδωσίν σοι κληρονομεῖν τὴν γῆν αὐτῶν
οὐ ζωγρήσετε ἀπ’ αὐτῶν πᾶν ἐμπνέον 17 ἀλλ’ ἢ
ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτούς τὸν Χετταῖον
καὶ Αμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον
καὶ Ευαῖον καὶ Ιεβουσαῖον καὶ Γεργεσαῖον ὃν
τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου 18 ἵνα
μὴ διδάξωσιν ὑμᾶς ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα
αὐτῶν ὅσα ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν καὶ
ἁμαρτήσεσθε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν 19
ἐὰν δὲ περικαθίσῃς περὶ πόλιν ἡμέρας πλείους
ἐκπολεμῆσαι αὐτὴν εἰς κατάλημψιν αὐτῆς οὐχὶ
ἐξολεθρεύσεις τὰ δένδρα αὐτῆς ἐπιβαλεῖν ἐπ’
αὐτὰ σίδηρον ἀλλ’ ἢ ἀπ’ αὐτοῦ φάγῃ αὐτὸ δὲ οὐκ
ἐκκόψεις μὴ ἄνθρωπος τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ ἀγρῷ
εἰσελθεῖν ἀπὸ προσώπου σου εἰς τὸν χάρακα 20
ἀλλὰ ξύλον ὃ ἐπίστασαι ὅτι οὐ καρπόβρωτόν
ἐστιν τοῦτο ἐξολεθρεύσεις καὶ ἐκκόψεις καὶ
οἰκοδομήσεις χαράκωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ἥτις ποιεῖ
πρὸς σὲ τὸν πόλεμον ἕως ἂν παραδοθῇ

21 ἐὰν δὲ εὑρεθῇ τραυματίας ἐν τῇ γῇ ᾗ κύριος
ὁ θεός σου δίδωσίν σοι κληρονομῆσαι πεπτωκὼς
ἐν τῷ πεδίῳ καὶ οὐκ οἴδασιν τὸν πατάξαντα 2
ἐξελεύσεται ἡ γερουσία σου καὶ οἱ κριταί σου
καὶ ἐκμετρήσουσιν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ τοῦ
τραυματίου 3 καὶ ἔσται ἡ πόλις ἡ ἐγγίζουσα τῷ
τραυματίᾳ καὶ λήμψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως
ἐκείνης δάμαλιν ἐκ βοῶν ἥτις οὐκ εἴργασται καὶ
ἥτις οὐχ εἵλκυσεν ζυγόν 4 καὶ καταβιβάσουσιν
ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης τὴν δάμαλιν
εἰς φάραγγα τραχεῖαν ἥτις οὐκ εἴργασται οὐδὲ
σπείρεται καὶ νευροκοπήσουσιν τὴν δάμαλιν
ἐν τῇ φάραγγι 5 καὶ προσελεύσονται οἱ ἱερεῖς
οἱ Λευῖται ὅτι αὐτοὺς ἐπέλεξεν κύριος ὁ θεός
σου παρεστηκέναι αὐτῷ καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἔσται
πᾶσα ἀντιλογία καὶ πᾶσα ἁφή 6 καὶ πᾶσα ἡ
γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης οἱ ἐγγίζοντες τῷ
τραυματίᾳ νίψονται τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
τῆς δαμάλεως τῆς νενευροκοπημένης ἐν τῇ
φάραγγι 7 καὶ ἀποκριθέντες ἐροῦσιν αἱ χεῖρες
ἡμῶν οὐκ ἐξέχεαν τὸ αἷμα τοῦτο καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν οὐχ ἑωράκασιν 8 ἵλεως γενοῦ τῷ λαῷ σου
Ισραηλ οὓς ἐλυτρώσω κύριε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἵνα
μὴ γένηται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῷ λαῷ σου Ισραηλ
καὶ ἐξιλασθήσεται αὐτοῖς τὸ αἷμα 9 σὺ δὲ ἐξαρεῖς
τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἐὰν ποιήσῃς
τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ
σου 10 ἐὰν δὲ ἐξελθὼν εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς
ἐχθρούς σου καὶ παραδῷ σοι κύριος ὁ θεός σου εἰς
τὰς χεῖράς σου καὶ προνομεύσεις τὴν προνομὴν
αὐτῶν 11 καὶ ἴδῃς ἐν τῇ προνομῇ γυναῖκα καλὴν
τῷ εἴδει καὶ ἐνθυμηθῇς αὐτῆς καὶ λάβῃς αὐτὴν
σαυτῷ γυναῖκα 12 καὶ εἰσάξεις αὐτὴν ἔνδον
εἰς τὴν οἰκίαν σου καὶ ξυρήσεις τὴν κεφαλὴν
αὐτῆς καὶ περιονυχιεῖς αὐτὴν 13 καὶ περιελεῖς
τὰ ἱμάτια τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῆς ἀπ’ αὐτῆς καὶ
καθίεται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου καὶ κλαύσεται τὸν
πατέρα καὶ τὴν μητέρα μηνὸς ἡμέρας καὶ μετὰ
ταῦτα εἰσελεύσῃ πρὸς αὐτὴν καὶ συνοικισθήσῃ
αὐτῇ καὶ ἔσται σου γυνή 14 καὶ ἔσται ἐὰν μὴ θέλῃς
αὐτήν ἐξαποστελεῖς αὐτὴν ἐλευθέραν καὶ πράσει
οὐ πραθήσεται ἀργυρίου οὐκ ἀθετήσεις αὐτήν

διότι ἐταπείνωσας αὐτήν 15 ἐὰν δὲ γένωνται
ἀνθρώπῳ δύο γυναῖκες μία αὐτῶν ἠγαπημένη
καὶ μία αὐτῶν μισουμένη καὶ τέκωσιν αὐτῷ ἡ
ἠγαπημένη καὶ ἡ μισουμένη καὶ γένηται υἱὸς
πρωτότοκος τῆς μισουμένης 16 καὶ ἔσται ᾗ
ἂν ἡμέρᾳ κατακληροδοτῇ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ οὐ δυνήσεται πρωτοτοκεῦσαι
τῷ υἱῷ τῆς ἠγαπημένης ὑπεριδὼν τὸν υἱὸν
τῆς μισουμένης τὸν πρωτότοκον 17 ἀλλὰ τὸν
πρωτότοκον υἱὸν τῆς μισουμένης ἐπιγνώσεται
δοῦναι αὐτῷ διπλᾶ ἀπὸ πάντων ὧν ἂν εὑρεθῇ
αὐτῷ ὅτι οὗτός ἐστιν ἀρχὴ τέκνων αὐτοῦ καὶ
τούτῳ καθήκει τὰ πρωτοτόκια 18 ἐὰν δέ τινι ᾖ
υἱὸς ἀπειθὴς καὶ ἐρεθιστὴς οὐχ ὑπακούων φωνὴν
πατρὸς καὶ φωνὴν μητρὸς καὶ παιδεύσωσιν αὐτὸν
καὶ μὴ εἰσακούῃ αὐτῶν 19 καὶ συλλαβόντες
αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ
ἐξάξουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γερουσίαν τῆς πόλεως
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ τόπου αὐτοῦ 20 καὶ
ἐροῦσιν τοῖς ἀνδράσιν τῆς πόλεως αὐτῶν ὁ υἱὸς
ἡμῶν οὗτος ἀπειθεῖ καὶ ἐρεθίζει οὐχ ὑπακούει
τῆς φωνῆς ἡμῶν συμβολοκοπῶν οἰνοφλυγεῖ
21 καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς
πόλεως αὐτοῦ ἐν λίθοις καὶ ἀποθανεῖται καὶ
ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν καὶ οἱ
ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται 22 ἐὰν
δὲ γένηται ἔν τινι ἁμαρτία κρίμα θανάτου καὶ
ἀποθάνῃ καὶ κρεμάσητε αὐτὸν ἐπὶ ξύλου 23 οὐκ
ἐπικοιμηθήσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου
ἀλλὰ ταφῇ θάψετε αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι
κεκατηραμένος ὑπὸ θεοῦ πᾶς κρεμάμενος ἐπὶ
ξύλου καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός
σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ

22 μὴ ἰδὼν τὸν μόσχον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸ
πρόβατον αὐτοῦ πλανώμενα ἐν τῇ ὁδῷ ὑπερίδῃς
αὐτά ἀποστροφῇ ἀποστρέψεις αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ
σου καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ 2 ἐὰν δὲ μὴ ἐγγίζῃ ὁ
ἀδελφός σου πρὸς σὲ μηδὲ ἐπίστῃ αὐτόν συνάξεις
αὐτὰ ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου καὶ ἔσται μετὰ
σοῦ ἕως ἂν ζητήσῃ αὐτὰ ὁ ἀδελφός σου καὶ
ἀποδώσεις αὐτῷ 3 οὕτως ποιήσεις τὸν ὄνον
αὐτοῦ καὶ οὕτως ποιήσεις τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ
καὶ οὕτως ποιήσεις κατὰ πᾶσαν ἀπώλειαν τοῦ
ἀδελφοῦ σου ὅσα ἐὰν ἀπόληται παρ᾽ αὐτοῦ
καὶ εὕρῃς οὐ δυνήσῃ ὑπεριδεῖν 4 οὐκ ὄψῃ τὸν
ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸν μόσχον αὐτοῦ
πεπτωκότας ἐν τῇ ὁδῷ μὴ ὑπερίδῃς αὐτούς
ἀνιστῶν ἀναστήσεις μετ᾽ αὐτοῦ 5 οὐκ ἔσται σκεύη
ἀνδρὸς ἐπὶ γυναικί οὐδὲ μὴ ἐνδύσηται ἀνὴρ
στολὴν γυναικείαν ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ
σού ἐστιν πᾶς ποιῶν ταῦτα 6 ἐὰν δὲ συναντήσῃς
νοσσιᾷ ὀρνέων πρὸ προσώπου σου ἐν τῇ ὁδῷ
ἢ ἐπὶ παντὶ δένδρει ἢ ἐπὶ τῆς γῆς νεοσσοῖς ἢ
ᾠοῖς καὶ ἡ μήτηρ θάλπῃ ἐπὶ τῶν νεοσσῶν ἢ
ἐπὶ τῶν ᾠῶν οὐ λήμψῃ τὴν μητέρα μετὰ τῶν
τέκνων 7 ἀποστολῇ ἀποστελεῖς τὴν μητέρα τὰ
δὲ παιδία λήμψῃ σεαυτῷ ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ
πολυήμερος ἔσῃ 8 ἐὰν δὲ οἰκοδομήσῃς οἰκίαν
καινήν καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ δώματί σου
καὶ οὐ ποιήσεις φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ἐὰν πέσῃ ὁ
πεσὼν ἀπ᾽ αὐτοῦ 9 οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελῶνά
σου διάφορον ἵνα μὴ ἁγιασθῇ τὸ γένημα καὶ τὸ
σπέρμα ὃ ἐὰν σπείρῃς μετὰ τοῦ γενήματος τοῦ
ἀμπελῶνός σου 10 οὐκ ἀροτριάσεις ἐν μόσχῳ καὶ
ὄνῳ ἐπὶ τὸ αὐτό 11 οὐκ ἐνδύσῃ κίβδηλον ἔρια καὶ
λίνον ἐν τῷ αὐτῷ 12 στρεπτὰ ποιήσεις σεαυτῷ

ἐπὶ τῶν τεσσάρων κρασπέδων τῶν περιβολαίων
σου ἃ ἐὰν περιβάλῃ ἐν αὐτοῖς **13** ἐὰν δέ τις λάβῃ
γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ καὶ μισήσῃ αὐτὴν
14 καὶ ἐπιθῇ αὐτῇ προφασιστικοὺς λόγους καὶ
κατενέγκῃ αὐτῆς ὄνομα πονηρὸν καὶ λέγῃ τὴν
γυναῖκα ταύτην εἴληφα καὶ προσελθὼν αὐτῇ
οὐχ εὕρηκα αὐτῆς παρθένια **15** καὶ λαβὼν ὁ
πατὴρ τῆς παιδὸς καὶ ἡ μήτηρ ἐξοίσουσιν τὰ
παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερουσίαν ἐπὶ τὴν
πύλην **16** καὶ ἐρεῖ ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς τῇ γερουσίᾳ
τὴν θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τῷ ἀνθρώπῳ
τούτῳ γυναῖκα καὶ μισήσας αὐτὴν **17** αὐτὸς νῦν
ἐπιτίθησιν αὐτῇ προφασιστικοὺς λόγους λέγων
οὐχ εὕρηκα τῇ θυγατρί σου παρθένια καὶ ταῦτα
τὰ παρθένια τῆς θυγατρός μου καὶ ἀναπτύξουσιν
τὸ ἱμάτιον ἐναντίον τῆς γερουσίας τῆς πόλεως
18 καὶ λήμψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης
τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ παιδεύσουσιν αὐτὸν
19 καὶ ζημιώσουσιν αὐτὸν ἑκατὸν σίκλους καὶ
δώσουσιν τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος ὅτι ἐξήνεγκεν
ὄνομα πονηρὸν ἐπὶ παρθένον Ισραηλῖτιν καὶ
αὐτοῦ ἔσται γυνή οὐ δυνήσεται ἐξαποστεῖλαι
αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον **20** ἐὰν δὲ ἐπ’ ἀληθείας
γένηται ὁ λόγος οὗτος καὶ μὴ εὑρεθῇ παρθένια
τῇ νεάνιδι **21** καὶ ἐξάξουσιν τὴν νεᾶνιν ἐπὶ τὰς
θύρας οἴκου πατρὸς αὐτῆς καὶ λιθοβολήσουσιν
αὐτὴν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτῆς ἐν λίθοις
καὶ ἀποθανεῖται ὅτι ἐποίησεν ἀφροσύνην ἐν
υἱοῖς Ισραηλ ἐκπορνεῦσαι τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
αὐτῆς καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν
22 ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ
γυναικὸς συνῳκισμένης ἀνδρί ἀποκτενεῖτε
ἀμφοτέρους τὸν ἄνδρα τὸν κοιμώμενον μετὰ
τῆς γυναικὸς καὶ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαρεῖς τὸν
πονηρὸν ἐξ Ισραηλ **23** ἐὰν δὲ γένηται παῖς
παρθένος μεμνηστευμένη ἀνδρὶ καὶ εὑρὼν αὐτὴν
ἄνθρωπος ἐν πόλει κοιμηθῇ μετ’ αὐτῆς **24**
ἐξάξετε ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως
αὐτῶν καὶ λιθοβοληθήσονται ἐν λίθοις καὶ
ἀποθανοῦνται τὴν νεᾶνιν ὅτι οὐκ ἐβόησεν ἐν τῇ
πόλει καὶ τὸν ἄνθρωπον ὅτι ἐταπείνωσεν τὴν
γυναῖκα τοῦ πλησίον καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν
ἐξ ὑμῶν αὐτῶν **25** ἐὰν δὲ ἐν πεδίῳ εὕρῃ
ἄνθρωπος τὴν παῖδα τὴν μεμνηστευμένην καὶ
βιασάμενος κοιμηθῇ μετ’ αὐτῆς ἀποκτενεῖτε
τὸν ἄνθρωπον τὸν κοιμώμενον μετ’ αὐτῆς
μόνον **26** καὶ τῇ νεάνιδι οὐ ποιήσετε οὐδέν οὐκ
ἔστιν τῇ νεάνιδι ἁμάρτημα θανάτου ὅτι ὡς εἴ
τις ἐπαναστῇ ἄνθρωπος ἐπὶ τὸν πλησίον καὶ
φονεύσῃ αὐτοῦ ψυχήν οὕτως τὸ πρᾶγμα τοῦτο
27 ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ εὗρεν αὐτήν ἐβόησεν ἡ νεᾶνις
ἡ μεμνηστευμένη καὶ ὁ βοηθήσων οὐκ ἦν αὐτῇ
28 ἐὰν δέ τις εὕρῃ τὴν παῖδα τὴν παρθένον
ἥτις οὐ μεμνήστευται καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ
μετ’ αὐτῆς καὶ εὑρεθῇ **29** δώσει ὁ ἄνθρωπος
ὁ κοιμηθεὶς μετ’ αὐτῆς τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος
πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου καὶ αὐτοῦ ἔσται
γυνή ἀνθ’ ὧν ἐταπείνωσεν αὐτήν οὐ δυνήσεται
ἐξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον **30** οὐ
λήμψεται ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀποκαλύψει συγκάλυμμα τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ

23 οὐκ εἰσελεύσεται θλαδίας καὶ
ἀποκεκομμένος εἰς ἐκκλησίαν κυρίου **2** οὐκ
εἰσελεύσεται ἐκ πόρνης εἰς ἐκκλησίαν κυρίου
3 οὐκ εἰσελεύσεται Αμμανίτης καὶ Μωαβίτης

εἰς ἐκκλησίαν κυρίου καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς
οὐκ εἰσελεύσεται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου καὶ
ἕως εἰς τὸν αἰῶνα **4** παρὰ τὸ μὴ συναντῆσαι
αὐτοὺς ὑμῖν μετὰ ἄρτων καὶ ὕδατος ἐν τῇ
ὁδῷ ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ
ὅτι ἐμισθώσαντο ἐπὶ σὲ τὸν Βαλααμ υἱὸν Βεωρ
ἐκ τῆς Μεσοποταμίας καταράσασθαί σε **5** καὶ
οὐκ ἠθέλησεν κύριος ὁ θεός σου εἰσακοῦσαι
τοῦ Βαλααμ καὶ μετέστρεψεν κύριος ὁ θεός
σου τὰς κατάρας εἰς εὐλογίαν ὅτι ἠγάπησέν σε
κύριος ὁ θεός σου **6** οὐ προσαγορεύσεις εἰρηνικὰ
αὐτοῖς καὶ συμφέροντα αὐτοῖς πάσας τὰς ἡμέρας
σου εἰς τὸν αἰῶνα **7** οὐ βδελύξῃ Ιδουμαῖον ὅτι
ἀδελφός σού ἐστιν οὐ βδελύξῃ Αἰγύπτιον ὅτι
πάροικος ἐγένου ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ **8** υἱοὶ ἐὰν
γενηθῶσιν αὐτοῖς γενεὰ τρίτη εἰσελεύσονται εἰς
ἐκκλησίαν κυρίου **9** ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς παρεμβαλεῖν
ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ φυλάξῃ ἀπὸ παντὸς
ῥήματος πονηροῦ **10** ἐὰν ᾖ ἐν σοὶ ἄνθρωπος ὃς
οὐκ ἔσται καθαρὸς ἐκ ῥύσεως αὐτοῦ νυκτός
καὶ ἐξελεύσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ οὐκ
εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν **11** καὶ ἔσται
τὸ πρὸς ἑσπέραν λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ
ὕδατι καὶ δεδυκότος ἡλίου εἰσελεύσεται εἰς
τὴν παρεμβολήν **12** καὶ τόπος ἔσται σοι ἔξω
τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐξελεύσῃ ἐκεῖ ἔξω **13** καὶ
πάσσαλος ἔσται σοι ἐπὶ τῆς ζώνης σου καὶ ἔσται
ὅταν διακαθιζάνῃς ἔξω καὶ ὀρύξεις ἐν αὐτῷ καὶ
ἐπαγαγὼν καλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐν
αὐτῷ **14** ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐμπεριπατεῖ ἐν τῇ
παρεμβολῇ σου ἐξελέσθαι σε καὶ παραδοῦναι
τὸν ἐχθρόν σου πρὸ προσώπου σου καὶ ἔσται
ἡ παρεμβολή σου ἁγία καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν
σοὶ ἀσχημοσύνη πράγματος καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ
σοῦ **15** οὐ παραδώσεις παῖδα τῷ κυρίῳ αὐτοῦ
ὃς προστέθειταί σοι παρὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ
16 μετὰ σοῦ κατοικήσει ἐν ὑμῖν κατοικήσει ἐν
παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἀρέσῃ αὐτῷ οὐ θλίψεις αὐτόν
17 οὐκ ἔσται πόρνη ἀπὸ θυγατέρων Ισραηλ
καὶ οὐκ ἔσται πορνεύων ἀπὸ υἱῶν Ισραηλ οὐκ
ἔσται τελεσφόρος ἀπὸ θυγατέρων Ισραηλ καὶ
οὐκ ἔσται τελισκόμενος ἀπὸ υἱῶν Ισραηλ **18**
οὐ προσοίσεις μίσθωμα πόρνης οὐδὲ ἄλλαγμα
κυνὸς εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου πρὸς
πᾶσαν εὐχήν ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σού
ἐστιν καὶ ἀμφότερα **19** οὐκ ἐκτοκιεῖς τῷ ἀδελφῷ
σου τόκον ἀργυρίου καὶ τόκον βρωμάτων καὶ
τόκον παντὸς πράγματος οὗ ἂν ἐκδανείσῃς
20 τῷ ἀλλοτρίῳ ἐκτοκιεῖς τῷ δὲ ἀδελφῷ σου
οὐκ ἐκτοκιεῖς ἵνα εὐλογήσῃ σε κύριος ὁ θεός
σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν
εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν **21** ἐὰν
δὲ εὔξῃ εὐχὴν κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ χρονιεῖς
ἀποδοῦναι αὐτήν ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητήσει κύριος
ὁ θεός σου παρὰ σοῦ καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρία
22 ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς εὔξασθαι οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ
ἁμαρτία **23** τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων
σου φυλάξῃ καὶ ποιήσεις ὃν τρόπον εὔξω κυρίῳ
τῷ θεῷ σου δόμα ὃ ἐλάλησας τῷ στόματί σου
24 ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς ἀμητὸν τοῦ πλησίον
σου καὶ συλλέξεις ἐν ταῖς χερσίν σου στάχυς
καὶ δρέπανον οὐ μὴ ἐπιβάλῃς ἐπὶ τὸν ἀμητὸν
τοῦ πλησίον σου **25** ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὸν
ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου φάγῃ σταφυλὴν
ὅσον ψυχήν σου ἐμπλησθῆναι εἰς δὲ ἄγγος οὐκ
ἐμβαλεῖς

24 ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ
καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εὕρῃ χάριν ἐναντίον αὐτοῦ ὅτι
εὗρεν ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα καὶ γράψει αὐτῇ
βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας
αὐτῆς καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ
2 καὶ ἀπελθοῦσα γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ **3** καὶ
μισήσῃ αὐτὴν ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος καὶ γράψει αὐτῇ
βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας
αὐτῆς καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ ἢ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος ὃς ἔλαβεν
αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα **4** οὐ δυνήσεται ὁ ἀνὴρ ὁ
πρότερος ὁ ἐξαποστείλας αὐτὴν ἐπαναστρέψας
λαβεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα μετὰ τὸ μιανθῆναι
αὐτήν ὅτι βδέλυγμά ἐστιν ἐναντίον κυρίου τοῦ
θεοῦ σου καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἣν κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ **5** ἐὰν δέ
τις λάβῃ γυναῖκα προσφάτως οὐκ ἐξελεύσεται
εἰς τὸν πόλεμον καὶ οὐκ ἐπιβληθήσεται αὐτῷ
οὐδὲν πρᾶγμα ἀθῷος ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ
ἐνιαυτὸν ἕνα εὐφρανεῖ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
ἣν ἔλαβεν **6** οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον οὐδὲ
ἐπιμύλιον ὅτι ψυχὴν οὗτος ἐνεχυράζει **7** ἐὰν δὲ
ἁλῷ ἄνθρωπος κλέπτων ψυχὴν τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ καταδυναστεύσας
αὐτὸν ἀποδῶται ἀποθανεῖται ὁ κλέπτης ἐκεῖνος
καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν **8**
πρόσεχε σεαυτῷ ἐν τῇ ἁφῇ τῆς λέπρας φυλάξῃ
σφόδρα ποιεῖν κατὰ πάντα τὸν νόμον ὃν ἐὰν
ἀναγγείλωσιν ὑμῖν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ὃν τρόπον
ἐνετειλάμην ὑμῖν φυλάξασθε ποιεῖν **9** μνήσθητι
ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεός σου τῇ Μαριαμ ἐν
τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου **10**
ἐὰν ὀφείλημα ᾖ ἐν τῷ πλησίον σου ὀφείλημα
ὁτιοῦν οὐκ εἰσελεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
ἐνεχυράσαι τὸ ἐνέχυρον **11** ἔξω στήσῃ καὶ ὁ
ἄνθρωπος οὗ τὸ δάνειόν σού ἐστιν ἐν αὐτῷ
ἐξοίσει σοι τὸ ἐνέχυρον ἔξω **12** ἐὰν δὲ ὁ ἄνθρωπος
πένηται οὐ κοιμηθήσῃ ἐν τῷ ἐνεχύρῳ αὐτοῦ **13**
ἀποδόσει ἀποδώσεις τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ περὶ
δυσμὰς ἡλίου καὶ κοιμηθήσεται ἐν τῷ ἱματίῳ
αὐτοῦ καὶ εὐλογήσει σε καὶ ἔσται σοι ἐλεημοσύνη
ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **14** οὐκ ἀπαδικήσεις
μισθὸν πένητος καὶ ἐνδεοῦς ἐκ τῶν ἀδελφῶν
σου ἢ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν ἐν ταῖς πόλεσίν
σου **15** αὐθημερὸν ἀποδώσεις τὸν μισθὸν αὐτοῦ
οὐκ ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ᾽ αὐτῷ ὅτι πένης ἐστὶν
καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα καὶ οὐ καταβοήσεται
κατὰ σοῦ πρὸς κύριον καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία
16 οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων καὶ
υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων ἕκαστος
τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται **17** οὐκ ἐκκλινεῖς
κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας καὶ
οὐκ ἐνεχυράσεις ἱμάτιον χήρας **18** καὶ μνησθήσῃ
ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐλυτρώσατό
σε κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν διὰ τοῦτο ἐγώ
σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο **19** ἐὰν δὲ
ἀμήσῃς ἀμητὸν ἐν τῷ ἀγρῷ σου καὶ ἐπιλάθῃ
δράγμα ἐν τῷ ἀγρῷ σου οὐκ ἐπαναστραφήσῃ
λαβεῖν αὐτό τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ
τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται ἵνα εὐλογήσῃ σε
κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν
σου **20** ἐὰν δὲ ἐλαιαλογήσῃς οὐκ ἐπαναστρέψεις
καλαμήσασθαι τὰ ὀπίσω σου τῷ προσηλύτῳ καὶ
τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται καὶ μνησθήσῃ
ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ διὰ τοῦτο ἐγώ
σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο **21** ἐὰν δὲ

τρυγήσῃς τὸν ἀμπελῶνά σου οὐκ ἐπανατρυγήσεις
αὐτὸν τὰ ὀπίσω σου τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ
ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται 22 καὶ μνησθήσῃ ὅτι
οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ διὰ τοῦτο ἐγώ σοι
ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο

25 ἐὰν δὲ γένηται ἀντιλογία ἀνὰ μέσον
ἀνθρώπων καὶ προσέλθωσιν εἰς κρίσιν καὶ
κρίνωσιν καὶ δικαιώσωσιν τὸν δίκαιον καὶ
καταγνῶσιν τοῦ ἀσεβοῦς 2 καὶ ἔσται ἐὰν
ἄξιος ᾖ πληγῶν ὁ ἀσεβῶν καὶ καθιεῖς
αὐτὸν ἔναντι τῶν κριτῶν καὶ μαστιγώσουσιν
αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀσέβειαν
αὐτοῦ ἀριθμῷ 3 τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν
αὐτόν οὐ προσθήσουσιν ἐὰν δὲ προσθῶσιν
μαστιγῶσαι αὐτὸν ὑπὲρ ταύτας τὰς πληγὰς
πλείους ἀσχημονήσει ὁ ἀδελφός σου ἐναντίον
σου 4 οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα 5 ἐὰν δὲ
κατοικῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἀποθάνῃ
εἷς ἐξ αὐτῶν σπέρμα δὲ μὴ ᾖ αὐτῷ οὐκ ἔσται ἡ
γυνὴ τοῦ τεθνηκότος ἔξω ἀνδρὶ μὴ ἐγγίζοντι ὁ
ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς εἰσελεύσεται πρὸς
αὐτὴν καὶ λήμψεται αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα
καὶ συνοικήσει αὐτῇ 6 καὶ ἔσται τὸ παιδίον
ὃ ἐὰν τέκῃ κατασταθήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος
τοῦ τετελευτηκότος καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐξ Ισραηλ 7 ἐὰν δὲ μὴ βούληται
ὁ ἄνθρωπος λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ καὶ ἀναβήσεται ἡ γυνὴ ἐπὶ τὴν πύλην ἐπὶ
τὴν γερουσίαν καὶ ἐρεῖ οὐ θέλει ὁ ἀδελφὸς τοῦ
ἀνδρός μου ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ ἐν Ισραηλ οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἀδελφὸς τοῦ
ἀνδρός μου 8 καὶ καλέσουσιν αὐτὸν ἡ γερουσία
τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν αὐτῷ καὶ στὰς εἴπῃ
οὐ βούλομαι λαβεῖν αὐτήν 9 καὶ προσελθοῦσα ἡ
γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔναντι τῆς γερουσίας
καὶ ὑπολύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ τὸ ἓν ἀπὸ τοῦ
ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἐμπτύσεται εἰς τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ καὶ ἀποκριθεῖσα ἐρεῖ οὕτως ποιήσουσιν
τῷ ἀνθρώπῳ ὃς οὐκ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ 10 καὶ κληθήσεται τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐν Ισραηλ οἶκος τοῦ ὑπολυθέντος τὸ
ὑπόδημα 11 ἐὰν δὲ μάχωνται ἄνθρωποι ἐπὶ
τὸ αὐτό ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
καὶ προσέλθῃ γυνὴ ἑνὸς αὐτῶν ἐξελέσθαι τὸν
ἄνδρα αὐτῆς ἐκ χειρὸς τοῦ τύπτοντος αὐτὸν καὶ
ἐκτείνασα τὴν χεῖρα ἐπιλάβηται τῶν διδύμων
αὐτοῦ 12 ἀποκόψεις τὴν χεῖρα αὐτῆς οὐ φείσεται
ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῇ 13 οὐκ ἔσται ἐν τῷ
μαρσίππῳ σου στάθμιον καὶ στάθμιον μέγα ἢ
μικρόν 14 οὐκ ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου μέτρον καὶ
μέτρον μέγα ἢ μικρόν 15 στάθμιον ἀληθινὸν
καὶ δίκαιον ἔσται σοι καὶ μέτρον ἀληθινὸν καὶ
δίκαιον ἔσται σοι ἵνα πολυήμερος γένῃ ἐπὶ τῆς
γῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ 16
ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα
πᾶς ποιῶν ἄδικον 17 μνήσθητι ὅσα ἐποίησέν
σοι Αμαληκ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένου σου ἐξ
Αἰγύπτου 18 πῶς ἀντέστη σοι ἐν τῇ ὁδῷ καὶ
ἔκοψέν σου τὴν οὐραγίαν τοὺς κοπιῶντας ὀπίσω
σου σὺ δὲ ἐπείνας καὶ ἐκοπίας καὶ οὐκ ἐφοβήθη
τὸν θεόν 19 καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν καταπαύσῃ
σε κύριος ὁ θεός σου ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν
σου τῶν κύκλῳ σου ἐν τῇ γῇ ᾗ κύριος ὁ θεός
σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ κατακληρονομῆσαι
ἐξαλείψεις τὸ ὄνομα Αμαληκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν
οὐρανὸν καὶ οὐ μὴ ἐπιλάθῃ

26 καὶ ἔσται ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν
κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ καὶ
κατακληρονομήσῃς αὐτὴν καὶ κατοικήσῃς ἐπ᾽
αὐτῆς **2** καὶ λήμψῃ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν
τῆς γῆς σου ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι
καὶ ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον καὶ πορεύσῃ εἰς
τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου
ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **3** καὶ ἐλεύσῃ
πρὸς τὸν ἱερέα ὃς ἐὰν ᾖ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν ἀναγγέλλω σήμερον κυρίῳ
τῷ θεῷ μου ὅτι εἰσελήλυθα εἰς τὴν γῆν ἣν
ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι
ἡμῖν **4** καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς τὸν κάρταλλον
ἐκ τῶν χειρῶν σου καὶ θήσει αὐτὸν ἀπέναντι
τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ σου **5** καὶ
ἀποκριθήσῃ καὶ ἐρεῖς ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ
σου Συρίαν ἀπέβαλεν ὁ πατήρ μου καὶ κατέβη εἰς
Αἴγυπτον καὶ παρῴκησεν ἐκεῖ ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ
καὶ ἐγένετο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πλῆθος πολὺ
καὶ μέγα **6** καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι
καὶ ἐταπείνωσαν ἡμᾶς καὶ ἐπέθηκαν ἡμῖν ἔργα
σκληρά **7** καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς κύριον τὸν θεὸν
τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ εἰσήκουσεν κύριος τῆς
φωνῆς ἡμῶν καὶ εἶδεν τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν καὶ
τὸν μόχθον ἡμῶν καὶ τὸν θλιμμὸν ἡμῶν **8** καὶ
ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς ἐν ἰσχύι
μεγάλῃ καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι
αὐτοῦ τῷ ὑψηλῷ καὶ ἐν ὁράμασιν μεγάλοις καὶ
ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν **9** καὶ εἰσήγαγεν ἡμᾶς
εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τὴν γῆν
ταύτην γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι **10** καὶ νῦν
ἰδοὺ ἐνήνοχα τὴν ἀπαρχὴν τῶν γενημάτων τῆς
γῆς ἧς ἔδωκάς μοι κύριε γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
μέλι καὶ ἀφήσεις αὐτὰ ἀπέναντι κυρίου τοῦ
θεοῦ σου καὶ προσκυνήσεις ἐκεῖ ἔναντι κυρίου
τοῦ θεοῦ σου **11** καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν πᾶσιν τοῖς
ἀγαθοῖς οἷς ἔδωκέν σοι κύριος ὁ θεός σου καὶ τῇ
οἰκίᾳ σου σὺ καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος
ὁ ἐν σοί **12** ἐὰν δὲ συντελέσῃς ἀποδεκατῶσαι
πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γενημάτων τῆς γῆς σου
ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ τὸ δεύτερον ἐπιδέκατον
δώσεις τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ
ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ καὶ φάγονται ἐν ταῖς
πόλεσίν σου καὶ ἐμπλησθήσονται **13** καὶ ἐρεῖς
ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐξεκάθαρα τὰ ἅγια
ἐκ τῆς οἰκίας μου καὶ ἔδωκα αὐτὰ τῷ Λευίτῃ
καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ
κατὰ πάσας τὰς ἐντολάς ἃς ἐνετείλω μοι οὐ
παρῆλθον τὴν ἐντολήν σου καὶ οὐκ ἐπελαθόμην
14 καὶ οὐκ ἔφαγον ἐν ὀδύνῃ μου ἀπ᾽ αὐτῶν οὐκ
ἐκάρπωσα ἀπ᾽ αὐτῶν εἰς ἀκάθαρτον οὐκ ἔδωκα
ἀπ᾽ αὐτῶν τῷ τεθνηκότι ὑπήκουσα τῆς φωνῆς
κυρίου τοῦ θεοῦ μου ἐποίησα καθὰ ἐνετείλω
μοι **15** κάτιδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ εὐλόγησον τὸν λαόν σου τὸν Ισραηλ
καὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς καθὰ ὤμοσας
τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν
γάλα καὶ μέλι **16** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ κύριος
ὁ θεός σου ἐνετείλατό σοι ποιῆσαι πάντα τὰ
δικαιώματα ταῦτα καὶ τὰ κρίματα καὶ φυλάξεσθε
καὶ ποιήσετε αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν **17** τὸν θεὸν εἵλου
σήμερον εἶναί σου θεὸν καὶ πορεύεσθαι ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα
καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ὑπακούειν τῆς φωνῆς
αὐτοῦ **18** καὶ κύριος εἵλατό σε σήμερον γενέσθαι

σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον καθάπερ εἶπέν σοι
φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ **19** καὶ εἶναί
σε ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν ὡς ἐποίησέν σε
ὀνομαστὸν καὶ καύχημα καὶ δόξαστόν εἶναί σε
λαὸν ἅγιον κυρίῳ τῷ θεῷ σου καθὼς ἐλάλησεν

27 καὶ προσέταξεν Μωυσῆς καὶ ἡ γερουσία
Ισραηλ λέγων φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἐντολὰς
ταύτας ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον **2**
καὶ ἔσται ᾗ ἂν ἡμέρᾳ διαβῆτε τὸν Ιορδάνην εἰς
τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι καὶ
στήσεις σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κονιάσεις
αὐτοὺς κονίᾳ **3** καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων
πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου ὡς ἂν
διαβῆτε τὸν Ιορδάνην ἡνίκα ἐὰν εἰσέλθητε εἰς
τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου
δίδωσίν σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι ὃν
τρόπον εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σού σοι
4 καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ιορδάνην στήσετε
τοὺς λίθους τούτους οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον ἐν ὄρει Γαιβαλ καὶ κονιάσεις αὐτοὺς
κονίᾳ **5** καὶ οἰκοδομήσεις ἐκεῖ θυσιαστήριον
κυρίῳ τῷ θεῷ σου θυσιαστήριον ἐκ λίθων
οὐκ ἐπιβαλεῖς ἐπ᾽ αὐτοὺς σίδηρον **6** λίθους
ὁλοκλήρους οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον κυρίῳ
τῷ θεῷ σου καὶ ἀνοίσεις ἐπ᾽ αὐτὸ ὁλοκαυτώματα
κυρίῳ τῷ θεῷ σου **7** καὶ θύσεις ἐκεῖ θυσίαν
σωτηρίου κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ φάγῃ καὶ
ἐμπλησθήσῃ καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου
τοῦ θεοῦ σου **8** καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων
πάντα τὸν νόμον τοῦτον σαφῶς σφόδρα **9** καὶ
ἐλάλησεν Μωυσῆς καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται παντὶ
Ισραηλ λέγοντες σιώπα καὶ ἄκουε Ισραηλ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ γέγονας εἰς λαὸν κυρίῳ τῷ θεῷ σου
10 καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ
σου καὶ ποιήσεις πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ
τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον **11** καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τῷ λαῷ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων **12** οὗτοι στήσονται εὐλογεῖν
τὸν λαὸν ἐν ὄρει Γαριζιν διαβάντες τὸν Ιορδάνην
Συμεων Λευι Ιουδας Ισσαχαρ Ιωσηφ καὶ Βενιαμιν
13 καὶ οὗτοι στήσονται ἐπὶ τῆς κατάρας ἐν ὄρει
Γαιβαλ Ρουβην Γαδ καὶ Ασηρ Ζαβουλων Δαν καὶ
Νεφθαλι **14** καὶ ἀποκριθέντες οἱ Λευῖται ἐροῦσιν
παντὶ Ισραηλ φωνῇ μεγάλῃ **15** ἐπικατάρατος
ἄνθρωπος ὅστις ποιήσει γλυπτὸν καὶ χωνευτόν
βδέλυγμα κυρίῳ ἔργον χειρῶν τεχνίτου καὶ θήσει
αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς
ἐροῦσιν γένοιτο **16** ἐπικατάρατος ὁ ἀτιμάζων
πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν πᾶς
ὁ λαός γένοιτο **17** ἐπικατάρατος ὁ μετατιθεὶς
ὅρια τοῦ πλησίον καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο
18 ἐπικατάρατος ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ καὶ
ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο **19** ἐπικατάρατος
ὃς ἂν ἐκκλίνῃ κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ
καὶ χήρας καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο **20**
ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ὅτι ἀπεκάλυψεν συγκάλυμμα τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο **21**
ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ παντὸς κτήνους
καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο **22** ἐπικατάρατος
ὁ κοιμώμενος μετὰ ἀδελφῆς ἐκ πατρὸς ἢ ἐκ
μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο **23**
ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ πενθερᾶς αὐτοῦ
καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο ἐπικατάρατος ὁ
κοιμώμενος μετὰ ἀδελφῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ
ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο **24** ἐπικατάρατος ὁ

τύπτων τὸν πλησίον αὐτοῦ δόλῳ καὶ ἐροῦσιν πᾶς
ὁ λαός γένοιτο 25 ἐπικατάρατος ὃς ἂν λάβῃ δῶρα
πατάξαι ψυχὴν αἵματος ἀθῴου καὶ ἐροῦσιν πᾶς
ὁ λαός γένοιτο 26 ἐπικατάρατος πᾶς ἄνθρωπος
ὃς οὐκ ἐμμενεῖ ἐν πᾶσιν τοῖς λόγοις τοῦ νόμου
τούτου τοῦ ποιῆσαι αὐτούς καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ
λαός γένοιτο

28 καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ιορδάνην εἰς τὴν
γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐὰν ἀκοῇ
εἰσακούσητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν
φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἃς
ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον καὶ δώσει σε κύριος
ὁ θεός σου ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς
2 καὶ ἥξουσιν ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ εὐλογίαι αὗται καὶ
εὑρήσουσίν σε ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃς τῆς φωνῆς
κυρίου τοῦ θεοῦ σου 3 εὐλογημένος σὺ ἐν πόλει
καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν ἀγρῷ 4 εὐλογημένα τὰ
ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς
σου τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια
τῶν προβάτων σου 5 εὐλογημέναι αἱ ἀποθῆκαί
σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου 6 εὐλογημένος
σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε καὶ εὐλογημένος
σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε 7 παραδῷ κύριος ὁ
θεός σου τοὺς ἐχθρούς σου τοὺς ἀνθεστηκότας
σοι συντετριμμένους πρὸ προσώπου σου ὁδῷ
μιᾷ ἐξελεύσονται πρὸς σὲ καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς
φεύξονται ἀπὸ προσώπου σου 8 ἀποστείλαι
κύριος ἐπὶ σὲ τὴν εὐλογίαν ἐν τοῖς ταμιείοις σου
καὶ ἐν πᾶσιν οὗ ἂν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τῆς
γῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι 9 ἀναστήσαι
σε κύριος ὁ θεός σου ἑαυτῷ λαὸν ἅγιον ὃν τρόπον
ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου ἐὰν εἰσακούσῃς τῆς
φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ πορευθῇς ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτοῦ 10 καὶ ὄψονταί σε πάντα τὰ ἔθνη
τῆς γῆς ὅτι τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικέκληταί σοι καὶ
φοβηθήσονταί σε 11 καὶ πληθυνεῖ σε κύριος ὁ
θεός σου εἰς ἀγαθὰ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας
σου καὶ ἐπὶ τοῖς γενήμασιν τῆς γῆς σου καὶ ἐπὶ
τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου ἐπὶ τῆς γῆς ἧς
ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου δοῦναί σοι
12 ἀνοίξαι σοι κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ τὸν
ἀγαθόν τὸν οὐρανόν δοῦναι τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου
ἐπὶ καιροῦ αὐτοῦ εὐλογῆσαι πάντα τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου καὶ δανιεῖς ἔθνεσιν πολλοῖς σὺ δὲ οὐ
δανιῇ καὶ ἄρξεις σὺ ἐθνῶν πολλῶν σοῦ δὲ οὐκ
ἄρξουσιν 13 καταστήσαι σε κύριος ὁ θεός σου εἰς
κεφαλὴν καὶ μὴ εἰς οὐράν καὶ ἔσῃ τότε ἐπάνω
καὶ οὐκ ἔσῃ ὑποκάτω ἐὰν ἀκούσῃς τῶν ἐντολῶν
κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον φυλάσσειν καὶ ποιεῖν 14 οὐ παραβήσῃ
ἀπὸ πάντων τῶν λόγων ὧν ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερὰ πορεύεσθαι ὀπίσω
θεῶν ἑτέρων λατρεύειν αὐτοῖς 15 καὶ ἔσται
ἐὰν μὴ εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ
σου φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον καὶ
ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὗται καὶ
καταλήμψονταί σε 16 ἐπικατάρατος σὺ ἐν πόλει
καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν ἀγρῷ 17 ἐπικατάρατοι
αἱ ἀποθῆκαί σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου
18 ἐπικατάρατα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ
τὰ γενήματα τῆς γῆς σου τὰ βουκόλια τῶν
βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου
19 ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε καὶ
ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε 20
ἐξαποστείλαι κύριός σοι τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν

ἐκλιμίαν καὶ τὴν ἀνάλωσιν ἐπὶ πάντα οὗ ἂν
ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ὅσα ἐὰν ποιήσῃς ἕως
ἂν ἐξολεθρεύσῃ σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν
τάχει διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματά σου διότι
ἐγκατέλιπές με **21** προσκολλήσαι κύριος εἰς σὲ
τὸν θάνατον ἕως ἂν ἐξαναλώσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς
εἰς ἣν σὺ εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν
22 πατάξαι σε κύριος ἀπορίᾳ καὶ πυρετῷ καὶ ῥίγει
καὶ ἐρεθισμῷ καὶ φόνῳ καὶ ἀνεμοφθορίᾳ καὶ τῇ
ὤχρᾳ καὶ καταδιώξονταί σε ἕως ἂν ἀπολέσωσίν
σε **23** καὶ ἔσται σοι ὁ οὐρανὸς ὁ ὑπὲρ κεφαλῆς
σου χαλκοῦς καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σιδηρᾶ
24 δῴη κύριος τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου κονιορτόν
καὶ χοῦς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβήσεται ἐπὶ σέ
ἕως ἂν ἐκτρίψῃ σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε **25**
δῴη σε κύριος ἐπικοπὴν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν
σου ἐν ὁδῷ μιᾷ ἐξελεύσῃ πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐν
ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ
ἔσῃ ἐν διασπορᾷ ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς
γῆς **26** καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ ὑμῶν κατάβρωμα
τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις
τῆς γῆς καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβῶν **27** πατάξαι
σε κύριος ἐν ἕλκει Αἰγυπτίῳ ἐν ταῖς ἕδραις
καὶ ψώρᾳ ἀγρίᾳ καὶ κνήφῃ ὥστε μὴ δύνασθαί
σε ἰαθῆναι **28** πατάξαι σε κύριος παραπληξίᾳ
καὶ ἀορασίᾳ καὶ ἐκστάσει διανοίας **29** καὶ ἔσῃ
ψηλαφῶν μεσημβρίας ὡσεὶ ψηλαφήσαι ὁ τυφλὸς
ἐν τῷ σκότει καὶ οὐκ εὐοδώσει τὰς ὁδούς σου
καὶ ἔσῃ τότε ἀδικούμενος καὶ διαρπαζόμενος
πάσας τὰς ἡμέρας καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ βοηθῶν
30 γυναῖκα λήμψῃ καὶ ἀνὴρ ἕτερος ἕξει αὐτήν
οἰκίαν οἰκοδομήσεις καὶ οὐκ οἰκήσεις ἐν αὐτῇ
ἀμπελῶνα φυτεύσεις καὶ οὐ τρυγήσεις αὐτόν
31 ὁ μόσχος σου ἐσφαγμένος ἐναντίον σου καὶ
οὐ φάγῃ ἐξ αὐτοῦ ὁ ὄνος σου ἡρπασμένος ἀπὸ
σοῦ καὶ οὐκ ἀποδοθήσεταί σοι τὰ πρόβατά σου
δεδομένα τοῖς ἐχθροῖς σου καὶ οὐκ ἔσται σοι
ὁ βοηθῶν **32** οἱ υἱοί σου καὶ αἱ θυγατέρες σου
δεδομέναι ἔθνει ἑτέρῳ καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου
βλέψονται σφακελίζοντες εἰς αὐτά καὶ οὐκ
ἰσχύσει ἡ χείρ σου **33** τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς σου καὶ
πάντας τοὺς πόνους σου φάγεται ἔθνος ὃ οὐκ
ἐπίστασαι καὶ ἔσῃ ἀδικούμενος καὶ τεθραυσμένος
πάσας τὰς ἡμέρας **34** καὶ ἔσῃ παράπληκτος διὰ τὰ
ὁράματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἃ βλέψῃ **35** πατάξαι
σε κύριος ἐν ἕλκει πονηρῷ ἐπὶ τὰ γόνατα καὶ ἐπὶ
τὰς κνήμας ὥστε μὴ δύνασθαί σε ἰαθῆναι ἀπὸ
ἴχνους τῶν ποδῶν σου ἕως τῆς κορυφῆς σου
36 ἀπαγάγοι κύριός σε καὶ τοὺς ἄρχοντάς σου
οὓς ἐὰν καταστήσῃς ἐπὶ σεαυτόν εἰς ἔθνος ὃ οὐκ
ἐπίστασαι σὺ καὶ οἱ πατέρες σου καὶ λατρεύσεις
ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις ξύλοις καὶ λίθοις **37** καὶ ἔσῃ
ἐκεῖ ἐν αἰνίγματι καὶ παραβολῇ καὶ διηγήματι
ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγῃ σε
κύριος ἐκεῖ **38** σπέρμα πολὺ ἐξοίσεις εἰς τὸ
πεδίον καὶ ὀλίγα εἰσοίσεις ὅτι κατέδεται αὐτὰ ἡ
ἀκρίς **39** ἀμπελῶνα φυτεύσεις καὶ κατεργᾷ καὶ
οἶνον οὐ πίεσαι οὐδὲ εὐφρανθήσῃ ἐξ αὐτοῦ ὅτι
καταφάγεται αὐτὰ ὁ σκώληξ **40** ἐλαῖαι ἔσονταί
σοι ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου καὶ ἔλαιον οὐ χρίσῃ ὅτι
ἐκρυήσεται ἡ ἐλαία σου **41** υἱοὺς καὶ θυγατέρας
γεννήσεις καὶ οὐκ ἔσονταί σοι ἀπελεύσονται γὰρ
ἐν αἰχμαλωσίᾳ **42** πάντα τὰ ξύλινά σου καὶ τὰ
γενήματα τῆς γῆς σου ἐξαναλώσει ἡ ἐρυσίβη **43**
ὁ προσήλυτος ὅς ἐστιν ἐν σοί ἀναβήσεται ἐπὶ σὲ
ἄνω ἄνω σὺ δὲ καταβήσῃ κάτω κάτω **44** οὗτος

δανιεῖ σοι σὺ δὲ τούτῳ οὐ δανιεῖς οὗτος ἔσται
κεφαλή σὺ δὲ ἔσῃ οὐρά 45 καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ
σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὗται καὶ καταδιώξονταί
σε καὶ καταλήμψονταί σε ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ
σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ὅτι οὐκ εἰσήκουσας
τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάξαι τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα
ἐνετείλατό σοι 46 καὶ ἔσται ἐν σοὶ σημεῖα καὶ
τέρατα καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶνος
47 ἀνθ’ ὧν οὐκ ἐλάτρευσας κυρίῳ τῷ θεῷ σου
ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ διὰ τὸ πλῆθος
πάντων 48 καὶ λατρεύσεις τοῖς ἐχθροῖς σου οὓς
ἐπαποστελεῖ κύριος ἐπὶ σέ ἐν λιμῷ καὶ ἐν δίψει
καὶ ἐν γυμνότητι καὶ ἐν ἐκλείψει πάντων καὶ
ἐπιθήσει κλοιὸν σιδηροῦν ἐπὶ τὸν τράχηλόν
σου ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ σε 49 ἐπάξει κύριος
ἐπὶ σὲ ἔθνος μακρόθεν ἀπ’ ἐσχάτου τῆς γῆς
ὡσεὶ ὅρμημα ἀετοῦ ἔθνος ὃ οὐκ ἀκούσῃ τῆς
φωνῆς αὐτοῦ 50 ἔθνος ἀναιδὲς προσώπῳ ὅστις
οὐ θαυμάσει πρόσωπον πρεσβύτου καὶ νέον οὐκ
ἐλεήσει 51 καὶ κατέδεται τὰ ἔκγονα τῶν κτηνῶν
σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου ὥστε μὴ
καταλιπεῖν σοι σῖτον οἶνον ἔλαιον τὰ βουκόλια
τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων
σου ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε 52 καὶ ἐκτρίψῃ σε ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσίν σου ἕως ἂν καθαιρεθῶσιν
τὰ τείχη σου τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ὀχυρά ἐφ’ οἷς
σὺ πέποιθας ἐπ’ αὐτοῖς ἐν πάσῃ τῇ γῇ σου καὶ
θλίψει σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου αἷς ἔδωκέν
σοι κύριος ὁ θεός σου 53 καὶ φάγῃ τὰ ἔκγονα
τῆς κοιλίας σου κρέα υἱῶν σου καὶ θυγατέρων
σου ὅσα ἔδωκέν σοι κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ
στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου ᾗ θλίψει σε
ὁ ἐχθρός σου 54 ὁ ἁπαλὸς ἐν σοὶ καὶ ὁ τρυφερὸς
σφόδρα βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ τὸν ἀδελφὸν καὶ
τὴν γυναῖκα τὴν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ καὶ τὰ
καταλελειμμένα τέκνα ἃ ἂν καταλειφθῇ 55 ὥστε
δοῦναι ἑνὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν τέκνων
αὐτοῦ ὧν ἂν κατέσθῃ διὰ τὸ μὴ καταλειφθῆναι
αὐτῷ μηθὲν ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ
θλίψει σου ᾗ ἂν θλίψωσίν σε οἱ ἐχθροί σου
ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου 56 καὶ ἡ ἁπαλὴ
ἐν ὑμῖν καὶ ἡ τρυφερὰ σφόδρα ἧς οὐχὶ πεῖραν
ἔλαβεν ὁ ποὺς αὐτῆς βαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν
τρυφερότητα καὶ διὰ τὴν ἁπαλότητα βασκανεῖ
τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῆς τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν ἐν τῷ
κόλπῳ αὐτῆς καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὴν θυγατέρα
αὐτῆς 57 καὶ τὸ χόριον αὐτῆς τὸ ἐξελθὸν διὰ
τῶν μηρῶν αὐτῆς καὶ τὸ τέκνον ὃ ἂν τέκῃ
καταφάγεται γὰρ αὐτὰ διὰ τὴν ἔνδειαν πάντων
κρυφῇ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει
σου ᾗ θλίψει σε ὁ ἐχθρός σου ἐν πάσαις ταῖς
πόλεσίν σου 58 ἐὰν μὴ εἰσακούσητε ποιεῖν πάντα
τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου τὰ γεγραμμένα
ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα τὸ
ἔντιμον καὶ τὸ θαυμαστὸν τοῦτο κύριον τὸν
θεόν σου 59 καὶ παραδοξάσει κύριος τὰς πληγάς
σου καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός σου πληγὰς
μεγάλας καὶ θαυμαστάς καὶ νόσους πονηρὰς
καὶ πιστὰς 60 καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ σὲ πᾶσαν τὴν
ὀδύνην Αἰγύπτου τὴν πονηράν ἣν διευλαβοῦ
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κολληθήσονται ἐν
σοί 61 καὶ πᾶσαν μαλακίαν καὶ πᾶσαν πληγὴν
τὴν μὴ γεγραμμένην ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου
τούτου ἐπάξει κύριος ἐπὶ σέ ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ
σε 62 καὶ καταλειφθήσεσθε ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ

ἀνθ’ ὧν ὅτι ἦτε ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ
πλήθει ὅτι οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου
τοῦ θεοῦ ὑμῶν **63** καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφράνθη
κύριος ἐφ’ ὑμῖν εὖ ποιῆσαι ὑμᾶς καὶ πληθῦναι
ὑμᾶς οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος ἐφ’ ὑμῖν
ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς καὶ ἐξαρθήσεσθε ἀπὸ τῆς γῆς
εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομῆσαι
αὐτήν **64** καὶ διασπερεῖ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς
πάντα τὰ ἔθνη ἀπ’ ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς
γῆς καὶ δουλεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις ξύλοις
καὶ λίθοις οὓς οὐκ ἠπίστω σὺ καὶ οἱ πατέρες
σου **65** ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις οὐκ
ἀναπαύσει σε οὐδ’ οὐ μὴ γένηται στάσις τῷ
ἴχνει τοῦ ποδός σου καὶ δώσει σοι κύριος ἐκεῖ
καρδίαν ἀθυμοῦσαν καὶ ἐκλείποντας ὀφθαλμοὺς
καὶ τηκομένην ψυχήν **66** καὶ ἔσται ἡ ζωή σου
κρεμαμένη ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου καὶ
φοβηθήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτὸς καὶ οὐ πιστεύσεις
τῇ ζωῇ σου **67** τὸ πρωὶ ἐρεῖς πῶς ἂν γένοιτο
ἑσπέρα καὶ τὸ ἑσπέρας ἐρεῖς πῶς ἂν γένοιτο πρωί
ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρδίας σου ἃ φοβηθήσῃ
καὶ ἀπὸ τῶν ὁραμάτων τῶν ὀφθαλμῶν σου ὧν
ὄψῃ **68** καὶ ἀποστρέψει σε κύριος εἰς Αἴγυπτον
ἐν πλοίοις καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ εἶπα οὐ προσθήσεσθε
ἔτι ἰδεῖν αὐτήν καὶ πραθήσεσθε ἐκεῖ τοῖς ἐχθροῖς
ὑμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ οὐκ ἔσται ὁ
κτώμενος

29 οὗτοι οἱ λόγοι τῆς διαθήκης οὓς ἐνετείλατο
κύριος Μωυσῇ στῆσαι τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ἐν γῇ
Μωαβ πλὴν τῆς διαθήκης ἧς διέθετο αὐτοῖς ἐν
Χωρηβ **2** καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς πάντας τοὺς υἱοὺς
Ισραηλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ὑμεῖς ἑωράκατε
πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
ἐνώπιον ὑμῶν Φαραω καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ
καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ **3** τοὺς πειρασμοὺς τοὺς
μεγάλους οὓς ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου τὰ
σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα **4** καὶ
οὐκ ἔδωκεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῖν καρδίαν εἰδέναι
καὶ ὀφθαλμοὺς βλέπειν καὶ ὦτα ἀκούειν ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης **5** καὶ ἤγαγεν ὑμᾶς τεσσαράκοντα
ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ οὐκ ἐπαλαιώθη τὰ ἱμάτια ὑμῶν
καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν οὐ κατετρίβη ἀπὸ τῶν
ποδῶν ὑμῶν **6** ἄρτον οὐκ ἐφάγετε οἶνον καὶ
σικερα οὐκ ἐπίετε ἵνα γνῶτε ὅτι οὗτος κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν **7** καὶ ἤλθετε ἕως τοῦ τόπου τούτου
καὶ ἐξῆλθεν Σηων βασιλεὺς Εσεβων καὶ Ωγ
βασιλεὺς τῆς Βασαν εἰς συνάντησιν ἡμῖν ἐν
πολέμῳ καὶ ἐπατάξαμεν αὐτοὺς **8** καὶ ἐλάβομεν
τὴν γῆν αὐτῶν καὶ ἔδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ
τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδδι καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς
Μανασση **9** καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν πάντας τοὺς
λόγους τῆς διαθήκης ταύτης ἵνα συνῆτε πάντα
ὅσα ποιήσετε **10** ὑμεῖς ἑστήκατε πάντες σήμερον
ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν οἱ ἀρχίφυλοι
ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν καὶ οἱ κριταὶ ὑμῶν καὶ
οἱ γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν πᾶς ἀνὴρ Ισραηλ
11 αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ ἔκγονα ὑμῶν καὶ ὁ
προσήλυτος ὁ ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς ὑμῶν
ἀπὸ ξυλοκόπου ὑμῶν καὶ ἕως ὑδροφόρου ὑμῶν
12 παρελθεῖν ἐν τῇ διαθήκῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου
καὶ ἐν ταῖς ἀραῖς αὐτοῦ ὅσα κύριος ὁ θεός σου
διατίθεται πρὸς σὲ σήμερον **13** ἵνα στήσῃ σε αὐτῷ
εἰς λαόν καὶ αὐτὸς ἔσται σου θεός ὃν τρόπον
εἶπέν σοι καὶ ὃν τρόπον ὤμοσεν τοῖς πατράσιν
σου Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ **14** καὶ οὐχ ὑμῖν
μόνοις ἐγὼ διατίθεμαι τὴν διαθήκην ταύτην καὶ

τὴν ἀρὰν ταύτην 15 ἀλλὰ καὶ τοῖς ὧδε οὖσι μεθ’
ἡμῶν σήμερον ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν
καὶ τοῖς μὴ οὖσιν μεθ’ ἡμῶν ὧδε σήμερον 16 ὅτι
ὑμεῖς οἴδατε ὡς κατῳκήσαμεν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ
παρήλθομεν ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν οὓς παρήλθετε
17 καὶ εἴδετε τὰ βδελύγματα αὐτῶν καὶ τὰ εἴδωλα
αὐτῶν ξύλον καὶ λίθον ἀργύριον καὶ χρυσίον ἅ
ἐστιν παρ’ αὐτοῖς 18 μή τίς ἐστιν ἐν ὑμῖν ἀνὴρ ἢ
γυνὴ ἢ πατριὰ ἢ φυλή τίνος ἡ διάνοια ἐξέκλινεν
ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορεύεσθαι λατρεύειν
τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν ἐκείνων μή τίς ἐστιν ἐν
ὑμῖν ῥίζα ἄνω φύουσα ἐν χολῇ καὶ πικρίᾳ 19 καὶ
ἔσται ἐὰν ἀκούσῃ τὰ ῥήματα τῆς ἀρᾶς ταύτης
καὶ ἐπιφημίσηται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων
ὅσιά μοι γένοιτο ὅτι ἐν τῇ ἀποπλανήσει τῆς
καρδίας μου πορεύσομαι ἵνα μὴ συναπολέσῃ ὁ
ἁμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον 20 οὐ μὴ θελήσῃ ὁ
θεὸς εὐιλατεῦσαι αὐτῷ ἀλλ’ ἢ τότε ἐκκαυθήσεται
ὀργὴ κυρίου καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
ἐκείνῳ καὶ κολληθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ
ἀραὶ τῆς διαθήκης ταύτης αἱ γεγραμμέναι ἐν τῷ
βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου καὶ ἐξαλείψει κύριος
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν 21 καὶ
διαστελεῖ αὐτὸν κύριος εἰς κακὰ ἐκ πάντων τῶν
υἱῶν Ισραηλ κατὰ πάσας τὰς ἀρὰς τῆς διαθήκης
τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου
22 καὶ ἐροῦσιν ἡ γενεὰ ἡ ἑτέρα οἱ υἱοὶ ὑμῶν
οἳ ἀναστήσονται μεθ’ ὑμᾶς καὶ ὁ ἀλλότριος
ὃς ἂν ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν καὶ ὄψονται τὰς
πληγὰς τῆς γῆς ἐκείνης καὶ τὰς νόσους αὐτῆς ἃς
ἀπέστειλεν κύριος ἐπ’ αὐτήν 23 θεῖον καὶ ἅλα
κατακεκαυμένον πᾶσα ἡ γῆ αὐτῆς οὐ σπαρήσεται
οὐδὲ ἀνατελεῖ οὐδὲ μὴ ἀναβῇ ἐπ’ αὐτὴν πᾶν
χλωρόν ὥσπερ κατεστράφη Σοδομα καὶ Γομορρα
Αδαμα καὶ Σεβωιμ ἃς κατέστρεψεν κύριος ἐν
θυμῷ καὶ ὀργῇ 24 καὶ ἐροῦσιν πάντα τὰ ἔθνη
διὰ τί ἐποίησεν κύριος οὕτως τῇ γῇ ταύτῃ τίς ὁ
θυμὸς τῆς ὀργῆς ὁ μέγας οὗτος 25 καὶ ἐροῦσιν
ὅτι κατελίποσαν τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ θεοῦ
τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ διέθετο τοῖς πατράσιν
αὐτῶν ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου 26
καὶ πορευθέντες ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις καὶ
προσεκύνησαν αὐτοῖς οἷς οὐκ ἠπίσταντο οὐδὲ
διένειμεν αὐτοῖς 27 καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ
τὴν γῆν ἐκείνην ἐπαγαγεῖν ἐπ’ αὐτὴν κατὰ πάσας
τὰς κατάρας τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ
νόμου τούτου 28 καὶ ἐξῆρεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ
τῆς γῆς αὐτῶν ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ καὶ παροξυσμῷ
μεγάλῳ σφόδρα καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς εἰς γῆν
ἑτέραν ὡσεὶ νῦν 29 τὰ κρυπτὰ κυρίῳ τῷ θεῷ
ἡμῶν τὰ δὲ φανερὰ ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν
εἰς τὸν αἰῶνα ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου
τούτου

30 καὶ ἔσται ὡς ἂν ἔλθωσιν ἐπὶ σὲ πάντα τὰ
ῥήματα ταῦτα ἡ εὐλογία καὶ ἡ κατάρα ἣν ἔδωκα
πρὸ προσώπου σου καὶ δέξῃ εἰς τὴν καρδίαν σου
ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν οὗ ἐάν σε διασκορπίσῃ
κύριος ἐκεῖ 2 καὶ ἐπιστραφήσῃ ἐπὶ κύριον τὸν
θεόν σου καὶ ὑπακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ κατὰ
πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου 3
καὶ ἰάσεται κύριος τὰς ἁμαρτίας σου καὶ ἐλεήσει
σε καὶ πάλιν συνάξει σε ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν
εἰς οὓς διεσκόρπισέν σε κύριος ἐκεῖ 4 ἐὰν ᾖ
ἡ διασπορά σου ἀπ’ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἕως
ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἐκεῖθεν συνάξει σε κύριος

ὁ θεός σου καὶ ἐκεῖθεν λήμψεταί σε κύριος ὁ
θεός σου 5 καὶ εἰσάξει σε κύριος ὁ θεός σου
εἰς τὴν γῆν ἣν ἐκληρονόμησαν οἱ πατέρες σου
καὶ κληρονομήσεις αὐτήν καὶ εὖ σε ποιήσει καὶ
πλεοναστόν σε ποιήσει ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου 6
καὶ περικαθαριεῖ κύριος τὴν καρδίαν σου καὶ τὴν
καρδίαν τοῦ σπέρματός σου ἀγαπᾶν κύριον τὸν
θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ψυχῆς σου ἵνα ζῇς σύ 7 καὶ δώσει κύριος
ὁ θεός σου τὰς ἀρὰς ταύτας ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς
σου καὶ ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς σε οἳ ἐδίωξάν σε 8
καὶ σὺ ἐπιστραφήσῃ καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς
κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον 9 καὶ
πολυωρήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν παντὶ ἔργῳ
τῶν χειρῶν σου ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας
σου καὶ ἐν τοῖς γενήμασιν τῆς γῆς σου καὶ ἐν
τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου ὅτι ἐπιστρέψει
κύριος ὁ θεός σου εὐφρανθῆναι ἐπὶ σὲ εἰς ἀγαθά
καθότι ηὐφράνθη ἐπὶ τοῖς πατράσιν σου 10 ἐὰν
εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου
φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ
τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου
ἐὰν ἐπιστραφῇς ἐπὶ κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου
11 ὅτι ἡ ἐντολὴ αὕτη ἣν ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον οὐχ ὑπέρογκός ἐστιν οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ
σοῦ 12 οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐστὶν λέγων τίς
ἀναβήσεται ἡμῖν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ λήμψεται
αὐτὴν ἡμῖν καὶ ἀκούσαντες αὐτὴν ποιήσομεν
13 οὐδὲ πέραν τῆς θαλάσσης ἐστὶν λέγων τίς
διαπεράσει ἡμῖν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης καὶ
λήμψεται ἡμῖν αὐτήν καὶ ἀκουστὴν ἡμῖν ποιήσει
αὐτήν καὶ ποιήσομεν 14 ἔστιν σου ἐγγὺς τὸ ῥῆμα
σφόδρα ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ
σου καὶ ἐν ταῖς χερσίν σου αὐτὸ ποιεῖν 15 ἰδοὺ
δέδωκα πρὸ προσώπου σου σήμερον τὴν ζωὴν
καὶ τὸν θάνατον τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν 16 ἐὰν
εἰσακούσῃς τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου
ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἀγαπᾶν κύριον
τὸν θεόν σου πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ
τὰς κρίσεις αὐτοῦ καὶ ζήσεσθε καὶ πολλοὶ ἔσεσθε
καὶ εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πάσῃ τῇ
γῇ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν 17
καὶ ἐὰν μεταστῇ ἡ καρδία σου καὶ μὴ εἰσακούσῃς
καὶ πλανηθεὶς προσκυνήσῃς θεοῖς ἑτέροις καὶ
λατρεύσῃς αὐτοῖς 18 ἀναγγέλλω σοι σήμερον
ὅτι ἀπωλείᾳ ἀπολεῖσθε καὶ οὐ μὴ πολυήμεροι
γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν
σοι εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ιορδάνην ἐκεῖ
κληρονομῆσαι αὐτήν 19 διαμαρτύρομαι ὑμῖν
σήμερον τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τὴν ζωὴν
καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν
τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν ἔκλεξαι τὴν
ζωήν ἵνα ζῇς σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου 20 ἀγαπᾶν
κύριον τὸν θεόν σου εἰσακούειν τῆς φωνῆς
αὐτοῦ καὶ ἔχεσθαι αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἡ ζωή σου
καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν σου κατοικεῖν σε
ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου
Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ δοῦναι αὐτοῖς

31 καὶ συνετέλεσεν Μωυσῆς λαλῶν πάντας
τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ισραηλ
2 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἐτῶν
ἐγώ εἰμι σήμερον οὐ δυνήσομαι ἔτι εἰσπορεύεσθαι

καὶ ἐκπορεύεσθαι κύριος δὲ εἶπεν πρός με οὐ
διαβήσῃ τὸν Ιορδάνην τοῦτον 3 κύριος ὁ θεός
σου ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου αὐτὸς
ἐξολεθρεύσει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου
σου καὶ κατακληρονομήσεις αὐτούς καὶ Ἰησοῦς
ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου καθὰ
ἐλάλησεν κύριος 4 καὶ ποιήσει κύριος αὐτοῖς
καθὰ ἐποίησεν Σηων καὶ Ωγ τοῖς δυσὶ βασιλεῦσιν
τῶν Αμορραίων οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ιορδάνου
καὶ τῇ γῇ αὐτῶν καθότι ἐξωλέθρευσεν αὐτούς 5
καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὑμῖν καὶ ποιήσετε
αὐτοῖς καθότι ἐνετειλάμην ὑμῖν 6 ἀνδρίζου
καὶ ἴσχυε μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία μηδὲ πτοηθῇς
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι κύριος ὁ θεός σου
ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν ὑμῖν οὐ μή
σε ἀνῇ οὔτε μή σε ἐγκαταλίπῃ 7 καὶ ἐκάλεσεν
Μωυσῆς Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔναντι παντὸς
Ισραηλ ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε σὺ γὰρ εἰσελεύσῃ
πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου εἰς τὴν γῆν ἣν
ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι αὐτοῖς
καὶ σὺ κατακληρονομήσεις αὐτὴν αὐτοῖς 8 καὶ
κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει
σε οὐδὲ μὴ ἐγκαταλίπῃ σε μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία
9 καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ νόμου
τούτου εἰς βιβλίον καὶ ἔδωκεν τοῖς ἱερεῦσιν
τοῖς υἱοῖς Λευι τοῖς αἴρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης κυρίου καὶ τοῖς πρεσβυτέροις τῶν υἱῶν
Ισραηλ 10 καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς Μωυσῆς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων μετὰ ἑπτὰ ἔτη ἐν καιρῷ
ἐνιαυτοῦ ἀφέσεως ἐν ἑορτῇ σκηνοπηγίας 11 ἐν τῷ
συμπορεύεσθαι πάντα Ισραηλ ὀφθῆναι ἐνώπιον
κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξηται
κύριος ἀναγνώσεσθε τὸν νόμον τοῦτον ἐναντίον
παντὸς Ισραηλ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν 12 ἐκκλησιάσας
τὸν λαόν τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ
ἔκγονα καὶ τὸν προσήλυτον τὸν ἐν ταῖς πόλεσιν
ὑμῶν ἵνα ἀκούσωσιν καὶ ἵνα μάθωσιν φοβεῖσθαι
κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ ἀκούσονται ποιεῖν
πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου 13 καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτῶν οἳ οὐκ οἴδασιν ἀκούσονται καὶ
μαθήσονται φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν
πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς
γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ιορδάνην ἐκεῖ
κληρονομῆσαι αὐτήν 14 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν ἰδοὺ ἠγγίκασιν αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου
σου κάλεσον Ἰησοῦν καὶ στῆτε παρὰ τὰς θύρας
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐντελοῦμαι αὐτῷ
καὶ ἐπορεύθη Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 15 καὶ κατέβη κύριος ἐν
νεφέλῃ καὶ ἔστη παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔστη ὁ στῦλος τῆς νεφέλης
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς 16 καὶ εἶπεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν ἰδοὺ σὺ κοιμᾷ μετὰ τῶν πατέρων
σου καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς οὗτος ἐκπορνεύσει
ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τῆς γῆς εἰς ἣν οὗτος
εἰσπορεύεται ἐκεῖ εἰς αὐτήν καὶ ἐγκαταλείψουσίν
με καὶ διασκεδάσουσιν τὴν διαθήκην μου ἣν
διεθέμην αὐτοῖς 17 καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ εἰς
αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ καταλείψω αὐτοὺς
καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν
καὶ ἔσται κατάβρωμα καὶ εὑρήσουσιν αὐτὸν
κακὰ πολλὰ καὶ θλίψεις καὶ ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ διότι οὐκ ἔστιν κύριος ὁ θεός μου ἐν ἐμοί
εὕροσάν με τὰ κακὰ ταῦτα 18 ἐγὼ δὲ ἀποστροφῇ
ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἐν τῇ

ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διὰ πάσας τὰς κακίας ἃς ἐποίησαν
ὅτι ἐπέστρεψαν ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους **19** καὶ
νῦν γράψατε τὰ ῥήματα τῆς ᾠδῆς ταύτης καὶ
διδάξετε αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ισραηλ καὶ ἐμβαλεῖτε
αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν ἵνα γένηταί μοι ἡ
ᾠδὴ αὕτη εἰς μαρτύριον ἐν υἱοῖς Ισραηλ **20**
εἰσάξω γὰρ αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν
ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς
γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ φάγονται καὶ
ἐμπλησθέντες κορήσουσιν καὶ ἐπιστραφήσονται
ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους καὶ λατρεύσουσιν αὐτοῖς
καὶ παροξυνοῦσίν με καὶ διασκεδάσουσιν τὴν
διαθήκην μου **21** καὶ ἀντικαταστήσεται ἡ ᾠδὴ
αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα οὐ γὰρ μὴ
ἐπιλησθῇ ἀπὸ στόματος αὐτῶν καὶ ἀπὸ στόματος
τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν πονηρίαν
αὐτῶν ὅσα ποιοῦσιν ὧδε σήμερον πρὸ τοῦ
εἰσαγαγεῖν με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν
ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν **22** καὶ ἔγραψεν
Μωυσῆς τὴν ᾠδὴν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ισραηλ **23**
καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς Ἰησοῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ
ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε σὺ γὰρ εἰσάξεις τοὺς υἱοὺς
Ισραηλ εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν κύριος αὐτοῖς καὶ
αὐτὸς ἔσται μετὰ σοῦ **24** ἡνίκα δὲ συνετέλεσεν
Μωυσῆς γράφων πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου
τούτου εἰς βιβλίον ἕως εἰς τέλος **25** καὶ ἐνετείλατο
τοῖς Λευίταις τοῖς αἴρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης κυρίου λέγων **26** λαβόντες τὸ βιβλίον
τοῦ νόμου τούτου θήσετε αὐτὸ ἐκ πλαγίων τῆς
κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν
καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐν σοὶ εἰς μαρτύριον **27** ὅτι ἐγὼ
ἐπίσταμαι τὸν ἐρεθισμόν σου καὶ τὸν τράχηλόν
σου τὸν σκληρόν ἔτι γὰρ ἐμοῦ ζῶντος μεθ᾽ ὑμῶν
σήμερον παραπικραίνοντες ἦτε τὰ πρὸς τὸν
θεόν πῶς οὐχὶ καὶ ἔσχατον τοῦ θανάτου μου **28**
ἐκκλησιάσατε πρός με τοὺς φυλάρχους ὑμῶν καὶ
τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν καὶ τοὺς κριτὰς ὑμῶν
καὶ τοὺς γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν ἵνα λαλήσω
εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους
καὶ διαμαρτύρωμαι αὐτοῖς τόν τε οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν **29** οἶδα γὰρ ὅτι ἔσχατον τῆς τελευτῆς
μου ἀνομίᾳ ἀνομήσετε καὶ ἐκκλινεῖτε ἐκ τῆς
ὁδοῦ ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν καὶ συναντήσεται
ὑμῖν τὰ κακὰ ἔσχατον τῶν ἡμερῶν ὅτι ποιήσετε
τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου παροργίσαι αὐτὸν
ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν **30** καὶ ἐλάλησεν
Μωυσῆς εἰς τὰ ὦτα πάσης ἐκκλησίας Ισραηλ τὰ
ῥήματα τῆς ᾠδῆς ταύτης ἕως εἰς τέλος

32 πρόσεχε οὐρανέ καὶ λαλήσω καὶ ἀκουέτω
γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου **2** προσδοκάσθω
ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου καὶ καταβήτω
ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου ὡσεὶ ὄμβρος ἐπ᾽
ἄγρωστιν καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον **3** ὅτι
ὄνομα κυρίου ἐκάλεσα δότε μεγαλωσύνην τῷ
θεῷ ἡμῶν **4** θεός ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ
πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις θεὸς πιστός καὶ
οὐκ ἔστιν ἀδικία δίκαιος καὶ ὅσιος κύριος **5**
ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά γενεὰ σκολιὰ
καὶ διεστραμμένη **6** ταῦτα κυρίῳ ἀνταποδίδοτε
οὕτω λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός οὐκ αὐτὸς
οὗτός σου πατὴρ ἐκτήσατό σε καὶ ἐποίησέν σε
καὶ ἔκτισέν σε **7** μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος σύνετε
ἔτη γενεᾶς γενεῶν ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου
καὶ ἀναγγελεῖ σοι τοὺς πρεσβυτέρους σου καὶ
ἐροῦσίν σοι **8** ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη

ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Αδαμ ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν
κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ **9** καὶ ἐγενήθη
μερὶς κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ιακωβ σχοίνισμα
κληρονομίας αὐτοῦ Ισραηλ **10** αὐτάρκησεν αὐτὸν
ἐν γῇ ἐρήμῳ ἐν δίψει καύματος ἐν ἀνύδρῳ
ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν καὶ
διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόραν ὀφθαλμοῦ **11** ὡς
ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς
νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησεν διεὶς τὰς πτέρυγας
αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ
τῶν μεταφρένων αὐτοῦ **12** κύριος μόνος ἦγεν
αὐτούς καὶ οὐκ ἦν μετ’ αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος
13 ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς
ἐψώμισεν αὐτοὺς γενήματα ἀγρῶν ἐθήλασαν
μέλι ἐκ πέτρας καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας **14**
βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων μετὰ στέατος
ἀρνῶν καὶ κριῶν υἱῶν ταύρων καὶ τράγων μετὰ
στέατος νεφρῶν πυροῦ καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον
οἶνον **15** καὶ ἔφαγεν Ιακωβ καὶ ἐνεπλήσθη καὶ
ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος ἐλιπάνθη ἐπαχύνθη
ἐπλατύνθη καὶ ἐγκατέλιπεν θεὸν τὸν ποιήσαντα
αὐτὸν καὶ ἀπέστη ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ **16**
παρώξυνάν με ἐπ’ ἀλλοτρίοις ἐν βδελύγμασιν
αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με **17** ἔθυσαν δαιμονίοις καὶ
οὐ θεῷ θεοῖς οἷς οὐκ ᾔδεισαν καινοὶ πρόσφατοι
ἥκασιν οὓς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν **18** θεὸν
τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες καὶ ἐπελάθου
θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε **19** καὶ εἶδεν κύριος
καὶ ἐζήλωσεν καὶ παρωξύνθη δῑ ὀργὴν υἱῶν
αὐτοῦ καὶ θυγατέρων **20** καὶ εἶπεν ἀποστρέψω
τὸ πρόσωπόν μου ἀπ’ αὐτῶν καὶ δείξω τί ἔσται
αὐτοῖς ἐπ’ ἐσχάτων ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη
ἐστίν υἱοί οἷς οὐκ ἔστιν πίστις ἐν αὐτοῖς **21**
αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ’ οὐ θεῷ παρώργισάν
με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν κἀγὼ παραζηλώσω
αὐτοὺς ἐπ’ οὐκ ἔθνει ἐπ’ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ
αὐτούς **22** ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου
καυθήσεται ἕως ᾅδου κάτω καταφάγεται γῆν καὶ
τὰ γενήματα αὐτῆς φλέξει θεμέλια ὀρέων **(Sheol
h7585)** **23** συνάξω εἰς αὐτοὺς κακὰ καὶ τὰ βέλη
μου συντελέσω εἰς αὐτούς **24** τηκόμενοι λιμῷ
καὶ βρώσει ὀρνέων καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος
ὀδόντας θηρίων ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς μετὰ θυμοῦ
συρόντων ἐπὶ γῆς **25** ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς
μάχαιρα καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος νεανίσκος
σὺν παρθένῳ θηλάζων μετὰ καθεστηκότος
πρεσβύτου **26** εἶπα διασπερῶ αὐτούς παύσω δὴ
ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν **27** εἰ μὴ
δῑ ὀργὴν ἐχθρῶν ἵνα μὴ μακροχρονίσωσιν καὶ
ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι μὴ εἴπωσιν ἡ
χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ καὶ οὐχὶ κύριος ἐποίησεν
ταῦτα πάντα **28** ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν
ἐστιν καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη **29** οὐκ
ἐφρόνησαν συνιέναι ταῦτα καταδεξάσθωσαν εἰς
τὸν ἐπιόντα χρόνον **30** πῶς διώξεται εἷς χιλίους
καὶ δύο μετακινήσουσιν μυριάδας εἰ μὴ ὁ θεὸς
ἀπέδοτο αὐτοὺς καὶ κύριος παρέδωκεν αὐτούς
31 ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν οἱ θεοὶ αὐτῶν
οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι **32** ἐκ γὰρ ἀμπέλου
Σοδομων ἡ ἄμπελος αὐτῶν καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν
ἐκ Γομορρας ἡ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς
βότρυς πικρίας αὐτοῖς **33** θυμὸς δρακόντων ὁ
οἶνος αὐτῶν καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος **34** οὐκ
ἰδοὺ ταῦτα συνῆκται παρ’ ἐμοὶ καὶ ἐσφράγισται
ἐν τοῖς θησαυροῖς μου **35** ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως
ἀνταποδώσω ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς αὐτῶν

ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν καὶ πάρεστιν
ἕτοιμα ὑμῖν 36 ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ
καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται εἶδεν
γὰρ παραλελυμένους αὐτοὺς καὶ ἐκλελοιπότας
ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρειμένους 37 καὶ εἶπεν κύριος
ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν
ἐπ' αὐτοῖς 38 ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν
ἠσθίετε καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν
αὐτῶν ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν
καὶ γενηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασταί 39 ἴδετε ἴδετε
ὅτι ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν θεὸς πλὴν ἐμοῦ
ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω πατάξω κἀγὼ
ἰάσομαι καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν
μου 40 ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου
καὶ ὀμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου καὶ ἐρῶ ζῶ ἐγὼ εἰς
τὸν αἰῶνα 41 ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν
μάχαιράν μου καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ μου
καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς
μισοῦσίν με ἀνταποδώσω 42 μεθύσω τὰ βέλη
μου ἀφ' αἵματος καὶ ἡ μάχαιρά μου καταφάγεται
κρέα ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας
ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν 43 εὐφράνθητε
οὐρανοί ἅμα αὐτῷ καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ
πάντες υἱοὶ θεοῦ εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι
θεοῦ ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικᾶται καὶ
ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς
καὶ τοῖς μισοῦσιν ἀνταποδώσει καὶ ἐκκαθαριεῖ
κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ 44 καὶ ἔγραψεν
Μωυσῆς τὴν ᾠδὴν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ
ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ισραηλ καὶ εἰσῆλθεν
Μωυσῆς καὶ ἐλάλησεν πάντας τοὺς λόγους τοῦ
νόμου τούτου εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ αὐτὸς καὶ
Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη 45 καὶ συνετέλεσεν Μωυσῆς
λαλῶν παντὶ Ισραηλ 46 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς
προσέχετε τῇ καρδίᾳ ἐπὶ πάντας τοὺς λόγους
τούτους οὓς ἐγὼ διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον ἃ
ἐντελεῖσθε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν
πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου 47 ὅτι οὐχὶ
λόγος κενὸς οὗτος ὑμῖν ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ ὑμῶν καὶ
ἕνεκεν τοῦ λόγου τούτου μακροημερεύσετε ἐπὶ
τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ιορδάνην ἐκεῖ
κληρονομῆσαι αὐτήν 48 καὶ ἐλάλησεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ λέγων 49
ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ Αβαριν τοῦτο ὄρος Ναβαυ
ὅ ἐστιν ἐν γῇ Μωαβ κατὰ πρόσωπον Ιεριχω καὶ
ἰδὲ τὴν γῆν Χανααν ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς
Ισραηλ εἰς κατάσχεσιν 50 καὶ τελεύτα ἐν τῷ ὄρει
εἰς ὃ ἀναβαίνεις ἐκεῖ καὶ προστέθητι πρὸς τὸν
λαόν σου ὃν τρόπον ἀπέθανεν Ααρων ὁ ἀδελφός
σου ἐν Ωρ τῷ ὄρει καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν
αὐτοῦ 51 διότι ἠπειθήσατε τῷ ῥήματί μου ἐν τοῖς
υἱοῖς Ισραηλ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἀντιλογίας Καδης ἐν
τῇ ἐρήμῳ Σιν διότι οὐχ ἡγιάσατέ με ἐν τοῖς υἱοῖς
Ισραηλ 52 ὅτι ἀπέναντι ὄψῃ τὴν γῆν καὶ ἐκεῖ
οὐκ εἰσελεύσῃ

33 καὶ αὕτη ἡ εὐλογία ἣν εὐλόγησεν Μωυσῆς
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τοὺς υἱοὺς Ισραηλ πρὸ τῆς
τελευτῆς αὐτοῦ 2 καὶ εἶπεν κύριος ἐκ Σινα ἥκει
καὶ ἐπέφανεν ἐκ Σηιρ ἡμῖν καὶ κατέσπευσεν ἐξ
ὄρους Φαραν σὺν μυριάσιν Καδης ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ 3 καὶ ἐφείσατο τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἡγιασμένοι ὑπὸ τὰς
χεῖράς σου καὶ οὗτοι ὑπὸ σέ εἰσιν καὶ ἐδέξατο
ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ 4 νόμον ὃν ἐνετείλατο
ἡμῖν Μωυσῆς κληρονομίαν συναγωγαῖς Ιακωβ 5

καὶ ἔσται ἐν τῷ ἠγαπημένῳ ἄρχων συναχθέντων
ἀρχόντων λαῶν ἅμα φυλαῖς Ισραηλ **6** ζήτω
Ρουβην καὶ μὴ ἀποθανέτω καὶ ἔστω πολὺς ἐν
ἀριθμῷ **7** καὶ αὕτη Ιουδα εἰσάκουσον κύριε
φωνῆς Ιουδα καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ εἰσέλθοισαν
αἱ χεῖρες αὐτοῦ διακρινοῦσιν αὐτῷ καὶ βοηθὸς
ἐκ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ἔσῃ **8** καὶ τῷ Λευι εἶπεν
δότε Λευι δήλους αὐτοῦ καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ
τῷ ἀνδρὶ τῷ ὁσίῳ ὃν ἐπείρασαν αὐτὸν ἐν πείρᾳ
ἐλοιδόρησαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας **9** ὁ
λέγων τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρί οὐχ ἑόρακά σε
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνω καὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ ἀπέγνω ἐφύλαξεν τὰ λόγιά σου καὶ
τὴν διαθήκην σου διετήρησεν **10** δηλώσουσιν
τὰ δικαιώματά σου τῷ Ιακωβ καὶ τὸν νόμον
σου τῷ Ισραηλ ἐπιθήσουσιν θυμίαμα ἐν ὀργῇ
σου διὰ παντὸς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου **11**
εὐλόγησον κύριε τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν αὐτοῦ δέξαι κάταξον ὀσφὺν ἐχθρῶν
ἐπανεστηκότων αὐτῷ καὶ οἱ μισοῦντες αὐτὸν
μὴ ἀναστήτωσαν **12** καὶ τῷ Βενιαμιν εἶπεν
ἠγαπημένος ὑπὸ κυρίου κατασκηνώσει πεποιθώς
καὶ ὁ θεὸς σκιάζει ἐπ’ αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας
καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ κατέπαυσεν
13 καὶ τῷ Ιωσηφ εἶπεν ἀπ’ εὐλογίας κυρίου ἡ
γῆ αὐτοῦ ἀπὸ ὡρῶν οὐρανοῦ καὶ δρόσου καὶ
ἀπὸ ἀβύσσων πηγῶν κάτωθεν **14** καὶ καθ’ ὥραν
γενημάτων ἡλίου τροπῶν καὶ ἀπὸ συνόδων
μηνῶν **15** καὶ ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ἀρχῆς καὶ
ἀπὸ κορυφῆς βουνῶν ἀενάων **16** καὶ καθ’ ὥραν
γῆς πληρώσεως καὶ τὰ δεκτὰ τῷ ὀφθέντι ἐν
τῷ βάτῳ ἔλθοισαν ἐπὶ κεφαλὴν Ιωσηφ καὶ ἐπὶ
κορυφῆς δοξασθεὶς ἐν ἀδελφοῖς **17** πρωτότοκος
ταύρου τὸ κάλλος αὐτοῦ κέρατα μονοκέρωτος
τὰ κέρατα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς ἔθνη κερατιεῖ ἅμα
ἕως ἐπ’ ἄκρου γῆς αὗται μυριάδες Εφραιμ καὶ
αὗται χιλιάδες Μανασση **18** καὶ τῷ Ζαβουλων
εἶπεν εὐφράνθητι Ζαβουλων ἐν ἐξοδίᾳ σου καί
Ισσαχαρ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτοῦ **19** ἔθνη
ἐξολεθρεύσουσιν καὶ ἐπικαλέσεσθε ἐκεῖ καὶ
θύσετε θυσίαν δικαιοσύνης ὅτι πλοῦτος θαλάσσης
θηλάσει σε καὶ ἐμπόρια παράλιον κατοικούντων
20 καὶ τῷ Γαδ εἶπεν εὐλογημένος ἐμπλατύνων
Γαδ ὡς λέων ἀνεπαύσατο συντρίψας βραχίονα
καὶ ἄρχοντα **21** καὶ εἶδεν ἀπαρχὴν αὐτοῦ ὅτι
ἐκεῖ ἐμερίσθη γῆ ἀρχόντων συνηγμένων ἅμα
ἀρχηγοῖς λαῶν δικαιοσύνην κύριος ἐποίησεν καὶ
κρίσιν αὐτοῦ μετὰ Ισραηλ **22** καὶ τῷ Δαν εἶπεν Δαν
σκύμνος λέοντος καὶ ἐκπηδήσεται ἐκ τοῦ Βασαν
23 καὶ τῷ Νεφθαλι εἶπεν Νεφθαλι πλησμονὴ
δεκτῶν καὶ ἐμπλησθήτω εὐλογίαν παρὰ κυρίου
θάλασσαν καὶ λίβα κληρονομήσει **24** καὶ τῷ Ασηρ
εἶπεν εὐλογητὸς ἀπὸ τέκνων Ασηρ καὶ ἔσται
δεκτὸς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ βάψει ἐν ἐλαίῳ τὸν
πόδα αὐτοῦ **25** σίδηρος καὶ χαλκὸς τὸ ὑπόδημα
αὐτοῦ ἔσται καὶ ὡς αἱ ἡμέραι σου ἡ ἰσχύς σου
26 οὐκ ἔστιν ὥσπερ ὁ θεὸς τοῦ ἠγαπημένου ὁ
ἐπιβαίνων ἐπὶ τὸν οὐρανὸν βοηθός σου καὶ ὁ
μεγαλοπρεπὴς τοῦ στερεώματος **27** καὶ σκέπασις
θεοῦ ἀρχῆς καὶ ὑπὸ ἰσχὺν βραχιόνων ἀενάων
καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ προσώπου σου ἐχθρὸν λέγων
ἀπόλοιο **28** καὶ κατασκηνώσει Ισραηλ πεποιθὼς
μόνος ἐπὶ γῆς Ιακωβ ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ καὶ ὁ
οὐρανὸς αὐτῷ συννεφὴς δρόσῳ **29** μακάριος
σύ Ισραηλ τίς ὅμοιός σοι λαὸς σῳζόμενος ὑπὸ
κυρίου ὑπερασπιεῖ ὁ βοηθός σου καὶ ἡ μάχαιρα

καύχημά σου καὶ ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου καὶ
σὺ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν ἐπιβήσῃ

34 καὶ ἀνέβη Μωυσῆς ἀπὸ Αραβωθ Μωαβ ἐπὶ
τὸ ὄρος Ναβαυ ἐπὶ κορυφὴν Φασγα ἥ ἐστιν
ἐπὶ προσώπου Ιεριχω καὶ ἔδειξεν αὐτῷ κύριος
πᾶσαν τὴν γῆν Γαλααδ ἕως Δαν **2** καὶ πᾶσαν
τὴν γῆν Νεφθαλι καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Εφραιμ
καὶ Μανασση καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ιουδα ἕως τῆς
θαλάσσης τῆς ἐσχάτης **3** καὶ τὴν ἔρημον καὶ τὰ
περίχωρα Ιεριχω πόλιν φοινίκων ἕως Σηγωρ **4**
καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν αὕτη ἡ γῆ ἣν
ὤμοσα Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ λέγων τῷ
σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν καὶ ἔδειξα αὐτὴν
τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ **5**
καὶ ἐτελεύτησεν Μωυσῆς οἰκέτης κυρίου ἐν γῇ
Μωαβ διὰ ῥήματος κυρίου **6** καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν
Γαι ἐν γῇ Μωαβ ἐγγὺς οἴκου Φογωρ καὶ οὐκ οἶδεν
οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐν τῷ
τελευτᾶν αὐτόν οὐκ ἠμαυρώθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ οὐδὲ ἐφθάρησαν τὰ χελύνια αὐτοῦ **8**
καὶ ἔκλαυσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὸν Μωυσῆν ἐν
Αραβωθ Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου κατὰ Ιεριχω
τριάκοντα ἡμέρας καὶ συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι
πένθους κλαυθμοῦ Μωυσῆ **9** καὶ Ἰησοῦς υἱὸς
Ναυη ἐνεπλήσθη πνεύματος συνέσεως ἐπέθηκεν
γὰρ Μωυσῆς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτόν καὶ
εἰσήκουσαν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ ἐποίησαν
καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ **10** καὶ οὐκ
ἀνέστη ἔτι προφήτης ἐν Ισραηλ ὡς Μωυσῆς ὃν
ἔγνω κύριος αὐτὸν πρόσωπον κατὰ πρόσωπον **11**
ἐν πᾶσι τοῖς σημείοις καὶ τέρασιν ὃν ἀπέστειλεν
αὐτὸν κύριος ποιῆσαι αὐτὰ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ Φαραω
καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ
12 τὰ θαυμάσια τὰ μεγάλα καὶ τὴν χεῖρα τὴν
κραταιάν ἃ ἐποίησεν Μωυσῆς ἔναντι παντὸς
Ισραηλ

Ἰησοῦς Ναυη

1 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Μωυσῆ εἶπεν
κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυη τῷ ὑπουργῷ Μωυσῆ
λέγων 2 Μωυσῆς ὁ θεράπων μου τετελεύτηκεν
νῦν οὖν ἀναστὰς διάβηθι τὸν Ιορδάνην σὺ καὶ πᾶς
ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς 3
πᾶς ὁ τόπος ἐφ’ ὃν ἂν ἐπιβῆτε τῷ ἴχνει τῶν ποδῶν
ὑμῶν ὑμῖν δώσω αὐτόν ὃν τρόπον εἴρηκα τῷ
Μωυσῇ 4 τὴν ἔρημον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον ἕως
τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου
καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης ἀφ’ ἡλίου
δυσμῶν ἔσται τὰ ὅρια ὑμῶν 5 οὐκ ἀντιστήσεται
ἄνθρωπος κατενώπιον ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς σου καὶ ὥσπερ ἤμην μετὰ Μωυσῆ
οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω
σε οὐδὲ ὑπερόψομαί σε 6 ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου σὺ
γὰρ ἀποδιαστελεῖς τῷ λαῷ τούτῳ τὴν γῆν ἣν
ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς 7 ἴσχυε
οὖν καὶ ἀνδρίζου φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν καθότι
ἐνετείλατό σοι Μωυσῆς ὁ παῖς μου καὶ οὐκ
ἐκκλινεῖς ἀπ’ αὐτῶν εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερά
ἵνα συνῇς ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν πράσσῃς 8 καὶ οὐκ
ἀποστήσεται ἡ βίβλος τοῦ νόμου τούτου ἐκ τοῦ
στόματός σου καὶ μελετήσεις ἐν αὐτῷ ἡμέρας καὶ
νυκτός ἵνα συνῇς ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα
τότε εὐοδωθήσῃ καὶ εὐοδώσεις τὰς ὁδούς σου καὶ
τότε συνήσεις 9 ἰδοὺ ἐντέταλμαί σοι ἴσχυε καὶ
ἀνδρίζου μὴ δειλιάσῃς μηδὲ φοβηθῇς ὅτι μετὰ
σοῦ κύριος ὁ θεός σου εἰς πάντα οὗ ἐὰν πορεύῃ
10 καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς γραμματεῦσιν
τοῦ λαοῦ λέγων 11 εἰσέλθατε κατὰ μέσον τῆς
παρεμβολῆς τοῦ λαοῦ καὶ ἐντείλασθε τῷ λαῷ
λέγοντες ἑτοιμάζεσθε ἐπισιτισμόν ὅτι ἔτι τρεῖς
ἡμέραι καὶ ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ιορδάνην τοῦτον
εἰσελθόντες κατασχεῖν τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς
τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν 12 καὶ τῷ
Ρουβην καὶ τῷ Γαδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση
εἶπεν Ἰησοῦς 13 μνήσθητε τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ
ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου λέγων
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν κατέπαυσεν ὑμᾶς καὶ ἔδωκεν
ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην 14 αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ
παιδία ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν κατοικείτωσαν
ἐν τῇ γῇ ᾗ ἔδωκεν ὑμῖν ὑμεῖς δὲ διαβήσεσθε
εὔζωνοι πρότεροι τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν πᾶς ὁ
ἰσχύων καὶ συμμαχήσετε αὐτοῖς 15 ἕως ἂν
καταπαύσῃ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφοὺς
ὑμῶν ὥσπερ καὶ ὑμᾶς καὶ κληρονομήσωσιν
καὶ οὗτοι τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
δίδωσιν αὐτοῖς καὶ ἀπελεύσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ ἣν δέδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς
εἰς τὸ πέραν τοῦ Ιορδάνου ἀπ’ ἀνατολῶν ἡλίου
16 καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῖ εἶπαν πάντα ὅσα
ἂν ἐντείλῃ ἡμῖν ποιήσομεν καὶ εἰς πάντα τόπον
οὗ ἐὰν ἀποστείλῃς ἡμᾶς πορευσόμεθα 17 κατὰ
πάντα ὅσα ἠκούσαμεν Μωυσῆ ἀκουσόμεθα σοῦ
πλὴν ἔστω κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μετὰ σοῦ ὃν
τρόπον ἦν μετὰ Μωυσῆ 18 ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν
ἀπειθήσῃ σοι καὶ ὅστις μὴ ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων
σου καθότι ἂν αὐτῷ ἐντείλῃ ἀποθανέτω ἀλλὰ
ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου

2 καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη ἐκ Σαττιν
δύο νεανίσκους κατασκοπεῦσαι λέγων ἀνάβητε
καὶ ἴδετε τὴν γῆν καὶ τὴν Ιεριχω καὶ πορευθέντες
εἰσήλθοσαν οἱ δύο νεανίσκοι εἰς Ιεριχω καὶ
εἰσήλθοσαν εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης ᾗ ὄνομα
Ρααβ καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ 2 καὶ ἀπηγγέλη τῷ

βασιλεῖ Ιεριχω λέγοντες εἰσπεπόρευνται ὧδε
ἄνδρες τῶν υἱῶν Ισραηλ κατασκοπεῦσαι τὴν
γῆν **3** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ιεριχω καὶ
εἶπεν πρὸς Ρααβ λέγων ἐξάγαγε τοὺς ἄνδρας
τοὺς εἰσπεπορευμένους εἰς τὴν οἰκίαν σου τὴν
νύκτα κατασκοπεῦσαι γὰρ τὴν γῆν ἥκασιν **4** καὶ
λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοὺς ἄνδρας ἔκρυψεν αὐτοὺς
καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα εἰσεληλύθασιν πρός
με οἱ ἄνδρες **5** ὡς δὲ ἡ πύλη ἐκλείετο ἐν τῷ
σκότει καὶ οἱ ἄνδρες ἐξῆλθον οὐκ ἐπίσταμαι
ποῦ πεπόρευνται καταδιώξατε ὀπίσω αὐτῶν εἰ
καταλήμψεσθε αὐτούς **6** αὐτὴ δὲ ἀνεβίβασεν
αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα καὶ ἔκρυψεν αὐτοὺς ἐν
τῇ λινοκαλάμῃ τῇ ἐστοιβασμένῃ αὐτῇ ἐπὶ τοῦ
δώματος **7** καὶ οἱ ἄνδρες κατεδίωξαν ὀπίσω
αὐτῶν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου ἐπὶ τὰς
διαβάσεις καὶ ἡ πύλη ἐκλείσθη καὶ ἐγένετο ὡς
ἐξήλθοσαν οἱ διώκοντες ὀπίσω αὐτῶν **8** καὶ
αὐτοὶ δὲ πρὶν ἢ κοιμηθῆναι αὐτούς καὶ αὐτὴ
ἀνέβη ἐπὶ τὸ δῶμα πρὸς αὐτοὺς **9** καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτούς ἐπίσταμαι ὅτι δέδωκεν ὑμῖν κύριος
τὴν γῆν ἐπιπέπτωκεν γὰρ ὁ φόβος ὑμῶν ἐφ’
ἡμᾶς **10** ἀκηκόαμεν γὰρ ὅτι κατεξήρανεν κύριος
ὁ θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ προσώπου
ὑμῶν ὅτε ἐξεπορεύεσθε ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ὅσα
ἐποίησεν τοῖς δυσὶ βασιλεῦσιν τῶν Αμορραίων
οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ιορδάνου τῷ Σηων καὶ Ωγ
οὓς ἐξωλεθρεύσατε αὐτούς **11** καὶ ἀκούσαντες
ἡμεῖς ἐξέστημεν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστη
ἔτι πνεῦμα ἐν οὐδενὶ ἡμῶν ἀπὸ προσώπου
ὑμῶν ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν θεὸς ἐν οὐρανῷ
ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω **12** καὶ νῦν ὀμόσατέ
μοι κύριον τὸν θεόν ὅτι ποιῶ ὑμῖν ἔλεος καὶ
ποιήσετε καὶ ὑμεῖς ἔλεος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός
μου **13** καὶ ζωγρήσετε τὸν οἶκον τοῦ πατρός
μου καὶ τὴν μητέρα μου καὶ τοὺς ἀδελφούς
μου καὶ πάντα τὸν οἶκόν μου καὶ πάντα ὅσα
ἐστὶν αὐτοῖς καὶ ἐξελεῖσθε τὴν ψυχήν μου ἐκ
θανάτου **14** καὶ εἶπαν αὐτῇ οἱ ἄνδρες ἡ ψυχὴ
ἡμῶν ἀνθ’ ὑμῶν εἰς θάνατον καὶ αὐτὴ εἶπεν
ὡς ἂν παραδῷ κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν ποιήσετε
εἰς ἐμὲ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν **15** καὶ κατεχάλασεν
αὐτοὺς διὰ τῆς θυρίδος **16** καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰς
τὴν ὀρεινὴν ἀπέλθετε μὴ συναντήσωσιν ὑμῖν
οἱ καταδιώκοντες καὶ κρυβήσεσθε ἐκεῖ τρεῖς
ἡμέρας ἕως ἂν ἀποστρέψωσιν οἱ καταδιώκοντες
ὀπίσω ὑμῶν καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεσθε εἰς
τὴν ὁδὸν ὑμῶν **17** καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες πρὸς
αὐτήν ἀθῷοί ἐσμεν τῷ ὅρκῳ σου τούτῳ **18** ἰδοὺ
ἡμεῖς εἰσπορευόμεθα εἰς μέρος τῆς πόλεως καὶ
θήσεις τὸ σημεῖον τὸ σπαρτίον τὸ κόκκινον τοῦτο
ἐκδήσεις εἰς τὴν θυρίδα δι’ ἧς κατεβίβασας ἡμᾶς
δι’ αὐτῆς τὸν δὲ πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου
καὶ τοὺς ἀδελφούς σου καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ
πατρός σου συνάξεις πρὸς σεαυτὴν εἰς τὴν οἰκίαν
σου **19** καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐξέλθῃ τὴν θύραν
τῆς οἰκίας σου ἔξω ἔνοχος ἑαυτῷ ἔσται ἡμεῖς δὲ
ἀθῷοι τῷ ὅρκῳ σου τούτῳ καὶ ὅσοι ἐὰν γένωνται
μετὰ σοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ἡμεῖς ἔνοχοι ἐσόμεθα
20 ἐὰν δέ τις ἡμᾶς ἀδικήσῃ ἢ καὶ ἀποκαλύψῃ
τοὺς λόγους ἡμῶν τούτους ἐσόμεθα ἀθῷοι τῷ
ὅρκῳ σου τούτῳ **21** καὶ εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὸ
ῥῆμα ὑμῶν οὕτως ἔστω καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς
22 καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἤλθοσαν εἰς τὴν ὀρεινὴν
καὶ κατέμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἐξεζήτησαν
οἱ καταδιώκοντες πάσας τὰς ὁδοὺς καὶ οὐχ

εὕροσαν **23** καὶ ὑπέστρεψαν οἱ δύο νεανίσκοι
καὶ κατέβησαν ἐκ τοῦ ὄρους καὶ διέβησαν πρὸς
Ἰησοῦν υἱὸν Ναυη καὶ διηγήσαντο αὐτῷ πάντα
τὰ συμβεβηκότα αὐτοῖς **24** καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν
ὅτι παρέδωκεν κύριος πᾶσαν τὴν γῆν ἐν χειρὶ
ἡμῶν καὶ κατέπτηκεν πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν γῆν
ἐκείνην ἀφ’ ἡμῶν

3 καὶ ὤρθρισεν Ἰησοῦς τὸ πρωί καὶ ἀπῆραν
ἐκ Σαττιν καὶ ἤλθοσαν ἕως τοῦ Ιορδάνου καὶ
κατέλυσαν ἐκεῖ πρὸ τοῦ διαβῆναι **2** καὶ ἐγένετο
μετὰ τρεῖς ἡμέρας διῆλθον οἱ γραμματεῖς διὰ
τῆς παρεμβολῆς **3** καὶ ἐνετείλαντο τῷ λαῷ
λέγοντες ὅταν ἴδητε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ
τοὺς Λευίτας αἴροντας αὐτήν ἀπαρεῖτε ἀπὸ τῶν
τόπων ὑμῶν καὶ πορεύεσθε ὀπίσω αὐτῆς **4** ἀλλὰ
μακρὰν ἔστω ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ἐκείνης ὅσον
δισχιλίους πήχεις στήσεσθε μὴ προσεγγίσητε
αὐτῇ ἵν’ ἐπίστησθε τὴν ὁδόν ἣν πορεύεσθε αὐτήν
οὐ γὰρ πεπόρευσθε τὴν ὁδὸν ἀπ’ ἐχθὲς καὶ τρίτης
ἡμέρας **5** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ λαῷ ἁγνίσασθε
εἰς αὔριον ὅτι αὔριον ποιήσει ἐν ὑμῖν κύριος
θαυμαστά **6** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσιν
ἄρατε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ
προπορεύεσθε τοῦ λαοῦ καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ ἐπορεύοντο
ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ **7** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
Ἰησοῦν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἄρχομαι ὑψῶσαί σε
κατενώπιον πάντων υἱῶν Ισραηλ ἵνα γνῶσιν
καθότι ἤμην μετὰ Μωυσῆ οὕτως ἔσομαι καὶ
μετὰ σοῦ **8** καὶ νῦν ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς
αἴρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης λέγων ὡς ἂν
εἰσέλθητε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ Ιορδάνου
καὶ ἐν τῷ Ιορδάνῃ στήσεσθε **9** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς
τοῖς υἱοῖς Ισραηλ προσαγάγετε ὧδε καὶ ἀκούσατε
τὸ ῥῆμα κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν **10** ἐν τούτῳ
γνώσεσθε ὅτι θεὸς ζῶν ἐν ὑμῖν καὶ ὀλεθρεύων
ὀλεθρεύσει ἀπὸ προσώπου ἡμῶν τὸν Χαναναῖον
καὶ τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν
Ευαῖον καὶ τὸν Αμορραῖον καὶ τὸν Γεργεσαῖον
καὶ τὸν Ιεβουσαῖον **11** ἰδοὺ ἡ κιβωτὸς διαθήκης
κυρίου πάσης τῆς γῆς διαβαίνει τὸν Ιορδάνην
12 προχειρίσασθε ὑμῖν δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν
υἱῶν Ισραηλ ἕνα ἀφ’ ἑκάστης φυλῆς **13** καὶ ἔσται
ὡς ἂν καταπαύσωσιν οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν
αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου
πάσης τῆς γῆς ἐν τῷ ὕδατι τοῦ Ιορδάνου τὸ
ὕδωρ τοῦ Ιορδάνου ἐκλείψει τὸ δὲ ὕδωρ τὸ
καταβαῖνον στήσεται **14** καὶ ἀπῆρεν ὁ λαὸς ἐκ
τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν διαβῆναι τὸν Ιορδάνην
οἱ δὲ ἱερεῖς ἤροσαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
κυρίου πρότεροι τοῦ λαοῦ **15** ὡς δὲ εἰσεπορεύοντο
οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
ἐπὶ τὸν Ιορδάνην καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν
αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου
ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ιορδάνου
ὁ δὲ Ιορδάνης ἐπλήρου καθ’ ὅλην τὴν κρηπῖδα
αὐτοῦ ὡσεὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν **16** καὶ ἔστη
τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν ἔστη πῆγμα
ἓν ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα σφοδρῶς ἕως
μέρους Καριαθιαριμ τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη
εἰς τὴν θάλασσαν Αραβα θάλασσαν ἁλός ἕως εἰς
τὸ τέλος ἐξέλιπεν καὶ ὁ λαὸς εἱστήκει ἀπέναντι
Ιεριχω **17** καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες
τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐπὶ ξηρᾶς ἐν
μέσῳ τοῦ Ιορδάνου καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ισραηλ

διέβαινον διὰ ξηρᾶς ἕως συνετέλεσεν πᾶς ὁ λαὸς
διαβαίνων τὸν Ιορδάνην

4 καὶ ἐπεὶ συνετέλεσεν πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων
τὸν Ιορδάνην καὶ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων
2 παραλαβὼν ἄνδρας ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἕνα ἀφ’
ἑκάστης φυλῆς 3 σύνταξον αὐτοῖς λέγων
ἀνέλεσθε ἐκ μέσου τοῦ Ιορδάνου ἑτοίμους
δώδεκα λίθους καὶ τούτους διακομίσαντες ἅμα
ὑμῖν αὐτοῖς θέτε αὐτοὺς ἐν τῇ στρατοπεδείᾳ
ὑμῶν οὗ ἐὰν παρεμβάλητε ἐκεῖ τὴν νύκτα 4 καὶ
ἀνακαλεσάμενος Ἰησοῦς δώδεκα ἄνδρας τῶν
ἐνδόξων ἀπὸ τῶν υἱῶν Ισραηλ ἕνα ἀφ’ ἑκάστης
φυλῆς 5 εἶπεν αὐτοῖς προσαγάγετε ἔμπροσθέν
μου πρὸ προσώπου κυρίου εἰς μέσον τοῦ Ιορδάνου
καὶ ἀνελόμενος ἐκεῖθεν ἕκαστος λίθον ἀράτω
ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν
δώδεκα φυλῶν τοῦ Ισραηλ 6 ἵνα ὑπάρχωσιν
ὑμῖν οὗτοι εἰς σημεῖον κείμενον διὰ παντός ἵνα
ὅταν ἐρωτᾷ σε ὁ υἱός σου αὔριον λέγων τί εἰσιν
οἱ λίθοι οὗτοι ὑμῖν 7 καὶ σὺ δηλώσεις τῷ υἱῷ
σου λέγων ὅτι ἐξέλιπεν ὁ Ιορδάνης ποταμὸς ἀπὸ
προσώπου κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου πάσης τῆς
γῆς ὡς διέβαινεν αὐτόν καὶ ἔσονται οἱ λίθοι
οὗτοι ὑμῖν μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ἕως
τοῦ αἰῶνος 8 καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ισραηλ
καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Ἰησοῖ καὶ λαβόντες
δώδεκα λίθους ἐκ μέσου τοῦ Ιορδάνου καθάπερ
συνέταξεν κύριος τῷ Ἰησοῖ ἐν τῇ συντελείᾳ τῆς
διαβάσεως τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ διεκόμισαν ἅμα
ἑαυτοῖς εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἀπέθηκαν ἐκεῖ 9
ἔστησεν δὲ Ἰησοῦς καὶ ἄλλους δώδεκα λίθους ἐν
αὐτῷ τῷ Ιορδάνῃ ἐν τῷ γενομένῳ τόπῳ ὑπὸ τοὺς
πόδας τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης κυρίου καί εἰσιν ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον
ἡμέρας 10 εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες
τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐν τῷ Ιορδάνῃ ἕως
οὗ συνετέλεσεν Ἰησοῦς πάντα ἃ ἐνετείλατο
κύριος ἀναγγεῖλαι τῷ λαῷ καὶ ἔσπευσεν ὁ λαὸς
καὶ διέβησαν 11 καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν
πᾶς ὁ λαὸς διαβῆναι καὶ διέβη ἡ κιβωτὸς τῆς
διαθήκης κυρίου καὶ οἱ λίθοι ἔμπροσθεν αὐτῶν
12 καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ
καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασση διεσκευασμένοι
ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ισραηλ καθάπερ ἐνετείλατο
αὐτοῖς Μωυσῆς 13 τετρακισμύριοι εὔζωνοι εἰς
μάχην διέβησαν ἐναντίον κυρίου εἰς πόλεμον
πρὸς τὴν Ιεριχω πόλιν 14 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ηὔξησεν κύριος τὸν Ἰησοῦν ἐναντίον παντὸς
τοῦ γένους Ισραηλ καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ὥσπερ
Μωυσῆν ὅσον χρόνον ἔζη 15 καὶ εἶπεν κύριος
τῷ Ἰησοῖ λέγων 16 ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσιν
τοῖς αἴρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ
μαρτυρίου κυρίου ἐκβῆναι ἐκ τοῦ Ιορδάνου
17 καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσιν λέγων
ἔκβητε ἐκ τοῦ Ιορδάνου 18 καὶ ἐγένετο ὡς
ἐξέβησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης κυρίου ἐκ τοῦ Ιορδάνου καὶ ἔθηκαν
τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς γῆς ὥρμησεν τὸ ὕδωρ τοῦ
Ιορδάνου κατὰ χώραν καὶ ἐπορεύετο καθὰ ἐχθὲς
καὶ τρίτην ἡμέραν δι᾽ ὅλης τῆς κρηπῖδος 19 καὶ ὁ
λαὸς ἀνέβη ἐκ τοῦ Ιορδάνου δεκάτῃ τοῦ μηνὸς
τοῦ πρώτου καὶ κατεστρατοπέδευσαν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ ἐν Γαλγαλοις κατὰ μέρος τὸ πρὸς ἡλίου
ἀνατολὰς ἀπὸ τῆς Ιεριχω 20 καὶ τοὺς δώδεκα
λίθους τούτους οὓς ἔλαβεν ἐκ τοῦ Ιορδάνου
ἔστησεν Ἰησοῦς ἐν Γαλγαλοις 21 λέγων ὅταν

ἐρωτῶσιν ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν λέγοντες τί εἰσιν
οἱ λίθοι οὗτοι **22** ἀναγγείλατε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν
ὅτι ἐπὶ ξηρᾶς διέβη Ισραηλ τὸν Ιορδάνην **23**
ἀποξηράναντος κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν τὸ ὕδωρ
τοῦ Ιορδάνου ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν αὐτῶν μέχρι οὗ
διέβησαν καθάπερ ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἣν ἀπεξήρανεν κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν ἔμπροσθεν ἡμῶν ἕως παρήλθομεν
24 ὅπως γνῶσιν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ὅτι ἡ
δύναμις τοῦ κυρίου ἰσχυρά ἐστιν καὶ ἵνα ὑμεῖς
σέβησθε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν ἐν παντὶ χρόνῳ
5 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν
Αμορραίων οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ιορδάνου καὶ οἱ
βασιλεῖς τῆς Φοινίκης οἱ παρὰ τὴν θάλασσαν
ὅτι ἀπεξήρανεν κύριος ὁ θεὸς τὸν Ιορδάνην
ποταμὸν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ισραηλ ἐν
τῷ διαβαίνειν αὐτούς καὶ ἐτάκησαν αὐτῶν αἱ
διάνοιαι καὶ κατεπλάγησαν καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς
φρόνησις οὐδεμία ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν
Ισραηλ **2** ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν εἶπεν κύριος
τῷ Ἰησοῖ ποίησον σεαυτῷ μαχαίρας πετρίνας ἐκ
πέτρας ἀκροτόμου καὶ καθίσας περίτεμε τοὺς
υἱοὺς Ισραηλ **3** καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς μαχαίρας
πετρίνας ἀκροτόμους καὶ περιέτεμεν τοὺς υἱοὺς
Ισραηλ ἐπὶ τοῦ καλουμένου τόπου Βουνὸς τῶν
ἀκροβυστιῶν **4** ὃν δὲ τρόπον περιεκάθαρεν
Ἰησοῦς τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ὅσοι ποτὲ ἐγένοντο
ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὅσοι ποτὲ ἀπερίτμητοι ἦσαν τῶν
ἐξεληλυθότων ἐξ Αἰγύπτου **5** πάντας τούτους
περιέτεμεν Ἰησοῦς **6** τεσσαράκοντα γὰρ καὶ
δύο ἔτη ἀνέστραπται Ισραηλ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ
Μαδβαρίτιδι διὸ ἀπερίτμητοι ἦσαν οἱ πλεῖστοι
αὐτῶν τῶν μαχίμων τῶν ἐξεληλυθότων ἐκ γῆς
Αἰγύπτου οἱ ἀπειθήσαντες τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ
οἷς καὶ διώρισεν μὴ ἰδεῖν αὐτοὺς τὴν γῆν ἣν
ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι ἡμῖν
γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι **7** ἀντὶ δὲ τούτων
ἀντικατέστησεν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὓς Ἰησοῦς
περιέτεμεν διὰ τὸ αὐτοὺς γεγενῆσθαι κατὰ τὴν
ὁδὸν ἀπεριτμήτους **8** περιτμηθέντες δὲ ἡσυχίαν
εἶχον αὐτόθι καθήμενοι ἐν τῇ παρεμβολῇ ἕως
ὑγιάσθησαν **9** καὶ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυη
ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀφεῖλον τὸν ὀνειδισμὸν
Αἰγύπτου ἀφ᾽ ὑμῶν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα
τοῦ τόπου ἐκείνου Γαλγαλα **10** καὶ ἐποίησαν
οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὸ πασχα τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ
ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀπὸ ἑσπέρας ἐπὶ δυσμῶν Ιεριχω
ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου ἐν τῷ πεδίῳ **11**
καὶ ἐφάγοσαν ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς ἄζυμα
καὶ νέα ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ **12** ἐξέλιπεν τὸ
μαννα μετὰ τὸ βεβρωκέναι αὐτοὺς ἐκ τοῦ
σίτου τῆς γῆς καὶ οὐκέτι ὑπῆρχεν τοῖς υἱοῖς
Ισραηλ μαννα ἐκαρπίσαντο δὲ τὴν χώραν τῶν
Φοινίκων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ **13** καὶ ἐγένετο
ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ιεριχω καὶ ἀναβλέψας τοῖς
ὀφθαλμοῖς εἶδεν ἄνθρωπον ἑστηκότα ἐναντίον
αὐτοῦ καὶ ἡ ῥομφαία ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ
ἡμέτερος εἶ ἢ τῶν ὑπεναντίων **14** ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῷ ἐγὼ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως κυρίου νυνὶ
παραγέγονα καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ
τὴν γῆν καὶ εἶπεν αὐτῷ δέσποτα τί προστάσσεις
τῷ σῷ οἰκέτῃ **15** καὶ λέγει ὁ ἀρχιστράτηγος
κυρίου πρὸς Ἰησοῦν λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν
ποδῶν σου ὁ γὰρ τόπος ἐφ᾽ ᾧ σὺ ἕστηκας ἅγιός
ἐστιν

6 καὶ Ιεριχω συγκεκλεισμένη καὶ ὠχυρωμένη
καὶ οὐθεὶς ἐξεπορεύετο ἐξ αὐτῆς οὐδὲ
εἰσεπορεύετο **2** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν
ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑποχείριόν σου τὴν Ιεριχω
καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς τὸν ἐν αὐτῇ δυνατοὺς
ὄντας ἐν ἰσχύι **3** σὺ δὲ περίστησον αὐτῇ τοὺς
μαχίμους κύκλῳ **5** καὶ ἔσται ὡς ἂν σαλπίσητε
τῇ σάλπιγγι ἀνακραγέτω πᾶς ὁ λαὸς ἅμα καὶ
ἀνακραγόντων αὐτῶν πεσεῖται αὐτόματα τὰ
τείχη τῆς πόλεως καὶ εἰσελεύσεται πᾶς ὁ λαὸς
ὁρμήσας ἕκαστος κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν πόλιν **6**
καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη πρὸς τοὺς ἱερεῖς
7 καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγων παραγγείλατε τῷ λαῷ
περιελθεῖν καὶ κυκλῶσαι τὴν πόλιν καὶ οἱ μάχιμοι
παραπορευέσθωσαν ἐνωπλισμένοι ἐναντίον
κυρίου **8** καὶ ἑπτὰ ἱερεῖς ἔχοντες ἑπτὰ σάλπιγγας
ἱερὰς παρελθέτωσαν ὡσαύτως ἐναντίον τοῦ
κυρίου καὶ σημαινέτωσαν εὐτόνως καὶ ἡ κιβωτὸς
τῆς διαθήκης κυρίου ἐπακολουθείτω **9** οἱ δὲ
μάχιμοι ἔμπροσθεν παραπορευέσθωσαν καὶ οἱ
ἱερεῖς οἱ οὐραγοῦντες ὀπίσω τῆς κιβωτοῦ τῆς
διαθήκης κυρίου πορευόμενοι καὶ σαλπίζοντες
10 τῷ δὲ λαῷ ἐνετείλατο Ἰησοῦς λέγων μὴ βοᾶτε
μηδὲ ἀκουσάτω μηθεὶς ὑμῶν τὴν φωνήν ἕως
ἂν ἡμέραν αὐτὸς διαγγείλῃ ἀναβοῆσαι καὶ τότε
ἀναβοήσετε **11** καὶ περιελθοῦσα ἡ κιβωτὸς τῆς
διαθήκης τοῦ θεοῦ τὴν πόλιν εὐθέως ἀπῆλθεν
εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ **12** καὶ
τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἀνέστη Ἰησοῦς τὸ πρωί
καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
κυρίου **13** καὶ οἱ ἑπτὰ ἱερεῖς οἱ φέροντες τὰς
σάλπιγγας τὰς ἑπτὰ προεπορεύοντο ἐναντίον
κυρίου καὶ μετὰ ταῦτα εἰσεπορεύοντο οἱ μάχιμοι
καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ὄπισθε τῆς κιβωτοῦ τῆς
διαθήκης κυρίου καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς
σάλπιγξι καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ἅπας περιεκύκλωσε
τὴν πόλιν ἐγγύθεν **14** καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς
τὴν παρεμβολήν οὕτως ἐποίει ἐπὶ ἓξ ἡμέρας
15 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀνέστησαν ὄρθρου
καὶ περιήλθοσαν τὴν πόλιν ἑξάκις **16** καὶ τῇ
περιόδῳ τῇ ἑβδόμῃ ἐσάλπισαν οἱ ἱερεῖς καὶ εἶπεν
Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ισραηλ κεκράξατε παρέδωκεν
γὰρ κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν **17** καὶ ἔσται ἡ
πόλις ἀνάθεμα αὐτὴ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν
αὐτῇ κυρίῳ σαβαωθ πλὴν Ρααβ τὴν πόρνην
περιποιήσασθε αὐτὴν καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτῆς **18** ἀλλὰ ὑμεῖς φυλάξασθε σφόδρα ἀπὸ
τοῦ ἀναθέματος μήποτε ἐνθυμηθέντες ὑμεῖς
αὐτοὶ λάβητε ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ποιήσητε
τὴν παρεμβολὴν τῶν υἱῶν Ισραηλ ἀνάθεμα
καὶ ἐκτρίψητε ἡμᾶς **19** καὶ πᾶν ἀργύριον ἢ
χρυσίον ἢ χαλκὸς ἢ σίδηρος ἅγιον ἔσται τῷ
κυρίῳ εἰς θησαυρὸν κυρίου εἰσενεχθήσεται **20** καὶ
ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξιν οἱ ἱερεῖς ὡς δὲ ἤκουσεν
ὁ λαὸς τὴν φωνὴν τῶν σαλπίγγων ἠλάλαξεν
πᾶς ὁ λαὸς ἅμα ἀλαλαγμῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ
καὶ ἔπεσεν ἅπαν τὸ τεῖχος κύκλῳ καὶ ἀνέβη
πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν πόλιν **21** καὶ ἀνεθεμάτισεν
αὐτὴν Ἰησοῦς καὶ ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει ἀπὸ
ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικός ἀπὸ νεανίσκου καὶ ἕως
πρεσβύτου καὶ ἕως μόσχου καὶ ὑποζυγίου ἐν
στόματι ῥομφαίας **22** καὶ τοῖς δυσὶν νεανίσκοις
τοῖς κατασκοπεύσασιν εἶπεν Ἰησοῦς εἰσέλθατε
εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς καὶ ἐξαγάγετε αὐτὴν
ἐκεῖθεν καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῇ **23** καὶ εἰσῆλθον οἱ δύο
νεανίσκοι οἱ κατασκοπεύσαντες τὴν πόλιν εἰς

τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς καὶ ἐξηγάγοσαν Ρααβ
τὴν πόρνην καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ τὴν μητέρα
αὐτῆς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς καὶ πάντα ὅσα
ἦν αὐτῇ καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτῆς καὶ
κατέστησαν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς Ισραηλ
24 καὶ ἡ πόλις ἐνεπρήσθη ἐμπυρισμῷ σὺν πᾶσιν
τοῖς ἐν αὐτῇ πλὴν ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ
χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν κυρίου
εἰσενεχθῆναι **25** καὶ Ρααβ τὴν πόρνην καὶ πάντα
τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν αὐτῆς ἐζώγρησεν Ἰησοῦς
καὶ κατῴκησεν ἐν τῷ Ισραηλ ἕως τῆς σήμερον
ἡμέρας διότι ἔκρυψεν τοὺς κατασκοπεύσαντας
οὓς ἀπέστειλεν Ἰησοῦς κατασκοπεῦσαι τὴν
Ιεριχω **26** καὶ ὥρκισεν Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐναντίον κυρίου λέγων ἐπικατάρατος ὁ
ἄνθρωπος ὃς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν ἐκείνην ἐν
τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσει αὐτὴν καὶ ἐν
τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσει τὰς πύλας αὐτῆς
καὶ οὕτως ἐποίησεν Οζαν ὁ ἐκ Βαιθηλ ἐν τῷ
Αβιρων τῷ πρωτοτόκῳ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ
ἐν τῷ ἐλαχίστῳ διασωθέντι ἐπέστησεν τὰς πύλας
αὐτῆς **27** καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἰησοῦ καὶ ἦν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν

7 καὶ ἐπλημμέλησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ πλημμέλειαν
μεγάλην καὶ ἐνοσφίσαντο ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος
καὶ ἔλαβεν Αχαρ υἱὸς Χαρμι υἱοῦ Ζαμβρι υἱοῦ
Ζαρα ἐκ τῆς φυλῆς Ιουδα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος
καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κύριος τοῖς υἱοῖς Ισραηλ **2**
καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἄνδρας εἰς Γαι ἥ ἐστιν
κατὰ Βαιθηλ λέγων κατασκέψασθε τὴν Γαι καὶ
ἀνέβησαν οἱ ἄνδρες καὶ κατεσκέψαντο τὴν
Γαι **3** καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ εἶπαν
πρὸς αὐτόν μὴ ἀναβήτω πᾶς ὁ λαός ἀλλ’ ὡς
δισχίλιοι ἢ τρισχίλιοι ἄνδρες ἀναβήτωσαν καὶ
ἐκπολιορκησάτωσαν τὴν πόλιν μὴ ἀναγάγης
ἐκεῖ τὸν λαὸν πάντα ὀλίγοι γάρ εἰσιν **4** καὶ
ἀνέβησαν ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες καὶ ἔφυγον
ἀπὸ προσώπου τῶν ἀνδρῶν Γαι **5** καὶ ἀπέκτειναν
ἀπ’ αὐτῶν ἄνδρες Γαι εἰς τριάκοντα καὶ ἓξ
ἄνδρας καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης
καὶ συνέτριψαν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ καταφεροῦς
καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ καὶ ἐγένετο
ὥσπερ ὕδωρ **6** καὶ διέρρηξεν Ἰησοῦς τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ καὶ ἔπεσεν Ἰησοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ
πρόσωπον ἐναντίον κυρίου ἕως ἑσπέρας αὐτὸς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ισραηλ καὶ ἐπεβάλοντο χοῦν
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν **7** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς
δέομαι κύριε ἵνα τί διεβίβασεν ὁ παῖς σου
τὸν λαὸν τοῦτον τὸν Ιορδάνην παραδοῦναι
αὐτὸν τῷ Αμορραίῳ ἀπολέσαι ἡμᾶς καὶ εἰ
κατεμείναμεν καὶ κατῳκίσθημεν παρὰ τὸν
Ιορδάνην **8** καὶ τί ἐρῶ ἐπεὶ μετέβαλεν Ισραηλ
αὐχένα ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ **9** καὶ ἀκούσας
ὁ Χαναναῖος καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν
περικυκλώσουσιν ἡμᾶς καὶ ἐκτρίψουσιν ἡμᾶς
ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τί ποιήσεις τὸ ὄνομά σου τὸ
μέγα **10** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἀνάστηθι
ἵνα τί τοῦτο σὺ πέπτωκας ἐπὶ πρόσωπόν σου
11 ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς καὶ παρέβη τὴν διαθήκην
ἣν διεθέμην πρὸς αὐτούς καὶ κλέψαντες ἀπὸ
τοῦ ἀναθέματος ἐνέβαλον εἰς τὰ σκεύη αὐτῶν
12 οὐ μὴ δύνωνται οἱ υἱοὶ Ισραηλ ὑποστῆναι
κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν αὐχένα
ἐπιστρέψουσιν ἔναντι τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὅτι
ἐγενήθησαν ἀνάθεμα οὐ προσθήσω ἔτι εἶναι
μεθ’ ὑμῶν ἐὰν μὴ ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν

αὐτῶν 13 ἀναστὰς ἁγίασον τὸν λαὸν καὶ εἰπὸν
ἁγιασθῆναι εἰς αὔριον τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς
Ισραηλ τὸ ἀνάθεμα ἐν ὑμῖν ἐστιν οὐ δυνήσεσθε
ἀντιστῆναι ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν ἕως ἂν
ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν 14 καὶ συναχθήσεσθε
πάντες τὸ πρωὶ κατὰ φυλάς καὶ ἔσται ἡ φυλή ἣν
ἂν δείξῃ κύριος προσάξετε κατὰ δήμους καὶ τὸν
δῆμον ὃν ἐὰν δείξῃ κύριος προσάξετε κατ᾽ οἶκον
καὶ τὸν οἶκον ὃν ἐὰν δείξῃ κύριος προσάξετε κατ᾽
ἄνδρα 15 καὶ ὃς ἂν ἐνδειχθῇ κατακαυθήσεται
ἐν πυρὶ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ ὅτι παρέβη
τὴν διαθήκην κυρίου καὶ ἐποίησεν ἀνόμημα ἐν
Ισραηλ 16 καὶ ὤρθρισεν Ἰησοῦς καὶ προσήγαγεν
τὸν λαὸν κατὰ φυλάς καὶ ἐνεδείχθη ἡ φυλὴ Ιουδα
17 καὶ προσήχθη κατὰ δήμους καὶ ἐνεδείχθη
δῆμος ὁ Ζαραϊ καὶ προσήχθη κατὰ ἄνδρα 18 καὶ
ἐνεδείχθη Αχαρ υἱὸς Ζαμβρι υἱοῦ Ζαρα 19 καὶ
εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Αχαρ δὸς δόξαν σήμερον τῷ
κυρίῳ θεῷ Ισραηλ καὶ δὸς τὴν ἐξομολόγησιν
καὶ ἀνάγγειλόν μοι τί ἐποίησας καὶ μὴ κρύψῃς
ἀπ᾽ ἐμοῦ 20 καὶ ἀπεκρίθη Αχαρ τῷ Ἰησοῖ καὶ
εἶπεν ἀληθῶς ἥμαρτον ἐναντίον κυρίου θεοῦ
Ισραηλ οὕτως καὶ οὕτως ἐποίησα 21 εἶδον ἐν τῇ
προνομῇ ψιλὴν ποικίλην καλὴν καὶ διακόσια
δίδραχμα ἀργυρίου καὶ γλῶσσαν μίαν χρυσῆν
πεντήκοντα διδράχμων καὶ ἐνθυμηθεὶς αὐτῶν
ἔλαβον καὶ ἰδοὺ αὐτὰ ἐγκέκρυπται ἐν τῇ γῇ ἐν τῇ
σκηνῇ μου καὶ τὸ ἀργύριον κέκρυπται ὑποκάτω
αὐτῶν 22 καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἀγγέλους καὶ
ἔδραμον εἰς τὴν σκηνὴν εἰς τὴν παρεμβολήν
καὶ ταῦτα ἦν ἐγκεκρυμμένα εἰς τὴν σκηνήν καὶ
τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν 23 καὶ ἐξήνεγκαν
αὐτὰ ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν
καὶ τοὺς πρεσβυτέρους Ισραηλ καὶ ἔθηκαν αὐτὰ
ἔναντι κυρίου 24 καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὸν Αχαρ
υἱὸν Ζαρα καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς φάραγγα
Αχωρ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας
αὐτοῦ καὶ τοὺς μόσχους αὐτοῦ καὶ τὰ ὑποζύγια
αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ πρόβατα αὐτοῦ καὶ τὴν
σκηνὴν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ
καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ᾽ αὐτοῦ καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς
εἰς Εμεκαχωρ 25 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Αχαρ τί
ὠλέθρευσας ἡμᾶς ἐξολεθρεύσαι σε κύριος καθὰ
καὶ σήμερον καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν λίθοις πᾶς
Ισραηλ 26 καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων
μέγαν καὶ ἐπαύσατο κύριος τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς
διὰ τοῦτο ἐπωνόμασεν αὐτὸ Εμεκαχωρ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης

8 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν μὴ φοβηθῇς μηδὲ
δειλιάσῃς λαβὲ μετὰ σοῦ τοὺς ἄνδρας πάντας
τοὺς πολεμιστὰς καὶ ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς Γαι ἰδοὺ
δέδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν βασιλέα Γαι καὶ
τὴν γῆν αὐτοῦ 2 καὶ ποιήσεις τὴν Γαι ὃν τρόπον
ἐποίησας τὴν Ιεριχω καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς
καὶ τὴν προνομὴν τῶν κτηνῶν προνομεύσεις
σεαυτῷ κατάστησον δὲ σεαυτῷ ἔνεδρα τῇ πόλει
εἰς τὰ ὀπίσω 3 καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ὁ πολεμιστὴς ὥστε ἀναβῆναι εἰς Γαι ἐπέλεξεν δὲ
Ἰησοῦς τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατοὺς
ἐν ἰσχύι καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς νυκτός 4 καὶ
ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων ὑμεῖς ἐνεδρεύσατε
ὀπίσω τῆς πόλεως μὴ μακρὰν γίνεσθε ἀπὸ τῆς
πόλεως καὶ ἔσεσθε πάντες ἕτοιμοι 5 καὶ ἐγὼ καὶ
πάντες οἱ μετ᾽ ἐμοῦ προσάξομεν πρὸς τὴν πόλιν
καὶ ἔσται ὡς ἂν ἐξέλθωσιν οἱ κατοικοῦντες Γαι
εἰς συνάντησιν ἡμῖν καθάπερ καὶ πρῴην καὶ

φευξόμεθα ἀπὸ προσώπου αὐτῶν **6** καὶ ὡς ἂν
ἐξέλθωσιν ὀπίσω ἡμῶν ἀποσπάσομεν αὐτοὺς
ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἐροῦσιν φεύγουσιν οὗτοι
ἀπὸ προσώπου ἡμῶν ὃν τρόπον καὶ ἔμπροσθεν
7 ὑμεῖς δὲ ἐξαναστήσεσθε ἐκ τῆς ἐνέδρας καὶ
πορεύσεσθε εἰς τὴν πόλιν **8** κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο
ποιήσετε ἰδοὺ ἐντέταλμαι ὑμῖν **9** καὶ ἀπέστειλεν
αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἐνέδραν
καὶ ἐνεκάθισαν ἀνὰ μέσον Βαιθηλ καὶ ἀνὰ μέσον
Γαι ἀπὸ θαλάσσης τῆς Γαι **10** καὶ ὀρθρίσας Ἰησοῦς
τὸ πρωὶ ἐπεσκέψατο τὸν λαόν καὶ ἀνέβησαν
αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ πρόσωπον τοῦ
λαοῦ ἐπὶ Γαι **11** καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς
μετ’ αὐτοῦ ἀνέβησαν καὶ πορευόμενοι ἦλθον ἐξ
ἐναντίας τῆς πόλεως ἀπ’ ἀνατολῶν **12** καὶ τὰ
ἔνεδρα τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσσης **14** καὶ ἐγένετο
ὡς εἶδεν βασιλεὺς Γαι ἔσπευσεν καὶ ἐξῆλθεν εἰς
συνάντησιν αὐτοῖς ἐπ’ εὐθείας εἰς τὸν πόλεμον
αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ’ αὐτοῦ καὶ αὐτὸς οὐκ
ᾔδει ὅτι ἔνεδρα αὐτῷ ἐστιν ὀπίσω τῆς πόλεως **15**
καὶ εἶδεν καὶ ἀνεχώρησεν Ἰησοῦς καὶ Ισραηλ
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν **16** καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω
τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ αὐτοὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς
πόλεως **17** οὐ κατελείφθη οὐθεὶς ἐν τῇ Γαι ὃς
οὐ κατεδίωξεν ὀπίσω Ισραηλ καὶ κατέλιπον τὴν
πόλιν ἀνεῳγμένην καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω Ισραηλ
18 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἔκτεινον τὴν
χεῖρά σου ἐν τῷ γαίσῳ τῷ ἐν τῇ χειρί σου ἐπὶ
τὴν πόλιν εἰς γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα
αὐτήν καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξαναστήσονται ἐν τάχει
ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν καὶ ἐξέτεινεν Ἰησοῦς τὴν
χεῖρα αὐτοῦ τὸν γαῖσον ἐπὶ τὴν πόλιν **19** καὶ
τὰ ἔνεδρα ἐξανέστησαν ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου
αὐτῶν καὶ ἐξήλθοσαν ὅτε ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα
καὶ ἤλθοσαν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ κατελάβοντο
αὐτὴν καὶ σπεύσαντες ἐνέπρησαν τὴν πόλιν ἐν
πυρί **20** καὶ περιβλέψαντες οἱ κάτοικοι Γαι εἰς τὰ
ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐθεώρουν καπνὸν ἀναβαίνοντα
ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν καὶ οὐκέτι εἶχον
ποῦ φύγωσιν ὧδε ἢ ὧδε **21** καὶ Ἰησοῦς καὶ πᾶς
Ισραηλ εἶδον ὅτι ἔλαβον τὰ ἔνεδρα τὴν πόλιν καὶ
ὅτι ἀνέβη ὁ καπνὸς τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν
καὶ μεταβαλόμενοι ἐπάταξαν τοὺς ἄνδρας τῆς
Γαι **22** καὶ οὗτοι ἐξήλθοσαν ἐκ τῆς πόλεως
εἰς συνάντησιν καὶ ἐγενήθησαν ἀνὰ μέσον τῆς
παρεμβολῆς οὗτοι ἐντεῦθεν καὶ οὗτοι ἐντεῦθεν
καὶ ἐπάταξαν ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν
σεσωσμένον καὶ διαπεφευγότα **23** καὶ τὸν βασιλέα
τῆς Γαι συνέλαβον ζῶντα καὶ προσήγαγον αὐτὸν
πρὸς Ἰησοῦν **24** καὶ ὡς ἐπαύσαντο οἱ υἱοὶ Ισραηλ
ἀποκτέννοντες πάντας τοὺς ἐν τῇ Γαι τοὺς ἐν
τοῖς πεδίοις καὶ ἐν τῷ ὄρει ἐπὶ τῆς καταβάσεως
οὗ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπ’ αὐτῆς εἰς τέλος καὶ
ἀπέστρεψεν Ἰησοῦς εἰς Γαι καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν
στόματι ῥομφαίας **25** καὶ ἐγενήθησαν οἱ πεσόντες
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς
δώδεκα χιλιάδες πάντας τοὺς κατοικοῦντας Γαι
27 πλὴν τῶν κτηνῶν καὶ τῶν σκύλων τῶν ἐν τῇ
πόλει πάντα ἃ ἐπρονόμευσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ κατὰ
πρόσταγμα κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος
τῷ Ἰησοῖ **28** καὶ ἐνεπύρισεν Ἰησοῦς τὴν πόλιν
ἐν πυρί χῶμα ἀοίκητον εἰς τὸν αἰῶνα ἔθηκεν
αὐτὴν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **29** καὶ τὸν βασιλέα
τῆς Γαι ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου καὶ ἦν
ἐπὶ τοῦ ξύλου ἕως ἑσπέρας καὶ ἐπιδύνοντος τοῦ
ἡλίου συνέταξεν Ἰησοῦς καὶ καθείλοσαν αὐτοῦ

τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς
τὸν βόθρον καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

9 ὡς δ᾽ ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Αμορραίων
οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου οἱ ἐν τῇ ὀρεινῇ
καὶ οἱ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ παραλίᾳ
τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καὶ οἱ πρὸς τῷ
Ἀντιλιβάνῳ καὶ οἱ Χετταῖοι καὶ οἱ Χαναναῖοι καὶ
οἱ Φερεζαῖοι καὶ οἱ Ευαῖοι καὶ οἱ Αμορραῖοι καὶ
οἱ Γεργεσαῖοι καὶ οἱ Ιεβουσαῖοι **2** συνήλθοσαν
ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκπολεμῆσαι Ἰησοῦν καὶ Ισραηλ
3 καὶ οἱ κατοικοῦντες Γαβαων ἤκουσαν πάντα
ὅσα ἐποίησεν κύριος τῇ Ιεριχω καὶ τῇ Γαι **4**
καὶ ἐποίησαν καί γε αὐτοὶ μετὰ πανουργίας
καὶ ἐλθόντες ἐπεσιτίσαντο καὶ ἡτοιμάσαντο καὶ
λαβόντες σάκκους παλαιοὺς ἐπὶ τῶν ὄνων αὐτῶν
καὶ ἀσκοὺς οἴνου παλαιοὺς καὶ κατερρωγότας
ἀποδεδεμένους **5** καὶ τὰ κοῖλα τῶν ὑποδημάτων
αὐτῶν καὶ τὰ σανδάλια αὐτῶν παλαιὰ καὶ
καταπεπελματωμένα ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ
τὰ ἱμάτια αὐτῶν πεπαλαιωμένα ἐπάνω αὐτῶν
καὶ ὁ ἄρτος αὐτῶν τοῦ ἐπισιτισμοῦ ξηρὸς καὶ
εὐρωτιῶν καὶ βεβρωμένος **6** καὶ ἤλθοσαν
πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ισραηλ εἰς
Γαλγαλα καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ Ισραηλ
ἐκ γῆς μακρόθεν ἥκαμεν καὶ νῦν διάθεσθε
ἡμῖν διαθήκην **7** καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ πρὸς
τὸν Χορραῖον ὅρα μὴ ἐν ἐμοὶ κατοικεῖς καὶ
πῶς σοι διαθῶμαι διαθήκην **8** καὶ εἶπαν πρὸς
Ἰησοῦν οἰκέται σού ἐσμεν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς
Ἰησοῦς πόθεν ἐστὲ καὶ πόθεν παραγεγόνατε **9**
καὶ εἶπαν ἐκ γῆς μακρόθεν σφόδρα ἥκασιν οἱ
παῖδές σου ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ σου
ἀκηκόαμεν γὰρ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐποίησεν
ἐν Αἰγύπτῳ **10** καὶ ὅσα ἐποίησεν τοῖς βασιλεῦσιν
τῶν Αμορραίων οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ιορδάνου
τῷ Σηων βασιλεῖ Εσεβων καὶ τῷ Ωγ βασιλεῖ τῆς
Βασαν ὃς κατῴκει ἐν Ασταρωθ καὶ ἐν Εδραϊν **11**
καὶ ἀκούσαντες εἶπαν πρὸς ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι
ἡμῶν καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἡμῶν
λέγοντες λάβετε ἑαυτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν
ὁδὸν καὶ πορεύθητε εἰς συνάντησιν αὐτῶν καὶ
ἐρεῖτε πρὸς αὐτούς οἰκέται σού ἐσμεν καὶ νῦν
διάθεσθε ἡμῖν διαθήκην **12** οὗτοι οἱ ἄρτοι θερμοὺς
ἐφωδιάσθημεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐξήλθομεν
παραγενέσθαι πρὸς ὑμᾶς νῦν δὲ ἐξηράνθησαν
καὶ γεγόνασιν βεβρωμένοι **13** καὶ οὗτοι οἱ ἀσκοὶ
τοῦ οἴνου οὓς ἐπλήσαμεν καινούς καὶ οὗτοι
ἐρρώγασιν καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν καὶ τὰ ὑποδήματα
ἡμῶν πεπαλαίωται ἀπὸ τῆς πολλῆς ὁδοῦ σφόδρα
14 καὶ ἔλαβον οἱ ἄρχοντες τοῦ ἐπισιτισμοῦ αὐτῶν
καὶ κύριον οὐκ ἐπηρώτησαν **15** καὶ ἐποίησεν
Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνην καὶ διέθετο πρὸς
αὐτοὺς διαθήκην τοῦ διασῶσαι αὐτούς καὶ
ὤμοσαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς **16**
καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸ διαθέσθαι
πρὸς αὐτοὺς διαθήκην ἤκουσαν ὅτι ἐγγύθεν
αὐτῶν εἰσιν καὶ ὅτι ἐν αὐτοῖς κατοικοῦσιν **17**
καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ ἦλθον εἰς τὰς
πόλεις αὐτῶν αἱ δὲ πόλεις αὐτῶν Γαβαων καὶ
Κεφιρα καὶ Βηρωθ καὶ πόλις Ιαριν **18** καὶ οὐκ
ἐμαχέσαντο αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ισραηλ ὅτι ὤμοσαν
αὐτοῖς πάντες οἱ ἄρχοντες κύριον τὸν θεὸν
Ισραηλ καὶ διεγόγγυσαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ
τοῖς ἄρχουσιν **19** καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες πάσῃ τῇ
συναγωγῇ ἡμεῖς ὠμόσαμεν αὐτοῖς κύριον τὸν

θεὸν Ισραηλ καὶ νῦν οὐ δυνησόμεθα ἅψασθαι
αὐτῶν 20 τοῦτο ποιήσομεν ζωγρῆσαι αὐτούς
καὶ περιποιησόμεθα αὐτούς καὶ οὐκ ἔσται καθ’
ἡμῶν ὀργὴ διὰ τὸν ὅρκον ὃν ὠμόσαμεν αὐτοῖς 21
ζήσονται καὶ ἔσονται ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι
πάσῃ τῇ συναγωγῇ καθάπερ εἶπαν αὐτοῖς οἱ
ἄρχοντες 22 καὶ συνεκάλεσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς διὰ τί παρελογίσασθέ με λέγοντες
μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἐσμεν σφόδρα ὑμεῖς δὲ ἐγχώριοί
ἐστε τῶν κατοικούντων ἐν ἡμῖν 23 καὶ νῦν
ἐπικατάρατοί ἐστε οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐξ ὑμῶν δοῦλος
οὐδὲ ξυλοκόπος ἐμοὶ καὶ τῷ θεῷ μου 24 καὶ
ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰησοῖ λέγοντες ἀνηγγέλη ἡμῖν
ὅσα συνέταξεν κύριος ὁ θεός σου Μωυσῇ τῷ
παιδὶ αὐτοῦ δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην καὶ
ἐξολεθρεῦσαι ἡμᾶς καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας
ἐπ’ αὐτῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐφοβήθημεν
σφόδρα περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀπὸ προσώπου
ὑμῶν καὶ ἐποιήσαμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο 25 καὶ
νῦν ἰδοὺ ἡμεῖς ὑποχείριοι ὑμῖν ὡς ἀρέσκει ὑμῖν
καὶ ὡς δοκεῖ ὑμῖν ποιήσατε ἡμῖν 26 καὶ ἐποίησαν
αὐτοῖς οὕτως καὶ ἐξείλατο αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ οὐκ
ἀνεῖλον αὐτούς 27 καὶ κατέστησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυλοκόπους καὶ ὑδροφόρους
πάσῃ τῇ συναγωγῇ καὶ τῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ θεοῦ
διὰ τοῦτο ἐγένοντο οἱ κατοικοῦντες Γαβαων
ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ
θεοῦ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ εἰς τὸν τόπον
ὃν ἐὰν ἐκλέξηται κύριος

10 ὡς δὲ ἤκουσεν Αδωνιβεζεκ βασιλεὺς
Ιερουσαλημ ὅτι ἔλαβεν Ἰησοῦς τὴν Γαι καὶ
ἐξωλέθρευσεν αὐτήν ὃν τρόπον ἐποίησαν
τὴν Ιεριχω καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς οὕτως
ἐποίησαν τὴν Γαι καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ
ὅτι αὐτομόλησαν οἱ κατοικοῦντες Γαβαων πρὸς
Ἰησοῦν καὶ πρὸς Ισραηλ 2 καὶ ἐφοβήθησαν
ἐν αὐτοῖς σφόδρα ᾔδει γὰρ ὅτι μεγάλη πόλις
Γαβαων ὡσεὶ μία τῶν μητροπόλεων καὶ πάντες
οἱ ἄνδρες αὐτῆς ἰσχυροί 3 καὶ ἀπέστειλεν
Αδωνιβεζεκ βασιλεὺς Ιερουσαλημ πρὸς Αιλαμ
βασιλέα Χεβρων καὶ πρὸς Φιδων βασιλέα
Ιεριμουθ καὶ πρὸς Ιεφθα βασιλέα Λαχις καὶ πρὸς
Δαβιρ βασιλέα Οδολλαμ λέγων 4 δεῦτε ἀνάβητε
πρός με καὶ βοηθήσατέ μοι καὶ ἐκπολεμήσωμεν
Γαβαων αὐτομόλησαν γὰρ πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς
τοὺς υἱοὺς Ισραηλ 5 καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε
βασιλεῖς τῶν Ιεβουσαίων βασιλεὺς Ιερουσαλημ
καὶ βασιλεὺς Χεβρων καὶ βασιλεὺς Ιεριμουθ καὶ
βασιλεὺς Λαχις καὶ βασιλεὺς Οδολλαμ αὐτοὶ καὶ
πᾶς ὁ λαὸς αὐτῶν καὶ περιεκάθισαν τὴν Γαβαων
καὶ ἐξεπολιόρκουν αὐτήν 6 καὶ ἀπέστειλαν
οἱ κατοικοῦντες Γαβαων πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν
παρεμβολὴν Ισραηλ εἰς Γαλγαλα λέγοντες μὴ
ἐκλύσῃς τὰς χεῖράς σου ἀπὸ τῶν παίδων σου
ἀνάβηθι πρὸς ἡμᾶς τὸ τάχος καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς
καὶ βοήθησον ἡμῖν ὅτι συνηγμένοι εἰσὶν ἐφ’
ἡμᾶς πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν Αμορραίων οἱ
κατοικοῦντες τὴν ὀρεινήν 7 καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς
ἐκ Γαλγαλων αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς
μετ’ αὐτοῦ πᾶς δυνατὸς ἐν ἰσχύι 8 καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς Ἰησοῦν μὴ φοβηθῇς αὐτούς εἰς
γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτούς οὐχ
ὑπολειφθήσεται ἐξ αὐτῶν οὐθεὶς ἐνώπιον ὑμῶν
9 καὶ ἐπιπαρεγένετο ἐπ’ αὐτοὺς Ἰησοῦς ἄφνω
ὅλην τὴν νύκτα εἰσεπορεύθη ἐκ Γαλγαλων 10

καὶ ἐξέστησεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ προσώπου
τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ συνέτριψεν αὐτοὺς κύριος
σύντριψιν μεγάλην ἐν Γαβαων καὶ κατεδίωξαν
αὐτοὺς ὁδὸν ἀναβάσεως Ωρωνιν καὶ κατέκοπτον
αὐτοὺς ἕως Αζηκα καὶ ἕως Μακηδα **11** ἐν τῷ δὲ
φεύγειν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ισραηλ
ἐπὶ τῆς καταβάσεως Ωρωνιν καὶ κύριος ἐπέρριψεν
αὐτοῖς λίθους χαλάζης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕως
Αζηκα καὶ ἐγένοντο πλείους οἱ ἀποθανόντες διὰ
τοὺς λίθους τῆς χαλάζης ἢ οὓς ἀπέκτειναν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ μαχαίρᾳ ἐν τῷ πολέμῳ **12** τότε ἐλάλησεν
Ἰησοῦς πρὸς κύριον ᾗ ἡμέρᾳ παρέδωκεν ὁ
θεὸς τὸν Αμορραῖον ὑποχείριον Ισραηλ ἡνίκα
συνέτριψεν αὐτοὺς ἐν Γαβαων καὶ συνετρίβησαν
ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ισραηλ καὶ εἶπεν Ἰησοῦς
στήτω ὁ ἥλιος κατὰ Γαβαων καὶ ἡ σελήνη κατὰ
φάραγγα Αιλων **13** καὶ ἔστη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη
ἐν στάσει ἕως ἠμύνατο ὁ θεὸς τοὺς ἐχθροὺς
αὐτῶν καὶ ἔστη ὁ ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ
οὐ προεπορεύετο εἰς δυσμὰς εἰς τέλος ἡμέρας
μιᾶς **14** καὶ οὐκ ἐγένετο ἡμέρα τοιαύτη οὐδὲ
τὸ πρότερον οὐδὲ τὸ ἔσχατον ὥστε ἐπακοῦσαι
θεὸν ἀνθρώπου ὅτι κύριος συνεπολέμησεν τῷ
Ισραηλ **16** καὶ ἔφυγον οἱ πέντε βασιλεῖς οὗτοι
καὶ κατεκρύβησαν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ ἐν Μακηδα
17 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰησοῦ λέγοντες εὕρηνται οἱ
πέντε βασιλεῖς κεκρυμμένοι ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν
Μακηδα **18** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς κυλίσατε λίθους ἐπὶ
τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου καὶ καταστήσατε ἄνδρας
φυλάσσειν ἐπ᾽ αὐτούς **19** ὑμεῖς δὲ μὴ ἑστήκατε
καταδιώκοντες ὀπίσω τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν καὶ
καταλάβετε τὴν οὐραγίαν αὐτῶν καὶ μὴ ἀφῆτε
εἰσελθεῖν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν παρέδωκεν γὰρ
αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν
20 καὶ ἐγένετο ὡς κατέπαυσεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς
υἱὸς Ισραηλ κόπτοντες αὐτοὺς κοπὴν μεγάλην
σφόδρα ἕως εἰς τέλος καὶ οἱ διασῳζόμενοι
διεσώθησαν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς **21** καὶ
ἀπεστράφη πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν εἰς Μακηδα
ὑγιεῖς καὶ οὐκ ἔγρυξεν οὐθεὶς τῶν υἱῶν Ισραηλ
τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ **22** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς ἀνοίξατε
τὸ σπήλαιον καὶ ἐξαγάγετε τοὺς πέντε βασιλεῖς
τούτους ἐκ τοῦ σπηλαίου **23** καὶ ἐξηγάγοσαν τοὺς
πέντε βασιλεῖς ἐκ τοῦ σπηλαίου τὸν βασιλέα
Ιερουσαλημ καὶ τὸν βασιλέα Χεβρων καὶ τὸν
βασιλέα Ιεριμουθ καὶ τὸν βασιλέα Λαχις καὶ τὸν
βασιλέα Οδολλαμ **24** καὶ ἐπεὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς
πρὸς Ἰησοῦν καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς πάντα
Ισραηλ καὶ τοὺς ἐναρχομένους τοῦ πολέμου
τοὺς συμπορευομένους αὐτῷ λέγων αὐτοῖς
προπορεύεσθε καὶ ἐπίθετε τοὺς πόδας ὑμῶν
ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν καὶ προσελθόντες
ἐπέθηκαν τοὺς πόδας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους
αὐτῶν **25** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἰησοῦς μὴ
φοβηθῆτε αὐτοὺς μηδὲ δειλιάσητε ἀνδρίζεσθε
καὶ ἰσχύετε ὅτι οὕτως ποιήσει κύριος πᾶσι τοῖς
ἐχθροῖς ὑμῶν οὓς ὑμεῖς καταπολεμεῖτε αὐτούς
26 καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ ἐκρέμασεν
αὐτοὺς ἐπὶ πέντε ξύλων καὶ ἦσαν κρεμάμενοι
ἐπὶ τῶν ξύλων ἕως ἑσπέρας **27** καὶ ἐγενήθη πρὸς
ἡλίου δυσμὰς ἐνετείλατο Ἰησοῦς καὶ καθεῖλον
αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ξύλων καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς εἰς τὸ
σπήλαιον εἰς ὃ κατεφύγοσαν ἐκεῖ καὶ ἐπεκύλισαν
λίθους ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας
28 καὶ τὴν Μακηδα ἐλάβοσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ

ἐξωλέθρευσαν πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ καὶ οὐ
κατελείφθη ἐν αὐτῇ οὐδεὶς διασεσῳσμένος καὶ
διαπεφευγώς καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Μακηδα
ὃν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Ιεριχω **29** καὶ
ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ισραηλ μετ' αὐτοῦ ἐκ
Μακηδα εἰς Λεβνα καὶ ἐπολιόρκει Λεβνα **30**
καὶ παρέδωκεν αὐτὴν κύριος εἰς χεῖρας Ισραηλ
καὶ ἔλαβον αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ
ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶν
ἐμπνέον ἐν αὐτῇ καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ
οὐδὲ εἷς διασεσῳσμένος καὶ διαπεφευγώς καὶ
ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ αὐτῆς ὃν τρόπον ἐποίησαν
τῷ βασιλεῖ Ιεριχω **31** καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ
πᾶς Ισραηλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Λεβνα εἰς Λαχις καὶ
περιεκάθισεν αὐτὴν καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν **32**
καὶ παρέδωκεν κύριος τὴν Λαχις εἰς τὰς χεῖρας
Ισραηλ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ
καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ
ἐξωλέθρευσαν αὐτήν ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν
Λεβνα **33** τότε ἀνέβη Αιλαμ βασιλεὺς Γαζερ
βοηθήσων τῇ Λαχις καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰησοῦς
ἐν στόματι ξίφους καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἕως
τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσῳσμένον καὶ
διαπεφευγότα **34** καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς
Ισραηλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Λαχις εἰς Οδολλαμ καὶ
περιεκάθισεν αὐτὴν καὶ ἐπολιόρκησεν αὐτήν **35**
καὶ παρέδωκεν αὐτὴν κύριος ἐν χειρὶ Ισραηλ καὶ
ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐφόνευσεν
αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ
ἐφόνευσαν ὃν τρόπον ἐποίησαν τῇ Λαχις **36** καὶ
ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ισραηλ μετ' αὐτοῦ εἰς
Χεβρων καὶ περιεκάθισεν αὐτήν **37** καὶ ἐπάταξεν
αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶν ἐμπνέον ὅσα
ἦν ἐν αὐτῇ οὐκ ἦν διασεσῳσμένος ὃν τρόπον
ἐποίησαν τὴν Οδολλαμ ἐξωλέθρευσαν αὐτὴν
καὶ ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ **38** καὶ ἀπέστρεψεν Ἰησοῦς
καὶ πᾶς Ισραηλ εἰς Δαβιρ καὶ περικαθίσαντες
αὐτὴν **39** ἔλαβον αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς
καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν
στόματι ξίφους καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτὴν καὶ
πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ καὶ οὐ κατέλιπον αὐτῇ
οὐδένα διασεσῳσμένον ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν
Χεβρων καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς οὕτως ἐποίησαν
τῇ Δαβιρ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς **40** καὶ ἐπάταξεν
Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τῆς ὀρεινῆς καὶ τὴν
Ναγεβ καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν Ασηδωθ καὶ τοὺς
βασιλεῖς αὐτῆς οὐ κατέλιπον αὐτῶν σεσῳσμένον
καὶ πᾶν ἐμπνέον ζωῆς ἐξωλέθρευσεν ὃν τρόπον
ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ **41** ἀπὸ Καδης
Βαρνη ἕως Γάζης πᾶσαν τὴν Γοσομ ἕως τῆς
Γαβαων **42** καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ
τὴν γῆν αὐτῶν ἐπάταξεν Ἰησοῦς εἰς ἅπαξ ὅτι
κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ συνεπολέμει τῷ Ισραηλ

11 ὡς δὲ ἤκουσεν Ιαβιν βασιλεὺς Ασωρ
ἀπέστειλεν πρὸς Ιωβαβ βασιλέα Μαρρων καὶ πρὸς
βασιλέα Συμοων καὶ πρὸς βασιλέα Αζιφ **2** καὶ πρὸς
τοὺς βασιλεῖς τοὺς κατὰ Σιδῶνα τὴν μεγάλην εἰς
τὴν ὀρεινὴν καὶ εἰς τὴν Ραβα ἀπέναντι Κενερωθ
καὶ εἰς τὸ πεδίον καὶ εἰς Ναφεδδωρ **3** καὶ εἰς
τοὺς παραλίους Χαναναίους ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ
εἰς τοὺς παραλίους Αμορραίους καὶ Ευαίους καὶ
Ιεβουσαίους καὶ Φερεζαίους τοὺς ἐν τῷ ὄρει καὶ
τοὺς Χετταίους τοὺς ὑπὸ τὴν Αερμων εἰς γῆν
Μασσηφα **4** καὶ ἐξῆλθον αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς
αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὥσπερ ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης
τῷ πλήθει καὶ ἵπποι καὶ ἅρματα πολλὰ σφόδρα

5 καὶ συνῆλθον πάντες οἱ βασιλεῖς οὗτοι καὶ
παρεγένοντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ
τοῦ ὕδατος Μαρρων πολεμῆσαι τὸν Ισραηλ 6
καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν μὴ φοβηθῇς ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν ὅτι αὔριον ταύτην τὴν ὥραν
ἐγὼ παραδίδωμι τετροπωμένους αὐτοὺς ἐναντίον
τοῦ Ισραηλ τοὺς ἵππους αὐτῶν νευροκοπήσεις καὶ
τὰ ἅρματα αὐτῶν κατακαύσεις ἐν πυρί 7 καὶ ἦλθεν
Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς ἐπ᾽ αὐτοὺς
ἐπὶ τὸ ὕδωρ Μαρρων ἐξάπινα καὶ ἐπέπεσαν ἐπ᾽
αὐτοὺς ἐν τῇ ὀρεινῇ 8 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
κύριος ὑποχειρίους Ισραηλ καὶ κόπτοντες αὐτοὺς
κατεδίωκον ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης καὶ ἕως
Μασερων καὶ ἕως τῶν πεδίων Μασσωχ κατ᾽
ἀνατολὰς καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ
καταλειφθῆναι αὐτῶν διασεσῳσμένον 9 καὶ
ἐποίησεν αὐτοῖς Ἰησοῦς ὃν τρόπον ἐνετείλατο
αὐτῷ κύριος τοὺς ἵππους αὐτῶν ἐνευροκόπησεν
καὶ τὰ ἅρματα αὐτῶν ἐνέπρησεν ἐν πυρί 10
καὶ ἀπεστράφη Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
καὶ κατελάβετο Ασωρ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς
ἦν δὲ Ασωρ τὸ πρότερον ἄρχουσα πασῶν τῶν
βασιλειῶν τούτων 11 καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἐμπνέον
ἐν αὐτῇ ἐν ξίφει καὶ ἐξωλέθρευσαν πάντας
καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ ἐμπνέον καὶ τὴν
Ασωρ ἐνέπρησαν ἐν πυρί 12 καὶ πάσας τὰς
πόλεις τῶν βασιλέων καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν
ἔλαβεν Ἰησοῦς καὶ ἀνεῖλεν αὐτοὺς ἐν στόματι
ξίφους καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτούς ὃν τρόπον
συνέταξεν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου 13 ἀλλὰ πάσας
τὰς πόλεις τὰς κεχωματισμένας οὐκ ἐνέπρησεν
Ισραηλ πλὴν Ασωρ μόνην ἐνέπρησεν Ἰησοῦς 14
καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς ἐπρονόμευσαν ἑαυτοῖς
οἱ υἱοὶ Ισραηλ αὐτοὺς δὲ πάντας ἐξωλέθρευσαν
ἐν στόματι ξίφους ἕως ἀπώλεσεν αὐτούς οὐ
κατέλιπον ἐξ αὐτῶν οὐδὲ ἓν ἐμπνέον 15 ὃν
τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ τῷ παιδὶ
αὐτοῦ καὶ Μωυσῆς ὡσαύτως ἐνετείλατο τῷ
Ἰησοῖ καὶ οὕτως ἐποίησεν Ἰησοῦς οὐ παρέβη
οὐδὲν ἀπὸ πάντων ὧν συνέταξεν αὐτῷ Μωυσῆς
16 καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τὴν ὀρεινὴν
καὶ πᾶσαν τὴν Ναγεβ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γοσομ
καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν πρὸς δυσμαῖς καὶ τὸ
ὄρος Ισραηλ καὶ τὰ ταπεινά 17 τὰ πρὸς τῷ ὄρει
ἀπὸ ὄρους Αχελ καὶ ὃ προσαναβαίνει εἰς Σηιρ καὶ
ἕως Βααλγαδ καὶ τὰ πεδία τοῦ Λιβάνου ὑπὸ τὸ
ὄρος τὸ Αερμων καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν
ἔλαβεν καὶ ἀνεῖλεν αὐτοὺς καὶ ἀπέκτεινεν 18
καὶ πλείους ἡμέρας ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς τοὺς
βασιλεῖς τούτους τὸν πόλεμον 19 καὶ οὐκ ἦν
πόλις ἣν οὐκ ἔλαβεν Ισραηλ πάντα ἐλάβοσαν ἐν
πολέμῳ 20 ὅτι διὰ κυρίου ἐγένετο κατισχῦσαι
αὐτῶν τὴν καρδίαν συναντᾶν εἰς πόλεμον πρὸς
Ισραηλ ἵνα ἐξολεθρευθῶσιν ὅπως μὴ δοθῇ αὐτοῖς
ἔλεος ἀλλ᾽ ἵνα ἐξολεθρευθῶσιν ὃν τρόπον εἶπεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν 21 καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἐξωλέθρευσεν τοὺς Ενακιμ
ἐκ τῆς ὀρεινῆς ἐκ Χεβρων καὶ ἐκ Δαβιρ καὶ ἐξ
Αναβωθ καὶ ἐκ παντὸς γένους Ισραηλ καὶ ἐκ
παντὸς ὄρους Ιουδα σὺν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ
ἐξωλέθρευσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς 22 οὐ κατελείφθη
τῶν Ενακιμ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ισραηλ ἀλλὰ πλὴν ἐν
Γάζῃ καὶ ἐν Γεθ καὶ ἐν Ασεδωθ κατελείφθη 23 καὶ
ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν καθότι ἐνετείλατο
κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Ἰησοῦς

ἐν κληρονομίᾳ Ισραηλ ἐν μερισμῷ κατὰ φυλὰς
αὐτῶν καὶ ἡ γῆ κατέπαυσεν πολεμουμένη
12 καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οὓς ἀνεῖλον
οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ κατεκληρονόμησαν τὴν γῆν
αὐτῶν πέραν τοῦ Ιορδάνου ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν
ἀπὸ φάραγγος Αρνων ἕως τοῦ ὄρους Αερμων
καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αραβα ἀπ' ἀνατολῶν 2
Σηων τὸν βασιλέα τῶν Αμορραίων ὃς κατῴκει
ἐν Εσεβων κυριεύων ἀπὸ Αροηρ ἥ ἐστιν ἐν τῇ
φάραγγι κατὰ μέρος τῆς φάραγγος καὶ τὸ ἥμισυ
τῆς Γαλααδ ἕως Ιαβοκ ὅρια υἱῶν Αμμων 3 καὶ
Αραβα ἕως τῆς θαλάσσης Χενερεθ κατ' ἀνατολὰς
καὶ ἕως τῆς θαλάσσης Αραβα θάλασσαν τῶν
ἁλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ὁδὸν τὴν κατὰ Ασιμωθ
ἀπὸ Θαιμαν τὴν ὑπὸ Ασηδωθ Φασγα 4 καὶ Ωγ
βασιλεὺς Βασαν ὑπελείφθη ἐκ τῶν γιγάντων ὁ
κατοικῶν ἐν Ασταρωθ καὶ ἐν Εδραϊν 5 ἄρχων
ἀπὸ ὄρους Αερμων καὶ ἀπὸ Σελχα καὶ πᾶσαν
τὴν Βασαν ἕως ὁρίων Γεσουρι καὶ τὴν Μαχατι
καὶ τὸ ἥμισυ Γαλααδ ὁρίων Σηων βασιλέως
Εσεβων 6 Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου καὶ οἱ υἱοὶ
Ισραηλ ἐπάταξαν αὐτούς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν
Μωυσῆς ἐν κληρονομίᾳ Ρουβην καὶ Γαδ καὶ τῷ
ἡμίσει φυλῆς Μανασση 7 καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς
τῶν Αμορραίων οὓς ἀνεῖλεν Ἰησοῦς καὶ οἱ
υἱοὶ Ισραηλ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου παρὰ
θάλασσαν Βααλγαδ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Λιβάνου
καὶ ἕως τοῦ ὄρους Χελχα ἀναβαινόντων εἰς Σηιρ
καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰησοῦς ταῖς φυλαῖς Ισραηλ
κληρονομεῖν κατὰ κλῆρον αὐτῶν 8 ἐν τῷ ὄρει
καὶ ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ἐν Αραβα καὶ ἐν Ασηδωθ
καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐν Ναγεβ τὸν Χετταῖον
καὶ τὸν Αμορραῖον καὶ τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν
Φερεζαῖον καὶ τὸν Ευαῖον καὶ τὸν Ιεβουσαῖον 9
τὸν βασιλέα Ιεριχω καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαι ἥ
ἐστιν πλησίον Βαιθηλ 10 βασιλέα Ιερουσαλημ
βασιλέα Χεβρων 11 βασιλέα Ιεριμουθ βασιλέα
Λαχις 12 βασιλέα Αιλαμ βασιλέα Γαζερ 13 βασιλέα
Δαβιρ βασιλέα Γαδερ 14 βασιλέα Ερμαθ βασιλέα
Αραθ 15 βασιλέα Λεβνα βασιλέα Οδολλαμ 16
βασιλέα Μακηδα 17 βασιλέα Ταφουγ βασιλέα
Οφερ 18 βασιλέα Αφεκ τῆς Σαρων 19 βασιλέα
Ασωρ 20 βασιλέα Συμοων βασιλέα Μαρρων
βασιλέα Αζιφ 21 βασιλέα Καδης βασιλέα Ταναχ 22
βασιλέα Μαγεδων βασιλέα Ιεκοναμ τοῦ Χερμελ
23 βασιλέα Δωρ τοῦ Ναφεδδωρ βασιλέα Γωιμ
τῆς Γαλιλαίας 24 βασιλέα Θαρσα πάντες οὗτοι
βασιλεῖς εἴκοσι ἐννέα
13 καὶ Ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκὼς τῶν
ἡμερῶν καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν σὺ
προβέβηκας τῶν ἡμερῶν καὶ ἡ γῆ ὑπολέλειπται
πολλὴ εἰς κληρονομίαν 2 καὶ αὕτη ἡ γῆ ἡ
καταλελειμμένη ὅρια Φυλιστιιμ ὁ Γεσιρι καὶ
ὁ Χαναναῖος 3 ἀπὸ τῆς ἀοικήτου τῆς κατὰ
πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως τῶν ὁρίων Ακκαρων
ἐξ εὐωνύμων τῶν Χαναναίων προσλογίζεται
ταῖς πέντε σατραπείαις τῶν Φυλιστιιμ τῷ Γαζαίῳ
καὶ τῷ Ἀζωτίῳ καὶ τῷ Ἀσκαλωνίτῃ καὶ τῷ
Γεθθαίῳ καὶ τῷ Ακκαρωνίτῃ καὶ τῷ Ευαίῳ 4
ἐκ Θαιμαν καὶ πάσῃ γῇ Χανααν ἐναντίον Γάζης
καὶ οἱ Σιδώνιοι ἕως Αφεκ ἕως τῶν ὁρίων τῶν
Αμορραίων 5 καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γαβλι Φυλιστιιμ
καὶ πάντα τὸν Λίβανον ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου
ἀπὸ Γαλγαλ ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Αερμων ἕως τῆς
εἰσόδου Εμαθ 6 πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν ὀρεινὴν ἀπὸ
τοῦ Λιβάνου ἕως τῆς Μασερεφωθμαιμ πάντας

τοὺς Σιδωνίους ἐγὼ αὐτοὺς ἐξολεθρεύσω ἀπὸ
προσώπου Ισραηλ ἀλλὰ διάδος αὐτὴν ἐν κλήρῳ
τῷ Ισραηλ ὃν τρόπον σοι ἐνετειλάμην **7** καὶ νῦν
μέρισον τὴν γῆν ταύτην ἐν κληρονομίᾳ ταῖς
ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση ἀπὸ
τοῦ Ιορδάνου ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης
κατὰ δυσμὰς ἡλίου δώσεις αὐτήν ἡ θάλασσα
ἡ μεγάλη ὁριεῖ **8** ταῖς δὲ δύο φυλαῖς καὶ τῷ
ἡμίσει φυλῆς Μανασση τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ
ἔδωκεν Μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου κατ᾽
ἀνατολὰς ἡλίου δέδωκεν αὐτὴν Μωυσῆς ὁ παῖς
κυρίου **9** ἀπὸ Αροηρ ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χείλους
χειμάρρου Αρνων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἐν μέσῳ τῆς
φάραγγος καὶ πᾶσαν τὴν Μισωρ ἀπὸ Μαιδαβα
ἕως Δαιβαν **10** πάσας τὰς πόλεις Σηων βασιλέως
Αμορραίων ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Εσεβων ἕως τῶν
ὁρίων υἱῶν Αμμων **11** καὶ τὴν Γαλααδίτιδα καὶ
τὰ ὅρια Γεσιρι καὶ τοῦ Μαχατι πᾶν ὄρος Αερμων
καὶ πᾶσαν τὴν Βασανῖτιν ἕως Σελχα **12** πᾶσαν τὴν
βασιλείαν Ωγ ἐν τῇ Βασανίτιδι ὃς ἐβασίλευσεν
ἐν Ασταρωθ καὶ ἐν Εδραϊν οὗτος κατελείφθη
ἀπὸ τῶν γιγάντων καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Μωυσῆς
καὶ ἐξωλέθρευσεν **13** καὶ οὐκ ἐξωλέθρευσαν οἱ
υἱοὶ Ισραηλ τὸν Γεσιρι καὶ τὸν Μαχατι καὶ τὸν
Χαναναῖον καὶ κατῴκει βασιλεὺς Γεσιρι καὶ ὁ
Μαχατι ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ἕως τῆς σήμερον
ἡμέρας **14** πλὴν τῆς φυλῆς Λευι οὐκ ἐδόθη
κληρονομία κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ οὗτος αὐτῶν
κληρονομία καθὰ εἶπεν αὐτοῖς κύριος καὶ οὗτος
ὁ καταμερισμός ὃν κατεμέρισεν Μωυσῆς τοῖς
υἱοῖς Ισραηλ ἐν Αραβωθ Μωαβ ἐν τῷ πέραν τοῦ
Ιορδάνου κατὰ Ιεριχω **15** καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς
τῇ φυλῇ Ρουβην κατὰ δήμους αὐτῶν **16** καὶ
ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ Αροηρ ἥ ἐστιν κατὰ
πρόσωπον φάραγγος Αρνων καὶ ἡ πόλις ἡ ἐν τῇ
φάραγγι Αρνων καὶ πᾶσαν τὴν Μισωρ **17** ἕως
Εσεβων καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς οὔσας ἐν τῇ
Μισωρ καὶ Δαιβων καὶ Βαμωθβααλ καὶ οἴκου
Βεελμων **18** καὶ Ιασσα καὶ Κεδημωθ καὶ Μεφααθ
19 καὶ Καριαθαιμ καὶ Σεβαμα καὶ Σεραδα καὶ
Σιωρ ἐν τῷ ὄρει Εμακ **20** καὶ Βαιθφογωρ καὶ
Ασηδωθ Φασγα καὶ Βαιθασιμωθ **21** καὶ πάσας τὰς
πόλεις τοῦ Μισωρ καὶ πᾶσαν τὴν βασιλείαν τοῦ
Σηων βασιλέως τῶν Αμορραίων ὃν ἐπάταξεν
Μωυσῆς αὐτὸν καὶ τοὺς ἡγουμένους Μαδιαμ
καὶ τὸν Ευι καὶ τὸν Ροκομ καὶ τὸν Σουρ καὶ τὸν
Ουρ καὶ τὸν Ροβε ἄρχοντας παρὰ Σηων καὶ τοὺς
κατοικοῦντας τὴν γῆν **22** καὶ τὸν Βαλααμ τὸν
τοῦ Βεωρ τὸν μάντιν ἀπέκτειναν ἐν τῇ ῥοπῇ
23 ἐγένετο δὲ τὰ ὅρια Ρουβην Ιορδάνης ὅριον
αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Ρουβην κατὰ δήμους
αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν
24 ἔδωκεν δὲ Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γαδ κατὰ δήμους
αὐτῶν **25** καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐτῶν Ιαζηρ πᾶσαι
αἱ πόλεις Γαλααδ καὶ τὸ ἥμισυ γῆς υἱῶν Αμμων
ἕως Αροηρ ἥ ἐστιν κατὰ πρόσωπον Ραββα **26**
καὶ ἀπὸ Εσεβων ἕως Ραμωθ κατὰ τὴν Μασσηφα
καὶ Βοτανιν καὶ Μααναιν ἕως τῶν ὁρίων Δαβιρ
27 καὶ ἐν Εμεκ Βαιθαραμ καὶ Βαιθαναβρα καὶ
Σοκχωθα καὶ Σαφαν καὶ τὴν λοιπὴν βασιλείαν
Σηων βασιλέως Εσεβων καὶ ὁ Ιορδάνης ὁριεῖ
ἕως μέρους τῆς θαλάσσης Χενερεθ πέραν τοῦ
Ιορδάνου ἀπ᾽ ἀνατολῶν **28** αὕτη ἡ κληρονομία
υἱῶν Γαδ κατὰ δήμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν
καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν **29** καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς
τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση κατὰ δήμους αὐτῶν

30 καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ Μααναιμ καὶ
πᾶσα βασιλεία Βασανι καὶ πᾶσα βασιλεία Ωγ
βασιλέως Βασαν καὶ πάσας τὰς κώμας Ιαϊρ αἵ
εἰσιν ἐν τῇ Βασανίτιδι ἑξήκοντα πόλεις 31 καὶ τὸ
ἥμισυ τῆς Γαλααδ καὶ ἐν Ασταρωθ καὶ ἐν Εδραϊν
πόλεις βασιλείας Ωγ ἐν Βασανίτιδι καὶ ἐδόθησαν
τοῖς υἱοῖς Μαχιρ υἱοῦ Μανασση καὶ τοῖς ἡμίσεσιν
υἱοῖς Μαχιρ υἱοῦ Μανασση κατὰ δήμους αὐτῶν
32 οὗτοι οὓς κατεκληρονόμησεν Μωυσῆς πέραν
τοῦ Ιορδάνου ἐν Αραβωθ Μωαβ ἐν τῷ πέραν τοῦ
Ιορδάνου κατὰ Ιεριχω ἀπὸ ἀνατολῶν

14 καὶ οὗτοι οἱ κατακληρονομήσαντες υἱῶν
Ισραηλ ἐν τῇ γῇ Χανααν οἷς κατεκληρονόμησεν
αὐτοῖς Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη
καὶ οἱ ἄρχοντες πατριῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ισραηλ
2 κατὰ κλήρους ἐκληρονόμησαν ὃν τρόπον
ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Ἰησοῦ ταῖς ἐννέα
φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς 3 ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ
Ιορδάνου καὶ τοῖς Λευίταις οὐκ ἔδωκεν κλῆρον
ἐν αὐτοῖς 4 ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ιωσηφ δύο φυλαί
Μανασση καὶ Εφραιμ καὶ οὐκ ἐδόθη μερὶς ἐν τῇ
γῇ τοῖς Λευίταις ἀλλ’ ἢ πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῶν τοῖς κτήνεσιν καὶ τὰ κτήνη
αὐτῶν 5 ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ
οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ ἐμέρισαν
τὴν γῆν 6 καὶ προσήλθοσαν οἱ υἱοὶ Ιουδα πρὸς
Ἰησοῦν ἐν Γαλγαλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Χαλεβ
ὁ τοῦ Ιεφοννη ὁ Κενεζαῖος σὺ ἐπίστῃ τὸ ῥῆμα
ὃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἄνθρωπον
τοῦ θεοῦ περὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ ἐν Καδης Βαρνη 7
τεσσαράκοντα γὰρ ἐτῶν ἤμην ὅτε ἀπέστειλέν
με Μωυσῆς ὁ παῖς τοῦ θεοῦ ἐκ Καδης Βαρνη
κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν καὶ ἀπεκρίθην αὐτῷ
λόγον κατὰ τὸν νοῦν αὐτοῦ 8 οἱ δὲ ἀδελφοί μου
οἱ ἀναβάντες μετ’ ἐμοῦ μετέστησαν τὴν καρδίαν
τοῦ λαοῦ ἐγὼ δὲ προσετέθην ἐπακολουθῆσαι
κυρίῳ τῷ θεῷ μου 9 καὶ ὤμοσεν Μωυσῆς ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγων ἡ γῆ ἐφ’ ἣν ἐπέβης σοὶ
ἔσται ἐν κλήρῳ καὶ τοῖς τέκνοις σου εἰς τὸν
αἰῶνα ὅτι προσετέθης ἐπακολουθῆσαι ὀπίσω
κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν 10 καὶ νῦν διέθρεψέν με
κύριος ὃν τρόπον εἶπεν τοῦτο τεσσαρακοστὸν καὶ
πέμπτον ἔτος ἀφ’ οὗ ἐλάλησεν κύριος τὸ ῥῆμα
τοῦτο πρὸς Μωυσῆν καὶ ἐπορεύθη Ισραηλ ἐν τῇ
ἐρήμῳ καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ σήμερον ὀγδοήκοντα
καὶ πέντε ἐτῶν 11 ἔτι εἰμὶ σήμερον ἰσχύων ὡσεὶ
ὅτε ἀπέστειλέν με Μωυσῆς ὡσαύτως ἰσχύω νῦν
ἐξελθεῖν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸν πόλεμον 12 καὶ
νῦν αἰτοῦμαί σε τὸ ὄρος τοῦτο καθὰ εἶπεν κύριος
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι σὺ ἀκήκοας τὸ ῥῆμα τοῦτο τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ νυνὶ δὲ οἱ Ενακιμ ἐκεῖ εἰσιν πόλεις
ὀχυραὶ καὶ μεγάλαι ἐὰν οὖν κύριος μετ’ ἐμοῦ ᾖ
ἐξολεθρεύσω αὐτούς ὃν τρόπον εἶπέν μοι κύριος
13 καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν Ἰησοῦς καὶ ἔδωκεν τὴν
Χεβρων τῷ Χαλεβ υἱῷ Ιεφοννη υἱοῦ Κενεζ ἐν
κλήρῳ 14 διὰ τοῦτο ἐγενήθη ἡ Χεβρων τῷ Χαλεβ
τῷ τοῦ Ιεφοννη τοῦ Κενεζαίου ἐν κλήρῳ ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης διὰ τὸ αὐτὸν ἐπακολουθῆσαι
τῷ προστάγματι κυρίου θεοῦ Ισραηλ 15 τὸ δὲ
ὄνομα τῆς Χεβρων ἦν τὸ πρότερον πόλις Αρβοκ
μητρόπολις τῶν Ενακιμ αὕτη καὶ ἡ γῆ ἐκόπασεν
τοῦ πολέμου

15 καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια φυλῆς Ιουδα κατὰ
δήμους αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς Ιδουμαίας
ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιν ἕως Καδης πρὸς λίβα 2
καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ λιβὸς ἕως

μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἁλυκῆς ἀπὸ τῆς λοφιᾶς
τῆς φερούσης ἐπὶ λίβα **3** καὶ διαπορεύεται
ἀπέναντι τῆς προσαναβάσεως Ακραβιν καὶ
ἐκπεριπορεύεται Σεννα καὶ ἀναβαίνει ἀπὸ λιβὸς
ἐπὶ Καδης Βαρνη καὶ ἐκπορεύεται Ασωρων καὶ
προσαναβαίνει εἰς Αδδαρα καὶ περιπορεύεται
τὴν κατὰ δυσμὰς Καδης **4** καὶ πορεύεται ἐπὶ
Ασεμωνα καὶ διεκβαλεῖ ἕως φάραγγος Αἰγύπτου
καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ἐπὶ τὴν
θάλασσαν τοῦτό ἐστιν αὐτῶν ὅρια ἀπὸ λιβός
5 καὶ τὰ ὅρια ἀπὸ ἀνατολῶν πᾶσα ἡ θάλασσα
ἡ ἁλυκὴ ἕως τοῦ Ιορδάνου καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν
ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀπὸ τῆς λοφιᾶς τῆς θαλάσσης
καὶ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Ιορδάνου **6** ἐπιβαίνει τὰ
ὅρια ἐπὶ Βαιθαγλα καὶ παραπορεύεται ἀπὸ βορρᾶ
ἐπὶ Βαιθαραβα καὶ προσαναβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ
λίθον Βαιων υἱοῦ Ρουβην **7** καὶ προσαναβαίνει
τὰ ὅρια ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς φάραγγος Αχωρ
καὶ καταβαίνει ἐπὶ Γαλγαλ ἥ ἐστιν ἀπέναντι
τῆς προσβάσεως Αδδαμιν ἥ ἐστιν κατὰ λίβα τῇ
φάραγγι καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ τὸ ὕδωρ πηγῆς ἡλίου
καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος πηγὴ Ρωγηλ **8** καὶ
ἀναβαίνει τὰ ὅρια εἰς φάραγγα Ονομ ἐπὶ νώτου
Ιεβους ἀπὸ λιβός αὕτη ἐστὶν Ιερουσαλημ καὶ
διεκβάλλει τὰ ὅρια ἐπὶ κορυφὴν ὄρους ἥ ἐστιν
κατὰ πρόσωπον φάραγγος Ονομ πρὸς θαλάσσης
ἥ ἐστιν ἐκ μέρους γῆς Ραφαϊν ἐπὶ βορρᾶ **9** καὶ
διεκβάλλει τὸ ὅριον ἀπὸ κορυφῆς τοῦ ὄρους
ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθω καὶ διεκβάλλει εἰς
τὸ ὄρος Εφρων καὶ ἐξάξει τὸ ὅριον εἰς Βααλ
αὕτη ἐστὶν πόλις Ιαριμ **10** καὶ περιελεύσεται
ὅριον ἀπὸ Βααλ ἐπὶ θάλασσαν καὶ παρελεύσεται
εἰς ὄρος Ασσαρες ἐπὶ νώτου πόλιν Ιαριμ ἀπὸ
βορρᾶ αὕτη ἐστὶν Χασλων καὶ καταβήσεται ἐπὶ
Πόλιν ἡλίου καὶ παρελεύσεται ἐπὶ λίβα **11** καὶ
διεκβαλεῖ τὸ ὅριον κατὰ νώτου Ακκαρων ἐπὶ
βορρᾶν καὶ διεκβαλεῖ τὰ ὅρια εἰς Σακχαρωνα
καὶ παρελεύσεται ὄρος τῆς Βαλα καὶ διεκβαλεῖ
ἐπὶ Ιαβνηλ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ἐπὶ
θάλασσαν **12** καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης
ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὁριεῖ ταῦτα τὰ ὅρια υἱῶν
Ιουδα κύκλῳ κατὰ δήμους αὐτῶν **13** καὶ τῷ
Χαλεβ υἱῷ Ιεφοννη ἔδωκεν μερίδα ἐν μέσῳ υἱῶν
Ιουδα διὰ προστάγματος τοῦ θεοῦ καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ Ἰησοῦς τὴν πόλιν Αρβοκ μητρόπολιν Ενακ
αὕτη ἐστὶν Χεβρων **14** καὶ ἐξωλέθρευσεν ἐκεῖθεν
Χαλεβ υἱὸς Ιεφοννη τοὺς τρεῖς υἱοὺς Ενακ τὸν
Σουσι καὶ τὸν Θολμι καὶ τὸν Αχιμα **15** καὶ ἀνέβη
ἐκεῖθεν Χαλεβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Δαβιρ τὸ δὲ
ὄνομα Δαβιρ ἦν τὸ πρότερον Πόλις γραμμάτων
16 καὶ εἶπεν Χαλεβ ὃς ἐὰν λάβῃ καὶ ἐκκόψῃ τὴν
Πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ κυριεύσῃ αὐτῆς δώσω
αὐτῷ τὴν Αχσαν θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα **17**
καὶ ἔλαβεν αὐτὴν Γοθονιηλ υἱὸς Κενεζ ἀδελφὸς
Χαλεβ ὁ νεώτερος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Αχσαν
θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα **18** καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὴν καὶ συνεβουλεύσατο
αὐτῷ λέγουσα αἰτήσομαι τὸν πατέρα μου ἀγρόν
καὶ ἐβόησεν ἐκ τοῦ ὄνου καὶ εἶπεν αὐτῇ Χαλεβ τί
ἐστίν σοι **19** καὶ εἶπεν αὐτῷ δός μοι εὐλογίαν ὅτι
εἰς γῆν Ναγεβ δέδωκάς με δός μοι τὴν Γολαθμαιν
καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χαλεβ τὴν Γολαθμαιν τὴν
ἄνω καὶ τὴν Γολαθμαιν τὴν κάτω **20** αὕτη ἡ
κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ιουδα **21** ἐγενήθησαν δὲ
αἱ πόλεις αὐτῶν πόλις πρώτη φυλῆς υἱῶν Ιουδα
ἐφ’ ὁρίων Εδωμ ἐπὶ τῆς ἐρήμου Καιβαισελεηλ

καὶ Αρα καὶ Ασωρ 22 καὶ Ικαμ καὶ Ρεγμα καὶ
Αρουηλ 23 καὶ Καδης καὶ Ασοριωναιν 24 καὶ
Μαιναμ καὶ Βαλμαιναν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 25
καὶ αἱ πόλεις Ασερων αὕτη Ασωρ 26 καὶ Σην καὶ
Σαλμαα καὶ Μωλαδα 27 καὶ Σερι καὶ Βαιφαλαδ
28 καὶ Χολασεωλα καὶ Βηρσαβεε καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν 29 Βαλα καὶ Βακωκ
καὶ Ασομ 30 καὶ Ελβωυδαδ καὶ Βαιθηλ καὶ Ερμα
31 καὶ Σεκελακ καὶ Μαχαριμ καὶ Σεθενναк 32 καὶ
Λαβως καὶ Σαλη καὶ Ερωμωθ πόλεις κθ# καὶ αἱ
κῶμαι αὐτῶν 33 ἐν τῇ πεδινῇ Ασταωλ καὶ Ραα
καὶ Ασσα 34 καὶ Ραμεν καὶ Τανω καὶ Ιλουθωθ
καὶ Μαιανι 35 καὶ Ιερμουθ καὶ Οδολλαμ καὶ
Μεμβρα καὶ Σαωχω καὶ Αζηκα 36 καὶ Σακαριμ
καὶ Γαδηρα καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς πόλεις δέκα
τέσσαρες καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 37 Σεννα καὶ
Αδασαν καὶ Μαγαδαγαδ 38 καὶ Δαλαλ καὶ Μασφα
καὶ Ιακαρεηλ 39 καὶ Λαχης καὶ Βασηδωθ καὶ
Ιδεαδαλεα 40 καὶ Χαβρα καὶ Μαχες καὶ Μααχως
41 καὶ Γεδδωρ καὶ Βαγαδιηλ καὶ Νωμαν καὶ
Μακηδαν πόλεις δεκαὲξ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν
42 Λεμνα καὶ Ιθακ 43 καὶ Ανωχ καὶ Ιανα καὶ
Νασιβ 44 καὶ Κεϊλαμ καὶ Ακιεζι καὶ Κεζιβ καὶ
Βαθησαρ καὶ Αιλων πόλεις δέκα καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῶν 45 Ακκαρων καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ
ἐπαύλεις αὐτῶν 46 ἀπὸ Ακκαρων Γεμνα καὶ
πᾶσαι ὅσαι εἰσὶν πλησίον Ασηδωθ καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῶν 47 Ασιεδωθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ
ἐπαύλεις αὐτῆς Γάζα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ
ἐπαύλεις αὐτῆς ἕως τοῦ χειμάρρου Αἰγύπτου
καὶ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη διορίζει 48 καὶ ἐν τῇ
ὀρεινῇ Σαμιρ καὶ Ιεθερ καὶ Σωχα 49 καὶ Ρεννα
καὶ Πόλις γραμμάτων αὕτη Δαβιρ 50 καὶ Ανων
καὶ Εσκαιμαν καὶ Αισαμ 51 καὶ Γοσομ καὶ Χαλου
καὶ Χαννα πόλεις ἕνδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν
52 Αιρεμ καὶ Ρεμνα καὶ Σομα 53 καὶ Ιεμαϊν καὶ
Βαιθαχου καὶ Φακουα 54 καὶ Ευμα καὶ πόλις
Αρβοκ αὕτη ἐστὶν Χεβρων καὶ Σωρθ πόλεις ἐννέα
καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν 55 Μαωρ καὶ Χερμελ
καὶ Οζιβ καὶ Ιταν 56 καὶ Ιαριηλ καὶ Ιαρικαμ καὶ
Ζακαναϊμ 57 καὶ Γαβαα καὶ Θαμναθα πόλεις
ἐννέα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 58 Αλουα καὶ Βαιθσουρ
καὶ Γεδδων 59 καὶ Μαγαρωθ καὶ Βαιθαναμ καὶ
Θεκουμ πόλεις ἓξ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν Θεκω
καὶ Εφραθα αὕτη ἐστὶν Βαιθλεεμ καὶ Φαγωρ
καὶ Αιταν καὶ Κουλον καὶ Ταταμ καὶ Εωβης καὶ
Καρεμ καὶ Γαλεμ καὶ Θεθηρ καὶ Μανοχω πόλεις
ἕνδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 60 Καριαθβααλ αὕτη
ἡ πόλις Ιαριμ καὶ Σωθηβα πόλεις δύο καὶ αἱ
ἐπαύλεις αὐτῶν 61 καὶ Βαδδαργις καὶ Θαραβααμ
καὶ Αινων καὶ Αιχιοζα 62 καὶ Ναφλαζων καὶ αἱ
πόλεις Σαδωμ καὶ Ανκαδης πόλεις ἑπτὰ καὶ αἱ
κῶμαι αὐτῶν 63 καὶ ὁ Ιεβουσαῖος κατῴκει ἐν
Ιερουσαλημ καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν οἱ υἱοὶ Ιουδα
ἀπολέσαι αὐτούς καὶ κατῴκησαν οἱ Ιεβουσαῖοι
ἐν Ιερουσαλημ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης

16 καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια υἱῶν Ιωσηφ ἀπὸ τοῦ
Ιορδάνου τοῦ κατὰ Ιεριχω ἀπ᾽ ἀνατολῶν καὶ
ἀναβήσεται ἀπὸ Ιεριχω εἰς τὴν ὀρεινὴν τὴν
ἔρημον εἰς Βαιθηλ Λουζα 2 καὶ ἐξελεύσεται
εἰς Βαιθηλ καὶ παρελεύσεται ἐπὶ τὰ ὅρια τοῦ
Χαταρωθι 3 καὶ διελεύσεται ἐπὶ τὴν θάλασσαν
ἐπὶ τὰ ὅρια Απταλιμ ἕως τῶν ὁρίων Βαιθωρων
τὴν κάτω καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ τὴν
θάλασσαν 4 καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Ιωσηφ
Εφραιμ καὶ Μανασση 5 καὶ ἐγενήθη ὅρια υἱῶν

Εφραιμ κατὰ δήμους αὐτῶν καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια
τῆς κληρονομίας αὐτῶν ἀπὸ ἀνατολῶν Αταρωθ
καὶ Εροκ ἕως Βαιθωρων τὴν ἄνω καὶ Γαζαρα
6 καὶ διελεύσεται τὰ ὅρια ἐπὶ τὴν θάλασσαν
εἰς Ικασμων ἀπὸ βορρᾶ Θερμα περιελεύσεται
ἐπὶ ἀνατολὰς εἰς Θηνασα καὶ Σελλησα καὶ
παρελεύσεται ἀπ᾽ ἀνατολῶν εἰς Ιανωκα **7** καὶ
εἰς Μαχω καὶ Αταρωθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν
καὶ ἐλεύσεται ἐπὶ Ιεριχω καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ τὸν
Ιορδάνην **8** καὶ ἀπὸ Ταφου πορεύσεται τὰ ὅρια
ἐπὶ θάλασσαν ἐπὶ Χελκανα καὶ ἔσται ἡ διέξοδος
αὐτῶν ἐπὶ θάλασσαν αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς
Εφραιμ κατὰ δήμους αὐτῶν **9** καὶ αἱ πόλεις αἱ
ἀφορισθεῖσαι τοῖς υἱοῖς Εφραιμ ἀνὰ μέσον τῆς
κληρονομίας υἱῶν Μανασση πᾶσαι αἱ πόλεις
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν **10** καὶ οὐκ ἀπώλεσεν
Εφραιμ τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζερ
καὶ κατῴκει ὁ Χαναναῖος ἐν τῷ Εφραιμ ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης ἕως ἀνέβη Φαραω βασιλεὺς
Αἰγύπτου καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν
ἐν πυρί καὶ τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Φερεζαίους
καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Γαζερ ἐξεκέντησαν
καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Φαραω ἐν φερνῇ τῇ θυγατρὶ
αὐτοῦ

17 καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια φυλῆς υἱῶν Μανασση
ὅτι οὗτος πρωτότοκος τῷ Ιωσηφ τῷ Μαχιρ
πρωτοτόκῳ Μανασση πατρὶ Γαλααδ ἀνὴρ γὰρ
πολεμιστὴς ἦν ἐν τῇ Γαλααδίτιδι καὶ ἐν τῇ
Βασανίτιδι **2** καὶ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασση
τοῖς λοιποῖς κατὰ δήμους αὐτῶν τοῖς υἱοῖς Ιεζερ
καὶ τοῖς υἱοῖς Κελεζ καὶ τοῖς υἱοῖς Ιεζιηλ καὶ
τοῖς υἱοῖς Συχεμ καὶ τοῖς υἱοῖς Συμαριμ καὶ τοῖς
υἱοῖς Οφερ οὗτοι οἱ ἄρσενες κατὰ δήμους αὐτῶν
3 καὶ τῷ Σαλπααδ υἱῷ Οφερ οὐκ ἦσαν αὐτῷ
υἱοὶ ἀλλ᾽ ἢ θυγατέρες καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα
τῶν θυγατέρων Σαλπααδ Μααλα καὶ Νουα καὶ
Εγλα καὶ Μελχα καὶ Θερσα **4** καὶ ἔστησαν
ἐναντίον Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐναντίον
Ἰησοῦ καὶ ἐναντίον τῶν ἀρχόντων λέγουσαι ὁ
θεὸς ἐνετείλατο διὰ χειρὸς Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν
κληρονομίαν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ
ἐδόθη αὐταῖς διὰ προστάγματος κυρίου κλῆρος
ἐν τοῖς ἀδελφοῖς τοῦ πατρὸς αὐτῶν **5** καὶ ἔπεσεν
ὁ σχοινισμὸς αὐτῶν ἀπὸ Ανασσα καὶ πεδίον
Λαβεκ ἐκ τῆς Γαλααδ ἥ ἐστιν πέραν τοῦ Ιορδάνου
6 ὅτι θυγατέρες υἱῶν Μανασση ἐκληρονόμησαν
κλῆρον ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἡ δὲ
γῆ Γαλααδ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασση τοῖς
καταλελειμμένοις **7** καὶ ἐγενήθη ὅρια υἱῶν
Μανασση Δηλαναθ ἥ ἐστιν κατὰ πρόσωπον υἱῶν
Αναθ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὰ ὅρια ἐπὶ Ιαμιν καὶ
Ιασσιβ ἐπὶ πηγὴν Θαφθωθ **8** τῷ Μανασση ἔσται
καὶ Θαφεθ ἐπὶ τῶν ὁρίων Μανασση τοῖς υἱοῖς
Εφραιμ **9** καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ φάραγγα
Καρανα ἐπὶ λίβα κατὰ φάραγγα Ιαριηλ τερέμινθος
τῷ Εφραιμ ἀνὰ μέσον πόλεως Μανασση καὶ ὅρια
Μανασση ἐπὶ τὸν βορρᾶν εἰς τὸν χειμάρρουν καὶ
ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος θάλασσα **10** ἀπὸ λιβὸς
τῷ Εφραιμ καὶ ἐπὶ βορρᾶν Μανασση καὶ ἔσται ἡ
θάλασσα ὅρια αὐτοῖς καὶ ἐπὶ Ασηρ συνάψουσιν
ἐπὶ βορρᾶν καὶ τῷ Ισσαχαρ ἀπ᾽ ἀνατολῶν **11** καὶ
ἔσται Μανασση ἐν Ισσαχαρ καὶ ἐν Ασηρ Βαιθσαν
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δωρ
καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τοὺς κατοικοῦντας
Μαγεδδω καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὸ τρίτον
τῆς Ναφετα καὶ τὰς κώμας αὐτῆς **12** καὶ οὐκ

ἠδυνάσθησαν οἱ υἱοὶ Μανασση ἐξολεθρεῦσαι
τὰς πόλεις ταύτας καὶ ἤρχετο ὁ Χαναναῖος
κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ 13 καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπεὶ
κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ ἐποίησαν τοὺς
Χαναναίους ὑπηκόους ἐξολεθρεῦσαι δὲ αὐτοὺς
οὐκ ἐξωλέθρευσαν 14 ἀντεῖπαν δὲ οἱ υἱοὶ Ιωσηφ
τῷ Ἰησοῦ λέγοντες διὰ τί ἐκληρονόμησας ἡμᾶς
κλῆρον ἕνα καὶ σχοίνισμα ἕν ἐγὼ δὲ λαὸς πολύς
εἰμι καὶ ὁ θεὸς εὐλόγησέν με 15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς
Ἰησοῦς εἰ λαὸς πολὺς εἶ ἀνάβηθι εἰς τὸν δρυμὸν
καὶ ἐκκάθαρον σεαυτῷ εἰ στενοχωρεῖ σε τὸ ὄρος
τὸ Εφραιμ 16 καὶ εἶπαν οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν τὸ ὄρος
τὸ Εφραιμ καὶ ἵππος ἐπίλεκτος καὶ σίδηρος τῷ
Χαναναίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν αὐτῷ ἐν Βαιθσαν
καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῆς ἐν τῇ κοιλάδι Ιεζραελ
17 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ιωσηφ εἰ λαὸς
πολὺς εἶ καὶ ἰσχὺν μεγάλην ἔχεις οὐκ ἔσται σοι
κλῆρος εἷς 18 ὁ γὰρ δρυμὸς ἔσται σοι ὅτι δρυμός
ἐστιν καὶ ἐκκαθαριεῖς αὐτὸν καὶ ἔσται σοι καὶ
ὅταν ἐξολεθρεύσῃς τὸν Χαναναῖον ὅτι ἵππος
ἐπίλεκτός ἐστιν αὐτῷ σὺ γὰρ ὑπερισχύεις αὐτοῦ

18 καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν
Ισραηλ εἰς Σηλω καὶ ἔπηξαν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ γῆ ἐκρατήθη ὑπ᾽ αὐτῶν
2 καὶ κατελείφθησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ οἳ οὐκ
ἐκληρονόμησαν ἑπτὰ φυλαί 3 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς
τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ἕως τίνος ἐκλυθήσεσθε
κληρονομῆσαι τὴν γῆν ἣν ἔδωκεν κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν 4 δότε ἐξ ὑμῶν τρεῖς ἄνδρας ἐκ
φυλῆς καὶ ἀναστάντες διελθέτωσαν τὴν γῆν
καὶ διαγραψάτωσαν αὐτὴν ἐναντίον μου καθὰ
δεήσει διελεῖν αὐτήν καὶ ἤλθοσαν πρὸς αὐτόν 5
καὶ διεῖλεν αὐτοῖς ἑπτὰ μερίδας Ιουδας στήσεται
αὐτοῖς ὅριον ἀπὸ λιβός καὶ οἱ υἱοὶ Ιωσηφ
στήσονται αὐτοῖς ἀπὸ βορρᾶ 6 ὑμεῖς δὲ μερίσατε
τὴν γῆν ἑπτὰ μερίδας καὶ ἐνέγκατε πρός με
ὧδε καὶ ἐξοίσω ὑμῖν κλῆρον ἔναντι κυρίου
τοῦ θεοῦ ἡμῶν 7 οὐ γάρ ἐστιν μερὶς τοῖς
υἱοῖς Λευι ἐν ὑμῖν ἱερατεία γὰρ κυρίου μερὶς
αὐτοῦ καὶ Γαδ καὶ Ρουβην καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς
Μανασση ἐλάβοσαν τὴν κληρονομίαν αὐτῶν
πέραν τοῦ Ιορδάνου ἐπ᾽ ἀνατολάς ἣν ἔδωκεν
αὐτοῖς Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου 8 καὶ ἀναστάντες
οἱ ἄνδρες ἐπορεύθησαν καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς
τοῖς ἀνδράσιν τοῖς πορευομένοις χωροβατῆσαι
τὴν γῆν λέγων πορεύεσθε καὶ χωροβατήσατε
τὴν γῆν καὶ παραγενήθητε πρός με καὶ ὧδε
ἐξοίσω ὑμῖν κλῆρον ἔναντι κυρίου ἐν Σηλω 9
καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐχωροβάτησαν τὴν γῆν καὶ
εἴδοσαν αὐτὴν καὶ ἔγραψαν αὐτὴν κατὰ πόλεις
αὐτῆς ἑπτὰ μερίδας εἰς βιβλίον καὶ ἤνεγκαν
πρὸς Ἰησοῦν 10 καὶ ἐνέβαλεν αὐτοῖς Ἰησοῦς
κλῆρον ἐν Σηλω ἔναντι κυρίου 11 καὶ ἐξῆλθεν
ὁ κλῆρος φυλῆς Βενιαμιν πρῶτος κατὰ δήμους
αὐτῶν καὶ ἐξῆλθεν ὅρια τοῦ κλήρου αὐτῶν ἀνὰ
μέσον Ιουδα καὶ ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν Ιωσηφ
12 καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ
τοῦ Ιορδάνου προσαναβήσεται τὰ ὅρια κατὰ
νώτου Ιεριχω ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ
τὸ ὄρος ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ
διέξοδος ἡ Μαδβαρῖτις Βαιθων 13 καὶ διελεύσεται
ἐκεῖθεν τὰ ὅρια Λουζα ἐπὶ νώτου Λουζα ἀπὸ
λιβός αὕτη ἐστὶν Βαιθηλ καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια
Μααταρωθορεχ ἐπὶ τὴν ὀρεινήν ἥ ἐστιν πρὸς
λίβα Βαιθωρων ἡ κάτω 14 καὶ διελεύσεται τὰ
ὅρια καὶ περιελεύσεται ἐπὶ τὸ μέρος τὸ βλέπον

παρὰ θάλασσαν ἀπὸ λιβὸς ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐπὶ
πρόσωπον Βαιθωρων λίβα καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ
διέξοδος εἰς Καριαθβααλ αὕτη ἐστὶν Καριαθιαριν
πόλις υἱῶν Ιουδα τοῦτό ἐστιν τὸ μέρος τὸ πρὸς
θάλασσαν **15** καὶ μέρος τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους
Καριαθβααλ καὶ διελεύσεται ὅρια εἰς Γασιν ἐπὶ
πηγὴν ὕδατος Ναφθω **16** καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια
ἐπὶ μέρους τοῦ ὄρους ὅ ἐστιν κατὰ πρόσωπον
νάπης Ονναμ ὅ ἐστιν ἐκ μέρους Εμεκραφαϊν
ἀπὸ βορρᾶ καὶ καταβήσεται Γαιεννα ἐπὶ νώτου
Ιεβουσαι ἀπὸ λιβὸς καὶ καταβήσεται ἐπὶ πηγὴν
Ρωγηλ **17** καὶ διελεύσεται ἐπὶ πηγὴν Βαιθσαμυς
καὶ παρελεύσεται ἐπὶ Γαλιλωθ ἥ ἐστιν ἀπέναντι
πρὸς ἀνάβασιν Αιθαμιν καὶ καταβήσεται ἐπὶ λίθον
Βαιων υἱῶν Ρουβην **18** καὶ διελεύσεται κατὰ
νώτου Βαιθαραβα ἀπὸ βορρᾶ καὶ καταβήσεται
19 ἐπὶ τὰ ὅρια ἐπὶ νώτου Βαιθαγλα ἀπὸ βορρᾶ
καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ἐπὶ λοφιὰν τῆς
θαλάσσης τῶν ἁλῶν ἐπὶ βορρᾶν εἰς μέρος τοῦ
Ιορδάνου ἀπὸ λιβός ταῦτα τὰ ὅριά ἐστιν ἀπὸ λιβός
20 καὶ ὁ Ιορδάνης ὁριεῖ ἀπὸ μέρους ἀνατολῶν
αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμιν τὰ ὅρια αὐτῆς
κύκλῳ κατὰ δήμους **21** καὶ ἐγενήθησαν αἱ πόλεις
τῶν υἱῶν Βενιαμιν κατὰ δήμους αὐτῶν Ιεριχω
καὶ Βαιθεγλιω καὶ Αμεκασις **22** καὶ Βαιθαβαρα
καὶ Σαρα καὶ Βησανα **23** καὶ Αιιν καὶ Φαρα καὶ
Εφραθα **24** καὶ Καραφα καὶ Κεφιρα καὶ Μονι καὶ
Γαβαα πόλεις δέκα δύο καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν **25**
Γαβαων καὶ Ραμα καὶ Βεηρωθα **26** καὶ Μασσημα
καὶ Μιρων καὶ Αμωκη **27** καὶ Φιρα καὶ Καφαν
καὶ Νακαν καὶ Σεληκαν καὶ Θαρεηλα **28** καὶ
Ιεβους αὕτη ἐστὶν Ιερουσαλημ καὶ πόλεις καὶ
Γαβαωθιαριμ πόλεις τρεῖς καὶ δέκα καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῶν αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμιν κατὰ
δήμους αὐτῶν

19 καὶ ἐξῆλθεν ὁ δεύτερος κλῆρος τῶν υἱῶν
Συμεων καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἀνὰ
μέσον κλήρων υἱῶν Ιουδα **2** καὶ ἐγενήθη ὁ κλῆρος
αὐτῶν Βηρσαβεε καὶ Σαμαα καὶ Κωλαδαμ **3** καὶ
Αρσωλα καὶ Βωλα καὶ Ασομ **4** καὶ Ελθουλα καὶ
Βουλα καὶ Ερμα **5** καὶ Σικελακ καὶ Βαιθμαχερεβ
καὶ Σαρσουσιν **6** καὶ Βαθαρωθ καὶ οἱ ἀγροὶ αὐτῶν
πόλεις δέκα τρεῖς καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν **7** Ερεμμων
καὶ Θαλχα καὶ Εθερ καὶ Ασαν πόλεις τέσσαρες
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν **8** κύκλῳ τῶν πόλεων αὐτῶν
ἕως Βαρεκ πορευομένων Βαμεθ κατὰ λίβα αὕτη
ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Συμεων κατὰ δήμους
αὐτῶν **9** ἀπὸ τοῦ κλήρου Ιουδα ἡ κληρονομία
φυλῆς υἱῶν Συμεων ὅτι ἐγενήθη ἡ μερὶς υἱῶν
Ιουδα μείζων τῆς αὐτῶν καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ
υἱοὶ Συμεων ἐν μέσῳ τοῦ κλήρου αὐτῶν **10** καὶ
ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τρίτος τῷ Ζαβουλων κατὰ
δήμους αὐτῶν ἔσται τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας
αὐτῶν Εσεδεκ **11** Γωλα ὅρια αὐτῶν ἡ θάλασσα
καὶ Μαραγελλα καὶ συνάψει ἐπὶ Βαιθαραβα εἰς
τὴν φάραγγα ἥ ἐστιν κατὰ πρόσωπον Ιεκμαν **12**
καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ Σεδδουκ ἐξ ἐναντίας ἀπ’
ἀνατολῶν Βαιθσαμυς ἐπὶ τὰ ὅρια Χασελωθαιθ
καὶ διελεύσεται ἐπὶ Δαβιρωθ καὶ προσαναβήσεται
ἐπὶ Φαγγαι **13** καὶ ἐκεῖθεν περιελεύσεται ἐξ
ἐναντίας ἐπ’ ἀνατολὰς ἐπὶ Γεβερε ἐπὶ πόλιν
Κατασεμ καὶ διελεύσεται ἐπὶ Ρεμμωνα Αμαθαρ
Αοζα **14** καὶ περιελεύσεται ὅρια ἐπὶ βορρᾶν ἐπὶ
Αμωθ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ Γαιφαηλ
15 καὶ Καταναθ καὶ Ναβααλ καὶ Συμοων καὶ
Ιεριχω καὶ Βαιθμαν **16** αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς

υἱῶν Ζαβουλων κατὰ δήμους αὐτῶν πόλεις καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῶν 17 καὶ τῷ Ισσαχαρ ἐξῆλθεν
ὁ κλῆρος ὁ τέταρτος 18 καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια
αὐτῶν Ιαζηλ καὶ Χασαλωθ καὶ Σουναν 19 καὶ
Αγιν καὶ Σιωνα καὶ Ρεηρωθ καὶ Αναχερεθ 20 καὶ
Δαβιρων καὶ Κισων καὶ Ρεβες 21 καὶ Ρεμμας καὶ
Ιεων καὶ Τομμαν καὶ Αιμαρεκ καὶ Βηρσαφης 22
καὶ συνάψει τὰ ὅρια ἐπὶ Γαιθβωρ καὶ ἐπὶ Σαλιμ
κατὰ θάλασσαν καὶ Βαιθσαμυς καὶ ἔσται αὐτοῦ
ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ὁ Ιορδάνης 23 αὕτη ἡ
κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ισσαχαρ κατὰ δήμους
αὐτῶν αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 24 καὶ
ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πέμπτος Ασηρ 25 καὶ ἐγενήθη
τὰ ὅρια αὐτῶν ἐξ Ελεκεθ καὶ Αλεφ καὶ Βαιθοκ
καὶ Κεαφ 26 καὶ Ελιμελεκ καὶ Αμιηλ καὶ Μαασα
καὶ συνάψει τῷ Καρμήλῳ κατὰ θάλασσαν καὶ
τῷ Σιων καὶ Λαβαναθ 27 καὶ ἐπιστρέψει ἀπ’
ἀνατολῶν ἡλίου καὶ Βαιθεγενεθ καὶ συνάψει τῷ
Ζαβουλων καὶ ἐκ Γαι καὶ Φθαιηλ κατὰ βορρᾶν
καὶ εἰσελεύσεται ὅρια Σαφθαιβαιθμε καὶ Ιναηλ
καὶ διελεύσεται εἰς Χωβα μασομελ 28 καὶ Ελβων
καὶ Ρααβ καὶ Εμεμαων καὶ Κανθαν ἕως Σιδῶνος
τῆς μεγάλης 29 καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια εἰς Ραμα
καὶ ἕως πηγῆς Μασφασσατ καὶ τῶν Τυρίων καὶ
ἀναστρέψει τὰ ὅρια ἐπὶ Ιασιφ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος
αὐτοῦ ἡ θάλασσα καὶ ἀπὸ Λεβ καὶ Εχοζοβ 30 καὶ
Αρχωβ καὶ Αφεκ καὶ Ρααυ 31 αὕτη ἡ κληρονομία
φυλῆς υἱῶν Ασηρ κατὰ δήμους αὐτῶν πόλεις
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 32 καὶ τῷ Νεφθαλι ἐξῆλθεν
ὁ κλῆρος ὁ ἕκτος 33 καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν
Μοολαμ καὶ Μωλα καὶ Βεσεμιιν καὶ Αρμε καὶ
Ναβωκ καὶ Ιεφθαμαι ἕως Δωδαμ καὶ ἐγενήθησαν
αἱ διέξοδοι αὐτοῦ ὁ Ιορδάνης 34 καὶ ἐπιστρέψει τὰ
ὅρια ἐπὶ θάλασσαν Εναθ Θαβωρ καὶ διελεύσεται
ἐκεῖθεν ιακανα καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλων ἀπὸ
νότου καὶ Ασηρ συνάψει κατὰ θάλασσαν καὶ ὁ
Ιορδάνης ἀπ’ ἀνατολῶν ἡλίου 35 καὶ αἱ πόλεις
τειχήρεις τῶν Τυρίων Τύρος καὶ Ωμαθα Δακεθ
καὶ Κενερεθ 36 καὶ Αρμαιθ καὶ Αραηλ καὶ Ασωρ 37
καὶ Καδες καὶ Ασσαρι καὶ πηγὴ Ασορ 38 καὶ Κερωε
καὶ Μεγαλα Αριμ καὶ Βαιθθαμε καὶ Θεσσαμυς
39 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Νεφθαλι 40
καὶ τῷ Δαν ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ ἕβδομος 41 καὶ
ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Σαραθ καὶ Ασα πόλεις
Σαμμαυς 42 καὶ Σαλαβιν καὶ Αμμων καὶ Σιλαθα
43 καὶ Αιλων καὶ Θαμναθα καὶ Ακκαρων 44
καὶ Αλκαθα καὶ Βεγεθων καὶ Γεβεελαν 45 καὶ
Αζωρ καὶ Βαναιβακατ καὶ Γεθρεμμων 46 καὶ ἀπὸ
θαλάσσης Ιερακων ὅριον πλησίον Ιόππης 47 αὕτη
ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Δαν κατὰ δήμους
αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ
οὐκ ἐξέθλιψαν οἱ υἱοὶ Δαν τὸν Αμορραῖον τὸν
θλίβοντα αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει καὶ οὐκ εἴων αὐτοὺς
οἱ Αμορραῖοι καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα καὶ
ἔθλιψαν ἀπ’ αὐτῶν τὸ ὅριον τῆς μερίδος αὐτῶν
48 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ιουδα καὶ ἐπολέμησαν
τὴν Λαχις καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ ἐπάταξαν
αὐτὴν ἐν στόματι μαχαίρας καὶ κατῴκησαν
αὐτὴν καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς Λασενδακ
καὶ ὁ Αμορραῖος ὑπέμεινεν τοῦ κατοικεῖν ἐν
Ελωμ καὶ ἐν Σαλαμιν καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ
τοῦ Εφραιμ ἐπ’ αὐτούς καὶ ἐγένοντο αὐτοῖς
εἰς φόρον 49 καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν
γῆν κατὰ τὸ ὅριον αὐτῶν καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ κλῆρον Ἰησοῖ τῷ υἱῷ Ναυη ἐν αὐτοῖς 50
διὰ προστάγματος τοῦ θεοῦ καὶ ἔδωκαν αὐτῷ

τὴν πόλιν ἣν ᾐτήσατο Θαμνασαραχ ἥ ἐστιν ἐν
τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ ᾠκοδόμησεν τὴν πόλιν
καὶ κατῴκει ἐν αὐτῇ **51** αὗται αἱ διαιρέσεις ἃς
κατεκληρονόμησεν Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς
ὁ τοῦ Ναυη καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἐν ταῖς
φυλαῖς Ισραηλ κατὰ κλήρους ἐν Σηλω ἐναντίον
κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν

20 καὶ ἐλάλησεν κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων **2**
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ λέγων δότε τὰς
πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων ἃς εἶπα πρὸς ὑμᾶς
διὰ Μωυσῆ **3** φυγαδευτήριον τῷ φονευτῇ τῷ
πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως καὶ ἔσονται ὑμῖν αἱ
πόλεις φυγαδευτήριον καὶ οὐκ ἀποθανεῖται ὁ
φονευτὴς ὑπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα ἕως
ἂν καταστῇ ἐναντίον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν
7 καὶ διέστειλεν τὴν Καδης ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐν
τῷ ὄρει τῷ Νεφθαλι καὶ Συχεμ ἐν τῷ ὄρει τῷ
Εφραιμ καὶ τὴν πόλιν Αρβοκ αὕτη ἐστὶν Χεβρων
ἐν τῷ ὄρει τῷ Ιουδα **8** καὶ ἐν τῷ πέραν τοῦ
Ιορδάνου ἔδωκεν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ
πεδίῳ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ρουβην καὶ Αρημωθ ἐν
τῇ Γαλααδ ἐκ τῆς φυλῆς Γαδ καὶ τὴν Γαυλων
ἐν τῇ Βασανίτιδι ἐκ τῆς φυλῆς Μανασση **9**
αὗται αἱ πόλεις αἱ ἐπίκλητοι τοῖς υἱοῖς Ισραηλ
καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς
καταφυγεῖν ἐκεῖ παντὶ παίοντι ψυχὴν ἀκουσίως
ἵνα μὴ ἀποθάνῃ ἐν χειρὶ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ
αἷμα ἕως ἂν καταστῇ ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς
κρίσιν

21 καὶ προσήλθοσαν οἱ ἀρχιπατριῶται τῶν υἱῶν
Λευι πρὸς Ελεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς Ἰησοῦν
τὸν τοῦ Ναυη καὶ πρὸς τοὺς ἀρχιφύλους πατριῶν
ἐκ τῶν φυλῶν Ισραηλ **2** καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς
ἐν Σηλω ἐν γῇ Χανααν λέγοντες ἐνετείλατο
κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν πόλεις
κατοικεῖν καὶ τὰ περισπόρια τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν
3 καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ τοῖς Λευίταις ἐν τῷ
κατακληρονομεῖν διὰ προστάγματος κυρίου τὰς
πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν **4** καὶ ἐξῆλθεν
ὁ κλῆρος τῷ δήμῳ Κααθ καὶ ἐγένετο τοῖς υἱοῖς
Ααρων τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς Λευίταις ἀπὸ φυλῆς
Ιουδα καὶ ἀπὸ φυλῆς Συμεων καὶ ἀπὸ φυλῆς
Βενιαμιν κληρωτὶ πόλεις δέκα τρεῖς **5** καὶ τοῖς
υἱοῖς Κααθ τοῖς καταλελειμμένοις ἐκ τῆς φυλῆς
Εφραιμ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δαν καὶ ἀπὸ τοῦ
ἡμίσους φυλῆς Μανασση κληρωτὶ πόλεις δέκα **6**
καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσων ἀπὸ τῆς φυλῆς Ισσαχαρ καὶ
ἀπὸ τῆς φυλῆς Ασηρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Νεφθαλι
καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασση ἐν τῷ
Βασαν πόλεις δέκα τρεῖς **7** καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρι
κατὰ δήμους αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Ρουβην καὶ ἀπὸ
φυλῆς Γαδ καὶ ἀπὸ φυλῆς Ζαβουλων κληρωτὶ
πόλεις δώδεκα **8** καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ τοῖς
Λευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν ὃν
τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ κληρωτί **9**
καὶ ἔδωκεν ἡ φυλὴ υἱῶν Ιουδα καὶ ἡ φυλὴ υἱῶν
Συμεων καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς υἱῶν Βενιαμιν τὰς
πόλεις καὶ ἐπεκλήθησαν **10** τοῖς υἱοῖς Ααρων ἀπὸ
τοῦ δήμου τοῦ Κααθ τῶν υἱῶν Λευι ὅτι τούτοις
ἐγενήθη ὁ κλῆρος **11** καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν
Καριαθαρβοκ μητρόπολιν τῶν Ενακ αὕτη ἐστὶν
Χεβρων ἐν τῷ ὄρει Ιουδα τὰ δὲ περισπόρια κύκλῳ
αὐτῆς **12** καὶ τοὺς ἀγροὺς τῆς πόλεως καὶ τὰς
κώμας αὐτῆς ἔδωκεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Χαλεβ
υἱοῦ Ιεφοννη ἐν κατασχέσει **13** καὶ τοῖς υἱοῖς

Ααρων τὴν πόλιν φυγαδευτήριον τῷ φονεύσαντι
τὴν Χεβρων καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ σὺν αὐτῇ
καὶ τὴν Λεμνα καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ
14 καὶ τὴν Αιλωμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ
τὴν Τεμα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 15 καὶ τὴν
Γελλα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Δαβιρ
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 16 καὶ Ασα καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Τανυ καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ καὶ Βαιθσαμυς καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ
πόλεις ἐννέα παρὰ τῶν δύο φυλῶν τούτων 17
καὶ παρὰ τῆς φυλῆς Βενιαμιν τὴν Γαβαων καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γαθεθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ 18 καὶ Αναθωθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ
καὶ Γαμαλα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις
τέσσαρες 19 πᾶσαι αἱ πόλεις υἱῶν Ααρων τῶν
ἱερέων δέκα τρεῖς 20 καὶ τοῖς δήμοις υἱοῖς Κααθ
τοῖς Λευίταις τοῖς καταλελειμμένοις ἀπὸ τῶν
υἱῶν Κααθ καὶ ἐγενήθη πόλις τῶν ὁρίων αὐτῶν
ἀπὸ φυλῆς Εφραιμ 21 καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν
πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου τὴν τοῦ φονεύσαντος
τὴν Συχεμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γαζαρα
καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 22
καὶ τὴν Καβσαϊμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς
αὐτῇ καὶ τὴν ἄνω Βαιθωρων καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 23 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δαν
τὴν Ελκωθαιμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν
Γεθεδαν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 24 καὶ Αιλων
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γεθερεμμων καὶ
τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 25 καὶ
ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασση τὴν Ταναχ
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Ιεβαθα καὶ
τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις δύο 26 πᾶσαι
πόλεις δέκα καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐταῖς
τοῖς δήμοις υἱῶν Κααθ τοῖς ὑπολελειμμένοις
27 καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσων τοῖς Λευίταις ἐκ
τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασση τὰς πόλεις τὰς
ἀφωρισμένας τοῖς φονεύσασι τὴν Γαυλων ἐν
τῇ Βασανίτιδι καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ
τὴν Βοσοραν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις
δύο 28 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ισσαχαρ τὴν Κισων
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Δεββα καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῇ 29 καὶ τὴν Ρεμμαθ καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Πηγὴν γραμμάτων καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 30 καὶ ἐκ τῆς
φυλῆς Ασηρ τὴν Βασελλαν καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ καὶ Δαββων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ
31 καὶ Χελκατ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ
Ρααβ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες
32 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλι τὴν πόλιν τὴν
ἀφωρισμένην τῷ φονεύσαντι τὴν Καδες ἐν τῇ
Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Εμμαθ
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Θεμμων καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τρεῖς 33 πᾶσαι αἱ πόλεις
τοῦ Γεδσων κατὰ δήμους αὐτῶν πόλεις δέκα
τρεῖς 34 καὶ τῷ δήμῳ υἱῶν Μεραρι τοῖς Λευίταις
τοῖς λοιποῖς ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν Ζαβουλων τὴν
Μααν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Καδης
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 35 καὶ Δεμνα καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς καὶ Σελλα καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς πόλεις τέσσαρες 36 καὶ πέραν τοῦ Ιορδάνου
τοῦ κατὰ Ιεριχω ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβην τὴν
πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύσαντος τὴν
Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μισωρ καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς καὶ τὴν Ιαζηρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς
37 καὶ τὴν Δεκμων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς
καὶ τὴν Μαφα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς πόλεις

τέσσαρες **38** καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Γαδ τὴν πόλιν
τὸ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύσαντος τὴν Ραμωθ
ἐν τῇ Γαλααδ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ
τὴν Καμιν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **39** καὶ
τὴν Εσεβων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν
Ιαζηρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς αἱ πᾶσαι πόλεις
τέσσαρες **40** πᾶσαι πόλεις τοῖς υἱοῖς Μεραρι κατὰ
δήμους αὐτῶν τῶν καταλελειμμένων ἀπὸ τῆς
φυλῆς Λευι καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια πόλεις δέκα
δύο **41** πᾶσαι αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν ἐν μέσῳ
κατασχέσεως υἱῶν Ισραηλ τεσσαράκοντα ὀκτὼ
πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν **42** κύκλῳ τῶν
πόλεων τούτων πόλις καὶ τὰ περισπόρια κύκλῳ
τῆς πόλεως πάσαις ταῖς πόλεσιν ταύταις **43**
καὶ ἔδωκεν κύριος τῷ Ισραηλ πᾶσαν τὴν γῆν
ἣν ὤμοσεν δοῦναι τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ
κατεκληρονόμησαν αὐτὴν καὶ κατῴκησαν ἐν
αὐτῇ **44** καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς κύριος κυκλόθεν
καθότι ὤμοσεν τοῖς πατράσιν αὐτῶν οὐκ ἀνέστη
οὐθεὶς κατενώπιον αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν
παρέδωκεν κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν **45** οὐ
διέπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν ῥημάτων τῶν καλῶν
ὧν ἐλάλησεν κύριος τοῖς υἱοῖς Ισραηλ πάντα
παρεγένετο

22 τότε συνεκάλεσεν Ἰησοῦς τοὺς υἱοὺς Ρουβην
καὶ τοὺς υἱοὺς Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση
2 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς ἀκηκόατε πάντα
ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου
καὶ ἐπηκούσατε τῆς φωνῆς μου κατὰ πάντα
ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν **3** οὐκ ἐγκαταλελοίπατε
τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ταύτας τὰς ἡμέρας καὶ
πλείους ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας ἐφυλάξασθε
τὴν ἐντολὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν **4** νῦν
δὲ κατέπαυσεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοὺς
ἀδελφοὺς ἡμῶν ὃν τρόπον εἶπεν αὐτοῖς νῦν
οὖν ἀποστραφέντες ἀπέλθατε εἰς τοὺς οἴκους
ὑμῶν καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν ἣν
ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου
5 ἀλλὰ φυλάξασθε ποιεῖν σφόδρα τὰς ἐντολὰς
καὶ τὸν νόμον ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν ποιεῖν Μωυσῆς
ὁ παῖς κυρίου ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν
πορεύεσθαι πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάξασθαι
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ προσκεῖσθαι αὐτῷ καὶ
λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν **6** καὶ ηὐλόγησεν
αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς καὶ
ἐπορεύθησαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν **7** καὶ τῷ
ἡμίσει φυλῆς Μανασση ἔδωκεν Μωυσῆς ἐν τῇ
Βασανίτιδι καὶ τῷ ἡμίσει ἔδωκεν Ἰησοῦς μετὰ
τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου
παρὰ θάλασσαν καὶ ἡνίκα ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς
Ἰησοῦς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν
αὐτούς **8** καὶ ἐν χρήμασιν πολλοῖς ἀπήλθοσαν εἰς
τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα καὶ
ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ ἱματισμὸν
πολὺν καὶ διείλαντο τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν
μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν **9** καὶ ἐπορεύθησαν οἱ
υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς
υἱῶν Μανασση ἀπὸ τῶν υἱῶν Ισραηλ ἐκ Σηλω
ἐν γῇ Χανααν ἀπελθεῖν εἰς γὴν Γαλααδ εἰς γῆν
κατασχέσεως αὐτῶν ἣν ἐκληρονόμησαν αὐτὴν
διὰ προστάγματος κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ **10**
καὶ ἦλθον εἰς Γαλγαλα τοῦ Ιορδάνου ἥ ἐστιν
ἐν γῇ Χανααν καὶ ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ
οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση

ἐκεῖ βωμὸν ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου βωμὸν μέγαν τοῦ
ἰδεῖν 11 καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ λεγόντων
ἰδοὺ ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ οἱ υἱοὶ Ρουβην
καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση βωμὸν ἐφ' ὁρίων
γῆς Χανααν ἐπὶ τοῦ Γαλααδ τοῦ Ιορδάνου ἐν
τῷ πέραν υἱῶν Ισραηλ 12 καὶ συνηθροίσθησαν
πάντες οἱ υἱοὶ Ισραηλ εἰς Σηλω ὥστε ἀναβάντες
ἐκπολεμῆσαι αὐτούς 13 καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ρουβην καὶ πρὸς τοὺς
υἱοὺς Γαδ καὶ πρὸς τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση
εἰς γῆν Γαλααδ τόν τε Φινεες υἱὸν Ελεαζαρ υἱοῦ
Ααρων τοῦ ἀρχιερέως 14 καὶ δέκα τῶν ἀρχόντων
μετ' αὐτοῦ ἄρχων εἷς ἀπὸ οἴκου πατριᾶς ἀπὸ
πασῶν φυλῶν Ισραηλ ἄρχοντες οἴκων πατριῶν
εἰσιν χιλίαρχοι Ισραηλ 15 καὶ παρεγένοντο πρὸς
τοὺς υἱοὺς Γαδ καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ρουβην καὶ
πρὸς τοὺς ἡμίσεις φυλῆς Μανασση εἰς γῆν Γαλααδ
καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτοὺς λέγοντες 16 τάδε
λέγει πᾶσα ἡ συναγωγὴ κυρίου τίς ἡ πλημμέλεια
αὕτη ἣν ἐπλημμελήσατε ἐναντίον τοῦ θεοῦ
Ισραηλ ἀποστραφῆναι σήμερον ἀπὸ κυρίου
οἰκοδομήσαντες ὑμῖν ἑαυτοῖς βωμὸν ἀποστάτας
ὑμᾶς γενέσθαι ἀπὸ κυρίου 17 μὴ μικρὸν ἡμῖν
τὸ ἁμάρτημα Φογωρ ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθημεν
ἀπ' αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐγενήθη
πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ κυρίου 18 καὶ ὑμεῖς
ἀποστραφήσεσθε σήμερον ἀπὸ κυρίου καὶ ἔσται
ἐὰν ἀποστῆτε σήμερον ἀπὸ κυρίου καὶ αὔριον ἐπὶ
πάντα Ισραηλ ἔσται ἡ ὀργή 19 καὶ νῦν εἰ μικρὰ
ὑμῖν ἡ γῆ τῆς κατασχέσεως ὑμῶν διάβητε εἰς
τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως κυρίου οὗ κατασκηνοῖ
ἐκεῖ ἡ σκηνὴ κυρίου καὶ κατακληρονομήσατε ἐν
ἡμῖν καὶ μὴ ἀποστάται ἀπὸ θεοῦ γενήθητε καὶ μὴ
ἀπόστητε ἀπὸ κυρίου διὰ τὸ οἰκοδομῆσαι ὑμᾶς
βωμὸν ἔξω τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν 20 οὐκ ἰδοὺ Αχαρ ὁ τοῦ Ζαρα πλημμελείᾳ
ἐπλημμέλησεν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ἐπὶ πᾶσαν
συναγωγὴν Ισραηλ ἐγενήθη ὀργή καὶ οὗτος εἷς
μόνος ἦν μὴ μόνος οὗτος ἀπέθανεν τῇ ἑαυτοῦ
ἁμαρτίᾳ 21 καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβην
καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση
καὶ ἐλάλησαν τοῖς χιλιάρχοις Ισραηλ λέγοντες
22 ὁ θεὸς θεός ἐστιν κύριος καὶ ὁ θεὸς θεὸς
κύριος αὐτὸς οἶδεν καὶ Ισραηλ αὐτὸς γνώσεται
εἰ ἐν ἀποστασίᾳ ἐπλημμελήσαμεν ἔναντι τοῦ
κυρίου μὴ ῥύσαιτο ἡμᾶς ἐν ταύτῃ 23 καὶ εἰ
ᾠκοδομήσαμεν αὐτοῖς βωμὸν ὥστε ἀποστῆναι
ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ὥστε ἀναβιβάσαι ἐπ'
αὐτὸν θυσίαν ὁλοκαυτωμάτων ἢ ὥστε ποιῆσαι
ἐπ' αὐτοῦ θυσίαν σωτηρίου κύριος ἐκζητήσει
24 ἀλλ' ἕνεκεν εὐλαβείας ῥήματος ἐποιήσαμεν
τοῦτο λέγοντες ἵνα μὴ εἴπωσιν αὔριον τὰ τέκνα
ὑμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν τί ὑμῖν κυρίῳ τῷ θεῷ
Ισραηλ 25 καὶ ὅρια ἔθηκεν κύριος ἀνὰ μέσον
ἡμῶν καὶ ὑμῶν τὸν Ιορδάνην καὶ οὐκ ἔστιν
ὑμῖν μερὶς κυρίου καὶ ἀπαλλοτριώσουσιν οἱ υἱοὶ
ὑμῶν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν ἵνα μὴ σέβωνται κύριον
26 καὶ εἴπαμεν ποιῆσαι οὕτως τοῦ οἰκοδομῆσαι
τὸν βωμὸν τοῦτον οὐχ ἕνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ
ἕνεκεν θυσιῶν 27 ἀλλ' ἵνα ᾖ τοῦτο μαρτύριον
ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν
γενεῶν ἡμῶν μεθ' ἡμᾶς τοῦ λατρεύειν λατρείαν
κυρίῳ ἐναντίον αὐτοῦ ἐν τοῖς καρπώμασιν ἡμῶν
καὶ ἐν ταῖς θυσίαις ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις
τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ οὐκ ἐροῦσιν τὰ τέκνα
ὑμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν αὔριον οὐκ ἔστιν ὑμῖν

μερὶς κυρίου 28 καὶ εἴπαμεν ἐὰν γένηταί ποτε
καὶ λαλήσωσιν πρὸς ἡμᾶς καὶ ταῖς γενεαῖς
ἡμῶν αὔριον καὶ ἐροῦσιν ἴδετε ὁμοίωμα τοῦ
θυσιαστηρίου κυρίου ὃ ἐποίησαν οἱ πατέρες
ἡμῶν οὐχ ἕνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἕνεκεν
θυσιῶν ἀλλὰ μαρτύριόν ἐστιν ἀνὰ μέσον ὑμῶν
καὶ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν
ἡμῶν 29 μὴ γένοιτο οὖν ἡμᾶς ἀποστραφῆναι ἀπὸ
κυρίου ἐν ταῖς σήμερον ἡμέραις ἀποστῆναι ἀπὸ
κυρίου ὥστε οἰκοδομῆσαι ἡμᾶς θυσιαστήριον
τοῖς καρπώμασιν καὶ ταῖς θυσίαις σαλαμιν καὶ
τῇ θυσίᾳ τοῦ σωτηρίου πλὴν τοῦ θυσιαστηρίου
κυρίου ὅ ἐστιν ἐναντίον τῆς σκηνῆς αὐτοῦ
30 καὶ ἀκούσας Φινεες ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ
ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς Ισραηλ οἳ ἦσαν μετ’
αὐτοῦ τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησαν οἱ υἱοὶ Ρουβην
καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση
καὶ ἤρεσεν αὐτοῖς 31 καὶ εἶπεν Φινεες ὁ ἱερεὺς
τοῖς υἱοῖς Ρουβην καὶ τοῖς υἱοῖς Γαδ καὶ τῷ
ἡμίσει φυλῆς Μανασση σήμερον ἐγνώκαμεν
ὅτι μεθ’ ἡμῶν κύριος διότι οὐκ ἐπλημμελήσατε
ἐναντίον κυρίου πλημμέλειαν καὶ ὅτι ἐρρύσασθε
τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐκ χειρὸς κυρίου 32 καὶ
ἀπέστρεψεν Φινεες ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπὸ
τῶν υἱῶν Ρουβην καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γαδ καὶ
ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασση ἐκ γῆς Γαλααδ
εἰς γῆν Χανααν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραηλ καὶ
ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς τοὺς λόγους 33 καὶ ἤρεσεν
τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ισραηλ καὶ εὐλόγησαν τὸν θεὸν υἱῶν Ισραηλ καὶ
εἶπαν μηκέτι ἀναβῆναι πρὸς αὐτοὺς εἰς πόλεμον
ἐξολεθρεῦσαι τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ρουβην καὶ τῶν
υἱῶν Γαδ καὶ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασση καὶ
κατῴκησαν ἐπ’ αὐτῆς 34 καὶ ἐπωνόμασεν Ἰησοῦς
τὸν βωμὸν τῶν Ρουβην καὶ τῶν Γαδ καὶ τοῦ
ἡμίσους φυλῆς Μανασση καὶ εἶπεν ὅτι μαρτύριόν
ἐστιν ἀνὰ μέσον αὐτῶν ὅτι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν
ἐστιν

23 καὶ ἐγένετο μεθ’ ἡμέρας πλείους μετὰ τὸ
καταπαῦσαι κύριον τὸν Ισραηλ ἀπὸ πάντων τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλόθεν καὶ Ἰησοῦς πρεσβύτερος
προβεβηκὼς ταῖς ἡμέραις 2 καὶ συνεκάλεσεν
Ἰησοῦς πάντας τοὺς υἱοὺς Ισραηλ καὶ τὴν
γερουσίαν αὐτῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν
καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς δικαστὰς
αὐτῶν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἐγὼ γεγήρακα καὶ
προβέβηκα ταῖς ἡμέραις 3 ὑμεῖς δὲ ἑωράκατε ὅσα
ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν
τούτοις ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ὅτι κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν ὁ ἐκπολεμήσας ὑμῖν 4 ἴδετε ὅτι ἐπέρριφα
ὑμῖν τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ὑμῖν ταῦτα
ἐν τοῖς κλήροις εἰς τὰς φυλὰς ὑμῶν ἀπὸ τοῦ
Ιορδάνου πάντα τὰ ἔθνη ἃ ἐξωλέθρευσα καὶ ἀπὸ
τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὁριεῖ ἐπὶ δυσμὰς ἡλίου
5 κύριος δὲ ὁ θεὸς ὑμῶν οὗτος ἐξολεθρεύσει
αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ἕως ἂν ἀπόλωνται
καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς τὰ θηρία τὰ ἄγρια ἕως ἂν
ἐξολεθρεύσῃ αὐτοὺς καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν
ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ κατακληρονομήσατε
τὴν γῆν αὐτῶν καθὰ ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν ὑμῖν 6 κατισχύσατε οὖν σφόδρα φυλάσσειν
καὶ ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ
τοῦ νόμου Μωυσῆ ἵνα μὴ ἐκκλίνητε εἰς δεξιὰν
ἢ εὐώνυμα 7 ὅπως μὴ εἰσέλθητε εἰς τὰ ἔθνη
τὰ καταλελειμμένα ταῦτα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν
θεῶν αὐτῶν οὐκ ὀνομασθήσεται ἐν ὑμῖν οὐδὲ μὴ

προσκυνήσητε αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσητε αὐτοῖς
8 ἀλλὰ κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν προσκολληθήσεσθε
καθάπερ ἐποιήσατε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 9
καὶ ἐξωλέθρευσεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ προσώπου
ὑμῶν ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρά καὶ ὑμῖν οὐθεὶς
ἀντέστη κατενώπιον ὑμῶν ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης 10 εἷς ὑμῶν ἐδίωξεν χιλίους ὅτι κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν ἐξεπολέμει ὑμῖν καθάπερ εἶπεν ὑμῖν
11 καὶ φυλάξασθε σφόδρα τοῦ ἀγαπᾶν κύριον
τὸν θεὸν ὑμῶν 12 ἐὰν γὰρ ἀποστραφῆτε καὶ
προσθῆσθε τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἔθνεσιν τούτοις
τοῖς μεθ᾽ ὑμῶν καὶ ἐπιγαμίας ποιήσητε πρὸς
αὐτοὺς καὶ συγκαταμιγῆτε αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ
ὑμῖν 13 γινώσκετε ὅτι οὐ μὴ προσθῇ κύριος τοῦ
ἐξολεθρεῦσαι τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν
καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς παγίδας καὶ εἰς σκάνδαλα καὶ
εἰς ἥλους ἐν ταῖς πτέρναις ὑμῶν καὶ εἰς βολίδας
ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ἕως ἂν ἀπόλησθε ἀπὸ
τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἣν ἔδωκεν ὑμῖν
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 14 ἐγὼ δὲ ἀποτρέχω τὴν ὁδὸν
καθὰ καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ γνώσεσθε
τῇ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ τῇ ψυχῇ ὑμῶν διότι οὐ
διέπεσεν εἷς λόγος ἀπὸ πάντων τῶν λόγων
ὧν εἶπεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πρὸς πάντα τὰ
ἀνήκοντα ὑμῖν οὐ διεφώνησεν ἐξ αὐτῶν 15 καὶ
ἔσται ὃν τρόπον ἥκει ἐφ᾽ ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα
τὰ καλά ἃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς οὕτως
ἐπάξει κύριος ὁ θεὸς ἐφ᾽ ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα
τὰ πονηρά ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς
γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἧς ἔδωκεν κύριος ὑμῖν 16
ἐν τῷ παραβῆναι ὑμᾶς τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ
θεοῦ ὑμῶν ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν καὶ πορευθέντες
λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε
αὐτοῖς

24 καὶ συνήγαγεν Ἰησοῦς πάσας φυλὰς Ισραηλ
εἰς Σηλω καὶ συνεκάλεσεν τοὺς πρεσβυτέρους
αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς
δικαστὰς αὐτῶν καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἀπέναντι
τοῦ θεοῦ 2 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς πάντα τὸν
λαόν τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ πέραν
τοῦ ποταμοῦ κατῴκησαν οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ
ἀπ᾽ ἀρχῆς Θαρα ὁ πατὴρ Αβρααμ καὶ ὁ πατὴρ
Ναχωρ καὶ ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις 3 καὶ
ἔλαβον τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν Αβρααμ ἐκ τοῦ
πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ὡδήγησα αὐτὸν ἐν πάσῃ
τῇ γῇ καὶ ἐπλήθυνα αὐτοῦ σπέρμα καὶ ἔδωκα
αὐτῷ τὸν Ισαακ 4 καὶ τῷ Ισαακ τὸν Ιακωβ
καὶ τὸν Ησαυ καὶ ἔδωκα τῷ Ησαυ τὸ ὄρος τὸ
Σηιρ κληρονομῆσαι αὐτῷ καὶ Ιακωβ καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐγένοντο
ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ κραταιόν 5
καὶ ἐκάκωσαν αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἐπάταξεν
κύριος τὴν Αἴγυπτον ἐν οἷς ἐποίησεν αὐτοῖς καὶ
μετὰ ταῦτα ἐξήγαγεν ὑμᾶς 6 ἐξ Αἰγύπτου καὶ
εἰσήλθατε εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθράν καὶ
κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω τῶν πατέρων
ὑμῶν ἐν ἅρμασιν καὶ ἐν ἵπποις εἰς τὴν θάλασσαν
τὴν ἐρυθράν 7 καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς κύριον καὶ
ἔδωκεν νεφέλην καὶ γνόφον ἀνὰ μέσον ἡμῶν
καὶ ἀνὰ μέσον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐπήγαγεν ἐπ᾽
αὐτοὺς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκάλυψεν αὐτούς καὶ
εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὅσα ἐποίησεν κύριος
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἦτε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας
πλείους 8 καὶ ἤγαγεν ὑμᾶς εἰς γῆν Αμορραίων
τῶν κατοικούντων πέραν τοῦ Ιορδάνου καὶ

παρετάξαντο ὑμῖν καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος
εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν καὶ κατεκληρονομήσατε
τὴν γῆν αὐτῶν καὶ ἐξωλεθρεύσατε αὐτοὺς ἀπὸ
προσώπου ὑμῶν **9** καὶ ἀνέστη Βαλακ ὁ τοῦ
Σεπφωρ βασιλεὺς Μωαβ καὶ παρετάξατο τῷ
Ισραηλ καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσεν τὸν Βαλααμ
ἀράσασθαι ὑμῖν **10** καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος ὁ
θεός σου ἀπολέσαι σε καὶ εὐλογίαν εὐλόγησεν
ὑμᾶς καὶ ἐξείλατο ὑμᾶς ἐκ χειρῶν αὐτῶν καὶ
παρέδωκεν αὐτούς **11** καὶ διέβητε τὸν Ιορδάνην
καὶ παρεγενήθητε εἰς Ιεριχω καὶ ἐπολέμησαν
πρὸς ὑμᾶς οἱ κατοικοῦντες Ιεριχω ὁ Αμορραῖος
καὶ ὁ Χαναναῖος καὶ ὁ Φερεζαῖος καὶ ὁ Ευαῖος
καὶ ὁ Ιεβουσαῖος καὶ ὁ Χετταῖος καὶ ὁ Γεργεσαῖος
καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας
ὑμῶν **12** καὶ ἐξαπέστειλεν προτέραν ὑμῶν τὴν
σφηκιάν καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου
ὑμῶν δώδεκα βασιλεῖς τῶν Αμορραίων οὐκ
ἐν τῇ ῥομφαίᾳ σου οὐδὲ ἐν τῷ τόξῳ σου **13**
καὶ ἔδωκεν ὑμῖν γῆν ἐφ’ ἣν οὐκ ἐκοπιάσατε
ἐπ’ αὐτῆς καὶ πόλεις ἃς οὐκ ᾠκοδομήσατε καὶ
κατῳκίσθητε ἐν αὐταῖς καὶ ἀμπελῶνας καὶ
ἐλαιῶνας οὓς οὐκ ἐφυτεύσατε ὑμεῖς ἔδεσθε **14**
καὶ νῦν φοβήθητε κύριον καὶ λατρεύσατε αὐτῷ
ἐν εὐθύτητι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ περιέλεσθε
τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους οἷς ἐλάτρευσαν
οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ
καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ λατρεύετε κυρίῳ **15** εἰ
δὲ μὴ ἀρέσκει ὑμῖν λατρεύειν κυρίῳ ἕλεσθε
ὑμῖν ἑαυτοῖς σήμερον τίνι λατρεύσητε εἴτε τοῖς
θεοῖς τῶν πατέρων ὑμῶν τοῖς ἐν τῷ πέραν
τοῦ ποταμοῦ εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν Αμορραίων
ἐν οἷς ὑμεῖς κατοικεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐγὼ
δὲ καὶ ἡ οἰκία μου λατρεύσομεν κυρίῳ ὅτι
ἅγιός ἐστιν **16** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ λαὸς εἶπεν μὴ
γένοιτο ἡμῖν καταλιπεῖν κύριον ὥστε λατρεύειν
θεοῖς ἑτέροις **17** κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτὸς θεός
ἐστιν αὐτὸς ἀνήγαγεν ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας
ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ διεφύλαξεν ἡμᾶς ἐν πάσῃ
τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθημεν ἐν αὐτῇ καὶ ἐν πᾶσιν
τοῖς ἔθνεσιν οὓς παρήλθομεν δῖ αὐτῶν **18** καὶ
ἐξέβαλεν κύριος τὸν Αμορραῖον καὶ πάντα τὰ
ἔθνη τὰ κατοικοῦντα τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου
ἡμῶν ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς λατρεύσομεν κυρίῳ οὗτος
γὰρ θεὸς ἡμῶν ἐστιν **19** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς
τὸν λαόν οὐ μὴ δύνησθε λατρεύειν κυρίῳ ὅτι
θεὸς ἅγιός ἐστιν καὶ ζηλώσας οὗτος οὐκ ἀνήσει
ὑμῶν τὰ ἁμαρτήματα καὶ τὰ ἀνομήματα ὑμῶν **20**
ἡνίκα ἐὰν ἐγκαταλίπητε κύριον καὶ λατρεύσητε
θεοῖς ἑτέροις καὶ ἐπελθὼν κακώσει ὑμᾶς καὶ
ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἀνθ’ ὧν εὖ ἐποίησεν ὑμᾶς
21 καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν οὐχί ἀλλὰ
κυρίῳ λατρεύσομεν **22** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς
τὸν λαόν μάρτυρες ὑμεῖς καθ’ ὑμῶν ὅτι ὑμεῖς
ἐξελέξασθε κύριον λατρεύειν αὐτῷ **23** καὶ νῦν
περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους τοὺς
ἐν ὑμῖν καὶ εὐθύνατε τὴν καρδίαν ὑμῶν πρὸς
κύριον θεὸν Ισραηλ **24** καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς
Ἰησοῦν κυρίῳ λατρεύσομεν καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ
ἀκουσόμεθα **25** καὶ διέθετο Ἰησοῦς διαθήκην
πρὸς τὸν λαὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ νόμον καὶ κρίσιν ἐν Σηλω ἐνώπιον τῆς
σκηνῆς τοῦ θεοῦ Ισραηλ **26** καὶ ἔγραψεν τὰ
ῥήματα ταῦτα εἰς βιβλίον νόμον τοῦ θεοῦ καὶ
ἔλαβεν λίθον μέγαν καὶ ἔστησεν αὐτὸν Ἰησοῦς
ὑπὸ τὴν τερέμινθον ἀπέναντι κυρίου **27** καὶ εἶπεν

Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν ἰδοὺ ὁ λίθος οὗτος ἔσται
ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον ὅτι αὐτὸς ἀκήκοεν πάντα
τὰ λεχθέντα αὐτῷ ὑπὸ κυρίου ὅ τι ἐλάλησεν
πρὸς ἡμᾶς σήμερον καὶ ἔσται οὗτος ἐν ὑμῖν εἰς
μαρτύριον ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἡνίκα ἐὰν
ψεύσησθε κυρίῳ τῷ θεῷ μου **28** καὶ ἀπέστειλεν
Ἰησοῦς τὸν λαόν καὶ ἐπορεύθησαν ἕκαστος εἰς
τὸν τόπον αὐτοῦ **29** καὶ ἐλάτρευσεν Ισραηλ τῷ
κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς
ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων ὅσοι ἐφείλκυσαν τὸν
χρόνον μετὰ Ἰησοῦ καὶ ὅσοι εἴδοσαν πάντα
τὰ ἔργα κυρίου ὅσα ἐποίησεν τῷ Ισραηλ **30**
καὶ ἐγένετο μετ᾽ ἐκεῖνα καὶ ἀπέθανεν Ἰησοῦς
υἱὸς Ναυη δοῦλος κυρίου ἑκατὸν δέκα ἐτῶν **31**
καὶ ἔθαψαν αὐτὸν πρὸς τοῖς ὁρίοις τοῦ κλήρου
αὐτοῦ ἐν Θαμναθασαχαρα ἐν τῷ ὄρει τῷ Εφραιμ
ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαας ἐκεῖ ἔθηκαν μετ᾽
αὐτοῦ εἰς τὸ μνῆμα εἰς ὃ ἔθαψαν αὐτὸν ἐκεῖ τὰς
μαχαίρας τὰς πετρίνας ἐν αἷς περιέτεμεν τοὺς
υἱοὺς Ισραηλ ἐν Γαλγαλοις ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς
ἐξ Αἰγύπτου καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς κύριος καὶ
ἐκεῖ εἰσιν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **32** καὶ τὰ ὀστᾶ
Ιωσηφ ἀνήγαγον οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ
κατώρυξαν ἐν Σικιμοις ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ
οὗ ἐκτήσατο Ιακωβ παρὰ τῶν Αμορραίων τῶν
κατοικούντων ἐν Σικιμοις ἀμνάδων ἑκατὸν καὶ
ἔδωκεν αὐτὴν Ιωσηφ ἐν μερίδι **33** καὶ ἐγένετο
μετὰ ταῦτα καὶ Ελεαζαρ υἱὸς Ααρων ὁ ἀρχιερεὺς
ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη ἐν Γαβααθ Φινεες τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ
Εφραιμ

Κριταί

1 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰησοῦ καὶ
ἐπηρώτων οἱ υἱοὶ Ισραηλ διὰ τοῦ κυρίου λέγοντες
τίς ἀναβήσεται ἡμῖν πρὸς τοὺς Χαναναίους
ἀφηγούμενος τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτούς **2** καὶ
εἶπεν κύριος Ιουδας ἀναβήσεται ἰδοὺ δέδωκα
τὴν γῆν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ **3** καὶ εἶπεν Ιουδας
τῷ Συμεων ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀνάβηθι μετ᾽ ἐμοῦ
ἐν τῷ κλήρῳ μου καὶ παραταξώμεθα πρὸς τοὺς
Χαναναίους καὶ πορεύσομαι κἀγὼ μετὰ σοῦ
ἐν τῷ κλήρῳ σου καὶ ἐπορεύθη μετ᾽ αὐτοῦ
Συμεων **4** καὶ ἀνέβη Ιουδας καὶ παρέδωκεν
κύριος τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον εἰς
τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ ἔκοψαν αὐτοὺς ἐν Βεζεκ
εἰς δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν **5** καὶ κατέλαβον
τὸν Αδωνιβεζεκ ἐν τῇ Βεζεκ καὶ παρετάξαντο
πρὸς αὐτὸν καὶ ἔκοψαν τὸν Χαναναῖον καὶ
τὸν Φερεζαῖον **6** καὶ ἔφυγεν Αδωνιβεζεκ καὶ
κατέδραμον ὀπίσω αὐτοῦ καὶ κατελάβοσαν
αὐτὸν καὶ ἀπέκοψαν τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτοῦ
καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ **7** καὶ εἶπεν
Αδωνιβεζεκ ἑβδομήκοντα βασιλεῖς τὰ ἄκρα τῶν
χειρῶν αὐτῶν καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν
ἀποκεκομμένοι ἦσαν συλλέγοντες τὰ ὑποκάτω
τῆς τραπέζης μου καθὼς οὖν ἐποίησα οὕτως
ἀνταπέδωκέν μοι ὁ θεός καὶ ἄγουσιν αὐτὸν εἰς
Ιερουσαλημ καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ **8** καὶ ἐπολέμουν
οἱ υἱοὶ Ιουδα τὴν Ιερουσαλημ καὶ κατελάβοντο
αὐτὴν καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι ῥομφαίας
καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρί **9** καὶ μετὰ ταῦτα
κατέβησαν οἱ υἱοὶ Ιουδα τοῦ πολεμῆσαι πρὸς
τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν ὀρεινὴν
καὶ τὸν νότον καὶ τὴν πεδινήν **10** καὶ ἐπορεύθη
Ιουδας πρὸς τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν
Χεβρων καὶ ἐξῆλθεν Χεβρων ἐξ ἐναντίας καὶ τὸ
ὄνομα ἦν Χεβρων τὸ πρότερον Καριαθαρβοξεφερ
καὶ ἐπάταξαν τὸν Σεσσι καὶ Αχιναaν καὶ Θολμιν
γεννήματα τοῦ Ενακ **11** καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν
πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Δαβιρ τὸ δὲ ὄνομα
τῆς Δαβιρ ἦν ἔμπροσθεν Καριαθσωφαρ πόλις
γραμμάτων **12** καὶ εἶπεν Χαλεβ ὃς ἐὰν πατάξῃ
τὴν πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ προκαταλάβηται
αὐτήν δώσω αὐτῷ τὴν Ασχα θυγατέρα μου εἰς
γυναῖκα **13** καὶ προκατελάβετο αὐτὴν Γοθονιηλ
υἱὸς Κενεζ ἀδελφοῦ Χαλεβ ὁ νεώτερος καὶ
ἔδωκεν αὐτῷ Χαλεβ τὴν Ασχα θυγατέρα αὐτοῦ
εἰς γυναῖκα **14** καὶ ἐγένετο ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς καὶ
ἐπέσεισεν αὐτὴν Γοθονιηλ τοῦ αἰτῆσαι παρὰ τοῦ
πατρὸς αὐτῆς ἀγρόν καὶ ἐγόγγυζεν καὶ ἔκραξεν
ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαί με
καὶ εἶπεν αὐτῇ Χαλεβ τί ἐστίν σοι **15** καὶ εἶπεν
αὐτῷ Ασχα δὸς δή μοι εὐλογίαν ὅτι εἰς γῆν νότου
ἐκδέδοσαί με καὶ δώσεις μοι λύτρωσιν ὕδατος
καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χαλεβ κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς
λύτρωσιν μετεώρων καὶ λύτρωσιν ταπεινῶν
16 καὶ οἱ υἱοὶ Ιοθορ τοῦ Κιναιου τοῦ γαμβροῦ
Μωυσέως ἀνέβησαν ἐκ πόλεως τῶν φοινίκων
μετὰ τῶν υἱῶν Ιουδα εἰς τὴν ἔρημον τὴν οὖσαν
ἐν τῷ νότῳ Ιουδα ἥ ἐστιν ἐπὶ καταβάσεως Αραδ
καὶ κατῴκησαν μετὰ τοῦ λαοῦ **17** καὶ ἐπορεύθη
Ιουδας μετὰ Συμεων τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ
ἔκοψεν τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα Σεφεκ
καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτούς καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα
τῆς πόλεως Ἀνάθεμα **18** καὶ οὐκ ἐκληρονόμησεν
Ιουδας τὴν Γάζαν οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς οὐδὲ
τὴν Ἀσκαλῶνα οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς οὐδὲ τὴν

Ακκαρων οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς οὐδὲ τὴν Ἄζωτον
οὐδὲ τὰ περισπόρια αὐτῆς **19** καὶ ἦν κύριος
μετὰ Ιουδα καὶ ἐκληρονόμησεν τὸ ὄρος ὅτι οὐκ
ἠδυνάσθησαν ἐξολεθρεῦσαι τοὺς κατοικοῦντας
τὴν κοιλάδα ὅτι Ρηχαβ διεστείλατο αὐτοῖς **20** καὶ
ἔδωκαν τῷ Χαλεβ τὴν Χεβρων καθὼς ἐλάλησεν
Μωυσῆς καὶ ἐκληρονόμησεν ἐκεῖθεν τὰς τρεῖς
πόλεις τῶν υἱῶν Εναk **21** καὶ τὸν Ιεβουσαῖον τὸν
κατοικοῦντα ἐν Ιερουσαλημ οὐκ ἐκληρονόμησαν
οἱ υἱοὶ Βενιαμιν καὶ κατῴκησεν ὁ Ιεβουσαῖος
μετὰ τῶν υἱῶν Βενιαμιν ἐν Ιερουσαλημ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης **22** καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ιωσηφ
καί γε αὐτοὶ εἰς Βαιθηλ καὶ κύριος ἦν μετ᾽ αὐτῶν
23 καὶ παρενέβαλον καὶ κατεσκέψαντο Βαιθηλ
τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτῶν ἦν ἔμπροσθεν
Λουζα **24** καὶ εἶδον οἱ φυλάσσοντες καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἔλαβον αὐτὸν καὶ
εἶπον αὐτῷ δεῖξον ἡμῖν τῆς πόλεως τὴν εἴσοδον
καὶ ποιήσομεν μετὰ σοῦ ἔλεος **25** καὶ ἔδειξεν
αὐτοῖς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως καὶ ἐπάταξαν τὴν
πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας τὸν δὲ ἄνδρα καὶ τὴν
συγγένειαν αὐτοῦ ἐξαπέστειλαν **26** καὶ ἐπορεύθη
ὁ ἀνὴρ εἰς γῆν Χεττιιν καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ
πόλιν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτῆς Λουζα τοῦτο
τὸ ὄνομα αὐτῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **27** καὶ οὐκ
ἐξῆρεν Μανασση τὴν Βαιθσαν ἥ ἐστιν Σκυθῶν
πόλις οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τὰ περίοικα
αὐτῆς οὐδὲ τὴν Θανακ οὐδὲ τὰς θυγατέρας
αὐτῆς οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Δωρ οὐδὲ τὰς
θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τὸν κατοικοῦντα Βαλακ
οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας
αὐτῆς οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Μαγεδω οὐδὲ τὰ
περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ
τοὺς κατοικοῦντας Ιεβλααμ οὐδὲ τὰ περίοικα
αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς καὶ ἤρξατο
ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ **28** καὶ
ἐγένετο ὅτε ἐνίσχυσεν Ισραηλ καὶ ἐποίησεν τὸν
Χαναναῖον εἰς φόρον καὶ ἐξαίρων οὐκ ἐξῆρεν
αὐτόν **29** καὶ Εφραιμ οὐκ ἐξῆρεν τὸν Χαναναῖον
τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζερ καὶ κατῴκησεν ὁ
Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἐν Γαζερ καὶ ἐγένετο
εἰς φόρον **30** καὶ Ζαβουλων οὐκ ἐξῆρεν τοὺς
κατοικοῦντας Κεδρων οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας
Δωμανα καὶ κατῴκησεν ὁ Χαναναῖος ἐν μέσῳ
αὐτῶν καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον **31** καὶ
Ασηρ οὐκ ἐξῆρεν τοὺς κατοικοῦντας Ακχω καὶ
ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον καὶ τοὺς κατοικοῦντας
Δωρ καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σιδῶνα καὶ τοὺς
κατοικοῦντας Ααλαφ καὶ τὸν Ασχαζι καὶ τὸν
Χελβα καὶ τὸν Ναϊ καὶ τὸν Ερεω **32** καὶ κατῴκησεν
ὁ Ασηρ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος
τὴν γῆν ὅτι οὐκ ἠδυνήθη ἐξᾶραι αὐτόν **33**
καὶ Νεφθαλι οὐκ ἐξῆρεν τοὺς κατοικοῦντας
Βαιθσαμυς καὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαιθαναθ καὶ
κατῴκησεν Νεφθαλι ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου
τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν οἱ δὲ κατοικοῦντες
Βαιθσαμυς καὶ τὴν Βαιθενεθ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς
φόρον **34** καὶ ἐξέθλιψεν ὁ Αμορραῖος τοὺς υἱοὺς
Δαν εἰς τὸ ὄρος ὅτι οὐκ ἀφῆκαν αὐτὸν καταβῆναι
εἰς τὴν κοιλάδα **35** καὶ ἤρξατο ὁ Αμορραῖος
κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τῷ ὀστρακώδει ἐν ᾧ αἱ
ἄρκοι καὶ ἐν ᾧ αἱ ἀλώπεκες ἐν τῷ Μυρσινῶνι καὶ
ἐν Θαλαβιν καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ οἴκου Ιωσηφ ἐπὶ
τὸν Αμορραῖον καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς φόρον **36**
καὶ τὸ ὅριον τοῦ Αμορραίου ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως
Ακραβιν ἀπὸ τῆς Πέτρας καὶ ἐπάνω

2 καὶ ἀνέβη ἄγγελος κυρίου ἀπὸ Γαλγαλ ἐπὶ τὸν
Κλαυθμῶνα καὶ ἐπὶ Βαιθηλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
Ισραηλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος
ἀνεβίβασα ὑμᾶς ἐξ Αἰγύπτου καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς
εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ
εἶπα οὐ διασκεδάσω τὴν διαθήκην μου τὴν μεθ’
ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα 2 καὶ ὑμεῖς οὐ διαθήσεσθε
διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις εἰς τὴν γῆν ταύτην
οὐδὲ τοῖς θεοῖς αὐτῶν προσκυνήσετε ἀλλὰ τὰ
γλυπτὰ αὐτῶν συντρίψετε καὶ τὰ θυσιαστήρια
αὐτῶν καθελεῖτε καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς
φωνῆς μου ὅτι ταῦτα ἐποιήσατε 3 κἀγὼ εἶπον
οὐ μὴ ἐξαρῶ αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν καὶ
ἔσονται ὑμῖν εἰς συνοχάς καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν
ἔσονται ὑμῖν εἰς σκάνδαλον 4 καὶ ἐγένετο
ὡς ἐλάλησεν ὁ ἄγγελος κυρίου τοὺς λόγους
τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ισραηλ καὶ ἐπῆραν
ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν 5
καὶ ἐπωνόμασαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου
Κλαυθμῶνες καὶ ἐθυσίασαν ἐκεῖ τῷ κυρίῳ 6 καὶ
ἐξαπέστειλεν Ἰησοῦς τὸν λαόν καὶ ἦλθεν ἀνὴρ
εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ κατακληρονομῆσαι
τὴν γῆν 7 καὶ ἐδούλευσεν ὁ λαὸς τῷ κυρίῳ
πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας
τῶν πρεσβυτέρων ὅσοι ἐμακροημέρευσαν μετὰ
Ἰησοῦ ὅσοι ἔγνωσαν πᾶν τὸ ἔργον κυρίου τὸ
μέγα ὃ ἐποίησεν ἐν τῷ Ισραηλ 8 καὶ ἐτελεύτησεν
Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη δοῦλος κυρίου υἱὸς ἑκατὸν
δέκα ἐτῶν 9 καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ὁρίῳ τῆς
κληρονομίας αὐτοῦ ἐν Θαμναθαρες ἐν ὄρει
Εφραιμ ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαας 10 καί γε πᾶσα
ἡ γενεὰ ἐκείνη προσετέθησαν πρὸς τοὺς πατέρας
αὐτῶν καὶ ἀνέστη γενεὰ ἑτέρα μετ’ αὐτούς οἳ οὐκ
ἔγνωσαν τὸν κύριον καί γε τὸ ἔργον ὃ ἐποίησεν
ἐν τῷ Ισραηλ 11 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐλάτρευσαν
τοῖς Βααλιμ 12 καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον
τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν ἐξαγαγόντα
αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω
θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν
περικύκλῳ αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ
παρώργισαν τὸν κύριον 13 καὶ ἐγκατέλιπον αὐτὸν
καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βααλ καὶ ταῖς Ἀστάρταις
14 καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ισραηλ καὶ
παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας προνομευόντων καὶ
κατεπρονόμευσαν αὐτούς καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς
ἐν χερσὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλόθεν καὶ οὐκ
ἠδυνήθησαν ἔτι ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν 15 ἐν πᾶσιν οἷς ἐξεπορεύοντο
καὶ χεὶρ κυρίου ἦν ἐπ’ αὐτοὺς εἰς κακά καθὼς
ἐλάλησεν κύριος καὶ καθὼς ὤμοσεν κύριος
αὐτοῖς καὶ ἐξέθλιψεν αὐτοὺς σφόδρα 16 καὶ
ἤγειρεν κύριος κριτάς καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς κύριος
ἐκ χειρὸς τῶν προνομευόντων αὐτούς 17 καί γε
τῶν κριτῶν οὐχ ὑπήκουσαν ὅτι ἐξεπόρνευσαν
ὀπίσω θεῶν ἑτέρων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ
ἐξέκλιναν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐπορεύθησαν οἱ
πατέρες αὐτῶν τοῦ εἰσακούειν τῶν λόγων κυρίου
οὐκ ἐποίησαν οὕτως 18 καὶ ὅτι ἤγειρεν κύριος
κριτὰς αὐτοῖς καὶ ἦν κύριος μετὰ τοῦ κριτοῦ
καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτῶν
πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ κριτοῦ ὅτι παρεκλήθη
κύριος ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἀπὸ προσώπου
τῶν πολιορκούντων αὐτοὺς καὶ ἐκθλιβόντων
αὐτούς 19 καὶ ἐγένετο ὡς ἀπέθνῃσκεν ὁ κριτής
καὶ ἀπέστρεψαν καὶ πάλιν διέφθειραν ὑπὲρ

τοὺς πατέρας αὐτῶν πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν
ἑτέρων λατρεύειν αὐτοῖς καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς
οὐκ ἀπέρριψαν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν καὶ τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν τὰς σκληράς **20** καὶ ὠργίσθη θυμῷ
κύριος ἐν τῷ Ισραηλ καὶ εἶπεν ἀνθ᾽ ὧν ὅσα
ἐγκατέλιπον τὸ ἔθνος τοῦτο τὴν διαθήκην μου
ἣν ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ οὐκ
εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς μου **21** καί γε ἐγὼ οὐ
προσθήσω τοῦ ἐξᾶραι ἄνδρα ἐκ προσώπου αὐτῶν
ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὧν κατέλιπεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη
ἐν τῇ γῇ καὶ ἀφῆκεν **22** τοῦ πειράσαι ἐν αὐτοῖς
τὸν Ισραηλ εἰ φυλάσσονται τὴν ὁδὸν κυρίου
πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ ὃν τρόπον ἐφύλαξαν οἱ
πατέρες αὐτῶν ἢ οὔ **23** καὶ ἀφῆκεν κύριος τὰ
ἔθνη ταῦτα τοῦ μὴ ἐξᾶραι αὐτὰ τὸ τάχος καὶ οὐ
παρέδωκεν αὐτὰ ἐν χειρὶ Ἰησοῦ

3 καὶ ταῦτα τὰ ἔθνη ἃ ἀφῆκεν κύριος αὐτὰ
ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ισραηλ πάντας τοὺς
μὴ ἐγνωκότας τοὺς πολέμους Χανααν **2** πλὴν
διὰ τὰς γενεὰς υἱῶν Ισραηλ τοῦ διδάξαι αὐτοὺς
πόλεμον πλὴν οἱ ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν
αὐτά **3** τὰς πέντε σατραπείας τῶν ἀλλοφύλων
καὶ πάντα τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Σιδώνιον καὶ
τὸν Ευαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν Λίβανον ἀπὸ
τοῦ ὄρους τοῦ Αερμων ἕως Λαβωεμαθ **4** καὶ
ἐγένετο ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ισραηλ
γνῶναι εἰ ἀκούσονται τὰς ἐντολὰς κυρίου ἃς
ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ
5 καὶ οἱ υἱοὶ Ισραηλ κατῴκησαν ἐν μέσῳ τοῦ
Χαναναίου καὶ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Αμορραίου
καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Ευαίου καὶ τοῦ
Ιεβουσαίου **6** καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν
ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν
ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς
θεοῖς αὐτῶν **7** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ
τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπελάθοντο
κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς
Βααλιμ καὶ τοῖς ἄλσεσιν **8** καὶ ὠργίσθη θυμῷ
κύριος ἐν τῷ Ισραηλ καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ
Χουσαρσαθαιμ βασιλέως Συρίας ποταμῶν καὶ
ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ τῷ Χουσαρσαθαιμ
ἔτη ὀκτώ **9** καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ πρὸς
κύριον καὶ ἤγειρεν κύριος σωτῆρα τῷ Ισραηλ καὶ
ἔσωσεν αὐτούς τὸν Γοθονιηλ υἱὸν Κενεζ ἀδελφοῦ
Χαλεβ τὸν νεώτερον ὑπὲρ αὐτόν **10** καὶ ἐγένετο
ἐπ᾽ αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ ἔκρινεν τὸν Ισραηλ
καὶ ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον πρὸς Χουσαρσαθαιμ
καὶ παρέδωκεν κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν
Χουσαρσαθαιμ βασιλέα Συρίας ποταμῶν καὶ
ἐκραταιώθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Χουσαρσαθαιμ
11 καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ
ἀπέθανεν Γοθονιηλ υἱὸς Κενεζ **12** καὶ προσέθεντο
οἱ υἱοὶ Ισραηλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
κυρίου καὶ ἐνίσχυσεν κύριος τὸν Εγλωμ βασιλέα
Μωαβ ἐπὶ τὸν Ισραηλ διὰ τὸ πεποιηκέναι αὐτοὺς
τὸ πονηρὸν ἔναντι κυρίου **13** καὶ συνήγαγεν
πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς υἱοὺς Αμμων καὶ
Αμαληκ καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξεν τὸν Ισραηλ
καὶ ἐκληρονόμησεν τὴν πόλιν τῶν φοινίκων
14 καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ τῷ Εγλωμ
βασιλεῖ Μωαβ ἔτη δέκα ὀκτώ **15** καὶ ἐκέκραξαν
οἱ υἱοὶ Ισραηλ πρὸς κύριον καὶ ἤγειρεν αὐτοῖς
σωτῆρα τὸν Αωδ υἱὸν Γηρα υἱὸν τοῦ Ιεμενι ἄνδρα
ἀμφοτεροδέξιον καὶ ἐξαπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ
δῶρα ἐν χειρὶ αὐτοῦ τῷ Εγλωμ βασιλεῖ Μωαβ
16 καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Αωδ μάχαιραν δίστομον

σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ περιεζώσατο αὐτὴν
ὑπὸ τὸν μανδύαν ἐπὶ τὸν μηρὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ
17 καὶ ἐπορεύθη καὶ προσήνεγκεν τὰ δῶρα τῷ
Εγλωμ βασιλεῖ Μωαβ καὶ Εγλωμ ἀνὴρ ἀστεῖος
σφόδρα 18 καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσεν Αωδ
προσφέρων τὰ δῶρα καὶ ἐξαπέστειλεν τοὺς
φέροντας τὰ δῶρα 19 καὶ αὐτὸς ὑπέστρεψεν ἀπὸ
τῶν γλυπτῶν τῶν μετὰ τῆς Γαλγαλ καὶ εἶπεν
Αωδ λόγος μοι κρύφιος πρὸς σέ βασιλεῦ καὶ
εἶπεν Εγλωμ πρὸς αὐτόν σιώπα καὶ ἐξαπέστειλεν
ἀφ᾽ ἑαυτοῦ πάντας τοὺς ἐφεστῶτας ἐπ᾽ αὐτόν 20
καὶ Αωδ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ αὐτὸς ἐκάθητο
ἐν τῷ ὑπερῴῳ τῷ θερινῷ τῷ ἑαυτοῦ μονώτατος
καὶ εἶπεν Αωδ λόγος θεοῦ μοι πρὸς σέ βασιλεῦ
καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου Εγλωμ ἐγγὺς αὐτοῦ
21 καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀναστῆναι αὐτὸν καὶ
ἐξέτεινεν Αωδ τὴν χεῖρα τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ καὶ
ἔλαβεν τὴν μάχαιραν ἐπάνωθεν τοῦ μηροῦ αὐτοῦ
τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ
αὐτοῦ 22 καὶ ἐπεισήνεγκεν καί γε τὴν λαβὴν
ὀπίσω τῆς φλογός καὶ ἀπέκλεισεν τὸ στέαρ κατὰ
τῆς φλογός ὅτι οὐκ ἐξέσπασεν τὴν μάχαιραν
ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν Αωδ τὴν
προστάδα 23 καὶ ἐξῆλθεν τοὺς διατεταγμένους
καὶ ἀπέκλεισεν τὰς θύρας τοῦ ὑπερῴου κατ᾽
αὐτοῦ καὶ ἐσφήνωσεν 24 καὶ αὐτὸς ἐξῆλθεν
καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ εἰσῆλθον καὶ εἶδον καὶ
ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ ὑπερῴου ἐσφηνωμέναι καὶ
εἶπαν μήποτε ἀποκενοῖ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν
τῷ ταμιείῳ τῷ θερινῷ 25 καὶ ὑπέμειναν ἕως
ᾐσχύνοντο καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὁ ἀνοίγων τὰς
θύρας τοῦ ὑπερῴου καὶ ἔλαβον τὴν κλεῖδα καὶ
ἤνοιξαν καὶ ἰδοὺ ὁ κύριος αὐτῶν πεπτωκὼς
ἐπὶ τὴν γῆν τεθνηκώς 26 καὶ Αωδ διεσώθη
ἕως ἐθορυβοῦντο καὶ οὐκ ἦν ὁ προσνοῶν αὐτῷ
καὶ αὐτὸς παρῆλθεν τὰ γλυπτὰ καὶ διεσώθη εἰς
Σετιρωθα 27 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθεν Αωδ εἰς
γῆν Ισραηλ καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ ἐν τῷ ὄρει
Εφραιμ καὶ κατέβησαν σὺν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ισραηλ
ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ αὐτὸς ἔμπροσθεν αὐτῶν 28
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς κατάβητε ὀπίσω μου ὅτι
παρέδωκεν κύριος ὁ θεὸς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν τὴν
Μωαβ ἐν χειρὶ ἡμῶν καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτοῦ
καὶ προκατελάβοντο τὰς διαβάσεις τοῦ Ιορδάνου
τῆς Μωαβ καὶ οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα διαβῆναι 29
καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωαβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡσεὶ
δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν πᾶν λιπαρὸν καὶ πάντα
ἄνδρα δυνάμεως καὶ οὐ διεσώθη ἀνήρ 30 καὶ
ἐνετράπη Μωαβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ χεῖρα
Ισραηλ καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ
ἔκρινεν αὐτοὺς Αωδ ἕως οὗ ἀπέθανεν 31 καὶ μετ᾽
αὐτὸν ἀνέστη Σαμεγαρ υἱὸς Διναχ καὶ ἐπάταξεν
τοὺς ἀλλοφύλους εἰς ἑξακοσίους ἄνδρας ἐν τῷ
ἀροτρόποδι τῶν βοῶν καὶ ἔσωσεν καί γε αὐτὸς
τὸν Ισραηλ

4 καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ισραηλ ποιῆσαι τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ Αωδ ἀπέθανεν 2 καὶ
ἀπέδοτο αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ Ιαβιν βασιλέως
Χανααν ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ασωρ καὶ ὁ ἄρχων
τῆς δυνάμεως αὐτοῦ Σισαρα καὶ αὐτὸς κατῴκει
ἐν Αρισωθ τῶν ἐθνῶν 3 καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ πρὸς κύριον ὅτι ἐννακόσια ἅρματα σιδηρᾶ
ἦν αὐτῷ καὶ αὐτὸς ἔθλιψεν τὸν Ισραηλ κατὰ
κράτος εἴκοσι ἔτη 4 καὶ Δεββωρα γυνὴ προφῆτις
γυνὴ Λαφιδωθ αὐτὴ ἔκρινεν τὸν Ισραηλ ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ 5 καὶ αὐτὴ ἐκάθητο ὑπὸ φοίνικα

Δεββωρα ἀνὰ μέσον τῆς Ραμα καὶ ἀνὰ μέσον
τῆς Βαιθηλ ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ ἀνέβαινον
πρὸς αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ισραηλ εἰς κρίσιν **6** καὶ
ἀπέστειλεν Δεββωρα καὶ ἐκάλεσεν τὸν Βαρακ
υἱὸν Αβινεεμ ἐκ Καδης Νεφθαλι καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτόν οὐχὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ σοὶ
καὶ ἀπελεύσῃ εἰς ὄρος Θαβωρ καὶ λήμψῃ μετὰ
σεαυτοῦ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν υἱῶν
Νεφθαλι καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαβουλων **7** καὶ ἐπάξω
πρὸς σὲ εἰς τὸν χειμάρρουν Κισων τὸν Σισαρα
ἄρχοντα τῆς δυνάμεως Ιαβιν καὶ τὰ ἅρματα
αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ καὶ παραδώσω αὐτὸν
εἰς τὰς χεῖράς σου **8** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Βαρακ
ἐὰν πορευθῇς μετ' ἐμοῦ πορεύσομαι καὶ ἐὰν
μὴ πορευθῇς οὐ πορεύσομαι ὅτι οὐκ οἶδα τὴν
ἡμέραν ἐν ᾗ εὐοδοῖ τὸν ἄγγελον κύριος μετ'
ἐμοῦ **9** καὶ εἶπεν πορευομένη πορεύσομαι μετὰ
σοῦ πλὴν γίνωσκε ὅτι οὐκ ἔσται τὸ προτέρημά
σου ἐπὶ τὴν ὁδόν ἣν σὺ πορεύῃ ὅτι ἐν χειρὶ
γυναικὸς ἀποδώσεται κύριος τὸν Σισαρα καὶ
ἀνέστη Δεββωρα καὶ ἐπορεύθη μετὰ Βαρακ ἐκ
Καδης **10** καὶ ἐβόησεν Βαρακ τὸν Ζαβουλων
καὶ τὸν Νεφθαλι ἐκ Καδης καὶ ἀνέβησαν κατὰ
πόδας αὐτοῦ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν καὶ ἀνέβη
μετ' αὐτοῦ Δεββωρα **11** καὶ Χαβερ ὁ Κιναῖος
ἐχωρίσθη ἀπὸ Καινα ἀπὸ τῶν υἱῶν Ιωβαβ
γαμβροῦ Μωυσῆ καὶ ἔπηξεν τὴν σκηνὴν αὐτοῦ
ἕως δρυὸς πλεονεκτούντων ἥ ἐστιν ἐχόμενα
Κεδες **12** καὶ ἀνηγγέλη Σισαρα ὅτι ἀνέβη Βαρακ
υἱὸς Αβινεεμ εἰς ὄρος Θαβωρ **13** καὶ ἐκάλεσεν
Σισαρα πάντα τὰ ἅρματα αὐτοῦ ἐννακόσια ἅρματα
σιδηρᾶ καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ ἀπὸ
Αρισωθ τῶν ἐθνῶν εἰς τὸν χειμάρρουν Κισων
14 καὶ εἶπεν Δεββωρα πρὸς Βαρακ ἀνάστηθι
ὅτι αὕτη ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ παρέδωκεν κύριος τὸν
Σισαρα ἐν τῇ χειρί σου ὅτι κύριος ἐξελεύσεται
ἔμπροσθέν σου καὶ κατέβη Βαρακ ἀπὸ τοῦ ὄρους
Θαβωρ καὶ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ὀπίσω αὐτοῦ
15 καὶ ἐξέστησεν κύριος τὸν Σισαρα καὶ πάντα τὰ
ἅρματα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ
ἐν στόματι ῥομφαίας ἐνώπιον Βαρακ καὶ κατέβη
Σισαρα ἐπάνωθεν τοῦ ἅρματος αὐτοῦ καὶ ἔφυγεν
τοῖς ποσὶν αὐτοῦ **16** καὶ Βαρακ διώκων ὀπίσω
τῶν ἁρμάτων καὶ ὀπίσω τῆς παρεμβολῆς ἕως
Αρισωθ τῶν ἐθνῶν καὶ ἔπεσεν πᾶσα παρεμβολὴ
Σισαρα ἐν στόματι ῥομφαίας οὐ κατελείφθη ἕως
ἑνός **17** καὶ Σισαρα ἔφυγεν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ
εἰς σκηνὴν Ιαηλ γυναικὸς Χαβερ ἑταίρου τοῦ
Κιναίου ὅτι εἰρήνη ἦν ἀνὰ μέσον Ιαβιν βασιλέως
Ασωρ καὶ ἀνὰ μέσον οἴκου Χαβερ τοῦ Κιναίου
18 καὶ ἐξῆλθεν Ιαηλ εἰς συνάντησιν Σισαρα καὶ
εἶπεν αὐτῷ ἔκκλινον κύριέ μου ἔκκλινον πρός
με μὴ φοβοῦ καὶ ἐξέκλινεν πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν
σκηνήν καὶ περιέβαλεν αὐτὸν ἐπιβολαίῳ **19** καὶ
εἶπεν Σισαρα πρὸς αὐτήν πότισόν με δὴ μικρὸν
ὕδωρ ὅτι ἐδίψησα καὶ ἤνοιξεν τὸν ἀσκὸν τοῦ
γάλακτος καὶ ἐπότισεν αὐτὸν καὶ περιέβαλεν
αὐτόν **20** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Σισαρα στῆθι δὴ
ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς καὶ ἔσται ἐὰν ἀνὴρ
ἔλθῃ πρὸς σὲ καὶ ἐρωτήσῃ σε καὶ εἴπῃ εἰ ἔστιν
ὧδε ἀνήρ καὶ ἐρεῖς οὐκ ἔστιν **21** καὶ ἔλαβεν Ιαηλ
γυνὴ Χαβερ τὸν πάσσαλον τῆς σκηνῆς καὶ ἔθηκεν
τὴν σφῦραν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς καὶ εἰσῆλθεν πρὸς
αὐτὸν ἐν κρυφῇ καὶ ἔπηξεν τὸν πάσσαλον ἐν
τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ καὶ διεξῆλθεν ἐν τῇ γῇ καὶ
αὐτὸς ἐξεστὼς ἐσκοτώθη καὶ ἀπέθανεν **22** καὶ

ἰδοὺ Βαρακ διώκων τὸν Σισαρα καὶ ἐξῆλθεν Ιαηλ
εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ δεῦρο καὶ
δείξω σοι τὸν ἄνδρα ὃν σὺ ζητεῖς καὶ εἰσῆλθεν
πρὸς αὐτήν καὶ ἰδοὺ Σισαρα ῥεριμμένος νεκρός
καὶ ὁ πάσσαλος ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ **23** καὶ
ἐτρόπωσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ιαβιν
βασιλέα Χανααν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ισραηλ **24**
καὶ ἐπορεύετο χεὶρ τῶν υἱῶν Ισραηλ πορευομένη
καὶ σκληρυνομένη ἐπὶ Ιαβιν βασιλέα Χανααν
ἕως οὗ ἐξωλέθρευσαν τὸν Ιαβιν βασιλέα Χανααν

5 καὶ ἦσαν Δεββωρα καὶ Βαρακ υἱὸς Αβινεεμ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγοντες **2** ἀπεκαλύφθη
ἀποκάλυμμα ἐν Ισραηλ ἐν τῷ ἑκουσιασθῆναι
λαὸν εὐλογεῖτε κύριον **3** ἀκούσατε βασιλεῖς καὶ
ἐνωτίσασθε σατράπαι ἐγώ εἰμι τῷ κυρίῳ ἐγώ εἰμι
ᾄσομαι ψαλῶ τῷ κυρίῳ τῷ θεῷ Ισραηλ **4** κύριε ἐν
τῇ ἐξόδῳ σου ἐν Σηιρ ἐν τῷ ἀπαίρειν σε ἐξ ἀγροῦ
Εδωμ γῆ ἐσείσθη καὶ ὁ οὐρανὸς ἔσταξεν δρόσους
καὶ αἱ νεφέλαι ἔσταξαν ὕδωρ **5** ὄρη ἐσαλεύθησαν
ἀπὸ προσώπου κυρίου Ελωι τοῦτο Σινα ἀπὸ
προσώπου κυρίου θεοῦ Ισραηλ **6** ἐν ἡμέραις
Σαμεγαρ υἱοῦ Αναθ ἐν ἡμέραις Ιαηλ ἐξέλιπον
ὁδοὺς καὶ ἐπορεύθησαν ἀτραπούς ἐπορεύθησαν
ὁδοὺς διεστραμμένας **7** ἐξέλιπον δυνατοὶ ἐν
Ισραηλ ἐξέλιπον ἕως οὗ ἀναστῇ Δεββωρα ἕως
οὗ ἀναστῇ μήτηρ ἐν Ισραηλ **8** ἐξελέξαντο θεοὺς
καινούς τότε ἐπολέμησαν πόλεις ἀρχόντων
θυρεὸς ἐὰν ὀφθῇ καὶ λόγχη ἐν τεσσαράκοντα
χιλιάσιν ἐν Ισραηλ **9** ἡ καρδία μου εἰς τὰ
διατεταγμένα τῷ Ισραηλ οἱ ἑκουσιαζόμενοι ἐν
λαῷ εὐλογεῖτε κύριον **10** ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ὄνου
θηλείας μεσημβρίας καθήμενοι ἐπὶ κριτηρίου
καὶ πορευόμενοι ἐπὶ ὁδοὺς συνέδρων ἐφ᾽ ὁδῷ **11**
διηγεῖσθε ἀπὸ φωνῆς ἀνακρουομένων ἀνὰ μέσον
ὑδρευομένων ἐκεῖ δώσουσιν δικαιοσύνας κυρίῳ
δικαιοσύνας αὔξησον ἐν Ισραηλ τότε κατέβη εἰς
τὰς πόλεις λαὸς κυρίου **12** ἐξεγείρου ἐξεγείρου
Δεββωρα ἐξεγείρου ἐξεγείρου λάλησον ᾠδήν
ἀνάστα Βαρακ καὶ αἰχμαλώτισον αἰχμαλωσίαν
σου υἱὸς Αβινεεμ **13** τότε κατέβη κατάλειμμα
τοῖς ἰσχυροῖς λαὸς κυρίου κατέβη αὐτῷ ἐν τοῖς
κραταιοῖς **14** ἐξ ἐμοῦ Εφραιμ ἐξερρίζωσεν αὐτοὺς
ἐν τῷ Αμαληκ ὀπίσω σου Βενιαμιν ἐν τοῖς λαοῖς
σου ἐν ἐμοὶ Μαχιρ κατέβησαν ἐξερευνῶντες καὶ
ἀπὸ Ζαβουλων ἕλκοντες ἐν ῥάβδῳ διηγήσεως
γραμματέως **15** καὶ ἀρχηγοὶ ἐν Ισσαχαρ μετὰ
Δεββωρας καὶ Βαρακ οὕτως Βαρακ ἐν κοιλάσιν
ἀπέστειλεν ἐν ποσὶν αὐτοῦ εἰς τὰς μερίδας
Ρουβην μεγάλοι ἐξικνούμενοι καρδίαν **16** εἰς τί
ἐκάθισαν ἀνὰ μέσον τῆς διγομίας τοῦ ἀκοῦσαι
συρισμοῦ ἀγγέλων εἰς διαιρέσεις Ρουβην μεγάλοι
ἐξετασμοὶ καρδίας **17** Γαλααδ ἐν τῷ πέραν τοῦ
Ιορδάνου ἐσκήνωσεν καὶ Δαν εἰς τί παροικεῖ
πλοίοις Ασηρ ἐκάθισεν παραλίαν θαλασσῶν καὶ
ἐπὶ διεξόδοις αὐτοῦ σκηνώσει **18** Ζαβουλων
λαὸς ὠνείδισεν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον καὶ
Νεφθαλι ἐπὶ ὕψη ἀγροῦ **19** ἦλθον αὐτῶν
βασιλεῖς παρετάξαντο τότε ἐπολέμησαν βασιλεῖς
Χανααν ἐν Θανααχ ἐπὶ ὕδατι Μεγεδδω δῶρον
ἀργυρίου οὐκ ἔλαβον **20** ἐξ οὐρανοῦ παρετάξαντο
οἱ ἀστέρες ἐκ τρίβων αὐτῶν παρετάξαντο
μετὰ Σισαρα **21** χειμάρρους Κισων ἐξέσυρεν
αὐτούς χειμάρρους ἀρχαίων χειμάρρους Κισων
καταπατήσει αὐτὸν ψυχή μου δυνατή **22** τότε
ἐνεποδίσθησαν πτέρναι ἵππου σπουδῇ ἔσπευσαν
ἰσχυροὶ αὐτοῦ **23** καταρᾶσθε Μηρωζ εἶπεν

ἄγγελος κυρίου καταρᾶσθε ἐπικατάρατος πᾶς ὁ
κατοικῶν αὐτήν ὅτι οὐκ ἤλθοσαν εἰς βοήθειαν
κυρίου εἰς βοήθειαν ἐν δυνατοῖς **24** εὐλογηθείη
ἐν γυναιξὶν Ιαηλ γυνὴ Χαβερ τοῦ Κιναίου ἀπὸ
γυναικῶν ἐν σκηναῖς εὐλογηθείη **25** ὕδωρ
ᾔτησεν γάλα ἔδωκεν ἐν λεκάνῃ ὑπερεχόντων
προσήνεγκεν βούτυρον **26** χεῖρα αὐτῆς ἀριστερὰν
εἰς πάσσαλον ἐξέτεινεν καὶ δεξιὰν αὐτῆς εἰς
σφῦραν κοπιώντων καὶ ἐσφυροκόπησεν Σισαρα
διήλωσεν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν διήλωσεν
κρόταφον αὐτοῦ **27** ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν
αὐτῆς κατεκυλίσθη ἔπεσεν καὶ ἐκοιμήθη ἀνὰ
μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς κατακλιθεὶς ἔπεσεν
καθὼς κατεκλίθη ἐκεῖ ἔπεσεν ἐξοδευθείς **28**
διὰ τῆς θυρίδος παρέκυψεν μήτηρ Σισαρα ἐκτὸς
τοῦ τοξικοῦ διότι ᾐσχύνθη ἅρμα αὐτοῦ διότι
ἐχρόνισαν πόδες ἁρμάτων αὐτοῦ **29** αἱ σοφαὶ
ἄρχουσαι αὐτῆς ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτήν καὶ
αὐτὴ ἀπέστρεψεν λόγους αὐτῆς ἑαυτῇ **30** οὐχ
εὑρήσουσιν αὐτὸν διαμερίζοντα σκῦλα οἰκτίρμων
οἰκτιρήσει εἰς κεφαλὴν ἀνδρός σκῦλα βαμμάτων
τῷ Σισαρα σκῦλα βαμμάτων ποικιλίας βάμματα
ποικιλτῶν αὐτά τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ σκῦλα **31**
οὕτως ἀπόλοιντο πάντες οἱ ἐχθροί σου κύριε καὶ
οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν ὡς ἔξοδος ἡλίου ἐν δυνάμει
αὐτοῦ καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη

6 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιον κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν
χειρὶ Μαδιαμ ἑπτὰ ἔτη **2** καὶ ἴσχυσεν χεὶρ
Μαδιαμ ἐπὶ Ισραηλ καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ
Ισραηλ ἀπὸ προσώπου Μαδιαμ τὰς τρυμαλιὰς
τὰς ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ τὰ σπήλαια καὶ τὰ
κρεμαστά **3** καὶ ἐγένετο ἐὰν ἔσπειραν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ καὶ ἀνέβαιναν Μαδιαμ καὶ Αμαληκ καὶ
οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν συνανέβαινον αὐτοῖς **4** καὶ
παρενέβαλον εἰς αὐτοὺς καὶ κατέφθειραν τοὺς
καρποὺς αὐτῶν ἕως ἐλθεῖν εἰς Γάζαν καὶ οὐ
κατέλιπον ὑπόστασιν ζωῆς ἐν τῇ γῇ Ισραηλ οὐδὲ
ἐν τοῖς ποιμνίοις ταῦρον καὶ ὄνον **5** ὅτι αὐτοὶ
καὶ αἱ κτήσεις αὐτῶν ἀνέβαινον καὶ αἱ σκηναὶ
αὐτῶν παρεγίνοντο καθὼς ἀκρὶς εἰς πλῆθος καὶ
αὐτοῖς καὶ τοῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμός
καὶ ἤρχοντο εἰς τὴν γῆν Ισραηλ καὶ διέφθειρον
αὐτήν **6** καὶ ἐπτώχευσεν Ισραηλ σφόδρα ἀπὸ
προσώπου Μαδιαμ καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ
πρὸς κύριον **7** ἀπὸ προσώπου Μαδιαμ **8** καὶ
ἐξαπέστειλεν κύριος ἄνδρα προφήτην πρὸς τοὺς
υἱοὺς Ισραηλ καὶ εἶπεν αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος
ὁ θεὸς Ισραηλ ἐγώ εἰμι ὃς ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου καὶ ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας
ὑμῶν **9** καὶ ἐρρυσάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Αἰγύπτου
καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων ὑμᾶς καὶ
ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν καὶ ἔδωκα
ὑμῖν τὴν γῆν αὐτῶν **10** καὶ εἶπα ὑμῖν ἐγὼ κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν οὐ φοβηθήσεσθε τοὺς θεοὺς τοῦ
Αμορραίου ἐν οἷς ὑμεῖς καθήσεσθε ἐν τῇ γῇ
αὐτῶν καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου **11**
καὶ ἦλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν
τερέμινθον τὴν ἐν Εφραθα τὴν Ιωας πατρὸς τοῦ
Εσδρι καὶ Γεδεων υἱὸς αὐτοῦ ῥαβδίζων σῖτον ἐν
ληνῷ εἰς ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ Μαδιαμ **12**
καὶ ὤφθη αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτόν κύριος μετὰ σοῦ ἰσχυρὸς τῶν δυνάμεων
13 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Γεδεων ἐν ἐμοί κύριέ
μου καὶ εἰ ἔστιν κύριος μεθ’ ἡμῶν εἰς τί εὗρεν
ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ποῦ ἐστιν πάντα τὰ

θαυμάσια αὐτοῦ ἃ διηγήσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες
ἡμῶν λέγοντες μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν
ἡμᾶς κύριος καὶ νῦν ἐξέρριψεν ἡμᾶς καὶ ἔδωκεν
ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιαμ **14** καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς
αὐτὸν ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν πορεύου ἐν
ἰσχύι σου ταύτῃ καὶ σώσεις τὸν Ισραηλ ἐκ χειρὸς
Μαδιαμ ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε **15** καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτὸν Γεδεων ἐν ἐμοί κύριέ μου ἐν τίνι σώσω
τὸν Ισραηλ ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ἠσθένησεν ἐν
Μανασση καὶ ἐγώ εἰμι ὁ μικρότερος ἐν οἴκῳ
πατρός μου **16** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος
κυρίου κύριος ἔσται μετὰ σοῦ καὶ πατάξεις τὴν
Μαδιαμ ὡσεὶ ἄνδρα ἕνα **17** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν
Γεδεων εἰ δὲ εὗρον ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς σου
καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὅ τι ἐλάλησας
μετ᾽ ἐμοῦ **18** μὴ χωρισθῇς ἐντεῦθεν ἕως τοῦ
ἐλθεῖν με πρὸς σέ καὶ ἐξοίσω τὴν θυσίαν καὶ
θήσω ἐνώπιόν σου καὶ εἶπεν ἐγώ εἰμι καθίομαι
ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε **19** καὶ Γεδεων εἰσῆλθεν
καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν καὶ οιφι ἀλεύρου
ἄζυμα καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ καὶ τὸν
ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ
πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν τερέμινθον καὶ προσήγγισεν
20 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ
λαβὲ τὰ κρέα καὶ τὰ ἄζυμα καὶ θὲς πρὸς τὴν
πέτραν ἐκείνην καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε
καὶ ἐποίησεν οὕτως **21** καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος
κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν χειρὶ αὐτοῦ
καὶ ἥψατο τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἀζύμων καὶ ἀνέβη
πῦρ ἐκ τῆς πέτρας καὶ κατέφαγεν τὰ κρέα καὶ
τοὺς ἀζύμους καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἐπορεύθη
ἀπὸ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ **22** καὶ εἶδεν Γεδεων ὅτι
ἄγγελος κυρίου οὗτός ἐστιν καὶ εἶπεν Γεδεων
ἆ ἆ κύριέ μου κύριε ὅτι εἶδον ἄγγελον κυρίου
πρόσωπον πρὸς πρόσωπον **23** καὶ εἶπεν αὐτῷ
κύριος εἰρήνη σοι μὴ φοβοῦ οὐ μὴ ἀποθάνῃς **24**
καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεων θυσιαστήριον τῷ
κυρίῳ καὶ ἐπεκάλεσεν αὐτῷ εἰρήνη κυρίου ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐν Εφραθα
πατρὸς τοῦ Εσδρι **25** καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος λαβὲ τὸν μόσχον
τὸν ταῦρον ὅς ἐστιν τῷ πατρί σου καὶ μόσχον
δεύτερον ἑπταετῆ καὶ καθελεῖς τὸ θυσιαστήριον
τοῦ Βααλ ὅ ἐστιν τῷ πατρί σου καὶ τὸ ἄλσος
τὸ ἐπ᾽ αὐτὸ ὀλεθρεύσεις **26** καὶ οἰκοδομήσεις
θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐπὶ κορυφὴν τοῦ
Μαουεκ τούτου ἐν τῇ παρατάξει καὶ λήμψῃ τὸν
μόσχον τὸν δεύτερον καὶ ἀνοίσεις ὁλοκαύτωμα
ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλσους οὗ ἐξολεθρεύσεις **27**
καὶ ἔλαβεν Γεδεων δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν δούλων
ἑαυτοῦ καὶ ἐποίησεν ὃν τρόπον ἐλάλησεν πρὸς
αὐτὸν κύριος καὶ ἐγενήθη ὡς ἐφοβήθη τὸν οἶκον
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως
τοῦ ποιῆσαι ἡμέρας καὶ ἐποίησεν νυκτός **28**
καὶ ὤρθρισαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τὸ πρωί
καὶ ἰδοὺ καθῄρητο τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ
καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ᾽ αὐτῷ ὠλέθρευτο καὶ εἶδαν
τὸν μόσχον τὸν δεύτερον ὃν ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τὸ ᾠκοδομημένον **29** καὶ εἶπεν
ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ τίς ἐποίησεν τὸ
ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐπεζήτησαν καὶ ἠρεύνησαν καὶ
ἔγνωσαν ὅτι Γεδεων υἱὸς Ιωας ἐποίησεν τὸ ῥῆμα
τοῦτο **30** καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς
Ιωας ἐξένεγκε τὸν υἱόν σου καὶ ἀποθανέτω
ὅτι καθεῖλεν τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ καὶ
ὅτι ὠλέθρευσεν τὸ ἄλσος τὸ ἐπ᾽ αὐτῷ **31** καὶ

εἶπεν Ιωας τοῖς ἀνδράσιν πᾶσιν οἳ ἐπανέστησαν
αὐτῷ μὴ ὑμεῖς νῦν δικάζεσθε ὑπὲρ τοῦ Βααλ
ἢ ὑμεῖς σώσετε αὐτόν ὃς ἐὰν δικάσηται αὐτῷ
θανατωθήτω ἕως πρωί εἰ θεός ἐστιν δικαζέσθω
αὐτῷ ὅτι καθεῖλεν τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ **32**
καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ιαρβααλ
λέγων δικασάσθω ἐν αὐτῷ ὁ Βααλ ὅτι καθῃρέθη
τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ **33** καὶ πᾶσα Μαδιαμ καὶ
Αμαληκ καὶ υἱοὶ ἀνατολῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ
αὐτὸ καὶ παρενέβαλον ἐν κοιλάδι Εζερεελ **34**
καὶ πνεῦμα κυρίου ἐνεδυνάμωσεν τὸν Γεδεων
καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ καὶ ἐφοβήθη Αβιεζερ
ὀπίσω αὐτοῦ **35** καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλεν εἰς
πάντα Μανασση καὶ ἐν Ασηρ καὶ ἐν Ζαβουλων
καὶ Νεφθαλι καὶ ἀνέβη εἰς συνάντησιν αὐτῶν **36**
καὶ εἶπεν Γεδεων πρὸς τὸν θεόν εἰ σὺ σῴζεις ἐν
χειρί μου τὸν Ισραηλ καθὼς ἐλάλησας **37** ἰδοὺ
ἐγὼ τίθημι τὸν πόκον τοῦ ἐρίου ἐν τῇ ἅλωνι
ἐὰν δρόσος γένηται ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία γνώσομαι ὅτι σώσεις
ἐν χειρί μου τὸν Ισραηλ καθὼς ἐλάλησας **38**
καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ ὤρθρισεν τῇ ἐπαύριον
καὶ ἐξεπίασεν τὸν πόκον καὶ ἔσταξεν δρόσος
ἀπὸ τοῦ πόκου πλήρης λεκάνη ὕδατος **39** καὶ
εἶπεν Γεδεων πρὸς τὸν θεόν μὴ δὴ ὀργισθήτω ὁ
θυμός σου ἐν ἐμοί καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ πειράσω
δὲ καί γε ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ καὶ γενέσθω ἡ
ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν γενηθήτω δρόσος **40** καὶ ἐποίησεν οὕτως ὁ
θεὸς ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ
τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη
δρόσος

7 καὶ ὤρθρισεν Ιαρβααλ αὐτός ἐστιν Γεδεων καὶ
πᾶς ὁ λαὸς μετ’ αὐτοῦ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ
πηγὴν Αραδ καὶ παρεμβολὴ Μαδιαμ ἦν αὐτῷ
ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ Γαβααθ Αμωρα ἐν κοιλάδι **2** καὶ
εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων πολὺς ὁ λαὸς ὁ μετὰ
σοῦ ὥστε μὴ παραδοῦναί με τὴν Μαδιαμ ἐν χειρὶ
αὐτῶν μήποτε καυχήσηται Ισραηλ ἐπ’ ἐμὲ λέγων
ἡ χείρ μου ἔσωσέν με **3** καὶ νῦν λάλησον δὴ
ἐν ὠσὶν τοῦ λαοῦ λέγων τίς ὁ φοβούμενος καὶ
δειλός ἐπιστρεφέτω καὶ ἐκχωρείτω ἀπὸ ὄρους
Γαλααδ καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ λαοῦ εἴκοσι καὶ
δύο χιλιάδες καὶ δέκα χιλιάδες ὑπελείφθησαν **4**
καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων ἔτι ὁ λαὸς πολύς
κατένεγκον αὐτοὺς πρὸς τὸ ὕδωρ καὶ ἐκκαθαρῶ
σοι αὐτὸν ἐκεῖ καὶ ἔσται ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς σέ
οὗτος πορεύσεται σὺν σοί αὐτὸς πορεύσεται
σὺν σοί καὶ πᾶν ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς σέ οὗτος οὐ
πορεύσεται μετὰ σοῦ αὐτὸς οὐ πορεύσεται μετὰ
σοῦ **5** καὶ κατήνεγκεν τὸν λαὸν πρὸς τὸ ὕδωρ
καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων πᾶς ὃς ἂν λάψῃ τῇ
γλώσσῃ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ὡς ἐὰν λάψῃ ὁ
κύων στήσεις αὐτὸν κατὰ μόνας καὶ πᾶς ὃς ἐὰν
κλίνῃ ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ πιεῖν **6** καὶ ἐγένετο
ὁ ἀριθμὸς τῶν λαψάντων ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς
τὸ στόμα αὐτῶν τριακόσιοι ἄνδρες καὶ πᾶν τὸ
κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔκλιναν ἐπὶ τὰ γόνατα
αὐτῶν πιεῖν ὕδωρ **7** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων
ἐν τοῖς τριακοσίοις ἀνδράσιν τοῖς λάψασιν σώσω
ὑμᾶς καὶ δώσω τὴν Μαδιαμ ἐν χειρί σου καὶ
πᾶς ὁ λαὸς πορεύσονται ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον
αὐτοῦ **8** καὶ ἔλαβον τὸν ἐπισιτισμὸν τοῦ λαοῦ
ἐν χειρὶ αὐτῶν καὶ τὰς κερατίνας αὐτῶν καὶ
τὸν πάντα ἄνδρα Ισραηλ ἐξαπέστειλεν ἄνδρα

εἰς σκηνὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας
κατίσχυσεν καὶ ἡ παρεμβολὴ Μαδιαμ ἦσαν αὐτοῦ
ὑποκάτω ἐν τῇ κοιλάδι 9 καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος ἀναστὰς
κατάβηθι ἐν τῇ παρεμβολῇ ὅτι παρέδωκα αὐτὴν
ἐν τῇ χειρί σου 10 καὶ εἰ φοβῇ σὺ καταβῆναι
κατάβηθι σὺ καὶ Φαρα τὸ παιδάριόν σου εἰς
τὴν παρεμβολὴν 11 καὶ ἀκούσῃ τί λαλήσουσιν
καὶ μετὰ τοῦτο ἰσχύσουσιν αἱ χεῖρές σου καὶ
καταβήσῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ κατέβη αὐτὸς
καὶ Φαρα τὸ παιδάριον αὐτοῦ πρὸς ἀρχὴν τῶν
πεντήκοντα οἳ ἦσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ 12 καὶ
Μαδιαμ καὶ Αμαληκ καὶ πάντες υἱοὶ ἀνατολῶν
βεβλημένοι ἐν τῇ κοιλάδι ὡσεὶ ἀκρὶς εἰς πλῆθος
καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμός ἀλλὰ
ἦσαν ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ χεῖλους τῆς θαλάσσης
εἰς πλῆθος 13 καὶ ἦλθεν Γεδεων καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
ἐξηγούμενος τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐνύπνιον καὶ
εἶπεν ἐνύπνιον ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην καὶ ἰδοὺ μαγὶς
ἄρτου κριθίνου στρεφομένη ἐν τῇ παρεμβολῇ
Μαδιαμ καὶ ἦλθεν ἕως τῆς σκηνῆς καὶ ἐπάταξεν
αὐτήν καὶ ἔπεσεν καὶ ἀνέστρεψεν αὐτὴν ἄνω
καὶ ἔπεσεν ἡ σκηνή 14 καὶ ἀπεκρίθη ὁ πλησίον
αὐτοῦ καὶ εἶπεν οὐκ ἔστιν αὕτη εἰ μὴ ῥομφαία
Γεδεων υἱοῦ Ιωας ἀνδρὸς Ισραηλ παρέδωκεν
ὁ θεὸς ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὴν Μαδιαμ καὶ πᾶσαν
τὴν παρεμβολήν 15 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν
Γεδεων τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἐνυπνίου καὶ τὴν
σύγκρισιν αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν κυρίῳ καὶ
ὑπέστρεψεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ισραηλ καὶ εἶπεν
ἀνάστητε ὅτι παρέδωκεν κύριος ἐν χειρὶ ἡμῶν
τὴν παρεμβολὴν Μαδιαμ 16 καὶ διεῖλεν τοὺς
τριακοσίους ἄνδρας εἰς τρεῖς ἀρχὰς καὶ ἔδωκεν
κερατίνας ἐν χειρὶ πάντων καὶ ὑδρίας κενὰς
καὶ λαμπάδας ἐν ταῖς ὑδρίαις 17 καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτούς ἀπ' ἐμοῦ ὄψεσθε καὶ οὕτως ποιήσετε καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ εἰσπορεύομαι ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς
καὶ ἔσται καθὼς ἂν ποιήσω οὕτως ποιήσετε 18
καὶ σαλπιῶ ἐν τῇ κερατίνῃ ἐγώ καὶ πάντες μετ'
ἐμοῦ σαλπιεῖτε ἐν ταῖς κερατίναις κύκλῳ ὅλης
τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ καὶ τῷ
Γεδεων 19 καὶ εἰσῆλθεν Γεδεων καὶ οἱ ἑκατὸν
ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς
ἐν ἀρχῇ τῆς φυλακῆς μέσης καὶ ἐγείροντες
ἤγειραν τοὺς φυλάσσοντας καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς
κερατίναις καὶ ἐξετίναξαν τὰς ὑδρίας τὰς ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῶν 20 καὶ ἐσάλπισαν αἱ τρεῖς ἀρχαὶ
ἐν ταῖς κερατίναις καὶ συνέτριψαν τὰς ὑδρίας
καὶ ἐκράτησαν ἐν χερσὶν ἀριστεραῖς αὐτῶν
τὰς λαμπάδας καὶ ἐν χερσὶν δεξιαῖς αὐτῶν τὰς
κερατίνας τοῦ σαλπίζειν καὶ ἀνέκραξαν ῥομφαία
τῷ κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεων 21 καὶ ἔστησαν ἀνὴρ
ἐφ' ἑαυτῷ κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἔδραμεν
πᾶσα ἡ παρεμβολὴ καὶ ἐσήμαναν καὶ ἔφυγαν 22
καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς τριακοσίαις κερατίναις
καὶ ἔθηκεν κύριος τὴν ῥομφαίαν ἀνδρὸς ἐν τῷ
πλησίον αὐτοῦ ἐν πάσῃ τῇ παρεμβολῇ καὶ ἔφυγεν
ἡ παρεμβολὴ ἕως Βηθσεεδτα Γαραγαθα ἕως
χείλους Αβωμεουλα ἐπὶ Ταβαθ 23 καὶ ἐβόησαν
ἀνὴρ Ισραηλ ἀπὸ Νεφθαλι καὶ ἀπὸ Ασηρ καὶ ἀπὸ
παντὸς Μανασση καὶ ἐδίωξαν ὀπίσω Μαδιαμ
24 καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλεν Γεδεων ἐν παντὶ
ὄρει Εφραιμ λέγων κατάβητε εἰς συνάντησιν
Μαδιαμ καὶ καταλάβετε ἑαυτοῖς τὸ ὕδωρ ἕως
Βαιθηρα καὶ τὸν Ιορδάνην καὶ ἐβόησεν πᾶς
ἀνὴρ Εφραιμ καὶ προκατελάβοντο τὸ ὕδωρ ἕως

Βαιθηρα καὶ τὸν Ιορδάνην 25 καὶ συνέλαβον
τοὺς ἄρχοντας Μαδιαμ καὶ τὸν Ωρηβ καὶ τὸν
Ζηβ καὶ ἀπέκτειναν τὸν Ωρηβ ἐν Σουρ καὶ τὸν
Ζηβ ἀπέκτειναν ἐν Ιακεφζηφ καὶ κατεδίωξαν
Μαδιαμ καὶ τὴν κεφαλὴν Ωρηβ καὶ Ζηβ ἤνεγκαν
πρὸς Γεδεων ἀπὸ πέραν τοῦ Ιορδάνου

8 καὶ εἶπαν πρὸς Γεδεων ἀνὴρ Εφραιμ τί τὸ
ῥῆμα τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν τοῦ μὴ καλέσαι ἡμᾶς
ὅτε ἐπορεύθης παρατάξασθαι ἐν Μαδιαμ καὶ
διελέξαντο πρὸς αὐτὸν ἰσχυρῶς 2 καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτούς τί ἐποίησα νῦν καθὼς ὑμεῖς ἢ
οὐχὶ κρεῖσσον ἐπιφυλλὶς Εφραιμ ἢ τρυγητὸς
Αβιεζερ 3 ἐν χειρὶ ὑμῶν παρέδωκεν κύριος τοὺς
ἄρχοντας Μαδιαμ τὸν Ωρηβ καὶ τὸν Ζηβ καὶ
τί ἠδυνήθην ποιῆσαι ὡς ὑμεῖς τότε ἀνέθη τὸ
πνεῦμα αὐτῶν ἀπ᾽ αὐτοῦ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν
τὸν λόγον τοῦτον 4 καὶ ἦλθεν Γεδεων ἐπὶ τὸν
Ιορδάνην καὶ διέβη αὐτὸς καὶ οἱ τριακόσιοι
ἄνδρες οἱ μετ᾽ αὐτοῦ πεινῶντες καὶ διώκοντες 5
καὶ εἶπεν τοῖς ἀνδράσιν Σοκχωθ δότε δὴ ἄρτους
εἰς τροφὴν τῷ λαῷ τούτῳ τῷ ἐν ποσίν μου ὅτι
ἐκλείπουσιν καὶ ἰδοὺ ἐγώ εἰμι διώκων ὀπίσω τοῦ
Ζεβεε καὶ Σελμανα βασιλέων Μαδιαμ 6 καὶ εἶπον
οἱ ἄρχοντες Σοκχωθ μὴ χεὶρ Ζεβεε καὶ Σελμανα
νῦν ἐν χειρί σου οὐ δώσομεν τῇ δυνάμει σου
ἄρτους 7 καὶ εἶπεν Γεδεων διὰ τοῦτο ἐν τῷ
δοῦναι κύριον τὸν Ζεβεε καὶ Σελμανα ἐν χειρί
μου καὶ ἐγὼ ἀλοήσω τὰς σάρκας ὑμῶν ἐν ταῖς
ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου καὶ ἐν ταῖς αβαρκηνιν 8
καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Φανουηλ καὶ ἐλάλησεν
πρὸς αὐτοὺς ὡσαύτως καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ
οἱ ἄνδρες Φανουηλ ὃν τρόπον ἀπεκρίθησαν
ἄνδρες Σοκχωθ 9 καὶ εἶπεν Γεδεων πρὸς ἄνδρας
Φανουηλ ἐν ἐπιστροφῇ μου μετ᾽ εἰρήνης τὸν
πύργον τοῦτον κατασκάψω 10 καὶ Ζεβεε καὶ
Σελμανα ἐν Καρκαρ καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῶν
μετ᾽ αὐτῶν ὡσεὶ δέκα πέντε χιλιάδες πάντες
οἱ καταλελειμμένοι ἀπὸ πάσης παρεμβολῆς
ἀλλοφύλων καὶ οἱ πεπτωκότες ἑκατὸν εἴκοσι
χιλιάδες ἀνδρῶν σπωμένων ῥομφαίαν 11 καὶ
ἀνέβη Γεδεων ὁδὸν τῶν σκηνούντων ἐν σκηναῖς
ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς Ναβαι καὶ Ιεγεβαλ καὶ
ἐπάταξεν τὴν παρεμβολήν καὶ ἡ παρεμβολὴ ἦν
πεποιθυῖα 12 καὶ ἔφυγον Ζεβεε καὶ Σελμανα καὶ
ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐκράτησεν τοὺς δύο
βασιλεῖς Μαδιαμ τὸν Ζεβεε καὶ τὸν Σελμανα
καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν ἐξέστησεν 13
καὶ ἐπέστρεψεν Γεδεων υἱὸς Ιωας ἀπὸ τῆς
παρατάξεως ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς παρατάξεως Αρες
14 καὶ συνέλαβεν παιδάριον ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν
Σοκχωθ καὶ ἐπηρώτησεν αὐτόν καὶ ἔγραψεν
πρὸς αὐτὸν τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων Σοκχωθ
καὶ τῶν πρεσβυτέρων αὐτῶν ἑβδομήκοντα καὶ
ἑπτὰ ἄνδρας 15 καὶ παρεγένετο Γεδεων πρὸς
τοὺς ἄρχοντας Σοκχωθ καὶ εἶπεν ἰδοὺ Ζεβεε
καὶ Σελμανα ἐν οἷς ὠνειδίσατέ με λέγοντες μὴ
χεὶρ Ζεβεε καὶ Σελμανα νῦν ἐν χειρί σου ὅτι
δώσομεν τοῖς ἀνδράσιν τοῖς ἐκλείπουσιν ἄρτους
16 καὶ ἔλαβεν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως ἐν
ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου καὶ ταῖς βαρακηνιμ
καὶ ἠλόησεν ἐν αὐτοῖς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως
17 καὶ τὸν πύργον Φανουηλ κατέστρεψεν καὶ
ἀπέκτεινεν τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως 18 καὶ
εἶπεν πρὸς Ζεβεε καὶ Σελμανα ποῦ οἱ ἄνδρες
οὓς ἀπεκτείνατε ἐν Θαβωρ καὶ εἶπαν ὡς σύ
ὣς αὐτοὶ εἰς ὁμοίωμα υἱοῦ βασιλέως 19 καὶ

εἶπεν Γεδεων ἀδελφοί μου καὶ υἱοὶ τῆς μητρός
μου ἦσαν ζῇ κύριος εἰ ἐζωογονήκειτε αὐτούς
οὐκ ἂν ἀπέκτεινα ὑμᾶς 20 καὶ εἶπεν Ιεθερ τῷ
πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἀναστὰς ἀπόκτεινον αὐτούς
καὶ οὐκ ἔσπασεν τὸ παιδάριον τὴν ῥομφαίαν
αὐτοῦ ὅτι ἐφοβήθη ὅτι ἔτι νεώτερος ἦν 21
καὶ εἶπεν Ζεβεε καὶ Σελμανα ἀνάστα σὺ καὶ
συνάντησον ἡμῖν ὅτι ὡς ἀνδρὸς ἡ δύναμίς σου
καὶ ἀνέστη Γεδεων καὶ ἀπέκτεινεν τὸν Ζεβεε καὶ
τὸν Σελμανα καὶ ἔλαβεν τοὺς μηνίσκους τοὺς ἐν
τοῖς τραχήλοις τῶν καμήλων αὐτῶν 22 καὶ εἶπον
ἀνὴρ Ισραηλ πρὸς Γεδεων κύριε ἄρξον ἡμῶν καὶ
σὺ καὶ ὁ υἱός σου ὅτι σὺ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ χειρὸς
Μαδιαμ 23 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Γεδεων οὐκ
ἄρξω ἐγώ καὶ οὐκ ἄρξει ὁ υἱός μου ἐν ὑμῖν κύριος
ἄρξει ὑμῶν 24 καὶ εἶπεν Γεδεων πρὸς αὐτούς
αἰτήσομαι παρ’ ὑμῶν αἴτημα καὶ δότε μοι ἀνὴρ
ἐνώτιον ἐκ σκύλων αὐτοῦ ὅτι ἐνώτια χρυσᾶ
αὐτοῖς ὅτι Ισμαηλῖται ἦσαν 25 καὶ εἶπαν διδόντες
δώσομεν καὶ ἀνέπτυξεν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ
ἔβαλεν ἐκεῖ ἀνὴρ ἐνώτιον σκύλων αὐτοῦ 26 καὶ
ἐγένετο ὁ σταθμὸς τῶν ἐνωτίων τῶν χρυσῶν
ὧν ᾔτησεν χίλιοι καὶ πεντακόσιοι χρυσοῖ πάρεξ
τῶν μηνίσκων καὶ τῶν στραγγαλίδων καὶ τῶν
ἱματίων καὶ πορφυρίδων τῶν ἐπὶ βασιλεῦσι
Μαδιαμ καὶ ἐκτὸς τῶν περιθεμάτων ἃ ἦν ἐν
τοῖς τραχήλοις τῶν καμήλων αὐτῶν 27 καὶ
ἐποίησεν αὐτὸ Γεδεων εἰς εφωθ καὶ ἔστησεν
αὐτὸ ἐν πόλει αὐτοῦ Εφραθα καὶ ἐξεπόρνευσεν
πᾶς Ισραηλ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ ἐγένετο τῷ
Γεδεων καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ εἰς σκῶλον 28
καὶ συνεστάλη Μαδιαμ ἐνώπιον υἱῶν Ισραηλ
καὶ οὐ προσέθηκαν ἆραι κεφαλὴν αὐτῶν καὶ
ἡσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν ἡμέραις
Γεδεων 29 καὶ ἐπορεύθη Ιεροβααλ υἱὸς Ιωας καὶ
ἐκάθισεν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ 30 καὶ τῷ Γεδεων ἦσαν
ἑβδομήκοντα υἱοὶ ἐκπεπορευμένοι ἐκ μηρῶν
αὐτοῦ ὅτι γυναῖκες πολλαὶ ἦσαν αὐτῷ 31 καὶ
παλλακὴ αὐτοῦ ἦν ἐν Συχεμ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ
καί γε αὐτὴ υἱόν καὶ ἔθηκεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Αβιμελεχ 32 καὶ ἀπέθανεν Γεδεων υἱὸς Ιωας ἐν
πόλει αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ Ιωας τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ἐν Εφραθα Αβιεσδρι 33 καὶ ἐγένετο
καθὼς ἀπέθανεν Γεδεων καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ καὶ ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω τῶν Βααλιμ
καὶ ἔθηκαν ἑαυτοῖς τῷ Βααλ διαθήκην τοῦ εἶναι
αὐτοῖς αὐτὸν εἰς θεόν 34 καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν
οἱ υἱοὶ Ισραηλ κυρίου τοῦ θεοῦ τοῦ ῥυσαμένου
αὐτοὺς ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων αὐτοὺς
κυκλόθεν 35 καὶ οὐκ ἐποίησαν ἔλεος μετὰ τοῦ
οἴκου Ιεροβααλ αὐτός ἐστιν Γεδεων κατὰ πάντα
τὰ ἀγαθά ἃ ἐποίησεν μετὰ Ισραηλ

9 καὶ ἐπορεύθη Αβιμελεχ υἱὸς Ιεροβααλ εἰς
Συχεμ πρὸς ἀδελφοὺς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν
πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς πᾶσαν συγγένειαν οἴκου
πατρὸς μητρὸς αὐτοῦ λέγων 2 λαλήσατε δὴ
ἐν τοῖς ὠσὶν πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχεμ τί
τὸ ἀγαθὸν ὑμῖν κυριεῦσαι ὑμῶν ἑβδομήκοντα
ἄνδρας πάντας υἱοὺς Ιεροβααλ ἢ κυριεύειν ὑμῶν
ἄνδρα ἕνα καὶ μνήσθητε ὅτι ὀστοῦν ὑμῶν καὶ
σὰρξ ὑμῶν εἰμι 3 καὶ ἐλάλησαν περὶ αὐτοῦ οἱ
ἀδελφοὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἐν τοῖς ὠσὶν πάντων
τῶν ἀνδρῶν Συχεμ πάντας τοὺς λόγους τούτους
καὶ ἔκλινεν ἡ καρδία αὐτῶν ὀπίσω Αβιμελεχ ὅτι
εἶπαν ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστιν 4 καὶ ἔδωκαν αὐτῷ
ἑβδομήκοντα ἀργυρίου ἐξ οἴκου Βααλβεριθ καὶ

ἐμισθώσατο ἑαυτῷ Αβιμελεχ ἄνδρας κενοὺς καὶ
δειλούς καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτοῦ 5 καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς
Εφραθα καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ
υἱοὺς Ιεροβααλ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον
ἕνα καὶ κατελείφθη Ιωαθαν υἱὸς Ιεροβααλ ὁ
νεώτερος ὅτι ἐκρύβη 6 καὶ συνήχθησαν πάντες
ἄνδρες Σικιμων καὶ πᾶς οἶκος Βηθμααλων καὶ
ἐπορεύθησαν καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Αβιμελεχ
πρὸς τῇ βαλάνῳ τῇ εὑρετῇ τῆς στάσεως τῆς
ἐν Σικιμοις 7 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ιωαθαν καὶ
ἐπορεύθη καὶ ἔστη ἐπὶ κορυφὴν ὄρους Γαριζιν
καὶ ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν καὶ
εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατέ μου ἄνδρες Σικιμων καὶ
ἀκούσεται ὑμῶν ὁ θεός 8 πορευόμενα ἐπορεύθη
τὰ ξύλα τοῦ χρῖσαι ἐφ’ ἑαυτὰ βασιλέα καὶ εἶπον
τῇ ἐλαίᾳ βασίλευσον ἐφ’ ἡμῶν 9 καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ἡ ἐλαία μὴ ἀπολείψασα τὴν πιότητά μου ἐν ᾗ
δοξάσουσι τὸν θεὸν ἄνδρες πορεύσομαι κινεῖσθαι
ἐπὶ τῶν ξύλων 10 καὶ εἶπον τὰ ξύλα τῇ συκῇ
δεῦρο βασίλευσον ἐφ’ ἡμῶν 11 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ
συκῆ μὴ ἀπολείψασα ἐγὼ τὴν γλυκύτητά μου καὶ
τὰ γενήματά μου τὰ ἀγαθὰ πορεύσομαι κινεῖσθαι
ἐπὶ τῶν ξύλων 12 καὶ εἶπαν τὰ ξύλα πρὸς τὴν
ἄμπελον δεῦρο σὺ βασίλευσον ἐφ’ ἡμῶν 13 καὶ
εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἄμπελος μὴ ἀπολείψασα τὸν
οἶνόν μου τὸν εὐφραίνοντα θεὸν καὶ ἀνθρώπους
πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων 14 καὶ εἶπαν
πάντα τὰ ξύλα τῇ ῥάμνῳ δεῦρο σὺ βασίλευσον
ἐφ’ ἡμῶν 15 καὶ εἶπεν ἡ ῥάμνος πρὸς τὰ ξύλα εἰ ἐν
ἀληθείᾳ χρίετέ με ὑμεῖς τοῦ βασιλεύειν ἐφ’ ὑμᾶς
δεῦτε ὑπόστητε ἐν τῇ σκιᾷ μου καὶ εἰ μή ἐξέλθῃ
πῦρ ἀπ’ ἐμοῦ καὶ καταφάγῃ τὰς κέδρους τοῦ
Λιβάνου 16 καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι
ἐποιήσατε καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν Αβιμελεχ καὶ
εἰ ἀγαθωσύνην ἐποιήσατε μετὰ Ιεροβααλ καὶ
μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ εἰ ὡς ἀνταπόδοσις
χειρὸς αὐτοῦ ἐποιήσατε αὐτῷ 17 ὡς παρετάξατο ὁ
πατήρ μου ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἐξέρριψεν τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἐξ ἐναντίας καὶ ἐρρύσατο ὑμᾶς ἐκ χειρὸς
Μαδιαμ 18 καὶ ὑμεῖς ἐπανέστητε ἐπὶ τὸν οἶκον
τοῦ πατρός μου σήμερον καὶ ἀπεκτείνατε τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἕνα
καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν Αβιμελεχ υἱὸν παιδίσκης
αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Σικιμων ὅτι ἀδελφὸς
ὑμῶν ἐστιν 19 καὶ εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι
ἐποιήσατε μετὰ Ιεροβααλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου
αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εὐφρανθείητε ἐν
Αβιμελεχ καὶ εὐφρανθείη καί γε αὐτὸς ἐφ’ ὑμῖν
20 εἰ δὲ οὐ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ Αβιμελεχ καὶ φάγοι
τοὺς ἄνδρας Σικιμων καὶ τὸν οἶκον Βηθμααλλων
καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ ἀνδρῶν Σικιμων καὶ ἐκ
τοῦ οἴκου Βηθμααλλων καὶ καταφάγοι τὸν
Αβιμελεχ 21 καὶ ἔφυγεν Ιωαθαν καὶ ἀπέδρα
καὶ ἐπορεύθη ἕως Βαιηρ καὶ ᾤκησεν ἐκεῖ ἀπὸ
προσώπου Αβιμελεχ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 22 καὶ ἦρξεν
Αβιμελεχ ἐπὶ Ισραηλ τρία ἔτη 23 καὶ ἐξαπέστειλεν
ὁ θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀνὰ μέσον Αβιμελεχ καὶ
ἀνὰ μέσον τῶν ἀνδρῶν Σικιμων καὶ ἠθέτησαν
ἄνδρες Σικιμων ἐν τῷ οἴκῳ Αβιμελεχ 24 τοῦ
ἐπαγαγεῖν τὴν ἀδικίαν τῶν ἑβδομήκοντα υἱῶν
Ιεροβααλ καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν τοῦ θεῖναι ἐπὶ
Αβιμελεχ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ὃς ἀπέκτεινεν
αὐτούς καὶ ἐπὶ ἄνδρας Σικιμων ὅτι ἐνίσχυσαν
τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ 25 καὶ ἔθηκαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικιμων

ἐνεδρεύοντας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ὀρέων καὶ
διήρπαζον πάντα ὃς παρεπορεύετο ἐπ’ αὐτοὺς
ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Αβιμελεχ
26 καὶ ἦλθεν Γααλ υἱὸς Ιωβηλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ καὶ παρῆλθον ἐν Σικιμοις καὶ ἤλπισαν
ἐν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικιμων 27 καὶ ἐξῆλθον εἰς
ἀγρὸν καὶ ἐτρύγησαν τοὺς ἀμπελῶνας αὐτῶν καὶ
ἐπάτησαν καὶ ἐποίησαν ελλουλιμ καὶ εἰσήνεγκαν
εἰς οἶκον θεοῦ αὐτῶν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ
κατηράσαντο τὸν Αβιμελεχ 28 καὶ εἶπεν Γααλ
υἱὸς Ιωβηλ τίς ἐστιν Αβιμελεχ καὶ τίς ἐστιν υἱὸς
Συχεμ ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ οὐχ υἱὸς Ιεροβααλ
καὶ Ζεβουλ ἐπίσκοπος αὐτοῦ δοῦλος αὐτοῦ σὺν
τοῖς ἀνδράσιν Εμμωρ πατρὸς Συχεμ καὶ τί ὅτι
δουλεύσομεν αὐτῷ ἡμεῖς 29 καὶ τίς δῴη τὸν
λαὸν τοῦτον ἐν χειρί μου καὶ μεταστήσω τὸν
Αβιμελεχ καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν πλήθυνον τὴν
δύναμίν σου καὶ ἔξελθε 30 καὶ ἤκουσεν Ζεβουλ
ἄρχων τῆς πόλεως τοὺς λόγους Γααλ υἱοῦ Ιωβηλ
καὶ ὠργίσθη θυμῷ αὐτός 31 καὶ ἀπέστειλεν
ἀγγέλους πρὸς Αβιμελεχ ἐν κρυφῇ λέγων ἰδοὺ
Γααλ υἱὸς Ιωβηλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔρχονται
εἰς Συχεμ καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ περικάθηνται τὴν πόλιν
ἐπὶ σέ 32 καὶ νῦν ἀναστὰς νυκτὸς σὺ καὶ ὁ
λαὸς ὁ μετὰ σοῦ καὶ ἐνέδρευσον ἐν τῷ ἀγρῷ 33
καὶ ἔσται τὸ πρωὶ ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον
ὀρθριεῖς καὶ ἐκτενεῖς ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἰδοὺ
αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ’ αὐτοῦ ἐκπορεύονται
πρὸς σέ καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ χείρ
σου 34 καὶ ἀνέστη Αβιμελεχ καὶ πᾶς ὁ λαὸς
μετ’ αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἐνήδρευσαν ἐπὶ Συχεμ
τέτρασιν ἀρχαῖς 35 καὶ ἐξῆλθεν Γααλ υἱὸς Ιωβηλ
καὶ ἔστη πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς πύλης τῆς πόλεως
καὶ ἀνέστη Αβιμελεχ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ’ αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου 36 καὶ εἶδεν Γααλ υἱὸς Ιωβηλ
τὸν λαὸν καὶ εἶπεν πρὸς Ζεβουλ ἰδοὺ λαὸς
καταβαίνει ἀπὸ κεφαλῶν τῶν ὀρέων καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτὸν Ζεβουλ τὴν σκιὰν τῶν ὀρέων σὺ
βλέπεις ὡς ἄνδρας 37 καὶ προσέθετο ἔτι Γααλ τοῦ
λαλῆσαι καὶ εἶπεν ἰδοὺ λαὸς καταβαίνων κατὰ
θάλασσαν ἀπὸ τοῦ ἐχόμενα ὀμφαλοῦ τῆς γῆς
καὶ ἀρχὴ ἑτέρα ἔρχεται διὰ ὁδοῦ Ηλωνμαωνενιμ
38 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ζεβουλ καὶ ποῦ ἐστιν
τὸ στόμα σου ὡς ἐλάλησας τίς ἐστιν Αβιμελεχ
ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ μὴ οὐχὶ οὗτος ὁ λαός ὃν
ἐξουδένωσας ἔξελθε δὴ νῦν καὶ παράταξαι αὐτῷ
39 καὶ ἐξῆλθεν Γααλ ἐνώπιον ἀνδρῶν Συχεμ καὶ
παρετάξατο πρὸς Αβιμελεχ 40 καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν
Αβιμελεχ καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ
ἔπεσαν τραυματίαι πολλοὶ ἕως τῆς θύρας τῆς
πύλης 41 καὶ εἰσῆλθεν Αβιμελεχ ἐν Αρημα καὶ
ἐξέβαλεν Ζεβουλ τὸν Γααλ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ μὴ οἰκεῖν ἐν Συχεμ 42 καὶ ἐγένετο τῇ
ἐπαύριον καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν ἀγρόν καὶ
ἀνήγγειλεν τῷ Αβιμελεχ 43 καὶ ἔλαβεν τὸν λαὸν
καὶ διεῖλεν αὐτοὺς εἰς τρεῖς ἀρχὰς καὶ ἐνήδρευσεν
ἐν ἀγρῷ καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ ὁ λαὸς ἐξῆλθεν ἐκ
τῆς πόλεως καὶ ἀνέστη ἐπ’ αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν
αὐτούς 44 καὶ Αβιμελεχ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ οἱ μετ’
αὐτοῦ ἐξέτειναν καὶ ἔστησαν παρὰ τὴν θύραν
τῆς πύλης τῆς πόλεως καὶ αἱ δύο ἀρχαὶ ἐξέτειναν
ἐπὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ ἐπάταξαν
αὐτούς 45 καὶ Αβιμελεχ παρετάσσετο ἐν τῇ πόλει
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ κατελάβετο τὴν
πόλιν καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἀπέκτεινεν καὶ
καθεῖλεν τὴν πόλιν καὶ ἔσπειρεν εἰς ἅλας 46

καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργων Συχεμ
καὶ ἦλθον εἰς συνέλευσιν Βαιθηλβεριθ **47** καὶ
ἀνηγγέλη τῷ Αβιμελεχ ὅτι συνήχθησαν πάντες
οἱ ἄνδρες πύργων Συχεμ **48** καὶ ἀνέβη Αβιμελεχ
εἰς ὄρος Ερμων καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ᾽ αὐτοῦ καὶ
ἔλαβεν Αβιμελεχ τὰς ἀξίνας ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
καὶ ἔκοψεν κλάδον ξύλου καὶ ἦρεν καὶ ἔθηκεν
ἐπ᾽ ὤμων αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ λαῷ τῷ μετ᾽ αὐτοῦ
ὃ εἴδετέ με ποιοῦντα ταχέως ποιήσατε ὡς ἐγώ
49 καὶ ἔκοψαν καί γε ἀνὴρ κλάδον πᾶς ἀνὴρ
καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω Αβιμελεχ καὶ ἐπέθηκαν
ἐπὶ τὴν συνέλευσιν καὶ ἐνεπύρισαν ἐπ᾽ αὐτοὺς
τὴν συνέλευσιν ἐν πυρί καὶ ἀπέθανον καί γε
πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Σικιμων ὡς χίλιοι
ἄνδρες καὶ γυναῖκες **50** καὶ ἐπορεύθη Αβιμελεχ
ἐκ Βαιθηλβεριθ καὶ παρενέβαλεν ἐν Θηβης καὶ
κατέλαβεν αὐτήν **51** καὶ πύργος ἰσχυρὸς ἦν ἐν
μέσῳ τῆς πόλεως καὶ ἔφυγον ἐκεῖ πάντες οἱ
ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες τῆς πόλεως καὶ ἔκλεισαν
ἔξωθεν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα τοῦ
πύργου **52** καὶ ἦλθεν Αβιμελεχ ἕως τοῦ πύργου
καὶ παρετάξαντο αὐτῷ καὶ ἤγγισεν Αβιμελεχ ἕως
τῆς θύρας τοῦ πύργου τοῦ ἐμπρῆσαι αὐτὸν ἐν
πυρί **53** καὶ ἔρριψεν γυνὴ μία κλάσμα ἐπιμυλίου
ἐπὶ κεφαλὴν Αβιμελεχ καὶ ἔκλασεν τὸ κρανίον
αὐτοῦ **54** καὶ ἐβόησεν ταχὺ πρὸς τὸ παιδάριον τὸ
αἶρον τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ σπάσον
τὴν ῥομφαίαν μου καὶ θανάτωσόν με μήποτε
εἴπωσιν γυνὴ ἀπέκτεινεν αὐτόν καὶ ἐξεκέντησεν
αὐτὸν τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν **55**
καὶ εἶδεν ἀνὴρ Ισραηλ ὅτι ἀπέθανεν Αβιμελεχ
καὶ ἐπορεύθησαν ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **56**
καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς τὴν πονηρίαν Αβιμελεχ
ἣν ἐποίησεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς
ἑβδομήκοντα ἀδελφοὺς αὐτοῦ **57** καὶ τὴν πᾶσαν
πονηρίαν ἀνδρῶν Συχεμ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς
εἰς κεφαλὴν αὐτῶν καὶ ἐπῆλθεν ἐπ᾽ αὐτοὺς ἡ
κατάρα Ιωαθαν υἱοῦ Ιεροβααλ

10 καὶ ἀνέστη μετὰ Αβιμελεχ τοῦ σῶσαι τὸν
Ισραηλ Θωλα υἱὸς Φουα υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ
ἀνὴρ Ισσαχαρ καὶ αὐτὸς ᾤκει ἐν Σαμιρ ἐν ὄρει
Εφραιμ **2** καὶ ἔκρινεν τὸν Ισραηλ εἴκοσι τρία ἔτη
καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη ἐν Σαμιρ **3** καὶ ἀνέστη
μετ᾽ αὐτὸν Ιαϊρ ὁ Γαλααδ καὶ ἔκρινεν τὸν Ισραηλ
εἴκοσι δύο ἔτη **4** καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα καὶ
δύο υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ τριάκοντα δύο πώλους
καὶ τριάκοντα δύο πόλεις αὐτοῖς καὶ ἐκάλουν
αὐτὰς ἐπαύλεις Ιαϊρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν
γῇ Γαλααδ **5** καὶ ἀπέθανεν Ιαϊρ καὶ ἐτάφη ἐν
Ραμνων **6** καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ισραηλ ποιῆσαι
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐδούλευσαν τοῖς
Βααλιμ καὶ ταῖς Ασταρωθ καὶ τοῖς θεοῖς Αραδ
καὶ τοῖς θεοῖς Σιδῶνος καὶ τοῖς θεοῖς Μωαβ καὶ
τοῖς θεοῖς υἱῶν Αμμων καὶ τοῖς θεοῖς Φυλιστιιμ
καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον καὶ οὐκ ἐδούλευσαν
αὐτῷ **7** καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν Ισραηλ καὶ
ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Φυλιστιιμ καὶ ἐν χειρὶ
υἱῶν Αμμων **8** καὶ ἔθλιψαν καὶ ἔθλασαν τοὺς
υἱοὺς Ισραηλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ δέκα ὀκτὼ
ἔτη τοὺς πάντας υἱοὺς Ισραηλ τοὺς ἐν τῷ πέραν
τοῦ Ιορδάνου ἐν γῇ τοῦ Αμορρι τοῦ ἐν Γαλααδ
9 καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Αμμων τὸν Ιορδάνην
παρατάξασθαι πρὸς Ιουδαν καὶ Βενιαμιν καὶ
πρὸς Εφραιμ καὶ ἐθλίβη Ισραηλ σφόδρα **10** καὶ
ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ πρὸς κύριον λέγοντες
ἡμάρτομέν σοι ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν θεὸν καὶ

ἐδουλεύσαμεν τῷ Βααλιμ 11 καὶ εἶπεν κύριος
πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραηλ μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου
καὶ ἀπὸ τοῦ Αμορραίου καὶ ἀπὸ υἱῶν Αμμων
καὶ ἀπὸ Φυλιστιιμ 12 καὶ Σιδωνίων καὶ Αμαληκ
καὶ Μαδιαμ οἳ ἔθλιψαν ὑμᾶς καὶ ἐβοήσατε πρός
με καὶ ἔσωσα ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν 13 καὶ
ὑμεῖς ἐγκατελίπετέ με καὶ ἐδουλεύσατε θεοῖς
ἑτέροις διὰ τοῦτο οὐ προσθήσω τοῦ σῶσαι ὑμᾶς
14 πορεύεσθε καὶ βοήσατε πρὸς τοὺς θεούς οὓς
ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς καὶ αὐτοὶ σωσάτωσαν ὑμᾶς
ἐν καιρῷ θλίψεως ὑμῶν 15 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ πρὸς κύριον ἡμάρτομεν ποίησον σὺ ἡμῖν
κατὰ πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου πλὴν
ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 16 καὶ ἐξέκλιναν
τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου αὐτῶν
καὶ ἐδούλευσαν τῷ κυρίῳ μόνῳ καὶ ὠλιγώθη ἡ
ψυχὴ αὐτοῦ ἐν κόπῳ Ισραηλ 17 καὶ ἀνέβησαν
οἱ υἱοὶ Αμμων καὶ παρενέβαλον ἐν Γαλααδ καὶ
συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ παρενέβαλον ἐν
τῇ σκοπιᾷ 18 καὶ εἶπον ὁ λαὸς οἱ ἄρχοντες Γαλααδ
ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ τίς ὁ ἀνήρ ὅστις
ἂν ἄρξηται παρατάξασθαι πρὸς υἱοὺς Αμμων
καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν
Γαλααδ

11 καὶ Ιεφθαε ὁ Γαλααδίτης ἐπηρμένος δυνάμει
καὶ αὐτὸς υἱὸς γυναικὸς πόρνης ἣ ἐγέννησεν
τῷ Γαλααδ τὸν Ιεφθαε 2 καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ
Γαλααδ αὐτῷ υἱούς καὶ ἡδρύνθησαν οἱ υἱοὶ
τῆς γυναικὸς καὶ ἐξέβαλον τὸν Ιεφθαε καὶ
εἶπαν αὐτῷ οὐ κληρονομήσεις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν ὅτι υἱὸς γυναικὸς ἑταίρας σύ 3 καὶ
ἔφυγεν Ιεφθαε ἀπὸ προσώπου ἀδελφῶν αὐτοῦ
καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Τωβ καὶ συνεστράφησαν πρὸς
Ιεφθαε ἄνδρες κενοὶ καὶ ἐξῆλθον μετ’ αὐτοῦ 5
καὶ ἐγένετο ἡνίκα παρετάξαντο οἱ υἱοὶ Αμμων
μετὰ Ισραηλ καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πρεσβύτεροι
Γαλααδ λαβεῖν τὸν Ιεφθαε ἀπὸ τῆς γῆς Τωβ 6
καὶ εἶπαν τῷ Ιεφθαε δεῦρο καὶ ἔσῃ ἡμῖν εἰς
ἀρχηγόν καὶ παραταξώμεθα πρὸς υἱοὺς Αμμων
7 καὶ εἶπεν Ιεφθαε τοῖς πρεσβυτέροις Γαλααδ
οὐχὶ ὑμεῖς ἐμισήσατέ με καὶ ἐξεβάλετέ με ἐκ
τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου καὶ ἐξαπεστείλατέ
με ἀφ’ ὑμῶν καὶ διὰ τί ἤλθατε πρός με νῦν
ἡνίκα χρῄζετε 8 καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλααδ
πρὸς Ιεφθαε διὰ τοῦτο νῦν ἐπεστρέψαμεν πρὸς
σέ καὶ πορεύσῃ μεθ’ ἡμῶν καὶ παρατάξῃ πρὸς
υἱοὺς Αμμων καὶ ἔσῃ ἡμῖν εἰς ἄρχοντα πᾶσιν
τοῖς οἰκοῦσιν Γαλααδ 9 καὶ εἶπεν Ιεφθαε πρὸς
τοὺς πρεσβυτέρους Γαλααδ εἰ ἐπιστρέφετέ με
ὑμεῖς παρατάξασθαι ἐν υἱοῖς Αμμων καὶ παραδῷ
κύριος αὐτοὺς ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν
εἰς ἄρχοντα 10 καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλααδ
πρὸς Ιεφθαε κύριος ἔστω ἀκούων ἀνὰ μέσον
ἡμῶν εἰ μὴ κατὰ τὸ ῥῆμά σου οὕτως ποιήσομεν
11 καὶ ἐπορεύθη Ιεφθαε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων
Γαλααδ καὶ ἔθηκαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐπ’ αὐτοὺς εἰς
κεφαλὴν καὶ εἰς ἀρχηγόν καὶ ἐλάλησεν Ιεφθαε
τοὺς λόγους αὐτοῦ πάντας ἐνώπιον κυρίου ἐν
Μασσηφα 12 καὶ ἀπέστειλεν Ιεφθαε ἀγγέλους
πρὸς βασιλέα υἱῶν Αμμων λέγων τί ἐμοὶ καὶ σοί
ὅτι ἦλθες πρός με τοῦ παρατάξασθαι ἐν τῇ γῇ
μου 13 καὶ εἶπεν βασιλεὺς υἱῶν Αμμων πρὸς τοὺς
ἀγγέλους Ιεφθαε ὅτι ἔλαβεν Ισραηλ τὴν γῆν
μου ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ
Αρνων καὶ ἕως Ιαβοκ καὶ ἕως τοῦ Ιορδάνου καὶ
νῦν ἐπίστρεψον αὐτὰς ἐν εἰρήνῃ καὶ πορεύσομαι

14 καὶ προσέθηκεν ἔτι Ιεφθαε καὶ ἀπέστειλεν
ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν Αμμων 15 καὶ εἶπεν
αὐτῷ οὕτω λέγει Ιεφθαε οὐκ ἔλαβεν Ισραηλ τὴν
γῆν Μωαβ καὶ τὴν γῆν υἱῶν Αμμων 16 ὅτι ἐν τῷ
ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἐπορεύθη Ισραηλ
ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως θαλάσσης Σιφ καὶ ἦλθεν εἰς
Καδης 17 καὶ ἀπέστειλεν Ισραηλ ἀγγέλους πρὸς
βασιλέα Εδωμ λέγων παρελεύσομαι δὴ ἐν τῇ γῇ
σου καὶ οὐκ ἤκουσεν βασιλεὺς Εδωμ καὶ πρὸς
βασιλέα Μωαβ ἀπέστειλεν καὶ οὐκ εὐδόκησεν
καὶ ἐκάθισεν Ισραηλ ἐν Καδης 18 καὶ ἐπορεύθη
ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐκύκλωσεν τὴν γῆν Εδωμ καὶ
τὴν γῆν Μωαβ καὶ ἦλθεν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου
τῇ γῇ Μωαβ καὶ παρενέβαλον ἐν πέραν Αρνων
καὶ οὐκ εἰσῆλθεν ἐν ὁρίοις Μωαβ ὅτι Αρνων
ὅριον Μωαβ 19 καὶ ἀπέστειλεν Ισραηλ ἀγγέλους
πρὸς Σηων βασιλέα τοῦ Αμορραίου βασιλέα
Εσεβων καὶ εἶπεν αὐτῷ Ισραηλ παρέλθωμεν δὴ
ἐν τῇ γῇ σου ἕως τοῦ τόπου ἡμῶν 20 καὶ οὐκ
ἐνεπίστευσεν Σηων τῷ Ισραηλ παρελθεῖν ἐν ὁρίῳ
αὐτοῦ καὶ συνῆξεν Σηων τὸν πάντα λαὸν αὐτοῦ
καὶ παρενέβαλον εἰς Ιασα καὶ παρετάξατο πρὸς
Ισραηλ 21 καὶ παρέδωκεν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ
τὸν Σηων καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν χειρὶ
Ισραηλ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ ἐκληρονόμησεν
Ισραηλ τὴν πᾶσαν γῆν τοῦ Αμορραίου τοῦ
κατοικοῦντος τὴν γῆν ἐκείνην 22 ἀπὸ Αρνων
καὶ ἕως τοῦ Ιαβοκ καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἕως
τοῦ Ιορδάνου 23 καὶ νῦν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ
ἐξῆρεν τὸν Αμορραῖον ἀπὸ προσώπου λαοῦ
αὐτοῦ Ισραηλ καὶ σὺ κληρονομήσεις αὐτόν 24
οὐχὶ ἃ ἐὰν κληρονομήσει σε Χαμως ὁ θεός
σου αὐτὰ κληρονομήσεις καὶ τοὺς πάντας οὓς
ἐξῆρεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἀπὸ προσώπου
ἡμῶν αὐτοὺς κληρονομήσομεν 25 καὶ νῦν μὴ ἐν
ἀγαθῷ ἀγαθώτερος σὺ ὑπὲρ Βαλακ υἱὸν Σεπφωρ
βασιλέα Μωαβ μὴ μαχόμενος ἐμαχέσατο μετὰ
Ισραηλ ἢ πολεμῶν ἐπολέμησεν αὐτόν 26 ἐν τῷ
οἰκῆσαι ἐν Εσεβων καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς καὶ
ἐν γῇ Αροηρ καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς καὶ ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσιν ταῖς παρὰ τὸν Ιορδάνην
τριακόσια ἔτη καὶ διὰ τί οὐκ ἐρρύσω αὐτοὺς
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ 27 καὶ νῦν ἐγώ εἰμι οὐχ
ἥμαρτόν σοι καὶ σὺ ποιεῖς μετ’ ἐμοῦ πονηρίαν
τοῦ παρατάξασθαι ἐν ἐμοί κρίναι κύριος κρίνων
σήμερον ἀνὰ μέσον υἱῶν Ισραηλ καὶ ἀνὰ μέσον
υἱῶν Αμμων 28 καὶ οὐκ ἤκουσεν βασιλεὺς υἱῶν
Αμμων τῶν λόγων Ιεφθαε ὧν ἀπέστειλεν πρὸς
αὐτόν 29 καὶ ἐγένετο ἐπὶ Ιεφθαε πνεῦμα κυρίου
καὶ παρῆλθεν τὸν Γαλααδ καὶ τὸν Μανασση καὶ
παρῆλθεν τὴν σκοπιὰν Γαλααδ εἰς τὸ πέραν υἱῶν
Αμμων 30 καὶ ηὔξατο Ιεφθαε εὐχὴν τῷ κυρίῳ
καὶ εἶπεν ἐὰν διδοὺς δῷς τοὺς υἱοὺς Αμμων
ἐν τῇ χειρί μου 31 καὶ ἔσται ὁ ἐκπορευόμενος
ὃς ἐὰν ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου μου
εἰς συνάντησίν μου ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με ἐν
εἰρήνῃ ἀπὸ υἱῶν Αμμων καὶ ἔσται τῷ κυρίῳ
ἀνοίσω αὐτὸν ὁλοκαύτωμα 32 καὶ παρῆλθεν
Ιεφθαε πρὸς υἱοὺς Αμμων παρατάξασθαι πρὸς
αὐτούς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ
αὐτοῦ 33 καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ Αροηρ ἕως
ἐλθεῖν ἄχρις Αρνων ἐν ἀριθμῷ εἴκοσι πόλεις
καὶ ἕως Εβελχαρμιν πληγὴν μεγάλην σφόδρα
καὶ συνεστάλησαν οἱ υἱοὶ Αμμων ἀπὸ προσώπου
υἱῶν Ισραηλ 34 καὶ ἦλθεν Ιεφθαε εἰς Μασσηφα
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ

ἐξεπορεύετο εἰς ὑπάντησιν ἐν τυμπάνοις καὶ
χοροῖς καὶ ἦν αὕτη μονογενής οὐκ ἦν αὐτῷ
ἕτερος υἱὸς ἢ θυγάτηρ 35 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν
αὐτὴν αὐτός διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν
ἆ ἆ θυγάτηρ μου ταραχῇ ἐτάραξάς με καὶ σὺ ἦς
ἐν τῷ ταράχῳ μου καὶ ἐγώ εἰμι ἤνοιξα κατὰ σοῦ
τὸ στόμα μου πρὸς κύριον καὶ οὐ δυνήσομαι
ἐπιστρέψαι 36 ἡ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν πάτερ
ἤνοιξας τὸ στόμα σου πρὸς κύριον ποίησόν μοι ὃν
τρόπον ἐξῆλθεν ἐκ στόματός σου ἐν τῷ ποιῆσαί
σοι κύριον ἐκδίκησιν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου ἀπὸ
υἱῶν Αμμων 37 καὶ ἥδε εἶπεν πρὸς τὸν πατέρα
αὐτῆς ποιησάτω δὴ ὁ πατήρ μου τὸν λόγον
τοῦτον ἔασόν με δύο μῆνας καὶ πορεύσομαι καὶ
καταβήσομαι ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ κλαύσομαι ἐπὶ τὰ
παρθένιά μου ἐγώ εἰμι καὶ αἱ συνεταιρίδες μου
38 καὶ εἶπεν πορεύου καὶ ἀπέστειλεν αὐτὴν δύο
μῆνας καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ αἱ συνεταιρίδες
αὐτῆς καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τὰ παρθένια αὐτῆς ἐπὶ τὰ
ὄρη 39 καὶ ἐγένετο ἐν τέλει τῶν δύο μηνῶν καὶ
ἐπέστρεψεν πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ ἐποίησεν
ἐν αὐτῇ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ ἣν ηὔξατο καὶ αὐτὴ
οὐκ ἔγνω ἄνδρα καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα ἐν
Ισραηλ 40 ἀπὸ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐπορεύοντο
θυγατέρες Ισραηλ θρηνεῖν τὴν θυγατέρα Ιεφθαε
Γαλααδ ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἐν τῷ ἐνιαυτῷ

12 καὶ ἐβόησεν ἀνὴρ Εφραιμ καὶ παρῆλθαν εἰς
βορρᾶν καὶ εἶπαν πρὸς Ιεφθαε διὰ τί παρῆλθες
παρατάξασθαι ἐν υἱοῖς Αμμων καὶ ἡμᾶς οὐ
κέκληκας πορευθῆναι μετὰ σοῦ τὸν οἶκόν σου
ἐμπρήσομεν ἐπὶ σὲ ἐν πυρί 2 καὶ εἶπεν Ιεφθαε
πρὸς αὐτούς ἀνὴρ μαχητὴς ἤμην ἐγὼ καὶ ὁ
λαός μου καὶ οἱ υἱοὶ Αμμων σφόδρα καὶ ἐβόησα
ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐσώσατέ με ἐκ χειρὸς αὐτῶν 3 καὶ
εἶδον ὅτι οὐκ εἶ σωτήρ καὶ ἔθηκα τὴν ψυχήν
μου ἐν χειρί μου καὶ παρῆλθον πρὸς υἱοὺς
Αμμων καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρί μου
καὶ εἰς τί ἀνέβητε ἐπ᾽ ἐμὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
παρατάξασθαι ἐν ἐμοί 4 καὶ συνέστρεψεν Ιεφθαε
τοὺς πάντας ἄνδρας Γαλααδ καὶ παρετάξατο
τῷ Εφραιμ καὶ ἐπάταξαν ἄνδρες Γαλααδ τὸν
Εφραιμ ὅτι εἶπαν οἱ διασῳζόμενοι τοῦ Εφραιμ
ὑμεῖς Γαλααδ ἐν μέσῳ τοῦ Εφραιμ καὶ ἐν μέσῳ
τοῦ Μανασση 5 καὶ προκατελάβετο Γαλααδ τὰς
διαβάσεις τοῦ Ιορδάνου τοῦ Εφραιμ καὶ εἶπαν
αὐτοῖς οἱ διασῳζόμενοι Εφραιμ διαβῶμεν καὶ
εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄνδρες Γαλααδ μὴ Εφραθίτης
εἶ καὶ εἶπεν οὔ 6 καὶ εἶπαν αὐτῷ εἰπὸν δὴ
στάχυς καὶ οὐ κατεύθυνεν τοῦ λαλῆσαι οὕτως
καὶ ἐπελάβοντο αὐτοῦ καὶ ἔθυσαν αὐτὸν πρὸς τὰς
διαβάσεις τοῦ Ιορδάνου καὶ ἔπεσαν ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ἀπὸ Εφραιμ τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες
7 καὶ ἔκρινεν Ιεφθαε τὸν Ισραηλ ἑξήκοντα ἔτη
καὶ ἀπέθανεν Ιεφθαε ὁ Γαλααδίτης καὶ ἐτάφη ἐν
πόλει αὐτοῦ ἐν Γαλααδ 8 καὶ ἔκρινεν μετ᾽ αὐτὸν
τὸν Ισραηλ Αβαισαν ἀπὸ Βαιθλεεμ 9 καὶ ἦσαν
αὐτῷ τριάκοντα υἱοὶ καὶ τριάκοντα θυγατέρες
ἃς ἐξαπέστειλεν ἔξω καὶ τριάκοντα θυγατέρας
εἰσήνεγκεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔξωθεν καὶ ἔκρινεν
τὸν Ισραηλ ἑπτὰ ἔτη 10 καὶ ἀπέθανεν Αβαισαν
καὶ ἐτάφη ἐν Βαιθλεεμ 11 καὶ ἔκρινεν μετ᾽ αὐτὸν
τὸν Ισραηλ Αιλωμ ὁ Ζαβουλωνίτης δέκα ἔτη
12 καὶ ἀπέθανεν Αιλωμ ὁ Ζαβουλωνίτης καὶ
ἐτάφη ἐν Αιλωμ ἐν γῇ Ζαβουλων 13 καὶ ἔκρινεν
μετ᾽ αὐτὸν τὸν Ισραηλ Αβδων υἱὸς Ελληλ ὁ
Φαραθωνίτης 14 καὶ ἦσαν αὐτῷ τεσσαράκοντα

υἱοὶ καὶ τριάκοντα υἱῶν υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ
ἑβδομήκοντα πώλους καὶ ἔκρινεν τὸν Ισραηλ
ὀκτὼ ἔτη 15 καὶ ἀπέθανεν Αβδων υἱὸς Ελληλ
ὁ Φαραθωνίτης καὶ ἐτάφη ἐν Φαραθωμ ἐν γῇ
Εφραιμ ἐν ὄρει τοῦ Αμαληκ

13 καὶ προσέθηκαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ ποιῆσαι τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
κύριος ἐν χειρὶ Φυλιστιιμ τεσσαράκοντα ἔτη 2
καὶ ἦν ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Σαραα ἀπὸ δήμου συγγενείας
τοῦ Δανι καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωε καὶ γυνὴ αὐτῷ
στεῖρα καὶ οὐκ ἔτεκεν 3 καὶ ὤφθη ἄγγελος
κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν
ἰδοὺ σὺ στεῖρα καὶ οὐ τέτοκας καὶ συλλήμψῃ
υἱόν 4 καὶ νῦν φύλαξαι δὴ καὶ μὴ πίῃς οἶνον καὶ
μέθυσμα καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον 5 ὅτι ἰδοὺ
σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν καὶ σίδηρος οὐκ
ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὅτι ναζιρ
θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς κοιλίας καὶ
αὐτὸς ἄρξεται τοῦ σῶσαι τὸν Ισραηλ ἐκ χειρὸς
Φυλιστιιμ 6 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν τῷ
ἀνδρὶ αὐτῆς λέγουσα ἄνθρωπος θεοῦ ἦλθεν
πρός με καὶ εἶδος αὐτοῦ ὡς εἶδος ἀγγέλου θεοῦ
φοβερὸν σφόδρα καὶ οὐκ ἠρώτησα αὐτόν πόθεν
ἐστίν καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλέν μοι 7
καὶ εἶπέν μοι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ
υἱόν καὶ νῦν μὴ πίῃς οἶνον καὶ μέθυσμα καὶ
μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον ὅτι ἅγιον θεοῦ ἔσται
τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς ἕως ἡμέρας θανάτου
αὐτοῦ 8 καὶ προσηύξατο Μανωε πρὸς κύριον
καὶ εἶπεν ἐν ἐμοί κύριε Αδωναιε τὸν ἄνθρωπον
τοῦ θεοῦ ὃν ἀπέστειλας ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς
ἡμᾶς καὶ συμβιβασάτω ἡμᾶς τί ποιήσωμεν τῷ
παιδίῳ τῷ τικτομένῳ 9 καὶ εἰσήκουσεν ὁ θεὸς
τῆς φωνῆς Μανωε καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος τοῦ
θεοῦ ἔτι πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ αὕτη ἐκάθητο
ἐν ἀγρῷ καὶ Μανωε ὁ ἀνὴρ αὐτῆς οὐκ ἦν μετ’
αὐτῆς 10 καὶ ἐτάχυνεν ἡ γυνὴ καὶ ἔδραμεν καὶ
ἀνήγγειλεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν
ἰδοὺ ὦπται πρός με ὁ ἀνήρ ὃς ἦλθεν ἐν ἡμέρᾳ
πρός με 11 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Μανωε
ὀπίσω τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν
ἄνδρα καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ λαλήσας
πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος ἐγώ 12
καὶ εἶπεν Μανωε νῦν ἐλεύσεται ὁ λόγος σου τίς
ἔσται κρίσις τοῦ παιδίου καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ
13 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Μανωε ἀπὸ
πάντων ὧν εἴρηκα πρὸς τὴν γυναῖκα φυλάξεται
14 ἀπὸ παντός ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου τοῦ
οἴνου οὐ φάγεται καὶ οἶνον καὶ σικερα μέθυσμα
μὴ πιέτω καὶ πᾶν ἀκάθαρτον μὴ φαγέτω πάντα
ὅσα ἐνετειλάμην αὐτῇ φυλάξεται 15 καὶ εἶπεν
Μανωε πρὸς τὸν ἄγγελον κυρίου κατάσχωμεν
ὧδέ σε καὶ ποιήσωμεν ἐνώπιόν σου ἔριφον αἰγῶν
16 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Μανωε ἐὰν
κατάσχῃς με οὐ φάγομαι ἀπὸ τῶν ἄρτων σου
καὶ ἐὰν ποιήσῃς ὁλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ ἀνοίσεις
αὐτό ὅτι οὐκ ἔγνω Μανωε ὅτι ἄγγελος κυρίου
αὐτός 17 καὶ εἶπεν Μανωε πρὸς τὸν ἄγγελον
κυρίου τί τὸ ὄνομά σοι ὅτι ἔλθοι τὸ ῥῆμά σου
καὶ δοξάσομέν σε 18 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος
κυρίου εἰς τί τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου καὶ
αὐτό ἐστιν θαυμαστόν 19 καὶ ἔλαβεν Μανωε τὸν
ἔριφον τῶν αἰγῶν καὶ τὴν θυσίαν καὶ ἀνήνεγκεν
ἐπὶ τὴν πέτραν τῷ κυρίῳ καὶ διεχώρισεν ποιῆσαι
καὶ Μανωε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες 20
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀναβῆναι τὴν φλόγα ἐπάνω

τοῦ θυσιαστηρίου ἕως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνέβη ὁ
ἄγγελος κυρίου ἐν τῇ φλογὶ τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ Μανωε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες καὶ
ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν **21** καὶ
οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ ἄγγελος κυρίου ὀφθῆναι
πρὸς Μανωε καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τότε
ἔγνω Μανωε ὅτι ἄγγελος κυρίου οὗτος **22** καὶ
εἶπεν Μανωε πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ θανάτῳ
ἀποθανούμεθα ὅτι θεὸν εἴδομεν **23** καὶ εἶπεν
αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰ ἤθελεν ὁ κύριος θανατῶσαι
ἡμᾶς οὐκ ἂν ἔλαβεν ἐκ χειρὸς ἡμῶν ὁλοκαύτωμα
καὶ θυσίαν καὶ οὐκ ἂν ἔδειξεν ἡμῖν ταῦτα πάντα
καὶ καθὼς καιρὸς οὐκ ἂν ἠκούτισεν ἡμᾶς ταῦτα
24 καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Σαμψων καὶ ἡδρύνθη τὸ παιδάριον καὶ
εὐλόγησεν αὐτὸ κύριος **25** καὶ ἤρξατο πνεῦμα
κυρίου συνεκπορεύεσθαι αὐτῷ ἐν παρεμβολῇ
Δαν καὶ ἀνὰ μέσον Σαραα καὶ ἀνὰ μέσον Εσθαολ

14 καὶ κατέβη Σαμψων εἰς Θαμναθα καὶ εἶδεν
γυναῖκα εἰς Θαμναθα ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν
ἀλλοφύλων **2** καὶ ἀνέβη καὶ ἀπήγγειλεν τῷ
πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν
γυναῖκα ἑόρακα ἐν Θαμναθα ἀπὸ τῶν θυγατέρων
Φυλιστιιμ καὶ νῦν λάβετε αὐτὴν ἐμοὶ εἰς γυναῖκα
3 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ μὴ οὔκ εἰσιν θυγατέρες τῶν ἀδελφῶν
σου καὶ ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ μου γυνή ὅτι σὺ
πορεύῃ λαβεῖν γυναῖκα ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων
τῶν ἀπεριτμήτων καὶ εἶπεν Σαμψων πρὸς τὸν
πατέρα αὐτοῦ ταύτην λαβέ μοι ὅτι αὕτη εὐθεῖα
ἐν ὀφθαλμοῖς μου **4** καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ κυρίου ἐστίν
ὅτι ἐκδίκησιν αὐτὸς ζητεῖ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων καὶ
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἀλλόφυλοι κυριεύοντες
ἐν Ισραηλ **5** καὶ κατέβη Σαμψων καὶ ὁ πατὴρ
αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰς Θαμναθα καὶ ἦλθεν
ἕως τοῦ ἀμπελῶνος Θαμναθα καὶ ἰδοὺ σκύμνος
λέοντος ὠρυόμενος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ **6** καὶ
ἥλατο ἐπ’ αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ συνέτριψεν
αὐτόν ὡσεὶ συντρίψει ἔριφον καὶ οὐδὲν ἦν ἐν
ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν τῷ πατρὶ
αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὃ ἐποίησεν **7** καὶ
κατέβησαν καὶ ἐλάλησαν τῇ γυναικί καὶ ηὐθύνθη
ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμψων **8** καὶ ὑπέστρεψεν μεθ’
ἡμέρας λαβεῖν αὐτὴν καὶ ἐξέκλινεν ἰδεῖν τὸ
πτῶμα τοῦ λέοντος καὶ ἰδοὺ συναγωγὴ μελισσῶν
ἐν τῷ στόματι τοῦ λέοντος καὶ μέλι **9** καὶ
ἐξεῖλεν αὐτὸ εἰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπορεύετο
πορευόμενος καὶ ἐσθίων καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸν
πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς καὶ ἔφαγον καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι
ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ λέοντος ἐξεῖλεν τὸ μέλι
10 καὶ κατέβη ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα
καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ Σαμψων πότον ἑπτὰ ἡμέρας
ὅτι οὕτως ποιοῦσιν οἱ νεανίσκοι **11** καὶ ἐγένετο
ὅτε εἶδον αὐτόν καὶ ἔλαβον τριάκοντα κλητούς
καὶ ἦσαν μετ’ αὐτοῦ **12** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων
πρόβλημα ὑμῖν προβάλλομαι ἐὰν ἀπαγγέλλοντες
ἀπαγγείλητε αὐτὸ ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις τοῦ
πότου καὶ εὕρητε δώσω ὑμῖν τριάκοντα σινδόνας
καὶ τριάκοντα στολὰς ἱματίων **13** καὶ ἐὰν μὴ
δύνησθε ἀπαγγεῖλαί μοι δώσετε ὑμεῖς ἐμοὶ
τριάκοντα ὀθόνια καὶ τριάκοντα ἀλλασσομένας
στολὰς ἱματίων καὶ εἶπαν αὐτῷ προβαλοῦ τὸ
πρόβλημα καὶ ἀκουσόμεθα αὐτό **14** καὶ εἶπεν
αὐτοῖς τί βρωτὸν ἐξῆλθεν ἐκ βιβρώσκοντος καὶ

ἀπὸ ἰσχυροῦ γλυκύ καὶ οὐκ ἠδύναντο ἀπαγγεῖλαι
τὸ πρόβλημα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας 15 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ εἶπαν τῇ γυναικὶ Σαμψων
ἀπάτησον δὴ τὸν ἄνδρα σου καὶ ἀπαγγειλάτω
σοι τὸ πρόβλημα μήποτε κατακαύσωμέν σε καὶ
τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἐν πυρί ἦ ἐκβιάσαι
ἡμᾶς κεκλήκατε 16 καὶ ἔκλαυσεν ἡ γυνὴ Σαμψων
πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν πλὴν μεμίσηκάς με καὶ οὐκ
ἠγάπησάς με ὅτι τὸ πρόβλημα ὃ προεβάλου τοῖς
υἱοῖς τοῦ λαοῦ μου οὐκ ἀπήγγειλάς μοι καὶ εἶπεν
αὐτῇ Σαμψων εἰ τῷ πατρί μου καὶ τῇ μητρί μου
οὐκ ἀπήγγελκα σοὶ ἀπαγγείλω 17 καὶ ἔκλαυσεν
πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας ἃς ἦν αὐτοῖς ὁ
πότος καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ
ἀπήγγειλεν αὐτῇ ὅτι παρενώχλησεν αὐτῷ καὶ
αὐτὴ ἀπήγγειλεν τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ αὐτῆς 18
καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον τί
γλυκύτερον μέλιτος καὶ τί ἰσχυρότερον λέοντος
καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων εἰ μὴ ἠροτριάσατε ἐν
τῇ δαμάλει μου οὐκ ἂν ἔγνωτε τὸ πρόβλημά μου
19 καὶ ἥλατο ἐπ’ αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ κατέβη
εἰς Ἀσκαλῶνα καὶ ἐπάταξεν ἐξ αὐτῶν τριάκοντα
ἄνδρας καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἔδωκεν
τὰς στολὰς τοῖς ἀπαγγείλασιν τὸ πρόβλημα καὶ
ὠργίσθη θυμῷ Σαμψων καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 20 καὶ ἐγένετο ἡ γυνὴ Σαμψων
ἑνὶ τῶν φίλων αὐτοῦ ὧν ἐφιλίασεν

15 καὶ ἐγένετο μεθ’ ἡμέρας ἐν ἡμέραις θερισμοῦ
πυρῶν καὶ ἐπεσκέψατο Σαμψων τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ ἐν ἐρίφῳ αἰγῶν καὶ εἶπεν εἰσελεύσομαι
πρὸς τὴν γυναῖκά μου εἰς τὸ ταμιεῖον καὶ οὐκ
ἔδωκεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτῆς εἰσελθεῖν 2 καὶ
εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτῆς λέγων εἶπα ὅτι μισῶν
ἐμίσησας αὐτήν καὶ ἔδωκα αὐτὴν ἑνὶ τῶν ἐκ τῶν
φίλων σου μὴ οὐχὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ νεωτέρα
αὐτῆς ἀγαθωτέρα ὑπὲρ αὐτήν ἔστω δή σοι ἀντὶ
αὐτῆς 3 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων ἠθῴωμαι
καὶ τὸ ἅπαξ ἀπὸ ἀλλοφύλων ὅτι ποιῶ ἐγὼ μετ’
αὐτῶν πονηρίαν 4 καὶ ἐπορεύθη Σαμψων καὶ
συνέλαβεν τριακοσίας ἀλώπεκας καὶ ἔλαβεν
λαμπάδας καὶ ἐπέστρεψεν κέρκον πρὸς κέρκον
καὶ ἔθηκεν λαμπάδα μίαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο
κέρκων καὶ ἔδησεν 5 καὶ ἐξέκαυσεν πῦρ ἐν ταῖς
λαμπάσιν καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν τοῖς στάχυσιν τῶν
ἀλλοφύλων καὶ ἐκάησαν ἀπὸ ἅλωνος καὶ ἕως
σταχύων ὀρθῶν καὶ ἕως ἀμπελῶνος καὶ ἐλαίας
6 καὶ εἶπαν οἱ ἀλλόφυλοι τίς ἐποίησεν ταῦτα καὶ
εἶπαν Σαμψων ὁ νυμφίος τοῦ Θαμνι ὅτι ἔλαβεν
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ ἐκ
τῶν φίλων αὐτοῦ καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι
καὶ ἐνέπρησαν αὐτὴν καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς ἐν
πυρί 7 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων ἐὰν ποιήσητε
οὕτως ταύτην ὅτι εἰ μὴν ἐκδικήσω ἐν ὑμῖν
καὶ ἔσχατον κοπάσω 8 καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς
κνήμην ἐπὶ μηρὸν πληγὴν μεγάλην καὶ κατέβη
καὶ ἐκάθισεν ἐν τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας Ηταμ 9
καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ παρενέβαλον
ἐν Ιουδα καὶ ἐξερρίφησαν ἐν Λευι 10 καὶ εἶπαν
ἀνὴρ Ιουδα εἰς τί ἀνέβητε ἐφ’ ἡμᾶς καὶ εἶπον
οἱ ἀλλόφυλοι δῆσαι τὸν Σαμψων ἀνέβημεν
καὶ ποιῆσαι αὐτῷ ὃν τρόπον ἐποίησεν ἡμῖν 11
καὶ κατέβησαν τρισχίλιοι ἄνδρες ἀπὸ Ιουδα εἰς
τρυμαλιὰν πέτρας Ηταμ καὶ εἶπαν τῷ Σαμψων
οὐκ οἶδας ὅτι κυριεύουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἡμῶν
καὶ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν καὶ εἶπεν αὐτοῖς

Σαμψων ὃν τρόπον ἐποίησάν μοι οὕτως ἐποίησα
αὐτοῖς 12 καὶ εἶπαν αὐτῷ δῆσαί σε κατέβημεν τοῦ
δοῦναί σε ἐν χειρὶ ἀλλοφύλων καὶ εἶπεν αὐτοῖς
Σαμψων ὀμόσατέ μοι μήποτε συναντήσητε ἐν
ἐμοὶ ὑμεῖς 13 καὶ εἶπον αὐτῷ λέγοντες οὐχί ὅτι
ἀλλ’ ἢ δεσμῷ δήσομέν σε καὶ παραδώσομέν σε
ἐν χειρὶ αὐτῶν καὶ θανάτῳ οὐ θανατώσομέν
σε καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν δυσὶ καλωδίοις καινοῖς
καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκείνης
14 καὶ ἦλθον ἕως σιαγόνος καὶ οἱ ἀλλόφυλοι
ἠλάλαξαν καὶ ἔδραμον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ καὶ
ἥλατο ἐπ’ αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ ἐγενήθη τὰ
καλώδια τὰ ἐπὶ βραχίοσιν αὐτοῦ ὡσεὶ στιππύον
ὃ ἐξεκαύθη ἐν πυρί καὶ ἐτάκησαν δεσμοὶ αὐτοῦ
ἀπὸ χειρῶν αὐτοῦ 15 καὶ εὗρεν σιαγόνα ὄνου
ἐκρεριμμένην καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ
καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ χιλίους
ἄνδρας 16 καὶ εἶπεν Σαμψων ἐν σιαγόνι ὄνου
ἐξαλείφων ἐξήλειψα αὐτούς ὅτι ἐν τῇ σιαγόνι
τοῦ ὄνου ἐπάταξα χιλίους ἄνδρας 17 καὶ ἐγένετο
ὡς ἐπαύσατο λαλῶν καὶ ἔρριψεν τὴν σιαγόνα
ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν τὸν τόπον
ἐκεῖνον ἀναίρεσις σιαγόνος 18 καὶ ἐδίψησεν
σφόδρα καὶ ἔκλαυσεν πρὸς κύριον καὶ εἶπεν σὺ
εὐδόκησας ἐν χειρὶ δούλου σου τὴν σωτηρίαν τὴν
μεγάλην ταύτην καὶ νῦν ἀποθανοῦμαι τῷ δίψει
καὶ ἐμπεσοῦμαι ἐν χειρὶ τῶν ἀπεριτμήτων 19 καὶ
ἔρρηξεν ὁ θεὸς τὸν λάκκον τὸν ἐν τῇ σιαγόνι καὶ
ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ ὕδωρ καὶ ἔπιεν καὶ ἐπέστρεψεν
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἔζησεν διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ
ὄνομα αὐτῆς πηγὴ τοῦ ἐπικαλουμένου ἥ ἐστιν
ἐν σιαγόνι ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 20 καὶ ἔκρινεν
τὸν Ισραηλ ἐν ἡμέραις ἀλλοφύλων εἴκοσι ἔτη

16 καὶ ἐπορεύθη Σαμψων εἰς Γάζαν καὶ εἶδεν
ἐκεῖ γυναῖκα πόρνην καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτήν
2 καὶ ἀνηγγέλη τοῖς Γαζαίοις λέγοντες ἥκει
Σαμψων ὧδε καὶ ἐκύκλωσαν καὶ ἐνήδρευσαν ἐπ’
αὐτὸν ὅλην τὴν νύκτα ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως
καὶ ἐκώφευσαν ὅλην τὴν νύκτα λέγοντες ἕως
διαφαύσῃ ὁ ὄρθρος καὶ φονεύσωμεν αὐτόν 3 καὶ
ἐκοιμήθη Σαμψων ἕως μεσονυκτίου καὶ ἀνέστη
ἐν ἡμίσει τῆς νυκτὸς καὶ ἐπελάβετο τῶν θυρῶν
τῆς πύλης τῆς πόλεως σὺν τοῖς δυσὶ σταθμοῖς καὶ
ἀνεβάστασεν αὐτὰς σὺν τῷ μοχλῷ καὶ ἔθηκεν
ἐπ’ ὤμων αὐτοῦ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
ὄρους τοῦ ἐπὶ προσώπου Χεβρων καὶ ἔθηκεν
αὐτὰ ἐκεῖ 4 καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦτο καὶ ἠγάπησεν
γυναῖκα ἐν Αλσωρηχ καὶ ὄνομα αὐτῇ Δαλιδα
5 καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες τῶν
ἀλλοφύλων καὶ εἶπαν αὐτῇ ἀπάτησον αὐτὸν
καὶ ἰδὲ ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἡ μεγάλη καὶ
ἐν τίνι δυνησόμεθα αὐτῷ καὶ δήσομεν αὐτὸν
τοῦ ταπεινῶσαι αὐτόν καὶ ἡμεῖς δώσομέν σοι
ἀνὴρ χιλίους καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου 6 καὶ εἶπεν
Δαλιδα πρὸς Σαμψων ἀπάγγειλον δή μοι ἐν
τίνι ἡ ἰσχύς σου ἡ μεγάλη καὶ ἐν τίνι δεθήσῃ
τοῦ ταπεινωθῆναί σε 7 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν
Σαμψων ἐὰν δήσωσίν με ἐν ἑπτὰ νευρέαις ὑγραῖς
μὴ διεφθαρμέναις καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς
εἷς τῶν ἀνθρώπων 8 καὶ ἀνήνεγκαν αὐτῇ οἱ
ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ νευρὰς ὑγρὰς
μὴ διεφθαρμένας καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐταῖς
9 καὶ τὸ ἔνεδρον αὐτῇ ἐκάθητο ἐν τῷ ταμιείῳ
καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ Σαμψων καὶ
διέσπασεν τὰς νευρέας ὡς εἴ τις ἀποσπάσοι
στρέμμα στιππύου ἐν τῷ ὀσφρανθῆναι αὐτὸ

πυρός καὶ οὐκ ἐγνώσθη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ 10 καὶ
εἶπεν Δαλιδα πρὸς Σαμψων ἰδοὺ ἐπλάνησάς με
καὶ ἐλάλησας πρός με ψευδῆ νῦν οὖν ἀνάγγειλόν
μοι ἐν τίνι δεθήσῃ 11 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν ἐὰν
δεσμεύοντες δήσωσίν με ἐν καλωδίοις καινοῖς
οἷς οὐκ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἔργον καὶ ἀσθενήσω
καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων 12 καὶ ἔλαβεν
Δαλιδα καλώδια καινὰ καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν
αὐτοῖς καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ταμιείου καὶ
εἶπεν ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ Σαμψων καὶ διέσπασεν
αὐτὰ ἀπὸ βραχιόνων αὐτοῦ ὡς σπαρτίον 13 καὶ
εἶπεν Δαλιδα πρὸς Σαμψων ἰδοὺ ἐπλάνησάς με
καὶ ἐλάλησας πρὸς ἐμὲ ψευδῆ ἀπάγγειλον δή
μοι ἐν τίνι δεθήσῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν ἐὰν
ὑφάνῃς τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς μου σὺν
τῷ διάσματι καὶ ἐγκρούσῃς τῷ πασσάλῳ εἰς
τὸν τοῖχον καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων
ἀσθενής 14 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κοιμᾶσθαι αὐτὸν
καὶ ἔλαβεν Δαλιδα τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ καὶ ὕφανεν ἐν τῷ διάσματι καὶ ἔπηξεν τῷ
πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον καὶ εἶπεν ἀλλόφυλοι ἐπὶ
σέ Σαμψων καὶ ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ
καὶ ἐξῆρεν τὸν πάσσαλον τοῦ ὑφάσματος ἐκ τοῦ
τοίχου 15 καὶ εἶπεν Δαλιδα πρὸς Σαμψων πῶς
λέγεις ἠγάπηκά σε καὶ οὐκ ἔστιν ἡ καρδία σου
μετ’ ἐμοῦ τοῦτο τρίτον ἐπλάνησάς με καὶ οὐκ
ἀπήγγειλάς μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχύς σου ἡ μεγάλη
16 καὶ ἐγένετο ὅτε ἐξέθλιψεν αὐτὸν ἐν λόγοις
αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας καὶ ἐστενοχώρησεν
αὐτόν καὶ ὠλιγοψύχησεν ἕως τοῦ ἀποθανεῖν
17 καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ τὴν πᾶσαν καρδίαν
αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ σίδηρος οὐκ ἀνέβη ἐπὶ τὴν
κεφαλήν μου ὅτι ἅγιος θεοῦ ἐγώ εἰμι ἀπὸ κοιλίας
μητρός μου ἐὰν οὖν ξυρήσωμαι ἀποστήσεται
ἀπ’ ἐμοῦ ἡ ἰσχύς μου καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι
ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι 18 καὶ εἶδεν Δαλιδα
ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ
καὶ ἀπέστειλεν καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ἄρχοντας
τῶν ἀλλοφύλων λέγουσα ἀνάβητε ἔτι τὸ ἅπαξ
τοῦτο ὅτι ἀπήγγειλέν μοι τὴν πᾶσαν καρδίαν
αὐτοῦ καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες
τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀνήνεγκαν τὸ ἀργύριον
ἐν χερσὶν αὐτῶν 19 καὶ ἐκοίμισεν Δαλιδα τὸν
Σαμψων ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς καὶ ἐκάλεσεν ἄνδρα
καὶ ἐξύρησεν τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
καὶ ἤρξατο ταπεινῶσαι αὐτόν καὶ ἀπέστη ἡ ἰσχὺς
αὐτοῦ ἀπ’ αὐτοῦ 20 καὶ εἶπεν Δαλιδα ἀλλόφυλοι
ἐπὶ σέ Σαμψων καὶ ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ
καὶ εἶπεν ἐξελεύσομαι ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ καὶ
ἐκτιναχθήσομαι καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω ὅτι ἀπέστη ὁ
κύριος ἀπάνωθεν αὐτοῦ 21 καὶ ἐκράτησαν αὐτὸν
οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἐξέκοψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ καὶ κατήνεγκαν αὐτὸν εἰς Γάζαν καὶ
ἐπέδησαν αὐτὸν ἐν πέδαις χαλκείαις καὶ ἦν
ἀλήθων ἐν οἴκῳ τοῦ δεσμωτηρίου 22 καὶ ἤρξατο
θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βλαστάνειν καθὼς
ἐξυρήσατο 23 καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων
συνήχθησαν θῦσαι θυσίασμα μέγα τῷ Δαγων θεῷ
αὐτῶν καὶ εὐφρανθῆναι καὶ εἶπαν ἔδωκεν ὁ θεὸς
ἐν χειρὶ ἡμῶν τὸν Σαμψων τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν 24
καὶ εἶδαν αὐτὸν ὁ λαὸς καὶ ὕμνησαν τὸν θεὸν
αὐτῶν ὅτι παρέδωκεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν
ἡμῶν ἐν χειρὶ ἡμῶν τὸν ἐρημοῦντα τὴν γῆν ἡμῶν
καὶ ὃς ἐπλήθυνεν τοὺς τραυματίας ἡμῶν 25 καὶ
ὅτε ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτῶν καὶ εἶπαν καλέσατε
τὸν Σαμψων ἐξ οἴκου φυλακῆς καὶ παιξάτω

ἐνώπιον ἡμῶν καὶ ἐκάλεσαν τὸν Σαμψων ἀπὸ
οἴκου δεσμωτηρίου καὶ ἔπαιζεν ἐνώπιον αὐτῶν
καὶ ἐρράπιζον αὐτὸν καὶ ἔστησαν αὐτὸν ἀνὰ
μέσον τῶν κιόνων **26** καὶ εἶπεν Σαμψων πρὸς
τὸν νεανίαν τὸν κρατοῦντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἄφες με καὶ ψηλαφήσω τοὺς κίονας ἐφ’ οἷς ὁ
οἶκος στήκει ἐπ’ αὐτούς καὶ ἐπιστηριχθήσομαι
ἐπ’ αὐτούς **27** καὶ ὁ οἶκος πλήρης τῶν ἀνδρῶν
καὶ τῶν γυναικῶν καὶ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες
τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐπὶ τὸ δῶμα ὡς ἑπτακόσιοι
ἄνδρες καὶ γυναῖκες οἱ θεωροῦντες ἐν παιγνίαις
Σαμψων **28** καὶ ἔκλαυσεν Σαμψων πρὸς κύριον
καὶ εἶπεν Αδωναιε κύριε μνήσθητι δή μου
νῦν καὶ ἐνίσχυσόν με ἔτι τὸ ἅπαξ τοῦτο θεέ
καὶ ἀνταποδώσω ἀνταπόδοσιν μίαν περὶ τῶν
δύο ὀφθαλμῶν μου τοῖς ἀλλοφύλοις **29** καὶ
περιέλαβεν Σαμψων τοὺς δύο κίονας τοῦ οἴκου
ἐφ’ οὓς ὁ οἶκος εἱστήκει καὶ ἐπεστηρίχθη ἐπ’
αὐτοὺς καὶ ἐκράτησεν ἕνα τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ καὶ
ἕνα τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ **30** καὶ εἶπεν Σαμψων
ἀποθανέτω ψυχή μου μετὰ ἀλλοφύλων καὶ
ἐβάσταξεν ἐν ἰσχύι καὶ ἔπεσεν ὁ οἶκος ἐπὶ τοὺς
ἄρχοντας καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῷ
καὶ ἦσαν οἱ τεθνηκότες οὓς ἐθανάτωσεν Σαμψων
ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πλείους ἢ οὓς ἐθανάτωσεν
ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ **31** καὶ κατέβησαν οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἔλαβον
αὐτὸν καὶ ἀνέβησαν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἀνὰ
μέσον Σαραα καὶ ἀνὰ μέσον Εσθαολ ἐν τῷ τάφῳ
Μανωε τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν τὸν
Ισραηλ εἴκοσι ἔτη

17 καὶ ἐγένετο ἀνὴρ ἀπὸ ὄρους Εφραιμ καὶ
ὄνομα αὐτῷ Μιχαιας **2** καὶ εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτοῦ
οἱ χίλιοι καὶ ἑκατὸν οὓς ἔλαβες ἀργυρίου σεαυτῇ
καί με ἠράσω καὶ προσεῖπας ἐν ὠσί μου ἰδοὺ
τὸ ἀργύριον παρ’ ἐμοί ἐγὼ ἔλαβον αὐτό καὶ
εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ υἱός μου τῷ
κυρίῳ **3** καὶ ἀπέδωκεν τοὺς χιλίους καὶ ἑκατὸν
τοῦ ἀργυρίου τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ
αὐτοῦ ἁγιάζουσα ἡγίακα τὸ ἀργύριον τῷ κυρίῳ
ἐκ χειρός μου τῷ υἱῷ μου τοῦ ποιῆσαι γλυπτὸν
καὶ χωνευτόν καὶ νῦν ἀποδώσω σοι αὐτό **4**
καὶ ἀπέδωκεν τὸ ἀργύριον τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ
ἔλαβεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ διακοσίους ἀργυρίου καὶ
ἔδωκεν αὐτὸ ἀργυροκόπῳ καὶ ἐποίησεν αὐτὸ
γλυπτὸν καὶ χωνευτόν καὶ ἐγενήθη ἐν οἴκῳ
Μιχαια **5** καὶ ὁ οἶκος Μιχαια αὐτῷ οἶκος θεοῦ
καὶ ἐποίησεν εφωδ καὶ θαραφιν καὶ ἐπλήρωσεν
τὴν χεῖρα ἀπὸ ἑνὸς υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο
αὐτῷ εἰς ἱερέα **6** ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ισραηλ ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐν
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει **7** καὶ ἐγενήθη νεανίας
ἐκ Βηθλεεμ δήμου Ιουδα καὶ αὐτὸς Λευίτης καὶ
οὗτος παρῴκει ἐκεῖ **8** καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ ἀπὸ
Βηθλεεμ τῆς πόλεως Ιουδα παροικῆσαι ἐν ᾧ
ἐὰν εὕρῃ τόπῳ καὶ ἦλθεν ἕως ὄρους Εφραιμ καὶ
ἕως οἴκου Μιχαια τοῦ ποιῆσαι ὁδὸν αὐτοῦ **9**
καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαιας πόθεν ἔρχῃ καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτόν Λευίτης εἰμὶ ἀπὸ Βαιθλεεμ Ιουδα
καὶ ἐγὼ πορεύομαι παροικῆσαι ἐν ᾧ ἐὰν εὕρω
τόπῳ **10** καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαιας κάθου μετ’ ἐμοῦ
καὶ γίνου μοι εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα καὶ ἐγὼ
δώσω σοι δέκα ἀργυρίου εἰς ἡμέραν καὶ στολὴν
ἱματίων καὶ τὰ πρὸς ζωήν σου καὶ ἐπορεύθη
ὁ Λευίτης **11** καὶ ἤρξατο παροικεῖν παρὰ τῷ
ἀνδρί καὶ ἐγενήθη ὁ νεανίας παρ’ αὐτῷ ὡς εἷς

ἀπὸ υἱῶν αὐτοῦ 12 καὶ ἐπλήρωσεν Μιχαιας τὴν
χεῖρα τοῦ Λευίτου καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα
καὶ ἐγένετο ἐν οἴκῳ Μιχαια 13 καὶ εἶπεν Μιχαιας
νῦν ἔγνων ὅτι ἀγαθυνεῖ κύριος ἐμοί ὅτι ἐγένετό
μοι ὁ Λευίτης εἰς ἱερέα

18 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν
Ισραηλ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡ φυλὴ Δαν
ἐζήτει αὐτῇ κληρονομίαν κατοικῆσαι ὅτι οὐκ
ἐνέπεσεν αὐτῇ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν μέσῳ
φυλῶν Ισραηλ κληρονομία 2 καὶ ἀπέστειλαν
οἱ υἱοὶ Δαν ἀπὸ δήμων αὐτῶν πέντε ἄνδρας
υἱοὺς δυνάμεως ἀπὸ Σαραα καὶ ἀπὸ Εσθαολ τοῦ
κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐξιχνιάσαι αὐτὴν καὶ
εἶπαν πρὸς αὐτούς πορεύεσθε καὶ ἐξιχνιάσατε
τὴν γῆν καὶ ἦλθον ἕως ὄρους Εφραιμ ἕως οἴκου
Μιχαια καὶ ηὐλίσθησαν ἐκεῖ 3 αὐτοὶ ἐν οἴκῳ
Μιχαια καὶ αὐτοὶ ἐπέγνωσαν τὴν φωνὴν τοῦ
νεανίσκου τοῦ Λευίτου καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ
εἶπαν αὐτῷ τίς ἤνεγκέν σε ὧδε καὶ τί σὺ ποιεῖς
ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ τί σοι ὧδε 4 καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτούς οὕτως καὶ οὕτως ἐποίησέν μοι Μιχαιας
καὶ ἐμισθώσατό με καὶ ἐγενόμην αὐτῷ εἰς ἱερέα
5 καὶ εἶπαν αὐτῷ ἐρώτησον δὴ ἐν τῷ θεῷ καὶ
γνωσόμεθα εἰ εὐοδωθήσεται ἡ ὁδὸς ἡμῶν ἐν ᾗ
ἡμεῖς πορευόμεθα ἐν αὐτῇ 6 καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ὁ ἱερεύς πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ ἐνώπιον κυρίου
ἡ ὁδὸς ὑμῶν ἐν ᾗ πορεύεσθε ἐν αὐτῇ 7 καὶ
ἐπορεύθησαν οἱ πέντε ἄνδρες καὶ ἦλθον εἰς Λαισα
καὶ εἶδαν τὸν λαὸν τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καθήμενον
ἐπ᾽ ἐλπίδι ὡς κρίσις Σιδωνίων ἡσυχάζουσα καὶ
οὐκ ἔστιν διατρέπων ἢ καταισχύνων λόγον ἐν τῇ
γῇ κληρονόμος ἐκπιέζων θησαυροῦ καὶ μακράν
εἰσιν Σιδωνίων καὶ λόγον οὐκ ἔχουσιν πρὸς
ἄνθρωπον 8 καὶ ἦλθον οἱ πέντε ἄνδρες πρὸς
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν εἰς Σαραα καὶ Εσθαολ καὶ
εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τί ὑμεῖς κάθησθε 9
καὶ εἶπαν ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ᾽ αὐτούς ὅτι
εἴδομεν τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ ἀγαθὴ σφόδρα καὶ ὑμεῖς
ἡσυχάζετε μὴ ὀκνήσητε τοῦ πορευθῆναι καὶ
εἰσελθεῖν τοῦ κληρονομῆσαι τὴν γῆν 10 καὶ ἡνίκα
ἂν ἔλθητε εἰσελεύσεσθε πρὸς λαὸν ἐπ᾽ ἐλπίδι καὶ
ἡ γῆ πλατεῖα ὅτι ἔδωκεν αὐτὴν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ
ὑμῶν τόπος ὅπου οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὑστέρημα παντὸς
ῥήματος τῶν ἐν τῇ γῇ 11 καὶ ἀπῆραν ἐκεῖθεν
ἀπὸ δήμων τοῦ Δαν ἀπὸ Σαραα καὶ ἀπὸ Εσθαολ
ἑξακόσιοι ἄνδρες ἐζωσμένοι σκεύη παρατάξεως
12 καὶ ἀνέβησαν καὶ παρενέβαλον ἐν Καριαθιαριμ
ἐν Ιουδα διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ
παρεμβολὴ Δαν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἰδοὺ
ὀπίσω Καριαθιαριμ 13 καὶ παρῆλθον ἐκεῖθεν
ὄρος Εφραιμ καὶ ἦλθον ἕως οἴκου Μιχαια 14 καὶ
ἀπεκρίθησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πεπορευμένοι
κατασκέψασθαι τὴν γῆν Λαισα καὶ εἶπαν πρὸς
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν ἔγνωτε ὅτι ἔστιν ἐν τῷ
οἴκῳ τούτῳ εφωδ καὶ θεραφιν καὶ γλυπτὸν
καὶ χωνευτόν καὶ νῦν γνῶτε ὅ τι ποιήσετε 15
καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον
τοῦ νεανίσκου τοῦ Λευίτου οἶκον Μιχαια καὶ
ἠρώτησαν αὐτὸν εἰς εἰρήνην 16 καὶ οἱ ἑξακόσιοι
ἄνδρες οἱ ἀνεζωσμένοι τὰ σκεύη τῆς παρατάξεως
αὐτῶν ἑστῶτες παρὰ θύρας τῆς πύλης οἱ ἐκ
τῶν υἱῶν Δαν 17 καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε ἄνδρες
οἱ πορευθέντες κατασκέψασθαι τὴν γῆν 18 καὶ
εἰσῆλθον ἐκεῖ εἰς οἶκον Μιχαια καὶ ὁ ἱερεὺς
ἑστώς καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ εφωδ καὶ τὸ
θεραφιν καὶ τὸ χωνευτόν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς

ὁ ἱερεύς τί ὑμεῖς ποιεῖτε 19 καὶ εἶπαν αὐτῷ
κώφευσον ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ στόμα σου
καὶ δεῦρο μεθ’ ἡμῶν καὶ γενοῦ ἡμῖν εἰς πατέρα
καὶ εἰς ἱερέα μὴ ἀγαθὸν εἶναί σε ἱερέα οἴκου
ἀνδρὸς ἑνὸς ἢ γενέσθαι σε ἱερέα φυλῆς καὶ οἴκου
εἰς δῆμον Ισραηλ 20 καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία τοῦ
ἱερέως καὶ ἔλαβεν τὸ εφωδ καὶ τὸ θεραφιν καὶ τὸ
γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτὸν καὶ ἦλθεν ἐν μέσῳ τοῦ
λαοῦ 21 καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀπῆλθαν καὶ ἔθηκαν
τὰ τέκνα καὶ τὴν κτῆσιν καὶ τὸ βάρος ἔμπροσθεν
αὐτῶν 22 αὐτοὶ ἐμάκρυναν ἀπὸ οἴκου Μιχαια καὶ
ἰδοὺ Μιχαιας καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἐν ταῖς οἰκίαις ταῖς
μετὰ οἴκου Μιχαια ἐβόησαν καὶ κατελάβοντο
τοὺς υἱοὺς Δαν 23 καὶ ἐπέστρεψαν τὸ πρόσωπον
αὐτῶν υἱοὶ Δαν καὶ εἶπαν τῷ Μιχαια τί ἐστίν
σοι ὅτι ἐβόησας 24 καὶ εἶπεν Μιχαιας ὅτι τὸ
γλυπτόν μου ὃ ἐποίησα ἐλάβετε καὶ τὸν ἱερέα καὶ
ἐπορεύθητε καὶ τί ἐμοὶ ἔτι καὶ τί τοῦτο λέγετε
πρός με τί κράζεις 25 καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν οἱ
υἱοὶ Δαν μὴ ἀκουσθήτω δὴ φωνή σου μεθ’ ἡμῶν
μήποτε συναντήσωσιν ἐν ἡμῖν ἄνδρες πικροὶ
ψυχῇ καὶ προσθήσουσιν ψυχὴν καὶ τὴν ψυχὴν
τοῦ οἴκου σου 26 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δαν εἰς
ὁδὸν αὐτῶν καὶ εἶδεν Μιχαιας ὅτι δυνατώτεροί
εἰσιν ὑπὲρ αὐτόν καὶ ἐπόστρεψεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ 27 καὶ οἱ υἱοὶ Δαν ἔλαβον ὃ ἐποίησεν
Μιχαιας καὶ τὸν ἱερέα ὃς ἦν αὐτῷ καὶ ἦλθον ἐπὶ
Λαισα ἐπὶ λαὸν ἡσυχάζοντα καὶ πεποιθότα ἐπ’
ἐλπίδι καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας
καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρί 28 καὶ οὐκ ἦν ὁ
ῥυόμενος ὅτι μακράν ἐστιν ἀπὸ Σιδωνίων καὶ
λόγος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς μετὰ ἀνθρώπου καὶ αὐτὴ
ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ οἴκου Ρααβ καὶ ᾠκοδόμησαν
τὴν πόλιν καὶ κατεσκήνωσαν ἐν αὐτῇ 29 καὶ
ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Δαν ἐν ὀνόματι
Δαν πατρὸς αὐτῶν ὃς ἐτέχθη τῷ Ισραηλ καὶ
Ουλαμαις τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τὸ πρότερον
30 καὶ ἔστησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Δαν τὸ γλυπτόν
καὶ Ιωναθαμ υἱὸς Γηρσομ υἱὸς Μανασση αὐτὸς
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῇ φυλῇ Δαν ἕως
ἡμέρας ἀποικίας τῆς γῆς 31 καὶ ἔθηκαν αὐτοῖς τὸ
γλυπτόν ὃ ἐποίησεν Μιχαιας πάσας τὰς ἡμέρας
ἃς ἦν ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐν Σηλωμ

19 καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ οὐκ
ἦν βασιλεὺς ἐν Ισραηλ καὶ ἐγένετο ἀνὴρ Λευίτης
παροικῶν ἐν μηροῖς ὄρους Εφραιμ καὶ ἔλαβεν
αὐτῷ γυναῖκα παλλακὴν ἀπὸ Βηθλεεμ Ιουδα 2
καὶ ἐπορεύθη ἀπ’ αὐτοῦ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ καὶ
ἀπῆλθεν παρ’ αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς εἰς
Βηθλεεμ Ιουδα καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσάρων
μηνῶν 3 καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη
ὀπίσω αὐτῆς τοῦ λαλῆσαι ἐπὶ καρδίαν αὐτῆς τοῦ
ἐπιστρέψαι αὐτὴν αὐτῷ καὶ νεανίας αὐτοῦ μετ’
αὐτοῦ καὶ ζεῦγος ὄνων καὶ ἥδε εἰσήνεγκεν αὐτὸν
εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς καὶ εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ
τῆς νεάνιδος καὶ ηὐφράνθη εἰς συνάντησιν αὐτοῦ
4 καὶ κατέσχεν αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ
τῆς νεάνιδος καὶ ἐκάθισεν μετ’ αὐτοῦ ἐπὶ τρεῖς
ἡμέρας καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ηὐλίσθησαν
ἐκεῖ 5 καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ
ὤρθρισαν τὸ πρωί καὶ ἀνέστη τοῦ πορευθῆναι
καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν νυμφίον
αὐτοῦ στήρισόν σου τὴν καρδίαν ψωμῷ ἄρτου
καὶ μετὰ τοῦτο πορεύσεσθε 6 καὶ ἐκάθισεν καὶ
ἔφαγον οἱ δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἔπιον καὶ εἶπεν
ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν ἄνδρα ἄγε δὴ

αὐλίσθητι καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδία σου 7
καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορεύεσθαι καὶ ἐβιάσατο
αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ καὶ ἐκάθισεν καὶ ηὐλίσθη
ἐκεῖ 8 καὶ ὤρθρισεν τὸ πρωὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ
τοῦ πορευθῆναι καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος
στήρισον δὴ τὴν καρδίαν σου καὶ στράτευσον
ἕως κλῖναι τὴν ἡμέραν καὶ ἔφαγον οἱ δύο 9
καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορευθῆναι αὐτὸς καὶ ἡ
παλλακὴ αὐτοῦ καὶ ὁ νεανίας αὐτοῦ καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος
ἰδοὺ δὴ ἠσθένησεν ἡ ἡμέρα εἰς τὴν ἑσπέραν
αὐλίσθητι ὧδε καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδία σου
καὶ ὀρθριεῖτε αὔριον εἰς ὁδὸν ὑμῶν καὶ πορεύσῃ
εἰς τὸ σκήνωμά σου 10 καὶ οὐκ εὐδόκησεν ὁ ἀνὴρ
αὐλισθῆναι καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἦλθεν
ἕως ἀπέναντι Ιεβους αὕτη ἐστὶν Ιερουσαλημ
καὶ μετ’ αὐτοῦ ζεῦγος ὄνων ἐπισεσαγμένων καὶ
ἡ παλλακὴ αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ 11 καὶ ἤλθοσαν
ἕως Ιεβους καὶ ἡ ἡμέρα προβεβήκει σφόδρα
καὶ εἶπεν ὁ νεανίας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ
δεῦρο δὴ καὶ ἐκκλίνωμεν εἰς πόλιν τοῦ Ιεβουσι
ταύτην καὶ αὐλισθῶμεν ἐν αὐτῇ 12 καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ οὐκ ἐκκλινοῦμεν
εἰς πόλιν ἀλλοτρίαν ἐν ᾗ οὐκ ἔστιν ἀπὸ υἱῶν
Ισραηλ ὧδε καὶ παρελευσόμεθα ἕως Γαβαα 13
καὶ εἶπεν τῷ νεανίᾳ αὐτοῦ δεῦρο καὶ ἐγγίσωμεν
ἑνὶ τῶν τόπων καὶ αὐλισθησόμεθα ἐν Γαβαα
ἢ ἐν Ραμα 14 καὶ παρῆλθον καὶ ἐπορεύθησαν
καὶ ἔδυ ὁ ἥλιος αὐτοῖς ἐχόμενα τῆς Γαβαα ἥ
ἐστιν τῷ Βενιαμιν 15 καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ τοῦ
εἰσελθεῖν αὐλισθῆναι ἐν Γαβαα καὶ εἰσῆλθον καὶ
ἐκάθισαν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως καὶ οὐκ ἦν
ἀνὴρ συνάγων αὐτοὺς εἰς οἰκίαν αὐλισθῆναι
16 καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πρεσβύτης ἤρχετο ἐξ ἔργων
αὐτοῦ ἐξ ἀγροῦ ἐν ἑσπέρᾳ καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν ἐξ
ὄρους Εφραιμ καὶ αὐτὸς παρῴκει ἐν Γαβαα καὶ
οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου υἱοὶ Βενιαμιν 17 καὶ ἦρεν
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν τὸν ὁδοιπόρον
ἄνδρα ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ὁ
ἀνὴρ ὁ πρεσβύτης ποῦ πορεύῃ καὶ πόθεν ἔρχῃ
18 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν παραπορευόμεθα ἡμεῖς
ἀπὸ Βηθλεεμ Ιουδα ἕως μηρῶν ὄρους Εφραιμ
ἐκεῖθεν ἐγώ εἰμι καὶ ἐπορεύθην ἕως Βηθλεεμ
Ιουδα καὶ εἰς τὸν οἶκόν μου ἐγὼ πορεύομαι καὶ
οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν 19 καί
γε ἄχυρα καὶ χορτάσματά ἐστιν τοῖς ὄνοις ἡμῶν
καὶ ἄρτοι καὶ οἶνός ἐστιν ἐμοὶ καὶ τῇ παιδίσκῃ
καὶ τῷ νεανίσκῳ μετὰ τῶν παιδίων σου οὐκ
ἔστιν ὑστέρημα παντὸς πράγματος 20 καὶ εἶπεν ὁ
ἀνὴρ ὁ πρεσβύτης εἰρήνη σοι πλὴν πᾶν ὑστέρημά
σου ἐπ’ ἐμέ πλὴν ἐν τῇ πλατείᾳ οὐ μὴ αὐλισθήσῃ
21 καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ
τόπον ἐποίησεν τοῖς ὄνοις καὶ αὐτοὶ ἐνίψαντο
τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον 22 αὐτοὶ
δ’ ἀγαθύνοντες καρδίαν αὐτῶν καὶ ἰδοὺ ἄνδρες
τῆς πόλεως υἱοὶ παρανόμων ἐκύκλωσαν τὴν
οἰκίαν κρούοντες ἐπὶ τὴν θύραν καὶ εἶπον πρὸς
τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τοῦ οἴκου τὸν πρεσβύτην
λέγοντες ἐξένεγκε τὸν ἄνδρα ὃς εἰσῆλθεν εἰς τὴν
οἰκίαν σου ἵνα γνῶμεν αὐτόν 23 καὶ ἐξῆλθεν πρὸς
αὐτοὺς ὁ ἀνὴρ ὁ κύριος τοῦ οἴκου καὶ εἶπεν μή
ἀδελφοί μὴ κακοποιήσητε δή μετὰ τὸ εἰσελθεῖν
τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου μὴ ποιήσητε
τὴν ἀφροσύνην ταύτην 24 ἰδὲ ἡ θυγάτηρ μου
ἡ παρθένος καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἐξάξω αὐτάς
καὶ ταπεινώσατε αὐτὰς καὶ ποιήσατε αὐταῖς τὸ

ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ τῷ ἀνδρὶ τούτῳ
οὐ ποιήσετε τὸ ῥῆμα τῆς ἀφροσύνης ταύτης **25**
καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ ἄνδρες τοῦ εἰσακοῦσαι
αὐτοῦ καὶ ἐπελάβετο ὁ ἀνὴρ τῆς παλλακῆς
αὐτοῦ καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτοὺς ἔξω καὶ
ἔγνωσαν αὐτὴν καὶ ἐνέπαιζον ἐν αὐτῇ ὅλην
τὴν νύκτα ἕως πρωί καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτήν ὡς
ἀνέβη τὸ πρωί **26** καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν
ὄρθρον καὶ ἔπεσεν παρὰ τὴν θύραν τοῦ οἴκου οὗ
ἦν αὐτῆς ἐκεῖ ὁ ἀνήρ ἕως τοῦ διαφῶσαι **27** καὶ
ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς τὸ πρωὶ καὶ ἤνοιξεν τὰς
θύρας τοῦ οἴκου καὶ ἐξῆλθεν τοῦ πορευθῆναι τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ
πεπτωκυῖα παρὰ τὰς θύρας τοῦ οἴκου καὶ αἱ
χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τὸ πρόθυρον **28** καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτήν ἀνάστα καὶ ἀπέλθωμεν καὶ οὐκ ἀπεκρίθη
ὅτι ἦν νεκρά καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὸν ὄνον καὶ
ἐπορεύθη εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **29** καὶ ἔλαβεν
τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐκράτησεν τὴν παλλακὴν
αὐτοῦ καὶ ἐμέλισεν αὐτὴν εἰς δώδεκα μέλη καὶ
ἀπέστειλεν αὐτὰ ἐν παντὶ ὁρίῳ Ισραηλ **30** καὶ
ἐγένετο πᾶς ὁ βλέπων ἔλεγεν οὐκ ἐγένετο καὶ
οὐχ ἑόραται ὡς αὕτη ἀπὸ ἡμέρας ἀναβάσεως
υἱῶν Ισραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης θέσθε ὑμῖν αὐτοὶ ἐπ᾽ αὐτὴν βουλὴν καὶ
λαλήσατε

20 καὶ ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ
ἐξεκκλησιάσθη ἡ συναγωγὴ ὡς ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Δαν
καὶ ἕως Βηρσαβεε καὶ γῆ τοῦ Γαλααδ πρὸς κύριον
εἰς Μασσηφα **2** καὶ ἐστάθησαν κατὰ πρόσωπον
κυρίου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ισραηλ ἐν ἐκκλησίᾳ
τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ τετρακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν
πεζῶν ἕλκοντες ῥομφαίαν **3** καὶ ἤκουσαν οἱ
υἱοὶ Βενιαμιν ὅτι ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ εἰς
Μασσηφα καὶ ἐλθόντες εἶπαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ
λαλήσατε ποῦ ἐγένετο ἡ πονηρία αὕτη **4** καὶ
ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ Λευίτης ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς
τῆς φονευθείσης καὶ εἶπεν εἰς Γαβαα τῆς Βενιαμιν
ἦλθον ἐγὼ καὶ ἡ παλλακή μου τοῦ αὐλισθῆναι
5 καὶ ἀνέστησαν ἐπ᾽ ἐμὲ οἱ ἄνδρες τῆς Γαβαα
καὶ ἐκύκλωσαν ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπὶ τὴν οἰκίαν νυκτός
ἐμὲ ἠθέλησαν φονεῦσαι καὶ τὴν παλλακήν μου
ἐταπείνωσαν καὶ ἀπέθανεν **6** καὶ ἐκράτησα τὴν
παλλακήν μου καὶ ἐμέλισα αὐτὴν καὶ ἀπέστειλα
ἐν παντὶ ὁρίῳ κληρονομίας υἱῶν Ισραηλ ὅτι
ἐποίησαν ζεμα καὶ ἀπόπτωμα ἐν Ισραηλ **7** ἰδοὺ
πάντες ὑμεῖς υἱοὶ Ισραηλ δότε ἑαυτοῖς λόγον καὶ
βουλὴν ἐκεῖ **8** καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς
λέγοντες οὐκ ἀπελευσόμεθα ἀνὴρ εἰς σκήνωμα
αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπιστρέψομεν ἀνὴρ εἰς οἶκον
αὐτοῦ **9** καὶ νῦν τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ποιηθήσεται τῇ
Γαβαα ἀναβησόμεθα ἐπ᾽ αὐτὴν ἐν κλήρῳ **10** πλὴν
λημψόμεθα δέκα ἄνδρας τοῖς ἑκατὸν εἰς πάσας
φυλὰς Ισραηλ καὶ ἑκατὸν τοῖς χιλίοις καὶ χιλίους
τοῖς μυρίοις λαβεῖν ἐπισιτισμὸν τοῦ ποιῆσαι
ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς Γαβαα Βενιαμιν ποιῆσαι αὐτῇ
κατὰ πᾶν τὸ ἀπόπτωμα ὃ ἐποίησεν ἐν Ισραηλ
11 καὶ συνήχθη πᾶς ἀνὴρ Ισραηλ εἰς τὴν πόλιν
ὡς ἀνὴρ εἷς **12** καὶ ἀπέστειλαν αἱ φυλαὶ Ισραηλ
ἄνδρας ἐν πάσῃ φυλῇ Βενιαμιν λέγοντες τίς ἡ
πονηρία αὕτη ἡ γενομένη ἐν ὑμῖν **13** καὶ νῦν δότε
τοὺς ἄνδρας υἱοὺς παρανόμων τοὺς ἐν Γαβαα
καὶ θανατώσομεν αὐτοὺς καὶ ἐκκαθαριοῦμεν
πονηρίαν ἀπὸ Ισραηλ καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ
υἱοὶ Βενιαμιν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν ἀδελφῶν
αὐτῶν υἱῶν Ισραηλ **14** καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ

Βενιαμιν ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν εἰς Γαβαα
ἐξελθεῖν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Ισραηλ 15
καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν πόλεων εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες
ἀνὴρ ἕλκων ῥομφαίαν ἐκτὸς τῶν οἰκούντων
τὴν Γαβαα οἳ ἐπεσκέπησαν ἑπτακόσιοι ἄνδρες
ἐκλεκτοὶ 16 ἐκ παντὸς λαοῦ ἀμφοτεροδέξιοι
πάντες οὗτοι σφενδονῆται ἐν λίθοις πρὸς τρίχα
καὶ οὐκ ἐξαμαρτάνοντες 17 καὶ ἀνὴρ Ισραηλ
ἐπεσκέπησαν ἐκτὸς τοῦ Βενιαμιν τετρακόσιαι
χιλιάδες ἀνδρῶν ἑλκόντων ῥομφαίαν πάντες
οὗτοι ἄνδρες παρατάξεως 18 καὶ ἀνέστησαν
καὶ ἀνέβησαν εἰς Βαιθηλ καὶ ἠρώτησαν ἐν τῷ
θεῷ καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ τίς ἀναβήσεται
ἡμῖν ἐν ἀρχῇ εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν
καὶ εἶπεν κύριος Ιουδας ἐν ἀρχῇ ἀναβήσεται
ἀφηγούμενος 19 καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὸ
πρωὶ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ Γαβαα 20 καὶ ἐξῆλθον
πᾶς ἀνὴρ Ισραηλ εἰς παράταξιν πρὸς Βενιαμιν
καὶ συνῆψαν αὐτοῖς ἐπὶ Γαβαα 21 καὶ ἐξῆλθον
οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ἀπὸ τῆς Γαβαα καὶ διέφθειραν
ἐν Ισραηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δύο καὶ εἴκοσι
χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν 22 καὶ ἐνίσχυσαν
ἀνὴρ Ισραηλ καὶ προσέθηκαν συνάψαι παράταξιν
ἐν τῷ τόπῳ ὅπου συνῆψαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ
23 καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ ἔκλαυσαν
ἐνώπιον κυρίου ἕως ἑσπέρας καὶ ἠρώτησαν
ἐν κυρίῳ λέγοντες εἰ προσθῶμεν ἐγγίσαι εἰς
παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν ἀδελφοὺς ἡμῶν
καὶ εἶπεν κύριος ἀνάβητε πρὸς αὐτούς 24 καὶ
προσῆλθον οἱ υἱοὶ Ισραηλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ 25 καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ
Βενιαμιν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς Γαβαα
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ διέφθειραν ἀπὸ υἱῶν
Ισραηλ ἔτι ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ
τὴν γῆν πάντες οὗτοι ἕλκοντες ῥομφαίαν 26
καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ πᾶς ὁ
λαὸς καὶ ἦλθον εἰς Βαιθηλ καὶ ἔκλαυσαν καὶ
ἐκάθισαν ἐκεῖ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐνήστευσαν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕως ἑσπέρας καὶ ἀνήνεγκαν
ὁλοκαυτώσεις καὶ τελείας ἐνώπιον κυρίου 27 ὅτι
ἐκεῖ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ 28 καὶ
Φινεες υἱὸς Ελεαζαρ υἱοῦ Ααρων παρεστηκὼς
ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ
ἐπηρώτησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐν κυρίῳ λέγοντες εἰ
προσθῶμεν ἔτι ἐξελθεῖν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς
Βενιαμιν ἀδελφοὺς ἡμῶν ἢ ἐπίσχωμεν καὶ εἶπεν
κύριος ἀνάβητε ὅτι αὔριον δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς
χεῖρας ὑμῶν 29 καὶ ἔθηκαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἔνεδρα
τῇ Γαβαα κύκλῳ 30 καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ
πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ
συνῆψαν πρὸς τὴν Γαβαα ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ 31
καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμιν εἰς συνάντησιν τοῦ
λαοῦ καὶ ἐξεκενώθησαν τῆς πόλεως καὶ ἤρξαντο
πατάσσειν ἀπὸ τοῦ λαοῦ τραυματίας ὡς ἅπαξ καὶ
ἅπαξ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἥ ἐστιν μία ἀναβαίνουσα εἰς
Βαιθηλ καὶ μία εἰς Γαβαα ἐν ἀγρῷ ὡς τριάκοντα
ἄνδρας ἐν Ισραηλ 32 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Βενιαμιν
πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς τὸ πρῶτον καὶ οἱ
υἱοὶ Ισραηλ εἶπον φύγωμεν καὶ ἐκκενώσωμεν
αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὰς ὁδούς καὶ
ἐποίησαν οὕτως 33 καὶ πᾶς ἀνὴρ ἀνέστη ἐκ τοῦ
τόπου αὐτοῦ καὶ συνῆψαν ἐν Βααλθαμαρ καὶ τὸ
ἔνεδρον Ισραηλ ἐπήρχετο ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἀπὸ
Μααραγαβε 34 καὶ ἦλθον ἐξ ἐναντίας Γαβαα δέκα
χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς Ισραηλ

καὶ παράταξις βαρεῖα καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν
ὅτι φθάνει ἐπ’ αὐτοὺς ἡ κακία **35** καὶ ἐπάταξεν
κύριος τὸν Βενιαμιν ἐνώπιον υἱῶν Ισραηλ καὶ
διέφθειραν οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐκ τοῦ Βενιαμιν ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας καὶ
ἑκατὸν ἄνδρας πάντες οὗτοι εἷλκον ῥομφαίαν
36 καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ὅτι ἐπλήγησαν
καὶ ἔδωκεν ἀνὴρ Ισραηλ τόπον τῷ Βενιαμιν
ὅτι ἤλπισαν πρὸς τὸ ἔνεδρον ὃ ἔθηκαν ἐπὶ τὴν
Γαβαα **37** καὶ ἐν τῷ αὐτοὺς ὑποχωρῆσαι καὶ τὸ
ἔνεδρον ἐκινήθη καὶ ἐξέτειναν ἐπὶ τὴν Γαβαα
καὶ ἐξεχύθη τὸ ἔνεδρον καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν
ἐν στόματι ῥομφαίας **38** καὶ σημεῖον ἦν τοῖς υἱοῖς
Ισραηλ μετὰ τοῦ ἐνέδρου τῆς μάχης ἀνενέγκαι
αὐτοὺς σύσσημον καπνοῦ ἀπὸ τῆς πόλεως **39**
καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ισραηλ ὅτι προκατελάβετο τὸ
ἔνεδρον τὴν Γαβαα καὶ ἔστησαν ἐν τῇ παρατάξει
καὶ Βενιαμιν ἤρξατο πατάσσειν τραυματίας ἐν
ἀνδράσιν Ισραηλ ὡς τριάκοντα ἄνδρας ὅτι εἶπαν
πάλιν πτώσει πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς ἡ
παράταξις ἡ πρώτη **40** καὶ τὸ σύσσημον ἀνέβη
ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ τῆς πόλεως ὡς στῦλος καπνοῦ
καὶ ἐπέβλεψεν Βενιαμιν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ
ἀνέβη ἡ συντέλεια τῆς πόλεως ἕως οὐρανοῦ
41 καὶ ἀνὴρ Ισραηλ ἐπέστρεψεν καὶ ἔσπευσαν
ἄνδρες Βενιαμιν ὅτι εἶδον ὅτι συνήντησεν ἐπ’
αὐτοὺς ἡ πονηρία **42** καὶ ἐπέβλεψαν ἐνώπιον
υἱῶν Ισραηλ εἰς ὁδὸν τῆς ἐρήμου καὶ ἔφυγον
καὶ ἡ παράταξις ἔφθασεν ἐπ’ αὐτούς καὶ οἱ
ἀπὸ τῶν πόλεων διέφθειρον αὐτοὺς ἐν μέσῳ
αὐτῶν **43** καὶ κατέκοπτον τὸν Βενιαμιν καὶ
ἐδίωξαν αὐτὸν ἀπὸ Νουα κατὰ πόδα αὐτοῦ
ἕως ἀπέναντι Γαβαα πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου **44**
καὶ ἔπεσαν ἀπὸ Βενιαμιν δέκα ὀκτὼ χιλιάδες
ἀνδρῶν οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως **45** καὶ
ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ καὶ ἔφευγον εἰς τὴν ἔρημον
πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ρεμμων καὶ ἐκαλαμήσαντο
ἐξ αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ισραηλ πεντακισχιλίους ἄνδρας
καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ισραηλ
ἕως Γεδαν καὶ ἐπάταξαν ἐξ αὐτῶν δισχιλίους
ἄνδρας **46** καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ πίπτοντες ἀπὸ
Βενιαμιν εἴκοσι πέντε χιλιάδες ἀνδρῶν ἑλκόντων
ῥομφαίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οἱ πάντες οὗτοι
ἄνδρες δυνάμεως **47** καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ
καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν
τοῦ Ρεμμων ἑξακόσιοι ἄνδρες καὶ ἐκάθισαν
ἐν πέτρᾳ Ρεμμων τέσσαρας μῆνας **48** καὶ οἱ
υἱοὶ Ισραηλ ἐπέστρεψαν πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν
καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ
πόλεως Μεθλα καὶ ἕως κτήνους καὶ ἕως παντὸς
τοῦ εὑρισκομένου εἰς πάσας τὰς πόλεις καὶ τὰς
πόλεις τὰς εὑρεθείσας ἐνέπρησαν ἐν πυρί

21 καὶ οἱ υἱοὶ Ισραηλ ὤμοσαν ἐν Μασσηφα
λέγοντες ἀνὴρ ἐξ ἡμῶν οὐ δώσει θυγατέρα
αὐτοῦ τῷ Βενιαμιν εἰς γυναῖκα **2** καὶ ἦλθεν ὁ
λαὸς εἰς Βαιθηλ καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἕως ἑσπέρας
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἦραν φωνὴν αὐτῶν
καὶ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν **3** καὶ εἶπαν
εἰς τί κύριε θεὲ Ισραηλ ἐγενήθη αὕτη τοῦ
ἐπισκεπῆναι σήμερον ἀπὸ Ισραηλ φυλὴν μίαν **4**
καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ ὤρθρισεν ὁ λαὸς καὶ
ᾠκοδόμησαν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἀνήνεγκαν
ὁλοκαυτώσεις καὶ τελείας **5** καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ
Ισραηλ τίς οὐκ ἀνέβη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπὸ πασῶν
φυλῶν Ισραηλ πρὸς κύριον ὅτι ὁ ὅρκος μέγας
ἦν τοῖς οὐκ ἀναβεβηκόσιν πρὸς κύριον εἰς

Μασσηφα λέγοντες θανάτῳ θανατωθήσεται 6
καὶ παρεκλήθησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ πρὸς Βενιαμιν
ἀδελφὸν αὐτῶν καὶ εἶπαν ἐξεκόπη σήμερον
φυλὴ μία ἀπὸ Ισραηλ 7 τί ποιήσωμεν αὐτοῖς τοῖς
περισσοῖς τοῖς ὑπολειφθεῖσιν εἰς γυναῖκας καὶ
ἡμεῖς ὠμόσαμεν ἐν κυρίῳ τοῦ μὴ δοῦναι αὐτοῖς
ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν εἰς γυναῖκας 8 καὶ
εἶπαν τίς εἷς ἀπὸ φυλῶν Ισραηλ ὃς οὐκ ἀνέβη
πρὸς κύριον εἰς Μασσηφα καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦλθεν
ἀνὴρ εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπὸ Ιαβις Γαλααδ εἰς
τὴν ἐκκλησίαν 9 καὶ ἐπεσκέπη ὁ λαός καὶ οὐκ ἦν
ἐκεῖ ἀνὴρ ἀπὸ οἰκούντων Ιαβις Γαλααδ 10 καὶ
ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χιλιάδας
ἀνδρῶν ἀπὸ υἱῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐνετείλαντο
αὐτοῖς λέγοντες πορεύεσθε καὶ πατάξατε τοὺς
οἰκοῦντας Ιαβις Γαλααδ ἐν στόματι ῥομφαίας
11 καὶ τοῦτο ποιήσετε πᾶν ἄρσεν καὶ πᾶσαν
γυναῖκα εἰδυῖαν κοίτην ἄρσενος ἀναθεματιεῖτε
τὰς δὲ παρθένους περιποιήσεσθε καὶ ἐποίησαν
οὕτως 12 καὶ εὗρον ἀπὸ οἰκούντων Ιαβις Γαλααδ
τετρακοσίας νεάνιδας παρθένους αἵτινες οὐκ
ἔγνωσαν ἄνδρα εἰς κοίτην ἄρσενος καὶ ἤνεγκαν
αὐτὰς εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Σηλων τὴν ἐν γῇ
Χανααν 13 καὶ ἀπέστειλεν πᾶσα ἡ συναγωγὴ
καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Βενιαμιν ἐν τῇ
πέτρᾳ Ρεμμων καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην
14 καὶ ἐπέστρεψεν Βενιαμιν πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ισραηλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς
οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὰς γυναῖκας ἃς ἐζωοποίησαν
ἀπὸ τῶν θυγατέρων Ιαβις Γαλααδ καὶ ἤρεσεν
αὐτοῖς οὕτως 15 καὶ ὁ λαὸς παρεκλήθη ἐπὶ
τῷ Βενιαμιν ὅτι ἐποίησεν κύριος διακοπὴν ἐν
ταῖς φυλαῖς Ισραηλ 16 καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι
τῆς συναγωγῆς τί ποιήσωμεν τοῖς περισσοῖς εἰς
γυναῖκας ὅτι ἠφανίσθη ἀπὸ Βενιαμιν γυνή 17 καὶ
εἶπαν κληρονομία διασῳζομένων τῷ Βενιαμιν
καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται φυλὴ ἀπὸ Ισραηλ 18 ὅτι
ἡμεῖς οὐ δυνησόμεθα δοῦναι αὐτοῖς γυναῖκας
ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν ὅτι ὠμόσαμεν ἐν
υἱοῖς Ισραηλ λέγοντες ἐπικατάρατος ὁ διδοὺς
γυναῖκα τῷ Βενιαμιν 19 καὶ εἶπαν ἰδοὺ δὴ
ἑορτὴ κυρίου ἐν Σηλων ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας
ἥ ἐστιν ἀπὸ βορρᾶ τῆς Βαιθηλ κατ' ἀνατολὰς
ἡλίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβαινούσης ἀπὸ
Βαιθηλ εἰς Συχεμ καὶ ἀπὸ νότου τῆς Λεβωνα 20
καὶ ἐνετείλαντο τοῖς υἱοῖς Βενιαμιν λέγοντες
πορεύεσθε ἐνεδρεύσατε ἐν τοῖς ἀμπελῶσιν 21 καὶ
ὄψεσθε καὶ ἰδοὺ ἐὰν ἐξέλθωσιν αἱ θυγατέρες τῶν
οἰκούντων Σηλων χορεύειν ἐν τοῖς χοροῖς καὶ
ἐξελεύσεσθε ἐκ τῶν ἀμπελώνων καὶ ἁρπάσατε
ἑαυτοῖς ἀνὴρ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων Σηλων
καὶ πορεύεσθε εἰς γῆν Βενιαμιν 22 καὶ ἔσται
ὅταν ἔλθωσιν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτῶν κρίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐροῦμεν αὐτοῖς
ἔλεος ποιήσατε ἡμῖν αὐτάς ὅτι οὐκ ἐλάβομεν
ἀνὴρ γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῇ παρατάξει ὅτι οὐχ
ὑμεῖς ἐδώκατε αὐτοῖς ὡς καιρὸς πλημμελήσατε
23 καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Βενιαμιν καὶ
ἔλαβον γυναῖκας εἰς ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν
χορευουσῶν ὧν ἥρπασαν καὶ ἐπορεύθησαν καὶ
ὑπέστρεψαν εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν καὶ
ᾠκοδόμησαν τὰς πόλεις καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐταῖς
24 καὶ περιεπάτησαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὴρ εἰς φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς
συγγένειαν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθον ἐκεῖθεν ἀνὴρ
εἰς κληρονομίαν αὐτοῦ 25 ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις

ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ισραηλ ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐποίει

Ῥούθ

1 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς κριτὰς καὶ
ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῇ καὶ ἐπορεύθη ἀνὴρ ἀπὸ
Βαιθλεεμ τῆς Ιουδα τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ
Μωαβ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
2 καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ Αβιμελεχ καὶ ὄνομα τῇ
γυναικὶ αὐτοῦ Νωεμιν καὶ ὄνομα τοῖς δυσὶν
υἱοῖς αὐτοῦ Μααλων καὶ Χελαιων Εφραθαῖοι
ἐκ Βαιθλεεμ τῆς Ιουδα καὶ ἤλθοσαν εἰς ἀγρὸν
Μωαβ καὶ ἦσαν ἐκεῖ **3** καὶ ἀπέθανεν Αβιμελεχ ὁ
ἀνὴρ τῆς Νωεμιν καὶ κατελείφθη αὐτὴ καὶ οἱ
δύο υἱοὶ αὐτῆς **4** καὶ ἐλάβοσαν ἑαυτοῖς γυναῖκας
Μωαβίτιδας ὄνομα τῇ μιᾷ Ορφα καὶ ὄνομα τῇ
δευτέρᾳ Ρουθ καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ ὡς δέκα ἔτη
5 καὶ ἀπέθανον καί γε ἀμφότεροι Μααλων καὶ
Χελαιων καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς
αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς **6** καὶ ἀνέστη
αὐτὴ καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς καὶ ἀπέστρεψαν
ἐξ ἀγροῦ Μωαβ ὅτι ἤκουσαν ἐν ἀγρῷ Μωαβ ὅτι
ἐπέσκεπται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ δοῦναι αὐτοῖς
ἄρτους **7** καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν ἐκεῖ καὶ
αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ᾽ αὐτῆς καὶ ἐπορεύοντο
ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν γῆν Ιουδα **8**
καὶ εἶπεν Νωεμιν ταῖς νύμφαις αὐτῆς πορεύεσθε
δὴ ἀποστράφητε ἑκάστη εἰς οἶκον μητρὸς αὐτῆς
ποιήσαι κύριος μεθ᾽ ὑμῶν ἔλεος καθὼς ἐποιήσατε
μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ μετ᾽ ἐμοῦ **9** δῴη
κύριος ὑμῖν καὶ εὕροιτε ἀνάπαυσιν ἑκάστη ἐν
οἴκῳ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ κατεφίλησεν αὐτάς καὶ
ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν **10**
καὶ εἶπαν αὐτῇ μετὰ σοῦ ἐπιστρέφομεν εἰς τὸν
λαόν σου **11** καὶ εἶπεν Νωεμιν ἐπιστράφητε δή
θυγατέρες μου καὶ ἵνα τί πορεύεσθε μετ᾽ ἐμοῦ
μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου καὶ ἔσονται
ὑμῖν εἰς ἄνδρας **12** ἐπιστράφητε δή θυγατέρες
μου διότι γεγήρακα τοῦ μὴ εἶναι ἀνδρί ὅτι εἶπα
ὅτι ἔστιν μοι ὑπόστασις τοῦ γενηθῆναί με ἀνδρὶ
καὶ τέξομαι υἱούς **13** μὴ αὐτοὺς προσδέξεσθε
ἕως οὗ ἁδρυνθῶσιν ἢ αὐτοῖς κατασχεθήσεσθε
τοῦ μὴ γενέσθαι ἀνδρί μὴ δή θυγατέρες μου
ὅτι ἐπικράνθη μοι ὑπὲρ ὑμᾶς ὅτι ἐξῆλθεν ἐν
ἐμοὶ χεὶρ κυρίου **14** καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν
αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν ἔτι καὶ κατεφίλησεν Ορφα
τὴν πενθερὰν αὐτῆς καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν
λαὸν αὐτῆς Ρουθ δὲ ἠκολούθησεν αὐτῇ **15** καὶ
εἶπεν Νωεμιν πρὸς Ρουθ ἰδοὺ ἀνέστρεψεν ἡ
σύννυμφός σου πρὸς λαὸν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς
θεοὺς αὐτῆς ἐπιστράφητι δὴ καὶ σὺ ὀπίσω τῆς
συννύμφου σου **16** εἶπεν δὲ Ρουθ μὴ ἀπαντήσαι
ἐμοὶ τοῦ καταλιπεῖν σε ἢ ἀποστρέψαι ὄπισθέν
σου ὅτι σὺ ὅπου ἐὰν πορευθῇς πορεύσομαι καὶ
οὗ ἐὰν αὐλισθῇς αὐλισθήσομαι ὁ λαός σου
λαός μου καὶ ὁ θεός σου θεός μου **17** καὶ οὗ
ἐὰν ἀποθάνῃς ἀποθανοῦμαι κἀκεῖ ταφήσομαι
τάδε ποιήσαι μοι κύριος καὶ τάδε προσθείη ὅτι
θάνατος διαστελεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ **18**
ἰδοῦσα δὲ Νωεμιν ὅτι κραταιοῦται αὐτὴ τοῦ
πορεύεσθαι μετ᾽ αὐτῆς ἐκόπασεν τοῦ λαλῆσαι
πρὸς αὐτὴν ἔτι **19** ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφότεραι
ἕως τοῦ παραγενέσθαι αὐτὰς εἰς Βαιθλεεμ καὶ
ἤχησεν πᾶσα ἡ πόλις ἐπ᾽ αὐταῖς καὶ εἶπον αὕτη
ἐστὶν Νωεμιν **20** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτάς μὴ δὴ
καλεῖτέ με Νωεμιν καλέσατέ με Πικράν ὅτι
ἐπικράνθη ἐν ἐμοὶ ὁ ἱκανὸς σφόδρα **21** ἐγὼ
πλήρης ἐπορεύθην καὶ κενὴν ἀπέστρεψέν με ὁ
κύριος καὶ ἵνα τί καλεῖτέ με Νωεμιν καὶ κύριος

ἐταπείνωσέν με καὶ ὁ ἱκανὸς ἐκάκωσέν με 22
καὶ ἐπέστρεψεν Νωεμιν καὶ Ρουθ ἡ Μωαβῖτις
ἡ νύμφη αὐτῆς ἐπιστρέφουσα ἐξ ἀγροῦ Μωαβ
αὐταὶ δὲ παρεγενήθησαν εἰς Βαιθλεεμ ἐν ἀρχῇ
θερισμοῦ κριθῶν

2 καὶ τῇ Νωεμιν ἀνὴρ γνώριμος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς
ὁ δὲ ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχύι ἐκ τῆς συγγενείας
Αβιμελεχ καὶ ὄνομα αὐτῷ Βοος 2 καὶ εἶπεν Ρουθ
ἡ Μωαβῖτις πρὸς Νωεμιν πορευθῶ δὴ εἰς ἀγρὸν
καὶ συνάξω ἐν τοῖς στάχυσιν κατόπισθεν οὗ ἐὰν
εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶπεν δὲ αὐτῇ
πορεύου θύγατερ 3 καὶ ἐπορεύθη καὶ συνέλεξεν
ἐν τῷ ἀγρῷ κατόπισθεν τῶν θεριζόντων καὶ
περιέπεσεν περιπτώματι τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ
Βοος τοῦ ἐκ συγγενείας Αβιμελεχ 4 καὶ ἰδοὺ Βοος
ἦλθεν ἐκ Βαιθλεεμ καὶ εἶπεν τοῖς θερίζουσιν
κύριος μεθ’ ὑμῶν καὶ εἶπον αὐτῷ εὐλογήσαι σε
κύριος 5 καὶ εἶπεν Βοος τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ
ἐφεστῶτι ἐπὶ τοὺς θερίζοντας τίνος ἡ νεᾶνις αὕτη
6 καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον τὸ ἐφεστὸς ἐπὶ τοὺς
θερίζοντας καὶ εἶπεν ἡ παῖς ἡ Μωαβῖτίς ἐστιν ἡ
ἀποστραφεῖσα μετὰ Νωεμιν ἐξ ἀγροῦ Μωαβ 7 καὶ
εἶπεν συλλέξω δὴ καὶ συνάξω ἐν τοῖς δράγμασιν
ὄπισθεν τῶν θεριζόντων καὶ ἦλθεν καὶ ἔστη
ἀπὸ πρωίθεν καὶ ἕως ἑσπέρας οὐ κατέπαυσεν
ἐν τῷ ἀγρῷ μικρόν 8 καὶ εἶπεν Βοος πρὸς Ρουθ
οὐκ ἤκουσας θύγατερ μὴ πορευθῇς ἐν ἀγρῷ
συλλέξαι ἑτέρῳ καὶ σὺ οὐ πορεύσῃ ἐντεῦθεν
ὧδε κολλήθητι μετὰ τῶν κορασίων μου 9 οἱ
ὀφθαλμοί σου εἰς τὸν ἀγρόν οὗ ἐὰν θερίζωσιν καὶ
πορεύσῃ κατόπισθεν αὐτῶν ἰδοὺ ἐνετειλάμην
τοῖς παιδαρίοις τοῦ μὴ ἅψασθαί σου καὶ ὅ τι
διψήσεις καὶ πορευθήσῃ εἰς τὰ σκεύη καὶ πίεσαι
ὅθεν ἂν ὑδρεύωνται τὰ παιδάρια 10 καὶ ἔπεσεν
ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν
γῆν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τί ὅτι εὗρον χάριν
ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ ἐπιγνῶναί με καὶ ἐγώ
εἰμι ξένη 11 καὶ ἀπεκρίθη Βοος καὶ εἶπεν αὐτῇ
ἀπαγγελίᾳ ἀπηγγέλη μοι ὅσα πεποίηκας μετὰ τῆς
πενθερᾶς σου μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα σου
καὶ πῶς κατέλιπες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα
σου καὶ τὴν γῆν γενέσεώς σου καὶ ἐπορεύθης
πρὸς λαὸν ὃν οὐκ ᾔδεις ἐχθὲς καὶ τρίτης 12
ἀποτείσαι κύριος τὴν ἐργασίαν σου καὶ γένοιτο
ὁ μισθός σου πλήρης παρὰ κυρίου θεοῦ Ισραηλ
πρὸς ὃν ἦλθες πεποιθέναι ὑπὸ τὰς πτέρυγας
αὐτοῦ 13 ἡ δὲ εἶπεν εὕροιμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς
σου κύριε ὅτι παρεκάλεσάς με καὶ ὅτι ἐλάλησας
ἐπὶ καρδίαν τῆς δούλης σου καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔσομαι
ὡς μία τῶν παιδισκῶν σου 14 καὶ εἶπεν αὐτῇ
Βοος ἤδη ὥρᾳ τοῦ φαγεῖν πρόσελθε ὧδε καὶ
φάγεσαι τῶν ἄρτων καὶ βάψεις τὸν ψωμόν σου
ἐν τῷ ὄξει καὶ ἐκάθισεν Ρουθ ἐκ πλαγίων τῶν
θεριζόντων καὶ ἐβούνισεν αὐτῇ Βοος ἄλφιτον
καὶ ἔφαγεν καὶ ἐνεπλήσθη καὶ κατέλιπεν 15
καὶ ἀνέστη τοῦ συλλέγειν καὶ ἐνετείλατο Βοος
τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων καί γε ἀνὰ μέσον
τῶν δραγμάτων συλλεγέτω καὶ μὴ καταισχύνητε
αὐτήν 16 καὶ βαστάζοντες βαστάξατε αὐτῇ καί
γε παραβάλλοντες παραβαλεῖτε αὐτῇ ἐκ τῶν
βεβουνισμένων καὶ ἄφετε καὶ συλλέξει καὶ
οὐκ ἐπιτιμήσετε αὐτῇ 17 καὶ συνέλεξεν ἐν τῷ
ἀγρῷ ἕως ἑσπέρας καὶ ἐρράβδισεν ἃ συνέλεξεν
καὶ ἐγενήθη ὡς οιφι κριθῶν 18 καὶ ἦρεν καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἶδεν ἡ πενθερὰ
αὐτῆς ἃ συνέλεξεν καὶ ἐξενέγκασα Ρουθ ἔδωκεν

αὐτῇ ἃ κατέλιπεν ἐξ ὧν ἐνεπλήσθη 19 καὶ
εἶπεν αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς ποῦ συνέλεξας
σήμερον καὶ ποῦ ἐποίησας εἴη ὁ ἐπιγνούς σε
εὐλογημένος καὶ ἀπήγγειλεν Ρουθ τῇ πενθερᾷ
αὐτῆς ποῦ ἐποίησεν καὶ εἶπεν τὸ ὄνομα τοῦ
ἀνδρός μεθ’ οὗ ἐποίησα σήμερον Βοος 20 καὶ
εἶπεν Νωεμιν τῇ νύμφῃ αὐτῆς εὐλογητός ἐστιν
τῷ κυρίῳ ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ
μετὰ τῶν ζώντων καὶ μετὰ τῶν τεθνηκότων
καὶ εἶπεν αὐτῇ Νωεμιν ἐγγίζει ἡμῖν ὁ ἀνὴρ ἐκ
τῶν ἀγχιστευόντων ἡμᾶς ἐστιν 21 καὶ εἶπεν
Ρουθ πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς καί γε ὅτι εἶπεν
πρός με μετὰ τῶν παιδαρίων μου προσκολλήθητι
ἕως ἂν τελέσωσιν ὅλον τὸν ἀμητόν ὃς ὑπάρχει
μοι 22 καὶ εἶπεν Νωεμιν πρὸς Ρουθ τὴν νύμφην
αὐτῆς ἀγαθόν θύγατερ ὅτι ἐπορεύθης μετὰ τῶν
κορασίων αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀπαντήσονταί σοι ἐν
ἀγρῷ ἑτέρῳ 23 καὶ προσεκολλήθη Ρουθ τοῖς
κορασίοις Βοος συλλέγειν ἕως οὗ συνετέλεσεν
τὸν θερισμὸν τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν καὶ
ἐκάθισεν μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς

3 εἶπεν δὲ αὐτῇ Νωεμιν ἡ πενθερὰ αὐτῆς θύγατερ
οὐ μὴ ζητήσω σοι ἀνάπαυσιν ἵνα εὖ γένηταί
σοι 2 καὶ νῦν οὐχὶ Βοος γνώριμος ἡμῶν οὗ ἦς
μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ ἰδοὺ αὐτὸς λικμᾷ
τὸν ἅλωνα τῶν κριθῶν ταύτῃ τῇ νυκτί 3 σὺ δὲ
λούσῃ καὶ ἀλείψῃ καὶ περιθήσεις τὸν ἱματισμόν
σου ἐπὶ σεαυτῇ καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν ἅλω μὴ
γνωρισθῇς τῷ ἀνδρὶ ἕως οὗ συντελέσαι αὐτὸν
πιεῖν καὶ φαγεῖν 4 καὶ ἔσται ἐν τῷ κοιμηθῆναι
αὐτόν καὶ γνώσῃ τὸν τόπον ὅπου κοιμᾶται ἐκεῖ
καὶ ἐλεύσῃ καὶ ἀποκαλύψεις τὰ πρὸς ποδῶν
αὐτοῦ καὶ κοιμηθήσῃ καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοι
ἃ ποιήσεις 5 εἶπεν δὲ Ρουθ πρὸς αὐτήν πάντα
ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω 6 καὶ κατέβη εἰς τὸν
ἅλω καὶ ἐποίησεν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο
αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς 7 καὶ ἔφαγεν Βοος καὶ
ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ ἦλθεν κοιμηθῆναι
ἐν μερίδι τῆς στοιβῆς ἡ δὲ ἦλθεν κρυφῇ καὶ
ἀπεκάλυψεν τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ 8 ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ μεσονυκτίῳ καὶ ἐξέστη ὁ ἀνὴρ καὶ
ἐταράχθη καὶ ἰδοὺ γυνὴ κοιμᾶται πρὸς ποδῶν
αὐτοῦ 9 εἶπεν δέ τίς εἶ σύ ἡ δὲ εἶπεν ἐγώ εἰμι
Ρουθ ἡ δούλη σου καὶ περιβαλεῖς τὸ πτερύγιόν
σου ἐπὶ τὴν δούλην σου ὅτι ἀγχιστεὺς εἶ σύ 10
καὶ εἶπεν Βοος εὐλογημένη σὺ τῷ κυρίῳ θεῷ
θύγατερ ὅτι ἠγάθυνας τὸ ἔλεός σου τὸ ἔσχατον
ὑπὲρ τὸ πρῶτον τὸ μὴ πορευθῆναί σε ὀπίσω
νεανιῶν εἴτοι πτωχὸς εἴτοι πλούσιος 11 καὶ νῦν
θύγατερ μὴ φοβοῦ πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω
σοι οἶδεν γὰρ πᾶσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ
δυνάμεως εἶ σύ 12 καὶ ὅτι ἀληθῶς ἀγχιστεὺς
ἐγώ εἰμι καί γε ἔστιν ἀγχιστεὺς ἐγγίων ὑπὲρ
ἐμέ 13 αὐλίσθητι τὴν νύκτα καὶ ἔσται τὸ πρωί
ἐὰν ἀγχιστεύσῃ σε ἀγαθόν ἀγχιστευέτω ἐὰν δὲ
μὴ βούληται ἀγχιστεῦσαί σε ἀγχιστεύσω σε ἐγώ
ζῇ κύριος κοιμήθητι ἕως πρωί 14 καὶ ἐκοιμήθη
πρὸς ποδῶν αὐτοῦ ἕως πρωί ἡ δὲ ἀνέστη πρὸ
τοῦ ἐπιγνῶναι ἄνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ
εἶπεν Βοος μὴ γνωσθήτω ὅτι ἦλθεν γυνὴ εἰς τὸν
ἅλωνα 15 καὶ εἶπεν αὐτῇ φέρε τὸ περίζωμα τὸ
ἐπάνω σου καὶ ἐκράτησεν αὐτό καὶ ἐμέτρησεν
ἓξ κριθῶν καὶ ἐπέθηκεν ἐπ’ αὐτήν καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὴν πόλιν 16 καὶ Ρουθ εἰσῆλθεν πρὸς τὴν
πενθερὰν αὐτῆς ἡ δὲ εἶπεν τίς εἶ θύγατερ καὶ
εἶπεν αὐτῇ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῇ ὁ ἀνήρ 17

καὶ εἶπεν αὐτῇ τὰ ἓξ τῶν κριθῶν ταῦτα ἔδωκέν
μοι ὅτι εἶπεν πρός με μὴ εἰσέλθῃς κενὴ πρὸς
τὴν πενθεράν σου **18** ἡ δὲ εἶπεν κάθου θύγατερ
ἕως τοῦ ἐπιγνῶναί σε πῶς οὐ πεσεῖται ῥῆμα οὐ
γὰρ μὴ ἡσυχάσῃ ὁ ἀνήρ ἕως ἂν τελέσῃ τὸ ῥῆμα
σήμερον

4 καὶ Βοος ἀνέβη ἐπὶ τὴν πύλην καὶ ἐκάθισεν
ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ ὁ ἀγχιστευτὴς παρεπορεύετο
ὃν εἶπεν Βοος καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Βοος
ἐκκλίνας κάθισον ὧδε κρύφιε καὶ ἐξέκλινεν
καὶ ἐκάθισεν **2** καὶ ἔλαβεν Βοος δέκα ἄνδρας
ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως καὶ εἶπεν
καθίσατε ὧδε καὶ ἐκάθισαν **3** καὶ εἶπεν Βοος
τῷ ἀγχιστεῖ τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ ἥ ἐστιν τοῦ
ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ Αβιμελεχ ἣ δέδοται Νωεμιν
τῇ ἐπιστρεφούσῃ ἐξ ἀγροῦ Μωαβ **4** κἀγὼ εἶπα
ἀποκαλύψω τὸ οὖς σου λέγων κτῆσαι ἐναντίον
τῶν καθημένων καὶ ἐναντίον τῶν πρεσβυτέρων
τοῦ λαοῦ μου εἰ ἀγχιστεύεις ἀγχίστευε εἰ δὲ
μὴ ἀγχιστεύεις ἀνάγγειλόν μοι καὶ γνώσομαι
ὅτι οὐκ ἔστιν πάρεξ σοῦ τοῦ ἀγχιστεῦσαι κἀγώ
εἰμι μετὰ σέ ὁ δὲ εἶπεν ἐγώ εἰμι ἀγχιστεύσω
5 καὶ εἶπεν Βοος ἐν ἡμέρᾳ τοῦ κτήσασθαί σε
τὸν ἀγρὸν ἐκ χειρὸς Νωεμιν καὶ παρὰ Ρουθ τῆς
Μωαβίτιδος γυναικὸς τοῦ τεθνηκότος καὶ αὐτὴν
κτήσασθαί σε δεῖ ὥστε ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ
τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ **6** καὶ
εἶπεν ὁ ἀγχιστεύς οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι
ἐμαυτῷ μήποτε διαφθείρω τὴν κληρονομίαν μου
ἀγχίστευσον σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου ὅτι οὐ
δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι **7** καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα
ἔμπροσθεν ἐν τῷ Ισραηλ ἐπὶ τὴν ἀγχιστείαν καὶ
ἐπὶ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ στῆσαι πᾶν λόγον καὶ
ὑπελύετο ὁ ἀνὴρ τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἐδίδου τῷ
πλησίον αὐτοῦ τῷ ἀγχιστεύοντι τὴν ἀγχιστείαν
αὐτοῦ καὶ τοῦτο ἦν μαρτύριον ἐν Ισραηλ **8**
καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς τῷ Βοος κτῆσαι σεαυτῷ
τὴν ἀγχιστείαν μου καὶ ὑπελύσατο τὸ ὑπόδημα
αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ **9** καὶ εἶπεν Βοος τοῖς
πρεσβυτέροις καὶ παντὶ τῷ λαῷ μάρτυρες ὑμεῖς
σήμερον ὅτι κέκτημαι πάντα τὰ τοῦ Αβιμελεχ
καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει τῷ Χελαιων καὶ τῷ
Μααλων ἐκ χειρὸς Νωεμιν **10** καί γε Ρουθ
τὴν Μωαβῖτιν τὴν γυναῖκα Μααλων κέκτημαι
ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα τοῦ ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα
τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ καὶ
οὐκ ἐξολεθρευθήσεται τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος
ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς λαοῦ
αὐτοῦ μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον **11** καὶ εἴποσαν
πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν τῇ πύλῃ μάρτυρες καὶ οἱ
πρεσβύτεροι εἴποσαν δῴη κύριος τὴν γυναῖκά
σου τὴν εἰσπορευομένην εἰς τὸν οἶκόν σου ὡς
Ραχηλ καὶ ὡς Λειαν αἳ ᾠκοδόμησαν ἀμφότεραι
τὸν οἶκον Ισραηλ καὶ ἐποίησαν δύναμιν ἐν
Εφραθα καὶ ἔσται ὄνομα ἐν Βαιθλεεμ **12** καὶ
γένοιτο ὁ οἶκός σου ὡς ὁ οἶκος Φαρες ὃν ἔτεκεν
Θαμαρ τῷ Ιουδα ἐκ τοῦ σπέρματος οὗ δώσει
κύριός σοι ἐκ τῆς παιδίσκης ταύτης **13** καὶ ἔλαβεν
Βοος τὴν Ρουθ καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ
εἰσῆλθεν πρὸς αὐτήν καὶ ἔδωκεν αὐτῇ κύριος
κύησιν καὶ ἔτεκεν υἱόν **14** καὶ εἶπαν αἱ γυναῖκες
πρὸς Νωεμιν εὐλογητὸς κύριος ὃς οὐ κατέλυσέ
σοι σήμερον τὸν ἀγχιστέα καὶ καλέσαι τὸ ὄνομά
σου ἐν Ισραηλ **15** καὶ ἔσται σοι εἰς ἐπιστρέφοντα
ψυχὴν καὶ τοῦ διαθρέψαι τὴν πολιάν σου ὅτι
ἡ νύμφη σου ἡ ἀγαπήσασά σε ἔτεκεν αὐτόν ἥ

ἐστιν ἀγαθή σοι ὑπὲρ ἑπτὰ υἱούς 16 καὶ ἔλαβεν
Νωεμιν τὸ παιδίον καὶ ἔθηκεν εἰς τὸν κόλπον
αὐτῆς καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς τιθηνόν 17 καὶ
ἐκάλεσαν αὐτοῦ αἱ γείτονες ὄνομα λέγουσαι
ἐτέχθη υἱὸς τῇ Νωεμιν καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ωβηδ οὗτος πατὴρ Ιεσσαι πατρὸς Δαυιδ 18
καὶ αὗται αἱ γενέσεις Φαρες Φαρες ἐγέννησεν
τὸν Εσρων 19 Εσρων δὲ ἐγέννησεν τὸν Αρραν καὶ
Αρραν ἐγέννησεν τὸν Αμιναδαβ 20 καὶ Αμιναδαβ
ἐγέννησεν τὸν Ναασσων καὶ Ναασσων ἐγέννησεν
τὸν Σαλμαν 21 καὶ Σαλμαν ἐγέννησεν τὸν Βοος
καὶ Βοος ἐγέννησεν τὸν Ωβηδ 22 καὶ Ωβηδ
ἐγέννησεν τὸν Ιεσσαι καὶ Ιεσσαι ἐγέννησεν τὸν
Δαυιδ

Βασιλειων Α′

1 ἄνθρωπος ἦν ἐξ Αρμαθαιμ Σιφα ἐξ ὄρους
Εφραιμ καὶ ὄνομα αὐτῷ Ελκανα υἱὸς Ιερεμεηλ
υἱοῦ Ηλιου υἱοῦ Θοκε ἐν Νασιβ Εφραιμ 2 καὶ
τούτῳ δύο γυναῖκες ὄνομα τῇ μιᾷ Αννα καὶ ὄνομα
τῇ δευτέρᾳ Φεννανα καὶ ἦν τῇ Φεννανα παιδία
καὶ τῇ Αννα οὐκ ἦν παιδίον 3 καὶ ἀνέβαινεν
ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐκ πόλεως
αὐτοῦ ἐξ Αρμαθαιμ προσκυνεῖν καὶ θύειν τῷ
κυρίῳ θεῷ σαβαωθ εἰς Σηλω καὶ ἐκεῖ Ηλι καὶ
οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Οφνι καὶ Φινεες ἱερεῖς τοῦ
κυρίου 4 καὶ ἐγενήθη ἡμέρᾳ καὶ ἔθυσεν Ελκανα
καὶ ἔδωκεν τῇ Φεννανα γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς
υἱοῖς αὐτῆς καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς μερίδας
5 καὶ τῇ Αννα ἔδωκεν μερίδα μίαν ὅτι οὐκ ἦν
αὐτῇ παιδίον πλὴν ὅτι τὴν Ανναν ἠγάπα Ελκανα
ὑπὲρ ταύτην καὶ κύριος ἀπέκλεισεν τὰ περὶ τὴν
μήτραν αὐτῆς 6 ὅτι οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ κύριος
παιδίον κατὰ τὴν θλῖψιν αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν
ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς καὶ ἠθύμει διὰ τοῦτο
ὅτι συνέκλεισεν κύριος τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς
τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον 7 οὕτως ἐποίει
ἐνιαυτὸν κατ’ ἐνιαυτὸν ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν
εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἠθύμει καὶ ἔκλαιεν καὶ οὐκ
ἤσθιεν 8 καὶ εἶπεν αὐτῇ Ελκανα ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
Αννα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ ἐγώ κύριε καὶ εἶπεν
αὐτῇ τί ἐστίν σοι ὅτι κλαίεις καὶ ἵνα τί οὐκ ἐσθίεις
καὶ ἵνα τί τύπτει σε ἡ καρδία σου οὐκ ἀγαθὸς
ἐγώ σοι ὑπὲρ δέκα τέκνα 9 καὶ ἀνέστη Αννα
μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτοὺς ἐν Σηλω καὶ κατέστη
ἐνώπιον κυρίου καὶ Ηλι ὁ ἱερεὺς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ
δίφρου ἐπὶ τῶν φλιῶν ναοῦ κυρίου 10 καὶ αὐτὴ
κατώδυνος ψυχῇ καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον
καὶ κλαίουσα ἔκλαυσεν 11 καὶ ηὔξατο εὐχὴν
κυρίῳ λέγουσα Αδωναι κύριε ελωαι σαβαωθ
ἐὰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης σου καὶ μνησθῇς μου καὶ δῷς τῇ
δούλῃ σου σπέρμα ἀνδρῶν καὶ δώσω αὐτὸν
ἐνώπιόν σου δοτὸν ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ
καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πίεται καὶ σίδηρος
οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ 12 καὶ
ἐγενήθη ὅτε ἐπλήθυνεν προσευχομένη ἐνώπιον
κυρίου καὶ Ηλι ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξεν τὸ στόμα
αὐτῆς 13 καὶ αὐτὴ ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς
καὶ τὰ χείλη αὐτῆς ἐκινεῖτο καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ
ἠκούετο καὶ ἐλογίσατο αὐτὴν Ηλι εἰς μεθύουσαν
14 καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον Ηλι ἕως πότε
μεθυσθήσῃ περιελοῦ τὸν οἶνόν σου καὶ πορεύου
ἐκ προσώπου κυρίου 15 καὶ ἀπεκρίθη Αννα καὶ
εἶπεν οὐχί κύριε γυνή ᾗ σκληρὰ ἡμέρα ἐγώ εἰμι
καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πέπωκα καὶ ἐκχέω
τὴν ψυχήν μου ἐνώπιον κυρίου 16 μὴ δῷς
τὴν δούλην σου εἰς θυγατέρα λοιμήν ὅτι ἐκ
πλήθους ἀδολεσχίας μου ἐκτέτακα ἕως νῦν 17
καὶ ἀπεκρίθη Ηλι καὶ εἶπεν αὐτῇ πορεύου εἰς
εἰρήνην ὁ θεὸς Ισραηλ δῴη σοι πᾶν αἴτημά σου ὃ
ᾐτήσω παρ’ αὐτοῦ 18 καὶ εἶπεν εὗρεν ἡ δούλη σου
χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς
τὴν ὁδὸν αὐτῆς καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάλυμα
αὐτῆς καὶ ἔφαγεν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ
ἔπιεν καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέπεσεν ἔτι
19 καὶ ὀρθρίζουσιν τὸ πρωὶ καὶ προσκυνοῦσιν
τῷ κυρίῳ καὶ πορεύονται τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ
εἰσῆλθεν Ελκανα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ Αρμαθαιμ
καὶ ἔγνω τὴν Ανναν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἐμνήσθη
αὐτῆς κύριος 20 καὶ συνέλαβεν καὶ ἐγενήθη τῷ

καιρῷ τῶν ἡμερῶν καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ ἐκάλεσεν
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμουηλ καὶ εἶπεν ὅτι παρὰ
κυρίου θεοῦ σαβαωθ ᾐτησάμην αὐτόν **21** καὶ
ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος Ελκανα καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ
θῦσαι ἐν Σηλωμ τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν καὶ τὰς
εὐχὰς αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς δεκάτας τῆς γῆς αὐτοῦ
22 καὶ Αννα οὐκ ἀνέβη μετ᾽ αὐτοῦ ὅτι εἶπεν τῷ
ἀνδρὶ αὐτῆς ἕως τοῦ ἀναβῆναι τὸ παιδάριον ἐὰν
ἀπογαλακτίσω αὐτό καὶ ὀφθήσεται τῷ προσώπῳ
κυρίου καὶ καθήσεται ἐκεῖ ἕως αἰῶνος **23** καὶ
εἶπεν αὐτῇ Ελκανα ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ποίει τὸ ἀγαθὸν
ἐν ὀφθαλμοῖς σου κάθου ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃς
αὐτό ἀλλὰ στῆσαι κύριος τὸ ἐξελθὸν ἐκ τοῦ
στόματός σου καὶ ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλασεν
τὸν υἱὸν αὐτῆς ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃ αὐτόν
24 καὶ ἀνέβη μετ᾽ αὐτοῦ εἰς Σηλωμ ἐν μόσχῳ
τριετίζοντι καὶ ἄρτοις καὶ οιφι σεμιδάλεως καὶ
νεβελ οἴνου καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον κυρίου ἐν
Σηλωμ καὶ τὸ παιδάριον μετ᾽ αὐτῶν **25** καὶ
προσήγαγον ἐνώπιον κυρίου καὶ ἔσφαξεν ὁ
πατὴρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν ἣν ἐποίει ἐξ ἡμερῶν εἰς
ἡμέρας τῷ κυρίῳ καὶ προσήγαγεν τὸ παιδάριον
καὶ ἔσφαξεν τὸν μόσχον καὶ προσήγαγεν Αννα
ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου πρὸς Ηλι **26** καὶ εἶπεν
ἐν ἐμοί κύριε ζῇ ἡ ψυχή σου ἐγὼ ἡ γυνὴ ἡ
καταστᾶσα ἐνώπιόν σου ἐν τῷ προσεύξασθαι
πρὸς κύριον **27** ὑπὲρ τοῦ παιδαρίου τούτου
προσηυξάμην καὶ ἔδωκέν μοι κύριος τὸ αἴτημά
μου ὃ ᾐτησάμην παρ᾽ αὐτοῦ **28** κἀγὼ κιχρῶ αὐτὸν
τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ζῇ αὐτός χρῆσιν
τῷ κυρίῳ

2
καὶ εἶπεν ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ
ὑψώθη κέρας μου ἐν θεῷ μου ἐπλατύνθη ἐπὶ
ἐχθροὺς τὸ στόμα μου εὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ
σου **2** ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς κύριος καὶ οὐκ ἔστιν
δίκαιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ
3 μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά μὴ ἐξελθάτω
μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν ὅτι
θεὸς γνώσεων κύριος καὶ θεὸς ἑτοιμάζων
ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ **4** τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν
καὶ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν **5** πλήρεις
ἄρτων ἠλαττώθησαν καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν
γῆν ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά καὶ ἡ πολλὴ ἐν
τέκνοις ἠσθένησεν **6** κύριος θανατοῖ καὶ ζῳογονεῖ
κατάγει εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγει **(Sheol h7585)** **7** κύριος
πτωχίζει καὶ πλουτίζει ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ **8**
ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει
πτωχὸν καθίσαι μετὰ δυναστῶν λαῶν καὶ θρόνον
δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς **9** διδοὺς εὐχὴν
τῷ εὐχομένῳ καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου ὅτι οὐκ
ἐν ἰσχύι δυνατὸς ἀνήρ **10** κύριος ἀσθενῆ ποιήσει
ἀντίδικον αὐτοῦ κύριος ἅγιος μὴ καυχάσθω ὁ
φρόνιμος ἐν τῇ φρονήσει αὐτοῦ καὶ μὴ καυχάσθω
ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ καὶ μὴ καυχάσθω
ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ ἀλλ᾽ ἢ ἐν τούτῳ
καυχάσθω ὁ καυχώμενος συνίειν καὶ γινώσκειν
τὸν κύριον καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν
μέσῳ τῆς γῆς κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ
ἐβρόντησεν αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς καὶ δίδωσιν
ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ ὑψώσει κέρας
χριστοῦ αὐτοῦ **11** καὶ κατέλιπον αὐτὸν ἐκεῖ
ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀπῆλθον εἰς Αρμαθαιμ καὶ
τὸ παιδάριον ἦν λειτουργῶν τῷ προσώπῳ κυρίου
ἐνώπιον Ηλι τοῦ ἱερέως **12** καὶ οἱ υἱοὶ Ηλι τοῦ
ἱερέως υἱοὶ λοιμοὶ οὐκ εἰδότες τὸν κύριον **13** καὶ
τὸ δικαίωμα τοῦ ἱερέως παρὰ τοῦ λαοῦ παντὸς

τοῦ θύοντος καὶ ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως
ὡς ἂν ἡψήθη τὸ κρέας καὶ κρεάγρα τριόδους
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ **14** καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν εἰς
τὸν λέβητα τὸν μέγαν ἢ εἰς τὸ χαλκίον ἢ εἰς
τὴν κύθραν πᾶν ὃ ἐὰν ἀνέβη ἐν τῇ κρεάγρᾳ
ἐλάμβανεν ἑαυτῷ ὁ ἱερεύς κατὰ τάδε ἐποίουν
παντὶ Ισραηλ τοῖς ἐρχομένοις θῦσαι κυρίῳ ἐν
Σηλωμ **15** καὶ πρὶν θυμιαθῆναι τὸ στέαρ ἤρχετο
τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως καὶ ἔλεγεν τῷ ἀνδρὶ
τῷ θύοντι δὸς κρέας ὀπτῆσαι τῷ ἱερεῖ καὶ οὐ μὴ
λάβω παρὰ σοῦ ἑφθὸν ἐκ τοῦ λέβητος **16** καὶ
ἔλεγεν ὁ ἀνὴρ ὁ θύων θυμιαθήτω πρῶτον ὡς
καθήκει τὸ στέαρ καὶ λαβὲ σεαυτῷ ἐκ πάντων
ὧν ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου καὶ εἶπεν οὐχί ὅτι νῦν
δώσεις καὶ ἐὰν μή λήμψομαι κραταιῶς **17** καὶ
ἦν ἡ ἁμαρτία τῶν παιδαρίων ἐνώπιον κυρίου
μεγάλη σφόδρα ὅτι ἠθέτουν τὴν θυσίαν κυρίου
18 καὶ Σαμουηλ ἦν λειτουργῶν ἐνώπιον κυρίου
παιδάριον περιεζωσμένον εφουδ βαρ **19** καὶ
διπλοΐδα μικρὰν ἐποίησεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
καὶ ἀνέφερεν αὐτῷ ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐν
τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς
θῦσαι τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν **20** καὶ εὐλόγησεν
Ηλι τὸν Ελκανα καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ λέγων
ἀποτείσαι σοι κύριος σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς
ταύτης ἀντὶ τοῦ χρέους οὗ ἔχρησας τῷ κυρίῳ
καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **21**
καὶ ἐπεσκέψατο κύριος τὴν Ανναν καὶ ἔτεκεν ἔτι
τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας καὶ ἐμεγαλύνθη
τὸ παιδάριον Σαμουηλ ἐνώπιον κυρίου **22** καὶ
Ηλι πρεσβύτης σφόδρα καὶ ἤκουσεν ἃ ἐποίουν
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ισραηλ **23** καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ἵνα τί ποιεῖτε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐγὼ
ἀκούω ἐκ στόματος παντὸς τοῦ λαοῦ κυρίου **24**
μή τέκνα ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοή ἣν ἐγὼ ἀκούω
μὴ ποιεῖτε οὕτως ὅτι οὐκ ἀγαθαὶ αἱ ἀκοαί ἃς
ἐγὼ ἀκούω τοῦ μὴ δουλεύειν λαὸν θεῷ **25**
ἐὰν ἁμαρτάνων ἁμάρτῃ ἀνὴρ εἰς ἄνδρα καὶ
προσεύξονται ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς κύριον καὶ ἐὰν
τῷ κυρίῳ ἁμάρτῃ τίς προσεύξεται ὑπὲρ αὐτοῦ
καὶ οὐκ ἤκουον τῆς φωνῆς τοῦ πατρὸς αὐτῶν
ὅτι βουλόμενος ἐβούλετο κύριος διαφθεῖραι
αὐτούς **26** καὶ τὸ παιδάριον Σαμουηλ ἐπορεύετο
καὶ ἐμεγαλύνετο καὶ ἀγαθὸν καὶ μετὰ κυρίου
καὶ μετὰ ἀνθρώπων **27** καὶ ἦλθεν ἄνθρωπος
θεοῦ πρὸς Ηλι καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος
ἀποκαλυφθεὶς ἀπεκαλύφθην πρὸς οἶκον πατρός
σου ὄντων αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δούλων τῷ
οἴκῳ Φαραω **28** καὶ ἐξελεξάμην τὸν οἶκον τοῦ
πατρός σου ἐκ πάντων τῶν σκήπτρων Ισραηλ
ἐμοὶ ἱερατεύειν καὶ ἀναβαίνειν ἐπὶ θυσιαστήριόν
μου καὶ θυμιᾶν θυμίαμα καὶ αἴρειν εφουδ καὶ
ἔδωκα τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου τὰ πάντα τοῦ
πυρὸς υἱῶν Ισραηλ εἰς βρῶσιν **29** καὶ ἵνα τί
ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸ θυμίαμά μου καὶ εἰς τὴν θυσίαν
μου ἀναιδεῖ ὀφθαλμῷ καὶ ἐδόξασας τοὺς υἱούς
σου ὑπὲρ ἐμὲ ἐνευλογεῖσθαι ἀπαρχῆς πάσης
θυσίας Ισραηλ ἔμπροσθέν μου **30** διὰ τοῦτο
τάδε εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ εἶπα ὁ οἶκός
σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου διελεύσεται
ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος καὶ νῦν φησιν κύριος
μηδαμῶς ἐμοί ὅτι ἀλλ’ ἢ τοὺς δοξάζοντάς με
δοξάσω καὶ ὁ ἐξουθενῶν με ἀτιμωθήσεται **31**
ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται καὶ ἐξολεθρεύσω τὸ σπέρμα
σου καὶ τὸ σπέρμα οἴκου πατρός σου **32** καὶ οὐκ
ἔσται σου πρεσβύτης ἐν οἴκῳ μου πάσας τὰς

ἡμέρας 33 καὶ ἄνδρα οὐκ ἐξολεθρεύσω σοι ἀπὸ
τοῦ θυσιαστηρίου μου ἐκλιπεῖν τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ καὶ καταρρεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ πᾶς
περισσεύων οἴκου σου πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ
ἀνδρῶν 34 καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὃ ἥξει ἐπὶ
τοὺς δύο υἱούς σου τούτους Οφνι καὶ Φινεες
ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἀποθανοῦνται ἀμφότεροι 35 καὶ
ἀναστήσω ἐμαυτῷ ἱερέα πιστόν ὃς πάντα τὰ ἐν
τῇ καρδίᾳ μου καὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μου ποιήσει καὶ
οἰκοδομήσω αὐτῷ οἶκον πιστόν καὶ διελεύσεται
ἐνώπιον χριστοῦ μου πάσας τὰς ἡμέρας 36 καὶ
ἔσται ὁ περισσεύων ἐν οἴκῳ σου ἥξει προσκυνεῖν
αὐτῷ ὀβολοῦ ἀργυρίου λέγων παράρριψόν με
ἐπὶ μίαν τῶν ἱερατειῶν σου φαγεῖν ἄρτον

3 καὶ τὸ παιδάριον Σαμουηλ ἦν λειτουργῶν τῷ
κυρίῳ ἐνώπιον Ηλι τοῦ ἱερέως καὶ ῥῆμα κυρίου
ἦν τίμιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν ὅρασις
διαστέλλουσα 2 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
καὶ Ηλι ἐκάθευδεν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ καὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἤρξαντο βαρύνεσθαι καὶ οὐκ
ἠδύνατο βλέπειν 3 καὶ ὁ λύχνος τοῦ θεοῦ πρὶν
ἐπισκευασθῆναι καὶ Σαμουηλ ἐκάθευδεν ἐν τῷ
ναῷ οὗ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ 4 καὶ ἐκάλεσεν
κύριος Σαμουηλ Σαμουηλ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ
5 καὶ ἔδραμεν πρὸς Ηλι καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ ὅτι
κέκληκάς με καὶ εἶπεν οὐ κέκληκά σε ἀνάστρεφε
κάθευδε καὶ ἀνέστρεψεν καὶ ἐκάθευδεν 6
καὶ προσέθετο κύριος καὶ ἐκάλεσεν Σαμουηλ
Σαμουηλ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ηλι τὸ δεύτερον
καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ ὅτι κέκληκάς με καὶ εἶπεν οὐ
κέκληκά σε ἀνάστρεφε κάθευδε 7 καὶ Σαμουηλ
πρὶν ἢ γνῶναι θεὸν καὶ ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ
ῥῆμα κυρίου 8 καὶ προσέθετο κύριος καλέσαι
Σαμουηλ ἐν τρίτῳ καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη πρὸς
Ηλι καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ ὅτι κέκληκάς με καὶ
ἐσοφίσατο Ηλι ὅτι κύριος κέκληκεν τὸ παιδάριον
9 καὶ εἶπεν ἀνάστρεφε κάθευδε τέκνον καὶ ἔσται
ἐὰν καλέσῃ σε καὶ ἐρεῖς λάλει κύριε ὅτι ἀκούει ὁ
δοῦλός σου καὶ ἐπορεύθη Σαμουηλ καὶ ἐκοιμήθη
ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ 10 καὶ ἦλθεν κύριος καὶ
κατέστη καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ
καὶ εἶπεν Σαμουηλ λάλει ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός
σου 11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ ἰδοὺ ἐγὼ
ποιῶ τὰ ῥήματά μου ἐν Ισραηλ ὥστε παντὸς
ἀκούοντος αὐτὰ ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα αὐτοῦ
12 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεγερῶ ἐπὶ Ηλι πάντα
ὅσα ἐλάλησα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἄρξομαι καὶ
ἐπιτελέσω 13 καὶ ἀνήγγελκα αὐτῷ ὅτι ἐκδικῶ
ἐγὼ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις
υἱῶν αὐτοῦ ὅτι κακολογοῦντες θεὸν υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ οὐκ ἐνουθέτει αὐτοὺς καὶ οὐδ᾽ οὕτως 14
ὤμοσα τῷ οἴκῳ Ηλι εἰ ἐξιλασθήσεται ἀδικία
οἴκου Ηλι ἐν θυμιάματι καὶ ἐν θυσίαις ἕως
αἰῶνος 15 καὶ κοιμᾶται Σαμουηλ ἕως πρωὶ καὶ
ὤρθρισεν τὸ πρωὶ καὶ ἤνοιξεν τὰς θύρας οἴκου
κυρίου καὶ Σαμουηλ ἐφοβήθη ἀπαγγεῖλαι τὴν
ὅρασιν τῷ Ηλι 16 καὶ εἶπεν Ηλι πρὸς Σαμουηλ
Σαμουηλ τέκνον καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ 17 καὶ εἶπεν
τί τὸ ῥῆμα τὸ λαληθὲν πρὸς σέ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ᾽
ἐμοῦ τάδε ποιήσαι σοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη
ἐὰν κρύψῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ ῥῆμα ἐκ πάντων τῶν λόγων
τῶν λαληθέντων σοι ἐν τοῖς ὠσίν σου 18 καὶ
ἀπήγγειλεν Σαμουηλ πάντας τοὺς λόγους καὶ
οὐκ ἔκρυψεν ἀπ᾽ αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ηλι κύριος
αὐτός τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσει 19 καὶ
ἐμεγαλύνθη Σαμουηλ καὶ ἦν κύριος μετ᾽ αὐτοῦ

καὶ οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν λόγων αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν γῆν 20 καὶ ἔγνωσαν πᾶς Ισραηλ ἀπὸ Δαν καὶ
ἕως Βηρσαβεε ὅτι πιστὸς Σαμουηλ εἰς προφήτην
τῷ κυρίῳ 21 καὶ προσέθετο κύριος δηλωθῆναι
ἐν Σηλωμ ὅτι ἀπεκαλύφθη κύριος πρὸς Σαμουηλ
καὶ ἐπιστεύθη Σαμουηλ προφήτης γενέσθαι τῷ
κυρίῳ εἰς πάντα Ισραηλ ἀπ’ ἄκρων τῆς γῆς καὶ
ἕως ἄκρων καὶ Ηλι πρεσβύτης σφόδρα καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ πονηρὰ
ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἐνώπιον κυρίου

4 καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ
συναθροίζονται ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ
Ισραηλ καὶ ἐξῆλθεν Ισραηλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς
εἰς πόλεμον καὶ παρεμβάλλουσιν ἐπὶ Αβενεζερ
καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβάλλουσιν ἐν Αφεκ 2 καὶ
παρατάσσονται οἱ ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ
Ισραηλ καὶ ἔκλινεν ὁ πόλεμος καὶ ἔπταισεν ἀνὴρ
Ισραηλ ἐνώπιον ἀλλοφύλων καὶ ἐπλήγησαν ἐν
τῇ παρατάξει ἐν ἀγρῷ τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν
3 καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολήν καὶ εἶπαν
οἱ πρεσβύτεροι Ισραηλ κατὰ τί ἔπταισεν ἡμᾶς
κύριος σήμερον ἐνώπιον ἀλλοφύλων λάβωμεν
τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐκ Σηλωμ καὶ
ἐξελθέτω ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν 4 καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς
Σηλωμ καὶ αἴρουσιν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν κυρίου
καθημένου χερουβιμ καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ηλι
μετὰ τῆς κιβωτοῦ Οφνι καὶ Φινεες 5 καὶ ἐγενήθη
ὡς ἦλθεν κιβωτὸς κυρίου εἰς τὴν παρεμβολήν
καὶ ἀνέκραξεν πᾶς Ισραηλ φωνῇ μεγάλῃ καὶ
ἤχησεν ἡ γῆ 6 καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς
κραυγῆς καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι τίς ἡ κραυγὴ
ἡ μεγάλη αὕτη ἐν παρεμβολῇ τῶν Εβραίων
καὶ ἔγνωσαν ὅτι κιβωτὸς κυρίου ἥκει εἰς τὴν
παρεμβολήν 7 καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀλλόφυλοι
καὶ εἶπον οὗτοι οἱ θεοὶ ἥκασιν πρὸς αὐτοὺς εἰς
τὴν παρεμβολήν οὐαὶ ἡμῖν ἐξελοῦ ἡμᾶς κύριε
σήμερον ὅτι οὐ γέγονεν τοιαύτη ἐχθὲς καὶ τρίτην
8 οὐαὶ ἡμῖν τίς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν
θεῶν τῶν στερεῶν τούτων οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ
πατάξαντες τὴν Αἴγυπτον ἐν πάσῃ πληγῇ καὶ ἐν
τῇ ἐρήμῳ 9 κραταιοῦσθε καὶ γίνεσθε εἰς ἄνδρας
ἀλλόφυλοι μήποτε δουλεύσητε τοῖς Εβραίοις
καθὼς ἐδούλευσαν ἡμῖν καὶ ἔσεσθε εἰς ἄνδρας καὶ
πολεμήσατε αὐτούς 10 καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς
καὶ πταίει ἀνὴρ Ισραηλ καὶ ἔφυγεν ἕκαστος
εἰς σκήνωμα αὐτοῦ καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη
σφόδρα καὶ ἔπεσαν ἐξ Ισραηλ τριάκοντα χιλιάδες
ταγμάτων 11 καὶ κιβωτὸς θεοῦ ἐλήμφθη καὶ
ἀμφότεροι υἱοὶ Ηλι ἀπέθανον Οφνι καὶ Φινεες 12
καὶ ἔδραμεν ἀνὴρ Ιεμιναῖος ἐκ τῆς παρατάξεως
καὶ ἦλθεν εἰς Σηλωμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ διερρηγότα καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ 13 καὶ ἦλθεν καὶ ἰδοὺ Ηλι ἐκάθητο ἐπὶ
τοῦ δίφρου παρὰ τὴν πύλην σκοπεύων τὴν ὁδόν
ὅτι ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ ἐξεστηκυῖα περὶ τῆς
κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰσῆλθεν εἰς
τὴν πόλιν ἀπαγγεῖλαι καὶ ἀνεβόησεν ἡ πόλις 14
καὶ ἤκουσεν Ηλι τὴν φωνὴν τῆς βοῆς καὶ εἶπεν
τίς ἡ βοὴ τῆς φωνῆς ταύτης καὶ ὁ ἄνθρωπος
σπεύσας εἰσῆλθεν καὶ ἀπήγγειλεν τῷ Ηλι 15
καὶ Ηλι υἱὸς ἐνενήκοντα ἐτῶν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ ἐπανέστησαν καὶ οὐκ ἔβλεπεν καὶ εἶπεν
Ηλὶ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς περιεστηκόσιν αὐτῷ τίς ἡ
φωνὴ τοῦ ἤχους τούτου 16 καὶ ὁ ἀνὴρ σπεύσας
προσῆλθεν πρὸς Ηλι καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐγώ εἰμι

ὁ ἥκων ἐκ τῆς παρεμβολῆς κἀγὼ πέφευγα ἐκ
τῆς παρατάξεως σήμερον καὶ εἶπεν τί τὸ γεγονὸς
ῥῆμα τέκνον **17** καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον
καὶ εἶπεν πέφευγεν ἀνὴρ Ισραηλ ἐκ προσώπου
ἀλλοφύλων καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη ἐν τῷ
λαῷ καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοί σου τεθνήκασιν καὶ
ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλήμφθη **18** καὶ ἐγένετο
ὡς ἐμνήσθη τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ἔπεσεν
ἀπὸ τοῦ δίφρου ὀπισθίως ἐχόμενος τῆς πύλης
καὶ συνετρίβη ὁ νῶτος αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν ὅτι
πρεσβύτης ὁ ἄνθρωπος καὶ βαρύς καὶ αὐτὸς
ἔκρινεν τὸν Ισραηλ εἴκοσι ἔτη **19** καὶ νύμφη
αὐτοῦ γυνὴ Φινεες συνειληφυῖα τοῦ τεκεῖν καὶ
ἤκουσεν τὴν ἀγγελίαν ὅτι ἐλήμφθη ἡ κιβωτὸς
τοῦ θεοῦ καὶ ὅτι τέθνηκεν ὁ πενθερὸς αὐτῆς
καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ὤκλασεν καὶ ἔτεκεν ὅτι
ἐπεστράφησαν ἐπ᾽ αὐτὴν ὠδῖνες αὐτῆς **20** καὶ ἐν
τῷ καιρῷ αὐτῆς ἀποθνῄσκει καὶ εἶπον αὐτῇ αἱ
γυναῖκες αἱ παρεστηκυῖαι αὐτῇ μὴ φοβοῦ ὅτι
υἱὸν τέτοκας καὶ οὐκ ἀπεκρίθη καὶ οὐκ ἐνόησεν
ἡ καρδία αὐτῆς **21** καὶ ἐκάλεσεν τὸ παιδάριον
Οὐαὶ βαρχαβωθ ὑπὲρ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ
ὑπὲρ τοῦ πενθεροῦ αὐτῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς
αὐτῆς **22** καὶ εἶπαν ἀπῴκισται δόξα Ισραηλ ἐν τῷ
λημφθῆναι τὴν κιβωτὸν κυρίου

5 καὶ ἀλλόφυλοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ
καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν ἐξ Αβεννεζερ εἰς Ἄζωτον
2 καὶ ἔλαβον ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν κυρίου
καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν εἰς οἶκον Δαγων καὶ
παρέστησαν αὐτὴν παρὰ Δαγων **3** καὶ ὤρθρισαν
οἱ Ἀζώτιοι καὶ εἰσῆλθον εἰς οἶκον Δαγων καὶ
εἶδον καὶ ἰδοὺ Δαγων πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ἤγειραν
τὸν Δαγων καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ
καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ κυρίου ἐπὶ τοὺς Ἀζωτίους
καὶ ἐβασάνισεν αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς
τὰς ἕδρας αὐτῶν τὴν Ἄζωτον καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς
4 καὶ ἐγένετο ὅτε ὤρθρισαν τὸ πρωί καὶ ἰδοὺ
Δαγων πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον
κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου καὶ ἡ κεφαλὴ Δαγων
καὶ ἀμφότερα τὰ ἴχνη χειρῶν αὐτοῦ ἀφῃρημένα
ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια αμαφεθ ἕκαστον καὶ ἀμφότεροι
οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πεπτωκότες ἐπὶ
τὸ πρόθυρον πλὴν ἡ ῥάχις Δαγων ὑπελείφθη
5 διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιβαίνουσιν οἱ ἱερεῖς Δαγων
καὶ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς οἶκον Δαγων
ἐπὶ βαθμὸν οἴκου Δαγων ἐν Ἀζώτῳ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης ὅτι ὑπερβαίνοντες ὑπερβαίνουσιν
6 καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ κυρίου ἐπὶ Ἄζωτον καὶ
ἐπήγαγεν αὐτοῖς καὶ ἐξέζεσεν αὐτοῖς εἰς τὰς
ναῦς καὶ μέσον τῆς χώρας αὐτῆς ἀνεφύησαν
μύες καὶ ἐγένετο σύγχυσις θανάτου μεγάλη ἐν
τῇ πόλει **7** καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἀζώτου ὅτι
οὕτως καὶ λέγουσιν ὅτι οὐ καθήσεται κιβωτὸς
τοῦ θεοῦ Ισραηλ μεθ᾽ ἡμῶν ὅτι σκληρὰ χεὶρ
αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ Δαγων θεὸν ἡμῶν **8** καὶ
ἀποστέλλουσιν καὶ συνάγουσιν τοὺς σατράπας
τῶν ἀλλοφύλων πρὸς αὐτοὺς καὶ λέγουσιν τί
ποιήσωμεν κιβωτῷ θεοῦ Ισραηλ καὶ λέγουσιν οἱ
Γεθθαῖοι μετελθέτω κιβωτὸς τοῦ θεοῦ πρὸς ἡμᾶς
καὶ μετῆλθεν κιβωτὸς τοῦ θεοῦ εἰς Γεθθα **9** καὶ
ἐγενήθη μετὰ τὸ μετελθεῖν αὐτὴν καὶ γίνεται
χεὶρ κυρίου ἐν τῇ πόλει τάραχος μέγας σφόδρα
καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως ἀπὸ
μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς
ἕδρας αὐτῶν καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ Γεθθαῖοι

ἕδρας 10 καὶ ἐξαποστέλλουσιν τὴν κιβωτὸν τοῦ
θεοῦ εἰς Ἀσκαλῶνα καὶ ἐγενήθη ὡς εἰσῆλθεν
κιβωτὸς θεοῦ εἰς Ἀσκαλῶνα καὶ ἐβόησαν οἱ
Ἀσκαλωνῖται λέγοντες τί ἀπεστρέψατε πρὸς
ἡμᾶς τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ισραηλ θανατῶσαι
ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν 11 καὶ ἐξαποστέλλουσιν
καὶ συνάγουσιν τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων
καὶ εἶπον ἐξαποστείλατε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ
Ισραηλ καὶ καθισάτω εἰς τὸν τόπον αὐτῆς καὶ
οὐ μὴ θανατώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν ὅτι
ἐγενήθη σύγχυσις θανάτου ἐν ὅλῃ τῇ πόλει
βαρεῖα σφόδρα ὡς εἰσῆλθεν κιβωτὸς θεοῦ Ισραηλ
ἐκεῖ 12 καὶ οἱ ζῶντες καὶ οὐκ ἀποθανόντες
ἐπλήγησαν εἰς τὰς ἕδρας καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς
πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν

6 καὶ ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων
ἑπτὰ μῆνας καὶ ἐξέζεσεν ἡ γῆ αὐτῶν μύας 2
καὶ καλοῦσιν ἀλλόφυλοι τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς
μάντεις καὶ τοὺς ἐπαοιδοὺς αὐτῶν λέγοντες
τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ κυρίου γνωρίσατε
ἡμῖν ἐν τίνι ἀποστελοῦμεν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον
αὐτῆς 3 καὶ εἶπαν εἰ ἐξαπεστέλλετε ὑμεῖς τὴν
κιβωτὸν διαθήκης κυρίου θεοῦ Ισραηλ μὴ δὴ
ἐξαποστείλητε αὐτὴν κενήν ἀλλὰ ἀποδιδόντες
ἀπόδοτε αὐτῇ τῆς βασάνου καὶ τότε ἰαθήσεσθε
καὶ ἐξιλασθήσεται ὑμῖν μὴ οὐκ ἀποστῇ ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ἀφ᾽ ὑμῶν 4 καὶ λέγουσιν τί τὸ τῆς βασάνου
ἀποδώσομεν αὐτῇ καὶ εἶπαν κατ᾽ ἀριθμὸν τῶν
σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων πέντε ἕδρας χρυσᾶς
ὅτι πταῖσμα ἓν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑμῶν
καὶ τῷ λαῷ 5 καὶ μῦς χρυσοῦς ὁμοίωμα τῶν
μυῶν ὑμῶν τῶν διαφθειρόντων τὴν γῆν καὶ
δώσετε τῷ κυρίῳ δόξαν ὅπως κουφίσῃ τὴν χεῖρα
αὐτοῦ ἀφ᾽ ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑμῶν καὶ
ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν 6 καὶ ἵνα τί βαρύνετε τὰς
καρδίας ὑμῶν ὡς ἐβάρυνεν Αἴγυπτος καὶ Φαραω
τὴν καρδίαν αὐτῶν οὐχὶ ὅτε ἐνέπαιξεν αὐτοῖς
ἐξαπέστειλαν αὐτούς καὶ ἀπῆλθον 7 καὶ νῦν
λάβετε καὶ ποιήσατε ἅμαξαν καινὴν καὶ δύο βόας
πρωτοτοκούσας ἄνευ τῶν τέκνων καὶ ζεύξατε
τὰς βόας ἐν τῇ ἁμάξῃ καὶ ἀπαγάγετε τὰ τέκνα
ἀπὸ ὄπισθεν αὐτῶν εἰς οἶκον 8 καὶ λήμψεσθε τὴν
κιβωτὸν καὶ θήσετε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἅμαξαν καὶ
τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ ἀποδώσετε αὐτῇ τῆς βασάνου
καὶ θήσετε ἐν θέματι βερσεχθαν ἐκ μέρους
αὐτῆς καὶ ἐξαποστελεῖτε αὐτὴν καὶ ἀπελάσατε
αὐτήν καὶ ἀπελεύσεται 9 καὶ ὄψεσθε εἰ εἰς ὁδὸν
ὁρίων αὐτῆς πορεύσεται κατὰ Βαιθσαμυς αὐτὸς
πεποίηκεν ἡμῖν τὴν κακίαν ταύτην τὴν μεγάλην
καὶ ἐὰν μή καὶ γνωσόμεθα ὅτι οὐ χεὶρ αὐτοῦ
ἧπται ἡμῶν ἀλλὰ σύμπτωμα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν
10 καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι οὕτως καὶ ἔλαβον
δύο βόας πρωτοτοκούσας καὶ ἔζευξαν αὐτὰς
ἐν τῇ ἁμάξῃ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπεκώλυσαν
εἰς οἶκον 11 καὶ ἔθεντο τὴν κιβωτὸν ἐπὶ τὴν
ἅμαξαν καὶ τὸ θέμα εργαβ καὶ τοὺς μῦς τοὺς
χρυσοῦς 12 καὶ κατεύθυναν αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ
εἰς ὁδὸν Βαιθσαμυς ἐν τρίβῳ ἑνὶ ἐπορεύοντο καὶ
ἐκοπίων καὶ οὐ μεθίσταντο δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά
καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύοντο
ὀπίσω αὐτῆς ἕως ὁρίων Βαιθσαμυς 13 καὶ οἱ ἐν
Βαιθσαμυς ἐθέριζον θερισμὸν πυρῶν ἐν κοιλάδι
καὶ ἦραν ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ εἶδον κιβωτὸν
κυρίου καὶ ηὐφράνθησαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς
14 καὶ ἡ ἅμαξα εἰσῆλθεν εἰς ἀγρὸν Ωσηε τὸν ἐν
Βαιθσαμυς καὶ ἔστησαν ἐκεῖ παρ᾽ αὐτῇ λίθον

μέγαν καὶ σχίζουσιν τὰ ξύλα τῆς ἁμάξης καὶ
τὰς βόας ἀνήνεγκαν εἰς ὁλοκαύτωσιν τῷ κυρίῳ
15 καὶ οἱ Λευῖται ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ
κυρίου καὶ τὸ θέμα εργαβ μετ᾽ αὐτῆς καὶ τὰ ἐπ᾽
αὐτῆς σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ ἔθεντο ἐπὶ τοῦ λίθου
τοῦ μεγάλου καὶ οἱ ἄνδρες Βαιθσαμυς ἀνήνεγκαν
ὁλοκαυτώσεις καὶ θυσίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῷ
κυρίῳ 16 καὶ οἱ πέντε σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων
ἑώρων καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἀσκαλῶνα τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ 17 καὶ αὗται αἱ ἕδραι αἱ χρυσαῖ ἃς
ἀπέδωκαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς βασάνου τῷ κυρίῳ
τῆς Ἀζώτου μίαν τῆς Γάζης μίαν τῆς Ἀσκαλῶνος
μίαν τῆς Γεθ μίαν τῆς Ακκαρων μίαν 18 καὶ
μῦς οἱ χρυσοῖ κατ᾽ ἀριθμὸν πασῶν πόλεων τῶν
ἀλλοφύλων τῶν πέντε σατραπῶν ἐκ πόλεως
ἐστερεωμένης καὶ ἕως κώμης τοῦ Φερεζαίου
καὶ ἕως λίθου τοῦ μεγάλου οὗ ἐπέθηκαν ἐπ᾽
αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου τοῦ ἐν ἀγρῷ
Ωσηε τοῦ Βαιθσαμυσίτου 19 καὶ οὐκ ἠσμένισαν
οἱ υἱοὶ Ιεχονιου ἐν τοῖς ἀνδράσιν Βαιθσαμυς
ὅτι εἶδαν κιβωτὸν κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν
αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἄνδρας καὶ πεντήκοντα
χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ἐπένθησεν ὁ λαός ὅτι
ἐπάταξεν κύριος ἐν τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην
σφόδρα 20 καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες οἱ ἐκ Βαιθσαμυς
τίς δυνήσεται διελθεῖν ἐνώπιον κυρίου τοῦ
ἁγίου τούτου καὶ πρὸς τίνα ἀναβήσεται κιβωτὸς
κυρίου ἀφ᾽ ἡμῶν 21 καὶ ἀποστέλλουσιν ἀγγέλους
πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Καριαθιαριμ λέγοντες
ἀπεστρόφασιν ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν κυρίου
κατάβητε καὶ ἀναγάγετε αὐτὴν πρὸς ἑαυτούς

7 καὶ ἔρχονται οἱ ἄνδρες Καριαθιαριμ καὶ
ἀνάγουσιν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου καὶ
εἰσάγουσιν αὐτὴν εἰς οἶκον Αμιναδαβ τὸν ἐν
τῷ βουνῷ καὶ τὸν Ελεαζαρ υἱὸν αὐτοῦ ἡγίασαν
φυλάσσειν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου 2
καὶ ἐγενήθη ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν
Καριαθιαριμ ἐπλήθυναν αἱ ἡμέραι καὶ ἐγένοντο
εἴκοσι ἔτη καὶ ἐπέβλεψεν πᾶς οἶκος Ισραηλ
ὀπίσω κυρίου 3 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς πάντα
οἶκον Ισραηλ λέγων εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς
ἐπιστρέφετε πρὸς κύριον περιέλετε τοὺς θεοὺς
τοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου ὑμῶν καὶ τὰ ἄλση καὶ
ἑτοιμάσατε τὰς καρδίας ὑμῶν πρὸς κύριον καὶ
δουλεύσατε αὐτῷ μόνῳ καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ
χειρὸς ἀλλοφύλων 4 καὶ περιεῖλον οἱ υἱοὶ Ισραηλ
τὰς Βααλιμ καὶ τὰ ἄλση Ασταρωθ καὶ ἐδούλευσαν
κυρίῳ μόνῳ 5 καὶ εἶπεν Σαμουηλ ἀθροίσατε
πάντα Ισραηλ εἰς Μασσηφαθ καὶ προσεύξομαι
περὶ ὑμῶν πρὸς κύριον 6 καὶ συνήχθησαν εἰς
Μασσηφαθ καὶ ὑδρεύονται ὕδωρ καὶ ἐξέχεαν
ἐνώπιον κυρίου ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐνήστευσαν ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπαν ἡμαρτήκαμεν ἐνώπιον
κυρίου καὶ ἐδίκαζεν Σαμουηλ τοὺς υἱοὺς Ισραηλ
εἰς Μασσηφαθ 7 καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι
ὅτι συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ισραηλ εἰς
Μασσηφαθ καὶ ἀνέβησαν σατράπαι ἀλλοφύλων
ἐπὶ Ισραηλ καὶ ἀκούουσιν οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ
ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων 8
καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ πρὸς Σαμουηλ μὴ
παρασιωπήσῃς ἀφ᾽ ἡμῶν τοῦ μὴ βοᾶν πρὸς κύριον
θεόν σου καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων
9 καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ ἄρνα γαλαθηνὸν ἕνα καὶ
ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὁλοκαύτωσιν σὺν παντὶ τῷ
λαῷ τῷ κυρίῳ καὶ ἐβόησεν Σαμουηλ πρὸς κύριον
περὶ Ισραηλ καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ κύριος 10 καὶ

ἦν Σαμουηλ ἀναφέρων τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ
ἀλλόφυλοι προσῆγον εἰς πόλεμον ἐπὶ Ισραηλ καὶ
ἐβρόντησεν κύριος ἐν φωνῇ μεγάλῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ συνεχύθησαν
καὶ ἔπταισαν ἐνώπιον Ισραηλ **11** καὶ ἐξῆλθαν
ἄνδρες Ισραηλ ἐκ Μασσηφαθ καὶ κατεδίωξαν τοὺς
ἀλλοφύλους καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἕως ὑποκάτω
τοῦ Βαιθχορ **12** καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ λίθον ἕνα
καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἀνὰ μέσον Μασσηφαθ καὶ
ἀνὰ μέσον τῆς παλαιᾶς καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Αβενεζερ λίθος τοῦ βοηθοῦ καὶ εἶπεν
ἕως ἐνταῦθα ἐβοήθησεν ἡμῖν κύριος **13** καὶ
ἐταπείνωσεν κύριος τοὺς ἀλλοφύλους καὶ οὐ
προσέθεντο ἔτι προσελθεῖν εἰς ὅριον Ισραηλ καὶ
ἐγενήθη χεὶρ κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας
τὰς ἡμέρας τοῦ Σαμουηλ **14** καὶ ἀπεδόθησαν
αἱ πόλεις ἃς ἔλαβον οἱ ἀλλόφυλοι παρὰ τῶν
υἱῶν Ισραηλ καὶ ἀπέδωκαν αὐτὰς τῷ Ισραηλ
ἀπὸ Ἀσκαλῶνος ἕως Αζοβ καὶ τὸ ὅριον Ισραηλ
ἀφείλαντο ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ ἦν εἰρήνη
ἀνὰ μέσον Ισραηλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Αμορραίου
15 καὶ ἐδίκαζεν Σαμουηλ τὸν Ισραηλ πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ **16** καὶ ἐπορεύετο κατ’
ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν καὶ ἐκύκλου Βαιθηλ καὶ τὴν
Γαλγαλα καὶ τὴν Μασσηφαθ καὶ ἐδίκαζεν τὸν
Ισραηλ ἐν πᾶσι τοῖς ἡγιασμένοις τούτοις **17** ἡ
δὲ ἀποστροφὴ αὐτοῦ εἰς Αρμαθαιμ ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ
οἶκος αὐτοῦ καὶ ἐδίκαζεν ἐκεῖ τὸν Ισραηλ καὶ
ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ

8 καὶ ἐγένετο ὡς ἐγήρασεν Σαμουηλ καὶ
κατέστησεν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ δικαστὰς τῷ
Ισραηλ **2** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ
πρωτότοκος Ιωηλ καὶ ὄνομα τοῦ δευτέρου Αβια
δικασταὶ ἐν Βηρσαβεε **3** καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ ἐν ὁδῷ αὐτοῦ καὶ ἐξέκλιναν ὀπίσω τῆς
συντελείας καὶ ἐλάμβανον δῶρα καὶ ἐξέκλινον
δικαιώματα **4** καὶ συναθροίζονται ἄνδρες Ισραηλ
καὶ παραγίνονται εἰς Αρμαθαιμ πρὸς Σαμουηλ
5 καὶ εἶπαν αὐτῷ ἰδοὺ σὺ γεγήρακας καὶ οἱ
υἱοί σου οὐ πορεύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ νῦν
κατάστησον ἐφ’ ἡμᾶς βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς
καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη **6** καὶ ἦν πονηρὸν
τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμουηλ ὡς εἶπαν δὸς
ἡμῖν βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς καὶ προσηύξατο
Σαμουηλ πρὸς κύριον **7** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
Σαμουηλ ἄκουε τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ καθὰ ἂν
λαλήσωσίν σοι ὅτι οὐ σὲ ἐξουθενήκασιν ἀλλ’
ἢ ἐμὲ ἐξουδενώκασιν τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐπ’
αὐτῶν **8** κατὰ πάντα τὰ ποιήματα ἃ ἐποίησάν
μοι ἀφ’ ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐγκατέλιπόν με καὶ
ἐδούλευον θεοῖς ἑτέροις οὕτως αὐτοὶ ποιοῦσιν
καὶ σοί **9** καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν πλὴν
ὅτι διαμαρτυρόμενος διαμαρτύρῃ αὐτοῖς καὶ
ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς
βασιλεύσει ἐπ’ αὐτούς **10** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πᾶν
τὸ ῥῆμα κυρίου πρὸς τὸν λαὸν τοὺς αἰτοῦντας
παρ’ αὐτοῦ βασιλέα **11** καὶ εἶπεν τοῦτο ἔσται
τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς βασιλεύσει ἐφ’
ὑμᾶς τοὺς υἱοὺς ὑμῶν λήμψεται καὶ θήσεται
αὐτοὺς ἐν ἅρμασιν αὐτοῦ καὶ ἱππεῦσιν αὐτοῦ καὶ
προτρέχοντας τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ **12** καὶ θέσθαι
αὐτοὺς ἑαυτῷ χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ
θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ καὶ τρυγᾶν τρυγητὸν
αὐτοῦ καὶ ποιεῖν σκεύη πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ
σκεύη ἁρμάτων αὐτοῦ **13** καὶ τὰς θυγατέρας

ὑμῶν λήμψεται εἰς μυρεψοὺς καὶ εἰς μαγειρίσσας
καὶ εἰς πεσσούσας 14 καὶ τοὺς ἀγροὺς ὑμῶν
καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιῶνας
ὑμῶν τοὺς ἀγαθοὺς λήμψεται καὶ δώσει τοῖς
δούλοις αὐτοῦ 15 καὶ τὰ σπέρματα ὑμῶν καὶ
τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν ἀποδεκατώσει καὶ δώσει
τοῖς εὐνούχοις αὐτοῦ καὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ 16
καὶ τοὺς δούλους ὑμῶν καὶ τὰς δούλας ὑμῶν
καὶ τὰ βουκόλια ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ καὶ τοὺς ὄνους
ὑμῶν λήμψεται καὶ ἀποδεκατώσει εἰς τὰ ἔργα
αὐτοῦ 17 καὶ τὰ ποίμνια ὑμῶν ἀποδεκατώσει καὶ
ὑμεῖς ἔσεσθε αὐτῷ δοῦλοι 18 καὶ βοήσεσθε ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου βασιλέως ὑμῶν
οὗ ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς καὶ οὐκ ἐπακούσεται
κύριος ὑμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὅτι ὑμεῖς
ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς βασιλέα 19 καὶ οὐκ ἠβούλετο
ὁ λαὸς ἀκοῦσαι τοῦ Σαμουηλ καὶ εἶπαν αὐτῷ
οὐχί ἀλλ’ ἢ βασιλεὺς ἔσται ἐφ’ ἡμᾶς 20 καὶ
ἐσόμεθα καὶ ἡμεῖς κατὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ
δικάσει ἡμᾶς βασιλεὺς ἡμῶν καὶ ἐξελεύσεται
ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ πολεμήσει τὸν πόλεμον
ἡμῶν 21 καὶ ἤκουσεν Σαμουηλ πάντας τοὺς
λόγους τοῦ λαοῦ καὶ ἐλάλησεν αὐτοὺς εἰς τὰ
ὦτα κυρίου 22 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ
ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ βασίλευσον αὐτοῖς
βασιλέα καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς ἄνδρας Ισραηλ
ἀποτρεχέτω ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ

9 καὶ ἦν ἀνὴρ ἐξ υἱῶν Βενιαμιν καὶ ὄνομα
αὐτῷ Κις υἱὸς Αβιηλ υἱοῦ Σαρεδ υἱοῦ Βαχιρ υἱοῦ
Αφεκ υἱοῦ ἀνδρὸς Ιεμιναίου ἀνὴρ δυνατός 2 καὶ
τούτῳ υἱός καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαουλ εὐμεγέθης
ἀνὴρ ἀγαθός καὶ οὐκ ἦν ἐν υἱοῖς Ισραηλ ἀγαθὸς
ὑπὲρ αὐτόν ὑπὲρ ὠμίαν καὶ ἐπάνω ὑψηλὸς ὑπὲρ
πᾶσαν τὴν γῆν 3 καὶ ἀπώλοντο αἱ ὄνοι Κις
πατρὸς Σαουλ καὶ εἶπεν Κις πρὸς Σαουλ τὸν υἱὸν
αὐτοῦ λαβὲ μετὰ σεαυτοῦ ἓν τῶν παιδαρίων καὶ
ἀνάστητε καὶ πορεύθητε καὶ ζητήσατε τὰς ὄνους
4 καὶ διῆλθον δῑ ὄρους Εφραιμ καὶ διῆλθον διὰ
τῆς γῆς Σελχα καὶ οὐχ εὗρον καὶ διῆλθον διὰ
τῆς γῆς Εασακεμ καὶ οὐκ ἦν καὶ διῆλθον διὰ τῆς
γῆς Ιακιμ καὶ οὐχ εὗρον 5 αὐτῶν ἐλθόντων εἰς
τὴν Σιφ καὶ Σαουλ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ
μετ’ αὐτοῦ δεῦρο καὶ ἀναστρέψωμεν μὴ ἀνεὶς ὁ
πατήρ μου τὰς ὄνους φροντίζῃ περὶ ἡμῶν 6 καὶ
εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον ἰδοὺ δὴ ἄνθρωπος τοῦ
θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔνδοξος
πᾶν ὃ ἐὰν λαλήσῃ παραγινόμενον παρέσται
καὶ νῦν πορευθῶμεν ὅπως ἀπαγγείλῃ ἡμῖν τὴν
ὁδὸν ἡμῶν ἐφ’ ἣν ἐπορεύθημεν ἐπ’ αὐτήν 7
καὶ εἶπεν Σαουλ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ’
αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ πορευσόμεθα καὶ τί οἴσομεν τῷ
ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ ὅτι οἱ ἄρτοι ἐκλελοίπασιν
ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν καὶ πλεῖον οὐκ ἔστιν
μεθ’ ἡμῶν εἰσενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ
τὸ ὑπάρχον ἡμῖν 8 καὶ προσέθετο τὸ παιδάριον
ἀποκριθῆναι τῷ Σαουλ καὶ εἶπεν ἰδοὺ εὕρηται
ἐν τῇ χειρί μου τέταρτον σίκλου ἀργυρίου καὶ
δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἀπαγγελεῖ
ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν 9 καὶ ἔμπροσθεν ἐν Ισραηλ
τάδε ἔλεγεν ἕκαστος ἐν τῷ πορεύεσθαι ἐπερωτᾶν
τὸν θεόν δεῦρο πορευθῶμεν πρὸς τὸν βλέποντα
ὅτι τὸν προφήτην ἐκάλει ὁ λαὸς ἔμπροσθεν ὁ
βλέπων 10 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸ παιδάριον
αὐτοῦ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα δεῦρο καὶ πορευθῶμεν
καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν πόλιν οὗ ἦν ἐκεῖ ὁ
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ 11 αὐτῶν ἀναβαινόντων

τὴν ἀνάβασιν τῆς πόλεως καὶ αὐτοὶ εὑρίσκουσιν
τὰ κοράσια ἐξεληλυθότα ὑδρεύσασθαι ὕδωρ καὶ
λέγουσιν αὐταῖς εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὁ βλέπων 12
καὶ ἀπεκρίθη τὰ κοράσια αὐτοῖς καὶ λέγουσιν
αὐτοῖς ἔστιν ἰδοὺ κατὰ πρόσωπον ὑμῶν νῦν
διὰ τὴν ἡμέραν ἥκει εἰς τὴν πόλιν ὅτι θυσία
σήμερον τῷ λαῷ ἐν Βαμα 13 ὡς ἂν εἰσέλθητε τὴν
πόλιν οὕτως εὑρήσετε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει πρὶν
ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Βαμα τοῦ φαγεῖν ὅτι οὐ μὴ
φάγῃ ὁ λαὸς ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτόν ὅτι οὗτος
εὐλογεῖ τὴν θυσίαν καὶ μετὰ ταῦτα ἐσθίουσιν
οἱ ξένοι καὶ νῦν ἀνάβητε ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν
εὑρήσετε αὐτόν 14 καὶ ἀναβαίνουσιν τὴν πόλιν
αὐτῶν εἰσπορευομένων εἰς μέσον τῆς πόλεως
καὶ ἰδοὺ Σαμουηλ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν
τοῦ ἀναβῆναι εἰς Βαμα 15 καὶ κύριος ἀπεκάλυψεν
τὸ ὠτίον Σαμουηλ ἡμέρᾳ μιᾷ ἔμπροσθεν τοῦ
ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Σαουλ λέγων 16 ὡς ὁ καιρὸς
αὔριον ἀποστελῶ πρὸς σὲ ἄνδρα ἐκ γῆς Βενιαμιν
καὶ χρίσεις αὐτὸν εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαόν
μου Ισραηλ καὶ σώσει τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς
ἀλλοφύλων ὅτι ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τοῦ λαοῦ μου ὅτι ἦλθεν βοὴ αὐτῶν πρός με
17 καὶ Σαμουηλ εἶδεν τὸν Σαουλ καὶ κύριος
ἀπεκρίθη αὐτῷ ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὃν εἶπά σοι
οὗτος ἄρξει ἐν τῷ λαῷ μου 18 καὶ προσήγαγεν
Σαουλ πρὸς Σαμουηλ εἰς μέσον τῆς πόλεως καὶ
εἶπεν ἀπάγγειλον δή ποῖος ὁ οἶκος τοῦ βλέποντος
19 καὶ ἀπεκρίθη Σαμουηλ τῷ Σαουλ καὶ εἶπεν
ἐγώ εἰμι αὐτός ἀνάβηθι ἔμπροσθέν μου εἰς Βαμα
καὶ φάγε μετ’ ἐμοῦ σήμερον καὶ ἐξαποστελῶ σε
πρωὶ καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπαγγελῶ
σοι 20 καὶ περὶ τῶν ὄνων σου τῶν ἀπολωλυιῶν
σήμερον τριταίων μὴ θῇς τὴν καρδίαν σου αὐταῖς
ὅτι εὕρηνται καὶ τίνι τὰ ὡραῖα τοῦ Ισραηλ οὐ
σοὶ καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου 21 καὶ ἀπεκρίθη
Σαουλ καὶ εἶπεν οὐχὶ ἀνδρὸς υἱὸς Ιεμιναίου
ἐγώ εἰμι τοῦ μικροῦ σκήπτρου φυλῆς Ισραηλ
καὶ τῆς φυλῆς τῆς ἐλαχίστης ἐξ ὅλου σκήπτρου
Βενιαμιν καὶ ἵνα τί ἐλάλησας πρὸς ἐμὲ κατὰ τὸ
ῥῆμα τοῦτο 22 καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ τὸν Σαουλ
καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς
τὸ κατάλυμα καὶ ἔθετο αὐτοῖς τόπον ἐν πρώτοις
τῶν κεκλημένων ὡσεὶ ἑβδομήκοντα ἀνδρῶν
23 καὶ εἶπεν Σαμουηλ τῷ μαγείρῳ δός μοι τὴν
μερίδα ἣν ἔδωκά σοι ἣν εἶπά σοι θεῖναι αὐτὴν
παρὰ σοί 24 καὶ ὕψωσεν ὁ μάγειρος τὴν κωλέαν
καὶ παρέθηκεν αὐτὴν ἐνώπιον Σαουλ καὶ εἶπεν
Σαμουηλ τῷ Σαουλ ἰδοὺ ὑπόλειμμα παράθες
αὐτὸ ἐνώπιόν σου καὶ φάγε ὅτι εἰς μαρτύριον
τέθειταί σοι παρὰ τοὺς ἄλλους ἀπόκνιζε καὶ
ἔφαγεν Σαουλ μετὰ Σαμουηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
25 καὶ κατέβη ἐκ τῆς Βαμα ἐν τῇ πόλει καὶ
διέστρωσαν τῷ Σαουλ ἐπὶ τῷ δώματι 26 καὶ
ἐκοιμήθη καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέβαινεν ὁ ὄρθρος
καὶ ἐκάλεσεν Σαμουηλ τὸν Σαουλ ἐπὶ τῷ δώματι
λέγων ἀνάστα καὶ ἐξαποστελῶ σε καὶ ἀνέστη
Σαουλ καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ Σαμουηλ ἕως ἔξω
27 αὐτῶν καταβαινόντων εἰς μέρος τῆς πόλεως
καὶ Σαμουηλ εἶπεν τῷ Σαουλ εἰπὸν τῷ νεανίσκῳ
καὶ διελθέτω ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ σὺ στῆθι ὡς
σήμερον καὶ ἄκουσον ῥῆμα θεοῦ

10 καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου
καὶ ἐπέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐφίλησεν
αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ οὐχὶ κέχρικέν σε κύριος
εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ Ισραηλ καὶ

σὺ ἄρξεις ἐν λαῷ κυρίου καὶ σὺ σώσεις αὐτὸν ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν καὶ τοῦτό σοι τὸ
σημεῖον ὅτι ἔχρισέν σε κύριος ἐπὶ κληρονομίαν
αὐτοῦ εἰς ἄρχοντα **2** ὡς ἂν ἀπέλθῃς σήμερον ἀπ’
ἐμοῦ καὶ εὑρήσεις δύο ἄνδρας πρὸς τοῖς τάφοις
Ραχηλ ἐν τῷ ὁρίῳ Βενιαμιν ἁλλομένους μεγάλα
καὶ ἐροῦσίν σοι εὕρηνται αἱ ὄνοι ἃς ἐπορεύθητε
ζητεῖν καὶ ἰδοὺ ὁ πατήρ σου ἀποτετίνακται τὸ
ῥῆμα τῶν ὄνων καὶ ἐδαψιλεύσατο δι᾽ ὑμᾶς λέγων
τί ποιήσω ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μου **3** καὶ ἀπελεύσει
ἐκεῖθεν καὶ ἐπέκεινα ἥξεις ἕως τῆς δρυὸς Θαβωρ
καὶ εὑρήσεις ἐκεῖ τρεῖς ἄνδρας ἀναβαίνοντας
πρὸς τὸν θεὸν εἰς Βαιθηλ ἕνα αἴροντα τρία
αἰγίδια καὶ ἕνα αἴροντα τρία ἀγγεῖα ἄρτων καὶ
ἕνα αἴροντα ἀσκὸν οἴνου **4** καὶ ἐρωτήσουσίν σε τὰ
εἰς εἰρήνην καὶ δώσουσίν σοι δύο ἀπαρχὰς ἄρτων
καὶ λήμψῃ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν **5** καὶ μετὰ ταῦτα
εἰσελεύσῃ εἰς τὸν βουνὸν τοῦ θεοῦ οὗ ἐστιν
ἐκεῖ τὸ ἀνάστημα τῶν ἀλλοφύλων ἐκεῖ Νασιβ
ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐκεῖ
εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀπαντήσεις χορῷ προφητῶν
καταβαινόντων ἐκ τῆς Βαμα καὶ ἔμπροσθεν
αὐτῶν νάβλα καὶ τύμπανον καὶ αὐλὸς καὶ κινύρα
καὶ αὐτοὶ προφητεύοντες **6** καὶ ἐφαλεῖται ἐπὶ σὲ
πνεῦμα κυρίου καὶ προφητεύσεις μετ’ αὐτῶν καὶ
στραφήσῃ εἰς ἄνδρα ἄλλον **7** καὶ ἔσται ὅταν ἥξει
τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπὶ σέ ποίει πάντα ὅσα ἐὰν εὕρῃ
ἡ χείρ σου ὅτι θεὸς μετὰ σοῦ **8** καὶ καταβήσῃ
ἔμπροσθεν τῆς Γαλγαλα καὶ ἰδοὺ καταβαίνω
πρὸς σὲ ἀνενεγκεῖν ὁλοκαύτωσιν καὶ θυσίας
εἰρηνικάς ἑπτὰ ἡμέρας διαλείψεις ἕως τοῦ ἐλθεῖν
με πρὸς σέ καὶ γνωρίσω σοι ἃ ποιήσεις **9** καὶ
ἐγενήθη ὥστε ἐπιστραφῆναι τῷ ὤμῳ αὐτοῦ
ἀπελθεῖν ἀπὸ Σαμουηλ μετέστρεψεν αὐτῷ ὁ θεὸς
καρδίαν ἄλλην καὶ ἦλθεν πάντα τὰ σημεῖα ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **10** καὶ ἔρχεται ἐκεῖθεν εἰς τὸν
βουνόν καὶ ἰδοὺ χορὸς προφητῶν ἐξ ἐναντίας
αὐτοῦ καὶ ἥλατο ἐπ’ αὐτὸν πνεῦμα θεοῦ καὶ
ἐπροφήτευσεν ἐν μέσῳ αὐτῶν **11** καὶ ἐγενήθησαν
πάντες οἱ εἰδότες αὐτὸν ἐχθὲς καὶ τρίτην καὶ
εἶδον καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐν μέσῳ τῶν προφητῶν καὶ
εἶπεν ὁ λαὸς ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ
τί τοῦτο τὸ γεγονὸς τῷ υἱῷ Κις ἦ καὶ Σαουλ
ἐν προφήταις **12** καὶ ἀπεκρίθη τις αὐτῶν καὶ
εἶπεν καὶ τίς πατὴρ αὐτοῦ διὰ τοῦτο ἐγενήθη
εἰς παραβολήν ἦ καὶ Σαουλ ἐν προφήταις **13** καὶ
συνετέλεσεν προφητεύων καὶ ἔρχεται εἰς τὸν
βουνόν **14** καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν
καὶ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ ποῦ ἐπορεύθητε
καὶ εἶπαν ζητεῖν τὰς ὄνους καὶ εἴδαμεν ὅτι οὐκ
εἰσίν καὶ εἰσήλθομεν πρὸς Σαμουηλ **15** καὶ εἶπεν
ὁ οἰκεῖος πρὸς Σαουλ ἀπάγγειλον δή μοι τί
εἶπέν σοι Σαμουηλ **16** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸν
οἰκεῖον αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ἀπαγγέλλων μοι ὅτι
εὕρηνται αἱ ὄνοι τὸ δὲ ῥῆμα τῆς βασιλείας οὐκ
ἀπήγγειλεν αὐτῷ **17** καὶ παρήγγειλεν Σαμουηλ
παντὶ τῷ λαῷ πρὸς κύριον εἰς Μασσηφα **18** καὶ
εἶπεν πρὸς υἱοὺς Ισραηλ τάδε εἶπεν κύριος ὁ
θεὸς Ισραηλ λέγων ἐγὼ ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς
Ισραηλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐξειλάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς
Φαραω βασιλέως Αἰγύπτου καὶ ἐκ πασῶν τῶν
βασιλειῶν τῶν θλιβουσῶν ὑμᾶς **19** καὶ ὑμεῖς
σήμερον ἐξουθενήκατε τὸν θεόν ὃς αὐτός ἐστιν
ὑμῶν σωτὴρ ἐκ πάντων τῶν κακῶν ὑμῶν καὶ
θλίψεων ὑμῶν καὶ εἴπατε οὐχί ἀλλ’ ἢ ὅτι βασιλέα
στήσεις ἐφ’ ἡμῶν καὶ νῦν κατάστητε ἐνώπιον

κυρίου κατὰ τὰ σκῆπτρα ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς
φυλὰς ὑμῶν **20** καὶ προσήγαγεν Σαμουηλ πάντα
τὰ σκῆπτρα Ισραηλ καὶ κατακληροῦται σκῆπτρον
Βενιαμιν **21** καὶ προσάγει σκῆπτρον Βενιαμιν εἰς
φυλάς καὶ κατακληροῦται φυλὴ Ματταρι καὶ
προσάγουσιν τὴν φυλὴν Ματταρι εἰς ἄνδρας καὶ
κατακληροῦται Σαουλ υἱὸς Κις καὶ ἐζήτει αὐτόν
καὶ οὐχ εὑρίσκετο **22** καὶ ἐπηρώτησεν Σαμουηλ
ἔτι ἐν κυρίῳ εἰ ἔρχεται ὁ ἀνὴρ ἐνταῦθα καὶ εἶπεν
κύριος ἰδοὺ αὐτὸς κέκρυπται ἐν τοῖς σκεύεσιν
23 καὶ ἔδραμεν καὶ λαμβάνει αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ
κατέστησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ καὶ ὑψώθη ὑπὲρ
πάντα τὸν λαὸν ὑπὲρ ὠμίαν καὶ ἐπάνω **24** καὶ
εἶπεν Σαμουηλ πρὸς πάντα τὸν λαόν εἰ ἑοράκατε
ὃν ἐκλέλεκται ἑαυτῷ κύριος ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ
ὅμοιος ἐν πᾶσιν ὑμῖν καὶ ἔγνωσαν πᾶς ὁ λαὸς
καὶ εἶπαν ζήτω ὁ βασιλεύς **25** καὶ εἶπεν Σαμουηλ
πρὸς τὸν λαὸν τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως καὶ
ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ καὶ ἔθηκεν ἐνώπιον κυρίου
καὶ ἐξαπέστειλεν Σαμουηλ πάντα τὸν λαόν καὶ
ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **26** καὶ
Σαουλ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαα καὶ
ἐπορεύθησαν υἱοὶ δυνάμεων ὧν ἥψατο κύριος
καρδίας αὐτῶν μετὰ Σαουλ **27** καὶ υἱοὶ λοιμοὶ
εἶπαν τί σώσει ἡμᾶς οὗτος καὶ ἠτίμασαν αὐτὸν
καὶ οὐκ ἤνεγκαν αὐτῷ δῶρα

11 καὶ ἐγενήθη ὡς μετὰ μῆνα καὶ ἀνέβη
Ναας ὁ Αμμανίτης καὶ παρεμβάλλει ἐπὶ Ιαβις
Γαλααδ καὶ εἶπον πάντες οἱ ἄνδρες Ιαβις πρὸς
Ναας τὸν Αμμανίτην διάθου ἡμῖν διαθήκην καὶ
δουλεύσομέν σοι **2** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ναας ὁ
Αμμανίτης ἐν ταύτῃ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην
ἐν τῷ ἐξορύξαι ὑμῶν πάντα ὀφθαλμὸν δεξιόν
καὶ θήσομαι ὄνειδος ἐπὶ Ισραηλ **3** καὶ λέγουσιν
αὐτῷ οἱ ἄνδρες Ιαβις ἄνες ἡμῖν ἑπτὰ ἡμέρας καὶ
ἀποστελοῦμεν ἀγγέλους εἰς πᾶν ὅριον Ισραηλ
ἐὰν μὴ ᾖ ὁ σῴζων ἡμᾶς ἐξελευσόμεθα πρὸς
ὑμᾶς **4** καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι εἰς Γαβαα πρὸς
Σαουλ καὶ λαλοῦσιν τοὺς λόγους εἰς τὰ ὦτα τοῦ
λαοῦ καὶ ἦραν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν
καὶ ἔκλαυσαν **5** καὶ ἰδοὺ Σαουλ ἤρχετο μετὰ τὸ
πρωὶ ἐξ ἀγροῦ καὶ εἶπεν Σαουλ τί ὅτι κλαίει ὁ
λαός καὶ διηγοῦνται αὐτῷ τὰ ῥήματα τῶν υἱῶν
Ιαβις **6** καὶ ἐφήλατο πνεῦμα κυρίου ἐπὶ Σαουλ
ὡς ἤκουσεν τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐθυμώθη ἐπ᾽
αὐτοὺς ὀργὴ αὐτοῦ σφόδρα **7** καὶ ἔλαβεν δύο
βόας καὶ ἐμέλισεν αὐτὰς καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶν
ὅριον Ισραηλ ἐν χειρὶ ἀγγέλων λέγων ὃς οὐκ
ἔστιν ἐκπορευόμενος ὀπίσω Σαουλ καὶ ὀπίσω
Σαμουηλ κατὰ τάδε ποιήσουσιν τοῖς βουσὶν
αὐτοῦ καὶ ἐπῆλθεν ἔκστασις κυρίου ἐπὶ τὸν
λαὸν Ισραηλ καὶ ἐβόησαν ὡς ἀνὴρ εἷς **8** καὶ
ἐπισκέπτεται αὐτοὺς Αβιεζεκ ἐν Βαμα πᾶν ἄνδρα
Ισραηλ ἑξακοσίας χιλιάδας καὶ ἄνδρας Ιουδα
ἑβδομήκοντα χιλιάδας **9** καὶ εἶπεν τοῖς ἀγγέλοις
τοῖς ἐρχομένοις τάδε ἐρεῖτε τοῖς ἀνδράσιν Ιαβις
αὔριον ὑμῖν ἡ σωτηρία διαθερμάναντος τοῦ
ἡλίου καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὴν πόλιν
καὶ ἀπαγγέλλουσιν τοῖς ἀνδράσιν Ιαβις καὶ
εὐφράνθησαν **10** καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες Ιαβις πρὸς
Ναας τὸν Αμμανίτην αὔριον ἐξελευσόμεθα πρὸς
ὑμᾶς καὶ ποιήσετε ἡμῖν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον ὑμῶν
11 καὶ ἐγενήθη μετὰ τὴν αὔριον καὶ ἔθετο Σαουλ
τὸν λαὸν εἰς τρεῖς ἀρχάς καὶ εἰσπορεύονται
μέσον τῆς παρεμβολῆς ἐν φυλακῇ τῇ πρωινῇ
καὶ ἔτυπτον τοὺς υἱοὺς Αμμων ἕως διεθερμάνθη

ἡ ἡμέρα καὶ ἐγενήθησαν οἱ ὑπολελειμμένοι
διεσπάρησαν καὶ οὐχ ὑπελείφθησαν ἐν αὐτοῖς
δύο κατὰ τὸ αὐτό **12** καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς
Σαμουηλ τίς ὁ εἴπας ὅτι Σαουλ οὐ βασιλεύσει
ἡμῶν παράδος τοὺς ἄνδρας καὶ θανατώσομεν
αὐτούς **13** καὶ εἶπεν Σαουλ οὐκ ἀποθανεῖται
οὐδεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ὅτι σήμερον κύριος
ἐποίησεν σωτηρίαν ἐν Ισραηλ **14** καὶ εἶπεν
Σαμουηλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων πορευθῶμεν εἰς
Γαλγαλα καὶ ἐγκαινίσωμεν ἐκεῖ τὴν βασιλείαν **15**
καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γαλγαλα καὶ ἔχρισεν
Σαμουηλ ἐκεῖ τὸν Σαουλ εἰς βασιλέα ἐνώπιον
κυρίου ἐν Γαλγαλοις καὶ ἔθυσεν ἐκεῖ θυσίας
καὶ εἰρηνικὰς ἐνώπιον κυρίου καὶ εὐφράνθη
Σαμουηλ καὶ πᾶς Ισραηλ ὥστε λίαν

12 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς πάντα ἄνδρα Ισραηλ
ἰδοὺ ἤκουσα φωνῆς ὑμῶν εἰς πάντα ὅσα εἴπατέ
μοι καὶ ἐβασίλευσα ἐφ᾽ ὑμᾶς βασιλέα **2** καὶ νῦν
ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς διαπορεύεται ἐνώπιον ὑμῶν
κἀγὼ γεγήρακα καὶ καθήσομαι καὶ οἱ υἱοί μου
ἰδοὺ ἐν ὑμῖν κἀγὼ ἰδοὺ διελήλυθα ἐνώπιον ὑμῶν
ἐκ νεότητός μου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **3**
ἰδοὺ ἐγώ ἀποκρίθητε κατ᾽ ἐμοῦ ἐνώπιον κυρίου
καὶ ἐνώπιον χριστοῦ αὐτοῦ μόσχον τίνος εἴληφα
ἢ ὄνον τίνος εἴληφα ἢ τίνα κατεδυνάστευσα
ὑμῶν ἢ τίνα ἐξεπίεσα ἢ ἐκ χειρὸς τίνος εἴληφα
ἐξίλασμα καὶ ὑπόδημα ἀποκρίθητε κατ᾽ ἐμοῦ καὶ
ἀποδώσω ὑμῖν **4** καὶ εἶπαν πρὸς Σαμουηλ οὐκ
ἠδίκησας ἡμᾶς καὶ οὐ κατεδυνάστευσας καὶ οὐκ
ἔθλασας ἡμᾶς καὶ οὐκ εἴληφας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς
οὐδέν **5** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς τὸν λαόν
μάρτυς κύριος ἐν ὑμῖν καὶ μάρτυς χριστὸς αὐτοῦ
σήμερον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅτι οὐχ εὑρήκατε
ἐν χειρί μου οὐθέν καὶ εἶπαν μάρτυς **6** καὶ
εἶπεν Σαμουηλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων μάρτυς
κύριος ὁ ποιήσας τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ααρων ὁ
ἀναγαγὼν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου **7** καὶ
νῦν κατάστητε καὶ δικάσω ὑμᾶς ἐνώπιον κυρίου
καὶ ἀπαγγελῶ ὑμῖν τὴν πᾶσαν δικαιοσύνην
κυρίου ἃ ἐποίησεν ἐν ὑμῖν καὶ ἐν τοῖς πατράσιν
ὑμῶν **8** ὡς εἰσῆλθεν Ιακωβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐταπείνωσεν αὐτοὺς Αἴγυπτος
καὶ ἐβόησαν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸς κύριον καὶ
ἀπέστειλεν κύριος τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ααρων
καὶ ἐξήγαγεν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου
καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ **9** καὶ
ἐπελάθοντο κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ ἀπέδοτο
αὐτοὺς εἰς χεῖρας Σισαρα ἀρχιστρατήγου Ιαβιν
βασιλέως Ασωρ καὶ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων καὶ
εἰς χεῖρας βασιλέως Μωαβ καὶ ἐπολέμησαν ἐν
αὐτοῖς **10** καὶ ἐβόησαν πρὸς κύριον καὶ ἔλεγον
ἡμάρτομεν ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν κύριον καὶ
ἐδουλεύσαμεν τοῖς Βααλιμ καὶ τοῖς ἄλσεσιν
καὶ νῦν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν
καὶ δουλεύσομέν σοι **11** καὶ ἀπέστειλεν κύριος
τὸν Ιεροβααλ καὶ τὸν Βαρακ καὶ τὸν Ιεφθαε
καὶ τὸν Σαμουηλ καὶ ἐξείλατο ὑμᾶς ἐκ χειρὸς
ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κυκλόθεν καὶ κατῳκεῖτε
πεποιθότες **12** καὶ εἴδετε ὅτι Ναας βασιλεὺς υἱῶν
Αμμων ἦλθεν ἐφ᾽ ὑμᾶς καὶ εἴπατε οὐχί ἀλλ᾽ ἢ
ὅτι βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ᾽ ἡμῶν καὶ κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν βασιλεὺς ἡμῶν **13** καὶ νῦν ἰδοὺ
ὁ βασιλεύς ὃν ἐξελέξασθε καὶ ἰδοὺ δέδωκεν
κύριος ἐφ᾽ ὑμᾶς βασιλέα **14** ἐὰν φοβηθῆτε τὸν
κύριον καὶ δουλεύσητε αὐτῷ καὶ ἀκούσητε τῆς
φωνῆς αὐτοῦ καὶ μὴ ἐρίσητε τῷ στόματι κυρίου

καὶ ἦτε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύων
ἐφ’ ὑμῶν ὀπίσω κυρίου πορευόμενοι **15** ἐὰν δὲ
μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς κυρίου καὶ ἐρίσητε τῷ
στόματι κυρίου καὶ ἔσται χεὶρ κυρίου ἐπὶ ὑμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμῶν **16** καὶ νῦν κατάστητε
καὶ ἴδετε τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο ὃ ὁ κύριος
ποιήσει ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν **17** οὐχὶ θερισμὸς
πυρῶν σήμερον ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ δώσει
φωνὰς καὶ ὑετόν καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε ὅτι ἡ κακία
ὑμῶν μεγάλη ἣν ἐποιήσατε ἐνώπιον κυρίου
αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα **18** καὶ ἐπεκαλέσατο
Σαμουηλ τὸν κύριον καὶ ἔδωκεν κύριος φωνὰς
καὶ ὑετὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐφοβήθησαν
πᾶς ὁ λαὸς τὸν κύριον σφόδρα καὶ τὸν Σαμουηλ
19 καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Σαμουηλ πρόσευξαι
ὑπὲρ τῶν δούλων σου πρὸς κύριον θεόν σου καὶ
οὐ μὴ ἀποθάνωμεν ὅτι προστεθείκαμεν πρὸς
πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν κακίαν αἰτήσαντες
ἑαυτοῖς βασιλέα **20** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς
τὸν λαόν μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς πεποιήκατε τὴν
πᾶσαν κακίαν ταύτην πλὴν μὴ ἐκκλίνητε ἀπὸ
ὄπισθεν κυρίου καὶ δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ ὑμῶν **21** καὶ μὴ παραβῆτε ὀπίσω τῶν
μηθὲν ὄντων οἳ οὐ περανοῦσιν οὐθὲν καὶ οἳ οὐκ
ἐξελοῦνται ὅτι οὐθέν εἰσιν **22** ὅτι οὐκ ἀπώσεται
κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ
μέγα ὅτι ἐπιεικέως κύριος προσελάβετο ὑμᾶς
αὐτῷ εἰς λαόν **23** καὶ ἐμοὶ μηδαμῶς τοῦ ἁμαρτεῖν
τῷ κυρίῳ ἀνιέναι τοῦ προσεύχεσθαι περὶ ὑμῶν
καὶ δουλεύσω τῷ κυρίῳ καὶ δείξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν
τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθεῖαν **24** πλὴν φοβεῖσθε
τὸν κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν ἀληθείᾳ καὶ
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὅτι εἴδετε ἃ ἐμεγάλυνεν
μεθ’ ὑμῶν **25** καὶ ἐὰν κακίᾳ κακοποιήσητε καὶ
ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν προστεθήσεσθε

13 **2** καὶ ἐκλέγεται Σαουλ ἑαυτῷ τρεῖς χιλιάδας
ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Ισραηλ καὶ ἦσαν μετὰ
Σαουλ δισχίλιοι ἐν Μαχεμας καὶ ἐν τῷ ὄρει
Βαιθηλ χίλιοι ἦσαν μετὰ Ιωναθαν ἐν Γαβεε
τοῦ Βενιαμιν καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ
ἐξαπέστειλεν ἕκαστον εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ **3**
καὶ ἐπάταξεν Ιωναθαν τὸν Νασιβ τὸν ἀλλόφυλον
τὸν ἐν τῷ βουνῷ καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀλλόφυλοι
καὶ Σαουλ σάλπιγγι σαλπίζει εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
λέγων ἠθετήκασιν οἱ δοῦλοι **4** καὶ πᾶς Ισραηλ
ἤκουσεν λεγόντων πέπαικεν Σαουλ τὸν Νασιβ
τὸν ἀλλόφυλον καὶ ᾐσχύνθησαν Ισραηλ ἐν τοῖς
ἀλλοφύλοις καὶ ἀνεβόησαν ὁ λαὸς ὀπίσω Σαουλ
ἐν Γαλγαλοις **5** καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνάγονται
εἰς πόλεμον ἐπὶ Ισραηλ καὶ ἀναβαίνουσιν ἐπὶ
Ισραηλ τριάκοντα χιλιάδες ἁρμάτων καὶ ἓξ
χιλιάδες ἱππέων καὶ λαὸς ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ
τὴν θάλασσαν τῷ πλήθει καὶ ἀναβαίνουσιν καὶ
παρεμβάλλουσιν ἐν Μαχεμας ἐξ ἐναντίας Βαιθων
κατὰ νότου **6** καὶ ἀνὴρ Ισραηλ εἶδεν ὅτι στενῶς
αὐτῷ μὴ προσάγειν αὐτόν καὶ ἐκρύβη ὁ λαὸς
ἐν τοῖς σπηλαίοις καὶ ἐν ταῖς μάνδραις καὶ ἐν
ταῖς πέτραις καὶ ἐν τοῖς βόθροις καὶ ἐν τοῖς
λάκκοις **7** καὶ οἱ διαβαίνοντες διέβησαν τὸν
Ιορδάνην εἰς γῆν Γαδ καὶ Γαλααδ καὶ Σαουλ
ἔτι ἦν ἐν Γαλγαλοις καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξέστη
ὀπίσω αὐτοῦ **8** καὶ διέλιπεν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ
μαρτυρίῳ ὡς εἶπεν Σαμουηλ καὶ οὐ παρεγένετο
Σαμουηλ εἰς Γαλγαλα καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς
αὐτοῦ ἀπ’ αὐτοῦ **9** καὶ εἶπεν Σαουλ προσαγάγετε
ὅπως ποιήσω ὁλοκαύτωσιν καὶ εἰρηνικάς καὶ

ἀνήνεγκεν τὴν ὁλοκαύτωσιν 10 καὶ ἐγένετο ὡς
συνετέλεσεν ἀναφέρων τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ
Σαμουηλ παραγίνεται καὶ ἐξῆλθεν Σαουλ εἰς
ἀπάντησιν αὐτῷ εὐλογῆσαι αὐτόν 11 καὶ εἶπεν
Σαμουηλ τί πεποίηκας καὶ εἶπεν Σαουλ ὅτι εἶδον
ὡς διεσπάρη ὁ λαὸς ἀπ’ ἐμοῦ καὶ σὺ οὐ παρεγένου
ὡς διετάξω ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἡμερῶν καὶ
οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν εἰς Μαχεμας 12 καὶ
εἶπα νῦν καταβήσονται οἱ ἀλλόφυλοι πρός με
εἰς Γαλγαλα καὶ τοῦ προσώπου τοῦ κυρίου οὐκ
ἐδεήθην καὶ ἐνεκρατευσάμην καὶ ἀνήνεγκα
τὴν ὁλοκαύτωσιν 13 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς
Σαουλ μεματαίωταί σοι ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὴν
ἐντολήν μου ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος ὡς νῦν
ἡτοίμασεν κύριος τὴν βασιλείαν σου ἕως αἰῶνος
ἐπὶ Ισραηλ 14 καὶ νῦν ἡ βασιλεία σου οὐ στήσεται
καὶ ζητήσει κύριος ἑαυτῷ ἄνθρωπον κατὰ τὴν
καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐντελεῖται κύριος αὐτῷ εἰς
ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἐφύλαξας
ὅσα ἐνετείλατό σοι κύριος 15 καὶ ἀνέστη Σαμουηλ
καὶ ἀπῆλθεν ἐκ Γαλγαλων εἰς ὁδὸν αὐτοῦ καὶ
τὸ κατάλειμμα τοῦ λαοῦ ἀνέβη ὀπίσω Σαουλ
εἰς ἀπάντησιν ὀπίσω τοῦ λαοῦ τοῦ πολεμιστοῦ
αὐτῶν παραγενομένων ἐκ Γαλγαλων εἰς Γαβαα
Βενιαμιν καὶ ἐπεσκέψατο Σαουλ τὸν λαὸν τὸν
εὑρεθέντα μετ’ αὐτοῦ ὡς ἑξακοσίους ἄνδρας
16 καὶ Σαουλ καὶ Ιωναθαν υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ
λαὸς οἱ εὑρεθέντες μετ’ αὐτῶν ἐκάθισαν ἐν
Γαβεε Βενιαμιν καὶ ἔκλαιον καὶ οἱ ἀλλόφυλοι
παρεμβεβλήκεισαν εἰς Μαχεμας 17 καὶ ἐξῆλθεν
διαφθείρων ἐξ ἀγροῦ ἀλλοφύλων τρισὶν ἀρχαῖς
ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γοφερα ἐπὶ γῆν
Σωγαλ 18 καὶ ἡ μία ἀρχὴ ἐπιβλέπουσα ὁδὸν
Βαιθωρων καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν
Γαβεε τὴν εἰσκύπτουσαν ἐπὶ Γαι τὴν Σαβιν 19
καὶ τέκτων σιδήρου οὐχ εὑρίσκετο ἐν πάσῃ γῇ
Ισραηλ ὅτι εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι μὴ ποιήσωσιν οἱ
Εβραῖοι ῥομφαίαν καὶ δόρυ 20 καὶ κατέβαινον πᾶς
Ισραηλ εἰς γῆν ἀλλοφύλων χαλκεύειν ἕκαστος
τὸ θέριστρον αὐτοῦ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ καὶ
ἕκαστος τὴν ἀξίνην αὐτοῦ καὶ τὸ δρέπανον
αὐτοῦ 21 καὶ ἦν ὁ τρυγητὸς ἕτοιμος τοῦ θερίζειν
τὰ δὲ σκεύη ἦν τρεῖς σίκλοι εἰς τὸν ὀδόντα καὶ
τῇ ἀξίνῃ καὶ τῷ δρεπάνῳ ὑπόστασις ἦν ἡ αὐτή
22 καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πολέμου
Μαχεμας καὶ οὐχ εὑρέθη ῥομφαία καὶ δόρυ ἐν
χειρὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ Σαουλ καὶ μετὰ
Ιωναθαν καὶ εὑρέθη τῷ Σαουλ καὶ τῷ Ιωναθαν
υἱῷ αὐτοῦ 23 καὶ ἐξῆλθεν ἐξ ὑποστάσεως τῶν
ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν Μαχεμας

14 καὶ γίνεται ἡμέρα καὶ εἶπεν Ιωναθαν υἱὸς
Σαουλ τῷ παιδαρίῳ τῷ αἴροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ
δεῦρο καὶ διαβῶμεν εἰς μεσσαβ τῶν ἀλλοφύλων
τὴν ἐν τῷ πέραν ἐκείνῳ καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐκ
ἀπήγγειλεν 2 καὶ Σαουλ ἐκάθητο ἐπ’ ἄκρου τοῦ
βουνοῦ ὑπὸ τὴν ῥόαν τὴν ἐν Μαγδων καὶ ἦσαν
μετ’ αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιοι ἄνδρες 3 καὶ Αχια υἱὸς
Αχιτωβ ἀδελφοῦ Ιωχαβηδ υἱοῦ Φινεες υἱοῦ Ηλι
ἱερεὺς τοῦ θεοῦ ἐν Σηλωμ αἴρων εφουδ καὶ ὁ
λαὸς οὐκ ᾔδει ὅτι πεπόρευται Ιωναθαν 4 καὶ
ἀνὰ μέσον τῆς διαβάσεως οὗ ἐζήτει Ιωναθαν
διαβῆναι εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἀλλοφύλων
καὶ ἀκρωτήριον πέτρας ἔνθεν καὶ ἀκρωτήριον
πέτρας ἔνθεν ὄνομα τῷ ἑνὶ Βαζες καὶ ὄνομα
τῷ ἄλλῳ Σεννα 5 ἡ ὁδὸς ἡ μία ἀπὸ βορρᾶ
ἐρχομένῳ Μαχμας καὶ ἡ ὁδὸς ἡ ἄλλη ἀπὸ νότου

ἐρχομένῳ Γαβεε 6 καὶ εἶπεν Ιωναθαν πρὸς
τὸ παιδάριον τὸ αἶρον τὰ σκεύη αὐτοῦ δεῦρο
διαβῶμεν εἰς μεσσαβ τῶν ἀπεριτμήτων τούτων
εἴ τι ποιήσαι ἡμῖν κύριος ὅτι οὐκ ἔστιν τῷ
κυρίῳ συνεχόμενον σῴζειν ἐν πολλοῖς ἢ ἐν
ὀλίγοις 7 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἴρων τὰ σκεύη
αὐτοῦ ποίει πᾶν ὃ ἐὰν ἡ καρδία σου ἐκκλίνῃ
ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ ὡς ἡ καρδία σοῦ καρδία μοῦ
8 καὶ εἶπεν Ιωναθαν ἰδοὺ ἡμεῖς διαβαίνομεν
πρὸς τοὺς ἄνδρας καὶ κατακυλισθησόμεθα πρὸς
αὐτούς 9 ἐὰν τάδε εἴπωσιν πρὸς ἡμᾶς ἀπόστητε
ἐκεῖ ἕως ἂν ἀπαγγείλωμεν ὑμῖν καὶ στησόμεθα
ἐφ᾽ ἑαυτοῖς καὶ οὐ μὴ ἀναβῶμεν ἐπ᾽ αὐτούς
10 καὶ ἐὰν τάδε εἴπωσιν πρὸς ἡμᾶς ἀνάβητε
πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀναβησόμεθα ὅτι παραδέδωκεν
αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν τοῦτο ἡμῖν τὸ
σημεῖον 11 καὶ εἰσῆλθον ἀμφότεροι εἰς μεσσαβ
τῶν ἀλλοφύλων καὶ λέγουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἰδοὺ
οἱ Εβραῖοι ἐκπορεύονται ἐκ τῶν τρωγλῶν αὐτῶν
οὗ ἐκρύβησαν ἐκεῖ 12 καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες
μεσσαβ πρὸς Ιωναθαν καὶ πρὸς τὸν αἴροντα τὰ
σκεύη αὐτοῦ καὶ λέγουσιν ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς
καὶ γνωριοῦμεν ὑμῖν ῥῆμα καὶ εἶπεν Ιωναθαν
πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ ἀνάβηθι ὀπίσω
μου ὅτι παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς χεῖρας
Ισραηλ 13 καὶ ἀνέβη Ιωναθαν ἐπὶ τὰς χεῖρας
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ὁ αἴρων τὰ
σκεύη αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ καὶ ἐπέβλεψαν κατὰ
πρόσωπον Ιωναθαν καὶ ἐπάταξεν αὐτούς καὶ ὁ
αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπεδίδου ὀπίσω αὐτοῦ
14 καὶ ἐγενήθη ἡ πληγὴ ἡ πρώτη ἣν ἐπάταξεν
Ιωναθαν καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὡς εἴκοσι
ἄνδρες ἐν βολίσι καὶ ἐν πετροβόλοις καὶ ἐν
κόχλαξιν τοῦ πεδίου 15 καὶ ἐγενήθη ἔκστασις
ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ἐν ἀγρῷ καὶ πᾶς ὁ λαὸς
οἱ ἐν μεσσαβ καὶ οἱ διαφθείροντες ἐξέστησαν
καὶ αὐτοὶ οὐκ ἤθελον ποιεῖν καὶ ἐθάμβησεν ἡ
γῆ καὶ ἐγενήθη ἔκστασις παρὰ κυρίου 16 καὶ
εἶδον οἱ σκοποὶ τοῦ Σαουλ ἐν Γαβεε Βενιαμιν
καὶ ἰδοὺ ἡ παρεμβολὴ τεταραγμένη ἔνθεν καὶ
ἔνθεν 17 καὶ εἶπεν Σαουλ τῷ λαῷ τῷ μετ᾽ αὐτοῦ
ἐπισκέψασθε δὴ καὶ ἴδετε τίς πεπόρευται ἐξ ὑμῶν
καὶ ἐπεσκέψαντο καὶ ἰδοὺ οὐχ εὑρίσκετο Ιωναθαν
καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ 18 καὶ εἶπεν Σαουλ
τῷ Αχια προσάγαγε τὸ εφουδ ὅτι αὐτὸς ἦρεν τὸ
εφουδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον Ισραηλ 19
καὶ ἐγενήθη ὡς ἐλάλει Σαουλ πρὸς τὸν ἱερέα
καὶ ὁ ἦχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων
ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐπλήθυνεν καὶ εἶπεν
Σαουλ πρὸς τὸν ἱερέα συνάγαγε τὰς χεῖράς σου 20
καὶ ἀνεβόησεν Σαουλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ᾽ αὐτοῦ
καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ πολέμου καὶ ἰδοὺ ἐγένετο
ῥομφαία ἀνδρὸς ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ σύγχυσις
μεγάλη σφόδρα 21 καὶ οἱ δοῦλοι οἱ ὄντες ἐχθὲς
καὶ τρίτην ἡμέραν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων οἱ
ἀναβάντες εἰς τὴν παρεμβολὴν ἐπεστράφησαν
καὶ αὐτοὶ εἶναι μετὰ Ισραηλ τῶν μετὰ Σαουλ καὶ
Ιωναθαν 22 καὶ πᾶς Ισραηλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν
τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ ἤκουσαν ὅτι πεφεύγασιν οἱ
ἀλλόφυλοι καὶ συνάπτουσιν καὶ αὐτοὶ ὀπίσω
αὐτῶν εἰς πόλεμον 23 καὶ ἔσωσεν κύριος ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ισραηλ καὶ ὁ πόλεμος διῆλθεν
τὴν Βαιθων καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν μετὰ Σαουλ
ὡς δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν καὶ ἦν ὁ πόλεμος
διεσπαρμένος εἰς ὅλην τὴν πόλιν ἐν τῷ ὄρει
Εφραιμ 24 καὶ Σαουλ ἠγνόησεν ἄγνοιαν μεγάλην

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἀρᾶται τῷ λαῷ λέγων
ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον ἕως
ἑσπέρας καὶ ἐκδικήσω τὸν ἐχθρόν μου καὶ οὐκ
ἐγεύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτου **25** καὶ πᾶσα ἡ γῆ
ἠρίστα καὶ ιααρ δρυμὸς ἦν μελισσῶνος κατὰ
πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ **26** καὶ εἰσῆλθεν ὁ λαὸς
εἰς τὸν μελισσῶνα καὶ ἰδοὺ ἐπορεύετο λαλῶν
καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα αὐτοῦ
εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν
ὅρκον κυρίου **27** καὶ Ιωναθαν οὐκ ἀκηκόει ἐν
τῷ ὁρκίζειν τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν λαόν καὶ
ἐξέτεινεν τὸ ἄκρον τοῦ σκήπτρου αὐτοῦ τοῦ ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔβαψεν αὐτὸ εἰς τὸ κηρίον
τοῦ μέλιτος καὶ ἐπέστρεψεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ
εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ **28** καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν
ὁρκίσας ὥρκισεν ὁ πατήρ σου τὸν λαὸν λέγων
ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον
σήμερον καὶ ἐξελύθη ὁ λαός **29** καὶ ἔγνω Ιωναθαν
καὶ εἶπεν ἀπήλλαχεν ὁ πατήρ μου τὴν γῆν ἰδὲ
δὴ ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου ὅτι ἐγευσάμην
βραχὺ τοῦ μέλιτος τούτου **30** ἀλλ’ ὅτι εἰ ἔφαγεν
ἔσθων ὁ λαὸς σήμερον τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν
αὐτῶν ὧν εὗρεν ὅτι νῦν ἂν μείζων ἦν ἡ πληγὴ
ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις **31** καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν Μαχεμας καὶ
ἐκοπίασεν ὁ λαὸς σφόδρα **32** καὶ ἐκλίθη ὁ λαὸς
εἰς τὰ σκῦλα καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια καὶ
βουκόλια καὶ τέκνα βοῶν καὶ ἔσφαξεν ἐπὶ τὴν
γῆν καὶ ἤσθιεν ὁ λαὸς σὺν τῷ αἵματι **33** καὶ
ἀπηγγέλη τῷ Σαουλ λέγοντες ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς
τῷ κυρίῳ φαγὼν σὺν τῷ αἵματι καὶ εἶπεν Σαουλ
ἐν Γεθθεμ κυλίσατέ μοι λίθον ἐνταῦθα μέγαν
34 καὶ εἶπεν Σαουλ διασπάρητε ἐν τῷ λαῷ καὶ
εἴπατε αὐτοῖς προσαγαγεῖν ἐνταῦθα ἕκαστος τὸν
μόσχον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸ πρόβατον αὐτοῦ
καὶ σφαζέτω ἐπὶ τούτου καὶ οὐ μὴ ἁμάρτητε τῷ
κυρίῳ τοῦ ἐσθίειν σὺν τῷ αἵματι καὶ προσῆγεν
πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ
ἔσφαζον ἐκεῖ **35** καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Σαουλ
θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ τοῦτο ἤρξατο Σαουλ
οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ **36** καὶ εἶπεν
Σαουλ καταβῶμεν ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων τὴν
νύκτα καὶ διαρπάσωμεν ἐν αὐτοῖς ἕως διαφαύσῃ
ἡ ἡμέρα καὶ μὴ ὑπολίπωμεν ἐν αὐτοῖς ἄνδρα
καὶ εἶπαν πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει
καὶ εἶπεν ὁ ἱερεύς προσέλθωμεν ἐνταῦθα πρὸς
τὸν θεόν **37** καὶ ἐπηρώτησεν Σαουλ τὸν θεόν εἰ
καταβῶ ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων εἰ παραδώσεις
αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ισραηλ καὶ οὐκ ἀπεκρίθη
αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **38** καὶ εἶπεν Σαουλ
προσαγάγετε ἐνταῦθα πάσας τὰς γωνίας τοῦ
Ισραηλ καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε ἐν τίνι γέγονεν ἡ
ἁμαρτία αὕτη σήμερον **39** ὅτι ζῇ κύριος ὁ σώσας
τὸν Ισραηλ ὅτι ἐὰν ἀποκριθῇ κατὰ Ιωναθαν
τοῦ υἱοῦ μου θανάτῳ ἀποθανεῖται καὶ οὐκ ἦν ὁ
ἀποκρινόμενος ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ **40** καὶ εἶπεν
παντὶ Ισραηλ ὑμεῖς ἔσεσθε εἰς δουλείαν καὶ ἐγὼ
καὶ Ιωναθαν ὁ υἱός μου ἐσόμεθα εἰς δουλείαν
καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαουλ τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν
σου ποίει **41** καὶ εἶπεν Σαουλ κύριε ὁ θεὸς Ισραηλ
τί ὅτι οὐκ ἀπεκρίθης τῷ δούλῳ σου σήμερον
εἰ ἐν ἐμοὶ ἢ ἐν Ιωναθαν τῷ υἱῷ μου ἡ ἀδικία
κύριε ὁ θεὸς Ισραηλ δὸς δήλους καὶ ἐὰν τάδε
εἴπῃς ἐν τῷ λαῷ σου Ισραηλ δὸς δὴ ὁσιότητα
καὶ κληροῦται Ιωναθαν καὶ Σαουλ καὶ ὁ λαὸς

ἐξῆλθεν 42 καὶ εἶπεν Σαουλ βάλετε ἀνὰ μέσον
ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον Ιωναθαν τοῦ υἱοῦ μου ὃν ἂν
κατακληρώσηται κύριος ἀποθανέτω καὶ εἶπεν ὁ
λαὸς πρὸς Σαουλ οὐκ ἔστιν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ
κατεκράτησεν Σαουλ τοῦ λαοῦ καὶ βάλλουσιν
ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον Ιωναθαν τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ καὶ κατακληροῦται Ιωναθαν 43
καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Ιωναθαν ἀπάγγειλόν μοι
τί πεποίηκας καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ιωναθαν
καὶ εἶπεν γευσάμενος ἐγευσάμην ἐν ἄκρῳ τῷ
σκήπτρῳ τῷ ἐν τῇ χειρί μου βραχὺ μέλι ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποθνῄσκω 44 καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαουλ τάδε
ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη ὅτι θανάτῳ
ἀποθανῇ σήμερον 45 καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς
Σαουλ εἰ σήμερον θανατωθήσεται ὁ ποιήσας
τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην ἐν Ισραηλ
ζῇ κύριος εἰ πεσεῖται τῆς τριχὸς τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ὅτι ὁ λαὸς τοῦ θεοῦ ἐποίησεν
τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ προσηύξατο ὁ λαὸς περὶ
Ιωναθαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἀπέθανεν
46 καὶ ἀνέβη Σαουλ ἀπὸ ὄπισθεν τῶν ἀλλοφύλων
καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀπῆλθον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν
47 καὶ Σαουλ κατακληροῦται ἔργον ἐπὶ Ισραηλ
καὶ ἐπολέμει κύκλῳ πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ
εἰς τὸν Μωαβ καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Αμμων καὶ εἰς
τοὺς υἱοὺς Εδωμ καὶ εἰς τὸν Βαιθεωρ καὶ εἰς
βασιλέα Σουβα καὶ εἰς τοὺς ἀλλοφύλους οὗ ἂν
ἐστράφη ἐσῴζετο 48 καὶ ἐποίησεν δύναμιν καὶ
ἐπάταξεν τὸν Αμαληκ καὶ ἐξείλατο τὸν Ισραηλ
ἐκ χειρὸς τῶν καταπατούντων αὐτόν 49 καὶ ἦσαν
υἱοὶ Σαουλ Ιωναθαν καὶ Ιεσσιου καὶ Μελχισα
καὶ ὀνόματα τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ ὄνομα
τῇ πρωτοτόκῳ Μεροβ καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ
Μελχολ 50 καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Αχινοομ
θυγάτηρ Αχιμαας καὶ ὄνομα τῷ ἀρχιστρατήγῳ
Αβεννηρ υἱὸς Νηρ υἱοῦ οἰκείου Σαουλ 51 καὶ Κις
πατὴρ Σαουλ καὶ Νηρ πατὴρ Αβεννηρ υἱὸς Ιαμιν
υἱοῦ Αβιηλ 52 καὶ ἦν ὁ πόλεμος κραταιὸς ἐπὶ
τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας Σαουλ καὶ
ἰδὼν Σαουλ πάντα ἄνδρα δυνατὸν καὶ πάντα
ἄνδρα υἱὸν δυνάμεως καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς
πρὸς αὐτόν

15 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ ἐμὲ
ἀπέστειλεν κύριος χρῖσαί σε εἰς βασιλέα ἐπὶ
Ισραηλ καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς κυρίου 2
τάδε εἶπεν κύριος σαβαωθ νῦν ἐκδικήσω ἃ
ἐποίησεν Αμαληκ τῷ Ισραηλ ὡς ἀπήντησεν αὐτῷ
ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου 3
καὶ νῦν πορεύου καὶ πατάξεις τὸν Αμαληκ καὶ
Ιεριμ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ οὐ περιποιήσῃ ἐξ
αὐτοῦ καὶ ἐξολεθρεύσεις αὐτὸν καὶ ἀναθεματιεῖς
αὐτὸν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ οὐ φείσῃ ἀπ᾽
αὐτοῦ καὶ ἀποκτενεῖς ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως
γυναικὸς καὶ ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος καὶ
ἀπὸ μόσχου ἕως προβάτου καὶ ἀπὸ καμήλου
ἕως ὄνου 4 καὶ παρήγγειλεν Σαουλ τῷ λαῷ καὶ
ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Γαλγαλοις τετρακοσίας
χιλιάδας ταγμάτων καὶ τὸν Ιουδαν τριάκοντα
χιλιάδας ταγμάτων 5 καὶ ἦλθεν Σαουλ ἕως
τῶν πόλεων Αμαληκ καὶ ἐνήδρευσεν ἐν τῷ
χειμάρρῳ 6 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸν Κιναῖον
ἄπελθε καὶ ἔκκλινον ἐκ μέσου τοῦ Αμαληκίτου
μὴ προσθῶ σε μετ᾽ αὐτοῦ καὶ σὺ ἐποίησας ἔλεος
μετὰ τῶν υἱῶν Ισραηλ ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς
ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐξέκλινεν ὁ Κιναῖος ἐκ μέσου
Αμαληκ 7 καὶ ἐπάταξεν Σαουλ τὸν Αμαληκ ἀπὸ

Ευιλατ ἕως Σουρ ἐπὶ προσώπου Αἰγύπτου 8 καὶ
συνέλαβεν τὸν Αγαγ βασιλέα Αμαληκ ζῶντα καὶ
πάντα τὸν λαὸν Ιεριμ ἀπέκτεινεν ἐν στόματι
ῥομφαίας 9 καὶ περιεποιήσατο Σαουλ καὶ πᾶς ὁ
λαὸς τὸν Αγαγ ζῶντα καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν ποιμνίων
καὶ τῶν βουκολίων καὶ τῶν ἐδεσμάτων καὶ
τῶν ἀμπελώνων καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ
οὐκ ἐβούλετο αὐτὰ ἐξολεθρεῦσαι καὶ πᾶν ἔργον
ἠτιμωμένον καὶ ἐξουδενωμένον ἐξωλέθρευσαν
10 καὶ ἐγενήθη ῥῆμα κυρίου πρὸς Σαμουηλ λέγων
11 παρακέκλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαουλ εἰς
βασιλέα ὅτι ἀπέστρεψεν ἀπὸ ὄπισθέν μου καὶ
τοὺς λόγους μου οὐκ ἐτήρησεν καὶ ἠθύμησεν
Σαμουηλ καὶ ἐβόησεν πρὸς κύριον ὅλην τὴν
νύκτα 12 καὶ ὤρθρισεν Σαμουηλ καὶ ἐπορεύθη
εἰς ἀπάντησιν Ισραηλ πρωί καὶ ἀπηγγέλη τῷ
Σαμουηλ λέγοντες ἥκει Σαουλ εἰς Κάρμηλον
καὶ ἀνέστακεν αὐτῷ χεῖρα καὶ ἐπέστρεψεν τὸ
ἅρμα καὶ κατέβη εἰς Γαλγαλα πρὸς Σαουλ καὶ
ἰδοὺ αὐτὸς ἀνέφερεν ὁλοκαύτωσιν τῷ κυρίῳ
τὰ πρῶτα τῶν σκύλων ὧν ἤνεγκεν ἐξ Αμαληκ
13 καὶ παρεγένετο Σαμουηλ πρὸς Σαουλ καὶ
εἶπεν αὐτῷ Σαουλ εὐλογητὸς σὺ τῷ κυρίῳ
ἔστησα πάντα ὅσα ἐλάλησεν κύριος 14 καὶ εἶπεν
Σαμουηλ καὶ τίς ἡ φωνὴ τοῦ ποιμνίου τούτου
ἐν τοῖς ὠσίν μου καὶ φωνὴ τῶν βοῶν ὧν ἐγὼ
ἀκούω 15 καὶ εἶπεν Σαουλ ἐξ Αμαληκ ἤνεγκα
αὐτά ἃ περιεποιήσατο ὁ λαός τὰ κράτιστα τοῦ
ποιμνίου καὶ τῶν βοῶν ὅπως τυθῇ τῷ κυρίῳ
θεῷ σου καὶ τὰ λοιπὰ ἐξωλέθρευσα 16 καὶ εἶπεν
Σαμουηλ πρὸς Σαουλ ἄνες καὶ ἀπαγγελῶ σοι ἃ
ἐλάλησεν κύριος πρός με τὴν νύκτα καὶ εἶπεν
αὐτῷ λάλησον 17 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ
οὐχὶ μικρὸς σὺ εἶ ἐνώπιον αὐτοῦ ἡγούμενος
σκήπτρου φυλῆς Ισραηλ καὶ ἔχρισέν σε κύριος εἰς
βασιλέα ἐπὶ Ισραηλ 18 καὶ ἀπέστειλέν σε κύριος
ἐν ὁδῷ καὶ εἶπέν σοι πορεύθητι καὶ ἐξολέθρευσον
τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἐμέ τὸν Αμαληκ καὶ
πολεμήσεις αὐτούς ἕως συντελέσῃς αὐτούς 19
καὶ ἵνα τί οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς κυρίου ἀλλ᾽
ὥρμησας τοῦ θέσθαι ἐπὶ τὰ σκῦλα καὶ ἐποίησας
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου 20 καὶ εἶπεν Σαουλ
πρὸς Σαμουηλ διὰ τὸ ἀκοῦσαί με τῆς φωνῆς τοῦ
λαοῦ καὶ ἐπορεύθην ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἀπέστειλέν με
κύριος καὶ ἤγαγον τὸν Αγαγ βασιλέα Αμαληκ καὶ
τὸν Αμαληκ ἐξωλέθρευσα 21 καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς
τῶν σκύλων ποίμνια καὶ βουκόλια τὰ πρῶτα
τοῦ ἐξολεθρεύματος θῦσαι ἐνώπιον κυρίου θεοῦ
ἡμῶν ἐν Γαλγαλοις 22 καὶ εἶπεν Σαμουηλ εἰ
θελητὸν τῷ κυρίῳ ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίαι
ὡς τὸ ἀκοῦσαι φωνῆς κυρίου ἰδοὺ ἀκοὴ ὑπὲρ
θυσίαν ἀγαθὴ καὶ ἡ ἐπακρόασις ὑπὲρ στέαρ
κριῶν 23 ὅτι ἁμαρτία οἰώνισμά ἐστιν ὀδύνην
καὶ πόνους θεραφιν ἐπάγουσιν ὅτι ἐξουδένωσας
τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ ἐξουδενώσει σε κύριος μὴ
εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ισραηλ 24 καὶ εἶπεν Σαουλ
πρὸς Σαμουηλ ἡμάρτηκα ὅτι παρέβην τὸν λόγον
κυρίου καὶ τὸ ῥῆμά σου ὅτι ἐφοβήθην τὸν λαὸν
καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς αὐτῶν 25 καὶ νῦν ἆρον
δὴ τὸ ἁμάρτημά μου καὶ ἀνάστρεψον μετ᾽ ἐμοῦ
καὶ προσκυνήσω κυρίῳ τῷ θεῷ σου 26 καὶ
εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ οὐκ ἀναστρέφω
μετὰ σοῦ ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ
ἐξουδενώσει σε κύριος τοῦ μὴ εἶναι βασιλέα
ἐπὶ τὸν Ισραηλ 27 καὶ ἀπέστρεψεν Σαμουηλ τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ ἀπελθεῖν καὶ ἐκράτησεν

Σαουλ τοῦ πτερυγίου τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ καὶ
διέρρηξεν αὐτό 28 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Σαμουηλ
διέρρηξεν κύριος τὴν βασιλείαν Ισραηλ ἐκ χειρός
σου σήμερον καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου
τῷ ἀγαθῷ ὑπὲρ σέ 29 καὶ διαιρεθήσεται Ισραηλ
εἰς δύο καὶ οὐκ ἀποστρέψει οὐδὲ μετανοήσει ὅτι
οὐχ ὡς ἄνθρωπός ἐστιν τοῦ μετανοῆσαι αὐτός 30
καὶ εἶπεν Σαουλ ἡμάρτηκα ἀλλὰ δόξασόν με δὴ
ἐνώπιον πρεσβυτέρων Ισραηλ καὶ ἐνώπιον λαοῦ
μου καὶ ἀνάστρεψον μετ' ἐμοῦ καὶ προσκυνήσω
τῷ κυρίῳ θεῷ σου 31 καὶ ἀνέστρεψεν Σαμουηλ
ὀπίσω Σαουλ καὶ προσεκύνησεν τῷ κυρίῳ 32
καὶ εἶπεν Σαμουηλ προσαγάγετέ μοι τὸν Αγαγ
βασιλέα Αμαληκ καὶ προσῆλθεν πρὸς αὐτὸν
Αγαγ τρέμων καὶ εἶπεν Αγαγ εἰ οὕτως πικρὸς
ὁ θάνατος 33 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Αγαγ
καθότι ἠτέκνωσεν γυναῖκας ἡ ῥομφαία σου
οὕτως ἀτεκνωθήσεται ἐκ γυναικῶν ἡ μήτηρ
σου καὶ ἔσφαξεν Σαμουηλ τὸν Αγαγ ἐνώπιον
κυρίου ἐν Γαλγαλ 34 καὶ ἀπῆλθεν Σαμουηλ εἰς
Αρμαθαιμ καὶ Σαουλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ
εἰς Γαβαα 35 καὶ οὐ προσέθετο Σαμουηλ ἔτι ἰδεῖν
τὸν Σαουλ ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ ὅτι ἐπένθει
Σαμουηλ ἐπὶ Σαουλ καὶ κύριος μετεμελήθη ὅτι
ἐβασίλευσεν τὸν Σαουλ ἐπὶ Ισραηλ

16 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ ἕως πότε
σὺ πενθεῖς ἐπὶ Σαουλ κἀγὼ ἐξουδένωκα αὐτὸν
μὴ βασιλεύειν ἐπὶ Ισραηλ πλῆσον τὸ κέρας σου
ἐλαίου καὶ δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Ιεσσαι ἕως
εἰς Βηθλεεμ ὅτι ἑόρακα ἐν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐμοὶ
βασιλεύειν 2 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πῶς πορευθῶ
καὶ ἀκούσεται Σαουλ καὶ ἀποκτενεῖ με καὶ εἶπεν
κύριος δάμαλιν βοῶν λαβὲ ἐν τῇ χειρί σου
καὶ ἐρεῖς θῦσαι τῷ κυρίῳ ἥκω 3 καὶ καλέσεις
τὸν Ιεσσαι εἰς τὴν θυσίαν καὶ γνωριῶ σοι ἃ
ποιήσεις καὶ χρίσεις ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς σέ 4
καὶ ἐποίησεν Σαμουηλ πάντα ἃ ἐλάλησεν αὐτῷ
κύριος καὶ ἦλθεν εἰς Βηθλεεμ καὶ ἐξέστησαν οἱ
πρεσβύτεροι τῆς πόλεως τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ
καὶ εἶπαν εἰρήνη ἡ εἴσοδός σου ὁ βλέπων 5 καὶ
εἶπεν εἰρήνη θῦσαι τῷ κυρίῳ ἥκω ἁγιάσθητε
καὶ εὐφράνθητε μετ' ἐμοῦ σήμερον καὶ ἡγίασεν
τὸν Ιεσσαι καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν
αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν 6 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ
αὐτοὺς εἰσιέναι καὶ εἶδεν τὸν Ελιαβ καὶ εἶπεν
ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον κυρίου χριστὸς αὐτοῦ 7 καὶ
εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν
ὄψιν αὐτοῦ μηδὲ εἰς τὴν ἕξιν μεγέθους αὐτοῦ
ὅτι ἐξουδένωκα αὐτόν ὅτι οὐχ ὡς ἐμβλέψεται
ἄνθρωπος ὄψεται ὁ θεός ὅτι ἄνθρωπος ὄψεται
εἰς πρόσωπον ὁ δὲ θεὸς ὄψεται εἰς καρδίαν 8
καὶ ἐκάλεσεν Ιεσσαι τὸν Αμιναδαβ καὶ παρῆλθεν
κατὰ πρόσωπον Σαμουηλ καὶ εἶπεν οὐδὲ τοῦτον
ἐξελέξατο κύριος 9 καὶ παρήγαγεν Ιεσσαι τὸν
Σαμα καὶ εἶπεν καὶ ἐν τούτῳ οὐκ ἐξελέξατο
κύριος 10 καὶ παρήγαγεν Ιεσσαι τοὺς ἑπτὰ υἱοὺς
αὐτοῦ ἐνώπιον Σαμουηλ καὶ εἶπεν Σαμουηλ οὐκ
ἐξελέξατο κύριος ἐν τούτοις 11 καὶ εἶπεν Σαμουηλ
πρὸς Ιεσσαι ἐκλελοίπασιν τὰ παιδάρια καὶ εἶπεν
ἔτι ὁ μικρὸς ἰδοὺ ποιμαίνει ἐν τῷ ποιμνίῳ καὶ
εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Ιεσσαι ἀπόστειλον καὶ λαβὲ
αὐτόν ὅτι οὐ μὴ κατακλιθῶμεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν
αὐτόν 12 καὶ ἀπέστειλεν καὶ εἰσήγαγεν αὐτόν
καὶ οὗτος πυρράκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν
καὶ ἀγαθὸς ὁράσει κυρίῳ καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
Σαμουηλ ἀνάστα καὶ χρῖσον τὸν Δαυιδ ὅτι οὗτος

ἀγαθός ἐστιν 13 καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ τὸ κέρας
τοῦ ἐλαίου καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν
ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐφήλατο πνεῦμα κυρίου
ἐπὶ Δαυιδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω
καὶ ἀνέστη Σαμουηλ καὶ ἀπῆλθεν εἰς Αρμαθαιμ
14 καὶ πνεῦμα κυρίου ἀπέστη ἀπὸ Σαουλ καὶ
ἔπνιγεν αὐτὸν πνεῦμα πονηρὸν παρὰ κυρίου 15
καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Σαουλ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ δὴ
πνεῦμα κυρίου πονηρὸν πνίγει σε 16 εἰπάτωσαν
δὴ οἱ δοῦλοί σου ἐνώπιόν σου καὶ ζητησάτωσαν
τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἄνδρα εἰδότα ψάλλειν ἐν κινύρᾳ
καὶ ἔσται ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ σοὶ
καὶ ψαλεῖ ἐν τῇ κινύρᾳ αὐτοῦ καὶ ἀγαθόν σοι
ἔσται καὶ ἀναπαύσει σε 17 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς
τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἴδετε δή μοι ἄνδρα ὀρθῶς
ψάλλοντα καὶ εἰσαγάγετε αὐτὸν πρὸς ἐμέ 18 καὶ
ἀπεκρίθη εἷς τῶν παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶπεν
ἰδοὺ ἑόρακα υἱὸν τῷ Ιεσσαι Βηθλεεμίτην καὶ
αὐτὸν εἰδότα ψαλμόν καὶ ὁ ἀνὴρ συνετός καὶ
ὁ ἀνὴρ πολεμιστὴς καὶ σοφὸς λόγῳ καὶ ἀνὴρ
ἀγαθὸς τῷ εἴδει καὶ κύριος μετ’ αὐτοῦ 19 καὶ
ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους πρὸς Ιεσσαι λέγων
ἀπόστειλον πρός με τὸν υἱόν σου Δαυιδ τὸν ἐν
τῷ ποιμνίῳ σου 20 καὶ ἔλαβεν Ιεσσαι γομορ
ἄρτων καὶ ἀσκὸν οἴνου καὶ ἔριφον αἰγῶν ἕνα καὶ
ἐξαπέστειλεν ἐν χειρὶ Δαυιδ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς
Σαουλ 21 καὶ εἰσῆλθεν Δαυιδ πρὸς Σαουλ καὶ
παρειστήκει ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν
σφόδρα καὶ ἐγενήθη αὐτῷ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ
22 καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ πρὸς Ιεσσαι λέγων
παριστάσθω δὴ Δαυιδ ἐνώπιον ἐμοῦ ὅτι εὗρεν
χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μου 23 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ
εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐλάμβανεν
Δαυιδ τὴν κινύραν καὶ ἔψαλλεν ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ καὶ ἀνέψυχεν Σαουλ καὶ ἀγαθὸν αὐτῷ καὶ
ἀφίστατο ἀπ’ αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρόν

17 καὶ συνάγουσιν ἀλλόφυλοι τὰς παρεμβολὰς
αὐτῶν εἰς πόλεμον καὶ συνάγονται εἰς
Σοκχωθ τῆς Ιουδαίας καὶ παρεμβάλλουσιν
ἀνὰ μέσον Σοκχωθ καὶ ἀνὰ μέσον Αζηκα ἐν
Εφερμεμ 2 καὶ Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες Ισραηλ
συνάγονται καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν τῇ κοιλάδι
αὐτοὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον ἐξ ἐναντίας
ἀλλοφύλων 3 καὶ ἀλλόφυλοι ἵστανται ἐπὶ τοῦ
ὄρους ἐνταῦθα καὶ Ισραηλ ἵσταται ἐπὶ τοῦ ὄρους
ἐνταῦθα καὶ ὁ αὐλὼν ἀνὰ μέσον αὐτῶν 4 καὶ
ἐξῆλθεν ἀνὴρ δυνατὸς ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν
ἀλλοφύλων Γολιαθ ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γεθ ὕψος
αὐτοῦ τεσσάρων πήχεων καὶ σπιθαμῆς 5 καὶ
περικεφαλαία ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ θώρακα
ἁλυσιδωτὸν αὐτὸς ἐνδεδυκώς καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ
θώρακος αὐτοῦ πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ
καὶ σιδήρου 6 καὶ κνημῖδες χαλκαῖ ἐπάνω τῶν
σκελῶν αὐτοῦ καὶ ἀσπὶς χαλκῆ ἀνὰ μέσον τῶν
ὤμων αὐτοῦ 7 καὶ ὁ κοντὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ
ὡσεὶ μέσακλον ὑφαινόντων καὶ ἡ λόγχη αὐτοῦ
ἑξακοσίων σίκλων σιδήρου καὶ ὁ αἴρων τὰ
ὅπλα αὐτοῦ προεπορεύετο αὐτοῦ 8 καὶ ἔστη καὶ
ἀνεβόησεν εἰς τὴν παράταξιν Ισραηλ καὶ εἶπεν
αὐτοῖς τί ἐκπορεύεσθε παρατάξασθαι πολέμῳ ἐξ
ἐναντίας ἡμῶν οὐκ ἐγώ εἰμι ἀλλόφυλος καὶ ὑμεῖς
Εβραῖοι τοῦ Σαουλ ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς ἄνδρα καὶ
καταβήτω πρός με 9 καὶ ἐὰν δυνηθῇ πρὸς ἐμὲ
πολεμῆσαι καὶ ἐὰν πατάξῃ με καὶ ἐσόμεθα ὑμῖν
εἰς δούλους ἐὰν δὲ ἐγὼ δυνηθῶ καὶ πατάξω
αὐτόν ἔσεσθε ἡμῖν εἰς δούλους καὶ δουλεύσετε

ἡμῖν 10 καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος ἰδοὺ ἐγὼ
ὠνείδισα τὴν παράταξιν Ισραηλ σήμερον ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ δότε μοι ἄνδρα καὶ μονομαχήσομεν
ἀμφότεροι 11 καὶ ἤκουσεν Σαουλ καὶ πᾶς Ισραηλ
τὰ ῥήματα τοῦ ἀλλοφύλου ταῦτα καὶ ἐξέστησαν
καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα 32 καὶ εἶπεν Δαυιδ
πρὸς Σαουλ μὴ δὴ συμπεσέτω ἡ καρδία τοῦ
κυρίου μου ἐπ' αὐτόν ὁ δοῦλός σου πορεύσεται
καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ ἀλλοφύλου τούτου
33 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυιδ οὐ μὴ δυνήσῃ
πορευθῆναι πρὸς τὸν ἀλλόφυλον τοῦ πολεμεῖν
μετ' αὐτοῦ ὅτι παιδάριον εἶ σύ καὶ αὐτὸς ἀνὴρ
πολεμιστὴς ἐκ νεότητος αὐτοῦ 34 καὶ εἶπεν Δαυιδ
πρὸς Σαουλ ποιμαίνων ἦν ὁ δοῦλός σου τῷ πατρὶ
αὐτοῦ ἐν τῷ ποιμνίῳ καὶ ὅταν ἤρχετο ὁ λέων καὶ
ἡ ἄρκος καὶ ἐλάμβανεν πρόβατον ἐκ τῆς ἀγέλης
35 καὶ ἐξεπορευόμην ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα
αὐτὸν καὶ ἐξέσπασα ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ εἰ
ἐπανίστατο ἐπ' ἐμέ καὶ ἐκράτησα τοῦ φάρυγγος
αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν 36 καὶ
τὴν ἄρκον ἔτυπτεν ὁ δοῦλός σου καὶ τὸν λέοντα
καὶ ἔσται ὁ ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμητος ὡς ἓν
τούτων οὐχὶ πορεύσομαι καὶ πατάξω αὐτὸν καὶ
ἀφελῶ σήμερον ὄνειδος ἐξ Ισραηλ διότι τίς ὁ
ἀπερίτμητος οὗτος ὃς ὠνείδισεν παράταξιν θεοῦ
ζῶντος 37 κύριος ὃς ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς τοῦ
λέοντος καὶ ἐκ χειρὸς τῆς ἄρκου αὐτὸς ἐξελεῖταί
με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλλοφύλου τοῦ ἀπεριτμήτου
τούτου καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυιδ πορεύου καὶ
ἔσται κύριος μετὰ σοῦ 38 καὶ ἐνέδυσεν Σαουλ
τὸν Δαυιδ μανδύαν καὶ περικεφαλαίαν χαλκῆν
περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ 39 καὶ ἔζωσεν τὸν
Δαυιδ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ μανδύου
αὐτοῦ καὶ ἐκοπίασεν περιπατήσας ἅπαξ καὶ δίς
καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Σαουλ οὐ μὴ δύνωμαι
πορευθῆναι ἐν τούτοις ὅτι οὐ πεπείραμαι καὶ
ἀφαιροῦσιν αὐτὰ ἀπ' αὐτοῦ 40 καὶ ἔλαβεν τὴν
βακτηρίαν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐξελέξατο
ἑαυτῷ πέντε λίθους λείους ἐκ τοῦ χειμάρρου
καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποιμενικῷ τῷ
ὄντι αὐτῷ εἰς συλλογὴν καὶ σφενδόνην αὐτοῦ
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ προσῆλθεν πρὸς τὸν ἄνδρα
τὸν ἀλλόφυλον 42 καὶ εἶδεν Γολιαδ τὸν Δαυιδ
καὶ ἠτίμασεν αὐτόν ὅτι αὐτὸς ἦν παιδάριον καὶ
αὐτὸς πυρράκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν 43
καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυιδ ὡσεὶ κύων
ἐγώ εἰμι ὅτι σὺ ἔρχῃ ἐπ' ἐμὲ ἐν ῥάβδῳ καὶ λίθοις
καὶ εἶπεν Δαυιδ οὐχί ἀλλ' ἢ χείρω κυνός καὶ
κατηράσατο ὁ ἀλλόφυλος τὸν Δαυιδ ἐν τοῖς θεοῖς
αὐτοῦ 44 καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυιδ
δεῦρο πρός με καὶ δώσω τὰς σάρκας σου τοῖς
πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς κτήνεσιν τῆς
γῆς 45 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τὸν ἀλλόφυλον
σὺ ἔρχῃ πρός με ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν δόρατι καὶ
ἐν ἀσπίδι κἀγὼ πορεύομαι πρὸς σὲ ἐν ὀνόματι
κυρίου σαβαωθ θεοῦ παρατάξεως Ισραηλ ἣν
ὠνείδισας σήμερον 46 καὶ ἀποκλείσει σε κύριος
σήμερον εἰς τὴν χεῖρά μου καὶ ἀποκτενῶ σε καὶ
ἀφελῶ τὴν κεφαλήν σου ἀπὸ σοῦ καὶ δώσω τὰ
κῶλά σου καὶ τὰ κῶλα παρεμβολῆς ἀλλοφύλων
ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ
γῆ ὅτι ἔστιν θεὸς ἐν Ισραηλ 47 καὶ γνώσεται
πᾶσα ἡ ἐκκλησία αὕτη ὅτι οὐκ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ
δόρατι σῴζει κύριος ὅτι τοῦ κυρίου ὁ πόλεμος
καὶ παραδώσει κύριος ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν

48 καὶ ἀνέστη ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἐπορεύθη εἰς
συνάντησιν Δαυιδ **49** καὶ ἐξέτεινεν Δαυιδ τὴν
χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ κάδιον καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν
λίθον ἕνα καὶ ἐσφενδόνησεν καὶ ἐπάταξεν τὸν
ἀλλόφυλον ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ καὶ διέδυ ὁ
λίθος διὰ τῆς περικεφαλαίας εἰς τὸ μέτωπον
αὐτοῦ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
γῆν **51** καὶ ἔδραμεν Δαυιδ καὶ ἐπέστη ἐπ' αὐτὸν
καὶ ἔλαβεν τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν
αὐτὸν καὶ ἀφεῖλεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
εἶδον οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι τέθνηκεν ὁ δυνατὸς
αὐτῶν καὶ ἔφυγον **52** καὶ ἀνίστανται ἄνδρες
Ισραηλ καὶ Ιουδα καὶ ἠλάλαξαν καὶ κατεδίωξαν
ὀπίσω αὐτῶν ἕως εἰσόδου Γεθ καὶ ἕως τῆς
πύλης Ἀσκαλῶνος καὶ ἔπεσαν τραυματίαι τῶν
ἀλλοφύλων ἐν τῇ ὁδῷ τῶν πυλῶν καὶ ἕως Γεθ
καὶ ἕως Ακκαρων **53** καὶ ἀνέστρεψαν ἄνδρες
Ισραηλ ἐκκλίνοντες ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων
καὶ κατεπάτουν τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν **54** καὶ
ἔλαβεν Δαυιδ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀλλοφύλου καὶ
ἤνεγκεν αὐτὴν εἰς Ιερουσαλημ καὶ τὰ σκεύη
αὐτοῦ ἔθηκεν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτοῦ

18
6 καὶ ἐξῆλθον αἱ χορεύουσαι εἰς συνάντησιν
Δαυιδ ἐκ πασῶν πόλεων Ισραηλ ἐν τυμπάνοις καὶ
ἐν χαρμοσύνῃ καὶ ἐν κυμβάλοις **7** καὶ ἐξῆρχον αἱ
γυναῖκες καὶ ἔλεγον ἐπάταξεν Σαουλ ἐν χιλιάσιν
αὐτοῦ καὶ Δαυιδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ **8** καὶ πονηρὸν
ἐφάνη τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαουλ περὶ τοῦ
λόγου τούτου καὶ εἶπεν τῷ Δαυιδ ἔδωκαν τὰς
μυριάδας καὶ ἐμοὶ ἔδωκαν τὰς χιλιάδας **9** καὶ ἦν
Σαουλ ὑποβλεπόμενος τὸν Δαυιδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα **12** καὶ ἐφοβήθη Σαουλ ἀπὸ
προσώπου Δαυιδ **13** καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἀπ'
αὐτοῦ καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἑαυτῷ χιλίαρχον
καὶ ἐξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύετο ἔμπροσθεν
τοῦ λαοῦ **14** καὶ ἦν Δαυιδ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ συνίων καὶ κύριος μετ' αὐτοῦ **15** καὶ εἶδεν
Σαουλ ὡς αὐτὸς συνίει σφόδρα καὶ εὐλαβεῖτο
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ **16** καὶ πᾶς Ισραηλ καὶ
Ιουδας ἠγάπα τὸν Δαυιδ ὅτι αὐτὸς ἐξεπορεύετο
καὶ εἰσεπορεύετο πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ **20** καὶ
ἠγάπησεν Μελχολ ἡ θυγάτηρ Σαουλ τὸν Δαυιδ
καὶ ἀπηγγέλη Σαουλ καὶ ηὐθύνθη ἐν ὀφθαλμοῖς
αὐτοῦ **21** καὶ εἶπεν Σαουλ δώσω αὐτὴν αὐτῷ
καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς σκάνδαλον καὶ ἦν ἐπὶ Σαουλ
χεὶρ ἀλλοφύλων **22** καὶ ἐνετείλατο Σαουλ τοῖς
παισὶν αὐτοῦ λέγων λαλήσατε ὑμεῖς λάθρᾳ τῷ
Δαυιδ λέγοντες ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς θέλει ἐν σοί
καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀγαπῶσίν σε καὶ σὺ
ἐπιγάμβρευσον τῷ βασιλεῖ **23** καὶ ἐλάλησαν οἱ
παῖδες Σαουλ εἰς τὰ ὦτα Δαυιδ τὰ ῥήματα ταῦτα
καὶ εἶπεν Δαυιδ εἰ κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν
ἐπιγαμβρεῦσαι βασιλεῖ κἀγὼ ἀνὴρ ταπεινὸς
καὶ οὐχὶ ἔνδοξος **24** καὶ ἀπήγγειλαν οἱ παῖδες
Σαουλ αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἃ ἐλάλησεν
Δαυιδ **25** καὶ εἶπεν Σαουλ τάδε ἐρεῖτε τῷ Δαυιδ
οὐ βούλεται ὁ βασιλεὺς ἐν δόματι ἀλλ' ἢ ἐν
ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων ἐκδικῆσαι εἰς
ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως καὶ Σαουλ ἐλογίσατο
αὐτὸν ἐμβαλεῖν εἰς χεῖρας τῶν ἀλλοφύλων **26**
καὶ ἀπαγγέλλουσιν οἱ παῖδες Σαουλ τῷ Δαυιδ
τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εὐθύνθη ὁ λόγος ἐν
ὀφθαλμοῖς Δαυιδ ἐπιγαμβρεῦσαι τῷ βασιλεῖ **27**
καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ ἐπορεύθη αὐτὸς καὶ οἱ
ἄνδρες αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις
ἑκατὸν ἄνδρας καὶ ἀνήνεγκεν τὰς ἀκροβυστίας

αὐτῶν τῷ βασιλεῖ καὶ ἐπιγαμβρεύεται τῷ βασιλεῖ
καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὴν Μελχολ θυγατέρα αὐτοῦ
αὐτῷ εἰς γυναῖκα **28** καὶ εἶδεν Σαουλ ὅτι κύριος
μετὰ Δαυιδ καὶ πᾶς Ισραηλ ἠγάπα αὐτόν **29** καὶ
προσέθετο εὐλαβεῖσθαι ἀπὸ Δαυιδ ἔτι

19 καὶ ἐλάλησεν Σαουλ πρὸς Ιωναθαν τὸν
υἱὸν αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ
θανατῶσαι τὸν Δαυιδ καὶ Ιωναθαν υἱὸς Σαουλ
ᾑρεῖτο τὸν Δαυιδ σφόδρα **2** καὶ ἀπήγγειλεν
Ιωναθαν τῷ Δαυιδ λέγων Σαουλ ζητεῖ θανατῶσαί
σε φύλαξαι οὖν αὔριον πρωὶ καὶ κρύβηθι καὶ
κάθισον κρυβῇ **3** καὶ ἐγὼ ἐξελεύσομαι καὶ
στήσομαι ἐχόμενος τοῦ πατρός μου ἐν ἀγρῷ οὗ
ἐὰν ᾖς ἐκεῖ καὶ ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν
πατέρα μου καὶ ὄψομαι ὅ τι ἐὰν ᾖ καὶ ἀπαγγελῶ
σοι **4** καὶ ἐλάλησεν Ιωναθαν περὶ Δαυιδ ἀγαθὰ
πρὸς Σαουλ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτόν μὴ ἁμαρτησάτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν δοῦλόν
σου Δαυιδ ὅτι οὐχ ἡμάρτηκεν εἰς σέ καὶ τὰ
ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ σφόδρα **5** καὶ ἔθετο τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν
τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν
μεγάλην καὶ πᾶς Ισραηλ εἶδον καὶ ἐχάρησαν καὶ
ἵνα τί ἁμαρτάνεις εἰς αἷμα ἀθῷον θανατῶσαι τὸν
Δαυιδ δωρεάν **6** καὶ ἤκουσεν Σαουλ τῆς φωνῆς
Ιωναθαν καὶ ὤμοσεν Σαουλ λέγων ζῇ κύριος εἰ
ἀποθανεῖται **7** καὶ ἐκάλεσεν Ιωναθαν τὸν Δαυιδ
καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα
καὶ εἰσήγαγεν Ιωναθαν τὸν Δαυιδ πρὸς Σαουλ
καὶ ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ ὡσεὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην
ἡμέραν **8** καὶ προσέθετο ὁ πόλεμος γενέσθαι πρὸς
Σαουλ καὶ κατίσχυσεν Δαυιδ καὶ ἐπολέμησεν
τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν
μεγάλην σφόδρα καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ
9 καὶ ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ Σαουλ
καὶ αὐτὸς ἐν οἴκῳ καθεύδων καὶ δόρυ ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ καὶ Δαυιδ ἔψαλλεν ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτοῦ **10** καὶ ἐζήτει Σαουλ πατάξαι τὸ δόρυ εἰς
Δαυιδ καὶ ἀπέστη Δαυιδ ἐκ προσώπου Σαουλ
καὶ ἐπάταξεν τὸ δόρυ εἰς τὸν τοῖχον καὶ Δαυιδ
ἀνεχώρησεν καὶ διεσώθη **11** καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ
νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους
εἰς οἶκον Δαυιδ φυλάξαι αὐτὸν τοῦ θανατῶσαι
αὐτὸν πρωί καὶ ἀπήγγειλεν τῷ Δαυιδ Μελχολ ἡ
γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα ἐὰν μὴ σὺ σώσῃς τὴν ψυχὴν
σαυτοῦ τὴν νύκτα ταύτην αὔριον θανατωθήσῃ
12 καὶ κατάγει ἡ Μελχολ τὸν Δαυιδ διὰ τῆς
θυρίδος καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἔφυγεν καὶ σῴζεται **13**
καὶ ἔλαβεν ἡ Μελχολ τὰ κενοτάφια καὶ ἔθετο
ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ ἧπαρ τῶν αἰγῶν ἔθετο πρὸς
κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐκάλυψεν αὐτὰ ἱματίῳ **14**
καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν
Δαυιδ καὶ λέγουσιν ἐνοχλεῖσθαι αὐτόν **15** καὶ
ἀποστέλλει ἐπὶ τὸν Δαυιδ λέγων ἀγάγετε αὐτὸν
ἐπὶ τῆς κλίνης πρός με τοῦ θανατῶσαι αὐτόν **16**
καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἰδοὺ τὰ κενοτάφια
ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἧπαρ τῶν αἰγῶν πρὸς κεφαλῆς
αὐτοῦ **17** καὶ εἶπεν Σαουλ τῇ Μελχολ ἵνα τί
οὕτως παρελογίσω με καὶ ἐξαπέστειλας τὸν
ἐχθρόν μου καὶ διεσώθη καὶ εἶπεν Μελχολ τῷ
Σαουλ αὐτὸς εἶπεν ἐξαπόστειλόν με εἰ δὲ μή
θανατώσω σε **18** καὶ Δαυιδ ἔφυγεν καὶ διεσώθη
καὶ παραγίνεται πρὸς Σαμουηλ εἰς Αρμαθαιμ
καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ
Σαουλ καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ Σαμουηλ καὶ
ἐκάθισαν ἐν Ναυαθ ἐν Ραμα **19** καὶ ἀπηγγέλη τῷ

Σαουλ λέγοντες ἰδοὺ Δαυιδ ἐν Ναυαθ ἐν Ραμα
20 καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν
Δαυιδ καὶ εἶδαν τὴν ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν
καὶ Σαμουηλ εἱστήκει καθεστηκὼς ἐπ’ αὐτῶν καὶ
ἐγενήθη ἐπὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Σαουλ πνεῦμα
θεοῦ καὶ προφητεύουσιν 21 καὶ ἀπηγγέλη τῷ
Σαουλ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἑτέρους καὶ
ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοί καὶ προσέθετο Σαουλ
ἀποστεῖλαι ἀγγέλους τρίτους καὶ ἐπροφήτευσαν
καὶ αὐτοί 22 καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαουλ καὶ
ἐπορεύθη καὶ αὐτὸς εἰς Αρμαθαιμ καὶ ἔρχεται
ἕως τοῦ φρέατος τοῦ ἅλω τοῦ ἐν τῷ Σεφι καὶ
ἠρώτησεν καὶ εἶπεν ποῦ Σαμουηλ καὶ Δαυιδ καὶ
εἶπαν ἰδοὺ ἐν Ναυαθ ἐν Ραμα 23 καὶ ἐπορεύθη
ἐκεῖθεν εἰς Ναυαθ ἐν Ραμα καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπ’
αὐτῷ πνεῦμα θεοῦ καὶ ἐπορεύετο προφητεύων
ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Ναυαθ ἐν Ραμα 24 καὶ
ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐπροφήτευσεν
ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἔπεσεν γυμνὸς ὅλην τὴν
ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα διὰ τοῦτο
ἔλεγον εἰ καὶ Σαουλ ἐν προφήταις

20 καὶ ἀπέδρα Δαυιδ ἐκ Ναυαθ ἐν Ραμα καὶ
ἔρχεται ἐνώπιον Ιωναθαν καὶ εἶπεν τί πεποίηκα
καὶ τί τὸ ἀδίκημά μου καὶ τί ἡμάρτηκα ἐνώπιον
τοῦ πατρός σου ὅτι ἐπιζητεῖ τὴν ψυχήν μου 2
καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιωναθαν μηδαμῶς σοι οὐ μὴ
ἀποθάνῃς ἰδοὺ οὐ μὴ ποιήσῃ ὁ πατήρ μου ῥῆμα
μέγα ἢ μικρὸν καὶ οὐκ ἀποκαλύψει τὸ ὠτίον
μου καὶ τί ὅτι κρύψει ὁ πατήρ μου τὸ ῥῆμα
τοῦτο οὐκ ἔστιν τοῦτο 3 καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ τῷ
Ιωναθαν καὶ εἶπεν γινώσκων οἶδεν ὁ πατήρ σου
ὅτι εὕρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ εἶπεν
μὴ γνώτω τοῦτο Ιωναθαν μὴ οὐ βούληται ἀλλὰ
ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου ὅτι καθὼς εἶπον
ἐμπέπλησται ἀνὰ μέσον μου καὶ τοῦ θανάτου
4 καὶ εἶπεν Ιωναθαν πρὸς Δαυιδ τί ἐπιθυμεῖ ἡ
ψυχή σου καὶ τί ποιήσω σοι 5 καὶ εἶπεν Δαυιδ
πρὸς Ιωναθαν ἰδοὺ δὴ νεομηνία αὔριον καὶ ἐγὼ
καθίσας οὐ καθήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως φαγεῖν
καὶ ἐξαποστελεῖς με καὶ κρυβήσομαι ἐν τῷ πεδίῳ
ἕως δείλης 6 ἐὰν ἐπισκεπτόμενος ἐπισκέψηταί με
ὁ πατήρ σου καὶ ἐρεῖς παραιτούμενος παρῃτήσατο
ἀπ’ ἐμοῦ Δαυιδ δραμεῖν ἕως εἰς Βηθλεεμ τὴν
πόλιν αὐτοῦ ὅτι θυσία τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ ὅλῃ τῇ
φυλῇ 7 ἐὰν τάδε εἴπῃ ἀγαθῶς εἰρήνη τῷ δούλῳ
σου καὶ ἐὰν σκληρῶς ἀποκριθῇ σοι γνῶθι ὅτι
συντετέλεσται ἡ κακία παρ’ αὐτοῦ 8 καὶ ποιήσεις
ἔλεος μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι εἰσήγαγες εἰς
διαθήκην κυρίου τὸν δοῦλόν σου μετὰ σεαυτοῦ
καὶ εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν τῷ δούλῳ σου θανάτωσόν
με σύ καὶ ἕως τοῦ πατρός σου ἵνα τί οὕτως
εἰσάγεις με 9 καὶ εἶπεν Ιωναθαν μηδαμῶς σοι ὅτι
ἐὰν γινώσκων γνῶ ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία
παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ σέ καὶ ἐὰν
μή εἰς τὰς πόλεις σου ἐγὼ ἀπαγγελῶ σοι 10 καὶ
εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ιωναθαν τίς ἀπαγγελεῖ μοι ἐὰν
ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σου σκληρῶς 11 καὶ εἶπεν
Ιωναθαν πρὸς Δαυιδ πορεύου καὶ μένε εἰς ἀγρόν
καὶ ἐκπορεύονται ἀμφότεροι εἰς ἀγρόν 12 καὶ
εἶπεν Ιωναθαν πρὸς Δαυιδ κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ
οἶδεν ὅτι ἀνακρινῶ τὸν πατέρα μου ὡς ἂν ὁ
καιρὸς τρισσῶς καὶ ἰδοὺ ἀγαθὸν ᾖ περὶ Δαυιδ
καὶ οὐ μὴ ἀποστείλω πρὸς σὲ εἰς ἀγρόν 13 τάδε
ποιήσαι ὁ θεὸς τῷ Ιωναθαν καὶ τάδε προσθείη
ὅτι ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σὲ καὶ ἀποκαλύψω τὸ
ὠτίον σου καὶ ἐξαποστελῶ σε καὶ ἀπελεύσῃ

εἰς εἰρήνην καὶ ἔσται κύριος μετὰ σοῦ καθὼς
ἦν μετὰ τοῦ πατρός μου **14** καὶ μὲν ἔτι μου
ζῶντος καὶ ποιήσεις ἔλεος μετ᾽ ἐμοῦ καὶ ἐὰν
θανάτῳ ἀποθάνω **15** οὐκ ἐξαρεῖς ἔλεός σου ἀπὸ
τοῦ οἴκου μου ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ εἰ μὴ ἐν τῷ
ἐξαίρειν κύριον τοὺς ἐχθροὺς Δαυιδ ἕκαστον ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς **16** ἐξαρθῆναι τὸ ὄνομα τοῦ
Ιωναθαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Δαυιδ καὶ ἐκζητήσαι
κύριος ἐχθροὺς τοῦ Δαυιδ **17** καὶ προσέθετο ἔτι
Ιωναθαν ὀμόσαι τῷ Δαυιδ ὅτι ἠγάπησεν ψυχὴν
ἀγαπῶντος αὐτόν **18** καὶ εἶπεν Ιωναθαν αὔριον
νουμηνία καὶ ἐπισκεπήσῃ ὅτι ἐπισκεπήσεται
καθέδρα σου **19** καὶ τρισσεύσεις καὶ ἐπισκέψῃ
καὶ ἥξεις εἰς τὸν τόπον σου οὗ ἐκρύβης ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐργασίμῃ καὶ καθήσῃ παρὰ τὸ
εργαβ ἐκεῖνο **20** καὶ ἐγὼ τρισσεύσω ταῖς σχίζαις
ἀκοντίζων ἐκπέμπων εἰς τὴν αματταρι **21** καὶ
ἰδοὺ ἀποστελῶ τὸ παιδάριον λέγων δεῦρο εὑρέ
μοι τὴν σχίζαν ἐὰν εἴπω λέγων τῷ παιδαρίῳ ὧδε
ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ὧδε λαβὲ αὐτήν παραγίνου
ὅτι εἰρήνη σοι καὶ οὐκ ἔστιν λόγος ζῇ κύριος **22**
ἐὰν τάδε εἴπω τῷ νεανίσκῳ ὧδε ἡ σχίζα ἀπὸ
σοῦ καὶ ἐπέκεινα πορεύου ὅτι ἐξαπέσταλκέν σε
κύριος **23** καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλαλήσαμεν ἐγὼ καὶ
σύ ἰδοὺ κύριος μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ
ἕως αἰῶνος **24** καὶ κρύπτεται Δαυιδ ἐν ἀγρῷ
καὶ παραγίνεται ὁ μήν καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς
ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ φαγεῖν **25** καὶ ἐκάθισεν
ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καθέδραν αὐτοῦ ὡς ἅπαξ
καὶ ἅπαξ ἐπὶ τῆς καθέδρας παρὰ τοῖχον καὶ
προέφθασεν τὸν Ιωναθαν καὶ ἐκάθισεν Αβεννηρ
ἐκ πλαγίων Σαουλ καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος Δαυιδ
26 καὶ οὐκ ἐλάλησεν Σαουλ οὐδὲν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ὅτι εἶπεν σύμπτωμα φαίνεται μὴ καθαρὸς
εἶναι ὅτι οὐ κεκαθάρισται **27** καὶ ἐγενήθη τῇ
ἐπαύριον τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ
ἐπεσκέπη ὁ τόπος τοῦ Δαυιδ καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς
Ιωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τί ὅτι οὐ παραγέγονεν
ὁ υἱὸς Ιεσσαι καὶ ἐχθὲς καὶ σήμερον ἐπὶ τὴν
τράπεζαν **28** καὶ ἀπεκρίθη Ιωναθαν τῷ Σαουλ
καὶ εἶπεν αὐτῷ παρῄτηται Δαυιδ παρ᾽ ἐμοῦ ἕως
εἰς Βηθλεεμ τὴν πόλιν αὐτοῦ πορευθῆναι **29**
καὶ εἶπεν ἐξαπόστειλον δή με ὅτι θυσία τῆς
φυλῆς ἡμῖν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐνετείλαντο πρός
με οἱ ἀδελφοί μου καὶ νῦν εἰ εὕρηκα χάριν ἐν
ὀφθαλμοῖς σου διασωθήσομαι δὴ καὶ ὄψομαι
τοὺς ἀδελφούς μου διὰ τοῦτο οὐ παραγέγονεν
ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως **30** καὶ ἐθυμώθη
ὀργῇ Σαουλ ἐπὶ Ιωναθαν σφόδρα καὶ εἶπεν αὐτῷ
υἱὲ κορασίων αὐτομολούντων οὐ γὰρ οἶδα ὅτι
μέτοχος εἶ σὺ τῷ υἱῷ Ιεσσαι εἰς αἰσχύνην σου
καὶ εἰς αἰσχύνην ἀποκαλύψεως μητρός σου **31**
ὅτι πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ὁ υἱὸς Ιεσσαι ζῇ ἐπὶ τῆς
γῆς οὐχ ἑτοιμασθήσεται ἡ βασιλεία σου νῦν οὖν
ἀποστείλας λαβὲ τὸν νεανίαν ὅτι υἱὸς θανάτου
οὗτος **32** καὶ ἀπεκρίθη Ιωναθαν τῷ Σαουλ ἵνα τί
ἀποθνῄσκει τί πεποίηκεν **33** καὶ ἐπῆρεν Σαουλ
τὸ δόρυ ἐπὶ Ιωναθαν τοῦ θανατῶσαι αὐτόν καὶ
ἔγνω Ιωναθαν ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία αὕτη
παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυιδ
34 καὶ ἀνεπήδησεν Ιωναθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης
ἐν ὀργῇ θυμοῦ καὶ οὐκ ἔφαγεν ἐν τῇ δευτέρᾳ
τοῦ μηνὸς ἄρτον ὅτι ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν Δαυιδ
ὅτι συνετέλεσεν ἐπ᾽ αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ **35**
καὶ ἐγενήθη πρωὶ καὶ ἐξῆλθεν Ιωναθαν εἰς
ἀγρόν καθὼς ἐτάξατο εἰς τὸ μαρτύριον Δαυιδ

καὶ παιδάριον μικρὸν μετ’ αὐτοῦ 36 καὶ εἶπεν
τῷ παιδαρίῳ δράμε εὑρέ μοι τὰς σχίζας ἐν αἷς
ἐγὼ ἀκοντίζω καὶ τὸ παιδάριον ἔδραμε καὶ
αὐτὸς ἠκόντιζε τῇ σχίζῃ καὶ παρήγαγεν αὐτήν
37 καὶ ἦλθεν τὸ παιδάριον ἕως τοῦ τόπου τῆς
σχίζης οὗ ἠκόντιζεν Ιωναθαν καὶ ἀνεβόησεν
Ιωναθαν ὀπίσω τοῦ νεανίου καὶ εἶπεν ἐκεῖ ἡ
σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα 38 καὶ ἀνεβόησεν
Ιωναθαν ὀπίσω τοῦ παιδαρίου αὐτοῦ λέγων
ταχύνας σπεῦσον καὶ μὴ στῇς καὶ ἀνέλεξεν τὸ
παιδάριον Ιωναθαν τὰς σχίζας πρὸς τὸν κύριον
αὐτοῦ 39 καὶ τὸ παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐθέν
πάρεξ Ιωναθαν καὶ Δαυιδ ἔγνωσαν τὸ ῥῆμα 40
καὶ Ιωναθαν ἔδωκεν τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπὶ τὸ
παιδάριον αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ
πορεύου εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν 41 καὶ ὡς εἰσῆλθεν
τὸ παιδάριον καὶ Δαυιδ ἀνέστη ἀπὸ τοῦ εργαβ καὶ
ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν
αὐτῷ τρίς καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον
αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ
ἕως συντελείας μεγάλης 42 καὶ εἶπεν Ιωναθαν
πορεύου εἰς εἰρήνην καὶ ὡς ὀμωμόκαμεν ἡμεῖς
ἀμφότεροι ἐν ὀνόματι κυρίου λέγοντες κύριος
ἔσται μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ σπέρματός μου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
σπέρματός σου ἕως αἰῶνος καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ
ἀπῆλθεν καὶ Ιωναθαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν

21 καὶ ἔρχεται Δαυιδ εἰς Νομβα πρὸς Αβιμελεχ
τὸν ἱερέα καὶ ἐξέστη Αβιμελεχ τῇ ἀπαντήσει
αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί ὅτι σὺ μόνος καὶ οὐθεὶς
μετὰ σοῦ 2 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ ἱερεῖ ὁ βασιλεὺς
ἐντέταλταί μοι ῥῆμα σήμερον καὶ εἶπέν μοι
μηδεὶς γνώτω τὸ ῥῆμα περὶ οὗ ἐγὼ ἀποστέλλω
σε καὶ ὑπὲρ οὗ ἐντέταλμαί σοι καὶ τοῖς παιδαρίοις
διαμεμαρτύρημαι ἐν τῷ τόπῳ τῷ λεγομένῳ
θεοῦ πίστις Φελλανι Αλεμωνι 3 καὶ νῦν εἰ εἰσὶν
ὑπὸ τὴν χεῖρά σου πέντε ἄρτοι δὸς εἰς χεῖρά
μου τὸ εὑρεθέν 4 καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς τῷ
Δαυιδ καὶ εἶπεν οὐκ εἰσὶν ἄρτοι βέβηλοι ὑπὸ
τὴν χεῖρά μου ὅτι ἀλλ’ ἢ ἄρτοι ἅγιοι εἰσίν εἰ
πεφυλαγμένα τὰ παιδαριά ἐστιν ἀπὸ γυναικός
καὶ φάγεται 5 καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ τῷ ἱερεῖ καὶ
εἶπεν αὐτῷ ἀλλὰ ἀπὸ γυναικὸς ἀπεσχήμεθα
ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν ἐν τῷ ἐξελθεῖν με εἰς
ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ παιδάρια ἡγνισμένα καὶ
αὐτὴ ἡ ὁδὸς βέβηλος διότι ἁγιασθήσεται σήμερον
διὰ τὰ σκεύη μου 6 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Αβιμελεχ ὁ
ἱερεὺς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ὅτι οὐκ ἦν
ἐκεῖ ἄρτος ὅτι ἀλλ’ ἢ ἄρτοι τοῦ προσώπου οἱ
ἀφῃρημένοι ἐκ προσώπου κυρίου παρατεθῆναι
ἄρτον θερμὸν ᾗ ἡμέρᾳ ἔλαβεν αὐτούς 7 καὶ
ἐκεῖ ἦν ἓν τῶν παιδαρίων τοῦ Σαουλ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συνεχόμενος νεεσσαραν ἐνώπιον
κυρίου καὶ ὄνομα αὐτῷ Δωηκ ὁ Σύρος νέμων
τὰς ἡμιόνους Σαουλ 8 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς
Αβιμελεχ ἰδὲ εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν χεῖρά
σου δόρυ ἢ ῥομφαία ὅτι τὴν ῥομφαίαν μου καὶ
τὰ σκεύη οὐκ εἴληφα ἐν τῇ χειρί μου ὅτι ἦν τὸ
ῥῆμα τοῦ βασιλέως κατὰ σπουδήν 9 καὶ εἶπεν ὁ
ἱερεύς ἰδοὺ ἡ ῥομφαία Γολιαθ τοῦ ἀλλοφύλου ὃν
ἐπάταξας ἐν τῇ κοιλάδι Ηλα καὶ αὐτὴ ἐνειλημένη
ἐν ἱματίῳ εἰ ταύτην λήμψῃ σεαυτῷ λαβέ ὅτι
οὐκ ἔστιν ἑτέρα πάρεξ ταύτης ἐνταῦθα καὶ εἶπεν
Δαυιδ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὥσπερ αὐτή δός μοι αὐτήν
10 καὶ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ καὶ ἀνέστη Δαυιδ
καὶ ἔφυγεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου

Σαουλ καὶ ἦλθεν Δαυιδ πρὸς Αγχους βασιλέα
Γεθ 11 καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Αγχους πρὸς αὐτόν
οὐχὶ οὗτος Δαυιδ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς οὐχὶ τούτῳ
ἐξῆρχον αἱ χορεύουσαι λέγουσαι ἐπάταξεν Σαουλ
ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ Δαυιδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ
12 καὶ ἔθετο Δαυιδ τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου Αγχους
βασιλέως Γεθ 13 καὶ ἠλλοίωσεν τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ προσεποιήσατο ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐτυμπάνιζεν ἐπὶ ταῖς θύραις
τῆς πόλεως καὶ παρεφέρετο ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ
καὶ ἔπιπτεν ἐπὶ τὰς θύρας τῆς πύλης καὶ τὰ
σίελα αὐτοῦ κατέρρει ἐπὶ τὸν πώγωνα αὐτοῦ 14
καὶ εἶπεν Αγχους πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἰδοὺ
ἴδετε ἄνδρα ἐπίλημπτον ἵνα τί εἰσηγάγετε αὐτὸν
πρός με 15 ἢ ἐλαττοῦμαι ἐπιλήμπτων ἐγώ ὅτι
εἰσαγειόχατε αὐτὸν ἐπιλημπτεύεσθαι πρός με
οὗτος οὐκ εἰσελεύσεται εἰς οἰκίαν

22 καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Δαυιδ καὶ διεσώθη
καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπήλαιον τὸ Οδολλαμ καὶ
ἀκούουσιν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ καὶ καταβαίνουσιν πρὸς αὐτὸν
ἐκεῖ 2 καὶ συνήγοντο πρὸς αὐτὸν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ
καὶ πᾶς ὑπόχρεως καὶ πᾶς κατώδυνος ψυχῇ καὶ
ἦν ἐπ᾽ αὐτῶν ἡγούμενος καὶ ἦσαν μετ᾽ αὐτοῦ
ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες 3 καὶ ἀπῆλθεν Δαυιδ
ἐκεῖθεν εἰς Μασσηφα τῆς Μωαβ καὶ εἶπεν πρὸς
βασιλέα Μωαβ γινέσθωσαν δὴ ὁ πατήρ μου καὶ
ἡ μήτηρ μου παρὰ σοί ἕως ὅτου γνῶ τί ποιήσει
μοι ὁ θεός 4 καὶ παρεκάλεσεν τὸ πρόσωπον τοῦ
βασιλέως Μωαβ καὶ κατῴκουν μετ᾽ αὐτοῦ πάσας
τὰς ἡμέρας ὄντος τοῦ Δαυιδ ἐν τῇ περιοχῇ 5
καὶ εἶπεν Γαδ ὁ προφήτης πρὸς Δαυιδ μὴ κάθου
ἐν τῇ περιοχῇ πορεύου καὶ ἥξεις εἰς γῆν Ιουδα
καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ ἦλθεν καὶ ἐκάθισεν ἐν
πόλει Σαριχ 6 καὶ ἤκουσεν Σαουλ ὅτι ἔγνωσται
Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ᾽ αὐτοῦ καὶ Σαουλ
ἐκάθητο ἐν τῷ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν
ἐν Ραμα καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ
πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ παρειστήκεισαν αὐτῷ 7
καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς
παρεστηκότας αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατε
δή υἱοὶ Βενιαμιν εἰ ἀληθῶς πᾶσιν ὑμῖν δώσει ὁ
υἱὸς Ιεσσαι ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας καὶ πάντας
ὑμᾶς τάξει ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους 8 ὅτι
σύγκεισθε πάντες ὑμεῖς ἐπ᾽ ἐμέ καὶ οὐκ ἔστιν
ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου ἐν τῷ διαθέσθαι
τὸν υἱόν μου διαθήκην μετὰ τοῦ υἱοῦ Ιεσσαι
καὶ οὐκ ἔστιν πονῶν περὶ ἐμοῦ ἐξ ὑμῶν καὶ
ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου ὅτι ἐπήγειρεν ὁ
υἱός μου τὸν δοῦλόν μου ἐπ᾽ ἐμὲ εἰς ἐχθρὸν
ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 9 καὶ ἀποκρίνεται Δωηκ ὁ
Σύρος ὁ καθεστηκὼς ἐπὶ τὰς ἡμιόνους Σαουλ καὶ
εἶπεν ἑόρακα τὸν υἱὸν Ιεσσαι παραγινόμενον εἰς
Νομβα πρὸς Αβιμελεχ υἱὸν Αχιτωβ τὸν ἱερέα 10
καὶ ἠρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἐπισιτισμὸν
ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τὴν ῥομφαίαν Γολιαδ τοῦ
ἀλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ 11 καὶ ἀπέστειλεν ὁ
βασιλεὺς καλέσαι τὸν Αβιμελεχ υἱὸν Αχιτωβ
καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοὺς
ἱερεῖς τοὺς ἐν Νομβα καὶ παρεγένοντο πάντες
πρὸς τὸν βασιλέα 12 καὶ εἶπεν Σαουλ ἄκουε
δή υἱὲ Αχιτωβ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ λάλει κύριε
13 καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαουλ ἵνα τί συνέθου κατ᾽
ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ υἱὸς Ιεσσαι δοῦναί σε αὐτῷ ἄρτον
καὶ ῥομφαίαν καὶ ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ

θέσθαι αὐτὸν ἐπ’ ἐμὲ εἰς ἐχθρὸν ὡς ἡ ἡμέρα
αὕτη 14 καὶ ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν καὶ
τίς ἐν πᾶσιν τοῖς δούλοις σου ὡς Δαυιδ πιστὸς
καὶ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως καὶ ἄρχων παντὸς
παραγγέλματός σου καὶ ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ
σου 15 ἦ σήμερον ἦργμαι ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ
θεοῦ μηδαμῶς μὴ δότω ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ
δούλου αὐτοῦ λόγον καὶ ἐφ’ ὅλον τὸν οἶκον
τοῦ πατρός μου ὅτι οὐκ ᾔδει ὁ δοῦλος ὁ σὸς ἐν
πᾶσιν τούτοις ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα 16 καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς Σαουλ θανάτῳ ἀποθανῇ Αβιμελεχ σὺ
καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου 17 καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσιν τοῖς ἐφεστηκόσιν
ἐπ’ αὐτόν προσαγάγετε καὶ θανατοῦτε τοὺς ἱερεῖς
τοῦ κυρίου ὅτι ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ Δαυιδ καὶ ὅτι
ἔγνωσαν ὅτι φεύγει αὐτός καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν
τὸ ὠτίον μου καὶ οὐκ ἐβουλήθησαν οἱ παῖδες
τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς χεῖρας αὐτῶν
ἀπαντῆσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς κυρίου 18 καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς τῷ Δωηκ ἐπιστρέφου σὺ καὶ ἀπάντα
εἰς τοὺς ἱερεῖς καὶ ἐπεστράφη Δωηκ ὁ Σύρος
καὶ ἐθανάτωσεν τοὺς ἱερεῖς κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ τριακοσίους καὶ πέντε ἄνδρας πάντας
αἴροντας εφουδ 19 καὶ τὴν Νομβα τὴν πόλιν τῶν
ἱερέων ἐπάταξεν ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ ἀνδρὸς
ἕως γυναικός ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος καὶ
μόσχου καὶ ὄνου καὶ προβάτου 20 καὶ διασῴζεται
υἱὸς εἷς τῷ Αβιμελεχ υἱῷ Αχιτωβ καὶ ὄνομα
αὐτῷ Αβιαθαρ καὶ ἔφυγεν ὀπίσω Δαυιδ 21 καὶ
ἀπήγγειλεν Αβιαθαρ τῷ Δαυιδ ὅτι ἐθανάτωσεν
Σαουλ πάντας τοὺς ἱερεῖς τοῦ κυρίου 22 καὶ εἶπεν
Δαυιδ τῷ Αβιαθαρ ᾔδειν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ὅτι Δωηκ ὁ Σύρος ὅτι ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ
τῷ Σαουλ ἐγώ εἰμι αἴτιος τῶν ψυχῶν οἴκου τοῦ
πατρός σου 23 κάθου μετ’ ἐμοῦ μὴ φοβοῦ ὅτι
οὗ ἐὰν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου τόπον ζητήσω καὶ τῇ
ψυχῇ σου ὅτι πεφύλαξαι σὺ παρ’ ἐμοί

23 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυιδ λέγοντες ἰδοὺ οἱ
ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν τῇ Κεϊλα καὶ αὐτοὶ
διαρπάζουσιν καταπατοῦσιν τοὺς ἅλω 2 καὶ
ἐπηρώτησεν Δαυιδ διὰ τοῦ κυρίου λέγων εἰ
πορευθῶ καὶ πατάξω τοὺς ἀλλοφύλους τούτους
καὶ εἶπεν κύριος πορεύου καὶ πατάξεις ἐν τοῖς
ἀλλοφύλοις τούτοις καὶ σώσεις τὴν Κεϊλα 3 καὶ
εἶπαν οἱ ἄνδρες τοῦ Δαυιδ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ ἡμεῖς
ἐνταῦθα ἐν τῇ Ιουδαίᾳ φοβούμεθα καὶ πῶς ἔσται
ἐὰν πορευθῶμεν εἰς Κεϊλα εἰς τὰ σκῦλα τῶν
ἀλλοφύλων εἰσπορευσόμεθα 4 καὶ προσέθετο
Δαυιδ ἐρωτῆσαι ἔτι διὰ τοῦ κυρίου καὶ ἀπεκρίθη
αὐτῷ κύριος καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἀνάστηθι
καὶ κατάβηθι εἰς Κεϊλα ὅτι ἐγὼ παραδίδωμι
τοὺς ἀλλοφύλους εἰς χεῖράς σου 5 καὶ ἐπορεύθη
Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ εἰς Κεϊλα καὶ
ἐπολέμησεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις καὶ ἔφυγον ἐκ
προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀπήγαγεν τὰ κτήνη αὐτῶν
καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην καὶ
ἔσωσεν Δαυιδ τοὺς κατοικοῦντας Κεϊλα 6 καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ φυγεῖν Αβιαθαρ υἱὸν Αβιμελεχ
πρὸς Δαυιδ καὶ αὐτὸς μετὰ Δαυιδ εἰς Κεϊλα
κατέβη ἔχων εφουδ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ 7 καὶ
ἀπηγγέλη τῷ Σαουλ ὅτι ἥκει Δαυιδ εἰς Κεϊλα
καὶ εἶπεν Σαουλ πέπρακεν αὐτὸν ὁ θεὸς εἰς
χεῖράς μου ὅτι ἀποκέκλεισται εἰσελθὼν εἰς
πόλιν θυρῶν καὶ μοχλῶν 8 καὶ παρήγγειλεν
Σαουλ παντὶ τῷ λαῷ εἰς πόλεμον καταβαίνειν
εἰς Κεϊλα συνέχειν τὸν Δαυιδ καὶ τοὺς ἄνδρας

αὐτοῦ 9 καὶ ἔγνω Δαυιδ ὅτι οὐ παρασιωπᾷ Σαουλ
περὶ αὐτοῦ τὴν κακίαν καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς
Αβιαθαρ τὸν ἱερέα προσάγαγε τὸ εφουδ κυρίου
10 καὶ εἶπεν Δαυιδ κύριε ὁ θεὸς Ισραηλ ἀκούων
ἀκήκοεν ὁ δοῦλός σου ὅτι ζητεῖ Σαουλ ἐλθεῖν
ἐπὶ Κεϊλα διαφθεῖραι τὴν πόλιν δῖ ἐμέ 11 εἰ
ἀποκλεισθήσεται καὶ νῦν εἰ καταβήσεται Σαουλ
καθὼς ἤκουσεν ὁ δοῦλός σου κύριε ὁ θεὸς Ισραηλ
ἀπάγγειλον τῷ δούλῳ σου καὶ εἶπεν κύριος
ἀποκλεισθήσεται 13 καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ οἱ
ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι καὶ ἐξῆλθον
ἐκ Κεϊλα καὶ ἐπορεύοντο οὗ ἐὰν ἐπορεύθησαν
καὶ τῷ Σαουλ ἀπηγγέλη ὅτι διασέσωται Δαυιδ ἐκ
Κεϊλα καὶ ἀνῆκεν τοῦ ἐξελθεῖν 14 καὶ ἐκάθισεν
Δαυιδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν Μασερεμ ἐν τοῖς στενοῖς
καὶ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ ὄρει Ζιφ ἐν τῇ γῇ
τῇ αὐχμώδει καὶ ἐζήτει αὐτὸν Σαουλ πάσας τὰς
ἡμέρας καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος εἰς τὰς
χεῖρας αὐτοῦ 15 καὶ εἶδεν Δαυιδ ὅτι ἐξέρχεται
Σαουλ τοῦ ζητεῖν τὸν Δαυιδ καὶ Δαυιδ ἐν τῷ
ὄρει τῷ αὐχμώδει ἐν τῇ Καινῇ Ζιφ 16 καὶ ἀνέστη
Ιωναθαν υἱὸς Σαουλ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαυιδ
εἰς Καινὴν καὶ ἐκραταίωσεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ
ἐν κυρίῳ 17 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν μὴ φοβοῦ
ὅτι οὐ μὴ εὕρῃ σε ἡ χεὶρ Σαουλ τοῦ πατρός μου
καὶ σὺ βασιλεύσεις ἐπὶ Ισραηλ καὶ ἐγὼ ἔσομαί
σοι εἰς δεύτερον καὶ Σαουλ ὁ πατήρ μου οἶδεν
οὕτως 18 καὶ διέθεντο ἀμφότεροι διαθήκην
ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐκάθητο Δαυιδ ἐν Καινῇ
καὶ Ιωναθαν ἀπῆλθεν εἰς οἶκον αὐτοῦ 19 καὶ
ἀνέβησαν οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμώδους πρὸς
Σαουλ ἐπὶ τὸν βουνὸν λέγοντες οὐκ ἰδοὺ Δαυιδ
κέκρυπται παρ' ἡμῖν ἐν Μεσσαρα ἐν τοῖς στενοῖς
ἐν τῇ Καινῇ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Εχελα τοῦ ἐκ
δεξιῶν τοῦ Ιεσσαιμουν 20 καὶ νῦν πᾶν τὸ πρὸς
ψυχὴν τοῦ βασιλέως εἰς κατάβασιν καταβαινέτω
πρὸς ἡμᾶς κεκλείκασιν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ
βασιλέως 21 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαουλ εὐλογημένοι
ὑμεῖς τῷ κυρίῳ ὅτι ἐπονέσατε περὶ ἐμοῦ 22
πορεύθητε δὴ καὶ ἑτοιμάσατε ἔτι καὶ γνῶτε τὸν
τόπον αὐτοῦ οὗ ἔσται ὁ πούς αὐτοῦ ἐν τάχει
ἐκεῖ οὗ εἴπατε μήποτε πανουργεύσηται 23 καὶ
ἴδετε καὶ γνῶτε καὶ πορευσόμεθα μεθ' ὑμῶν
καὶ ἔσται εἰ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐξερευνήσω
αὐτὸν ἐν πάσαις χιλιάσιν Ιουδα 24 καὶ ἀνέστησαν
οἱ Ζιφαῖοι καὶ ἐπορεύθησαν ἔμπροσθεν Σαουλ
καὶ Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ
Μααν καθ' ἑσπέραν ἐκ δεξιῶν τοῦ Ιεσσαιμουν 25
καὶ ἐπορεύθη Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ζητεῖν
αὐτόν καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυιδ καὶ κατέβη
εἰς τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Μααν καὶ
ἤκουσεν Σαουλ καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω Δαυιδ εἰς
τὴν ἔρημον Μααν 26 καὶ πορεύονται Σαουλ καὶ
οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους τούτου
καὶ ἦν Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους
τοῦ ὄρους τούτου καὶ ἦν Δαυιδ σκεπαζόμενος
πορεύεσθαι ἀπὸ προσώπου Σαουλ καὶ Σαουλ
καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρενέβαλον ἐπὶ Δαυιδ
καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ συλλαβεῖν αὐτούς 27
καὶ ἄγγελος πρὸς Σαουλ ἦλθεν λέγων σπεῦδε
καὶ δεῦρο ὅτι ἐπέθεντο οἱ ἀλλόφυλοι ἐπὶ τὴν
γῆν 28 καὶ ἀνέστρεψεν Σαουλ μὴ καταδιώκειν
ὀπίσω Δαυιδ καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν τῶν
ἀλλοφύλων διὰ τοῦτο ἐπεκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος
Πέτρα ἡ μερισθεῖσα 29 καὶ ἀνέβη Δαυιδ ἐκεῖθεν
καὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς στενοῖς Εγγαδδι

24 καὶ ἐγενήθη ὡς ἀνέστρεψεν Σαουλ ἀπὸ
ὄπισθεν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ
λεγόντων ὅτι Δαυιδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Εγγαδδι **2**
καὶ ἔλαβεν μεθ’ ἑαυτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν
ἐκλεκτοὺς ἐκ παντὸς Ισραηλ καὶ ἐπορεύθη ζητεῖν
τὸν Δαυιδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον
Σαδαιεμ **3** καὶ ἦλθεν εἰς τὰς ἀγέλας τῶν ποιμνίων
τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ ἦν ἐκεῖ σπήλαιον καὶ Σαουλ
εἰσῆλθεν παρασκευάσασθαι καὶ Δαυιδ καὶ οἱ
ἄνδρες αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ σπηλαίου ἐκάθηντο
4 καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Δαυιδ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ ἡ
ἡμέρα αὕτη ἣν εἶπεν κύριος πρὸς σὲ παραδοῦναι
τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ ποιήσεις
αὐτῷ ὡς ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἀνέστη
Δαυιδ καὶ ἀφεῖλεν τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος
τῆς Σαουλ λαθραίως **5** καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα
καὶ ἐπάταξεν καρδία Δαυιδ αὐτόν ὅτι ἀφεῖλεν
τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ **6** καὶ εἶπεν
Δαυιδ πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ μηδαμῶς μοι
παρὰ κυρίου εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ
μου τῷ χριστῷ κυρίου ἐπενέγκαι χεῖρά μου ἐπ’
αὐτόν ὅτι χριστὸς κυρίου ἐστὶν οὗτος **7** καὶ
ἔπεισεν Δαυιδ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐν λόγοις καὶ
οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστάντας θανατῶσαι τὸν
Σαουλ καὶ ἀνέστη Σαουλ καὶ κατέβη εἰς τὴν
ὁδόν **8** καὶ ἀνέστη Δαυιδ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκ τοῦ
σπηλαίου καὶ ἐβόησεν Δαυιδ ὀπίσω Σαουλ λέγων
κύριε βασιλεῦ καὶ ἐπέβλεψεν Σαουλ εἰς τὰ ὀπίσω
αὐτοῦ καὶ ἔκυψεν Δαυιδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ **9** καὶ εἶπεν
Δαυιδ πρὸς Σαουλ ἵνα τί ἀκούεις τῶν λόγων
τοῦ λαοῦ λεγόντων ἰδοὺ Δαυιδ ζητεῖ τὴν ψυχήν
σου **10** ἰδοὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἑοράκασιν οἱ
ὀφθαλμοί σου ὡς παρέδωκέν σε κύριος σήμερον
εἰς χεῖρά μου ἐν τῷ σπηλαίῳ καὶ οὐκ ἠβουλήθην
ἀποκτεῖναί σε καὶ ἐφεισάμην σου καὶ εἶπα οὐκ
ἐποίσω χεῖρά μου ἐπὶ κύριόν μου ὅτι χριστὸς
κυρίου οὗτός ἐστιν **11** καὶ ἰδοὺ τὸ πτερύγιον τῆς
διπλοΐδος σου ἐν τῇ χειρί μου ἐγὼ ἀφήρηκα τὸ
πτερύγιον καὶ οὐκ ἀπέκταγκά σε καὶ γνῶθι καὶ
ἰδὲ σήμερον ὅτι οὐκ ἔστιν κακία ἐν τῇ χειρί μου
οὐδὲ ἀσέβεια καὶ ἀθέτησις καὶ οὐχ ἡμάρτηκα
εἰς σέ καὶ σὺ δεσμεύεις τὴν ψυχήν μου λαβεῖν
αὐτήν **12** δικάσαι κύριος ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ
καὶ ἐκδικήσαι με κύριος ἐκ σοῦ καὶ ἡ χείρ μου
οὐκ ἔσται ἐπὶ σοί **13** καθὼς λέγεται ἡ παραβολὴ
ἡ ἀρχαία ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμέλεια
καὶ ἡ χείρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ **14** καὶ νῦν
ὀπίσω τίνος σὺ ἐκπορεύῃ βασιλεῦ Ισραηλ ὀπίσω
τίνος καταδιώκεις σύ ὀπίσω κυνὸς τεθνηκότος
καὶ ὀπίσω ψύλλου ἑνός **15** γένοιτο κύριος εἰς
κριτὴν καὶ δικαστὴν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ
μέσον σοῦ ἴδοι κύριος καὶ κρίναι τὴν κρίσιν μου
καὶ δικάσαι μοι ἐκ χειρός σου **16** καὶ ἐγένετο
ὡς συνετέλεσεν Δαυιδ τὰ ῥήματα ταῦτα λαλῶν
πρὸς Σαουλ καὶ εἶπεν Σαουλ ἦ φωνή σου αὕτη
τέκνον Δαυιδ καὶ ἦρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ Σαουλ
καὶ ἔκλαυσεν **17** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυιδ
δίκαιος σὺ ὑπὲρ ἐμέ ὅτι σὺ ἀνταπέδωκάς μοι
ἀγαθά ἐγὼ δὲ ἀνταπέδωκά σοι κακά **18** καὶ σὺ
ἀπήγγειλάς μοι σήμερον ἃ ἐποίησάς μοι ἀγαθά
ὡς ἀπέκλεισέν με κύριος σήμερον εἰς χεῖράς σου
καὶ οὐκ ἀπέκτεινάς με **19** καὶ ὅτι εἰ εὕροιτό τις
τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ ἐν θλίψει καὶ ἐκπέμψαι αὐτὸν
ἐν ὁδῷ ἀγαθῇ καὶ κύριος ἀνταποτείσει αὐτῷ
ἀγαθά καθὼς πεποίηκας σήμερον **20** καὶ νῦν ἰδοὺ

ἐγὼ γινώσκω ὅτι βασιλεύων βασιλεύσεις καὶ
στήσεται ἐν χερσίν σου βασιλεία Ισραηλ **21** καὶ
νῦν ὄμοσόν μοι ἐν κυρίῳ ὅτι οὐκ ἐξολεθρεύσεις
τὸ σπέρμα μου ὀπίσω μου καὶ οὐκ ἀφανιεῖς τὸ
ὄνομά μου ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου **22** καὶ
ὤμοσεν Δαυιδ τῷ Σαουλ καὶ ἀπῆλθεν Σαουλ εἰς
τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ
ἀνέβησαν εἰς τὴν Μεσσαρα στενήν

25 καὶ ἀπέθανεν Σαμουηλ καὶ συναθροίζονται
πᾶς Ισραηλ καὶ κόπτονται αὐτὸν καὶ θάπτουσιν
αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Αρμαθαιμ καὶ ἀνέστη
Δαυιδ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Μααν **2** καὶ
ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ Μααν καὶ τὰ ποίμνια αὐτοῦ
ἐν τῷ Καρμήλῳ καὶ ὁ ἄνθρωπος μέγας σφόδρα
καὶ τούτῳ ποίμνια τρισχίλια καὶ αἶγες χίλιαι
καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ κείρειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ
ἐν τῷ Καρμήλῳ **3** καὶ ὄνομα τῷ ἀνθρώπῳ
Ναβαλ καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Αβιγαια καὶ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀγαθὴ συνέσει καὶ καλὴ τῷ εἴδει
σφόδρα καὶ ὁ ἄνθρωπος σκληρὸς καὶ πονηρὸς
ἐν ἐπιτηδεύμασιν καὶ ὁ ἄνθρωπος κυνικός **4**
καὶ ἤκουσεν Δαυιδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι κείρει
Ναβαλ ὁ Καρμήλιος τὸ ποίμνιον αὐτοῦ **5** καὶ
Δαυιδ ἀπέστειλεν δέκα παιδάρια καὶ εἶπεν τοῖς
παιδαρίοις ἀνάβητε εἰς Κάρμηλον καὶ ἀπέλθατε
πρὸς Ναβαλ καὶ ἐρωτήσατε αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου εἰς εἰρήνην **6** καὶ ἐρεῖτε τάδε εἰς ὥρας καὶ
σὺ ὑγιαίνων καὶ ὁ οἶκός σου καὶ πάντα τὰ σὰ
ὑγιαίνοντα **7** καὶ νῦν ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι κείρουσίν
σοι νῦν οἱ ποιμένες σου οἳ ἦσαν μεθ’ ἡμῶν
ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐκ ἀπεκωλύσαμεν αὐτοὺς
καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα αὐτοῖς οὐθὲν πάσας τὰς
ἡμέρας ὄντων αὐτῶν ἐν Καρμήλῳ **8** ἐρώτησον
τὰ παιδάριά σου καὶ ἀπαγγελοῦσίν σοι καὶ
εὑρέτωσαν τὰ παιδάρια χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου
ὅτι ἐφ’ ἡμέραν ἀγαθὴν ἥκομεν δὸς δὴ ὃ ἐὰν
εὕρῃ ἡ χείρ σου τῷ υἱῷ σου τῷ Δαυιδ **9** καὶ
ἔρχονται τὰ παιδάρια καὶ λαλοῦσιν τοὺς λόγους
τούτους πρὸς Ναβαλ κατὰ πάντα τὰ ῥήματα
ταῦτα ἐν τῷ ὀνόματι Δαυιδ καὶ ἀνεπήδησεν
10 καὶ ἀπεκρίθη Ναβαλ τοῖς παισὶν Δαυιδ καὶ
εἶπεν τίς ὁ Δαυιδ καὶ τίς ὁ υἱὸς Ιεσσαι σήμερον
πεπληθυμμένοι εἰσὶν οἱ δοῦλοι ἀναχωροῦντες
ἕκαστος ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ **11** καὶ
λήμψομαι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸν οἶνόν μου
καὶ τὰ θύματά μου ἃ τέθυκα τοῖς κείρουσίν
μου τὰ πρόβατα καὶ δώσω αὐτὰ ἀνδράσιν οἷς
οὐκ οἶδα πόθεν εἰσίν **12** καὶ ἀπεστράφησαν τὰ
παιδάρια Δαυιδ εἰς ὁδὸν αὐτῶν καὶ ἀνέστρεψαν
καὶ ἦλθον καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυιδ κατὰ τὰ
ῥήματα ταῦτα **13** καὶ εἶπεν Δαυιδ τοῖς ἀνδράσιν
αὐτοῦ ζώσασθε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ
ἀνέβησαν ὀπίσω Δαυιδ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες
καὶ οἱ διακόσιοι ἐκάθισαν μετὰ τῶν σκευῶν **14**
καὶ τῇ Αβιγαια γυναικὶ Ναβαλ ἀπήγγειλεν ἓν
τῶν παιδαρίων λέγων ἰδοὺ Δαυιδ ἀπέστειλεν
ἀγγέλους ἐκ τῆς ἐρήμου εὐλογῆσαι τὸν κύριον
ἡμῶν καὶ ἐξέκλινεν ἀπ’ αὐτῶν **15** καὶ οἱ ἄνδρες
ἀγαθοὶ ἡμῖν σφόδρα οὐκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς οὐδὲ
ἐνετείλαντο ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἦμεν
παρ’ αὐτοῖς καὶ ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀγρῷ **16** ὡς
τεῖχος ἦσαν περὶ ἡμᾶς καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν
ἡμέραν πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἤμεθα παρ’ αὐτοῖς
ποιμαίνοντες τὸ ποίμνιον **17** καὶ νῦν γνῶθι καὶ
ἰδὲ τί σὺ ποιήσεις ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία
εἰς τὸν κύριον ἡμῶν καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ

καὶ οὗτος υἱὸς λοιμός καὶ οὐκ ἔστιν λαλῆσαι
πρὸς αὐτόν 18 καὶ ἔσπευσεν Αβιγαια καὶ ἔλαβεν
διακοσίους ἄρτους καὶ δύο ἀγγεῖα οἴνου καὶ πέντε
πρόβατα πεποιημένα καὶ πέντε οιφι ἀλφίτου καὶ
γομορ ἓν σταφίδος καὶ διακοσίας παλάθας καὶ
ἔθετο ἐπὶ τοὺς ὄνους 19 καὶ εἶπεν τοῖς παιδαρίοις
αὐτῆς προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ ὀπίσω ὑμῶν παραγίνομαι καὶ τῷ ἀνδρὶ
αὐτῆς οὐκ ἀπήγγειλεν 20 καὶ ἐγενήθη αὐτῆς
ἐπιβεβηκυίης ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ καταβαινούσης
ἐν σκέπῃ τοῦ ὄρους καὶ ἰδοὺ Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες
αὐτοῦ κατέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτῆς καὶ
ἀπήντησεν αὐτοῖς 21 καὶ Δαυιδ εἶπεν ἴσως εἰς
ἄδικον πεφύλακα πάντα τὰ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ
καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν
αὐτοῦ οὐθέν καὶ ἀνταπέδωκέν μοι πονηρὰ ἀντὶ
ἀγαθῶν 22 τάδε ποιήσαι ὁ θεὸς τῷ Δαυιδ καὶ
τάδε προσθείη εἰ ὑπολείψομαι ἐκ πάντων τῶν
τοῦ Ναβαλ ἕως πρωὶ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον 23
καὶ εἶδεν Αβιγαια τὸν Δαυιδ καὶ ἔσπευσεν καὶ
κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς ὄνου καὶ ἔπεσεν ἐνώπιον
Δαυιδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν
αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν 24 ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ
εἶπεν ἐν ἐμοί κύριέ μου ἡ ἀδικία λαλησάτω δὴ
ἡ δούλη σου εἰς τὰ ὦτά σου καὶ ἄκουσον τῆς
δούλης σου λόγον 25 μὴ δὴ θέσθω ὁ κύριός μου
καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον τὸν λοιμὸν
τοῦτον ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὕτως ἐστίν
Ναβαλ ὄνομα αὐτῷ καὶ ἀφροσύνη μετ᾽ αὐτοῦ
καὶ ἐγὼ ἡ δούλη σου οὐκ εἶδον τὰ παιδάριά σου
ἃ ἀπέστειλας 26 καὶ νῦν κύριε ζῇ κύριος καὶ ζῇ
ἡ ψυχή σου καθὼς ἐκώλυσέν σε κύριος τοῦ μὴ
ἐλθεῖν εἰς αἷμα ἀθῷον καὶ σῴζειν τὴν χεῖρά σού
σοι καὶ νῦν γένοιντο ὡς Ναβαλ οἱ ἐχθροί σου
καὶ οἱ ζητοῦντες τῷ κυρίῳ μου κακά 27 καὶ νῦν
λαβὲ τὴν εὐλογίαν ταύτην ἣν ἐνήνοχεν ἡ δούλη
σου τῷ κυρίῳ μου καὶ δώσεις τοῖς παιδαρίοις
τοῖς παρεστηκόσιν τῷ κυρίῳ μου 28 ἆρον δὴ
τὸ ἀνόμημα τῆς δούλης σου ὅτι ποιῶν ποιήσει
κύριος τῷ κυρίῳ μου οἶκον πιστόν ὅτι πόλεμον
κυρίου ὁ κύριός μου πολεμεῖ καὶ κακία οὐχ
εὑρεθήσεται ἐν σοὶ πώποτε 29 καὶ ἀναστήσεται
ἄνθρωπος καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τὴν ψυχήν
σου καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ κυρίου μου ἐνδεδεμένη
ἐν δεσμῷ τῆς ζωῆς παρὰ κυρίῳ τῷ θεῷ καὶ
ψυχὴν ἐχθρῶν σου σφενδονήσεις ἐν μέσῳ τῆς
σφενδόνης 30 καὶ ἔσται ὅτι ποιήσει κύριος τῷ
κυρίῳ μου πάντα ὅσα ἐλάλησεν ἀγαθὰ ἐπὶ σέ
καὶ ἐντελεῖταί σοι κύριος εἰς ἡγούμενον ἐπὶ
Ισραηλ 31 καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο βδελυγμὸς καὶ
σκάνδαλον τῷ κυρίῳ μου ἐκχέαι αἷμα ἀθῷον
δωρεὰν καὶ σῶσαι χεῖρα κυρίου μου αὐτῷ καὶ
ἀγαθώσει κύριος τῷ κυρίῳ μου καὶ μνησθήσῃ
τῆς δούλης σου ἀγαθῶσαι αὐτῇ 32 καὶ εἶπεν
Δαυιδ τῇ Αβιγαια εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς
Ισραηλ ὃς ἀπέστειλέν σε σήμερον ἐν ταύτῃ εἰς
ἀπάντησίν μου 33 καὶ εὐλογητὸς ὁ τρόπος σου
καὶ εὐλογημένη σὺ ἡ ἀποκωλύσασά με σήμερον
ἐν ταύτῃ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἵματα καὶ σῶσαι χεῖρά
μου ἐμοί 34 πλὴν ὅτι ζῇ κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ
ὃς ἀπεκώλυσέν με σήμερον τοῦ κακοποιῆσαί σε
ὅτι εἰ μὴ ἔσπευσας καὶ παρεγένου εἰς ἀπάντησίν
μοι τότε εἶπα εἰ ὑπολειφθήσεται τῷ Ναβαλ ἕως
φωτὸς τοῦ πρωὶ οὐρῶν πρὸς τοῖχον 35 καὶ ἔλαβεν
Δαυιδ ἐκ χειρὸς αὐτῆς πάντα ἃ ἔφερεν αὐτῷ καὶ
εἶπεν αὐτῇ ἀνάβηθι εἰς εἰρήνην εἰς οἶκόν σου

βλέπε ἤκουσα τῆς φωνῆς σου καὶ ᾑρέτισα τὸ
πρόσωπόν σου 36 καὶ παρεγενήθη Αβιγαια πρὸς
Ναβαλ καὶ ἰδοὺ αὐτῷ πότος ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ὡς
πότος βασιλέως καὶ ἡ καρδία Ναβαλ ἀγαθὴ ἐπ’
αὐτόν καὶ αὐτὸς μεθύων ἕως σφόδρα καὶ οὐκ
ἀπήγγειλεν αὐτῷ ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα ἕως φωτὸς
τοῦ πρωί 37 καὶ ἐγένετο πρωί ὡς ἐξένηψεν ἀπὸ
τοῦ οἴνου Ναβαλ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐναπέθανεν ἡ καρδία αὐτοῦ
ἐν αὐτῷ καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς λίθος 38 καὶ ἐγένετο
ὡσεὶ δέκα ἡμέραι καὶ ἐπάταξεν κύριος τὸν Ναβαλ
καὶ ἀπέθανεν 39 καὶ ἤκουσεν Δαυιδ καὶ εἶπεν
εὐλογητὸς κύριος ὃς ἔκρινεν τὴν κρίσιν τοῦ
ὀνειδισμοῦ μου ἐκ χειρὸς Ναβαλ καὶ τὸν δοῦλον
αὐτοῦ περιεποιήσατο ἐκ χειρὸς κακῶν καὶ τὴν
κακίαν Ναβαλ ἀπέστρεψεν κύριος εἰς κεφαλὴν
αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ καὶ ἐλάλησεν περὶ
Αβιγαιας λαβεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα 40
καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Δαυιδ πρὸς Αβιγαιαν εἰς
Κάρμηλον καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ λέγοντες Δαυιδ
ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λαβεῖν σε αὐτῷ εἰς
γυναῖκα 41 καὶ ἀνέστη καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ
τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἡ δούλη
σου εἰς παιδίσκην νίψαι πόδας τῶν παίδων σου
42 καὶ ἀνέστη Αβιγαια καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ
πέντε κοράσια ἠκολούθουν αὐτῇ καὶ ἐπορεύθη
ὀπίσω τῶν παίδων Δαυιδ καὶ γίνεται αὐτῷ εἰς
γυναῖκα 43 καὶ τὴν Αχινααμ ἔλαβεν Δαυιδ ἐξ
Ιεζραελ καὶ ἀμφότεραι ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες 44
καὶ Σαουλ ἔδωκεν Μελχολ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ
τὴν γυναῖκα Δαυιδ τῷ Φαλτι υἱῷ Λαις τῷ ἐκ
Ρομμα

26 καὶ ἔρχονται οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμώδους
πρὸς τὸν Σαουλ εἰς τὸν βουνὸν λέγοντες ἰδοὺ
Δαυιδ σκεπάζεται μεθ’ ἡμῶν ἐν τῷ βουνῷ τοῦ
Εχελα τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ Ιεσσαιμουν 2 καὶ
ἀνέστη Σαουλ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Ζιφ
καὶ μετ’ αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτοὶ
ἐξ Ισραηλ ζητεῖν τὸν Δαυιδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζιφ 3
καὶ παρενέβαλεν Σαουλ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Εχελα
ἐπὶ προσώπου τοῦ Ιεσσαιμουν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ
Δαυιδ ἐκάθισεν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εἶδεν Δαυιδ
ὅτι ἥκει Σαουλ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον 4
καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ κατασκόπους καὶ ἔγνω
ὅτι ἥκει Σαουλ ἕτοιμος ἐκ Κεϊλα 5 καὶ ἀνέστη
Δαυιδ λάθρᾳ καὶ εἰσπορεύεται εἰς τὸν τόπον οὗ
ἐκάθευδεν ἐκεῖ Σαουλ καὶ ἐκεῖ Αβεννηρ υἱὸς
Νηρ ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ καὶ Σαουλ ἐκάθευδεν
ἐν λαμπήνῃ καὶ ὁ λαὸς παρεμβεβληκὼς κύκλῳ
αὐτοῦ 6 καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ καὶ εἶπεν πρὸς
Αχιμελεχ τὸν Χετταῖον καὶ πρὸς Αβεσσα υἱὸν
Σαρουιας ἀδελφὸν Ιωαβ λέγων τίς εἰσελεύσεται
μετ’ ἐμοῦ πρὸς Σαουλ εἰς τὴν παρεμβολήν καὶ
εἶπεν Αβεσσα ἐγὼ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ 7 καὶ
εἰσπορεύεται Δαυιδ καὶ Αβεσσα εἰς τὸν λαὸν
τὴν νύκτα καὶ ἰδοὺ Σαουλ καθεύδων ὕπνῳ ἐν
λαμπήνῃ καὶ τὸ δόρυ ἐμπεπηγὸς εἰς τὴν γῆν
πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ Αβεννηρ καὶ ὁ λαὸς
αὐτοῦ ἐκάθευδεν κύκλῳ αὐτοῦ 8 καὶ εἶπεν
Αβεσσα πρὸς Δαυιδ ἀπέκλεισεν σήμερον κύριος
τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ νῦν
πατάξω αὐτὸν τῷ δόρατι εἰς τὴν γῆν ἅπαξ καὶ οὐ
δευτερώσω αὐτῷ 9 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβεσσα
μὴ ταπεινώσῃς αὐτόν ὅτι τίς ἐποίσει χεῖρα αὐτοῦ
ἐπὶ χριστὸν κυρίου καὶ ἀθῳωθήσεται 10 καὶ εἶπεν

Δαυιδ ζῇ κύριος ἐὰν μὴ κύριος παίσῃ αὐτόν ἢ ἡ
ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ καὶ ἀποθάνῃ ἢ εἰς πόλεμον
καταβῇ καὶ προστεθῇ 11 μηδαμῶς μοι παρὰ
κυρίου ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν κυρίου
καὶ νῦν λαβὲ δὴ τὸ δόρυ ἀπὸ πρὸς κεφαλῆς
αὐτοῦ καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος καὶ ἀπέλθωμεν
καθ' ἑαυτούς 12 καὶ ἔλαβεν Δαυιδ τὸ δόρυ
καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος ἀπὸ πρὸς κεφαλῆς
αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον καθ' ἑαυτούς καὶ οὐκ ἦν
ὁ βλέπων καὶ οὐκ ἦν ὁ γινώσκων καὶ οὐκ ἦν
ὁ ἐξεγειρόμενος πάντες ὑπνοῦντες ὅτι θάμβος
κυρίου ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς 13 καὶ διέβη Δαυιδ
εἰς τὸ πέραν καὶ ἔστη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
ὄρους μακρόθεν καὶ πολλὴ ἡ ὁδὸς ἀνὰ μέσον
αὐτῶν 14 καὶ προσεκαλέσατο Δαυιδ τὸν λαὸν καὶ
τῷ Αβεννηρ ἐλάλησεν λέγων οὐκ ἀποκριθήσει
Αβεννηρ καὶ ἀπεκρίθη Αβεννηρ καὶ εἶπεν τίς εἶ
σὺ ὁ καλῶν με 15 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβεννηρ
οὐκ ἀνὴρ σύ καὶ τίς ὡς σὺ ἐν Ισραηλ καὶ διὰ τί
οὐ φυλάσσεις τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα ὅτι
εἰσῆλθεν εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ διαφθεῖραι τὸν βασιλέα
κύριόν σου 16 καὶ οὐκ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα τοῦτο
ὃ πεποίηκας ζῇ κύριος ὅτι υἱοὶ θανατώσεως
ὑμεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν βασιλέα κύριον ὑμῶν
τὸν χριστὸν κυρίου καὶ νῦν ἰδὲ δή τὸ δόρυ τοῦ
βασιλέως καὶ ὁ φακὸς τοῦ ὕδατος ποῦ ἐστιν τὰ
πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ 17 καὶ ἐπέγνω Σαουλ τὴν
φωνὴν τοῦ Δαυιδ καὶ εἶπεν ἦ φωνή σου αὕτη
τέκνον Δαυιδ καὶ εἶπεν Δαυιδ δοῦλός σου κύριε
βασιλεῦ 18 καὶ εἶπεν ἵνα τί τοῦτο καταδιώκει
ὁ κύριός μου ὀπίσω τοῦ δούλου αὐτοῦ ὅτι τί
ἡμάρτηκα καὶ τί εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα 19 καὶ
νῦν ἀκουσάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ
ῥῆμα τοῦ δούλου αὐτοῦ εἰ ὁ θεὸς ἐπισείει σε ἐπ'
ἐμέ ὀσφρανθείη θυσίας σου καὶ εἰ υἱοὶ ἀνθρώπων
ἐπικατάρατοι οὗτοι ἐνώπιον κυρίου ὅτι ἐξέβαλόν
με σήμερον μὴ ἐστηρίσθαι ἐν κληρονομίᾳ κυρίου
λέγοντες πορεύου δούλευε θεοῖς ἑτέροις 20
καὶ νῦν μὴ πέσοι τὸ αἷμά μου ἐπὶ τὴν γῆν ἐξ
ἐναντίας προσώπου κυρίου ὅτι ἐξελήλυθεν ὁ
βασιλεὺς Ισραηλ ζητεῖν τὴν ψυχήν μου καθὼς
καταδιώκει ὁ νυκτικόραξ ἐν τοῖς ὄρεσιν 21
καὶ εἶπεν Σαουλ ἡμάρτηκα ἐπίστρεφε τέκνον
Δαυιδ ὅτι οὐ κακοποιήσω σε ἀνθ' ὧν ἔντιμος
ψυχή μου ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐν τῇ σήμερον
μεματαίωμαι καὶ ἠγνόηκα πολλὰ σφόδρα 22
καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ καὶ εἶπεν ἰδοὺ τὸ δόρυ
τοῦ βασιλέως διελθέτω εἷς τῶν παιδαρίων καὶ
λαβέτω αὐτό 23 καὶ κύριος ἐπιστρέψει ἑκάστῳ
τὰς δικαιοσύνας αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ ὡς
παρέδωκέν σε κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου καὶ
οὐκ ἠθέλησα ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν
κυρίου 24 καὶ ἰδοὺ καθὼς ἐμεγαλύνθη ἡ ψυχή
σου σήμερον ἐν ταύτῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου οὕτως
μεγαλυνθείη ἡ ψυχή μου ἐνώπιον κυρίου καὶ
σκεπάσαι με καὶ ἐξελεῖταί με ἐκ πάσης θλίψεως
25 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυιδ εὐλογημένος
σύ τέκνον καὶ ποιῶν ποιήσεις καὶ δυνάμενος
δυνήσει καὶ ἀπῆλθεν Δαυιδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ
καὶ Σαουλ ἀνέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ

27 καὶ εἶπεν Δαυιδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων
νῦν προστεθήσομαι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ εἰς χεῖρας
Σαουλ καὶ οὐκ ἔστιν μοι ἀγαθόν ἐὰν μὴ σωθῶ εἰς
γῆν ἀλλοφύλων καὶ ἀνῇ Σαουλ τοῦ ζητεῖν με εἰς
πᾶν ὅριον Ισραηλ καὶ σωθήσομαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ
2 καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ οἱ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ'

αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Αγχους υἱὸν Αμμαχ
βασιλέα Γεθ 3 καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ μετὰ Αγχους
ἐν Γεθ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ
οἶκος αὐτοῦ καὶ Δαυιδ καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες
αὐτοῦ Αχινααμ ἡ Ιεζραηλῖτις καὶ Αβιγαια ἡ
γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου 4 καὶ ἀνηγγέλη
τῷ Σαουλ ὅτι πέφευγεν Δαυιδ εἰς Γεθ καὶ οὐ
προσέθετο ἔτι ζητεῖν αὐτόν 5 καὶ εἶπεν Δαυιδ
πρὸς Αγχους εἰ δὴ εὕρηκεν ὁ δοῦλός σου χάριν
ἐν ὀφθαλμοῖς σου δότωσαν δή μοι τόπον ἐν
μιᾷ τῶν πόλεων τῶν κατ’ ἀγρὸν καὶ καθήσομαι
ἐκεῖ καὶ ἵνα τί κάθηται ὁ δοῦλός σου ἐν πόλει
βασιλευομένῃ μετὰ σοῦ 6 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν Σεκελακ διὰ τοῦτο ἐγενήθη
Σεκελακ τῷ βασιλεῖ τῆς Ιουδαίας ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης 7 καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν
ὧν ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων
τέσσαρας μῆνας 8 καὶ ἀνέβαινεν Δαυιδ καὶ οἱ
ἄνδρες αὐτοῦ καὶ ἐπετίθεντο ἐπὶ πάντα τὸν
Γεσιρι καὶ ἐπὶ τὸν Αμαληκίτην καὶ ἰδοὺ ἡ γῆ
κατῳκεῖτο ἀπὸ ἀνηκόντων ἡ ἀπὸ Γελαμψουρ
τετειχισμένων καὶ ἕως γῆς Αἰγύπτου 9 καὶ ἔτυπτε
τὴν γῆν καὶ οὐκ ἐζωογόνει ἄνδρα καὶ γυναῖκα
καὶ ἐλάμβανεν ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ ὄνους
καὶ καμήλους καὶ ἱματισμόν καὶ ἀνέστρεψαν
καὶ ἤρχοντο πρὸς Αγχους 10 καὶ εἶπεν Αγχους
πρὸς Δαυιδ ἐπὶ τίνα ἐπέθεσθε σήμερον καὶ εἶπεν
Δαυιδ πρὸς Αγχους κατὰ νότον τῆς Ιουδαίας καὶ
κατὰ νότον Ιεσμεγα καὶ κατὰ νότον τοῦ Κενεζι
11 καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα οὐκ ἐζωογόνησεν τοῦ
εἰσαγαγεῖν εἰς Γεθ λέγων μὴ ἀναγγείλωσιν εἰς
Γεθ καθ’ ἡμῶν λέγοντες τάδε Δαυιδ ποιεῖ καὶ
τόδε τὸ δικαίωμα αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς
ἐκάθητο Δαυιδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων 12 καὶ
ἐπιστεύθη Δαυιδ ἐν τῷ Αγχους σφόδρα λέγων
ᾔσχυνται αἰσχυνόμενος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν
Ισραηλ καὶ ἔσται μοι δοῦλος εἰς τὸν αἰῶνα
28 καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ
συναθροίζονται ἀλλόφυλοι ἐν ταῖς παρεμβολαῖς
αὐτῶν ἐξελθεῖν πολεμεῖν μετὰ Ισραηλ καὶ εἶπεν
Αγχους πρὸς Δαυιδ γινώσκων γνώσει ὅτι μετ’
ἐμοῦ ἐξελεύσει εἰς πόλεμον σὺ καὶ οἱ ἄνδρες
σου 2 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αγχους οὕτω νῦν
γνώσει ἃ ποιήσει ὁ δοῦλός σου καὶ εἶπεν Αγχους
πρὸς Δαυιδ οὕτως ἀρχισωματοφύλακα θήσομαί
σε πάσας τὰς ἡμέρας 3 καὶ Σαμουηλ ἀπέθανεν
καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ισραηλ καὶ θάπτουσιν
αὐτὸν ἐν Αρμαθαιμ ἐν πόλει αὐτοῦ καὶ Σαουλ
περιεῖλεν τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας
ἀπὸ τῆς γῆς 4 καὶ συναθροίζονται οἱ ἀλλόφυλοι
καὶ ἔρχονται καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Σωμαν
καὶ συναθροίζει Σαουλ πάντα ἄνδρα Ισραηλ
καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Γελβουε 5 καὶ εἶδεν
Σαουλ τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων καὶ
ἐφοβήθη καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτοῦ σφόδρα
6 καὶ ἐπηρώτησεν Σαουλ διὰ κυρίου καὶ οὐκ
ἀπεκρίθη αὐτῷ κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ
ἐν τοῖς δήλοις καὶ ἐν τοῖς προφήταις 7 καὶ
εἶπεν Σαουλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ ζητήσατέ μοι
γυναῖκα ἐγγαστρίμυθον καὶ πορεύσομαι πρὸς
αὐτὴν καὶ ζητήσω ἐν αὐτῇ καὶ εἶπαν οἱ παῖδες
αὐτοῦ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ γυνὴ ἐγγαστρίμυθος
ἐν Αενδωρ 8 καὶ συνεκαλύψατο Σαουλ καὶ
περιεβάλετο ἱμάτια ἕτερα καὶ πορεύεται αὐτὸς
καὶ δύο ἄνδρες μετ’ αὐτοῦ καὶ ἔρχονται πρὸς τὴν
γυναῖκα νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῇ μάντευσαι δή

μοι ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ καὶ ἀνάγαγέ μοι ὃν ἐὰν
εἴπω σοι 9 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ δὴ
σὺ οἶδας ὅσα ἐποίησεν Σαουλ ὡς ἐξωλέθρευσεν
τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς
γῆς καὶ ἵνα τί σὺ παγιδεύεις τὴν ψυχήν μου
θανατῶσαι αὐτήν 10 καὶ ὤμοσεν αὐτῇ Σαουλ
λέγων ζῇ κύριος εἰ ἀπαντήσεταί σοι ἀδικία ἐν τῷ
λόγῳ τούτῳ 11 καὶ εἶπεν ἡ γυνή τίνα ἀναγάγω
σοι καὶ εἶπεν τὸν Σαμουηλ ἀνάγαγέ μοι 12 καὶ
εἶδεν ἡ γυνὴ τὸν Σαμουηλ καὶ ἀνεβόησεν φωνῇ
μεγάλῃ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαουλ ἵνα τί
παρελογίσω με καὶ σὺ εἶ Σαουλ 13 καὶ εἶπεν
αὐτῇ ὁ βασιλεύς μὴ φοβοῦ εἰπὸν τίνα ἑόρακας
καὶ εἶπεν αὐτῷ Θεοὺς ἑόρακα ἀναβαίνοντας ἐκ
τῆς γῆς 14 καὶ εἶπεν αὐτῇ τί ἔγνως καὶ εἶπεν
αὐτῷ ἄνδρα ὄρθιον ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς γῆς καὶ
οὗτος διπλοΐδα ἀναβεβλημένος καὶ ἔγνω Σαουλ
ὅτι Σαμουηλ οὗτος καὶ ἔκυψεν ἐπὶ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ 15
καὶ εἶπεν Σαμουηλ ἵνα τί παρηνώχλησάς μοι
ἀναβῆναί με καὶ εἶπεν Σαουλ θλίβομαι σφόδρα
καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν ἐμοί καὶ ὁ
θεὸς ἀφέστηκεν ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἐπακήκοέν
μοι ἔτι καὶ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν καὶ ἐν τοῖς
ἐνυπνίοις καὶ νῦν κέκληκά σε γνωρίσαι μοι τί
ποιήσω 16 καὶ εἶπεν Σαμουηλ ἵνα τί ἐπερωτᾷς
με καὶ κύριος ἀφέστηκεν ἀπὸ σοῦ καὶ γέγονεν
μετὰ τοῦ πλησίον σου 17 καὶ πεποίηκεν κύριός
σοι καθὼς ἐλάλησεν ἐν χειρί μου καὶ διαρρήξει
κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρός σου καὶ
δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ Δαυιδ 18 διότι
οὐκ ἤκουσας φωνῆς κυρίου καὶ οὐκ ἐποίησας
θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν Αμαληκ διὰ τοῦτο τὸ
ῥῆμα ἐποίησεν κύριός σοι τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 19
καὶ παραδώσει κύριος τὸν Ισραηλ μετὰ σοῦ εἰς
χεῖρας ἀλλοφύλων καὶ αὔριον σὺ καὶ οἱ υἱοί
σου μετὰ σοῦ πεσοῦνται καὶ τὴν παρεμβολὴν
Ισραηλ δώσει κύριος εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων 20
καὶ ἔσπευσεν Σαουλ καὶ ἔπεσεν ἑστηκὼς ἐπὶ
τὴν γῆν καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ τῶν λόγων
Σαμουηλ καὶ ἰσχὺς ἐν αὐτῷ οὐκ ἦν ἔτι οὐ γὰρ
ἔφαγεν ἄρτον ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν
νύκτα ἐκείνην 21 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς
Σαουλ καὶ εἶδεν ὅτι ἔσπευσεν σφόδρα καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτόν ἰδοὺ δὴ ἤκουσεν ἡ δούλη σου τῆς
φωνῆς σου καὶ ἐθέμην τὴν ψυχήν μου ἐν τῇ χειρί
μου καὶ ἤκουσα τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησάς μοι
22 καὶ νῦν ἄκουσον δὴ φωνῆς τῆς δούλης σου καὶ
παραθήσω ἐνώπιόν σου ψωμὸν ἄρτου καὶ φάγε
καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἰσχύς ὅτι πορεύσῃ ἐν ὁδῷ 23 καὶ
οὐκ ἐβουλήθη φαγεῖν καὶ παρεβιάζοντο αὐτὸν οἱ
παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνή καὶ ἤκουσεν τῆς φωνῆς
αὐτῶν καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ
τὸν δίφρον 24 καὶ τῇ γυναικὶ ἦν δάμαλις νομὰς
ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἔσπευσεν καὶ ἔθυσεν αὐτὴν καὶ
ἔλαβεν ἄλευρα καὶ ἐφύρασεν καὶ ἔπεψεν ἄζυμα
25 καὶ προσήγαγεν ἐνώπιον Σαουλ καὶ ἐνώπιον
τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ ἔφαγον καὶ ἀνέστησαν
καὶ ἀπῆλθον τὴν νύκτα ἐκείνην

29 καὶ συναθροίζουσιν ἀλλόφυλοι πάσας
τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς Αφεκ καὶ Ισραηλ
παρενέβαλεν ἐν Αενδωρ τῇ ἐν Ιεζραελ 2
καὶ σατράπαι ἀλλοφύλων παρεπορεύοντο εἰς
ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας καὶ Δαυιδ καὶ οἱ
ἄνδρες αὐτοῦ παρεπορεύοντο ἐπ᾽ ἐσχάτων μετὰ
Αγχους 3 καὶ εἶπον οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων

τίνες οἱ διαπορευόμενοι οὗτοι καὶ εἶπεν Αγχους
πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν ἀλλοφύλων οὐχ
οὗτος Δαυιδ ὁ δοῦλος Σαουλ βασιλέως Ισραηλ
γέγονεν μεθ’ ἡμῶν ἡμέρας τοῦτο δεύτερον ἔτος
καὶ οὐχ εὕρηκα ἐν αὐτῷ οὐθὲν ἀφ’ ἧς ἡμέρας
ἐνέπεσεν πρός με καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
4 καὶ ἐλυπήθησαν ἐπ’ αὐτῷ οἱ στρατηγοὶ τῶν
ἀλλοφύλων καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἀπόστρεψον τὸν
ἄνδρα εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ οὗ κατέστησας αὐτὸν
ἐκεῖ καὶ μὴ ἐρχέσθω μεθ’ ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον
καὶ μὴ γινέσθω ἐπίβουλος τῆς παρεμβολῆς καὶ
ἐν τίνι διαλλαγήσεται οὗτος τῷ κυρίῳ αὐτοῦ
οὐχὶ ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων **5**
οὐχ οὗτος Δαυιδ ᾧ ἐξῆρχον ἐν χοροῖς λέγοντες
ἐπάταξεν Σαουλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ Δαυιδ
ἐν μυριάσιν αὐτοῦ **6** καὶ ἐκάλεσεν Αγχους τὸν
Δαυιδ καὶ εἶπεν αὐτῷ ζῇ κύριος ὅτι εὐθὴς σὺ
καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς μου καὶ ἡ ἔξοδός σου
καὶ ἡ εἴσοδός σου μετ’ ἐμοῦ ἐν τῇ παρεμβολῇ
καὶ ὅτι οὐχ εὕρηκα κατὰ σοῦ κακίαν ἀφ’ ἧς
ἡμέρας ἥκεις πρός με ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας
καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν οὐκ ἀγαθὸς σύ
7 καὶ νῦν ἀνάστρεφε καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην
καὶ οὐ μὴ ποιήσεις κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν
σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων **8** καὶ εἶπεν Δαυιδ
πρὸς Αγχους τί πεποίηκά σοι καὶ τί εὗρες ἐν
τῷ δούλῳ σου ἀφ’ ἧς ἡμέρας ἤμην ἐνώπιόν
σου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ὅτι οὐ μὴ ἔλθω
πολεμῆσαι τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κυρίου μου τοῦ
βασιλέως **9** καὶ ἀπεκρίθη Αγχους πρὸς Δαυιδ
οἶδα ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς μου ἀλλ’ οἱ
σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων λέγουσιν οὐχ ἥξει
μεθ’ ἡμῶν εἰς πόλεμον **10** καὶ νῦν ὄρθρισον
τὸ πρωί σὺ καὶ οἱ παῖδες τοῦ κυρίου σου οἱ
ἥκοντες μετὰ σοῦ καὶ πορεύεσθε εἰς τὸν τόπον
οὗ κατέστησα ὑμᾶς ἐκεῖ καὶ λόγον λοιμὸν μὴ
θῇς ἐν καρδίᾳ σου ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐνώπιόν μου
καὶ ὀρθρίσατε ἐν τῇ ὁδῷ καὶ φωτισάτω ὑμῖν καὶ
πορεύθητε **11** καὶ ὤρθρισεν Δαυιδ αὐτὸς καὶ οἱ
ἄνδρες αὐτοῦ ἀπελθεῖν καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν
τῶν ἀλλοφύλων καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀνέβησαν
πολεμεῖν ἐπὶ Ισραηλ

30 καὶ ἐγενήθη εἰσελθόντος Δαυιδ καὶ τῶν
ἀνδρῶν αὐτοῦ εἰς Σεκελακ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ
Αμαληκ ἐπέθετο ἐπὶ τὸν νότον καὶ ἐπὶ Σεκελακ
καὶ ἐπάταξεν τὴν Σεκελακ καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν
ἐν πυρί **2** καὶ τὰς γυναῖκας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ
ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου οὐκ ἐθανάτωσαν ἄνδρα
καὶ γυναῖκα ἀλλ’ ᾐχμαλώτευσαν καὶ ἀπῆλθον εἰς
τὴν ὁδὸν αὐτῶν **3** καὶ ἦλθεν Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες
αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἰδοὺ ἐμπεπύρισται ἐν
πυρί αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν
καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν ᾐχμαλωτευμένοι **4** καὶ
ἦρεν Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν φωνὴν
αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν ἕως ὅτου οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς
ἰσχὺς ἔτι κλαίειν **5** καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες
Δαυιδ ᾐχμαλωτεύθησαν Αχινοομ ἡ Ιεζραηλῖτις
καὶ Αβιγαια ἡ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου **6**
καὶ ἐθλίβη Δαυιδ σφόδρα ὅτι εἶπεν ὁ λαὸς
λιθοβολῆσαι αὐτόν ὅτι κατώδυνος ψυχὴ παντὸς
τοῦ λαοῦ ἑκάστου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ ἐκραταιώθη Δαυιδ ἐν
κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ **7** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβιαθαρ
τὸν ἱερέα υἱὸν Αχιμελεχ προσάγαγε τὸ εφουδ **8**
καὶ ἐπηρώτησεν Δαυιδ διὰ τοῦ κυρίου λέγων
εἰ καταδιώξω ὀπίσω τοῦ γεδδουρ τούτου εἰ

καταλήμψομαι αὐτούς καὶ εἶπεν αὐτῷ καταδίωκε
ὅτι καταλαμβάνων καταλήμψῃ καὶ ἐξαιρούμενος
ἐξελῇ 9 καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ αὐτὸς καὶ οἱ
ἑξακόσιοι ἄνδρες μετ᾽ αὐτοῦ καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ
χειμάρρου Βοσορ καὶ οἱ περισσοὶ ἔστησαν 10 καὶ
κατεδίωξεν ἐν τετρακοσίοις ἀνδράσιν ὑπέστησαν
δὲ διακόσιοι ἄνδρες οἵτινες ἐκάθισαν πέραν τοῦ
χειμάρρου τοῦ Βοσορ 11 καὶ εὑρίσκουσιν ἄνδρα
Αἰγύπτιον ἐν ἀγρῷ καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν καὶ
ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς Δαυιδ ἐν ἀγρῷ καὶ διδόασιν
αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγεν καὶ ἐπότισαν αὐτὸν
ὕδωρ 12 καὶ διδόασιν αὐτῷ κλάσμα παλάθης
καὶ ἔφαγεν καὶ κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν
αὐτῷ ὅτι οὐ βεβρώκει ἄρτον καὶ οὐ πεπώκει
ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας 13 καὶ εἶπεν
αὐτῷ Δαυιδ τίνος σὺ εἶ καὶ πόθεν εἶ καὶ εἶπεν τὸ
παιδάριον τὸ Αἰγύπτιον ἐγώ εἰμι δοῦλος ἀνδρὸς
Αμαληκίτου καὶ κατέλιπέν με ὁ κύριός μου ὅτι
ἠνωχλήθην ἐγὼ σήμερον τριταῖος 14 καὶ ἡμεῖς
ἐπεθέμεθα ἐπὶ νότον τοῦ Χολθι καὶ ἐπὶ τὰ τῆς
Ιουδαίας μέρη καὶ ἐπὶ νότον Χελουβ καὶ τὴν
Σεκελακ ἐνεπυρίσαμεν ἐν πυρί 15 καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτὸν Δαυιδ εἰ κατάξεις με ἐπὶ τὸ γεδδουρ
τοῦτο καὶ εἶπεν ὄμοσον δή μοι κατὰ τοῦ θεοῦ
μὴ θανατώσειν με καὶ μὴ παραδοῦναί με εἰς
χεῖρας τοῦ κυρίου μου καὶ κατάξω σε ἐπὶ τὸ
γεδδουρ τοῦτο 16 καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἐκεῖ καὶ
ἰδοὺ οὗτοι διακεχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης
τῆς γῆς ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ ἑορτάζοντες
ἐν πᾶσι τοῖς σκύλοις τοῖς μεγάλοις οἷς ἔλαβον
ἐκ γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ γῆς Ιουδα 17 καὶ
ἦλθεν ἐπ᾽ αὐτοὺς Δαυιδ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς
ἀπὸ ἑωσφόρου ἕως δείλης καὶ τῇ ἐπαύριον καὶ
οὐκ ἐσώθη ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ ὅτι ἀλλ᾽ ἢ τετρακόσια
παιδάρια ἃ ἦν ἐπιβεβηκότα ἐπὶ τὰς καμήλους καὶ
ἔφυγον 18 καὶ ἀφείλατο Δαυιδ πάντα ἃ ἔλαβον
οἱ Αμαληκῖται καὶ ἀμφοτέρας τὰς γυναῖκας
αὐτοῦ ἐξείλατο 19 καὶ οὐ διεφώνησεν αὐτοῖς
ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων
καὶ ἕως υἱῶν καὶ θυγατέρων καὶ ἕως πάντων
ὧν ἔλαβον αὐτῶν τὰ πάντα ἐπέστρεψεν Δαυιδ
20 καὶ ἔλαβεν Δαυιδ πάντα τὰ ποίμνια καὶ τὰ
βουκόλια καὶ ἀπήγαγεν ἔμπροσθεν τῶν σκύλων
καὶ τοῖς σκύλοις ἐκείνοις ἐλέγετο ταῦτα τὰ
σκῦλα Δαυιδ 21 καὶ παραγίνεται Δαυιδ πρὸς
τοὺς διακοσίους ἄνδρας τοὺς ἐκλυθέντας τοῦ
πορεύεσθαι ὀπίσω Δαυιδ καὶ ἐκάθισεν αὐτοὺς
ἐν τῷ χειμάρρῳ τῷ Βοσορ καὶ ἐξῆλθον εἰς
ἀπάντησιν Δαυιδ καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ
τοῦ μετ᾽ αὐτοῦ καὶ προσήγαγεν Δαυιδ ἕως τοῦ
λαοῦ καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην 22
καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ λοιμὸς καὶ πονηρὸς τῶν
ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν πορευθέντων μετὰ
Δαυιδ καὶ εἶπαν ὅτι οὐ κατεδίωξαν μεθ᾽ ἡμῶν οὐ
δώσομεν αὐτοῖς ἐκ τῶν σκύλων ὧν ἐξειλάμεθα
ὅτι ἀλλ᾽ ἢ ἕκαστος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ
τέκνα αὐτοῦ ἀπαγέσθωσαν καὶ ἀποστρεφέτωσαν
23 καὶ εἶπεν Δαυιδ οὐ ποιήσετε οὕτως μετὰ
τὸ παραδοῦναι τὸν κύριον ἡμῖν καὶ φυλάξαι
ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν κύριος τὸν γεδδουρ τὸν
ἐπερχόμενον ἐφ᾽ ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν 24 καὶ
τίς ὑπακούσεται ὑμῶν τῶν λόγων τούτων ὅτι
οὐχ ἧττον ὑμῶν εἰσιν διότι κατὰ τὴν μερίδα
τοῦ καταβαίνοντος εἰς πόλεμον οὕτως ἔσται
ἡ μερὶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τὰ σκεύη κατὰ τὸ
αὐτὸ μεριοῦνται 25 καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας

ἐκείνης καὶ ἐπάνω καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα
καὶ εἰς δικαίωμα τῷ Ισραηλ ἕως τῆς σήμερον
26 καὶ ἦλθεν Δαυιδ εἰς Σεκελακ καὶ ἀπέστειλεν
τοῖς πρεσβυτέροις Ιουδα τῶν σκύλων καὶ τοῖς
πλησίον αὐτοῦ λέγων ἰδοὺ ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν
ἐχθρῶν κυρίου **27** τοῖς ἐν Βαιθσουρ καὶ τοῖς ἐν
Ραμα νότου καὶ τοῖς ἐν Ιεθθορ **28** καὶ τοῖς ἐν
Αροηρ καὶ τοῖς Αμμαδι καὶ τοῖς ἐν Σαφι καὶ τοῖς
ἐν Εσθιε καὶ τοῖς ἐν Γεθ καὶ τοῖς ἐν Κιναν καὶ
τοῖς ἐν Σαφεκ καὶ τοῖς ἐν Θιμαθ **29** καὶ τοῖς ἐν
Καρμήλῳ καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσιν τοῦ Ιεραμηλι
καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσιν τοῦ Κενεζι **30** καὶ τοῖς
ἐν Ιεριμουθ καὶ τοῖς ἐν Βηρσαβεε καὶ τοῖς ἐν
Νοο **31** καὶ τοῖς ἐν Χεβρων καὶ εἰς πάντας τοὺς
τόπους οὓς διῆλθεν Δαυιδ ἐκεῖ αὐτὸς καὶ οἱ
ἄνδρες αὐτοῦ

31 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμουν ἐπὶ Ισραηλ
καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ισραηλ ἐκ προσώπου τῶν
ἀλλοφύλων καὶ πίπτουσιν τραυματίαι ἐν τῷ
ὄρει τῷ Γελβουε **2** καὶ συνάπτουσιν ἀλλόφυλοι
τῷ Σαουλ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τύπτουσιν
ἀλλόφυλοι τὸν Ιωναθαν καὶ τὸν Αμιναδαβ καὶ
τὸν Μελχισα υἱοὺς Σαουλ **3** καὶ βαρύνεται ὁ
πόλεμος ἐπὶ Σαουλ καὶ εὑρίσκουσιν αὐτὸν οἱ
ἀκοντισταί ἄνδρες τοξόται καὶ ἐτραυματίσθη
εἰς τὰ ὑποχόνδρια **4** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸν
αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ σπάσαι τὴν ῥομφαίαν
σου καὶ ἀποκέντησόν με ἐν αὐτῇ μὴ ἔλθωσιν
οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἀποκεντήσωσίν με καὶ
ἐμπαίξωσίν μοι καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἴρων τὰ
σκεύη αὐτοῦ ὅτι ἐφοβήθη σφόδρα καὶ ἔλαβεν
Σαουλ τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐπέπεσεν ἐπ’ αὐτήν **5**
καὶ εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι τέθνηκεν
Σαουλ καὶ ἐπέπεσεν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν
αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν μετ’ αὐτοῦ **6** καὶ ἀπέθανεν
Σαουλ καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ αἴρων τὰ
σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατὰ τὸ αὐτό
7 καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ισραηλ οἱ ἐν τῷ πέραν
τῆς κοιλάδος καὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου
ὅτι ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ισραηλ καὶ ὅτι τέθνηκεν
Σαουλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ καταλείπουσιν τὰς
πόλεις αὐτῶν καὶ φεύγουσιν καὶ ἔρχονται οἱ
ἀλλόφυλοι καὶ κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς **8** καὶ
ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι
ἐκδιδύσκειν τοὺς νεκροὺς καὶ εὑρίσκουσιν τὸν
Σαουλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας
ἐπὶ τὰ ὄρη Γελβουε **9** καὶ ἀποστρέφουσιν αὐτὸν
καὶ ἐξέδυσαν τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ ἀποστέλλουσιν
αὐτὰ εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλῳ εὐαγγελίζοντες
τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ αὐτῶν **10** καὶ
ἀνέθηκαν τὰ σκεύη αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀσταρτεῖον
καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ κατέπηξαν ἐν τῷ τείχει
Βαιθσαν **11** καὶ ἀκούουσιν οἱ κατοικοῦντες Ιαβις
τῆς Γαλααδίτιδος ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ
Σαουλ **12** καὶ ἀνέστησαν πᾶς ἀνὴρ δυνάμεως
καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἔλαβον
τὸ σῶμα Σαουλ καὶ τὸ σῶμα Ιωναθαν τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ ἀπὸ τείχους Βαιθσαν καὶ φέρουσιν αὐτοὺς
εἰς Ιαβις καὶ κατακαίουσιν αὐτοὺς ἐκεῖ **13** καὶ
λαμβάνουσιν τὰ ὀστᾶ αὐτῶν καὶ θάπτουσιν ὑπὸ
τὴν ἄρουραν τὴν Ιαβις καὶ νηστεύουσιν ἑπτὰ
ἡμέρας

Βασιλειων Β′

1 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Σαουλ καὶ
Δαυιδ ἀνέστρεψεν τύπτων τὸν Αμαληκ καὶ
ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν Σεκελακ ἡμέρας δύο **2** καὶ
ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἦλθεν
ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐκ τοῦ λαοῦ Σαουλ καὶ
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διερρωγότα καὶ γῆ ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν
αὐτὸν πρὸς Δαυιδ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ
προσεκύνησεν αὐτῷ **3** καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ
πόθεν σὺ παραγίνῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἐκ τῆς
παρεμβολῆς Ισραηλ ἐγὼ διασέσῳσμαι **4** καὶ εἶπεν
αὐτῷ Δαυιδ τίς ὁ λόγος οὗτος ἀπάγγειλόν μοι
καὶ εἶπεν ὅτι ἔφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τοῦ πολέμου καὶ
πεπτώκασι πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἀπέθανον
καὶ ἀπέθανεν καὶ Σαουλ καὶ Ιωναθαν ὁ υἱὸς
αὐτοῦ ἀπέθανεν **5** καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ παιδαρίῳ
τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ πῶς οἶδας ὅτι τέθνηκεν
Σαουλ καὶ Ιωναθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ **6** καὶ εἶπεν
τὸ παιδάριον τὸ ἀπαγγέλλον αὐτῷ περιπτώματι
περιέπεσον ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβουε καὶ ἰδοὺ
Σαουλ ἐπεστήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ
τὰ ἅρματα καὶ οἱ ἱππάρχαι συνῆψαν αὐτῷ **7** καὶ
ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶδέν με καὶ
ἐκάλεσέν με καὶ εἶπα ἰδοὺ ἐγώ **8** καὶ εἶπέν μοι τίς
εἶ σύ καὶ εἶπα Αμαληκίτης ἐγώ εἰμι **9** καὶ εἶπεν
πρός με στῆθι δὴ ἐπάνω μου καὶ θανάτωσόν
με ὅτι κατέσχεν με σκότος δεινόν ὅτι πᾶσα ἡ
ψυχή μου ἐν ἐμοί **10** καὶ ἐπέστην ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ
ἐθανάτωσα αὐτόν ὅτι ᾔδειν ὅτι οὐ ζήσεται μετὰ
τὸ πεσεῖν αὐτόν καὶ ἔλαβον τὸ βασίλειον τὸ ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν χλιδῶνα τὸν ἐπὶ τοῦ
βραχίονος αὐτοῦ καὶ ἐνήνοχα αὐτὰ τῷ κυρίῳ
μου ὧδε **11** καὶ ἐκράτησεν Δαυιδ τῶν ἱματίων
αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτά καὶ πάντες οἱ ἄνδρες
οἱ μετ᾽ αὐτοῦ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν **12** καὶ
ἐκόψαντο καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐνήστευσαν ἕως
δείλης ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ Ιωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ
καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν Ιουδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ισραηλ
ὅτι ἐπλήγησαν ἐν ῥομφαίᾳ **13** καὶ εἶπεν Δαυιδ
τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ πόθεν εἶ σύ
καὶ εἶπεν υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου Αμαληκίτου ἐγώ
εἰμι **14** καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ πῶς οὐκ ἐφοβήθης
ἐπενεγκεῖν χεῖρά σου διαφθεῖραι τὸν χριστὸν
κυρίου **15** καὶ ἐκάλεσεν Δαυιδ ἓν τῶν παιδαρίων
αὐτοῦ καὶ εἶπεν προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ
καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ ἀπέθανεν **16** καὶ εἶπεν
Δαυιδ πρὸς αὐτόν τὸ αἷμά σου ἐπὶ τὴν κεφαλήν
σου ὅτι τὸ στόμα σου ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ λέγων
ὅτι ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν χριστὸν κυρίου **17** καὶ
ἐθρήνησεν Δαυιδ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Σαουλ
καὶ ἐπὶ Ιωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ **18** καὶ εἶπεν
τοῦ διδάξαι τοὺς υἱοὺς Ιουδα ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ
βιβλίου τοῦ εὐθοῦς **19** στήλωσον Ισραηλ ὑπὲρ
τῶν τεθνηκότων ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματιῶν
πῶς ἔπεσαν δυνατοί **20** μὴ ἀναγγείλητε ἐν
Γεθ καὶ μὴ εὐαγγελίσησθε ἐν ταῖς ἐξόδοις
Ἀσκαλῶνος μήποτε εὐφρανθῶσιν θυγατέρες
ἀλλοφύλων μήποτε ἀγαλλιάσωνται θυγατέρες
τῶν ἀπεριτμήτων **21** ὄρη τὰ ἐν Γελβουε μὴ
καταβῇ δρόσος καὶ μὴ ὑετὸς ἐφ᾽ ὑμᾶς καὶ ἀγροὶ
ἀπαρχῶν ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν
θυρεὸς Σαουλ οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἐλαίῳ **22** ἀφ᾽
αἵματος τραυματιῶν ἀπὸ στέατος δυνατῶν τόξον
Ιωναθαν οὐκ ἀπεστράφη κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω
καὶ ῥομφαία Σαουλ οὐκ ἀνέκαμψεν κενή **23**

Σαουλ καὶ Ιωναθαν οἱ ἠγαπημένοι καὶ ὡραῖοι οὐ
διακεχωρισμένοι εὐπρεπεῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ
ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεχωρίσθησαν ὑπὲρ
ἀετοὺς κοῦφοι καὶ ὑπὲρ λέοντας ἐκραταιώθησαν
24 θυγατέρες Ισραηλ ἐπὶ Σαουλ κλαύσατε τὸν
ἐνδιδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ κόσμου ὑμῶν
τὸν ἀναφέροντα κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ τὰ ἐνδύματα
ὑμῶν 25 πῶς ἔπεσαν δυνατοὶ ἐν μέσῳ τοῦ
πολέμου Ιωναθαν ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματίας 26
ἀλγῶ ἐπὶ σοί ἄδελφέ μου Ιωναθαν ὡραιώθης
μοι σφόδρα ἐθαυμαστώθη ἡ ἀγάπησίς σου ἐμοὶ
ὑπὲρ ἀγάπησιν γυναικῶν 27 πῶς ἔπεσαν δυνατοὶ
καὶ ἀπώλοντο σκεύη πολεμικά

2 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπηρώτησεν Δαυιδ
ἐν κυρίῳ λέγων εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων
Ιουδα καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτόν ἀνάβηθι καὶ
εἶπεν Δαυιδ ποῦ ἀναβῶ καὶ εἶπεν εἰς Χεβρων 2
καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαυιδ εἰς Χεβρων καὶ ἀμφότεραι
αἱ γυναῖκες αὐτοῦ Αχινοομ ἡ Ιεζραηλῖτις καὶ
Αβιγαια ἡ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου 3 καὶ
οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος
αὐτοῦ καὶ κατῴκουν ἐν ταῖς πόλεσιν Χεβρων 4
καὶ ἔρχονται ἄνδρες τῆς Ιουδαίας καὶ χρίουσιν
τὸν Δαυιδ ἐκεῖ τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον
Ιουδα καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυιδ λέγοντες ὅτι οἱ
ἄνδρες Ιαβις τῆς Γαλααδίτιδος ἔθαψαν τὸν Σαουλ
5 καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ ἀγγέλους πρὸς τοὺς
ἡγουμένους Ιαβις τῆς Γαλααδίτιδος καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτούς εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ ὅτι
πεποιήκατε τὸ ἔλεος τοῦτο ἐπὶ τὸν κύριον ὑμῶν
ἐπὶ Σαουλ τὸν χριστὸν κυρίου καὶ ἐθάψατε αὐτὸν
καὶ Ιωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ 6 καὶ νῦν ποιήσαι
κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν καί γε ἐγὼ
ποιήσω μεθ' ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ ταῦτα ὅτι ἐποιήσατε
τὸ ῥῆμα τοῦτο 7 καὶ νῦν κραταιούσθωσαν αἱ
χεῖρες ὑμῶν καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνατούς
ὅτι τέθνηκεν ὁ κύριος ὑμῶν Σαουλ καί γε ἐμὲ
κέχρικεν ὁ οἶκος Ιουδα ἐφ' ἑαυτοὺς εἰς βασιλέα 8
καὶ Αβεννηρ υἱὸς Νηρ ἀρχιστράτηγος τοῦ Σαουλ
ἔλαβεν τὸν Ιεβοσθε υἱὸν Σαουλ καὶ ἀνεβίβασεν
αὐτὸν ἐκ τῆς παρεμβολῆς εἰς Μαναεμ 9 καὶ
ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Γαλααδῖτιν καὶ ἐπὶ
τὸν Θασιρι καὶ ἐπὶ τὸν Ιεζραελ καὶ ἐπὶ τὸν
Εφραιμ καὶ ἐπὶ τὸν Βενιαμιν καὶ ἐπὶ πάντα
Ισραηλ 10 τεσσαράκοντα ἐτῶν Ιεβοσθε υἱὸς
Σαουλ ὅτε ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ισραηλ καὶ δύο
ἔτη ἐβασίλευσεν πλὴν τοῦ οἴκου Ιουδα οἳ ἦσαν
ὀπίσω Δαυιδ 11 καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι ἃς Δαυιδ
ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρων ἐπὶ τὸν οἶκον Ιουδα ἑπτὰ
ἔτη καὶ ἓξ μῆνας 12 καὶ ἐξῆλθεν Αβεννηρ υἱὸς Νηρ
καὶ οἱ παῖδες Ιεβοσθε υἱοῦ Σαουλ ἐκ Μαναεμ εἰς
Γαβαων 13 καὶ Ιωαβ υἱὸς Σαρουιας καὶ οἱ παῖδες
Δαυιδ ἐξήλθοσαν ἐκ Χεβρων καὶ συναντῶσιν
αὐτοῖς ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαβαων ἐπὶ τὸ αὐτό
καὶ ἐκάθισαν οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαβαων
ἐντεῦθεν καὶ οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν
14 καὶ εἶπεν Αβεννερ πρὸς Ιωαβ ἀναστήτωσαν
δὴ τὰ παιδάρια καὶ παιξάτωσαν ἐνώπιον ἡμῶν
καὶ εἶπεν Ιωαβ ἀναστήτωσαν 15 καὶ ἀνέστησαν
καὶ παρῆλθον ἐν ἀριθμῷ τῶν παίδων Βενιαμιν
δώδεκα τῶν Ιεβοσθε υἱοῦ Σαουλ καὶ δώδεκα ἐκ
τῶν παίδων Δαυιδ 16 καὶ ἐκράτησαν ἕκαστος
τῇ χειρὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ
μάχαιρα αὐτοῦ εἰς πλευρὰν τοῦ πλησίον αὐτοῦ
καὶ πίπτουσιν κατὰ τὸ αὐτό καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα
τοῦ τόπου ἐκείνου μερὶς τῶν ἐπιβούλων ἥ ἐστιν

ἐν Γαβαων 17 καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος σκληρὸς
ὥστε λίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔπταισεν
Αβεννηρ καὶ ἄνδρες Ισραηλ ἐνώπιον παίδων
Δαυιδ 18 καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς υἱοὶ Σαρουιας
Ιωαβ καὶ Αβεσσα καὶ Ασαηλ καὶ Ασαηλ κοῦφος
τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ὡσεὶ μία δορκὰς ἐν ἀγρῷ 19
καὶ κατεδίωξεν Ασαηλ ὀπίσω Αβεννηρ καὶ οὐκ
ἐξέκλινεν τοῦ πορεύεσθαι εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς
ἀριστερὰ κατόπισθεν Αβεννηρ 20 καὶ ἐπέβλεψεν
Αβεννηρ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶπεν εἰ σὺ εἶ
αὐτὸς Ασαηλ καὶ εἶπεν ἐγώ εἰμι 21 καὶ εἶπεν
αὐτῷ Αβεννηρ ἔκκλινον σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ
ἀριστερὰ καὶ κάτασχε σαυτῷ ἓν τῶν παιδαρίων
καὶ λαβὲ σεαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ καὶ
οὐκ ἠθέλησεν Ασαηλ ἐκκλῖναι ἐκ τῶν ὄπισθεν
αὐτοῦ 22 καὶ προσέθετο ἔτι Αβεννηρ λέγων
τῷ Ασαηλ ἀπόστηθι ἀπ’ ἐμοῦ ἵνα μὴ πατάξω
σε εἰς τὴν γῆν καὶ πῶς ἀρῶ τὸ πρόσωπόν μου
πρὸς Ιωαβ καὶ ποῦ ἐστιν ταῦτα ἐπίστρεφε πρὸς
Ιωαβ τὸν ἀδελφόν σου 23 καὶ οὐκ ἐβούλετο
τοῦ ἀποστῆναι καὶ τύπτει αὐτὸν Αβεννηρ ἐν τῷ
ὀπίσω τοῦ δόρατος ἐπὶ τὴν ψόαν καὶ διεξῆλθεν
τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ πίπτει ἐκεῖ καὶ
ἀποθνῄσκει ὑποκάτω αὐτοῦ καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ
ἐρχόμενος ἕως τοῦ τόπου οὗ ἔπεσεν ἐκεῖ Ασαηλ
καὶ ἀπέθανεν καὶ ὑφίστατο 24 καὶ κατεδίωξεν
Ιωαβ καὶ Αβεσσα ὀπίσω Αβεννηρ καὶ ὁ ἥλιος
ἔδυνεν καὶ αὐτοὶ εἰσῆλθον ἕως τοῦ βουνοῦ
Αμμαν ὅ ἐστιν ἐπὶ προσώπου γαι ὁδὸν ἔρημον
Γαβαων 25 καὶ συναθροίζονται υἱοὶ Βενιαμιν οἱ
ὀπίσω Αβεννηρ καὶ ἐγενήθησαν εἰς συνάντησιν
μίαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ κεφαλὴν βουνοῦ ἑνός 26
καὶ ἐκάλεσεν Αβεννηρ Ιωαβ καὶ εἶπεν μὴ εἰς
νῖκος καταφάγεται ἡ ῥομφαία ἢ οὐκ οἶδας ὅτι
πικρὰ ἔσται εἰς τὰ ἔσχατα καὶ ἕως πότε οὐ μὴ
εἴπῃς τῷ λαῷ ἀναστρέφειν ἀπὸ ὄπισθεν τῶν
ἀδελφῶν ἡμῶν 27 καὶ εἶπεν Ιωαβ ζῇ κύριος ὅτι εἰ
μὴ ἐλάλησας διότι τότε ἐκ πρωίθεν ἀνέβη ὁ λαὸς
ἕκαστος κατόπισθεν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 28 καὶ
ἐσάλπισεν Ιωαβ τῇ σάλπιγγι καὶ ἀπέστησαν πᾶς
ὁ λαὸς καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τοῦ Ισραηλ καὶ
οὐ προσέθεντο ἔτι τοῦ πολεμεῖν 29 καὶ Αβεννηρ
καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς δυσμὰς ὅλην
τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ διέβαιναν τὸν Ιορδάνην
καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν παρατείνουσαν καὶ
ἔρχονται εἰς τὴν παρεμβολήν 30 καὶ Ιωαβ
ἀνέστρεψεν ὄπισθεν ἀπὸ τοῦ Αβεννηρ καὶ
συνήθροισεν πάντα τὸν λαόν καὶ ἐπεσκέπησαν
τῶν παίδων Δαυιδ ἐννεακαίδεκα ἄνδρες καὶ
Ασαηλ 31 καὶ οἱ παῖδες Δαυιδ ἐπάταξαν τῶν
υἱῶν Βενιαμιν τῶν ἀνδρῶν Αβεννηρ τριακοσίους
ἑξήκοντα ἄνδρας παρ’ αὐτοῦ 32 καὶ αἴρουσιν τὸν
Ασαηλ καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βαιθλεεμ καὶ ἐπορεύθη Ιωαβ
καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ ὅλην τὴν νύκτα καὶ
διέφαυσεν αὐτοῖς ἐν Χεβρων

3 καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ πολὺ ἀνὰ μέσον
τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Δαυιδ
καὶ ὁ οἶκος Δαυιδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο
καὶ ὁ οἶκος Σαουλ ἐπορεύετο καὶ ἠσθένει 2
καὶ ἐτέχθησαν τῷ Δαυιδ υἱοὶ ἐν Χεβρων καὶ
ἦν ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ Αμνων τῆς Αχινοομ
τῆς Ιεζραηλίτιδος 3 καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ
Δαλουια τῆς Αβιγαιας τῆς Καρμηλίας καὶ ὁ
τρίτος Αβεσσαλωμ υἱὸς Μααχα θυγατρὸς Θολμι
βασιλέως Γεσιρ 4 καὶ ὁ τέταρτος Ορνια υἱὸς

Φεγγιθ καὶ ὁ πέμπτος Σαβατια τῆς Αβιταλ 5
καὶ ὁ ἕκτος Ιεθεραaμ τῆς Αιγλα γυναικὸς Δαυιδ
οὗτοι ἐτέχθησαν τῷ Δαυιδ ἐν Χεβρων 6 καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον ἀνὰ μέσον τοῦ
οἴκου Σαουλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Δαυιδ καὶ
Αβεννηρ ἦν κρατῶν τοῦ οἴκου Σαουλ 7 καὶ τῷ
Σαουλ παλλακὴ Ρεσφα θυγάτηρ Ιαλ καὶ εἶπεν
Μεμφιβοσθε υἱὸς Σαουλ πρὸς Αβεννηρ τί ὅτι
εἰσῆλθες πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρός μου 8
καὶ ἐθυμώθη σφόδρα Αβεννηρ περὶ τοῦ λόγου
Μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν Αβεννηρ πρὸς αὐτόν μὴ
κεφαλὴ κυνὸς ἐγώ εἰμι ἐποίησα ἔλεος σήμερον
μετὰ τοῦ οἴκου Σαουλ τοῦ πατρός σου καὶ περὶ
ἀδελφῶν καὶ γνωρίμων καὶ οὐκ ηὐτομόλησα
εἰς τὸν οἶκον Δαυιδ καὶ ἐπιζητεῖς ἐπ᾽ ἐμὲ ὑπὲρ
ἀδικίας γυναικὸς σήμερον 9 τάδε ποιήσαι ὁ θεὸς
τῷ Αβεννηρ καὶ τάδε προσθείη αὐτῷ ὅτι καθὼς
ὤμοσεν κύριος τῷ Δαυιδ ὅτι οὕτως ποιήσω αὐτῷ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 10 περιελεῖν τὴν βασιλείαν
ἀπὸ τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ τοῦ ἀναστῆσαι τὸν
θρόνον Δαυιδ ἐπὶ Ισραηλ καὶ ἐπὶ τὸν Ιουδαν
ἀπὸ Δαν ἕως Βηρσαβεε 11 καὶ οὐκ ἠδυνάσθη
ἔτι Μεμφιβοσθε ἀποκριθῆναι τῷ Αβεννηρ ῥῆμα
ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν 12 καὶ ἀπέστειλεν
Αβεννηρ ἀγγέλους πρὸς Δαυιδ εἰς Θαιλαμ οὗ
ἦν παραχρῆμα λέγων διάθου διαθήκην σου μετ᾽
ἐμοῦ καὶ ἰδοὺ ἡ χείρ μου μετὰ σοῦ τοῦ ἐπιστρέψαι
πρὸς σὲ πάντα τὸν οἶκον Ισραηλ 13 καὶ εἶπεν
Δαυιδ ἐγὼ καλῶς διαθήσομαι πρὸς σὲ διαθήκην
πλὴν λόγον ἕνα ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ λέγων
οὐκ ὄψει τὸ πρόσωπόν μου ἐὰν μὴ ἀγάγῃς τὴν
Μελχολ θυγατέρα Σαουλ παραγινομένου σου
ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου 14 καὶ ἐξαπέστειλεν
Δαυιδ πρὸς Μεμφιβοσθε υἱὸν Σαουλ ἀγγέλους
λέγων ἀπόδος μοι τὴν γυναῖκά μου τὴν Μελχολ
ἣν ἔλαβον ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων
15 καὶ ἀπέστειλεν Μεμφιβοσθε καὶ ἔλαβεν αὐτὴν
παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς παρὰ Φαλτιηλ υἱοῦ
Σελλης 16 καὶ ἐπορεύετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ᾽
αὐτῆς κλαίων ὀπίσω αὐτῆς ἕως Βαρακιμ καὶ
εἶπεν πρὸς αὐτὸν Αβεννηρ πορεύου ἀνάστρεφε
καὶ ἀνέστρεψεν 17 καὶ εἶπεν Αβεννηρ πρὸς τοὺς
πρεσβυτέρους Ισραηλ λέγων ἐχθὲς καὶ τρίτην
ἐζητεῖτε τὸν Δαυιδ βασιλεύειν ἐφ᾽ ὑμῶν 18 καὶ
νῦν ποιήσατε ὅτι κύριος ἐλάλησεν περὶ Δαυιδ
λέγων ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου Δαυιδ σώσω
τὸν Ισραηλ ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν 19 καὶ ἐλάλησεν
Αβεννηρ ἐν τοῖς ὠσὶν Βενιαμιν καὶ ἐπορεύθη
Αβεννηρ τοῦ λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα τοῦ Δαυιδ εἰς
Χεβρων πάντα ὅσα ἤρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς Ισραηλ
καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς οἴκου Βενιαμιν 20
καὶ ἦλθεν Αβεννηρ πρὸς Δαυιδ εἰς Χεβρων καὶ
μετ᾽ αὐτοῦ εἴκοσι ἄνδρες καὶ ἐποίησεν Δαυιδ τῷ
Αβεννηρ καὶ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ πότον
21 καὶ εἶπεν Αβεννηρ πρὸς Δαυιδ ἀναστήσομαι
δὴ καὶ πορεύσομαι καὶ συναθροίσω πρὸς κύριόν
μου τὸν βασιλέα πάντα Ισραηλ καὶ διαθήσομαι
μετὰ σοῦ διαθήκην καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν
οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ
τὸν Αβεννηρ καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ 22 καὶ ἰδοὺ
οἱ παῖδες Δαυιδ καὶ Ιωαβ παρεγίνοντο ἐκ τῆς
ἐξοδίας καὶ σκῦλα πολλὰ ἔφερον μετ᾽ αὐτῶν
καὶ Αβεννηρ οὐκ ἦν μετὰ Δαυιδ εἰς Χεβρων ὅτι
ἀπεστάλκει αὐτὸν καὶ ἀπεληλύθει ἐν εἰρήνῃ 23
καὶ Ιωαβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἤχθησαν

καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ιωαβ λέγοντες ἥκει Αβεννηρ
υἱὸς Νηρ πρὸς Δαυιδ καὶ ἀπέσταλκεν αὐτὸν καὶ
ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ **24** καὶ εἰσῆλθεν Ιωαβ πρὸς
τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν τί τοῦτο ἐποίησας ἰδοὺ
ἦλθεν Αβεννηρ πρὸς σέ καὶ ἵνα τί ἐξαπέσταλκας
αὐτὸν καὶ ἀπελήλυθεν ἐν εἰρήνῃ **25** ἦ οὐκ οἶδας
τὴν κακίαν Αβεννηρ υἱοῦ Νηρ ὅτι ἀπατῆσαί
σε παρεγένετο καὶ γνῶναι τὴν ἔξοδόν σου καὶ
τὴν εἴσοδόν σου καὶ γνῶναι ἅπαντα ὅσα σὺ
ποιεῖς **26** καὶ ἀνέστρεψεν Ιωαβ ἀπὸ τοῦ Δαυιδ
καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ὀπίσω Αβεννηρ καὶ
ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ
Σεϊραμ καὶ Δαυιδ οὐκ ᾔδει **27** καὶ ἐπέστρεψεν
Αβεννηρ εἰς Χεβρων καὶ ἐξέκλινεν αὐτὸν Ιωαβ
ἐκ πλαγίων τῆς πύλης λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν
ἐνεδρεύων καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ ἐπὶ τὴν
ψόαν καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι Ασαηλ τοῦ
ἀδελφοῦ Ιωαβ **28** καὶ ἤκουσεν Δαυιδ μετὰ ταῦτα
καὶ εἶπεν ἀθῷός εἰμι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ
κυρίου ἕως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἱμάτων Αβεννηρ
υἱοῦ Νηρ **29** καταντησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ιωαβ
καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ
μὴ ἐκλίποι ἐκ τοῦ οἴκου Ιωαβ γονορρυὴς καὶ
λεπρὸς καὶ κρατῶν σκυτάλης καὶ πίπτων ἐν
ῥομφαίᾳ καὶ ἐλασσούμενος ἄρτοις **30** Ιωαβ δὲ καὶ
Αβεσσα ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διεπαρετηροῦντο τὸν
Αβεννηρ ἀνθ’ ὧν ἐθανάτωσεν τὸν Ασαηλ τὸν
ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαων ἐν τῷ πολέμῳ **31** καὶ
εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ιωαβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν
τὸν μετ’ αὐτοῦ διαρρήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ
περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε ἔμπροσθεν
Αβεννηρ καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἐπορεύετο ὀπίσω
τῆς κλίνης **32** καὶ θάπτουσιν τὸν Αβεννηρ εἰς
Χεβρων καὶ ἦρεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ
καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν
πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Αβεννηρ **33** καὶ ἐθρήνησεν ὁ
βασιλεὺς ἐπὶ Αβεννηρ καὶ εἶπεν εἰ κατὰ τὸν
θάνατον Ναβαλ ἀποθανεῖται Αβεννηρ **34** αἱ
χεῖρές σου οὐκ ἐδέθησαν οἱ πόδες σου οὐκ
ἐν πέδαις οὐ προσήγαγεν ὡς Ναβαλ ἐνώπιον
υἱῶν ἀδικίας ἔπεσας καὶ συνήχθη πᾶς ὁ λαὸς
τοῦ κλαῦσαι αὐτόν **35** καὶ ἦλθεν πᾶς ὁ λαὸς
περιδειπνῆσαι τὸν Δαυιδ ἄρτοις ἔτι οὔσης ἡμέρας
καὶ ὤμοσεν Δαυιδ λέγων τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς
καὶ τάδε προσθείη ὅτι ἐὰν μὴ δύῃ ὁ ἥλιος οὐ μὴ
γεύσωμαι ἄρτου ἢ ἀπὸ παντός τινος **36** καὶ ἔγνω
πᾶς ὁ λαός καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτῶν πάντα
ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ
37 καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς Ισραηλ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως
θανατῶσαι τὸν Αβεννηρ υἱὸν Νηρ **38** καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ οὐκ οἴδατε
ὅτι ἡγούμενος μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ ἐν τῷ Ισραηλ **39** καὶ ὅτι ἐγώ εἰμι σήμερον
συγγενὴς καὶ καθεσταμένος ὑπὸ βασιλέως οἱ δὲ
ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ Σαρουιας σκληρότεροί μού
εἰσιν ἀνταποδῷ κύριος τῷ ποιοῦντι πονηρὰ κατὰ
τὴν κακίαν αὐτοῦ

4 καὶ ἤκουσεν Μεμφιβοσθε υἱὸς Σαουλ ὅτι
τέθνηκεν Αβεννηρ ἐν Χεβρων καὶ ἐξελύθησαν
αἱ χεῖρες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ισραηλ
παρείθησαν **2** καὶ δύο ἄνδρες ἡγούμενοι
συστρεμμάτων τῷ Μεμφιβοσθε υἱῷ Σαουλ ὄνομα
τῷ ἑνὶ Βαανα καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Ρηχαβ υἱοὶ
Ρεμμων τοῦ Βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμιν
ὅτι Βηρωθ ἐλογίζετο τοῖς υἱοῖς Βενιαμιν **3** καὶ

ἀπέδρασαν οἱ Βηρωθαῖοι εἰς Γεθθαιμ καὶ ἦσαν
ἐκεῖ παροικοῦντες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 4
καὶ τῷ Ιωναθαν υἱῷ Σαουλ υἱὸς πεπληγὼς τοὺς
πόδας υἱὸς ἐτῶν πέντε οὗτος ἐν τῷ ἐλθεῖν τὴν
ἀγγελίαν Σαουλ καὶ Ιωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
ἐξ Ιεζραελ καὶ ἦρεν αὐτὸν ἡ τιθηνὸς αὐτοῦ
καὶ ἔφυγεν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεύδειν αὐτὴν
καὶ ἀναχωρεῖν καὶ ἔπεσεν καὶ ἐχωλάνθη καὶ
ὄνομα αὐτῷ Μεμφιβοσθε 5 καὶ ἐπορεύθησαν
υἱοὶ Ρεμμων τοῦ Βηρωθαίου Ρεκχα καὶ Βαανα
καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας εἰς
οἶκον Μεμφιβοσθε καὶ αὐτὸς ἐκάθευδεν ἐν τῇ
κοίτῃ τῆς μεσημβρίας 6 καὶ ἰδοὺ ἡ θυρωρὸς
τοῦ οἴκου ἐκάθαιρεν πυροὺς καὶ ἐνύσταξεν καὶ
ἐκάθευδεν καὶ Ρεκχα καὶ Βαανα οἱ ἀδελφοὶ
διέλαθον 7 καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον καὶ
Μεμφιβοσθε ἐκάθευδεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ
ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ τύπτουσιν αὐτὸν καὶ
θανατοῦσιν καὶ ἀφαιροῦσιν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον
ὁδὸν τὴν κατὰ δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα 8 καὶ
ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν Μεμφιβοσθε τῷ Δαυιδ
εἰς Χεβρων καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα ἰδοὺ ἡ
κεφαλὴ Μεμφιβοσθε υἱοῦ Σαουλ τοῦ ἐχθροῦ σου
ὃς ἐζήτει τὴν ψυχήν σου καὶ ἔδωκεν κύριος τῷ
κυρίῳ βασιλεῖ ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ὡς
ἡ ἡμέρα αὕτη ἐκ Σαουλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ
τοῦ σπέρματος αὐτοῦ 9 καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ τῷ
Ρεκχα καὶ τῷ Βαανα ἀδελφῷ αὐτοῦ υἱοῖς Ρεμμων
τοῦ Βηρωθαίου καὶ εἶπεν αὐτοῖς ζῇ κύριος ὃς
ἐλυτρώσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ πάσης θλίψεως
10 ὅτι ὁ ἀπαγγείλας μοι ὅτι τέθνηκεν Σαουλ καὶ
αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγελιζόμενος ἐνώπιόν μου καὶ
κατέσχον αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινα ἐν Σεκελακ ᾧ
ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλια 11 καὶ νῦν ἄνδρες
πονηροὶ ἀπεκτάγκασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ νῦν ἐκζητήσω
τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ ἐξολεθρεύσω
ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς 12 καὶ ἐνετείλατο Δαυιδ τοῖς
παιδαρίοις αὐτοῦ καὶ ἀποκτέννουσιν αὐτοὺς καὶ
κολοβοῦσιν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας
αὐτῶν καὶ ἐκρέμασαν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κρήνης ἐν
Χεβρων καὶ τὴν κεφαλὴν Μεμφιβοσθε ἔθαψαν
ἐν τῷ τάφῳ Αβεννηρ υἱοῦ Νηρ

5 καὶ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ Ισραηλ πρὸς
Δαυιδ εἰς Χεβρων καὶ εἶπαν αὐτῷ ἰδοὺ ὀστᾶ σου
καὶ σάρκες σου ἡμεῖς 2 καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος
Σαουλ βασιλέως ἐφ’ ἡμῖν σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων
καὶ εἰσάγων τὸν Ισραηλ καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
σέ σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ισραηλ καὶ
σὺ ἔσει εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν Ισραηλ 3 καὶ
ἔρχονται πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ισραηλ πρὸς
τὸν βασιλέα εἰς Χεβρων καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ
βασιλεὺς Δαυιδ διαθήκην ἐν Χεβρων ἐνώπιον
κυρίου καὶ χρίουσιν τὸν Δαυιδ εἰς βασιλέα ἐπὶ
πάντα Ισραηλ 4 υἱὸς τριάκοντα ἐτῶν Δαυιδ
ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ τεσσαράκοντα ἔτη
ἐβασίλευσεν 5 ἑπτὰ ἔτη καὶ ἓξ μῆνας ἐβασίλευσεν
ἐν Χεβρων ἐπὶ τὸν Ιουδαν καὶ τριάκοντα τρία
ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα Ισραηλ καὶ Ιουδαν ἐν
Ιερουσαλημ 6 καὶ ἀπῆλθεν Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες
αὐτοῦ εἰς Ιερουσαλημ πρὸς τὸν Ιεβουσαῖον τὸν
κατοικοῦντα τὴν γῆν καὶ ἐρρέθη τῷ Δαυιδ οὐκ
εἰσελεύσει ὧδε ὅτι ἀντέστησαν οἱ τυφλοὶ καὶ
οἱ χωλοί λέγοντες ὅτι οὐκ εἰσελεύσεται Δαυιδ
ὧδε 7 καὶ κατελάβετο Δαυιδ τὴν περιοχὴν Σιων

αὕτη ἡ πόλις τοῦ Δαυιδ 8 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς τύπτων Ιεβουσαῖον ἁπτέσθω
ἐν παραξιφίδι καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς
καὶ τοὺς μισοῦντας τὴν ψυχὴν Δαυιδ διὰ τοῦτο
ἐροῦσιν τυφλοὶ καὶ χωλοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς
οἶκον κυρίου 9 καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν τῇ περιοχῇ
καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις Δαυιδ καὶ ᾠκοδόμησεν
τὴν πόλιν κύκλῳ ἀπὸ τῆς ἄκρας καὶ τὸν οἶκον
αὐτοῦ 10 καὶ ἐπορεύετο Δαυιδ πορευόμενος
καὶ μεγαλυνόμενος καὶ κύριος παντοκράτωρ
μετ᾽ αὐτοῦ 11 καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ βασιλεὺς
Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυιδ καὶ ξύλα κέδρινα
καὶ τέκτονας ξύλων καὶ τέκτονας λίθων καὶ
ᾠκοδόμησαν οἶκον τῷ Δαυιδ 12 καὶ ἔγνω Δαυιδ
ὅτι ἡτοίμασεν αὐτὸν κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ
Ισραηλ καὶ ὅτι ἐπήρθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ
τὸν λαὸν αὐτοῦ Ισραηλ 13 καὶ ἔλαβεν Δαυιδ ἔτι
γυναῖκας καὶ παλλακὰς ἐξ Ιερουσαλημ μετὰ τὸ
ἐλθεῖν αὐτὸν ἐκ Χεβρων καὶ ἐγένοντο τῷ Δαυιδ
ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες 14 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα
τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν Ιερουσαλημ Σαμμους
καὶ Σωβαβ καὶ Ναθαν καὶ Σαλωμων 15 καὶ Εβεαρ
καὶ Ελισους καὶ Ναφεκ καὶ Ιεφιες 16 καὶ Ελισαμα
καὶ Ελιδαε καὶ Ελιφαλαθ Σαμαε Ιεσσιβαθ Ναθαν
Γαλαμααν Ιεβααρ Θεησους Ελφαλατ Ναγεδ
Ναφεκ Ιαναθα Λεασαμυς Βααλιμαθ Ελιφαλαθ
17 καὶ ἤκουσαν ἀλλόφυλοι ὅτι κέχρισται Δαυιδ
βασιλεὺς ἐπὶ Ισραηλ καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ
ἀλλόφυλοι ζητεῖν τὸν Δαυιδ καὶ ἤκουσεν Δαυιδ
καὶ κατέβη εἰς τὴν περιοχήν 18 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι
παραγίνονται καὶ συνέπεσαν εἰς τὴν κοιλάδα
τῶν τιτάνων 19 καὶ ἠρώτησεν Δαυιδ διὰ κυρίου
λέγων εἰ ἀναβῶ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους καὶ
παραδώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς Δαυιδ ἀνάβαινε ὅτι παραδιδοὺς
παραδώσω τοὺς ἀλλοφύλους εἰς τὰς χεῖράς σου
20 καὶ ἦλθεν Δαυιδ ἐκ τῶν ἐπάνω διακοπῶν
καὶ ἔκοψεν τοὺς ἀλλοφύλους ἐκεῖ καὶ εἶπεν
Δαυιδ διέκοψεν κύριος τοὺς ἐχθρούς μου τοὺς
ἀλλοφύλους ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς διακόπτεται ὕδατα
διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου
ἐπάνω διακοπῶν 21 καὶ καταλιμπάνουσιν ἐκεῖ
τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ ἐλάβοσαν αὐτοὺς Δαυιδ
καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ᾽ αὐτοῦ 22 καὶ προσέθεντο
ἔτι ἀλλόφυλοι τοῦ ἀναβῆναι καὶ συνέπεσαν ἐν
τῇ κοιλάδι τῶν τιτάνων 23 καὶ ἐπηρώτησεν
Δαυιδ διὰ κυρίου καὶ εἶπεν κύριος οὐκ ἀναβήσει
εἰς συνάντησιν αὐτῶν ἀποστρέφου ἀπ᾽ αὐτῶν
καὶ παρέσει αὐτοῖς πλησίον τοῦ κλαυθμῶνος
24 καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ
συγκλεισμοῦ τοῦ ἄλσους τοῦ κλαυθμῶνος τότε
καταβήσει πρὸς αὐτούς ὅτι τότε ἐξελεύσεται
κύριος ἔμπροσθέν σου κόπτειν ἐν τῷ πολέμῳ
τῶν ἀλλοφύλων 25 καὶ ἐποίησεν Δαυιδ καθὼς
ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος καὶ ἐπάταξεν τοὺς
ἀλλοφύλους ἀπὸ Γαβαων ἕως τῆς γῆς Γαζηρα

6 καὶ συνήγαγεν ἔτι Δαυιδ πάντα νεανίαν ἐξ
Ισραηλ ὡς ἑβδομήκοντα χιλιάδας 2 καὶ ἀνέστη
καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ᾽
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ιουδα ἐν ἀναβάσει τοῦ
ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐφ᾽
ἣν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα κυρίου τῶν δυνάμεων
καθημένου ἐπὶ τῶν Χερουβιν ἐπ᾽ αὐτῆς 3 καὶ
ἐπεβίβασεν τὴν κιβωτὸν κυρίου ἐφ᾽ ἅμαξαν
καινὴν καὶ ἦρεν αὐτὴν ἐξ οἴκου Αμιναδαβ τοῦ
ἐν τῷ βουνῷ καὶ Οζα καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ

Αμιναδαβ ἦγον τὴν ἅμαξαν 4 σὺν τῇ κιβωτῷ
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τῆς
κιβωτοῦ 5 καὶ Δαυιδ καὶ οἱ υἱοὶ Ισραηλ παίζοντες
ἐνώπιον κυρίου ἐν ὀργάνοις ἡρμοσμένοις ἐν
ἰσχύι καὶ ἐν ᾠδαῖς καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις
καὶ ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν
αὐλοῖς 6 καὶ παραγίνονται ἕως ἅλω Νωδαβ καὶ
ἐξέτεινεν Οζα τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν
τοῦ θεοῦ κατασχεῖν αὐτὴν καὶ ἐκράτησεν αὐτήν
ὅτι περιέσπασεν αὐτὴν ὁ μόσχος τοῦ κατασχεῖν
αὐτήν 7 καὶ ἐθυμώθη κύριος τῷ Οζα καὶ ἔπαισεν
αὐτὸν ἐκεῖ ὁ θεός καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ παρὰ
τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ 8
καὶ ἠθύμησεν Δαυιδ ὑπὲρ οὗ διέκοψεν κύριος
διακοπὴν ἐν τῷ Οζα καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος
διακοπὴ Οζα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 9 καὶ
ἐφοβήθη Δαυιδ τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
λέγων πῶς εἰσελεύσεται πρός με ἡ κιβωτὸς
κυρίου 10 καὶ οὐκ ἐβούλετο Δαυιδ τοῦ ἐκκλῖναι
πρὸς αὐτὸν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου εἰς
τὴν πόλιν Δαυιδ καὶ ἀπέκλινεν αὐτὴν Δαυιδ εἰς
οἶκον Αβεδδαρα τοῦ Γεθθαίου 11 καὶ ἐκάθισεν
ἡ κιβωτὸς τοῦ κυρίου εἰς οἶκον Αβεδδαρα τοῦ
Γεθθαίου μῆνας τρεῖς καὶ εὐλόγησεν κύριος
ὅλον τὸν οἶκον Αβεδδαρα καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ
12 καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Δαυιδ λέγοντες
ηὐλόγησεν κύριος τὸν οἶκον Αβεδδαρα καὶ πάντα
τὰ αὐτοῦ ἕνεκεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ
ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ ἀνήγαγεν τὴν κιβωτὸν τοῦ
κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου Αβεδδαρα εἰς τὴν πόλιν
Δαυιδ ἐν εὐφροσύνῃ 13 καὶ ἦσαν μετ᾽ αὐτῶν
αἴροντες τὴν κιβωτὸν ἑπτὰ χοροὶ καὶ θῦμα
μόσχος καὶ ἄρνα 14 καὶ Δαυιδ ἀνεκρούετο ἐν
ὀργάνοις ἡρμοσμένοις ἐνώπιον κυρίου καὶ ὁ
Δαυιδ ἐνδεδυκὼς στολὴν ἔξαλλον 15 καὶ Δαυιδ
καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ισραηλ ἀνήγαγον τὴν κιβωτὸν
κυρίου μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος
16 καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παραγινομένης
ἕως πόλεως Δαυιδ καὶ Μελχολ ἡ θυγάτηρ
Σαουλ διέκυπτεν διὰ τῆς θυρίδος καὶ εἶδεν τὸν
βασιλέα Δαυιδ ὀρχούμενον καὶ ἀνακρουόμενον
ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῆς 17 καὶ φέρουσιν τὴν κιβωτὸν
τοῦ κυρίου καὶ ἀνέθηκαν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον
αὐτῆς εἰς μέσον τῆς σκηνῆς ἧς ἔπηξεν αὐτῇ
Δαυιδ καὶ ἀνήνεγκεν Δαυιδ ὁλοκαυτώματα
ἐνώπιον κυρίου καὶ εἰρηνικάς 18 καὶ συνετέλεσεν
Δαυιδ συναναφέρων τὰς ὁλοκαυτώσεις καὶ τὰς
εἰρηνικὰς καὶ εὐλόγησεν τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι
κυρίου τῶν δυνάμεων 19 καὶ διεμέρισεν παντὶ
τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ισραηλ ἀπὸ
Δαν ἕως Βηρσαβεε ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς
ἑκάστῳ κολλυρίδα ἄρτου καὶ ἐσχαρίτην καὶ
λάγανον ἀπὸ τηγάνου καὶ ἀπῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς
ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ 20 καὶ ἐπέστρεψεν
Δαυιδ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν
Μελχολ ἡ θυγάτηρ Σαουλ εἰς ἀπάντησιν Δαυιδ
καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν τί δεδόξασται
σήμερον ὁ βασιλεὺς Ισραηλ ὃς ἀπεκαλύφθη
σήμερον ἐν ὀφθαλμοῖς παιδισκῶν τῶν δούλων
ἑαυτοῦ καθὼς ἀποκαλύπτεται ἀποκαλυφθεὶς
εἷς τῶν ὀρχουμένων 21 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς
Μελχολ ἐνώπιον κυρίου ὀρχήσομαι εὐλογητὸς
κύριος ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ
ὑπὲρ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ καταστῆσαί
με εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν

Ισραηλ καὶ παίξομαι καὶ ὀρχήσομαι ἐνώπιον
κυρίου 22 καὶ ἀποκαλυφθήσομαι ἔτι οὕτως καὶ
ἔσομαι ἀχρεῖος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ μετὰ τῶν
παιδισκῶν ὧν εἶπάς με δοξασθῆναι 23 καὶ τῇ
Μελχολ θυγατρὶ Σαουλ οὐκ ἐγένετο παιδίον ἕως
τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτήν

7 καὶ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ καὶ κύριος κατεκληρονόμησεν αὐτὸν
κύκλῳ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τῶν
κύκλῳ 2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ναθαν
τὸν προφήτην ἰδοὺ δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ
κεδρίνῳ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ κάθηται ἐν
μέσῳ τῆς σκηνῆς 3 καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς τὸν
βασιλέα πάντα ὅσα ἂν ἐν τῇ καρδίᾳ σου βάδιζε
καὶ ποίει ὅτι κύριος μετὰ σοῦ 4 καὶ ἐγένετο
τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς
Ναθαν λέγων 5 πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς τὸν
δοῦλόν μου Δαυιδ τάδε λέγει κύριος οὐ σὺ
οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί με 6 ὅτι
οὐ κατῴκηκα ἐν οἴκῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον
ἐξ Αἰγύπτου τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης καὶ ἤμην ἐμπεριπατῶν ἐν καταλύματι
καὶ ἐν σκηνῇ 7 ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον ἐν παντὶ
Ισραηλ εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ
Ισραηλ ᾧ ἐνετειλάμην ποιμαίνειν τὸν λαόν μου
Ισραηλ λέγων τί ὅτι οὐκ ᾠκοδομήκατέ μοι οἶκον
κέδρινον 8 καὶ νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου
Δαυιδ τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔλαβόν
σε ἐκ τῆς μάνδρας τῶν προβάτων τοῦ εἶναί σε
εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἐπὶ τὸν Ισραηλ
9 καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύου
καὶ ἐξωλέθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ
προσώπου σου καὶ ἐποίησά σε ὀνομαστὸν κατὰ
τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς 10
καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου τῷ Ισραηλ
καὶ καταφυτεύσω αὐτόν καὶ κατασκηνώσει
καθ' ἑαυτὸν καὶ οὐ μεριμνήσει οὐκέτι καὶ οὐ
προσθήσει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινῶσαι αὐτὸν
καθὼς ἀπ' ἀρχῆς 11 ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὧν ἔταξα
κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ισραηλ καὶ ἀναπαύσω
σε ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου καὶ ἀπαγγελεῖ
σοι κύριος ὅτι οἶκον οἰκοδομήσεις αὐτῷ 12
καὶ ἔσται ἐὰν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου καὶ
κοιμηθήσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου καὶ ἀναστήσω
τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας
σου καὶ ἑτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ 13
αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον τῷ ὀνόματί μου
καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως εἰς τὸν
αἰῶνα 14 ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ
αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ ἀδικία
αὐτοῦ καὶ ἐλέγξω αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ ἀνδρῶν
καὶ ἐν ἁφαῖς υἱῶν ἀνθρώπων 15 τὸ δὲ ἔλεός
μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ καθὼς ἀπέστησα
ἀφ' ὧν ἀπέστησα ἐκ προσώπου μου 16 καὶ
πιστωθήσεται ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ὁ θρόνος
αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος εἰς τὸν αἰῶνα 17 κατὰ
πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ πᾶσαν
τὴν ὅρασιν ταύτην οὕτως ἐλάλησεν Ναθαν πρὸς
Δαυιδ 18 καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ καὶ
ἐκάθισεν ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν τίς εἰμι ἐγώ
κύριέ μου κύριε καὶ τίς ὁ οἶκός μου ὅτι ἠγάπηκάς
με ἕως τούτων 19 καὶ κατεσμικρύνθη μικρὸν
ἐνώπιόν σου κύριέ μου κύριε καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ
τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου εἰς μακράν οὗτος δὲ ὁ
νόμος τοῦ ἀνθρώπου κύριέ μου κύριε 20 καὶ τί

προσθήσει Δαυιδ ἔτι τοῦ λαλῆσαι πρὸς σέ καὶ
νῦν σὺ οἶδας τὸν δοῦλόν σου κύριέ μου κύριε
21 διὰ τὸν λόγον σου πεποίηκας καὶ κατὰ τὴν
καρδίαν σου ἐποίησας πᾶσαν τὴν μεγαλωσύνην
ταύτην γνωρίσαι τῷ δούλῳ σου 22 ἕνεκεν τοῦ
μεγαλῦναί σε κύριέ μου κύριε ὅτι οὐκ ἔστιν
ὡς σὺ καὶ οὐκ ἔστιν θεὸς πλὴν σοῦ ἐν πᾶσιν
οἷς ἠκούσαμεν ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν 23 καὶ τίς
ὡς ὁ λαός σου Ισραηλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ γῇ
ὡς ὡδήγησεν αὐτὸν ὁ θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι
αὐτῷ λαὸν τοῦ θέσθαι σε ὄνομα τοῦ ποιῆσαι
μεγαλωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ
προσώπου τοῦ λαοῦ σου οὗ ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ
Αἰγύπτου ἔθνη καὶ σκηνώματα 24 καὶ ἡτοίμασας
σεαυτῷ τὸν λαόν σου Ισραηλ λαὸν ἕως αἰῶνος
καὶ σύ κύριε ἐγένου αὐτοῖς εἰς θεόν 25 καὶ
νῦν κύριέ μου κύριε τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας περὶ
τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ πίστωσον
ἕως αἰῶνος κύριε παντοκράτωρ θεὲ τοῦ Ισραηλ
καὶ νῦν καθὼς ἐλάλησας 26 μεγαλυνθείη τὸ
ὄνομά σου ἕως αἰῶνος 27 κύριε παντοκράτωρ
θεὸς Ισραηλ ἀπεκάλυψας τὸ ὠτίον τοῦ δούλου
σου λέγων οἶκον οἰκοδομήσω σοι διὰ τοῦτο
εὗρεν ὁ δοῦλός σου τὴν καρδίαν ἑαυτοῦ τοῦ
προσεύξασθαι πρὸς σὲ τὴν προσευχὴν ταύτην
28 καὶ νῦν κύριέ μου κύριε σὺ εἶ ὁ θεός καὶ οἱ
λόγοι σου ἔσονται ἀληθινοί καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ
τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα 29 καὶ νῦν ἄρξαι
καὶ εὐλόγησον τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου τοῦ
εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν σου ὅτι σὺ εἶ κύριέ
μου κύριε ἐλάλησας καὶ ἀπὸ τῆς εὐλογίας σου
εὐλογηθήσεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου εἰς τὸν
αἰῶνα

8 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ
τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς καὶ
ἔλαβεν Δαυιδ τὴν ἀφωρισμένην ἐκ χειρὸς
τῶν ἀλλοφύλων 2 καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ τὴν
Μωαβ καὶ διεμέτρησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίοις
κοιμίσας αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐγένετο τὰ
δύο σχοινίσματα τοῦ θανατῶσαι καὶ τὰ δύο
σχοινίσματα ἐζώγρησεν καὶ ἐγένετο Μωαβ τῷ
Δαυιδ εἰς δούλους φέροντας ξένια 3 καὶ ἐπάταξεν
Δαυιδ τὸν Αδρααζαρ υἱὸν Ρααβ βασιλέα Σουβα
πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην 4 καὶ προκατελάβετο
Δαυιδ τῶν αὐτοῦ χίλια ἅρματα καὶ ἑπτὰ χιλιάδας
ἱππέων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν καὶ
παρέλυσεν Δαυιδ πάντα τὰ ἅρματα καὶ ὑπελίπετο
ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἅρματα 5 καὶ παραγίνεται
Συρία Δαμασκοῦ βοηθῆσαι τῷ Αδρααζαρ βασιλεῖ
Σουβα καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι
δύο χιλιάδας ἀνδρῶν 6 καὶ ἔθετο Δαυιδ φρουρὰν
ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκόν καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος
τῷ Δαυιδ εἰς δούλους φέροντας ξένια καὶ ἔσωσεν
κύριος τὸν Δαυιδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο 7 καὶ
ἔλαβεν Δαυιδ τοὺς χλιδῶνας τοὺς χρυσοῦς οἳ
ἦσαν ἐπὶ τῶν παίδων τῶν Αδρααζαρ βασιλέως
Σουβα καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς Ιερουσαλημ καὶ
ἔλαβεν αὐτὰ Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐν
τῷ ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Ιερουσαλημ ἐν ἡμέραις
Ροβοαμ υἱοῦ Σολομῶντος 8 καὶ ἐκ τῆς Μασβακ
ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τοῦ Αδρααζαρ ἔλαβεν
ὁ βασιλεὺς Δαυιδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα ἐν
αὐτῷ ἐποίησεν Σαλωμων τὴν θάλασσαν τὴν
χαλκῆν καὶ τοὺς στύλους καὶ τοὺς λουτῆρας καὶ
πάντα τὰ σκεύη 9 καὶ ἤκουσεν Θοου ὁ βασιλεὺς

Ημαθ ὅτι ἐπάταξεν Δαυιδ πᾶσαν τὴν δύναμιν
Αδρααζαρ 10 καὶ ἀπέστειλεν Θοου Ιεδδουραν τὸν
υἱὸν αὐτοῦ πρὸς βασιλέα Δαυιδ ἐρωτῆσαι αὐτὸν
τὰ εἰς εἰρήνην καὶ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ
ἐπολέμησεν τὸν Αδρααζαρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν
ὅτι ἀντικείμενος ἦν τῷ Αδρααζαρ καὶ ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτοῦ ἦσαν σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη
χρυσᾶ καὶ σκεύη χαλκᾶ 11 καὶ ταῦτα ἡγίασεν
ὁ βασιλεὺς Δαυιδ τῷ κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου
καὶ μετὰ τοῦ χρυσίου οὗ ἡγίασεν ἐκ πασῶν τῶν
πόλεων ὧν κατεδυνάστευσεν 12 ἐκ τῆς Ιδουμαίας
καὶ ἐκ τῆς γῆς Μωαβ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Αμμων
καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐξ Αμαληκ καὶ ἐκ
τῶν σκύλων Αδρααζαρ υἱοῦ Ρααβ βασιλέως
Σουβα 13 καὶ ἐποίησεν Δαυιδ ὄνομα καὶ ἐν τῷ
ἀνακάμπτειν αὐτὸν ἐπάταξεν τὴν Ιδουμαίαν ἐν
Γαιμελε εἰς ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας 14 καὶ ἔθετο
ἐν τῇ Ιδουμαίᾳ φρουράν ἐν πάσῃ τῇ Ιδουμαίᾳ
καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ Ιδουμαῖοι δοῦλοι τῷ
βασιλεῖ καὶ ἔσωσεν κύριος τὸν Δαυιδ ἐν πᾶσιν οἷς
ἐπορεύετο 15 καὶ ἐβασίλευσεν Δαυιδ ἐπὶ Ισραηλ
καὶ ἦν Δαυιδ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην
ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ 16 καὶ Ιωαβ υἱὸς
Σαρουιας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς καὶ Ιωσαφατ υἱὸς
Αχια ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων 17 καὶ Σαδδουκ υἱὸς
Αχιτωβ καὶ Αχιμελεχ υἱὸς Αβιαθαρ ἱερεῖς καὶ
Ασα ὁ γραμματεύς 18 καὶ Βαναιας υἱὸς Ιωδαε
σύμβουλος καὶ ὁ Χελεθθι καὶ ὁ Φελεττι καὶ υἱοὶ
Δαυιδ αὐλάρχαι ἦσαν

9 καὶ εἶπεν Δαυιδ εἰ ἔστιν ἔτι ὑπολελειμμένος
τῷ οἴκῳ Σαουλ καὶ ποιήσω μετ’ αὐτοῦ ἔλεος
ἕνεκεν Ιωναθαν 2 καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Σαουλ παῖς
ἦν καὶ ὄνομα αὐτῷ Σιβα καὶ καλοῦσιν αὐτὸν
πρὸς Δαυιδ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεύς εἰ
σὺ εἶ Σιβα καὶ εἶπεν ἐγὼ δοῦλος σός 3 καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεύς εἰ ὑπολέλειπται ἐκ τοῦ οἴκου Σαουλ
ἔτι ἀνὴρ καὶ ποιήσω μετ’ αὐτοῦ ἔλεος θεοῦ καὶ
εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα ἔτι ἔστιν υἱὸς τῷ
Ιωναθαν πεπληγὼς τοὺς πόδας 4 καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεύς ποῦ οὗτος καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν
βασιλέα ἰδοὺ ἐν οἴκῳ Μαχιρ υἱοῦ Αμιηλ ἐκ τῆς
Λαδαβαρ 5 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ καὶ
ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου Μαχιρ υἱοῦ Αμιηλ ἐκ
τῆς Λαδαβαρ 6 καὶ παραγίνεται Μεμφιβοσθε υἱὸς
Ιωναθαν υἱοῦ Σαουλ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυιδ καὶ
ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν
αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ Μεμφιβοσθε καὶ
εἶπεν ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου 7 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ
μὴ φοβοῦ ὅτι ποιῶν ποιήσω μετὰ σοῦ ἔλεος διὰ
Ιωναθαν τὸν πατέρα σου καὶ ἀποκαταστήσω σοι
πάντα ἀγρὸν Σαουλ πατρὸς τοῦ πατρός σου καὶ
σὺ φάγῃ ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διὰ παντός
8 καὶ προσεκύνησεν Μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν τίς
εἰμι ὁ δοῦλός σου ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κύνα
τὸν τεθνηκότα τὸν ὅμοιον ἐμοί 9 καὶ ἐκάλεσεν
ὁ βασιλεὺς Σιβα τὸ παιδάριον Σαουλ καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτόν πάντα ὅσα ἐστὶν τῷ Σαουλ καὶ ὅλῳ
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ δέδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου 10
καὶ ἐργᾷ αὐτῷ τὴν γῆν σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ
δοῦλοί σου καὶ εἰσοίσεις τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου
ἄρτους καὶ ἔδεται αὐτούς καὶ Μεμφιβοσθε υἱὸς
τοῦ κυρίου σου φάγεται διὰ παντὸς ἄρτον ἐπὶ τῆς
τραπέζης μου καὶ τῷ Σιβα ἦσαν πεντεκαίδεκα
υἱοὶ καὶ εἴκοσι δοῦλοι 11 καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς
τὸν βασιλέα κατὰ πάντα ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός
μου ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ οὕτως ποιήσει

ὁ δοῦλός σου καὶ Μεμφιβοσθε ἤσθιεν ἐπὶ τῆς
τραπέζης Δαυιδ καθὼς εἷς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως
12 καὶ τῷ Μεμφιβοσθε υἱὸς μικρὸς καὶ ὄνομα
αὐτῷ Μιχα καὶ πᾶσα ἡ κατοίκησις τοῦ οἴκου
Σιβα δοῦλοι τοῦ Μεμφιβοσθε **13** καὶ Μεμφιβοσθε
κατῴκει ἐν Ιερουσαλημ ὅτι ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ
βασιλέως διὰ παντὸς ἤσθιεν καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς
ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν αὐτοῦ

10 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανεν
βασιλεὺς υἱῶν Αμμων καὶ ἐβασίλευσεν Αννων
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ **2** καὶ εἶπεν Δαυιδ ποιήσω
ἔλεος μετὰ Αννων υἱοῦ Ναας ὃν τρόπον ἐποίησεν
ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ’ ἐμοῦ ἔλεος καὶ ἀπέστειλεν
Δαυιδ παρακαλέσαι αὐτὸν ἐν χειρὶ τῶν δούλων
αὐτοῦ περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ παρεγένοντο
οἱ παῖδες Δαυιδ εἰς τὴν γῆν υἱῶν Αμμων **3** καὶ
εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν Αμμων πρὸς Αννων τὸν
κύριον αὐτῶν μὴ παρὰ τὸ δοξάζειν Δαυιδ τὸν
πατέρα σου ἐνώπιόν σου ὅτι ἀπέστειλέν σοι
παρακαλοῦντας ἀλλ’ οὐχὶ ὅπως ἐρευνήσωσιν
τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν αὐτὴν καὶ τοῦ
κατασκέψασθαι αὐτὴν ἀπέστειλεν Δαυιδ τοὺς
παῖδας αὐτοῦ πρὸς σέ **4** καὶ ἔλαβεν Αννων
τοὺς παῖδας Δαυιδ καὶ ἐξύρησεν τοὺς πώγωνας
αὐτῶν καὶ ἀπέκοψεν τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ
ἡμίσει ἕως τῶν ἰσχίων αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλεν
αὐτούς **5** καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυιδ ὑπὲρ τῶν
ἀνδρῶν καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν ὅτι
ἦσαν οἱ ἄνδρες ἠτιμασμένοι σφόδρα καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεύς καθίσατε ἐν Ιεριχω ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι
τοὺς πώγωνας ὑμῶν καὶ ἐπιστραφήσεσθε **6**
καὶ εἶδαν οἱ υἱοὶ Αμμων ὅτι κατῃσχύνθησαν
ὁ λαὸς Δαυιδ καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Αμμων
καὶ ἐμισθώσαντο τὴν Συρίαν Βαιθροωβ εἴκοσι
χιλιάδας πεζῶν καὶ τὸν βασιλέα Μααχα χιλίους
ἄνδρας καὶ Ιστωβ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν **7**
καὶ ἤκουσεν Δαυιδ καὶ ἀπέστειλεν τὸν Ιωαβ καὶ
πᾶσαν τὴν δύναμιν τοὺς δυνατούς **8** καὶ ἐξῆλθαν
οἱ υἱοὶ Αμμων καὶ παρετάξαντο πόλεμον παρὰ
τῇ θύρᾳ τῆς πύλης καὶ Συρία Σουβα καὶ Ροωβ
καὶ Ιστωβ καὶ Μααχα μόνοι ἐν ἀγρῷ **9** καὶ εἶδεν
Ιωαβ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐτὸν ἀντιπρόσωπον
τοῦ πολέμου ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον ἐξ ἐναντίας
καὶ ἐκ τοῦ ὄπισθεν καὶ ἐπέλεξεν ἐκ πάντων
τῶν νεανίσκων Ισραηλ καὶ παρετάξαντο ἐξ
ἐναντίας Συρίας **10** καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ
ἔδωκεν ἐν χειρὶ Αβεσσα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
καὶ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας υἱῶν Αμμων **11**
καὶ εἶπεν ἐὰν κραταιωθῇ Συρία ὑπὲρ ἐμέ καὶ
ἔσεσθέ μοι εἰς σωτηρίαν καὶ ἐὰν υἱοὶ Αμμων
κραταιωθῶσιν ὑπὲρ σέ καὶ ἐσόμεθα τοῦ σῶσαί σε
12 ἀνδρίζου καὶ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ
ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ
κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ
13 καὶ προσῆλθεν Ιωαβ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ’
αὐτοῦ εἰς πόλεμον πρὸς Συρίαν καὶ ἔφυγαν ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ **14** καὶ οἱ υἱοὶ Αμμων εἶδαν ὅτι
ἔφυγεν Συρία καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου Αβεσσα
καὶ εἰσῆλθαν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀνέστρεψεν
Ιωαβ ἀπὸ τῶν υἱῶν Αμμων καὶ παρεγένοντο
εἰς Ιερουσαλημ **15** καὶ εἶδεν Συρία ὅτι ἔπταισεν
ἔμπροσθεν Ισραηλ καὶ συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό
16 καὶ ἀπέστειλεν Αδρααζαρ καὶ συνήγαγεν τὴν
Συρίαν τὴν ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ Χαλαμακ
καὶ παρεγένοντο Αιλαμ καὶ Σωβακ ἄρχων τῆς
δυνάμεως Αδρααζαρ ἔμπροσθεν αὐτῶν **17** καὶ

ἀνηγγέλη τῷ Δαυιδ καὶ συνήγαγεν τὸν πάντα
Ισραηλ καὶ διέβη τὸν Ιορδάνην καὶ παρεγένοντο
εἰς Αιλαμ καὶ παρετάξατο Συρία ἀπέναντι Δαυιδ
καὶ ἐπολέμησαν μετ᾽ αὐτοῦ **18** καὶ ἔφυγεν Συρία
ἀπὸ προσώπου Ισραηλ καὶ ἀνεῖλεν Δαυιδ ἐκ
τῆς Συρίας ἑπτακόσια ἅρματα καὶ τεσσαράκοντα
χιλιάδας ἱππέων καὶ τὸν Σωβακ τὸν ἄρχοντα τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ ἐπάταξεν καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ **19**
καὶ εἶδαν πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δοῦλοι Αδρααζαρ
ὅτι ἔπταισαν ἔμπροσθεν Ισραηλ καὶ ηὐτομόλησαν
μετὰ Ισραηλ καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς καὶ ἐφοβήθη
Συρία τοῦ σῶσαι ἔτι τοὺς υἱοὺς Αμμων

11 καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ
εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλέων καὶ
ἀπέστειλεν Δαυιδ τὸν Ιωαβ καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ
μετ᾽ αὐτοῦ καὶ τὸν πάντα Ισραηλ καὶ διέφθειραν
τοὺς υἱοὺς Αμμων καὶ διεκάθισαν ἐπὶ Ραββαθ
καὶ Δαυιδ ἐκάθισεν ἐν Ιερουσαλημ **2** καὶ ἐγένετο
πρὸς ἑσπέραν καὶ ἀνέστη Δαυιδ ἀπὸ τῆς κοίτης
αὐτοῦ καὶ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου
τοῦ βασιλέως καὶ εἶδεν γυναῖκα λουομένην
ἀπὸ τοῦ δώματος καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῷ εἴδει
σφόδρα **3** καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ καὶ ἐζήτησεν
τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν οὐχὶ αὕτη Βηρσαβεε
θυγάτηρ Ελιαβ γυνὴ Ουριου τοῦ Χετταίου **4** καὶ
ἀπέστειλεν Δαυιδ ἀγγέλους καὶ ἔλαβεν αὐτήν
καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ ἐκοιμήθη μετ᾽ αὐτῆς
καὶ αὐτὴ ἁγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς καὶ
ἀπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς **5** καὶ ἐν γαστρὶ
ἔλαβεν ἡ γυνή καὶ ἀποστείλασα ἀπήγγειλεν τῷ
Δαυιδ καὶ εἶπεν ἐγώ εἰμι ἐν γαστρὶ ἔχω **6** καὶ
ἀπέστειλεν Δαυιδ πρὸς Ιωαβ λέγων ἀπόστειλον
πρός με τὸν Ουριαν τὸν Χετταῖον καὶ ἀπέστειλεν
Ιωαβ τὸν Ουριαν πρὸς Δαυιδ **7** καὶ παραγίνεται
Ουριας καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ ἐπηρώτησεν
Δαυιδ εἰς εἰρήνην Ιωαβ καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ
λαοῦ καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ πολέμου **8** καὶ εἶπεν
Δαυιδ τῷ Ουρια κατάβηθι εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ
νίψαι τοὺς πόδας σου καὶ ἐξῆλθεν Ουριας ἐξ
οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐξῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ
ἄρσις τοῦ βασιλέως **9** καὶ ἐκοιμήθη Ουριας παρὰ
τῇ θύρᾳ τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν δούλων τοῦ
κυρίου αὐτοῦ καὶ οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ
10 καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυιδ λέγοντες ὅτι οὐ
κατέβη Ουριας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἶπεν
Δαυιδ πρὸς Ουριαν οὐχὶ ἐξ ὁδοῦ σὺ ἔρχῃ τί
ὅτι οὐ κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου **11** καὶ εἶπεν
Ουριας πρὸς Δαυιδ ἡ κιβωτὸς καὶ Ισραηλ καὶ
Ιουδας κατοικοῦσιν ἐν σκηναῖς καὶ ὁ κύριός
μου Ιωαβ καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ κυρίου μου ἐπὶ
πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ παρεμβάλλουσιν καὶ ἐγὼ
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν μου φαγεῖν καὶ πιεῖν
καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναικός μου πῶς ζῇ
ἡ ψυχή σου εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο **12** καὶ
εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ουριαν κάθισον ἐνταῦθα καί γε
σήμερον καὶ αὔριον ἐξαποστελῶ σε καὶ ἐκάθισεν
Ουριας ἐν Ιερουσαλημ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ
τῇ ἐπαύριον **13** καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Δαυιδ καὶ
ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἔπιεν καὶ ἐμέθυσεν
αὐτόν καὶ ἐξῆλθεν ἑσπέρας τοῦ κοιμηθῆναι ἐπὶ
τῆς κοίτης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου
αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ κατέβη **14**
καὶ ἐγένετο πρωὶ καὶ ἔγραψεν Δαυιδ βιβλίον
πρὸς Ιωαβ καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Ουριου **15**
καὶ ἔγραψεν ἐν τῷ βιβλίῳ λέγων εἰσάγαγε τὸν
Ουριαν ἐξ ἐναντίας τοῦ πολέμου τοῦ κραταιοῦ

καὶ ἀποστραφήσεσθε ἀπὸ ὄπισθεν αὐτοῦ καὶ
πληγήσεται καὶ ἀποθανεῖται 16 καὶ ἐγενήθη ἐν
τῷ φυλάσσειν Ιωαβ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἔθηκεν
τὸν Ουριαν εἰς τὸν τόπον οὗ ᾔδει ὅτι ἄνδρες
δυνάμεως ἐκεῖ 17 καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς
πόλεως καὶ ἐπολέμουν μετὰ Ιωαβ καὶ ἔπεσαν ἐκ
τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν δούλων Δαυιδ καὶ ἀπέθανεν καί
γε Ουριας ὁ Χετταῖος 18 καὶ ἀπέστειλεν Ιωαβ καὶ
ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους τοῦ
πολέμου 19 καὶ ἐνετείλατο τῷ ἀγγέλῳ λέγων
ἐν τῷ συντελέσαι σε πάντας τοὺς λόγους τοῦ
πολέμου λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα 20 καὶ ἔσται
ἐὰν ἀναβῇ ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως καὶ εἴπῃ σοι
τί ὅτι ἠγγίσατε πρὸς τὴν πόλιν πολεμῆσαι οὐκ
ᾔδειτε ὅτι τοξεύσουσιν ἀπάνωθεν τοῦ τείχους
21 τίς ἐπάταξεν τὸν Αβιμελεχ υἱὸν Ιεροβααλ
οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ᾽ αὐτὸν κλάσμα μύλου
ἐπάνωθεν τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασι
ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος καὶ ἐρεῖς καί
γε Ουριας ὁ δοῦλός σου ὁ Χετταῖος ἀπέθανεν 22
καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος Ιωαβ πρὸς τὸν βασιλέα
εἰς Ιερουσαλημ καὶ παρεγένετο καὶ ἀπήγγειλεν
τῷ Δαυιδ πάντα ὅσα ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ιωαβ
πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου καὶ ἐθυμώθη
Δαυιδ πρὸς Ιωαβ καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἄγγελον ἵνα
τί προσηγάγετε πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολεμῆσαι
οὐκ ᾔδειτε ὅτι πληγήσεσθε ἀπὸ τοῦ τείχους τίς
ἐπάταξεν τὸν Αβιμελεχ υἱὸν Ιεροβααλ οὐχὶ γυνὴ
ἔρριψεν ἐπ᾽ αὐτὸν κλάσμα μύλου ἀπὸ τοῦ τείχους
καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασι ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς
τὸ τεῖχος 23 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς Δαυιδ ὅτι
ἐκραταίωσαν ἐφ᾽ ἡμᾶς οἱ ἄνδρες καὶ ἐξῆλθαν ἐφ᾽
ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγρόν καὶ ἐγενήθημεν ἐπ᾽ αὐτοὺς
ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης 24 καὶ ἐτόξευσαν οἱ
τοξεύοντες πρὸς τοὺς παῖδάς σου ἀπάνωθεν τοῦ
τείχους καὶ ἀπέθαναν τῶν παίδων τοῦ βασιλέως
καί γε ὁ δοῦλός σου Ουριας ὁ Χετταῖος ἀπέθανεν
25 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τὸν ἄγγελον τάδε ἐρεῖς
πρὸς Ιωαβ μὴ πονηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου τὸ
ῥῆμα τοῦτο ὅτι ποτὲ μὲν οὕτως καὶ ποτὲ οὕτως
φάγεται ἡ μάχαιρα κραταίωσον τὸν πόλεμόν
σου πρὸς τὴν πόλιν καὶ κατάσπασον αὐτὴν καὶ
κραταίωσον αὐτόν 26 καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ Ουριου
ὅτι ἀπέθανεν Ουριας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐκόψατο
τὸν ἄνδρα αὐτῆς 27 καὶ διῆλθεν τὸ πένθος καὶ
ἀπέστειλεν Δαυιδ καὶ συνήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ
ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ὃ
ἐποίησεν Δαυιδ ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου

12 καὶ ἀπέστειλεν κύριος τὸν Ναθαν τὸν
προφήτην πρὸς Δαυιδ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτὸν
καὶ εἶπεν αὐτῷ δύο ἦσαν ἄνδρες ἐν πόλει μιᾷ
εἷς πλούσιος καὶ εἷς πένης 2 καὶ τῷ πλουσίῳ ἦν
ποίμνια καὶ βουκόλια πολλὰ σφόδρα 3 καὶ τῷ
πένητι οὐδὲν ἀλλ᾽ ἢ ἀμνὰς μία μικρά ἣν ἐκτήσατο
καὶ περιεποιήσατο καὶ ἐξέθρεψεν αὐτήν καὶ
ἡδρύνθη μετ᾽ αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ αὐτό ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἤσθιεν καὶ ἐκ
τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ ἔπινεν καὶ ἐν τῷ κόλπῳ
αὐτοῦ ἐκάθευδεν καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ 4
καὶ ἦλθεν πάροδος τῷ ἀνδρὶ τῷ πλουσίῳ καὶ
ἐφείσατο λαβεῖν ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ καὶ
ἐκ τῶν βουκολίων αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι τῷ ξένῳ
ὁδοιπόρῳ ἐλθόντι πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλαβεν τὴν
ἀμνάδα τοῦ πένητος καὶ ἐποίησεν αὐτὴν τῷ
ἀνδρὶ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν 5 καὶ ἐθυμώθη

ὀργῇ Δαυιδ σφόδρα τῷ ἀνδρί καὶ εἶπεν Δαυιδ
πρὸς Ναθαν ζῇ κύριος ὅτι υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ
ὁ ποιήσας τοῦτο 6 καὶ τὴν ἀμνάδα ἀποτείσει
ἑπταπλασίονα ἀνθ’ ὧν ὅτι ἐποίησεν τὸ ῥῆμα
τοῦτο καὶ περὶ οὗ οὐκ ἐφείσατο 7 καὶ εἶπεν
Ναθαν πρὸς Δαυιδ σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο
τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἐγώ εἰμι ἔχρισά
σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ισραηλ καὶ ἐγώ εἰμι ἐρρυσάμην
σε ἐκ χειρὸς Σαουλ 8 καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον τοῦ
κυρίου σου καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ κυρίου σου ἐν
τῷ κόλπῳ σου καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον Ισραηλ
καὶ Ιουδα καὶ εἰ μικρόν ἐστιν προσθήσω σοι κατὰ
ταῦτα 9 τί ὅτι ἐφαύλισας τὸν λόγον κυρίου τοῦ
ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ τὸν
Ουριαν τὸν Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ καὶ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα
καὶ αὐτὸν ἀπέκτεινας ἐν ῥομφαίᾳ υἱῶν Αμμων 10
καὶ νῦν οὐκ ἀποστήσεται ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου
σου ἕως αἰῶνος ἀνθ’ ὧν ὅτι ἐξουδένωσάς με καὶ
ἔλαβες τὴν γυναῖκα τοῦ Ουριου τοῦ Χετταίου
τοῦ εἶναί σοι εἰς γυναῖκα 11 τάδε λέγει κύριος
ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ σὲ κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου
καὶ λήμψομαι τὰς γυναῖκάς σου κατ’ ὀφθαλμούς
σου καὶ δώσω τῷ πλησίον σου καὶ κοιμηθήσεται
μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐναντίον τοῦ ἡλίου
τούτου 12 ὅτι σὺ ἐποίησας κρυβῇ κἀγὼ ποιήσω
τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐναντίον παντὸς Ισραηλ καὶ
ἀπέναντι τούτου τοῦ ἡλίου 13 καὶ εἶπεν Δαυιδ
τῷ Ναθαν ἡμάρτηκα τῷ κυρίῳ καὶ εἶπεν Ναθαν
πρὸς Δαυιδ καὶ κύριος παρεβίβασεν τὸ ἁμάρτημά
σου οὐ μὴ ἀποθάνῃς 14 πλὴν ὅτι παροξύνων
παρώξυνας τοὺς ἐχθροὺς κυρίου ἐν τῷ ῥήματι
τούτῳ καί γε ὁ υἱός σου ὁ τεχθείς σοι θανάτῳ
ἀποθανεῖται 15 καὶ ἀπῆλθεν Ναθαν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ καὶ ἔθραυσεν κύριος τὸ παιδίον ὃ ἔτεκεν
ἡ γυνὴ Ουριου τῷ Δαυιδ καὶ ἠρρώστησεν 16 καὶ
ἐζήτησεν Δαυιδ τὸν θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου καὶ
ἐνήστευσεν Δαυιδ νηστείαν καὶ εἰσῆλθεν καὶ
ηὐλίσθη ἐν σάκκῳ ἐπὶ τῆς γῆς 17 καὶ ἀνέστησαν
ἐπ’ αὐτὸν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ τοῦ
ἐγεῖραι αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ οὐκ ἠθέλησεν καὶ
οὐ συνέφαγεν αὐτοῖς ἄρτον 18 καὶ ἐγένετο ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἀπέθανε τὸ παιδάριον
καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι Δαυιδ ἀναγγεῖλαι
αὐτῷ ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον ὅτι εἶπαν ἰδοὺ
ἐν τῷ ἔτι τὸ παιδάριον ζῆν ἐλαλήσαμεν πρὸς
αὐτόν καὶ οὐκ εἰσήκουσεν τῆς φωνῆς ἡμῶν
καὶ πῶς εἴπωμεν πρὸς αὐτὸν ὅτι τέθνηκεν τὸ
παιδάριον καὶ ποιήσει κακά 19 καὶ συνῆκεν
Δαυιδ ὅτι οἱ παῖδες αὐτοῦ ψιθυρίζουσιν καὶ
ἐνόησεν Δαυιδ ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον καὶ
εἶπεν Δαυιδ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ εἰ τέθνηκεν
τὸ παιδάριον καὶ εἶπαν τέθνηκεν 20 καὶ ἀνέστη
Δαυιδ ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐλούσατο καὶ ἠλείψατο
καὶ ἤλλαξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ᾔτησεν ἄρτον
φαγεῖν καὶ παρέθηκαν αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγεν
21 καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν τί τὸ
ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐποίησας ἕνεκα τοῦ παιδαρίου ἔτι
ζῶντος ἐνήστευες καὶ ἔκλαιες καὶ ἠγρύπνεις
καὶ ἡνίκα ἀπέθανεν τὸ παιδάριον ἀνέστης καὶ
ἔφαγες ἄρτον καὶ πέπωκας 22 καὶ εἶπεν Δαυιδ ἐν
τῷ τὸ παιδάριον ἔτι ζῆν ἐνήστευσα καὶ ἔκλαυσα
ὅτι εἶπα τίς οἶδεν εἰ ἐλεήσει με κύριος καὶ ζήσεται
τὸ παιδάριον 23 καὶ νῦν τέθνηκεν ἵνα τί τοῦτο

ἐγὼ νηστεύω μὴ δυνήσομαι ἐπιστρέψαι αὐτὸ
ἔτι ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς αὐτόν καὶ αὐτὸς οὐκ
ἀναστρέψει πρός με 24 καὶ παρεκάλεσεν Δαυιδ
Βηρσαβεε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς
αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ᾽ αὐτῆς καὶ συνέλαβεν
καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Σαλωμων καὶ κύριος ἠγάπησεν αὐτόν 25 καὶ
ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Ναθαν τοῦ προφήτου καὶ
ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιεδεδι ἕνεκεν κυρίου 26
καὶ ἐπολέμησεν Ιωαβ ἐν Ραββαθ υἱῶν Αμμων
καὶ κατέλαβεν τὴν πόλιν τῆς βασιλείας 27
καὶ ἀπέστειλεν Ιωαβ ἀγγέλους πρὸς Δαυιδ καὶ
εἶπεν ἐπολέμησα ἐν Ραββαθ καὶ κατελαβόμην
τὴν πόλιν τῶν ὑδάτων 28 καὶ νῦν συνάγαγε
τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ καὶ παρέμβαλε ἐπὶ
τὴν πόλιν καὶ προκαταλαβοῦ αὐτήν ἵνα μὴ
προκαταλάβωμαι ἐγὼ τὴν πόλιν καὶ κληθῇ τὸ
ὄνομά μου ἐπ᾽ αὐτήν 29 καὶ συνήγαγεν Δαυιδ
πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐπορεύθη εἰς Ραββαθ καὶ
ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ καὶ κατελάβετο αὐτήν 30
καὶ ἔλαβεν τὸν στέφανον Μελχολ τοῦ βασιλέως
αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ὁ σταθμὸς
αὐτοῦ τάλαντον χρυσίου καὶ λίθου τιμίου καὶ ἦν
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Δαυιδ καὶ σκῦλα τῆς πόλεως
ἐξήνεγκεν πολλὰ σφόδρα 31 καὶ τὸν λαὸν τὸν
ὄντα ἐν αὐτῇ ἐξήγαγεν καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ πρίονι
καὶ ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς καὶ διήγαγεν
αὐτοὺς διὰ τοῦ πλινθείου καὶ οὕτως ἐποίησεν
πάσαις ταῖς πόλεσιν υἱῶν Αμμων καὶ ἐπέστρεψεν
Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ιερουσαλημ

13 καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Αβεσσαλωμ
υἱῷ Δαυιδ ἀδελφὴ καλὴ τῷ εἴδει σφόδρα καὶ
ὄνομα αὐτῇ Θημαρ καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν Αμνων
υἱὸς Δαυιδ 2 καὶ ἐθλίβετο Αμνων ὥστε ἀρρωστεῖν
διὰ Θημαρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ὅτι παρθένος ἦν
αὐτὴ καὶ ὑπέρογκον ἐν ὀφθαλμοῖς Αμνων τοῦ
ποιῆσαί τι αὐτῇ 3 καὶ ἦν τῷ Αμνων ἑταῖρος καὶ
ὄνομα αὐτῷ Ιωναδαβ υἱὸς Σαμαα τοῦ ἀδελφοῦ
Δαυιδ καὶ Ιωναδαβ ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα 4 καὶ
εἶπεν αὐτῷ τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενής υἱὲ
τοῦ βασιλέως τὸ πρωὶ πρωί οὐκ ἀπαγγελεῖς
μοι καὶ εἶπεν αὐτῷ Αμνων Θημαρ τὴν ἀδελφὴν
Αβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ 5
καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιωναδαβ κοιμήθητι ἐπὶ τῆς
κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι καὶ εἰσελεύσεται
ὁ πατήρ σου τοῦ ἰδεῖν σε καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν
ἐλθέτω δὴ Θημαρ ἡ ἀδελφή μου καὶ ψωμισάτω
με καὶ ποιησάτω κατ᾽ ὀφθαλμούς μου βρῶμα
ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς 6 καὶ
ἐκοιμήθη Αμνων καὶ ἠρρώστησεν καὶ εἰσῆλθεν
ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν καὶ εἶπεν Αμνων πρὸς
τὸν βασιλέα ἐλθέτω δὴ Θημαρ ἡ ἀδελφή μου
πρός με καὶ κολλυρισάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο
κολλυρίδας καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς 7
καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ πρὸς Θημαρ εἰς τὸν οἶκον
λέγων πορεύθητι δὴ εἰς τὸν οἶκον Αμνων τοῦ
ἀδελφοῦ σου καὶ ποίησον αὐτῷ βρῶμα 8 καὶ
ἐπορεύθη Θημαρ εἰς τὸν οἶκον Αμνων ἀδελφοῦ
αὐτῆς καὶ αὐτὸς κοιμώμενος καὶ ἔλαβεν τὸ σταῖς
καὶ ἐφύρασεν καὶ ἐκολλύρισεν κατ᾽ ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ καὶ ἥψησεν τὰς κολλυρίδας 9 καὶ ἔλαβεν
τὸ τήγανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ
οὐκ ἠθέλησεν φαγεῖν καὶ εἶπεν Αμνων ἐξαγάγετε
πάντα ἄνδρα ἐπάνωθέν μου καὶ ἐξήγαγον πάντα
ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθεν αὐτοῦ 10 καὶ εἶπεν Αμνων
πρὸς Θημαρ εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμίειον

καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρός σου καὶ ἔλαβεν Θημαρ
τὰς κολλυρίδας ἃς ἐποίησεν καὶ εἰσήνεγκεν τῷ
Αμνων ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα **11** καὶ
προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν καὶ ἐπελάβετο
αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ δεῦρο κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ
ἀδελφή μου **12** καὶ εἶπεν αὐτῷ μή ἄδελφέ μου
μὴ ταπεινώσῃς με διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως
ἐν Ισραηλ μὴ ποιήσῃς τὴν ἀφροσύνην ταύτην
13 καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδός μου καὶ σὺ
ἔσῃ ὡς εἷς τῶν ἀφρόνων ἐν Ισραηλ καὶ νῦν
λάλησον δὴ πρὸς τὸν βασιλέα ὅτι οὐ μὴ κωλύσῃ
με ἀπὸ σοῦ **14** καὶ οὐκ ἠθέλησεν Αμνων τοῦ
ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ
αὐτὴν καὶ ἐταπείνωσεν αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ'
αὐτῆς **15** καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν Αμνων μῖσος μέγα
σφόδρα ὅτι μέγα τὸ μῖσος ὃ ἐμίσησεν αὐτήν
ὑπὲρ τὴν ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτήν καὶ εἶπεν
αὐτῇ Αμνων ἀνάστηθι καὶ πορεύου **16** καὶ εἶπεν
αὐτῷ Θημαρ μή ἄδελφε ὅτι μεγάλη ἡ κακία ἡ
ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην ἣν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ
τοῦ ἐξαποστεῖλαί με καὶ οὐκ ἠθέλησεν Αμνων
ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς **17** καὶ ἐκάλεσεν τὸ
παιδάριον αὐτοῦ τὸν προεστηκότα τοῦ οἴκου
αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐξαποστείλατε δὴ ταύτην
ἀπ' ἐμοῦ ἔξω καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν ὀπίσω
αὐτῆς **18** καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτὼν καρπωτός ὅτι
οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως
αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν καὶ ἐξήγαγεν
αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἔξω καὶ ἀπέκλεισεν
τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς **19** καὶ ἔλαβεν Θημαρ
σποδὸν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς
καὶ τὸν χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς
διέρρηξεν καὶ ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ
κράζουσα **20** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Αβεσσαλωμ ὁ
ἀδελφὸς αὐτῆς μὴ Αμνων ὁ ἀδελφός σου ἐγένετο
μετὰ σοῦ καὶ νῦν ἀδελφή μου κώφευσον ὅτι
ἀδελφός σού ἐστιν μὴ θῇς τὴν καρδίαν σου τοῦ
λαλῆσαι εἰς τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐκάθισεν Θημαρ
χηρεύουσα ἐν οἴκῳ Αβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτῆς **21** καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ πάντας
τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐθυμώθη σφόδρα καὶ
οὐκ ἐλύπησεν τὸ πνεῦμα Αμνων τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
ὅτι ἠγάπα αὐτόν ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν **22**
καὶ οὐκ ἐλάλησεν Αβεσσαλωμ μετὰ Αμνων ἀπὸ
πονηροῦ ἕως ἀγαθοῦ ὅτι ἐμίσει Αβεσσαλωμ τὸν
Αμνων ἐπὶ λόγου οὗ ἐταπείνωσεν Θημαρ τὴν
ἀδελφὴν αὐτοῦ **23** καὶ ἐγένετο εἰς διετηρίδα
ἡμερῶν καὶ ἦσαν κείροντες τῷ Αβεσσαλωμ
ἐν Βελασωρ τῇ ἐχόμενα Εφραιμ καὶ ἐκάλεσεν
Αβεσσαλωμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως **24**
καὶ ἦλθεν Αβεσσαλωμ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν
ἰδοὺ δὴ κείρουσιν τῷ δούλῳ σου πορευθήτω δὴ
ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου
σου **25** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Αβεσσαλωμ
μὴ δή υἱέ μου μὴ πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς
καὶ οὐ μὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ καὶ ἐβιάσατο
αὐτόν καὶ οὐκ ἠθέλησεν τοῦ πορευθῆναι καὶ
εὐλόγησεν αὐτόν **26** καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ καὶ εἰ
μή πορευθήτω δὴ μεθ' ἡμῶν Αμνων ὁ ἀδελφός
μου καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς ἵνα τί πορευθῇ
μετὰ σοῦ **27** καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν Αβεσσαλωμ
καὶ ἀπέστειλεν μετ' αὐτοῦ τὸν Αμνων καὶ
πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ ἐποίησεν
Αβεσσαλωμ πότον κατὰ τὸν πότον τοῦ βασιλέως
28 καὶ ἐνετείλατο Αβεσσαλωμ τοῖς παιδαρίοις

αὐτοῦ λέγων ἴδετε ὡς ἂν ἀγαθυνθῇ ἡ καρδία
Αμνων ἐν τῷ οἴνῳ καὶ εἴπω πρὸς ὑμᾶς πατάξατε
τὸν Αμνων καὶ θανατώσατε αὐτόν μὴ φοβηθῆτε
ὅτι οὐχὶ ἐγώ εἰμι ἐντέλλομαι ὑμῖν ἀνδρίζεσθε καὶ
γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνάμεως **29** καὶ ἐποίησαν τὰ
παιδάρια Αβεσσαλωμ τῷ Αμνων καθὰ ἐνετείλατο
αὐτοῖς Αβεσσαλωμ καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ
υἱοὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἐπεκάθισαν ἀνὴρ ἐπὶ τὴν
ἡμίονον αὐτοῦ καὶ ἔφυγαν **30** καὶ ἐγένετο αὐτῶν
ὄντων ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθεν πρὸς Δαυιδ
λέγων ἐπάταξεν Αβεσσαλωμ πάντας τοὺς υἱοὺς
τοῦ βασιλέως καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ
εἷς **31** καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ διέρρηξεν
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὴν γῆν καὶ
πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περιεστῶτες αὐτῷ
διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν **32** καὶ ἀπεκρίθη
Ιωναδαβ υἱὸς Σαμαα ἀδελφοῦ Δαυιδ καὶ εἶπεν
μὴ εἰπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι πάντα τὰ
παιδάρια τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως ἐθανάτωσεν
ὅτι Αμνων μονώτατος ἀπέθανεν ὅτι ἐπὶ στόματος
Αβεσσαλωμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς
ἐταπείνωσεν Θημαρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ **33** καὶ
νῦν μὴ θέσθω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν
καρδίαν αὐτοῦ ῥῆμα λέγων πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ
βασιλέως ἀπέθαναν ὅτι ἀλλ᾽ ἢ Αμνων μονώτατος
ἀπέθανεν **34** καὶ ἀπέδρα Αβεσσαλωμ καὶ ἦρεν
τὸ παιδάριον ὁ σκοπὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ λαὸς πολὺς πορευόμενος ἐν
τῇ ὁδῷ ὄπισθεν αὐτοῦ ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους
ἐν τῇ καταβάσει καὶ παρεγένετο ὁ σκοπὸς καὶ
ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ἄνδρας ἑώρακα
ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Ωρωνην ἐκ μέρους τοῦ ὄρους
35 καὶ εἶπεν Ιωναδαβ πρὸς τὸν βασιλέα ἰδοὺ
οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως πάρεισιν κατὰ τὸν λόγον
τοῦ δούλου σου οὕτως ἐγένετο **36** καὶ ἐγένετο
ἡνίκα συνετέλεσεν λαλῶν καὶ ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ
βασιλέως ἦλθαν καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν
καὶ ἔκλαυσαν καί γε ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ
παῖδες αὐτοῦ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν σφόδρα
37 καὶ Αβεσσαλωμ ἔφυγεν καὶ ἐπορεύθη πρὸς
Θολμαι υἱὸν Εμιουδ βασιλέα Γεδσουρ εἰς γῆν
Μαχαδ καὶ ἐπένθησεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἐπὶ τὸν
υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας **38** καὶ Αβεσσαλωμ
ἀπέδρα καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσουρ καὶ ἦν ἐκεῖ ἔτη
τρία **39** καὶ ἐκόπασεν τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως
τοῦ ἐξελθεῖν ὀπίσω Αβεσσαλωμ ὅτι παρεκλήθη
ἐπὶ Αμνων ὅτι ἀπέθανεν

14 καὶ ἔγνω Ιωαβ υἱὸς Σαρουιας ὅτι ἡ καρδία
τοῦ βασιλέως ἐπὶ Αβεσσαλωμ **2** καὶ ἀπέστειλεν
Ιωαβ εἰς Θεκωε καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα
σοφὴν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν πένθησον δὴ καὶ
ἔνδυσαι ἱμάτια πενθικὰ καὶ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον
καὶ ἔσῃ ὡς γυνὴ πενθοῦσα ἐπὶ τεθνηκότι τοῦτο
ἡμέρας πολλὰς **3** καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν βασιλέα
καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ
ἔθηκεν Ιωαβ τοὺς λόγους ἐν τῷ στόματι αὐτῆς **4**
καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα
καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς εἰς τὴν γῆν καὶ
προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ εἶπεν Σῶσον βασιλεῦ
σῶσον **5** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεύς τί
ἐστίν σοι ἡ δὲ εἶπεν καὶ μάλα γυνὴ χήρα ἐγώ εἰμι
καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνήρ μου **6** καί γε τῇ δούλῃ σου
δύο υἱοί καὶ ἐμαχέσαντο ἀμφότεροι ἐν τῷ ἀγρῷ
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ
ἔπαισεν ὁ εἷς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν
αὐτόν **7** καὶ ἰδοὺ ἐπανέστη ὅλη ἡ πατριὰ πρὸς

τὴν δούλην σου καὶ εἶπαν δὸς τὸν παίσαντα τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ θανατώσομεν αὐτὸν ἀντὶ
τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὗ ἀπέκτεινεν
καὶ ἐξαροῦμεν καί γε τὸν κληρονόμον ὑμῶν καὶ
σβέσουσιν τὸν ἄνθρακά μου τὸν καταλειφθέντα
ὥστε μὴ θέσθαι τῷ ἀνδρί μου κατάλειμμα καὶ
ὄνομα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς 8 καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεύς ὑγιαίνουσα βάδιζε εἰς τὸν οἶκόν σου
κἀγὼ ἐντελοῦμαι περὶ σοῦ 9 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ
ἡ Θεκωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα ἐπ’ ἐμέ κύριέ μου
βασιλεῦ ἡ ἀνομία καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός
μου καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἀθῷος
10 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς τίς ὁ λαλῶν πρὸς σέ
καὶ ἄξεις αὐτὸν πρὸς ἐμέ καὶ οὐ προσθήσει ἔτι
ἅψασθαι αὐτοῦ 11 καὶ εἶπεν μνημονευσάτω δὴ ὁ
βασιλεὺς τὸν κύριον θεὸν αὐτοῦ πληθυνθῆναι
ἀγχιστέα τοῦ αἵματος τοῦ διαφθεῖραι καὶ οὐ μὴ
ἐξάρωσιν τὸν υἱόν μου καὶ εἶπεν ζῇ κύριος εἰ
πεσεῖται ἀπὸ τῆς τριχὸς τοῦ υἱοῦ σου ἐπὶ τὴν
γῆν 12 καὶ εἶπεν ἡ γυνή λαλησάτω δὴ ἡ δούλη
σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ῥῆμα
καὶ εἶπεν λάλησον 13 καὶ εἶπεν ἡ γυνή ἵνα τί
ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν θεοῦ ἢ ἐκ στόματος τοῦ
βασιλέως ὁ λόγος οὗτος ὡς πλημμέλεια τοῦ μὴ
ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα τὸν ἐξωσμένον αὐτοῦ 14
ὅτι θανάτῳ ἀποθανούμεθα καὶ ὥσπερ τὸ ὕδωρ τὸ
καταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ὃ οὐ συναχθήσεται
καὶ λήμψεται ὁ θεὸς ψυχήν καὶ λογιζόμενος
τοῦ ἐξῶσαι ἀπ’ αὐτοῦ ἐξωσμένον 15 καὶ νῦν ὃ
ἦλθον λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κύριόν μου
τὸ ῥῆμα τοῦτο ὅτι ὄψεταί με ὁ λαός καὶ ἐρεῖ ἡ
δούλη σου λαλησάτω δὴ πρὸς τὸν βασιλέα εἴ πως
ποιήσει ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τῆς δούλης αὐτοῦ 16
ὅτι ἀκούσει ὁ βασιλεὺς ῥύσασθαι τὴν δούλην
αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντος ἐξᾶραί
με καὶ τὸν υἱόν μου ἀπὸ κληρονομίας θεοῦ 17
καὶ εἶπεν ἡ γυνή εἴη δὴ ὁ λόγος τοῦ κυρίου
μου τοῦ βασιλέως εἰς θυσίαν ὅτι καθὼς ἄγγελος
θεοῦ οὕτως ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀκούειν
τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρόν καὶ κύριος ὁ θεός
σου ἔσται μετὰ σοῦ 18 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς
καὶ εἶπεν πρὸς τὴν γυναῖκα μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ’
ἐμοῦ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐπερωτῶ σε καὶ εἶπεν ἡ γυνή
λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς 19 καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεύς μὴ ἡ χεὶρ Ιωαβ ἐν παντὶ τούτῳ
μετὰ σοῦ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ βασιλεῖ ζῇ ἡ ψυχή
σου κύριέ μου βασιλεῦ εἰ ἔστιν εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς
τὰ ἀριστερὰ ἐκ πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός
μου ὁ βασιλεύς ὅτι ὁ δοῦλός σου Ιωαβ αὐτὸς
ἐνετείλατό μοι καὶ αὐτὸς ἔθετο ἐν τῷ στόματι
τῆς δούλης σου πάντας τοὺς λόγους τούτους 20
ἕνεκεν τοῦ περιελθεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ῥήματος
τούτου ἐποίησεν ὁ δοῦλός σου Ιωαβ τὸν λόγον
τοῦτον καὶ ὁ κύριός μου σοφὸς καθὼς σοφία
ἀγγέλου τοῦ θεοῦ τοῦ γνῶναι πάντα τὰ ἐν τῇ
γῇ 21 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ιωαβ ἰδοὺ δὴ
ἐποίησά σοι κατὰ τὸν λόγον σου τοῦτον πορεύου
ἐπίστρεψον τὸ παιδάριον τὸν Αβεσσαλωμ 22 καὶ
ἔπεσεν Ιωαβ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ
προσεκύνησεν καὶ εὐλόγησεν τὸν βασιλέα καὶ
εἶπεν Ιωαβ σήμερον ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι εὗρον
χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ ὅτι
ἐποίησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ
δούλου αὐτοῦ 23 καὶ ἀνέστη Ιωαβ καὶ ἐπορεύθη
εἰς Γεδσουρ καὶ ἤγαγεν τὸν Αβεσσαλωμ εἰς
Ιερουσαλημ 24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς ἀποστραφήτω

εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλεπέτω καὶ ἀπέστρεψεν Αβεσσαλωμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδεν **25** καὶ ὡς Αβεσσαλωμ οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντὶ Ισραηλ αἰνετὸς σφόδρα ἀπὸ ἴχνους ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος **26** καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτὸν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἀπ’ ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ὡς ἂν ἐκείρετο ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ’ αὐτόν καὶ κειρόμενος αὐτὴν ἔστησεν τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διακοσίους σίκλους ἐν τῷ σίκλῳ τῷ βασιλικῷ **27** καὶ ἐτέχθησαν τῷ Αβεσσαλωμ τρεῖς υἱοὶ καὶ θυγάτηρ μία καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημαρ αὕτη ἦν γυνὴ καλὴ σφόδρα καὶ γίνεται γυνὴ τῷ Ροβοαμ υἱῷ Σαλωμων καὶ τίκτει αὐτῷ τὸν Αβια **28** καὶ ἐκάθισεν Αβεσσαλωμ ἐν Ιερουσαλημ δύο ἔτη ἡμερῶν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδεν **29** καὶ ἀπέστειλεν Αβεσσαλωμ πρὸς Ιωαβ τοῦ ἀποστεῖλαι αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν καὶ ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν καὶ οὐκ ἠθέλησεν παραγενέσθαι **30** καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἴδετε ἡ μερὶς ἐν ἀγρῷ τοῦ Ιωαβ ἐχόμενά μου καὶ αὐτῷ κριθαὶ ἐκεῖ πορεύεσθε καὶ ἐμπρήσατε αὐτὴν ἐν πυρί καὶ ἐνέπρησαν αὐτὰς οἱ παῖδες Αβεσσαλωμ καὶ παραγίνονται οἱ δοῦλοι Ιωαβ πρὸς αὐτὸν διερρηχότες τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ εἶπαν ἐνεπύρισαν οἱ δοῦλοι Αβεσσαλωμ τὴν μερίδα ἐν πυρί **31** καὶ ἀνέστη Ιωαβ καὶ ἦλθεν πρὸς Αβεσσαλωμ εἰς τὸν οἶκον καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἵνα τί οἱ παῖδές σου ἐνεπύρισαν τὴν μερίδα τὴν ἐμὴν ἐν πυρί **32** καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς Ιωαβ ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σὲ λέγων ἧκε ὧδε καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν βασιλέα λέγων ἵνα τί ἦλθον ἐκ Γεδσουρ ἀγαθόν μοι ἦν τοῦ ἔτι εἶναί με ἐκεῖ καὶ νῦν ἰδοὺ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδον εἰ δέ ἐστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία καὶ θανάτωσόν με **33** καὶ εἰσῆλθεν Ιωαβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ καὶ ἐκάλεσεν τὸν Αβεσσαλωμ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Αβεσσαλωμ

15 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Αβεσσαλωμ ἅρματα καὶ ἵππους καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ **2** καὶ ὤρθρισεν Αβεσσαλωμ καὶ ἔστη ἀνὰ χεῖρα τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης καὶ ἐγένετο πᾶς ἀνήρ ᾧ ἐγένετο κρίσις ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα εἰς κρίσιν καὶ ἐβόησεν πρὸς αὐτὸν Αβεσσαλωμ καὶ ἔλεγεν αὐτῷ ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ καὶ εἶπεν ὁ ἀνήρ ἐκ μιᾶς φυλῶν Ισραηλ ὁ δοῦλός σου **3** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Αβεσσαλωμ ἰδοὺ οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ εὔκολοι καὶ ἀκούων οὐκ ἔστιν σοι παρὰ τοῦ βασιλέως **4** καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ τίς με καταστήσει κριτὴν ἐν τῇ γῇ καὶ ἐπ’ ἐμὲ ἐλεύσεται πᾶς ἀνήρ ᾧ ἐὰν ᾖ ἀντιλογία καὶ κρίσις καὶ δικαιώσω αὐτόν **5** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν ἄνδρα τοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπελαμβάνετο αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν **6** καὶ ἐποίησεν Αβεσσαλωμ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο παντὶ Ισραηλ τοῖς παραγινομένοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἰδιοποιεῖτο Αβεσσαλωμ τὴν καρδίαν ἀνδρῶν Ισραηλ **7** καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους τεσσαράκοντα ἐτῶν καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς τὸν πατέρα

αὐτοῦ πορεύσομαι δὴ καὶ ἀποτείσω τὰς εὐχάς
μου ἃς ηὐξάμην τῷ κυρίῳ ἐν Χεβρων 8 ὅτι εὐχὴν
ηὔξατο ὁ δοῦλός σου ἐν τῷ οἰκεῖν με ἐν Γεδσουρ
ἐν Συρίᾳ λέγων ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃ με
κύριος εἰς Ιερουσαλημ καὶ λατρεύσω τῷ κυρίῳ 9
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς βάδιζε εἰς εἰρήνην καὶ
ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς Χεβρων 10 καὶ ἀπέστειλεν
Αβεσσαλωμ κατασκόπους ἐν πάσαις φυλαῖς
Ισραηλ λέγων ἐν τῷ ἀκοῦσαι ὑμᾶς τὴν φωνὴν
τῆς κερατίνης καὶ ἐρεῖτε βεβασίλευκεν βασιλεὺς
Αβεσσαλωμ ἐν Χεβρων 11 καὶ μετὰ Αβεσσαλωμ
ἐπορεύθησαν διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ιερουσαλημ
κλητοὶ καὶ πορευόμενοι τῇ ἁπλότητι αὐτῶν
καὶ οὐκ ἔγνωσαν πᾶν ῥῆμα 12 καὶ ἀπέστειλεν
Αβεσσαλωμ καὶ ἐκάλεσεν τὸν Αχιτοφελ τὸν
Γελμωναῖον τὸν σύμβουλον Δαυιδ ἐκ τῆς πόλεως
αὐτοῦ ἐκ Γωλα ἐν τῷ θυσιάζειν αὐτόν καὶ ἐγένετο
σύστρεμμα ἰσχυρόν καὶ ὁ λαὸς πορευόμενος
καὶ πολὺς μετὰ Αβεσσαλωμ 13 καὶ παρεγένετο
ὁ ἀπαγγέλλων πρὸς Δαυιδ λέγων ἐγενήθη ἡ
καρδία ἀνδρῶν Ισραηλ ὀπίσω Αβεσσαλωμ 14 καὶ
εἶπεν Δαυιδ πᾶσιν τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς μετ’
αὐτοῦ τοῖς ἐν Ιερουσαλημ ἀνάστητε καὶ φύγωμεν
ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προσώπου
Αβεσσαλωμ ταχύνατε τοῦ πορευθῆναι ἵνα μὴ
ταχύνῃ καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς καὶ ἐξώσῃ ἐφ’ ἡμᾶς
τὴν κακίαν καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν στόματι
μαχαίρης 15 καὶ εἶπον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως
πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ πάντα ὅσα αἱρεῖται ὁ
κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεύς ἰδοὺ οἱ παῖδές σου 16
καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ
τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ ἀφῆκεν ὁ βασιλεὺς δέκα
γυναῖκας τῶν παλλακῶν αὐτοῦ φυλάσσειν τὸν
οἶκον 17 καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες
οἱ παῖδες αὐτοῦ πεζῇ καὶ ἔστησαν ἐν οἴκῳ τῷ
μακράν 18 καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀνὰ
χεῖρα αὐτοῦ παρῆγον καὶ πᾶς ὁ Χεττι καὶ πᾶς ὁ
Φελετθι καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῆς ἐλαίας ἐν τῇ ἐρήμῳ
καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐχόμενος αὐτοῦ
καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτὸν καὶ πάντες οἱ ἁδροὶ
καὶ πάντες οἱ μαχηταί ἑξακόσιοι ἄνδρες καὶ
παρῆσαν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ Χερεθθι καὶ
πᾶς ὁ Φελεθθι καὶ πάντες οἱ Γεθθαῖοι ἑξακόσιοι
ἄνδρες οἱ ἐλθόντες τοῖς ποσὶν αὐτῶν ἐκ Γεθ
πορευόμενοι ἐπὶ πρόσωπον τοῦ βασιλέως 19
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Εθθι τὸν Γεθθαῖον
ἵνα τί πορεύῃ καὶ σὺ μεθ’ ἡμῶν ἐπίστρεφε καὶ
οἴκει μετὰ τοῦ βασιλέως ὅτι ξένος εἶ σὺ καὶ ὅτι
μετῴκηκας σὺ ἐκ τοῦ τόπου σου 20 εἰ ἐχθὲς
παραγέγονας καὶ σήμερον κινήσω σε μεθ’ ἡμῶν
καί γε μεταναστήσεις τὸν τόπον σου ἐχθὲς ἡ
ἐξέλευσίς σου καὶ σήμερον μετακινήσω σε μεθ’
ἡμῶν τοῦ πορευθῆναι καὶ ἐγὼ πορεύσομαι οὗ
ἂν ἐγὼ πορευθῶ ἐπιστρέφου καὶ ἐπίστρεψον
τοὺς ἀδελφούς σου μετὰ σοῦ καὶ κύριος ποιήσει
μετὰ σοῦ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν 21 καὶ ἀπεκρίθη
Εθθι τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ζῇ κύριος καὶ ζῇ ὁ
κύριός μου ὁ βασιλεύς ὅτι εἰς τὸν τόπον οὗ ἐὰν
ᾖ ὁ κύριός μου καὶ ἐὰν εἰς θάνατον καὶ ἐὰν εἰς
ζωήν ὅτι ἐκεῖ ἔσται ὁ δοῦλός σου 22 καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς πρὸς Εθθι δεῦρο καὶ διάβαινε μετ’
ἐμοῦ καὶ παρῆλθεν Εθθι ὁ Γεθθαῖος καὶ πάντες
οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὁ μετ’ αὐτοῦ 23
καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἔκλαιεν φωνῇ μεγάλῃ καὶ πᾶς ὁ
λαὸς παρεπορεύοντο ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεδρων
καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη τὸν χειμάρρουν Κεδρων

καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς παρεπορεύοντο
ἐπὶ πρόσωπον ὁδοῦ τὴν ἔρημον 24 καὶ ἰδοὺ
καί γε Σαδωκ καὶ πάντες οἱ Λευῖται μετ’ αὐτοῦ
αἴροντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἀπὸ
Βαιθαρ καὶ ἔστησαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ
καὶ ἀνέβη Αβιαθαρ ἕως ἐπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς
παρελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως 25 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
τῷ Σαδωκ ἀπόστρεψον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς
τὴν πόλιν ἐὰν εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου
καὶ ἐπιστρέψει με καὶ δείξει μοι αὐτὴν καὶ τὴν
εὐπρέπειαν αὐτῆς 26 καὶ ἐὰν εἴπῃ οὕτως οὐκ
ἠθέληκα ἐν σοί ἰδοὺ ἐγώ εἰμι ποιείτω μοι κατὰ
τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ 27 καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς τῷ Σαδωκ τῷ ἱερεῖ ἴδετε σὺ ἐπιστρέφεις
εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ καὶ Αχιμαας ὁ υἱός σου
καὶ Ιωναθαν ὁ υἱὸς Αβιαθαρ οἱ δύο υἱοὶ ὑμῶν
μεθ’ ὑμῶν 28 ἴδετε ἐγώ εἰμι στρατεύομαι ἐν
Αραβωθ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ ἐλθεῖν ῥῆμα παρ’
ὑμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαί μοι 29 καὶ ἀπέστρεψεν
Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ τὴν κιβωτὸν εἰς Ιερουσαλημ
καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ 30 καὶ Δαυιδ ἀνέβαινεν ἐν τῇ
ἀναβάσει τῶν ἐλαιῶν ἀναβαίνων καὶ κλαίων
καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος καὶ αὐτὸς
ἐπορεύετο ἀνυπόδετος καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ’
αὐτοῦ ἐπεκάλυψεν ἀνὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
καὶ ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ κλαίοντες 31
καὶ ἀνηγγέλη Δαυιδ λέγοντες καὶ Αχιτοφελ ἐν
τοῖς συστρεφομένοις μετὰ Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν
Δαυιδ διασκέδασον δὴ τὴν βουλὴν Αχιτοφελ
κύριε ὁ θεός μου 32 καὶ ἦν Δαυιδ ἐρχόμενος ἕως
τοῦ Ροως οὗ προσεκύνησεν ἐκεῖ τῷ θεῷ καὶ ἰδοὺ
εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ Χουσι ὁ Αρχι ἑταῖρος Δαυιδ
διερρηχὼς τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ γῆ ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ 33 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ ἐὰν μὲν
διαβῇς μετ’ ἐμοῦ καὶ ἔσῃ ἐπ’ ἐμὲ εἰς βάσταγμα
34 καὶ ἐὰν εἰς τὴν πόλιν ἐπιστρέψῃς καὶ ἐρεῖς
τῷ Αβεσσαλωμ διεληλύθασιν οἱ ἀδελφοί σου
καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθέν μου διελήλυθεν ὁ
πατήρ σου καὶ νῦν παῖς σού εἰμι βασιλεῦ ἔασόν
με ζῆσαι παῖς τοῦ πατρός σου ἤμην τότε καὶ
ἀρτίως καὶ νῦν ἐγὼ δοῦλος σός καὶ διασκεδάσεις
μοι τὴν βουλὴν Αχιτοφελ 35 καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ
ἐκεῖ Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ οἱ ἱερεῖς καὶ ἔσται πᾶν
ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσῃς ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως
καὶ ἀναγγελεῖς τῷ Σαδωκ καὶ τῷ Αβιαθαρ τοῖς
ἱερεῦσιν 36 ἰδοὺ ἐκεῖ μετ’ αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν
Αχιμαας υἱὸς τῷ Σαδωκ καὶ Ιωναθαν υἱὸς τῷ
Αβιαθαρ καὶ ἀποστελεῖτε ἐν χειρὶ αὐτῶν πρός με
πᾶν ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσητε 37 καὶ εἰσῆλθεν Χουσι
ὁ ἑταῖρος Δαυιδ εἰς τὴν πόλιν καὶ Αβεσσαλωμ
εἰσεπορεύετο εἰς Ιερουσαλημ

16 καὶ Δαυιδ παρῆλθεν βραχύ τι ἀπὸ τῆς Ροως
καὶ ἰδοὺ Σιβα τὸ παιδάριον Μεμφιβοσθε εἰς
ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ζεῦγος ὄνων ἐπισεσαγμένων
καὶ ἐπ’ αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι καὶ ἑκατὸν
σταφίδες καὶ ἑκατὸν φοίνικες καὶ Νεβελ οἴνου 2
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σιβα τί ταῦτά σοι καὶ
εἶπεν Σιβα τὰ ὑποζύγια τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως
τοῦ ἐπικαθῆσθαι καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἰς
βρῶσιν τοῖς παιδαρίοις καὶ ὁ οἶνος πιεῖν τοῖς
ἐκλελυμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ 3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς
καὶ ποῦ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου καὶ εἶπεν Σιβα
πρὸς τὸν βασιλέα ἰδοὺ κάθηται ἐν Ιερουσαλημ
ὅτι εἶπεν σήμερον ἐπιστρέψουσίν μοι ὁ οἶκος
Ισραηλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου 4 καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβα ιδοὺ σοὶ πάντα ὅσα ἐστὶν τῷ

Μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν Σιβα προσκυνήσας εὕροιμι
χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ **5**
καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἕως Βαουριμ καὶ
ἰδοὺ ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ συγγενείας
οἴκου Σαουλ καὶ ὄνομα αὐτῷ Σεμεϊ υἱὸς Γηρα
ἐξῆλθεν ἐκπορευόμενος καὶ καταρώμενος **6** καὶ
λιθάζων ἐν λίθοις τὸν Δαυιδ καὶ πάντας τοὺς
παῖδας τοῦ βασιλέως Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν καὶ
πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων
τοῦ βασιλέως **7** καὶ οὕτως ἔλεγεν Σεμεϊ ἐν τῷ
καταρᾶσθαι αὐτόν ἔξελθε ἔξελθε ἀνὴρ αἱμάτων
καὶ ἀνὴρ ὁ παράνομος **8** ἐπέστρεψεν ἐπὶ σὲ
κύριος πάντα τὰ αἵματα τοῦ οἴκου Σαουλ ὅτι
ἐβασίλευσας ἀντ᾽ αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν κύριος τὴν
βασιλείαν ἐν χειρὶ Αβεσσαλωμ τοῦ υἱοῦ σου
καὶ ἰδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων
σύ **9** καὶ εἶπεν Αβεσσα υἱὸς Σαρουιας πρὸς τὸν
βασιλέα ἵνα τί καταρᾶται ὁ κύων ὁ τεθνηκὼς
οὗτος τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα διαβήσομαι
δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **10** καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεύς τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ Σαρουιας ἄφετε
αὐτὸν καὶ οὕτως καταράσθω ὅτι κύριος εἶπεν
αὐτῷ καταρᾶσθαι τὸν Δαυιδ καὶ τίς ἐρεῖ ὡς τί
ἐποίησας οὕτως **11** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβεσσα
καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἰδοὺ ὁ υἱός
μου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητεῖ τὴν
ψυχήν μου καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱὸς τοῦ Ιεμινι
ἄφετε αὐτὸν καταρᾶσθαι ὅτι εἶπεν αὐτῷ κύριος
12 εἴ πως ἴδοι κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου καὶ
ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς κατάρας αὐτοῦ
τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ **13** καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ οἱ
ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ Σεμεϊ ἐπορεύετο ἐκ
πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐχόμενα αὐτοῦ πορευόμενος
καὶ καταρώμενος καὶ λιθάζων ἐν λίθοις ἐκ
πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοῒ πάσσων **14** καὶ ἦλθεν ὁ
βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκλελυμένοι καὶ
ἀνέψυξαν ἐκεῖ **15** καὶ Αβεσσαλωμ καὶ πᾶς ἀνὴρ
Ισραηλ εἰσῆλθον εἰς Ιερουσαλημ καὶ Αχιτοφελ
μετ᾽ αὐτοῦ **16** καὶ ἐγενήθη ἡνίκα ἦλθεν Χουσι ὁ
Αρχι ἑταῖρος Δαυιδ πρὸς Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν
Χουσι πρὸς Αβεσσαλωμ ζήτω ὁ βασιλεύς **17** καὶ
εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς Χουσι τοῦτο τὸ ἔλεός
σου μετὰ τοῦ ἑταίρου σου ἵνα τί οὐκ ἀπῆλθες
μετὰ τοῦ ἑταίρου σου **18** καὶ εἶπεν Χουσι πρὸς
Αβεσσαλωμ οὐχί ἀλλὰ κατόπισθεν οὗ ἐξελέξατο
κύριος καὶ ὁ λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ἀνὴρ Ισραηλ
αὐτῷ ἔσομαι καὶ μετ᾽ αὐτοῦ καθήσομαι **19** καὶ
τὸ δεύτερον τίνι ἐγὼ δουλεύσω οὐχὶ ἐνώπιον
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθάπερ ἐδούλευσα ἐνώπιον τοῦ
πατρός σου οὕτως ἔσομαι ἐνώπιόν σου **20** καὶ
εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς Αχιτοφελ φέρετε ἑαυτοῖς
βουλὴν τί ποιήσωμεν **21** καὶ εἶπεν Αχιτοφελ
πρὸς Αβεσσαλωμ εἴσελθε πρὸς τὰς παλλακὰς
τοῦ πατρός σου ἃς κατέλιπεν φυλάσσειν τὸν
οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀκούσεται πᾶς Ισραηλ ὅτι
κατῄσχυνας τὸν πατέρα σου καὶ ἐνισχύσουσιν
αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ **22** καὶ ἔπηξαν
τὴν σκηνὴν τῷ Αβεσσαλωμ ἐπὶ τὸ δῶμα καὶ
εἰσῆλθεν Αβεσσαλωμ πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ κατ᾽ ὀφθαλμοὺς παντὸς Ισραηλ
23 καὶ ἡ βουλὴ Αχιτοφελ ἣν ἐβουλεύσατο ἐν
ταῖς ἡμέραις ταῖς πρώταις ὃν τρόπον ἐπερωτήσῃ
ἐν λόγῳ τοῦ θεοῦ οὕτως πᾶσα ἡ βουλὴ τοῦ
Αχιτοφελ καί γε τῷ Δαυιδ καί γε τῷ Αβεσσαλωμ

17 καὶ εἶπεν Αχιτοφελ πρὸς Αβεσσαλωμ
ἐπιλέξω δὴ ἐμαυτῷ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ

ἀναστήσομαι καὶ καταδιώξω ὀπίσω Δαυιδ τὴν
νύκτα 2 καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ’ αὐτόν καὶ αὐτὸς
κοπιῶν καὶ ἐκλελυμένος χερσίν καὶ ἐκστήσω
αὐτόν καὶ φεύξεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ’ αὐτοῦ καὶ
πατάξω τὸν βασιλέα μονώτατον 3 καὶ ἐπιστρέψω
πάντα τὸν λαὸν πρὸς σέ ὃν τρόπον ἐπιστρέφει ἡ
νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς πλὴν ψυχὴν ἑνὸς
ἀνδρὸς σὺ ζητεῖς καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἔσται εἰρήνη
4 καὶ εὐθὴς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Αβεσσαλωμ καὶ
ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων Ισραηλ
5 καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ καλέσατε δὴ καί γε τὸν
Χουσι τὸν Αραχι καὶ ἀκούσωμεν τί ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ καί γε αὐτοῦ 6 καὶ εἰσῆλθεν Χουσι πρὸς
Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς αὐτὸν
λέγων κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Αχιτοφελ
εἰ ποιήσομεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ εἰ δὲ μή σὺ
λάλησον 7 καὶ εἶπεν Χουσι πρὸς Αβεσσαλωμ οὐκ
ἀγαθὴ αὕτη ἡ βουλή ἣν ἐβουλεύσατο Αχιτοφελ
τὸ ἅπαξ τοῦτο 8 καὶ εἶπεν Χουσι σὺ οἶδας
τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ὅτι
δυνατοί εἰσιν σφόδρα καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ
αὐτῶν ὡς ἄρκος ἠτεκνωμένη ἐν ἀγρῷ καὶ
ὡς ὗς τραχεῖα ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ὁ πατήρ σου
ἀνὴρ πολεμιστὴς καὶ οὐ μὴ καταλύσῃ τὸν λαόν
9 ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς νῦν κέκρυπται ἐν ἑνὶ τῶν
βουνῶν ἢ ἐν ἑνὶ τῶν τόπων καὶ ἔσται ἐν τῷ
ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούων
καὶ εἴπῃ ἐγενήθη θραῦσις ἐν τῷ λαῷ τῷ ὀπίσω
Αβεσσαλωμ 10 καί γε αὐτὸς υἱὸς δυνάμεως οὗ ἡ
καρδία καθὼς ἡ καρδία τοῦ λέοντος τηκομένη
τακήσεται ὅτι οἶδεν πᾶς Ισραηλ ὅτι δυνατὸς ὁ
πατήρ σου καὶ υἱοὶ δυνάμεως οἱ μετ’ αὐτοῦ 11
ὅτι οὕτως συμβουλεύων ἐγὼ συνεβούλευσα καὶ
συναγόμενος συναχθήσεται ἐπὶ σὲ πᾶς Ισραηλ
ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβεε ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ
τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος καὶ τὸ πρόσωπόν σου
πορευόμενον ἐν μέσῳ αὐτῶν 12 καὶ ἥξομεν πρὸς
αὐτὸν εἰς ἕνα τῶν τόπων οὗ ἐὰν εὕρωμεν αὐτὸν
ἐκεῖ καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ’ αὐτόν ὡς πίπτει ἡ
δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ἐν
αὐτῷ καὶ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς μετ’ αὐτοῦ καί γε
ἕνα 13 καὶ ἐὰν εἰς πόλιν συναχθῇ καὶ λήμψεται
πᾶς Ισραηλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην σχοινία καὶ
συροῦμεν αὐτὴν ἕως εἰς τὸν χειμάρρουν ὅπως
μὴ καταλειφθῇ ἐκεῖ μηδὲ λίθος 14 καὶ εἶπεν
Αβεσσαλωμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ισραηλ ἀγαθὴ ἡ βουλὴ
Χουσι τοῦ Αραχι ὑπὲρ τὴν βουλὴν Αχιτοφελ
καὶ κύριος ἐνετείλατο διασκεδάσαι τὴν βουλὴν
Αχιτοφελ τὴν ἀγαθήν ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ κύριος
ἐπὶ Αβεσσαλωμ τὰ κακὰ πάντα 15 καὶ εἶπεν Χουσι
ὁ τοῦ Αραχι πρὸς Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ τοὺς ἱερεῖς
οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσεν Αχιτοφελ τῷ
Αβεσσαλωμ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις Ισραηλ καὶ
οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσα ἐγώ 16 καὶ νῦν
ἀποστείλατε ταχὺ καὶ ἀναγγείλατε τῷ Δαυιδ
λέγοντες μὴ αὐλισθῇς τὴν νύκτα ἐν Αραβωθ
τῆς ἐρήμου καί γε διαβαίνων σπεῦσον μήποτε
καταπίῃ τὸν βασιλέα καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ’
αὐτοῦ 17 καὶ Ιωναθαν καὶ Αχιμαας εἱστήκεισαν
ἐν τῇ πηγῇ Ρωγηλ καὶ ἐπορεύθη ἡ παιδίσκη
καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ πορεύονται
καὶ ἀναγγέλλουσιν τῷ βασιλεῖ Δαυιδ ὅτι οὐκ
ἐδύναντο ὀφθῆναι τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν
18 καὶ εἶδεν αὐτοὺς παιδάριον καὶ ἀπήγγειλεν
τῷ Αβεσσαλωμ καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ταχέως
καὶ εἰσῆλθαν εἰς οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν Βαουριμ

καὶ αὐτῷ λάκκος ἐν τῇ αὐλῇ καὶ κατέβησαν
ἐκεῖ **19** καὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ διεπέτασεν
τὸ ἐπικάλυμμα ἐπὶ πρόσωπον τοῦ λάκκου καὶ
ἔψυξεν ἐπ' αὐτῷ Αραφωθ καὶ οὐκ ἐγνώσθη ῥῆμα
20 καὶ ἦλθαν οἱ παῖδες Αβεσσαλωμ πρὸς τὴν
γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εἶπαν ποῦ Αχιμαας
καὶ Ιωναθαν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνή παρῆλθαν
μικρὸν τοῦ ὕδατος καὶ ἐζήτησαν καὶ οὐχ εὗραν
καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ιερουσαλημ **21** ἐγένετο δὲ
μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς καὶ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ
λάκκου καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἀνήγγειλαν τῷ
βασιλεῖ Δαυιδ καὶ εἶπαν πρὸς Δαυιδ ἀνάστητε καὶ
διάβητε ταχέως τὸ ὕδωρ ὅτι οὕτως ἐβουλεύσατο
περὶ ὑμῶν Αχιτοφελ **22** καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ πᾶς
ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ διέβησαν τὸν Ιορδάνην
ἕως τοῦ φωτὸς τοῦ πρωί ἕως ἑνὸς οὐκ ἔλαθεν ὃς
οὐ διῆλθεν τὸν Ιορδάνην **23** καὶ Αχιτοφελ εἶδεν
ὅτι οὐκ ἐγενήθη ἡ βουλὴ αὐτοῦ καὶ ἐπέσαξεν
τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ ἐνετείλατο
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἀπήγξατο καὶ ἀπέθανεν καὶ
ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **24** καὶ
Δαυιδ διῆλθεν εἰς Μαναϊμ καὶ Αβεσσαλωμ διέβη
τὸν Ιορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ισραηλ μετ'
αὐτοῦ **25** καὶ τὸν Αμεσσαϊ κατέστησεν Αβεσσαλωμ
ἀντὶ Ιωαβ ἐπὶ τῆς δυνάμεως καὶ Αμεσσαϊ υἱὸς
ἀνδρὸς καὶ ὄνομα αὐτῷ Ιοθορ ὁ Ισραηλίτης οὗτος
εἰσῆλθεν πρὸς Αβιγαιαν θυγατέρα Ναας ἀδελφὴν
Σαρουιας μητρὸς Ιωαβ **26** καὶ παρενέβαλεν πᾶς
Ισραηλ καὶ Αβεσσαλωμ εἰς τὴν γῆν Γαλααδ
27 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθεν Δαυιδ εἰς Μαναϊμ
Ουεσβι υἱὸς Ναας ἐκ Ραββαθ υἱῶν Αμμων καὶ
Μαχιρ υἱὸς Αμιηλ ἐκ Λωδαβαρ καὶ Βερζελλι ὁ
Γαλααδίτης ἐκ Ρωγελλιμ **28** ἤνεγκαν δέκα κοίτας
καὶ ἀμφιτάπους καὶ λέβητας δέκα καὶ σκεύη
κεράμου καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς καὶ ἄλευρον καὶ
ἄλφιτον καὶ κύαμον καὶ φακὸν **29** καὶ μέλι καὶ
βούτυρον καὶ πρόβατα καὶ Σαφφωθ βοῶν καὶ
προσήνεγκαν τῷ Δαυιδ καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ
φαγεῖν ὅτι εἶπαν ὁ λαὸς πεινῶν καὶ ἐκλελυμένος
καὶ διψῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ

18 καὶ ἐπεσκέψατο Δαυιδ τὸν λαὸν τὸν μετ'
αὐτοῦ καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους
καὶ ἑκατοντάρχους **2** καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ τὸν
λαόν τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ιωαβ καὶ τὸ τρίτον ἐν
χειρὶ Αβεσσα υἱοῦ Σαρουιας ἀδελφοῦ Ιωαβ καὶ
τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Εθθι τοῦ Γεθθαίου καὶ εἶπεν
Δαυιδ πρὸς τὸν λαόν ἐξελθὼν ἐξελεύσομαι καί
γε ἐγὼ μεθ' ὑμῶν **3** καὶ εἶπαν οὐκ ἐξελεύσῃ
ὅτι ἐὰν φυγῇ φύγωμεν οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς
καρδίαν καὶ ἐὰν ἀποθάνωμεν τὸ ἥμισυ ἡμῶν οὐ
θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα
χιλιάδες καὶ νῦν ἀγαθὸν ὅτι ἔσῃ ἡμῖν ἐν τῇ πόλει
βοήθεια τοῦ βοηθεῖν **4** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς
ὁ βασιλεύς ὃ ἐὰν ἀρέσῃ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν
ποιήσω καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἀνὰ χεῖρα τῆς πύλης
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξεπορεύετο εἰς ἑκατοντάδας
καὶ εἰς χιλιάδας **5** καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ
Ιωαβ καὶ τῷ Αβεσσα καὶ τῷ Εθθι λέγων φείσασθέ
μοι τοῦ παιδαρίου τοῦ Αβεσσαλωμ καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἤκουσεν ἐντελλομένου τοῦ βασιλέως πᾶσιν
τοῖς ἄρχουσιν ὑπὲρ Αβεσσαλωμ **6** καὶ ἐξῆλθεν
πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν δρυμὸν ἐξ ἐναντίας Ισραηλ
καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ δρυμῷ Εφραιμ **7**
καὶ ἔπταισεν ἐκεῖ ὁ λαὸς Ισραηλ ἐνώπιον τῶν
παίδων Δαυιδ καὶ ἐγένετο ἡ θραῦσις μεγάλη

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν
8 καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ὁ πόλεμος διεσπαρμένος
ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς καὶ ἐπλεόνασεν
ὁ δρυμὸς τοῦ καταφαγεῖν ἐκ τοῦ λαοῦ ὑπὲρ
οὓς κατέφαγεν ἐν τῷ λαῷ ἡ μάχαιρα ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 9 καὶ συνήντησεν Αβεσσαλωμ
ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυιδ καὶ Αβεσσαλωμ
ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τοῦ ἡμιόνου αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν
ὁ ἡμίονος ὑπὸ τὸ δάσος τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης
καὶ ἐκρεμάσθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῇ δρυί καὶ
ἐκρεμάσθη ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνὰ
μέσον τῆς γῆς καὶ ὁ ἡμίονος ὑποκάτω αὐτοῦ
παρῆλθεν 10 καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἷς καὶ ἀνήγγειλεν
Ιωαβ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἑώρακα τὸν Αβεσσαλωμ
κρεμάμενον ἐν τῇ δρυί 11 καὶ εἶπεν Ιωαβ τῷ
ἀνδρὶ τῷ ἀπαγγέλλοντι καὶ ἰδοὺ ἑόρακας τί ὅτι
οὐκ ἐπάταξας αὐτὸν εἰς τὴν γῆν καὶ ἐγὼ ἂν
δεδώκειν σοι δέκα ἀργυρίου καὶ παραζώνην μίαν
12 εἶπεν δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς Ιωαβ καὶ ἐγώ εἰμι ἵστημι
ἐπὶ τὰς χεῖράς μου χιλίους σίκλους ἀργυρίου οὐ
μὴ ἐπιβάλω χεῖρά μου ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως
ὅτι ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς σοὶ
καὶ Αβεσσα καὶ τῷ Εθθι λέγων φυλάξατέ μοι τὸ
παιδάριον τὸν Αβεσσαλωμ 13 μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ
ψυχῇ αὐτοῦ ἄδικον καὶ πᾶς ὁ λόγος οὐ λήσεται
ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ σὺ στήσῃ ἐξ ἐναντίας 14
καὶ εἶπεν Ιωαβ τοῦτο ἐγὼ ἄρξομαι οὐχ οὕτως
μενῶ ἐνώπιόν σου καὶ ἔλαβεν Ιωαβ τρία βέλη ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ
Αβεσσαλωμ ἔτι αὐτοῦ ζῶντος ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς
δρυὸς 15 καὶ ἐκύκλωσαν δέκα παιδάρια αἴροντα
τὰ σκεύη Ιωαβ καὶ ἐπάταξαν τὸν Αβεσσαλωμ καὶ
ἐθανάτωσαν αὐτόν 16 καὶ ἐσάλπισεν Ιωαβ ἐν
κερατίνῃ καὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς τοῦ μὴ διώκειν
ὀπίσω Ισραηλ ὅτι ἐφείδετο Ιωαβ τοῦ λαοῦ 17 καὶ
ἔλαβεν τὸν Αβεσσαλωμ καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς
χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βόθυνον τὸν
μέγαν καὶ ἐστήλωσεν ἐπ’ αὐτὸν σωρὸν λίθων
μέγαν σφόδρα καὶ πᾶς Ισραηλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς
τὸ σκήνωμα αὐτοῦ 18 καὶ Αβεσσαλωμ ἔτι ζῶν
καὶ ἔστησεν ἑαυτῷ τὴν στήλην ἐν ᾗ ἐλήμφθη καὶ
ἐστήλωσεν αὐτὴν λαβεῖν τὴν στήλην τὴν ἐν τῇ
κοιλάδι τοῦ βασιλέως ὅτι εἶπεν οὐκ ἔστιν αὐτῷ
υἱὸς ἕνεκεν τοῦ ἀναμνῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ
ἐκάλεσεν τὴν στήλην Χεὶρ Αβεσσαλωμ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης 19 καὶ Αχιμαας υἱὸς Σαδωκ εἶπεν
δράμω δὴ καὶ εὐαγγελιῶ τῷ βασιλεῖ ὅτι ἔκρινεν
αὐτῷ κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ 20
καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιωαβ οὐκ ἀνὴρ εὐαγγελίας σὺ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ εὐαγγελιῇ ἐν ἡμέρᾳ
ἄλλῃ ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιῇ οὗ
εἵνεκεν ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀπέθανεν 21 καὶ
εἶπεν Ιωαβ τῷ Χουσι βαδίσας ἀνάγγειλον τῷ
βασιλεῖ ὅσα εἶδες καὶ προσεκύνησεν Χουσι τῷ
Ιωαβ καὶ ἐξῆλθεν 22 καὶ προσέθετο ἔτι Αχιμαας
υἱὸς Σαδωκ καὶ εἶπεν πρὸς Ιωαβ καὶ ἔστω ὅτι
δράμω καί γε ἐγὼ ὀπίσω τοῦ Χουσι καὶ εἶπεν
Ιωαβ ἵνα τί τοῦτο τρέχεις υἱέ μου δεῦρο οὐκ
ἔστιν σοι εὐαγγελία εἰς ὠφέλειαν πορευομένῳ
23 καὶ εἶπεν τί γὰρ ἐὰν δραμοῦμαι καὶ εἶπεν
αὐτῷ Ιωαβ δράμε καὶ ἔδραμεν Αχιμαας ὁδὸν τὴν
τοῦ Κεχαρ καὶ ὑπερέβη τὸν Χουσι 24 καὶ Δαυιδ
ἐκάθητο ἀνὰ μέσον τῶν δύο πυλῶν καὶ ἐπορεύθη
ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα τῆς πύλης πρὸς τὸ τεῖχος
καὶ ἐπῆρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν καὶ
ἰδοὺ ἀνὴρ τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ 25 καὶ

ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς εἰ μόνος ἐστίν εὐαγγελία ἐν
τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος
καὶ ἐγγίζων **26** καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἕτερον
τρέχοντα καὶ ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τῇ πύλῃ
καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἀνὴρ ἕτερος τρέχων μόνος καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεύς καί γε οὗτος εὐαγγελιζόμενος
27 καὶ εἶπεν ὁ σκοπός ἐγὼ ὁρῶ τὸν δρόμον τοῦ
πρώτου ὡς δρόμον Αχιμαας υἱοῦ Σαδωκ καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεύς ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος καί γε εἰς
εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται **28** καὶ ἐβόησεν
Αχιμαας καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα εἰρήνη καὶ
προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός
σου ὃς ἀπέκλεισεν τοὺς ἄνδρας τοὺς μισοῦντας
τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ
29 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ
Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν Αχιμαας εἶδον τὸ πλῆθος
τὸ μέγα τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως
Ιωαβ καὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ οὐκ ἔγνων τί ἐκεῖ
30 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς ἐπίστρεψον στηλώθητι
ὧδε καὶ ἐπεστράφη καὶ ἔστη **31** καὶ ἰδοὺ ὁ Χουσι
παρεγένετο καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ εὐαγγελισθήτω
ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς ὅτι ἔκρινέν σοι κύριος
σήμερον ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπεγειρομένων
ἐπὶ σέ **32** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσι εἰ
εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν
ὁ Χουσι γένοιντο ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἐχθροὶ
τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως καὶ πάντες ὅσοι
ἐπανέστησαν ἐπ᾽ αὐτὸν εἰς κακά **33** καὶ ἐταράχθη
ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῷον τῆς πύλης
καὶ ἔκλαυσεν καὶ οὕτως εἶπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι
αὐτόν υἱέ μου Αβεσσαλωμ υἱέ μου υἱέ μου
Αβεσσαλωμ τίς δῴη τὸν θάνατόν μου ἀντὶ σοῦ
ἐγὼ ἀντὶ σοῦ Αβεσσαλωμ υἱέ μου υἱέ μου

19 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ιωαβ λέγοντες ἰδοὺ ὁ
βασιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ ἐπὶ Αβεσσαλωμ **2**
καὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς
πένθος παντὶ τῷ λαῷ ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων ὅτι λυπεῖται ὁ βασιλεὺς
ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ **3** καὶ διεκλέπτετο ὁ λαὸς ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν
καθὼς διακλέπτεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυνόμενοι
ἐν τῷ αὐτοὺς φεύγειν ἐν τῷ πολέμῳ **4** καὶ
ὁ βασιλεὺς ἔκρυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ
ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλῃ λέγων υἱέ μου
Αβεσσαλωμ Αβεσσαλωμ υἱέ μου **5** καὶ εἰσῆλθεν
Ιωαβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον καὶ εἶπεν
κατῄσχυνας σήμερον τὸ πρόσωπον πάντων τῶν
δούλων σου τῶν ἐξαιρουμένων σε σήμερον καὶ
τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων
σου καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου καὶ τῶν
παλλακῶν σου **6** τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς μισοῦντάς σε
καὶ μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς σε καὶ ἀνήγγειλας
σήμερον ὅτι οὔκ εἰσιν οἱ ἄρχοντές σου οὐδὲ
παῖδες ὅτι ἔγνωκα σήμερον ὅτι εἰ Αβεσσαλωμ
ἔζη πάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροί ὅτι τότε τὸ
εὐθὲς ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σου **7** καὶ νῦν ἀναστὰς
ἔξελθε καὶ λάλησον εἰς τὴν καρδίαν τῶν δούλων
σου ὅτι ἐν κυρίῳ ὤμοσα ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ
σήμερον εἰ αὐλισθήσεται ἀνὴρ μετὰ σοῦ τὴν
νύκτα ταύτην καὶ ἐπίγνωθι σεαυτῷ καὶ κακόν
σοι τοῦτο ὑπὲρ πᾶν τὸ κακὸν τὸ ἐπελθόν σοι
ἐκ νεότητός σου ἕως τοῦ νῦν **8** καὶ ἀνέστη
ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ καὶ πᾶς
ὁ λαὸς ἀνήγγειλαν λέγοντες ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς

κάθηται ἐν τῇ πύλῃ καὶ εἰσῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς
κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ Ισραηλ ἔφυγεν
ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ 9 καὶ ἦν πᾶς
ὁ λαὸς κρινόμενος ἐν πάσαις φυλαῖς Ισραηλ
λέγοντες ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ
πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ αὐτὸς ἐξείλατο
ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ νῦν πέφευγεν
ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπὸ
Αβεσσαλωμ 10 καὶ Αβεσσαλωμ ὃν ἐχρίσαμεν ἐφ’
ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ νῦν ἵνα τί
ὑμεῖς κωφεύετε τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα καὶ
τὸ ῥῆμα παντὸς Ισραηλ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα
11 καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἀπέστειλεν πρὸς Σαδωκ
καὶ πρὸς Αβιαθαρ τοὺς ἱερεῖς λέγων λαλήσατε
πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ιουδα λέγοντες ἵνα τί
γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ λόγος παντὸς Ισραηλ ἦλθεν
πρὸς τὸν βασιλέα 12 ἀδελφοί μου ὑμεῖς ὀστᾶ μου
καὶ σάρκες μου ὑμεῖς καὶ ἵνα τί γίνεσθε ἔσχατοι
τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ
13 καὶ τῷ Αμεσσαϊ ἐρεῖτε οὐχὶ ὀστοῦν μου καὶ
σάρξ μου σύ καὶ νῦν τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς
καὶ τάδε προσθείη εἰ μὴ ἄρχων δυνάμεως ἔσῃ
ἐνώπιον ἐμοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἀντὶ Ιωαβ 14 καὶ
ἔκλινεν τὴν καρδίαν παντὸς ἀνδρὸς Ιουδα ὡς
ἀνδρὸς ἑνός καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὸν βασιλέα
λέγοντες ἐπιστράφητι σὺ καὶ πάντες οἱ δοῦλοί
σου 15 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἦλθεν
ἕως τοῦ Ιορδάνου καὶ ἄνδρες Ιουδα ἦλθαν
εἰς Γαλγαλα τοῦ πορεύεσθαι εἰς ἀπαντὴν τοῦ
βασιλέως διαβιβάσαι τὸν βασιλέα τὸν Ιορδάνην
16 καὶ ἐτάχυνεν Σεμεϊ υἱὸς Γηρα υἱοῦ τοῦ Ιεμενι
ἐκ Βαουριμ καὶ κατέβη μετὰ ἀνδρὸς Ιουδα εἰς
ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως Δαυιδ 17 καὶ χίλιοι ἄνδρες
μετ’ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Βενιαμιν καὶ Σιβα τὸ παιδάριον
τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ δέκα πέντε υἱοὶ αὐτοῦ
μετ’ αὐτοῦ καὶ εἴκοσι δοῦλοι αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ
καὶ κατεύθυναν τὸν Ιορδάνην ἔμπροσθεν τοῦ
βασιλέως 18 καὶ ἐλειτούργησαν τὴν λειτουργίαν
τοῦ διαβιβάσαι τὸν βασιλέα καὶ διέβη ἡ διάβασις
ἐξεγεῖραι τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ποιῆσαι
τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ Σεμεϊ υἱὸς
Γηρα ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν Ιορδάνην 19
καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα μὴ διαλογισάσθω
ὁ κύριός μου ἀνομίαν καὶ μὴ μνησθῇς ὅσα
ἠδίκησεν ὁ παῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ὁ κύριός
μου ὁ βασιλεὺς ἐξεπορεύετο ἐξ Ιερουσαλημ τοῦ
θέσθαι τὸν βασιλέα εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ 20 ὅτι
ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι ἐγὼ ἥμαρτον καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
ἦλθον σήμερον πρότερος παντὸς οἴκου Ιωσηφ
τοῦ καταβῆναι εἰς ἀπαντὴν τοῦ κυρίου μου τοῦ
βασιλέως 21 καὶ ἀπεκρίθη Αβεσσα υἱὸς Σαρουιας
καὶ εἶπεν μὴ ἀντὶ τούτου οὐ θανατωθήσεται
Σεμεϊ ὅτι κατηράσατο τὸν χριστὸν κυρίου 22 καὶ
εἶπεν Δαυιδ τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ Σαρουιας ὅτι
γίνεσθέ μοι σήμερον εἰς ἐπίβουλον σήμερον οὐ
θανατωθήσεταί τις ἀνὴρ ἐξ Ισραηλ ὅτι οὐκ οἶδα
εἰ σήμερον βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τὸν Ισραηλ 23 καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεϊ οὐ μὴ ἀποθάνῃς καὶ
ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς 24 καὶ Μεμφιβοσθε υἱὸς
Ιωναθαν υἱοῦ Σαουλ κατέβη εἰς ἀπαντὴν τοῦ
βασιλέως καὶ οὐκ ἐθεράπευσεν τοὺς πόδας αὐτοῦ
οὐδὲ ὠνυχίσατο οὐδὲ ἐποίησεν τὸν μύστακα
αὐτοῦ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ οὐκ ἔπλυνεν ἀπὸ τῆς
ἡμέρας ἧς ἀπῆλθεν ὁ βασιλεύς ἕως τῆς ἡμέρας

ἧς αὐτὸς παρεγένετο ἐν εἰρήνῃ 25 καὶ ἐγένετο
ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Ιερουσαλημ εἰς ἀπάντησιν τοῦ
βασιλέως καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς τί ὅτι οὐκ
ἐπορεύθης μετ' ἐμοῦ Μεμφιβοσθε 26 καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτὸν Μεμφιβοσθε κύριέ μου βασιλεῦ ὁ
δοῦλός μου παρελογίσατό με ὅτι εἶπεν ὁ παῖς σου
αὐτῷ ἐπίσαξόν μοι τὴν ὄνον καὶ ἐπιβῶ ἐπ' αὐτὴν
καὶ πορεύσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως ὅτι χωλὸς ὁ
δοῦλός σου 27 καὶ μεθώδευσεν ἐν τῷ δούλῳ σου
πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα καὶ ὁ κύριός
μου ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος τοῦ θεοῦ καὶ ποίησον
τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου 28 ὅτι οὐκ ἦν πᾶς ὁ
οἶκος τοῦ πατρός μου ἀλλ' ἢ ὅτι ἄνδρες θανάτου
τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ καὶ ἔθηκας τὸν δοῦλόν
σου ἐν τοῖς ἐσθίουσιν τὴν τράπεζάν σου καὶ
τί ἐστίν μοι ἔτι δικαίωμα καὶ τοῦ κεκραγέναι
με ἔτι πρὸς τὸν βασιλέα 29 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
βασιλεύς ἵνα τί λαλεῖς ἔτι τοὺς λόγους σου εἶπον
σὺ καὶ Σιβα διελεῖσθε τὸν ἀγρόν 30 καὶ εἶπεν
Μεμφιβοσθε πρὸς τὸν βασιλέα καί γε τὰ πάντα
λαβέτω μετὰ τὸ παραγενέσθαι τὸν κύριόν μου
τὸν βασιλέα ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ 31
καὶ Βερζελλι ὁ Γαλααδίτης κατέβη ἐκ Ρωγελλιμ
καὶ διέβη μετὰ τοῦ βασιλέως τὸν Ιορδάνην
ἐκπέμψαι αὐτὸν τὸν Ιορδάνην 32 καὶ Βερζελλι
ἀνὴρ πρεσβύτερος σφόδρα υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν
καὶ αὐτὸς διέθρεψεν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἰκεῖν
αὐτὸν ἐν Μαναϊμ ὅτι ἀνὴρ μέγας ἐστὶν σφόδρα
33 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Βερζελλι σὺ διαβήσῃ
μετ' ἐμοῦ καὶ διαθρέψω τὸ γῆράς σου μετ'
ἐμοῦ ἐν Ιερουσαλημ 34 καὶ εἶπεν Βερζελλι πρὸς
τὸν βασιλέα πόσαι ἡμέραι ἐτῶν ζωῆς μου ὅτι
ἀναβήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ιερουσαλημ
35 υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐγώ εἰμι σήμερον
μὴ γνώσομαι ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ ἢ
γεύσεται ὁ δοῦλός σου ἔτι ὃ φάγομαι ἢ πίομαι ἢ
ἀκούσομαι ἔτι φωνὴν ᾀδόντων καὶ ᾀδουσῶν ἵνα
τί ἔσται ἔτι ὁ δοῦλός σου εἰς φορτίον ἐπὶ τὸν
κύριόν μου τὸν βασιλέα 36 ὡς βραχὺ διαβήσεται
ὁ δοῦλός σου τὸν Ιορδάνην μετὰ τοῦ βασιλέως
καὶ ἵνα τί ἀνταποδίδωσίν μοι ὁ βασιλεὺς τὴν
ἀνταπόδοσιν ταύτην 37 καθισάτω δὴ ὁ δοῦλός
σου καὶ ἀποθανοῦμαι ἐν τῇ πόλει μου παρὰ τῷ
τάφῳ τοῦ πατρός μου καὶ τῆς μητρός μου καὶ
ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου Χαμααμ διαβήσεται μετὰ τοῦ
κυρίου μου τοῦ βασιλέως καὶ ποίησον αὐτῷ τὸ
ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου 38 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς
μετ' ἐμοῦ διαβήτω Χαμααμ κἀγὼ ποιήσω αὐτῷ τὸ
ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ πάντα ὅσα ἐκλέξῃ
ἐπ' ἐμοί ποιήσω σοι 39 καὶ διέβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν
Ιορδάνην καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη καὶ κατεφίλησεν
ὁ βασιλεὺς τὸν Βερζελλι καὶ εὐλόγησεν αὐτόν
καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ 40 καὶ διέβη
ὁ βασιλεὺς εἰς Γαλγαλα καὶ Χαμααμ διέβη μετ'
αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ιουδα διαβαίνοντες μετὰ
τοῦ βασιλέως καί γε τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ Ισραηλ
41 καὶ ἰδοὺ πᾶς ἀνὴρ Ισραηλ παρεγένοντο πρὸς
τὸν βασιλέα καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα τί ὅτι
ἔκλεψάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀνὴρ Ιουδα καὶ
διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν
Ιορδάνην καὶ πάντες ἄνδρες Δαυιδ μετ' αὐτοῦ 42
καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ Ιουδα πρὸς ἄνδρα Ισραηλ
καὶ εἶπαν διότι ἐγγίζει πρός με ὁ βασιλεύς καὶ
ἵνα τί οὕτως ἐθυμώθης περὶ τοῦ λόγου τούτου
μὴ βρώσει ἐφάγαμεν ἐκ τοῦ βασιλέως ἢ δόμα
ἔδωκεν ἢ ἄρσιν ἦρεν ἡμῖν 43 καὶ ἀπεκρίθη ἀνὴρ

Ισραηλ τῷ ἀνδρὶ Ιουδα καὶ εἶπεν δέκα χεῖρές μοι
ἐν τῷ βασιλεῖ καὶ πρωτότοκος ἐγὼ ἢ σύ καί γε ἐν
τῷ Δαυιδ εἰμὶ ὑπὲρ σέ καὶ ἵνα τί τοῦτο ὕβρισάς
με καὶ οὐκ ἐλογίσθη ὁ λόγος μου πρῶτός μοι τοῦ
ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα ἐμοί καὶ ἐσκληρύνθη
ὁ λόγος ἀνδρὸς Ιουδα ὑπὲρ τὸν λόγον ἀνδρὸς
Ισραηλ

20 καὶ ἐκεῖ ἐπικαλούμενος υἱὸς παράνομος καὶ
ὄνομα αὐτῷ Σαβεε υἱὸς Βοχορι ἀνὴρ ὁ Ιεμενι
καὶ ἐσάλπισεν ἐν τῇ κερατίνῃ καὶ εἶπεν οὐκ
ἔστιν ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυιδ οὐδὲ κληρονομία ἡμῖν
ἐν τῷ υἱῷ Ιεσσαι ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματά σου
Ισραηλ **2** καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ Ισραηλ ἀπὸ ὄπισθεν
Δαυιδ ὀπίσω Σαβεε υἱοῦ Βοχορι καὶ ἀνὴρ Ιουδα
ἐκολλήθη τῷ βασιλεῖ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ιορδάνου
καὶ ἕως Ιερουσαλημ **3** καὶ εἰσῆλθεν Δαυιδ εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἔλαβεν
ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλακὰς
αὐτοῦ ἃς ἀφῆκεν φυλάσσειν τὸν οἶκον καὶ
ἔδωκεν αὐτὰς ἐν οἴκῳ φυλακῆς καὶ διέθρεψεν
αὐτὰς καὶ πρὸς αὐτὰς οὐκ εἰσῆλθεν καὶ ἦσαν
συνεχόμεναι ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτῶν χῆραι
ζῶσαι **4** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Αμεσσαϊ
βόησόν μοι τὸν ἄνδρα Ιουδα τρεῖς ἡμέρας σὺ δὲ
αὐτοῦ στῆθι **5** καὶ ἐπορεύθη Αμεσσαϊ τοῦ βοῆσαι
τὸν Ιουδαν καὶ ἐχρόνισεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ οὗ
ἐτάξατο αὐτῷ Δαυιδ **6** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς
Αβεσσα νῦν κακοποιήσει ἡμᾶς Σαβεε υἱὸς Βοχορι
ὑπὲρ Αβεσσαλωμ καὶ νῦν σὺ λαβὲ μετὰ σεαυτοῦ
τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου σου καὶ καταδίωξον
ὀπίσω αὐτοῦ μήποτε ἑαυτῷ εὕρῃ πόλεις ὀχυρὰς
καὶ σκιάσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν **7** καὶ ἐξῆλθον
ὀπίσω αὐτοῦ οἱ ἄνδρες Ιωαβ καὶ ὁ Χερεθθι καὶ
ὁ Φελεθθι καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ καὶ ἐξῆλθαν
ἐξ Ιερουσαλημ διῶξαι ὀπίσω Σαβεε υἱοῦ Βοχορι
8 καὶ αὐτοὶ παρὰ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐν
Γαβαων καὶ Αμεσσαϊ εἰσῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν
καὶ Ιωαβ περιεζωσμένος μανδύαν τὸ ἔνδυμα
αὐτοῦ καὶ ἐπ’ αὐτῷ περιεζωσμένος μάχαιραν
ἐζευγμένην ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἐν κολεῷ
αὐτῆς καὶ ἡ μάχαιρα ἐξῆλθεν καὶ ἔπεσεν **9** καὶ
εἶπεν Ιωαβ τῷ Αμεσσαϊ εἰ ὑγιαίνεις σύ ἀδελφέ
καὶ ἐκράτησεν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ιωαβ τοῦ πώγωνος
Αμεσσαϊ τοῦ καταφιλῆσαι αὐτόν **10** καὶ Αμεσσαϊ
οὐκ ἐφυλάξατο τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ χειρὶ
Ιωαβ καὶ ἔπαισεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ Ιωαβ εἰς τὴν
ψόαν καὶ ἐξεχύθη ἡ κοιλία αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ
οὐκ ἐδευτέρωσεν αὐτῷ καὶ ἀπέθανεν καὶ Ιωαβ
καὶ Αβεσσα ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδίωξεν ὀπίσω
Σαβεε υἱοῦ Βοχορι **11** καὶ ἀνὴρ ἔστη ἐπ’ αὐτὸν
τῶν παιδαρίων Ιωαβ καὶ εἶπεν τίς ὁ βουλόμενος
Ιωαβ καὶ τίς τοῦ Δαυιδ ὀπίσω Ιωαβ **12** καὶ
Αμεσσαϊ πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι ἐν μέσῳ τῆς
τρίβου καὶ εἶδεν ὁ ἀνὴρ ὅτι εἱστήκει πᾶς ὁ λαός
καὶ ἀπέστρεψεν τὸν Αμεσσαϊ ἐκ τῆς τρίβου εἰς
ἀγρὸν καὶ ἐπέρριψεν ἐπ’ αὐτὸν ἱμάτιον καθότι
εἶδεν πάντα τὸν ἐρχόμενον ἐπ’ αὐτὸν ἑστηκότα
13 ἡνίκα δὲ ἔφθασεν ἐκ τῆς τρίβου παρῆλθεν
πᾶς ἀνὴρ Ισραηλ ὀπίσω Ιωαβ τοῦ διῶξαι ὀπίσω
Σαβεε υἱοῦ Βοχορι **14** καὶ διῆλθεν ἐν πάσαις
φυλαῖς Ισραηλ εἰς Αβελ καὶ εἰς Βαιθμαχα καὶ
πάντες ἐν Χαρρι καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν καὶ
ἦλθον κατόπισθεν αὐτοῦ **15** καὶ παρεγενήθησαν
καὶ ἐπολιόρκουν ἐπ’ αὐτὸν τὴν Αβελ καὶ τὴν
Βαιθμαχα καὶ ἐξέχεαν πρόσχωμα πρὸς τὴν πόλιν
καὶ ἔστη ἐν τῷ προτειχίσματι καὶ πᾶς ὁ λαὸς

ὁ μετὰ Ιωαβ ἐνοοῦσαν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος
16 καὶ ἐβόησεν γυνὴ σοφὴ ἐκ τοῦ τείχους καὶ
εἶπεν ἀκούσατε ἀκούσατε εἴπατε δὴ πρὸς Ιωαβ
ἔγγισον ἕως ὧδε καὶ λαλήσω πρὸς αὐτόν 17 καὶ
προσήγγισεν πρὸς αὐτήν καὶ εἶπεν ἡ γυνή εἰ σὺ εἶ
Ιωαβ ὁ δὲ εἶπεν ἐγώ εἶπεν δὲ αὐτῷ ἄκουσον τοὺς
λόγους τῆς δούλης σου καὶ εἶπεν Ιωαβ ἀκούω
ἐγώ εἰμι 18 καὶ εἶπεν λέγουσα λόγον ἐλάλησαν
ἐν πρώτοις λέγοντες ἠρωτημένος ἠρωτήθη ἐν
τῇ Αβελ καὶ ἐν Δαν εἰ ἐξέλιπον ἃ ἔθεντο οἱ
πιστοὶ τοῦ Ισραηλ ἐρωτῶντες ἐπερωτήσουσιν
ἐν Αβελ καὶ οὕτως εἰ ἐξέλιπον 19 ἐγώ εἰμι
εἰρηνικὰ τῶν στηριγμάτων Ισραηλ σὺ δὲ ζητεῖς
θανατῶσαι πόλιν καὶ μητρόπολιν ἐν Ισραηλ ἵνα
τί καταποντίζεις κληρονομίαν κυρίου 20 καὶ
ἀπεκρίθη Ιωαβ καὶ εἶπεν ἵλεώς μοι ἵλεώς μοι
εἰ καταποντιῶ καὶ εἰ διαφθερῶ 21 οὐχ οὗτος
ὁ λόγος ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὄρους Εφραιμ Σαβεε υἱὸς
Βοχορι ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐπῆρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν βασιλέα Δαυιδ δότε αὐτόν μοι μόνον καὶ
ἀπελεύσομαι ἀπάνωθεν τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ἡ
γυνὴ πρὸς Ιωαβ ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ῥιφήσεται
πρὸς σὲ διὰ τοῦ τείχους 22 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ
πρὸς πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐλάλησεν πρὸς πᾶσαν
τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς καὶ ἀφεῖλεν τὴν
κεφαλὴν Σαβεε υἱοῦ Βοχορι καὶ ἔβαλεν πρὸς
Ιωαβ καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ καὶ διεσπάρησαν
ἀπὸ τῆς πόλεως ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ
καὶ Ιωαβ ἀπέστρεψεν εἰς Ιερουσαλημ πρὸς τὸν
βασιλέα 23 καὶ Ιωαβ πρὸς πάσῃ τῇ δυνάμει
Ισραηλ καὶ Βαναιας υἱὸς Ιωδαε ἐπὶ τοῦ Χερεθθι
καὶ ἐπὶ τοῦ Φελεθθι 24 καὶ Αδωνιραμ ἐπὶ τοῦ
φόρου καὶ Ιωσαφατ υἱὸς Αχιλουθ ἀναμιμνῄσκων
25 καὶ Σουσα γραμματεύς καὶ Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ
ἱερεῖς 26 καί γε Ιρας ὁ Ιαριν ἦν ἱερεὺς τοῦ Δαυιδ

21 καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυιδ τρία
ἔτη ἐνιαυτὸς ἐχόμενος ἐνιαυτοῦ καὶ ἐζήτησεν
Δαυιδ τὸ πρόσωπον τοῦ κυρίου καὶ εἶπεν κύριος
ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀδικία διὰ
τὸ αὐτὸν θανάτῳ αἱμάτων περὶ οὗ ἐθανάτωσεν
τοὺς Γαβαωνίτας 2 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς
Δαυιδ τοὺς Γαβαωνίτας καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς
καὶ οἱ Γαβαωνῖται οὐχ υἱοὶ Ισραηλ εἰσίν ὅτι
ἀλλ’ ἢ ἐκ τοῦ λείμματος τοῦ Αμορραίου καὶ
οἱ υἱοὶ Ισραηλ ὤμοσαν αὐτοῖς καὶ ἐζήτησεν
Σαουλ πατάξαι αὐτοὺς ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν
τοὺς υἱοὺς Ισραηλ καὶ Ιουδα 3 καὶ εἶπεν Δαυιδ
πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας τί ποιήσω ὑμῖν καὶ ἐν τίνι
ἐξιλάσομαι καὶ εὐλογήσετε τὴν κληρονομίαν
κυρίου 4 καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ Γαβαωνῖται οὐκ
ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον καὶ χρυσίον μετὰ Σαουλ καὶ
μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνὴρ
θανατῶσαι ἐν Ισραηλ καὶ εἶπεν τί ὑμεῖς λέγετε
καὶ ποιήσω ὑμῖν 5 καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα ὁ
ἀνὴρ συνετέλεσεν ἐφ’ ἡμᾶς καὶ ἐδίωξεν ἡμᾶς ὃς
παρελογίσατο ἐξολεθρεῦσαι ἡμᾶς ἀφανίσωμεν
αὐτὸν τοῦ μὴ ἑστάναι αὐτὸν ἐν παντὶ ὁρίῳ
Ισραηλ 6 δότω ἡμῖν ἑπτὰ ἄνδρας ἐκ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ καὶ ἐξηλιάσωμεν αὐτοὺς τῷ κυρίῳ ἐν
Γαβαων Σαουλ ἐκλεκτοὺς κυρίου καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεύς ἐγὼ δώσω 7 καὶ ἐφείσατο ὁ βασιλεὺς
ἐπὶ Μεμφιβοσθε υἱὸν Ιωναθαν υἱοῦ Σαουλ διὰ
τὸν ὅρκον κυρίου τὸν ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἀνὰ
μέσον Δαυιδ καὶ ἀνὰ μέσον Ιωναθαν υἱοῦ Σαουλ
8 καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς Ρεσφα
θυγατρὸς Αια οὓς ἔτεκεν τῷ Σαουλ τὸν Ερμωνι

καὶ τὸν Μεμφιβοσθε καὶ τοὺς πέντε υἱοὺς Μιχολ
θυγατρὸς Σαουλ οὓς ἔτεκεν τῷ Εσριηλ υἱῷ
Βερζελλι τῷ Μοουλαθι **9** καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν
χειρὶ τῶν Γαβαωνιτῶν καὶ ἐξηλίασαν αὐτοὺς
ἐν τῷ ὄρει ἔναντι κυρίου καὶ ἔπεσαν οἱ ἑπτὰ
αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό καὶ αὐτοὶ δὲ ἐθανατώθησαν ἐν
ἡμέραις θερισμοῦ ἐν πρώτοις ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ
κριθῶν **10** καὶ ἔλαβεν Ρεσφα θυγάτηρ Αια τὸν
σάκκον καὶ ἔπηξεν αὐτῇ πρὸς τὴν πέτραν ἐν
ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν ἕως ἔσταξεν ἐπ' αὐτοὺς
ὕδωρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐκ ἔδωκεν τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ καταπαῦσαι ἐπ' αὐτοὺς ἡμέρας καὶ
τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ νυκτός **11** καὶ ἀπηγγέλη
τῷ Δαυιδ ὅσα ἐποίησεν Ρεσφα θυγάτηρ Αια
παλλακὴ Σαουλ καὶ ἐξελύθησαν καὶ κατέλαβεν
αὐτοὺς Δαν υἱὸς Ιωα ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν
γιγάντων **12** καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ ἔλαβεν τὰ
ὀστᾶ Σαουλ καὶ τὰ ὀστᾶ Ιωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
παρὰ τῶν ἀνδρῶν υἱῶν Ιαβις Γαλααδ οἳ ἔκλεψαν
αὐτοὺς ἐκ τῆς πλατείας Βαιθσαν ὅτι ἔστησαν
αὐτοὺς ἐκεῖ οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐπάταξαν
οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Σαουλ ἐν Γελβουε **13** καὶ
ἀνήνεγκεν ἐκεῖθεν τὰ ὀστᾶ Σαουλ καὶ τὰ ὀστᾶ
Ιωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ συνήγαγεν τὰ ὀστᾶ
τῶν ἐξηλιασμένων **14** καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστᾶ Σαουλ
καὶ τὰ ὀστᾶ Ιωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν
ἡλιασθέντων ἐν γῇ Βενιαμιν ἐν τῇ πλευρᾷ ἐν τῷ
τάφῳ Κις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν πάντα
ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεύς καὶ ἐπήκουσεν ὁ θεὸς
τῇ γῇ μετὰ ταῦτα **15** καὶ ἐγενήθη ἔτι πόλεμος τοῖς
ἀλλοφύλοις μετὰ Ισραηλ καὶ κατέβη Δαυιδ καὶ
οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπολέμησαν μετὰ
τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐξελύθη Δαυιδ **16** καὶ Ιεσβι
ὃς ἦν ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ραφα καὶ ὁ σταθμὸς
τοῦ δόρατος αὐτοῦ τριακοσίων σίκλων ὁλκὴ
χαλκοῦ καὶ αὐτὸς περιεζωσμένος κορύνην καὶ
διενοεῖτο πατάξαι τὸν Δαυιδ **17** καὶ ἐβοήθησεν
αὐτῷ Αβεσσα υἱὸς Σαρουιας καὶ ἐπάταξεν τὸν
ἀλλόφυλον καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν τότε ὤμοσαν
οἱ ἄνδρες Δαυιδ λέγοντες οὐκ ἐξελεύσῃ ἔτι μεθ'
ἡμῶν εἰς πόλεμον καὶ οὐ μὴ σβέσῃς τὸν λύχνον
Ισραηλ **18** καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα ἔτι πόλεμος
ἐν Γεθ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐπάταξεν
Σεβοχα ὁ Αστατωθι τὸν Σεφ τὸν ἐν τοῖς ἐκγόνοις
τοῦ Ραφα **19** καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν Γοβ
μετὰ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐπάταξεν Ελεαναν
υἱὸς Αριωργιμ ὁ Βαιθλεεμίτης τὸν Γολιαθ τὸν
Γεθθαῖον καὶ τὸ ξύλον τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡς
ἀντίον ὑφαινόντων **20** καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος
ἐν Γεθ καὶ ἦν ἀνὴρ Μαδων καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν
χειρῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν αὐτοῦ
ἓξ καὶ ἓξ εἴκοσι τέσσαρες ἀριθμῷ καί γε αὐτὸς
ἐτέχθη τῷ Ραφα **21** καὶ ὠνείδισεν τὸν Ισραηλ καὶ
ἐπάταξεν αὐτὸν Ιωναθαν υἱὸς Σεμεϊ ἀδελφοῦ
Δαυιδ **22** οἱ τέσσαρες οὗτοι ἐτέχθησαν ἀπόγονοι
τῶν γιγάντων ἐν Γεθ τῷ Ραφα οἶκος καὶ ἔπεσαν
ἐν χειρὶ Δαυιδ καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ

22 καὶ ἐλάλησεν Δαυιδ τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους
τῆς ᾠδῆς ταύτης ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐξείλατο αὐτὸν
κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ
ἐκ χειρὸς Σαουλ **2** καὶ εἶπεν κύριε πέτρα μου
καὶ ὀχύρωμά μου καὶ ἐξαιρούμενός με ἐμοί **3** ὁ
θεός μου φύλαξ ἔσται μου πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ'
αὐτῷ ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου
ἀντιλήμπτωρ μου καὶ καταφυγή μου σωτηρίας
μου ἐξ ἀδίκου σώσεις με **4** αἰνετὸν ἐπικαλέσομαι

κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι **5**
ὅτι περιέσχον με συντριμμοὶ θανάτου χείμαρροι
ἀνομίας ἐθάμβησάν με **6** ὠδῖνες θανάτου
ἐκύκλωσάν με προέφθασάν με σκληρότητες
θανάτου **(Sheol h7585)** **7** ἐν τῷ θλίβεσθαί με
ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ πρὸς τὸν θεόν μου
βοήσομαι καὶ ἐπακούσεται ἐκ ναοῦ αὐτοῦ φωνῆς
μου καὶ ἡ κραυγή μου ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτοῦ **8** καὶ
ἐταράχθη καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ καὶ τὰ θεμέλια τοῦ
οὐρανοῦ συνεταράχθησαν καὶ ἐσπαράχθησαν
ὅτι ἐθυμώθη κύριος αὐτοῖς **9** ἀνέβη καπνὸς
ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἐκ στόματος αὐτοῦ
κατέδεται ἄνθρακες ἐξεκαύθησαν ἀπ᾽ αὐτοῦ **10**
καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη καὶ γνόφος
ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ **11** καὶ ἐπεκάθισεν ἐπὶ
Χερουβιν καὶ ἐπετάσθη καὶ ὤφθη ἐπὶ πτερύγων
ἀνέμου **12** καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ
κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὑδάτων
ἐπάχυνεν ἐν νεφέλαις ἀέρος **13** ἀπὸ τοῦ φέγγους
ἐναντίον αὐτοῦ ἐξεκαύθησαν ἄνθρακες πυρός **14**
ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κύριος καὶ ὁ ὕψιστος
ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ **15** καὶ ἀπέστειλεν βέλη
καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς ἀστραπὴν καὶ ἐξέστησεν
αὐτούς **16** καὶ ὤφθησαν ἀφέσεις θαλάσσης
καὶ ἀπεκαλύφθη θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἐν
τῇ ἐπιτιμήσει κυρίου ἀπὸ πνοῆς πνεύματος
θυμοῦ αὐτοῦ **17** ἀπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ
ἔλαβέν με εἵλκυσέν με ἐξ ὑδάτων πολλῶν **18**
ἐρρύσατό με ἐξ ἐχθρῶν μου ἰσχύος ἐκ τῶν
μισούντων με ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ
19 προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου καὶ
ἐγένετο κύριος ἐπιστήριγμά μου **20** καὶ ἐξήγαγέν
με εἰς πλατυσμὸν καὶ ἐξείλατό με ὅτι εὐδόκησεν
ἐν ἐμοί **21** καὶ ἀνταπέδωκέν μοι κύριος κατὰ
τὴν δικαιοσύνην μου κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν
χειρῶν μου ἀνταπέδωκέν μοι **22** ὅτι ἐφύλαξα
ὁδοὺς κυρίου καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ
μου **23** ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ κατεναντίον
μου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστην
ἀπ᾽ αὐτῶν **24** καὶ ἔσομαι ἄμωμος αὐτῷ καὶ
προφυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου **25** καὶ
ἀποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην
μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου
ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ **26** μετὰ ὁσίου
ὁσιωθήσῃ καὶ μετὰ ἀνδρὸς τελείου τελειωθήσῃ
27 καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ καὶ μετὰ
στρεβλοῦ στρεβλωθήσῃ **28** καὶ τὸν λαὸν τὸν
πτωχὸν σώσεις καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ μετεώρων
ταπεινώσεις **29** ὅτι σὺ ὁ λύχνος μου κύριε καὶ
κύριος ἐκλάμψει μοι τὸ σκότος μου **30** ὅτι ἐν
σοὶ δραμοῦμαι μονόζωνος καὶ ἐν τῷ θεῷ μου
ὑπερβήσομαι τεῖχος **31** ὁ ἰσχυρός ἄμωμος ἡ ὁδὸς
αὐτοῦ τὸ ῥῆμα κυρίου κραταιόν πεπυρωμένον
ὑπερασπιστής ἐστιν πᾶσιν τοῖς πεποιθόσιν ἐπ᾽
αὐτῷ **32** τίς ἰσχυρὸς πλὴν κυρίου καὶ τίς κτίστης
ἔσται πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν **33** ὁ ἰσχυρὸς ὁ
κραταιῶν με δυνάμει καὶ ἐξετίναξεν ἄμωμον τὴν
ὁδόν μου **34** τιθεὶς τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφων
καὶ ἐπὶ τὰ ὕψη ἱστῶν με **35** διδάσκων χεῖράς
μου εἰς πόλεμον καὶ κατάξας τόξον χαλκοῦν ἐν
βραχίονί μου **36** καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν
σωτηρίας μου καὶ ἡ ὑπακοή σου ἐπλήθυνέν με
37 εἰς πλατυσμὸν εἰς τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω
μου καὶ οὐκ ἐσαλεύθησαν τὰ σκέλη μου **38**
διώξω ἐχθρούς μου καὶ ἀφανιῶ αὐτοὺς καὶ οὐκ
ἀναστρέψω ἕως συντελέσω αὐτούς **39** καὶ θλάσω

αὐτούς καὶ οὐκ ἀναστήσονται καὶ πεσοῦνται ὑπὸ
τοὺς πόδας μου 40 καὶ ἐνισχύσεις με δυνάμει εἰς
πόλεμον κάμψεις τοὺς ἐπανιστανομένους μοι
ὑποκάτω μου 41 καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς
μοι νῶτον τοὺς μισοῦντάς με καὶ ἐθανάτωσας
αὐτούς 42 βοήσονται καὶ οὐκ ἔστιν βοηθός
πρὸς κύριον καὶ οὐχ ὑπήκουσεν αὐτῶν 43 καὶ
ἐλέανα αὐτοὺς ὡς χοῦν γῆς ὡς πηλὸν ἐξόδων
ἐλέπτυνα αὐτούς 44 καὶ ῥύσῃ με ἐκ μάχης
λαῶν φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν λαός ὃν
οὐκ ἔγνων ἐδούλευσάν μοι 45 υἱοὶ ἀλλότριοι
ἐψεύσαντό μοι εἰς ἀκοὴν ὠτίου ἤκουσάν μου 46
υἱοὶ ἀλλότριοι ἀπορριφήσονται καὶ σφαλοῦσιν
ἐκ τῶν συγκλεισμῶν αὐτῶν 47 ζῇ κύριος καὶ
εὐλογητὸς ὁ φύλαξ μου καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός
μου ὁ φύλαξ τῆς σωτηρίας μου 48 ἰσχυρὸς
κύριος ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί παιδεύων λαοὺς
ὑποκάτω μου 49 καὶ ἐξάγων με ἐξ ἐχθρῶν
μου καὶ ἐκ τῶν ἐπεγειρομένων μοι ὑψώσεις με
ἐξ ἀνδρὸς ἀδικημάτων ῥύσῃ με 50 διὰ τοῦτο
ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐν
τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ 51 μεγαλύνων σωτηρίας
βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ
αὐτοῦ τῷ Δαυιδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως
αἰῶνος

23 καὶ οὗτοι οἱ λόγοι Δαυιδ οἱ ἔσχατοι πιστὸς
Δαυιδ υἱὸς Ιεσσαι καὶ πιστὸς ἀνήρ ὃν ἀνέστησεν
κύριος ἐπὶ χριστὸν θεοῦ Ιακωβ καὶ εὐπρεπεῖς
ψαλμοὶ Ισραηλ 2 πνεῦμα κυρίου ἐλάλησεν ἐν
ἐμοί καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου 3 λέγει
ὁ θεὸς Ισραηλ ἐμοὶ ἐλάλησεν φύλαξ Ισραηλ
παραβολὴν εἰπόν ἐν ἀνθρώπῳ πῶς κραταιώσητε
φόβον θεοῦ 4 καὶ ἐν θεῷ φωτὶ πρωίας ἀνατείλαι
ἥλιος τὸ πρωὶ οὐ παρῆλθεν ἐκ φέγγους καὶ ὡς ἐξ
ὑετοῦ χλόης ἀπὸ γῆς 5 οὐ γὰρ οὕτως ὁ οἶκός μου
μετὰ ἰσχυροῦ διαθήκην γὰρ αἰώνιον ἔθετό μοι
ἑτοίμην ἐν παντὶ καιρῷ πεφυλαγμένην ὅτι πᾶσα
σωτηρία μου καὶ πᾶν θέλημα ὅτι οὐ μὴ βλαστήσῃ
ὁ παράνομος 6 ὥσπερ ἄκανθα ἐξωσμένη πάντες
αὐτοί ὅτι οὐ χειρὶ λημφθήσονται 7 καὶ ἀνὴρ
οὐ κοπιάσει ἐν αὐτοῖς καὶ πλῆρες σιδήρου καὶ
ξύλον δόρατος καὶ ἐν πυρὶ καύσει καυθήσονται
αἰσχύνῃ αὐτῶν 8 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν
Δαυιδ Ιεβοσθε ὁ Χαναναῖος ἄρχων τοῦ τρίτου
ἐστίν Αδινων ὁ Ασωναῖος οὗτος ἐσπάσατο τὴν
ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ ὀκτακοσίους τραυματίας εἰς
ἅπαξ 9 καὶ μετ’ αὐτὸν Ελεαζαρ υἱὸς πατραδέλφου
αὐτοῦ υἱὸς Σουσίτου ἐν τοῖς τρισὶν δυνατοῖς οὗτος
ἦν μετὰ Δαυιδ ἐν Σερραν καὶ ἐν τῷ ὀνειδίσαι
αὐτὸν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς
πόλεμον καὶ ἀνέβησαν ἀνὴρ Ισραηλ 10 αὐτὸς
ἀνέστη καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις ἕως οὗ
ἐκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ προσεκολλήθη ἡ χεὶρ
αὐτοῦ πρὸς τὴν μάχαιραν καὶ ἐποίησεν κύριος
σωτηρίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὁ
λαὸς ἐκάθητο ὀπίσω αὐτοῦ πλὴν ἐκδιδύσκειν 11
καὶ μετ’ αὐτὸν Σαμαια υἱὸς Ασα ὁ Αρουχαῖος καὶ
συνήχθησαν οἱ ἀλλόφυλοι εἰς Θηρία καὶ ἦν ἐκεῖ
μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης φακοῦ καὶ ὁ λαὸς ἔφυγεν
ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων 12 καὶ ἐστηλώθη
ἐν μέσῳ τῆς μερίδος καὶ ἐξείλατο αὐτὴν καὶ
ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐποίησεν κύριος
σωτηρίαν μεγάλην 13 καὶ κατέβησαν τρεῖς
ἀπὸ τῶν τριάκοντα καὶ ἦλθον εἰς Κασων πρὸς
Δαυιδ εἰς τὸ σπήλαιον Οδολλαμ καὶ τάγμα
τῶν ἀλλοφύλων παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι

Ραφαϊμ 14 καὶ Δαυιδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ καὶ τὸ
ὑπόστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βαιθλεεμ
15 καὶ ἐπεθύμησεν Δαυιδ καὶ εἶπεν τίς ποτιεῖ
με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βαιθλεεμ τοῦ
ἐν τῇ πύλῃ τὸ δὲ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων
τότε ἐν Βαιθλεεμ 16 καὶ διέρρηξαν οἱ τρεῖς
δυνατοὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων καὶ
ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βαιθλεεμ
τοῦ ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἔλαβαν καὶ παρεγένοντο
πρὸς Δαυιδ καὶ οὐκ ἠθέλησεν πιεῖν αὐτὸ καὶ
ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ κυρίῳ 17 καὶ εἶπεν ἵλεώς μοι
κύριε τοῦ ποιῆσαι τοῦτο εἰ αἷμα τῶν ἀνδρῶν
τῶν πορευθέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πίομαι
καὶ οὐκ ἠθέλησεν πιεῖν αὐτό ταῦτα ἐποίησαν
οἱ τρεῖς δυνατοί 18 καὶ Αβεσσα ἀδελφὸς Ιωαβ
υἱὸς Σαρουιας αὐτὸς ἄρχων ἐν τοῖς τρισίν καὶ
αὐτὸς ἐξήγειρεν τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους
τραυματίας καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισίν 19 ἐκ
τῶν τριῶν ἐκείνων ἔνδοξος καὶ ἐγένετο αὐτοῖς
εἰς ἄρχοντα καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἦλθεν 20
καὶ Βαναιας υἱὸς Ιωδαε ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστὸς
ἔργοις ἀπὸ Καβεσεηλ καὶ αὐτὸς ἐπάταξεν τοὺς
δύο υἱοὺς Αριηλ τοῦ Μωαβ καὶ αὐτὸς κατέβη
καὶ ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λάκκου
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χιόνος 21 αὐτὸς ἐπάταξεν τὸν
ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον ἄνδρα ὁρατόν ἐν δὲ τῇ
χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ξύλον διαβάθρας
καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ καὶ ἥρπασεν τὸ
δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου καὶ ἀπέκτεινεν
αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ 22 ταῦτα ἐποίησεν
Βαναιας υἱὸς Ιωδαε καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς
τρισὶν τοῖς δυνατοῖς 23 ἐκ τῶν τριῶν ἔνδοξος
καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἦλθεν καὶ ἔταξεν αὐτὸν
Δαυιδ εἰς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ 24 καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυιδ βασιλέως Ασαηλ
ἀδελφὸς Ιωαβ οὗτος ἐν τοῖς τριάκοντα Ελεαναν
υἱὸς Δουδι πατραδέλφου αὐτοῦ ἐν Βαιθλεεμ
25 Σαμαι ὁ Αρουδαῖος Ελικα ὁ Αρωδαῖος 26
Ελλης ὁ Φελωθι Ιρας υἱὸς Εκκας ὁ Θεκωίτης 27
Αβιεζερ ὁ Αναθωθίτης ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ασωθίτου
28 Σελμων ὁ Αωίτης Μοορε ὁ Νετωφαθίτης
29 Ελα υἱὸς Βαανα ὁ Νετωφαθίτης Εθθι υἱὸς
Ριβα ἐκ Γαβαεθ υἱὸς Βενιαμιν 30 Βαναιας ὁ
Φαραθωνίτης Ουρι ἐκ Ναχαλιγαιας 31 Αβιηλ υἱὸς
τοῦ Αραβωθίτου Αζμωθ ὁ Βαρσαμίτης 32 Ελιασου
ὁ Σαλαβωνίτης υἱοὶ Ιασαν Ιωναθαν 33 Σαμμα
ὁ Αρωδίτης Αχιαν υἱὸς Σαραδ ὁ Αραουρίτης 34
Αλιφαλεθ υἱὸς τοῦ Ασβίτου υἱὸς τοῦ Μααχατι
Ελιαβ υἱὸς Αχιτοφελ τοῦ Γελωνίτου 35 Ασαραι ὁ
Καρμήλιος Φαραϊ ὁ Ερχι 36 Ιγααλ υἱὸς Ναθαν
ἀπὸ δυνάμεως υἱὸς Γαδδι 37 Ελιε ὁ Αμμανίτης
Γελωραι ὁ Βηρωθαῖος αἴρων τὰ σκεύη Ιωαβ υἱοῦ
Σαρουιας 38 Ιρας ὁ Ιεθιραῖος Γαρηβ ὁ Ιεθιραῖος
39 Ουριας ὁ Χετταῖος πάντες τριάκοντα καὶ ἑπτά

24 καὶ προσέθετο ὀργὴ κυρίου ἐκκαῆναι ἐν
Ισραηλ καὶ ἐπέσεισεν τὸν Δαυιδ ἐν αὐτοῖς λέγων
βάδιζε ἀρίθμησον τὸν Ισραηλ καὶ τὸν Ιουδα 2 καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ιωαβ ἄρχοντα τῆς ἰσχύος
τὸν μετ' αὐτοῦ δίελθε δὴ πάσας φυλὰς Ισραηλ
ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβεε καὶ ἐπίσκεψαι τὸν
λαόν καὶ γνώσομαι τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ 3 καὶ
εἶπεν Ιωαβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσθείη κύριος
ὁ θεός σου πρὸς τὸν λαὸν ὥσπερ αὐτοὺς καὶ
ὥσπερ αὐτοὺς ἑκατονταπλασίονα καὶ ὀφθαλμοὶ
τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως ὁρῶντες καὶ ὁ
κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἵνα τί βούλεται ἐν τῷ

λόγῳ τούτῳ 4 καὶ ὑπερίσχυσεν ὁ λόγος τοῦ
βασιλέως πρὸς Ιωαβ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς
δυνάμεως καὶ ἐξῆλθεν Ιωαβ καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς
ἰσχύος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐπισκέψασθαι τὸν
λαὸν Ισραηλ 5 καὶ διέβησαν τὸν Ιορδάνην καὶ
παρενέβαλον ἐν Αροηρ ἐκ δεξιῶν τῆς πόλεως
τῆς ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος Γαδ καὶ Ελιεζερ 6 καὶ
ἦλθον εἰς τὴν Γαλααδ καὶ εἰς γῆν Θαβασων ἥ
ἐστιν Αδασαι καὶ παρεγένοντο εἰς Δανιδαν καὶ
Ουδαν καὶ ἐκύκλωσαν εἰς Σιδῶνα 7 καὶ ἦλθαν εἰς
Μαψαρ Τύρου καὶ πάσας τὰς πόλεις τοῦ Ευαίου
καὶ τοῦ Χαναναίου καὶ ἦλθαν κατὰ νότον Ιουδα
εἰς Βηρσαβεε 8 καὶ περιώδευσαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ
καὶ παρεγένοντο ἀπὸ τέλους ἐννέα μηνῶν καὶ
εἴκοσι ἡμερῶν εἰς Ιερουσαλημ 9 καὶ ἔδωκεν
Ιωαβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ
πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἐγένετο Ισραηλ ὀκτακόσιαι
χιλιάδες ἀνδρῶν δυνάμεως σπωμένων ῥομφαίαν
καὶ ἀνὴρ Ιουδα πεντακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν
μαχητῶν 10 καὶ ἐπάταξεν καρδία Δαυιδ αὐτὸν
μετὰ τὸ ἀριθμῆσαι τὸν λαόν καὶ εἶπεν Δαυιδ
πρὸς κύριον ἥμαρτον σφόδρα ὃ ἐποίησα νῦν
κύριε παραβίβασον δὴ τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου
σου ὅτι ἐμωράνθην σφόδρα 11 καὶ ἀνέστη Δαυιδ
τὸ πρωί καὶ λόγος κυρίου ἐγένετο πρὸς Γαδ
τὸν προφήτην τὸν ὁρῶντα Δαυιδ λέγων 12
πορεύθητι καὶ λάλησον πρὸς Δαυιδ λέγων τάδε
λέγει κύριος τρία ἐγώ εἰμι αἴρω ἐπὶ σέ καὶ
ἔκλεξαι σεαυτῷ ἓν ἐξ αὐτῶν καὶ ποιήσω σοι 13
καὶ εἰσῆλθεν Γαδ πρὸς Δαυιδ καὶ ἀνήγγειλεν
αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι
εἰ ἔλθῃ σοι τρία ἔτη λιμὸς ἐν τῇ γῇ σου ἢ τρεῖς
μῆνας φεύγειν σε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου καὶ
ἔσονται διώκοντές σε ἢ γενέσθαι τρεῖς ἡμέρας
θάνατον ἐν τῇ γῇ σου νῦν οὖν γνῶθι καὶ ἰδὲ τί
ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με ῥῆμα 14 καὶ εἶπεν
Δαυιδ πρὸς Γαδ στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστίν
ἐμπεσοῦμαι δὴ ἐν χειρὶ κυρίου ὅτι πολλοὶ οἱ
οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπου
οὐ μὴ ἐμπέσω καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Δαυιδ τὸν
θάνατον 15 καὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν καὶ
ἔδωκεν κύριος ἐν Ισραηλ θάνατον ἀπὸ πρωίθεν
ἕως ὥρας ἀρίστου καὶ ἤρξατο ἡ θραῦσις ἐν τῷ
λαῷ καὶ ἀπέθανεν ἐκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Δαν καὶ
ἕως Βηρσαβεε ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν
16 καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ τὴν χεῖρα
αὐτοῦ εἰς Ιερουσαλημ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν
καὶ παρεκλήθη κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ καὶ εἶπεν
τῷ ἀγγέλῳ τῷ διαφθείροντι ἐν τῷ λαῷ πολὺ
νῦν ἄνες τὴν χεῖρά σου καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου
ἦν παρὰ τῷ ἅλῳ Ορνα τοῦ Ιεβουσαίου 17 καὶ
εἶπεν Δαυιδ πρὸς κύριον ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν
ἄγγελον τύπτοντα ἐν τῷ λαῷ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ
εἰμι ἠδίκησα καὶ ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ἐκακοποίησα
καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν γενέσθω δὴ
ἡ χείρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός
μου 18 καὶ ἦλθεν Γαδ πρὸς Δαυιδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνάβηθι καὶ στῆσον τῷ
κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἅλωνι Ορνα τοῦ
Ιεβουσαίου 19 καὶ ἀνέβη Δαυιδ κατὰ τὸν λόγον
Γαδ καθ’ ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος 20
καὶ διέκυψεν Ορνα καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα καὶ
τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπορευομένους ἐπάνω
αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν Ορνα καὶ προσεκύνησεν τῷ
βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν 21
καὶ εἶπεν Ορνα τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ

βασιλεὺς πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Δαυιδ
κτήσασθαι παρὰ σοῦ τὸν ἅλωνα τοῦ οἰκοδομῆσαι
θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ καὶ συσχεθῇ ἡ θραῦσις
ἐπάνω τοῦ λαοῦ **22** καὶ εἶπεν Ορνα πρὸς Δαυιδ
λαβέτω καὶ ἀνενεγκέτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς
τῷ κυρίῳ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἰδοὺ οἱ
βόες εἰς ὁλοκαύτωμα καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκεύη
τῶν βοῶν εἰς ξύλα **23** τὰ πάντα ἔδωκεν Ορνα
τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν Ορνα πρὸς τὸν βασιλέα
κύριος ὁ θεός σου εὐλογήσαι σε **24** καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς πρὸς Ορνα οὐχί ὅτι ἀλλὰ κτώμενος
κτήσομαι παρὰ σοῦ ἐν ἀλλάγματι καὶ οὐκ ἀνοίσω
τῷ κυρίῳ θεῷ μου ὁλοκαύτωμα δωρεάν καὶ
ἐκτήσατο Δαυιδ τὸν ἅλωνα καὶ τοὺς βόας ἐν
ἀργυρίῳ σίκλων πεντήκοντα **25** καὶ ᾠκοδόμησεν
ἐκεῖ Δαυιδ θυσιαστήριον κυρίῳ καὶ ἀνήνεγκεν
ὁλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικάς καὶ προσέθηκεν
Σαλωμων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπ’ ἐσχάτῳ ὅτι
μικρὸν ἦν ἐν πρώτοις καὶ ἐπήκουσεν κύριος τῇ
γῇ καὶ συνεσχέθη ἡ θραῦσις ἐπάνωθεν Ισραηλ

Βασιλειων Γʹ

1 καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυιδ πρεσβύτερος προβεβηκὼς
ἡμέραις καὶ περιεβάλλον αὐτὸν ἱματίοις καὶ
οὐκ ἐθερμαίνετο **2** καὶ εἶπον οἱ παῖδες αὐτοῦ
ζητησάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεῖ
παρθένον νεάνιδα καὶ παραστήσεται τῷ βασιλεῖ
καὶ ἔσται αὐτὸν θάλπουσα καὶ κοιμηθήσεται
μετ’ αὐτοῦ καὶ θερμανθήσεται ὁ κύριος ἡμῶν
ὁ βασιλεύς **3** καὶ ἐζήτησαν νεάνιδα καλὴν ἐκ
παντὸς ὁρίου Ισραηλ καὶ εὗρον τὴν Αβισακ
τὴν Σωμανῖτιν καὶ ἤνεγκαν αὐτὴν πρὸς τὸν
βασιλέα **4** καὶ ἡ νεᾶνις καλὴ ἕως σφόδρα καὶ
ἦν θάλπουσα τὸν βασιλέα καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ
καὶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔγνω αὐτήν **5** καὶ Αδωνιας
υἱὸς Αγγιθ ἐπῆρετο λέγων ἐγὼ βασιλεύσω
καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἅρματα καὶ ἱππεῖς καὶ
πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν
αὐτοῦ **6** καὶ οὐκ ἀπεκώλυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ
αὐτοῦ οὐδέποτε λέγων διὰ τί σὺ ἐποίησας καί γε
αὐτὸς ὡραῖος τῇ ὄψει σφόδρα καὶ αὐτὸν ἔτεκεν
ὀπίσω Αβεσσαλωμ **7** καὶ ἐγένοντο οἱ λόγοι αὐτοῦ
μετὰ Ιωαβ τοῦ υἱοῦ Σαρουιας καὶ μετὰ Αβιαθαρ
τοῦ ἱερέως καὶ ἐβοήθουν ὀπίσω Αδωνιου **8** καὶ
Σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ Βαναιας υἱὸς Ιωδαε καὶ Ναθαν
ὁ προφήτης καὶ Σεμεϊ καὶ Ρηι καὶ οἱ δυνατοὶ τοῦ
Δαυιδ οὐκ ἦσαν ὀπίσω Αδωνιου **9** καὶ ἐθυσίασεν
Αδωνιας πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἄρνας μετὰ
λίθου τοῦ Ζωελεθ ὃς ἦν ἐχόμενα τῆς πηγῆς
Ρωγηλ καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἁδροὺς Ιουδα παῖδας τοῦ
βασιλέως **10** καὶ τὸν Ναθαν τὸν προφήτην καὶ
Βαναιαν καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τὸν Σαλωμων
ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσεν **11** καὶ εἶπεν Ναθαν
πρὸς Βηρσαβεε μητέρα Σαλωμων λέγων οὐκ
ἤκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν Αδωνιας υἱὸς Αγγιθ καὶ
ὁ κύριος ἡμῶν Δαυιδ οὐκ ἔγνω **12** καὶ νῦν δεῦρο
συμβουλεύσω σοι δὴ συμβουλίαν καὶ ἐξελοῦ
τὴν ψυχήν σου καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ σου
Σαλωμων **13** δεῦρο εἴσελθε πρὸς τὸν βασιλέα
Δαυιδ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν λέγουσα οὐχὶ σύ
κύριέ μου βασιλεῦ ὤμοσας τῇ δούλῃ σου λέγων
ὅτι Σαλωμων ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ’ ἐμὲ καὶ
αὐτὸς καθιεῖται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ τί ὅτι
ἐβασίλευσεν Αδωνιας **14** καὶ ἰδοὺ ἔτι λαλούσης
σου ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι
ὀπίσω σου καὶ πληρώσω τοὺς λόγους σου **15**
καὶ εἰσῆλθεν Βηρσαβεε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸ
ταμίειον καὶ ὁ βασιλεὺς πρεσβύτης σφόδρα καὶ
Αβισακ ἡ Σωμανῖτις ἦν λειτουργοῦσα τῷ βασιλεῖ
16 καὶ ἔκυψεν Βηρσαβεε καὶ προσεκύνησεν τῷ
βασιλεῖ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς τί ἐστίν σοι **17** ἡ δὲ
εἶπεν κύριέ μου βασιλεῦ σὺ ὤμοσας ἐν κυρίῳ τῷ
θεῷ σου τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι Σαλωμων ὁ
υἱός σου βασιλεύσει μετ’ ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθήσεται
ἐπὶ τοῦ θρόνου μου **18** καὶ νῦν ἰδοὺ Αδωνιας
ἐβασίλευσεν καὶ σύ κύριέ μου βασιλεῦ οὐκ ἔγνως
19 καὶ ἐθυσίασεν μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα
εἰς πλῆθος καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ
βασιλέως καὶ Αβιαθαρ τὸν ἱερέα καὶ Ιωαβ τὸν
ἄρχοντα τῆς δυνάμεως καὶ τὸν Σαλωμων τὸν
δοῦλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν **20** καὶ σύ κύριέ μου
βασιλεῦ οἱ ὀφθαλμοὶ παντὸς Ισραηλ πρὸς σὲ
ἀπαγγεῖλαι αὐτοῖς τίς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου
τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ’ αὐτόν **21** καὶ
ἔσται ὡς ἂν κοιμηθῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔσομαι ἐγὼ καὶ ὁ

υἱός μου Σαλωμων ἁμαρτωλοί 22 καὶ ἰδοὺ ἔτι
αὐτῆς λαλούσης μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ Ναθαν ὁ
προφήτης ἦλθεν 23 καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ
ἰδοὺ Ναθαν ὁ προφήτης καὶ εἰσῆλθεν κατὰ
πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ προσεκύνησεν τῷ
βασιλεῖ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν 24 καὶ
εἶπεν Ναθαν κύριέ μου βασιλεῦ σὺ εἶπας Αδωνιας
βασιλεύσει ὀπίσω μου καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ
τοῦ θρόνου μου 25 ὅτι κατέβη σήμερον καὶ
ἐθυσίασεν μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς
πλῆθος καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ
βασιλέως καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως καὶ
Αβιαθαρ τὸν ἱερέα καὶ ἰδού εἰσιν ἐσθίοντες
καὶ πίνοντες ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπαν ζήτω ὁ
βασιλεὺς Αδωνιας 26 καὶ ἐμὲ αὐτὸν τὸν δοῦλόν
σου καὶ Σαδωκ τὸν ἱερέα καὶ Βαναιαν υἱὸν Ιωδαε
καὶ Σαλωμων τὸν δοῦλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν 27
εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως γέγονεν τὸ
ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς
καθήσεται ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ
βασιλέως μετ’ αὐτόν 28 καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ καὶ
εἶπεν καλέσατέ μοι τὴν Βηρσαβεε καὶ εἰσῆλθεν
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ
29 καὶ ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν ζῇ κύριος ὃς
ἐλυτρώσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ πάσης θλίψεως
30 ὅτι καθὼς ὤμοσά σοι ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ Ισραηλ
λέγων ὅτι Σαλωμων ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ’
ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου
ἀντ’ ἐμοῦ ὅτι οὕτως ποιήσω τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
31 καὶ ἔκυψεν Βηρσαβεε ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν
γῆν καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν
ζήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς Δαυιδ εἰς τὸν
αἰῶνα 32 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ καλέσατέ
μοι Σαδωκ τὸν ἱερέα καὶ Ναθαν τὸν προφήτην
καὶ Βαναιαν υἱὸν Ιωδαε καὶ εἰσῆλθον ἐνώπιον
τοῦ βασιλέως 33 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς
λάβετε τοὺς δούλους τοῦ κυρίου ὑμῶν μεθ’ ὑμῶν
καὶ ἐπιβιβάσατε τὸν υἱόν μου Σαλωμων ἐπὶ τὴν
ἡμίονον τὴν ἐμὴν καὶ καταγάγετε αὐτὸν εἰς
τὸν Γιων 34 καὶ χρισάτω αὐτὸν ἐκεῖ Σαδωκ ὁ
ἱερεὺς καὶ Ναθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐπὶ
Ισραηλ καὶ σαλπίσατε κερατίνῃ καὶ ἐρεῖτε ζήτω
ὁ βασιλεὺς Σαλωμων 35 καὶ καθήσεται ἐπὶ τοῦ
θρόνου μου καὶ αὐτὸς βασιλεύσει ἀντ’ ἐμοῦ
καὶ ἐγὼ ἐνετειλάμην τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον
ἐπὶ Ισραηλ καὶ Ιουδα 36 καὶ ἀπεκρίθη Βαναιας
υἱὸς Ιωδαε τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν γένοιτο οὕτως
πιστώσαι κύριος ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου τοῦ
βασιλέως 37 καθὼς ἦν κύριος μετὰ τοῦ κυρίου
μου τοῦ βασιλέως οὕτως εἴη μετὰ Σαλωμων καὶ
μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον
τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως Δαυιδ 38 καὶ
κατέβη Σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ Ναθαν ὁ προφήτης
καὶ Βαναιας υἱὸς Ιωδαε καὶ ὁ χερεθθι καὶ ὁ
φελεθθι καὶ ἐπεκάθισαν τὸν Σαλωμων ἐπὶ τὴν
ἡμίονον τοῦ βασιλέως Δαυιδ καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν
εἰς τὸν Γιων 39 καὶ ἔλαβεν Σαδωκ ὁ ἱερεὺς τὸ
κέρας τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἔχρισεν τὸν
Σαλωμων καὶ ἐσάλπισεν τῇ κερατίνῃ καὶ εἶπεν
πᾶς ὁ λαός ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμων 40 καὶ
ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐχόρευον ἐν
χοροῖς καὶ εὐφραινόμενοι εὐφροσύνην μεγάλην
καὶ ἐρράγη ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν 41 καὶ
ἤκουσεν Αδωνιας καὶ πάντες οἱ κλητοὶ αὐτοῦ
καὶ αὐτοὶ συνετέλεσαν φαγεῖν καὶ ἤκουσεν Ιωαβ
τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης καὶ εἶπεν τίς ἡ φωνὴ

τῆς πόλεως ἠχούσης 42 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος καὶ
ἰδοὺ Ιωναθαν υἱὸς Αβιαθαρ τοῦ ἱερέως ἦλθεν
καὶ εἶπεν Αδωνιας εἴσελθε ὅτι ἀνὴρ δυνάμεως
εἶ σύ καὶ ἀγαθὰ εὐαγγέλισαι 43 καὶ ἀπεκρίθη
Ιωναθαν καὶ εἶπεν καὶ μάλα ὁ κύριος ἡμῶν
ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἐβασίλευσεν τὸν Σαλωμων
44 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς μετ' αὐτοῦ τὸν
Σαδωκ τὸν ἱερέα καὶ Ναθαν τὸν προφήτην καὶ
Βαναιαν υἱὸν Ιωδαε καὶ τὸν χερεθθι καὶ τὸν
φελεθθι καὶ ἐπεκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἡμίονον
τοῦ βασιλέως 45 καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Σαδωκ ὁ
ἱερεὺς καὶ Ναθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐν τῷ
Γιων καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν εὐφραινόμενοι καὶ
ἤχησεν ἡ πόλις αὕτη ἡ φωνή ἣν ἠκούσατε 46 καὶ
ἐκάθισεν Σαλωμων ἐπὶ θρόνον τῆς βασιλείας 47
καὶ εἰσῆλθον οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως εὐλογῆσαι
τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα Δαυιδ λέγοντες
ἀγαθύναι ὁ θεὸς τὸ ὄνομα Σαλωμων τοῦ υἱοῦ σου
ὑπὲρ τὸ ὄνομά σου καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον
αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον σου καὶ προσεκύνησεν
ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν κοίτην αὐτοῦ 48 καί γε
οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεύς εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς
Ισραηλ ὃς ἔδωκεν σήμερον ἐκ τοῦ σπέρματός μου
καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ οἱ ὀφθαλμοί
μου βλέπουσιν 49 καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐξανέστησαν
πάντες οἱ κλητοὶ τοῦ Αδωνιου καὶ ἀπῆλθον ἀνὴρ
εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ 50 καὶ Αδωνιας ἐφοβήθη ἀπὸ
προσώπου Σαλωμων καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν
καὶ ἐπελάβετο τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου
51 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαλωμων λέγοντες ἰδοὺ
Αδωνιας ἐφοβήθη τὸν βασιλέα Σαλωμων καὶ
κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου λέγων
ὀμοσάτω μοι σήμερον ὁ βασιλεὺς Σαλωμων εἰ οὐ
θανατώσει τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ 52 καὶ
εἶπεν Σαλωμων ἐὰν γένηται εἰς υἱὸν δυνάμεως
εἰ πεσεῖται τῶν τριχῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ
ἐὰν κακία εὑρεθῇ ἐν αὐτῷ θανατωθήσεται 53 καὶ
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων καὶ κατήνεγκεν
αὐτὸν ἀπάνωθεν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ εἰσῆλθεν
καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων καὶ
εἶπεν αὐτῷ Σαλωμων δεῦρο εἰς τὸν οἶκόν σου

2 καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι Δαυιδ ἀποθανεῖν αὐτόν
καὶ ἐνετείλατο τῷ Σαλωμων υἱῷ αὐτοῦ λέγων 2
ἐγώ εἰμι πορεύομαι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς καὶ
ἰσχύσεις καὶ ἔσῃ εἰς ἄνδρα 3 καὶ φυλάξεις τὴν
φυλακὴν κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ πορεύεσθαι
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα τὰ
γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσέως ἵνα συνίῃς ἃ
ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι 4
ἵνα στήσῃ κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν
λέγων ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοί σου τὴν ὁδὸν
αὐτῶν πορεύεσθαι ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν ἀληθείᾳ
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν
λέγων οὐκ ἐξολεθρευθήσεταί σοι ἀνὴρ ἐπάνωθεν
θρόνου Ισραηλ 5 καί γε σὺ ἔγνως ὅσα ἐποίησέν
μοι Ιωαβ υἱὸς Σαρουιας ὅσα ἐποίησεν τοῖς δυσὶν
ἄρχουσιν τῶν δυνάμεων Ισραηλ τῷ Αβεννηρ υἱῷ
Νηρ καὶ τῷ Αμεσσαϊ υἱῷ Ιεθερ καὶ ἀπέκτεινεν
αὐτοὺς καὶ ἔταξεν τὰ αἵματα πολέμου ἐν εἰρήνῃ
καὶ ἔδωκεν αἷμα ἀθῷον ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ τῇ ἐν
τῇ ὀσφύι αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι αὐτοῦ τῷ
ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ 6 καὶ ποιήσεις κατὰ τὴν σοφίαν
σου καὶ οὐ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ
εἰς ᾅδου (Sheol h7585) 7 καὶ τοῖς υἱοῖς Βερζελλι τοῦ
Γαλααδίτου ποιήσεις ἔλεος καὶ ἔσονται ἐν τοῖς

ἐσθίουσιν τὴν τράπεζάν σου ὅτι οὕτως ἤγγισάν
μοι ἐν τῷ με ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου
Αβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ σου 8 καὶ ἰδοὺ μετὰ
σοῦ Σεμεϊ υἱὸς Γηρα υἱὸς τοῦ Ιεμενι ἐκ Βαουριμ
καὶ αὐτὸς κατηράσατό με κατάραν ὀδυνηρὰν τῇ
ἡμέρᾳ ᾗ ἐπορευόμην εἰς παρεμβολάς καὶ αὐτὸς
κατέβη εἰς ἀπαντήν μου εἰς τὸν Ιορδάνην καὶ
ὤμοσα αὐτῷ ἐν κυρίῳ λέγων εἰ θανατώσω σε
ἐν ῥομφαίᾳ 9 καὶ οὐ μὴ ἀθῳώσῃς αὐτόν ὅτι
ἀνὴρ σοφὸς εἶ σὺ καὶ γνώσῃ ἃ ποιήσεις αὐτῷ
καὶ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς
ᾅδου **(Sheol h7585)** 10 καὶ ἐκοιμήθη Δαυιδ μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ 11 καὶ
αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσεν Δαυιδ ἐπὶ τὸν Ισραηλ
τεσσαράκοντα ἔτη ἐν Χεβρων ἐβασίλευσεν ἔτη
ἑπτὰ καὶ ἐν Ιερουσαλημ τριάκοντα τρία ἔτη 12
καὶ Σαλωμων ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου Δαυιδ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ υἱὸς ἐτῶν δώδεκα καὶ ἡτοιμάσθη ἡ
βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα 13 καὶ εἰσῆλθεν Αδωνιας
υἱὸς Αγγιθ πρὸς Βηρσαβεε μητέρα Σαλωμων
καὶ προσεκύνησεν αὐτῇ ἡ δὲ εἶπεν εἰρήνη ἡ
εἴσοδός σου καὶ εἶπεν εἰρήνη 14 λόγος μοι πρὸς
σέ καὶ εἶπεν αὐτῷ λάλησον 15 καὶ εἶπεν αὐτῇ σὺ
οἶδας ὅτι ἐμοὶ ἦν ἡ βασιλεία καὶ ἐπ᾽ ἐμὲ ἔθετο
πᾶς Ισραηλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς βασιλέα καὶ
ἐστράφη ἡ βασιλεία καὶ ἐγενήθη τῷ ἀδελφῷ μου
ὅτι παρὰ κυρίου ἐγένετο αὐτῷ 16 καὶ νῦν αἴτησιν
μίαν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου καὶ εἶπεν αὐτῷ Βηρσαβεε λάλει
17 καὶ εἶπεν αὐτῇ εἰπὸν δὴ πρὸς Σαλωμων τὸν
βασιλέα ὅτι οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἀπὸ σοῦ καὶ δώσει μοι τὴν Αβισακ τὴν Σωμανῖτιν
εἰς γυναῖκα 18 καὶ εἶπεν Βηρσαβεε καλῶς ἐγὼ
λαλήσω περὶ σοῦ τῷ βασιλεῖ 19 καὶ εἰσῆλθεν
Βηρσαβεε πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμων λαλῆσαι
αὐτῷ περὶ Αδωνιου καὶ ἐξανέστη ὁ βασιλεὺς
εἰς ἀπαντὴν αὐτῇ καὶ κατεφίλησεν αὐτὴν καὶ
ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἐτέθη θρόνος
τῇ μητρὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ 20 καὶ εἶπεν αὐτῷ αἴτησιν μίαν μικρὰν ἐγὼ
αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν
σου καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεύς αἴτησαι μῆτερ
ἐμή ὅτι οὐκ ἀποστρέψω σε 21 καὶ εἶπεν δοθήτω
δὲ Αβισακ ἡ Σωμανῖτις τῷ Αδωνια τῷ ἀδελφῷ
σου εἰς γυναῖκα 22 καὶ ἀπεκρίθη Σαλωμων ὁ
βασιλεὺς καὶ εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ ἵνα τί
σὺ ᾔτησαι τὴν Αβισακ τῷ Αδωνια καὶ αἴτησαι
αὐτῷ τὴν βασιλείαν ὅτι οὗτος ἀδελφός μου ὁ
μέγας ὑπὲρ ἐμέ καὶ αὐτῷ Αβιαθαρ ὁ ἱερεὺς καὶ
αὐτῷ Ιωαβ ὁ υἱὸς Σαρουιας ὁ ἀρχιστράτηγος
ἑταῖρος 23 καὶ ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων
κατὰ τοῦ κυρίου λέγων τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς
καὶ τάδε προσθείη ὅτι κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ
ἐλάλησεν Αδωνιας τὸν λόγον τοῦτον 24 καὶ νῦν
ζῇ κύριος ὃς ἡτοίμασέν με καὶ ἔθετό με ἐπὶ τὸν
θρόνον Δαυιδ τοῦ πατρός μου καὶ αὐτὸς ἐποίησέν
μοι οἶκον καθὼς ἐλάλησεν κύριος ὅτι σήμερον
θανατωθήσεται Αδωνιας 25 καὶ ἐξαπέστειλεν
Σαλωμων ὁ βασιλεὺς ἐν χειρὶ Βαναιου υἱοῦ Ιωδαε
καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν καὶ ἀπέθανεν Αδωνιας ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 26 καὶ τῷ Αβιαθαρ τῷ ἱερεῖ εἶπεν
ὁ βασιλεύς ἀπότρεχε σὺ εἰς Αναθωθ εἰς ἀγρόν
σου ὅτι ἀνὴρ θανάτου εἶ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
καὶ οὐ θανατώσω σε ὅτι ἦρας τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης κυρίου ἐνώπιον τοῦ πατρός μου καὶ ὅτι
ἐκακουχήθης ἐν ἅπασιν οἷς ἐκακουχήθη ὁ πατήρ

μου 27 καὶ ἐξέβαλεν Σαλωμων τὸν Αβιαθαρ
τοῦ μὴ εἶναι ἱερέα τοῦ κυρίου πληρωθῆναι τὸ
ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν οἶκον Ηλι ἐν
Σηλωμ 28 καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθεν ἕως Ιωαβ τοῦ υἱοῦ
Σαρουιας ὅτι Ιωαβ ἦν κεκλικὼς ὀπίσω Αδωνιου
καὶ ὀπίσω Σαλωμων οὐκ ἔκλινεν καὶ ἔφυγεν
Ιωαβ εἰς τὸ σκήνωμα τοῦ κυρίου καὶ κατέσχεν
τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου 29 καὶ ἀπηγγέλη
τῷ Σαλωμων λέγοντες ὅτι ἔφυγεν Ιωαβ εἰς τὴν
σκηνὴν τοῦ κυρίου καὶ ἰδοὺ κατέχει τῶν κεράτων
τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμων πρὸς
Ιωαβ λέγων τί γέγονέν σοι ὅτι πέφευγας εἰς
τὸ θυσιαστήριον καὶ εἶπεν Ιωαβ ὅτι ἐφοβήθην
ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἔφυγον πρὸς κύριον καὶ
ἀπέστειλεν Σαλωμων ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναιου
υἱὸν Ιωδαε λέγων πορεύου καὶ ἄνελε αὐτὸν καὶ
θάψον αὐτόν 30 καὶ ἦλθεν Βαναιου υἱὸς Ιωδαε
πρὸς Ιωαβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου καὶ εἶπεν
αὐτῷ τάδε λέγει ὁ βασιλεύς ἔξελθε καὶ εἶπεν
Ιωαβ οὐκ ἐκπορεύομαι ὅτι ὧδε ἀποθανοῦμαι
καὶ ἀπέστρεψεν Βαναιας υἱὸς Ιωδαε καὶ εἶπεν
τῷ βασιλεῖ λέγων τάδε λελάληκεν Ιωαβ καὶ
τάδε ἀποκέκριταί μοι 31 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
βασιλεύς πορεύου καὶ ποίησον αὐτῷ καθὼς
εἴρηκεν καὶ ἄνελε αὐτὸν καὶ θάψεις αὐτὸν καὶ
ἐξαρεῖς σήμερον τὸ αἷμα ὃ δωρεὰν ἐξέχεεν Ιωαβ
ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου
32 καὶ ἀπέστρεψεν κύριος τὸ αἷμα τῆς ἀδικίας
αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ ὡς ἀπήντησεν τοῖς
δυσὶν ἀνθρώποις τοῖς δικαίοις καὶ ἀγαθοῖς ὑπὲρ
αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ὁ
πατήρ μου Δαυιδ οὐκ ἔγνω τὸ αἷμα αὐτῶν τὸν
Αβεννηρ υἱὸν Νηρ ἀρχιστράτηγον Ισραηλ καὶ
τὸν Αμεσσα υἱὸν Ιεθερ ἀρχιστράτηγον Ιουδα 33
καὶ ἐπεστράφη τὰ αἵματα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν
αὐτοῦ καὶ εἰς κεφαλὴν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τῷ Δαυιδ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ
γένοιτο εἰρήνη ἕως αἰῶνος παρὰ κυρίου 34
καὶ ἀπήντησεν Βαναιου υἱὸς Ιωδαε τῷ Ιωαβ
καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ἐν
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ 35 καὶ ἔδωκεν ὁ
βασιλεὺς τὸν Βαναιου υἱὸν Ιωδαε ἀντ᾽ αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν στρατηγίαν καὶ ἡ βασιλεία κατωρθοῦτο ἐν
Ιερουσαλημ καὶ τὸν Σαδωκ τὸν ἱερέα ἔδωκεν ὁ
βασιλεὺς εἰς ἱερέα πρῶτον ἀντὶ Αβιαθαρ 36 καὶ
ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σεμεϊ καὶ εἶπεν αὐτῷ
οἰκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν Ιερουσαλημ καὶ
κάθου ἐκεῖ καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐκεῖθεν οὐδαμοῦ 37
καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξόδου σου καὶ διαβήσῃ
τὸν χειμάρρουν Κεδρων γινώσκων γνώσῃ ὅτι
θανάτῳ ἀποθανῇ τὸ αἷμά σου ἔσται ἐπὶ τὴν
κεφαλήν σου καὶ ὥρκισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 38 καὶ εἶπεν Σεμεϊ πρὸς τὸν βασιλέα
ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας κύριέ μου βασιλεῦ
οὕτω ποιήσει ὁ δοῦλός σου καὶ ἐκάθισεν Σεμεϊ
ἐν Ιερουσαλημ τρία ἔτη 39 καὶ ἐγενήθη μετὰ τρία
ἔτη καὶ ἀπέδρασαν δύο δοῦλοι τοῦ Σεμεϊ πρὸς
Αγχους υἱὸν Μααχα βασιλέα Γεθ καὶ ἀπηγγέλη
τῷ Σεμεϊ λέγοντες ἰδοὺ οἱ δοῦλοί σου ἐν Γεθ 40
καὶ ἀνέστη Σεμεϊ καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ
ἐπορεύθη εἰς Γεθ πρὸς Αγχους τοῦ ἐκζητῆσαι τοὺς
δούλους αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη Σεμεϊ καὶ ἤγαγεν
τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκ Γεθ 41 καὶ ἀπηγγέλη
τῷ Σαλωμων λέγοντες ὅτι ἐπορεύθη Σεμεϊ ἐξ
Ιερουσαλημ εἰς Γεθ καὶ ἀπέστρεψεν τοὺς δούλους

αὐτοῦ 42 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν
τὸν Σεμεϊ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν οὐχὶ ὥρκισά
σε κατὰ τοῦ κυρίου καὶ ἐπεμαρτυράμην σοι
λέγων ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐξέλθῃς ἐξ Ιερουσαλημ
καὶ πορευθῇς εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερά γινώσκων
γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ 43 καὶ τί ὅτι οὐκ
ἐφύλαξας τὸν ὅρκον κυρίου καὶ τὴν ἐντολήν ἣν
ἐνετειλάμην κατὰ σοῦ 44 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς Σεμεϊ σὺ οἶδας πᾶσαν τὴν κακίαν σου ἣν
ἔγνω ἡ καρδία σου ἃ ἐποίησας τῷ Δαυιδ τῷ πατρί
μου καὶ ἀνταπέδωκεν κύριος τὴν κακίαν σου
εἰς κεφαλήν σου 45 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων
ηὐλογημένος καὶ ὁ θρόνος Δαυιδ ἔσται ἕτοιμος
ἐνώπιον κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα 46 καὶ ἐνετείλατο
ὁ βασιλεὺς Σαλωμων τῷ Βαναια υἱῷ Ιωδαε καὶ
ἐξῆλθεν καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν καὶ ἀπέθανεν καὶ ἦν
ὁ βασιλεὺς Σαλωμων φρόνιμος σφόδρα

3 2 πλὴν ὁ λαὸς ἦσαν θυμιῶντες ἐπὶ τοῖς
ὑψηλοῖς ὅτι οὐκ ᾠκοδομήθη οἶκος τῷ ὀνόματι
κυρίου ἕως νῦν 3 καὶ ἠγάπησεν Σαλωμων τὸν
κύριον πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν Δαυιδ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πλὴν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἔθυεν
καὶ ἐθυμία 4 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Γαβαων
θῦσαι ἐκεῖ ὅτι αὐτὴ ὑψηλοτάτη καὶ μεγάλη
χιλίαν ὁλοκαύτωσιν ἀνήνεγκεν Σαλωμων ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον ἐν Γαβαων 5 καὶ ὤφθη κύριος
τῷ Σαλωμων ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς Σαλωμων αἴτησαί τι αἴτημα σαυτῷ
6 καὶ εἶπεν Σαλωμων σὺ ἐποίησας μετὰ τοῦ
δούλου σου Δαυιδ τοῦ πατρός μου ἔλεος μέγα
καθὼς διῆλθεν ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν
δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτητι καρδίας μετὰ σοῦ καὶ
ἐφύλαξας αὐτῷ τὸ ἔλεος τὸ μέγα τοῦτο δοῦναι
τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα
αὕτη 7 καὶ νῦν κύριε ὁ θεός μου σὺ ἔδωκας τὸν
δοῦλόν σου ἀντὶ Δαυιδ τοῦ πατρός μου καὶ ἐγώ
εἰμι παιδάριον μικρὸν καὶ οὐκ οἶδα τὴν ἔξοδόν
μου καὶ τὴν εἴσοδόν μου 8 ὁ δὲ δοῦλός σου ἐν
μέσῳ τοῦ λαοῦ σου ὃν ἐξελέξω λαὸν πολύν ὃς
οὐκ ἀριθμηθήσεται 9 καὶ δώσεις τῷ δούλῳ σου
καρδίαν ἀκούειν καὶ διακρίνειν τὸν λαόν σου ἐν
δικαιοσύνῃ τοῦ συνίειν ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ
κακοῦ ὅτι τίς δυνήσεται κρίνειν τὸν λαόν σου
τὸν βαρὺν τοῦτον 10 καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον κυρίου
ὅτι ᾐτήσατο Σαλωμων τὸ ῥῆμα τοῦτο 11 καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς αὐτόν ἀνθ’ ὧν ᾐτήσω παρ’ ἐμοῦ
τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ᾐτήσω σαυτῷ ἡμέρας
πολλὰς καὶ οὐκ ᾐτήσω πλοῦτον οὐδὲ ᾐτήσω
ψυχὰς ἐχθρῶν σου ἀλλ’ ᾐτήσω σαυτῷ σύνεσιν
τοῦ εἰσακούειν κρίμα 12 ἰδοὺ πεποίηκα κατὰ τὸ
ῥῆμά σου ἰδοὺ δέδωκά σοι καρδίαν φρονίμην
καὶ σοφήν ὡς σὺ οὐ γέγονεν ἔμπροσθέν σου καὶ
μετὰ σὲ οὐκ ἀναστήσεται ὅμοιός σοι 13 καὶ ἃ οὐκ
ᾐτήσω δέδωκά σοι καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν ὡς οὐ
γέγονεν ἀνὴρ ὅμοιός σοι ἐν βασιλεῦσιν 14 καὶ ἐὰν
πορευθῇς ἐν τῇ ὁδῷ μου φυλάσσειν τὰς ἐντολάς
μου καὶ τὰ προστάγματά μου ὡς ἐπορεύθη Δαυιδ
ὁ πατήρ σου καὶ πληθυνῶ τὰς ἡμέρας σου 15
καὶ ἐξυπνίσθη Σαλωμων καὶ ἰδοὺ ἐνύπνιον καὶ
ἀνέστη καὶ παραγίνεται εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἔστη
κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ κατὰ
πρόσωπον κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου ἐν Σιων καὶ
ἀνήγαγεν ὁλοκαυτώσεις καὶ ἐποίησεν εἰρηνικὰς
καὶ ἐποίησεν πότον μέγαν ἑαυτῷ καὶ πᾶσιν τοῖς
παισὶν αὐτοῦ 16 τότε ὤφθησαν δύο γυναῖκες
πόρναι τῷ βασιλεῖ καὶ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ

17 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ μία ἐν ἐμοί κύριε ἐγὼ καὶ ἡ
γυνὴ αὕτη οἰκοῦμεν ἐν οἴκῳ ἑνὶ καὶ ἐτέκομεν ἐν
τῷ οἴκῳ 18 καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
τεκούσης μου καὶ ἔτεκεν καὶ ἡ γυνὴ αὕτη καὶ
ἡμεῖς κατὰ τὸ αὐτό καὶ οὐκ ἔστιν οὐθεὶς μεθ'
ἡμῶν πάρεξ ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ 19
καὶ ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς ταύτης τὴν
νύκτα ὡς ἐπεκοιμήθη ἐπ' αὐτόν 20 καὶ ἀνέστη
μέσης τῆς νυκτὸς καὶ ἔλαβεν τὸν υἱόν μου ἐκ
τῶν ἀγκαλῶν μου καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐν τῷ
κόλπῳ αὐτῆς καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν τεθνηκότα
ἐκοίμισεν ἐν τῷ κόλπῳ μου 21 καὶ ἀνέστην
τὸ πρωὶ θηλάσαι τὸν υἱόν μου καὶ ἐκεῖνος ἦν
τεθνηκώς καὶ ἰδοὺ κατενόησα αὐτὸν πρωί καὶ
ἰδοὺ οὐκ ἦν ὁ υἱός μου ὃν ἔτεκον 22 καὶ εἶπεν
ἡ γυνὴ ἡ ἑτέρα οὐχί ἀλλὰ ὁ υἱός μου ὁ ζῶν ὁ
δὲ υἱός σου ὁ τεθνηκώς καὶ ἐλάλησαν ἐνώπιον
τοῦ βασιλέως 23 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐταῖς σὺ
λέγεις οὗτος ὁ υἱός μου ὁ ζῶν καὶ ὁ υἱὸς ταύτης
ὁ τεθνηκώς καὶ σὺ λέγεις οὐχί ἀλλὰ ὁ υἱός μου ὁ
ζῶν καὶ ὁ υἱός σου ὁ τεθνηκώς 24 καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεύς λάβετέ μοι μάχαιραν καὶ προσήνεγκαν
τὴν μάχαιραν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως 25 καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεύς διέλετε τὸ παιδίον τὸ θηλάζον
τὸ ζῶν εἰς δύο καὶ δότε τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ταύτῃ
καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ταύτῃ 26 καὶ ἀπεκρίθη ἡ
γυνή ἧς ἦν ὁ υἱὸς ὁ ζῶν καὶ εἶπεν πρὸς τὸν
βασιλέα ὅτι ἐταράχθη ἡ μήτρα αὐτῆς ἐπὶ τῷ
υἱῷ αὐτῆς καὶ εἶπεν ἐν ἐμοί κύριε δότε αὐτῇ τὸ
παιδίον καὶ θανάτῳ μὴ θανατώσητε αὐτόν καὶ
αὕτη εἶπεν μήτε ἐμοὶ μήτε αὐτῇ ἔστω διέλετε
27 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν δότε τὸ
παιδίον τῇ εἰπούσῃ δότε αὐτῇ αὐτὸ καὶ θανάτῳ
μὴ θανατώσητε αὐτόν αὐτὴ ἡ μήτηρ αὐτοῦ 28 καὶ
ἤκουσαν πᾶς Ισραηλ τὸ κρίμα τοῦτο ὃ ἔκρινεν ὁ
βασιλεύς καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τοῦ
βασιλέως ὅτι εἶδον ὅτι φρόνησις θεοῦ ἐν αὐτῷ
τοῦ ποιεῖν δικαίωμα

4 καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων βασιλεύων
ἐπὶ Ισραηλ 2 καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες οἳ ἦσαν
αὐτοῦ Αζαριου υἱὸς Σαδωκ 3 καὶ Ελιαρεφ
καὶ Αχια υἱὸς Σαβα γραμματεῖς καὶ Ιωσαφατ
υἱὸς Αχιλιδ ὑπομιμνῄσκων 4 καὶ Σαδουχ καὶ
Αβιαθαρ ἱερεῖς 5 καὶ Ορνια υἱὸς Ναθαν ἐπὶ τῶν
καθεσταμένων καὶ Ζαβουθ υἱὸς Ναθαν ἑταῖρος
τοῦ βασιλέως 6 καὶ Αχιηλ οἰκονόμος καὶ Ελιαβ
υἱὸς Σαφ ἐπὶ τῆς πατριᾶς καὶ Αδωνιραμ υἱὸς
Εφρα ἐπὶ τῶν φόρων 7 καὶ τῷ Σαλωμων δώδεκα
καθεσταμένοι ἐπὶ πάντα Ισραηλ χορηγεῖν τῷ
βασιλεῖ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μῆνα ἐν τῷ ἐνιαυτῷ
ἐγίνετο ἐπὶ τὸν ἕνα χορηγεῖν 8 καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα αὐτῶν Βενωρ ἐν ὄρει Εφραιμ εἷς 9
υἱὸς Ρηχαβ ἐν Μαχεμας καὶ Βηθαλαμιν καὶ
Βαιθσαμυς καὶ Αιλων ἕως Βαιθαναν εἷς 10 υἱὸς
Εσωθ Βηρβηθνεμα Λουσαμηνχα καὶ Ρησφαρα 11
Χιναναδαβ καὶ Αναφαθι ἀνὴρ Ταβληθ θυγάτηρ
Σαλωμων ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα εἷς 12 Βακχα
υἱὸς Αχιλιδ Θααναχ καὶ Μεκεδω καὶ πᾶς ὁ οἶκος
Σαν ὁ παρὰ Σεσαθαν ὑποκάτω τοῦ Εσραε καὶ ἐκ
Βαισαφουδ Εβελμαωλα ἕως Μαεβερ Λουκαμ εἷς
13 υἱὸς Γαβερ ἐν Ρεμαθ Γαλααδ τούτῳ σχοίνισμα
Ερεγαβα ἣ ἐν τῇ Βασαν ἑξήκοντα πόλεις μεγάλαι
τειχήρεις καὶ μοχλοὶ χαλκοῖ εἷς 14 Αχιναδαβ υἱὸς
Αχελ Μααναιν εἷς 15 Αχιμαας ἐν Νεφθαλι καὶ
οὗτος ἔλαβεν τὴν Βασεμμαθ θυγατέρα Σαλωμων
εἰς γυναῖκα εἷς 16 Βαανα υἱὸς Χουσι ἐν τῇ

Μααλαθ εἷς 17 Σαμαα υἱὸς Ηλα ἐν τῷ Βενιαμιν 18
Γαβερ υἱὸς Αδαι ἐν τῇ γῇ Γαδ γῇ Σηων βασιλέως
τοῦ Εσεβων καὶ Ωγ βασιλέως τοῦ Βασαν καὶ νασιφ
εἷς ἐν γῇ Ιουδα 19 Ιωσαφατ υἱὸς Φουασουδ ἐν
Ισσαχαρ 21 καὶ ἐχορήγουν οἱ καθεσταμένοι οὕτως
τῷ βασιλεῖ Σαλωμων καὶ πάντα τὰ διαγγέλματα
ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως ἕκαστος μῆνα
αὐτοῦ οὐ παραλλάσσουσιν λόγον καὶ τὰς κριθὰς
καὶ τὸ ἄχυρον τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἅρμασιν
ᾖρον εἰς τὸν τόπον οὗ ἂν ᾖ ὁ βασιλεύς ἕκαστος
κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ 22 καὶ ταῦτα τὰ
δέοντα τῷ Σαλωμων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τριάκοντα
κόροι σεμιδάλεως καὶ ἑξήκοντα κόροι ἀλεύρου
κεκοπανισμένου 23 καὶ δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ καὶ
εἴκοσι βόες νομάδες καὶ ἑκατὸν πρόβατα ἐκτὸς
ἐλάφων καὶ δορκάδων καὶ ὀρνίθων ἐκλεκτῶν
σιτευτά 24 ὅτι ἦν ἄρχων πέραν τοῦ ποταμοῦ
καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν
κυκλόθεν 29 καὶ ἔδωκεν κύριος φρόνησιν τῷ
Σαλωμων καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα καὶ χύμα
καρδίας ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν 30 καὶ
ἐπληθύνθη Σαλωμων σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν
πάντων ἀρχαίων ἀνθρώπων καὶ ὑπὲρ πάντας
φρονίμους Αἰγύπτου 31 καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ
πάντας τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ
Γαιθαν τὸν Εζραΐτην καὶ τὸν Αιμαν καὶ τὸν
Χαλκαλ καὶ Δαρδα υἱοὺς Μαλ 32 καὶ ἐλάλησεν
Σαλωμων τρισχιλίας παραβολάς καὶ ἦσαν ᾠδαὶ
αὐτοῦ πεντακισχίλιαι 33 καὶ ἐλάλησεν περὶ τῶν
ξύλων ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ
ἕως τῆς ὑσσώπου τῆς ἐκπορευομένης διὰ τοῦ
τοίχου καὶ ἐλάλησεν περὶ τῶν κτηνῶν καὶ περὶ
τῶν πετεινῶν καὶ περὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ περὶ
τῶν ἰχθύων 34 καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ λαοὶ
ἀκοῦσαι τῆς σοφίας Σαλωμων καὶ ἐλάμβανεν
δῶρα παρὰ πάντων τῶν βασιλέων τῆς γῆς ὅσοι
ἤκουον τῆς σοφίας αὐτοῦ

5 καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ βασιλεὺς Τύρου τοὺς
παῖδας αὐτοῦ χρῖσαι τὸν Σαλωμων ἀντὶ Δαυιδ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὅτι ἀγαπῶν ἦν Χιραμ τὸν Δαυιδ
πάσας τὰς ἡμέρας 2 καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμων
πρὸς Χιραμ λέγων 3 σὺ οἶδας Δαυιδ τὸν πατέρα
μου ὅτι οὐκ ἐδύνατο οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ
ὀνόματι κυρίου θεοῦ μου ἀπὸ προσώπου τῶν
πολέμων τῶν κυκλωσάντων αὐτὸν ἕως τοῦ
δοῦναι κύριον αὐτοὺς ὑπὸ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν
αὐτοῦ 4 καὶ νῦν ἀνέπαυσε κύριος ὁ θεός μου
ἐμοὶ κυκλόθεν οὐκ ἔστιν ἐπίβουλος καὶ οὐκ
ἔστιν ἀπάντημα πονηρόν 5 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ λέγω
οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ μου
καθὼς ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς Δαυιδ τὸν
πατέρα μου λέγων ὁ υἱός σου ὃν δώσω ἀντὶ
σοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον σου οὗτος οἰκοδομήσει τὸν
οἶκον τῷ ὀνόματί μου 6 καὶ νῦν ἔντειλαι καὶ
κοψάτωσάν μοι ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου καὶ ἰδοὺ οἱ
δοῦλοί μου μετὰ τῶν δούλων σου καὶ τὸν μισθὸν
δουλείας σου δώσω σοι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν
εἴπῃς ὅτι σὺ οἶδας ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν εἰδὼς ξύλα
κόπτειν καθὼς οἱ Σιδώνιοι 7 καὶ ἐγενήθη καθὼς
ἤκουσεν Χιραμ τῶν λόγων Σαλωμων ἐχάρη
σφόδρα καὶ εἶπεν εὐλογητὸς ὁ θεὸς σήμερον ὃς
ἔδωκεν τῷ Δαυιδ υἱὸν φρόνιμον ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν
πολὺν τοῦτον 8 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Σαλωμων
λέγων ἀκήκοα περὶ πάντων ὧν ἀπέσταλκας πρός
με ἐγὼ ποιήσω πᾶν θέλημά σου ξύλα κέδρινα
καὶ πεύκινα 9 οἱ δοῦλοί μου κατάξουσιν αὐτὰ

ἐκ τοῦ Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν ἐγὼ θήσομαι
αὐτὰ σχεδίας ἕως τοῦ τόπου οὗ ἐὰν ἀποστείλῃς
πρός με καὶ ἐκτινάξω αὐτὰ ἐκεῖ καὶ σὺ ἀρεῖς καὶ
ποιήσεις τὸ θέλημά μου τοῦ δοῦναι ἄρτους τῷ
οἴκῳ μου **10** καὶ ἦν Χιραμ διδοὺς τῷ Σαλωμων
κέδρους καὶ πᾶν θέλημα αὐτοῦ **11** καὶ Σαλωμων
ἔδωκεν τῷ Χιραμ εἴκοσι χιλιάδας κόρους πυροῦ
καὶ μαχιρ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ εἴκοσι χιλιάδας βεθ
ἐλαίου κεκομμένου κατὰ τοῦτο ἐδίδου Σαλωμων
τῷ Χιραμ κατ’ ἐνιαυτόν **12** καὶ κύριος ἔδωκεν
σοφίαν τῷ Σαλωμων καθὼς ἐλάλησεν αὐτῷ
καὶ ἦν εἰρήνη ἀνὰ μέσον Χιραμ καὶ ἀνὰ μέσον
Σαλωμων καὶ διέθεντο διαθήκην ἀνὰ μέσον
ἑαυτῶν **13** καὶ ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς φόρον
ἐκ παντὸς Ισραηλ καὶ ἦν ὁ φόρος τριάκοντα
χιλιάδες ἀνδρῶν **14** καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν
Λίβανον δέκα χιλιάδες ἐν τῷ μηνί ἀλλασσόμενοι
μῆνα ἦσαν ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ δύο μῆνας ἐν οἴκῳ
αὐτῶν καὶ Αδωνιραμ ἐπὶ τοῦ φόρου **15** καὶ ἦν
τῷ Σαλωμων ἑβδομήκοντα χιλιάδες αἴροντες
ἄρσιν καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ
ὄρει **16** χωρὶς ἀρχόντων τῶν καθεσταμένων ἐπὶ
τῶν ἔργων τῶν Σαλωμων τρεῖς χιλιάδες καὶ
ἑξακόσιοι ἐπιστάται οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα **18** καὶ
ἡτοίμασαν τοὺς λίθους καὶ τὰ ξύλα τρία ἔτη

6 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ καὶ
τετρακοσιοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου υἱῶν Ισραηλ ἐξ
Αἰγύπτου τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ
βασιλεύοντος τοῦ βασιλέως Σαλωμων ἐπὶ Ισραηλ
καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς καὶ αἴρουσιν λίθους
μεγάλους τιμίους εἰς τὸν θεμέλιον τοῦ οἴκου
καὶ λίθους ἀπελεκήτους καὶ ἐπελέκησαν οἱ
υἱοὶ Σαλωμων καὶ οἱ υἱοὶ Χιραμ καὶ ἔβαλαν
αὐτούς ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐθεμελίωσεν τὸν
οἶκον κυρίου ἐν μηνὶ Νισω τῷ δευτέρῳ μηνί ἐν
ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ ἐν μηνὶ Βααλ οὗτος ὁ μὴν
ὁ ὄγδοος συνετελέσθη ὁ οἶκος εἰς πάντα λόγον
αὐτοῦ καὶ εἰς πᾶσαν διάταξιν αὐτοῦ **2** καὶ ὁ οἶκος
ὃν ᾠκοδόμησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων τῷ κυρίῳ
τεσσαράκοντα πήχεων μῆκος αὐτοῦ καὶ εἴκοσι ἐν
πήχει πλάτος αὐτοῦ καὶ πέντε καὶ εἴκοσι ἐν πήχει
τὸ ὕψος αὐτοῦ **3** καὶ τὸ αιλαμ κατὰ πρόσωπον τοῦ
ναοῦ εἴκοσι ἐν πήχει μῆκος αὐτοῦ εἰς τὸ πλάτος
τοῦ οἴκου καὶ δέκα ἐν πήχει τὸ πλάτος αὐτοῦ
κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου καὶ ᾠκοδόμησεν τὸν
οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν **4** καὶ ἐποίησεν
τῷ οἴκῳ θυρίδας παρακυπτομένας κρυπτάς **5**
καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου μέλαθρα
κυκλόθεν τῷ ναῷ καὶ τῷ δαβιρ καὶ ἐποίησεν
πλευρὰς κυκλόθεν **6** ἡ πλευρὰ ἡ ὑποκάτω πέντε
πήχεων τὸ πλάτος αὐτῆς καὶ τὸ μέσον ἓξ καὶ ἡ
τρίτη ἑπτὰ ἐν πήχει τὸ πλάτος αὐτῆς ὅτι διάστημα
ἔδωκεν τῷ οἴκῳ κυκλόθεν ἔξωθεν τοῦ οἴκου
ὅπως μὴ ἐπιλαμβάνωνται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου
7 καὶ ὁ οἶκος ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν λίθοις
ἀκροτόμοις ἀργοῖς ᾠκοδομήθη καὶ σφῦρα καὶ
πέλεκυς καὶ πᾶν σκεῦος σιδηροῦν οὐκ ἠκούσθη
ἐν τῷ οἴκῳ ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι αὐτόν **8** καὶ ὁ
πυλὼν τῆς πλευρᾶς τῆς ὑποκάτωθεν ὑπὸ τὴν
ὠμίαν τοῦ οἴκου τὴν δεξιάν καὶ ἑλικτὴ ἀνάβασις
εἰς τὸ μέσον καὶ ἐκ τῆς μέσης ἐπὶ τὰ τριώροφα
9 καὶ ᾠκοδόμησεν τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν
αὐτόν καὶ ἐκοιλοστάθμησεν τὸν οἶκον κέδροις
10 καὶ ᾠκοδόμησεν τοὺς ἐνδέσμους δῑ ὅλου
τοῦ οἴκου πέντε ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ
συνέσχεν τὸν ἔνδεσμον ἐν ξύλοις κεδρίνοις **15** καὶ

ᾠκοδόμησεν τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου διὰ ξύλων
κεδρίνων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τοῦ οἴκου καὶ ἕως
τῶν δοκῶν καὶ ἕως τῶν τοίχων ἐκοιλοστάθμησεν
συνεχόμενα ξύλοις ἔσωθεν καὶ περιέσχεν τὸ
ἔσω τοῦ οἴκου ἐν πλευραῖς πευκίναις **16** καὶ
ᾠκοδόμησεν τοὺς εἴκοσι πήχεις ἀπ᾽ ἄκρου τοῦ
οἴκου τὸ πλευρὸν τὸ ἓν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἕως
τῶν δοκῶν καὶ ἐποίησεν ἐκ τοῦ δαβιρ εἰς τὸ
ἅγιον τῶν ἁγίων **17** καὶ τεσσαράκοντα πηχῶν ἦν
ὁ ναὸς κατὰ πρόσωπον **19** τοῦ δαβιρ ἐν μέσῳ τοῦ
οἴκου ἔσωθεν δοῦναι ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν διαθήκης
κυρίου **20** εἴκοσι πήχεις μῆκος καὶ εἴκοσι πήχεις
πλάτος καὶ εἴκοσι πήχεις τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ
περιέσχεν αὐτὸν χρυσίῳ συγκεκλεισμένῳ καὶ
ἐποίησεν θυσιαστήριον **21** κατὰ πρόσωπον τοῦ
δαβιρ καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ **22** καὶ ὅλον τὸν
οἶκον περιέσχεν χρυσίῳ ἕως συντελείας παντὸς
τοῦ οἴκου **23** καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ δαβιρ δύο
χερουβιν δέκα πήχεων μέγεθος ἐσταθμωμένον **24**
καὶ πέντε πήχεων πτερύγιον τοῦ χερουβ τοῦ ἑνός
καὶ πέντε πήχεων πτερύγιον αὐτοῦ τὸ δεύτερον
ἐν πήχει δέκα ἀπὸ μέρους πτερυγίου αὐτοῦ εἰς
μέρος πτερυγίου αὐτοῦ **25** οὕτως τῷ χερουβ τῷ
δευτέρῳ ἐν μέτρῳ ἑνὶ συντέλεια μία ἀμφοτέροις
26 καὶ τὸ ὕψος τοῦ χερουβ τοῦ ἑνὸς δέκα ἐν πήχει
καὶ οὕτως τὸ χερουβ τὸ δεύτερον **27** καὶ ἀμφότερα
τὰ χερουβιν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου
καὶ διεπέτασεν τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ ἥπτετο
πτέρυξ μία τοῦ τοίχου καὶ πτέρυξ ἥπτετο τοῦ
τοίχου τοῦ δευτέρου καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν αἱ ἐν
μέσῳ τοῦ οἴκου ἥπτοντο πτέρυξ πτέρυγος **28** καὶ
περιέσχεν τὰ χερουβιν χρυσίῳ **29** καὶ πάντας τοὺς
τοίχους τοῦ οἴκου κύκλῳ ἐγκολαπτὰ ἔγραψεν
γραφίδι χερουβιν καὶ φοίνικες τῷ ἐσωτέρῳ καὶ
τῷ ἐξωτέρῳ **30** καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου περιέσχεν
χρυσίῳ τοῦ ἐσωτάτου καὶ τοῦ ἐξωτάτου **31**
καὶ τῷ θυρώματι τοῦ δαβιρ ἐποίησεν θύρας
ξύλων ἀρκευθίνων καὶ φλιὰς πενταπλᾶς **32** καὶ
δύο θύρας ξύλων πευκίνων καὶ ἐγκολαπτὰ ἐπ᾽
αὐτῶν ἐγκεκολαμμένα χερουβιν καὶ φοίνικας καὶ
πέταλα διαπεπετασμένα καὶ περιέσχεν χρυσίῳ
καὶ κατέβαινεν ἐπὶ τὰ χερουβιν καὶ ἐπὶ τοὺς
φοίνικας τὸ χρυσίον **33** καὶ οὕτως ἐποίησεν
τῷ πυλῶνι τοῦ ναοῦ φλιαὶ ξύλων ἀρκευθίνων
στοαὶ τετραπλῶς **34** καὶ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς
θύραις ξύλα πεύκινα δύο πτυχαὶ ἡ θύρα ἡ
μία καὶ στροφεῖς αὐτῶν καὶ δύο πτυχαὶ ἡ
θύρα ἡ δευτέρα στρεφόμενα **35** ἐγκεκολαμμένα
χερουβιν καὶ φοίνικες καὶ διαπεπετασμένα
πέταλα καὶ περιεχόμενα χρυσίῳ καταγομένῳ ἐπὶ
τὴν ἐκτύπωσιν **36** καὶ ᾠκοδόμησεν τὴν αὐλὴν
τὴν ἐσωτάτην τρεῖς στίχους ἀπελεκήτων καὶ
στίχος κατειργασμένης κέδρου κυκλόθεν καὶ
ᾠκοδόμησε καταπέτασμα τῆς αὐλῆς τοῦ αιλαμ
τοῦ οἴκου τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ

7 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων καὶ
ἔλαβεν τὸν Χιραμ ἐκ Τύρου **2** υἱὸν γυναικὸς
χήρας καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς φυλῆς Νεφθαλι καὶ ὁ
πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος τέκτων χαλκοῦ καὶ
πεπληρωμένος τῆς τέχνης καὶ συνέσεως καὶ
ἐπιγνώσεως τοῦ ποιεῖν πᾶν ἔργον ἐν χαλκῷ καὶ
εἰσήχθη πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμων καὶ ἐποίησεν
πάντα τὰ ἔργα **3** καὶ ἐχώνευσεν τοὺς δύο στύλους
τῷ αιλαμ τοῦ οἴκου ὀκτωκαίδεκα πήχεις ὕψος
τοῦ στύλου καὶ περίμετρον τέσσαρες καὶ δέκα
πήχεις ἐκύκλου αὐτόν καὶ τὸ πάχος τοῦ στύλου

τεσσάρων δακτύλων τὰ κοιλώματα καὶ οὕτως ὁ
στῦλος ὁ δεύτερος 4 καὶ δύο ἐπιθέματα ἐποίησεν
δοῦναι ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν στύλων χωνευτὰ
χαλκᾶ πέντε πήχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ
ἑνός καὶ πέντε πήχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ
δευτέρου 5 καὶ ἐποίησεν δύο δίκτυα περικαλύψαι
τὸ ἐπίθεμα τῶν στύλων καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι
τῷ ἑνί καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ 6
καὶ ἔργον κρεμαστόν δύο στίχοι ῥοῶν χαλκῶν
δεδικτυωμένοι ἔργον κρεμαστόν στίχος ἐπὶ
στίχον καὶ οὕτως ἐποίησεν τῷ ἐπιθέματι τῷ
δευτέρῳ 7 καὶ ἔστησεν τοὺς στύλους τοῦ αιλαμ
τοῦ ναοῦ καὶ ἔστησεν τὸν στῦλον τὸν ἕνα καὶ
ἐπεκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιαχουμ καὶ ἔστησεν
τὸν στῦλον τὸν δεύτερον καὶ ἐπεκάλεσεν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Βααζ 8 καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν
στύλων ἔργον κρίνου κατὰ τὸ αιλαμ τεσσάρων
πηχῶν 9 καὶ μέλαθρον ἐπ’ ἀμφοτέρων τῶν
στύλων καὶ ἐπάνωθεν τῶν πλευρῶν ἐπίθεμα τὸ
μέλαθρον τῷ πάχει 10 καὶ ἐποίησεν τὴν θάλασσαν
δέκα ἐν πήχει ἀπὸ τοῦ χείλους αὐτῆς ἕως τοῦ
χείλους αὐτῆς στρογγύλον κύκλῳ τὸ αὐτό πέντε
ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτῆς καὶ συνηγμένοι τρεῖς
καὶ τριάκοντα ἐν πήχει ἐκύκλουν αὐτήν 11
καὶ ὑποστηρίγματα ὑποκάτωθεν τοῦ χείλους
αὐτῆς κυκλόθεν ἐκύκλουν αὐτήν δέκα ἐν πήχει
κυκλόθεν ἀνιστᾶν τὴν θάλασσαν 12 καὶ τὸ
χεῖλος αὐτῆς ὡς ἔργον χείλους ποτηρίου βλαστὸς
κρίνου καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ παλαιστής 13 καὶ
δώδεκα βόες ὑποκάτω τῆς θαλάσσης οἱ τρεῖς
ἐπιβλέποντες βορρᾶν καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες
θάλασσαν καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες νότον καὶ
οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες ἀνατολήν καὶ πάντα τὰ
ὀπίσθια εἰς τὸν οἶκον καὶ ἡ θάλασσα ἐπ’ αὐτῶν
ἐπάνωθεν 14 καὶ ἐποίησεν δέκα μεχωνωθ χαλκᾶς
πέντε πήχεις μῆκος τῆς μεχωνωθ τῆς μιᾶς καὶ
τέσσαρες πήχεις πλάτος αὐτῆς καὶ ἓξ ἐν πήχει
ὕψος αὐτῆς 15 καὶ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν μεχωνωθ
σύγκλειστον αὐτοῖς καὶ σύγκλειστον ἀνὰ μέσον
τῶν ἐξεχομένων 16 καὶ ἐπὶ τὰ συγκλείσματα
αὐτῶν ἀνὰ μέσον τῶν ἐξεχομένων λέοντες καὶ
βόες καὶ χερουβιν καὶ ἐπὶ τῶν ἐξεχομένων οὕτως
καὶ ἐπάνωθεν καὶ ὑποκάτωθεν τῶν λεόντων
καὶ τῶν βοῶν χῶραι ἔργον καταβάσεως 17 καὶ
τέσσαρες τροχοὶ χαλκοῖ τῇ μεχωνωθ τῇ μιᾷ καὶ
τὰ προσέχοντα χαλκᾶ καὶ τέσσαρα μέρη αὐτῶν
ὠμίαι ὑποκάτω τῶν λουτήρων 18 καὶ χεῖρες
ἐν τοῖς τροχοῖς ἐν τῇ μεχωνωθ καὶ τὸ ὕψος
τοῦ τροχοῦ τοῦ ἑνὸς πήχεος καὶ ἡμίσους 19 καὶ
τὸ ἔργον τῶν τροχῶν ἔργον τροχῶν ἅρματος
αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ ἡ
πραγματεία αὐτῶν τὰ πάντα χωνευτά 20 αἱ
τέσσαρες ὠμίαι ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς
μεχωνωθ τῆς μιᾶς ἐκ τῆς μεχωνωθ οἱ ὦμοι
αὐτῆς 21 καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνωθ ἥμισυ
τοῦ πήχεος μέγεθος στρογγύλον κύκλῳ ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς τῆς μεχωνωθ καὶ ἀρχὴ χειρῶν αὐτῆς
καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς καὶ ἠνοίγετο ἐπὶ τὰς
ἀρχὰς τῶν χειρῶν αὐτῆς 22 καὶ τὰ συγκλείσματα
αὐτῆς χερουβιν καὶ λέοντες καὶ φοίνικες ἑστῶτα
ἐχόμενον ἕκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἔσω καὶ
τὰ κυκλόθεν 23 κατ’ αὐτὴν ἐποίησεν πάσας τὰς
δέκα μεχωνωθ τάξιν μίαν καὶ μέτρον ἓν πάσαις
24 καὶ ἐποίησεν δέκα χυτροκαύλους χαλκοῦς
τεσσαράκοντα χοεῖς χωροῦντα τὸν χυτρόκαυλον
τὸν ἕνα μετρήσει ὁ χυτρόκαυλος ὁ εἷς ἐπὶ τῆς

μεχωνωθ τῆς μιᾶς ταῖς δέκα μεχωνωθ 25 καὶ
ἔθετο τὰς δέκα μεχωνωθ πέντε ἀπὸ τῆς ὠμίας
τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἀπὸ τῆς ὠμίας
τοῦ οἴκου ἐξ ἀριστερῶν καὶ ἡ θάλασσα ἀπὸ τῆς
ὠμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν κατ' ἀνατολὰς ἀπὸ
τοῦ κλίτους τοῦ νότου 26 καὶ ἐποίησεν Χιραμ
τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμάστρεις καὶ τὰς φιάλας
καὶ συνετέλεσεν Χιραμ ποιῶν πάντα τὰ ἔργα ἃ
ἐποίησεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων ἐν οἴκῳ κυρίου
27 στύλους δύο καὶ τὰ στρεπτὰ τῶν στύλων ἐπὶ
τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο καὶ τὰ δίκτυα
δύο τοῦ καλύπτειν ἀμφότερα τὰ στρεπτὰ τῶν
γλυφῶν τὰ ὄντα ἐπὶ τῶν στύλων 28 τὰς ῥόας
τετρακοσίας ἀμφοτέροις τοῖς δικτύοις δύο στίχοι
ῥοῶν τῷ δικτύῳ τῷ ἑνὶ περικαλύπτειν ἀμφότερα
τὰ στρεπτὰ ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς στύλοις 29 καὶ
τὰς μεχωνωθ δέκα καὶ τοὺς χυτροκαύλους δέκα
ἐπὶ τῶν μεχωνωθ 30 καὶ τὴν θάλασσαν μίαν καὶ
τοὺς βόας δώδεκα ὑποκάτω τῆς θαλάσσης 31
καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμάστρεις καὶ τὰς
φιάλας καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐποίησεν Χιραμ
τῷ βασιλεῖ Σαλωμων τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ οἱ
στῦλοι τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ τοῦ οἴκου τοῦ
βασιλέως καὶ τοῦ οἴκου κυρίου πάντα τὰ ἔργα
τοῦ βασιλέως ἃ ἐποίησεν Χιραμ χαλκᾶ ἄρδην 32
οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ οὗ ἐποίησεν πάντα
τὰ ἔργα ταῦτα ἐκ πλήθους σφόδρα οὐκ ἦν τέρμα
τῷ σταθμῷ τοῦ χαλκοῦ 33 ἐν τῷ περιοίκῳ τοῦ
Ιορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ πάχει
τῆς γῆς ἀνὰ μέσον Σοκχωθ καὶ ἀνὰ μέσον Σιρα
34 καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων τὰ σκεύη
ἃ ἐποίησεν ἐν οἴκῳ κυρίου τὸ θυσιαστήριον
τὸ χρυσοῦν καὶ τὴν τράπεζαν ἐφ' ἧς οἱ ἄρτοι
τῆς προσφορᾶς χρυσῆν 35 καὶ τὰς λυχνίας
πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν κατὰ
πρόσωπον τοῦ δαβιρ χρυσᾶς συγκλειομένας
καὶ τὰ λαμπάδια καὶ τοὺς λύχνους καὶ τὰς
ἐπαρυστρίδας χρυσᾶς 36 καὶ τὰ πρόθυρα καὶ οἱ
ἧλοι καὶ αἱ φιάλαι καὶ τὰ τρύβλια καὶ αἱ θυίσκαι
χρυσαῖ σύγκλειστα καὶ τὰ θυρώματα τῶν θυρῶν
τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου ἁγίου τῶν ἁγίων καὶ
τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ χρυσᾶς 37 καὶ
ἀνεπληρώθη πᾶν τὸ ἔργον ὃ ἐποίησεν Σαλωμων
οἴκου κυρίου καὶ εἰσήνεγκεν Σαλωμων τὰ ἅγια
Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἅγια
Σαλωμων τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ
σκεύη ἔδωκεν εἰς τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου
38 καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ᾠκοδόμησεν Σαλωμων
τρισκαίδεκα ἔτεσιν 39 καὶ ᾠκοδόμησεν τὸν
οἶκον δρυμῷ τοῦ Λιβάνου ἑκατὸν πήχεις μῆκος
αὐτοῦ καὶ πεντήκοντα πήχεις πλάτος αὐτοῦ
καὶ τριάκοντα πηχῶν ὕψος αὐτοῦ καὶ τριῶν
στίχων στύλων κεδρίνων καὶ ὠμίαι κέδριναι τοῖς
στύλοις 40 καὶ ἐφάτνωσεν τὸν οἶκον ἄνωθεν
ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν στύλων καὶ ἀριθμὸς τῶν
στύλων τεσσαράκοντα καὶ πέντε δέκα καὶ πέντε
ὁ στίχος 41 καὶ μέλαθρα τρία καὶ χώρα ἐπὶ
χώραν τρισσῶς 42 καὶ πάντα τὰ θυρώματα καὶ
αἱ χῶραι τετράγωνοι μεμελαθρωμέναι καὶ ἀπὸ
τοῦ θυρώματος ἐπὶ θύραν τρισσῶς 43 καὶ τὸ
αιλαμ τῶν στύλων πεντήκοντα πηχῶν μῆκος
καὶ τριάκοντα ἐν πλάτει ἐζυγωμένα αιλαμ ἐπὶ
πρόσωπον αὐτῶν καὶ στῦλοι καὶ πάχος ἐπὶ
πρόσωπον αὐτῆς τοῖς αιλαμμιν 44 καὶ τὸ αιλαμ
τῶν θρόνων οὗ κρινεῖ ἐκεῖ αιλαμ τοῦ κριτηρίου
45 καὶ οἶκος αὐτῷ ἐν ᾧ καθήσεται ἐκεῖ αὐλὴ μία

ἐξελισσομένη τούτοις κατὰ τὸ ἔργον τοῦτο καὶ
οἶκον τῇ θυγατρὶ Φαραω ἣν ἔλαβεν Σαλωμων
κατὰ τὸ αιλαμ τοῦτο **46** πάντα ταῦτα ἐκ λίθων
τιμίων κεκολαμμένα ἐκ διαστήματος ἔσωθεν καὶ
ἐκ τοῦ θεμελίου ἕως τῶν γεισῶν καὶ ἔξωθεν εἰς
τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην **47** τὴν τεθεμελιωμένην
ἐν τιμίοις λίθοις μεγάλοις λίθοις δεκαπήχεσιν καὶ
τοῖς ὀκταπήχεσιν **48** καὶ ἐπάνωθεν τιμίοις κατὰ
τὸ μέτρον ἀπελεκήτων καὶ κέδροις **49** τῆς αὐλῆς
τῆς μεγάλης κύκλῳ τρεῖς στίχοι ἀπελεκήτων καὶ
στίχος κεκολαμμένης κέδρου **50** καὶ συνετέλεσεν
Σαλωμων ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ

8 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ συντελέσαι Σαλωμων τοῦ
οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον
ἑαυτοῦ μετὰ εἴκοσι ἔτη τότε ἐξεκκλησίασεν ὁ
βασιλεὺς Σαλωμων πάντας τοὺς πρεσβυτέρους
Ισραηλ ἐν Σιων τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν κιβωτὸν
διαθήκης κυρίου ἐκ πόλεως Δαυιδ αὕτη ἐστὶν
Σιων **2** ἐν μηνὶ Αθανιν **3** καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν
κιβωτὸν **4** καὶ τὸ σκήνωμα τοῦ μαρτυρίου καὶ
πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ σκηνώματι
τοῦ μαρτυρίου **5** καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς Ισραηλ
ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες πρόβατα καὶ
βόας ἀναρίθμητα **6** καὶ εἰσφέρουσιν οἱ ἱερεῖς τὴν
κιβωτὸν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς τὸ δαβιρ τοῦ
οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὑπὸ τὰς πτέρυγας
τῶν χερουβιν **7** ὅτι τὰ χερουβιν διαπεπετασμένα
ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ καὶ
περιεκάλυπτον τὰ χερουβιν ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ
ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνωθεν **8** καὶ ὑπερεῖχον
τὰ ἡγιασμένα καὶ ἐνεβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν
ἡγιασμένων ἐκ τῶν ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ
δαβιρ καὶ οὐκ ὠπτάνοντο ἔξω **9** οὐκ ἦν ἐν τῇ
κιβωτῷ πλὴν δύο πλάκες λίθιναι πλάκες τῆς
διαθήκης ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωυσῆς ἐν Χωρηβ ἃ
διέθετο κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ισραηλ ἐν τῷ
ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου **10** καὶ
ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου καὶ ἡ
νεφέλη ἔπλησεν τὸν οἶκον **11** καὶ οὐκ ἠδύναντο
οἱ ἱερεῖς στῆναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς
νεφέλης ὅτι ἔπλησεν δόξα κυρίου τὸν οἶκον **14**
καὶ ἀπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς πάντα Ισραηλ καὶ
πᾶσα ἐκκλησία Ισραηλ εἱστήκει **15** καὶ εἶπεν
εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ σήμερον ὃς
ἐλάλησεν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ περὶ Δαυιδ τοῦ
πατρός μου καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν
λέγων **16** ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἐξήγαγον τὸν λαόν μου
τὸν Ισραηλ ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει
ἐν ἑνὶ σκήπτρῳ Ισραηλ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον
τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἐξελεξάμην
ἐν Ιερουσαλημ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ
ἐξελεξάμην τὸν Δαυιδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν
μου τὸν Ισραηλ **17** καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῆς καρδίας
Δαυιδ τοῦ πατρός μου οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ
ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ισραηλ **18** καὶ εἶπεν κύριος
πρὸς Δαυιδ τὸν πατέρα μου ἀνθ᾽ ὧν ἦλθεν ἐπὶ
τὴν καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ
ὀνόματί μου καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγενήθη ἐπὶ
τὴν καρδίαν σου **19** πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις
τὸν οἶκον ἀλλ᾽ ἢ ὁ υἱός σου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῶν
πλευρῶν σου οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ
ὀνόματί μου **20** καὶ ἀνέστησεν κύριος τὸ ῥῆμα
αὐτοῦ ὃ ἐλάλησεν καὶ ἀνέστην ἀντὶ Δαυιδ τοῦ
πατρός μου καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τοῦ θρόνου Ισραηλ
καθὼς ἐλάλησεν κύριος καὶ ᾠκοδόμησα τὸν

οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ισραηλ 21 καὶ
ἐθέμην ἐκεῖ τόπον τῇ κιβωτῷ ἐν ᾗ ἐστιν ἐκεῖ
διαθήκη κυρίου ἣν διέθετο κύριος μετὰ τῶν
πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν αὐτοὺς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου 22 καὶ ἔστη Σαλωμων κατὰ
πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ἐνώπιον
πάσης ἐκκλησίας Ισραηλ καὶ διεπέτασεν τὰς
χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν 23 καὶ εἶπεν κύριε ὁ
θεὸς Ισραηλ οὐκ ἔστιν ὡς σὺ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ
ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω φυλάσσων διαθήκην
καὶ ἔλεος τῷ δούλῳ σου τῷ πορευομένῳ ἐνώπιόν
σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ 24 ἃ ἐφύλαξας τῷ
δούλῳ σου Δαυιδ τῷ πατρί μου καὶ ἐλάλησας ἐν
τῷ στόματί σου καὶ ἐν χερσίν σου ἐπλήρωσας ὡς
ἡ ἡμέρα αὕτη 25 καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ισραηλ
φύλαξον τῷ δούλῳ σου τῷ Δαυιδ τῷ πατρί μου ἃ
ἐλάλησας αὐτῷ λέγων οὐκ ἐξαρθήσεταί σου ἀνὴρ
ἐκ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ισραηλ
πλὴν ἐὰν φυλάξωνται τὰ τέκνα σου τὰς ὁδοὺς
αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐνώπιον ἐμοῦ καθὼς
ἐπορεύθης ἐνώπιον ἐμοῦ 26 καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς
Ισραηλ πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου τῷ Δαυιδ τῷ
πατρί μου 27 ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει ὁ θεὸς
μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ
οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσίν σοι πλὴν
καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου
28 καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέησίν μου κύριε ὁ θεὸς
Ισραηλ ἀκούειν τῆς τέρψεως ἧς ὁ δοῦλός σου
προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ σήμερον 29
τοῦ εἶναι ὀφθαλμούς σου ἠνεῳγμένους εἰς τὸν
οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός εἰς τὸν τόπον
ὃν εἶπας ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ τοῦ εἰσακούειν
τῆς προσευχῆς ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου
εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός 30 καὶ
εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ
λαοῦ σου Ισραηλ ἃ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν
τόπον τοῦτον καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς
κατοικήσεώς σου ἐν οὐρανῷ καὶ ποιήσεις καὶ
ἵλεως ἔσῃ 31 ὅσα ἂν ἁμάρτῃ ἕκαστος τῷ πλησίον
αὐτοῦ καὶ ἐὰν λάβῃ ἐπ’ αὐτὸν ἀρὰν τοῦ ἀρᾶσθαι
αὐτόν καὶ ἔλθῃ καὶ ἐξαγορεύσῃ κατὰ πρόσωπον
τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ 32 καὶ
σὺ εἰσακούσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις καὶ
κρινεῖς τὸν λαόν σου Ισραηλ ἀνομηθῆναι ἄνομον
δοῦναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
τοῦ δικαιῶσαι δίκαιον δοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ 33 ἐν τῷ πταῖσαι τὸν λαόν
σου Ισραηλ ἐνώπιον ἐχθρῶν ὅτι ἁμαρτήσονταί
σοι καὶ ἐπιστρέψουσιν καὶ ἐξομολογήσονται τῷ
ὀνόματί σου καὶ προσεύξονται καὶ δεηθήσονται
ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ 34 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ
λαοῦ σου Ισραηλ καὶ ἀποστρέψεις αὐτοὺς εἰς
τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν 35 ἐν
τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι
ὑετόν ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι καὶ προσεύξονται
εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐξομολογήσονται τῷ
ὀνόματί σου καὶ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν
ἀποστρέψουσιν ὅταν ταπεινώσῃς αὐτούς 36
καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἵλεως ἔσῃ
ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ
σου Ισραηλ ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν
ἀγαθὴν πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ
τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου ἐν κληρονομίᾳ
37 λιμὸς ἐὰν γένηται θάνατος ἐὰν γένηται ὅτι
ἔσται ἐμπυρισμός βροῦχος ἐρυσίβη ἐὰν γένηται

καὶ ἐὰν θλίψῃ αὐτὸν ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν
πόλεων αὐτοῦ πᾶν συνάντημα πᾶν πόνον 38
πᾶσαν προσευχήν πᾶσαν δέησιν ἐὰν γένηται
παντὶ ἀνθρώπῳ ὡς ἂν γνῶσιν ἕκαστος ἁφὴν
καρδίας αὐτοῦ καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ
εἰς τὸν οἶκον τοῦτον 39 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ
ἵλεως ἔσῃ καὶ ποιήσεις καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ
τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καθὼς ἂν γνῷς τὴν καρδίαν
αὐτοῦ ὅτι σὺ μονώτατος οἶδας τὴν καρδίαν
πάντων υἱῶν ἀνθρώπων 40 ὅπως φοβῶνταί
σε πάσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς
γῆς ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν 41 καὶ τῷ
ἀλλοτρίῳ ὃς οὐκ ἔστιν ἀπὸ λαοῦ σου οὗτος 42 καὶ
ἥξουσιν καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον
43 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου
κατοικητηρίου σου καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα
ἂν ἐπικαλέσηταί σε ὁ ἀλλότριος ὅπως γνῶσιν
πάντες οἱ λαοὶ τὸ ὄνομά σου καὶ φοβῶνταί σε
καθὼς ὁ λαός σου Ισραηλ καὶ γνῶσιν ὅτι τὸ
ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον
ὃν ᾠκοδόμησα 44 ὅτι ἐξελεύσεται ὁ λαός σου
εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ᾗ
ἐπιστρέψεις αὐτούς καὶ προσεύξονται ἐν ὀνόματι
κυρίου ὁδὸν τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω ἐν αὐτῇ
καὶ τοῦ οἴκου οὗ ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου
45 καὶ εἰσακούσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δεήσεως
αὐτῶν καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ ποιήσεις
τὸ δικαίωμα αὐτοῖς 46 ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι
ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς οὐχ ἁμαρτήσεται
καὶ ἐπάξεις ἐπ᾽ αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς
ἐνώπιον ἐχθρῶν καὶ αἰχμαλωτιοῦσιν αὐτοὺς οἱ
αἰχμαλωτίζοντες εἰς γῆν μακρὰν καὶ ἐγγύς 47
καὶ ἐπιστρέψουσιν καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οὗ
μετήχθησαν ἐκεῖ καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ δεηθῶσίν
σου ἐν γῇ μετοικίας αὐτῶν λέγοντες ἡμάρτομεν
ἠνομήσαμεν ἠδικήσαμεν 48 καὶ ἐπιστρέψωσιν
πρὸς σὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ
αὐτῶν ἐν τῇ γῇ ἐχθρῶν αὐτῶν οὗ μετήγαγες
αὐτούς καὶ προσεύξονται πρὸς σὲ ὁδὸν γῆς αὐτῶν
ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν τῆς πόλεως
ἧς ἐξελέξω καὶ τοῦ οἴκου οὗ ᾠκοδόμηκα τῷ
ὀνόματί σου 49 καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου 50 καὶ ἵλεως
ἔσῃ ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν αἷς ἥμαρτόν σοι καὶ
κατὰ πάντα τὰ ἀθετήματα αὐτῶν ἃ ἠθέτησάν
σοι καὶ δώσεις αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐνώπιον
αἰχμαλωτευόντων αὐτούς καὶ οἰκτιρήσουσιν
αὐτούς 51 ὅτι λαός σου καὶ κληρονομία σου οὓς
ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ μέσου χωνευτηρίου
σιδήρου 52 καὶ ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ τὰ
ὦτά σου ἠνεῳγμένα εἰς τὴν δέησιν τοῦ δούλου
σου καὶ εἰς τὴν δέησιν τοῦ λαοῦ σου Ισραηλ
εἰσακούειν αὐτῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἂν ἐπικαλέσωνταί
σε 53 ὅτι σὺ διέστειλας αὐτοὺς σαυτῷ εἰς
κληρονομίαν ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς
καθὼς ἐλάλησας ἐν χειρὶ δούλου σου Μωυσῆ
ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου κύριε κύριε τότε ἐλάλησεν Σαλωμων
ὑπὲρ τοῦ οἴκου ὡς συνετέλεσεν τοῦ οἰκοδομῆσαι
αὐτόν ἥλιον ἐγνώρισεν ἐν οὐρανῷ κύριος
εἶπεν τοῦ κατοικεῖν ἐν γνόφῳ οἰκοδόμησον
οἶκόν μου οἶκον ἐκπρεπῆ σαυτῷ τοῦ κατοικεῖν
ἐπὶ καινότητος οὐκ ἰδοὺ αὕτη γέγραπται ἐν
βιβλίῳ τῆς ᾠδῆς 54 καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν
Σαλωμων προσευχόμενος πρὸς κύριον ὅλην

τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν ταύτην καὶ
ἀνέστη ἀπὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου
ὀκλακὼς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ
διαπεπετασμέναι εἰς τὸν οὐρανόν **55** καὶ ἔστη
καὶ εὐλόγησεν πᾶσαν ἐκκλησίαν Ισραηλ φωνῇ
μεγάλῃ λέγων **56** εὐλογητὸς κύριος σήμερον
ὃς ἔδωκεν κατάπαυσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ισραηλ
κατὰ πάντα ὅσα ἐλάλησεν οὐ διεφώνησεν λόγος
εἷς ἐν πᾶσιν τοῖς λόγοις αὐτοῦ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς
ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Μωυσῆ δούλου αὐτοῦ **57**
γένοιτο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μεθ’ ἡμῶν καθὼς ἦν
μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν μὴ ἐγκαταλίποιτο ἡμᾶς
μηδὲ ἀποστρέψοιτο ἡμᾶς **58** ἐπικλῖναι καρδίας
ἡμῶν πρὸς αὐτὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν πάσαις
ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ καὶ προστάγματα αὐτοῦ ἃ ἐνετείλατο
τοῖς πατράσιν ἡμῶν **59** καὶ ἔστωσαν οἱ λόγοι
οὗτοι οὓς δεδέημαι ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν
ἐγγίζοντες πρὸς κύριον θεὸν ἡμῶν ἡμέρας καὶ
νυκτὸς τοῦ ποιεῖν τὸ δικαίωμα τοῦ δούλου σου
καὶ τὸ δικαίωμα λαοῦ σου Ισραηλ ῥῆμα ἡμέρας
ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ **60** ὅπως γνῶσιν πάντες οἱ λαοὶ
τῆς γῆς ὅτι κύριος ὁ θεός αὐτὸς θεὸς καὶ οὐκ
ἔστιν ἔτι **61** καὶ ἔστωσαν αἱ καρδίαι ἡμῶν τέλειαι
πρὸς κύριον θεὸν ἡμῶν καὶ ὁσίως πορεύεσθαι ἐν
τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν ἐντολὰς
αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη **62** καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ
πάντες οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἔθυσαν θυσίαν ἐνώπιον
κυρίου **63** καὶ ἔθυσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων τὰς
θυσίας τῶν εἰρηνικῶν ἃς ἔθυσεν τῷ κυρίῳ βοῶν
δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ προβάτων ἑκατὸν
εἴκοσι χιλιάδας καὶ ἐνεκαίνισεν τὸν οἶκον κυρίου
ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ισραηλ **64** τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς τὸ μέσον τῆς
αὐλῆς τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου κυρίου ὅτι
ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας
καὶ τὰ στέατα τῶν εἰρηνικῶν ὅτι τὸ θυσιαστήριον
τὸ χαλκοῦν τὸ ἐνώπιον κυρίου μικρὸν τοῦ μὴ
δύνασθαι τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας τῶν
εἰρηνικῶν ὑπενεγκεῖν **65** καὶ ἐποίησεν Σαλωμων
τὴν ἑορτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ πᾶς Ισραηλ
μετ’ αὐτοῦ ἐκκλησία μεγάλη ἀπὸ τῆς εἰσόδου
Ημαθ ἕως ποταμοῦ Αἰγύπτου ἐνώπιον κυρίου
θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησεν ἐσθίων καὶ
πίνων καὶ εὐφραινόμενος ἐνώπιον κυρίου θεοῦ
ἡμῶν ἑπτὰ ἡμέρας **66** καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
ἐξαπέστειλεν τὸν λαὸν καὶ εὐλόγησεν αὐτόν
καὶ ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ
χαίροντες καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς
ἐποίησεν κύριος τῷ Δαυιδ δούλῳ αὐτοῦ καὶ τῷ
Ισραηλ λαῷ αὐτοῦ

9 καὶ ἐγενήθη ὡς συνετέλεσεν Σαλωμων
οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ
βασιλέως καὶ πᾶσαν τὴν πραγματείαν Σαλωμων
ὅσα ἠθέλησεν ποιῆσαι **2** καὶ ὤφθη κύριος τῷ
Σαλωμων δεύτερον καθὼς ὤφθη ἐν Γαβαων
3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος ἤκουσα τῆς
φωνῆς τῆς προσευχῆς σου καὶ τῆς δεήσεώς σου
ἧς ἐδεήθης ἐνώπιον ἐμοῦ πεποίηκά σοι κατὰ
πᾶσαν τὴν προσευχήν σου ἡγίακα τὸν οἶκον
τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησας τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά
μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί
μου ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία μου πάσας τὰς ἡμέρας
4 καὶ σὺ ἐὰν πορευθῇς ἐνώπιον ἐμοῦ καθὼς
ἐπορεύθη Δαυιδ ὁ πατήρ σου ἐν ὁσιότητι καρδίας
καὶ ἐν εὐθύτητι καὶ τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα ἃ

ἐνετειλάμην αὐτῷ καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ
τὰς ἐντολάς μου φυλάξῃς 5 καὶ ἀναστήσω τὸν
θρόνον τῆς βασιλείας σου ἐπὶ Ισραηλ εἰς τὸν
αἰῶνα καθὼς ἐλάλησα τῷ Δαυιδ πατρί σου λέγων
οὐκ ἐξαρθήσεταί σοι ἀνὴρ ἡγούμενος ἐν Ισραηλ
6 ἐὰν δὲ ἀποστραφέντες ἀποστραφῆτε ὑμεῖς
καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἀπ' ἐμοῦ καὶ μὴ φυλάξητε
τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἃ
ἔδωκεν Μωυσῆς ἐνώπιον ὑμῶν καὶ πορευθῆτε
καὶ δουλεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε
αὐτοῖς 7 καὶ ἐξαρῶ τὸν Ισραηλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς
ἔδωκα αὐτοῖς καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἡγίασα
τῷ ὀνόματί μου ἀπορρίψω ἐκ προσώπου μου καὶ
ἔσται Ισραηλ εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς λάλημα εἰς
πάντας τοὺς λαούς 8 καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὁ ὑψηλός
πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτοῦ ἐκστήσεται
καὶ συριεῖ καὶ ἐροῦσιν ἕνεκα τίνος ἐποίησεν
κύριος οὕτως τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ 9
καὶ ἐροῦσιν ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον κύριον θεὸν
αὐτῶν ὃς ἐξήγαγεν τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ
Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας καὶ ἀντελάβοντο
θεῶν ἀλλοτρίων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ
ἐδούλευσαν αὐτοῖς διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν κύριος
ἐπ' αὐτοὺς τὴν κακίαν ταύτην τότε ἀνήγαγεν
Σαλωμων τὴν θυγατέρα Φαραω ἐκ πόλεως Δαυιδ
εἰς οἶκον αὐτοῦ ὃν ᾠκοδόμησεν ἑαυτῷ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις 10 εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδόμησεν
Σαλωμων τοὺς δύο οἴκους τὸν οἶκον κυρίου καὶ
τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως 11 Χιραμ βασιλεὺς Τύρου
ἀντελάβετο τοῦ Σαλωμων ἐν ξύλοις κεδρίνοις
καὶ ἐν ξύλοις πευκίνοις καὶ ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν
παντὶ θελήματι αὐτοῦ τότε ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς
τῷ Χιραμ εἴκοσι πόλεις ἐν τῇ γῇ τῇ Γαλιλαίᾳ 12
καὶ ἐξῆλθεν Χιραμ ἐκ Τύρου καὶ ἐπορεύθη εἰς
τὴν Γαλιλαίαν τοῦ ἰδεῖν τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν
αὐτῷ Σαλωμων καὶ οὐκ ἤρεσαν αὐτῷ 13 καὶ
εἶπεν τί αἱ πόλεις αὗται ἃς ἔδωκάς μοι ἀδελφέ
καὶ ἐκάλεσεν αὐτάς ὅριον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
14 καὶ ἤνεγκεν Χιραμ τῷ Σαλωμων ἑκατὸν καὶ
εἴκοσι τάλαντα χρυσίου 26 καὶ ναῦν ὑπὲρ οὗ
ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἐν Γασιωνγαβερ
τὴν οὖσαν ἐχομένην Αιλαθ ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς
ἐσχάτης θαλάσσης ἐν γῇ Εδωμ 27 καὶ ἀπέστειλεν
Χιραμ ἐν τῇ νηὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἄνδρας
ναυτικοὺς ἐλαύνειν εἰδότας θάλασσαν μετὰ τῶν
παίδων Σαλωμων 28 καὶ ἦλθον εἰς Σωφηρα
καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν χρυσίου ἑκατὸν καὶ εἴκοσι
τάλαντα καὶ ἤνεγκαν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων

10 καὶ βασίλισσα Σαβα ἤκουσεν τὸ ὄνομα
Σαλωμων καὶ τὸ ὄνομα κυρίου καὶ ἦλθεν
πειράσαι αὐτὸν ἐν αἰνίγμασιν 2 καὶ ἦλθεν
εἰς Ιερουσαλημ ἐν δυνάμει βαρείᾳ σφόδρα καὶ
κάμηλοι αἴρουσαι ἡδύσματα καὶ χρυσὸν πολὺν
σφόδρα καὶ λίθον τίμιον καὶ εἰσῆλθεν πρὸς
Σαλωμων καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ πάντα ὅσα ἦν
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς 3 καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ
Σαλωμων πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς οὐκ ἦν
λόγος παρεωραμένος παρὰ τοῦ βασιλέως ὃν οὐκ
ἀπήγγειλεν αὐτῇ 4 καὶ εἶδεν βασίλισσα Σαβα
πᾶσαν φρόνησιν Σαλωμων καὶ τὸν οἶκον ὃν
ᾠκοδόμησεν 5 καὶ τὰ βρώματα Σαλωμων καὶ
τὴν καθέδραν παίδων αὐτοῦ καὶ τὴν στάσιν
λειτουργῶν αὐτοῦ καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτοῦ καὶ
τοὺς οἰνοχόους αὐτοῦ καὶ τὴν ὁλοκαύτωσιν
αὐτοῦ ἣν ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐξ ἑαυτῆς
ἐγένετο 6 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμων

ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου περὶ
τοῦ λόγου σου καὶ περὶ τῆς φρονήσεώς σου 7
καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λαλοῦσίν μοι ἕως ὅτου
παρεγενόμην καὶ ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί μου
καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν τὸ ἥμισυ καθὼς ἀπήγγειλάν
μοι προστέθεικας ἀγαθὰ πρὸς αὐτὰ ἐπὶ πᾶσαν
τὴν ἀκοήν ἣν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου 8 μακάριαι
αἱ γυναῖκές σου μακάριοι οἱ παῖδές σου οὗτοι οἱ
παρεστηκότες ἐνώπιόν σου δῑ ὅλου οἱ ἀκούοντες
πᾶσαν τὴν φρόνησίν σου 9 γένοιτο κύριος ὁ θεός
σου εὐλογημένος ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ δοῦναί σε
ἐπὶ θρόνου Ισραηλ διὰ τὸ ἀγαπᾶν κύριον τὸν
Ισραηλ στῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔθετό σε βασιλέα
ἐπ’ αὐτοὺς τοῦ ποιεῖν κρίμα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ
ἐν κρίμασιν αὐτῶν 10 καὶ ἔδωκεν τῷ Σαλωμων
ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσίου καὶ ἡδύσματα
πολλὰ σφόδρα καὶ λίθον τίμιον οὐκ ἐληλύθει
κατὰ τὰ ἡδύσματα ἐκεῖνα ἔτι εἰς πλῆθος ἃ ἔδωκεν
βασίλισσα Σαβα τῷ βασιλεῖ Σαλωμων 11 καὶ ἡ
ναῦς Χιραμ ἡ αἴρουσα τὸ χρυσίον ἐκ Σουφιρ
ἤνεγκεν ξύλα ἀπελέκητα πολλὰ σφόδρα καὶ
λίθον τίμιον 12 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ
ξύλα τὰ ἀπελέκητα ὑποστηρίγματα τοῦ οἴκου
κυρίου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ νάβλας
καὶ κινύρας τοῖς ᾠδοῖς οὐκ ἐληλύθει τοιαῦτα
ξύλα ἀπελέκητα ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὤφθησάν
που ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 13 καὶ ὁ βασιλεὺς
Σαλωμων ἔδωκεν τῇ βασιλίσσῃ Σαβα πάντα
ὅσα ἠθέλησεν ὅσα ᾐτήσατο ἐκτὸς πάντων ὧν
δεδώκει αὐτῇ διὰ χειρὸς τοῦ βασιλέως Σαλωμων
καὶ ἀπεστράφη καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς
αὐτὴ καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτῆς 14 καὶ ἦν
ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσίου τοῦ ἐληλυθότος τῷ
Σαλωμων ἐν ἐνιαυτῷ ἑνὶ ἑξακόσια καὶ ἑξήκοντα
ἓξ τάλαντα χρυσίου 15 χωρὶς τῶν φόρων τῶν
ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ πάντων
τῶν βασιλέων τοῦ πέραν καὶ τῶν σατραπῶν τῆς
γῆς 16 καὶ ἐποίησεν Σαλωμων τριακόσια δόρατα
χρυσᾶ ἐλατά τριακόσιοι χρυσοῖ ἐπῆσαν ἐπὶ τὸ
δόρυ τὸ ἕν 17 καὶ τριακόσια ὅπλα χρυσᾶ ἐλατά
τρεῖς μναῖ χρυσίου ἐνῆσαν εἰς τὸ ὅπλον τὸ ἕν
καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς οἶκον δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου
18 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον
μέγαν καὶ περιεχρύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ
19 ἓξ ἀναβαθμοὶ τῷ θρόνῳ καὶ προτομαὶ μόσχων
τῷ θρόνῳ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ χεῖρες ἔνθεν
καὶ ἔνθεν ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς καθέδρας καὶ δύο
λέοντες ἑστηκότες παρὰ τὰς χεῖρας 20 καὶ δώδεκα
λέοντες ἑστῶτες ἐπὶ τῶν ἓξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν
καὶ ἔνθεν οὐ γέγονεν οὕτως πάσῃ βασιλείᾳ 21 καὶ
πάντα τὰ σκεύη τοῦ πότου Σαλωμων χρυσᾶ καὶ
λουτῆρες χρυσοῖ πάντα τὰ σκεύη οἴκου δρυμοῦ
τοῦ Λιβάνου χρυσίῳ συγκεκλεισμένα οὐκ ἦν
ἀργύριον ὅτι οὐκ ἦν λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις
Σαλωμων 22 ὅτι ναῦς Θαρσις τῷ βασιλεῖ ἐν τῇ
θαλάσσῃ μετὰ τῶν νηῶν Χιραμ μία διὰ τριῶν
ἐτῶν ἤρχετο τῷ βασιλεῖ ναῦς ἐκ Θαρσις χρυσίου
καὶ ἀργυρίου καὶ λίθων τορευτῶν καὶ πελεκητῶν
23 καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμων ὑπὲρ πάντας τοὺς
βασιλεῖς τῆς γῆς πλούτῳ καὶ φρονήσει 24 καὶ
πάντες βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον
Σαλωμων τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φρονήσεως αὐτοῦ ἧς
ἔδωκεν κύριος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ 25 καὶ αὐτοὶ
ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα αὐτοῦ σκεύη χρυσᾶ καὶ
ἱματισμόν στακτὴν καὶ ἡδύσματα καὶ ἵππους καὶ
ἡμιόνους τὸ κατ’ ἐνιαυτὸν ἐνιαυτόν 26 καὶ ἦσαν

τῷ Σαλωμων τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς
ἅρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων καὶ ἔθετο
αὐτὰς ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἁρμάτων καὶ μετὰ
τοῦ βασιλέως ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἦν ἡγούμενος
πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως
γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὁρίων Αἰγύπτου **27** καὶ
ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν
Ιερουσαλημ ὡς λίθους καὶ τὰς κέδρους ἔδωκεν
ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος **28**
καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων Σαλωμων ἐξ Αἰγύπτου
καὶ ἐκ Θεκουε ἔμποροι τοῦ βασιλέως ἐλάμβανον
ἐκ Θεκουε ἐν ἀλλάγματι **29** καὶ ἀνέβαινεν ἡ
ἔξοδος ἐξ Αἰγύπτου ἅρμα ἀντὶ ἑκατὸν ἀργυρίου
καὶ ἵππος ἀντὶ πεντήκοντα ἀργυρίου καὶ οὕτω
πᾶσιν τοῖς βασιλεῦσιν Χεττιιν καὶ βασιλεῦσιν
Συρίας κατὰ θάλασσαν ἐξεπορεύοντο

11 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἦν φιλογύναιος καὶ
ἦσαν αὐτῷ ἄρχουσαι ἑπτακόσιαι καὶ παλλακαὶ
τριακόσιαι καὶ ἔλαβεν γυναῖκας ἀλλοτρίας καὶ
τὴν θυγατέρα Φαραω Μωαβίτιδας Αμμανίτιδας
Σύρας καὶ Ιδουμαίας Χετταίας καὶ Αμορραίας
2 ἐκ τῶν ἐθνῶν ὧν ἀπεῖπεν κύριος τοῖς υἱοῖς
Ισραηλ οὐκ εἰσελεύσεσθε εἰς αὐτούς καὶ αὐτοὶ
οὐκ εἰσελεύσονται εἰς ὑμᾶς μὴ ἐκκλίνωσιν τὰς
καρδίας ὑμῶν ὀπίσω εἰδώλων αὐτῶν εἰς αὐτοὺς
ἐκολλήθη Σαλωμων τοῦ ἀγαπῆσαι **4** καὶ ἐγενήθη
ἐν καιρῷ γήρους Σαλωμων καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία
αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ καθὼς ἡ
καρδία Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐξέκλιναν
αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλότριαι τὴν καρδίαν αὐτοῦ
ὀπίσω θεῶν αὐτῶν **5** τότε ᾠκοδόμησεν Σαλωμων
ὑψηλὸν τῷ Χαμως εἰδώλῳ Μωαβ καὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν εἰδώλῳ υἱῶν Αμμων **6** καὶ τῇ Ἀστάρτῃ
βδελύγματι Σιδωνίων **7** καὶ οὕτως ἐποίησεν
πάσαις ταῖς γυναιξὶν αὐτοῦ ταῖς ἀλλοτρίαις
ἐθυμίων καὶ ἔθυον τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν **8** καὶ
ἐποίησεν Σαλωμων τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου
οὐκ ἐπορεύθη ὀπίσω κυρίου ὡς Δαυιδ ὁ πατὴρ
αὐτοῦ **9** καὶ ὠργίσθη κύριος ἐπὶ Σαλωμων ὅτι
ἐξέκλινεν καρδίαν αὐτοῦ ἀπὸ κυρίου θεοῦ Ισραηλ
τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ δὶς **10** καὶ ἐντειλαμένου
αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ λόγου τούτου τὸ παράπαν μὴ
πορευθῆναι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων καὶ φυλάξασθαι
ποιῆσαι ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός **11** καὶ
εἶπεν κύριος πρὸς Σαλωμων ἀνθ’ ὧν ἐγένετο
ταῦτα μετὰ σοῦ καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὰς ἐντολάς
μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἃ ἐνετειλάμην
σοι διαρρήσσων διαρρήξω τὴν βασιλείαν σου
ἐκ χειρός σου καὶ δώσω αὐτὴν τῷ δούλῳ σου
12 πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου οὐ ποιήσω αὐτὰ
διὰ Δαυιδ τὸν πατέρα σου ἐκ χειρὸς υἱοῦ σου
λήμψομαι αὐτήν **13** πλὴν ὅλην τὴν βασιλείαν οὐ
μὴ λάβω σκῆπτρον ἓν δώσω τῷ υἱῷ σου διὰ Δαυιδ
τὸν δοῦλόν μου καὶ διὰ Ιερουσαλημ τὴν πόλιν
ἣν ἐξελεξάμην **14** καὶ ἤγειρεν κύριος σαταν τῷ
Σαλωμων τὸν Αδερ τὸν Ιδουμαῖον καὶ τὸν Εσρωμ
υἱὸν Ελιαδαε τὸν ἐν Ραεμμαθ Αδραζαρ βασιλέα
Σουβα κύριον αὐτοῦ καὶ συνηθροίσθησαν ἐπ’
αὐτὸν ἄνδρες καὶ ἦν ἄρχων συστρέμματος καὶ
προκατελάβετο τὴν Δαμασεκ καὶ ἦσαν σαταν τῷ
Ισραηλ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμων καὶ Αδερ ὁ
Ιδουμαῖος ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας ἐν
Ιδουμαίᾳ **15** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξολεθρεῦσαι
Δαυιδ τὸν Εδωμ ἐν τῷ πορευθῆναι Ιωαβ ἄρχοντα
τῆς στρατιᾶς θάπτειν τοὺς τραυματίας ἔκοψαν
πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ιδουμαίᾳ **16** ὅτι ἓξ μῆνας

ἐνεκάθητο ἐκεῖ Ιωαβ καὶ πᾶς Ισραηλ ἐν τῇ
Ιδουμαίᾳ ἕως ὅτου ἐξωλέθρευσεν πᾶν ἀρσενικὸν
ἐκ τῆς Ιδουμαίας 17 καὶ ἀπέδρα Αδερ αὐτὸς καὶ
πάντες ἄνδρες Ιδουμαῖοι τῶν παίδων τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον
καὶ Αδερ παιδάριον μικρόν 18 καὶ ἀνίστανται
ἄνδρες ἐκ τῆς πόλεως Μαδιαμ καὶ ἔρχονται εἰς
Φαραν καὶ λαμβάνουσιν ἄνδρας μετ᾽ αὐτῶν καὶ
ἔρχονται πρὸς Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ
εἰσῆλθεν Αδερ πρὸς Φαραω καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
οἶκον καὶ ἄρτους διέταξεν αὐτῷ 19 καὶ εὗρεν
Αδερ χάριν ἐναντίον Φαραω σφόδρα καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ γυναῖκα ἀδελφὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ
ἀδελφὴν Θεκεμινας τὴν μείζω 20 καὶ ἔτεκεν
αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ Θεκεμινας τῷ Αδερ τὸν Γανηβαθ
υἱὸν αὐτῆς καὶ ἐξέθρεψεν αὐτὸν Θεκεμινα ἐν
μέσῳ υἱῶν Φαραω καὶ ἦν Γανηβαθ ἐν μέσῳ υἱῶν
Φαραω 21 καὶ Αδερ ἤκουσεν ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι
κεκοίμηται Δαυιδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ
ὅτι τέθνηκεν Ιωαβ ὁ ἄρχων τῆς στρατιᾶς καὶ
εἶπεν Αδερ πρὸς Φαραω ἐξαπόστειλόν με καὶ
ἀποστρέψω εἰς τὴν γῆν μου 22 καὶ εἶπεν Φαραω
τῷ Αδερ τίνι σὺ ἐλαττονῇ μετ᾽ ἐμοῦ καὶ ἰδοὺ
σὺ ζητεῖς ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν σου καὶ εἶπεν
αὐτῷ Αδερ ὅτι ἐξαποστέλλων ἐξαποστελεῖς με
καὶ ἀνέστρεψεν Αδερ εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ 25 αὕτη
ἡ κακία ἣν ἐποίησεν Αδερ καὶ ἐβαρυθύμησεν
ἐν Ισραηλ καὶ ἐβασίλευσεν ἐν γῇ Εδωμ 26 καὶ
Ιεροβοαμ υἱὸς Ναβατ ὁ Εφραθι ἐκ τῆς Σαριρα
υἱὸς γυναικὸς χήρας δοῦλος Σαλωμων 27 καὶ
τοῦτο τὸ πρᾶγμα ὡς ἐπήρατο χεῖρας ἐπὶ βασιλέα
Σαλωμων ᾠκοδόμησεν τὴν ἄκραν συνέκλεισεν
τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυιδ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ 28 καὶ ὁ ἄνθρωπος Ιεροβοαμ ἰσχυρὸς
δυνάμει καὶ εἶδεν Σαλωμων τὸ παιδάριον ὅτι
ἀνὴρ ἔργων ἐστίν καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς
ἄρσεις οἴκου Ιωσηφ 29 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ καὶ Ιεροβοαμ ἐξῆλθεν ἐξ Ιερουσαλημ
καὶ εὗρεν αὐτὸν Αχιας ὁ Σηλωνίτης ὁ προφήτης
ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ
καὶ ὁ Αχιας περιβεβλημένος ἱματίῳ καινῷ καὶ
ἀμφότεροι ἐν τῷ πεδίῳ 30 καὶ ἐπελάβετο Αχια
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ τοῦ καινοῦ τοῦ ἐπ᾽ αὐτῷ
καὶ διέρρηξεν αὐτὸ δώδεκα ῥήγματα 31 καὶ
εἶπεν τῷ Ιεροβοαμ λαβὲ σεαυτῷ δέκα ῥήγματα
ὅτι τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἰδοὺ ἐγὼ
ῥήσσω τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Σαλωμων καὶ
δώσω σοι δέκα σκῆπτρα 32 καὶ δύο σκῆπτρα
ἔσονται αὐτῷ διὰ τὸν δοῦλόν μου Δαυιδ καὶ διὰ
Ιερουσαλημ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην ἐν αὐτῇ ἐκ
πασῶν φυλῶν Ισραηλ 33 ἀνθ᾽ ὧν κατέλιπέν με
καὶ ἐποίησεν τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων
καὶ τῷ Χαμως καὶ τοῖς εἰδώλοις Μωαβ καὶ τῷ
βασιλεῖ αὐτῶν προσοχθίσματι υἱῶν Αμμων καὶ
οὐκ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς μου τοῦ ποιῆσαι τὸ
εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ 34
καὶ οὐ μὴ λάβω ὅλην τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς
αὐτοῦ διότι ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτῷ
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ διὰ Δαυιδ
τὸν δοῦλόν μου ὃν ἐξελεξάμην αὐτόν 35 καὶ
λήμψομαι τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ καὶ δώσω σοι τὰ δέκα σκῆπτρα 36 τῷ δὲ
υἱῷ αὐτοῦ δώσω τὰ δύο σκῆπτρα ὅπως ᾖ θέσις
τῷ δούλῳ μου Δαυιδ πάσας τὰς ἡμέρας ἐνώπιον
ἐμοῦ ἐν Ιερουσαλημ τῇ πόλει ἣν ἐξελεξάμην
ἐμαυτῷ τοῦ θέσθαι ὄνομά μου ἐκεῖ 37 καὶ σὲ

λήμψομαι καὶ βασιλεύσεις ἐν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ
ψυχή σου καὶ σὺ ἔσῃ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ισραηλ 38
καὶ ἔσται ἐὰν φυλάξῃς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί
σοι καὶ πορευθῇς ἐν ταῖς ὁδοῖς μου καὶ ποιήσῃς
τὸ εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ φυλάξασθαι τὰς
ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου καθὼς
ἐποίησεν Δαυιδ ὁ δοῦλός μου καὶ ἔσομαι μετὰ
σοῦ καὶ οἰκοδομήσω σοι οἶκον πιστόν καθὼς
ᾠκοδόμησα τῷ Δαυιδ 40 καὶ ἐζήτησεν Σαλωμων
θανατῶσαι τὸν Ιεροβοαμ καὶ ἀνέστη καὶ ἀπέδρα
εἰς Αἴγυπτον πρὸς Σουσακιμ βασιλέα Αἰγύπτου
καὶ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ ἕως οὗ ἀπέθανεν Σαλωμων 41
καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ῥημάτων Σαλωμων καὶ πάντα
ὅσα ἐποίησεν καὶ πᾶσαν τὴν φρόνησιν αὐτοῦ
οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ ῥημάτων
Σαλωμων 42 καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσεν
Σαλωμων ἐν Ιερουσαλημ τεσσαράκοντα ἔτη
43 καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμων μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσεν Ιεροβοαμ
υἱὸς Ναβατ καὶ αὐτοῦ ἔτι ὄντος ἐν Αἰγύπτῳ ὡς
ἔφυγεν ἐκ προσώπου Σαλωμων καὶ ἐκάθητο ἐν
Αἰγύπτῳ κατευθύνει καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν
αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν Σαριρα τὴν ἐν ὄρει Εφραιμ
καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἐκοιμήθη μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ροβοαμ υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ

12 καὶ πορεύεται βασιλεὺς Ροβοαμ εἰς Σικιμα
ὅτι εἰς Σικιμα ἤρχοντο πᾶς Ισραηλ βασιλεῦσαι
αὐτόν 3 καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα
Ροβοαμ λέγοντες 4 ὁ πατήρ σου ἐβάρυνεν
τὸν κλοιὸν ἡμῶν καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀπὸ
τῆς δουλείας τοῦ πατρός σου τῆς σκληρᾶς
καὶ ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέος οὗ
ἔδωκεν ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ δουλεύσομέν σοι 5 καὶ
εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀπέλθετε ἕως ἡμερῶν τριῶν
καὶ ἀναστρέψατε πρός με καὶ ἀπῆλθον 6 καὶ
παρήγγειλεν ὁ βασιλεὺς τοῖς πρεσβυτέροις οἳ
ἦσαν παρεστῶτες ἐνώπιον Σαλωμων τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ λέγων πῶς ὑμεῖς
βουλεύεσθε καὶ ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ λόγον
7 καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν λέγοντες εἰ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔσῃ δοῦλος τῷ λαῷ τούτῳ καὶ
δουλεύσῃς αὐτοῖς καὶ λαλήσῃς αὐτοῖς λόγους
ἀγαθούς καὶ ἔσονταί σοι δοῦλοι πάσας τὰς ἡμέρας
8 καὶ ἐγκατέλιπεν τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων
ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ καὶ συνεβουλεύσατο
μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν ἐκτραφέντων μετ᾽
αὐτοῦ τῶν παρεστηκότων πρὸ προσώπου αὐτοῦ
9 καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί ὑμεῖς συμβουλεύετε καὶ
τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λαλήσασιν
πρός με λεγόντων κούφισον ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ οὗ
ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ᾽ ἡμᾶς 10 καὶ ἐλάλησαν
πρὸς αὐτὸν τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ᾽
αὐτοῦ οἱ παρεστηκότες πρὸ προσώπου αὐτοῦ
λέγοντες τάδε λαλήσεις τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς
λαλήσασι πρὸς σὲ λέγοντες ὁ πατήρ σου ἐβάρυνεν
τὸν κλοιὸν ἡμῶν καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀφ᾽
ἡμῶν τάδε λαλήσεις πρὸς αὐτούς ἡ μικρότης
μου παχυτέρα τῆς ὀσφύος τοῦ πατρός μου 11
καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπεσάσσετο ὑμᾶς κλοιῷ
βαρεῖ κἀγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν
ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγξιν
ἐγὼ δὲ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις 12 καὶ
παρεγένοντο πᾶς Ισραηλ πρὸς τὸν βασιλέα
Ροβοαμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καθότι ἐλάλησεν

αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς λέγων ἀναστράφητε πρός με τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ **13** καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς
τὸν λαὸν σκληρά καὶ ἐγκατέλιπεν Ροβοαμ τὴν
βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλεύσαντο
αὐτῷ **14** καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν
βουλὴν τῶν παιδαρίων λέγων ὁ πατήρ μου
ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν ὑμῶν κἀγὼ προσθήσω
ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν
ὑμᾶς ἐν μάστιγξιν κἀγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν
σκορπίοις **15** καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ
λαοῦ ὅτι ἦν μεταστροφὴ παρὰ κυρίου ὅπως
στήσῃ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Αχια
τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ **16** καὶ
εἶδον πᾶς Ισραηλ ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
αὐτῶν καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς τῷ βασιλεῖ λέγων
τίς ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυιδ καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν
κληρονομία ἐν υἱῷ Ιεσσαι ἀπότρεχε Ισραηλ εἰς τὰ
σκηνώματά σου νῦν βόσκε τὸν οἶκόν σου Δαυιδ
καὶ ἀπῆλθεν Ισραηλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ **18**
καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Αδωνιραμ τὸν ἐπὶ
τοῦ φόρου καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν πᾶς Ισραηλ
ἐν λίθοις καὶ ἀπέθανεν καὶ ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ
ἔφθασεν ἀναβῆναι τοῦ φυγεῖν εἰς Ιερουσαλημ
19 καὶ ἠθέτησεν Ισραηλ εἰς τὸν οἶκον Δαυιδ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **20** καὶ ἐγένετο ὡς
ἤκουσεν πᾶς Ισραηλ ὅτι ἀνέκαμψεν Ιεροβοαμ ἐξ
Αἰγύπτου καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν
εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἐπὶ
Ισραηλ καὶ οὐκ ἦν ὀπίσω οἴκου Δαυιδ πάρεξ
σκήπτρου Ιουδα καὶ Βενιαμιν μόνοι **21** καὶ Ροβοαμ
εἰσῆλθεν εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἐξεκκλησίασεν τὴν
συναγωγὴν Ιουδα καὶ σκῆπτρον Βενιαμιν ἑκατὸν
καὶ εἴκοσι χιλιάδες νεανιῶν ποιούντων πόλεμον
τοῦ πολεμεῖν πρὸς οἶκον Ισραηλ ἐπιστρέψαι τὴν
βασιλείαν Ροβοαμ υἱῷ Σαλωμων **22** καὶ ἐγένετο
λόγος κυρίου πρὸς Σαμαιαν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ
λέγων **23** εἰπὸν τῷ Ροβοαμ υἱῷ Σαλωμων βασιλεῖ
Ιουδα καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ιουδα καὶ Βενιαμιν
καὶ τῷ καταλοίπῳ τοῦ λαοῦ λέγων **24** τάδε λέγει
κύριος οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ πολεμήσετε μετὰ
τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ισραηλ ἀναστρεφέτω
ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον ἑαυτοῦ ὅτι παρ᾽ ἐμοῦ
γέγονεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου
κυρίου **25** καὶ ᾠκοδόμησεν Ιεροβοαμ τὴν Σικιμα
τὴν ἐν ὄρει Εφραιμ καὶ κατῴκει ἐν αὐτῇ καὶ
ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ᾠκοδόμησεν τὴν Φανουηλ
26 καὶ εἶπεν Ιεροβοαμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἰδοὺ
νῦν ἐπιστρέψει ἡ βασιλεία εἰς οἶκον Δαυιδ **27**
ἐὰν ἀναβῇ ὁ λαὸς οὗτος ἀναφέρειν θυσίας ἐν
οἴκῳ κυρίου εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἐπιστραφήσεται
καρδία τοῦ λαοῦ πρὸς κύριον καὶ κύριον αὐτῶν
πρὸς Ροβοαμ βασιλέα Ιουδα καὶ ἀποκτενοῦσίν με
28 καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπορεύθη καὶ
ἐποίησεν δύο δαμάλεις χρυσᾶς καὶ εἶπεν πρὸς τὸν
λαόν ἱκανούσθω ὑμῖν ἀναβαίνειν εἰς Ιερουσαλημ
ἰδοὺ θεοί σου Ισραηλ οἱ ἀναγαγόντες σε ἐκ γῆς
Αἰγύπτου **29** καὶ ἔθετο τὴν μίαν ἐν Βαιθηλ καὶ
τὴν μίαν ἔδωκεν ἐν Δαν **30** καὶ ἐγένετο ὁ λόγος
οὗτος εἰς ἁμαρτίαν καὶ ἐπορεύετο ὁ λαὸς πρὸ
προσώπου τῆς μιᾶς ἕως Δαν **31** καὶ ἐποίησεν
οἴκους ἐφ᾽ ὑψηλῶν καὶ ἐποίησεν ἱερεῖς μέρος τι
ἐκ τοῦ λαοῦ οἳ οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Λευι **32**
καὶ ἐποίησεν Ιεροβοαμ ἑορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τῷ
ὀγδόῳ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς
κατὰ τὴν ἑορτὴν τὴν ἐν γῇ Ιουδα καὶ ἀνέβη ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν ἐν Βαιθηλ τοῦ θύειν

ταῖς δαμάλεσιν αἷς ἐποίησεν καὶ παρέστησεν ἐν
Βαιθηλ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν ὧν ἐποίησεν 33
καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν τῇ
πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ
ἐν τῇ ἑορτῇ ᾗ ἐπλάσατο ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ καὶ
ἐποίησεν ἑορτὴν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἀνέβη ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἐπιθῦσαι

13 καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐξ Ιουδα
παρεγένετο ἐν λόγῳ κυρίου εἰς Βαιθηλ καὶ
Ιεροβοαμ εἱστήκει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ
ἐπιθῦσαι 2 καὶ ἐπεκάλεσεν πρὸς τὸ θυσιαστήριον
ἐν λόγῳ κυρίου καὶ εἶπεν θυσιαστήριον
θυσιαστήριον τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται
τῷ οἴκῳ Δαυιδ Ιωσιας ὄνομα αὐτῷ καὶ θύσει
ἐπὶ σὲ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐπιθύοντας
ἐπὶ σὲ καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων καύσει ἐπὶ σέ 3
καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τέρας λέγων
τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν κύριος λέγων ἰδοὺ τὸ
θυσιαστήριον ῥήγνυται καὶ ἐκχυθήσεται ἡ πιότης
ἡ ἐπ' αὐτῷ 4 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
Ιεροβοαμ τῶν λόγων τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ
τοῦ ἐπικαλεσαμένου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν
Βαιθηλ καὶ ἐξέτεινεν ὁ βασιλεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου λέγων συλλάβετε αὐτόν
καὶ ἰδοὺ ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἣν ἐξέτεινεν ἐπ'
αὐτόν καὶ οὐκ ἠδυνήθη ἐπιστρέψαι αὐτὴν πρὸς
ἑαυτόν 5 καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐρράγη καὶ ἐξεχύθη
ἡ πιότης ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ τὸ τέρας ὃ
ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν λόγῳ κυρίου 6
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ιεροβοαμ τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ
θεοῦ δεήθητι τοῦ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ σου
καὶ ἐπιστρεψάτω ἡ χείρ μου πρός με καὶ ἐδεήθη
ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τοῦ προσώπου κυρίου καὶ
ἐπέστρεψεν τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτὸν
καὶ ἐγένετο καθὼς τὸ πρότερον 7 καὶ ἐλάλησεν
ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ εἴσελθε
μετ' ἐμοῦ εἰς οἶκον καὶ ἀρίστησον καὶ δώσω σοι
δόμα 8 καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν
βασιλέα ἐάν μοι δῷς τὸ ἥμισυ τοῦ οἴκου σου
οὐκ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ οὐδὲ μὴ φάγω ἄρτον
οὐδὲ μὴ πίω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ 9 ὅτι οὕτως
ἐνετείλατό μοι ἐν λόγῳ κύριος λέγων μὴ φάγῃς
ἄρτον καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν
τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ 10 καὶ ἀπῆλθεν
ἐν ὁδῷ ἄλλῃ καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ
ἦλθεν ἐν αὐτῇ εἰς Βαιθηλ 11 καὶ προφήτης εἷς
πρεσβύτης κατῴκει ἐν Βαιθηλ καὶ ἔρχονται οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ διηγήσαντο αὐτῷ ἅπαντα τὰ ἔργα
ἃ ἐποίησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐν Βαιθηλ καὶ τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησεν
τῷ βασιλεῖ καὶ ἐπέστρεψαν τὸ πρόσωπον τοῦ
πατρὸς αὐτῶν 12 καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς ὁ
πατὴρ αὐτῶν λέγων ποίᾳ ὁδῷ πεπόρευται καὶ
δεικνύουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἐν
ᾗ ἀνῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὁ ἐλθὼν ἐξ
Ιουδα 13 καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐπισάξατέ
μοι τὸν ὄνον καὶ ἐπέσαξαν αὐτῷ τὸν ὄνον καὶ
ἐπέβη ἐπ' αὐτόν 14 καὶ ἐπορεύθη κατόπισθεν τοῦ
ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ εὗρεν αὐτὸν καθήμενον
ὑπὸ δρῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ σὺ εἶ ὁ ἄνθρωπος
τοῦ θεοῦ ὁ ἐληλυθὼς ἐξ Ιουδα καὶ εἶπεν αὐτῷ
ἐγώ 15 καὶ εἶπεν αὐτῷ δεῦρο μετ' ἐμοῦ καὶ
φάγε ἄρτον 16 καὶ εἶπεν οὐ μὴ δύνωμαι τοῦ
ἐπιστρέψαι μετὰ σοῦ οὐδὲ μὴ φάγομαι ἄρτον
οὐδὲ πίομαι ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ 17 ὅτι
οὕτως ἐντέταλταί μοι ἐν λόγῳ κύριος λέγων

μὴ φάγῃς ἄρτον ἐκεῖ καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ ἐκεῖ
καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθης ἐν
αὐτῇ **18** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν κἀγὼ προφήτης
εἰμὶ καθὼς σύ καὶ ἄγγελος λελάληκεν πρός
με ἐν ῥήματι κυρίου λέγων ἐπίστρεψον αὐτὸν
πρὸς σεαυτὸν εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ φαγέτω
ἄρτον καὶ πιέτω ὕδωρ καὶ ἐψεύσατο αὐτῷ **19** καὶ
ἐπέστρεψεν αὐτόν καὶ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἔπιεν
ὕδωρ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ **20** καὶ ἐγένετο αὐτῶν
καθημένων ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἐγένετο λόγος
κυρίου πρὸς τὸν προφήτην τὸν ἐπιστρέψαντα
αὐτὸν **21** καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ
τὸν ἥκοντα ἐξ Ιουδα λέγων τάδε λέγει κύριος
ἀνθ’ ὧν παρεπίκρανας τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ οὐκ
ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος
ὁ θεός σου **22** καὶ ἐπέστρεψας καὶ ἔφαγες ἄρτον
καὶ ἔπιες ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ᾧ ἐλάλησεν
πρὸς σὲ λέγων μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ
οὐ μὴ εἰσέλθῃ τὸ σῶμά σου εἰς τὸν τάφον τῶν
πατέρων σου **23** καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ φαγεῖν ἄρτον
καὶ πιεῖν ὕδωρ καὶ ἐπέσαξεν αὐτῷ τὸν ὄνον καὶ
ἐπέστρεψεν **24** καὶ ἀπῆλθεν καὶ εὗρεν αὐτὸν
λέων ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν καὶ ἦν τὸ
σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὁ ὄνος
εἱστήκει παρ’ αὐτό καὶ ὁ λέων εἱστήκει παρὰ
τὸ σῶμα **25** καὶ ἰδοὺ ἄνδρες παραπορευόμενοι
καὶ εἶδον τὸ θνησιμαῖον ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ
καὶ ὁ λέων εἱστήκει ἐχόμενα τοῦ θνησιμαίου
καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐλάλησαν ἐν τῇ πόλει οὗ ὁ
προφήτης ὁ πρεσβύτης κατῴκει ἐν αὐτῇ **26**
καὶ ἤκουσεν ὁ ἐπιστρέψας αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ
καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ οὗτός ἐστιν ὃς
παρεπίκρανε τὸ ῥῆμα κυρίου **28** καὶ ἐπορεύθη
καὶ εὗρεν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ
καὶ ὁ ὄνος καὶ ὁ λέων εἱστήκεισαν παρὰ τὸ σῶμα
καὶ οὐκ ἔφαγεν ὁ λέων τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου
τοῦ θεοῦ καὶ οὐ συνέτριψεν τὸν ὄνον **29** καὶ ἦρεν
ὁ προφήτης τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ
καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τὸν ὄνον καὶ ἐπέστρεψεν
αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν ὁ προφήτης τοῦ θάψαι αὐτὸν
30 ἐν τῷ τάφῳ ἑαυτοῦ καὶ ἐκόψαντο αὐτόν οὐαὶ
ἀδελφέ **31** καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ κόψασθαι αὐτὸν
καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων ἐὰν ἀποθάνω
θάψατέ με ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ οὗ ὁ ἄνθρωπος
τοῦ θεοῦ τέθαπται ἐν αὐτῷ παρὰ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ
θέτε με ἵνα σωθῶσι τὰ ὀστᾶ μου μετὰ τῶν ὀστῶν
αὐτοῦ **32** ὅτι γινόμενον ἔσται τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν
ἐν λόγῳ κυρίου ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἐν
Βαιθηλ καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τοὺς ὑψηλοὺς τοὺς
ἐν Σαμαρείᾳ **33** καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ
ἐπέστρεψεν Ιεροβοαμ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ καὶ
ἐπέστρεψεν καὶ ἐποίησεν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ
ἱερεῖς ὑψηλῶν ὁ βουλόμενος ἐπλήρου τὴν χεῖρα
αὐτοῦ καὶ ἐγίνετο ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψηλά **34** καὶ
ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰς ἁμαρτίαν τῷ οἴκῳ
Ιεροβοαμ καὶ εἰς ὄλεθρον καὶ εἰς ἀφανισμὸν ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς

14 **21** καὶ Ροβοαμ υἱὸς Σαλωμων ἐβασίλευσεν
ἐπὶ Ιουδα υἱὸς τεσσαράκοντα καὶ ἑνὸς ἐνιαυτῶν
Ροβοαμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ δέκα ἑπτὰ
ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ τῇ πόλει ἣν
ἐξελέξατο κύριος θέσθαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ
ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ισραηλ καὶ τὸ ὄνομα
τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νααμα ἡ Αμμανῖτις **22** καὶ
ἐποίησεν Ροβοαμ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου
καὶ παρεζήλωσεν αὐτὸν ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησαν οἱ

πατέρες αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν αἷς
ἥμαρτον 23 καὶ ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ καὶ
στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ
ὑποκάτω παντὸς ξύλου συσκίου 24 καὶ σύνδεσμος
ἐγενήθη ἐν τῇ γῇ καὶ ἐποίησαν ἀπὸ πάντων τῶν
βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ
προσώπου υἱῶν Ισραηλ 25 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ἐνιαυτῷ τῷ πέμπτῳ βασιλεύοντος Ροβοαμ ἀνέβη
Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ιερουσαλημ
26 καὶ ἔλαβεν πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου
κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως
καὶ τὰ δόρατα τὰ χρυσᾶ ἃ ἔλαβεν Δαυιδ ἐκ
χειρὸς τῶν παίδων Αδρααζαρ βασιλέως Σουβα
καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς Ιερουσαλημ τὰ πάντα
ἔλαβεν ὅπλα τὰ χρυσᾶ 27 καὶ ἐποίησεν Ροβοαμ ὁ
βασιλεὺς ὅπλα χαλκᾶ ἀντ᾽ αὐτῶν καὶ ἐπέθεντο
ἐπ᾽ αὐτὸν οἱ ἡγούμενοι τῶν παρατρεχόντων οἱ
φυλάσσοντες τὸν πυλῶνα οἴκου τοῦ βασιλέως
28 καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσεπορεύετο ὁ βασιλεὺς εἰς
οἶκον κυρίου καὶ ᾖρον αὐτὰ οἱ παρατρέχοντες καὶ
ἀπηρείδοντο αὐτὰ εἰς τὸ θεε τῶν παρατρεχόντων
29 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ροβοαμ καὶ πάντα ἃ
ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 30 καὶ
πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ροβοαμ καὶ ἀνὰ μέσον
Ιεροβοαμ πάσας τὰς ἡμέρας 31 καὶ ἐκοιμήθη
Ροβοαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ
ἐβασίλευσεν Αβιου υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ

15 καὶ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος
Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ βασιλεύει Αβιου υἱὸς
Ροβοαμ ἐπὶ Ιουδα 2 καὶ ἓξ ἔτη ἐβασίλευσεν
καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μααχα θυγάτηρ
Αβεσσαλωμ 3 καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ αἷς ἐποίησεν ἐνώπιον αὐτοῦ
καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου
θεοῦ αὐτοῦ ὡς ἡ καρδία Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
4 ὅτι διὰ Δαυιδ ἔδωκεν αὐτῷ κύριος κατάλειμμα
ἵνα στήσῃ τέκνα αὐτοῦ μετ᾽ αὐτὸν καὶ στήσῃ
τὴν Ιερουσαλημ 5 ὡς ἐποίησεν Δαυιδ τὸ εὐθὲς
ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ πάντων ὧν
ἐνετείλατο αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
αὐτοῦ 7 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αβιου καὶ
πάντα ἃ ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα
ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ιουδα καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Αβιου καὶ ἀνὰ
μέσον Ιεροβοαμ 8 καὶ ἐκοιμήθη Αβιου μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τετάρτῳ ἔτει
τοῦ Ιεροβοαμ καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ βασιλεύει Ασα υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ 9 ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ
καὶ εἰκοστῷ τοῦ Ιεροβοαμ βασιλέως Ισραηλ
βασιλεύει Ασα ἐπὶ Ιουδαν 10 καὶ τεσσαράκοντα
καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα
τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ανα θυγάτηρ Αβεσσαλωμ 11 καὶ
ἐποίησεν Ασα τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ὡς Δαυιδ
ὁ πατὴρ αὐτοῦ 12 καὶ ἀφεῖλεν τὰς τελετὰς ἀπὸ
τῆς γῆς καὶ ἐξαπέστειλεν πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα
ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ 13 καὶ τὴν Ανα
τὴν μητέρα αὐτοῦ μετέστησεν τοῦ μὴ εἶναι
ἡγουμένην καθὼς ἐποίησεν σύνοδον ἐν τῷ ἄλσει
αὐτῆς καὶ ἐξέκοψεν Ασα τὰς καταδύσεις αὐτῆς
καὶ ἐνέπρησεν πυρὶ ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεδρων
14 τὰ δὲ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν πλὴν ἡ καρδία
Ασα ἦν τελεία μετὰ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας
αὐτοῦ 15 καὶ εἰσήνεγκεν τοὺς κίονας τοῦ πατρὸς

αὐτοῦ καὶ τοὺς κίονας αὐτοῦ εἰσήνεγκεν εἰς
τὸν οἶκον κυρίου ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς καὶ
σκεύη 16 καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ασα καὶ
ἀνὰ μέσον Βαασα βασιλέως Ισραηλ πάσας τὰς
ἡμέρας 17 καὶ ἀνέβη Βαασα βασιλεὺς Ισραηλ
ἐπὶ Ιουδαν καὶ ᾠκοδόμησεν τὴν Ραμα τοῦ μὴ
εἶναι ἐκπορευόμενον καὶ εἰσπορευόμενον τῷ
Ασα βασιλεῖ Ιουδα 18 καὶ ἔλαβεν Ασα τὸ ἀργύριον
καὶ τὸ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς
τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς
χεῖρας παίδων αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ὁ
βασιλεὺς Ασα πρὸς υἱὸν Αδερ υἱὸν Ταβερεμμαν
υἱοῦ Αζιν βασιλέως Συρίας τοῦ κατοικοῦντος ἐν
Δαμασκῷ λέγων 19 διάθου διαθήκην ἀνὰ μέσον
ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πατρός
μου καὶ τοῦ πατρός σου ἰδοὺ ἐξαπέσταλκά σοι
δῶρα ἀργύριον καὶ χρυσίον δεῦρο διασκέδασον
τὴν διαθήκην σου τὴν πρὸς Βαασα βασιλέα
Ισραηλ καὶ ἀναβήσεται ἀπ᾽ ἐμοῦ 20 καὶ ἤκουσεν
υἱὸς Αδερ τοῦ βασιλέως Ασα καὶ ἀπέστειλεν τοὺς
ἄρχοντας τῶν δυνάμεων τῶν αὐτοῦ ταῖς πόλεσιν
τοῦ Ισραηλ καὶ ἐπάταξεν τὴν Αιν καὶ τὴν Δαν καὶ
τὴν Αβελμαα καὶ πᾶσαν τὴν Χεζραθ ἕως πάσης
τῆς γῆς Νεφθαλι 21 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν
Βαασα καὶ διέλιπεν τοῦ οἰκοδομεῖν τὴν Ραμα
καὶ ἀνέστρεψεν εἰς Θερσα 22 καὶ ὁ βασιλεὺς
Ασα παρήγγειλεν παντὶ Ιουδα εἰς Αινακιμ καὶ
αἴρουσιν τοὺς λίθους τῆς Ραμα καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς
ἃ ᾠκοδόμησεν Βαασα καὶ ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς
ὁ βασιλεὺς Ασα πᾶν βουνὸν Βενιαμιν καὶ τὴν
σκοπιάν 23 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ασα καὶ πᾶσα
ἡ δυναστεία αὐτοῦ ἣν ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα
γεγραμμένα ἐστὶν ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν
τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα πλὴν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ
γήρως αὐτοῦ ἐπόνεσεν τοὺς πόδας αὐτοῦ 24 καὶ
ἐκοιμήθη Ασα καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ βασιλεύει Ιωσαφατ υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ 25 καὶ Ναδαβ υἱὸς Ιεροβοαμ
βασιλεύει ἐπὶ Ισραηλ ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ασα
βασιλέως Ιουδα καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ισραηλ
ἔτη δύο 26 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἐξήμαρτεν τὸν
Ισραηλ 27 καὶ περιεκάθισεν αὐτὸν Βαασα υἱὸς
Αχια ἐπὶ τὸν οἶκον Βελααν καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν
ἐν Γαβαθων τῇ τῶν ἀλλοφύλων καὶ Ναδαβ καὶ
πᾶς Ισραηλ περιεκάθητο ἐπὶ Γαβαθων 28 καὶ
ἐθανάτωσεν αὐτὸν Βαασα ἐν ἔτει τρίτῳ τοῦ Ασα
υἱοῦ Αβιου βασιλέως Ιουδα καὶ ἐβασίλευσεν 29
καὶ ἐγένετο ὡς ἐβασίλευσεν καὶ ἐπάταξεν τὸν
οἶκον Ιεροβοαμ καὶ οὐχ ὑπελίπετο πᾶσαν πνοὴν
τοῦ Ιεροβοαμ ἕως τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτὸν κατὰ
τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου
αὐτοῦ Αχια τοῦ Σηλωνίτου 30 περὶ τῶν ἁμαρτιῶν
Ιεροβοαμ ὡς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ καὶ ἐν τῷ
παροργισμῷ αὐτοῦ ᾧ παρώργισεν τὸν κύριον
θεὸν τοῦ Ισραηλ 31 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
Ναδαβ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα
γεγραμμένα ἐστὶν ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν
τοῖς βασιλεῦσιν Ισραηλ 33 καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ
τρίτῳ τοῦ Ασα βασιλέως Ιουδα βασιλεύει Βαασα
υἱὸς Αχια ἐπὶ Ισραηλ ἐν Θερσα εἴκοσι καὶ τέσσαρα
ἔτη 34 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου
καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ἐν
ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ

16 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Ιου υἱοῦ
Ανανι πρὸς Βαασα **2** ἀνθ’ ὧν ὕψωσά σε ἀπὸ
τῆς γῆς καὶ ἔδωκά σε ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν
μου Ισραηλ καὶ ἐπορεύθης ἐν τῇ ὁδῷ Ιεροβοαμ
καὶ ἐξήμαρτες τὸν λαόν μου τὸν Ισραηλ τοῦ
παροργίσαι με ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν **3** ἰδοὺ ἐγὼ
ἐξεγείρω ὀπίσω Βαασα καὶ ὄπισθεν τοῦ οἴκου
αὐτοῦ καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον
Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ **4** τὸν τεθνηκότα τοῦ Βαασα
ἐν τῇ πόλει καταφάγονται αὐτὸν οἱ κύνες καὶ
τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ καταφάγονται
αὐτὸν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ **5** καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Βαασα καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν καὶ αἱ
δυναστεῖαι αὐτοῦ οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ισραηλ
6 καὶ ἐκοιμήθη Βαασα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ
καὶ θάπτεται ἐν Θερσα καὶ βασιλεύει Ηλα υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει βασιλέως
Ασα **7** καὶ ἐν χειρὶ Ιου υἱοῦ Ανανι ἐλάλησεν
κύριος ἐπὶ Βαασα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ πᾶσαν
τὴν κακίαν ἣν ἐποίησεν ἐνώπιον κυρίου τοῦ
παροργίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν
αὐτοῦ τοῦ εἶναι κατὰ τὸν οἶκον Ιεροβοαμ καὶ
ὑπὲρ τοῦ πατάξαι αὐτόν **8** καὶ Ηλα υἱὸς Βαασα
ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ισραηλ δύο ἔτη ἐν Θερσα **9**
καὶ συνέστρεψεν ἐπ’ αὐτὸν Ζαμβρι ὁ ἄρχων τῆς
ἡμίσους τῆς ἵππου καὶ αὐτὸς ἦν ἐν Θερσα πίνων
μεθύων ἐν τῷ οἴκῳ Ωσα τοῦ οἰκονόμου ἐν Θερσα
10 καὶ εἰσῆλθεν Ζαμβρι καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν
καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ’
αὐτοῦ **11** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν
ἐν τῷ καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ
ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον Βαασα **12** κατὰ τὸ ῥῆμα
ὃ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Βαασα πρὸς
Ιου τὸν προφήτην **13** περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν
Βαασα καὶ Ηλα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτεν τὸν
Ισραηλ τοῦ παροργίσαι κύριον τὸν θεὸν Ισραηλ
ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν **14** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
λόγων Ηλα καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα
γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν
βασιλέων Ισραηλ **15** καὶ Ζαμβρι ἐβασίλευσεν ἑπτὰ
ἡμέρας ἐν Θερσα καὶ ἡ παρεμβολὴ Ισραηλ ἐπὶ
Γαβαθων τὴν τῶν ἀλλοφύλων **16** καὶ ἤκουσεν ὁ
λαὸς ἐν τῇ παρεμβολῇ λεγόντων συνεστράφη
Ζαμβρι καὶ ἔπαισεν τὸν βασιλέα καὶ ἐβασίλευσαν
ἐν Ισραηλ τὸν Αμβρι τὸν ἡγούμενον τῆς στρατιᾶς
ἐπὶ Ισραηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ
17 καὶ ἀνέβη Αμβρι καὶ πᾶς Ισραηλ μετ’ αὐτοῦ
ἐκ Γαβαθων καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Θερσα **18** καὶ
ἐγενήθη ὡς εἶδεν Ζαμβρι ὅτι προκατείλημπται
αὐτοῦ ἡ πόλις καὶ εἰσπορεύεται εἰς ἄντρον τοῦ
οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐνεπύρισεν ἐπ’ αὐτὸν τὸν
οἶκον τοῦ βασιλέως ἐν πυρὶ καὶ ἀπέθανεν **19** ὑπὲρ
τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν τοῦ ποιῆσαι
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου πορευθῆναι ἐν ὁδῷ
Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ **20** καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Ζαμβρι καὶ τὰς συνάψεις αὐτοῦ ἃς
συνῆψεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ισραηλ **21**
τότε μερίζεται ὁ λαὸς Ισραηλ ἥμισυ τοῦ λαοῦ
γίνεται ὀπίσω Θαμνι υἱοῦ Γωναθ τοῦ βασιλεῦσαι
αὐτόν καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Αμβρι
22 ὁ λαὸς ὁ ὢν ὀπίσω Αμβρι ὑπερεκράτησεν
τὸν λαὸν τὸν ὀπίσω Θαμνι υἱοῦ Γωναθ καὶ
ἀπέθανεν Θαμνι καὶ Ιωραμ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἐβασίλευσεν Αμβρι μετὰ Θαμνι **23** ἐν τῷ ἔτει τῷ τριακοστῷ καὶ πρώτῳ τοῦ βασιλέως Ασα βασιλεύει Αμβρι ἐπὶ Ισραηλ δώδεκα ἔτη ἐν Θερσα βασιλεύει ἓξ ἔτη **24** καὶ ἐκτήσατο Αμβρι τὸ ὄρος τὸ Σεμερων παρὰ Σεμηρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους δύο ταλάντων ἀργυρίου καὶ ᾠκοδόμησεν τὸ ὄρος καὶ ἐπεκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ ὄρους οὗ ᾠκοδόμεσεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Σεμηρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους Σαεμηρων **25** καὶ ἐποίησεν Αμβρι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ **26** καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ τοῦ παροργίσαι τὸν κύριον θεὸν Ισραηλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν **27** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αμβρι καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν καὶ ἡ δυναστεία αὐτοῦ οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ισραηλ **28** καὶ ἐκοιμήθη Αμβρι μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται ἐν Σαμαρείᾳ καὶ βασιλεύει Αχααβ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ **29** ἐν ἔτει δευτέρῳ τῷ Ιωσαφατ βασιλεύει Αχααβ υἱὸς Αμβρι ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ισραηλ ἐν Σαμαρείᾳ εἴκοσι καὶ δύο ἔτη **30** καὶ ἐποίησεν Αχααβ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ **31** καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ ἱκανὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ἁμαρτίαις Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ἔλαβεν γυναῖκα τὴν Ιεζαβελ θυγατέρα Ιεθεβααλ βασιλέως Σιδωνίων καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐδούλευσεν τῷ Βααλ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ **32** καὶ ἔστησεν θυσιαστήριον τῷ Βααλ ἐν οἴκῳ τῶν προσοχθισμάτων αὐτοῦ ὃν ᾠκοδόμησεν ἐν Σαμαρείᾳ **33** καὶ ἐποίησεν Αχααβ ἄλσος καὶ προσέθηκεν Αχααβ τοῦ ποιῆσαι παροργίσματα τοῦ παροργίσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τοῦ ἐξολεθρευθῆναι ἐκακοποίησεν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς Ισραηλ τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ **34** ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ᾠκοδόμησεν Αχιηλ ὁ Βαιθηλίτης τὴν Ιεριχω ἐν τῷ Αβιρων τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ τῷ Σεγουβ τῷ νεωτέρῳ αὐτοῦ ἐπέστησεν θύρας αὐτῆς κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ιησου υἱοῦ Ναυη

17 καὶ εἶπεν Ηλιου ὁ προφήτης ὁ Θεσβίτης ἐκ Θεσβων τῆς Γαλααδ πρὸς Αχααβ ζῇ κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ισραηλ ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετὸς ὅτι εἰ μὴ διὰ στόματος λόγου μου **2** καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Ηλιου **3** πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ ἀνατολὰς καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορραθ τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ιορδάνου **4** καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου πίεσαι ὕδωρ καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι διατρέφειν σε ἐκεῖ **5** καὶ ἐποίησεν Ηλιου κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορραθ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ιορδάνου **6** καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωὶ καὶ κρέα τὸ δείλης καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπινεν ὕδωρ **7** καὶ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάρρους ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς **8** καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Ηλιου **9** ἀνάστηθι καὶ πορεύου εἰς Σαρεπτα τῆς Σιδωνίας ἰδοὺ ἐντέταλμαι ἐκεῖ γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε **10** καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεπτα εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγεν ξύλα καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ηλιου καὶ εἶπεν

αὐτῇ λαβὲ δή μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος καὶ
πίομαι 11 καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν καὶ ἐβόησεν
ὀπίσω αὐτῆς Ηλιου καὶ εἶπεν λήμψῃ δή μοι
ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρί σου 12 καὶ εἶπεν ἡ γυνή
ζῇ κύριος ὁ θεός σου εἰ ἔστιν μοι ἐγκρυφίας ἀλλ'
ἢ ὅσον δρὰξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ καὶ ὀλίγον
ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ συλλέγω
δύο ξυλάρια καὶ εἰσελεύσομαι καὶ ποιήσω αὐτὸ
ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου καὶ φαγόμεθα καὶ
ἀποθανούμεθα 13 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Ηλιου
θάρσει εἴσελθε καὶ ποίησον κατὰ τὸ ῥῆμά σου
ἀλλὰ ποίησον ἐμοὶ ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν
ἐν πρώτοις καὶ ἐξοίσεις μοι σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς
τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτου 14 ὅτι τάδε
λέγει κύριος ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει
καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσει ἕως
ἡμέρας τοῦ δοῦναι κύριον τὸν ὑετὸν ἐπὶ τῆς
γῆς 15 καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησεν καὶ
ἤσθιεν αὐτὴ καὶ αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς 16
καὶ ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπεν καὶ ὁ
καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονώθη κατὰ τὸ
ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ηλιου 17 καὶ
ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἠρρώστησεν ὁ υἱὸς τῆς
γυναικὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου καὶ ἦν ἡ ἀρρωστία
αὐτοῦ κραταιὰ σφόδρα ἕως οὗ οὐχ ὑπελείφθη ἐν
αὐτῷ πνεῦμα 18 καὶ εἶπεν πρὸς Ηλιου τί ἐμοὶ
καὶ σοί ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ εἰσῆλθες πρός με τοῦ
ἀναμνῆσαι τὰς ἀδικίας μου καὶ θανατῶσαι τὸν
υἱόν μου 19 καὶ εἶπεν Ηλιου πρὸς τὴν γυναῖκα δός
μοι τὸν υἱόν σου καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου
αὐτῆς καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῷον ἐν
ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ
τῆς κλίνης αὐτοῦ 20 καὶ ἀνεβόησεν Ηλιου καὶ
εἶπεν οἴμμοι κύριε ὁ μάρτυς τῆς χήρας μεθ'
ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς σὺ κεκάκωκας τοῦ
θανατῶσαι τὸν υἱὸν αὐτῆς 21 καὶ ἐνεφύσησεν
τῷ παιδαρίῳ τρὶς καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν κύριον
καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεός μου ἐπιστραφήτω δὴ ἡ
ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτόν 22 καὶ
ἐγένετο οὕτως καὶ ἀνεβόησεν τὸ παιδάριον 23
καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὑπερῴου εἰς τὸν
οἶκον καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν
Ηλιου βλέπε ζῇ ὁ υἱός σου 24 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ
πρὸς Ηλιου ἰδοὺ ἔγνωκα ὅτι ἄνθρωπος θεοῦ εἶ
σὺ καὶ ῥῆμα κυρίου ἐν στόματί σου ἀληθινόν

18 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ ῥῆμα
κυρίου ἐγένετο πρὸς Ηλιου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ
τρίτῳ λέγων πορεύθητι καὶ ὄφθητι τῷ Αχααβ καὶ
δώσω ὑετὸν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς 2 καὶ ἐπορεύθη
Ηλιου τοῦ ὀφθῆναι τῷ Αχααβ καὶ ἡ λιμὸς κραταιὰ
ἐν Σαμαρείᾳ 3 καὶ ἐκάλεσεν Αχααβ τὸν Αβδιου
τὸν οἰκονόμον καὶ Αβδιου ἦν φοβούμενος τὸν
κύριον σφόδρα 4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τύπτειν τὴν
Ιεζαβελ τοὺς προφήτας κυρίου καὶ ἔλαβεν Αβδιου
ἑκατὸν ἄνδρας προφήτας καὶ ἔκρυψεν αὐτοὺς
κατὰ πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ καὶ διέτρεφεν
αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι 5 καὶ εἶπεν Αχααβ πρὸς
Αβδιου δεῦρο καὶ διέλθωμεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ
πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ ἐπὶ χειμάρρους ἐάν πως
εὕρωμεν βοτάνην καὶ περιποιησώμεθα ἵππους
καὶ ἡμιόνους καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσονται ἀπὸ
τῶν κτηνῶν 6 καὶ ἐμέρισαν ἑαυτοῖς τὴν ὁδὸν
τοῦ διελθεῖν αὐτήν Αχααβ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ μιᾷ
μόνος καὶ Αβδιου ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ ἄλλῃ μόνος 7
καὶ ἦν Αβδιου ἐν τῇ ὁδῷ μόνος καὶ ἦλθεν Ηλιου
εἰς συνάντησιν αὐτοῦ μόνος καὶ Αβδιου ἔσπευσεν

καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἶπεν εἰ σὺ εἶ
αὐτός κύριέ μου Ηλιου **8** καὶ εἶπεν Ηλιου αὐτῷ
ἐγώ πορεύου λέγε τῷ κυρίῳ σου ἰδοὺ Ηλιου
9 καὶ εἶπεν Αβδιου τί ἡμάρτηκα ὅτι δίδως τὸν
δοῦλόν σου εἰς χεῖρα Αχααβ τοῦ θανατῶσαί με
10 ζῇ κύριος ὁ θεός σου εἰ ἔστιν ἔθνος ἢ βασιλεία
οὗ οὐκ ἀπέσταλκεν ὁ κύριός μου ζητεῖν σε καὶ
εἶπον οὐκ ἔστιν καὶ ἐνέπρησεν τὴν βασιλείαν
καὶ τὰς χώρας αὐτῆς ὅτι οὐχ εὕρηκέν σε **11** καὶ
νῦν σὺ λέγεις πορεύου ἀνάγγελλε τῷ κυρίῳ
σου ἰδοὺ Ηλιου **12** καὶ ἔσται ἐὰν ἐγὼ ἀπέλθω
ἀπὸ σοῦ καὶ πνεῦμα κυρίου ἀρεῖ σε εἰς γῆν
ἣν οὐκ οἶδα καὶ εἰσελεύσομαι ἀπαγγεῖλαι τῷ
Αχααβ καὶ ἀποκτενεῖ με καὶ ὁ δοῦλός σού ἐστιν
φοβούμενος τὸν κύριον ἐκ νεότητος αὐτοῦ **13** ἢ
οὐκ ἀπηγγέλη σοι τῷ κυρίῳ μου οἷα πεποίηκα ἐν
τῷ ἀποκτείνειν Ιεζαβελ τοὺς προφήτας κυρίου
καὶ ἔκρυψα ἀπὸ τῶν προφητῶν κυρίου ἑκατὸν
ἄνδρας ἀνὰ πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ καὶ ἔθρεψα
ἐν ἄρτοις καὶ ὕδατι **14** καὶ νῦν σὺ λέγεις μοι
πορεύου λέγε τῷ κυρίῳ σου ἰδοὺ Ηλιου καὶ
ἀποκτενεῖ με **15** καὶ εἶπεν Ηλιου ζῇ κύριος
τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ ὅτι
σήμερον ὀφθήσομαι αὐτῷ **16** καὶ ἐπορεύθη
Αβδιου εἰς συναντὴν τῷ Αχααβ καὶ ἀπήγγειλεν
αὐτῷ καὶ ἐξέδραμεν Αχααβ καὶ ἐπορεύθη εἰς
συνάντησιν Ηλιου **17** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Αχααβ
τὸν Ηλιου καὶ εἶπεν Αχααβ πρὸς Ηλιου εἰ σὺ εἶ
αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ισραηλ **18** καὶ εἶπεν
Ηλιου οὐ διαστρέφω τὸν Ισραηλ ὅτι ἀλλ’ ἢ σὺ
καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου ἐν τῷ καταλιμπάνειν
ὑμᾶς τὸν κύριον θεὸν ὑμῶν καὶ ἐπορεύθης ὀπίσω
τῶν Βααλιμ **19** καὶ νῦν ἀπόστειλον συνάθροισον
πρός με πάντα Ισραηλ εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον
καὶ τοὺς προφήτας τῆς αἰσχύνης τετρακοσίους
καὶ πεντήκοντα καὶ τοὺς προφήτας τῶν ἀλσῶν
τετρακοσίους ἐσθίοντας τράπεζαν Ιεζαβελ **20**
καὶ ἀπέστειλεν Αχααβ εἰς πάντα Ισραηλ καὶ
ἐπισυνήγαγεν πάντας τοὺς προφήτας εἰς ὄρος
τὸ Καρμήλιον **21** καὶ προσήγαγεν Ηλιου πρὸς
πάντας καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ηλιου ἕως πότε ὑμεῖς
χωλανεῖτε ἐπ’ ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις εἰ ἔστιν
κύριος ὁ θεός πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰ δὲ ὁ
Βααλ αὐτός πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον **22** καὶ εἶπεν Ηλιου
πρὸς τὸν λαόν ἐγὼ ὑπολέλειμμαι προφήτης
τοῦ κυρίου μονώτατος καὶ οἱ προφῆται τοῦ
Βααλ τετρακόσιοι καὶ πεντήκοντα ἄνδρες καὶ οἱ
προφῆται τοῦ ἄλσους τετρακόσιοι **23** δότωσαν
ἡμῖν δύο βόας καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν
ἕνα καὶ μελισάτωσαν καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν
ξύλων καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν καὶ ἐγὼ ποιήσω
τὸν βοῦν τὸν ἄλλον καὶ πῦρ οὐ μὴ ἐπιθῶ
24 καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι θεῶν ὑμῶν καὶ ἐγὼ
ἐπικαλέσομαι ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ μου
καὶ ἔσται ὁ θεός ὃς ἐὰν ἐπακούσῃ ἐν πυρί
οὗτος θεός καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ
εἶπον καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας **25** καὶ εἶπεν
Ηλιου τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης ἐκλέξασθε
ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα καὶ ποιήσατε πρῶτοι
ὅτι πολλοὶ ὑμεῖς καὶ ἐπικαλέσασθε ἐν ὀνόματι
θεοῦ ὑμῶν καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε **26** καὶ ἔλαβον
τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν
ὀνόματι τοῦ Βααλ ἐκ πρωίθεν ἕως μεσημβρίας
καὶ εἶπον ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Βααλ ἐπάκουσον
ἡμῶν καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις καὶ

διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησαν 27
καὶ ἐγένετο μεσημβρίᾳ καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς
Ηλιου ὁ Θεσβίτης καὶ εἶπεν ἐπικαλεῖσθε ἐν
φωνῇ μεγάλῃ ὅτι θεός ἐστιν ὅτι ἀδολεσχία
αὐτῷ ἐστιν καὶ ἅμα μήποτε χρηματίζει αὐτός ἢ
μήποτε καθεύδει αὐτός καὶ ἐξαναστήσεται 28 καὶ
ἐπεκαλοῦντο ἐν φωνῇ μεγάλῃ καὶ κατετέμνοντο
κατὰ τὸν ἐθισμὸν αὐτῶν ἐν μαχαίραις καὶ
σειρομάσταις ἕως ἐκχύσεως αἵματος ἐπ' αὐτούς
29 καὶ ἐπροφήτευον ἕως οὗ παρῆλθεν τὸ δειλινόν
καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν
καὶ οὐκ ἦν φωνή καὶ ἐλάλησεν Ηλιου ὁ Θεσβίτης
πρὸς τοὺς προφήτας τῶν προσοχθισμάτων λέγων
μετάστητε ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ
ὁλοκαύτωμά μου καὶ μετέστησαν καὶ ἀπῆλθον
30 καὶ εἶπεν Ηλιου πρὸς τὸν λαόν προσαγάγετε
πρός με καὶ προσήγαγεν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν
31 καὶ ἔλαβεν Ηλιου δώδεκα λίθους κατ' ἀριθμὸν
φυλῶν τοῦ Ισραηλ ὡς ἐλάλησεν κύριος πρὸς
αὐτὸν λέγων Ισραηλ ἔσται τὸ ὄνομά σου 32
καὶ ᾠκοδόμησεν τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι κυρίου
καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον
καὶ ἐποίησεν θααλα χωροῦσαν δύο μετρητὰς
σπέρματος κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου 33 καὶ
ἐστοίβασεν τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
ὃ ἐποίησεν καὶ ἐμέλισεν τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ
ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον 34 καὶ εἶπεν λάβετέ μοι τέσσαρας
ὑδρίας ὕδατος καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα
καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας καὶ ἐποίησαν οὕτως καὶ
εἶπεν δευτερώσατε καὶ ἐδευτέρωσαν καὶ εἶπεν
τρισσώσατε καὶ ἐτρίσσευσαν 35 καὶ διεπορεύετο
τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὴν θααλα
ἔπλησαν ὕδατος 36 καὶ ἀνεβόησεν Ηλιου εἰς
τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς Αβρααμ
καὶ Ισαακ καὶ Ισραηλ ἐπάκουσόν μου κύριε
ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί καὶ γνώτωσαν
πᾶς ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ
κἀγὼ δοῦλός σου καὶ διὰ σὲ πεποίηκα τὰ ἔργα
ταῦτα 37 ἐπάκουσόν μου κύριε ἐπάκουσόν μου
ἐν πυρί καὶ γνώτω ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ κύριος
ὁ θεὸς καὶ σὺ ἔστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ
τούτου ὀπίσω 38 καὶ ἔπεσεν πῦρ παρὰ κυρίου
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν τὸ ὁλοκαύτωμα
καὶ τὰς σχίδακας καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θααλα
καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλιξεν τὸ πῦρ 39
καὶ ἔπεσεν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ
εἶπον ἀληθῶς κύριός ἐστιν ὁ θεός αὐτὸς ὁ θεός
40 καὶ εἶπεν Ηλιου πρὸς τὸν λαόν συλλάβετε τοὺς
προφήτας τοῦ Βααλ μηθεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν
καὶ συνέλαβον αὐτούς καὶ κατάγει αὐτοὺς Ηλιου
εἰς τὸν χειμάρρουν Κισων καὶ ἔσφαξεν αὐτοὺς
ἐκεῖ 41 καὶ εἶπεν Ηλιου τῷ Αχααβ ἀνάβηθι καὶ
φάγε καὶ πίε ὅτι φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ ὑετοῦ
42 καὶ ἀνέβη Αχααβ τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ
Ηλιου ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον καὶ ἔκυψεν ἐπὶ
τὴν γῆν καὶ ἔθηκεν τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ ἀνὰ
μέσον τῶν γονάτων ἑαυτοῦ 43 καὶ εἶπεν τῷ
παιδαρίῳ αὐτοῦ ἀνάβηθι καὶ ἐπίβλεψον ὁδὸν
τῆς θαλάσσης καὶ ἐπέβλεψεν τὸ παιδάριον καὶ
εἶπεν οὐκ ἔστιν οὐθέν καὶ εἶπεν Ηλιου καὶ σὺ
ἐπίστρεψον ἑπτάκι καὶ ἐπέστρεψεν τὸ παιδάριον
ἑπτάκι 44 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑβδόμῳ καὶ ἰδοὺ
νεφέλη μικρὰ ὡς ἴχνος ἀνδρὸς ἀνάγουσα ὕδωρ
καὶ εἶπεν ἀνάβηθι καὶ εἰπὸν τῷ Αχααβ ζεῦξον τὸ
ἅρμα σου καὶ κατάβηθι μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός

45 καὶ ἐγένετο ἕως ὧδε καὶ ὧδε καὶ ὁ οὐρανὸς
συνεσκότασεν νεφέλαις καὶ πνεύματι καὶ ἐγένετο
ὑετὸς μέγας καὶ ἔκλαιεν καὶ ἐπορεύετο Αχααβ
εἰς Ιεζραελ 46 καὶ χεὶρ κυρίου ἐπὶ τὸν Ηλιου
καὶ συνέσφιγξεν τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ καὶ ἔτρεχεν
ἔμπροσθεν Αχααβ ἕως Ιεζραελ

19 καὶ ἀνήγγειλεν Αχααβ τῇ Ιεζαβελ γυναικὶ
αὐτοῦ πάντα ἃ ἐποίησεν Ηλιου καὶ ὡς ἀπέκτεινεν
τοὺς προφήτας ἐν ῥομφαίᾳ 2 καὶ ἀπέστειλεν
Ιεζαβελ πρὸς Ηλιου καὶ εἶπεν εἰ σὺ εἶ Ηλιου καὶ
ἐγὼ Ιεζαβελ τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε
προσθείη ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὔριον θήσομαι
τὴν ψυχήν σου καθὼς ψυχὴν ἑνὸς ἐξ αὐτῶν 3
καὶ ἐφοβήθη Ηλιου καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν κατὰ
τὴν ψυχὴν ἑαυτοῦ καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεε τὴν
Ιουδα καὶ ἀφῆκεν τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ 4 καὶ
αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας καὶ
ἦλθεν καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ ραθμ ἓν καὶ ᾐτήσατο τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἀποθανεῖν καὶ εἶπεν ἱκανούσθω
νῦν λαβὲ δὴ τὴν ψυχήν μου ἀπ’ ἐμοῦ κύριε ὅτι
οὐ κρείσσων ἐγώ εἰμι ὑπὲρ τοὺς πατέρας μου 5
καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ φυτόν καὶ
ἰδού τις ἥψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνάστηθι
καὶ φάγε 6 καὶ ἐπέβλεψεν Ηλιου καὶ ἰδοὺ πρὸς
κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης καὶ καψάκης
ὕδατος καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ
ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη 7 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος
κυρίου ἐκ δευτέρου καὶ ἥψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν
αὐτῷ ἀνάστα φάγε ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός 8
καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ ἐπορεύθη
ἐν τῇ ἰσχύι τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα
ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἕως ὄρους
Χωρηβ 9 καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον καὶ
κατέλυσεν ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ ῥῆμα κυρίου πρὸς αὐτὸν
καὶ εἶπεν τί σὺ ἐνταῦθα Ηλιου 10 καὶ εἶπεν Ηλιου
ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ κυρίῳ παντοκράτορι ὅτι
ἐγκατέλιπόν σε οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὰ θυσιαστήριά σου
κατέσκαψαν καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν
ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος
καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν 11
καὶ εἶπεν ἐξελεύσῃ αὔριον καὶ στήσῃ ἐνώπιον
κυρίου ἐν τῷ ὄρει ἰδοὺ παρελεύσεται κύριος
καὶ πνεῦμα μέγα κραταιὸν διαλῦον ὄρη καὶ
συντρῖβον πέτρας ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἐν τῷ
πνεύματι κύριος καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός
οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ κύριος 12 καὶ μετὰ τὸν
συσσεισμὸν πῦρ οὐκ ἐν τῷ πυρὶ κύριος καὶ μετὰ
τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς κἀκεῖ κύριος 13
καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ηλιου καὶ ἐπεκάλυψεν
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ ἑαυτοῦ καὶ
ἐξῆλθεν καὶ ἔστη ὑπὸ τὸ σπήλαιον καὶ ἰδοὺ
πρὸς αὐτὸν φωνὴ καὶ εἶπεν τί σὺ ἐνταῦθα Ηλιου
14 καὶ εἶπεν Ηλιου ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ κυρίῳ
παντοκράτορι ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην
σου οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὰ θυσιαστήριά σου καθεῖλαν
καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ
καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος καὶ ζητοῦσι
τὴν ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν 15 καὶ εἶπεν κύριος
πρὸς αὐτόν πορεύου ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν
σου καὶ ἥξεις εἰς τὴν ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ
καὶ χρίσεις τὸν Αζαηλ εἰς βασιλέα τῆς Συρίας
16 καὶ τὸν Ιου υἱὸν Ναμεσσι χρίσεις εἰς βασιλέα
ἐπὶ Ισραηλ καὶ τὸν Ελισαιε υἱὸν Σαφατ ἀπὸ
Αβελμαουλα χρίσεις εἰς προφήτην ἀντὶ σοῦ 17
καὶ ἔσται τὸν σῳζόμενον ἐκ ῥομφαίας Αζαηλ
θανατώσει Ιου καὶ τὸν σῳζόμενον ἐκ ῥομφαίας

Ιου θανατώσει Ελισαιε 18 καὶ καταλείψεις ἐν
Ισραηλ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν πάντα γόνατα ἃ
οὐκ ὤκλασαν γόνυ τῷ Βααλ καὶ πᾶν στόμα ὃ
οὐ προσεκύνησεν αὐτῷ 19 καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν
καὶ εὑρίσκει τὸν Ελισαιε υἱὸν Σαφατ καὶ αὐτὸς
ἠροτρία ἐν βουσίν δώδεκα ζεύγη βοῶν ἐνώπιον
αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα καὶ ἐπῆλθεν
ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ᾽
αὐτόν 20 καὶ κατέλιπεν Ελισαιε τὰς βόας καὶ
κατέδραμεν ὀπίσω Ηλιου καὶ εἶπεν καταφιλήσω
τὸν πατέρα μου καὶ ἀκολουθήσω ὀπίσω σου
καὶ εἶπεν Ηλιου ἀνάστρεφε ὅτι πεποίηκά σοι 21
καὶ ἀνέστρεψεν ἐξόπισθεν αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν τὰ
ζεύγη τῶν βοῶν καὶ ἔθυσεν καὶ ἥψησεν αὐτὰ ἐν
τοῖς σκεύεσι τῶν βοῶν καὶ ἔδωκεν τῷ λαῷ καὶ
ἔφαγον καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ηλιου
καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ

20 καὶ ἀμπελὼν εἷς ἦν τῷ Ναβουθαι τῷ
Ιεζραηλίτῃ παρὰ τῷ ἅλῳ Αχααβ βασιλέως
Σαμαρείας 2 καὶ ἐλάλησεν Αχααβ πρὸς Ναβουθαι
λέγων δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ ἔσται μοι
εἰς κῆπον λαχάνων ὅτι ἐγγίων οὗτος τῷ οἴκῳ
μου καὶ δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀγαθὸν
ὑπὲρ αὐτόν εἰ δὲ ἀρέσκει ἐνώπιόν σου δώσω
σοι ἀργύριον ἀντάλλαγμα τοῦ ἀμπελῶνός σου
τούτου καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχάνων 3 καὶ
εἶπεν Ναβουθαι πρὸς Αχααβ μή μοι γένοιτο παρὰ
θεοῦ μου δοῦναι κληρονομίαν πατέρων μου σοί
4 καὶ ἐγένετο τὸ πνεῦμα Αχααβ τεταραγμένον καὶ
ἐκοιμήθη ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ συνεκάλυψεν
τὸ πρώσωπον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔφαγεν ἄρτον 5
καὶ εἰσῆλθεν Ιεζαβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν
καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν τί τὸ πνεῦμά σου
τεταραγμένον καὶ οὐκ εἶ σὺ ἐσθίων ἄρτον 6 καὶ
εἶπεν πρὸς αὐτήν ὅτι ἐλάλησα πρὸς Ναβουθαι
τὸν Ιεζραηλίτην λέγων δός μοι τὸν ἀμπελῶνά
σου ἀργυρίου εἰ δὲ βούλει δώσω σοι ἀμπελῶνα
ἄλλον ἀντ᾽ αὐτοῦ καὶ εἶπεν οὐ δώσω σοι
κληρονομίαν πατέρων μου 7 καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτὸν Ιεζαβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ σὺ νῦν οὕτως ποιεῖς
βασιλέα ἐπὶ Ισραηλ ἀνάστηθι φάγε ἄρτον καὶ
σαυτοῦ γενοῦ ἐγὼ δώσω σοι τὸν ἀμπελῶνα
Ναβουθαι τοῦ Ιεζραηλίτου 8 καὶ ἔγραψεν βιβλίον
ἐπὶ τῷ ὀνόματι Αχααβ καὶ ἐσφραγίσατο τῇ
σφραγῖδι αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν τὸ βιβλίον πρὸς
τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς ἐλευθέρους τοὺς
κατοικοῦντας μετὰ Ναβουθαι 9 καὶ ἐγέγραπτο ἐν
τοῖς βιβλίοις λέγων νηστεύσατε νηστείαν καὶ
καθίσατε τὸν Ναβουθαι ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ 10
καὶ ἐγκαθίσατε δύο ἄνδρας υἱοὺς παρανόμων
ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ καὶ καταμαρτυρησάτωσαν
αὐτοῦ λέγοντες ηὐλόγησεν θεὸν καὶ βασιλέα
καὶ ἐξαγαγέτωσαν αὐτὸν καὶ λιθοβολησάτωσαν
αὐτόν καὶ ἀποθανέτω 11 καὶ ἐποίησαν οἱ
ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ
ἐλεύθεροι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ
καθὰ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς Ιεζαβελ καθὰ
γέγραπται ἐν τοῖς βιβλίοις οἷς ἀπέστειλεν πρὸς
αὐτούς 12 ἐκάλεσαν νηστείαν καὶ ἐκάθισαν τὸν
Ναβουθαι ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ 13 καὶ ἦλθον δύο
ἄνδρες υἱοὶ παρανόμων καὶ ἐκάθισαν ἐξ ἐναντίας
αὐτοῦ καὶ κατεμαρτύρησαν αὐτοῦ λέγοντες
ηὐλόγηκας θεὸν καὶ βασιλέα καὶ ἐξήγαγον
αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν
λίθοις καὶ ἀπέθανεν 14 καὶ ἀπέστειλαν πρὸς
Ιεζαβελ λέγοντες λελιθοβόληται Ναβουθαι καὶ

τέθνηκεν 15 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ιεζαβελ
καὶ εἶπεν πρὸς Αχααβ ἀνάστα κληρονόμει τὸν
ἀμπελῶνα Ναβουθαι τοῦ Ιεζραηλίτου ὃς οὐκ
ἔδωκέν σοι ἀργυρίου ὅτι οὐκ ἔστιν Ναβουθαι
ζῶν ὅτι τέθνηκεν 16 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν
Αχααβ ὅτι τέθνηκεν Ναβουθαι ὁ Ιεζραηλίτης
καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο
σάκκον καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀνέστη
καὶ κατέβη Αχααβ εἰς τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαι
τοῦ Ιεζραηλίτου κληρονομῆσαι αὐτόν 17 καὶ
εἶπεν κύριος πρὸς Ηλιου τὸν Θεσβίτην λέγων
18 ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς ἀπαντὴν Αχααβ
βασιλέως Ισραηλ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἰδοὺ οὗτος
ἐν ἀμπελῶνι Ναβουθαι ὅτι καταβέβηκεν ἐκεῖ
κληρονομῆσαι αὐτόν 19 καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν
λέγων τάδε λέγει κύριος ὡς σὺ ἐφόνευσας καὶ
ἐκληρονόμησας διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος
ἐν παντὶ τόπῳ ᾧ ἔλειξαν αἱ ὕες καὶ οἱ κύνες
τὸ αἷμα Ναβουθαι ἐκεῖ λείξουσιν οἱ κύνες τὸ
αἷμά σου καὶ αἱ πόρναι λούσονται ἐν τῷ αἵματί
σου 20 καὶ εἶπεν Αχααβ πρὸς Ηλιου εἰ εὕρηκάς
με ὁ ἐχθρός μου καὶ εἶπεν εὕρηκα διότι μάτην
πέπρασαι ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου
παροργίσαι αὐτόν 21 τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ κακὰ καὶ ἐκκαύσω ὀπίσω
σου καὶ ἐξολεθρεύσω τοῦ Αχααβ οὐροῦντα πρὸς
τοῖχον καὶ συνεχόμενον καὶ ἐγκαταλελειμμένον
ἐν Ισραηλ 22 καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς
τὸν οἶκον Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ὡς τὸν
οἶκον Βαασα υἱοῦ Αχια περὶ τῶν παροργισμάτων
ὧν παρώργισας καὶ ἐξήμαρτες τὸν Ισραηλ 23
καὶ τῇ Ιεζαβελ ἐλάλησεν κύριος λέγων οἱ
κύνες καταφάγονται αὐτὴν ἐν τῷ προτειχίσματι
Ιεζραελ 24 τὸν τεθνηκότα τοῦ Αχααβ ἐν τῇ πόλει
φάγονται οἱ κύνες καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ
ἐν τῷ πεδίῳ φάγονται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
25 πλὴν ματαίως Αχααβ ὡς ἐπράθη ποιῆσαι τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ὡς μετέθηκεν αὐτὸν
Ιεζαβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ 26 καὶ ἐβδελύχθη σφόδρα
πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων κατὰ πάντα
ἃ ἐποίησεν ὁ Αμορραῖος ὃν ἐξωλέθρευσεν κύριος
ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ισραηλ 27 καὶ ὑπὲρ τοῦ
λόγου ὡς κατενύγη Αχααβ ἀπὸ προσώπου τοῦ
κυρίου καὶ ἐπορεύετο κλαίων καὶ διέρρηξεν
τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ ἐζώσατο σάκκον ἐπὶ τὸ
σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐνήστευσεν καὶ περιεβάλετο
σάκκον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐπάταξεν Ναβουθαι τὸν
Ιεζραηλίτην 28 καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου ἐν
χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ηλιου περὶ Αχααβ καὶ εἶπεν
κύριος 29 ἑώρακας ὡς κατενύγη Αχααβ ἀπὸ
προσώπου μου οὐκ ἐπάξω τὴν κακίαν ἐν ταῖς
ἡμέραις αὐτοῦ ἀλλ᾽ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ ἐπάξω τὴν κακίαν 30 καὶ συνήθροισεν υἱὸς
Αδερ πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ
περιεκάθισεν ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ τριάκοντα καὶ
δύο βασιλεῖς μετ᾽ αὐτοῦ καὶ πᾶς ἵππος καὶ ἅρμα
καὶ ἀνέβησαν καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Σαμάρειαν
καὶ ἐπολέμησαν ἐπ᾽ αὐτήν 31 καὶ ἀπέστειλεν
πρὸς Αχααβ βασιλέα Ισραηλ εἰς τὴν πόλιν 32
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τάδε λέγει υἱὸς Αδερ τὸ
ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου ἐμόν ἐστιν
καὶ αἱ γυναῖκές σου καὶ τὰ τέκνα σου ἐμά ἐστιν
33 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ισραηλ καὶ εἶπεν
καθὼς ἐλάλησας κύριε βασιλεῦ σὸς ἐγώ εἰμι καὶ
πάντα τὰ ἐμά 34 καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ
εἶπον τάδε λέγει υἱὸς Αδερ ἐγὼ ἀπέσταλκα πρὸς

σὲ λέγων τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου
καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ τὰ τέκνα σου δώσεις
ἐμοί 35 ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὔριον ἀποστελῶ
τοὺς παῖδάς μου πρὸς σέ καὶ ἐρευνήσουσιν τὸν
οἶκόν σου καὶ τοὺς οἴκους τῶν παίδων σου καὶ
ἔσται τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἐφ᾽ ἃ
ἂν ἐπιβάλωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ λήμψονται
36 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ισραηλ πάντας τοὺς
πρεσβυτέρους καὶ εἶπεν γνῶτε δὴ καὶ ἴδετε
ὅτι κακίαν οὗτος ζητεῖ ὅτι ἀπέσταλκεν πρός
με περὶ τῶν γυναικῶν μου καὶ περὶ τῶν υἱῶν
μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου τὸ ἀργύριόν
μου καὶ τὸ χρυσίον μου οὐκ ἀπεκώλυσα ἀπ᾽
αὐτοῦ 37 καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι καὶ
πᾶς ὁ λαός μὴ ἀκούσῃς καὶ μὴ θελήσῃς 38 καὶ
εἶπεν τοῖς ἀγγέλοις υἱοῦ Αδερ λέγετε τῷ κυρίῳ
ὑμῶν πάντα ὅσα ἀπέσταλκας πρὸς τὸν δοῦλόν
σου ἐν πρώτοις ποιήσω τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο οὐ
δυνήσομαι ποιῆσαι καὶ ἀπῆραν οἱ ἄνδρες καὶ
ἐπέστρεψαν αὐτῷ λόγον 39 καὶ ἀνταπέστειλεν
πρὸς αὐτὸν υἱὸς Αδερ λέγων τάδε ποιήσαι μοι
ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη εἰ ἐκποιήσει ὁ χοῦς
Σαμαρείας ταῖς ἀλώπεξιν παντὶ τῷ λαῷ τοῖς
πεζοῖς μου 40 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ισραηλ
καὶ εἶπεν ἱκανούσθω μὴ καυχάσθω ὁ κυρτὸς
ὡς ὁ ὀρθός 41 καὶ ἐγένετο ὅτε ἀπεκρίθη αὐτῷ
τὸν λόγον τοῦτον πίνων ἦν αὐτὸς καὶ πάντες οἱ
βασιλεῖς μετ᾽ αὐτοῦ ἐν σκηναῖς καὶ εἶπεν τοῖς
παισὶν αὐτοῦ οἰκοδομήσατε χάρακα καὶ ἔθεντο
χάρακα ἐπὶ τὴν πόλιν 42 καὶ ἰδοὺ προφήτης εἷς
προσῆλθεν τῷ βασιλεῖ Ισραηλ καὶ εἶπεν τάδε
λέγει κύριος εἰ ἑόρακας πάντα τὸν ὄχλον τὸν
μέγαν τοῦτον ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν σήμερον
εἰς χεῖρας σάς καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος 43 καὶ
εἶπεν Αχααβ ἐν τίνι καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος
ἐν τοῖς παιδαρίοις τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν
καὶ εἶπεν Αχααβ τίς συνάψει τὸν πόλεμον καὶ
εἶπεν σύ

21 καὶ ἐπεσκέψατο Αχααβ τὰ παιδάρια τῶν
ἀρχόντων τῶν χωρῶν καὶ ἐγένοντο διακόσιοι καὶ
τριάκοντα καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεσκέψατο τὸν λαόν
πᾶν υἱὸν δυνάμεως ἑξήκοντα χιλιάδας 2 καὶ
ἐξῆλθεν μεσημβρίας καὶ υἱὸς Αδερ πίνων μεθύων
ἐν Σοκχωθ αὐτὸς καὶ οἱ βασιλεῖς τριάκοντα
καὶ δύο βασιλεῖς συμβοηθοὶ μετ᾽ αὐτοῦ 3 καὶ
ἐξῆλθον παιδάρια ἀρχόντων τῶν χωρῶν ἐν
πρώτοις καὶ ἀποστέλλουσιν καὶ ἀπαγγέλλουσιν
τῷ βασιλεῖ Συρίας λέγοντες ἄνδρες ἐξεληλύθασιν
ἐκ Σαμαρείας 4 καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰ εἰς εἰρήνην
οὗτοι ἐκπορεύονται συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας
καὶ εἰ εἰς πόλεμον ζῶντας συλλάβετε αὐτούς 5
καὶ μὴ ἐξελθάτωσαν ἐκ τῆς πόλεως τὰ παιδάρια
ἀρχόντων τῶν χωρῶν καὶ ἡ δύναμις ὀπίσω
αὐτῶν 6 ἐπάταξεν ἕκαστος τὸν παρ᾽ αὐτοῦ
καὶ ἐδευτέρωσεν ἕκαστος τὸν παρ᾽ αὐτοῦ καὶ
ἔφυγεν Συρία καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς Ισραηλ
καὶ σῴζεται υἱὸς Αδερ βασιλεὺς Συρίας ἐφ᾽
ἵππου ἱππέως 7 καὶ ἐξῆλθεν βασιλεὺς Ισραηλ
καὶ ἔλαβεν πάντας τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἅρματα
καὶ ἐπάταξεν πληγὴν μεγάλην ἐν Συρίᾳ 8 καὶ
προσῆλθεν ὁ προφήτης πρὸς βασιλέα Ισραηλ καὶ
εἶπεν κραταιοῦ καὶ γνῶθι καὶ ἰδὲ τί ποιήσεις ὅτι
ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ υἱὸς Αδερ βασιλεὺς
Συρίας ἀναβαίνει ἐπὶ σέ 9 καὶ οἱ παῖδες βασιλέως
Συρίας εἶπον θεὸς ὀρέων θεὸς Ισραηλ καὶ οὐ
θεὸς κοιλάδων διὰ τοῦτο ἐκραταίωσεν ὑπὲρ

ἡμᾶς ἐὰν δὲ πολεμήσωμεν αὐτοὺς κατ’ εὐθύ
εἰ μὴ κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτούς 10 καὶ τὸ
ῥῆμα τοῦτο ποίησον ἀπόστησον τοὺς βασιλεῖς
ἕκαστον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ θοῦ ἀντ’ αὐτῶν
σατράπας 11 καὶ ἀλλάξομέν σοι δύναμιν κατὰ
τὴν δύναμιν τὴν πεσοῦσαν ἀπὸ σοῦ καὶ ἵππον
κατὰ τὴν ἵππον καὶ ἅρματα κατὰ τὰ ἅρματα
καὶ πολεμήσομεν πρὸς αὐτοὺς κατ’ εὐθὺ καὶ
κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτούς καὶ ἤκουσεν τῆς
φωνῆς αὐτῶν καὶ ἐποίησεν οὕτως 12 καὶ ἐγένετο
ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἐπεσκέψατο
υἱὸς Αδερ τὴν Συρίαν καὶ ἀνέβη εἰς Αφεκα
εἰς πόλεμον ἐπὶ Ισραηλ 13 καὶ οἱ υἱοὶ Ισραηλ
ἐπεσκέπησαν καὶ παρεγένοντο εἰς ἀπαντὴν
αὐτῶν καὶ παρενέβαλεν Ισραηλ ἐξ ἐναντίας
αὐτῶν ὡσεὶ δύο ποίμνια αἰγῶν καὶ Συρία ἔπλησεν
τὴν γῆν 14 καὶ προσῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ
θεοῦ καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ Ισραηλ τάδε λέγει
κύριος ἀνθ’ ὧν εἶπεν Συρία θεὸς ὀρέων κύριος
ὁ θεὸς Ισραηλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων αὐτός
καὶ δώσω τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην
εἰς χεῖρα σήν καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος 15 καὶ
παρεμβάλλουσιν οὗτοι ἀπέναντι τούτων ἑπτὰ
ἡμέρας καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ
προσήγαγεν ὁ πόλεμος καὶ ἐπάταξεν Ισραηλ τὴν
Συρίαν ἑκατὸν χιλιάδας πεζῶν μιᾷ ἡμέρᾳ 16 καὶ
ἔφυγον οἱ κατάλοιποι εἰς Αφεκα εἰς τὴν πόλιν
καὶ ἔπεσεν τὸ τεῖχος ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ χιλιάδας
ἀνδρῶν τῶν καταλοίπων καὶ υἱὸς Αδερ ἔφυγεν
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κοιτῶνος εἰς τὸ
ταμίειον 17 καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ οἶδα ὅτι
βασιλεῖς Ισραηλ βασιλεῖς ἐλέους εἰσίν ἐπιθώμεθα
δὴ σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας ἡμῶν καὶ σχοινία ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς ἡμῶν καὶ ἐξέλθωμεν πρὸς βασιλέα
Ισραηλ εἴ πως ζωογονήσει τὰς ψυχὰς ἡμῶν 18
καὶ περιεζώσαντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν
καὶ ἔθεσαν σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ
εἶπον τῷ βασιλεῖ Ισραηλ δοῦλός σου υἱὸς Αδερ
λέγει ζησάτω δὴ ἡ ψυχή μου καὶ εἶπεν εἰ ἔτι ζῇ
ἀδελφός μού ἐστιν 19 καὶ οἱ ἄνδρες οἰωνίσαντο
καὶ ἔσπευσαν καὶ ἀνέλεξαν τὸν λόγον ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ καὶ εἶπον ἀδελφός σου υἱὸς
Αδερ καὶ εἶπεν εἰσέλθατε καὶ λάβετε αὐτόν καὶ
ἐξῆλθεν πρὸς αὐτὸν υἱὸς Αδερ καὶ ἀναβιβάζουσιν
αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα 20 καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτόν τὰς πόλεις ἃς ἔλαβεν ὁ πατήρ μου παρὰ
τοῦ πατρός σου ἀποδώσω σοι καὶ ἐξόδους θήσεις
σαυτῷ ἐν Δαμασκῷ καθὼς ἔθετο ὁ πατήρ μου
ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐγὼ ἐν διαθήκῃ ἐξαποστελῶ
σε καὶ διέθετο αὐτῷ διαθήκην καὶ ἐξαπέστειλεν
αὐτόν 21 καὶ ἄνθρωπος εἷς ἐκ τῶν υἱῶν τῶν
προφητῶν εἶπεν πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν
λόγῳ κυρίου πάταξον δή με καὶ οὐκ ἠθέλησεν
ὁ ἄνθρωπος πατάξαι αὐτόν 22 καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτόν ἀνθ’ ὧν οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς κυρίου
ἰδοὺ σὺ ἀποτρέχεις ἀπ’ ἐμοῦ καὶ πατάξει σε λέων
καὶ ἀπῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ καὶ εὑρίσκει αὐτὸν λέων
καὶ ἐπάταξεν αὐτόν 23 καὶ εὑρίσκει ἄνθρωπον
ἄλλον καὶ εἶπεν πάταξόν με δή καὶ ἐπάταξεν
αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος πατάξας καὶ συνέτριψεν 24
καὶ ἐπορεύθη ὁ προφήτης καὶ ἔστη τῷ βασιλεῖ
Ισραηλ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ κατεδήσατο τελαμῶνι
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ 25 καὶ ἐγένετο ὡς ὁ
βασιλεὺς παρεπορεύετο καὶ οὗτος ἐβόα πρὸς τὸν
βασιλέα καὶ εἶπεν ὁ δοῦλός σου ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν
στρατιὰν τοῦ πολέμου καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἰσήγαγεν

πρός με ἄνδρα καὶ εἶπεν πρός με φύλαξον τοῦτον
τὸν ἄνδρα ἐὰν δὲ ἐκπηδῶν ἐκπηδήσῃ καὶ ἔσται
ἡ ψυχή σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἢ τάλαντον
ἀργυρίου στήσεις **26** καὶ ἐγενήθη περιεβλέψατο
ὁ δοῦλός σου ὧδε καὶ ὧδε καὶ οὗτος οὐκ ἦν καὶ
εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ισραηλ ἰδοὺ καὶ
τὰ ἔνεδρα παρ’ ἐμοὶ ἐφόνευσας **27** καὶ ἔσπευσεν
καὶ ἀφεῖλεν τὸν τελαμῶνα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτοῦ καὶ ἐπέγνω αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ισραηλ ὅτι
ἐκ τῶν προφητῶν οὗτος **28** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν
τάδε λέγει κύριος διότι ἐξήνεγκας σὺ ἄνδρα
ὀλέθριον ἐκ χειρός σου καὶ ἔσται ἡ ψυχή σου
ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ὁ λαός σου ἀντὶ τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ **29** καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ισραηλ
συγκεχυμένος καὶ ἐκλελυμένος καὶ ἔρχεται εἰς
Σαμάρειαν

22 καὶ ἐκάθισεν τρία ἔτη καὶ οὐκ ἦν πόλεμος
ἀνὰ μέσον Συρίας καὶ ἀνὰ μέσον Ισραηλ **2**
καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ καὶ
κατέβη Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα πρὸς βασιλέα
Ισραηλ **3** καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ισραηλ πρὸς τοὺς
παῖδας αὐτοῦ εἰ οἴδατε ὅτι ἡμῖν Ρεμμαθ Γαλααδ
καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν λαβεῖν αὐτὴν ἐκ χειρὸς
βασιλέως Συρίας **4** καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ισραηλ
πρὸς Ιωσαφατ ἀναβήσῃ μεθ’ ἡμῶν εἰς Ρεμμαθ
Γαλααδ εἰς πόλεμον καὶ εἶπεν Ιωσαφατ καθὼς
ἐγὼ οὕτως καὶ σύ καθὼς ὁ λαός μου ὁ λαός
σου καθὼς οἱ ἵπποι μου οἱ ἵπποι σου **5** καὶ
εἶπεν Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα πρὸς βασιλέα
Ισραηλ ἐπερωτήσατε δὴ σήμερον τὸν κύριον **6**
καὶ συνήθροισεν ὁ βασιλεὺς Ισραηλ πάντας τοὺς
προφήτας ὡς τετρακοσίους ἄνδρας καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ βασιλεύς εἰ πορευθῶ εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ
εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ εἶπαν ἀνάβαινε καὶ
διδοὺς δώσει κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως **7** καὶ
εἶπεν Ιωσαφατ πρὸς βασιλέα Ισραηλ οὐκ ἔστιν
ὧδε προφήτης τοῦ κυρίου καὶ ἐπερωτήσομεν τὸν
κύριον δι᾽ αὐτοῦ **8** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ισραηλ
πρὸς Ιωσαφατ ἔτι ἔστιν ἀνὴρ εἷς τοῦ ἐπερωτῆσαι
τὸν κύριον δι᾽ αὐτοῦ καὶ ἐγὼ μεμίσηκα αὐτόν ὅτι
οὐ λαλεῖ περὶ ἐμοῦ καλά ἀλλ’ ἢ κακά Μιχαιας
υἱὸς Ιεμλα καὶ εἶπεν Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα
μὴ λεγέτω ὁ βασιλεὺς οὕτως **9** καὶ ἐκάλεσεν ὁ
βασιλεὺς Ισραηλ εὐνοῦχον ἕνα καὶ εἶπεν τάχος
Μιχαιαν υἱὸν Ιεμλα **10** καὶ ὁ βασιλεὺς Ισραηλ
καὶ Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα ἐκάθηντο ἀνὴρ
ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἔνοπλοι ἐν ταῖς πύλαις
Σαμαρείας καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευον
ἐνώπιον αὐτῶν **11** καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Σεδεκιας
υἱὸς Χανανα κέρατα σιδηρᾶ καὶ εἶπεν τάδε
λέγει κύριος ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν Συρίαν
ἕως συντελεσθῇ **12** καὶ πάντες οἱ προφῆται
ἐπροφήτευον οὕτως λέγοντες ἀνάβαινε εἰς
Ρεμμαθ Γαλααδ καὶ εὐοδώσει καὶ δώσει κύριος
εἰς χεῖράς σου καὶ τὸν βασιλέα Συρίας **13** καὶ
ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς καλέσαι τὸν Μιχαιαν
ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων ἰδοὺ δὴ λαλοῦσιν πάντες
οἱ προφῆται ἐν στόματι ἑνὶ καλὰ περὶ τοῦ
βασιλέως γίνου δὴ καὶ σὺ εἰς λόγους σου κατὰ
τοὺς λόγους ἑνὸς τούτων καὶ λάλησον καλά
14 καὶ εἶπεν Μιχαιας ζῇ κύριος ὅτι ἃ ἂν εἴπῃ
κύριος πρός με ταῦτα λαλήσω **15** καὶ ἦλθεν
πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς
Μιχαια εἰ ἀναβῶ εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ εἰς πόλεμον
ἢ ἐπίσχω καὶ εἶπεν ἀνάβαινε καὶ εὐοδώσει καὶ
δώσει κύριος εἰς χεῖρα τοῦ βασιλέως **16** καὶ εἶπεν

αὐτῷ ὁ βασιλεύς ποσάκις ἐγὼ ὁρκίζω σε ὅπως
λαλήσῃς πρός με ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι κυρίου 17
καὶ εἶπεν Μιχαιας οὐχ οὕτως ἑώρακα πάντα τὸν
Ισραηλ διεσπαρμένον ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς ποίμνιον
ᾧ οὐκ ἔστιν ποιμήν καὶ εἶπεν κύριος οὐ κύριος
τούτοις ἀναστρεφέτω ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ 18 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ισραηλ
πρὸς Ιωσαφατ βασιλέα Ιουδα οὐκ εἶπα πρὸς σέ
οὐ προφητεύει οὗτός μοι καλά διότι ἀλλ' ἢ κακά
19 καὶ εἶπεν Μιχαιας οὐχ οὕτως οὐκ ἐγώ ἄκουε
ῥῆμα κυρίου οὐχ οὕτως εἶδον τὸν κύριον θεὸν
Ισραηλ καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ πᾶσα
ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ εἱστήκει περὶ αὐτὸν ἐκ
δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ 20 καὶ
εἶπεν κύριος τίς ἀπατήσει τὸν Αχααβ βασιλέα
Ισραηλ καὶ ἀναβήσεται καὶ πεσεῖται ἐν Ρεμμαθ
Γαλααδ καὶ εἶπεν οὗτος οὕτως καὶ οὗτος οὕτως
21 καὶ ἐξῆλθεν πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον κυρίου
καὶ εἶπεν ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτὸν κύριος ἐν τίνι 22 καὶ εἶπεν ἐξελεύσομαι
καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων
τῶν προφητῶν αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀπατήσεις καί γε
δυνήσει ἔξελθε καὶ ποίησον οὕτως 23 καὶ νῦν
ἰδοὺ ἔδωκεν κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι
πάντων τῶν προφητῶν σου τούτων καὶ κύριος
ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακά 24 καὶ προσῆλθεν Σεδεκιου
υἱὸς Χανανα καὶ ἐπάταξεν τὸν Μιχαιαν ἐπὶ
τὴν σιαγόνα καὶ εἶπεν ποῖον πνεῦμα κυρίου τὸ
λαλῆσαν ἐν σοί 25 καὶ εἶπεν Μιχαιας ἰδοὺ σὺ ὄψῃ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅταν εἰσέλθῃς ταμίειον τοῦ
ταμιείου τοῦ κρυβῆναι 26 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Ισραηλ λάβετε τὸν Μιχαιαν καὶ ἀποστρέψατε
αὐτὸν πρὸς Εμηρ τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ τῷ
Ιωας υἱῷ τοῦ βασιλέως 27 εἰπὸν θέσθαι τοῦτον
ἐν φυλακῇ καὶ ἐσθίειν αὐτὸν ἄρτον θλίψεως
καὶ ὕδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν
εἰρήνῃ 28 καὶ εἶπεν Μιχαιας ἐὰν ἐπιστρέφων
ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐν
ἐμοί 29 καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ισραηλ καὶ Ιωσαφατ
βασιλεὺς Ιουδα μετ' αὐτοῦ εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ
30 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ισραηλ πρὸς Ιωσαφατ
βασιλέα Ιουδα συγκαλύψομαι καὶ εἰσελεύσομαι
εἰς τὸν πόλεμον καὶ σὺ ἔνδυσαι τὸν ἱματισμόν
μου καὶ συνεκαλύψατο ὁ βασιλεὺς Ισραηλ καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον 31 καὶ βασιλεὺς Συρίας
ἐνετείλατο τοῖς ἄρχουσι τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ
τριάκοντα καὶ δυσὶν λέγων μὴ πολεμεῖτε μικρὸν
καὶ μέγαν ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα Ισραηλ μονώτατον
32 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων
τὸν Ιωσαφατ βασιλέα Ιουδα καὶ αὐτοὶ εἶπον
φαίνεται βασιλεὺς Ισραηλ οὗτος καὶ ἐκύκλωσαν
αὐτὸν πολεμῆσαι καὶ ἀνέκραξεν Ιωσαφατ 33 καὶ
ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων ὅτι
οὐκ ἔστιν βασιλεὺς Ισραηλ οὗτος καὶ ἀπέστρεψαν
ἀπ' αὐτοῦ 34 καὶ ἐνέτεινεν εἷς τὸ τόξον εὐστόχως
καὶ ἐπάταξεν τὸν βασιλέα Ισραηλ ἀνὰ μέσον τοῦ
πνεύμονος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θώρακος καὶ εἶπεν
τῷ ἡνιόχῳ αὐτοῦ ἐπίστρεψον τὰς χεῖράς σου καὶ
ἐξάγαγέ με ἐκ τοῦ πολέμου ὅτι τέτρωμαι 35 καὶ
ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὁ
βασιλεὺς ἦν ἑστηκὼς ἐπὶ τοῦ ἅρματος ἐξ ἐναντίας
Συρίας ἀπὸ πρωὶ ἕως ἑσπέρας καὶ ἀπέχυννε τὸ
αἷμα ἐκ τῆς πληγῆς εἰς τὸν κόλπον τοῦ ἅρματος
καὶ ἀπέθανεν ἑσπέρας καὶ ἐξεπορεύετο τὸ αἷμα
τῆς τροπῆς ἕως τοῦ κόλπου τοῦ ἅρματος 36
καὶ ἔστη ὁ στρατοκῆρυξ δύνοντος τοῦ ἡλίου

λέγων ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν καὶ εἰς
τὴν ἑαυτοῦ γῆν **37** ὅτι τέθνηκεν ὁ βασιλεύς καὶ
ἦλθον εἰς Σαμάρειαν καὶ ἔθαψαν τὸν βασιλέα
ἐν Σαμαρείᾳ **38** καὶ ἀπένιψαν τὸ ἅρμα ἐπὶ τὴν
κρήνην Σαμαρείας καὶ ἐξέλειξαν αἱ ὕες καὶ οἱ
κύνες τὸ αἷμα καὶ αἱ πόρναι ἐλούσαντο ἐν τῷ
αἵματι κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν **39**
καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αχααβ καὶ πάντα ἃ
ἐποίησεν καὶ οἶκον ἐλεφάντινον ὃν ᾠκοδόμησεν
καὶ πάσας τὰς πόλεις ἃς ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα
γέγραπται ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν
βασιλέων Ισραηλ **40** καὶ ἐκοιμήθη Αχααβ μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Οχοζιας
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ **41** καὶ Ιωσαφατ υἱὸς Ασα
ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ιουδα ἔτει τετάρτῳ τῷ Αχααβ
βασιλέως Ισραηλ ἐβασίλευσεν **42** Ιωσαφατ υἱὸς
τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτὸν καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Αζουβα
θυγάτηρ Σελεϊ **43** καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ
Ασα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ οὐκ ἐξέκλινεν ἀπ’ αὐτῆς
τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πλὴν
τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν
καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς **44** καὶ εἰρήνευσεν
Ιωσαφατ μετὰ βασιλέως Ισραηλ **45** καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Ιωσαφατ καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ
ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ιουδα
50 καὶ ἐκοιμήθη Ιωσαφατ μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ καὶ ἐτάφη παρὰ τοῖς πατράσιν αὐτοῦ ἐν
πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν
Ιωραμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ **51** καὶ Οχοζιας υἱὸς
Αχααβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ισραηλ ἐν Σαμαρείᾳ ἐν
ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ Ιωσαφατ βασιλεῖ Ιουδα καὶ
ἐβασίλευσεν ἐν Ισραηλ ἔτη δύο **52** καὶ ἐποίησεν
τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν
ὁδῷ Αχααβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ὁδῷ Ιεζαβελ
τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις οἴκου
Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ
53 καὶ ἐδούλευσεν τοῖς Βααλιμ καὶ προσεκύνησεν
αὐτοῖς καὶ παρώργισεν τὸν κύριον θεὸν Ισραηλ
κατὰ πάντα τὰ γενόμενα ἔμπροσθεν αὐτοῦ

Βασιλειων Δʹ

1 καὶ ἠθέτησεν Μωαβ ἐν Ισραηλ μετὰ τὸ
ἀποθανεῖν Αχααβ **2** καὶ ἔπεσεν Οχοζιας διὰ
τοῦ δικτυωτοῦ τοῦ ἐν τῷ ὑπερῴῳ αὐτοῦ τῷ
ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἠρρώστησεν καὶ ἀπέστειλεν
ἀγγέλους καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς δεῦτε καὶ
ἐπιζητήσατε ἐν τῇ Βααλ μυῖαν θεὸν Ακκαρων
εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρωστίας μου ταύτης καὶ
ἐπορεύθησαν ἐπερωτῆσαι δῖ αὐτοῦ **3** καὶ ἄγγελος
κυρίου ἐλάλησεν πρὸς Ηλιου τὸν Θεσβίτην λέγων
ἀναστὰς δεῦρο εἰς συνάντησιν τῶν ἀγγέλων
Οχοζιου βασιλέως Σαμαρείας καὶ λαλήσεις πρὸς
αὐτούς εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι θεὸν ἐν Ισραηλ ὑμεῖς
πορεύεσθε ἐπιζητῆσαι ἐν τῇ Βααλ μυῖαν θεὸν
Ακκαρων **4** καὶ οὐχ οὕτως ὅτι τάδε λέγει κύριος ἡ
κλίνη ἐφ’ ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ’ αὐτῆς
ὅτι ἐκεῖ θανάτῳ ἀποθανῇ καὶ ἐπορεύθη Ηλιου
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς **5** καὶ ἐπεστράφησαν οἱ
ἄγγελοι πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς τί ὅτι
ἐπεστρέψατε **6** καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν ἀνὴρ ἀνέβη
εἰς συνάντησιν ἡμῶν καὶ εἶπεν πρὸς ἡμᾶς δεῦτε
ἐπιστράφητε πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἀποστείλαντα
ὑμᾶς καὶ λαλήσατε πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος
εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι θεὸν ἐν Ισραηλ σὺ πορεύῃ
ζητῆσαι ἐν τῇ Βααλ μυῖαν θεὸν Ακκαρων οὐχ
οὕτως ἡ κλίνη ἐφ’ ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ
ἀπ’ αὐτῆς ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ **7** καὶ ἐλάλησεν
πρὸς αὐτοὺς λέγων τίς ἡ κρίσις τοῦ ἀνδρὸς τοῦ
ἀναβάντος εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ λαλήσαντος
πρὸς ὑμᾶς τοὺς λόγους τούτους **8** καὶ εἶπον
πρὸς αὐτόν ἀνὴρ δασὺς καὶ ζώνην δερματίνην
περιεζωσμένος τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ηλιου
ὁ Θεσβίτης οὗτός ἐστιν **9** καὶ ἀπέστειλεν πρὸς
αὐτὸν ἡγούμενον πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς
πεντήκοντα αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ ἦλθεν πρὸς
αὐτόν καὶ ἰδοὺ Ηλιου ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κορυφῆς
τοῦ ὄρους καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς
αὐτὸν καὶ εἶπεν ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ ὁ βασιλεὺς
ἐκάλεσέν σε κατάβηθι **10** καὶ ἀπεκρίθη Ηλιου καὶ
εἶπεν πρὸς τὸν πεντηκόνταρχον καὶ εἰ ἄνθρωπος
τοῦ θεοῦ ἐγώ καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ καταφάγεταί σε καὶ τοὺς πεντήκοντά σου καὶ
κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτὸν
καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ **11** καὶ προσέθετο
ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἄλλον
πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ
καὶ ἀνέβη καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς
αὐτὸν καὶ εἶπεν ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ τάδε λέγει
ὁ βασιλεύς ταχέως κατάβηθι **12** καὶ ἀπεκρίθη
Ηλιου καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν εἰ
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐγώ εἰμι καταβήσεται πῦρ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταφάγεταί σε καὶ τοὺς
πεντήκοντά σου καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ κατέφαγεν αὐτὸν καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ
13 καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς ἔτι ἀποστεῖλαι
ἡγούμενον πεντηκόνταρχον τρίτον καὶ τοὺς
πεντήκοντα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν ὁ
πεντηκόνταρχος ὁ τρίτος καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ
γόνατα αὐτοῦ κατέναντι Ηλιου καὶ ἐδεήθη
αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν
ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ ἐντιμωθήτω δὴ ἡ ψυχή
μου καὶ ἡ ψυχὴ τῶν δούλων σου τούτων
τῶν πεντήκοντα ἐν ὀφθαλμοῖς σου **14** ἰδοὺ
κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν
τοὺς δύο πεντηκοντάρχους τοὺς πρώτους καὶ
τοὺς πεντήκοντα αὐτῶν καὶ νῦν ἐντιμωθήτω

δὴ ἡ ψυχὴ τῶν δούλων σου ἐν ὀφθαλμοῖς σου
15 καὶ ἐλάλησεν ἄγγελος κυρίου πρὸς Ηλιου
καὶ εἶπεν κατάβηθι μετ’ αὐτοῦ μὴ φοβηθῇς
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἀνέστη Ηλιου καὶ
κατέβη μετ’ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα 16 καὶ
ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν Ηλιου τάδε λέγει
κύριος τί ὅτι ἀπέστειλας ἀγγέλους ζητῆσαι ἐν τῇ
Βααλ μυῖαν θεὸν Ακκαρων οὐχ οὕτως ἡ κλίνη
ἐφ’ ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ’ αὐτῆς ὅτι
θανάτῳ ἀποθανῇ 17 καὶ ἀπέθανεν κατὰ τὸ ῥῆμα
κυρίου ὃ ἐλάλησεν Ηλιου 18 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
λόγων Οχοζιου ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα
γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν Ισραηλ

2 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν κύριον τὸν Ηλιου
ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπορεύθη
Ηλιου καὶ Ελισαιε ἐκ Γαλγαλων 2 καὶ εἶπεν
Ηλιου πρὸς Ελισαιε κάθου δὴ ἐνταῦθα ὅτι κύριος
ἀπέσταλκέν με ἕως Βαιθηλ καὶ εἶπεν Ελισαιε
ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου εἰ καταλείψω
σε καὶ ἦλθον εἰς Βαιθηλ 3 καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ
τῶν προφητῶν οἱ ἐν Βαιθηλ πρὸς Ελισαιε καὶ
εἶπον πρὸς αὐτόν εἰ ἔγνως ὅτι κύριος σήμερον
λαμβάνει τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς
σου καὶ εἶπεν κἀγὼ ἔγνωκα σιωπᾶτε 4 καὶ εἶπεν
Ηλιου πρὸς Ελισαιε κάθου δὴ ἐνταῦθα ὅτι κύριος
ἀπέσταλκέν με εἰς Ιεριχω καὶ εἶπεν Ελισαιε ζῇ
κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου εἰ ἐγκαταλείψω σε
καὶ ἦλθον εἰς Ιεριχω 5 καὶ ἤγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν
προφητῶν οἱ ἐν Ιεριχω πρὸς Ελισαιε καὶ εἶπαν
πρὸς αὐτόν εἰ ἔγνως ὅτι σήμερον λαμβάνει κύριος
τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου καὶ
εἶπεν καί γε ἐγὼ ἔγνων σιωπᾶτε 6 καὶ εἶπεν
αὐτῷ Ηλιου κάθου δὴ ὧδε ὅτι κύριος ἀπέσταλκέν
με ἕως τοῦ Ιορδάνου καὶ εἶπεν Ελισαιε ζῇ
κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου εἰ ἐγκαταλείψω σε
καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι 7 καὶ πεντήκοντα
ἄνδρες υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ ἔστησαν ἐξ
ἐναντίας μακρόθεν καὶ ἀμφότεροι ἔστησαν ἐπὶ
τοῦ Ιορδάνου 8 καὶ ἔλαβεν Ηλιου τὴν μηλωτὴν
αὐτοῦ καὶ εἵλησεν καὶ ἐπάταξεν τὸ ὕδωρ καὶ
διῃρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθα καὶ ἔνθα καὶ διέβησαν
ἀμφότεροι ἐν ἐρήμῳ 9 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαβῆναι
αὐτοὺς καὶ Ηλιου εἶπεν πρὸς Ελισαιε αἴτησαι τί
ποιήσω σοι πρὶν ἢ ἀναλημφθῆναί με ἀπὸ σοῦ καὶ
εἶπεν Ελισαιε γενηθήτω δὴ διπλᾶ ἐν πνεύματί
σου ἐπ’ ἐμέ 10 καὶ εἶπεν Ηλιου ἐσκλήρυνας τοῦ
αἰτήσασθαι ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ
σοῦ καὶ ἔσται σοι οὕτως καὶ ἐὰν μή οὐ μὴ γένηται
11 καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων ἐπορεύοντο
καὶ ἐλάλουν καὶ ἰδοὺ ἅρμα πυρὸς καὶ ἵπποι
πυρὸς καὶ διέστειλαν ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων
καὶ ἀνελήμφθη Ηλιου ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν
οὐρανόν 12 καὶ Ελισαιε ἑώρα καὶ ἐβόα πάτερ
πάτερ ἅρμα Ισραηλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ καὶ οὐκ
εἶδεν αὐτὸν ἔτι καὶ ἐπελάβετο τῶν ἱματίων
αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτὰ εἰς δύο ῥήγματα 13 καὶ
ὕψωσεν τὴν μηλωτὴν Ηλιου ἣ ἔπεσεν ἐπάνωθεν
Ελισαιε καὶ ἐπέστρεψεν Ελισαιε καὶ ἔστη ἐπὶ
τοῦ χείλους τοῦ Ιορδάνου 14 καὶ ἔλαβεν τὴν
μηλωτὴν Ηλιου ἣ ἔπεσεν ἐπάνωθεν αὐτοῦ καὶ
ἐπάταξεν τὸ ὕδωρ καὶ οὐ διέστη καὶ εἶπεν ποῦ ὁ
θεὸς Ηλιου αφφω καὶ ἐπάταξεν τὰ ὕδατα καὶ
διερράγησαν ἔνθα καὶ ἔνθα καὶ διέβη Ελισαιε
15 καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν
Ιεριχω ἐξ ἐναντίας καὶ εἶπον ἐπαναπέπαυται

τὸ πνεῦμα Ηλιου ἐπὶ Ελισαιε καὶ ἦλθον εἰς
συναντὴν αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν
γῆν **16** καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν ἰδοὺ δὴ μετὰ τῶν
παίδων σου πεντήκοντα ἄνδρες υἱοὶ δυνάμεως
πορευθέντες δὴ ζητησάτωσαν τὸν κύριόν σου
μήποτε ἦρεν αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ ἔρριψεν
αὐτὸν ἐν τῷ Ιορδάνῃ ἢ ἐφ’ ἓν τῶν ὀρέων ἢ
ἐφ’ ἕνα τῶν βουνῶν καὶ εἶπεν Ελισαιε οὐκ
ἀποστελεῖτε **17** καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν ἕως ὅτου
ᾐσχύνετο καὶ εἶπεν ἀποστείλατε καὶ ἀπέστειλαν
πεντήκοντα ἄνδρας καὶ ἐζήτησαν τρεῖς ἡμέρας
καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν **18** καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς
αὐτόν καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν Ιεριχω καὶ εἶπεν
Ελισαιε οὐκ εἶπον πρὸς ὑμᾶς μὴ πορευθῆτε **19**
καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ελισαιε
ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ἀγαθή καθὼς ὁ
κύριος βλέπει καὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ καὶ ἡ γῆ
ἀτεκνουμένη **20** καὶ εἶπεν Ελισαιε λάβετέ μοι
ὑδρίσκην καινὴν καὶ θέτε ἐκεῖ ἅλα καὶ ἔλαβον
πρὸς αὐτόν **21** καὶ ἐξῆλθεν Ελισαιε εἰς τὴν
διέξοδον τῶν ὑδάτων καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ ἅλα καὶ
εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα
οὐκ ἔσται ἔτι ἐκεῖθεν θάνατος καὶ ἀτεκνουμένη
22 καὶ ἰάθησαν τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
κατὰ τὸ ῥῆμα Ελισαιε ὃ ἐλάλησεν **23** καὶ ἀνέβη
ἐκεῖθεν εἰς Βαιθηλ καὶ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ
ἐν τῇ ὁδῷ καὶ παιδάρια μικρὰ ἐξῆλθον ἐκ τῆς
πόλεως καὶ κατέπαιζον αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ
ἀνάβαινε φαλακρέ ἀνάβαινε **24** καὶ ἐξένευσεν
ὀπίσω αὐτῶν καὶ εἶδεν αὐτὰ καὶ κατηράσατο
αὐτοῖς ἐν ὀνόματι κυρίου καὶ ἰδοὺ ἐξῆλθον δύο
ἄρκοι ἐκ τοῦ δρυμοῦ καὶ ἀνέρρηξαν ἐξ αὐτῶν
τεσσαράκοντα καὶ δύο παῖδας **25** καὶ ἐπορεύθη
ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον καὶ ἐκεῖθεν
ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν

3 καὶ Ιωραμ υἱὸς Αχααβ ἐβασίλευσεν ἐν Ισραηλ
ἐν ἔτει ὀκτωκαιδεκάτῳ Ιωσαφατ βασιλεῖ Ιουδα
καὶ ἐβασίλευσεν δώδεκα ἔτη **2** καὶ ἐποίησεν
τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πλὴν οὐχ ὡς
ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ
μετέστησεν τὰς στήλας τοῦ Βααλ ἃς ἐποίησεν
ὁ πατὴρ αὐτοῦ **3** πλὴν ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ Ιεροβοαμ
υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ ἐκολλήθη
οὐκ ἀπέστη ἀπ’ αὐτῆς **4** καὶ Μωσα βασιλεὺς
Μωαβ ἦν νωκηδ καὶ ἐπέστρεφεν τῷ βασιλεῖ
Ισραηλ ἐν τῇ ἐπαναστάσει ἑκατὸν χιλιάδας
ἀρνῶν καὶ ἑκατὸν χιλιάδας κριῶν ἐπὶ πόκων
5 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Αχααβ καὶ
ἠθέτησεν βασιλεὺς Μωαβ ἐν βασιλεῖ Ισραηλ
6 καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ιωραμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐκ Σαμαρείας καὶ ἐπεσκέψατο τὸν Ισραηλ
7 καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐξαπέστειλεν πρὸς Ιωσαφατ
βασιλέα Ιουδα λέγων βασιλεὺς Μωαβ ἠθέτησεν
ἐν ἐμοί εἰ πορεύσῃ μετ’ ἐμοῦ εἰς Μωαβ εἰς
πόλεμον καὶ εἶπεν ἀναβήσομαι ὅμοιός μοι ὅμοιός
σοι ὡς ὁ λαός μου ὁ λαός σου ὡς οἱ ἵπποι
μου οἱ ἵπποι σου **8** καὶ εἶπεν ποίᾳ ὁδῷ ἀναβῶ
καὶ εἶπεν ὁδὸν ἔρημον Εδωμ **9** καὶ ἐπορεύθη
ὁ βασιλεὺς Ισραηλ καὶ ὁ βασιλεὺς Ιουδα καὶ
ὁ βασιλεὺς Εδωμ καὶ ἐκύκλωσαν ὁδὸν ἑπτὰ
ἡμερῶν καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ παρεμβολῇ καὶ τοῖς
κτήνεσιν τοῖς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν **10** καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς Ισραηλ ὦ ὅτι κέκληκεν κύριος τοὺς
τρεῖς βασιλεῖς παρερχομένους δοῦναι αὐτοὺς
ἐν χειρὶ Μωαβ **11** καὶ εἶπεν Ιωσαφατ οὐκ ἔστιν
ὧδε προφήτης τοῦ κυρίου καὶ ἐπιζητήσωμεν

τὸν κύριον παρ’ αὐτοῦ καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν
παίδων βασιλέως Ισραηλ καὶ εἶπεν ὧδε Ελισαιε
υἱὸς Σαφατ ὃς ἐπέχεεν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας Ηλιου
12 καὶ εἶπεν Ιωσαφατ ἔστιν αὐτῷ ῥῆμα κυρίου
καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Ισραηλ καὶ
Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα καὶ βασιλεὺς Εδωμ
13 καὶ εἶπεν Ελισαιε πρὸς βασιλέα Ισραηλ τί
ἐμοὶ καὶ σοί δεῦρο πρὸς τοὺς προφήτας τοῦ
πατρός σου καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ισραηλ
μή ὅτι κέκληκεν κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς τοῦ
παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖρας Μωαβ 14 καὶ εἶπεν
Ελισαιε ζῇ κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην
ἐνώπιον αὐτοῦ ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον Ιωσαφατ
βασιλέως Ιουδα ἐγὼ λαμβάνω εἰ ἐπέβλεψα
πρὸς σὲ καὶ εἶδόν σε 15 καὶ νυνὶ δὲ λαβέ μοι
ψάλλοντα καὶ ἐγένετο ὡς ἔψαλλεν ὁ ψάλλων
καὶ ἐγένετο ἐπ’ αὐτὸν χεὶρ κυρίου 16 καὶ εἶπεν
τάδε λέγει κύριος ποιήσατε τὸν χειμάρρουν
τοῦτον βοθύνους βοθύνους 17 ὅτι τάδε λέγει
κύριος οὐκ ὄψεσθε πνεῦμα καὶ οὐκ ὄψεσθε ὑετόν
καὶ ὁ χειμάρρους οὗτος πλησθήσεται ὕδατος καὶ
πίεσθε ὑμεῖς καὶ αἱ κτήσεις ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη
ὑμῶν 18 καὶ κούφη αὕτη ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου
καὶ παραδώσω τὴν Μωαβ ἐν χειρὶ ὑμῶν 19 καὶ
πατάξετε πᾶσαν πόλιν ὀχυρὰν καὶ πᾶν ξύλον
ἀγαθὸν καταβαλεῖτε καὶ πάσας πηγὰς ὕδατος
ἐμφράξετε καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἀχρειώσετε
ἐν λίθοις 20 καὶ ἐγένετο τὸ πρωὶ ἀναβαινούσης
τῆς θυσίας καὶ ἰδοὺ ὕδατα ἤρχοντο ἐξ ὁδοῦ Εδωμ
καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ὕδατος 21 καὶ πᾶσα Μωαβ
ἤκουσαν ὅτι ἀνέβησαν οἱ βασιλεῖς πολεμεῖν
αὐτούς καὶ ἀνεβόησαν ἐκ παντὸς περιεζωσμένου
ζώνην καὶ ἐπάνω καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ ὁρίου 22
καὶ ὤρθρισαν τὸ πρωί καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ
τὰ ὕδατα καὶ εἶδεν Μωαβ ἐξ ἐναντίας τὰ ὕδατα
πυρρὰ ὡσεὶ αἷμα 23 καὶ εἶπαν αἷμα τοῦτο τῆς
ῥομφαίας ἐμαχέσαντο οἱ βασιλεῖς καὶ ἐπάταξαν
ἀνὴρ τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ νῦν ἐπὶ τὰ σκῦλα
Μωαβ 24 καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν
Ισραηλ καὶ Ισραηλ ἀνέστησαν καὶ ἐπάταξαν
τὴν Μωαβ καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν
καὶ εἰσῆλθον εἰσπορευόμενοι καὶ τύπτοντες
τὴν Μωαβ 25 καὶ τὰς πόλεις καθεῖλον καὶ
πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἔρριψαν ἀνὴρ τὸν λίθον
καὶ ἐνέπλησαν αὐτὴν καὶ πᾶσαν πηγὴν ὕδατος
ἐνέφραξαν καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν κατέβαλον
ἕως τοῦ καταλιπεῖν τοὺς λίθους τοῦ τοίχου
καθῃρημένους καὶ ἐκύκλευσαν οἱ σφενδονῆται
καὶ ἐπάταξαν αὐτήν 26 καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς
Μωαβ ὅτι ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὸν ὁ πόλεμος
καὶ ἔλαβεν μεθ’ ἑαυτοῦ ἑπτακοσίους ἄνδρας
ἐσπασμένους ῥομφαίαν διακόψαι πρὸς βασιλέα
Εδωμ καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν 27 καὶ ἔλαβεν τὸν
υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρωτότοκον ὃς ἐβασίλευσεν ἀντ’
αὐτοῦ καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὁλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ
τείχους καὶ ἐγένετο μετάμελος μέγας ἐπὶ Ισραηλ
καὶ ἀπῆραν ἀπ’ αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν
γῆν

4 καὶ γυνὴ μία ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν
ἐβόα πρὸς Ελισαιε λέγουσα ὁ δοῦλός σου ὁ
ἀνήρ μου ἀπέθανεν καὶ σὺ ἔγνως ὅτι δοῦλος ἦν
φοβούμενος τὸν κύριον καὶ ὁ δανιστὴς ἦλθεν
λαβεῖν τοὺς δύο υἱούς μου ἑαυτῷ εἰς δούλους
2 καὶ εἶπεν Ελισαιε τί ποιήσω σοι ἀνάγγειλόν
μοι τί ἐστίν σοι ἐν τῷ οἴκῳ ἡ δὲ εἶπεν οὐκ ἔστιν
τῇ δούλῃ σου οὐθὲν ἐν τῷ οἴκῳ ὅτι ἀλλ’ ἢ ὃ

ἀλείψομαι ἔλαιον **3** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν δεῦρο
αἴτησον σαυτῇ σκεύη ἔξωθεν παρὰ πάντων τῶν
γειτόνων σου σκεύη κενά μὴ ὀλιγώσῃς **4** καὶ
εἰσελεύσῃ καὶ ἀποκλείσεις τὴν θύραν κατὰ σοῦ
καὶ κατὰ τῶν υἱῶν σου καὶ ἀποχεεῖς εἰς τὰ σκεύη
ταῦτα καὶ τὸ πληρωθὲν ἀρεῖς **5** καὶ ἀπῆλθεν παρ’
αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν οὕτως καὶ ἀπέκλεισεν τὴν
θύραν κατ’ αὐτῆς καὶ κατὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς αὐτοὶ
προσήγγιζον πρὸς αὐτήν καὶ αὐτὴ ἐπέχεεν **6** ἕως
ἐπλήσθησαν τὰ σκεύη καὶ εἶπεν πρὸς τοὺς υἱοὺς
αὐτῆς ἐγγίσατε ἔτι πρός με σκεῦος καὶ εἶπον
αὐτῇ οὐκ ἔστιν ἔτι σκεῦος καὶ ἔστη τὸ ἔλαιον **7**
καὶ ἦλθεν καὶ ἀπήγγειλεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ
καὶ εἶπεν Ελισαιε δεῦρο καὶ ἀπόδου τὸ ἔλαιον
καὶ ἀποτείσεις τοὺς τόκους σου καὶ σὺ καὶ οἱ
υἱοί σου ζήσεσθε ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ ἐλαίῳ **8** καὶ
ἐγένετο ἡμέρα καὶ διέβη Ελισαιε εἰς Σουμαν καὶ
ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν
ἄρτον καὶ ἐγένετο ἀφ’ ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι
αὐτὸν ἐξέκλινεν τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν **9** καὶ εἶπεν ἡ
γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἰδοὺ δὴ ἔγνων ὅτι
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ’
ἡμᾶς διὰ παντός **10** ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῷον
τόπον μικρὸν καὶ θῶμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην καὶ
τράπεζαν καὶ δίφρον καὶ λυχνίαν καὶ ἔσται ἐν τῷ
εἰσπορεύεσθαι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ **11** καὶ
ἐγένετο ἡμέρα καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ καὶ ἐξέκλινεν
εἰς τὸ ὑπερῷον καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ **12** καὶ εἶπεν
πρὸς Γιεζι τὸ παιδάριον αὐτοῦ κάλεσόν μοι τὴν
Σωμανῖτιν ταύτην καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν καὶ ἔστη
ἐνώπιον αὐτοῦ **13** καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰπὸν δὴ πρὸς
αὐτήν ἰδοὺ ἐξέστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἔκστασιν
ταύτην τί δεῖ ποιῆσαί σοι εἰ ἔστιν λόγος σοι πρὸς
τὸν βασιλέα ἢ πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως ἡ
δὲ εἶπεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου ἐγώ εἰμι οἰκῶ **14**
καὶ εἶπεν τί δεῖ ποιῆσαι αὐτῇ καὶ εἶπεν Γιεζι τὸ
παιδάριον αὐτοῦ καὶ μάλα υἱὸς οὐκ ἔστιν αὐτῇ
καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρεσβύτης **15** καὶ ἐκάλεσεν
αὐτήν καὶ ἔστη παρὰ τὴν θύραν **16** καὶ εἶπεν
Ελισαιε πρὸς αὐτήν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς ἡ
ὥρα ζῶσα σὺ περιειληφυῖα υἱόν ἡ δὲ εἶπεν μή
κύριέ μου μὴ διαψεύσῃ τὴν δούλην σου **17** καὶ
ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ ἔτεκεν υἱὸν εἰς τὸν
καιρὸν τοῦτον ὡς ἡ ὥρα ζῶσα ὡς ἐλάλησεν πρὸς
αὐτὴν Ελισαιε **18** καὶ ἡδρύνθη τὸ παιδάριον καὶ
ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθεν τὸ παιδάριον πρὸς τὸν
πατέρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς θερίζοντας **19** καὶ εἶπεν
πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ τὴν κεφαλήν μου τὴν
κεφαλήν μου καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ ἆρον αὐτὸν
πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ **20** καὶ ἦρεν αὐτὸν πρὸς
τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων
αὐτῆς ἕως μεσημβρίας καὶ ἀπέθανεν **21** καὶ
ἀνήνεγκεν αὐτὸν καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν
κλίνην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ ἀπέκλεισεν
κατ’ αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν **22** καὶ ἐκάλεσεν τὸν
ἄνδρα αὐτῆς καὶ εἶπεν ἀπόστειλον δή μοι ἓν τῶν
παιδαρίων καὶ μίαν τῶν ὄνων καὶ δραμοῦμαι
ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ ἐπιστρέψω **23**
καὶ εἶπεν τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον
οὐ νεομηνία οὐδὲ σάββατον ἡ δὲ εἶπεν εἰρήνη
24 καὶ ἐπέσαξεν τὴν ὄνον καὶ εἶπεν πρὸς τὸ
παιδάριον αὐτῆς ἄγε πορεύου μὴ ἐπίσχῃς μοι
τοῦ ἐπιβῆναι ὅτι ἐὰν εἴπω σοι **25** δεῦρο καὶ
πορεύσῃ καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ
θεοῦ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον καὶ ἐγένετο ὡς
εἶδεν Ελισαιε ἐρχομένην αὐτήν καὶ εἶπεν πρὸς

Γιεζι τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἰδοὺ δὴ ἡ Σωμανῖτις
ἐκείνη 26 νῦν δράμε εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς καὶ
ἐρεῖς εἰ εἰρήνη σοι εἰ εἰρήνη τῷ ἀνδρί σου εἰ
εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ ἡ δὲ εἶπεν Εἰρήνη 27 καὶ
ἦλθεν πρὸς Ελισαιε εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐπελάβετο
τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἤγγισεν Γιεζι ἀπώσασθαι
αὐτήν καὶ εἶπεν Ελισαιε ἄφες αὐτήν ὅτι ἡ ψυχὴ
αὐτῆς κατώδυνος αὐτῇ καὶ κύριος ἀπέκρυψεν
ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀνήγγειλέν μοι 28 ἡ δὲ εἶπεν
μὴ ᾐτησάμην υἱὸν παρὰ τοῦ κυρίου μου οὐκ εἶπα
οὐ πλανήσεις μετ᾽ ἐμοῦ 29 καὶ εἶπεν Ελισαιε
τῷ Γιεζι ζῶσαι τὴν ὀσφύν σου καὶ λαβὲ τὴν
βακτηρίαν μου ἐν τῇ χειρί σου καὶ δεῦρο ὅτι
ἐὰν εὕρῃς ἄνδρα οὐκ εὐλογήσεις αὐτόν καὶ ἐὰν
εὐλογήσῃ σε ἀνήρ οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ καὶ
ἐπιθήσεις τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ
παιδαρίου 30 καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου ζῇ
κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου εἰ ἐγκαταλείψω σε καὶ
ἀνέστη Ελισαιε καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς 31 καὶ
Γιεζι διῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῆς καὶ ἐπέθηκεν τὴν
βακτηρίαν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου καὶ οὐκ
ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις καὶ ἐπέστρεψεν
εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων
οὐκ ἠγέρθη τὸ παιδάριον 32 καὶ εἰσῆλθεν Ελισαιε
εἰς τὸν οἶκον καὶ ἰδοὺ τὸ παιδάριον τεθνηκὸς
κεκοιμισμένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ 33 καὶ
εἰσῆλθεν Ελισαιε εἰς τὸν οἶκον καὶ ἀπέκλεισεν
τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο ἑαυτῶν καὶ προσηύξατο
πρὸς κύριον 34 καὶ ἀνέβη καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ
παιδάριον καὶ ἔθηκεν τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ
στόμα αὐτοῦ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ
ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ διέκαμψεν ἐπ᾽ αὐτόν
καὶ διεθερμάνθη ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου 35 καὶ
ἐπέστρεψεν καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔνθεν
καὶ ἔνθεν καὶ ἀνέβη καὶ συνέκαμψεν ἐπὶ τὸ
παιδάριον ἕως ἑπτάκις καὶ ἤνοιξεν τὸ παιδάριον
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ 36 καὶ ἐξεβόησεν Ελισαιε
πρὸς Γιεζι καὶ εἶπεν κάλεσον τὴν Σωμανῖτιν
ταύτην καὶ ἐκάλεσεν καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν
καὶ εἶπεν Ελισαιε λαβὲ τὸν υἱόν σου 37 καὶ
εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς πόδας
αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔλαβεν
τὸν υἱὸν αὐτῆς καὶ ἐξῆλθεν 38 καὶ Ελισαιε
ἐπέστρεψεν εἰς Γαλγαλα καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ γῇ καὶ
οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν ἐκάθηντο ἐνώπιον αὐτοῦ
καὶ εἶπεν Ελισαιε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ ἐπίστησον
τὸν λέβητα τὸν μέγαν καὶ ἕψε ἕψεμα τοῖς υἱοῖς
τῶν προφητῶν 39 καὶ ἐξῆλθεν εἷς εἰς τὸν ἀγρὸν
συλλέξαι αριωθ καὶ εὗρεν ἄμπελον ἐν τῷ ἀγρῷ
καὶ συνέλεξεν ἀπ᾽ αὐτῆς τολύπην ἀγρίαν πλῆρες
τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λέβητα
τοῦ ἑψέματος ὅτι οὐκ ἔγνωσαν 40 καὶ ἐνέχει
τοῖς ἀνδράσιν φαγεῖν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐσθίειν
αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἑψήματος καὶ ἰδοὺ ἀνεβόησαν
καὶ εἶπον θάνατος ἐν τῷ λέβητι ἄνθρωπε τοῦ
θεοῦ καὶ οὐκ ἠδύναντο φαγεῖν 41 καὶ εἶπεν
λάβετε ἄλευρον καὶ ἐμβάλετε εἰς τὸν λέβητα
καὶ εἶπεν Ελισαιε πρὸς Γιεζι τὸ παιδάριον ἔγχει
τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν καὶ οὐκ ἐγενήθη ἔτι
ἐκεῖ ῥῆμα πονηρὸν ἐν τῷ λέβητι 42 καὶ ἀνὴρ
διῆλθεν ἐκ Βαιθσαρισα καὶ ἤνεγκεν πρὸς τὸν
ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ πρωτογενημάτων εἴκοσι
ἄρτους κριθίνους καὶ παλάθας καὶ εἶπεν δότε τῷ
λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν 43 καὶ εἶπεν ὁ λειτουργὸς
αὐτοῦ τί δῶ τοῦτο ἐνώπιον ἑκατὸν ἀνδρῶν

καὶ εἶπεν δὸς τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν ὅτι τάδε
λέγει κύριος φάγονται καὶ καταλείψουσιν 44 καὶ
ἔφαγον καὶ κατέλιπον κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου

5 καὶ Ναιμαν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως Συρίας
ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ
τεθαυμασμένος προσώπῳ ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκεν
κύριος σωτηρίαν Συρίᾳ καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς
ἰσχύι λελεπρωμένος 2 καὶ Συρία ἐξῆλθον
μονόζωνοι καὶ ᾐχμαλώτευσαν ἐκ γῆς Ισραηλ
νεάνιδα μικράν καὶ ἦν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς
Ναιμαν 3 ἡ δὲ εἶπεν τῇ κυρίᾳ αὐτῆς ὄφελον ὁ
κύριός μου ἐνώπιον τοῦ προφήτου τοῦ θεοῦ τοῦ
ἐν Σαμαρείᾳ τότε ἀποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς
λέπρας αὐτοῦ 4 καὶ εἰσῆλθεν καὶ ἀπήγγειλεν
τῷ κυρίῳ ἑαυτῆς καὶ εἶπεν οὕτως καὶ οὕτως
ἐλάλησεν ἡ νεᾶνις ἡ ἐκ γῆς Ισραηλ 5 καὶ εἶπεν
βασιλεὺς Συρίας πρὸς Ναιμαν δεῦρο εἴσελθε καὶ
ἐξαποστελῶ βιβλίον πρὸς βασιλέα Ισραηλ καὶ
ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δέκα
τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑξακισχιλίους χρυσοῦς
καὶ δέκα ἀλλασσομένας στολάς 6 καὶ ἤνεγκεν
τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα Ισραηλ λέγων καὶ
νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς σέ ἰδοὺ
ἀπέστειλα πρὸς σὲ Ναιμαν τὸν δοῦλόν μου καὶ
ἀποσυνάξεις αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ 7 καὶ
ἐγένετο ὡς ἀνέγνω βασιλεὺς Ισραηλ τὸ βιβλίον
διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν μὴ θεὸς
ἐγὼ τοῦ θανατῶσαι καὶ ζωοποιῆσαι ὅτι οὗτος
ἀποστέλλει πρός με ἀποσυνάξαι ἄνδρα ἀπὸ τῆς
λέπρας αὐτοῦ ὅτι πλὴν γνῶτε δὴ καὶ ἴδετε ὅτι
προφασίζεται οὗτός με 8 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν
Ελισαιε ὅτι διέρρηξεν ὁ βασιλεὺς Ισραηλ τὰ
ἱμάτια ἑαυτοῦ καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τὸν βασιλέα
Ισραηλ λέγων ἵνα τί διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου
ἐλθέτω δὴ πρός με Ναιμαν καὶ γνώτω ὅτι ἔστιν
προφήτης ἐν Ισραηλ 9 καὶ ἦλθεν Ναιμαν ἐν ἵππῳ
καὶ ἅρματι καὶ ἔστη ἐπὶ θύρας οἴκου Ελισαιε
10 καὶ ἀπέστειλεν Ελισαιε ἄγγελον πρὸς αὐτὸν
λέγων πορευθεὶς λοῦσαι ἑπτάκις ἐν τῷ Ιορδάνῃ
καὶ ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σού σοι καὶ καθαρισθήσῃ 11
καὶ ἐθυμώθη Ναιμαν καὶ ἀπῆλθεν καὶ εἶπεν ἰδοὺ
δὴ ἔλεγον ὅτι ἐξελεύσεται πρός με καὶ στήσεται
καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι θεοῦ αὐτοῦ καὶ
ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον καὶ
ἀποσυνάξει τὸ λεπρόν 12 οὐχὶ ἀγαθὸς Αβανα καὶ
Φαρφαρ ποταμοὶ Δαμασκοῦ ὑπὲρ Ιορδάνην καὶ
πάντα τὰ ὕδατα Ισραηλ οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι
ἐν αὐτοῖς καὶ καθαρισθήσομαι καὶ ἐξέκλινεν
καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ 13 καὶ ἤγγισαν οἱ παῖδες
αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν μέγαν λόγον
ἐλάλησεν ὁ προφήτης πρὸς σέ οὐχὶ ποιήσεις καὶ
ὅτι εἶπεν πρὸς σέ λοῦσαι καὶ καθαρίσθητι 14 καὶ
κατέβη Ναιμαν καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ιορδάνῃ
ἑπτάκι κατὰ τὸ ῥῆμα Ελισαιε καὶ ἐπέστρεψεν
ἡ σάρξ αὐτοῦ ὡς σὰρξ παιδαρίου μικροῦ καὶ
ἐκαθαρίσθη 15 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς Ελισαιε
αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ καὶ ἦλθεν
καὶ ἔστη καὶ εἶπεν ἰδοὺ δὴ ἔγνωκα ὅτι οὐκ ἔστιν
θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὅτι ἀλλ᾽ ἢ ἐν τῷ Ισραηλ
καὶ νῦν λαβὲ τὴν εὐλογίαν παρὰ τοῦ δούλου
σου 16 καὶ εἶπεν Ελισαιε ζῇ κύριος ᾧ παρέστην
ἐνώπιον αὐτοῦ εἰ λήμψομαι καὶ παρεβιάσατο
αὐτὸν λαβεῖν καὶ ἠπείθησεν 17 καὶ εἶπεν Ναιμαν
καὶ εἰ μή δοθήτω δὴ τῷ δούλῳ σου γόμος ζεύγους
ἡμιόνων καὶ σύ μοι δώσεις ἐκ τῆς γῆς τῆς πυρρᾶς
ὅτι οὐ ποιήσει ἔτι ὁ δοῦλός σου ὁλοκαύτωμα

καὶ θυσίασμα θεοῖς ἑτέροις ἀλλ’ ἢ τῷ κυρίῳ
μόνῳ 18 καὶ ἱλάσεται κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ
εἰσπορεύεσθαι τὸν κύριόν μου εἰς οἶκον Ρεμμαν
προσκυνῆσαι αὐτὸν καὶ ἐπαναπαύσεται ἐπὶ τῆς
χειρός μου καὶ προσκυνήσω ἐν οἴκῳ Ρεμμαν
ἐν τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν ἐν οἴκῳ Ρεμμαν καὶ
ἱλάσεται δὴ κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ λόγῳ
τούτῳ 19 καὶ εἶπεν Ελισαιε πρὸς Ναιμαν δεῦρο
εἰς εἰρήνην καὶ ἀπῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ εἰς δεβραθα
τῆς γῆς 20 καὶ εἶπεν Γιεζι τὸ παιδάριον Ελισαιε
ἰδοὺ ἐφείσατο ὁ κύριός μου τοῦ Ναιμαν τοῦ
Σύρου τούτου τοῦ μὴ λαβεῖν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ ἃ
ἐνήνοχεν ζῇ κύριος ὅτι εἰ μὴ δραμοῦμαι ὀπίσω
αὐτοῦ καὶ λήμψομαι παρ’ αὐτοῦ τι 21 καὶ ἐδίωξε
Γιεζι ὀπίσω τοῦ Ναιμαν καὶ εἶδεν αὐτὸν Ναιμαν
τρέχοντα ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ
ἅρματος εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ 22 καὶ εἶπεν εἰρήνη ὁ
κύριός μου ἀπέστειλέν με λέγων ἰδοὺ νῦν ἦλθον
πρός με δύο παιδάρια ἐξ ὄρους Εφραιμ ἀπὸ τῶν
υἱῶν τῶν προφητῶν δὸς δὴ αὐτοῖς τάλαντον
ἀργυρίου καὶ δύο ἀλλασσομένας στολάς 23 καὶ
εἶπεν Ναιμαν λαβὲ διτάλαντον ἀργυρίου καὶ
ἔλαβεν ἐν δυσὶ θυλάκοις καὶ δύο ἀλλασσομένας
στολὰς καὶ ἔδωκεν ἐπὶ δύο παιδάρια αὐτοῦ καὶ
ἦραν ἔμπροσθεν αὐτοῦ 24 καὶ ἦλθον εἰς τὸ
σκοτεινὸν καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν
καὶ παρέθετο ἐν οἴκῳ καὶ ἐξαπέστειλεν τοὺς
ἄνδρας 25 καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν καὶ παρειστήκει
πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν
Ελισαιε πόθεν Γιεζι καὶ εἶπεν Γιεζι οὐ πεπόρευται
ὁ δοῦλός σου ἔνθα καὶ ἔνθα 26 καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτὸν Ελισαιε οὐχὶ ἡ καρδία μου ἐπορεύθη μετὰ
σοῦ ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἅρματος εἰς
συναντήν σοι καὶ νῦν ἔλαβες τὸ ἀργύριον καὶ
νῦν ἔλαβες τὰ ἱμάτια καὶ λήμψῃ ἐν αὐτῷ κήπους
καὶ ἐλαιῶνας καὶ ἀμπελῶνας καὶ πρόβατα καὶ
βόας καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας 27 καὶ ἡ λέπρα
Ναιμαν κολληθήσεται ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματί
σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐξῆλθεν ἐκ προσώπου
αὐτοῦ λελεπρωμένος ὡσεὶ χιών

6 καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν πρὸς Ελισαιε
ἰδοὺ δὴ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐνώπιόν
σου στενὸς ἀφ’ ἡμῶν 2 πορευθῶμεν δὴ ἕως
τοῦ Ιορδάνου καὶ λάβωμεν ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἷς
δοκὸν μίαν καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ τοῦ
οἰκεῖν ἐκεῖ καὶ εἶπεν δεῦτε 3 καὶ εἶπεν ὁ εἷς
ἐπιεικέως δεῦρο μετὰ τῶν δούλων σου καὶ εἶπεν
ἐγὼ πορεύσομαι 4 καὶ ἐπορεύθη μετ’ αὐτῶν καὶ
ἦλθον εἰς τὸν Ιορδάνην καὶ ἔτεμνον τὰ ξύλα
5 καὶ ἰδοὺ ὁ εἷς καταβάλλων τὴν δοκόν καὶ
τὸ σιδήριον ἐξέπεσεν εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἐβόησεν
ὦ κύριε καὶ αὐτὸ κεχρημένον 6 καὶ εἶπεν ὁ
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ποῦ ἔπεσεν καὶ ἔδειξεν αὐτῷ
τὸν τόπον καὶ ἀπέκνισεν ξύλον καὶ ἔρριψεν
ἐκεῖ καὶ ἐπεπόλασεν τὸ σιδήριον 7 καὶ εἶπεν
ὕψωσον σαυτῷ καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ
ἔλαβεν αὐτό 8 καὶ βασιλεὺς Συρίας ἦν πολεμῶν
ἐν Ισραηλ καὶ ἐβουλεύσατο πρὸς τοὺς παῖδας
αὐτοῦ λέγων εἰς τὸν τόπον τόνδε τινὰ ελμωνι
παρεμβαλῶ 9 καὶ ἀπέστειλεν Ελισαιε πρὸς τὸν
βασιλέα Ισραηλ λέγων φύλαξαι μὴ παρελθεῖν
ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ὅτι ἐκεῖ Συρία κέκρυπται
10 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ισραηλ εἰς τὸν
τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ Ελισαιε καὶ ἐφυλάξατο
ἐκεῖθεν οὐ μίαν οὐδὲ δύο 11 καὶ ἐξεκινήθη ἡ
ψυχὴ βασιλέως Συρίας περὶ τοῦ λόγου τούτου

καὶ ἐκάλεσεν τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτούς οὐκ ἀναγγελεῖτέ μοι τίς προδίδωσίν με
βασιλεῖ Ισραηλ 12 καὶ εἶπεν εἷς τῶν παίδων αὐτοῦ
οὐχί κύριέ μου βασιλεῦ ὅτι Ελισαιε ὁ προφήτης ὁ
ἐν Ισραηλ ἀναγγέλλει τῷ βασιλεῖ Ισραηλ πάντας
τοὺς λόγους οὓς ἐὰν λαλήσῃς ἐν τῷ ταμιείῳ τοῦ
κοιτῶνός σου 13 καὶ εἶπεν δεῦτε ἴδετε ποῦ οὗτος
καὶ ἀποστείλας λήμψομαι αὐτόν καὶ ἀνήγγειλαν
αὐτῷ λέγοντες ἰδοὺ ἐν Δωθαϊμ 14 καὶ ἀπέστειλεν
ἐκεῖ ἵππον καὶ ἅρμα καὶ δύναμιν βαρεῖαν καὶ
ἦλθον νυκτὸς καὶ περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν 15
καὶ ὤρθρισεν ὁ λειτουργὸς Ελισαιε ἀναστῆναι
καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἰδοὺ δύναμις κυκλοῦσα τὴν
πόλιν καὶ ἵππος καὶ ἅρμα καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον
πρὸς αὐτόν ὦ κύριε πῶς ποιήσωμεν 16 καὶ εἶπεν
Ελισαιε μὴ φοβοῦ ὅτι πλείους οἱ μεθ’ ἡμῶν
ὑπὲρ τοὺς μετ’ αὐτῶν 17 καὶ προσεύξατο Ελισαιε
καὶ εἶπεν κύριε διάνοιξον τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ
παιδαρίου καὶ ἰδέτω καὶ διήνοιξεν κύριος τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ τὸ ὄρος
πλῆρες ἵππων καὶ ἅρμα πυρὸς περικύκλῳ Ελισαιε
18 καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτόν καὶ προσηύξατο
Ελισαιε πρὸς κύριον καὶ εἶπεν πάταξον δὴ τοῦτο
τὸ ἔθνος ἀορασίᾳ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀορασίᾳ
κατὰ τὸ ῥῆμα Ελισαιε 19 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς
Ελισαιε οὐχ αὕτη ἡ πόλις καὶ αὕτη ἡ ὁδός δεῦτε
ὀπίσω μου καὶ ἀπάξω ὑμᾶς πρὸς τὸν ἄνδρα
ὃν ζητεῖτε καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς εἰς Σαμάρειαν
20 καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθον εἰς Σαμάρειαν καὶ
εἶπεν Ελισαιε ἄνοιξον δή κύριε τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν καὶ ἰδέτωσαν καὶ διήνοιξεν κύριος τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἦσαν ἐν
μέσῳ Σαμαρείας 21 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ισραηλ
ὡς εἶδεν αὐτούς εἰ πατάξας πατάξω πάτερ 22 καὶ
εἶπεν οὐ πατάξεις εἰ μὴ οὓς ᾐχμαλώτευσας ἐν
ῥομφαίᾳ σου καὶ τόξῳ σου σὺ τύπτεις παράθες
ἄρτους καὶ ὕδωρ ἐνώπιον αὐτῶν καὶ φαγέτωσαν
καὶ πιέτωσαν καὶ ἀπελθέτωσαν πρὸς τὸν κύριον
αὐτῶν 23 καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς παράθεσιν
μεγάλην καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἀπέστειλεν
αὐτούς καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν
καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι μονόζωνοι Συρίας τοῦ
ἐλθεῖν εἰς γῆν Ισραηλ 24 καὶ ἐγένετο μετὰ
ταῦτα καὶ ἤθροισεν υἱὸς Αδερ βασιλεὺς Συρίας
πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ
περιεκάθισεν Σαμάρειαν 25 καὶ ἐγένετο λιμὸς
μέγας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἰδοὺ περιεκάθηντο ἐπ’
αὐτήν ἕως οὗ ἐγενήθη κεφαλὴ ὄνου πεντήκοντα
σίκλων ἀργυρίου καὶ τέταρτον τοῦ κάβου κόπρου
περιστερῶν πέντε σίκλων ἀργυρίου 26 καὶ ἦν ὁ
βασιλεὺς Ισραηλ διαπορευόμενος ἐπὶ τοῦ τείχους
καὶ γυνὴ ἐβόησεν πρὸς αὐτὸν λέγουσα σῶσον
κύριε βασιλεῦ 27 καὶ εἶπεν αὐτῇ μή σε σώσαι
κύριος πόθεν σώσω σε μὴ ἀπὸ τῆς ἅλωνος ἢ ἀπὸ
τῆς ληνοῦ 28 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεύς τί ἐστίν
σοι καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ αὕτη εἶπεν πρός με δὸς
τὸν υἱόν σου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν σήμερον καὶ
τὸν υἱόν μου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν αὔριον 29 καὶ
ἡψήσαμεν τὸν υἱόν μου καὶ ἐφάγομεν αὐτόν καὶ
εἶπον πρὸς αὐτὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ δὸς τὸν
υἱόν σου καὶ φάγωμεν αὐτόν καὶ ἔκρυψεν τὸν
υἱὸν αὐτῆς 30 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
Ισραηλ τοὺς λόγους τῆς γυναικός διέρρηξεν τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ καὶ αὐτὸς διεπορεύετο ἐπὶ τοῦ
τείχους καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὸν σάκκον ἐπὶ τῆς
σαρκὸς αὐτοῦ ἔσωθεν 31 καὶ εἶπεν τάδε ποιήσαι

μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη εἰ στήσεται ἡ
κεφαλὴ Ελισαιε ἐπ’ αὐτῷ σήμερον 32 καὶ Ελισαιε
ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ οἱ πρεσβύτεροι
ἐκάθηντο μετ’ αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν ἄνδρα πρὸ
προσώπου αὐτοῦ πρὶν ἐλθεῖν τὸν ἄγγελον πρὸς
αὐτὸν καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους
εἰ οἴδατε ὅτι ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς τοῦ φονευτοῦ
οὗτος ἀφελεῖν τὴν κεφαλήν μου ἴδετε ὡς ἂν
ἔλθῃ ὁ ἄγγελος ἀποκλείσατε τὴν θύραν καὶ
παραθλίψατε αὐτὸν ἐν τῇ θύρᾳ οὐχὶ φωνὴ τῶν
ποδῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ κατόπισθεν αὐτοῦ 33 ἔτι
αὐτοῦ λαλοῦντος μετ’ αὐτῶν καὶ ἰδοὺ ἄγγελος
κατέβη πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν ἰδοὺ αὕτη ἡ κακία
παρὰ κυρίου τί ὑπομείνω τῷ κυρίῳ ἔτι

7 καὶ εἶπεν Ελισαιε ἄκουσον λόγον κυρίου τάδε
λέγει κύριος ὡς ἡ ὥρα αὕτη αὔριον μέτρον
σεμιδάλεως σίκλου καὶ δίμετρον κριθῶν σίκλου
ἐν ταῖς πύλαις Σαμαρείας 2 καὶ ἀπεκρίθη ὁ
τριστάτης ἐφ’ ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο ἐπὶ
τὴν χεῖρα αὐτοῦ τῷ Ελισαιε καὶ εἶπεν ἰδοὺ
ποιήσει κύριος καταρράκτας ἐν οὐρανῷ μὴ ἔσται
τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ Ελισαιε εἶπεν ἰδοὺ σὺ ὄψῃ
τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐκεῖθεν οὐ φάγῃ 3 καὶ
τέσσαρες ἄνδρες ἦσαν λεπροὶ παρὰ τὴν θύραν
τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον
αὐτοῦ τί ἡμεῖς καθήμεθα ὧδε ἕως ἀποθάνωμεν
4 ἐὰν εἴπωμεν εἰσέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν καὶ
ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ ἀποθανούμεθα ἐκεῖ
καὶ ἐὰν καθίσωμεν ὧδε καὶ ἀποθανούμεθα καὶ
νῦν δεῦτε καὶ ἐμπέσωμεν εἰς τὴν παρεμβολὴν
Συρίας ἐὰν ζωογονήσωσιν ἡμᾶς καὶ ζησόμεθα
καὶ ἐὰν θανατώσωσιν ἡμᾶς καὶ ἀποθανούμεθα
5 καὶ ἀνέστησαν ἐν τῷ σκότει εἰσελθεῖν εἰς
τὴν παρεμβολὴν Συρίας καὶ ἦλθον εἰς μέρος
τῆς παρεμβολῆς Συρίας καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν
ἀνὴρ ἐκεῖ 6 καὶ κύριος ἀκουστὴν ἐποίησεν
τὴν παρεμβολὴν Συρίας φωνὴν ἅρματος καὶ
φωνὴν ἵππου καὶ φωνὴν δυνάμεως μεγάλης
καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ νῦν
ἐμισθώσατο ἐφ’ ἡμᾶς βασιλεὺς Ισραηλ τοὺς
βασιλέας τῶν Χετταίων καὶ τοὺς βασιλέας
Αἰγύπτου τοῦ ἐλθεῖν ἐφ’ ἡμᾶς 7 καὶ ἀνέστησαν
καὶ ἀπέδρασαν ἐν τῷ σκότει καὶ ἐγκατέλιπαν
τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ
τοὺς ὄνους αὐτῶν ἐν τῇ παρεμβολῇ ὡς ἔστιν καὶ
ἔφυγον πρὸς τὴν ψυχὴν ἑαυτῶν 8 καὶ εἰσῆλθον
οἱ λεπροὶ οὗτοι ἕως μέρους τῆς παρεμβολῆς
καὶ εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν μίαν καὶ ἔφαγον καὶ
ἔπιον καὶ ἦραν ἐκεῖθεν ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ
ἱματισμὸν καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐπέστρεψαν καὶ
εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν ἄλλην καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν
καὶ ἐπορεύθησαν καὶ κατέκρυψαν 9 καὶ εἶπεν
ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐχ οὕτως ἡμεῖς
ποιοῦμεν ἡ ἡμέρα αὕτη ἡμέρα εὐαγγελίας ἐστίν
καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν καὶ μένομεν ἕως φωτὸς
τοῦ πρωὶ καὶ εὑρήσομεν ἀνομίαν καὶ νῦν δεῦρο
καὶ εἰσέλθωμεν καὶ ἀναγγείλωμεν εἰς τὸν οἶκον
τοῦ βασιλέως 10 καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐβόησαν πρὸς
τὴν πύλην τῆς πόλεως καὶ ἀνήγγειλαν αὐτοῖς
λέγοντες εἰσήλθομεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας
καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ἀνὴρ καὶ φωνὴ ἀνθρώπου
ὅτι εἰ μὴ ἵππος δεδεμένος καὶ ὄνος καὶ αἱ σκηναὶ
αὐτῶν ὡς εἰσίν 11 καὶ ἐβόησαν οἱ θυρωροὶ καὶ
ἀνήγγειλαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἔσω 12
καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς νυκτὸς καὶ εἶπεν πρὸς
τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἀναγγελῶ δὴ ὑμῖν ἃ ἐποίησεν

ἡμῖν Συρία ἔγνωσαν ὅτι πεινῶμεν ἡμεῖς καὶ
ἐξῆλθαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐκρύβησαν ἐν τῷ
ἀγρῷ λέγοντες ὅτι ἐξελεύσονται ἐκ τῆς πόλεως
καὶ συλλημψόμεθα αὐτοὺς ζῶντας καὶ εἰς τὴν
πόλιν εἰσελευσόμεθα **13** καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν
παίδων αὐτοῦ καὶ εἶπεν λαβέτωσαν δὴ πέντε τῶν
ἵππων τῶν ὑπολελειμμένων οἳ κατελείφθησαν
ὧδε ἰδού εἰσιν πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος Ισραηλ τὸ
ἐκλεῖπον καὶ ἀποστελοῦμεν ἐκεῖ καὶ ὀψόμεθα **14**
καὶ ἔλαβον δύο ἐπιβάτας ἵππων καὶ ἀπέστειλεν
ὁ βασιλεὺς Ισραηλ ὀπίσω τοῦ βασιλέως Συρίας
λέγων δεῦτε καὶ ἴδετε **15** καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω
αὐτῶν ἕως τοῦ Ιορδάνου καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὁδὸς
πλήρης ἱματίων καὶ σκευῶν ὧν ἔρριψεν Συρία ἐν
τῷ θαμβεῖσθαι αὐτούς καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι
καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ **16** καὶ ἐξῆλθεν ὁ
λαὸς καὶ διήρπασεν τὴν παρεμβολὴν Συρίας καὶ
ἐγένετο μέτρον σεμιδάλεως σίκλου καὶ δίμετρον
κριθῶν σίκλου κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου **17** καὶ ὁ
βασιλεὺς κατέστησεν τὸν τριστάτην ἐφ᾽ ὃν ὁ
βασιλεὺς ἐπανεπαύετο ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς
πύλης καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ
καὶ ἀπέθανεν καθὰ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ
θεοῦ ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ καταβῆναι τὸν ἄγγελον
πρὸς αὐτόν **18** καὶ ἐγένετο καθὰ ἐλάλησεν Ελισαιε
πρὸς τὸν βασιλέα λέγων Δίμετρον κριθῆς σίκλου
καὶ μέτρον σεμιδάλεως σίκλου καὶ ἔσται ὡς ἡ
ὥρα αὕτη αὔριον ἐν τῇ πύλῃ Σαμαρείας **19** καὶ
ἀπεκρίθη ὁ τριστάτης τῷ Ελισαιε καὶ εἶπεν ἰδοὺ
κύριος ποιεῖ καταρράκτας ἐν τῷ οὐρανῷ μὴ
ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ εἶπεν Ελισαιε ἰδοὺ ὄψῃ
τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐκεῖθεν οὐ φάγῃ **20** καὶ
ἐγένετο οὕτως καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν
τῇ πύλῃ καὶ ἀπέθανεν

8 καὶ Ελισαιε ἐλάλησεν πρὸς τὴν γυναῖκα
ἧς ἐζωπύρησεν τὸν υἱόν λέγων ἀνάστηθι καὶ
δεῦρο σὺ καὶ ὁ οἶκός σου καὶ παροίκει οὗ ἐὰν
παροικήσῃς ὅτι κέκληκεν κύριος λιμὸν ἐπὶ τὴν
γῆν καί γε ἦλθεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτὰ ἔτη **2** καὶ
ἀνέστη ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησεν κατὰ τὸ ῥῆμα Ελισαιε
καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς καὶ παρῴκει
ἐν γῇ ἀλλοφύλων ἑπτὰ ἔτη **3** καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ
τέλος τῶν ἑπτὰ ἐτῶν καὶ ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ
γῆς ἀλλοφύλων εἰς τὴν πόλιν καὶ ἦλθεν βοῆσαι
πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἑαυτῆς καὶ
περὶ τῶν ἀγρῶν ἑαυτῆς **4** καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλάλει
πρὸς Γιεζι τὸ παιδάριον Ελισαιε τοῦ ἀνθρώπου
τοῦ θεοῦ λέγων διήγησαι δή μοι πάντα τὰ
μεγάλα ἃ ἐποίησεν Ελισαιε **5** καὶ ἐγένετο αὐτοῦ
ἐξηγουμένου τῷ βασιλεῖ ὡς ἐζωπύρησεν υἱὸν
τεθνηκότα καὶ ἰδοὺ ἡ γυνή ἧς ἐζωπύρησεν τὸν
υἱὸν αὐτῆς Ελισαιε βοῶσα πρὸς τὸν βασιλέα περὶ
τοῦ οἴκου ἑαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν ἑαυτῆς
καὶ εἶπεν Γιεζι κύριε βασιλεῦ αὕτη ἡ γυνή καὶ
οὗτος ὁ υἱὸς αὐτῆς ὃν ἐζωπύρησεν Ελισαιε **6**
καὶ ἐπηρώτησεν ὁ βασιλεὺς τὴν γυναῖκα καὶ
διηγήσατο αὐτῷ καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς
εὐνοῦχον ἕνα λέγων ἐπίστρεψον πάντα τὰ αὐτῆς
καὶ πάντα τὰ γενήματα τοῦ ἀγροῦ αὐτῆς ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ἧς κατέλιπεν τὴν γῆν ἕως τοῦ νῦν **7**
καὶ ἦλθεν Ελισαιε εἰς Δαμασκόν καὶ υἱὸς Αδερ
βασιλεὺς Συρίας ἠρρώστει καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ
λέγοντες ἥκει ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἕως ὧδε **8**
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Αζαηλ λαβὲ ἐν τῇ χειρί
σου μαναα καὶ δεῦρο εἰς ἀπαντὴν τῷ ἀνθρώπῳ

τοῦ θεοῦ καὶ ἐπιζήτησον τὸν κύριον παρ’ αὐτοῦ
λέγων εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρωστίας μου ταύτης
9 καὶ ἐπορεύθη Αζαηλ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ
ἔλαβεν μαναα ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ
ἀγαθὰ Δαμασκοῦ ἄρσιν τεσσαράκοντα καμήλων
καὶ ἦλθεν καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς
Ελισαιε ὁ υἱός σου υἱὸς Αδερ βασιλεὺς Συρίας
ἀπέστειλέν με πρὸς σὲ λέγων εἰ ζήσομαι ἐκ
τῆς ἀρρωστίας μου ταύτης 10 καὶ εἶπεν Ελισαιε
δεῦρο εἰπὸν αὐτῷ ζωῇ ζήσῃ καὶ ἔδειξέν μοι
κύριος ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ 11 καὶ παρέστη τῷ
προσώπῳ αὐτοῦ καὶ ἔθηκεν ἕως αἰσχύνης καὶ
ἔκλαυσεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ 12 καὶ εἶπεν
Αζαηλ τί ὅτι ὁ κύριός μου κλαίει καὶ εἶπεν ὅτι
οἶδα ὅσα ποιήσεις τοῖς υἱοῖς Ισραηλ κακά τὰ
ὀχυρώματα αὐτῶν ἐξαποστελεῖς ἐν πυρὶ καὶ
τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενεῖς
καὶ τὰ νήπια αὐτῶν ἐνσείσεις καὶ τὰς ἐν γαστρὶ
ἐχούσας αὐτῶν ἀναρρήξεις 13 καὶ εἶπεν Αζαηλ
τίς ἐστιν ὁ δοῦλός σου ὁ κύων ὁ τεθνηκώς ὅτι
ποιήσει τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ εἶπεν Ελισαιε ἔδειξέν
μοι κύριός σε βασιλεύοντα ἐπὶ Συρίαν 14 καὶ
ἀπῆλθεν ἀπὸ Ελισαιε καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὸν
κύριον αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί εἶπέν σοι Ελισαιε
καὶ εἶπεν εἶπέν μοι ζωῇ ζήσῃ 15 καὶ ἐγένετο
τῇ ἐπαύριον καὶ ἔλαβεν τὸ μαχμα καὶ ἔβαψεν
ἐν τῷ ὕδατι καὶ περιέβαλεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐβασίλευσεν Αζαηλ
ἀντ’ αὐτοῦ 16 ἐν ἔτει πέμπτῳ τῷ Ιωραμ υἱῷ
Αχααβ βασιλεῖ Ισραηλ ἐβασίλευσεν Ιωραμ υἱὸς
Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα 17 υἱὸς τριάκοντα καὶ
δύο ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ὀκτὼ
ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ 18 καὶ ἐπορεύθη
ἐν ὁδῷ βασιλέων Ισραηλ καθὼς ἐποίησεν οἶκος
Αχααβ ὅτι θυγάτηρ Αχααβ ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα
καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου 19 καὶ
οὐκ ἠθέλησεν κύριος διαφθεῖραι τὸν Ιουδαν διὰ
Δαυιδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ καθὼς εἶπεν δοῦναι
αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς
ἡμέρας 20 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἠθέτησεν Εδωμ
ὑποκάτωθεν χειρὸς Ιουδα καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ’
ἑαυτοὺς βασιλέα 21 καὶ ἀνέβη Ιωραμ εἰς Σιωρ
καὶ πάντα τὰ ἅρματα μετ’ αὐτοῦ καὶ ἐγένετο
αὐτοῦ ἀναστάντος καὶ ἐπάταξεν τὸν Εδωμ τὸν
κυκλώσαντα ἐπ’ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν
ἁρμάτων καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα
αὐτῶν 22 καὶ ἠθέτησεν Εδωμ ὑποκάτωθεν χειρὸς
Ιουδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης τότε ἠθέτησεν
Λοβενα ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ 23 καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Ιωραμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ
ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 24 καὶ ἐκοιμήθη
Ιωραμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Οχοζιας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’
αὐτοῦ 25 ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Ιωραμ υἱῷ Αχααβ
βασιλεῖ Ισραηλ ἐβασίλευσεν Οχοζιας υἱὸς Ιωραμ
26 υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν Οχοζιας ἐν τῷ
βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἐνιαυτὸν ἕνα ἐβασίλευσεν
ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ
Γοθολια θυγάτηρ Αμβρι βασιλέως Ισραηλ 27
καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Αχααβ καὶ ἐποίησεν
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καθὼς ὁ οἶκος
Αχααβ 28 καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ιωραμ υἱοῦ Αχααβ
εἰς πόλεμον μετὰ Αζαηλ βασιλέως ἀλλοφύλων
ἐν Ρεμμωθ Γαλααδ καὶ ἐπάταξαν οἱ Σύροι τὸν

Ιωραμ 29 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς Ιωραμ
τοῦ ἰατρευθῆναι ἐν Ιεζραελ ἀπὸ τῶν πληγῶν
ὧν ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν Ρεμμωθ ἐν τῷ πολεμεῖν
αὐτὸν μετὰ Αζαηλ βασιλέως Συρίας καὶ Οχοζιας
υἱὸς Ιωραμ κατέβη τοῦ ἰδεῖν τὸν Ιωραμ υἱὸν
Αχααβ ἐν Ιεζραελ ὅτι ἠρρώστει αὐτός

9 καὶ Ελισαιε ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἕνα τῶν
υἱῶν τῶν προφητῶν καὶ εἶπεν αὐτῷ ζῶσαι τὴν
ὀσφύν σου καὶ λαβὲ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου
τούτου ἐν τῇ χειρί σου καὶ δεῦρο εἰς Ρεμμωθ
Γαλααδ 2 καὶ εἰσελεύσῃ ἐκεῖ καὶ ὄψῃ ἐκεῖ Ιου
υἱὸν Ιωσαφατ υἱοῦ Ναμεσσι καὶ εἰσελεύσῃ καὶ
ἀναστήσεις αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ
καὶ εἰσάξεις αὐτὸν εἰς τὸ ταμίειον ἐν τῷ ταμιείῳ
3 καὶ λήμψῃ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου καὶ ἐπιχεεῖς
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἰπόν τάδε λέγει
κύριος κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ισραηλ καὶ
ἀνοίξεις τὴν θύραν καὶ φεύξῃ καὶ οὐ μενεῖς 4 καὶ
ἐπορεύθη τὸ παιδάριον ὁ προφήτης εἰς Ρεμμωθ
Γαλααδ 5 καὶ εἰσῆλθεν καὶ ἰδοὺ οἱ ἄρχοντες τῆς
δυνάμεως ἐκάθηντο καὶ εἶπεν λόγος μοι πρὸς
σέ ὁ ἄρχων καὶ εἶπεν Ιου πρὸς τίνα ἐκ πάντων
ἡμῶν καὶ εἶπεν πρὸς σέ ὁ ἄρχων 6 καὶ ἀνέστη καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐπέχεεν τὸ ἔλαιον ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ τάδε λέγει
κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ
λαὸν κυρίου ἐπὶ τὸν Ισραηλ 7 καὶ ἐξολεθρεύσεις
τὸν οἶκον Αχααβ τοῦ κυρίου σου ἐκ προσώπου
μου καὶ ἐκδικήσεις τὰ αἵματα τῶν δούλων
μου τῶν προφητῶν καὶ τὰ αἵματα πάντων τῶν
δούλων κυρίου ἐκ χειρὸς Ιεζαβελ 8 καὶ ἐκ χειρὸς
ὅλου τοῦ οἴκου Αχααβ καὶ ἐξολεθρεύσεις τῷ οἴκῳ
Αχααβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον
καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ισραηλ 9 καὶ δώσω
τὸν οἶκον Αχααβ ὡς τὸν οἶκον Ιεροβοαμ υἱοῦ
Ναβατ καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασα υἱοῦ Αχια 10
καὶ τὴν Ιεζαβελ καταφάγονται οἱ κύνες ἐν τῇ
μερίδι Ιεζραελ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ θάπτων καὶ
ἤνοιξεν τὴν θύραν καὶ ἔφυγεν 11 καὶ Ιου ἐξῆλθεν
πρὸς τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ εἶπον
αὐτῷ εἰ εἰρήνη τί ὅτι εἰσῆλθεν ὁ ἐπίλημπτος
οὗτος πρὸς σέ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς οἴδατε
τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ἀδολεσχίαν αὐτοῦ 12 καὶ
εἶπον ἄδικον ἀπάγγειλον δὴ ἡμῖν καὶ εἶπεν
Ιου πρὸς αὐτούς οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν
πρός με λέγων τάδε λέγει κύριος κέχρικά σε
εἰς βασιλέα ἐπὶ Ισραηλ 13 καὶ ἀκούσαντες
ἔσπευσαν καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ
καὶ ἔθηκαν ὑποκάτω αὐτοῦ ἐπὶ γαρεμ τῶν
ἀναβαθμῶν καὶ ἐσάλπισαν ἐν κερατίνῃ καὶ εἶπον
ἐβασίλευσεν Ιου 14 καὶ συνεστράφη Ιου υἱὸς
Ιωσαφατ υἱοῦ Ναμεσσι πρὸς Ιωραμ καὶ Ιωραμ
αὐτὸς ἐφύλασσεν ἐν Ρεμμωθ Γαλααδ αὐτὸς καὶ
πᾶς Ισραηλ ἀπὸ προσώπου Αζαηλ βασιλέως
Συρίας 15 καὶ ἀπέστρεψεν Ιωραμ ὁ βασιλεὺς
ἰατρευθῆναι ἐν Ιεζραελ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν
ἔπαισαν αὐτὸν οἱ Σύροι ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν
μετὰ Αζαηλ βασιλέως Συρίας καὶ εἶπεν Ιου εἰ
ἔστιν ἡ ψυχὴ ὑμῶν μετ᾽ ἐμοῦ μὴ ἐξελθέτω
ἐκ τῆς πόλεως διαπεφευγὼς τοῦ πορευθῆναι
καὶ ἀπαγγεῖλαι ἐν Ιεζραελ 16 καὶ ἵππευσεν καὶ
ἐπορεύθη Ιου καὶ κατέβη εἰς Ιεζραελ ὅτι Ιωραμ
βασιλεὺς Ισραηλ ἐθεραπεύετο ἐν Ιεζραελ ἀπὸ τῶν
τοξευμάτων ὧν κατετόξευσαν αὐτὸν οἱ Αραμιν ἐν
τῇ Ραμμαθ ἐν τῷ πολέμῳ μετὰ Αζαηλ βασιλέως
Συρίας ὅτι αὐτὸς δυνατὸς καὶ ἀνὴρ δυνάμεως καὶ

Οχοζιας βασιλεὺς Ιουδα κατέβη ἰδεῖν τὸν Ιωραμ
17 καὶ ὁ σκοπὸς ἀνέβη ἐπὶ τὸν πύργον ἐν Ιεζραελ
καὶ εἶδεν τὸν κονιορτὸν Ιου ἐν τῷ παραγίνεσθαι
αὐτὸν καὶ εἶπεν Κονιορτὸν ἐγὼ βλέπω καὶ εἶπεν
Ιωραμ λαβὲ ἐπιβάτην καὶ ἀπόστειλον ἔμπροσθεν
αὐτῶν καὶ εἰπάτω εἰ εἰρήνη 18 καὶ ἐπορεύθη
ἐπιβάτης ἵππου εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν καὶ εἶπεν
τάδε λέγει ὁ βασιλεύς εἰ εἰρήνη καὶ εἶπεν Ιου τί
σοι καὶ εἰρήνῃ ἐπίστρεφε εἰς τὰ ὀπίσω μου καὶ
ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς λέγων ἦλθεν ὁ ἄγγελος
ἕως αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν 19 καὶ ἀπέστειλεν
ἐπιβάτην ἵππου δεύτερον καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν
καὶ εἶπεν τάδε λέγει ὁ βασιλεύς εἰ εἰρήνη καὶ
εἶπεν Ιου τί σοι καὶ εἰρήνῃ ἐπιστρέφου εἰς τὰ
ὀπίσω μου 20 καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς λέγων
ἦλθεν ἕως αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν καὶ ὁ ἄγων
ἦγεν τὸν Ιου υἱὸν Ναμεσσιου ὅτι ἐν παραλλαγῇ
ἐγένετο 21 καὶ εἶπεν Ιωραμ ζεῦξον καὶ ἔζευξεν
ἅρμα καὶ ἐξῆλθεν Ιωραμ βασιλεὺς Ισραηλ καὶ
Οχοζιας βασιλεὺς Ιουδα ἀνὴρ ἐν τῷ ἅρματι
αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπαντὴν Ιου καὶ εὗρον
αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι Ναβουθαι τοῦ Ιεζραηλίτου 22
καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ιωραμ τὸν Ιου καὶ εἶπεν
εἰ εἰρήνη Ιου καὶ εἶπεν Ιου τί εἰρήνη ἔτι αἱ
πορνεῖαι Ιεζαβελ τῆς μητρός σου καὶ τὰ φάρμακα
αὐτῆς τὰ πολλά 23 καὶ ἐπέστρεψεν Ιωραμ τὰς
χεῖρας αὐτοῦ τοῦ φυγεῖν καὶ εἶπεν πρὸς Οχοζιαν
δόλος Οχοζια 24 καὶ ἔπλησεν Ιου τὴν χεῖρα
αὐτοῦ ἐν τῷ τόξῳ καὶ ἐπάταξεν τὸν Ιωραμ ἀνὰ
μέσον τῶν βραχιόνων αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν τὸ
βέλος διὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ
γόνατα αὐτοῦ 25 καὶ εἶπεν Ιου πρὸς Βαδεκαρ τὸν
τριστάτην αὐτοῦ ῥῖψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι ἀγροῦ
Ναβουθαι τοῦ Ιεζραηλίτου ὅτι μνημονεύω ἐγὼ
καὶ σὺ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ζεύγη ὀπίσω Αχααβ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ καὶ κύριος ἔλαβεν ἐπ᾽ αὐτὸν τὸ
λῆμμα τοῦτο λέγων 26 εἰ μὴ μετὰ τῶν αἱμάτων
Ναβουθαι καὶ τὰ αἵματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἶδον
ἐχθές φησὶν κύριος καὶ ἀνταποδώσω αὐτῷ ἐν
τῇ μερίδι ταύτῃ φησὶν κύριος καὶ νῦν ἄρας δὴ
ῥῖψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου
27 καὶ Οχοζιας βασιλεὺς Ιουδα εἶδεν καὶ ἔφυγεν
ὁδὸν Βαιθαγγαν καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ Ιου
καὶ εἶπεν καί γε αὐτόν καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν τῷ
ἅρματι ἐν τῷ ἀναβαίνειν Γαι ἥ ἐστιν Ιεβλααμ
καὶ ἔφυγεν εἰς Μαγεδδων καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ
28 καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ
τὸ ἅρμα καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ιερουσαλημ καὶ
ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν πόλει
Δαυιδ 29 καὶ ἐν ἔτει ἑνδεκάτῳ Ιωραμ βασιλέως
Ισραηλ ἐβασίλευσεν Οχοζιας ἐπὶ Ιουδαν 30 καὶ
ἦλθεν Ιου εἰς Ιεζραελ καὶ Ιεζαβελ ἤκουσεν καὶ
ἐστιμίσατο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ ἠγάθυνεν
τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ διέκυψεν διὰ τῆς θυρίδος
31 καὶ Ιου εἰσεπορεύετο ἐν τῇ πόλει καὶ εἶπεν εἰ
εἰρήνη Ζαμβρι ὁ φονευτὴς τοῦ κυρίου αὐτοῦ 32
καὶ ἐπῆρεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θυρίδα
καὶ εἶδεν αὐτὴν καὶ εἶπεν τίς εἶ σύ κατάβηθι μετ᾽
ἐμοῦ καὶ κατέκυψαν πρὸς αὐτὸν δύο εὐνοῦχοι 33
καὶ εἶπεν κυλίσατε αὐτήν καὶ ἐκύλισαν αὐτήν καὶ
ἐρραντίσθη τοῦ αἵματος αὐτῆς πρὸς τὸν τοῖχον
καὶ πρὸς τοὺς ἵππους καὶ συνεπάτησαν αὐτήν 34
καὶ εἰσῆλθεν Ιου καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ εἶπεν
ἐπισκέψασθε δὴ τὴν κατηραμένην ταύτην καὶ
θάψατε αὐτήν ὅτι θυγάτηρ βασιλέως ἐστίν 35 καὶ
ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτὴν καὶ οὐχ εὗρον ἐν αὐτῇ

ἄλλο τι ἢ τὸ κρανίον καὶ οἱ πόδες καὶ τὰ ἴχνη
τῶν χειρῶν **36** καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀνήγγειλαν
αὐτῷ καὶ εἶπεν λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν
χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ηλιου τοῦ Θεσβίτου λέγων
ἐν τῇ μερίδι Ιεζραελ καταφάγονται οἱ κύνες
τὰς σάρκας Ιεζαβελ **37** καὶ ἔσται τὸ θνησιμαῖον
Ιεζαβελ ὡς κοπρία ἐπὶ προσώπου τοῦ ἀγροῦ ἐν
τῇ μερίδι Ιεζραελ ὥστε μὴ εἰπεῖν αὐτούς Ιεζαβελ

10 καὶ τῷ Αχααβ ἑβδομήκοντα υἱοὶ ἐν Σαμαρείᾳ
καὶ ἔγραψεν Ιου βιβλίον καὶ ἀπέστειλεν ἐν
Σαμαρείᾳ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σαμαρείας καὶ
πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς τιθηνοὺς
υἱῶν Αχααβ λέγων **2** καὶ νῦν ὡς ἐὰν ἔλθῃ τὸ
βιβλίον τοῦτο πρὸς ὑμᾶς μεθ' ὑμῶν οἱ υἱοὶ τοῦ
κυρίου ὑμῶν καὶ μεθ' ὑμῶν τὸ ἅρμα καὶ οἱ ἵπποι
καὶ πόλεις ὀχυραὶ καὶ τὰ ὅπλα **3** καὶ ὄψεσθε τὸν
ἀγαθὸν καὶ τὸν εὐθῆ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ κυρίου
ὑμῶν καὶ καταστήσετε αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πολεμεῖτε ὑπὲρ τοῦ οἴκου
τοῦ κυρίου ὑμῶν **4** καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα
καὶ εἶπον ἰδοὺ οἱ δύο βασιλεῖς οὐκ ἔστησαν
κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ πῶς στησόμεθα ἡμεῖς
5 καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἐπὶ τοῦ οἴκου καὶ οἱ ἐπὶ
τῆς πόλεως καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ τιθηνοὶ
πρὸς Ιου λέγοντες παῖδές σου ἡμεῖς καὶ ὅσα ἐὰν
εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς ποιήσομεν οὐ βασιλεύσομεν
ἄνδρα τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ποιήσομεν
6 καὶ ἔγραψεν πρὸς αὐτοὺς βιβλίον δεύτερον
λέγων εἰ ἐμοὶ ὑμεῖς καὶ τῆς φωνῆς μου ὑμεῖς
εἰσακούετε λάβετε τὴν κεφαλὴν ἀνδρῶν τῶν
υἱῶν τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ ἐνέγκατε πρός με
ὡς ἡ ὥρα αὔριον εἰς Ιεζραελ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ
βασιλέως ἦσαν ἑβδομήκοντα ἄνδρες οὗτοι ἁδροὶ
τῆς πόλεως ἐξέτρεφον αὐτούς **7** καὶ ἐγένετο
ὡς ἦλθεν τὸ βιβλίον πρὸς αὐτούς καὶ ἔλαβον
τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ ἔσφαξαν αὐτούς
ἑβδομήκοντα ἄνδρας καὶ ἔθηκαν τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν ἐν καρτάλλοις καὶ ἀπέστειλαν αὐτὰς
πρὸς αὐτὸν εἰς Ιεζραελ **8** καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος
καὶ ἀπήγγειλεν λέγων ἤνεγκαν τὰς κεφαλὰς
τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν θέτε αὐτὰς
βουνοὺς δύο παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης εἰς πρωί
9 καὶ ἐγένετο πρωὶ καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἔστη ἐν τῷ
πυλῶνι τῆς πόλεως καὶ εἶπεν πρὸς πάντα τὸν
λαόν δίκαιοι ὑμεῖς ἰδοὺ ἐγώ εἰμι συνεστράφην
ἐπὶ τὸν κύριόν μου καὶ ἀπέκτεινα αὐτόν καὶ τίς
ἐπάταξεν πάντας τούτους **10** ἴδετε αφφω ὅτι οὐ
πεσεῖται ἀπὸ τοῦ ῥήματος κυρίου εἰς τὴν γῆν
οὗ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Αχααβ καὶ
κύριος ἐποίησεν ὅσα ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου
αὐτοῦ Ηλιου **11** καὶ ἐπάταξεν Ιου πάντας τοὺς
καταλειφθέντας ἐν τῷ οἴκῳ Αχααβ ἐν Ιεζραελ
καὶ πάντας τοὺς ἁδροὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς γνωστοὺς
αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ ὥστε μὴ καταλιπεῖν
αὐτοῦ κατάλειμμα **12** καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη
εἰς Σαμάρειαν αὐτὸς ἐν Βαιθακαδ τῶν ποιμένων
ἐν τῇ ὁδῷ **13** καὶ Ιου εὗρεν τοὺς ἀδελφοὺς
Οχοζιου βασιλέως Ιουδα καὶ εἶπεν τίνες ὑμεῖς καὶ
εἶπον οἱ ἀδελφοὶ Οχοζιου ἡμεῖς καὶ κατέβημεν
εἰς εἰρήνην τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν
υἱῶν τῆς δυναστευούσης **14** καὶ εἶπεν συλλάβετε
αὐτοὺς ζῶντας καὶ συνέλαβον αὐτοὺς ζῶντας
καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς εἰς Βαιθακαδ τεσσαράκοντα
καὶ δύο ἄνδρας οὐ κατέλιπεν ἄνδρα ἐξ αὐτῶν **15**
καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν καὶ εὗρεν τὸν Ιωναδαβ
υἱὸν Ρηχαβ ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ

εὐλόγησεν αὐτόν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ιου εἰ
ἔστιν καρδία σου μετὰ καρδίας μου εὐθεῖα καθὼς
ἡ καρδία μου μετὰ τῆς καρδίας σου καὶ εἶπεν
Ιωναδαβ ἔστιν καὶ εἶπεν Ιου καὶ εἰ ἔστιν δὸς
τὴν χεῖρά σου καὶ ἔδωκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ
καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα
16 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν δεῦρο μετ’ ἐμοῦ καὶ
ἰδὲ ἐν τῷ ζηλῶσαί με τῷ κυρίῳ Σαβαωθ καὶ
ἐπεκάθισεν αὐτὸν ἐν τῷ ἅρματι αὐτοῦ **17** καὶ
εἰσῆλθεν εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐπάταξεν πάντας
τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Αχααβ ἐν Σαμαρείᾳ
ἕως τοῦ ἀφανίσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου
ὃ ἐλάλησεν πρὸς Ηλιου **18** καὶ συνήθροισεν
Ιου πάντα τὸν λαὸν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς
Αχααβ ἐδούλευσεν τῷ Βααλ ὀλίγα καί γε Ιου
δουλεύσει αὐτῷ πολλά **19** καὶ νῦν πάντες οἱ
προφῆται τοῦ Βααλ πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ
καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ καλέσατε πρός με ἀνὴρ
μὴ ἐπισκεπήτω ὅτι θυσία μεγάλη μοι τῷ Βααλ
πᾶς ὃς ἐὰν ἐπισκεπῇ οὐ ζήσεται καὶ Ιου ἐποίησεν
ἐν πτερνισμῷ ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς δούλους τοῦ
Βααλ **20** καὶ εἶπεν Ιου ἁγιάσατε ἱερείαν τῷ Βααλ
καὶ ἐκήρυξαν **21** καὶ ἀπέστειλεν Ιου ἐν παντὶ
Ισραηλ λέγων καὶ νῦν πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ
Βααλ καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ
προφῆται αὐτοῦ μηδεὶς ἀπολειπέσθω ὅτι θυσίαν
μεγάλην ποιῶ ὃς ἂν ἀπολειφθῇ οὐ ζήσεται καὶ
ἦλθον πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ Βααλ καὶ πάντες οἱ
ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ οὐ
κατελείφθη ἀνὴρ ὃς οὐ παρεγένετο καὶ εἰσῆλθον
εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βααλ καὶ ἐπλήσθη ὁ οἶκος
τοῦ Βααλ στόμα εἰς στόμα **22** καὶ εἶπεν Ιου τῷ
ἐπὶ τοῦ οἴκου μεσθααλ ἐξάγαγε ἐνδύματα πᾶσι
τοῖς δούλοις τοῦ Βααλ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτοῖς
ὁ στολιστής **23** καὶ εἰσῆλθεν Ιου καὶ Ιωναδαβ
υἱὸς Ρηχαβ εἰς οἶκον τοῦ Βααλ καὶ εἶπεν τοῖς
δούλοις τοῦ Βααλ ἐρευνήσατε καὶ ἴδετε εἰ ἔστιν
μεθ’ ὑμῶν τῶν δούλων κυρίου ὅτι ἀλλ’ ἢ οἱ
δοῦλοι τοῦ Βααλ μονώτατοι **24** καὶ εἰσῆλθεν τοῦ
ποιῆσαι τὰ θύματα καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ
Ιου ἔταξεν ἑαυτῷ ἔξω ὀγδοήκοντα ἄνδρας καὶ
εἶπεν ἀνήρ ὃς ἐὰν διασωθῇ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ὧν
ἐγὼ ἀνάγω ἐπὶ χεῖρας ὑμῶν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀντὶ
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ **25** καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν
ποιῶν τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ εἶπεν Ιου τοῖς
παρατρέχουσιν καὶ τοῖς τριστάταις εἰσελθόντες
πατάξατε αὐτούς ἀνὴρ μὴ ἐξελθάτω ἐξ αὐτῶν
καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας καὶ
ἔρριψαν οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ τριστάται καὶ
ἐπορεύθησαν ἕως πόλεως οἴκου τοῦ Βααλ **26** καὶ
ἐξήνεγκαν τὴν στήλην τοῦ Βααλ καὶ ἐνέπρησαν
αὐτήν **27** καὶ κατέσπασαν τὰς στήλας τοῦ Βααλ
καὶ καθεῖλον τὸν οἶκον τοῦ Βααλ καὶ ἔταξαν
αὐτὸν εἰς λυτρῶνας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **28**
καὶ ἠφάνισεν Ιου τὸν Βααλ ἐξ Ισραηλ **29** πλὴν
ἁμαρτιῶν Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν
τὸν Ισραηλ οὐκ ἀπέστη Ιου ἀπὸ ὄπισθεν αὐτῶν
αἱ δαμάλεις αἱ χρυσαῖ ἐν Βαιθηλ καὶ ἐν Δαν
30 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ιου ἀνθ’ ὧν ὅσα
ἠγάθυνας ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς μου καὶ
πάντα ὅσα ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐποίησας τῷ οἴκῳ
Αχααβ υἱοὶ τέταρτοι καθήσονταί σοι ἐπὶ θρόνου
Ισραηλ **31** καὶ Ιου οὐκ ἐφύλαξεν πορεύεσθαι
ἐν νόμῳ κυρίου θεοῦ Ισραηλ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
αὐτοῦ οὐκ ἀπέστη ἐπάνωθεν ἁμαρτιῶν Ιεροβοαμ
υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ **32** ἐν ταῖς

ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο κύριος συγκόπτειν ἐν
τῷ Ισραηλ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς Αζαηλ ἐν παντὶ
ὁρίῳ Ισραηλ 33 ἀπὸ τοῦ Ιορδάνου κατ’ ἀνατολὰς
ἡλίου πᾶσαν τὴν γῆν Γαλααδ τοῦ Γαδδι καὶ τοῦ
Ρουβην καὶ τοῦ Μανασση ἀπὸ Αροηρ ἥ ἐστιν ἐπὶ
τοῦ χείλους χειμάρρου Αρνων καὶ τὴν Γαλααδ
καὶ τὴν Βασαν 34 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιου
καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία
αὐτοῦ καὶ τὰς συνάψεις ἃς συνῆψεν οὐχὶ ταῦτα
γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν Ισραηλ 35 καὶ ἐκοιμήθη Ιου μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ
καὶ ἐβασίλευσεν Ιωαχας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ
36 καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσεν Ιου ἐπὶ Ισραηλ
εἴκοσι ὀκτὼ ἔτη ἐν Σαμαρείᾳ

11 καὶ Γοθολια ἡ μήτηρ Οχοζιου εἶδεν ὅτι
ἀπέθανον οἱ υἱοὶ αὐτῆς καὶ ἀπώλεσεν πᾶν τὸ
σπέρμα τῆς βασιλείας 2 καὶ ἔλαβεν Ιωσαβεε
θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ιωραμ ἀδελφὴ Οχοζιου
τὸν Ιωας υἱὸν ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ ἔκλεψεν
αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν
θανατουμένων αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ ἐν
τῷ ταμιείῳ τῶν κλινῶν καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ
προσώπου Γοθολιας καὶ οὐκ ἐθανατώθη 3 καὶ ἦν
μετ’ αὐτῆς ἐν οἴκῳ κυρίου κρυβόμενος ἓξ ἔτη καὶ
Γοθολια βασιλεύουσα ἐπὶ τῆς γῆς 4 καὶ ἐν τῷ ἔτει
τῷ ἑβδόμῳ ἀπέστειλεν Ιωδαε ὁ ἱερεὺς καὶ ἔλαβεν
τοὺς ἑκατοντάρχους τὸν Χορρι καὶ τὸν Ρασιμ καὶ
ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν εἰς οἶκον κυρίου
καὶ διέθετο αὐτοῖς διαθήκην κυρίου καὶ ὥρκισεν
αὐτοὺς ἐνώπιον κυρίου καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς Ιωδαε
τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως 5 καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς
λέγων οὗτος ὁ λόγος ὃν ποιήσετε τὸ τρίτον
ἐξ ὑμῶν εἰσελθέτω τὸ σάββατον καὶ φυλάξετε
φυλακὴν οἴκου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ πυλῶνι
6 καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῶν ὁδῶν καὶ τὸ
τρίτον τῆς πύλης ὀπίσω τῶν παρατρεχόντων
καὶ φυλάξετε τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου 7 καὶ
δύο χεῖρες ἐν ὑμῖν πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος τὸ
σάββατον καὶ φυλάξουσιν τὴν φυλακὴν οἴκου
κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα 8 καὶ κυκλώσατε ἐπὶ
τὸν βασιλέα κύκλῳ ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν
χειρὶ αὐτοῦ καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὰ σαδηρωθ
ἀποθανεῖται καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν
τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὸν καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι
αὐτόν 9 καὶ ἐποίησαν οἱ ἑκατόνταρχοι πάντα ὅσα
ἐνετείλατο Ιωδαε ὁ συνετός καὶ ἔλαβεν ἀνὴρ
τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ τοὺς εἰσπορευομένους τὸ
σάββατον μετὰ τῶν ἐκπορευομένων τὸ σάββατον
καὶ εἰσῆλθεν πρὸς Ιωδαε τὸν ἱερέα 10 καὶ ἔδωκεν
ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχαις τοὺς σειρομάστας καὶ
τοὺς τρισσοὺς τοῦ βασιλέως Δαυιδ τοὺς ἐν οἴκῳ
κυρίου 11 καὶ ἔστησαν οἱ παρατρέχοντες ἀνὴρ καὶ
τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὠμίας
τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς
εὐωνύμου τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ
τὸν βασιλέα κύκλῳ 12 καὶ ἐξαπέστειλεν τὸν υἱὸν
τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν ἐπ’ αὐτὸν τὸ νεζερ καὶ
τὸ μαρτύριον καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν καὶ ἔχρισεν
αὐτόν καὶ ἐκρότησαν τῇ χειρὶ καὶ εἶπαν ζήτω ὁ
βασιλεύς 13 καὶ ἤκουσεν Γοθολια τὴν φωνὴν
τῶν τρεχόντων τοῦ λαοῦ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὸν
λαὸν εἰς οἶκον κυρίου 14 καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ ὁ
βασιλεὺς εἱστήκει ἐπὶ τοῦ στύλου κατὰ τὸ κρίμα
καὶ οἱ ᾠδοὶ καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὸν βασιλέα
καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς χαίρων καὶ σαλπίζων

ἐν σάλπιγξιν καὶ διέρρηξεν Γοθολια τὰ ἱμάτια
ἑαυτῆς καὶ ἐβόησεν σύνδεσμος σύνδεσμος 15 καὶ
ἐνετείλατο Ιωδαε ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχαις
τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτούς ἐξαγάγετε αὐτὴν ἔσωθεν τῶν σαδηρωθ
καὶ ὁ εἰσπορευόμενος ὀπίσω αὐτῆς θανάτῳ
θανατωθήσεται ῥομφαίᾳ ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεύς καὶ
μὴ ἀποθάνῃ ἐν οἴκῳ κυρίου 16 καὶ ἐπέθηκαν
αὐτῇ χεῖρας καὶ εἰσῆλθεν ὁδὸν εἰσόδου τῶν
ἵππων οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ 17
καὶ διέθετο Ιωδαε διαθήκην ἀνὰ μέσον κυρίου
καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
λαοῦ τοῦ εἶναι εἰς λαὸν τῷ κυρίῳ καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ βασιλέως καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ λαοῦ 18 καὶ
εἰσῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον τοῦ Βααλ
καὶ κατέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ
καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ συνέτριψαν ἀγαθῶς καὶ
τὸν Ματθαν τὸν ἱερέα τοῦ Βααλ ἀπέκτειναν
κατὰ πρόσωπον τῶν θυσιαστηρίων καὶ ἔθηκεν
ὁ ἱερεὺς ἐπισκόπους εἰς τὸν οἶκον κυρίου 19
καὶ ἔλαβεν τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ τὸν Χορρι
καὶ τὸν Ρασιμ καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ
κατήγαγον τὸν βασιλέα ἐξ οἴκου κυρίου καὶ
εἰσῆλθεν ὁδὸν πύλης τῶν παρατρεχόντων οἴκου
τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου
τῶν βασιλέων 20 καὶ ἐχάρη πᾶς ὁ λαὸς τῆς
γῆς καὶ ἡ πόλις ἡσύχασεν καὶ τὴν Γοθολιαν
ἐθανάτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως
21 υἱὸς ἐτῶν ἑπτὰ Ιωας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν

12 ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῷ Ιου ἐβασίλευσεν Ιωας καὶ
τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ
καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Αβια ἐκ τῆς Βηρσαβεε
2 καὶ ἐποίησεν Ιωας τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου
πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἐφώτισεν αὐτὸν Ιωδαε ὁ
ἱερεύς 3 πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐ μετεστάθησαν
καὶ ἐκεῖ ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων ἐν
τοῖς ὑψηλοῖς 4 καὶ εἶπεν Ιωας πρὸς τοὺς ἱερεῖς
πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν ἁγίων τὸ εἰσοδιαζόμενον
ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ἀργύριον συντιμήσεως ἀνὴρ
ἀργύριον λαβὼν συντιμήσεως πᾶν ἀργύριον
ὃ ἐὰν ἀναβῇ ἐπὶ καρδίαν ἀνδρὸς ἐνεγκεῖν ἐν
οἴκῳ κυρίου 5 λαβέτωσαν ἑαυτοῖς οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ
ἀπὸ τῆς πράσεως αὐτῶν καὶ αὐτοὶ κρατήσουσιν
τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου εἰς πάντα οὗ ἐὰν εὑρεθῇ
ἐκεῖ βεδεκ 6 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ
τρίτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ιωας οὐκ ἐκραταίωσαν οἱ
ἱερεῖς τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου 7 καὶ ἐκάλεσεν Ιωας
ὁ βασιλεὺς Ιωδαε τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ
εἶπεν πρὸς αὐτούς τί ὅτι οὐκ ἐκραταιοῦτε τὸ
βεδεκ τοῦ οἴκου καὶ νῦν μὴ λάβητε ἀργύριον
ἀπὸ τῶν πράσεων ὑμῶν ὅτι εἰς τὸ βεδεκ τοῦ
οἴκου δώσετε αὐτό 8 καὶ συνεφώνησαν οἱ ἱερεῖς
τοῦ μὴ λαβεῖν ἀργύριον παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ
τοῦ μὴ ἐνισχῦσαι τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου 9 καὶ
ἔλαβεν Ιωδαε ὁ ἱερεὺς κιβωτὸν μίαν καὶ ἔτρησεν
τρώγλην ἐπὶ τῆς σανίδος αὐτῆς καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν παρὰ ιαμιβιν ἐν τῷ οἴκῳ ἀνδρὸς οἴκου
κυρίου καὶ ἔδωκαν οἱ ἱερεῖς οἱ φυλάσσοντες
τὸν σταθμὸν πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν
οἴκῳ κυρίου 10 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον ὅτι πολὺ τὸ
ἀργύριον ἐν τῇ κιβωτῷ καὶ ἀνέβη ὁ γραμματεὺς
τοῦ βασιλέως καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ ἔσφιγξαν
καὶ ἠρίθμησαν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ
κυρίου 11 καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ ἑτοιμασθὲν
ἐπὶ χεῖρας ποιούντων τὰ ἔργα τῶν ἐπισκόπων
οἴκου κυρίου καὶ ἐξέδοσαν τοῖς τέκτοσιν τῶν

ξύλων καὶ τοῖς οἰκοδόμοις τοῖς ποιοῦσιν ἐν
οἴκῳ κυρίου 12 καὶ τοῖς τειχισταῖς καὶ τοῖς
λατόμοις τῶν λίθων τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ
λίθους λατομητοὺς τοῦ κατασχεῖν τὸ βεδεκ οἴκου
κυρίου εἰς πάντα ὅσα ἐξωδιάσθη ἐπὶ τὸν οἶκον
τοῦ κραταιῶσαι 13 πλὴν οὐ ποιηθήσεται οἴκῳ
κυρίου θύραι ἀργυραῖ ἧλοι φιάλαι καὶ σάλπιγγες
πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ σκεῦος ἀργυροῦν ἐκ
τοῦ ἀργυρίου τοῦ εἰσενεχθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου
14 ὅτι τοῖς ποιοῦσιν τὰ ἔργα δώσουσιν αὐτό καὶ
ἐκραταίωσαν ἐν αὐτῷ τὸν οἶκον κυρίου 15 καὶ
οὐκ ἐξελογίζοντο τοὺς ἄνδρας οἷς ἐδίδουν τὸ
ἀργύριον ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν δοῦναι τοῖς ποιοῦσιν
τὰ ἔργα ὅτι ἐν πίστει αὐτῶν ποιοῦσιν 16 ἀργύριον
περὶ ἁμαρτίας καὶ ἀργύριον περὶ πλημμελείας
ὅ τι εἰσηνέχθη ἐν οἴκῳ κυρίου τοῖς ἱερεῦσιν
ἐγένετο 17 τότε ἀνέβη Αζαηλ βασιλεὺς Συρίας καὶ
ἐπολέμησεν ἐπὶ Γεθ καὶ προκατελάβετο αὐτήν
καὶ ἔταξεν Αζαηλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναβῆναι
ἐπὶ Ιερουσαλημ 18 καὶ ἔλαβεν Ιωας βασιλεὺς
Ιουδα πάντα τὰ ἅγια ὅσα ἡγίασεν Ιωσαφατ καὶ
Ιωραμ καὶ Οχοζιας οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ βασιλεῖς
Ιουδα καὶ τὰ ἅγια αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ χρυσίον τὸ
εὑρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ οἴκου
τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλεν τῷ Αζαηλ βασιλεῖ
Συρίας καὶ ἀνέβη ἀπὸ Ιερουσαλημ 19 καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Ιωας καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ
ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 20 καὶ ἀνέστησαν
οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ἔδησαν πάντα σύνδεσμον
καὶ ἐπάταξαν τὸν Ιωας ἐν οἴκῳ Μαλλω τῷ ἐν
Γααλλα 21 καὶ Ιεζιχαρ υἱὸς Ιεμουαθ καὶ Ιεζεβουθ
ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σωμηρ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπάταξαν
αὐτόν καὶ ἀπέθανεν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν
Αμεσσιας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ

13 ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ Ιωας
υἱῷ Οχοζιου βασιλεῖ Ιουδα ἐβασίλευσεν Ιωαχας
υἱὸς Ιου ἐν Σαμαρείᾳ ἑπτακαίδεκα ἔτη 2 καὶ
ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καὶ
ἐπορεύθη ὀπίσω ἁμαρτιῶν Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ
ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ οὐκ ἀπέστη ἀπ᾽ αὐτῶν
3 καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ισραηλ καὶ
ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ Αζαηλ βασιλέως Συρίας
καὶ ἐν χειρὶ υἱοῦ Αδερ υἱοῦ Αζαηλ πάσας τὰς
ἡμέρας 4 καὶ ἐδεήθη Ιωαχας τοῦ προσώπου
κυρίου καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ κύριος ὅτι εἶδεν
τὴν θλῖψιν Ισραηλ ὅτι ἔθλιψεν αὐτοὺς βασιλεὺς
Συρίας 5 καὶ ἔδωκεν κύριος σωτηρίαν τῷ Ισραηλ
καὶ ἐξῆλθεν ὑποκάτωθεν χειρὸς Συρίας καὶ
ἐκάθισαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐν τοῖς σκηνώμασιν
αὐτῶν καθὼς ἐχθὲς καὶ τρίτης 6 πλὴν οὐκ
ἀπέστησαν ἀπὸ ἁμαρτιῶν οἴκου Ιεροβοαμ ὃς
ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ ἐν αὐταῖς ἐπορεύθησαν
καί γε τὸ ἄλσος ἐστάθη ἐν Σαμαρείᾳ 7 ὅτι οὐχ
ὑπελείφθη τῷ Ιωαχας λαὸς ἀλλ᾽ ἢ πεντήκοντα
ἱππεῖς καὶ δέκα ἅρματα καὶ δέκα χιλιάδες πεζῶν
ὅτι ἀπώλεσεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας καὶ ἔθεντο
αὐτοὺς ὡς χοῦν εἰς καταπάτησιν 8 καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Ιωαχας καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ
αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα
ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ισραηλ 9 καὶ ἐκοιμήθη Ιωαχας μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐβασίλευσεν Ιωας υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ 10 ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ

ἑβδόμῳ ἔτει τῷ Ιωας βασιλεῖ Ιουδα ἐβασίλευσεν
Ιωας υἱὸς Ιωαχας ἐπὶ Ισραηλ ἐν Σαμαρείᾳ
ἑκκαίδεκα ἔτη 11 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν
ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πάσης
ἁμαρτίας Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν
τὸν Ισραηλ ἐν αὐταῖς ἐπορεύθη 12 καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Ιωας καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ αἱ
δυναστεῖαι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν μετὰ Αμεσσιου
βασιλέως Ιουδα οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ισραηλ 13 καὶ ἐκοιμήθη Ιωας μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ καὶ Ιεροβοαμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου
αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν υἱῶν Ισραηλ 14 καὶ
Ελισαιε ἠρρώστησεν τὴν ἀρρωστίαν αὐτοῦ δι᾽ ἣν
ἀπέθανεν καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν Ιωας βασιλεὺς
Ισραηλ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ καὶ
εἶπεν πάτερ πάτερ ἅρμα Ισραηλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ
15 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ελισαιε λαβὲ τόξον καὶ βέλη
καὶ ἔλαβεν πρὸς αὐτὸν τόξον καὶ βέλη 16 καὶ
εἶπεν τῷ βασιλεῖ ἐπιβίβασον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ
τόξον καὶ ἐπεβίβασεν Ιωας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ
τὸ τόξον καὶ ἐπέθηκεν Ελισαιε τὰς χεῖρας αὐτοῦ
ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως 17 καὶ εἶπεν ἄνοιξον
τὴν θυρίδα κατ᾽ ἀνατολάς καὶ ἤνοιξεν καὶ εἶπεν
Ελισαιε τόξευσον καὶ ἐτόξευσεν καὶ εἶπεν βέλος
σωτηρίας τῷ κυρίῳ καὶ βέλος σωτηρίας ἐν Συρίᾳ
καὶ πατάξεις τὴν Συρίαν ἐν Αφεκ ἕως συντελείας
18 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ελισαιε λαβὲ τόξα καὶ ἔλαβεν
καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ Ισραηλ πάταξον εἰς τὴν
γῆν καὶ ἐπάταξεν ὁ βασιλεὺς τρὶς καὶ ἔστη 19
καὶ ἐλυπήθη ἐπ᾽ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ
καὶ εἶπεν εἰ ἐπάταξας πεντάκις ἢ ἑξάκις τότε
ἂν ἐπάταξας τὴν Συρίαν ἕως συντελείας καὶ
νῦν τρὶς πατάξεις τὴν Συρίαν 20 καὶ ἀπέθανεν
Ελισαιε καὶ ἔθαψαν αὐτόν καὶ μονόζωνοι Μωαβ
ἦλθον ἐν τῇ γῇ ἐλθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ 21 καὶ
ἐγένετο αὐτῶν θαπτόντων τὸν ἄνδρα καὶ ἰδοὺ
εἶδον τὸν μονόζωνον καὶ ἔρριψαν τὸν ἄνδρα ἐν
τῷ τάφῳ Ελισαιε καὶ ἐπορεύθη καὶ ἥψατο τῶν
ὀστέων Ελισαιε καὶ ἔζησεν καὶ ἀνέστη ἐπὶ τοὺς
πόδας αὐτοῦ 22 καὶ Αζαηλ ἐξέθλιψεν τὸν Ισραηλ
πάσας τὰς ἡμέρας Ιωαχας 23 καὶ ἠλέησεν κύριος
αὐτοὺς καὶ οἰκτίρησεν αὐτοὺς καὶ ἐπέβλεψεν
πρὸς αὐτοὺς διὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν μετὰ
Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ καὶ οὐκ ἠθέλησεν
κύριος διαφθεῖραι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀπέρριψεν
αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ 24 καὶ ἀπέθανεν
Αζαηλ βασιλεὺς Συρίας καὶ ἐβασίλευσεν υἱὸς
Αδερ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ 25 καὶ ἐπέστρεψεν
Ιωας υἱὸς Ιωαχας καὶ ἔλαβεν τὰς πόλεις ἐκ
χειρὸς υἱοῦ Αδερ υἱοῦ Αζαηλ ἃς ἔλαβεν ἐκ χειρὸς
Ιωαχας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ τρὶς
ἐπάταξεν αὐτὸν Ιωας καὶ ἐπέστρεψεν τὰς πόλεις
Ισραηλ

14 ἐν ἔτει δευτέρῳ τῷ Ιωας υἱῷ Ιωαχας βασιλεῖ
Ισραηλ καὶ ἐβασίλευσεν Αμεσσιας υἱὸς Ιωας
βασιλεὺς Ιουδα 2 υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν
ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς
αὐτοῦ Ιωαδιν ἐξ Ιερουσαλημ 3 καὶ ἐποίησεν
τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πλὴν οὐχ ὡς
Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν
Ιωας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐποίησεν 4 πλὴν τὰ ὑψηλὰ
οὐκ ἐξῆρεν ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων
ἐν τοῖς ὑψηλοῖς 5 καὶ ἐγένετο ὅτε κατίσχυσεν
ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν τοὺς

δούλους αὐτοῦ τοὺς πατάξαντας τὸν πατέρα
αὐτοῦ **6** καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν παταξάντων
οὐκ ἐθανάτωσεν καθὼς γέγραπται ἐν βιβλίῳ
νόμων Μωυσῆ ὡς ἐνετείλατο κύριος λέγων οὐκ
ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ υἱῶν καὶ υἱοὶ οὐκ
ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων ὅτι ἀλλ᾽ ἢ ἕκαστος
ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται **7** αὐτὸς
ἐπάταξεν τὸν Εδωμ ἐν Γαιμελε δέκα χιλιάδας καὶ
συνέλαβε τὴν πέτραν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐκάλεσεν
τὸ ὄνομα αὐτῆς Καθοηλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
8 τότε ἀπέστειλεν Αμεσσιας ἀγγέλους πρὸς Ιωας
υἱὸν Ιωαχας υἱοῦ Ιου βασιλέως Ισραηλ λέγων
δεῦρο ὀφθῶμεν προσώποις **9** καὶ ἀπέστειλεν
Ιωας βασιλεὺς Ισραηλ πρὸς Αμεσσιαν βασιλέα
Ιουδα λέγων ὁ ακαν ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλεν
πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ λέγων δὸς
τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα καὶ
διῆλθον τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ
καὶ συνεπάτησαν τὸν ακανα **10** τύπτων ἐπάταξας
τὴν Ιδουμαίαν καὶ ἐπῆρέν σε ἡ καρδία σου
ἐνδοξάσθητι καθήμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ
ἵνα τί ἐρίζεις ἐν κακίᾳ σου καὶ πεσῇ σὺ καὶ
Ιουδας μετὰ σοῦ **11** καὶ οὐκ ἤκουσεν Αμεσσιας
καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς Ισραηλ καὶ ὤφθησαν
προσώποις αὐτὸς καὶ Αμεσσιας βασιλεὺς Ιουδα ἐν
Βαιθσαμυς τῇ τοῦ Ιουδα **12** καὶ ἔπταισεν Ιουδας
ἀπὸ προσώπου Ισραηλ καὶ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ
σκήνωμα αὐτοῦ **13** καὶ τὸν Αμεσσιαν υἱὸν Ιωας
υἱοῦ Οχοζιου βασιλέα Ιουδα συνέλαβεν Ιωας
υἱὸς Ιωαχας βασιλεὺς Ισραηλ ἐν Βαιθσαμυς καὶ
ἦλθεν εἰς Ιερουσαλημ καὶ καθεῖλεν ἐν τῷ τείχει
Ιερουσαλημ ἐν τῇ πύλῃ Εφραιμ ἕως πύλης τῆς
γωνίας τετρακοσίους πήχεις **14** καὶ ἔλαβεν τὸ
χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ
εὑρεθέντα ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου
τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμίξεων
καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν **15** καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Ιωας ὅσα ἐποίησεν ἐν δυναστείᾳ
αὐτοῦ ἃ ἐπολέμησεν μετὰ Αμεσσιου βασιλέως
Ιουδα οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων
τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραηλ **16** καὶ
ἐκοιμήθη Ιωας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ
ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ισραηλ
καὶ ἐβασίλευσεν Ιεροβοαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ
17 καὶ ἔζησεν Αμεσσιας υἱὸς Ιωας βασιλεὺς Ιουδα
μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ιωας υἱὸν Ιωαχας βασιλέα
Ισραηλ πεντεκαίδεκα ἔτη **18** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
λόγων Αμεσσιου καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐχὶ
ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν
τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα **19** καὶ συνεστράφησαν
ἐπ᾽ αὐτὸν σύστρεμμα ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἔφυγεν
εἰς Λαχις καὶ ἀπέστειλαν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Λαχις
καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ **20** καὶ ἦραν αὐτὸν
ἐφ᾽ ἵππων καὶ ἐτάφη ἐν Ιερουσαλημ μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ **21** καὶ ἔλαβεν
πᾶς ὁ λαὸς Ιουδα τὸν Αζαριαν καὶ αὐτὸς υἱὸς
ἑκκαίδεκα ἐτῶν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ Αμεσσιου **22** αὐτὸς ᾠκοδόμησεν
τὴν Αιλωθ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ιουδα
μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ **23** ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τοῦ
Αμεσσιου υἱοῦ Ιωας βασιλέως Ιουδα ἐβασίλευσεν
Ιεροβοαμ υἱὸς Ιωας ἐπὶ Ισραηλ ἐν Σαμαρείᾳ
τεσσαράκοντα καὶ ἓν ἔτος **24** καὶ ἐποίησεν τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν
ἁμαρτιῶν Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν

τὸν Ισραηλ 25 αὐτὸς ἀπέστησεν τὸ ὅριον Ισραηλ
ἀπὸ εἰσόδου Αιμαθ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Αραβα
κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου θεοῦ Ισραηλ ὃ ἐλάλησεν
ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ιωνα υἱοῦ Αμαθι τοῦ
προφήτου τοῦ ἐκ Γεθχοβερ 26 ὅτι εἶδεν κύριος
τὴν ταπείνωσιν Ισραηλ πικρὰν σφόδρα καὶ
ὀλιγοστοὺς συνεχομένους καὶ ἐσπανισμένους καὶ
ἐγκαταλελειμμένους καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν τῷ
Ισραηλ 27 καὶ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐξαλεῖψαι
τὸ σπέρμα Ισραηλ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ χειρὸς Ιεροβοαμ υἱοῦ
Ιωας 28 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιεροβοαμ καὶ
πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ὅσα
ἐπολέμησεν καὶ ὅσα ἐπέστρεψεν τὴν Δαμασκὸν
καὶ τὴν Αιμαθ τῷ Ιουδα ἐν Ισραηλ οὐχὶ ταῦτα
γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν Ισραηλ 29 καὶ ἐκοιμήθη Ιεροβοαμ
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ μετὰ βασιλέων Ισραηλ
καὶ ἐβασίλευσεν Αζαριας υἱὸς Αμεσσιου ἀντὶ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ

15 ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ ἑβδόμῳ τῷ Ιεροβοαμ
βασιλεῖ Ισραηλ ἐβασίλευσεν Αζαριας υἱὸς
Αμεσσιου βασιλέως Ιουδα 2 υἱὸς ἑκκαίδεκα ἐτῶν
ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ πεντήκοντα καὶ
δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα
τῇ μητρὶ αὐτοῦ Χαλια ἐξ Ιερουσαλημ 3 καὶ
ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ
πάντα ὅσα ἐποίησεν Αμεσσιας ὁ πατὴρ αὐτοῦ
4 πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν ἔτι ὁ λαὸς
ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς 5 καὶ
ἥψατο κύριος τοῦ βασιλέως καὶ ἦν λελεπρωμένος
ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν ἐν
οἴκῳ αφφουσωθ καὶ Ιωαθαμ υἱὸς τοῦ βασιλέως
ἐπὶ τῷ οἴκῳ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς 6 καὶ
τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αζαριου καὶ πάντα ὅσα
ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 7
καὶ ἐκοιμήθη Αζαριας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ
καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν
πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Ιωαθαμ υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ᾽ αὐτοῦ 8 ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ὀγδόῳ τῷ
Αζαρια βασιλεῖ Ιουδα ἐβασίλευσεν Ζαχαριας υἱὸς
Ιεροβοαμ ἐπὶ Ισραηλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑξάμηνον 9
καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου
καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ οὐκ ἀπέστη ἀπὸ
ἁμαρτιῶν Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν
τὸν Ισραηλ 10 καὶ συνεστράφησαν ἐπ᾽ αὐτὸν
Σελλουμ υἱὸς Ιαβις καὶ Κεβλααμ καὶ ἐπάταξαν
αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν καὶ Σελλουμ
ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ 11 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
λόγων Ζαχαριου ἰδού ἐστιν γεγραμμένα ἐπὶ
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ισραηλ 12 ὁ λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν πρὸς
Ιου λέγων υἱοὶ τέταρτοι καθήσονταί σοι ἐπὶ
θρόνου Ισραηλ καὶ ἐγένετο οὕτως 13 καὶ Σελλουμ
υἱὸς Ιαβις ἐβασίλευσεν καὶ ἐν ἔτει τριακοστῷ
καὶ ἐνάτῳ Αζαρια βασιλεῖ Ιουδα ἐβασίλευσεν
Σελλουμ μῆνα ἡμερῶν ἐν Σαμαρείᾳ 14 καὶ ἀνέβη
Μαναημ υἱὸς Γαδδι ἐκ Θαρσιλα καὶ ἦλθεν εἰς
Σαμάρειαν καὶ ἐπάταξεν τὸν Σελλουμ υἱὸν Ιαβις
ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν 15 καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Σελλουμ καὶ ἡ συστροφὴ
αὐτοῦ ἣν συνεστράφη ἰδού εἰσιν γεγραμμένα
ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ισραηλ 16 τότε ἐπάταξεν Μαναημ τὴν Θερσα
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς ἀπὸ

Θερσα ὅτι οὐκ ἤνοιξαν αὐτῷ καὶ ἐπάταξεν
αὐτὴν καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας ἀνέρρηξεν **17**
ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐνάτῳ Αζαρια βασιλεῖ
Ιουδα καὶ ἐβασίλευσεν Μαναημ υἱὸς Γαδδι ἐπὶ
Ισραηλ δέκα ἔτη ἐν Σαμαρείᾳ **18** καὶ ἐποίησεν
τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπέστη
ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς
ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ **19** ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ
ἀνέβη Φουλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν
καὶ Μαναημ ἔδωκεν τῷ Φουλ χίλια τάλαντα
ἀργυρίου εἶναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ **20**
καὶ ἐξήνεγκεν Μαναημ τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὸν
Ισραηλ ἐπὶ πᾶν δυνατὸν ἰσχύι δοῦναι τῷ βασιλεῖ
τῶν Ἀσσυρίων πεντήκοντα σίκλους τῷ ἀνδρὶ
τῷ ἑνί καὶ ἀπέστρεψεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων
καὶ οὐκ ἔστη ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ **21** καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Μαναημ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν
οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων
τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραηλ **22** καὶ
ἐκοιμήθη Μαναημ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ
καὶ ἐβασίλευσεν Φακεϊας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ
23 ἐν ἔτει πεντηκοστῷ τοῦ Αζαριου βασιλέως
Ιουδα ἐβασίλευσεν Φακεϊας υἱὸς Μαναημ ἐπὶ
Ισραηλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη **24** καὶ ἐποίησεν τὸ
πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ
ἁμαρτιῶν Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν
τὸν Ισραηλ **25** καὶ συνεστράφη ἐπ' αὐτὸν Φακεε
υἱὸς Ρομελιου ὁ τριστάτης αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν
αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ ἐναντίον οἴκου τοῦ βασιλέως
μετὰ τοῦ Αργοβ καὶ μετὰ τοῦ Αρια καὶ μετ'
αὐτοῦ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν τετρακοσίων
καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ'
αὐτοῦ **26** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεϊου
καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν ἰδού εἰσιν γεγραμμένα
ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ισραηλ **27** ἐν ἔτει πεντηκοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ
Αζαριου βασιλέως Ιουδα ἐβασίλευσεν Φακεε υἱὸς
Ρομελιου ἐπὶ Ισραηλ ἐν Σαμαρείᾳ εἴκοσι ἔτη **28**
καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου
οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ιεροβοαμ
υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ **29** ἐν
ταῖς ἡμέραις Φακεε βασιλέως Ισραηλ ἦλθεν
Θαγλαθφελλασαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἔλαβεν
τὴν Αιν καὶ τὴν Αβελβαιθαμααχα καὶ τὴν
Ιανωχ καὶ τὴν Κενεζ καὶ τὴν Ασωρ καὶ τὴν
Γαλααδ καὶ τὴν Γαλιλαίαν πᾶσαν γῆν Νεφθαλι
καὶ ἀπῴκισεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους **30** καὶ
συνέστρεψεν σύστρεμμα Ωσηε υἱὸς Ηλα ἐπὶ
Φακεε υἱὸν Ρομελιου καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ
ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ
ἐν ἔτει εἰκοστῷ Ιωαθαμ υἱοῦ Αζαριου **31** καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Φακεε καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν
ἰδού ἐστιν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραηλ **32** ἐν ἔτει
δευτέρῳ Φακεε υἱοῦ Ρομελιου βασιλέως Ισραηλ
ἐβασίλευσεν Ιωαθαμ υἱὸς Αζαριου βασιλέως
Ιουδα **33** υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ
βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν
ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ
Ιερουσα θυγάτηρ Σαδωκ **34** καὶ ἐποίησεν τὸ
εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα
ἐποίησεν Οζιας ὁ πατὴρ αὐτοῦ **35** πλὴν τὰ
ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ
ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς αὐτὸς ᾠκοδόμησεν τὴν
πύλην οἴκου κυρίου τὴν ἐπάνω **36** καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Ιωαθαμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν

οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα **37** ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις ἤρξατο κύριος ἐξαποστέλλειν ἐν Ιουδα
τὸν Ραασσων βασιλέα Συρίας καὶ τὸν Φακεε υἱὸν
Ρομελιου **38** καὶ ἐκοιμήθη Ιωαθαμ μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ
ἐβασίλευσεν Αχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ

16 ἐν ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ Φακεε υἱοῦ Ρομελιου
ἐβασίλευσεν Αχαζ υἱὸς Ιωαθαμ βασιλέως Ιουδα **2**
υἱὸς εἴκοσι ἐτῶν ἦν Αχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν
καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ
καὶ οὐκ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου
θεοῦ αὐτοῦ πιστῶς ὡς Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ
3 καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ
βασιλέως Ισραηλ καί γε τὸν υἱὸν αὐτοῦ διῆγεν
ἐν πυρὶ κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν
ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ισραηλ
4 καὶ ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ
ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου
ἀλσώδους **5** τότε ἀνέβη Ραασσων βασιλεὺς
Συρίας καὶ Φακεε υἱὸς Ρομελιου βασιλεὺς Ισραηλ
εἰς Ιερουσαλημ εἰς πόλεμον καὶ ἐπολιόρκουν
ἐπὶ Αχαζ καὶ οὐκ ἐδύναντο πολεμεῖν **6** ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ ἐπέστρεψεν Ραασσων βασιλεὺς
Συρίας τὴν Αιλαθ τῇ Συρίᾳ καὶ ἐξέβαλεν τοὺς
Ιουδαίους ἐξ Αιλαθ καὶ Ιδουμαῖοι ἦλθον εἰς
Αιλαθ καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης **7** καὶ ἀπέστειλεν Αχαζ ἀγγέλους πρὸς
Θαγλαθφελλασαρ βασιλέα Ἀσσυρίων λέγων
δοῦλός σου καὶ υἱός σου ἐγώ ἀνάβηθι καὶ σῶσόν
με ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας καὶ ἐκ χειρὸς
βασιλέως Ισραηλ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμέ
8 καὶ ἔλαβεν Αχαζ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον
τὸ εὑρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ
οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλεν τῷ βασιλεῖ
δῶρα **9** καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ βασιλεὺς Ἀσσυρίων
καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκὸν
καὶ συνέλαβεν αὐτὴν καὶ ἀπῴκισεν αὐτὴν καὶ
τὸν Ραασσων ἐθανάτωσεν **10** καὶ ἐπορεύθη
βασιλεὺς Αχαζ εἰς ἀπαντὴν τῷ Θαγλαθφελλασαρ
βασιλεῖ Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκόν καὶ εἶδεν τὸ
θυσιαστήριον ἐν Δαμασκῷ καὶ ἀπέστειλεν ὁ
βασιλεὺς Αχαζ πρὸς Ουριαν τὸν ἱερέα τὸ ὁμοίωμα
τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸν ῥυθμὸν αὐτοῦ εἰς πᾶσαν
ποίησιν αὐτοῦ **11** καὶ ᾠκοδόμησεν Ουριας ὁ ἱερεὺς
τὸ θυσιαστήριον κατὰ πάντα ὅσα ἀπέστειλεν
ὁ βασιλεὺς Αχαζ ἐκ Δαμασκοῦ **12** καὶ εἶδεν ὁ
βασιλεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀνέβη ἐπ᾽ αὐτὸ
13 καὶ ἐθυμίασεν τὴν ὁλοκαύτωσιν αὐτοῦ καὶ
τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ καὶ
προσέχεεν τὸ αἷμα τῶν εἰρηνικῶν τῶν αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **14** καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ
χαλκοῦν τὸ ἀπέναντι κυρίου καὶ προσήγαγεν
ἀπὸ προσώπου τοῦ οἴκου κυρίου ἀπὸ τοῦ ἀνὰ
μέσον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνὰ μέσον
τοῦ οἴκου κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἐπὶ μηρὸν
τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ βορρᾶν **15** καὶ ἐνετείλατο
ὁ βασιλεὺς Αχαζ τῷ Ουρια τῷ ἱερεῖ λέγων
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ μέγα πρόσφερε τὴν
ὁλοκαύτωσιν τὴν πρωινὴν καὶ τὴν θυσίαν τὴν
ἑσπερινὴν καὶ τὴν ὁλοκαύτωσιν τοῦ βασιλέως
καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ὁλοκαύτωσιν
παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν καὶ τὴν
σπονδὴν αὐτῶν καὶ πᾶν αἷμα ὁλοκαυτώσεως
καὶ πᾶν αἷμα θυσίας ἐπ᾽ αὐτὸ προσχεεῖς καὶ τὸ

θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἔσται μοι εἰς τὸ πρωί
16 καὶ ἐποίησεν Ουριας ὁ ἱερεὺς κατὰ πάντα
ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Αχαζ 17 καὶ
συνέκοψεν ὁ βασιλεὺς Αχαζ τὰ συγκλείσματα τῶν
μεχωνωθ καὶ μετῆρεν ἀπ᾽ αὐτῶν τὸν λουτῆρα
καὶ τὴν θάλασσαν καθεῖλεν ἀπὸ τῶν βοῶν
τῶν χαλκῶν τῶν ὑποκάτω αὐτῆς καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν ἐπὶ βάσιν λιθίνην 18 καὶ τὸν θεμέλιον τῆς
καθέδρας ᾠκοδόμησεν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τὴν
εἴσοδον τοῦ βασιλέως τὴν ἔξω ἐπέστρεψεν ἐν
οἴκῳ κυρίου ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσυρίων
19 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αχαζ ὅσα ἐποίησεν
οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 20 καὶ ἐκοιμήθη
Αχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν
πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Εζεκιας υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ᾽ αὐτοῦ

17 ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Αχαζ βασιλεῖ Ιουδα
ἐβασίλευσεν Ωσηε υἱὸς Ηλα ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ
Ισραηλ ἐννέα ἔτη 2 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν
ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πλὴν οὐχ ὡς οἱ βασιλεῖς
Ισραηλ οἳ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ 3 ἐπ᾽ αὐτὸν
ἀνέβη Σαλαμανασαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ
ἐγενήθη αὐτῷ Ωσηε δοῦλος καὶ ἐπέστρεψεν
αὐτῷ μαναα 4 καὶ εὗρεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν
τῷ Ωσηε ἀδικίαν ὅτι ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς
Σηγωρ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ οὐκ ἤνεγκεν μαναα
τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ καὶ
ἐπολιόρκησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ
ἔδησεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ φυλακῆς 5 καὶ ἀνέβη ὁ
βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἀνέβη
εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρκησεν ἐπ᾽ αὐτὴν τρία
ἔτη 6 ἐν ἔτει ἐνάτῳ Ωσηε συνέλαβεν βασιλεὺς
Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν καὶ ἀπῴκισεν τὸν
Ισραηλ εἰς Ἀσσυρίους καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς
ἐν Αλαε καὶ ἐν Αβωρ ποταμοῖς Γωζαν καὶ Ορη
Μήδων 7 καὶ ἐγένετο ὅτι ἥμαρτον οἱ υἱοὶ Ισραηλ
τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν τῷ ἀναγαγόντι αὐτοὺς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὑποκάτωθεν χειρὸς Φαραω
βασιλέως Αἰγύπτου καὶ ἐφοβήθησαν θεοὺς
ἑτέρους 8 καὶ ἐπορεύθησαν τοῖς δικαιώμασιν τῶν
ἐθνῶν ὧν ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν
Ισραηλ καὶ οἱ βασιλεῖς Ισραηλ ὅσοι ἐποίησαν 9
καὶ ὅσοι ἠμφιέσαντο οἱ υἱοὶ Ισραηλ λόγους οὐχ
οὕτως κατὰ κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ ᾠκοδόμησαν
ἑαυτοῖς ὑψηλὰ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν
ἀπὸ πύργου φυλασσόντων ἕως πόλεως ὀχυρᾶς
10 καὶ ἐστήλωσαν ἑαυτοῖς στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ
παντὶ βουνῷ ὑψηλῷ καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου
ἀλσώδους 11 καὶ ἐθυμίασαν ἐκεῖ ἐν πᾶσιν ὑψηλοῖς
καθὼς τὰ ἔθνη ἃ ἀπῴκισεν κύριος ἐκ προσώπου
αὐτῶν καὶ ἐποίησαν κοινωνοὺς καὶ ἐχάραξαν
τοῦ παροργίσαι τὸν κύριον 12 καὶ ἐλάτρευσαν
τοῖς εἰδώλοις οἷς εἶπεν κύριος αὐτοῖς οὐ ποιήσετε
τὸ ῥῆμα τοῦτο κυρίῳ 13 καὶ διεμαρτύρατο κύριος
ἐν τῷ Ισραηλ καὶ ἐν τῷ Ιουδα ἐν χειρὶ πάντων
τῶν προφητῶν αὐτοῦ παντὸς ὁρῶντος λέγων
ἀποστράφητε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν
καὶ φυλάξατε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά
μου καὶ πάντα τὸν νόμον ὃν ἐνετειλάμην τοῖς
πατράσιν ὑμῶν ὅσα ἀπέστειλα αὐτοῖς ἐν χειρὶ
τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν 14 καὶ οὐκ
ἤκουσαν καὶ ἐσκλήρυναν τὸν νῶτον αὐτῶν
ὑπὲρ τὸν νῶτον τῶν πατέρων αὐτῶν 15 καὶ τὰ
μαρτύρια αὐτοῦ ὅσα διεμαρτύρατο αὐτοῖς οὐκ
ἐφύλαξαν καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων

καὶ ἐματαιώθησαν καὶ ὀπίσω τῶν ἐθνῶν τῶν
περικύκλῳ αὐτῶν ὧν ἐνετείλατο αὐτοῖς τοῦ
μὴ ποιῆσαι κατὰ ταῦτα **16** ἐγκατέλιπον τὰς
ἐντολὰς κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς
χώνευμα δύο δαμάλεις καὶ ἐποίησαν ἄλση καὶ
προσεκύνησαν πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βααλ **17** καὶ διῆγον τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ
καὶ ἐμαντεύοντο μαντείας καὶ οἰωνίζοντο καὶ
ἐπράθησαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς
κυρίου παροργίσαι αὐτόν **18** καὶ ἐθυμώθη κύριος
σφόδρα ἐν τῷ Ισραηλ καὶ ἀπέστησεν αὐτοὺς
ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ οὐχ ὑπελείφθη
πλὴν φυλὴ Ιουδα μονωτάτη **19** καί γε Ιουδας
οὐκ ἐφύλαξεν τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ
αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς δικαιώμασιν
Ισραηλ οἷς ἐποίησαν **20** καὶ ἀπεώσαντο τὸν
κύριον ἐν παντὶ σπέρματι Ισραηλ καὶ ἐσάλευσεν
αὐτοὺς καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ διαρπαζόντων
αὐτούς ἕως οὗ ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ **21** ὅτι πλὴν Ισραηλ ἐπάνωθεν οἴκου Δαυιδ
καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ιεροβοαμ υἱὸν Ναβατ καὶ
ἐξέωσεν Ιεροβοαμ τὸν Ισραηλ ἐξόπισθεν κυρίου
καὶ ἐξήμαρτεν αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην **22** καὶ
ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐν πάσῃ ἁμαρτίᾳ
Ιεροβοαμ ᾗ ἐποίησεν οὐκ ἀπέστησαν ἀπ᾽ αὐτῆς
23 ἕως οὗ μετέστησεν κύριος τὸν Ισραηλ ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ καθὼς ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ
πάντων τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν καὶ
ἀπῳκίσθη Ισραηλ ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ εἰς
Ἀσσυρίους ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **24** καὶ ἤγαγεν
βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐκ Βαβυλῶνος τὸν ἐκ Χουνθα
καὶ ἀπὸ Αια καὶ ἀπὸ Αιμαθ καὶ Σεπφαρουαιν καὶ
κατῳκίσθησαν ἐν πόλεσιν Σαμαρείας ἀντὶ τῶν
υἱῶν Ισραηλ καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν Σαμάρειαν
καὶ κατῴκησαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς **25** καὶ
ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς καθέδρας αὐτῶν οὐκ
ἐφοβήθησαν τὸν κύριον καὶ ἀπέστειλεν κύριος
ἐν αὐτοῖς τοὺς λέοντας καὶ ἦσαν ἀποκτέννοντες
ἐν αὐτοῖς **26** καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων
λέγοντες τὰ ἔθνη ἃ ἀπῴκισας καὶ ἀντεκάθισας
ἐν πόλεσιν Σαμαρείας οὐκ ἔγνωσαν τὸ κρίμα
τοῦ θεοῦ τῆς γῆς καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς
τοὺς λέοντας καὶ ἰδού εἰσιν θανατοῦντες αὐτούς
καθότι οὐκ οἴδασιν τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς
γῆς **27** καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων
λέγων ἀπάγετε ἐκεῖθεν καὶ πορευέσθωσαν καὶ
κατοικείτωσαν ἐκεῖ καὶ φωτιοῦσιν αὐτοὺς τὸ
κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς **28** καὶ ἤγαγον ἕνα
τῶν ἱερέων ὧν ἀπῴκισαν ἀπὸ Σαμαρείας καὶ
ἐκάθισεν ἐν Βαιθηλ καὶ ἦν φωτίζων αὐτοὺς πῶς
φοβηθῶσιν τὸν κύριον **29** καὶ ἦσαν ποιοῦντες
ἔθνη ἔθνη θεοὺς αὐτῶν καὶ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ
τῶν ὑψηλῶν ὧν ἐποίησαν οἱ Σαμαρῖται ἔθνη
ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἐν αἷς κατῴκουν ἐν
αὐταῖς **30** καὶ οἱ ἄνδρες Βαβυλῶνος ἐποίησαν
τὴν Σοκχωθβαινιθ καὶ οἱ ἄνδρες Χουθ ἐποίησαν
τὴν Νηριγελ καὶ οἱ ἄνδρες Αιμαθ ἐποίησαν τὴν
Ασιμαθ **31** καὶ οἱ Ευαῖοι ἐποίησαν τὴν Εβλαζερ καὶ
τὴν Θαρθακ καὶ οἱ Σεπφαρουαιν κατέκαιον τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ τῷ Αδραμελεχ καὶ Ανημελεχ
θεοῖς Σεπφαρουαιν **32** καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν
κύριον καὶ κατῴκισαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν
τοῖς οἴκοις τῶν ὑψηλῶν ἃ ἐποίησαν ἐν Σαμαρείᾳ
ἔθνος ἔθνος ἐν πόλει ἐν ᾗ κατῴκουν ἐν αὐτῇ
καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν κύριον καὶ ἐποίησαν

ἑαυτοῖς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς
ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν 33 τὸν κύριον ἐφοβοῦντο
καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐλάτρευον κατὰ τὸ κρίμα
τῶν ἐθνῶν ὅθεν ἀπῴκισεν αὐτοὺς ἐκεῖθεν 34 ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης αὐτοὶ ἐποίουν κατὰ τὸ κρίμα
αὐτῶν αὐτοὶ φοβοῦνται καὶ αὐτοὶ ποιοῦσιν κατὰ
τὰ δικαιώματα αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν
καὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν ἐντολήν ἣν
ἐνετείλατο κύριος τοῖς υἱοῖς Ιακωβ οὗ ἔθηκεν
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ισραηλ 35 καὶ διέθετο κύριος
μετ᾽ αὐτῶν διαθήκην καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς
λέγων οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους καὶ οὐ
προσκυνήσετε αὐτοῖς καὶ οὐ λατρεύσετε αὐτοῖς
καὶ οὐ θυσιάσετε αὐτοῖς 36 ὅτι ἀλλ᾽ ἢ τῷ κυρίῳ ὃς
ἀνήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχύι μεγάλῃ
καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ αὐτὸν φοβηθήσεσθε καὶ
αὐτῷ προσκυνήσετε καὶ αὐτῷ θύσετε 37 καὶ
τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα καὶ τὸν νόμον
καὶ τὰς ἐντολάς ἃς ἔγραψεν ὑμῖν φυλάσσεσθε
ποιεῖν πάσας τὰς ἡμέρας καὶ οὐ φοβηθήσεσθε
θεοὺς ἑτέρους 38 καὶ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο
μεθ᾽ ὑμῶν οὐκ ἐπιλήσεσθε καὶ οὐ φοβηθήσεσθε
θεοὺς ἑτέρους 39 ὅτι ἀλλ᾽ ἢ τὸν κύριον θεὸν
ὑμῶν φοβηθήσεσθε καὶ αὐτὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ
πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν 40 καὶ οὐκ ἀκούσεσθε
ἐπὶ τῷ κρίματι αὐτῶν ὃ αὐτοὶ ποιοῦσιν 41 καὶ
ἦσαν τὰ ἔθνη ταῦτα φοβούμενοι τὸν κύριον
καὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν ἦσαν δουλεύοντες καί
γε οἱ υἱοὶ καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν καθὰ
ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ποιοῦσιν ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης

18 καὶ ἐγένετο ἐν ἔτει τρίτῳ τῷ Ωσηε υἱῷ Ηλα
βασιλεῖ Ισραηλ ἐβασίλευσεν Εζεκιας υἱὸς Αχαζ
βασιλέως Ιουδα 2 υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν
ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Αβου θυγάτηρ Ζαχαριου 3 καὶ ἐποίησεν
τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα
ἐποίησεν Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ 4 αὐτὸς ἐξῆρεν
τὰ ὑψηλὰ καὶ συνέτριψεν πάσας τὰς στήλας
καὶ ἐξωλέθρευσεν τὰ ἄλση καὶ τὸν ὄφιν τὸν
χαλκοῦν ὃν ἐποίησεν Μωυσῆς ὅτι ἕως τῶν
ἡμερῶν ἐκείνων ἦσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ θυμιῶντες
αὐτῷ καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Νεεσθαν 5 ἐν κυρίῳ
θεῷ Ισραηλ ἤλπισεν καὶ μετ᾽ αὐτὸν οὐκ ἐγενήθη
ὅμοιος αὐτῷ ἐν βασιλεῦσιν Ιουδα καὶ ἐν τοῖς
γενομένοις ἔμπροσθεν αὐτοῦ 6 καὶ ἐκολλήθη τῷ
κυρίῳ οὐκ ἀπέστη ὄπισθεν αὐτοῦ καὶ ἐφύλαξεν
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐνετείλατο Μωυσῇ 7
καὶ ἦν κύριος μετ᾽ αὐτοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίει
συνῆκεν καὶ ἠθέτησεν ἐν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων
καὶ οὐκ ἐδούλευσεν αὐτῷ 8 αὐτὸς ἐπάταξεν τοὺς
ἀλλοφύλους ἕως Γάζης καὶ ἕως ὁρίου αὐτῆς ἀπὸ
πύργου φυλασσόντων καὶ ἕως πόλεως ὀχυρᾶς 9
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ βασιλεῖ Εζεκια
αὐτὸς ἐνιαυτὸς ὁ ἕβδομος τῷ Ωσηε υἱῷ Ηλα
βασιλεῖ Ισραηλ ἀνέβη Σαλαμανασσαρ βασιλεὺς
Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρκει ἐπ᾽
αὐτήν 10 καὶ κατελάβετο αὐτὴν ἀπὸ τέλους τριῶν
ἐτῶν ἐν ἔτει ἕκτῳ τῷ Εζεκια αὐτὸς ἐνιαυτὸς
ἔνατος τῷ Ωσηε βασιλεῖ Ισραηλ καὶ συνελήμφθη
Σαμάρεια 11 καὶ ἀπῴκισεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων
τὴν Σαμάρειαν εἰς Ἀσσυρίους καὶ ἔθηκεν αὐτοὺς
ἐν Αλαε καὶ ἐν Αβωρ ποταμῷ Γωζαν καὶ Ορη
Μήδων 12 ἀνθ᾽ ὧν ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς
φωνῆς κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ παρέβησαν τὴν

διαθήκην αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωυσῆς
ὁ δοῦλος κυρίου καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ οὐκ
ἐποίησαν **13** καὶ τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει
βασιλεῖ Εζεκιου ἀνέβη Σενναχηριμ βασιλεὺς
Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδα τὰς ὀχυρὰς καὶ
συνέλαβεν αὐτάς **14** καὶ ἀπέστειλεν Εζεκιας
βασιλεὺς Ιουδα ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων
εἰς Λαχις λέγων ἡμάρτηκα ἀποστράφητι ἀπ᾽ ἐμοῦ
ὃ ἐὰν ἐπιθῇς ἐπ᾽ ἐμέ βαστάσω καὶ ἐπέθηκεν ὁ
βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Εζεκιαν βασιλέα Ιουδα
τριακόσια τάλαντα ἀργυρίου καὶ τριάκοντα
τάλαντα χρυσίου **15** καὶ ἔδωκεν Εζεκιας πᾶν
τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ
ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως **16** ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ συνέκοψεν Εζεκιας τὰς θύρας
ναοῦ κυρίου καὶ τὰ ἐστηριγμένα ἃ ἐχρύσωσεν
Εζεκιας βασιλεὺς Ιουδα καὶ ἔδωκεν αὐτὰ βασιλεῖ
Ἀσσυρίων **17** καὶ ἀπέστειλεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων
τὸν Θαρθαν καὶ τὸν Ραφις καὶ τὸν Ραψακην
ἐκ Λαχις πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκιαν ἐν δυνάμει
βαρείᾳ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἀνέβησαν καὶ ἦλθον
εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἔστησαν ἐν τῷ ὑδραγωγῷ
τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἥ ἐστιν ἐν τῇ ὁδῷ
τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως **18** καὶ ἐβόησαν πρὸς
Εζεκιαν καὶ ἐξῆλθον πρὸς αὐτὸν Ελιακιμ υἱὸς
Χελκιου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς
καὶ Ιωας υἱὸς Ασαφ ὁ ἀναμιμνῄσκων **19** καὶ
εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ραψακης εἴπατε δὴ πρὸς
Εζεκιαν τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς
Ἀσσυρίων τίς ἡ πεποίθησις αὕτη ἣν πέποιθας **20**
εἶπας πλὴν λόγοι χειλέων βουλὴ καὶ δύναμις
εἰς πόλεμον νῦν οὖν τίνι πεποιθὼς ἠθέτησας
ἐν ἐμοί **21** νῦν ἰδοὺ πέποιθας σαυτῷ ἐπὶ τὴν
ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην
ἐπ᾽ Αἴγυπτον ὃς ἂν στηριχθῇ ἀνὴρ ἐπ᾽ αὐτήν
καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ τρήσει
αὐτήν οὕτως Φαραω βασιλεὺς Αἰγύπτου πᾶσιν
τοῖς πεποιθόσιν ἐπ᾽ αὐτόν **22** καὶ ὅτι εἶπας πρός
με ἐπὶ κύριον θεὸν πεποίθαμεν οὐχὶ αὐτὸς οὗτος
οὗ ἀπέστησεν Εζεκιας τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καὶ τὰ
θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ Ιουδα καὶ τῇ
Ιερουσαλημ ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου τούτου
προσκυνήσετε ἐν Ιερουσαλημ **23** καὶ νῦν μίχθητε
δὴ τῷ κυρίῳ μου βασιλεῖ Ἀσσυρίων καὶ δώσω
σοι δισχιλίους ἵππους εἰ δυνήσῃ δοῦναι σεαυτῷ
ἐπιβάτας ἐπ᾽ αὐτούς **24** καὶ πῶς ἀποστρέψεις
τὸ πρόσωπον τοπάρχου ἑνὸς τῶν δούλων τοῦ
κυρίου μου τῶν ἐλαχίστων καὶ ἤλπισας σαυτῷ
ἐπ᾽ Αἴγυπτον εἰς ἅρματα καὶ ἱππεῖς **25** καὶ νῦν μὴ
ἄνευ κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ
διαφθεῖραι αὐτόν κύριος εἶπεν πρός με ἀνάβηθι
ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ διάφθειρον αὐτήν **26** καὶ
εἶπεν Ελιακιμ υἱὸς Χελκιου καὶ Σομνας καὶ Ιωας
πρὸς Ραψακην λάλησον δὴ πρὸς τοὺς παῖδάς
σου Συριστί ὅτι ἀκούομεν ἡμεῖς καὶ οὐ λαλήσεις
μεθ᾽ ἡμῶν Ιουδαϊστί καὶ ἵνα τί λαλεῖς ἐν τοῖς
ὠσὶν τοῦ λαοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους **27** καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτοὺς Ραψακης μὴ ἐπὶ τὸν κύριόν σου καὶ
πρὸς σὲ ἀπέστειλέν με ὁ κύριός μου λαλῆσαι
τοὺς λόγους τούτους οὐχὶ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς
καθημένους ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ φαγεῖν τὴν
κόπρον αὐτῶν καὶ πιεῖν τὸ οὖρον αὐτῶν μεθ᾽
ὑμῶν ἅμα **28** καὶ ἔστη Ραψακης καὶ ἐβόησεν
φωνῇ μεγάλῃ Ιουδαϊστὶ καὶ ἐλάλησεν καὶ εἶπεν
ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου βασιλέως
Ἀσσυρίων **29** τάδε λέγει ὁ βασιλεύς μὴ ἐπαιρέτω

ὑμᾶς Εζεκιας λόγοις ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὑμᾶς
ἐξελέσθαι ἐκ χειρός μου **30** καὶ μὴ ἐπελπιζέτω
ὑμᾶς Εζεκιας πρὸς κύριον λέγων ἐξαιρούμενος
ἐξελεῖται ἡμᾶς κύριος οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις
αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων **31** μὴ ἀκούετε
Εζεκιου ὅτι τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων
ποιήσατε μετ᾽ ἐμοῦ εὐλογίαν καὶ ἐξέλθατε πρός
με καὶ πίεται ἀνὴρ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ ἀνὴρ
τὴν συκῆν αὐτοῦ φάγεται καὶ πίεται ὕδωρ τοῦ
λάκκου αὐτοῦ **32** ἕως ἔλθω καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς
γῆν ὡς γῆ ὑμῶν γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτου
καὶ ἀμπελώνων γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος
καὶ ζήσετε καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε καὶ μὴ ἀκούετε
Εζεκιου ὅτι ἀπατᾷ ὑμᾶς λέγων κύριος ῥύσεται
ἡμᾶς **33** μὴ ῥυόμενοι ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ τῶν
ἐθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς
βασιλέως Ἀσσυρίων **34** ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς Αιμαθ
καὶ Αρφαδ ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς Σεπφαρουαιν καὶ
ὅτι ἐξείλαντο Σαμάρειαν ἐκ χειρός μου **35** τίς ἐν
πᾶσιν τοῖς θεοῖς τῶν γαιῶν οἳ ἐξείλαντο τὰς γᾶς
αὐτῶν ἐκ χειρός μου ὅτι ἐξελεῖται κύριος τὴν
Ιερουσαλημ ἐκ χειρός μου **36** καὶ ἐκώφευσαν καὶ
οὐκ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λόγον ὅτι ἐντολὴ τοῦ
βασιλέως λέγων οὐκ ἀποκριθήσεσθε αὐτῷ **37**
καὶ εἰσῆλθεν Ελιακιμ υἱὸς Χελκιου ὁ οἰκονόμος
καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς καὶ Ιωας υἱὸς Ασαφ
ὁ ἀναμιμνήσκων πρὸς Εζεκιαν διερρηχότες
τὰ ἱμάτια καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους
Ραψακου

19 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Εζεκιας
καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο
σάκκον καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον κυρίου **2** καὶ
ἀπέστειλεν Ελιακιμ τὸν οἰκονόμον καὶ Σομναν
τὸν γραμματέα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν
ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους πρὸς Ησαιαν
τὸν προφήτην υἱὸν Αμως **3** καὶ εἶπον πρὸς
αὐτόν τάδε λέγει Εζεκιας ἡμέρα θλίψεως καὶ
ἐλεγμοῦ καὶ παροργισμοῦ ἡ ἡμέρα αὕτη ὅτι
ἦλθον υἱοὶ ἕως ὠδίνων καὶ ἰσχὺς οὐκ ἔστιν
τῇ τικτούσῃ **4** εἴ πως εἰσακούσεται κύριος
ὁ θεός σου πάντας τοὺς λόγους Ραψακου ὃν
ἀπέστειλεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὁ κύριος
αὐτοῦ ὀνειδίζειν θεὸν ζῶντα καὶ βλασφημεῖν ἐν
λόγοις οἷς ἤκουσεν κύριος ὁ θεός σου καὶ λήμψῃ
προσευχὴν περὶ τοῦ λείμματος τοῦ εὑρισκομένου
5 καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως Εζεκιου
πρὸς Ησαιαν **6** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ησαιας τάδε
ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν τάδε λέγει κύριος
μὴ φοβηθῇς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας ὧν
ἐβλασφήμησαν τὰ παιδάρια βασιλέως Ἀσσυρίων
7 ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐν αὐτῷ πνεῦμα καὶ ἀκούσεται
ἀγγελίαν καὶ ἀποστραφήσεται εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ
καὶ καταβαλῶ αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν τῇ γῇ
αὐτοῦ **8** καὶ ἐπέστρεψεν Ραψακης καὶ εὗρεν τὸν
βασιλέα Ἀσσυρίων πολεμοῦντα ἐπὶ Λομνα ὅτι
ἤκουσεν ὅτι ἀπῆρεν ἀπὸ Λαχις **9** καὶ ἤκουσεν
περὶ Θαρακα βασιλέως Αἰθιόπων λέγων ἰδοὺ
ἐξῆλθεν πολεμεῖν μετὰ σοῦ καὶ ἐπέστρεψεν καὶ
ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Εζεκιαν λέγων **10** μὴ
ἐπαιρέτω σε ὁ θεός σου ἐφ᾽ ᾧ σὺ πέποιθας ἐπ᾽
αὐτῷ λέγων οὐ μὴ παραδοθῇ Ιερουσαλημ εἰς
χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων **11** ἰδοὺ σὺ ἤκουσας
πάντα ὅσα ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων πάσαις
ταῖς γαῖς τοῦ ἀναθεματίσαι αὐτάς καὶ σὺ ῥυσθήσῃ
12 μὴ ἐξείλαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν οὓς
διέφθειραν οἱ πατέρες μου τήν τε Γωζαν καὶ

τὴν Χαρραν καὶ Ραφες καὶ υἱοὺς Εδεμ τοὺς ἐν
Θαεσθεν **13** ποῦ ἐστιν ὁ βασιλεὺς Αιμαθ καὶ ὁ
βασιλεὺς Αρφαδ καὶ ποῦ ἐστιν Σεπφαρουαιν Ανα
καὶ Αυα **14** καὶ ἔλαβεν Εζεκιας τὰ βιβλία ἐκ
χειρὸς τῶν ἀγγέλων καὶ ἀνέγνω αὐτά καὶ ἀνέβη
εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἀνέπτυξεν αὐτὰ Εζεκιας
ἐναντίον κυρίου **15** καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς Ισραηλ
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβιν σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος
ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς σὺ ἐποίησας
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **16** κλῖνον κύριε τὸ οὖς
σου καὶ ἄκουσον ἄνοιξον κύριε τοὺς ὀφθαλμούς
σου καὶ ἰδὲ καὶ ἄκουσον τοὺς λόγους Σενναχηριμ
οὓς ἀπέστειλεν ὀνειδίζειν θεὸν ζῶντα **17** ὅτι
ἀληθείᾳ κύριε ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὰ
ἔθνη **18** καὶ ἔδωκαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ
ὅτι οὐ θεοί εἰσιν ἀλλ’ ἢ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων
ξύλα καὶ λίθοι καὶ ἀπώλεσαν αὐτούς **19** καὶ νῦν
κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ
καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ὅτι σὺ
κύριος ὁ θεὸς μόνος **20** καὶ ἀπέστειλεν Ησαιας
υἱὸς Αμως πρὸς Εζεκιαν λέγων τάδε λέγει κύριος
ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ισραηλ ἃ προσηύξω
πρός με περὶ Σενναχηριμ βασιλέως Ἀσσυρίων
ἤκουσα **21** οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν κύριος
ἐπ’ αὐτόν ἐξουδένησέν σε καὶ ἐμυκτήρισέν σε
παρθένος θυγάτηρ Σιων ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν αὐτῆς
ἐκίνησεν θυγάτηρ Ιερουσαλημ **22** τίνα ὠνείδισας
καὶ ἐβλασφήμησας καὶ ἐπὶ τίνα ὕψωσας φωνήν
καὶ ἦρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς
τὸν ἅγιον τοῦ Ισραηλ **23** ἐν χειρὶ ἀγγέλων σου
ὠνείδισας κύριον καὶ εἶπας ἐν τῷ πλήθει τῶν
ἁρμάτων μου ἐγὼ ἀναβήσομαι εἰς ὕψος ὀρέων
μηροὺς τοῦ Λιβάνου καὶ ἔκοψα τὸ μέγεθος τῆς
κέδρου αὐτοῦ τὰ ἐκλεκτὰ κυπαρίσσων αὐτοῦ καὶ
ἦλθον εἰς μελον τέλους αὐτοῦ δρυμοῦ Καρμήλου
αὐτοῦ **24** ἐγὼ ἔψυξα καὶ ἔπιον ὕδατα ἀλλότρια
καὶ ἐξηρήμωσα τῷ ἴχνει τοῦ ποδός μου πάντας
ποταμοὺς περιοχῆς **25** ἔπλασα αὐτήν νῦν ἤγαγον
αὐτήν καὶ ἐγενήθη εἰς ἐπάρσεις ἀποικεσιῶν
μαχίμων πόλεις ὀχυράς **26** καὶ οἱ ἐνοικοῦντες
ἐν αὐταῖς ἠσθένησαν τῇ χειρί ἔπτηξαν καὶ
κατῃσχύνθησαν ἐγένοντο χόρτος ἀγροῦ ἢ χλωρὰ
βοτάνη χλόη δωμάτων καὶ πάτημα ἀπέναντι
ἑστηκότος **27** καὶ τὴν καθέδραν σου καὶ τὴν
ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου ἔγνων καὶ
τὸν θυμόν σου ἐπ’ ἐμέ **28** διὰ τὸ ὀργισθῆναί
σε ἐπ’ ἐμὲ καὶ τὸ στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς
ὠσίν μου καὶ θήσω τὰ ἄγκιστρά μου ἐν τοῖς
μυκτῆρσίν σου καὶ χαλινὸν ἐν τοῖς χείλεσίν σου
καὶ ἀποστρέψω σε ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθες ἐν αὐτῇ
29 καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον φάγῃ τοῦτον τὸν
ἐνιαυτὸν αὐτόματα καὶ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τὰ
ἀνατέλλοντα καὶ ἔτι τρίτῳ σπορὰ καὶ ἄμητος
καὶ φυτεία ἀμπελώνων καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν
αὐτῶν **30** καὶ προσθήσει τὸ διασεσῳσμένον οἴκου
Ιουδα τὸ ὑπολειφθὲν ῥίζαν κάτω καὶ ποιήσει
καρπὸν ἄνω **31** ὅτι ἐξ Ιερουσαλημ ἐξελεύσεται
κατάλειμμα καὶ ἀνασῳζόμενος ἐξ ὄρους Σιων ὁ
ζῆλος κυρίου τῶν δυνάμεων ποιήσει τοῦτο **32** οὐχ
οὕτως τάδε λέγει κύριος πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων
οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ οὐ
τοξεύσει ἐκεῖ βέλος καὶ οὐ προφθάσει αὐτὴν
θυρεός καὶ οὐ μὴ ἐκχέῃ πρὸς αὐτὴν πρόσχωμα **33**
τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται καὶ εἰς
τὴν πόλιν ταύτην οὐκ εἰσελεύσεται λέγει κύριος
34 καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δἰ ἐμὲ

καὶ διὰ Δαυιδ τὸν δοῦλόν μου 35 καὶ ἐγένετο
ἕως νυκτὸς καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ
ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν
ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας καὶ ὤρθρισαν τὸ πρωί
καὶ ἰδοὺ πάντες σώματα νεκρά 36 καὶ ἀπῆρεν καὶ
ἐπορεύθη καὶ ἀπέστρεψεν Σενναχηριμ βασιλεὺς
Ἀσσυρίων καὶ ᾤκησεν ἐν Νινευη 37 καὶ ἐγένετο
αὐτοῦ προσκυνοῦντος ἐν οἴκῳ Νεσεραχ θεοῦ
αὐτοῦ καὶ Αδραμελεχ καὶ Σαρασαρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ καὶ αὐτοὶ ἐσώθησαν
εἰς γῆν Αραρατ καὶ ἐβασίλευσεν Ασορδαν ὁ υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ

20 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρρώστησεν Εζεκιας
εἰς θάνατον καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτὸν Ησαιας
υἱὸς Αμως ὁ προφήτης καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν
τάδε λέγει κύριος ἔντειλαι τῷ οἴκῳ σου ὅτι
ἀποθνῄσκεις σὺ καὶ οὐ ζήσῃ 2 καὶ ἀπέστρεψεν
Εζεκιας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον
καὶ ηὔξατο πρὸς κύριον λέγων 3 ὦ δή κύριε
μνήσθητι δὴ ὅσα περιεπάτησα ἐνώπιόν σου ἐν
ἀληθείᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ πλήρει καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν
ὀφθαλμοῖς σου ἐποίησα καὶ ἔκλαυσεν Εζεκιας
κλαυθμῷ μεγάλῳ 4 καὶ ἦν Ησαιας ἐν τῇ αὐλῇ
τῇ μέσῃ καὶ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν
λέγων 5 ἐπίστρεψον καὶ ἐρεῖς πρὸς Εζεκιαν τὸν
ἡγούμενον τοῦ λαοῦ μου τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς
Δαυιδ τοῦ πατρός σου ἤκουσα τῆς προσευχῆς
σου εἶδον τὰ δάκρυά σου ἰδοὺ ἐγὼ ἰάσομαί σε τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναβήσῃ εἰς οἶκον κυρίου 6 καὶ
προσθήσω ἐπὶ τὰς ἡμέρας σου πέντε καὶ δέκα
ἔτη καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων σώσω
σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ
τῆς πόλεως ταύτης δἶ ἐμὲ καὶ διὰ Δαυιδ τὸν
δοῦλόν μου 7 καὶ εἶπεν λαβέτωσαν παλάθην
σύκων καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τὸ ἕλκος καὶ ὑγιάσει
8 καὶ εἶπεν Εζεκιας πρὸς Ησαιαν τί τὸ σημεῖον
ὅτι ἰάσεταί με κύριος καὶ ἀναβήσομαι εἰς οἶκον
κυρίου τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ 9 καὶ εἶπεν Ησαιας
τοῦτο τὸ σημεῖον παρὰ κυρίου ὅτι ποιήσει κύριος
τὸν λόγον ὃν ἐλάλησεν πορεύσεται ἡ σκιὰ δέκα
βαθμούς ἐὰν ἐπιστρέφῃ δέκα βαθμούς 10 καὶ
εἶπεν Εζεκιας κοῦφον τὴν σκιὰν κλῖναι δέκα
βαθμούς οὐχί ἀλλ᾽ ἐπιστραφήτω ἡ σκιὰ δέκα
βαθμοὺς εἰς τὰ ὀπίσω 11 καὶ ἐβόησεν Ησαιας ὁ
προφήτης πρὸς κύριον καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σκιὰ ἐν
τοῖς ἀναβαθμοῖς εἰς τὰ ὀπίσω δέκα βαθμούς 12 ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν Μαρωδαχβαλαδαν
υἱὸς Βαλαδαν βασιλεὺς Βαβυλῶνος βιβλία καὶ
μαναα πρὸς Εζεκιαν ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἠρρώστησεν
Εζεκιας 13 καὶ ἐχάρη ἐπ᾽ αὐτοῖς Εζεκιας καὶ
ἔδειξεν αὐτοῖς ὅλον τὸν οἶκον τοῦ νεχωθα τὸ
ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὰ ἀρώματα καὶ τὸ
ἔλαιον τὸ ἀγαθόν καὶ τὸν οἶκον τῶν σκευῶν
καὶ ὅσα ηὑρέθη ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ οὐκ
ἦν λόγος ὃν οὐκ ἔδειξεν αὐτοῖς Εζεκιας ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ 14 καὶ
εἰσῆλθεν Ησαιας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα
Εζεκιαν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τί ἐλάλησαν οἱ
ἄνδρες οὗτοι καὶ πόθεν ἥκασιν πρὸς σέ καὶ εἶπεν
Εζεκιας ἐκ γῆς πόρρωθεν ἥκασιν πρός με ἐκ
Βαβυλῶνος 15 καὶ εἶπεν τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου
καὶ εἶπεν πάντα ὅσα ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον οὐκ
ἦν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ ἔδειξα αὐτοῖς ἀλλὰ καὶ
τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου 16 καὶ εἶπεν Ησαιας
πρὸς Εζεκιαν ἄκουσον λόγον κυρίου 17 ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται καὶ λημφθήσεται πάντα τὰ ἐν

τῷ οἴκῳ σου καὶ ὅσα ἐθησαύρισαν οἱ πατέρες
σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς Βαβυλῶνα καὶ
οὐχ ὑπολειφθήσεται ῥῆμα ὃ εἶπεν κύριος **18** καὶ
οἱ υἱοί σου οἳ ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ οὓς γεννήσεις
λήμψεται καὶ ἔσονται εὐνοῦχοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
βασιλέως Βαβυλῶνος **19** καὶ εἶπεν Εζεκιας πρὸς
Ησαιαν ἀγαθὸς ὁ λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν
ἔστω εἰρήνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου **20** καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Εζεκιου καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία
αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐποίησεν τὴν κρήνην καὶ τὸν
ὑδραγωγὸν καὶ εἰσήνεγκεν τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν
οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα **21** καὶ ἐκοιμήθη
Εζεκιας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν
πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Μανασσης υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ

21 υἱὸς δώδεκα ἐτῶν Μανασσης ἐν τῷ
βασιλεύειν αὐτὸν καὶ πεντήκοντα καὶ πέντε
ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ
μητρὶ αὐτοῦ Οψιβα **2** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν
ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν
ἐθνῶν ὧν ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν
υἱῶν Ισραηλ **3** καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ᾠκοδόμησεν
τὰ ὑψηλά ἃ κατέσπασεν Εζεκιας ὁ πατὴρ
αὐτοῦ καὶ ἀνέστησεν θυσιαστήριον τῇ Βααλ καὶ
ἐποίησεν ἄλση καθὼς ἐποίησεν Αχααβ βασιλεὺς
Ισραηλ καὶ προσεκύνησεν πάσῃ τῇ δυνάμει
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς **4** καὶ
ᾠκοδόμησεν θυσιαστήριον ἐν οἴκῳ κυρίου ὡς
εἶπεν ἐν Ιερουσαλημ θήσω τὸ ὄνομά μου **5** καὶ
ᾠκοδόμησεν θυσιαστήριον πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ
οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου κυρίου **6** καὶ
διῆγεν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πυρὶ καὶ ἐκληδονίζετο
καὶ οἰωνίζετο καὶ ἐποίησεν θελητὴν καὶ γνώστας
ἐπλήθυνεν τοῦ ποιεῖν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς
κυρίου παροργίσαι αὐτόν **7** καὶ ἔθηκεν τὸ γλυπτὸν
τοῦ ἄλσους ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ εἶπεν κύριος πρὸς
Δαυιδ καὶ πρὸς Σαλωμων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν τῷ
οἴκῳ τούτῳ καὶ ἐν Ιερουσαλημ ᾗ ἐξελεξάμην
ἐκ πασῶν φυλῶν Ισραηλ καὶ θήσω τὸ ὄνομά
μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα **8** καὶ οὐ προσθήσω τοῦ
σαλεῦσαι τὸν πόδα Ισραηλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα
τοῖς πατράσιν αὐτῶν οἵτινες φυλάξουσιν πάντα
ὅσα ἐνετειλάμην κατὰ πᾶσαν τὴν ἐντολήν ἣν
ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ δοῦλός μου Μωυσῆς **9** καὶ
οὐκ ἤκουσαν καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς Μανασσης
τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου
ὑπὲρ τὰ ἔθνη ἃ ἠφάνισεν κύριος ἐκ προσώπου
υἱῶν Ισραηλ **10** καὶ ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ
δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν λέγων **11** ἀνθ’
ὧν ὅσα ἐποίησεν Μανασσης ὁ βασιλεὺς Ιουδα
τὰ βδελύγματα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἀπὸ πάντων
ὧν ἐποίησεν ὁ Αμορραῖος ὁ ἔμπροσθεν καὶ
ἐξήμαρτεν καί γε Ιουδα ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν
12 οὐχ οὕτως τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ
ἰδοὺ ἐγὼ φέρω κακὰ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ
Ιουδα ὥστε παντὸς ἀκούοντος ἠχήσει ἀμφότερα
τὰ ὦτα αὐτοῦ **13** καὶ ἐκτενῶ ἐπὶ Ιερουσαλημ
τὸ μέτρον Σαμαρείας καὶ τὸ στάθμιον οἴκου
Αχααβ καὶ ἀπαλείψω τὴν Ιερουσαλημ καθὼς
ἀπαλείφεται ὁ ἀλάβαστρος ἀπαλειφόμενος καὶ
καταστρέφεται ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ **14** καὶ
ἀπώσομαι τὸ ὑπόλειμμα τῆς κληρονομίας μου
καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν
καὶ ἔσονται εἰς διαρπαγὴν καὶ εἰς προνομὴν
πᾶσιν τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν **15** ἀνθ’ ὧν ὅσα

ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου καὶ ἦσαν
παροργίζοντές με ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐξήγαγον
τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης 16 καί γε αἷμα ἀθῷον ἐξέχεεν
Μανασσης πολὺ σφόδρα ἕως οὗ ἔπλησεν τὴν
Ιερουσαλημ στόμα εἰς στόμα πλὴν τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτοῦ ὧν ἐξήμαρτεν τὸν Ιουδαν τοῦ ποιῆσαι τὸ
πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου 17 καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Μανασση καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν
καὶ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ ἣν ἥμαρτεν οὐχὶ ταῦτα
γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν Ιουδα 18 καὶ ἐκοιμήθη Μανασσης
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κήπῳ
τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν κήπῳ Οζα καὶ ἐβασίλευσεν
Αμων υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ 19 υἱὸς εἴκοσι καὶ
δύο ἐτῶν Αμων ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ δύο
ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ
μητρὶ αὐτοῦ Μεσολλαμ θυγάτηρ Αρους ἐξ Ιετεβα
20 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου
καθὼς ἐποίησεν Μανασσης ὁ πατὴρ αὐτοῦ 21 καὶ
ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ
καὶ ἐλάτρευσεν τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐλάτρευσεν
ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς 22
καὶ ἐγκατέλιπεν τὸν κύριον θεὸν τῶν πατέρων
αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ κυρίου 23 καὶ
συνεστράφησαν οἱ παῖδες Αμων πρὸς αὐτὸν καὶ
ἐθανάτωσαν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
24 καὶ ἐπάταξεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς πάντας
τοὺς συστραφέντας ἐπὶ τὸν βασιλέα Αμων καὶ
ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ιωσιαν υἱὸν
αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ 25 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
Αμων ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα
ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ιουδα 26 καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ
ἐν τῷ κήπῳ Οζα καὶ ἐβασίλευσεν Ιωσιας υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ

22 υἱὸς ὀκτὼ ἐτῶν Ιωσιας ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτὸν καὶ τριάκοντα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν
ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ιεδιδα
θυγάτηρ Εδεϊα ἐκ Βασουρωθ 2 καὶ ἐποίησεν τὸ
εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ
ὁδῷ Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ οὐκ ἀπέστη δεξιὰ ἢ
ἀριστερά 3 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ
ἔτει τῷ βασιλεῖ Ιωσια ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σαφφαν υἱὸν Εσελιου
υἱοῦ Μεσολλαμ τὸν γραμματέα οἴκου κυρίου
λέγων 4 ἀνάβηθι πρὸς Χελκιαν τὸν ἱερέα τὸν
μέγαν καὶ σφράγισον τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν
ἐν οἴκῳ κυρίου ὃ συνήγαγον οἱ φυλάσσοντες
τὸν σταθμὸν παρὰ τοῦ λαοῦ 5 καὶ δότωσαν αὐτὸ
ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα τῶν καθεσταμένων
ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τοῖς ποιοῦσιν
τὰ ἔργα τοῖς ἐν οἴκῳ κυρίου τοῦ κατισχῦσαι
τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου 6 τοῖς τέκτοσιν καὶ τοῖς
οἰκοδόμοις καὶ τοῖς τειχισταῖς καὶ τοῦ κτήσασθαι
ξύλα καὶ λίθους λατομητοὺς τοῦ κραταιῶσαι
τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου 7 πλὴν οὐκ ἐξελογίζοντο
αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ διδόμενον αὐτοῖς ὅτι
ἐν πίστει αὐτοὶ ποιοῦσιν 8 καὶ εἶπεν Χελκιας
ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας πρὸς Σαφφαν τὸν γραμματέα
βιβλίον τοῦ νόμου εὗρον ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ
ἔδωκεν Χελκιας τὸ βιβλίον πρὸς Σαφφαν καὶ
ἀνέγνω αὐτό 9 καὶ εἰσήνεγκεν πρὸς τὸν βασιλέα
Ιωσιαν καὶ ἐπέστρεψεν τῷ βασιλεῖ ῥῆμα καὶ
εἶπεν ἐχώνευσαν οἱ δοῦλοί σου τὸ ἀργύριον τὸ
εὑρεθὲν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ

χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα τῶν καθεσταμένων ἐν
οἴκῳ κυρίου 10 καὶ εἶπεν Σαφφαν ὁ γραμματεὺς
πρὸς τὸν βασιλέα λέγων βιβλίον ἔδωκέν μοι
Χελκιας ὁ ἱερεύς καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαφφαν
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως 11 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν
ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τοῦ νόμου
καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ 12 καὶ ἐνετείλατο
ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκια τῷ ἱερεῖ καὶ τῷ Αχικαμ
υἱῷ Σαφφαν καὶ τῷ Αχοβωρ υἱῷ Μιχαιου καὶ τῷ
Σαφφαν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ασαια δούλῳ τοῦ
βασιλέως λέγων 13 δεῦτε ἐκζητήσατε τὸν κύριον
περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ περὶ
παντὸς τοῦ Ιουδα περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου
τοῦ εὑρεθέντος τούτου ὅτι μεγάλη ἡ ὀργὴ κυρίου
ἡ ἐκκεκαυμένη ἐν ἡμῖν ὑπὲρ οὗ οὐκ ἤκουσαν οἱ
πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τούτου
τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα καθ’ ἡμῶν
14 καὶ ἐπορεύθη Χελκιας ὁ ἱερεὺς καὶ Αχικαμ
καὶ Αχοβωρ καὶ Σαφφαν καὶ Ασαιας πρὸς Ολδαν
τὴν προφῆτιν γυναῖκα Σελλημ υἱοῦ Θεκουε υἱοῦ
Αραας τοῦ ἱματιοφύλακος καὶ αὐτὴ κατῴκει ἐν
Ιερουσαλημ ἐν τῇ μασενα καὶ ἐλάλησαν πρὸς
αὐτήν 15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος ὁ
θεὸς Ισραηλ εἴπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι
ὑμᾶς πρός με 16 τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς
ἐνοικοῦντας αὐτόν πάντας τοὺς λόγους τοῦ
βιβλίου οὓς ἀνέγνω βασιλεὺς Ιουδα 17 ἀνθ’
ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐθυμίων θεοῖς ἑτέροις
ὅπως παροργίσωσίν με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν
αὐτῶν καὶ ἐκκαυθήσεται ὁ θυμός μου ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ καὶ οὐ σβεσθήσεται 18 καὶ πρὸς βασιλέα
Ιουδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς ἐπιζητῆσαι τὸν
κύριον τάδε ἐρεῖτε πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος
ὁ θεὸς Ισραηλ οἱ λόγοι οὓς ἤκουσας 19 ἀνθ’ ὧν
ὅτι ἡπαλύνθη ἡ καρδία σου καὶ ἐνετράπης ἀπὸ
προσώπου κυρίου ὡς ἤκουσας ὅσα ἐλάλησα ἐπὶ
τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτὸν
τοῦ εἶναι εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς κατάραν καὶ
διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἔκλαυσας ἐνώπιον
ἐμοῦ καί γε ἐγὼ ἤκουσα λέγει κύριος 20 οὐχ
οὕτως ἰδοὺ ἐγὼ προστίθημί σε πρὸς τοὺς πατέρας
σου καὶ συναχθήσῃ εἰς τὸν τάφον σου ἐν εἰρήνῃ
καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἐν
πᾶσιν τοῖς κακοῖς οἷς ἐγώ εἰμι ἐπάγω ἐπὶ τὸν
τόπον τοῦτον καὶ ἐπέστρεψαν τῷ βασιλεῖ τὸ
ῥῆμα

23 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγεν
πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ιουδα
καὶ Ιερουσαλημ 2 καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς
οἶκον κυρίου καὶ πᾶς ἀνὴρ Ιουδα καὶ πάντες οἱ
κατοικοῦντες ἐν Ιερουσαλημ μετ’ αὐτοῦ καὶ οἱ
ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ
καὶ ἕως μεγάλου καὶ ἀνέγνω ἐν ὠσὶν αὐτῶν
πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης
τοῦ εὑρεθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου 3 καὶ ἔστη ὁ
βασιλεὺς πρὸς τὸν στῦλον καὶ διέθετο διαθήκην
ἐνώπιον κυρίου τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω κυρίου
καὶ τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ
μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐν
πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ τοῦ ἀναστῆσαι
τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης τὰ γεγραμμένα
ἐπὶ τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ ἔστη πᾶς ὁ λαὸς ἐν
τῇ διαθήκῃ 4 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ
Χελκια τῷ ἱερεῖ τῷ μεγάλῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν
τῆς δευτερώσεως καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὸν

σταθμὸν τοῦ ἐξαγαγεῖν ἐκ τοῦ ναοῦ κυρίου
πάντα τὰ σκεύη τὰ πεποιημένα τῷ Βααλ καὶ
τῷ ἄλσει καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ
κατέκαυσεν αὐτὰ ἔξω Ιερουσαλημ ἐν σαδημωθ
Κεδρων καὶ ἔλαβεν τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς Βαιθηλ
5 καὶ κατέπαυσεν τοὺς χωμαριμ οὓς ἔδωκαν
βασιλεῖς Ιουδα καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς
καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν Ιουδα καὶ τοῖς περικύκλῳ
Ιερουσαλημ καὶ τοὺς θυμιῶντας τῷ Βααλ καὶ
τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ καὶ τοῖς μαζουρωθ καὶ
πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ 6 καὶ ἐξήνεγκεν
τὸ ἄλσος ἐξ οἴκου κυρίου ἔξωθεν Ιερουσαλημ εἰς
τὸν χειμάρρουν Κεδρων καὶ κατέκαυσεν αὐτὸν
ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεδρων καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν
καὶ ἔρριψεν τὸν χοῦν αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον τῶν
υἱῶν τοῦ λαοῦ 7 καὶ καθεῖλεν τὸν οἶκον τῶν
καδησιμ τῶν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου οὗ αἱ γυναῖκες
ὕφαινον ἐκεῖ χεττιιν τῷ ἄλσει 8 καὶ ἀνήγαγεν
πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκ πόλεων Ιουδα καὶ ἐμίανεν
τὰ ὑψηλά οὗ ἐθυμίασαν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς ἀπὸ Γαβαα
καὶ ἕως Βηρσαβεε καὶ καθεῖλεν τὸν οἶκον τῶν
πυλῶν τὸν παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης Ιησου
ἄρχοντος τῆς πόλεως τῶν ἐξ ἀριστερῶν ἀνδρὸς
ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως 9 πλὴν οὐκ ἀνέβησαν
οἱ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον
κυρίου ἐν Ιερουσαλημ ὅτι εἰ μὴ ἔφαγον ἄζυμα ἐν
μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν 10 καὶ ἐμίανεν τὸν
Ταφεθ τὸν ἐν φάραγγι υἱοῦ Εννομ τοῦ διάγειν
ἄνδρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἄνδρα τὴν θυγατέρα
αὐτοῦ τῷ Μολοχ ἐν πυρί 11 καὶ κατέπαυσεν τοὺς
ἵππους οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ιουδα τῷ ἡλίῳ ἐν τῇ
εἰσόδῳ οἴκου κυρίου εἰς τὸ γαζοφυλάκιον Ναθαν
βασιλέως τοῦ εὐνούχου ἐν φαρουριμ καὶ τὸ ἅρμα
τοῦ ἡλίου κατέκαυσεν πυρί 12 καὶ τὰ θυσιαστήρια
τὰ ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ ὑπερῴου Αχαζ ἃ ἐποίησαν
βασιλεῖς Ιουδα καὶ τὰ θυσιαστήρια ἃ ἐποίησεν
Μανασσης ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου κυρίου
καὶ καθεῖλεν ὁ βασιλεὺς καὶ κατέσπασεν ἐκεῖθεν
καὶ ἔρριψεν τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς τὸν χειμάρρουν
Κεδρων 13 καὶ τὸν οἶκον τὸν ἐπὶ πρόσωπον
Ιερουσαλημ τὸν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους τοῦ Μοσοαθ
ὃν ᾠκοδόμησεν Σαλωμων βασιλεὺς Ισραηλ
τῇ Ἀστάρτῃ προσοχθίσματι Σιδωνίων καὶ τῷ
Χαμως προσοχθίσματι Μωαβ καὶ τῷ Μολχολ
βδελύγματι υἱῶν Αμμων ἐμίανεν ὁ βασιλεύς 14
καὶ συνέτριψεν τὰς στήλας καὶ ἐξωλέθρευσεν τὰ
ἄλση καὶ ἔπλησεν τοὺς τόπους αὐτῶν ὀστέων
ἀνθρώπων 15 καί γε τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθηλ
τὸ ὑψηλόν ὃ ἐποίησεν Ιεροβοαμ υἱὸς Ναβατ ὃς
ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ καί γε τὸ θυσιαστήριον
ἐκεῖνο καὶ τὸ ὑψηλὸν κατέσπασεν καὶ συνέτριψεν
τοὺς λίθους αὐτοῦ καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν καὶ
κατέκαυσεν τὸ ἄλσος 16 καὶ ἐξένευσεν Ιωσιας
καὶ εἶδεν τοὺς τάφους τοὺς ὄντας ἐκεῖ ἐν τῇ
πόλει καὶ ἀπέστειλεν καὶ ἔλαβεν τὰ ὀστᾶ ἐκ τῶν
τάφων καὶ κατέκαυσεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ
ἐμίανεν αὐτὸ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ὁ
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἑστάναι Ιεροβοαμ ἐν
τῇ ἑορτῇ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπιστρέψας
ἦρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ
ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ λαλήσαντος τοὺς λόγους
τούτους 17 καὶ εἶπεν τί τὸ σκόπελον ἐκεῖνο ὃ
ἐγὼ ὁρῶ καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως
ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐστιν ὁ ἐξεληλυθὼς ἐξ
Ιουδα καὶ ἐπικαλεσάμενος τοὺς λόγους τούτους
οὓς ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Βαιθηλ

18 καὶ εἶπεν ἄφετε αὐτό ἀνὴρ μὴ κινησάτω
τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ καὶ ἐρρύσθησαν τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ
μετὰ τῶν ὀστῶν τοῦ προφήτου τοῦ ἥκοντος ἐκ
Σαμαρείας 19 καί γε εἰς πάντας τοὺς οἴκους τῶν
ὑψηλῶν τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν Σαμαρείας οὓς
ἐποίησαν βασιλεῖς Ισραηλ παροργίζειν κύριον
ἀπέστησεν Ιωσιας καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς πάντα
τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ἐν Βαιθηλ 20 καὶ ἐθυσίασεν
πάντας τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ὄντας
ἐκεῖ ἐπὶ τῶν θυσιαστηρίων καὶ κατέκαυσεν τὰ
ὀστᾶ τῶν ἀνθρώπων ἐπ᾽ αὐτά καὶ ἐπεστράφη εἰς
Ιερουσαλημ 21 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς παντὶ
τῷ λαῷ λέγων ποιήσατε τὸ πασχα τῷ κυρίῳ θεῷ
ἡμῶν καθὼς γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τῆς διαθήκης
ταύτης 22 ὅτι οὐκ ἐγενήθη τὸ πασχα τοῦτο ἀφ᾽
ἡμερῶν τῶν κριτῶν οἳ ἔκρινον τὸν Ισραηλ καὶ
πάσας τὰς ἡμέρας βασιλέων Ισραηλ καὶ βασιλέων
Ιουδα 23 ὅτι ἀλλ᾽ ἢ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ
βασιλέως Ιωσια ἐγενήθη τὸ πασχα τῷ κυρίῳ ἐν
Ιερουσαλημ 24 καί γε τοὺς θελητὰς καὶ τοὺς
γνωριστὰς καὶ τὰ θεραφιν καὶ τὰ εἴδωλα καὶ
πάντα τὰ προσοχθίσματα τὰ γεγονότα ἐν γῇ Ιουδα
καὶ ἐν Ιερουσαλημ ἐξῆρεν ὁ βασιλεὺς Ιωσιας ἵνα
στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους
ἐπὶ τοῦ βιβλίου οὗ εὗρεν Χελκιας ὁ ἱερεὺς ἐν οἴκῳ
κυρίου 25 ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἔμπροσθεν
αὐτοῦ βασιλεύς ὃς ἐπέστρεψεν πρὸς κύριον ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐν
ὅλῃ ἰσχύι αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωυσῆ
καὶ μετ᾽ αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὅμοιος αὐτῷ 26 πλὴν
οὐκ ἀπεστράφη κύριος ἀπὸ θυμοῦ ὀργῆς αὐτοῦ
τοῦ μεγάλου οὗ ἐθυμώθη ὀργὴ αὐτοῦ ἐν τῷ
Ιουδα ἐπὶ τοὺς παροργισμούς οὓς παρώργισεν
αὐτὸν Μανασσης 27 καὶ εἶπεν κύριος καί γε
τὸν Ιουδαν ἀποστήσω ἀπὸ τοῦ προσώπου μου
καθὼς ἀπέστησα τὸν Ισραηλ καὶ ἀπώσομαι τὴν
πόλιν ταύτην ἣν ἐξελεξάμην τὴν Ιερουσαλημ
καὶ τὸν οἶκον οὗ εἶπον ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ
28 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωσιου καὶ πάντα
ὅσα ἐποίησεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 29
ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φαραω Νεχαω
βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ
ποταμὸν Εὐφράτην καὶ ἐπορεύθη Ιωσιας εἰς
ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Νεχαω ἐν
Μαγεδδω ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτόν 30 καὶ ἐπεβίβασαν
αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ νεκρὸν ἐκ Μαγεδδω καὶ
ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν
ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἔλαβεν ὁ
λαὸς τῆς γῆς τὸν Ιωαχας υἱὸν Ιωσιου καὶ ἔχρισαν
αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ 31 υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν ἦν Ιωαχας ἐν
τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν
ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Αμιταλ
θυγάτηρ Ιερεμιου ἐκ Λεμνα 32 καὶ ἐποίησεν τὸ
πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα
ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ 33 καὶ μετέστησεν
αὐτὸν Φαραω Νεχαω ἐν Δεβλαθα ἐν γῇ Εμαθ τοῦ
μὴ βασιλεύειν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἔδωκεν ζημίαν
ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑκατὸν
τάλαντα χρυσίου 34 καὶ ἐβασίλευσεν Φαραω
Νεχαω ἐπ᾽ αὐτοὺς τὸν Ελιακιμ υἱὸν Ιωσιου
βασιλέως Ιουδα ἀντὶ Ιωσιου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
καὶ ἐπέστρεψεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιωακιμ καὶ τὸν
Ιωαχας ἔλαβεν καὶ εἰσήνεγκεν εἰς Αἴγυπτον καὶ
ἀπέθανεν ἐκεῖ 35 καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον

ἔδωκεν Ιωακιμ τῷ Φαραω πλὴν ἐτιμογράφησεν
τὴν γῆν τοῦ δοῦναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόματος
Φαραω ἀνὴρ κατὰ τὴν συντίμησιν αὐτοῦ ἔδωκαν
τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς
γῆς δοῦναι τῷ Φαραω Νεχαω **36** υἱὸς εἴκοσι
καὶ πέντε ἐτῶν Ιωακιμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν
καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ
ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ιελδαφ θυγάτηρ Φεδεϊα ἐκ
Ρουμα **37** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς
κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες
αὐτοῦ

24 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη
Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ
ἐγενήθη αὐτῷ Ιωακιμ δοῦλος τρία ἔτη καὶ
ἐπέστρεψεν καὶ ἠθέτησεν ἐν αὐτῷ **2** καὶ
ἀπέστειλεν αὐτῷ τοὺς μονοζώνους τῶν
Χαλδαίων καὶ τοὺς μονοζώνους Συρίας καὶ
τοὺς μονοζώνους Μωαβ καὶ τοὺς μονοζώνους
υἱῶν Αμμων καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ
Ιουδα τοῦ κατισχῦσαι κατὰ τὸν λόγον κυρίου
ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν
προφητῶν **3** πλὴν ἐπὶ τὸν θυμὸν κυρίου ἦν ἐν
τῷ Ιουδα ἀποστῆσαι αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
ἐν ἁμαρτίαις Μανασση κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν
4 καί γε αἷμα ἀθῷον ἐξέχεεν καὶ ἔπλησεν τὴν
Ιερουσαλημ αἵματος ἀθῴου καὶ οὐκ ἠθέλησεν
κύριος ἱλασθῆναι **5** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
Ιωακιμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα
γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν Ιουδα **6** καὶ ἐκοιμήθη Ιωακιμ μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ιωακιμ
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ **7** καὶ οὐ προσέθετο
ἔτι βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐξελθεῖν ἐκ τῆς γῆς
αὐτοῦ ὅτι ἔλαβεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ
χειμάρρου Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου
πάντα ὅσα ἦν τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου **8** υἱὸς
ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν Ιωακιμ ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ
καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Νεσθα θυγάτηρ
Ελλαναθαν ἐξ Ιερουσαλημ **9** καὶ ἐποίησεν τὸ
πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα
ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ **10** ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἀνέβη Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς
Ιερουσαλημ καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ **11** καὶ
εἰσῆλθεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος
εἰς τὴν πόλιν καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπολιόρκουν
ἐπ’ αὐτήν **12** καὶ ἐξῆλθεν Ιωακιμ βασιλεὺς
Ιουδα ἐπὶ βασιλέα Βαβυλῶνος αὐτὸς καὶ οἱ
παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες
αὐτοῦ καὶ οἱ εὐνοῦχοι αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν
αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν ἔτει ὀγδόῳ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ **13** καὶ ἐξήνεγκεν ἐκεῖθεν
πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς
θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ συνέκοψεν
πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ ἃ ἐποίησεν Σαλωμων
βασιλεὺς Ισραηλ ἐν τῷ ναῷ κυρίου κατὰ τὸ
ῥῆμα κυρίου **14** καὶ ἀπῴκισεν τὴν Ιερουσαλημ
καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς δυνατοὺς
ἰσχύι αἰχμαλωσίας δέκα χιλιάδας αἰχμαλωτίσας
καὶ πᾶν τέκτονα καὶ τὸν συγκλείοντα καὶ
οὐχ ὑπελείφθη πλὴν οἱ πτωχοὶ τῆς γῆς **15**
καὶ ἀπῴκισεν τὸν Ιωακιμ εἰς Βαβυλῶνα καὶ
τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως καὶ τὰς γυναῖκας
τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς εὐνούχους αὐτοῦ καὶ
τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἀπήγαγεν ἀποικεσίαν ἐξ
Ιερουσαλημ εἰς Βαβυλῶνα **16** καὶ πάντας τοὺς

ἄνδρας τῆς δυνάμεως ἑπτακισχιλίους καὶ τὸν
τέκτονα καὶ τὸν συγκλείοντα χιλίους πάντες
δυνατοὶ ποιοῦντες πόλεμον καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς
βασιλεὺς Βαβυλῶνος μετοικεσίαν εἰς Βαβυλῶνα
17 καὶ ἐβασίλευσεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν
Μαθθανιαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σεδεκια **18** υἱὸς εἴκοσι καὶ ἑνὸς
ἐνιαυτοῦ Σεδεκιας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ
ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ
ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Αμιταλ θυγάτηρ Ιερεμιου
19 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου κατὰ
πάντα ὅσα ἐποίησεν Ιωακιμ **20** ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν
κυρίου ἦν ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐν τῷ Ιουδα ἕως
ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ
ἠθέτησεν Σεδεκιας ἐν τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος

25 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ ἦλθεν
Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα
ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ παρενέβαλεν
ἐπ᾽ αὐτὴν καὶ ᾠκοδόμησεν ἐπ᾽ αὐτὴν περίτειχος
κύκλῳ **2** καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ ἕως
τοῦ ἑνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλέως Σεδεκιου **3**
ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς καὶ ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐν τῇ
πόλει καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς **4**
καὶ ἐρράγη ἡ πόλις καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ
πολέμου ἐξῆλθον νυκτὸς ὁδὸν πύλης τῆς ἀνὰ
μέσον τῶν τειχέων αὕτη ἥ ἐστιν τοῦ κήπου τοῦ
βασιλέως καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τὴν πόλιν κύκλῳ
καὶ ἐπορεύθη ὁδὸν τὴν Αραβα **5** καὶ ἐδίωξεν ἡ
δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως καὶ
κατέλαβον αὐτὸν ἐν Αραβωθ Ιεριχω καὶ πᾶσα
ἡ δύναμις αὐτοῦ διεσπάρη ἐπάνωθεν αὐτοῦ **6**
καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἤγαγον αὐτὸν
πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα καὶ
ἐλάλησεν μετ᾽ αὐτοῦ κρίσιν **7** καὶ τοὺς υἱοὺς
Σεδεκιου ἔσφαξεν κατ᾽ ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκιου ἐξετύφλωσεν καὶ
ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς
Βαβυλῶνα **8** καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἑβδόμῃ
τοῦ μηνός αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἐννεακαιδέκατος τῷ
Ναβουχοδονοσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος ἦλθεν
Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος ἑστὼς ἐνώπιον
βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς Ιερουσαλημ **9** καὶ
ἐνέπρησεν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ
βασιλέως καὶ πάντας τοὺς οἴκους Ιερουσαλημ καὶ
πᾶν οἶκον ἐνέπρησεν **10** ὁ ἀρχιμάγειρος **11** καὶ τὸ
περισσὸν τοῦ λαοῦ τὸ καταλειφθὲν ἐν τῇ πόλει
καὶ τοὺς ἐμπεπτωκότας οἳ ἐνέπεσον πρὸς βασιλέα
Βαβυλῶνος καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ στηρίγματος
μετῆρεν Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος **12** καὶ ἀπὸ
τῶν πτωχῶν τῆς γῆς ὑπέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος
εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γαβιν **13** καὶ τοὺς
στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ
τὰς μεχωνωθ καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν
τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι
καὶ ἦραν τὸν χαλκὸν αὐτῶν εἰς Βαβυλῶνα **14**
καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰ ιαμιν καὶ τὰς φιάλας
καὶ τὰς θυίσκας καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ
ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἔλαβεν **15** καὶ
τὰ πυρεῖα καὶ τὰς φιάλας τὰς χρυσᾶς καὶ τὰς
ἀργυρᾶς ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος **16** στύλους δύο
ἡ θάλασσα ἡ μία καὶ τὰ μεχωνωθ ἃ ἐποίησεν
Σαλωμων τῷ οἴκῳ κυρίου οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ
χαλκοῦ πάντων τῶν σκευῶν **17** ὀκτωκαίδεκα
πήχεων ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἑνός καὶ τὸ χωθαρ
ἐπ᾽ αὐτοῦ τὸ χαλκοῦν καὶ τὸ ὕψος τοῦ χωθαρ

τριῶν πήχεων σαβαχα καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τοῦ χωθαρ
κύκλῳ τὰ πάντα χαλκᾶ καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ τῷ
στύλῳ τῷ δευτέρῳ ἐπὶ τῷ σαβαχα **18** καὶ ἔλαβεν
ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν Σαραιαν ἱερέα τὸν πρῶτον
καὶ τὸν Σοφονιαν υἱὸν τῆς δευτερώσεως καὶ τοὺς
τρεῖς τοὺς φυλάσσοντας τὸν σταθμὸν **19** καὶ ἐκ
τῆς πόλεως ἔλαβεν εὐνοῦχον ἕνα ὃς ἦν ἐπιστάτης
ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν καὶ πέντε
ἄνδρας τῶν ὁρώντων τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως
τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν γραμματέα
τοῦ ἄρχοντος τῆς δυνάμεως τὸν ἐκτάσσοντα τὸν
λαὸν τῆς γῆς καὶ ἑξήκοντα ἄνδρας τοῦ λαοῦ
τῆς γῆς τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ πόλει **20** καὶ
ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ
ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος
εἰς Δεβλαθα **21** καὶ ἔπαισεν αὐτοὺς βασιλεὺς
Βαβυλῶνος καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς ἐν Δεβλαθα
ἐν γῇ Αιμαθ καὶ ἀπῳκίσθη Ιουδας ἐπάνωθεν
τῆς γῆς αὐτοῦ **22** καὶ ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς
ἐν γῇ Ιουδα οὓς κατέλιπεν Ναβουχοδονοσορ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ κατέστησεν ἐπ᾽ αὐτῶν
τὸν Γοδολιαν υἱὸν Αχικαμ υἱοῦ Σαφαν **23** καὶ
ἤκουσαν πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως
αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ὅτι κατέστησεν
βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολιαν καὶ ἦλθον
πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφαθ καὶ Ισμαηλ υἱὸς
Ναθανιου καὶ Ιωαναν υἱὸς Καρηε καὶ Σαραιας
υἱὸς Θανεμαθ ὁ Νετωφαθίτης καὶ Ιεζονιας υἱὸς
τοῦ Μαχαθι αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν **24** καὶ
ὤμοσεν Γοδολιας αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν
καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε πάροδον τῶν
Χαλδαίων καθίσατε ἐν τῇ γῇ καὶ δουλεύσατε
τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος καὶ καλῶς ἔσται ὑμῖν **25**
καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ ἦλθεν Ισμαηλ
υἱὸς Ναθανιου υἱοῦ Ελισαμα ἐκ τοῦ σπέρματος
τῶν βασιλέων καὶ δέκα ἄνδρες μετ᾽ αὐτοῦ καὶ
ἐπάταξεν τὸν Γοδολιαν καὶ ἀπέθανεν καὶ τοὺς
Ιουδαίους καὶ τοὺς Χαλδαίους οἳ ἦσαν μετ᾽
αὐτοῦ εἰς Μασσηφαθ **26** καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς
ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου καὶ οἱ ἄρχοντες
τῶν δυνάμεων καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον ὅτι
ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων **27**
καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει
τῆς ἀποικεσίας τοῦ Ιωακιμ βασιλέως Ιουδα ἐν
τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς
ὕψωσεν Ευιλμαρωδαχ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν
τῷ ἐνιαυτῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν
Ιωακιμ βασιλέως Ιουδα καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ
οἴκου φυλακῆς αὐτοῦ **28** καὶ ἐλάλησεν μετ᾽
αὐτοῦ ἀγαθὰ καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον αὐτοῦ
ἐπάνωθεν τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ᾽
αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι **29** καὶ ἠλλοίωσεν τὰ ἱμάτια
τῆς φυλακῆς αὐτοῦ καὶ ἤσθιεν ἄρτον διὰ παντὸς
ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ
30 καὶ ἡ ἑστιατορία αὐτοῦ ἑστιατορία διὰ παντὸς
ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως λόγον ἡμέρας
ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
αὐτοῦ

Παραλειπομένων Α´

1 Αδαμ Σηθ Ενως 2 Καιναν Μαλελεηλ Ιαρεδ 3
Ενωχ Μαθουσαλα Λαμεχ 4 Νωε υἱοὶ Νωε Σημ
Χαμ Ιαφεθ 5 υἱοὶ Ιαφεθ Γαμερ Μαγωγ Μαδαι
Ιωυαν Ελισα Θοβελ Μοσοχ καὶ Θιρας 6 καὶ υἱοὶ
Γαμερ Ασχαναζ καὶ Ριφαθ καὶ Θοργαμα 7 καὶ υἱοὶ
Ιωυαν Ελισα καὶ Θαρσις Κίτιοι καὶ Ῥόδιοι 8 καὶ
υἱοὶ Χαμ Χους καὶ Μεστραιμ Φουδ καὶ Χανααν 9
καὶ υἱοὶ Χους Σαβα καὶ Ευιλατ καὶ Σαβαθα καὶ
Ρεγμα καὶ Σεβεκαθα καὶ υἱοὶ Ρεγμα Σαβα καὶ
Ουδαδαν 10 καὶ Χους ἐγέννησεν τὸν Νεβρωδ
οὗτος ἤρξατο τοῦ εἶναι γίγας κυνηγὸς ἐπὶ τῆς
γῆς 17 υἱοὶ Σημ Αιλαμ καὶ Ασσουρ καὶ Αρφαξαδ
24 Σαλα 25 Εβερ Φαλεκ Ραγαυ 26 Σερουχ Ναχωρ
Θαρα 27 Αβρααμ 28 υἱοὶ δὲ Αβρααμ Ισαακ καὶ
Ισμαηλ 29 αὗται δὲ αἱ γενέσεις πρωτοτόκου
Ισμαηλ Ναβαιωθ καὶ Κηδαρ Ναβδεηλ Μαβσαν
30 Μασμα Ιδουμα Μασση Χοδδαδ Θαιμαν 31
Ιεττουρ Ναφες καὶ Κεδμα οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ισμαηλ
32 καὶ υἱοὶ Χεττουρας παλλακῆς Αβρααμ καὶ
ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ζεμβραν Ιεξαν Μαδαν Μαδιαμ
Σοβακ Σωε καὶ υἱοὶ Ιεξαν Σαβα καὶ Δαιδαν 33
καὶ υἱοὶ Μαδιαμ Γαιφα καὶ Οφερ καὶ Ενωχ καὶ
Αβιδα καὶ Ελδαα πάντες οὗτοι υἱοὶ Χεττουρας
34 καὶ ἐγέννησεν Αβρααμ τὸν Ισαακ καὶ υἱοὶ
Ισαακ Ησαυ καὶ Ιακωβ 35 υἱοὶ Ησαυ Ελιφας καὶ
Ραγουηλ καὶ Ιεουλ καὶ Ιεγλομ καὶ Κορε 36 υἱοὶ
Ελιφας Θαιμαν καὶ Ωμαρ Σωφαρ καὶ Γοωθαμ
καὶ Κενεζ καὶ τῆς Θαμνα Αμαληκ 37 καὶ υἱοὶ
Ραγουηλ Ναχεθ Ζαρε Σομε καὶ Μοζε 38 υἱοὶ
Σηιρ Λωταν Σωβαλ Σεβεγων Ανα Δησων Ωσαρ
Δαισων 39 καὶ υἱοὶ Λωταν Χορρι καὶ Αιμαν καὶ
Αιλαθ καὶ Ναμνα 40 υἱοὶ Σωβαλ Γωλαμ Μαναχαθ
Γαιβηλ Σωβ καὶ Ωναμ υἱοὶ δὲ Σεβεγων Αια καὶ
Ανα 41 υἱοὶ Ανα Δαισων υἱοὶ δὲ Δησων Εμερων
καὶ Εσεβαν καὶ Ιεθραν καὶ Χαρραν 42 καὶ υἱοὶ
Ωσαρ Βαλααν καὶ Ζουκαν καὶ Ιωκαν υἱοὶ Δαισων
Ως καὶ Αρραν 43 καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς αὐτῶν
Βαλακ υἱὸς Βεωρ καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ
Δενναβα 44 καὶ ἀπέθανεν Βαλακ καὶ ἐβασίλευσεν
ἀντ’ αὐτοῦ Ιωβαβ υἱὸς Ζαρα ἐκ Βοσορρας 45 καὶ
ἀπέθανεν Ιωβαβ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ’ αὐτοῦ
Ασομ ἐκ τῆς γῆς Θαιμανων 46 καὶ ἀπέθανεν Ασομ
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ’ αὐτοῦ Αδαδ υἱὸς Βαραδ ὁ
πατάξας Μαδιαμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ καὶ ὄνομα
τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθθαιμ 47 καὶ ἀπέθανεν Αδαδ
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ’ αὐτοῦ Σαμαα ἐκ Μασεκκας
48 καὶ ἀπέθανεν Σαμαα καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ’
αὐτοῦ Σαουλ ἐκ Ροωβωθ τῆς παρὰ ποταμόν
49 καὶ ἀπέθανεν Σαουλ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ’
αὐτοῦ Βαλαεννων υἱὸς Αχοβωρ 50 καὶ ἀπέθανεν
Βαλαεννων υἱὸς Αχοβωρ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ’
αὐτοῦ Αδαδ υἱὸς Βαραδ καὶ ὄνομα τῇ πόλει
αὐτοῦ Φογωρ 51 καὶ ἀπέθανεν Αδαδ καὶ ἦσαν
ἡγεμόνες Εδωμ ἡγεμὼν Θαμανα ἡγεμὼν Γωλα
ἡγεμὼν Ιεθετ 52 ἡγεμὼν Ελιβαμας ἡγεμὼν Ηλας
ἡγεμὼν Φινων 53 ἡγεμὼν Κενεζ ἡγεμὼν Θαιμαν
ἡγεμὼν Μαβσαρ 54 ἡγεμὼν Μεγεδιηλ ἡγεμὼν
Ηραμ οὗτοι ἡγεμόνες Εδωμ

2 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ισραηλ Ρουβην
Συμεων Λευι Ιουδα Ισσαχαρ Ζαβουλων 2 Δαν
Ιωσηφ Βενιαμιν Νεφθαλι Γαδ Ασηρ 3 υἱοὶ Ιουδα
Ηρ Αυναν Σηλων τρεῖς ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐκ
τῆς θυγατρὸς Σαυας τῆς Χαναανίτιδος καὶ ἦν Ηρ
ὁ πρωτότοκος Ιουδα πονηρὸς ἐναντίον κυρίου
καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν 4 καὶ Θαμαρ ἡ νύμφη

αὐτοῦ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φαρες καὶ τὸν Ζαρα
πάντες υἱοὶ Ιουδα πέντε **5** υἱοὶ Φαρες Αρσων
καὶ Ιεμουηλ **6** καὶ υἱοὶ Ζαρα Ζαμβρι καὶ Αιθαν
καὶ Αιμαν καὶ Χαλχαλ καὶ Δαρα πάντες πέντε
7 καὶ υἱοὶ Χαρμι Αχαρ ὁ ἐμποδοστάτης Ισραηλ
ὃς ἠθέτησεν εἰς τὸ ἀνάθεμα **8** καὶ υἱοὶ Αιθαν
Αζαρια **9** καὶ υἱοὶ Εσερων οἳ ἐτέχθησαν αὐτῷ
ὁ Ιραμεηλ καὶ ὁ Ραμ καὶ ὁ Χαλεβ καὶ Αραμ **10**
καὶ Αραμ ἐγέννησεν τὸν Αμιναδαβ καὶ Αμιναδαβ
ἐγέννησεν τὸν Ναασσων ἄρχοντα τοῦ οἴκου
Ιουδα **11** καὶ Ναασσων ἐγέννησεν τὸν Σαλμων
καὶ Σαλμων ἐγέννησεν τὸν Βοος **12** καὶ Βοος
ἐγέννησεν τὸν Ωβηδ καὶ Ωβηδ ἐγέννησεν τὸν
Ιεσσαι **13** καὶ Ιεσσαι ἐγέννησεν τὸν πρωτότοκον
αὐτοῦ Ελιαβ Αμιναδαβ ὁ δεύτερος Σαμαα ὁ τρίτος
14 Ναθαναηλ ὁ τέταρτος Ραδδαι ὁ πέμπτος **15**
Ασομ ὁ ἕκτος Δαυιδ ὁ ἕβδομος **16** καὶ ἀδελφὴ
αὐτῶν Σαρουια καὶ Αβιγαια καὶ υἱοὶ Σαρουια
Αβεσσα καὶ Ιωαβ καὶ Ασαηλ τρεῖς **17** καὶ Αβιγαια
ἐγέννησεν τὸν Αμεσσα καὶ πατὴρ Αμεσσα Ιοθορ ὁ
Ισμαηλίτης **18** καὶ Χαλεβ υἱὸς Εσερων ἐγέννησεν
τὴν Γαζουβα γυναῖκα καὶ τὴν Ιεριωθ καὶ οὗτοι
υἱοὶ αὐτῆς Ιωασαρ καὶ Σωβαβ καὶ Ορνα **19** καὶ
ἀπέθανεν Γαζουβα καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Χαλεβ
τὴν Εφραθ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ωρ **20** καὶ Ωρ
ἐγέννησεν τὸν Ουρι καὶ Ουρι ἐγέννησεν τὸν
Βεσελεηλ **21** καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν Εσερων
πρὸς τὴν θυγατέρα Μαχιρ πατρὸς Γαλααδ καὶ
οὗτος ἔλαβεν αὐτήν καὶ αὐτὸς ἑξήκοντα ἦν
ἐτῶν καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Σεγουβ **22** καὶ Σεγουβ
ἐγέννησεν τὸν Ιαϊρ καὶ ἦσαν αὐτῷ εἴκοσι τρεῖς
πόλεις ἐν τῇ Γαλααδ **23** καὶ ἔλαβεν Γεδσουρ καὶ
Αραμ τὰς κώμας Ιαϊρ ἐξ αὐτῶν τὴν Καναθ καὶ τὰς
κώμας αὐτῆς ἑξήκοντα πόλεις πᾶσαι αὗται υἱῶν
Μαχιρ πατρὸς Γαλααδ **24** καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν
Εσερων ἦλθεν Χαλεβ εἰς Εφραθα καὶ ἡ γυνὴ
Εσερων Αβια καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ασχωδ πατέρα
Θεκωε **25** καὶ ἦσαν υἱοὶ Ιερεμεηλ πρωτοτόκου
Εσερων ὁ πρωτότοκος Ραμ καὶ Βαανα καὶ Αραν
καὶ Ασομ ἀδελφὸς αὐτοῦ **26** καὶ ἦν γυνὴ ἑτέρα
τῷ Ιερεμεηλ καὶ ὄνομα αὐτῇ Αταρα αὕτη ἐστὶν
μήτηρ Οζομ **27** καὶ ἦσαν υἱοὶ Ραμ πρωτοτόκου
Ιερεμεηλ Μαας καὶ Ιαμιν καὶ Ακορ **28** καὶ ἦσαν
υἱοὶ Οζομ Σαμαι καὶ Ιαδαε καὶ υἱοὶ Σαμαι Ναδαβ
καὶ Αβισουρ **29** καὶ ὄνομα τῆς γυναικὸς Αβισουρ
Αβιχαιλ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Αχαβαρ καὶ τὸν
Μωλιδ **30** υἱοὶ Ναδαβ Σαλαδ καὶ Αφφαιμ καὶ
ἀπέθανεν Σαλαδ οὐκ ἔχων τέκνα **31** καὶ υἱοὶ
Αφφαιμ Ισεμιηλ καὶ υἱοὶ Ισεμιηλ Σωσαν καὶ
υἱοὶ Σωσαν Αχλαι **32** καὶ υἱοὶ Ιαδαε Αχισαμαι
Ιεθερ Ιωναθαν καὶ ἀπέθανεν Ιεθερ οὐκ ἔχων
τέκνα **33** καὶ υἱοὶ Ιωναθαν Φαλεθ καὶ Οζαζα
οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Ιερεμεηλ **34** καὶ οὐκ ἦσαν τῷ
Σωσαν υἱοί ἀλλ᾽ ἢ θυγατέρες καὶ τῷ Σωσαν παῖς
Αἰγύπτιος καὶ ὄνομα αὐτῷ Ιωχηλ **35** καὶ ἔδωκεν
Σωσαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Ιωχηλ παιδὶ
αὐτοῦ εἰς γυναῖκα καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Εθθι
36 καὶ Εθθι ἐγέννησεν τὸν Ναθαν καὶ Ναθαν
ἐγέννησεν τὸν Ζαβεδ **37** καὶ Ζαβεδ ἐγέννησεν τὸν
Αφαληλ καὶ Αφαληλ ἐγέννησεν τὸν Ωβηδ **38** καὶ
Ωβηδ ἐγέννησεν τὸν Ιηου καὶ Ιηου ἐγέννησεν
τὸν Αζαριαν **39** καὶ Αζαριας ἐγέννησεν τὸν
Χελλης καὶ Χελλης ἐγέννησεν τὸν Ελεασα **40**
καὶ Ελεασα ἐγέννησεν τὸν Σοσομαι καὶ Σοσομαι
ἐγέννησεν τὸν Σαλουμ **41** καὶ Σαλουμ ἐγέννησεν
τὸν Ιεχεμιαν καὶ Ιεχεμιας ἐγέννησεν τὸν Ελισαμα

42 καὶ υἱοὶ Χαλεβ ἀδελφοῦ Ιερεμεηλ Μαρισα ὁ
πρωτότοκος αὐτοῦ οὗτος πατὴρ Ζιφ καὶ υἱοὶ
Μαρισα πατρὸς Χεβρων 43 καὶ υἱοὶ Χεβρων
Κορε καὶ Θαπους καὶ Ρεκομ καὶ Σεμαα 44 καὶ
Σεμαα ἐγέννησεν τὸν Ραεμ πατέρα Ιερκααν καὶ
Ιερκααν ἐγέννησεν τὸν Σαμαι 45 καὶ υἱὸς αὐτοῦ
Μαων καὶ Μαων πατὴρ Βαιθσουρ 46 καὶ Γαιφα ἡ
παλλακὴ Χαλεβ ἐγέννησεν τὸν Αρραν καὶ τὸν
Μωσα καὶ τὸν Γεζουε καὶ Αρραν ἐγέννησεν τὸν
Γεζουε 47 καὶ υἱοὶ Ιαδαι Ραγεμ καὶ Ιωαθαμ καὶ
Γηρσωμ καὶ Φαλετ καὶ Γαιφα καὶ Σαγαφ 48 καὶ
ἡ παλλακὴ Χαλεβ Μωχα ἐγέννησεν τὸν Σαβερ
καὶ τὸν Θαρχνα 49 καὶ ἐγέννησεν Σαγαφ πατέρα
Μαρμηνα καὶ τὸν Σαου πατέρα Μαχαβηνα καὶ
πατέρα Γαιβαα καὶ θυγάτηρ Χαλεβ Ασχα 50 οὗτοι
ἦσαν υἱοὶ Χαλεβ υἱοὶ Ωρ πρωτοτόκου Εφραθα
Σωβαλ πατὴρ Καριαθιαριμ 51 Σαλωμων πατὴρ
Βαιθλαεμ Αριμ πατὴρ Βαιθγεδωρ 52 καὶ ἦσαν
υἱοὶ τῷ Σωβαλ πατρὶ Καριαθιαριμ Αραα Εσι
Αμμανιθ 53 Εμοσφεως πόλις Ιαϊρ Αιθαλιμ καὶ
Μιφιθιμ καὶ Ησαμαθιμ καὶ Ημασαραϊμ ἐκ τούτων
ἐξήλθοσαν οἱ Σαραθαῖοι καὶ οἱ Εσθαωλαῖοι 54
υἱοὶ Σαλωμων Βαιθλαεμ Νετωφαθι Αταρωθ οἴκου
Ιωαβ καὶ ἥμισυ τῆς Μαναθι Ησαρεϊ 55 πατριαὶ
γραμματέων κατοικοῦντες Ιαβες Θαργαθιιμ
Σαμαθιιμ Σωκαθιιμ οὗτοι οἱ Κιναῖοι οἱ ἐλθόντες
ἐκ Μεσημα πατρὸς οἴκου Ρηχαβ

3 καὶ οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Δαυιδ οἱ τεχθέντες αὐτῷ
ἐν Χεβρων ὁ πρωτότοκος Αμνων τῇ Αχινααμ
τῇ Ιεζραηλίτιδι ὁ δεύτερος Δανιηλ τῇ Αβιγαια
τῇ Καρμηλίᾳ 2 ὁ τρίτος Αβεσσαλωμ υἱὸς Μωχα
θυγατρὸς Θολμαι βασιλέως Γεδσουρ ὁ τέταρτος
Αδωνια υἱὸς Αγγιθ 3 ὁ πέμπτος Σαφατια τῆς
Αβιταλ ὁ ἕκτος Ιεθρααμ τῇ Αγλα γυναικὶ αὐτοῦ 4
ἓξ ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐν Χεβρων καὶ ἐβασίλευσεν
ἐκεῖ ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑξάμηνον καὶ τριάκοντα καὶ
τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ 5 καὶ οὗτοι
ἐτέχθησαν αὐτῷ ἐν Ιερουσαλημ Σαμαα Σωβαβ
Ναθαν καὶ Σαλωμων τέσσαρες τῇ Βηρσαβεε
θυγατρὶ Αμιηλ 6 καὶ Ιβααρ καὶ Ελισαμα καὶ
Ελιφαλετ 7 καὶ Ναγε καὶ Ναφαγ καὶ Ιανουε 8 καὶ
Ελισαμα καὶ Ελιαδα καὶ Ελιφαλετ ἐννέα 9 πάντες
υἱοὶ Δαυιδ πλὴν τῶν υἱῶν τῶν παλλακῶν καὶ
Θημαρ ἀδελφὴ αὐτῶν 10 υἱοὶ Σαλωμων Ροβοαμ
Αβια υἱὸς αὐτοῦ Ασα υἱὸς αὐτοῦ Ιωσαφατ υἱὸς
αὐτοῦ 11 Ιωραμ υἱὸς αὐτοῦ Οχοζια υἱὸς αὐτοῦ
Ιωας υἱὸς αὐτοῦ 12 Αμασιας υἱὸς αὐτοῦ Αζαρια
υἱὸς αὐτοῦ Ιωαθαν υἱὸς αὐτοῦ 13 Αχαζ υἱὸς
αὐτοῦ Εζεκιας υἱὸς αὐτοῦ Μανασσης υἱὸς αὐτοῦ
14 Αμων υἱὸς αὐτοῦ Ιωσια υἱὸς αὐτοῦ 15 καὶ υἱοὶ
Ιωσια πρωτότοκος Ιωαναν ὁ δεύτερος Ιωακιμ
ὁ τρίτος Σεδεκια ὁ τέταρτος Σαλουμ 16 καὶ
υἱοὶ Ιωακιμ Ιεχονιας υἱὸς αὐτοῦ Σεδεκιας υἱὸς
αὐτοῦ 17 καὶ υἱοὶ Ιεχονια-ασιρ Σαλαθιηλ υἱὸς
αὐτοῦ 18 Μελχιραμ καὶ Φαδαιας καὶ Σανεσαρ
καὶ Ιεκεμια καὶ Ωσαμω καὶ Δενεθι 19 καὶ
υἱοὶ Σαλαθιηλ Ζοροβαβελ καὶ Σεμεϊ καὶ υἱοὶ
Ζοροβαβελ Μοσολλαμος καὶ Ανανια καὶ Σαλωμιθ
ἀδελφὴ αὐτῶν 20 καὶ Ασουβε καὶ Οολ καὶ
Βαραχια καὶ Ασαδια καὶ Ασοβαεσδ πέντε 21
καὶ υἱοὶ Ανανια Φαλλετια καὶ Ισαια υἱὸς αὐτοῦ
Ραφαια υἱὸς αὐτοῦ Ορνα υἱὸς αὐτοῦ Αβδια υἱὸς
αὐτοῦ Σεχενια υἱὸς αὐτοῦ 22 καὶ υἱὸς Σεχενια
Σαμαια καὶ υἱοὶ Σαμαια Χαττους καὶ Ιωηλ καὶ
Μαρι καὶ Νωαδια καὶ Σαφαθ ἕξ 23 καὶ υἱοὶ
Νωαδια Ελιθεναν καὶ Εζεκια καὶ Εζρικαμ τρεῖς 24

καὶ υἱοὶ Ελιθεναν Οδουια καὶ Ελιασιβ καὶ Φαλαια
καὶ Ακουν καὶ Ιωαναν καὶ Δαλαια καὶ Ανανι
ἑπτά

4 καὶ υἱοὶ Ιουδα Φαρες Αρσων καὶ Χαρμι καὶ
Ωρ Σουβαλ 2 καὶ Ραια υἱὸς αὐτοῦ καὶ Σουβαλ
ἐγέννησεν τὸν Ιεθ καὶ Ιεθ ἐγέννησεν τὸν Αχιμι
καὶ τὸν Λααδ αὗται αἱ γενέσεις τοῦ Σαραθι 3 καὶ
οὗτοι υἱοὶ Αιταμ Ιεζραηλ καὶ Ραγμα καὶ Ιαβας
καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτῶν Εσηλεββων 4 καὶ
Φανουηλ πατὴρ Γεδωρ καὶ Αζηρ πατὴρ Ωσαν
οὗτοι υἱοὶ Ωρ τοῦ πρωτοτόκου Εφραθα πατρὸς
Βαιθλαεμ 5 καὶ τῷ Σαουρ πατρὶ Θεκωε ἦσαν δύο
γυναῖκες Αωδα καὶ Θοαδα 6 καὶ ἔτεκεν αὐτῷ
Αωδα τὸν Ωχαζαμ καὶ τὸν Ηφαδ καὶ τὸν Θαιμαν
καὶ τὸν Ασθηραν πάντες οὗτοι υἱοὶ Αωδας 7
καὶ υἱοὶ Θοαδα Σαρεθ καὶ Σααρ καὶ Εθναν 8 καὶ
Κως ἐγέννησεν τὸν Ενωβ καὶ τὸν Σαβηβα καὶ
γεννήσεις ἀδελφοῦ Ρηχαβ υἱοῦ Ιαριμ 9 καὶ ἦν
Ιγαβης ἔνδοξος ὑπὲρ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ ἡ
μήτηρ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιγαβης λέγουσα
ἔτεκον ὡς γαβης 10 καὶ ἐπεκαλέσατο Ιγαβης τὸν
θεὸν Ισραηλ λέγων ἐὰν εὐλογῶν εὐλογήσῃς με
καὶ πληθύνῃς τὰ ὅριά μου καὶ ᾖ ἡ χείρ σου μετ’
ἐμοῦ καὶ ποιήσεις γνῶσιν τοῦ μὴ ταπεινῶσαί με
καὶ ἐπήγαγεν ὁ θεὸς πάντα ὅσα ᾐτήσατο 11 καὶ
Χαλεβ πατὴρ Ασχα ἐγέννησεν τὸν Μαχιρ οὗτος
πατὴρ Ασσαθων 12 καὶ Ασσαθων ἐγέννησεν τὸν
Βαθρεφαν καὶ τὸν Φεσσηε καὶ τὸν Θανα πατέρα
πόλεως Ναας ἀδελφοῦ Εσελων τοῦ Κενεζι οὗτοι
ἄνδρες Ρηφα 13 καὶ υἱοὶ Κενεζ Γοθονιηλ καὶ
Σαραια καὶ υἱοὶ Γοθονιηλ Αθαθ 14 καὶ Μαναθι
ἐγέννησεν τὸν Γοφερα καὶ Σαραια ἐγέννησεν τὸν
Ιωαβ πατέρα Αγεαδδαῒρ ὅτι τέκτονες ἦσαν 15
καὶ υἱοὶ Χαλεβ υἱοῦ Ιεφοννη Ηρα Αλα καὶ Νοομ
καὶ υἱοὶ Αλα Κενεζ 16 καὶ υἱὸς αὐτοῦ Γεσεηλ
Αμηαχι καὶ Ζαφα καὶ Ζαιρα καὶ Εσεραηλ 17
καὶ υἱοὶ Εσρι Ιεθερ Μωραδ καὶ Αφερ καὶ Ιαλων
καὶ ἐγέννησεν Ιεθερ τὸν Μαρων καὶ τὸν Σεμαι
καὶ τὸν Μαρεθ πατέρα Εσθεμων 18 καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ αὕτη Αδια ἔτεκεν τὸν Ιαρεδ πατέρα Γεδωρ
καὶ τὸν Αβερ πατέρα Σωχων καὶ τὸν Ιεκθιηλ
πατέρα Ζανω καὶ οὗτοι υἱοὶ Γελια θυγατρὸς
Φαραω ἣν ἔλαβεν Μωρηδ 19 καὶ υἱοὶ γυναικὸς
τῆς Ιδουιας ἀδελφῆς Ναχεμ καὶ Δαλια πατὴρ
Κεϊλα καὶ Σεμειων πατὴρ Ιωμαν καὶ υἱοὶ Ναημ
πατρὸς Κεϊλα Αγαρμι καὶ Εσθεμωη Μαχαθι 20
καὶ υἱοὶ Σεμιων Αμνων καὶ Ρανα υἱὸς Αναν καὶ
Θιλων καὶ υἱοὶ Ισεϊ Ζωαθ καὶ υἱοὶ Ζωαθ 21 υἱοὶ
Σηλωμ υἱοῦ Ιουδα Ηρ πατὴρ Ληχα καὶ Λααδα
πατὴρ Μαρησα καὶ γενέσεις οἰκιῶν εφραθ αβακ
τῷ οἴκῳ Εσοβα 22 καὶ Ιωακιμ καὶ ἄνδρες Χωζηβα
καὶ Ιωας καὶ Σαραφ οἳ κατῴκησαν ἐν Μωαβ
καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς αβεδηριν αθουκιιν 23
οὗτοι κεραμεῖς οἱ κατοικοῦντες ἐν Ναταϊμ καὶ
Γαδηρα μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ
ἐνίσχυσαν καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ 24 υἱοὶ Συμεων
Ναμουηλ καὶ Ιαμιν Ιαριβ Ζαρε Σαουλ 25 Σαλεμ
υἱὸς αὐτοῦ Μαβασαμ υἱὸς αὐτοῦ Μασμα υἱὸς
αὐτοῦ 26 Αμουηλ υἱὸς αὐτοῦ Σαβουδ υἱὸς αὐτοῦ
Ζακχουρ υἱὸς αὐτοῦ Σεμεϊ υἱὸς αὐτοῦ 27 καὶ τῷ
Σεμεϊ υἱοὶ ἑκκαίδεκα καὶ θυγατέρες τρεῖς καὶ
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν οὐκ ἦσαν υἱοὶ πολλοί καὶ
πᾶσαι αἱ πατριαὶ αὐτῶν οὐκ ἐπλεόνασαν ὡς υἱοὶ
Ιουδα 28 καὶ κατῴκησαν ἐν Βηρσαβεε καὶ Σαμα
καὶ Μωλαδα καὶ Εσηρσουαλ 29 καὶ ἐν Βαλαα καὶ
Βοασομ καὶ Θουλαδ 30 καὶ Βαθουηλ καὶ Ερμα καὶ

Σεκλαγ 31 καὶ Βαιθμαρχαβωθ καὶ ἥμισυ Σωσιμ
καὶ οἶκον Βαρουμσεωριμ αὗται πόλεις αὐτῶν
ἕως βασιλέως Δαυιδ 32 καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν
Αιταμ καὶ Ηνρεμμων καὶ Θοκκαν καὶ Αισαν
πόλεις πέντε 33 καὶ πᾶσαι αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν
κύκλῳ τῶν πόλεων τούτων ἕως Βααλ αὕτη ἡ
κατάσχεσις αὐτῶν καὶ ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν
34 καὶ Μοσωβαβ καὶ Ιεμολοχ καὶ Ιωσια υἱὸς
Αμασια 35 καὶ Ιωηλ καὶ οὗτος υἱὸς Ισαβια υἱὸς
Σαραια υἱὸς Ασιηλ 36 καὶ Ελιωηναι καὶ Ιακαβα
καὶ Ιασουια καὶ Ασαια καὶ Εδιηλ καὶ Ισμαηλ καὶ
Βαναια 37 καὶ Ζουζα υἱὸς Σεφεϊ υἱοῦ Αλλων
υἱοῦ Ιεδια υἱοῦ Σαμαρι υἱοῦ Σαμαιου 38 οὗτοι
οἱ διελθόντες ἐν ὀνόμασιν ἀρχόντων ἐν ταῖς
γενέσεσιν αὐτῶν καὶ ἐν οἴκοις πατριῶν αὐτῶν
ἐπληθύνθησαν εἰς πλῆθος 39 καὶ ἐπορεύθησαν
ἕως τοῦ ἐλθεῖν Γεραρα ἕως τῶν ἀνατολῶν τῆς
Γαι τοῦ ζητῆσαι νομὰς τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν 40
καὶ εὗρον νομὰς πίονας καὶ ἀγαθάς καὶ ἡ γῆ
πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν καὶ εἰρήνη καὶ ἡσυχία
ὅτι ἐκ τῶν υἱῶν Χαμ τῶν κατοικούντων ἐκεῖ
ἔμπροσθεν 41 καὶ ἤλθοσαν οὗτοι οἱ γεγραμμένοι
ἐπ’ ὀνόματος ἐν ἡμέραις Εζεκιου βασιλέως
Ιουδα καὶ ἐπάταξαν τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τοὺς
Μιναίους οὓς εὕροσαν ἐκεῖ καὶ ἀνεθεμάτισαν
αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ᾤκησαν ἀντ’
αὐτῶν ὅτι νομαὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν ἐκεῖ 42 καὶ
ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῶν υἱῶν Συμεων ἐπορεύθησαν εἰς
ὄρος Σηιρ ἄνδρες πεντακόσιοι καὶ Φαλεττια καὶ
Νωαδια καὶ Ραφαια καὶ Οζιηλ υἱοὶ Ιεσι ἄρχοντες
αὐτῶν 43 καὶ ἐπάταξαν τοὺς καταλοίπους τοὺς
καταλειφθέντας τοῦ Αμαληκ καὶ κατῴκησαν
ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

5 καὶ υἱοὶ Ρουβην πρωτοτόκου Ισραηλ ὅτι οὗτος
ὁ πρωτότοκος καὶ ἐν τῷ ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν κοίτην
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔδωκεν εὐλογίαν αὐτοῦ τῷ υἱῷ
αὐτοῦ Ιωσηφ υἱῷ Ισραηλ καὶ οὐκ ἐγενεαλογήθη
εἰς πρωτοτόκια 2 ὅτι Ιουδας δυνατὸς ἰσχύι καὶ
ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ εἰς ἡγούμενον ἐξ
αὐτοῦ καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Ιωσηφ 3 υἱοὶ Ρουβην
πρωτοτόκου Ισραηλ Ενωχ καὶ Φαλλους Αρσων
καὶ Χαρμι 4 υἱοὶ Ιωηλ Σεμεϊ καὶ Βαναια υἱὸς
αὐτοῦ καὶ υἱοὶ Γουγ υἱοῦ Σεμεϊ 5 υἱὸς αὐτοῦ
Μιχα υἱὸς αὐτοῦ Ρηχα υἱὸς αὐτοῦ Βααλ 6 υἱὸς
αὐτοῦ Βεηρα ὃν μετῴκισεν Θαγλαθφαλνασαρ
βασιλεὺς Ασσουρ οὗτος ἄρχων τῶν Ρουβην 7
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τῇ πατριᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς
καταλοχισμοῖς αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ὁ
ἄρχων Ιωηλ καὶ Ζαχαρια 8 καὶ Βαλεκ υἱὸς
Οζουζ υἱὸς Σαμα υἱὸς Ιωηλ οὗτος κατῴκησεν ἐν
Αροηρ καὶ ἐπὶ Ναβαυ καὶ Βεελμαων 9 καὶ πρὸς
ἀνατολὰς κατῴκησεν ἕως ἐρχομένων τῆς ἐρήμου
ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου ὅτι κτήνη αὐτῶν
πολλὰ ἐν γῇ Γαλααδ 10 καὶ ἐν ἡμέραις Σαουλ
ἐποίησαν πόλεμον πρὸς τοὺς παροίκους καὶ
ἔπεσον ἐν χερσὶν αὐτῶν κατοικοῦντες ἐν σκηναῖς
ἕως πάντες κατ’ ἀνατολὰς τῆς Γαλααδ 11 υἱοὶ
Γαδ κατέναντι αὐτῶν κατῴκησαν ἐν τῇ Βασαν
ἕως Σελχα 12 Ιωηλ ὁ πρωτότοκος καὶ Σαφαμ ὁ
δεύτερος καὶ Ιανι ὁ γραμματεὺς ἐν Βασαν 13 καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν
Μιχαηλ Μοσολλαμ καὶ Σεβεε καὶ Ιωρεε καὶ Ιαχαν
καὶ Ζουε καὶ Ωβηδ ἑπτά 14 οὗτοι υἱοὶ Αβιχαιλ υἱοῦ
Ουρι υἱοῦ Ιδαι υἱοῦ Γαλααδ υἱοῦ Μιχαηλ υἱοῦ
Ισαι υἱοῦ Ιουρι υἱοῦ Ζαβουχαμ 15 υἱοῦ Αβδιηλ
υἱοῦ Γουνι ἄρχων οἴκου πατριῶν 16 κατῴκουν ἐν

Γαλααδ ἐν Βασαν καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν καὶ
πάντα τὰ περίχωρα Σαρων ἕως ἐξόδου 17 πάντων
ὁ καταλοχισμὸς ἐν ἡμέραις Ιωαθαμ βασιλέως
Ιουδα καὶ ἐν ἡμέραις Ιεροβοαμ βασιλέως Ισραηλ
18 υἱοὶ Ρουβην καὶ Γαδ καὶ ἥμισυ φυλῆς Μανασση
ἐξ υἱῶν δυνάμεως ἄνδρες αἴροντες ἀσπίδας καὶ
μάχαιραν καὶ τείνοντες τόξον καὶ δεδιδαγμένοι
πόλεμον τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρες χιλιάδες
καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἑξήκοντα ἐκπορευόμενοι
εἰς παράταξιν 19 καὶ ἐποίουν πόλεμον μετὰ
τῶν Αγαρηνῶν καὶ Ιτουραίων καὶ Ναφισαίων
καὶ Ναδαβαίων 20 καὶ κατίσχυσαν ἐπ᾽ αὐτῶν
καὶ ἐδόθησαν εἰς χεῖρας αὐτῶν οἱ Αγαραῖοι καὶ
πάντα τὰ σκηνώματα αὐτῶν ὅτι πρὸς τὸν θεὸν
ἐβόησαν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῖς
ὅτι ἤλπισαν ἐπ᾽ αὐτόν 21 καὶ ᾐχμαλώτευσαν τὴν
ἀποσκευὴν αὐτῶν καμήλους πεντακισχιλίας καὶ
προβάτων διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας ὄνους
δισχιλίους καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν ἑκατὸν χιλιάδας
22 ὅτι τραυματίαι πολλοὶ ἔπεσον ὅτι παρὰ τοῦ
θεοῦ ὁ πόλεμος καὶ κατῴκησαν ἀντ᾽ αὐτῶν
ἕως τῆς μετοικεσίας 23 καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς
Μανασση κατῴκησαν ἐν τῇ γῇ ἀπὸ Βασαν ἕως
Βααλερμων καὶ Σανιρ καὶ ὄρος Αερμων καὶ ἐν
τῷ Λιβάνῳ αὐτοὶ ἐπλεονάσθησαν 24 καὶ οὗτοι
ἀρχηγοὶ οἴκου πατριῶν αὐτῶν Οφερ καὶ Ισεϊ καὶ
Ελιηλ καὶ Εσδριηλ καὶ Ιερμια καὶ Ωδουια καὶ
Ιεδιηλ ἄνδρες ἰσχυροὶ δυνάμει ἄνδρες ὀνομαστοί
ἄρχοντες τῶν οἴκων πατριῶν αὐτῶν 25 καὶ
ἠθέτησαν ἐν θεῷ πατέρων αὐτῶν καὶ ἐπόρνευσαν
ὀπίσω θεῶν λαῶν τῆς γῆς οὓς ἐξῆρεν ὁ θεὸς
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν 26 καὶ ἐπήγειρεν ὁ θεὸς
Ισραηλ τὸ πνεῦμα Φαλωχ βασιλέως Ασσουρ καὶ
τὸ πνεῦμα Θαγλαθφαλνασαρ βασιλέως Ασσουρ
καὶ μετῴκισεν τὸν Ρουβην καὶ τὸν Γαδδι καὶ τὸ
ἥμισυ φυλῆς Μανασση καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς
Χαλαχ καὶ Χαβωρ καὶ ἐπὶ ποταμὸν Γωζαν ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης

6 υἱοὶ Λευι Γεδσων Κααθ καὶ Μεραρι 2 καὶ υἱοὶ
Κααθ Αμβραμ καὶ Ισσααρ Χεβρων καὶ Οζιηλ 3
καὶ υἱοὶ Αμβραμ Ααρων καὶ Μωυσῆς καὶ Μαριαμ
καὶ υἱοὶ Ααρων Ναδαβ καὶ Αβιουδ Ελεαζαρ καὶ
Ιθαμαρ 4 Ελεαζαρ ἐγέννησεν τὸν Φινεες Φινεες
ἐγέννησεν τὸν Αβισου 5 Αβισου ἐγέννησεν
τὸν Βωκαι Βωκαι ἐγέννησεν τὸν Οζι 6 Οζι
ἐγέννησε τὸν Ζαραια Ζαραια ἐγέννησεν τὸν
Μαριηλ 7 καὶ Μαριηλ ἐγέννησεν τὸν Αμαρια
καὶ Αμαρια ἐγέννησεν τὸν Αχιτωβ 8 καὶ Αχιτωβ
ἐγέννησεν τὸν Σαδωκ καὶ Σαδωκ ἐγέννησεν τὸν
Αχιμαας 9 καὶ Αχιμαας ἐγέννησεν τὸν Αζαρια καὶ
Αζαριας ἐγέννησεν τὸν Ιωαναν 10 καὶ Ιωανας
ἐγέννησεν τὸν Αζαριαν οὗτος ἱεράτευσεν ἐν τῷ
οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησεν Σαλωμων ἐν Ιερουσαλημ 11
καὶ ἐγέννησεν Αζαρια τὸν Αμαρια καὶ Αμαρια
ἐγέννησεν τὸν Αχιτωβ 12 καὶ Αχιτωβ ἐγέννησεν
τὸν Σαδωκ καὶ Σαδωκ ἐγέννησεν τὸν Σαλωμ 13
καὶ Σαλωμ ἐγέννησεν τὸν Χελκιαν καὶ Χελκιας
ἐγέννησεν τὸν Αζαρια 14 καὶ Αζαριας ἐγέννησεν
τὸν Σαραια καὶ Σαραιας ἐγέννησεν τὸν Ιωσαδακ
15 καὶ Ιωσαδακ ἐπορεύθη ἐν τῇ μετοικίᾳ μετὰ
Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ ἐν χειρὶ Ναβουχοδονοσορ
16 υἱοὶ Λευι Γεδσων Κααθ καὶ Μεραρι 17 καὶ
ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσων Λοβενι
καὶ Σεμεϊ 18 υἱοὶ Κααθ Αμβραμ καὶ Ισσααρ
Χεβρων καὶ Οζιηλ 19 υἱοὶ Μεραρι Μοολι καὶ
Ομουσι καὶ αὗται αἱ πατριαὶ τοῦ Λευι κατὰ

πατριὰς αὐτῶν **20** τῷ Γεδσων τῷ Λοβενι υἱῷ
αὐτοῦ Ιεεθ υἱὸς αὐτοῦ Ζεμμα υἱὸς αὐτοῦ **21**
Ιωαχ υἱὸς αὐτοῦ Αδδι υἱὸς αὐτοῦ Ζαρα υἱὸς
αὐτοῦ Ιεθρι υἱὸς αὐτοῦ **22** υἱοὶ Κααθ Αμιναδαβ
υἱὸς αὐτοῦ Κορε υἱὸς αὐτοῦ Ασιρ υἱὸς αὐτοῦ
23 Ελκανα υἱὸς αὐτοῦ καὶ Αβιασαφ υἱὸς αὐτοῦ
Ασιρ υἱὸς αὐτοῦ **24** Θααθ υἱὸς αὐτοῦ Ουριηλ υἱὸς
αὐτοῦ Οζια υἱὸς αὐτοῦ Σαουλ υἱὸς αὐτοῦ **25** καὶ
υἱοὶ Ελκανα Αμασι καὶ Αχιμωθ **26** Ελκανα υἱὸς
αὐτοῦ Σουφι υἱὸς αὐτοῦ καὶ Νααθ υἱὸς αὐτοῦ
27 Ελιαβ υἱὸς αὐτοῦ Ιδαερ υἱὸς αὐτοῦ Ελκανα
υἱὸς αὐτοῦ **28** υἱοὶ Σαμουηλ ὁ πρωτότοκος Σανι
καὶ Αβια **29** υἱοὶ Μεραρι Μοολι Λοβενι υἱὸς
αὐτοῦ Σεμεϊ υἱὸς αὐτοῦ Οζα υἱὸς αὐτοῦ **30** Σομεα
υἱὸς αὐτοῦ Αγγια υἱὸς αὐτοῦ Ασαια υἱὸς αὐτοῦ
31 καὶ οὗτοι οὓς κατέστησεν Δαυιδ ἐπὶ χεῖρας
ᾀδόντων ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν τῇ καταπαύσει τῆς
κιβωτοῦ **32** καὶ ἦσαν λειτουργοῦντες ἐναντίον
τῆς σκηνῆς οἴκου μαρτυρίου ἐν ὀργάνοις ἕως
οὗ ᾠκοδόμησεν Σαλωμων τὸν οἶκον κυρίου
ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἔστησαν κατὰ τὴν κρίσιν
αὐτῶν ἐπὶ τὰς λειτουργίας αὐτῶν **33** καὶ οὗτοι οἱ
ἑστηκότες καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ
Κααθ Αιμαν ὁ ψαλτῳδὸς υἱὸς Ιωηλ υἱοῦ Σαμουηλ
34 υἱοῦ Ελκανα υἱοῦ Ηδαδ υἱοῦ Ελιηλ υἱοῦ Θιε **35**
υἱοῦ Σουφ υἱοῦ Ελκανα υἱοῦ Μεθ υἱοῦ Αμασιου
36 υἱοῦ Ελκανα υἱοῦ Ιωηλ υἱοῦ Αζαρια υἱοῦ
Σαφανια **37** υἱοῦ Θααθ υἱοῦ Ασιρ υἱοῦ Αβιασαφ
υἱοῦ Κορε **38** υἱοῦ Ισσααρ υἱοῦ Κααθ υἱοῦ Λευι
υἱοῦ Ισραηλ **39** καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ασαφ ὁ
ἑστηκὼς ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ Ασαφ υἱὸς Βαραχια υἱοῦ
Σαμαα **40** υἱοῦ Μιχαηλ υἱοῦ Μαασια υἱοῦ Μελχια
41 υἱοῦ Αθανι υἱοῦ Ζαραι υἱοῦ Αδια **42** υἱοῦ
Αιθαν υἱοῦ Ζαμμα υἱοῦ Σεμεϊ **43** υἱοῦ Ηχα υἱοῦ
Γεδσων υἱοῦ Λευι **44** καὶ υἱοὶ Μεραρι ἀδελφοῦ
αὐτῶν ἐξ ἀριστερῶν Αιθαν υἱὸς Κισαι υἱοῦ Αβδι
υἱοῦ Μαλωχ **45** υἱοῦ Ασεβι υἱοῦ Αμεσσια υἱοῦ
Χελκιου **46** υἱοῦ Αμασαι υἱοῦ Βανι υἱοῦ Σεμμηρ
47 υἱοῦ Μοολι υἱοῦ Μουσι υἱοῦ Μεραρι υἱοῦ
Λευι **48** καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ᾽ οἴκους πατριῶν
αὐτῶν οἱ Λευῖται δεδομένοι εἰς πᾶσαν ἐργασίαν
λειτουργίας σκηνῆς οἴκου τοῦ θεοῦ **49** καὶ Ααρων
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θυμιῶντες ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τῶν θυμιαμάτων εἰς πᾶσαν ἐργασίαν ἅγια τῶν
ἁγίων καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ Ισραηλ κατὰ πάντα
ὅσα ἐνετείλατο Μωυσῆς παῖς τοῦ θεοῦ **50** καὶ
οὗτοι υἱοὶ Ααρων Ελεαζαρ υἱὸς αὐτοῦ Φινεες
υἱὸς αὐτοῦ Αβισου υἱὸς αὐτοῦ **51** Βωκαι υἱὸς
αὐτοῦ Οζι υἱὸς αὐτοῦ Ζαραια υἱὸς αὐτοῦ **52**
Μαριηλ υἱὸς αὐτοῦ Αμαρια υἱὸς αὐτοῦ Αχιτωβ
υἱὸς αὐτοῦ **53** Σαδωκ υἱὸς αὐτοῦ Αχιμαας υἱὸς
αὐτοῦ **54** καὶ αὗται αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἐν ταῖς
κώμαις αὐτῶν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν τοῖς υἱοῖς
Ααρων τῇ πατριᾷ τοῦ Κααθι ὅτι αὐτοῖς ἐγένετο ὁ
κλῆρος **55** καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν Χεβρων ἐν γῇ
Ιουδα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς κύκλῳ αὐτῆς **56**
καὶ τὰ πεδία τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς
ἔδωκαν τῷ Χαλεβ υἱῷ Ιεφοννη **57** καὶ τοῖς υἱοῖς
Ααρων ἔδωκαν τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων
τὴν Χεβρων καὶ τὴν Λοβνα καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς καὶ τὴν Σελνα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς
καὶ τὴν Εσθαμω καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **58**
καὶ τὴν Ιεθθαρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ
τὴν Δαβιρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **59** καὶ τὴν
Ασαν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ατταν καὶ

τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Βασαμυς καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς **60** καὶ ἐκ φυλῆς Βενιαμιν τὴν
Γαβεε καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Γαλεμεθ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Αγχωχ καὶ
τὰ περισπόρια αὐτῆς πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῶν
τρισκαίδεκα πόλεις κατὰ πατριὰς αὐτῶν **61** καὶ
τοῖς υἱοῖς Κααθ τοῖς καταλοίποις ἐκ τῶν πατριῶν
ἐκ τῆς φυλῆς ἐκ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασση
κλήρῳ πόλεις δέκα **62** καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσων
κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ισσαχαρ ἐκ φυλῆς
Ασηρ ἐκ φυλῆς Νεφθαλι ἐκ φυλῆς Μανασση ἐν
τῇ Βασαν πόλεις τρισκαίδεκα **63** καὶ τοῖς υἱοῖς
Μεραρι κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ρουβην ἐκ
φυλῆς Γαδ ἐκ φυλῆς Ζαβουλων κλήρῳ πόλεις
δέκα δύο **64** καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ τοῖς
Λευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν
65 καὶ ἔδωκαν ἐν κλήρῳ ἐκ φυλῆς υἱῶν Ιουδα
καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν Συμεων τὰς πόλεις ταύτας
ἃς ἐκάλεσεν αὐτὰς ἐπ’ ὀνόματος **66** καὶ ἀπὸ
τῶν πατριῶν υἱῶν Κααθ καὶ ἐγένοντο πόλεις
τῶν ὁρίων αὐτῶν ἐκ φυλῆς Εφραιμ **67** καὶ
ἔδωκαν αὐτῷ τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων
τὴν Συχεμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς ἐν ὄρει
Εφραιμ καὶ τὴν Γαζερ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς
68 καὶ τὴν Ιεκμααμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς
καὶ τὴν Βαιθωρων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς
69 καὶ τὴν Εγλαμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ
τὴν Γεθρεμμων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **70**
καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασση τὴν Αναρ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ιεβλααμ καὶ
τὰ περισπόρια αὐτῆς κατὰ πατριὰν τοῖς υἱοῖς
Κααθ τοῖς καταλοίποις **71** τοῖς υἱοῖς Γεδσων ἀπὸ
πατριῶν ἡμίσους φυλῆς Μανασση τὴν Γωλαν
ἐκ τῆς Βασαν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν
Ασηρωθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **72** καὶ ἐκ φυλῆς
Ισσαχαρ τὴν Κεδες καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ
τὴν Δεβερι καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **73** καὶ τὴν
Δαβωρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Αναμ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **74** καὶ ἐκ φυλῆς Ασηρ
τὴν Μασαλ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν
Αβαραν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **75** καὶ τὴν Ικακ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ροωβ καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς **76** καὶ ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλι τὴν
Κεδες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς
καὶ τὴν Χαμωθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν
Καριαθαιμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **77** τοῖς υἱοῖς
Μεραρι τοῖς καταλοίποις ἐκ φυλῆς Ζαβουλων
τὴν Ρεμμων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν
Θαχχια καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **78** καὶ ἐκ τοῦ
πέραν τοῦ Ιορδάνου Ιεριχω κατὰ δυσμὰς τοῦ
Ιορδάνου ἐκ φυλῆς Ρουβην τὴν Βοσορ ἐν τῇ
ἐρήμῳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ιασα
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **79** καὶ τὴν Καδημωθ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Μωφααθ καὶ
τὰ περισπόρια αὐτῆς **80** καὶ ἐκ φυλῆς Γαδ τὴν
Ραμωθ Γαλααδ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν
Μααναιμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **81** καὶ τὴν
Εσεβων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ιαζηρ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς

7 καὶ τοῖς υἱοῖς Ισσαχαρ Θωλα καὶ Φουα καὶ
Ιασουβ καὶ Σεμερων τέσσαρες **2** καὶ υἱοὶ Θωλα
Οζι καὶ Ραφαια καὶ Ιεριηλ καὶ Ιεμου καὶ Ιεβασαμ
καὶ Σαμουηλ ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν τῷ
Θωλα ἰσχυροὶ δυνάμει κατὰ γενέσεις αὐτῶν ὁ
ἀριθμὸς αὐτῶν ἐν ἡμέραις Δαυιδ εἴκοσι καὶ δύο
χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι **3** καὶ υἱοὶ Οζι Ιεζρια καὶ

υἱοὶ Ιεζρια Μιχαηλ καὶ Οβδια καὶ Ιωηλ καὶ Ιεσια
πέντε ἄρχοντες πάντες **4** καὶ ἐπ’ αὐτῶν κατὰ
γενέσεις αὐτῶν κατ’ οἴκους πατρικοὺς αὐτῶν
ἰσχυροὶ παρατάξασθαι εἰς πόλεμον τριάκοντα καὶ
ἓξ χιλιάδες ὅτι ἐπλήθυναν γυναῖκας καὶ υἱούς **5**
καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς πάσας πατριὰς Ισσαχαρ
ἰσχυροὶ δυνάμει ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ χιλιάδες ὁ
ἀριθμὸς αὐτῶν τῶν πάντων **6** βενιαμιν Βαλε καὶ
Βαχιρ καὶ Ιαδιηλ τρεῖς **7** καὶ υἱοὶ Βαλε Ασεβων
καὶ Οζι καὶ Οζιηλ καὶ Ιεριμωθ καὶ Ουρι πέντε
ἄρχοντες οἴκων πατρικῶν ἰσχυροὶ δυνάμει καὶ
ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ
τριάκοντα τέσσαρες **8** καὶ υἱοὶ Βαχιρ Ζαμαριας
καὶ Ιωας καὶ Ελιεζερ καὶ Ελιθεναν καὶ Αμαρια καὶ
Ιεριμωθ καὶ Αβιου καὶ Αναθωθ καὶ Γεμεεθ πάντες
οὗτοι υἱοὶ Βαχιρ **9** καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ
γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν
ἰσχυροὶ δυνάμει εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι
10 καὶ υἱοὶ Ιαδιηλ Βαλααν καὶ υἱοὶ Βαλααν
Ιαους καὶ Βενιαμιν καὶ Αωθ καὶ Χανανα καὶ
Ζαιθαν καὶ Ραμεσσαι καὶ Αχισααρ **11** πάντες
οὗτοι υἱοὶ Ιαδιηλ ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἰσχυροὶ
δυνάμει ἑπτακαίδεκα χιλιάδες καὶ διακόσιοι
ἐκπορευόμενοι δυνάμει τοῦ πολεμεῖν **12** καὶ
Σαπφιν καὶ Απφιν καὶ υἱοὶ Ραωμ υἱὸς αὐτοῦ Αερ
13 υἱοὶ Νεφθαλι Ιασιηλ καὶ Γωνι καὶ Ισσιηρ καὶ
Σαλωμ υἱοὶ Βαλαα **14** υἱοὶ Μανασση Ασεριηλ ὃν
ἔτεκεν ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἡ Σύρα ἔτεκεν τὸν Μαχιρ
πατέρα Γαλααδ **15** καὶ Μαχιρ ἔλαβεν γυναῖκα τῷ
Αμφιν καὶ Μαμφιν καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτοῦ
Μοωχα καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Σαλπααδ καὶ
ἐγεννήθησαν τῷ Σαλπααδ θυγατέρες **16** καὶ
ἔτεκεν Μοωχα γυνὴ Μαχιρ υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Φαρες καὶ ὄνομα ἀδελφοῦ αὐτοῦ
Σορος υἱὸς αὐτοῦ Ουλαμ **17** καὶ υἱοὶ Ουλαμ Βαδαν
οὗτοι υἱοὶ Γαλααδ υἱοῦ Μαχιρ υἱοῦ Μανασση **18**
καὶ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἡ Μαλεχεθ ἔτεκεν τὸν Ισαδεκ
καὶ τὸν Αβιεζερ καὶ τὸν Μαελα **19** καὶ ἦσαν υἱοὶ
Σεμιρα Ιααιμ καὶ Συχεμ καὶ Λακεϊ καὶ Ανιαμ **20**
καὶ υἱοὶ Εφραιμ Σωθαλα καὶ Βαραδ υἱὸς αὐτοῦ
καὶ Θααθ υἱὸς αὐτοῦ Ελεαδα υἱὸς αὐτοῦ Νομεε
υἱὸς αὐτοῦ **21** Ζαβεδ υἱὸς αὐτοῦ Σωθελε υἱὸς
αὐτοῦ καὶ Εζερ καὶ Ελεαδ καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς
ἄνδρες Γεθ οἱ τεχθέντες ἐν τῇ γῇ ὅτι κατέβησαν
λαβεῖν τὰ κτήνη αὐτῶν **22** καὶ ἐπένθησεν Εφραιμ
πατὴρ αὐτῶν ἡμέρας πολλάς καὶ ἦλθον ἀδελφοὶ
αὐτοῦ τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν **23** καὶ εἰσῆλθεν
πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ
καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Βαραγα ὅτι ἐν κακοῖς ἐγένετο ἐν οἴκῳ μου **24** καὶ
ἐν ἐκείνοις τοῖς καταλοίποις καὶ ᾠκοδόμησεν
Βαιθωρων τὴν κάτω καὶ τὴν ἄνω καὶ υἱοὶ Οζαν
Σεηρα **25** καὶ Ραφη υἱοὶ αὐτοῦ Ρασεφ καὶ Θαλε
υἱοὶ αὐτοῦ Θαεν υἱὸς αὐτοῦ **26** τῷ Λααδαν υἱῷ
αὐτοῦ Αμιουδ υἱὸς αὐτοῦ Ελισαμα υἱὸς αὐτοῦ
27 Νουμ υἱὸς αὐτοῦ Ιησουε υἱὸς αὐτοῦ **28** καὶ
κατάσχεσις αὐτῶν καὶ κατοικία αὐτῶν Βαιθηλ
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς κατ’ ἀνατολὰς Νααραν πρὸς
δυσμαῖς Γαζερ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ Συχεμ καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῆς ἕως Γαιαν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς
29 καὶ ἕως ὁρίων υἱῶν Μανασση Βαιθσααν καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῆς Θααναχ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς
καὶ Βαλαδ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς Μαγεδδω καὶ αἱ
κῶμαι αὐτῆς Δωρ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς ἐν ταύταις
κατῴκησαν οἱ υἱοὶ Ιωσηφ υἱοῦ Ισραηλ **30** υἱοὶ
Ασηρ Ιεμνα καὶ Ισουα καὶ Ισουι καὶ Βεριγα καὶ

Σορε ἀδελφὴ αὐτῶν 31 καὶ υἱοὶ Βεριγα Χαβερ
καὶ Μελχιηλ οὗτος πατὴρ Βερζαιθ 32 καὶ Χαβερ
ἐγέννησεν τὸν Ιαφαλητ καὶ τὸν Σαμηρ καὶ τὸν
Χωθαμ καὶ τὴν Σωλα ἀδελφὴν αὐτῶν 33 καὶ
υἱοὶ Ιαφαλητ Φεσηχι Βαμαηλ καὶ Ασιθ οὗτοι
υἱοὶ Ιαφαλητ 34 καὶ υἱοὶ Σεμμηρ Αχιουραογα
καὶ Οβα καὶ Αραμ 35 καὶ Βανηελαμ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ Σωφα καὶ Ιμανα καὶ Σελλης καὶ Αμαλ
36 υἱοὶ Σωφα Χουχι Αρναφαρ καὶ Σουαλ καὶ
Βαρι καὶ Ιμαρη 37 Σοβαλ καὶ Ωδ καὶ Σεμμα
καὶ Σαλισα καὶ Ιεθραν καὶ Βεηρα 38 καὶ υἱοὶ
Ιεθερ Ιφινα καὶ Φασφα καὶ Αρα 39 καὶ υἱοὶ
Ωλα Ορεχ Ανιηλ καὶ Ρασια 40 πάντες οὗτοι υἱοὶ
Ασηρ πάντες ἄρχοντες πατριῶν ἐκλεκτοὶ ἰσχυροὶ
δυνάμει ἄρχοντες ἡγούμενοι ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς
παράταξιν τοῦ πολεμεῖν ἀριθμὸς αὐτῶν ἄνδρες
εἴκοσι ἓξ χιλιάδες

8 καὶ Βενιαμιν ἐγέννησεν τὸν Βαλε πρωτότοκον
αὐτοῦ καὶ Ασβηλ τὸν δεύτερον Ααρα τὸν τρίτον
2 Νωα τὸν τέταρτον καὶ Ραφη τὸν πέμπτον
3 καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Βαλε Αδερ καὶ Γηρα καὶ
Αβιουδ 4 καὶ Αβισουε καὶ Νοομα καὶ Αχια 5 καὶ
Γηρα καὶ Σωφαρφακ καὶ Ωιμ 6 οὗτοι υἱοὶ Αωδ
οὗτοί εἰσιν ἄρχοντες πατριῶν τοῖς κατοικοῦσιν
Γαβεε καὶ μετῴκισαν αὐτοὺς εἰς Μαναχαθι 7
καὶ Νοομα καὶ Αχια καὶ Γηρα οὗτος ιγλααμ καὶ
ἐγέννησεν τὸν Ναανα καὶ τὸν Αχιχωδ 8 καὶ
Σααρημ ἐγέννησεν ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ μετὰ τὸ
ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ωσιμ καὶ τὴν Βααδα γυναῖκα
αὐτοῦ 9 καὶ ἐγέννησεν ἐκ τῆς Αδα γυναικὸς
αὐτοῦ τὸν Ιωβαβ καὶ τὸν Σεβια καὶ τὸν Μισα καὶ
τὸν Μελχαμ 10 καὶ τὸν Ιαως καὶ τὸν Σαβια καὶ
τὸν Μαρμα οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν 11 καὶ ἐκ
τῆς Ωσιμ ἐγέννησεν τὸν Αβιτωβ καὶ τὸν Αλφααλ
12 καὶ υἱοὶ Αλφααλ Ωβηδ Μεσσααμ Σεμμηρ οὗτος
ᾠκοδόμησεν τὴν Ωνω καὶ τὴν Λοδ καὶ τὰς κώμας
αὐτῆς 13 καὶ Βεριγα καὶ Σαμα οὗτοι ἄρχοντες
τῶν πατριῶν τοῖς κατοικοῦσιν Αιλαμ καὶ οὗτοι
ἐξεδίωξαν τοὺς κατοικοῦντας Γεθ 14 καὶ ἀδελφὸς
αὐτοῦ Σωσηκ καὶ Ιαριμωθ 15 καὶ Ζαβαδια καὶ
Ωρηρ καὶ Ωδηδ 16 καὶ Μιχαηλ καὶ Ιεσφα καὶ
Ιωχα υἱοὶ Βαριγα 17 καὶ Ζαβαδια καὶ Μοσολλαμ
καὶ Αζακι καὶ Αβαρ 18 καὶ Ισαμαρι καὶ Ιεζλια καὶ
Ιωβαβ υἱοὶ Ελφααλ 19 καὶ Ιακιμ καὶ Ζεχρι καὶ
Ζαβδι 20 καὶ Ελιωηναι καὶ Σαλθι καὶ Ελιηλι 21
καὶ Αδαια καὶ Βαραια καὶ Σαμαραθ υἱοὶ Σαμαϊ 22
καὶ Ισφαν καὶ Ωβηδ καὶ Ελεηλ 23 καὶ Αβαδων
καὶ Ζεχρι καὶ Αναν 24 καὶ Ανανια καὶ Αμβρι καὶ
Αιλαμ καὶ Αναθωθια 25 καὶ Αθιν καὶ Ιεφερια
καὶ Φελιηλ υἱοὶ Σωσηκ 26 καὶ Σαμσαρια καὶ
Σααρια καὶ Ογοθολια 27 καὶ Ιαρασια καὶ Ηλια
καὶ Ζεχρι υἱοὶ Ιρααμ 28 οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν
κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες οὗτοι κατῴκησαν
ἐν Ιερουσαλημ 29 καὶ ἐν Γαβαων κατῴκησεν
πατὴρ Γαβαων καὶ ὄνομα γυναικὶ αὐτοῦ Μααχα
30 καὶ υἱὸς αὐτῆς ὁ πρωτότοκος Αβαδων καὶ
Σουρ καὶ Κις καὶ Βααλ καὶ Νηρ καὶ Ναδαβ 31
καὶ Γεδουρ καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ Ζαχουρ καὶ
Μακαλωθ 32 καὶ Μακαλωθ ἐγέννησεν τὸν Σεμαα
καὶ γὰρ οὗτοι κατέναντι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν
κατῴκησαν ἐν Ιερουσαλημ μετὰ τῶν ἀδελφῶν
αὐτῶν 33 καὶ Νηρ ἐγέννησεν τὸν Κις καὶ Κις
ἐγέννησεν τὸν Σαουλ καὶ Σαουλ ἐγέννησεν τὸν
Ιωναθαν καὶ τὸν Μελχισουε καὶ τὸν Αμιναδαβ
καὶ τὸν Ασαβαλ 34 καὶ υἱοὶ Ιωναθαν Μεριβααλ
καὶ Μεριβααλ ἐγέννησεν τὸν Μιχια 35 καὶ υἱοὶ

Μιχια Φιθων καὶ Μελχηλ καὶ Θερεε καὶ Αχαζ
36 καὶ Αχαζ ἐγέννησεν τὸν Ιωιαδα καὶ Ιωιαδα
ἐγέννησεν τὸν Γαλεμαθ καὶ τὸν Ασμωθ καὶ τὸν
Ζαμβρι καὶ Ζαμβρι ἐγέννησεν τὸν Μαισα 37 καὶ
Μαισα ἐγέννησεν τὸν Βαανα Ραφαια υἱὸς αὐτοῦ
Ελασα υἱὸς αὐτοῦ Εσηλ υἱὸς αὐτοῦ 38 καὶ τῷ Εσηλ
ἓξ υἱοί καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν Εζρικαμ
πρωτότοκος αὐτοῦ καὶ Ισμαηλ καὶ Σαραια καὶ
Αβδια καὶ Αναν πάντες οὗτοι υἱοὶ Εσηλ 39 καὶ
υἱοὶ Ασηλ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Αιλαμ πρωτότοκος
αὐτοῦ καὶ Ιαις ὁ δεύτερος Ελιφαλετ ὁ τρίτος
40 καὶ ἦσαν υἱοὶ Αιλαμ ἰσχυροὶ ἄνδρες δυνάμει
τείνοντες τόξον καὶ πληθύνοντες υἱοὺς καὶ υἱοὺς
τῶν υἱῶν ἑκατὸν πεντήκοντα πάντες οὗτοι ἐξ
υἱῶν Βενιαμιν

9 καὶ πᾶς Ισραηλ ὁ συλλοχισμὸς αὐτῶν καὶ
οὗτοι καταγεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλέων
Ισραηλ καὶ Ιουδα μετὰ τῶν ἀποικισθέντων εἰς
Βαβυλῶνα ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν 2 καὶ οἱ
κατοικοῦντες πρότερον ἐν ταῖς κατασχέσεσιν
αὐτῶν ἐν ταῖς πόλεσιν Ισραηλ οἱ ἱερεῖς οἱ
Λευῖται καὶ οἱ δεδομένοι 3 καὶ ἐν Ιερουσαλημ
κατῴκησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ιουδα καὶ ἀπὸ τῶν
υἱῶν Βενιαμιν καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Εφραιμ καὶ
Μανασση 4 Γωθι υἱὸς Αμμιουδ υἱοῦ Αμρι υἱοῦ
υἱῶν Φαρες υἱοῦ Ιουδα 5 καὶ ἐκ τῶν Σηλωνι
Ασαια πρωτότοκος αὐτοῦ καὶ υἱοὶ αὐτοῦ 6 ἐκ τῶν
υἱῶν Ζαρα Ιιηλ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἑξακόσιοι καὶ
ἐνενήκοντα 7 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμιν Σαλω
υἱὸς Μοσολλαμ υἱοῦ Ωδουια υἱοῦ Σαναα 8 καὶ
Ιβανaa υἱὸς Ιρααμ καὶ οὗτοι υἱοὶ Οζι υἱοῦ Μαχιρ
καὶ Μασσαλημ υἱὸς Σαφατια υἱοῦ Ραγουηλ υἱοῦ
Βαναια 9 καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν
ἐννακόσιοι πεντήκοντα ἓξ πάντες οἱ ἄνδρες
ἄρχοντες πατριῶν κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν 10
καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων Ιωδαε καὶ Ιωαριμ καὶ Ιαχιν
11 καὶ Αζαρια υἱὸς Χελκια υἱοῦ Μοσολλαμ υἱοῦ
Σαδωκ υἱοῦ Μαραιωθ υἱοῦ Αχιτωβ ἡγούμενος
οἴκου τοῦ θεοῦ 12 καὶ Αδαια υἱὸς Ιρααμ υἱοῦ
Πασχωρ υἱοῦ Μαλχια καὶ Μаασαια υἱὸς Αδιηλ
υἱοῦ Ιεδιου υἱοῦ Μοσολλαμ υἱοῦ Μασελμωθ υἱοῦ
Εμμηρ 13 καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἄρχοντες οἴκων
πατριῶν χίλιοι ἑπτακόσιοι ἑξήκοντα ἰσχυροὶ
δυνάμει εἰς ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου τοῦ θεοῦ
14 καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν Σαμαια υἱὸς Ασωβ υἱοῦ
Εσρικαμ υἱοῦ Ασαβια ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρι 15 καὶ
Βακβακαρ καὶ Αρης καὶ Γαλαλ καὶ Μανθανιας
υἱὸς Μιχα υἱοῦ Ζεχρι υἱοῦ Ασαφ 16 καὶ Αβδια
υἱὸς Σαμια υἱοῦ Γαλαλ υἱοῦ Ιδιθων καὶ Βαραχια
υἱὸς Οσσα υἱοῦ Ηλκανα ὁ κατοικῶν ἐν ταῖς
κώμαις Νετωφατι 17 οἱ πυλωροί Σαλωμ καὶ
Ακουβ καὶ Ταλμαν καὶ Αιμαν καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν
Σαλωμ ὁ ἄρχων 18 καὶ ἕως ταύτης ἐν τῇ πύλῃ
τοῦ βασιλέως κατ᾽ ἀνατολάς αὗται αἱ πύλαι
τῶν παρεμβολῶν υἱῶν Λευι 19 καὶ Σαλωμ υἱὸς
Κωρη υἱοῦ Αβιασαφ υἱοῦ Κορε καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐτοῦ οἱ Κορῖται ἐπὶ
τῶν ἔργων τῆς λειτουργίας φυλάσσοντες τὰς
φυλακὰς τῆς σκηνῆς καὶ πατέρες αὐτῶν ἐπὶ τῆς
παρεμβολῆς κυρίου φυλάσσοντες τὴν εἴσοδον 20
καὶ Φινεες υἱὸς Ελεαζαρ ἡγούμενος ἦν ἐπ᾽ αὐτῶν
ἔμπροσθεν καὶ οὗτοι μετ᾽ αὐτοῦ 21 Ζαχαριας υἱὸς
Μασαλαμι πυλωρὸς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου 22 πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ ταῖς πύλαις ἐν
ταῖς πύλαις διακόσιοι καὶ δέκα δύο οὗτοι ἐν ταῖς
αὐλαῖς αὐτῶν ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν τούτους

ἔστησεν Δαυιδ καὶ Σαμουηλ ὁ βλέπων τῇ πίστει
αὐτῶν **23** καὶ οὗτοι καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν
πυλῶν ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν οἴκῳ τῆς σκηνῆς τοῦ
φυλάσσειν **24** κατὰ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἦσαν
αἱ πύλαι κατ᾽ ἀνατολάς θάλασσαν βορρᾶν νότον
25 καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν τοῦ
εἰσπορεύεσθαι κατὰ ἑπτὰ ἡμέρας ἀπὸ καιροῦ
εἰς καιρὸν μετὰ τούτων **26** ὅτι ἐν πίστει εἰσὶν
τέσσαρες δυνατοὶ τῶν πυλῶν οἱ Λευῖται ἦσαν
ἐπὶ τῶν παστοφορίων καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν
οἴκου τοῦ θεοῦ **27** καὶ περικύκλῳ οἴκου τοῦ θεοῦ
παρεμβαλοῦσιν ὅτι ἐπ᾽ αὐτοὺς φυλακή καὶ οὗτοι
ἐπὶ τῶν κλειδῶν τὸ πρωὶ πρωὶ ἀνοίγειν τὰς
θύρας τοῦ ἱεροῦ **28** καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὰ σκεύη
τῆς λειτουργίας ὅτι ἐν ἀριθμῷ εἰσοίσουσιν αὐτὰ
καὶ ἐν ἀριθμῷ ἐξοίσουσιν αὐτά **29** καὶ ἐξ αὐτῶν
καθεσταμένοι ἐπὶ τὰ σκεύη καὶ ἐπὶ πάντα τὰ
σκεύη τὰ ἅγια καὶ ἐπὶ τῆς σεμιδάλεως τοῦ οἴνου
τοῦ ἐλαίου τοῦ λιβανωτοῦ καὶ τῶν ἀρωμάτων **30**
καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων ἦσαν μυρεψοὶ τοῦ
μύρου καὶ εἰς τὰ ἀρώματα **31** καὶ Ματταθιας ἐκ
τῶν Λευιτῶν οὗτος ὁ πρωτότοκος τῷ Σαλωμ τῷ
Κορίτῃ ἐν τῇ πίστει ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς θυσίας τοῦ
τηγάνου τοῦ μεγάλου ἱερέως **32** καὶ Βαναιας ὁ
Κααθίτης ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἄρτων
τῆς προθέσεως τοῦ ἑτοιμάσαι σάββατον κατὰ
σάββατον **33** καὶ οὗτοι ψαλτῳδοὶ ἄρχοντες τῶν
πατριῶν τῶν Λευιτῶν διατεταγμέναι ἐφημερίαι
ὅτι ἡμέρα καὶ νὺξ ἐπ᾽ αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔργοις **34**
οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν κατὰ
γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες οὗτοι κατῴκησαν ἐν
Ιερουσαλημ **35** καὶ ἐν Γαβαων κατῴκησεν πατὴρ
Γαβαων Ιιηλ καὶ ὄνομα γυναικὸς αὐτοῦ Μοωχα
36 καὶ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος Αβαδων καὶ
Σιρ καὶ Κις καὶ Βααλ καὶ Νηρ καὶ Ναδαβ **37** καὶ
Γεδουρ καὶ ἀδελφὸς καὶ Ζαχαρια καὶ Μακελλωθ
38 καὶ Μακελλωθ ἐγέννησεν τὸν Σαμαα καὶ οὗτοι
ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατῴκησαν ἐν
Ιερουσαλημ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν **39** καὶ
Νηρ ἐγέννησεν τὸν Κις καὶ Κις ἐγέννησεν τὸν
Σαουλ καὶ Σαουλ ἐγέννησεν τὸν Ιωναθαν καὶ
τὸν Μελχισουε καὶ τὸν Αμιναδαβ καὶ τὸν Ισβααλ
40 καὶ υἱὸς Ιωναθαν Μαριβααλ καὶ Μαριβααλ
ἐγέννησεν τὸν Μιχα **41** καὶ υἱοὶ Μιχα Φαιθων
καὶ Μαλαχ καὶ Θαραχ **42** καὶ Αχαζ ἐγέννησεν τὸν
Ιαδα καὶ Ιαδα ἐγέννησεν τὸν Γαλεμεθ καὶ τὸν
Γαζμωθ καὶ τὸν Ζαμβρι καὶ Ζαμβρι ἐγέννησεν
τὸν Μασα **43** καὶ Μασα ἐγέννησεν τὸν Βαανα
Ραφαια υἱὸς αὐτοῦ Ελεασα υἱὸς αὐτοῦ Εσηλ
υἱὸς αὐτοῦ **44** καὶ τῷ Εσηλ ἓξ υἱοί καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα αὐτῶν Εσδρικαμ πρωτότοκος αὐτοῦ
Ισμαηλ καὶ Σαρια καὶ Αβδια καὶ Αναν οὗτοι υἱοὶ
Εσηλ

10 καὶ ἀλλόφυλοι ἐπολέμησαν πρὸς Ισραηλ καὶ
ἔφυγον ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων καὶ ἔπεσον
τραυματίαι ἐν ὄρει Γελβουε **2** καὶ κατεδίωξαν
ἀλλόφυλοι ὀπίσω Σαουλ καὶ ὀπίσω υἱῶν αὐτοῦ
καὶ ἐπάταξαν ἀλλόφυλοι τὸν Ιωναθαν καὶ τὸν
Αμιναδαβ καὶ τὸν Μελχισουε υἱοὺς Σαουλ **3**
καὶ ἐβαρύνθη ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαουλ καὶ εὗρον
αὐτὸν οἱ τοξόται ἐν τοῖς τόξοις καὶ πόνοις καὶ
ἐπόνεσεν ἀπὸ τῶν τόξων **4** καὶ εἶπεν Σαουλ τῷ
αἴροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ σπάσαι τὴν ῥομφαίαν
σου καὶ ἐκκέντησόν με ἐν αὐτῇ μὴ ἔλθωσιν οἱ
ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἐμπαίξωσίν μοι καὶ οὐκ
ἐβούλετο ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι ἐφοβεῖτο

σφόδρα καὶ ἔλαβεν Σαουλ τὴν ῥομφαίαν καὶ
ἐπέπεσεν ἐπ’ αὐτήν 5 καὶ εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη
αὐτοῦ ὅτι ἀπέθανεν Σαουλ καὶ ἔπεσεν καί γε
αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν
6 καὶ ἀπέθανεν Σαουλ καὶ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ ἐπὶ τὸ
αὐτὸ ἀπέθανεν 7 καὶ εἶδεν πᾶς ἀνὴρ Ισραηλ ὁ ἐν
τῷ αὐλῶνι ὅτι ἔφυγεν Ισραηλ καὶ ὅτι ἀπέθανεν
Σαουλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ κατέλιπον τὰς
πόλεις αὐτῶν καὶ ἔφυγον καὶ ἦλθον ἀλλόφυλοι
καὶ κατῴκησαν ἐν αὐταῖς 8 καὶ ἐγένετο τῇ
ἐχομένῃ καὶ ἦλθον ἀλλόφυλοι τοῦ σκυλεύειν
τοὺς τραυματίας καὶ εὗρον τὸν Σαουλ καὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῷ ὄρει Γελβουε 9
καὶ ἐξέδυσαν αὐτὸν καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλαν εἰς
γῆν ἀλλοφύλων κύκλῳ τοῦ εὐαγγελίσασθαι
τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ 10 καὶ ἔθηκαν
τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν οἴκῳ θεοῦ αὐτῶν καὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ Δαγων 11
καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Γαλααδ
ἅπαντα ἃ ἐποίησαν ἀλλόφυλοι τῷ Σαουλ καὶ
τῷ Ισραηλ 12 καὶ ἠγέρθησαν ἐκ Γαλααδ πᾶς
ἀνὴρ δυνατὸς καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαουλ καὶ
τὸ σῶμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἤνεγκαν αὐτὰ
εἰς Ιαβις καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ὑπὸ τὴν
δρῦν ἐν Ιαβις καὶ ἐνήστευσαν ἑπτὰ ἡμέρας 13
καὶ ἀπέθανεν Σαουλ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτοῦ
αἷς ἠνόμησεν τῷ κυρίῳ κατὰ τὸν λόγον κυρίου
διότι οὐκ ἐφύλαξεν ὅτι ἐπηρώτησεν Σαουλ ἐν
τῷ ἐγγαστριμύθῳ τοῦ ζητῆσαι καὶ ἀπεκρίνατο
αὐτῷ Σαμουηλ ὁ προφήτης 14 καὶ οὐκ ἐζήτησεν
κύριον καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν καὶ ἐπέστρεψεν
τὴν βασιλείαν τῷ Δαυιδ υἱῷ Ιεσσαι

11 καὶ ἦλθεν πᾶς Ισραηλ πρὸς Δαυιδ ἐν Χεβρων
λέγοντες ἰδοὺ ὀστᾶ σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς 2
καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαουλ βασιλέως σὺ
ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ισραηλ καὶ εἶπεν
κύριος ὁ θεός σού σοι σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν
μου τὸν Ισραηλ καὶ σὺ ἔσῃ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ
Ισραηλ 3 καὶ ἦλθον πάντες πρεσβύτεροι Ισραηλ
πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρων καὶ διέθετο αὐτοῖς
ὁ βασιλεὺς Δαυιδ διαθήκην ἐν Χεβρων ἐναντίον
κυρίου καὶ ἔχρισαν τὸν Δαυιδ εἰς βασιλέα
ἐπὶ Ισραηλ κατὰ τὸν λόγον κυρίου διὰ χειρὸς
Σαμουηλ 4 καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἄνδρες
Ισραηλ εἰς Ιερουσαλημ αὕτη Ιεβους καὶ ἐκεῖ οἱ
Ιεβουσαῖοι οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν 5 εἶπαν δὲ
οἱ κατοικοῦντες Ιεβους τῷ Δαυιδ οὐκ εἰσελεύσῃ
ὧδε καὶ προκατελάβετο τὴν περιοχὴν Σιων αὕτη
ἡ πόλις Δαυιδ 6 καὶ εἶπεν Δαυιδ πᾶς τύπτων
Ιεβουσαῖον ἐν πρώτοις καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα καὶ
εἰς στρατηγόν καὶ ἀνέβη ἐπ’ αὐτὴν ἐν πρώτοις
Ιωαβ υἱὸς Σαρουια καὶ ἐγένετο εἰς ἄρχοντα 7
καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν τῇ περιοχῇ διὰ τοῦτο
ἐκάλεσεν αὐτὴν πόλιν Δαυιδ 8 καὶ ᾠκοδόμησεν
τὴν πόλιν κύκλῳ καὶ ἐπολέμησεν καὶ ἔλαβεν τὴν
πόλιν 9 καὶ ἐπορεύετο Δαυιδ πορευόμενος καὶ
μεγαλυνόμενος καὶ κύριος παντοκράτωρ μετ’
αὐτοῦ 10 καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῶν δυνατῶν
οἳ ἦσαν τῷ Δαυιδ οἱ κατισχύοντες μετ’ αὐτοῦ
ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ μετὰ παντὸς Ισραηλ τοῦ
βασιλεῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον κυρίου ἐπὶ
Ισραηλ 11 καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνατῶν
τοῦ Δαυιδ Ιεσεβααλ υἱὸς Αχαμανι πρῶτος τῶν

τριάκοντα οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
ἅπαξ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἑνί 12
καὶ μετ᾽ αὐτὸν Ελεαζαρ υἱὸς Δωδαι ὁ Αχωχι οὗτος
ἦν ἐν τοῖς τρισὶν δυνατοῖς 13 οὗτος ἦν μετὰ Δαυιδ
ἐν Φασοδομιν καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν
ἐκεῖ εἰς πόλεμον καὶ ἦν μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης
κριθῶν καὶ ὁ λαὸς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου
ἀλλοφύλων 14 καὶ ἔστη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος καὶ
ἔσωσεν αὐτὴν καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους
καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν μεγάλην 15 καὶ
κατέβησαν τρεῖς ἐκ τῶν τριάκοντα ἀρχόντων εἰς
τὴν πέτραν πρὸς Δαυιδ εἰς τὸ σπήλαιον Οδολλαμ
καὶ παρεμβολὴ τῶν ἀλλοφύλων παρεμβεβλήκει
ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων 16 καὶ Δαυιδ τότε
ἐν τῇ περιοχῇ καὶ τὸ σύστεμα τῶν ἀλλοφύλων
τότε ἐν Βαιθλεεμ 17 καὶ ἐπεθύμησεν Δαυιδ καὶ
εἶπεν τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου Βαιθλεεμ
τοῦ ἐν τῇ πύλῃ 18 καὶ διέρρηξαν οἱ τρεῖς τὴν
παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ὑδρεύσαντο
ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βαιθλεεμ ὃς ἦν
ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἔλαβον καὶ ἦλθον πρὸς Δαυιδ
καὶ οὐκ ἠθέλησεν Δαυιδ τοῦ πιεῖν αὐτὸ καὶ
ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ κυρίῳ 19 καὶ εἶπεν ἵλεώς
μοι ὁ θεὸς τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰ αἷμα
ἀνδρῶν τούτων πίομαι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν ὅτι ἐν
ψυχαῖς αὐτῶν ἤνεγκαν αὐτό καὶ οὐκ ἐβούλετο
πιεῖν αὐτό ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί 20
καὶ Αβεσσα ἀδελφὸς Ιωαβ οὗτος ἦν ἄρχων τῶν
τριῶν οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ
τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἑνί καὶ οὗτος
ἦν ὀνομαστὸς ἐν τοῖς τρισίν 21 ἀπὸ τῶν τριῶν
ὑπὲρ τοὺς δύο ἔνδοξος καὶ ἦν αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα
καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἤρχετο 22 καὶ Βαναιας
υἱὸς Ιωδαε υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ πολλὰ ἔργα
αὐτοῦ ὑπὲρ Καβασαηλ οὗτος ἐπάταξεν τοὺς δύο
αριηλ Μωαβ καὶ οὗτος κατέβη καὶ ἐπάταξεν τὸν
λέοντα ἐν τῷ λάκκῳ ἐν ἡμέρᾳ χιόνος 23 καὶ
οὗτος ἐπάταξεν τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον ἄνδρα
ὁρατὸν πεντάπηχυν καὶ ἐν χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου
δόρυ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων καὶ κατέβη ἐπ᾽
αὐτὸν Βαναιας ἐν ῥάβδῳ καὶ ἀφείλατο ἐκ τῆς
χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου τὸ δόρυ καὶ ἀπέκτεινεν
αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ 24 ταῦτα ἐποίησεν
Βαναιας υἱὸς Ιωδαε καὶ τούτῳ ὄνομα ἐν τοῖς
τρισὶν τοῖς δυνατοῖς 25 ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα
ἔνδοξος οὗτος καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἤρχετο
καὶ κατέστησεν αὐτὸν Δαυιδ ἐπὶ τὴν πατριὰν
αὐτοῦ 26 καὶ δυνατοὶ τῶν δυνάμεων Ασαηλ
ἀδελφὸς Ιωαβ Ελεαναν υἱὸς Δωδω ἐκ Βαιθλαεμ
27 Σαμμωθ ὁ Αδι Χελλης ὁ Φελωνι 28 Ωραι υἱὸς
Εκκης ὁ Θεκωι Αβιεζερ ὁ Αναθωθι 29 Σοβοχαι ὁ
Ασωθι Ηλι ὁ Αχωι 30 Μοοραι ὁ Νετωφαθι Χολοδ
υἱὸς Νοοζα ὁ Νετωφαθι 31 Αιθι υἱὸς Ριβαι ἐκ
βουνοῦ Βενιαμιν Βαναιας ὁ Φαραθωνι 32 Ουρι
ἐκ Ναχαλιγαας Αβιηλ ὁ Γαραβεθθι 33 Αζμωθ ὁ
Βεερμι Ελιαβα ὁ Σαλαβωνι 34 Βενναιας Οσομ ὁ
Γεννουνι Ιωναθαν υἱὸς Σωλα ὁ Αραρι 35 Αχιμ
υἱὸς Σαχαρ ὁ Αραρι Ελφαλ υἱὸς Ουρ 36 Οφαρ ὁ
Μοχοραθι Αχια ὁ Φελωνι 37 Ησεραι ὁ Χαρμαλι
Νααραι υἱὸς Αζωβαι 38 Ιωηλ ἀδελφὸς Ναθαν
Μεβααρ υἱὸς Αγαρι 39 Σεληκ ὁ Αμμωνι Ναχωρ ὁ
Βερθι αἴρων σκεύη Ιωαβ υἱοῦ Σαρουια 40 Ιρα ὁ
Ιεθηρι Γαρηβ ὁ Ιεθηρι 41 Ουριας ὁ Χεττι Ζαβετ
υἱὸς Αχλια 42 Αδινα υἱὸς Σαιζα τοῦ Ρουβην ἄρχων
καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ τριάκοντα 43 Αναν υἱὸς Μοωχα καὶ
Ιωσαφατ ὁ Βαιθανι 44 Οζια ὁ Ασταρωθι Σαμμα

καὶ Ιιηλ υἱοὶ Χωθαν τοῦ Αραρι **45** Ιεδιηλ υἱὸς
Σαμερι καὶ Ιωαζαε ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Ιεασι **46**
Ελιηλ ὁ Μιι καὶ Ιαριβι καὶ Ιωσια υἱὸς αὐτοῦ
Ελνααμ καὶ Ιεθεμα ὁ Μωαβίτης **47** Αλιηλ καὶ
Ωβηδ καὶ Ιεσιηλ ὁ Μισαβια

12 καὶ οὗτοι οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυιδ εἰς Σωκλαγ
ἔτι συνεχομένου ἀπὸ προσώπου Σαουλ υἱοῦ
Κις καὶ οὗτοι ἐν τοῖς δυνατοῖς βοηθοῦντες ἐν
πολέμῳ **2** καὶ τόξῳ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν
καὶ σφενδονῆται ἐν λίθοις καὶ τόξοις ἐκ τῶν
ἀδελφῶν Σαουλ ἐκ Βενιαμιν **3** ὁ ἄρχων Αχιεζερ
καὶ Ιωας υἱὸς Ασμα τοῦ Γεβωθίτου καὶ Ιωηλ καὶ
Ιωφαλητ υἱοὶ Ασμωθ καὶ Βερχια καὶ Ιηουλ ὁ
Αναθωθι **4** καὶ Σαμαιας ὁ Γαβαωνίτης δυνατὸς
ἐν τοῖς τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα Ιερμιας
καὶ Ιεζιηλ καὶ Ιωαναν καὶ Ιωζαβαδ ὁ Γαδαραθι **5**
Ελιαζαι καὶ Ιαριμουθ καὶ Βααλια καὶ Σαμαρια
καὶ Σαφατια ὁ Χαραιφι **6** Ηλκανα καὶ Ιησουνι
καὶ Οζριηλ καὶ Ιωαζαρ καὶ Ιεσβοαμ οἱ Κορῖται
7 καὶ Ελια καὶ Ζαβαδια υἱοὶ Ιρααμ υἱοὶ τοῦ
γεδωρ **8** καὶ ἀπὸ τοῦ Γαδδι ἐχωρίσθησαν πρὸς
Δαυιδ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἰσχυροὶ δυνατοὶ ἄνδρες
παρατάξεως πολέμου αἴροντες θυρεοὺς καὶ
δόρατα καὶ πρόσωπον λέοντος πρόσωπα αὐτῶν
καὶ κοῦφοι ὡς δορκάδες ἐπὶ τῶν ὀρέων τῷ τάχει
9 Αζερ ὁ ἄρχων Αβδια ὁ δεύτερος Ελιαβ ὁ τρίτος
10 Μασεμαννη ὁ τέταρτος Ιερμια ὁ πέμπτος **11**
Εθθι ὁ ἕκτος Ελιαβ ὁ ἕβδομος **12** Ιωαναν ὁ ὄγδοος
Ελιαζερ ὁ ἔνατος **13** Ιερμια ὁ δέκατος Μαχαβανναι
ὁ ἑνδέκατος **14** οὗτοι ἐκ τῶν υἱῶν Γαδ ἄρχοντες
τῆς στρατιᾶς εἷς τοῖς ἑκατὸν μικρὸς καὶ μέγας
τοῖς χιλίοις **15** οὗτοι οἱ διαβάντες τὸν Ιορδάνην
ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ καὶ οὗτος πεπληρωκὼς
ἐπὶ πᾶσαν κρηπῖδα αὐτοῦ καὶ ἐξεδίωξαν πάντας
τοὺς κατοικοῦντας αὐλῶνας ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως
δυσμῶν **16** καὶ ἦλθον ἀπὸ τῶν υἱῶν Βενιαμιν
καὶ Ιουδα εἰς βοήθειαν τοῦ Δαυιδ **17** καὶ Δαυιδ
ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς
εἰ εἰς εἰρήνην ἥκατε πρός με εἴη μοι καρδία καθ’
ἑαυτὴν ἐφ’ ὑμᾶς καὶ εἰ τοῦ παραδοῦναί με τοῖς
ἐχθροῖς μου οὐκ ἐν ἀληθείᾳ χειρός ἴδοι ὁ θεὸς
τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ἐλέγξαιτο **18** καὶ πνεῦμα
ἐνέδυσε τὸν Αμασαι ἄρχοντα τῶν τριάκοντα καὶ
εἶπεν πορεύου καὶ ὁ λαός σου Δαυιδ υἱὸς Ιεσσαι
εἰρήνη εἰρήνη σοι καὶ εἰρήνη τοῖς βοηθοῖς σου ὅτι
ἐβοήθησέν σοι ὁ θεός σου καὶ προσεδέξατο αὐτοὺς
Δαυιδ καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν
δυνάμεων **19** καὶ ἀπὸ Μανασση προσεχώρησαν
πρὸς Δαυιδ ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς ἀλλοφύλους ἐπὶ
Σαουλ εἰς πόλεμον καὶ οὐκ ἐβοήθησεν αὐτοῖς
ὅτι ἐν βουλῇ ἐγένετο παρὰ τῶν στρατηγῶν τῶν
ἀλλοφύλων λεγόντων ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν
ἀνδρῶν ἐκείνων ἐπιστρέψει πρὸς τὸν κύριον
αὐτοῦ Σαουλ **20** ἐν τῷ πορευθῆναι αὐτὸν εἰς
Σωκλαγ προσεχώρησαν αὐτῷ ἀπὸ Μανασση Εδνα
καὶ Ιωζαβαθ καὶ Ιωδιηλ καὶ Μιχαηλ καὶ Ιωσαβεθ
καὶ Ελιμουθ καὶ Σελαθι ἀρχηγοὶ χιλιάδων εἰσὶν
τοῦ Μανασση **21** καὶ αὐτοὶ συνεμάχησαν τῷ
Δαυιδ ἐπὶ τὸν γεδδουρ ὅτι δυνατοὶ ἰσχύος πάντες
καὶ ἦσαν ἡγούμενοι ἐν τῇ στρατιᾷ ἐν τῇ δυνάμει
22 ὅτι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἤρχοντο πρὸς Δαυιδ
εἰς δύναμιν μεγάλην ὡς δύναμις θεοῦ **23** καὶ
ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων τῆς στρατιᾶς οἱ
ἐλθόντες πρὸς Δαυιδ εἰς Χεβρων τοῦ ἀποστρέψαι
τὴν βασιλείαν Σαουλ πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸν
λόγον κυρίου **24** υἱοὶ Ιουδα θυρεοφόροι καὶ

δορατοφόροι ἓξ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ
παρατάξεως 25 τῶν υἱῶν Συμεων δυνατοὶ ἰσχύος
εἰς παράταξιν ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑκατόν 26
τῶν υἱῶν Λευι τετρακισχίλιοι ἑξακόσιοι 27 καὶ
Ιωαδαε ὁ ἡγούμενος τῷ Ααρων καὶ μετ' αὐτοῦ
τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι 28 καὶ Σαδωκ νέος
δυνατὸς ἰσχύι καὶ τῆς πατρικῆς οἰκίας αὐτοῦ
ἄρχοντες εἴκοσι δύο 29 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμιν
τῶν ἀδελφῶν Σαουλ τρεῖς χιλιάδες καὶ ἔτι τὸ
πλεῖστον αὐτῶν ἀπεσκόπει τὴν φυλακὴν οἴκου
Σαουλ 30 καὶ ἀπὸ υἱῶν Εφραιμ εἴκοσι χιλιάδες
καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ ἰσχύι ἄνδρες ὀνομαστοὶ
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 31 καὶ ἀπὸ τοῦ
ἡμίσους φυλῆς Μανασση δέκα ὀκτὼ χιλιάδες οἳ
ὠνομάσθησαν ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλεῦσαι τὸν
Δαυιδ 32 καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ισσαχαρ γινώσκοντες
σύνεσιν εἰς τοὺς καιρούς γινώσκοντες τί ποιῆσαι
Ισραηλ εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτῶν διακόσιοι καὶ
πάντες ἀδελφοὶ αὐτῶν μετ' αὐτῶν 33 καὶ ἀπὸ
Ζαβουλων ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν πολέμου
ἐν πᾶσιν σκεύεσιν πολεμικοῖς πεντήκοντα
χιλιάδες βοηθῆσαι τῷ Δαυιδ οὐχ ἑτεροκλινῶς 34
καὶ ἀπὸ Νεφθαλι ἄρχοντες χίλιοι καὶ μετ' αὐτῶν
ἐν θυρεοῖς καὶ δόρασιν τριάκοντα ἑπτὰ χιλιάδες
35 καὶ ἀπὸ τῶν Δανιτῶν παρατασσόμενοι εἰς
πόλεμον εἴκοσι ὀκτὼ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι
36 καὶ ἀπὸ τοῦ Ασηρ ἐκπορευόμενοι βοηθῆσαι
εἰς πόλεμον τεσσαράκοντα χιλιάδες 37 καὶ ἐκ
πέραν τοῦ Ιορδάνου ἀπὸ Ρουβην καὶ Γαδδι καὶ
ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασση ἐν πᾶσιν
σκεύεσιν πολεμικοῖς ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες 38
πάντες οὗτοι ἄνδρες πολεμισταὶ παρατασσόμενοι
παράταξιν ἐν ψυχῇ εἰρηνικῇ καὶ ἦλθον εἰς
Χεβρων τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυιδ ἐπὶ πάντα
Ισραηλ καὶ ὁ κατάλοιπος Ισραηλ ψυχὴ μία τοῦ
βασιλεῦσαι τὸν Δαυιδ 39 καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἡμέρας
τρεῖς ἐσθίοντες καὶ πίνοντες ὅτι ἡτοίμασαν
αὐτοῖς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν 40 καὶ οἱ ὁμοροῦντες
αὐτοῖς ἕως Ισσαχαρ καὶ Ζαβουλων καὶ Νεφθαλι
ἔφερον αὐτοῖς ἐπὶ τῶν καμήλων καὶ τῶν ὄνων
καὶ τῶν ἡμιόνων καὶ ἐπὶ τῶν μόσχων βρώματα
ἄλευρα παλάθας σταφίδας οἶνον καὶ ἔλαιον
μόσχους καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος ὅτι εὐφροσύνη
ἐν Ισραηλ

13 καὶ ἐβουλεύσατο Δαυιδ μετὰ τῶν χιλιάρχων
καὶ τῶν ἑκατοντάρχων παντὶ ἡγουμένῳ 2
καὶ εἶπεν Δαυιδ τῇ πάσῃ ἐκκλησίᾳ Ισραηλ εἰ
ἐφ' ὑμῖν ἀγαθὸν καὶ παρὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν
εὐοδωθῇ ἀποστείλωμεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς
ἡμῶν τοὺς ὑπολελειμμένους ἐν πάσῃ γῇ Ισραηλ
καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ἐν πόλεσιν
κατασχέσεως αὐτῶν καὶ συναχθήσονται πρὸς
ἡμᾶς 3 καὶ μετενέγκωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ
ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς ὅτι οὐκ ἐζήτησαν αὐτὴν ἀφ'
ἡμερῶν Σαουλ 4 καὶ εἶπεν πᾶσα ἡ ἐκκλησία τοῦ
ποιῆσαι οὕτως ὅτι εὐθὴς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς
παντὸς τοῦ λαοῦ 5 καὶ ἐξεκκλησίασεν Δαυιδ
τὸν πάντα Ισραηλ ἀπὸ ὁρίων Αἰγύπτου καὶ ἕως
εἰσόδου Ημαθ τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν τοῦ
θεοῦ ἐκ πόλεως Ιαριμ 6 καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν
Δαυιδ καὶ πᾶς Ισραηλ ἀνέβη εἰς πόλιν Δαυιδ ἣ ἦν
τοῦ Ιουδα τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν
τοῦ θεοῦ κυρίου καθημένου ἐπὶ χερουβιν οὗ
ἐπεκλήθη ὄνομα αὐτοῦ 7 καὶ ἐπέθηκαν τὴν
κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἅμαξαν καινὴν ἐξ οἴκου
Αμιναδαβ καὶ Οζα καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἦγον τὴν

ἅμαξαν 8 καὶ Δαυιδ καὶ πᾶς Ισραηλ παίζοντες
ἐναντίον τοῦ θεοῦ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ ἐν
ψαλτῳδοῖς καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις ἐν
τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν σάλπιγξιν
9 καὶ ἤλθοσαν ἕως τῆς ἅλωνος καὶ ἐξέτεινεν
Οζα τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ κατασχεῖν τὴν κιβωτόν
ὅτι ἐξέκλινεν αὐτὴν ὁ μόσχος 10 καὶ ἐθυμώθη
ὀργῇ κύριος ἐπὶ Οζα καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ
διὰ τὸ ἐκτεῖναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτόν
καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἀπέναντι τοῦ θεοῦ 11 καὶ
ἠθύμησεν Δαυιδ ὅτι διέκοψεν κύριος διακοπὴν
ἐν Οζα καὶ ἐκάλεσεν τὸν τόπον ἐκεῖνον Διακοπὴ
Οζα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 12 καὶ ἐφοβήθη
Δαυιδ τὸν θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων πῶς
εἰσοίσω πρὸς ἐμαυτὸν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ 13
καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν Δαυιδ τὴν κιβωτὸν πρὸς
ἑαυτὸν εἰς πόλιν Δαυιδ καὶ ἐξέκλινεν αὐτὴν εἰς
οἶκον Αβεδδαρα τοῦ Γεθθαίου 14 καὶ ἐκάθισεν ἡ
κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐν οἴκῳ Αβεδδαρα τρεῖς μῆνας
καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς Αβεδδαραμ καὶ πάντα τὰ
αὐτοῦ

14 καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ βασιλεὺς Τύρου
ἀγγέλους πρὸς Δαυιδ καὶ ξύλα κέδρινα καὶ
οἰκοδόμους τοίχων καὶ τέκτονας ξύλων τοῦ
οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον 2 καὶ ἔγνω Δαυιδ ὅτι
ἡτοίμησεν αὐτὸν κύριος ἐπὶ Ισραηλ ὅτι ηὐξήθη
εἰς ὕψος ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ
Ισραηλ 3 καὶ ἔλαβεν Δαυιδ ἔτι γυναῖκας ἐν
Ιερουσαλημ καὶ ἐτέχθησαν Δαυιδ ἔτι υἱοὶ καὶ
θυγατέρες 4 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῶν
τεχθέντων οἳ ἦσαν αὐτῷ ἐν Ιερουσαλημ Σαμαα
Ισοβααμ Ναθαν Σαλωμων 5 καὶ Ιβααρ καὶ Ελισαε
καὶ Ελιφαλετ 6 καὶ Ναγε καὶ Ναφαγ καὶ Ιανουου
7 καὶ Ελισαμαε καὶ Βαλεγδαε καὶ Ελιφαλετ
8 καὶ ἤκουσαν ἀλλόφυλοι ὅτι ἐχρίσθη Δαυιδ
βασιλεὺς ἐπὶ πάντα Ισραηλ καὶ ἀνέβησαν πάντες
οἱ ἀλλόφυλοι ζητῆσαι τὸν Δαυιδ καὶ ἤκουσεν
Δαυιδ καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς 9 καὶ
ἀλλόφυλοι ἦλθον καὶ συνέπεσον ἐν τῇ κοιλάδι
τῶν γιγάντων 10 καὶ ἠρώτησεν Δαυιδ διὰ τοῦ
θεοῦ λέγων εἰ ἀναβῶ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους
καὶ δώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου καὶ εἶπεν
αὐτῷ κύριος ἀνάβηθι καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς
χεῖράς σου 11 καὶ ἀνέβη εἰς Βααλφαρασιν καὶ
ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐκεῖ Δαυιδ καὶ εἶπεν Δαυιδ
διέκοψεν ὁ θεὸς τοὺς ἐχθρούς μου ἐν χειρί
μου ὡς διακοπὴν ὕδατος διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν
τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Διακοπὴ φαρασιν
12 καὶ ἐγκατέλιπον ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ
εἶπεν Δαυιδ κατακαῦσαι αὐτοὺς ἐν πυρί 13 καὶ
προσέθεντο ἔτι ἀλλόφυλοι καὶ συνέπεσαν ἔτι
ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων 14 καὶ ἠρώτησεν
Δαυιδ ἔτι ἐν θεῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός οὐ
πορεύσῃ ὀπίσω αὐτῶν ἀποστρέφου ἀπ᾽ αὐτῶν καὶ
παρέσῃ αὐτοῖς πλησίον τῶν ἀπίων 15 καὶ ἔσται
ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ συσσεισμοῦ
τῶν ἄκρων τῶν ἀπίων τότε ἐξελεύσῃ εἰς τὸν
πόλεμον ὅτι ἐξῆλθεν ὁ θεὸς ἔμπροσθέν σου τοῦ
πατάξαι τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων 16
καὶ ἐποίησεν καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός καὶ
ἐπάταξεν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων ἀπὸ
Γαβαων ἕως Γαζαρα 17 καὶ ἐγένετο ὄνομα Δαυιδ
ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ κύριος ἔδωκεν τὸν φόβον
αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη

15 καὶ ἐποίησεν αὐτῷ οἰκίας ἐν πόλει Δαυιδ
καὶ ἡτοίμασεν τὸν τόπον τῇ κιβωτῷ τοῦ θεοῦ

καὶ ἐποίησεν αὐτῇ σκηνήν 2 τότε εἶπεν Δαυιδ
οὐκ ἔστιν ἆραι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἀλλ’
ἢ τοὺς Λευίτας ὅτι αὐτοὺς ἐξελέξατο κύριος
αἴρειν τὴν κιβωτὸν κυρίου καὶ λειτουργεῖν αὐτῷ
ἕως αἰῶνος 3 καὶ ἐξεκκλησίασεν Δαυιδ τὸν
πάντα Ισραηλ εἰς Ιερουσαλημ τοῦ ἀνενέγκαι τὴν
κιβωτὸν κυρίου εἰς τὸν τόπον ὃν ἡτοίμασεν αὐτῇ
4 καὶ συνήγαγεν Δαυιδ τοὺς υἱοὺς Ααρων καὶ τοὺς
Λευίτας 5 τῶν υἱῶν Κααθ Ουριηλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑκατὸν εἴκοσι 6 τῶν υἱῶν Μεραρι
Ασαια ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ διακόσιοι
πεντήκοντα 7 τῶν υἱῶν Γηρσαμ Ιωηλ ὁ ἄρχων
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑκατὸν πεντήκοντα 8 τῶν
υἱῶν Ελισαφαν Σαμαιας ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ διακόσιοι 9 τῶν υἱῶν Χεβρων Ελιηλ ὁ
ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὀγδοήκοντα 10 τῶν
υἱῶν Οζιηλ Αμιναδαβ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ ἑκατὸν δέκα δύο 11 καὶ ἐκάλεσεν Δαυιδ τὸν
Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας
τὸν Ουριηλ Ασαια Ιωηλ Σαμαιαν Ελιηλ Αμιναδαβ
12 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς ἄρχοντες πατριῶν τῶν
Λευιτῶν ἁγνίσθητε ὑμεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν
καὶ ἀνοίσετε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ισραηλ οὗ
ἡτοίμασα αὐτῇ 13 ὅτι οὐκ ἐν τῷ πρότερον ὑμᾶς
εἶναι διέκοψεν ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν ἡμῖν ὅτι οὐκ
ἐζητήσαμεν ἐν κρίματι 14 καὶ ἡγνίσθησαν οἱ
ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τοῦ ἀνενέγκαι τὴν κιβωτὸν
θεοῦ Ισραηλ 15 καὶ ἔλαβον οἱ υἱοὶ τῶν Λευιτῶν
τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ὡς ἐνετείλατο Μωυσῆς ἐν
λόγῳ θεοῦ κατὰ τὴν γραφήν ἐν ἀναφορεῦσιν
ἐπ’ αὐτούς 16 καὶ εἶπεν Δαυιδ τοῖς ἄρχουσιν
τῶν Λευιτῶν στήσατε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν
τοὺς ψαλτῳδοὺς ἐν ὀργάνοις ᾠδῶν νάβλαις καὶ
κινύραις καὶ κυμβάλοις τοῦ φωνῆσαι εἰς ὕψος
ἐν φωνῇ εὐφροσύνης 17 καὶ ἔστησαν οἱ Λευῖται
τὸν Αιμαν υἱὸν Ιωηλ ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ
Ασαφ υἱὸς Βαραχια καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρι
ἀδελφῶν αὐτοῦ Αιθαν υἱὸς Κισαιου 18 καὶ μετ’
αὐτῶν ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ δεύτεροι Ζαχαριας
καὶ Οζιηλ καὶ Σεμιραμωθ καὶ Ιιηλ καὶ Ωνι καὶ
Ελιαβ καὶ Βαναια καὶ Μαασαια καὶ Ματταθια
καὶ Ελιφαλια καὶ Μακενια καὶ Αβδεδομ καὶ
Ιιηλ καὶ Οζιας οἱ πυλωροί 19 καὶ οἱ ψαλτῳδοί
Αιμαν Ασαφ καὶ Αιθαν ἐν κυμβάλοις χαλκοῖς
τοῦ ἀκουσθῆναι ποιῆσαι 20 Ζαχαριας καὶ Οζιηλ
Σεμιραμωθ Ιιηλ Ωνι Ελιαβ Μασαιας Βαναιας
ἐν νάβλαις ἐπὶ αλαιμωθ 21 καὶ Ματταθιας καὶ
Ελιφαλιας καὶ Μακενιας καὶ Αβδεδομ καὶ Ιιηλ
καὶ Οζιας ἐν κινύραις αμασενιθ τοῦ ἐνισχῦσαι 22
καὶ Χωνενια ἄρχων τῶν Λευιτῶν ἄρχων τῶν
ᾠδῶν ὅτι συνετὸς ἦν 23 καὶ Βαραχια καὶ Ηλκανα
πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ 24 καὶ Σοβνια καὶ Ιωσαφατ
καὶ Ναθαναηλ καὶ Αμασαι καὶ Ζαχαρια καὶ Βαναι
καὶ Ελιεζερ οἱ ἱερεῖς σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξιν
ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ Αβδεδομ
καὶ Ιια πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ 25 καὶ ἦν
Δαυιδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ισραηλ καὶ οἱ χιλίαρχοι
οἱ πορευόμενοι τοῦ ἀναγαγεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης κυρίου ἐξ οἴκου Αβδεδομ ἐν εὐφροσύνῃ
26 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατισχῦσαι τὸν θεὸν τοὺς
Λευίτας αἴροντας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
κυρίου καὶ ἔθυσαν ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριούς
27 καὶ Δαυιδ περιεζωσμένος ἐν στολῇ βυσσίνῃ
καὶ πάντες οἱ Λευῖται αἴροντες τὴν κιβωτὸν
διαθήκης κυρίου καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ καὶ Χωνενιας
ὁ ἄρχων τῶν ᾠδῶν τῶν ᾀδόντων καὶ ἐπὶ Δαυιδ

στολὴ βυσσίνη 28 καὶ πᾶς Ισραηλ ἀνάγοντες
τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἐν σημασίᾳ καὶ ἐν
φωνῇ σωφερ καὶ ἐν σάλπιγξιν καὶ ἐν κυμβάλοις
ἀναφωνοῦντες νάβλαις καὶ ἐν κινύραις 29 καὶ
ἐγένετο κιβωτὸς διαθήκης κυρίου καὶ ἦλθεν
ἕως πόλεως Δαυιδ καὶ Μελχολ θυγάτηρ Σαουλ
παρέκυψεν διὰ τῆς θυρίδος καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα
Δαυιδ ὀρχούμενον καὶ παίζοντα καὶ ἐξουδένωσεν
αὐτὸν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς

16 καὶ εἰσήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ
καὶ ἀπηρείσαντο αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς
ἧς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυιδ καὶ προσήνεγκαν
ὁλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου ἐναντίον τοῦ θεοῦ 2
καὶ συνετέλεσεν Δαυιδ ἀναφέρων ὁλοκαυτώματα
καὶ σωτηρίου καὶ εὐλόγησεν τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι
κυρίου 3 καὶ διεμέρισεν παντὶ ἀνδρὶ Ισραηλ
ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς τῷ ἀνδρὶ ἄρτον
ἕνα ἀρτοκοπικὸν καὶ ἀμορίτην 4 καὶ ἔταξεν
κατὰ πρόσωπον τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου ἐκ
τῶν Λευιτῶν λειτουργοῦντας ἀναφωνοῦντας
καὶ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν κύριον τὸν θεὸν
Ισραηλ 5 Ασαφ ὁ ἡγούμενος καὶ δευτερεύων
αὐτῷ Ζαχαριας Ιιηλ Σεμιραμωθ Ιιηλ Ματταθιας
Ελιαβ καὶ Βαναιας καὶ Αβδεδομ καὶ Ιιηλ ἐν
ὀργάνοις νάβλαις καὶ κινύραις καὶ Ασαφ ἐν
κυμβάλοις ἀναφωνῶν 6 καὶ Βαναιας καὶ Οζιηλ οἱ
ἱερεῖς ἐν ταῖς σάλπιγξιν διὰ παντὸς ἐναντίον τῆς
κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ 7 ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ τότε ἔταξεν Δαυιδ ἐν ἀρχῇ τοῦ αἰνεῖν
τὸν κύριον ἐν χειρὶ Ασαφ καὶ τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ 8 ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐπικαλεῖσθε
αὐτὸν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ γνωρίσατε ἐν λαοῖς τὰ
ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ 9 ᾄσατε αὐτῷ καὶ ὑμνήσατε
αὐτῷ διηγήσασθε πᾶσιν τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ
ἐποίησεν κύριος 10 αἰνεῖτε ἐν ὀνόματι ἁγίῳ αὐτοῦ
εὐφρανθήσεται καρδία ζητοῦσα τὴν εὐδοκίαν
αὐτοῦ 11 ζητήσατε τὸν κύριον καὶ ἰσχύσατε
ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός 12
μνημονεύετε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν
τέρατα καὶ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ 13
σπέρμα Ισραηλ παῖδες αὐτοῦ υἱοὶ Ιακωβ ἐκλεκτοὶ
αὐτοῦ 14 αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πάσῃ τῇ
γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ 15 μνημονεύων εἰς αἰῶνα
διαθήκης αὐτοῦ λόγον αὐτοῦ ὃν ἐνετείλατο εἰς
χιλίας γενεάς 16 ὃν διέθετο τῷ Αβρααμ καὶ
τὸν ὅρκον αὐτοῦ τῷ Ισαακ 17 ἔστησεν αὐτὸν
τῷ Ιακωβ εἰς πρόσταγμα τῷ Ισραηλ διαθήκην
αἰώνιον 18 λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν Χανααν
σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν 19 ἐν τῷ γενέσθαι
αὐτοὺς ὀλιγοστοὺς ἀριθμῷ ὡς ἐσμικρύνθησαν
καὶ παρῴκησαν ἐν αὐτῇ 20 καὶ ἐπορεύθησαν
ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος καὶ ἀπὸ βασιλείας εἰς λαὸν
ἕτερον 21 οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα τοῦ δυναστεῦσαι
αὐτοὺς καὶ ἤλεγξεν περὶ αὐτῶν βασιλεῖς 22 μὴ
ἅψησθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς προφήταις
μου μὴ πονηρεύεσθε 23 ᾄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ
γῆ ἀναγγείλατε ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν σωτηρίαν
αὐτοῦ 25 ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα
φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς 26 ὅτι
πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν εἴδωλα καὶ ὁ θεὸς
ἡμῶν οὐρανὸν ἐποίησεν 27 δόξα καὶ ἔπαινος
κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἰσχὺς καὶ καύχημα ἐν
τόπῳ αὐτοῦ 28 δότε τῷ κυρίῳ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν
δότε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ ἰσχύν 29 δότε τῷ κυρίῳ
δόξαν ὀνόματος αὐτοῦ λάβετε δῶρα καὶ ἐνέγκατε
κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσκυνήσατε τῷ

κυρίῳ ἐν αὐλαῖς ἁγίαις αὐτοῦ 30 φοβηθήτω ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ κατορθωθήτω ἡ γῆ
καὶ μὴ σαλευθήτω 31 εὐφρανθήτω ὁ οὐρανός καὶ
ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ καὶ εἰπάτωσαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν
κύριος βασιλεύων 32 βομβήσει ἡ θάλασσα σὺν
τῷ πληρώματι καὶ ξύλον ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτῷ 33 τότε εὐφρανθήσεται τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ
ἀπὸ προσώπου κυρίου ὅτι ἦλθεν κρῖναι τὴν γῆν
34 ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 35 καὶ εἴπατε σῶσον ἡμᾶς
ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ
τῶν ἐθνῶν τοῦ αἰνεῖν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου καὶ
καυχᾶσθαι ἐν ταῖς αἰνέσεσίν σου 36 εὐλογημένος
κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός αμην καὶ ᾔνεσαν
τῷ κυρίῳ 37 καὶ κατέλιπον ἐκεῖ ἔναντι τῆς
κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου τὸν Ασαφ καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοῦ λειτουργεῖν ἐναντίον τῆς
κιβωτοῦ διὰ παντὸς τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν
38 καὶ Αβδεδομ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑξήκοντα
καὶ ὀκτώ καὶ Αβδεδομ υἱὸς Ιδιθων καὶ Οσσα εἰς
πυλωρούς 39 καὶ τὸν Σαδωκ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς ἐναντίον σκηνῆς
κυρίου ἐν Βαμα τῇ ἐν Γαβαων 40 τοῦ ἀναφέρειν
ὁλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου
τῶν ὁλοκαυτωμάτων διὰ παντὸς τὸ πρωὶ καὶ
τὸ ἑσπέρας καὶ κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν
νόμῳ κυρίου ὅσα ἐνετείλατο ἐφ’ υἱοῖς Ισραηλ
ἐν χειρὶ Μωυσῆ τοῦ θεράποντος τοῦ θεοῦ 41
καὶ μετ’ αὐτοῦ Αιμαν καὶ Ιδιθων καὶ οἱ λοιποὶ
ἐκλεγέντες ἐπ’ ὀνόματος τοῦ αἰνεῖν τὸν κύριον
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 42 καὶ μετ’
αὐτῶν σάλπιγγες καὶ κύμβαλα τοῦ ἀναφωνεῖν
καὶ ὄργανα τῶν ᾠδῶν τοῦ θεοῦ υἱοὶ Ιδιθων εἰς
τὴν πύλην 43 καὶ ἐπορεύθη ἅπας ὁ λαὸς ἕκαστος
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν Δαυιδ τοῦ
εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ

17 καὶ ἐγένετο ὡς κατῴκησεν Δαυιδ ἐν οἴκῳ
αὐτοῦ καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ναθαν τὸν προφήτην
ἰδοὺ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ καὶ ἡ κιβωτὸς
διαθήκης κυρίου ὑποκάτω δέρρεων 2 καὶ εἶπεν
Ναθαν πρὸς Δαυιδ πᾶν τὸ ἐν τῇ ψυχῇ σου ποίει
ὅτι ὁ θεὸς μετὰ σοῦ 3 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ναθαν
λέγων 4 πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς Δαυιδ τὸν παῖδά
μου οὕτως εἶπεν κύριος οὐ σὺ οἰκοδομήσεις
μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί με ἐν αὐτῷ 5 ὅτι οὐ
κατῴκησα ἐν οἴκῳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀνήγαγον
τὸν Ισραηλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἤμην
ἐν σκηνῇ καὶ ἐν καταλύματι 6 ἐν πᾶσιν οἷς
διῆλθον ἐν παντὶ Ισραηλ εἰ λαλῶν ἐλάλησα
πρὸς μίαν φυλὴν Ισραηλ τοῦ ποιμαίνειν τὸν
λαόν μου λέγων ὅτι οὐκ ᾠκοδομήκατέ μοι οἶκον
κέδρινον 7 καὶ νῦν οὕτως ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου
Δαυιδ τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔλαβόν
σε ἐκ τῆς μάνδρας ἐξόπισθεν τῶν ποιμνίων τοῦ
εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ισραηλ
8 καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύθης
καὶ ἐξωλέθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ
προσώπου σου καὶ ἐποίησά σοι ὄνομα κατὰ
τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς 9
καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου Ισραηλ καὶ
καταφυτεύσω αὐτόν καὶ κατασκηνώσει καθ’
ἑαυτὸν καὶ οὐ μεριμνήσει ἔτι καὶ οὐ προσθήσει
ἀδικία τοῦ ταπεινῶσαι αὐτὸν καθὼς ἀπ’ ἀρχῆς 10
καὶ ἀφ’ ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου

Ισραηλ καὶ ἐταπείνωσα ἅπαντας τοὺς ἐχθρούς
σου καὶ αὐξήσω σε καὶ οἶκον οἰκοδομήσει σοι
κύριος **11** καὶ ἔσται ὅταν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι
σου καὶ κοιμηθήσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου καὶ
ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ ὃς ἔσται ἐκ τῆς
κοιλίας σου καὶ ἑτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ
12 αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον καὶ ἀνορθώσω
τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος **13** ἐγὼ ἔσομαι
αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν
καὶ τὸ ἔλεός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ᾽ αὐτοῦ ὡς
ἀπέστησα ἀπὸ τῶν ὄντων ἔμπροσθέν σου **14** καὶ
πιστώσω αὐτὸν ἐν οἴκῳ μου καὶ ἐν βασιλείᾳ
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται
ἀνωρθωμένος ἕως αἰῶνος **15** κατὰ πάντας τοὺς
λόγους τούτους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὅρασιν
ταύτην οὕτως ἐλάλησεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ **16** καὶ
ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι
κυρίου καὶ εἶπεν τίς εἰμι ἐγώ κύριε ὁ θεός καὶ
τίς ὁ οἶκός μου ὅτι ἠγάπησάς με ἕως αἰῶνος
17 καὶ ἐσμικρύνθη ταῦτα ἐνώπιόν σου ὁ θεός
καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου ἐκ
μακρῶν καὶ ἐπεῖδές με ὡς ὅρασις ἀνθρώπου
καὶ ὕψωσάς με κύριε ὁ θεός **18** τί προσθήσει ἔτι
Δαυιδ πρὸς σὲ τοῦ δοξάσαι καὶ σὺ τὸν δοῦλόν
σου οἶδας **19** καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας
τὴν πᾶσαν μεγαλωσύνην **20** κύριε οὐκ ἔστιν
ὅμοιός σοι καὶ οὐκ ἔστιν πλὴν σοῦ κατὰ πάντα
ὅσα ἠκούσαμεν ἐν ὠσὶν ἡμῶν **21** καὶ οὐκ ἔστιν
ὡς ὁ λαός σου Ισραηλ ἔθνος ἔτι ἐπὶ τῆς γῆς
ὡς ὡδήγησεν αὐτὸν ὁ θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι
ἑαυτῷ λαὸν τοῦ θέσθαι ἑαυτῷ ὄνομα μέγα καὶ
ἐπιφανὲς τοῦ ἐκβαλεῖν ἀπὸ προσώπου λαοῦ σου
οὓς ἐλυτρώσω ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη **22** καὶ ἔδωκας
τὸν λαόν σου Ισραηλ σεαυτῷ λαὸν ἕως αἰῶνος
καὶ σύ κύριε αὐτοῖς εἰς θεόν **23** καὶ νῦν κύριε ὁ
λόγος σου ὃν ἐλάλησας πρὸς τὸν παῖδά σου καὶ
ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ πιστωθήτω ἕως αἰῶνος **24**
λεγόντων κύριε κύριε παντοκράτωρ θεὸς Ισραηλ
καὶ ὁ οἶκος Δαυιδ παιδός σου ἀνωρθωμένος
ἐναντίον σου **25** ὅτι σύ κύριε ἤνοιξας τὸ οὖς
τοῦ παιδός σου τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον διὰ
τοῦτο εὗρεν ὁ παῖς σου τοῦ προσεύξασθαι κατὰ
πρόσωπόν σου **26** καὶ νῦν κύριε σὺ εἶ αὐτὸς ὁ
θεὸς καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τὰ ἀγαθὰ
ταῦτα **27** καὶ νῦν ἤρξω τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον
τοῦ παιδός σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐναντίον
σου ὅτι σύ κύριε εὐλόγησας καὶ εὐλόγησον εἰς
τὸν αἰῶνα

18 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ
τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτοὺς καὶ
ἔλαβεν τὴν Γεθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἐκ χειρὸς
ἀλλοφύλων **2** καὶ ἐπάταξεν τὴν Μωαβ καὶ ἦσαν
Μωαβ παῖδες τῷ Δαυιδ φέροντες δῶρα **3** καὶ
ἐπάταξεν Δαυιδ τὸν Αδρααζαρ βασιλέα Σουβα
Ημαθ πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι χεῖρα αὐτοῦ
ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην **4** καὶ προκατελάβετο
Δαυιδ αὐτῶν χίλια ἅρματα καὶ ἑπτὰ χιλιάδας
ἵππων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν καὶ
παρέλυσεν Δαυιδ πάντα τὰ ἅρματα καὶ ὑπελίπετο
ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἅρματα **5** καὶ ἦλθεν Σύρος ἐκ
Δαμασκοῦ βοηθῆσαι Αδρααζαρ βασιλεῖ Σουβα
καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι καὶ δύο
χιλιάδας ἀνδρῶν **6** καὶ ἔθετο Δαυιδ φρουρὰν
ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκόν καὶ ἦσαν τῷ Δαυιδ
εἰς παῖδας φέροντας δῶρα καὶ ἔσῳζεν κύριος
τὸν Δαυιδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο **7** καὶ ἔλαβεν

Δαυιδ τοὺς κλοιοὺς τοὺς χρυσοῦς οἳ ἦσαν ἐπὶ
τοὺς παῖδας Αδρααζαρ καὶ ἤνεγκεν αὐτοὺς εἰς
Ιερουσαλημ **8** καὶ ἐκ τῆς μεταβηχας καὶ ἐκ
τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τῶν Αδρααζαρ ἔλαβεν
Δαυιδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα ἐξ αὐτοῦ ἐποίησεν
Σαλωμων τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν καὶ τοὺς
στύλους καὶ τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ **9** καὶ ἤκουσεν
Θωα βασιλεὺς Ημαθ ὅτι ἐπάταξεν Δαυιδ τὴν
πᾶσαν δύναμιν Αδρααζαρ βασιλέως Σουβα **10**
καὶ ἀπέστειλεν τὸν Ιδουραμ υἱὸν αὐτοῦ πρὸς
τὸν βασιλέα Δαυιδ τοῦ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ
εἰς εἰρήνην καὶ τοῦ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ
ἐπολέμησεν τὸν Αδρααζαρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν
ὅτι ἀνὴρ πολέμιος Θωα ἦν τῷ Αδρααζαρ καὶ
πάντα τὰ σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ **11** καὶ ταῦτα
ἡγίασεν Δαυιδ τῷ κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ
τοῦ χρυσίου οὗ ἔλαβεν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν
ἐξ Ιδουμαίας καὶ Μωαβ καὶ ἐξ υἱῶν Αμμων
καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐξ Αμαληκ **12** καὶ
Αβεσσα υἱὸς Σαρουια ἐπάταξεν τὴν Ιδουμαίαν ἐν
κοιλάδι τῶν ἁλῶν ὀκτὼ καὶ δέκα χιλιάδας **13** καὶ
ἔθετο ἐν τῇ κοιλάδι φρουράς καὶ ἦσαν πάντες οἱ
Ιδουμαῖοι παῖδες Δαυιδ καὶ ἔσῳζεν κύριος τὸν
Δαυιδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο **14** καὶ ἐβασίλευσεν
Δαυιδ ἐπὶ πάντα Ισραηλ καὶ ἦν ποιῶν κρίμα καὶ
δικαιοσύνην τῷ παντὶ λαῷ αὐτοῦ **15** καὶ Ιωαβ
υἱὸς Σαρουια ἐπὶ τῆς στρατιᾶς καὶ Ιωσαφατ υἱὸς
Αχιλουδ ὑπομνηματογράφος **16** καὶ Σαδωκ υἱὸς
Αχιτωβ καὶ Αχιμελεχ υἱὸς Αβιαθαρ ἱερεῖς καὶ
Σουσα γραμματεὺς **17** καὶ Βαναιας υἱὸς Ιωδαε ἐπὶ
τοῦ χερεθθι καὶ τοῦ φελεθθι καὶ υἱοὶ Δαυιδ οἱ
πρῶτοι διάδοχοι τοῦ βασιλέως

19 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα ἀπέθανεν Ναας
βασιλεὺς υἱῶν Αμμων καὶ ἐβασίλευσεν Αναν
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ **2** καὶ εἶπεν Δαυιδ ποιήσω
ἔλεος μετὰ Αναν υἱοῦ Ναας ὡς ἐποίησεν ὁ πατὴρ
αὐτοῦ μετ᾽ ἐμοῦ ἔλεος καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
Δαυιδ τοῦ παρακαλέσαι αὐτὸν περὶ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ καὶ ἦλθον παῖδες Δαυιδ εἰς γῆν υἱῶν
Αμμων τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν **3** καὶ εἶπον
ἄρχοντες Αμμων πρὸς Αναν μὴ δοξάζων Δαυιδ
τὸν πατέρα σου ἐναντίον σου ἀπέστειλέν σοι
παρακαλοῦντας οὐχ ὅπως ἐξερευνήσωσιν τὴν
πόλιν τοῦ κατασκοπῆσαι τὴν γῆν ἦλθον παῖδες
αὐτοῦ πρὸς σέ **4** καὶ ἔλαβεν Αναν τοὺς παῖδας
Δαυιδ καὶ ἐξύρησεν αὐτοὺς καὶ ἀφεῖλεν τῶν
μανδυῶν αὐτῶν τὸ ἥμισυ ἕως τῆς ἀναβολῆς
καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς **5** καὶ ἦλθον ἀπαγγεῖλαι
τῷ Δαυιδ περὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ ἀπέστειλεν εἰς
ἀπάντησιν αὐτοῖς ὅτι ἦσαν ἠτιμωμένοι σφόδρα
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς καθίσατε ἐν Ιεριχω ἕως τοῦ
ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν καὶ ἀνακάμψατε
6 καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Αμμων ὅτι ᾐσχύνθη λαὸς Δαυιδ
καὶ ἀπέστειλεν Αναν καὶ οἱ υἱοὶ Αμμων χίλια
τάλαντα ἀργυρίου τοῦ μισθώσασθαι ἑαυτοῖς ἐκ
Συρίας Μεσοποταμίας καὶ ἐκ Συρίας Μοοχα καὶ
ἐκ Σωβα ἅρματα καὶ ἱππεῖς **7** καὶ ἐμισθώσαντο
ἑαυτοῖς δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδας ἁρμάτων
καὶ τὸν βασιλέα Μωχα καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ
ἦλθον καὶ παρενέβαλον κατέναντι Μαιδαβα
καὶ οἱ υἱοὶ Αμμων συνήχθησαν ἐκ τῶν πόλεων
αὐτῶν καὶ ἦλθον εἰς τὸ πολεμῆσαι **8** καὶ ἤκουσεν
Δαυιδ καὶ ἀπέστειλεν τὸν Ιωαβ καὶ πᾶσαν τὴν
στρατιὰν τῶν δυνατῶν **9** καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ
Αμμων καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον παρὰ

τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ
ἐλθόντες παρενέβαλον καθ’ ἑαυτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ
10 καὶ εἶδεν Ιωαβ ὅτι γεγόνασιν ἀντιπρόσωποι
τοῦ πολεμεῖν πρὸς αὐτὸν κατὰ πρόσωπον καὶ
ἐξόπισθεν καὶ ἐξελέξατο ἐκ παντὸς νεανίου ἐξ
Ισραηλ καὶ παρετάξαντο ἐναντίον τοῦ Σύρου **11**
καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ
Αβεσσα ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ παρετάξαντο ἐξ
ἐναντίας υἱῶν Αμμων **12** καὶ εἶπεν ἐὰν κρατήσῃ
ὑπὲρ ἐμὲ Σύρος καὶ ἔσῃ μοι εἰς σωτηρίαν καὶ
ἐὰν υἱοὶ Αμμων κρατήσωσιν ὑπὲρ σέ καὶ σώσω
σε **13** ἀνδρίζου καὶ ἐνισχύσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ
ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ
κύριος τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ποιήσει
14 καὶ παρετάξατο Ιωαβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ’ αὐτοῦ
κατέναντι Σύρων εἰς πόλεμον καὶ ἔφυγον ἀπ’
αὐτοῦ **15** καὶ οἱ υἱοὶ Αμμων εἶδον ὅτι ἔφυγον
Σύροι καὶ ἔφυγον καὶ αὐτοὶ ἀπὸ προσώπου Ιωαβ
καὶ ἀπὸ προσώπου Αβεσσα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ ἦλθεν Ιωαβ εἰς
Ιερουσαλημ **16** καὶ εἶδεν Σύρος ὅτι ἐτροπώσατο
αὐτὸν Ισραηλ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους καὶ
ἐξήγαγον τὸν Σύρον ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ
καὶ Σωφαχ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Αδρααζαρ
ἔμπροσθεν αὐτῶν **17** καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυιδ
καὶ συνήγαγεν τὸν πάντα Ισραηλ καὶ διέβη τὸν
Ιορδάνην καὶ ἦλθεν ἐπ’ αὐτοὺς καὶ παρετάξατο
ἐπ’ αὐτούς καὶ παρατάσσεται Σύρος ἐξ ἐναντίας
Δαυιδ καὶ ἐπολέμησαν αὐτόν **18** καὶ ἔφυγεν
Σύρος ἀπὸ προσώπου Δαυιδ καὶ ἀπέκτεινεν
Δαυιδ ἀπὸ τοῦ Σύρου ἑπτὰ χιλιάδας ἁρμάτων καὶ
τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζῶν καὶ τὸν Σωφαχ
ἀρχιστράτηγον δυνάμεως ἀπέκτεινεν **19** καὶ εἶδον
παῖδες Αδρααζαρ ὅτι ἐπταίκασιν ἀπὸ προσώπου
Ισραηλ καὶ διέθεντο μετὰ Δαυιδ καὶ ἐδούλευσαν
αὐτῷ καὶ οὐκ ἠθέλησεν Σύρος τοῦ βοηθῆσαι τοῖς
υἱοῖς Αμμων ἔτι

20 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπιόντι ἔτει ἐν τῇ ἐξόδῳ
τῶν βασιλέων καὶ ἤγαγεν Ιωαβ πᾶσαν τὴν
δύναμιν τῆς στρατιᾶς καὶ ἔφθειραν τὴν χώραν
υἱῶν Αμμων καὶ ἦλθεν καὶ περιεκάθισεν τὴν
Ραββα καὶ Δαυιδ ἐκάθητο ἐν Ιερουσαλημ καὶ
ἐπάταξεν Ιωαβ τὴν Ραββα καὶ κατέσκαψεν
αὐτήν **2** καὶ ἔλαβεν Δαυιδ τὸν στέφανον Μολχολ
βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ
εὑρέθη ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσίου καὶ
ἐν αὐτῷ λίθος τίμιος καὶ ἦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
Δαυιδ καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξήνεγκεν πολλὰ
σφόδρα **3** καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἐξήγαγεν καὶ
διέπρισεν πρίοσιν καὶ ἐν σκεπάρνοις σιδηροῖς καὶ
οὕτως ἐποίησεν Δαυιδ τοῖς πᾶσιν υἱοῖς Αμμων
καὶ ἀνέστρεψεν Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς
Ιερουσαλημ **4** καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐγένετο
ἔτι πόλεμος ἐν Γαζερ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων
τότε ἐπάταξεν Σοβοχαι ὁ Ουσαθι τὸν Σαφου
ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν γιγάντων καὶ ἐταπείνωσεν
αὐτόν **5** καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος μετὰ τῶν
ἀλλοφύλων καὶ ἐπάταξεν Ελλαναν υἱὸς Ιαϊρ
τὸν Λεεμι ἀδελφὸν Γολιαθ τοῦ Γεθθαίου καὶ
ξύλον δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων
6 καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γεθ καὶ ἦν ἀνὴρ
ὑπερμεγέθης καὶ δάκτυλοι αὐτοῦ ἓξ καὶ ἓξ εἴκοσι
τέσσαρες καὶ οὗτος ἦν ἀπόγονος γιγάντων **7**
καὶ ὠνείδισεν τὸν Ισραηλ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν
Ιωναθαν υἱὸς Σαμαα ἀδελφοῦ Δαυιδ **8** οὗτοι
ἐγένοντο Ραφα ἐν Γεθ πάντες ἦσαν τέσσαρες

γίγαντες καὶ ἔπεσον ἐν χειρὶ Δαυιδ καὶ ἐν χειρὶ
παίδων αὐτοῦ

21 καὶ ἔστη διάβολος ἐν τῷ Ισραηλ καὶ
ἐπέσεισεν τὸν Δαυιδ τοῦ ἀριθμῆσαι τὸν Ισραηλ
2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ πρὸς Ιωαβ καὶ
πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως πορεύθητε
ἀριθμήσατε τὸν Ισραηλ ἀπὸ Βηρσαβεε καὶ ἕως
Δαν καὶ ἐνέγκατε πρός με καὶ γνώσομαι τὸν
ἀριθμὸν αὐτῶν 3 καὶ εἶπεν Ιωαβ προσθείη κύριος
ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὡς αὐτοὶ ἑκατονταπλασίως
καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου μου τοῦ βασιλέως
βλέποντες πάντες τῷ κυρίῳ μου παῖδες ἵνα τί
ζητεῖ ὁ κύριός μου τοῦτο ἵνα μὴ γένηται εἰς
ἁμαρτίαν τῷ Ισραηλ 4 τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ βασιλέως
ἐκραταιώθη ἐπὶ τῷ Ιωαβ καὶ ἐξῆλθεν Ιωαβ καὶ
διῆλθεν ἐν παντὶ ὁρίῳ Ισραηλ καὶ ἦλθεν εἰς
Ιερουσαλημ 5 καὶ ἔδωκεν Ιωαβ τὸν ἀριθμὸν τῆς
ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ τῷ Δαυιδ καὶ ἦν πᾶς Ισραηλ
χίλιαι χιλιάδες καὶ ἑκατὸν χιλιάδες ἀνδρῶν
ἐσπασμένων μάχαιραν καὶ Ιουδας τετρακόσιαι
καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων
μάχαιραν 6 καὶ τὸν Λευι καὶ τὸν Βενιαμιν οὐκ
ἠρίθμησεν ἐν μέσῳ αὐτῶν ὅτι κατίσχυσεν λόγος
τοῦ βασιλέως τὸν Ιωαβ 7 καὶ πονηρὸν ἐφάνη
ἐναντίον τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πράγματος τούτου καὶ
ἐπάταξεν τὸν Ισραηλ 8 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τὸν
θεόν ἡμάρτηκα σφόδρα ὅτι ἐποίησα τὸ πρᾶγμα
τοῦτο καὶ νῦν περίελε δὴ τὴν κακίαν παιδός σου
ὅτι ἐματαιώθην σφόδρα 9 καὶ ἐλάλησεν κύριος
πρὸς Γαδ ὁρῶντα Δαυιδ λέγων 10 πορεύου καὶ
λάλησον πρὸς Δαυιδ λέγων οὕτως λέγει κύριος
τρία αἴρω ἐγὼ ἐπὶ σέ ἔκλεξαι σεαυτῷ ἓν ἐξ αὐτῶν
καὶ ποιήσω σοι 11 καὶ ἦλθεν Γαδ πρὸς Δαυιδ καὶ
εἶπεν αὐτῷ οὕτως λέγει κύριος ἔκλεξαι σεαυτῷ
12 ἢ τρία ἔτη λιμοῦ ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἐκ
προσώπου ἐχθρῶν σου καὶ μάχαιραν ἐχθρῶν
σου τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἢ τρεῖς ἡμέρας ῥομφαίαν
κυρίου καὶ θάνατον ἐν τῇ γῇ καὶ ἄγγελος κυρίου
ἐξολεθρεύων ἐν πάσῃ κληρονομίᾳ Ισραηλ καὶ
νῦν ἰδὲ τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με λόγον
13 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Γαδ στενά μοι καὶ τὰ
τρία σφόδρα ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας κυρίου
ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα καὶ εἰς
χεῖρας ἀνθρώπων οὐ μὴ ἐμπέσω 14 καὶ ἔδωκεν
κύριος θάνατον ἐν Ισραηλ καὶ ἔπεσον ἐξ Ισραηλ
ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν 15 καὶ ἀπέστειλεν
ὁ θεὸς ἄγγελον εἰς Ιερουσαλημ τοῦ ἐξολεθρεῦσαι
αὐτήν καὶ ὡς ἐξωλέθρευσεν εἶδεν κύριος καὶ
μετεμελήθη ἐπὶ τῇ κακίᾳ καὶ εἶπεν τῷ ἀγγέλῳ
τῷ ἐξολεθρεύοντι ἱκανούσθω σοι ἄνες τὴν χεῖρά
σου καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἑστὼς ἐν τῷ ἅλῳ
Ορνα τοῦ Ιεβουσαίου 16 καὶ ἐπῆρεν Δαυιδ τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν τὸν ἄγγελον κυρίου
ἑστῶτα ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
οὐρανοῦ καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐκτεταμένη ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ
ἔπεσεν Δαυιδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι περιβεβλημένοι
ἐν σάκκοις ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν 17 καὶ εἶπεν
Δαυιδ πρὸς τὸν θεόν οὐκ ἐγὼ εἶπα τοῦ ἀριθμῆσαι
ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐγώ εἰμι ὁ ἁμαρτών κακοποιῶν
ἐκακοποίησα καὶ ταῦτα τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν
κύριε ὁ θεός γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου καὶ μὴ ἐν τῷ λαῷ
σου εἰς ἀπώλειαν κύριε 18 καὶ ἄγγελος κυρίου
εἶπεν τῷ Γαδ τοῦ εἰπεῖν πρὸς Δαυιδ ἵνα ἀναβῇ
τοῦ στῆσαι θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν ἅλῳ Ορνα

τοῦ Ιεβουσαίου 19 καὶ ἀνέβη Δαυιδ κατὰ τὸν
λόγον Γαδ ὃν ἐλάλησεν ἐν ὀνόματι κυρίου 20
καὶ ἐπέστρεψεν Ορνα καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα καὶ
τέσσαρες υἱοὶ αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ μεθαχαβιν καὶ
Ορνα ἦν ἀλοῶν πυρούς 21 καὶ ἦλθεν Δαυιδ
πρὸς Ορναν καὶ Ορνα ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἅλω καὶ
προσεκύνησεν τῷ Δαυιδ τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν
γῆν 22 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ορνα δός μοι τὸν
τόπον σου τῆς ἅλω καὶ οἰκοδομήσω ἐπ᾽ αὐτῷ
θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ δός
μοι αὐτόν καὶ παύσεται ἡ πληγὴ ἐκ τοῦ λαοῦ
23 καὶ εἶπεν Ορνα πρὸς Δαυιδ λαβὲ σεαυτῷ καὶ
ποιησάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ἀγαθὸν
ἐναντίον αὐτοῦ ἰδὲ δέδωκα τοὺς μόσχους εἰς
ὁλοκαύτωσιν καὶ τὸ ἄροτρον καὶ τὰς ἁμάξας εἰς
ξύλα καὶ τὸν σῖτον εἰς θυσίαν τὰ πάντα δέδωκα
24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ τῷ Ορνα οὐχί
ὅτι ἀγοράζων ἀγοράζω ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ ὅτι
οὐ μὴ λάβω ἅ ἐστίν σοι κυρίῳ τοῦ ἀνενέγκαι
ὁλοκαύτωσιν δωρεὰν κυρίῳ 25 καὶ ἔδωκεν
Δαυιδ τῷ Ορνα ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ σίκλους
χρυσίου ὁλκῆς ἑξακοσίους 26 καὶ ᾠκοδόμησεν
Δαυιδ ἐκεῖ θυσιαστήριον κυρίῳ καὶ ἀνήνεγκεν
ὁλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου καὶ ἐβόησεν πρὸς
κύριον καὶ ἐπήκουσεν αὐτῷ ἐν πυρὶ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὁλοκαυτώσεως
καὶ κατανάλωσεν τὴν ὁλοκαύτωσιν 27 καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς τὸν ἄγγελον καὶ κατέθηκεν τὴν
ῥομφαίαν εἰς τὸν κολεόν 28 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἐν τῷ ἰδεῖν τὸν Δαυιδ ὅτι ἐπήκουσεν αὐτῷ κύριος
ἐν τῷ ἅλῳ Ορνα τοῦ Ιεβουσαίου καὶ ἐθυσίασεν
ἐκεῖ 29 καὶ σκηνὴ κυρίου ἣν ἐποίησεν Μωυσῆς ἐν
τῇ ἐρήμῳ καὶ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν Βαμα ἐν Γαβαων 30 καὶ
οὐκ ἠδύνατο Δαυιδ τοῦ πορευθῆναι ἔμπροσθεν
αὐτοῦ τοῦ ζητῆσαι τὸν θεόν ὅτι κατέσπευσεν
ἀπὸ προσώπου τῆς ῥομφαίας ἀγγέλου κυρίου

22 καὶ εἶπεν Δαυιδ οὗτός ἐστιν ὁ οἶκος
κυρίου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦτο τὸ θυσιαστήριον
εἰς ὁλοκαύτωσιν τῷ Ισραηλ 2 καὶ εἶπεν Δαυιδ
συναγαγεῖν πάντας τοὺς προσηλύτους ἐν γῇ
Ισραηλ καὶ κατέστησεν λατόμους λατομῆσαι
λίθους ξυστοὺς τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ
θεῷ 3 καὶ σίδηρον πολὺν εἰς τοὺς ἥλους τῶν
θυρωμάτων καὶ τῶν πυλῶν καὶ τοὺς στροφεῖς
ἡτοίμασεν Δαυιδ καὶ χαλκὸν εἰς πλῆθος οὐκ ἦν
σταθμός 4 καὶ ξύλα κέδρινα οὐκ ἦν ἀριθμός ὅτι
ἐφέροσαν οἱ Σιδώνιοι καὶ οἱ Τύριοι ξύλα κέδρινα
εἰς πλῆθος τῷ Δαυιδ 5 καὶ εἶπεν Δαυιδ Σαλωμων
ὁ υἱός μου παιδάριον ἁπαλόν καὶ ὁ οἶκος τοῦ
οἰκοδομῆσαι τῷ κυρίῳ εἰς μεγαλωσύνην ἄνω εἰς
ὄνομα καὶ εἰς δόξαν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἑτοιμάσω
αὐτῷ καὶ ἡτοίμασεν Δαυιδ εἰς πλῆθος ἔμπροσθεν
τῆς τελευτῆς αὐτοῦ 6 καὶ ἐκάλεσεν Σαλωμων τὸν
υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ τοῦ οἰκοδομῆσαι
τὸν οἶκον τῷ κυρίῳ θεῷ Ισραηλ 7 καὶ εἶπεν
Δαυιδ Σαλωμων τέκνον ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ ψυχῇ
τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ 8
καὶ ἐγένετο ἐπ᾽ ἐμοὶ λόγος κυρίου λέγων αἷμα εἰς
πλῆθος ἐξέχεας καὶ πολέμους μεγάλους ἐποίησας
οὐκ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ ὀνόματί μου ὅτι
αἵματα πολλὰ ἐξέχεας ἐπὶ τῆς γῆς ἐναντίον
μου 9 ἰδοὺ υἱὸς τίκτεταί σοι οὗτος ἔσται ἀνὴρ
ἀναπαύσεως καὶ ἀναπαύσω αὐτὸν ἀπὸ πάντων
τῶν ἐχθρῶν κυκλόθεν ὅτι Σαλωμων ὄνομα
αὐτῷ καὶ εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν δώσω ἐπὶ Ισραηλ

ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ 10 οὗτος οἰκοδομήσει
οἶκον τῷ ὀνόματί μου καὶ οὗτος ἔσται μοι εἰς
υἱὸν κἀγὼ αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ ἀνορθώσω
θρόνον βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ισραηλ ἕως αἰῶνος
11 καὶ νῦν υἱέ μου ἔσται μετὰ σοῦ κύριος καὶ
εὐοδώσει καὶ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ κυρίῳ θεῷ
σου ὡς ἐλάλησεν περὶ σοῦ 12 ἀλλ᾽ ἢ δῴη σοι
σοφίαν καὶ σύνεσιν κύριος καὶ κατισχύσαι σε ἐπὶ
Ισραηλ καὶ τοῦ φυλάσσεσθαι καὶ τοῦ ποιεῖν τὸν
νόμον κυρίου τοῦ θεοῦ σου 13 τότε εὐοδώσει
ἐὰν φυλάξῃς τοῦ ποιεῖν τὰ προστάγματα καὶ
τὰ κρίματα ἃ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ
ἐπὶ Ισραηλ ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε μὴ φοβοῦ μηδὲ
πτοηθῇς 14 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κατὰ τὴν πτωχείαν μου
ἡτοίμασα εἰς οἶκον κυρίου χρυσίου ταλάντων
ἑκατὸν χιλιάδας καὶ ἀργυρίου ταλάντων χιλίας
χιλιάδας καὶ χαλκὸν καὶ σίδηρον οὗ οὐκ ἔστιν
σταθμός ὅτι εἰς πλῆθός ἐστιν καὶ ξύλα καὶ λίθους
ἡτοίμασα καὶ πρὸς ταῦτα πρόσθες 15 καὶ μετὰ
σοῦ εἰς πλῆθος ποιούντων ἔργα τεχνῖται καὶ
οἰκοδόμοι λίθων καὶ τέκτονες ξύλων καὶ πᾶς
σοφὸς ἐν παντὶ ἔργῳ 16 ἐν χρυσίῳ ἐν ἀργυρίῳ
ἐν χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ οὐκ ἔστιν ἀριθμός
ἀνάστηθι καὶ ποίει καὶ κύριος μετὰ σοῦ 17 καὶ
ἐνετείλατο Δαυιδ τοῖς πᾶσιν ἄρχουσιν Ισραηλ
ἀντιλαβέσθαι τῷ Σαλωμων υἱῷ αὐτοῦ 18 οὐχὶ
κύριος μεθ᾽ ὑμῶν καὶ ἀνέπαυσεν ὑμᾶς κυκλόθεν
ὅτι ἔδωκεν ἐν χερσὶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν
καὶ ὑπετάγη ἡ γῆ ἐναντίον κυρίου καὶ ἐναντίον
λαοῦ αὐτοῦ 19 νῦν δότε καρδίας ὑμῶν καὶ ψυχὰς
ὑμῶν τοῦ ζητῆσαι τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ
ἐγέρθητε καὶ οἰκοδομήσατε ἁγίασμα κυρίῳ τῷ
θεῷ ὑμῶν τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν διαθήκης
κυρίου καὶ σκεύη τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εἰς οἶκον τὸν
οἰκοδομούμενον τῷ ὀνόματι κυρίου

23 καὶ Δαυιδ πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν
καὶ ἐβασίλευσεν Σαλωμων τὸν υἱὸν αὐτοῦ
ἀντ᾽ αὐτοῦ ἐπὶ Ισραηλ 2 καὶ συνήγαγεν τοὺς
πάντας ἄρχοντας Ισραηλ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ
τοὺς Λευίτας 3 καὶ ἠριθμήθησαν οἱ Λευῖται
ἀπὸ τριακονταετοῦς καὶ ἐπάνω καὶ ἐγένετο ὁ
ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν εἰς ἄνδρας
τριάκοντα καὶ ὀκτὼ χιλιάδας 4 ἀπὸ τούτων
ἐργοδιῶκται ἐπὶ τὰ ἔργα οἴκου κυρίου εἴκοσι
τέσσαρες χιλιάδες καὶ γραμματεῖς καὶ κριταὶ
ἑξακισχίλιοι 5 καὶ τέσσαρες χιλιάδες πυλωροὶ καὶ
τέσσαρες χιλιάδες αἰνοῦντες τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς
ὀργάνοις οἷς ἐποίησεν τοῦ αἰνεῖν τῷ κυρίῳ 6 καὶ
διεῖλεν αὐτοὺς Δαυιδ ἐφημερίας τοῖς υἱοῖς Λευι
τῷ Γεδσων Κααθ Μεραρι 7 καὶ τῷ Παροσωμ τῷ
Εδαν καὶ τῷ Σεμεϊ 8 υἱοὶ τῷ Εδαν ὁ ἄρχων Ιιηλ
καὶ Ζεθομ καὶ Ιωηλ τρεῖς 9 υἱοὶ Σεμεϊ Σαλωμιθ
καὶ Ιιηλ καὶ Αιδαν τρεῖς οὗτοι ἄρχοντες τῶν
πατριῶν τῷ Εδαν 10 καὶ τοῖς υἱοῖς Σεμεϊ Ιεθ καὶ
Ζιζα καὶ Ιωας καὶ Βερια οὗτοι υἱοὶ Σεμεϊ τέσσαρες
11 καὶ ἦν Ιεθ ὁ ἄρχων καὶ Ζιζα ὁ δεύτερος καὶ Ιωας
καὶ Βερια οὐκ ἐπλήθυναν υἱοὺς καὶ ἐγένοντο
εἰς οἶκον πατριᾶς εἰς ἐπίσκεψιν μίαν 12 υἱοὶ
Κααθ Αμβραμ Ισσααρ Χεβρων Οζιηλ τέσσαρες 13
υἱοὶ Αμβραμ Ααρων καὶ Μωυσῆς καὶ διεστάλη
Ααρων τοῦ ἁγιασθῆναι ἅγια ἁγίων αὐτὸς καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος τοῦ θυμιᾶν ἐναντίον
τοῦ κυρίου λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος 14 καὶ Μωυσῆς
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ υἱοὶ αὐτοῦ ἐκλήθησαν εἰς
φυλὴν τοῦ Λευι 15 υἱοὶ Μωυσῆ Γηρσαμ καὶ

Ελιεζερ 16 υἱοὶ Γηρσαμ Σουβαηλ ὁ ἄρχων 17
καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Ελιεζερ Ρααβια ὁ ἄρχων καὶ
οὐκ ἦσαν τῷ Ελιεζερ υἱοὶ ἕτεροι καὶ υἱοὶ Ρααβια
ηὐξήθησαν εἰς ὕψος 18 υἱοὶ Ισσααρ Σαλωμωθ ὁ
ἄρχων 19 υἱοὶ Χεβρων Ιδουδ ὁ ἄρχων Αμαδια ὁ
δεύτερος Οζιηλ ὁ τρίτος Ικεμιας ὁ τέταρτος 20
υἱοὶ Οζιηλ Μιχας ὁ ἄρχων καὶ Ισια ὁ δεύτερος
21 υἱοὶ Μεραρι Mοολι καὶ Μουσι υἱοὶ Mοολι
Ελεαζαρ καὶ Κις 22 καὶ ἀπέθανεν Ελεαζαρ καὶ
οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοὶ ἀλλ᾽ ἢ θυγατέρες καὶ ἔλαβον
αὐτὰς υἱοὶ Κις ἀδελφοὶ αὐτῶν 23 υἱοὶ Μουσι
Mοολι καὶ Εδερ καὶ Ιαριμωθ τρεῖς 24 οὗτοι υἱοὶ
Λευι κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν ἄρχοντες τῶν
πατριῶν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν κατὰ
τὸν ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν
αὐτῶν ποιοῦντες τὰ ἔργα λειτουργίας οἴκου
κυρίου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω 25 ὅτι εἶπεν
Δαυιδ κατέπαυσεν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ τῷ λαῷ
αὐτοῦ καὶ κατεσκήνωσεν ἐν Ιερουσαλημ ἕως
αἰῶνος 26 καὶ οἱ Λευῖται οὐκ ἦσαν αἴροντες
τὴν σκηνὴν καὶ τὰ πάντα σκεύη αὐτῆς εἰς τὴν
λειτουργίαν αὐτῆς 27 ὅτι ἐν τοῖς λόγοις Δαυιδ
τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς υἱῶν Λευι ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω 28 ὅτι ἔστησεν αὐτοὺς
ἐπὶ χεῖρα Ααρων τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου
ἐπὶ τὰς αὐλὰς καὶ ἐπὶ τὰ παστοφόρια καὶ ἐπὶ τὸν
καθαρισμὸν τῶν πάντων ἁγίων καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα
λειτουργίας οἴκου τοῦ θεοῦ 29 εἰς τοὺς ἄρτους
τῆς προθέσεως εἰς τὴν σεμίδαλιν τῆς θυσίας καὶ
εἰς τὰ λάγανα τὰ ἄζυμα καὶ εἰς τήγανον καὶ εἰς
τὴν πεφυραμένην καὶ εἰς πᾶν μέτρον 30 καὶ τοῦ
στῆναι πρωὶ τοῦ αἰνεῖν ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ
καὶ οὕτως τὸ ἑσπέρας 31 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν
ἀναφερομένων ὁλοκαυτωμάτων τῷ κυρίῳ ἐν
τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις καὶ ἐν ταῖς
ἑορταῖς κατὰ ἀριθμὸν κατὰ τὴν κρίσιν ἐπ᾽ αὐτοῖς
διὰ παντὸς τῷ κυρίῳ 32 καὶ φυλάξουσιν τὰς
φυλακὰς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰς φυλακὰς
υἱῶν Ααρων ἀδελφῶν αὐτῶν τοῦ λειτουργεῖν ἐν
οἴκῳ κυρίου

24 καὶ τοῖς υἱοῖς Ααρων διαιρέσεις υἱοὶ Ααρων
Ναδαβ καὶ Αβιουδ Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ 2 καὶ
ἀπέθανεν Ναδαβ καὶ Αβιουδ ἐναντίον τοῦ πατρὸς
αὐτῶν καὶ υἱοὶ οὐκ ἦσαν αὐτοῖς καὶ ἱεράτευσεν
Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ υἱοὶ Ααρων 3 καὶ διεῖλεν
αὐτοὺς Δαυιδ καὶ Σαδωκ ἐκ τῶν υἱῶν Ελεαζαρ
καὶ Αχιμελεχ ἐκ τῶν υἱῶν Ιθαμαρ κατὰ τὴν
ἐπίσκεψιν αὐτῶν κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν
κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν 4 καὶ εὑρέθησαν
υἱοὶ Ελεαζαρ πλείους εἰς ἄρχοντας τῶν δυνατῶν
παρὰ τοὺς υἱοὺς Ιθαμαρ καὶ διεῖλεν αὐτούς τοῖς
υἱοῖς Ελεαζαρ ἄρχοντας εἰς οἴκους πατριῶν ἓξ
καὶ δέκα καὶ τοῖς υἱοῖς Ιθαμαρ ὀκτὼ κατ᾽ οἴκους
πατριῶν 5 καὶ διεῖλεν αὐτοὺς κατὰ κλήρους
τούτους πρὸς τούτους ὅτι ἦσαν ἄρχοντες τῶν
ἁγίων καὶ ἄρχοντες κυρίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ελεαζαρ
καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ιθαμαρ 6 καὶ ἔγραψεν αὐτοὺς
Σαμαιας υἱὸς Ναθαναηλ ὁ γραμματεὺς ἐκ τοῦ
Λευι κατέναντι τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων
καὶ Σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ Αχιμελεχ υἱὸς Αβιαθαρ
καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν
Λευιτῶν οἴκου πατριᾶς εἷς εἷς τῷ Ελεαζαρ καὶ εἷς
εἷς τῷ Ιθαμαρ 7 καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πρῶτος
τῷ Ιαριβ τῷ Ιδεϊα ὁ δεύτερος 8 τῷ Χαρημ ὁ τρίτος
τῷ Σεωριμ ὁ τέταρτος 9 τῷ Μελχια ὁ πέμπτος τῷ
Μιαμιν ὁ ἕκτος 10 τῷ Κως ὁ ἕβδομος τῷ Αβια

ὁ ὄγδοος 11 τῷ Ἰησοῦ ὁ ἔνατος τῷ Σεχενια ὁ
δέκατος 12 τῷ Ελιασιβ ὁ ἑνδέκατος τῷ Ιακιμ ὁ
δωδέκατος 13 τῷ Οχχοφφα ὁ τρισκαιδέκατος
τῷ Ισβααλ ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος 14 τῷ Βελγα
ὁ πεντεκαιδέκατος τῷ Εμμηρ ὁ ἑκκαιδέκατος
15 τῷ Χηζιρ ὁ ἑπτακαιδέκατος τῷ Αφεσση ὁ
ὀκτωκαιδέκατος 16 τῷ Φεταια ὁ ἐννεακαιδέκατος
τῷ Εζεκηλ ὁ εἰκοστός 17 τῷ Ιαχιν ὁ εἷς καὶ
εἰκοστός τῷ Γαμουλ ὁ δεύτερος καὶ εἰκοστός 18
τῷ Δαλαια ὁ τρίτος καὶ εἰκοστός τῷ Μαασαι ὁ
τέταρτος καὶ εἰκοστός 19 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν
κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν τοῦ εἰσπορεύεσθαι
εἰς οἶκον κυρίου κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν διὰ
χειρὸς Ααρων πατρὸς αὐτῶν ὡς ἐνετείλατο
κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ 20 καὶ τοῖς υἱοῖς Λευι
τοῖς καταλοίποις τοῖς υἱοῖς Αμβραμ Σουβαηλ
τοῖς υἱοῖς Σουβαηλ Ιαδια 21 τῷ Ρααβια ὁ ἄρχων
Ιεσιας 22 καὶ τῷ Ισσαρι Σαλωμωθ τοῖς υἱοῖς
Σαλωμωθ Ιαθ 23 υἱοὶ Ιεδιου Αμαδια ὁ δεύτερος
Ιαζιηλ ὁ τρίτος Ιοκομ ὁ τέταρτος 24 υἱοὶ Οζιηλ
Μιχα υἱοὶ Μιχα Σαμηρ 25 ἀδελφὸς Μιχα Ισια
υἱοὶ Ισια Ζαχαρια 26 υἱοὶ Μεραρι Μοολι καὶ
Μουσι υἱοὶ Οζια υἱοὶ Βοννι 27 υἱοὶ Μεραρι τῷ
Οζια υἱοὶ αὐτοῦ Ισοαμ καὶ Ζακχουρ καὶ Αβδι 28
τῷ Μοολι Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ καὶ ἀπέθανεν
Ελεαζαρ καὶ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοί 29 τῷ Κις υἱοὶ
τοῦ Κις Ιραμαηλ 30 καὶ υἱοὶ τοῦ Μουσι Μοολι
καὶ Εδερ καὶ Ιαριμωθ οὗτοι υἱοὶ τῶν Λευιτῶν
κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν 31 καὶ ἔλαβον καὶ
αὐτοὶ κλήρους καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν υἱοὶ
Ααρων ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ Σαδωκ καὶ
Αχιμελεχ καὶ ἀρχόντων πατριῶν τῶν ἱερέων
καὶ τῶν Λευιτῶν πατριάρχαι ααααβ καθὼς οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ νεώτεροι

25 καὶ ἔστησεν Δαυιδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες
τῆς δυνάμεως εἰς τὰ ἔργα τοὺς υἱοὺς Ασαφ καὶ
Αιμαν καὶ Ιδιθων τοὺς ἀποφθεγγομένους ἐν
κινύραις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ
ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν
ἐργαζομένων ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν 2 υἱοὶ Ασαφ
Ζακχουρ καὶ Ιωσηφ καὶ Ναθανιας καὶ Εραηλ υἱοὶ
Ασαφ ἐχόμενοι Ασαφ τοῦ προφήτου ἐχόμενοι
τοῦ βασιλέως 3 τῷ Ιδιθων υἱοὶ Ιδιθων Γοδολια
καὶ Σουρι καὶ Ισαια καὶ Σεμεϊ καὶ Ασαβια καὶ
Ματταθιας ἕξ μετὰ τὸν πατέρα αὐτῶν Ιδιθων
ἐν κινύρᾳ ἀνακρουόμενοι ἐξομολόγησιν καὶ
αἴνεσιν τῷ κυρίῳ 4 τῷ Αιμανι υἱοὶ Αιμαν Βουκιας
καὶ Μανθανιας καὶ Αζαραηλ καὶ Σουβαηλ καὶ
Ιεριμωθ καὶ Ανανιας καὶ Ανανι καὶ Ηλιαθα καὶ
Γοδολλαθι καὶ Ρωμεμθι-ωδ καὶ Ιεσβακασα καὶ
Μαλληθι καὶ Ωθηρι καὶ Μεαζωθ 5 πάντες οὗτοι
υἱοὶ τῷ Αιμαν τῷ ἀνακρουομένῳ τῷ βασιλεῖ ἐν
λόγοις θεοῦ ὑψῶσαι κέρας καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς
τῷ Αιμαν υἱοὺς δέκα τέσσαρας καὶ θυγατέρας
τρεῖς 6 πάντες οὗτοι μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν
ὑμνῳδοῦντες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν κυμβάλοις
καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις ἐχόμενα τοῦ
βασιλέως καὶ Ασαφ καὶ Ιδιθων καὶ Αιμανι 7 καὶ
ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μετὰ τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτῶν δεδιδαγμένοι ᾄδειν κυρίῳ πᾶς συνίων
διακόσιοι ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ 8 καὶ ἔβαλον
καὶ αὐτοὶ κλήρους ἐφημεριῶν κατὰ τὸν μικρὸν
καὶ κατὰ τὸν μέγαν τελείων καὶ μανθανόντων
9 καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πρῶτος υἱῶν αὐτοῦ
καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ τῷ Ασαφ τῷ Ιωσηφ Γοδολια

ὁ δεύτερος Ηνια ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ υἱοὶ αὐτοῦ
δέκα δύο 10 ὁ τρίτος Ζακχουρ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 11 ὁ τέταρτος Ιεσδρι υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 12 ὁ πέμπτος
Ναθανιας υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα
δύο 13 ὁ ἕκτος Βουκιας υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δέκα δύο 14 ὁ ἕβδομος Ισεριηλ υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 15 ὁ ὄγδοος Ιωσια
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 16
ὁ ἔνατος Μανθανιας υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δέκα δύο 17 ὁ δέκατος Σεμεϊ υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 18 ὁ ἑνδέκατος
Αζαρια υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο
19 ὁ δωδέκατος Ασαβια υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δέκα δύο 20 ὁ τρισκαιδέκατος Σουβαηλ
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 21 ὁ
τεσσαρεσκαιδέκατος Ματταθιας υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 22 ὁ πεντεκαιδέκατος
Ιεριμωθ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα
δύο 23 ὁ ἑκκαιδέκατος Ανανιας υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 24 ὁ ἑπτακαιδέκατος
Ιεσβακασα υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα
δύο 25 ὁ ὀκτωκαιδέκατος Ανανι υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 26 ὁ ἐννεακαιδέκατος
Μελληθι υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα
δύο 27 ὁ εἰκοστὸς Ελιαθα υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δέκα δύο 28 ὁ εἰκοστὸς πρῶτος Ηθιρ υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 29 ὁ εἰκοστὸς
δεύτερος Γοδολλαθι υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δέκα δύο 30 ὁ τρίτος καὶ εἰκοστὸς Μεαζωθ
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 31 ὁ
τέταρτος καὶ εἰκοστὸς Ρωμεμθι-ωδ υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο

26 εἰς διαιρέσεις τῶν πυλῶν υἱοῖς Κορεϊμ
Μοσολλαμια υἱὸς Κωρη ἐκ τῶν υἱῶν Αβιασαφ 2
καὶ τῷ Μοσολλαμια υἱοί Ζαχαριας ὁ πρωτότοκος
Ιδιηλ ὁ δεύτερος Ζαβαδιας ὁ τρίτος Ιεθνουηλ
ὁ τέταρτος 3 Ωλαμ ὁ πέμπτος Ιωαναν ὁ ἕκτος
Ελιωηναι ὁ ἕβδομος 4 καὶ τῷ Αβδεδομ υἱοί
Σαμαιας ὁ πρωτότοκος Ιωζαβαδ ὁ δεύτερος
Ιωαα ὁ τρίτος Σωχαρ ὁ τέταρτος Ναθαναηλ ὁ
πέμπτος 5 Αμιηλ ὁ ἕκτος Ισσαχαρ ὁ ἕβδομος
Φολλαθι ὁ ὄγδοος ὅτι εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ θεός 6
καὶ τῷ Σαμαια υἱῷ αὐτοῦ ἐτέχθησαν υἱοὶ τοῦ
πρωτοτόκου Ρωσαι εἰς τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν
αὐτοῦ ὅτι δυνατοὶ ἦσαν 7 υἱοὶ Σαμαια Γοθνι καὶ
Ραφαηλ καὶ Ωβηδ καὶ Ελζαβαδ καὶ Αχιου υἱοί
δυνατοί Ελιου καὶ Σαβχια καὶ Ισβακωμ 8 πάντες
ἀπὸ τῶν υἱῶν Αβδεδομ αὐτοὶ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτῶν καὶ υἱοὶ αὐτῶν ποιοῦντες δυνατῶς ἐν
τῇ ἐργασίᾳ οἱ πάντες ἑξήκοντα δύο τῷ Αβδεδομ
9 καὶ τῷ Μοσολλαμια υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ δέκα
καὶ ὀκτὼ δυνατοί 10 καὶ τῷ Ωσα τῶν υἱῶν
Μεραρι υἱοὶ φυλάσσοντες τὴν ἀρχήν ὅτι οὐκ ἦν
πρωτότοκος καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ
ἄρχοντα 11 τῆς διαιρέσεως τῆς δευτέρας Ταβλαι
ὁ τρίτος Ζαχαριας ὁ τέταρτος πάντες οὗτοι υἱοί
καὶ ἀδελφοὶ τῷ Ωσα τρισκαίδεκα 12 τούτοις αἱ
διαιρέσεις τῶν πυλῶν τοῖς ἄρχουσι τῶν δυνατῶν
ἐφημερίαι καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν λειτουργεῖν
ἐν οἴκῳ κυρίου 13 καὶ ἔβαλον κλήρους κατὰ τὸν
μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κατ’ οἴκους πατριῶν
αὐτῶν εἰς πυλῶνα καὶ πυλῶνα 14 καὶ ἔπεσεν
ὁ κλῆρος τῶν πρὸς ἀνατολὰς τῷ Σαλαμια καὶ
Ζαχαρια υἱοὶ Ιωας τῷ Μελχια ἔβαλον κλήρους
καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος βορρᾶ 15 τῷ Αβδεδομ

νότον κατέναντι οἴκου εσεφιν **16** εἰς δεύτερον τῷ
Ωσα πρὸς δυσμαῖς μετὰ τὴν πύλην παστοφορίου
τῆς ἀναβάσεως φυλακὴ κατέναντι φυλακῆς **17**
πρὸς ἀνατολὰς ἓξ τὴν ἡμέραν βορρᾶ τῆς ἡμέρας
τέσσαρες νότον τῆς ἡμέρας τέσσαρες καὶ εἰς τὸ
εσεφιν δύο **18** εἰς διαδεχομένους καὶ πρὸς δυσμαῖς
τέσσαρες καὶ εἰς τὸν τρίβον δύο διαδεχομένους
19 αὗται αἱ διαιρέσεις τῶν πυλωρῶν τοῖς υἱοῖς
Κορε καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρι **20** καὶ οἱ Λευῖται
ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου κυρίου
καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν καθηγιασμένων **21**
υἱοὶ Λαδαν υἱοὶ τῷ Γηρσωνι τῷ Λαδαν ἄρχοντες
πατριῶν τῷ Λαδαν τῷ Γηρσωνι Ιιηλ **22** καὶ
υἱοὶ Ιιηλ Ζεθομ καὶ Ιωηλ οἱ ἀδελφοὶ ἐπὶ τῶν
θησαυρῶν οἴκου κυρίου **23** τῷ Αμβραμ καὶ Ισσααρ
Χεβρων καὶ Οζιηλ **24** καὶ Σουβαηλ ὁ τοῦ Γηρσαμ
τοῦ Μωυσῆ ἡγούμενος ἐπὶ τῶν θησαυρῶν **25**
καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ τῷ Ελιεζερ Ρααβιας υἱὸς
καὶ Ιωσαιας καὶ Ιωραμ καὶ Ζεχρι καὶ Σαλωμωθ
26 αὐτὸς Σαλωμωθ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπὶ
πάντων τῶν θησαυρῶν τῶν ἁγίων οὓς ἡγίασεν
Δαυιδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν
χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι καὶ ἀρχηγοὶ τῆς
δυνάμεως **27** ἃ ἔλαβεν ἐκ τῶν πολέμων καὶ
ἐκ τῶν λαφύρων καὶ ἡγίασεν ἀπ᾽ αὐτῶν τοῦ
μὴ καθυστερῆσαι τὴν οἰκοδομὴν τοῦ οἴκου τοῦ
θεοῦ **28** καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἁγίων Σαμουηλ τοῦ
προφήτου καὶ Σαουλ τοῦ Κις καὶ Αβεννηρ τοῦ
Νηρ καὶ Ιωαβ τοῦ Σαρουια πᾶν ὃ ἡγίασαν διὰ
χειρὸς Σαλωμωθ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ **29**
τῷ Ισσαρι Χωνενια καὶ υἱοὶ αὐτοῦ τῆς ἐργασίας
τῆς ἔξω ἐπὶ τὸν Ισραηλ τοῦ γραμματεύειν καὶ
διακρίνειν **30** τῷ Χεβρωνι Ασαβιας καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοί χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι ἐπὶ
τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ισραηλ πέραν τοῦ Ιορδάνου
πρὸς δυσμαῖς εἰς πᾶσαν λειτουργίαν κυρίου καὶ
ἐργασίαν τοῦ βασιλέως **31** τοῦ Χεβρωνι Ιουδιας ὁ
ἄρχων τῶν Χεβρωνι κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ
πατριάς ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας
αὐτοῦ ἐπεσκέπησαν καὶ εὑρέθη ἀνὴρ δυνατὸς
ἐν αὐτοῖς ἐν Ιαζηρ τῆς Γαλααδίτιδος **32** καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοί δισχίλιοι ἑπτακόσιοι
ἄρχοντες πατριῶν καὶ κατέστησεν αὐτοὺς Δαυιδ
ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ Ρουβηνι καὶ Γαδδι καὶ ἡμίσους
φυλῆς Μανασση εἰς πᾶν πρόσταγμα κυρίου καὶ
λόγον βασιλέως

27 καὶ υἱοὶ Ισραηλ κατ᾽ ἀριθμὸν αὐτῶν
ἄρχοντες τῶν πατριῶν χιλίαρχοι καὶ
ἑκατόνταρχοι καὶ γραμματεῖς οἱ λειτουργοῦντες
τῷ λαῷ καὶ εἰς πᾶν λόγον τοῦ βασιλέως κατὰ
διαιρέσεις εἰς πᾶν λόγον τοῦ εἰσπορευομένου
καὶ ἐκπορευομένου μῆνα ἐκ μηνὸς εἰς πάντας
τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ διαίρεσις μία εἴκοσι
καὶ τέσσαρες χιλιάδες **2** καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως
τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου Ιεσβοαμ ὁ
τοῦ Ζαβδιηλ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι
καὶ τέσσαρες χιλιάδες **3** ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαρες
ἄρχων πάντων τῶν ἀρχόντων τῆς δυνάμεως τοῦ
μηνὸς τοῦ πρώτου **4** καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ
μηνὸς τοῦ δευτέρου Δωδια ὁ Εχωχι καὶ ἐπὶ τῆς
διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες
ἄρχοντες δυνάμεως **5** ὁ τρίτος τὸν μῆνα τὸν
τρίτον Βαναιας ὁ τοῦ Ιωδαε ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων καὶ
ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι
χιλιάδες **6** αὐτὸς Βαναιας δυνατώτερος τῶν
τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῆς

διαιρέσεως αὐτοῦ Αμιζαβαθ υἱὸς αὐτοῦ 7 ὁ
τέταρτος εἰς τὸν μῆνα τὸν τέταρτον Ασαηλ ὁ
ἀδελφὸς Ιωαβ καὶ Ζαβδιας ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ οἱ
ἀδελφοί καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες
καὶ εἴκοσι χιλιάδες 8 ὁ πέμπτος τῷ μηνὶ τῷ
πέμπτῳ ὁ ἡγούμενος Σαμαωθ ὁ Ιεσραε καὶ ἐπὶ
τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι τέσσαρες χιλιάδες 9
ὁ ἕκτος τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ Οδουιας ὁ τοῦ Εκκης ὁ
Θεκωίτης καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες
καὶ εἴκοσι χιλιάδες 10 ὁ ἕβδομος τῷ μηνὶ τῷ
ἑβδόμῳ Χελλης ὁ ἐκ Φαλλους ἀπὸ τῶν υἱῶν
Εφραιμ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες
καὶ εἴκοσι χιλιάδες 11 ὁ ὄγδοος τῷ μηνὶ τῷ
ὀγδόῳ Σοβοχαι ὁ Ισαθι τῷ Ζαραϊ καὶ ἐπὶ τῆς
διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες
12 ὁ ἔνατος τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ Αβιεζερ ὁ ἐξ
Αναθωθ ἐκ γῆς Βενιαμιν καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως
αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 13 ὁ δέκατος
τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ Μεηρα ὁ ἐκ Νετουφατ τῷ
Ζαραϊ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες
καὶ εἴκοσι χιλιάδες 14 ὁ ἑνδέκατος τῷ μηνὶ τῷ
ἑνδεκάτῳ Βαναιας ὁ ἐκ Φαραθων τῶν υἱῶν
Εφραιμ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες
καὶ εἴκοσι χιλιάδες 15 ὁ δωδέκατος εἰς τὸν
μῆνα τὸν δωδέκατον Χολδαι ὁ Νετωφατι τῷ
Γοθονιηλ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες
καὶ εἴκοσι χιλιάδες 16 καὶ ἐπὶ τῶν φυλῶν Ισραηλ
τῷ Ρουβην ἡγούμενος Ελιεζερ ὁ τοῦ Ζεχρι τῷ
Συμεων Σαφατιας ὁ τοῦ Μααχα 17 τῷ Λευι
Ασαβιας ὁ τοῦ Καμουηλ τῷ Ααρων Σαδωκ 18 τῷ
Ιουδα Ελιαβ τῶν ἀδελφῶν Δαυιδ τῷ Ισσαχαρ
Αμβρι ὁ τοῦ Μιχαηλ 19 τῷ Ζαβουλων Σαμαιας ὁ
τοῦ Αβδιου τῷ Νεφθαλι Ιεριμωθ ὁ τοῦ Εσριηλ 20
τῷ Εφραιμ Ωση ὁ τοῦ Οζιου τῷ ἡμίσει φυλῆς
Μανασση Ιωηλ ὁ τοῦ Φαδαια 21 τῷ ἡμίσει φυλῆς
Μανασση τῷ ἐν τῇ Γαλααδ Ιαδδαι ὁ τοῦ Ζαβδιου
τοῖς υἱοῖς Βενιαμιν Ασιηλ ὁ τοῦ Αβεννηρ 22 τῷ
Δαν Αζαραηλ ὁ τοῦ Ιωραμ οὗτοι πατριάρχαι
τῶν φυλῶν Ισραηλ 23 καὶ οὐκ ἔλαβεν Δαυιδ
τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ κάτω
ὅτι κύριος εἶπεν πληθῦναι τὸν Ισραηλ ὡς τοὺς
ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ 24 καὶ Ιωαβ ὁ τοῦ Σαρουια
ἤρξατο ἀριθμεῖν ἐν τῷ λαῷ καὶ οὐ συνετέλεσεν
καὶ ἐγένετο ἐν τούτοις ὀργὴ ἐπὶ τὸν Ισραηλ καὶ
οὐ κατεχωρίσθη ὁ ἀριθμὸς ἐν βιβλίῳ λόγων
τῶν ἡμερῶν τοῦ βασιλέως Δαυιδ 25 καὶ ἐπὶ τῶν
θησαυρῶν τοῦ βασιλέως Ασμωθ ὁ τοῦ Ωδιηλ
καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν ἀγρῷ καὶ ἐν ταῖς
κώμαις καὶ ἐν τοῖς ἐποικίοις καὶ ἐν τοῖς πύργοις
Ιωναθαν ὁ τοῦ Οζιου 26 ἐπὶ δὲ τῶν γεωργούντων
τὴν γῆν τῶν ἐργαζομένων Εσδρι ὁ τοῦ Χολουβ
27 καὶ ἐπὶ τῶν χωρίων Σεμεϊ ὁ ἐκ Ραμα καὶ ἐπὶ
τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ οἴνου
Ζαχρι ὁ τοῦ Σεφνι 28 καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιώνων καὶ
ἐπὶ τῶν συκαμίνων τῶν ἐν τῇ πεδινῇ Βαλανας
ὁ Γεδωρίτης ἐπὶ δὲ τῶν θησαυρῶν τοῦ ἐλαίου
Ιωας 29 καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν νομάδων τῶν ἐν
τῷ Ασιδων Σατραις ὁ Σαρωνίτης καὶ ἐπὶ τῶν
βοῶν τῶν ἐν τοῖς αὐλῶσιν Σωφατ ὁ τοῦ Αδλι
30 ἐπὶ δὲ τῶν καμήλων Ωβιλ ὁ Ισμαηλίτης ἐπὶ
δὲ τῶν ὄνων Ιαδιας ὁ ἐκ Μεραθων 31 καὶ ἐπὶ
τῶν προβάτων Ιαζιζ ὁ Αγαρίτης πάντες οὗτοι
προστάται ὑπαρχόντων Δαυιδ τοῦ βασιλέως 32
καὶ Ιωναθαν ὁ πατράδελφος Δαυιδ σύμβουλος
ἄνθρωπος συνετὸς καὶ γραμματεὺς αὐτός καὶ
Ιιηλ ὁ τοῦ Αχαμανι μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως

33 καὶ Αχιτοφελ σύμβουλος τοῦ βασιλέως καὶ
Χουσι πρῶτος φίλος τοῦ βασιλέως 34 καὶ
μετὰ τοῦτον Αχιτοφελ ἐχόμενος Ιωδαε ὁ τοῦ
Βαναιου καὶ Αβιαθαρ καὶ Ιωαβ ἀρχιστράτηγος
τοῦ βασιλέως

28 καὶ ἐξεκκλησίασεν Δαυιδ πάντας τοὺς
ἄρχοντας Ισραηλ ἄρχοντας τῶν κριτῶν καὶ τοὺς
ἄρχοντας τῶν ἐφημεριῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ
βασιλέως καὶ ἄρχοντας τῶν χιλιάδων καὶ τῶν
ἑκατοντάδων καὶ τοὺς γαζοφύλακας καὶ τοὺς
ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ καὶ τοὺς δυνάστας
καὶ τοὺς μαχητὰς τῆς στρατιᾶς ἐν Ιερουσαλημ
2 καὶ ἔστη Δαυιδ ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας καὶ
εἶπεν ἀκούσατέ μου ἀδελφοὶ καὶ λαός μου
ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν οἰκοδομῆσαι οἶκον
ἀναπαύσεως τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου καὶ
στάσιν ποδῶν κυρίου ἡμῶν καὶ ἡτοίμασα τὰ εἰς
τὴν κατασκήνωσιν ἐπιτήδεια 3 καὶ ὁ θεὸς εἶπεν
οὐκ οἰκοδομήσεις ἐμοὶ οἶκον τοῦ ἐπονομάσαι τὸ
ὄνομά μου ἐπ’ αὐτῷ ὅτι ἄνθρωπος πολεμιστὴς εἶ
σὺ καὶ αἵματα ἐξέχεας 4 καὶ ἐξελέξατο κύριος ὁ
θεὸς Ισραηλ ἐν ἐμοὶ ἀπὸ παντὸς οἴκου πατρός
μου εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ισραηλ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
ἐν Ιουδα ᾑρέτικεν τὸ βασίλειον καὶ ἐξ οἴκου
Ιουδα τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς
τοῦ πατρός μου ἐν ἐμοὶ ἠθέλησεν τοῦ γενέσθαι
με βασιλέα ἐπὶ τῷ παντὶ Ισραηλ 5 καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν υἱῶν μου ὅτι πολλοὺς υἱοὺς ἔδωκέν
μοι κύριος ἐξελέξατο ἐν Σαλωμων τῷ υἱῷ μου
καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ θρόνου βασιλείας κυρίου ἐπὶ
τὸν Ισραηλ 6 καὶ εἶπέν μοι ὁ θεός Σαλωμων ὁ
υἱός σου οἰκοδομήσει τὸν οἶκόν μου καὶ τὴν
αὐλήν μου ὅτι ᾑρέτικα ἐν αὐτῷ εἶναί μου υἱόν
κἀγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα 7 καὶ κατορθώσω
τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐὰν ἰσχύσῃ
τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ κρίματά
μου ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 8 καὶ νῦν κατὰ πρόσωπον
πάσης ἐκκλησίας κυρίου καὶ ἐν ὠσὶν θεοῦ ἡμῶν
φυλάξασθε καὶ ζητήσατε πάσας τὰς ἐντολὰς
κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἵνα κληρονομήσητε τὴν
γῆν τὴν ἀγαθὴν καὶ κατακληρονομήσητε τοῖς
υἱοῖς ὑμῶν μεθ’ ὑμᾶς ἕως αἰῶνος 9 καὶ νῦν
Σαλωμων υἱέ μου γνῶθι τὸν θεὸν τῶν πατέρων
σου καὶ δούλευε αὐτῷ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ψυχῇ
θελούσῃ ὅτι πάσας καρδίας ἐτάζει κύριος καὶ
πᾶν ἐνθύμημα γιγνώσκει ἐὰν ζητήσῃς αὐτόν
εὑρεθήσεταί σοι καὶ ἐὰν καταλείψῃς αὐτόν
καταλείψει σε εἰς τέλος 10 ἰδὲ τοίνυν ὅτι κύριος
ᾑρέτικέν σε οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον εἰς ἁγίασμα
ἴσχυε καὶ ποίει 11 καὶ ἔδωκεν Δαυιδ Σαλωμων
τῷ υἱῷ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα τοῦ ναοῦ καὶ τῶν
οἴκων αὐτοῦ καὶ τῶν ζακχω αὐτοῦ καὶ τῶν
ὑπερῴων καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἐσωτέρων καὶ
τοῦ οἴκου τοῦ ἐξιλασμοῦ 12 καὶ τὸ παράδειγμα
ὃ εἶχεν ἐν πνεύματι αὐτοῦ τῶν αὐλῶν οἴκου
κυρίου καὶ πάντων τῶν παστοφορίων τῶν κύκλῳ
τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου κυρίου καὶ τῶν
ἀποθηκῶν τῶν ἁγίων 13 καὶ τῶν καταλυμάτων
τῶν ἐφημεριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν
εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου κυρίου
καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν λειτουργησίμων σκευῶν
τῆς λατρείας οἴκου κυρίου 14 καὶ τὸν σταθμὸν
τῆς ὁλκῆς αὐτῶν τῶν τε χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν
15 λυχνιῶν τὴν ὁλκὴν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τῶν
λύχνων 16 ἔδωκεν αὐτῷ ὁμοίως τὸν σταθμὸν
τῶν τραπεζῶν τῆς προθέσεως ἑκάστης τραπέζης

χρυσῆς καὶ ὡσαύτως τῶν ἀργυρῶν 17 καὶ
τῶν κρεαγρῶν καὶ σπονδείων καὶ τῶν φιαλῶν
τῶν χρυσῶν καὶ τὸν σταθμὸν τῶν χρυσῶν καὶ
τῶν ἀργυρῶν κεφφουρε ἑκάστου σταθμοῦ 18
καὶ τὸν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων ἐκ
χρυσίου δοκίμου σταθμὸν ὑπέδειξεν αὐτῷ καὶ
τὸ παράδειγμα τοῦ ἅρματος τῶν χερουβιν τῶν
διαπεπετασμένων ταῖς πτέρυξιν καὶ σκιαζόντων
ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου 19 πάντα ἐν
γραφῇ χειρὸς κυρίου ἔδωκεν Δαυιδ Σαλωμων
κατὰ τὴν περιγενηθεῖσαν αὐτῷ σύνεσιν τῆς
κατεργασίας τοῦ παραδείγματος 20 καὶ εἶπεν
Δαυιδ Σαλωμων τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου
καὶ ποίει μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῇς ὅτι κύριος
ὁ θεός μου μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε καὶ οὐ μή
σε ἐγκαταλίπῃ ἕως τοῦ συντελέσαι σε πᾶσαν
ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου κυρίου 21 καὶ ἰδοὺ
αἱ ἐφημερίαι τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς
πᾶσαν λειτουργίαν οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ μετὰ σοῦ
ἐν πάσῃ πραγματείᾳ καὶ πᾶς πρόθυμος ἐν σοφίᾳ
κατὰ πᾶσαν τέχνην καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ
λαὸς εἰς πάντας τοὺς λόγους σου

29 καὶ εἶπεν Δαυιδ ὁ βασιλεὺς πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ
Σαλωμων ὁ υἱός μου εἷς ὃν ᾑρέτικεν ἐν αὐτῷ
κύριος νέος καὶ ἁπαλός καὶ τὸ ἔργον μέγα ὅτι οὐκ
ἀνθρώπῳ ἡ οἰκοδομή ἀλλ’ ἢ κυρίῳ θεῷ 2 κατὰ
πᾶσαν τὴν δύναμιν ἡτοίμακα εἰς οἶκον θεοῦ μου
χρυσίον ἀργύριον χαλκόν σίδηρον ξύλα λίθους
σοομ καὶ πληρώσεως καὶ λίθους πολυτελεῖς καὶ
ποικίλους καὶ πάντα λίθον τίμιον καὶ πάριον
πολύν 3 καὶ ἔτι ἐν τῷ εὐδοκῆσαί με ἐν οἴκῳ
θεοῦ μου ἔστιν μοι ὃ περιπεποίημαι χρυσίον καὶ
ἀργύριον καὶ ἰδοὺ δέδωκα εἰς οἶκον θεοῦ μου εἰς
ὕψος ἐκτὸς ὧν ἡτοίμακα εἰς τὸν οἶκον τῶν ἁγίων
4 τρισχίλια τάλαντα χρυσίου τοῦ ἐκ Σουφιρ
καὶ ἑπτακισχίλια τάλαντα ἀργυρίου δοκίμου
ἐξαλειφθῆναι ἐν αὐτοῖς τοὺς τοίχους τοῦ ἱεροῦ
5 διὰ χειρὸς τεχνιτῶν καὶ τίς ὁ προθυμούμενος
πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ σήμερον κυρίῳ 6
καὶ προεθυμήθησαν ἄρχοντες τῶν πατριῶν καὶ
οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ οἱ χιλίαρχοι
καὶ οἱ ἑκατόνταρχοι καὶ οἱ προστάται τῶν ἔργων
καὶ οἱ οἰκονόμοι τοῦ βασιλέως 7 καὶ ἔδωκαν
εἰς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου χρυσίου τάλαντα
πεντακισχίλια καὶ χρυσοῦς μυρίους καὶ ἀργυρίου
ταλάντων δέκα χιλιάδας καὶ χαλκοῦ τάλαντα
μύρια ὀκτακισχίλια καὶ σιδήρου ταλάντων
χιλιάδας ἑκατόν 8 καὶ οἷς εὑρέθη παρ’ αὐτοῖς
λίθος ἔδωκαν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου κυρίου διὰ
χειρὸς Ιιηλ τοῦ Γηρσωνι 9 καὶ εὐφράνθη ὁ λαὸς
ὑπὲρ τοῦ προθυμηθῆναι ὅτι ἐν καρδίᾳ πλήρει
προεθυμήθησαν τῷ κυρίῳ καὶ Δαυιδ ὁ βασιλεὺς
εὐφράνθη μεγάλως 10 καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς
Δαυιδ τὸν κύριον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας λέγων
εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς Ισραηλ ὁ πατὴρ ἡμῶν
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος 11 σοί κύριε
ἡ μεγαλωσύνη καὶ ἡ δύναμις καὶ τὸ καύχημα
καὶ ἡ νίκη καὶ ἡ ἰσχύς ὅτι σὺ πάντων τῶν
ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς δεσπόζεις ἀπὸ
προσώπου σου ταράσσεται πᾶς βασιλεὺς καὶ
ἔθνος 12 παρὰ σοῦ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δόξα σὺ
πάντων ἄρχεις κύριε ὁ ἄρχων πάσης ἀρχῆς καὶ
ἐν χειρί σου ἰσχὺς καὶ δυναστεία καὶ ἐν χειρί
σου παντοκράτωρ μεγαλῦναι καὶ κατισχῦσαι τὰ
πάντα 13 καὶ νῦν κύριε ἐξομολογούμεθά σοι καὶ
αἰνοῦμεν τὸ ὄνομα τῆς καυχήσεώς σου 14 καὶ

τίς εἰμι ἐγὼ καὶ τίς ὁ λαός μου ὅτι ἰσχύσαμεν
προθυμηθῆναί σοι κατὰ ταῦτα ὅτι σὰ τὰ πάντα
καὶ ἐκ τῶν σῶν δεδώκαμέν σοι **15** ὅτι πάροικοί
ἐσμεν ἐναντίον σου καὶ παροικοῦντες ὡς πάντες
οἱ πατέρες ἡμῶν ὡς σκιὰ αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ
γῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὑπομονή **16** κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν
πᾶν τὸ πλῆθος τοῦτο ὃ ἡτοίμακα οἰκοδομηθῆναι
οἶκον τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ σου ἐκ χειρός σού
ἐστιν καὶ σοὶ τὰ πάντα **17** καὶ ἔγνων κύριε ὅτι
σὺ εἶ ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ δικαιοσύνην ἀγαπᾷς
ἐν ἁπλότητι καρδίας προεθυμήθην πάντα ταῦτα
καὶ νῦν τὸν λαόν σου τὸν εὑρεθέντα ὧδε εἶδον
ἐν εὐφροσύνῃ προθυμηθέντα σοι **18** κύριε ὁ
θεὸς Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ισραηλ τῶν πατέρων
ἡμῶν φύλαξον ταῦτα ἐν διανοίᾳ καρδίας λαοῦ
σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ κατεύθυνον τὰς καρδίας
αὐτῶν πρὸς σέ **19** καὶ Σαλωμων τῷ υἱῷ μου δὸς
καρδίαν ἀγαθὴν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ
μαρτύριά σου καὶ τὰ προστάγματά σου καὶ τοῦ
ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴκου σου
20 καὶ εἶπεν Δαυιδ πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ εὐλογήσατε
κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ εὐλόγησεν πᾶσα ἡ
ἐκκλησία κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν
καὶ κάμψαντες τὰ γόνατα προσεκύνησαν τῷ
κυρίῳ καὶ τῷ βασιλεῖ **21** καὶ ἔθυσεν Δαυιδ τῷ
κυρίῳ θυσίας καὶ ἀνήνεγκεν ὁλοκαυτώματα τῷ
θεῷ τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἡμέρας μόσχους
χιλίους κριοὺς χιλίους ἄρνας χιλίους καὶ τὰς
σπονδὰς αὐτῶν καὶ θυσίας εἰς πλῆθος παντὶ τῷ
Ισραηλ **22** καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἐναντίον κυρίου
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μετὰ χαρᾶς καὶ ἐβασίλευσαν
ἐκ δευτέρου τὸν Σαλωμων υἱὸν Δαυιδ καὶ
ἔχρισαν αὐτὸν τῷ κυρίῳ εἰς βασιλέα καὶ Σαδωκ
εἰς ἱερωσύνην **23** καὶ ἐκάθισεν Σαλωμων ἐπὶ
θρόνου Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ εὐδοκήθη
καὶ ἐπήκουσαν αὐτοῦ πᾶς Ισραηλ **24** οἱ ἄρχοντες
καὶ οἱ δυνάσται καὶ πάντες υἱοὶ τοῦ βασιλέως
Δαυιδ πατρὸς αὐτοῦ ὑπετάγησαν αὐτῷ **25** καὶ
ἐμεγάλυνεν κύριος τὸν Σαλωμων ἐπάνωθεν
ἐναντίον παντὸς Ισραηλ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν
βασιλέως ὃ οὐκ ἐγένετο ἐπὶ παντὸς βασιλέως
ἔμπροσθεν αὐτοῦ **26** καὶ Δαυιδ υἱὸς Ιεσσαι
ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ισραηλ **27** ἔτη τεσσαράκοντα
ἐν Χεβρων ἔτη ἑπτὰ καὶ ἐν Ιερουσαλημ ἔτη
τριάκοντα τρία **28** καὶ ἐτελεύτησεν ἐν γήρει
καλῷ πλήρης ἡμερῶν πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ
ἐβασίλευσεν Σαλωμων υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ
29 οἱ δὲ λοιποὶ λόγοι τοῦ βασιλέως Δαυιδ οἱ
πρότεροι καὶ οἱ ὕστεροι γεγραμμένοι εἰσὶν ἐν
λόγοις Σαμουηλ τοῦ βλέποντος καὶ ἐπὶ λόγων
Ναθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ λόγων Γαδ τοῦ
βλέποντος **30** περὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ
τῆς δυναστείας αὐτοῦ καὶ οἱ καιροί οἳ ἐγένοντο
ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ τὸν Ισραηλ καὶ ἐπὶ πάσας
βασιλείας τῆς γῆς

Παραλειπομένων Β′

1 καὶ ἐνίσχυσεν Σαλωμων υἱὸς Δαυιδ ἐπὶ τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ καὶ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ’
αὐτοῦ καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν εἰς ὕψος **2** καὶ εἶπεν
Σαλωμων πρὸς πάντα Ισραηλ τοῖς χιλιάρχοις καὶ
τοῖς ἑκατοντάρχοις καὶ τοῖς κριταῖς καὶ πᾶσιν
τοῖς ἄρχουσιν ἐναντίον Ισραηλ τοῖς ἄρχουσι τῶν
πατριῶν **3** καὶ ἐπορεύθη Σαλωμων καὶ πᾶσα
ἡ ἐκκλησία μετ’ αὐτοῦ εἰς τὴν ὑψηλὴν τὴν ἐν
Γαβαων οὗ ἐκεῖ ἦν ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου τοῦ
θεοῦ ἣν ἐποίησεν Μωυσῆς παῖς κυρίου ἐν τῇ
ἐρήμῳ **4** ἀλλὰ κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἀνήνεγκεν
Δαυιδ ἐκ πόλεως Καριαθιαριμ ὅτι ἡτοίμασεν αὐτῇ
σκηνὴν εἰς Ιερουσαλημ **5** καὶ τὸ θυσιαστήριον
τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησεν Βεσελεηλ υἱὸς Ουριου
υἱοῦ Ωρ ἐκεῖ ἦν ἔναντι τῆς σκηνῆς κυρίου καὶ
ἐξεζήτησεν αὐτὸ Σαλωμων καὶ ἡ ἐκκλησία **6** καὶ
ἀνήνεγκεν ἐκεῖ Σαλωμων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τὸ χαλκοῦν ἐνώπιον κυρίου τὸ ἐν τῇ σκηνῇ καὶ
ἀνήνεγκεν ἐπ’ αὐτὸ ὁλοκαύτωσιν χιλίαν **7** ἐν τῇ
νυκτὶ ἐκείνῃ ὤφθη ὁ θεὸς τῷ Σαλωμων καὶ εἶπεν
αὐτῷ αἴτησαι τί σοι δῶ **8** καὶ εἶπεν Σαλωμων
πρὸς τὸν θεόν σὺ ἐποίησας μετὰ Δαυιδ τοῦ πατρός
μου ἔλεος μέγα καὶ ἐβασίλευσάς με ἀντ’ αὐτοῦ
9 καὶ νῦν κύριε ὁ θεός πιστωθήτω τὸ ὄνομά
σου ἐπὶ Δαυιδ πατέρα μου ὅτι σὺ ἐβασίλευσάς
με ἐπὶ λαὸν πολὺν ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς **10** νῦν
σοφίαν καὶ σύνεσιν δός μοι καὶ ἐξελεύσομαι
ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τούτου καὶ εἰσελεύσομαι ὅτι
τίς κρινεῖ τὸν λαόν σου τὸν μέγαν τοῦτον **11** καὶ
εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Σαλωμων ἀνθ’ ὧν ἐγένετο
τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ οὐκ ᾐτήσω πλοῦτον
χρημάτων οὐδὲ δόξαν οὐδὲ τὴν ψυχὴν τῶν
ὑπεναντίων καὶ ἡμέρας πολλὰς οὐκ ᾐτήσω καὶ
ᾔτησας σεαυτῷ σοφίαν καὶ σύνεσιν ὅπως κρίνῃς
τὸν λαόν μου ἐφ’ ὃν ἐβασίλευσά σε ἐπ’ αὐτόν
12 τὴν σοφίαν καὶ τὴν σύνεσιν δίδωμί σοι καὶ
πλοῦτον καὶ χρήματα καὶ δόξαν δώσω σοι ὡς
οὐκ ἐγενήθη ὅμοιός σοι ἐν τοῖς βασιλεῦσι τοῖς
ἔμπροσθέ σου καὶ μετὰ σὲ οὐκ ἔσται οὕτως **13**
καὶ ἦλθεν Σαλωμων ἐκ βαμα τῆς ἐν Γαβαων εἰς
Ιερουσαλημ ἀπὸ προσώπου σκηνῆς μαρτυρίου
καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ισραηλ **14** καὶ συνήγαγεν
Σαλωμων ἅρματα καὶ ἱππεῖς καὶ ἐγένοντο αὐτῷ
χίλια καὶ τετρακόσια ἅρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες
ἱππέων καὶ κατέλιπεν αὐτὰ ἐν πόλεσιν τῶν
ἁρμάτων καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν
Ιερουσαλημ **15** καὶ ἔθηκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον
καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ιερουσαλημ ὡς λίθους καὶ
τὰς κέδρους ἐν τῇ Ιουδαίᾳ ὡς συκαμίνους τὰς
ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος **16** καὶ ἡ ἔξοδος τῶν
ἵππων τῶν Σαλωμων ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἡ τιμὴ τῶν
ἐμπόρων τοῦ βασιλέως ἐμπορεύεσθαι ἠγόραζον
17 καὶ ἀνέβαινον καὶ ἐξῆγον ἐξ Αἰγύπτου ἅρμα
ἓν ἑξακοσίων ἀργυρίου καὶ ἵππον ἑκατὸν καὶ
πεντήκοντα καὶ οὕτως πᾶσιν τοῖς βασιλεῦσιν
τῶν Χετταίων καὶ βασιλεῦσιν Συρίας ἐν χερσὶν
αὐτῶν ἔφερον

2 καὶ εἶπεν Σαλωμων τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ
ὀνόματι κυρίου καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ **2**
καὶ συνήγαγεν Σαλωμων ἑβδομήκοντα χιλιάδας
ἀνδρῶν καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων ἐν
τῷ ὄρει καὶ οἱ ἐπιστάται ἐπ’ αὐτῶν τρισχίλιοι
ἑξακόσιοι **3** καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμων πρὸς Χιραμ
βασιλέα Τύρου λέγων ὡς ἐποίησας μετὰ τοῦ
πατρός μου Δαυιδ καὶ ἀπέστειλας αὐτῷ κέδρους

τοῦ οἰκοδομῆσαι ἑαυτῷ οἶκον κατοικῆσαι ἐν
αὐτῷ 4 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὁ υἱὸς αὐτοῦ οἰκοδομῶ
οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ μου ἁγιάσαι
αὐτὸν αὐτῷ τοῦ θυμιᾶν ἀπέναντι αὐτοῦ θυμίαμα
καὶ πρόθεσιν διὰ παντὸς καὶ τοῦ ἀναφέρειν
ὁλοκαυτώματα διὰ παντὸς τὸ πρωὶ καὶ τὸ δείλης
καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις καὶ
ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ κυρίου θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦτο ἐπὶ τὸν Ισραηλ 5 καὶ ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ
οἰκοδομῶ μέγας ὅτι μέγας ὁ θεὸς ἡμῶν παρὰ
πάντας τοὺς θεούς 6 καὶ τίς ἰσχύσει οἰκοδομῆσαι
αὐτῷ οἶκον ὅτι ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ
οὐρανοῦ οὐ φέρουσιν αὐτοῦ τὴν δόξαν καὶ τίς
ἐγὼ οἰκοδομῶν αὐτῷ οἶκον ὅτι ἀλλ᾽ ἢ τοῦ θυμιᾶν
κατέναντι αὐτοῦ 7 καὶ νῦν ἀπόστειλόν μοι ἄνδρα
σοφὸν καὶ εἰδότα τοῦ ποιῆσαι ἐν τῷ χρυσίῳ
καὶ ἐν τῷ ἀργυρίῳ καὶ ἐν τῷ χαλκῷ καὶ ἐν τῷ
σιδήρῳ καὶ ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ καὶ
ἐν τῇ ὑακίνθῳ καὶ ἐπιστάμενον γλύψαι γλυφὴν
μετὰ τῶν σοφῶν τῶν μετ᾽ ἐμοῦ ἐν Ιουδα καὶ ἐν
Ιερουσαλημ ὧν ἡτοίμασεν Δαυιδ ὁ πατήρ μου 8
καὶ ἀπόστειλόν μοι ξύλα κέδρινα καὶ ἀρκεύθινα
καὶ πεύκινα ἐκ τοῦ Λιβάνου ὅτι ἐγὼ οἶδα ὡς οἱ
δοῦλοί σου οἴδασιν κόπτειν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου
καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδές σου μετὰ τῶν παίδων μου 9
πορεύσονται ἑτοιμάσαι μοι ξύλα εἰς πλῆθος ὅτι ὁ
οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας καὶ ἔνδοξος 10 καὶ
ἰδοὺ τοῖς ἐργαζομένοις τοῖς κόπτουσιν ξύλα εἰς
βρώματα δέδωκα σῖτον εἰς δόματα τοῖς παισίν
σου κόρων εἴκοσι χιλιάδας καὶ κριθῶν κόρων
εἴκοσι χιλιάδας καὶ οἴνου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας
καὶ ἐλαίου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας 11 καὶ εἶπεν
Χιραμ βασιλεὺς Τύρου ἐν γραφῇ καὶ ἀπέστειλεν
πρὸς Σαλωμων ἐν τῷ ἀγαπῆσαι κύριον τὸν λαὸν
αὐτοῦ ἔδωκέν σε ἐπ᾽ αὐτοὺς εἰς βασιλέα 12 καὶ
εἶπεν Χιραμ εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ὃς
ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὃς ἔδωκεν τῷ
Δαυιδ τῷ βασιλεῖ υἱὸν σοφὸν καὶ ἐπιστάμενον
σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην ὃς οἰκοδομήσει οἶκον τῷ
κυρίῳ καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ 13 καὶ νῦν
ἀπέσταλκά σοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα σύνεσιν
τὸν Χιραμ τὸν πατέρα μου 14 ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπὸ
θυγατέρων Δαν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος
εἰδότα ποιῆσαι ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ καὶ
ἐν χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ ἐν λίθοις καὶ ξύλοις
καὶ ὑφαίνειν ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ
καὶ ἐν τῇ βύσσῳ καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ καὶ γλύψαι
γλυφὰς καὶ διανοεῖσθαι πᾶσαν διανόησιν ὅσα
ἂν δῷς αὐτῷ μετὰ τῶν σοφῶν σου καὶ σοφῶν
Δαυιδ κυρίου μου πατρός σου 15 καὶ νῦν τὸν
σῖτον καὶ τὴν κριθὴν καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν
οἶνον ἃ εἶπεν ὁ κύριός μου ἀποστειλάτω τοῖς
παισὶν αὐτοῦ 16 καὶ ἡμεῖς κόψομεν ξύλα ἐκ τοῦ
Λιβάνου κατὰ πᾶσαν τὴν χρείαν σου καὶ ἄξομεν
αὐτὰ σχεδίαις ἐπὶ θάλασσαν Ιόππης καὶ σὺ ἄξεις
αὐτὰ εἰς Ιερουσαλημ 17 καὶ συνήγαγεν Σαλωμων
πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς προσηλύτους ἐν γῇ
Ισραηλ μετὰ τὸν ἀριθμόν ὃν ἠρίθμησεν αὐτοὺς
Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ εὑρέθησαν ἑκατὸν
πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι ἑξακόσιοι 18
καὶ ἐποίησεν ἐξ αὐτῶν ἑβδομήκοντα χιλιάδας
νωτοφόρων καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων
καὶ τρισχιλίους ἑξακοσίους ἐργοδιώκτας ἐπὶ τὸν
λαόν

3 καὶ ἤρξατο Σαλωμων τοῦ οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον
κυρίου ἐν Ιερουσαλημ ἐν ὄρει τοῦ Αμορια οὗ

ὤφθη κύριος τῷ Δαυιδ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ τόπῳ
ᾧ ἡτοίμασεν Δαυιδ ἐν ἅλῳ Ορνα τοῦ Ιεβουσαίου
2 καὶ ἤρξατο οἰκοδομῆσαι ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ
ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ **3**
καὶ ταῦτα ἤρξατο Σαλωμων τοῦ οἰκοδομῆσαι
τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ μῆκος πήχεων ἡ διαμέτρησις
ἡ πρώτη πήχεων ἑξήκοντα καὶ εὖρος πήχεων
εἴκοσι **4** καὶ αιλαμ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου
μῆκος ἐπὶ πρόσωπον πλάτους τοῦ οἴκου πήχεων
εἴκοσι καὶ ὕψος πήχεων ἑκατὸν εἴκοσι καὶ
κατεχρύσωσεν αὐτὸν ἔσωθεν χρυσίῳ καθαρῷ
5 καὶ τὸν οἶκον τὸν μέγαν ἐξύλωσεν ξύλοις
κεδρίνοις καὶ κατεχρύσωσεν χρυσίῳ καθαρῷ
καὶ ἔγλυψεν ἐπ’ αὐτοῦ φοίνικας καὶ χαλαστά
6 καὶ ἐκόσμησεν τὸν οἶκον λίθοις τιμίοις εἰς
δόξαν καὶ χρυσίῳ χρυσίου τοῦ ἐκ Φαρουαιμ
7 καὶ ἐχρύσωσεν τὸν οἶκον καὶ τοὺς τοίχους
καὶ τοὺς πυλῶνας καὶ τὰ ὀροφώματα καὶ τὰ
θυρώματα χρυσίῳ καὶ ἔγλυψεν χερουβιν ἐπὶ
τῶν τοίχων **8** καὶ ἐποίησεν τὸν οἶκον τοῦ
ἁγίου τῶν ἁγίων μῆκος αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον
πλάτους πήχεων εἴκοσι καὶ τὸ εὖρος πήχεων
εἴκοσι καὶ κατεχρύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ καθαρῷ
εἰς χερουβιν εἰς τάλαντα ἑξακόσια **9** καὶ ὁλκὴ
τῶν ἥλων ὁλκὴ τοῦ ἑνὸς πεντήκοντα σίκλοι
χρυσίου καὶ τὸ ὑπερῷον ἐχρύσωσεν χρυσίῳ **10**
καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων
χερουβιν δύο ἔργον ἐκ ξύλων καὶ ἐχρύσωσεν
αὐτὰ χρυσίῳ **11** καὶ αἱ πτέρυγες τῶν χερουβιν
τὸ μῆκος πήχεων εἴκοσι καὶ ἡ πτέρυξ ἡ μία
πήχεων πέντε ἁπτομένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου
καὶ ἡ πτέρυξ ἡ ἑτέρα πήχεων πέντε ἁπτομένη
τῆς πτέρυγος τοῦ χερουβ τοῦ ἑτέρου **12** καὶ
ἡ πτέρυξ τοῦ χερουβ τοῦ ἑνὸς πήχεων πέντε
ἁπτομένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου καὶ ἡ πτέρυξ
ἡ ἑτέρα πήχεων πέντε ἁπτομένη τοῦ πτέρυγος
τοῦ χερουβ τοῦ ἑτέρου **13** καὶ αἱ πτέρυγες τῶν
χερουβιν διαπεπετασμέναι πήχεων εἴκοσι καὶ
αὐτὰ ἑστηκότα ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ τὰ
πρόσωπα αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον **14** καὶ ἐποίησεν
τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας
καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου καὶ ὕφανεν ἐν αὐτῷ
χερουβιν **15** καὶ ἐποίησεν ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου
στύλους δύο πήχεων τριάκοντα πέντε τὸ ὕψος
καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πήχεων πέντε **16** καὶ
ἐποίησεν σερσερωθ ἐν τῷ δαβιρ καὶ ἔδωκεν
ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων καὶ ἐποίησεν
ῥοΐσκους ἑκατὸν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τῶν χαλαστῶν
17 καὶ ἔστησεν τοὺς στύλους κατὰ πρόσωπον τοῦ
ναοῦ ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ τὸν ἕνα ἐξ εὐωνύμων καὶ
ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ ἐκ δεξιῶν Κατόρθωσις
καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξ ἀριστερῶν Ἰσχύς

4 καὶ ἐποίησεν τὸ θυσιαστήριον χαλκοῦν πήχεων
εἴκοσι μῆκος καὶ τὸ εὖρος πήχεων εἴκοσι ὕψος
πήχεων δέκα **2** καὶ ἐποίησεν τὴν θάλασσαν
χυτὴν πήχεων δέκα τὴν διαμέτρησιν στρογγύλην
κυκλόθεν καὶ πήχεων πέντε τὸ ὕψος καὶ τὸ
κύκλωμα πήχεων τριάκοντα **3** καὶ ὁμοίωμα
μόσχων ὑποκάτωθεν αὐτῆς κύκλῳ κυκλοῦσιν
αὐτήν πήχεις δέκα περιέχουσιν τὸν λουτῆρα
κυκλόθεν δύο γένη ἐχώνευσαν τοὺς μόσχους
ἐν τῇ χωνεύσει αὐτῶν **4** ᾗ ἐποίησαν αὐτούς
δώδεκα μόσχους οἱ τρεῖς βλέποντες βορρᾶν καὶ
οἱ τρεῖς βλέποντες δυσμὰς καὶ οἱ τρεῖς βλέποντες
νότον καὶ οἱ τρεῖς βλέποντες κατ’ ἀνατολάς καὶ ἡ
θάλασσα ἐπ’ αὐτῶν ἄνω ἦσαν τὰ ὀπίσθια αὐτῶν

ἔσω 5 καὶ τὸ πάχος αὐτῆς παλαιστής καὶ τὸ
χεῖλος αὐτῆς ὡς χεῖλος ποτηρίου διαγεγλυμμένα
βλαστοὺς κρίνου χωροῦσαν μετρητὰς τρισχιλίους
καὶ ἐξετέλεσεν 6 καὶ ἐποίησεν λουτῆρας δέκα
καὶ ἔθηκεν τοὺς πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ τοὺς πέντε
ἐξ ἀριστερῶν τοῦ πλύνειν ἐν αὐτοῖς τὰ ἔργα
τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ ἀποκλύζειν ἐν αὐτοῖς
καὶ ἡ θάλασσα εἰς τὸ νίπτεσθαι τοὺς ἱερεῖς ἐν
αὐτῇ 7 καὶ ἐποίησεν τὰς λυχνίας τὰς χρυσᾶς
δέκα κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ
ναῷ πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν 8
καὶ ἐποίησεν τραπέζας δέκα καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ
ναῷ πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ εὐωνύμων καὶ
ἐποίησεν φιάλας χρυσᾶς ἑκατόν 9 καὶ ἐποίησεν
τὴν αὐλὴν τῶν ἱερέων καὶ τὴν αὐλὴν τὴν
μεγάλην καὶ θύρας τῇ αὐλῇ καὶ θυρώματα αὐτῶν
κατακεχαλκωμένα χαλκῷ 10 καὶ τὴν θάλασσαν
ἔθηκεν ἀπὸ γωνίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν ὡς πρὸς
ἀνατολὰς κατέναντι 11 καὶ ἐποίησεν Χιραμ τὰς
κρεάγρας καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὴν ἐσχάραν τοῦ
θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ
συνετέλεσεν Χιραμ ποιῆσαι πᾶσαν τὴν ἐργασίαν
ἣν ἐποίησεν Σαλωμων τῷ βασιλεῖ ἐν οἴκῳ τοῦ
θεοῦ 12 στύλους δύο καὶ ἐπ’ αὐτῶν γωλαθ τῇ
χωθαρεθ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο
καὶ δίκτυα δύο συγκαλύψαι τὰς κεφαλὰς τῶν
χωθαρεθ ἅ ἐστιν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων
13 καὶ κώδωνας χρυσοῦς τετρακοσίους εἰς τὰ δύο
δίκτυα καὶ δύο γένη ῥοΐσκων ἐν τῷ δικτύῳ τῷ
ἑνὶ τοῦ συγκαλύψαι τὰς δύο γωλαθ τῶν χωθαρεθ
ἅ ἐστιν ἐπάνω τῶν στύλων 14 καὶ τὰς μεχωνωθ
ἐποίησεν δέκα καὶ τοὺς λουτῆρας ἐποίησεν ἐπὶ
τῶν μεχωνωθ 15 καὶ τὴν θάλασσαν μίαν καὶ
τοὺς μόσχους τοὺς δώδεκα ὑποκάτω αὐτῆς 16
καὶ τοὺς ποδιστῆρας καὶ τοὺς ἀναλημπτῆρας
καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς κρεάγρας καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῶν ἃ ἐποίησεν Χιραμ καὶ ἀνήνεγκεν
τῷ βασιλεῖ Σαλωμων ἐν οἴκῳ κυρίου χαλκοῦ
καθαροῦ 17 ἐν τῷ περιχώρῳ τοῦ Ιορδάνου
ἐχώνευσεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ πάχει τῆς
γῆς ἐν οἴκῳ Σοκχωθ καὶ ἀνὰ μέσον Σιρδαθα 18
καὶ ἐποίησεν Σαλωμων πάντα τὰ σκεύη ταῦτα
εἰς πλῆθος σφόδρα ὅτι οὐκ ἐξέλιπεν ὁλκὴ τοῦ
χαλκοῦ 19 καὶ ἐποίησεν Σαλωμων πάντα τὰ
σκεύη οἴκου κυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ
χρυσοῦν καὶ τὰς τραπέζας καὶ ἐπ’ αὐτῶν ἄρτοι
προθέσεως 20 καὶ τὰς λυχνίας καὶ τοὺς λύχνους
τοῦ φωτὸς κατὰ τὸ κρίμα καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ
δαβιρ χρυσίου καθαροῦ 21 καὶ λαβίδες αὐτῶν καὶ
οἱ λύχνοι αὐτῶν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς θυΐσκας
καὶ τὰ πυρεῖα χρυσίου καθαροῦ 22 καὶ ἡ θύρα
τοῦ οἴκου ἡ ἐσωτέρα εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰς
τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ χρυσᾶς

5 καὶ συνετελέσθη πᾶσα ἡ ἐργασία ἣν ἐποίησεν
Σαλωμων ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ εἰσήνεγκεν
Σαλωμων τὰ ἅγια Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη
ἔδωκεν εἰς θησαυρὸν οἴκου κυρίου 2 τότε
ἐξεκκλησίασεν Σαλωμων τοὺς πρεσβυτέρους
Ισραηλ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν
τοὺς ἡγουμένους πατριῶν υἱῶν Ισραηλ εἰς
Ιερουσαλημ τοῦ ἀνενέγκαι κιβωτὸν διαθήκης
κυρίου ἐκ πόλεως Δαυιδ αὕτη Σιων 3 καὶ
ἐξεκκλησιάσθησαν πρὸς τὸν βασιλέα πᾶς ἀνὴρ
Ισραηλ ἐν τῇ ἑορτῇ οὗτος ὁ μὴν ἕβδομος 4 καὶ
ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ισραηλ καὶ ἔλαβον

πάντες οἱ Λευῖται τὴν κιβωτὸν 5 καὶ ἀνήνεγκαν
τὴν κιβωτὸν καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ
καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὴν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται 6
καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων καὶ πᾶσα συναγωγὴ
Ισραηλ καὶ οἱ φοβούμενοι καὶ οἱ ἐπισυνηγμένοι
αὐτῶν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες μόσχους
καὶ πρόβατα οἳ οὐκ ἀριθμηθήσονται καὶ οἳ οὐ
λογισθήσονται ἀπὸ τοῦ πλήθους 7 καὶ εἰσήνεγκαν
οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου εἰς τὸν
τόπον αὐτῆς εἰς τὸ δαβιρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ
ἅγια τῶν ἁγίων ὑποκάτω τῶν πτερύγων τῶν
χερουβιν 8 καὶ ἦν τὰ χερουβιν διαπεπετακότα
τὰς πτέρυγας αὐτῶν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ
καὶ συνεκάλυπτεν τὰ χερουβιν ἐπὶ τὴν κιβωτὸν
καὶ ἐπὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς ἐπάνωθεν 9
καὶ ὑπερεῖχον οἱ ἀναφορεῖς καὶ ἐβλέποντο αἱ
κεφαλαὶ τῶν ἀναφορέων ἐκ τῶν ἁγίων εἰς
πρόσωπον τοῦ δαβιρ οὐκ ἐβλέποντο ἔξω καὶ
ἦσαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 10 οὐκ ἦν ἐν τῇ
κιβωτῷ πλὴν δύο πλάκες ἃς ἔθηκεν Μωυσῆς ἐν
Χωρηβ ἃ διέθετο κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ισραηλ
ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου 11 καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ἐξελθεῖν τοὺς ἱερεῖς ἐκ τῶν ἁγίων
ὅτι πάντες οἱ ἱερεῖς οἱ εὑρεθέντες ἡγιάσθησαν
οὐκ ἦσαν διατεταγμένοι κατ’ ἐφημερίαν 12 καὶ
οἱ Λευῖται οἱ ψαλτῳδοὶ πάντες τοῖς υἱοῖς Ασαφ
τῷ Αιμαν τῷ Ιδιθουν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τῶν ἐνδεδυμένων στολὰς
βυσσίνας ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν
κινύραις ἑστηκότες κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ μετ’ αὐτῶν ἱερεῖς ἑκατὸν εἴκοσι σαλπίζοντες
ταῖς σάλπιγξιν 13 καὶ ἐγένετο μία φωνὴ ἐν
τῷ σαλπίζειν καὶ ἐν τῷ ψαλτῳδεῖν καὶ ἐν τῷ
ἀναφωνεῖν φωνῇ μιᾷ τοῦ ἐξομολογεῖσθαι καὶ
αἰνεῖν τῷ κυρίῳ καὶ ὡς ὕψωσαν φωνὴν ἐν
σάλπιγξιν καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν ὀργάνοις τῶν
ᾠδῶν καὶ ἔλεγον ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι
ἀγαθόν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ὁ
οἶκος ἐνεπλήσθη νεφέλης δόξης κυρίου 14 καὶ
οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς τοῦ στῆναι λειτουργεῖν
ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης ὅτι ἐνέπλησεν δόξα
κυρίου τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ

6 τότε εἶπεν Σαλωμων κύριος εἶπεν τοῦ
κατασκηνῶσαι ἐν γνόφῳ 2 καὶ ἐγὼ ᾠκοδόμηκα
οἶκον τῷ ὀνόματί σου ἅγιόν σοι καὶ ἕτοιμον τοῦ
κατασκηνῶσαι εἰς τοὺς αἰῶνας 3 καὶ ἐπέστρεψεν
ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν
τὴν πᾶσαν ἐκκλησίαν Ισραηλ καὶ πᾶσα ἐκκλησία
Ισραηλ παρειστήκει 4 καὶ εἶπεν εὐλογητὸς
κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ὃς ἐλάλησεν ἐν στόματι
αὐτοῦ πρὸς Δαυιδ τὸν πατέρα μου καὶ ἐν χερσὶν
αὐτοῦ ἐπλήρωσεν λέγων 5 ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς
ἀνήγαγον τὸν λαόν μου ἐκ γῆς Αἰγύπτου οὐκ
ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ισραηλ
τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι ὄνομά μου
ἐκεῖ καὶ οὐκ ἐξελεξάμην ἐν ἀνδρὶ τοῦ εἶναι
εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ισραηλ 6 καὶ
ἐξελεξάμην ἐν Ιερουσαλημ γενέσθαι τὸ ὄνομά
μου ἐκεῖ καὶ ἐξελεξάμην ἐν Δαυιδ ὥστε εἶναι
ἐπάνω τοῦ λαοῦ μου Ισραηλ 7 καὶ ἐγένετο ἐπὶ
καρδίαν Δαυιδ τοῦ πατρός μου τοῦ οἰκοδομῆσαι
οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ισραηλ 8 καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς Δαυιδ πατέρα μου διότι ἐγένετο ἐπὶ
καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί
μου καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν σου

9 πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον ὅτι ὁ υἱός
σου ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τῆς ὀσφύος σου οὗτος
οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου 10 καὶ
ἀνέστησεν κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν
καὶ ἐγενήθην ἀντὶ Δαυιδ πατρός μου καὶ ἐκάθισα
ἐπὶ τὸν θρόνον Ισραηλ καθὼς ἐλάλησεν κύριος
καὶ ᾠκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου
θεοῦ Ισραηλ 11 καὶ ἔθηκα ἐκεῖ τὴν κιβωτόν ἐν ᾗ
ἐκεῖ διαθήκη κυρίου ἣν διέθετο τῷ Ισραηλ 12
καὶ ἔστη κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου
ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ισραηλ καὶ διεπέτασεν
τὰς χεῖρας αὐτοῦ 13 ὅτι ἐποίησεν Σαλωμων
βάσιν χαλκῆν καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς
αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ πέντε πηχῶν τὸ μῆκος αὐτῆς
καὶ πέντε πήχεων τὸ εὖρος αὐτῆς καὶ τριῶν
πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς καὶ ἔστη ἐπ’ αὐτῆς καὶ
ἔπεσεν ἐπὶ τὰ γόνατα ἔναντι πάσης ἐκκλησίας
Ισραηλ καὶ διεπέτασεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς
τὸν οὐρανὸν 14 καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς Ισραηλ
οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι θεὸς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς φυλάσσων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος
τοῖς παισίν σου τοῖς πορευομένοις ἐναντίον σου
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ 15 ἃ ἐφύλαξας τῷ παιδί σου
Δαυιδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων
καὶ ἐλάλησας ἐν στόματί σου καὶ ἐν χερσίν σου
ἐπλήρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 16 καὶ νῦν κύριε ὁ
θεὸς Ισραηλ φύλαξον τῷ παιδί σου τῷ Δαυιδ τῷ
πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων οὐκ ἐκλείψει
σοι ἀνὴρ ἀπὸ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ
θρόνου Ισραηλ πλὴν ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοί σου
τὴν ὁδὸν αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῷ νόμῳ
μου ὡς ἐπορεύθης ἐναντίον μου 17 καὶ νῦν
κύριε ὁ θεὸς Ισραηλ πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου
ὃ ἐλάλησας τῷ παιδί σου τῷ Δαυιδ 18 ὅτι εἰ
ἀληθῶς κατοικήσει θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς
γῆς εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ
οὐκ ἀρκέσουσίν σοι καὶ τίς ὁ οἶκος οὗτος ὃν
ᾠκοδόμησα 19 καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν
παιδός σου καὶ ἐπὶ τὴν δέησίν μου κύριε ὁ θεός
τοῦ ἐπακοῦσαι τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς
ἧς ὁ παῖς σου προσεύχεται ἐναντίον σου σήμερον
20 τοῦ εἶναι ὀφθαλμούς σου ἀνεῳγμένους ἐπὶ
τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός εἰς τὸν
τόπον τοῦτον ὃν εἶπας ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομά σου
ἐκεῖ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς προσευχῆς ἧς ὁ παῖς σου
προσεύχεται εἰς τὸν τόπον τοῦτον 21 καὶ ἀκούσῃ
τῆς δεήσεως τοῦ παιδός σου καὶ λαοῦ σου Ισραηλ
ἃ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ
σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀκούσῃ καὶ ἵλεως ἔσῃ 22
ἐὰν ἁμάρτῃ ἀνὴρ τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ λάβῃ
ἐπ’ αὐτὸν ἀρὰν τοῦ ἀρᾶσθαι αὐτόν καὶ ἔλθῃ καὶ
ἀράσηται κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ
οἴκῳ τούτῳ 23 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ποιήσεις καὶ κρινεῖς τοὺς δούλους σου τοῦ
ἀποδοῦναι τῷ ἀνόμῳ καὶ ἀποδοῦναι ὁδοὺς
αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ τοῦ δικαιῶσαι δίκαιον
τοῦ ἀποδοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ 24 καὶ ἐὰν θραυσθῇ ὁ λαός σου Ισραηλ
κατέναντι τοῦ ἐχθροῦ ἐὰν ἁμάρτωσίν σοι καὶ
ἐπιστρέψωσιν καὶ ἐξομολογήσωνται τῷ ὀνόματί
σου καὶ προσεύξωνται καὶ δεηθῶσιν ἐναντίον
σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ 25 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις λαοῦ
σου Ισραηλ καὶ ἀποστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν
ἣν ἔδωκας αὐτοῖς καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν 26

ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι
ὑετόν ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι καὶ προσεύξονται εἰς
τὸν τόπον τοῦτον καὶ αἰνέσουσιν τὸ ὄνομά σου
καὶ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν
ὅτι ταπεινώσεις αὐτούς 27 καὶ σὺ εἰσακούσῃ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις
τῶν παίδων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ισραηλ ὅτι
δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθήν ἐν ᾗ
πορεύσονται ἐν αὐτῇ καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν
γῆν σου ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου εἰς κληρονομίαν
28 λιμὸς ἐὰν γένηται ἐπὶ τῆς γῆς θάνατος ἐὰν
γένηται ἀνεμοφθορία καὶ ἴκτερος ἀκρὶς καὶ
βροῦχος ἐὰν γένηται ἐὰν θλίψῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς
κατέναντι τῶν πόλεων αὐτῶν κατὰ πᾶσαν
πληγὴν καὶ πᾶν πόνον 29 καὶ πᾶσα προσευχὴ
καὶ πᾶσα δέησις ἣ ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ
καὶ παντὶ λαῷ σου Ισραηλ ἐὰν γνῷ ἄνθρωπος
τὴν ἁφὴν αὐτοῦ καὶ τὴν μαλακίαν αὐτοῦ καὶ
διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον
30 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου
κατοικητηρίου σου καὶ ἱλάσῃ καὶ δώσεις ἀνδρὶ
κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ὡς ἂν γνῷς τὴν καρδίαν
αὐτοῦ ὅτι μόνος γινώσκεις τὴν καρδίαν υἱῶν
ἀνθρώπων 31 ὅπως φοβῶνται τὰς ὁδούς σου
πάσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ προσώπου
τῆς γῆς ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν 32 καὶ
πᾶς ἀλλότριος ὃς οὐκ ἐκ τοῦ λαοῦ σου Ισραηλ
ἐστὶν αὐτὸς καὶ ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν διὰ
τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν
κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλὸν καὶ
ἔλθωσιν καὶ προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον
33 καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου
κατοικητηρίου σου καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα
ἐὰν ἐπικαλέσηταί σε ὁ ἀλλότριος ὅπως γνῶσιν
πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὸ ὄνομά σου καὶ τοῦ
φοβεῖσθαί σε ὡς ὁ λαός σου Ισραηλ καὶ τοῦ
γνῶναι ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τὸν
οἶκον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησα 34 ἐὰν δὲ ἐξέλθῃ ὁ
λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν
ὁδῷ ᾗ ἀποστελεῖς αὐτούς καὶ προσεύξωνται πρὸς
σὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πόλεως ταύτης ἣν ἐξελέξω
ἐν αὐτῇ καὶ οἴκου οὗ ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί
σου 35 καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δεήσεως
αὐτῶν καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ ποιήσεις
τὸ δικαίωμα αὐτῶν 36 ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι
ὅτι οὐκ ἔσται ἄνθρωπος ὃς οὐχ ἁμαρτήσεται
καὶ πατάξεις αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς
κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν καὶ αἰχμαλωτεύσουσιν
οἱ αἰχμαλωτεύοντες αὐτοὺς εἰς γῆν ἐχθρῶν
εἰς γῆν μακρὰν ἢ ἐγγὺς 37 καὶ ἐπιστρέψωσιν
καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὗ μετήχθησαν
ἐκεῖ καί γε ἐπιστρέψωσιν καὶ δεηθῶσίν σου
ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ αὐτῶν λέγοντες ἡμάρτομεν
ἠδικήσαμεν ἠνομήσαμεν 38 καὶ ἐπιστρέψωσιν
πρὸς σὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν
γῇ αἰχμαλωτευσάντων αὐτοὺς καὶ προσεύξωνται
ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν
καὶ τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω καὶ τοῦ οἴκου οὗ
ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου 39 καὶ ἀκούσῃ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου
τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν
καὶ ποιήσεις κρίματα καὶ ἵλεως ἔσῃ τῷ λαῷ
τῷ ἁμαρτόντι σοι 40 νῦν κύριε ἔστωσαν δὴ
οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεῳγμένοι καὶ τὰ ὦτά σου
ἐπήκοα εἰς τὴν δέησιν τοῦ τόπου τούτου 41 καὶ
νῦν ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός εἰς τὴν κατάπαυσίν

σου σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἰσχύος σου οἱ ἱερεῖς
σου κύριε ὁ θεός ἐνδύσαιντο σωτηρίαν καὶ οἱ
υἱοί σου εὐφρανθήτωσαν ἐν ἀγαθοῖς **42** κύριε ὁ
θεός μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ
σου μνήσθητι τὰ ἐλέη Δαυιδ τοῦ δούλου σου

7 καὶ ὡς συνετέλεσεν Σαλωμων προσευχόμενος
καὶ τὸ πῦρ κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν
τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας καὶ δόξα κυρίου
ἔπλησεν τὸν οἶκον **2** καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς
εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ὅτι ἔπλησεν δόξα κυρίου τὸν οἶκον **3**
καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἑώρων καταβαῖνον τὸ
πῦρ καὶ ἡ δόξα κυρίου ἐπὶ τὸν οἶκον καὶ ἔπεσον
ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ τὸ λιθόστρωτον
καὶ προσεκύνησαν καὶ ᾔνουν τῷ κυρίῳ ὅτι
ἀγαθόν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **4** καὶ ὁ
βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς θύοντες θύματα ἔναντι
κυρίου **5** καὶ ἐθυσίασεν Σαλωμων τὴν θυσίαν
μόσχων εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας καὶ βοσκημάτων
ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ ἐνεκαίνισεν τὸν
οἶκον τοῦ θεοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαός **6**
καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν ἑστηκότες
καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις ᾠδῶν κυρίου τοῦ
Δαυιδ τοῦ βασιλέως τοῦ ἐξομολογεῖσθαι ἔναντι
κυρίου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν
ὕμνοις Δαυιδ διὰ χειρὸς αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς
σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξιν ἐναντίον αὐτῶν καὶ
πᾶς Ισραηλ ἑστηκώς **7** καὶ ἡγίασεν Σαλωμων
τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τῆς ἐν οἴκῳ κυρίου ὅτι
ἐποίησεν ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα
τῶν σωτηρίων ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν
ὃ ἐποίησεν Σαλωμων οὐκ ἐξεποίει δέξασθαι τὰ
ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ μαναα καὶ τὰ στέατα **8**
καὶ ἐποίησεν Σαλωμων τὴν ἑορτὴν ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ἑπτὰ ἡμέραις καὶ πᾶς Ισραηλ μετ᾽ αὐτοῦ
ἐκκλησία μεγάλη σφόδρα ἀπὸ εἰσόδου Αιμαθ
καὶ ἕως χειμάρρου Αἰγύπτου **9** καὶ ἐποίησεν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον ὅτι ἐγκαινισμὸν
τοῦ θυσιαστηρίου ἐποίησεν ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτήν
10 καὶ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τοῦ μηνὸς τοῦ
ἑβδόμου ἀπέστειλεν τὸν λαὸν εἰς τὰ σκηνώματα
αὐτῶν εὐφραινομένους καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ
τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησεν κύριος τῷ Δαυιδ καὶ
τῷ Σαλωμων καὶ τῷ Ισραηλ λαῷ αὐτοῦ **11**
καὶ συνετέλεσεν Σαλωμων τὸν οἶκον κυρίου
καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάντα ὅσα
ἠθέλησεν ἐν τῇ ψυχῇ Σαλωμων τοῦ ποιῆσαι
ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ εὐοδώθη
12 καὶ ὤφθη ὁ θεὸς τῷ Σαλωμων τὴν νύκτα
καὶ εἶπεν αὐτῷ ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου καὶ
ἐξελεξάμην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐμαυτῷ εἰς οἶκον
θυσίας **13** ἐὰν συσχῶ τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γένηται
ὑετός καὶ ἐὰν ἐντείλωμαι τῇ ἀκρίδι καταφαγεῖν
τὸ ξύλον καὶ ἐὰν ἀποστείλω θάνατον ἐν τῷ
λαῷ μου **14** καὶ ἐὰν ἐντραπῇ ὁ λαός μου ἐφ᾽
οὓς τὸ ὄνομά μου ἐπικέκληται ἐπ᾽ αὐτούς καὶ
προσεύξωνται καὶ ζητήσωσιν τὸ πρόσωπόν μου
καὶ ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν
πονηρῶν καὶ ἐγὼ εἰσακούσομαι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν καὶ
ἰάσομαι τὴν γῆν αὐτῶν **15** νῦν οἱ ὀφθαλμοί μου
ἔσονται ἀνεῳγμένοι καὶ τὰ ὦτά μου ἐπήκοα
τῇ προσευχῇ τοῦ τόπου τούτου **16** καὶ νῦν
ἐξελεξάμην καὶ ἡγίακα τὸν οἶκον τοῦτον τοῦ
εἶναι ὄνομά μου ἐκεῖ ἕως αἰῶνος καὶ ἔσονται οἱ
ὀφθαλμοί μου καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ πάσας τὰς

ἡμέρας 17 καὶ σὺ ἐὰν πορευθῇς ἐναντίον μου ὡς
Δαυιδ ὁ πατήρ σου καὶ ποιήσῃς κατὰ πάντα ἃ
ἐνετειλάμην σοι καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ
τὰ κρίματά μου φυλάξῃ 18 καὶ ἀναστήσω τὸν
θρόνον τῆς βασιλείας σου ὡς διεθέμην Δαυιδ
τῷ πατρί σου λέγων οὐκ ἐξαρθήσεταί σοι ἀνὴρ
ἡγούμενος ἐν Ισραηλ 19 καὶ ἐὰν ἀποστρέψητε
ὑμεῖς καὶ ἐγκαταλίπητε τὰ προστάγματά μου
καὶ τὰς ἐντολάς μου ἃς ἔδωκα ἐναντίον ὑμῶν
καὶ πορευθῆτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις
καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς 20 καὶ ἐξαρῶ ὑμᾶς
ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς καὶ τὸν οἶκον
τοῦτον ὃν ἡγίασα τῷ ὀνόματί μου ἀποστρέψω ἐκ
προσώπου μου καὶ δώσω αὐτὸν εἰς παραβολὴν
καὶ εἰς διήγημα ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν 21 καὶ ὁ
οἶκος οὗτος ὁ ὑψηλός πᾶς ὁ διαπορευόμενος
αὐτὸν ἐκστήσεται καὶ ἐρεῖ χάριν τίνος ἐποίησεν
κύριος τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ 22 καὶ
ἐροῦσιν διότι ἐγκατέλιπον κύριον τὸν θεὸν τῶν
πατέρων αὐτῶν τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου καὶ ἀντελάβοντο θεῶν ἑτέρων καὶ
προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς διὰ
τοῦτο ἐπήγαγεν ἐπ᾽ αὐτοὺς πᾶσαν τὴν κακίαν
ταύτην

8 καὶ ἐγένετο μετὰ εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδόμησεν
Σαλωμων τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ
2 καὶ τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν Χιραμ τῷ Σαλωμων
ᾠκοδόμησεν αὐτὰς Σαλωμων καὶ κατῴκισεν
ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Ισραηλ 3 καὶ ἦλθεν Σαλωμων
εἰς Αιμαθ Σωβα καὶ κατίσχυσεν αὐτήν 4 καὶ
ᾠκοδόμησεν τὴν Θεδμορ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πάσας
τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς ἃς ᾠκοδόμησεν ἐν Ημαθ
5 καὶ ᾠκοδόμησεν τὴν Βαιθωρων τὴν ἄνω καὶ
τὴν Βαιθωρων τὴν κάτω πόλεις ὀχυράς τείχη
πύλαι καὶ μοχλοί 6 καὶ τὴν Βααλαθ καὶ πάσας
τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς αἳ ἦσαν τῷ Σαλωμων καὶ
πάσας τὰς πόλεις τῶν ἁρμάτων καὶ τὰς πόλεις
τῶν ἱππέων καὶ ὅσα ἐπεθύμησεν Σαλωμων κατὰ
τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ οἰκοδομῆσαι ἐν Ιερουσαλημ
καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ
7 πᾶς ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἀπὸ τοῦ Χετταίου καὶ
τοῦ Αμορραίου καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Ευαίου
καὶ τοῦ Ιεβουσαίου οἳ οὔκ εἰσιν ἐκ τοῦ Ισραηλ 8
ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῶν τῶν καταλειφθέντων
μετ᾽ αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ οὓς οὐκ ἐξωλέθρευσαν
οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς Σαλωμων
εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 9 καὶ ἐκ τῶν
υἱῶν Ισραηλ οὐκ ἔδωκεν Σαλωμων εἰς παῖδας τῇ
βασιλείᾳ αὐτοῦ ὅτι αὐτοὶ ἄνδρες πολεμισταὶ καὶ
ἄρχοντες καὶ δυνατοὶ καὶ ἄρχοντες ἁρμάτων καὶ
ἱππέων 10 καὶ οὗτοι ἄρχοντες τῶν προστατῶν
βασιλέως Σαλωμων πεντήκοντα καὶ διακόσιοι
ἐργοδιωκτοῦντες ἐν τῷ λαῷ 11 καὶ τὴν θυγατέρα
Φαραω Σαλωμων ἀνήγαγεν ἐκ πόλεως Δαυιδ
εἰς τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησεν αὐτῇ ὅτι εἶπεν
οὐ κατοικήσει ἡ γυνή μου ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ
βασιλέως Ισραηλ ὅτι ἅγιός ἐστιν οὗ εἰσῆλθεν ἐκεῖ
κιβωτὸς κυρίου 12 τότε ἀνήνεγκεν Σαλωμων
ὁλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
ὃ ᾠκοδόμησεν ἀπέναντι τοῦ ναοῦ 13 καὶ κατὰ
τὸν λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ τοῦ ἀναφέρειν κατὰ
τὰς ἐντολὰς Μωυσῆ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν
τοῖς μησὶν καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς τρεῖς καιροὺς τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ
τῶν ἑβδομάδων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν σκηνῶν 14
καὶ ἔστησεν κατὰ τὴν κρίσιν Δαυιδ τὰς διαιρέσεις

τῶν ἱερέων κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν καὶ
οἱ Λευῖται ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν τοῦ αἰνεῖν
καὶ λειτουργεῖν κατέναντι τῶν ἱερέων κατὰ τὸν
λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ καὶ οἱ πυλωροὶ κατὰ
τὰς διαιρέσεις αὐτῶν εἰς πύλην καὶ πύλην ὅτι
οὕτως ἐντολαὶ Δαυιδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ **15**
οὐ παρῆλθον τὰς ἐντολὰς τοῦ βασιλέως περὶ
τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πάντα λόγον
καὶ εἰς τοὺς θησαυρούς **16** καὶ ἡτοιμάσθη πᾶσα
ἡ ἐργασία ἀφ’ ἧς ἡμέρας ἐθεμελιώθη ἕως οὗ
ἐτελείωσεν Σαλωμων τὸν οἶκον κυρίου **17** τότε
ᾤχετο Σαλωμων εἰς Γασιωνγαβερ καὶ εἰς τὴν
Αιλαθ τὴν παραθαλασσίαν ἐν γῇ Ιδουμαίᾳ **18** καὶ
ἀπέστειλεν Χιραμ ἐν χειρὶ παίδων αὐτοῦ πλοῖα
καὶ παῖδας εἰδότας θάλασσαν καὶ ᾤχοντο μετὰ
τῶν παίδων Σαλωμων εἰς Σωφιρα καὶ ἔλαβον
ἐκεῖθεν τετρακόσια καὶ πεντήκοντα τάλαντα
χρυσίου καὶ ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμων

9 καὶ βασίλισσα Σαβα ἤκουσεν τὸ ὄνομα
Σαλωμων καὶ ἦλθεν τοῦ πειράσαι Σαλωμων ἐν
αἰνίγμασιν εἰς Ιερουσαλημ ἐν δυνάμει βαρείᾳ
σφόδρα καὶ κάμηλοι αἴρουσαι ἀρώματα καὶ
χρυσίον εἰς πλῆθος καὶ λίθον τίμιον καὶ ἦλθεν
πρὸς Σαλωμων καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν πάντα
ὅσα ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς **2** καὶ ἀνήγγειλεν
αὐτῇ Σαλωμων πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς
καὶ οὐ παρῆλθεν λόγος ἀπὸ Σαλωμων ὃν οὐκ
ἀπήγγειλεν αὐτῇ **3** καὶ εἶδεν βασίλισσα Σαβα τὴν
σοφίαν Σαλωμων καὶ τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησεν
4 καὶ τὰ βρώματα τῶν τραπεζῶν καὶ καθέδραν
παίδων αὐτοῦ καὶ στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ
καὶ ἱματισμὸν αὐτῶν καὶ οἰνοχόους αὐτοῦ
καὶ στολισμὸν αὐτῶν καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα ἃ
ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο
5 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα ἀληθινὸς ὁ λόγος
ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου περὶ τῶν λόγων σου καὶ
περὶ τῆς σοφίας σου **6** καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς
λόγοις ἕως οὗ ἦλθον καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου
καὶ ἰδοὺ οὐκ ἀπηγγέλη μοι ἥμισυ τοῦ πλήθους
τῆς σοφίας σου προσέθηκας ἐπὶ τὴν ἀκοήν ἣν
ἤκουσα **7** μακάριοι οἱ ἄνδρες μακάριοι οἱ παῖδές
σου οὗτοι οἱ παρεστηκότες σοι διὰ παντὸς καὶ
ἀκούουσιν σοφίαν σου **8** ἔστω κύριος ὁ θεός
σου ηὐλογημένος ὃς ἠθέλησέν σοι τοῦ δοῦναί
σε ἐπὶ θρόνον αὐτοῦ εἰς βασιλέα τῷ κυρίῳ
θεῷ σου ἐν τῷ ἀγαπῆσαι κύριον τὸν θεόν σου
τὸν Ισραηλ τοῦ στῆσαι αὐτὸν εἰς αἰῶνα καὶ
ἔδωκέν σε ἐπ’ αὐτοὺς εἰς βασιλέα τοῦ ποιῆσαι
κρίμα καὶ δικαιοσύνην **9** καὶ ἔδωκεν τῷ βασιλεῖ
ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσίου καὶ ἀρώματα
εἰς πλῆθος πολὺ καὶ λίθον τίμιον καὶ οὐκ ἦν
κατὰ τὰ ἀρώματα ἐκεῖνα ἃ ἔδωκεν βασίλισσα
Σαβα τῷ βασιλεῖ Σαλωμων **10** καὶ οἱ παῖδες
Σαλωμων καὶ οἱ παῖδες Χιραμ ἔφερον χρυσίον
τῷ Σαλωμων ἐκ Σουφιρ καὶ ξύλα πεύκινα καὶ
λίθον τίμιον **11** καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα
τὰ πεύκινα ἀναβάσεις τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ τῷ
οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ κιθάρας καὶ νάβλας τοῖς
ᾠδοῖς καὶ οὐκ ὤφθησαν τοιαῦτα ἔμπροσθεν ἐν
γῇ Ιουδα **12** καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἔδωκεν
τῇ βασιλίσσῃ Σαβα πάντα τὰ θελήματα αὐτῆς ἃ
ᾔτησεν ἐκτὸς πάντων ὧν ἤνεγκεν τῷ βασιλεῖ
Σαλωμων καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς **13**
καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσίου τοῦ ἐνεχθέντος
τῷ Σαλωμων ἐν ἐνιαυτῷ ἑνὶ ἑξακόσια ἑξήκοντα
ἓξ τάλαντα χρυσίου **14** πλὴν τῶν ἀνδρῶν

τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπορευομένων
ὧν ἔφερον καὶ πάντων τῶν βασιλέων τῆς
Ἀραβίας καὶ σατραπῶν τῆς γῆς ἔφερον χρυσίον
καὶ ἀργύριον τῷ βασιλεῖ Σαλωμων **15** καὶ
ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων διακοσίους
θυρεοὺς χρυσοῦς ἐλατούς ἑξακόσιοι χρυσοῖ
καθαροὶ τῷ ἑνὶ θυρεῷ ἑξακόσιοι χρυσοῖ ἐπῆσαν
ἐπὶ τὸν ἕνα θυρεόν **16** καὶ τριακοσίας ἀσπίδας
ἐλατὰς χρυσᾶς τριακοσίων χρυσῶν ἀνεφέρετο ἐπὶ
τὴν ἀσπίδα ἑκάστην καὶ ἔδωκεν αὐτὰς ὁ βασιλεὺς
ἐν οἴκῳ δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου **17** καὶ ἐποίησεν ὁ
βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον ὀδόντων μέγαν
καὶ κατεχρύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ **18** καὶ
ἓξ ἀναβαθμοὶ τῷ θρόνῳ ἐνδεδεμένοι χρυσίῳ
καὶ ἀγκῶνες ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου
τῆς καθέδρας καὶ δύο λέοντες ἑστηκότες παρὰ
τοὺς ἀγκῶνας **19** καὶ δώδεκα λέοντες ἑστηκότες
ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἓξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν οὐκ
ἐγενήθη οὕτως ἐν πάσῃ βασιλείᾳ **20** καὶ πάντα τὰ
σκεύη τοῦ βασιλέως Σαλωμων χρυσίου καὶ πάντα
τὰ σκεύη οἴκου δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου χρυσίῳ
κατειλημμένα οὐκ ἦν ἀργύριον λογιζόμενον
ἐν ἡμέραις Σαλωμων εἰς οὐθέν **21** ὅτι ναῦς τῷ
βασιλεῖ ἐπορεύετο εἰς Θαρσις μετὰ τῶν παίδων
Χιραμ ἅπαξ διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρχετο πλοῖα ἐκ
Θαρσις τῷ βασιλεῖ γέμοντα χρυσίου καὶ ἀργυρίου
καὶ ὀδόντων ἐλεφαντίνων καὶ πιθήκων **22**
καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμων ὑπὲρ πάντας τοὺς
βασιλεῖς καὶ πλούτῳ καὶ σοφίᾳ **23** καὶ πάντες οἱ
βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον Σαλωμων
ἀκοῦσαι τῆς σοφίας αὐτοῦ ἧς ἔδωκεν ὁ θεὸς
ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ **24** καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος
τὰ δῶρα αὐτοῦ σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ
καὶ ἱματισμόν στακτὴν καὶ ἡδύσματα ἵππους καὶ
ἡμιόνους τὸ κατ’ ἐνιαυτὸν ἐνιαυτόν **25** καὶ ἦσαν
τῷ Σαλωμων τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς
ἅρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων καὶ ἔθετο
αὐτοὺς ἐν πόλεσιν τῶν ἁρμάτων καὶ μετὰ τοῦ
βασιλέως ἐν Ιερουσαλημ **26** καὶ ἦν ἡγούμενος
πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως
γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὁρίου Αἰγύπτου **27** καὶ
ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον
ἐν Ιερουσαλημ ὡς λίθους καὶ τὰς κέδρους ὡς
συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος **28** καὶ
ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων ἐξ Αἰγύπτου τῷ Σαλωμων
καὶ ἐκ πάσης τῆς γῆς **29** καὶ οἱ κατάλοιποι
λόγοι Σαλωμων οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ
γεγραμμένοι ἐπὶ τῶν λόγων Ναθαν τοῦ προφήτου
καὶ ἐπὶ τῶν λόγων Αχια τοῦ Σηλωνίτου καὶ ἐν
ταῖς ὁράσεσιν Ιωηλ τοῦ ὁρῶντος περὶ Ιεροβοαμ
υἱοῦ Ναβατ **30** καὶ ἐβασίλευσεν Σαλωμων ὁ
βασιλεὺς ἐπὶ πάντα Ισραηλ τεσσαράκοντα ἔτη **31**
καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμων καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν
πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν
Ροβοαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ

10 καὶ ἦλθεν Ροβοαμ εἰς Συχεμ ὅτι εἰς Συχεμ
ἤρχετο πᾶς Ισραηλ βασιλεῦσαι αὐτόν **2** καὶ
ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ιεροβοαμ υἱὸς Ναβατ καὶ
αὐτὸς ἐν Αἰγύπτῳ ὡς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου
Σαλωμων τοῦ βασιλέως καὶ κατῴκησεν Ιεροβοαμ
ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἀπέστρεψεν Ιεροβοαμ ἐξ
Αἰγύπτου **3** καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν
καὶ ἦλθεν Ιεροβοαμ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία
Ισραηλ πρὸς Ροβοαμ λέγοντες **4** ὁ πατήρ σου
ἐσκλήρυνεν τὸν ζυγὸν ἡμῶν καὶ νῦν ἄφες ἀπὸ
τῆς δουλείας τοῦ πατρός σου τῆς σκληρᾶς καὶ

ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέος οὗ ἔδωκεν
ἐφ’ ἡμᾶς καὶ δουλεύσομέν σοι 5 καὶ εἶπεν
αὐτοῖς πορεύεσθε ἕως τριῶν ἡμερῶν καὶ ἔρχεσθε
πρός με καὶ ἀπῆλθεν ὁ λαός 6 καὶ συνήγαγεν
ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ τοὺς πρεσβυτέρους τοὺς
ἑστηκότας ἐναντίον Σαλωμων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
ἐν τῷ ζῆν αὐτὸν λέγων πῶς ὑμεῖς βουλεύεσθε
τοῦ ἀποκριθῆναι τῷ λαῷ τούτῳ λόγον 7 καὶ
ἐλάλησαν αὐτῷ λέγοντες ἐὰν ἐν τῇ σήμερον
γένῃ εἰς ἀγαθὸν τῷ λαῷ τούτῳ καὶ εὐδοκήσῃς
καὶ λαλήσῃς αὐτοῖς λόγους ἀγαθούς καὶ ἔσονταί
σοι παῖδες πάσας τὰς ἡμέρας 8 καὶ κατέλιπεν τὴν
βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων οἳ συνεβουλεύσαντο
αὐτῷ καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων
τῶν συνεκτραφέντων μετ’ αὐτοῦ τῶν ἑστηκότων
ἐναντίον αὐτοῦ 9 καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί ὑμεῖς
βουλεύεσθε καὶ ἀποκριθήσομαι λόγον τῷ λαῷ
τούτῳ οἳ ἐλάλησαν πρός με λέγοντες ἄνες ἀπὸ
τοῦ ζυγοῦ οὗ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ’ ἡμᾶς 10 καὶ
ἐλάλησαν αὐτῷ τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ’
αὐτοῦ οὕτως λαλήσεις τῷ λαῷ τῷ λαλήσαντι
πρὸς σὲ λέγων ὁ πατήρ σου ἐβάρυνεν τὸν ζυγὸν
ἡμῶν καὶ σὺ ἄφες ἀφ’ ἡμῶν οὕτως ἐρεῖς ὁ μικρὸς
δάκτυλός μου παχύτερος τῆς ὀσφύος τοῦ πατρός
μου 11 καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς
ζυγῷ βαρεῖ καὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν ζυγὸν
ὑμῶν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγξιν
καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις 12 καὶ
ἦλθεν Ιεροβοαμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ροβοαμ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς λέγων
ἐπιστρέψατε πρός με τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ 13 καὶ
ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς σκληρά καὶ ἐγκατέλιπεν ὁ
βασιλεὺς Ροβοαμ τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων
14 καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλὴν
τῶν νεωτέρων λέγων ὁ πατήρ μου ἐβάρυνεν
τὸν ζυγὸν ὑμῶν καὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπ’ αὐτόν
ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγξιν καὶ
ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις 15 καὶ οὐκ
ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ ὅτι ἦν μεταστροφὴ
παρὰ τοῦ θεοῦ λέγων ἀνέστησεν κύριος τὸν
λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Αχια τοῦ
Σηλωνίτου περὶ Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ 16 καὶ
παντὸς Ισραηλ ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
αὐτῶν καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα
λέγων τίς ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυιδ καὶ κληρονομία
ἐν υἱῷ Ιεσσαι εἰς τὰ σκηνώματά σου Ισραηλ νῦν
βλέπε τὸν οἶκόν σου Δαυιδ καὶ ἐπορεύθη πᾶς
Ισραηλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ 17 καὶ ἄνδρες
Ισραηλ οἱ κατοικοῦντες ἐν πόλεσιν Ιουδα καὶ
ἐβασίλευσεν ἐπ’ αὐτῶν Ροβοαμ 18 καὶ ἀπέστειλεν
ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ τὸν Αδωνιραμ τὸν ἐπὶ τοῦ
φόρου καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ Ισραηλ
λίθοις καὶ ἀπέθανεν καὶ ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ
ἔσπευσεν τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ἅρμα τοῦ φυγεῖν
εἰς Ιερουσαλημ 19 καὶ ἠθέτησεν Ισραηλ ἐν τῷ
οἴκῳ Δαυιδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

11 καὶ ἦλθεν Ροβοαμ εἰς Ιερουσαλημ καὶ
ἐξεκκλησίασεν τὸν Ιουδαν καὶ Βενιαμιν ἑκατὸν
ὀγδοήκοντα χιλιάδας νεανίσκων ποιούντων
πόλεμον καὶ ἐπολέμει πρὸς Ισραηλ τοῦ
ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν τῷ Ροβοαμ 2 καὶ
ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμαιαν ἄνθρωπον
τοῦ θεοῦ λέγων 3 εἰπὸν πρὸς Ροβοαμ τὸν τοῦ
Σαλωμων καὶ πρὸς πάντα Ιουδαν καὶ Βενιαμιν
λέγων 4 τάδε λέγει κύριος οὐκ ἀναβήσεσθε
καὶ οὐ πολεμήσετε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν

ἀποστρέφετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ὅτι
παρ' ἐμοῦ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐπήκουσαν
τοῦ λόγου κυρίου καὶ ἀπεστράφησαν τοῦ μὴ
πορευθῆναι ἐπὶ Ιεροβοαμ **5** καὶ κατῴκησεν
Ροβοαμ εἰς Ιερουσαλημ καὶ ᾠκοδόμησεν πόλεις
τειχήρεις ἐν τῇ Ιουδαίᾳ **6** καὶ ᾠκοδόμησεν
τὴν Βαιθλεεμ καὶ τὴν Αιταμ καὶ τὴν Θεκωε **7**
καὶ τὴν Βαιθσουρα καὶ τὴν Σοκχωθ καὶ τὴν
Οδολλαμ **8** καὶ τὴν Γεθ καὶ τὴν Μαρισαν καὶ τὴν
Ζιφ **9** καὶ τὴν Αδωραιμ καὶ τὴν Λαχις καὶ τὴν
Αζηκα **10** καὶ τὴν Σαραα καὶ τὴν Αιαλων καὶ τὴν
Χεβρων ἥ ἐστιν τοῦ Ιουδα καὶ Βενιαμιν πόλεις
τειχήρεις **11** καὶ ὠχύρωσεν αὐτὰς τείχεσιν καὶ
ἔδωκεν ἐν αὐταῖς ἡγουμένους καὶ παραθέσεις
βρωμάτων ἔλαιον καὶ οἶνον **12** κατὰ πόλιν καὶ
κατὰ πόλιν θυρεοὺς καὶ δόρατα καὶ κατίσχυσεν
αὐτὰς εἰς πλῆθος σφόδρα καὶ ἦσαν αὐτῷ Ιουδα
καὶ Βενιαμιν **13** καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἳ
ἦσαν ἐν παντὶ Ισραηλ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν
ἐκ πάντων τῶν ὁρίων **14** ὅτι ἐγκατέλιπον οἱ
Λευῖται τὰ σκηνώματα τῆς κατασχέσεως αὐτῶν
καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς Ιουδαν εἰς Ιερουσαλημ ὅτι
ἐξέβαλεν αὐτοὺς Ιεροβοαμ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῦ
μὴ λειτουργεῖν κυρίῳ **15** καὶ κατέστησεν ἑαυτῷ
ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ τοῖς εἰδώλοις καὶ τοῖς
ματαίοις καὶ τοῖς μόσχοις ἃ ἐποίησεν Ιεροβοαμ
16 καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ φυλῶν Ισραηλ οἳ
ἔδωκαν καρδίαν αὐτῶν τοῦ ζητῆσαι κύριον θεὸν
Ισραηλ καὶ ἦλθον εἰς Ιερουσαλημ θῦσαι κυρίῳ
θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν **17** καὶ κατίσχυσαν
τὴν βασιλείαν Ιουδα καὶ κατίσχυσαν Ροβοαμ
τὸν τοῦ Σαλωμων εἰς ἔτη τρία ὅτι ἐπορεύθη
ἐν ταῖς ὁδοῖς Δαυιδ καὶ Σαλωμων ἔτη τρία **18**
καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Ροβοαμ γυναῖκα τὴν Μολλαθ
θυγατέρα Ιεριμουθ υἱοῦ Δαυιδ Αβαιαν θυγατέρα
Ελιαβ τοῦ Ιεσσαι **19** καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱοὺς
τὸν Ιαους καὶ τὸν Σαμαριαν καὶ τὸν Ροολλαμ
20 καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν ἑαυτῷ τὴν Μααχα
θυγατέρα Αβεσσαλωμ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Αβια
καὶ τὸν Ιεθθι καὶ τὸν Ζιζα καὶ τὸν Εμμωθ **21**
καὶ ἠγάπησεν Ροβοαμ τὴν Μααχαν θυγατέρα
Αβεσσαλωμ ὑπὲρ πάσας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ
τὰς παλλακὰς αὐτοῦ ὅτι γυναῖκας δέκα ὀκτὼ
εἶχεν καὶ παλλακὰς τριάκοντα καὶ ἐγέννησεν
υἱοὺς εἴκοσι ὀκτὼ καὶ θυγατέρας ἑξήκοντα **22** καὶ
κατέστησεν εἰς ἄρχοντα Ροβοαμ τὸν Αβια τὸν τῆς
Μααχα εἰς ἡγούμενον ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ
ὅτι βασιλεῦσαι διενοεῖτο αὐτόν **23** καὶ ηὐξήθη
παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πᾶσιν τοῖς
ὁρίοις Ιουδα καὶ Βενιαμιν καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν
ταῖς ὀχυραῖς καὶ ἔδωκεν αὐταῖς τροφὰς πλῆθος
πολὺ καὶ ᾐτήσατο πλῆθος γυναικῶν

12 καὶ ἐγένετο ὡς ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία Ροβοαμ
καὶ ὡς κατεκρατήθη ἐγκατέλιπεν τὰς ἐντολὰς
κυρίου καὶ πᾶς Ισραηλ μετ' αὐτοῦ **2** καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ροβοαμ ἀνέβη
Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ιερουσαλημ
ὅτι ἥμαρτον ἐναντίον κυρίου **3** ἐν χιλίοις καὶ
διακοσίοις ἅρμασιν καὶ ἑξήκοντα χιλιάσιν ἵππων
καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ πλήθους τοῦ ἐλθόντος
μετ' αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου Λίβυες Τρωγλοδύται
καὶ Αἰθίοπες **4** καὶ κατεκράτησαν τῶν πόλεων
τῶν ὀχυρῶν αἳ ἦσαν ἐν Ιουδα καὶ ἦλθεν εἰς
Ιερουσαλημ **5** καὶ Σαμαιας ὁ προφήτης ἦλθεν
πρὸς Ροβοαμ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Ιουδα
τοὺς συναχθέντας εἰς Ιερουσαλημ ἀπὸ προσώπου

Σουσακιμ καὶ εἶπεν αὐτοῖς οὕτως εἶπεν κύριος
ὑμεῖς ἐγκατελίπετέ με κἀγὼ ἐγκαταλείψω ὑμᾶς
ἐν χειρὶ Σουσακιμ **6** καὶ ᾐσχύνθησαν οἱ ἄρχοντες
Ισραηλ καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπαν δίκαιος ὁ
κύριος **7** καὶ ἐν τῷ ἰδεῖν κύριον ὅτι ἐνετράπησαν
καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμαιαν λέγων
ἐνετράπησαν οὐ καταφθερῶ αὐτούς καὶ δώσω
αὐτοὺς ὡς μικρὸν εἰς σωτηρίαν καὶ οὐ μὴ στάξῃ
ὁ θυμός μου ἐν Ιερουσαλημ **8** ὅτι ἔσονται εἰς
παῖδας καὶ γνώσονται τὴν δουλείαν μου καὶ
τὴν δουλείαν τῆς βασιλείας τῆς γῆς **9** καὶ
ἀνέβη Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ ἔλαβεν
τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τοὺς
θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως τὰ πάντα
ἔλαβεν καὶ ἔλαβεν τοὺς θυρεοὺς τοὺς χρυσοῦς
οὓς ἐποίησεν Σαλωμων **10** καὶ ἐποίησεν Ροβοαμ
θυρεοὺς χαλκοῦς ἀντ’ αὐτῶν καὶ κατέστησεν
ἐπ’ αὐτὸν Σουσακιμ ἄρχοντας παρατρεχόντων
τοὺς φυλάσσοντας τὸν πυλῶνα τοῦ βασιλέως
11 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν τὸν βασιλέα εἰς
οἶκον κυρίου εἰσεπορεύοντο οἱ φυλάσσοντες
καὶ οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ ἐπιστρέφοντες
εἰς ἀπάντησιν τῶν παρατρεχόντων **12** καὶ ἐν
τῷ ἐντραπῆναι αὐτὸν ἀπεστράφη ἀπ’ αὐτοῦ
ὀργὴ κυρίου καὶ οὐκ εἰς καταφθορὰν εἰς
τέλος καὶ γὰρ ἐν Ιουδα ἦσαν λόγοι ἀγαθοί
13 καὶ κατίσχυσεν Ροβοαμ ἐν Ιερουσαλημ καὶ
ἐβασίλευσεν καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑνὸς ἐτῶν
Ροβοαμ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ ἑπτακαίδεκα
ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ ἐν τῇ πόλει ᾗ
ἐξελέξατο κύριος ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ ὄνομα
τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νοομμα ἡ Αμμανῖτις **14** καὶ
ἐποίησεν τὸ πονηρόν ὅτι οὐ κατεύθυνεν τὴν
καρδίαν αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν κύριον **15** καὶ
λόγοι Ροβοαμ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι οὐκ
ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν τοῖς λόγοις Σαμαια τοῦ
προφήτου καὶ Αδδω τοῦ ὁρῶντος καὶ πράξεις
αὐτοῦ καὶ ἐπολέμει Ροβοαμ τὸν Ιεροβοαμ πάσας
τὰς ἡμέρας **16** καὶ ἀπέθανεν Ροβοαμ καὶ ἐτάφη
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει
Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Αβια υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’
αὐτοῦ

13 ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας
Ιεροβοαμ ἐβασίλευσεν Αβια ἐπὶ Ιουδαν **2** ἔτη
τρία ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα
τῇ μητρὶ αὐτοῦ Μααχα θυγάτηρ Ουριηλ ἀπὸ
Γαβαων καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Αβια καὶ
ἀνὰ μέσον Ιεροβοαμ **3** καὶ παρετάξατο Αβια
τὸν πόλεμον ἐν δυνάμει πολεμισταῖς δυνάμεως
τετρακοσίαις χιλιάσιν ἀνδρῶν δυνατῶν καὶ
Ιεροβοαμ παρετάξατο πρὸς αὐτὸν πόλεμον
ἐν ὀκτακοσίαις χιλιάσιν δυνατοὶ πολεμισταὶ
δυνάμεως **4** καὶ ἀνέστη Αβια ἀπὸ τοῦ ὄρους
Σομορων ὅ ἐστιν ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ εἶπεν
ἀκούσατε Ιεροβοαμ καὶ πᾶς Ισραηλ **5** οὐχ
ὑμῖν γνῶναι ὅτι κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἔδωκεν
βασιλείαν ἐπὶ τὸν Ισραηλ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ
Δαυιδ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διαθήκην ἁλός **6** καὶ
ἀνέστη Ιεροβοαμ ὁ τοῦ Ναβατ ὁ παῖς Σαλωμων
τοῦ Δαυιδ καὶ ἀπέστη ἀπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ **7**
καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες λοιμοὶ υἱοὶ
παράνομοι καὶ ἀντέστη πρὸς Ροβοαμ τὸν τοῦ
Σαλωμων καὶ Ροβοαμ ἦν νεώτερος καὶ δειλὸς τῇ
καρδίᾳ καὶ οὐκ ἀντέστη κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ **8**
καὶ νῦν λέγετε ὑμεῖς ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον

βασιλείας κυρίου διὰ χειρὸς υἱῶν Δαυιδ καὶ
ὑμεῖς πλῆθος πολύ καὶ μεθ’ ὑμῶν μόσχοι χρυσοῖ
οὓς ἐποίησεν ὑμῖν Ιεροβοαμ εἰς θεούς **9** ἦ οὐκ
ἐξεβάλετε τοὺς ἱερεῖς κυρίου τοὺς υἱοὺς Ααρων
καὶ τοὺς Λευίτας καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς ἱερεῖς
ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς πᾶς ὁ προσπορευόμενος
πληρῶσαι τὰς χεῖρας ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν καὶ
κριοῖς ἑπτὰ καὶ ἐγίνετο εἰς ἱερέα τῷ μὴ ὄντι
θεῷ **10** καὶ ἡμεῖς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν οὐκ
ἐγκατελίπομεν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ λειτουργοῦσιν
τῷ κυρίῳ οἱ υἱοὶ Ααρων καὶ οἱ Λευῖται ἐν
ταῖς ἐφημερίαις αὐτῶν **11** θυμιῶσιν τῷ κυρίῳ
ὁλοκαυτώματα πρωὶ καὶ δείλης καὶ θυμίαμα
συνθέσεως καὶ προθέσεις ἄρτων ἐπὶ τῆς τραπέζης
τῆς καθαρᾶς καὶ ἡ λυχνία ἡ χρυσῆ καὶ οἱ λυχνοὶ
τῆς καύσεως ἀνάψαι δείλης ὅτι φυλάσσομεν
ἡμεῖς τὰς φυλακὰς κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων
ἡμῶν καὶ ὑμεῖς ἐγκατελίπετε αὐτόν **12** καὶ ἰδοὺ
μεθ’ ἡμῶν ἐν ἀρχῇ κύριος καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ
καὶ αἱ σάλπιγγες τῆς σημασίας τοῦ σημαίνειν ἐφ’
ὑμᾶς οἱ υἱοὶ τοῦ Ισραηλ πολεμήσετε πρὸς κύριον
θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν ὅτι οὐκ εὐοδωθήσεται
ὑμῖν **13** καὶ Ιεροβοαμ ἀπέστρεψεν τὸ ἔνεδρον
ἐλθεῖν αὐτῶν ἐκ τῶν ὄπισθεν καὶ ἐγένετο
ἔμπροσθεν Ιουδα καὶ τὸ ἔνεδρον ἐκ τῶν ὄπισθεν
14 καὶ ἀπέστρεψεν Ιουδας καὶ ἰδοὺ αὐτοῖς ὁ
πόλεμος ἐκ τῶν ἔμπροσθεν καὶ ἐκ τῶν ὄπισθεν
καὶ ἐβόησαν πρὸς κύριον καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν
ταῖς σάλπιγξιν **15** καὶ ἐβόησαν ἄνδρες Ιουδα καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ βοᾶν ἄνδρας Ιουδα καὶ κύριος
ἐπάταξεν τὸν Ιεροβοαμ καὶ τὸν Ισραηλ ἐναντίον
Αβια καὶ Ιουδα **16** καὶ ἔφυγον οἱ υἱοὶ Ισραηλ
ἀπὸ προσώπου Ιουδα καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν **17** καὶ ἐπάταξεν ἐν
αὐτοῖς Αβια καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ πληγὴν μεγάλην
καὶ ἔπεσον τραυματίαι ἀπὸ Ισραηλ πεντακόσιαι
χιλιάδες ἄνδρες δυνατοί **18** καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ
υἱοὶ Ισραηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ κατίσχυσαν
οἱ υἱοὶ Ιουδα ὅτι ἤλπισαν ἐπὶ κύριον θεὸν τῶν
πατέρων αὐτῶν **19** καὶ κατεδίωξεν Αβια ὀπίσω
Ιεροβοαμ καὶ προκατελάβετο παρ’ αὐτοῦ πόλεις
τὴν Βαιθηλ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Ισανα
καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Εφρων καὶ τὰς
κώμας αὐτῆς **20** καὶ οὐκ ἔσχεν ἰσχὺν Ιεροβοαμ
ἔτι πάσας τὰς ἡμέρας Αβια καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν
κύριος καὶ ἐτελεύτησεν **21** καὶ κατίσχυσεν Αβια
καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκας δέκα τέσσαρας καὶ
ἐγέννησεν υἱοὺς εἴκοσι δύο καὶ θυγατέρας δέκα
ἕξ **22** καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Αβια καὶ αἱ πράξεις
αὐτοῦ καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ
τοῦ προφήτου Αδδω

14 καὶ ἀπέθανεν Αβια μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυιδ καὶ
ἐβασίλευσεν Ασα υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ ἐν
ταῖς ἡμέραις Ασα ἡσύχασεν ἡ γῆ Ιουδα ἔτη
δέκα **2** καὶ ἐποίησεν τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς
ἐνώπιον κυρίου θεοῦ αὐτοῦ **3** καὶ ἀπέστησεν τὰ
θυσιαστήρια τῶν ἀλλοτρίων καὶ τὰ ὑψηλὰ καὶ
συνέτριψεν τὰς στήλας καὶ ἐξέκοψεν τὰ ἄλση **4**
καὶ εἶπεν τῷ Ιουδα ἐκζητῆσαι τὸν κύριον θεὸν
τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ ποιῆσαι τὸν νόμον καὶ
τὰς ἐντολάς **5** καὶ ἀπέστησεν ἀπὸ πασῶν τῶν
πόλεων Ιουδα τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἴδωλα καὶ
εἰρήνευσεν **6** πόλεις τειχήρεις ἐν γῇ Ιουδα ὅτι
εἰρήνευσεν ἡ γῆ καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ πόλεμος ἐν
τοῖς ἔτεσιν τούτοις ὅτι κατέπαυσεν αὐτῷ κύριος

7 καὶ εἶπεν τῷ Ιουδα οἰκοδομήσωμεν τὰς πόλεις
ταύτας καὶ ποιήσωμεν τείχη καὶ πύργους καὶ
πύλας καὶ μοχλοὺς ἐν ᾧ τῆς γῆς κυριεύσομεν
ὅτι καθὼς ἐξεζητήσαμεν κύριον θεὸν ἡμῶν
ἐξεζήτησεν ἡμᾶς καὶ κατέπαυσεν ἡμᾶς κυκλόθεν
καὶ εὐόδωσεν ἡμῖν 8 καὶ ἐγένετο τῷ Ασα δύναμις
ὁπλοφόρων αἰρόντων θυρεοὺς καὶ δόρατα ἐν γῇ
Ιουδα τριακόσιαι χιλιάδες καὶ ἐν γῇ Βενιαμιν
πελτασταὶ καὶ τοξόται διακόσιαι καὶ πεντήκοντα
χιλιάδες πάντες οὗτοι πολεμισταὶ δυνάμεως 9
καὶ ἐξῆλθεν ἐπ᾽ αὐτοὺς Ζαρε ὁ Αἰθίοψ ἐν δυνάμει
ἐν χιλίαις χιλιάσιν καὶ ἅρμασιν τριακοσίοις
καὶ ἦλθεν ἕως Μαρισα 10 καὶ ἐξῆλθεν Ασα εἰς
συνάντησιν αὐτῷ καὶ παρετάξατο πόλεμον ἐν τῇ
φάραγγι κατὰ βορρᾶν Μαρισης 11 καὶ ἐβόησεν
Ασα πρὸς κύριον θεὸν αὐτοῦ καὶ εἶπεν κύριε
οὐκ ἀδυνατεῖ παρὰ σοὶ σῴζειν ἐν πολλοῖς καὶ
ἐν ὀλίγοις κατίσχυσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν
ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποίθαμεν καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου
ἤλθαμεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο κύριε ὁ
θεὸς ἡμῶν μὴ κατισχυσάτω πρὸς σὲ ἄνθρωπος
12 καὶ ἐπάταξεν κύριος τοὺς Αἰθίοπας ἐναντίον
Ιουδα καὶ ἔφυγον οἱ Αἰθίοπες 13 καὶ κατεδίωξεν
Ασα καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἕως Γεδωρ καὶ ἔπεσον
Αἰθίοπες ὥστε μὴ εἶναι ἐν αὐτοῖς περιποίησιν
ὅτι συνετρίβησαν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐναντίον
τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ ἐσκύλευσαν σκῦλα
πολλά 14 καὶ ἐξέκοψαν τὰς κώμας αὐτῶν κύκλῳ
Γεδωρ ὅτι ἐγενήθη ἔκστασις κυρίου ἐπ᾽ αὐτούς
καὶ ἐσκύλευσαν πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν ὅτι
πολλὰ σκῦλα ἐγενήθη αὐτοῖς 15 καί γε σκηνὰς
κτήσεων τοὺς Αμαζονεῖς ἐξέκοψαν καὶ ἔλαβον
πρόβατα πολλὰ καὶ καμήλους καὶ ἐπέστρεψαν
εἰς Ιερουσαλημ

15 καὶ Αζαριας υἱὸς Ωδηδ ἐγένετο ἐπ᾽ αὐτὸν
πνεῦμα κυρίου 2 καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν
Ασα καὶ παντὶ Ιουδα καὶ Βενιαμιν καὶ εἶπεν
ἀκούσατέ μου Ασα καὶ πᾶς Ιουδα καὶ Βενιαμιν
κύριος μεθ᾽ ὑμῶν ἐν τῷ εἶναι ὑμᾶς μετ᾽ αὐτοῦ
καὶ ἐὰν ἐκζητήσητε αὐτόν εὑρεθήσεται ὑμῖν καὶ
ἐὰν ἐγκαταλίπητε αὐτόν ἐγκαταλείψει ὑμᾶς 3
καὶ ἡμέραι πολλαὶ τῷ Ισραηλ ἐν οὐ θεῷ ἀληθινῷ
καὶ οὐχ ἱερέως ὑποδεικνύοντος καὶ ἐν οὐ νόμῳ
4 καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον θεὸν Ισραηλ καὶ
εὑρεθήσεται αὐτοῖς 5 καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
οὐκ ἔστιν εἰρήνη τῷ ἐκπορευομένῳ καὶ τῷ
εἰσπορευομένῳ ὅτι ἔκστασις κυρίου ἐπὶ πάντας
τοὺς κατοικοῦντας τὰς χώρας 6 καὶ πολεμήσει
ἔθνος πρὸς ἔθνος καὶ πόλις πρὸς πόλιν ὅτι ὁ θεὸς
ἐξέστησεν αὐτοὺς ἐν πάσῃ θλίψει 7 καὶ ὑμεῖς
ἰσχύσατε καὶ μὴ ἐκλυέσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν ὅτι
ἔστιν μισθὸς τῇ ἐργασίᾳ ὑμῶν 8 καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαι
τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν προφητείαν Αδαδ
τοῦ προφήτου καὶ κατίσχυσεν καὶ ἐξέβαλεν
τὰ βδελύγματα ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ιουδα καὶ
Βενιαμιν καὶ ἀπὸ τῶν πόλεων ὧν κατέσχεν ἐν
ὄρει Εφραιμ καὶ ἐνεκαίνισεν τὸ θυσιαστήριον
κυρίου ὃ ἦν ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ κυρίου 9 καὶ
ἐξεκκλησίασεν τὸν Ιουδαν καὶ Βενιαμιν καὶ τοὺς
προσηλύτους τοὺς παροικοῦντας μετ᾽ αὐτοῦ ἀπὸ
Εφραιμ καὶ ἀπὸ Μανασση καὶ ἀπὸ Συμεων ὅτι
προσετέθησαν πρὸς αὐτὸν πολλοὶ τοῦ Ισραηλ ἐν
τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς ὅτι κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ᾽
αὐτοῦ 10 καὶ συνήχθησαν εἰς Ιερουσαλημ ἐν
τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ ἔτει

τῆς βασιλείας Ασα 11 καὶ ἔθυσεν τῷ κυρίῳ ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῶν σκύλων ὧν ἤνεγκαν
μόσχους ἑπτακοσίους καὶ πρόβατα ἑπτακισχίλια
12 καὶ διῆλθεν ἐν διαθήκῃ ζητῆσαι κύριον θεὸν
τῶν πατέρων αὐτῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ
ὅλης τῆς ψυχῆς 13 καὶ πᾶς ὃς ἐὰν μὴ ἐκζητήσῃ
κύριον θεὸν Ισραηλ ἀποθανεῖται ἀπὸ νεωτέρου
ἕως πρεσβυτέρου ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικός 14
καὶ ὤμοσαν ἐν τῷ κυρίῳ ἐν φωνῇ μεγάλῃ καὶ ἐν
σάλπιγξιν καὶ ἐν κερατίναις 15 καὶ ηὐφράνθησαν
πᾶς Ιουδα περὶ τοῦ ὅρκου ὅτι ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς ὤμοσαν καὶ ἐν πάσῃ θελήσει ἐζήτησαν
αὐτόν καὶ εὑρέθη αὐτοῖς καὶ κατέπαυσεν αὐτοῖς
κύριος κυκλόθεν 16 καὶ τὴν Μααχα τὴν μητέρα
αὐτοῦ μετέστησεν τοῦ μὴ εἶναι τῇ Ἀστάρτῃ
λειτουργοῦσαν καὶ κατέκοψεν τὸ εἴδωλον καὶ
κατέκαυσεν ἐν χειμάρρῳ Κεδρων 17 πλὴν τὰ
ὑψηλὰ οὐκ ἀπέστησαν ἔτι ὑπῆρχεν ἐν τῷ Ισραηλ
ἀλλ’ ἡ καρδία Ασα ἐγένετο πλήρης πάσας τὰς
ἡμέρας αὐτοῦ 18 καὶ εἰσήνεγκεν τὰ ἅγια Δαυιδ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ ἅγια οἴκου κυρίου τοῦ
θεοῦ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σκεύη 19 καὶ
πόλεμος οὐκ ἦν μετ’ αὐτοῦ ἕως τοῦ πέμπτου καὶ
τριακοστοῦ ἔτους τῆς βασιλείας Ασα

16 καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει τῆς
βασιλείας Ασα ἀνέβη Βαασα βασιλεὺς Ισραηλ
ἐπὶ Ιουδαν καὶ ᾠκοδόμησεν τὴν Ραμα τοῦ μὴ
δοῦναι ἔξοδον καὶ εἴσοδον τῷ Ασα βασιλεῖ
Ιουδα 2 καὶ ἔλαβεν Ασα χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐκ
θησαυρῶν οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως
καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Αδερ βασιλέως
Συρίας τὸν κατοικοῦντα ἐν Δαμασκῷ λέγων
3 διάθου διαθήκην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ
καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πατρός μου καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ πατρός σου ἰδοὺ ἀπέσταλκά σοι χρυσίον
καὶ ἀργύριον δεῦρο καὶ διασκέδασον ἀπ’ ἐμοῦ
τὸν Βαασα βασιλέα Ισραηλ καὶ ἀπελθέτω ἀπ’
ἐμοῦ 4 καὶ ἤκουσεν υἱὸς Αδερ τοῦ βασιλέως Ασα
καὶ ἀπέστειλεν τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις Ισραηλ καὶ ἐπάταξεν τὴν
Ιων καὶ τὴν Δαν καὶ τὴν Αβελμαιν καὶ πάσας
τὰς περιχώρους Νεφθαλι 5 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ἀκοῦσαι Βαασα ἀπέλιπεν τοῦ μηκέτι οἰκοδομεῖν
τὴν Ραμα καὶ κατέπαυσεν τὸ ἔργον αὐτοῦ 6
καὶ Ασα ὁ βασιλεὺς ἔλαβεν πάντα τὸν Ιουδαν
καὶ ἔλαβεν τοὺς λίθους τῆς Ραμα καὶ τὰ ξύλα
αὐτῆς ἃ ᾠκοδόμησεν Βαασα καὶ ᾠκοδόμησεν ἐν
αὐτοῖς τὴν Γαβαε καὶ τὴν Μασφα 7 καὶ ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν Ανανι ὁ προφήτης πρὸς Ασα
βασιλέα Ιουδα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐν τῷ πεποιθέναι
σε ἐπὶ βασιλέα Συρίας καὶ μὴ πεποιθέναι σε ἐπὶ
κύριον θεόν σου διὰ τοῦτο ἐσώθη δύναμις Συρίας
ἀπὸ τῆς χειρός σου 8 οὐχ οἱ Αἰθίοπες καὶ Λίβυες
ἦσαν εἰς δύναμιν πολλὴν εἰς θάρσος εἰς ἱππεῖς
εἰς πλῆθος σφόδρα καὶ ἐν τῷ πεποιθέναι σε ἐπὶ
κύριον παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖράς σου 9 ὅτι οἱ
ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπιβλέπουσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ
κατισχῦσαι ἐν πάσῃ καρδίᾳ πλήρει πρὸς αὐτόν
ἠγνόηκας ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται μετὰ
σοῦ πόλεμος 10 καὶ ἐθυμώθη Ασα τῷ προφήτῃ
καὶ παρέθετο αὐτὸν εἰς φυλακήν ὅτι ὠργίσθη
ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐλυμήνατο Ασα ἐν τῷ λαῷ ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ 11 καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι Ασα οἱ πρῶτοι
καὶ οἱ ἔσχατοι γεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ βασιλέων
Ιουδα καὶ Ισραηλ 12 καὶ ἐμαλακίσθη Ασα ἐν
τῷ ἐνάτῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας

αὐτοῦ τοὺς πόδας ἕως σφόδρα ἐμαλακίσθη καὶ
ἐν τῇ μαλακίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐζήτησεν κύριον ἀλλὰ
τοὺς ἰατρούς **13** καὶ ἐκοιμήθη Ασα μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτελεύτησεν ἐν τῷ ἐνάτῳ
καὶ τριακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ **14** καὶ
ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι ᾧ ὤρυξεν ἑαυτῷ
ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐκοίμισαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς
κλίνης καὶ ἔπλησαν ἀρωμάτων καὶ γένη μύρων
μυρεψῶν καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ἐκφορὰν μεγάλην
ἕως σφόδρα

17 καὶ ἐβασίλευσεν Ιωσαφατ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽
αὐτοῦ καὶ κατίσχυσεν Ιωσαφατ ἐπὶ τὸν Ισραηλ
2 καὶ ἔδωκεν δύναμιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν
Ιουδα ταῖς ὀχυραῖς καὶ κατέστησεν ἡγουμένους
ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ιουδα καὶ ἐν πόλεσιν
Εφραιμ ἃς προκατελάβετο Ασα ὁ πατὴρ αὐτοῦ **3**
καὶ ἐγένετο κύριος μετὰ Ιωσαφατ ὅτι ἐπορεύθη
ἐν ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ταῖς πρώταις καὶ
οὐκ ἐξεζήτησεν τὰ εἴδωλα **4** ἀλλὰ κύριον τὸν
θεὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐξεζήτησεν καὶ ἐν ταῖς
ἐντολαῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπορεύθη καὶ οὐχ ὡς
τοῦ Ισραηλ τὰ ἔργα **5** καὶ κατηύθυνεν κύριος τὴν
βασιλείαν ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν πᾶς Ιουδα
δῶρα τῷ Ιωσαφατ καὶ ἐγένετο αὐτῷ πλοῦτος καὶ
δόξα πολλή **6** καὶ ὑψώθη καρδία αὐτοῦ ἐν ὁδῷ
κυρίου καὶ ἔτι ἐξῆρεν τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ἄλση ἀπὸ
τῆς γῆς Ιουδα **7** καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας
αὐτοῦ ἀπέστειλεν τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ καὶ
τοὺς υἱοὺς τῶν δυνατῶν τὸν Αβδιαν καὶ Ζαχαριαν
καὶ Ναθαναηλ καὶ Μιχαιαν διδάσκειν ἐν πόλεσιν
Ιουδα **8** καὶ μετ᾽ αὐτῶν οἱ Λευῖται Σαμουιας καὶ
Ναθανιας καὶ Ζαβδιας καὶ Ασιηλ καὶ Σεμιραμωθ
καὶ Ιωναθαν καὶ Αδωνιας καὶ Τωβιας οἱ Λευῖται
καὶ μετ᾽ αὐτῶν Ελισαμα καὶ Ιωραμ οἱ ἱερεῖς **9**
καὶ ἐδίδασκον ἐν Ιουδα καὶ μετ᾽ αὐτῶν βύβλος
νόμου κυρίου καὶ διῆλθον ἐν ταῖς πόλεσιν
Ιουδα καὶ ἐδίδασκον τὸν λαόν **10** καὶ ἐγένετο
ἔκστασις κυρίου ἐπὶ πάσαις ταῖς βασιλείαις
τῆς γῆς ταῖς κύκλῳ Ιουδα καὶ οὐκ ἐπολέμουν
πρὸς Ιωσαφατ **11** καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων
ἔφερον τῷ Ιωσαφατ δῶρα καὶ ἀργύριον καὶ
δόματα καὶ οἱ Ἄραβες ἔφερον αὐτῷ κριοὺς
προβάτων ἑπτακισχιλίους ἑπτακοσίους **12** καὶ ἦν
Ιωσαφατ πορευόμενος μείζων ἕως εἰς ὕψος καὶ
ᾠκοδόμησεν οἰκήσεις ἐν τῇ Ιουδαίᾳ καὶ πόλεις
ὀχυράς **13** καὶ ἔργα πολλὰ ἐγένετο αὐτῷ ἐν τῇ
Ιουδαίᾳ καὶ ἄνδρες πολεμισταὶ δυνατοὶ ἰσχύοντες
ἐν Ιερουσαλημ **14** καὶ οὗτος ἀριθμὸς αὐτῶν κατ᾽
οἴκους πατριῶν αὐτῶν τῷ Ιουδα χιλίαρχοι Εδνας
ὁ ἄρχων καὶ μετ᾽ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ δυνάμεως
τριακόσιαι χιλιάδες **15** καὶ μετ᾽ αὐτὸν Ιωαναν ὁ
ἡγούμενος καὶ μετ᾽ αὐτοῦ διακόσιαι ὀγδοήκοντα
χιλιάδες **16** καὶ μετ᾽ αὐτὸν Αμασιας ὁ τοῦ Ζαχρι
ὁ προθυμούμενος τῷ κυρίῳ καὶ μετ᾽ αὐτοῦ
διακόσιαι χιλιάδες δυνατοὶ δυνάμεως **17** καὶ ἐκ
τοῦ Βενιαμιν δυνατὸς δυνάμεως Ελιαδα καὶ μετ᾽
αὐτοῦ τοξόται καὶ πελτασταὶ διακόσιαι χιλιάδες
18 καὶ μετ᾽ αὐτὸν Ιωζαβαδ καὶ μετ᾽ αὐτοῦ ἑκατὸν
ὀγδοήκοντα χιλιάδες δυνατοὶ πολέμου **19** οὗτοι
οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ ἐκτὸς ὧν ἔδωκεν
ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς πόλεσιν ταῖς ὀχυραῖς ἐν πάσῃ
τῇ Ιουδαίᾳ

18 καὶ ἐγενήθη τῷ Ιωσαφατ ἔτι πλοῦτος καὶ
δόξα πολλή καὶ ἐπεγαμβρεύσατο ἐν οἴκῳ Αχααβ
2 καὶ κατέβη διὰ τέλους ἐτῶν πρὸς Αχααβ εἰς
Σαμάρειαν καὶ ἔθυσεν αὐτῷ Αχααβ πρόβατα καὶ

μόσχους πολλοὺς καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ’ αὐτοῦ
καὶ ἠπάτα αὐτὸν τοῦ συναναβῆναι μετ’ αὐτοῦ
εἰς Ραμωθ τῆς Γαλααδίτιδος **3** καὶ εἶπεν Αχααβ
βασιλεὺς Ισραηλ πρὸς Ιωσαφατ βασιλέα Ιουδα
πορεύσῃ μετ’ ἐμοῦ εἰς Ραμωθ τῆς Γαλααδίτιδος
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὡς ἐγώ οὕτως καὶ σύ ὡς ὁ λαός
σου καὶ ὁ λαός μου μετὰ σοῦ εἰς πόλεμον **4** καὶ
εἶπεν Ιωσαφατ πρὸς βασιλέα Ισραηλ ζήτησον δὴ
σήμερον τὸν κύριον **5** καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς
Ισραηλ τοὺς προφήτας τετρακοσίους ἄνδρας καὶ
εἶπεν αὐτοῖς εἰ πορευθῶ εἰς Ραμωθ Γαλααδ εἰς
πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ εἶπαν ἀνάβαινε καὶ δώσει
ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως **6** καὶ εἶπεν
Ιωσαφατ οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ κυρίου ἔτι
καὶ ἐπιζητήσομεν παρ’ αὐτοῦ **7** καὶ εἶπεν βασιλεὺς
Ισραηλ πρὸς Ιωσαφατ ἔτι ἀνὴρ εἷς τοῦ ζητῆσαι
τὸν κύριον δἰ αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἐμίσησα αὐτόν ὅτι
οὐκ ἔστιν προφητεύων περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθά ὅτι
πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἰς κακά οὗτος Μιχαιας
υἱὸς Ιεμλα καὶ εἶπεν Ιωσαφατ μὴ λαλείτω ὁ
βασιλεὺς οὕτως **8** καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς
Ισραηλ εὐνοῦχον ἕνα καὶ εἶπεν τάχος Μιχαιαν
υἱὸν Ιεμλα **9** καὶ βασιλεὺς Ισραηλ καὶ Ιωσαφατ
βασιλεὺς Ιουδα καθήμενοι ἕκαστος ἐπὶ θρόνου
αὐτοῦ καὶ ἐνδεδυμένοι στολὰς καθήμενοι ἐν τῷ
εὐρυχώρῳ θύρας πύλης Σαμαρείας καὶ πάντες οἱ
προφῆται ἐπροφήτευον ἐναντίον αὐτῶν **10** καὶ
ἐποίησεν ἑαυτῷ Σεδεκιας υἱὸς Χανανα κέρατα
σιδηρᾶ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐν τούτοις
κερατιεῖς τὴν Συρίαν ἕως ἂν συντελεσθῇ **11** καὶ
πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευον οὕτως λέγοντες
ἀνάβαινε εἰς Ραμωθ Γαλααδ καὶ εὐοδωθήσῃ
καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως **12**
καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς τοῦ καλέσαι τὸν
Μιχαιαν ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων ἰδοὺ ἐλάλησαν
οἱ προφῆται ἐν στόματι ἑνὶ ἀγαθὰ περὶ τοῦ
βασιλέως καὶ ἔστωσαν δὴ οἱ λόγοι σου ὡς ἑνὸς
αὐτῶν καὶ λαλήσεις ἀγαθά **13** καὶ εἶπεν Μιχαιας
ζῇ κύριος ὅτι ὃ ἐὰν εἴπῃ ὁ θεὸς πρός με αὐτὸ
λαλήσω **14** καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ βασιλεύς Μιχαια εἰ πορευθῶ εἰς Ραμωθ
Γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ εἶπεν ἀνάβαινε
καὶ εὐοδώσεις καὶ δοθήσονται εἰς χεῖρας ὑμῶν
15 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς ποσάκις ὁρκίζω
σε ἵνα μὴ λαλήσῃς πρός με πλὴν ἀλήθειαν ἐν
ὀνόματι κυρίου **16** καὶ εἶπεν εἶδον τὸν Ισραηλ
διεσπαρμένους ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς πρόβατα οἷς
οὐκ ἔστιν ποιμήν καὶ εἶπεν κύριος οὐκ ἔχουσιν
ἡγούμενον ἀναστρεφέτωσαν ἕκαστος εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ **17** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Ισραηλ πρὸς Ιωσαφατ οὐκ εἶπά σοι ὅτι οὐ
προφητεύει περὶ ἐμοῦ ἀγαθά ἀλλ’ ἢ κακά **18** καὶ
εἶπεν οὐχ οὕτως ἀκούσατε λόγον κυρίου εἶδον
τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ
πᾶσα δύναμις τοῦ οὐρανοῦ εἱστήκει ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ **19** καὶ εἶπεν
κύριος τίς ἀπατήσει τὸν Αχααβ βασιλέα Ισραηλ
καὶ ἀναβήσεται καὶ πεσεῖται ἐν Ραμωθ Γαλααδ
καὶ εἶπεν οὗτος οὕτως καὶ οὗτος εἶπεν οὕτως
20 καὶ ἐξῆλθεν τὸ πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον
κυρίου καὶ εἶπεν ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν καὶ εἶπεν
κύριος ἐν τίνι **21** καὶ εἶπεν ἐξελεύσομαι καὶ
ἔσομαι πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν
προφητῶν αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀπατήσεις καὶ δυνήσῃ
ἔξελθε καὶ ποίησον οὕτως **22** καὶ νῦν ἰδοὺ ἔδωκεν
κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν

προφητῶν σου τούτων καὶ κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ
σὲ κακά 23 καὶ ἤγγισεν Σεδεκιας υἱὸς Χανανα καὶ
ἐπάταξεν τὸν Μιχαιαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα καὶ εἶπεν
αὐτῷ ποίᾳ τῇ ὁδῷ παρῆλθεν πνεῦμα κυρίου παρ'
ἐμοῦ τοῦ λαλῆσαι πρὸς σέ 24 καὶ εἶπεν Μιχαιας
ἰδοὺ ὄψῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ᾗ εἰσελεύσῃ
ταμίειον ἐκ ταμιείου τοῦ κατακρυβῆναι 25 καὶ
εἶπεν βασιλεὺς Ισραηλ λάβετε τὸν Μιχαιαν καὶ
ἀποστρέψατε πρὸς Εμηρ ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ
πρὸς Ιωας ἄρχοντα υἱὸν τοῦ βασιλέως 26 καὶ
ἐρεῖς οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεύς ἀπόθεσθε τοῦτον
εἰς οἶκον φυλακῆς καὶ ἐσθιέτω ἄρτον θλίψεως
καὶ ὕδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν
εἰρήνῃ 27 καὶ εἶπεν Μιχαιας ἐὰν ἐπιστρέφων
ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος
ἐν ἐμοί ἀκούσατε λαοὶ πάντες 28 καὶ ἀνέβη
βασιλεὺς Ισραηλ καὶ Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα
εἰς Ραμωθ Γαλααδ 29 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ισραηλ
πρὸς Ιωσαφατ κατακαλύψομαι καὶ εἰσελεύσομαι
εἰς τὸν πόλεμον καὶ σὺ ἔνδυσαι τὸν ἱματισμόν
μου καὶ συνεκαλύψατο βασιλεὺς Ισραηλ καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον 30 καὶ βασιλεὺς Συρίας
ἐνετείλατο τοῖς ἄρχουσιν τῶν ἁρμάτων τοῖς
μετ' αὐτοῦ λέγων μὴ πολεμεῖτε τὸν μικρὸν καὶ
τὸν μέγαν ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα Ισραηλ μόνον 31
καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων
τὸν Ιωσαφατ καὶ αὐτοὶ εἶπαν Βασιλεὺς Ισραηλ
ἐστίν καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν τοῦ πολεμεῖν καὶ
ἐβόησεν Ιωσαφατ καὶ κύριος ἔσωσεν αὐτόν καὶ
ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἀπ' αὐτοῦ 32 καὶ
ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων ὅτι
οὐκ ἦν βασιλεὺς Ισραηλ καὶ ἀπέστρεψαν ἀπ'
αὐτοῦ 33 καὶ ἀνὴρ ἐνέτεινεν τόξον εὐστόχως
καὶ ἐπάταξεν τὸν βασιλέα Ισραηλ ἀνὰ μέσον τοῦ
πνεύμονος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θώρακος καὶ εἶπεν
τῷ ἡνιόχῳ ἐπίστρεφε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐξάγαγέ
με ἐκ τοῦ πολέμου ὅτι ἐπόνεσα 34 καὶ ἐτροπώθη
ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὁ βασιλεὺς
Ισραηλ ἦν ἑστηκὼς ἐπὶ τοῦ ἅρματος ἕως ἑσπέρας
ἐξ ἐναντίας Συρίας καὶ ἀπέθανεν δύνοντος τοῦ
ἡλίου

19 καὶ ἀπέστρεψεν Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς Ιερουσαλημ
2 καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ Ιου ὁ τοῦ
Ανανι ὁ προφήτης καὶ εἶπεν αὐτῷ βασιλεῦ
Ιωσαφατ εἰ ἁμαρτωλῷ σὺ βοηθεῖς ἢ μισουμένῳ
ὑπὸ κυρίου φιλιάζεις διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ
σὲ ὀργὴ παρὰ κυρίου 3 ἀλλ' ἢ λόγοι ἀγαθοὶ
ηὑρέθησαν ἐν σοί ὅτι ἐξῆρας τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς
γῆς Ιουδα καὶ κατηύθυνας τὴν καρδίαν σου
ἐκζητῆσαι τὸν κύριον 4 καὶ κατῴκησεν Ιωσαφατ
ἐν Ιερουσαλημ καὶ πάλιν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λαὸν
ἀπὸ Βηρσαβεε ἕως ὄρους Εφραιμ καὶ ἐπέστρεψεν
αὐτοὺς ἐπὶ κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν 5 καὶ
κατέστησεν κριτὰς ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ιουδα
ταῖς ὀχυραῖς ἐν πόλει καὶ πόλει 6 καὶ εἶπεν τοῖς
κριταῖς ἴδετε τί ὑμεῖς ποιεῖτε ὅτι οὐκ ἀνθρώπῳ
ὑμεῖς κρίνετε ἀλλ' ἢ τῷ κυρίῳ καὶ μεθ' ὑμῶν
λόγοι τῆς κρίσεως 7 καὶ νῦν γενέσθω φόβος
κυρίου ἐφ' ὑμᾶς καὶ φυλάσσετε καὶ ποιήσετε ὅτι
οὐκ ἔστιν μετὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἀδικία οὐδὲ
θαυμάσαι πρόσωπον οὐδὲ λαβεῖν δῶρα 8 καὶ γὰρ
ἐν Ιερουσαλημ κατέστησεν Ιωσαφατ τῶν ἱερέων
καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν πατριαρχῶν Ισραηλ
εἰς κρίσιν κυρίου καὶ κρίνειν τοὺς κατοικοῦντας
ἐν Ιερουσαλημ 9 καὶ ἐνετείλατο πρὸς αὐτοὺς

λέγων οὕτως ποιήσετε ἐν φόβῳ κυρίου ἐν
ἀληθείᾳ καὶ ἐν πλήρει καρδίᾳ 10 πᾶς ἀνὴρ κρίσιν
τὴν ἐλθοῦσαν ἐφ' ὑμᾶς τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν
τῶν κατοικούντων ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀνὰ
μέσον αἵματος αἷμα καὶ ἀνὰ μέσον προστάγματος
καὶ ἐντολῆς καὶ δικαιώματα καὶ κρίματα καὶ
διαστελεῖσθε αὐτοῖς καὶ οὐχ ἁμαρτήσονται τῷ
κυρίῳ καὶ οὐκ ἔσται ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴ καὶ ἐπὶ
τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν οὕτως ποιήσετε καὶ οὐχ
ἁμαρτήσεσθε 11 καὶ ἰδοὺ Αμαριας ὁ ἱερεὺς
ἡγούμενος ἐφ' ὑμᾶς εἰς πᾶν λόγον κυρίου καὶ
Ζαβδιας υἱὸς Ισμαηλ ὁ ἡγούμενος εἰς οἶκον Ιουδα
πρὸς πᾶν λόγον βασιλέως καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ Λευῖται πρὸ προσώπου ὑμῶν ἰσχύσατε καὶ
ποιήσατε καὶ ἔσται κύριος μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ

20 καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθον οἱ υἱοὶ Μωαβ καὶ οἱ
υἱοὶ Αμμων καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν Μιναίων
πρὸς Ιωσαφατ εἰς πόλεμον 2 καὶ ἦλθον καὶ
ὑπέδειξαν τῷ Ιωσαφατ λέγοντες ἥκει ἐπὶ σὲ
πλῆθος πολὺ ἐκ πέραν τῆς θαλάσσης ἀπὸ Συρίας
καὶ ἰδού εἰσιν ἐν Ασασανθαμαρ αὕτη ἐστὶν
Ενγαδδι 3 καὶ ἐφοβήθη καὶ ἔδωκεν Ιωσαφατ
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν κύριον καὶ
ἐκήρυξεν νηστείαν ἐν παντὶ Ιουδα 4 καὶ συνήχθη
Ιουδας ἐκζητῆσαι τὸν κύριον καὶ ἀπὸ πασῶν
τῶν πόλεων Ιουδα ἦλθον ζητῆσαι τὸν κύριον
5 καὶ ἀνέστη Ιωσαφατ ἐν ἐκκλησίᾳ Ιουδα ἐν
Ιερουσαλημ ἐν οἴκῳ κυρίου κατὰ πρόσωπον τῆς
αὐλῆς τῆς καινῆς 6 καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν οὐχὶ σὺ εἶ θεὸς ἐν οὐρανῷ καὶ
σὺ κυριεύεις πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν ἐθνῶν
καὶ ἐν τῇ χειρί σου ἰσχὺς δυναστείας καὶ οὐκ
ἔστιν πρὸς σὲ ἀντιστῆναι 7 οὐχὶ σὺ εἶ ὁ κύριος ὁ
ἐξολεθρεύσας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην
ἀπὸ προσώπου τοῦ λαοῦ σου Ισραηλ καὶ ἔδωκας
αὐτὴν σπέρματι Αβρααμ τῷ ἠγαπημένῳ σου
εἰς τὸν αἰῶνα 8 καὶ κατῴκησαν ἐν αὐτῇ καὶ
ᾠκοδόμησαν ἐν αὐτῇ ἁγίασμα τῷ ὀνόματί σου
λέγοντες 9 ἐὰν ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακά ῥομφαία
κρίσις θάνατος λιμός στησόμεθα ἐναντίον τοῦ
οἴκου τούτου καὶ ἐναντίον σου ὅτι τὸ ὄνομά σου
ἐπὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ βοησόμεθα πρὸς σὲ ἀπὸ τῆς
θλίψεως καὶ ἀκούσῃ καὶ σώσεις 10 καὶ νῦν ἰδοὺ
υἱοὶ Αμμων καὶ Μωαβ καὶ ὄρος Σηιρ εἰς οὓς οὐκ
ἔδωκας τῷ Ισραηλ διελθεῖν δῖ αὐτῶν ἐξελθόντων
αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὅτι ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτῶν
καὶ οὐκ ἐξωλέθρευσαν αὐτούς 11 καὶ νῦν ἰδοὺ
αὐτοὶ ἐπιχειροῦσιν ἐφ' ἡμᾶς ἐξελθεῖν ἐκβαλεῖν
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἧς ἔδωκας
ἡμῖν 12 κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν οὐ κρινεῖς ἐν αὐτοῖς
ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἰσχὺς τοῦ ἀντιστῆναι πρὸς
τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο τὸ ἐλθὸν ἐφ' ἡμᾶς
καὶ οὐκ οἴδαμεν τί ποιήσωμεν αὐτοῖς ἀλλ' ἢ
ἐπὶ σοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν 13 καὶ πᾶς Ιουδας
ἑστηκὼς ἔναντι κυρίου καὶ τὰ παιδία αὐτῶν καὶ
αἱ γυναῖκες 14 καὶ τῷ Οζιηλ τῷ τοῦ Ζαχαριου τῶν
υἱῶν Βαναιου τῶν υἱῶν Ελεηλ τοῦ Μανθανιου
τοῦ Λευίτου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ασαφ ἐγένετο ἐπ'
αὐτὸν πνεῦμα κυρίου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ 15 καὶ
εἶπεν ἀκούσατε πᾶς Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες
Ιερουσαλημ καὶ ὁ βασιλεὺς Ιωσαφατ τάδε λέγει
κύριος ὑμῖν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε μηδὲ πτοηθῆτε
ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄχλου τοῦ πολλοῦ τούτου
ὅτι οὐχ ὑμῖν ἐστιν ἡ παράταξις ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ 16
αὔριον κατάβητε ἐπ' αὐτούς ἰδοὺ ἀναβαίνουσιν
κατὰ τὴν ἀνάβασιν Ασας καὶ εὑρήσετε αὐτοὺς

ἐπ’ ἄκρου ποταμοῦ τῆς ἐρήμου Ιεριηλ 17 οὐχ
ὑμῖν ἐστιν πολεμῆσαι ταῦτα σύνετε καὶ ἴδετε
τὴν σωτηρίαν κυρίου μεθ’ ὑμῶν Ιουδα καὶ
Ιερουσαλημ μὴ φοβεῖσθε μηδὲ πτοηθῆτε αὔριον
ἐξελθεῖν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς καὶ κύριος μεθ’
ὑμῶν 18 καὶ κύψας Ιωσαφατ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ
καὶ πᾶς Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ
ἔπεσαν ἔναντι κυρίου προσκυνῆσαι κυρίῳ 19 καὶ
ἀνέστησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τῶν υἱῶν Κααθ καὶ
ἀπὸ τῶν υἱῶν Κορε αἰνεῖν κυρίῳ θεῷ Ισραηλ ἐν
φωνῇ μεγάλῃ εἰς ὕψος 20 καὶ ὤρθρισαν πρωὶ
καὶ ἐξῆλθον εἰς τὴν ἔρημον Θεκωε καὶ ἐν τῷ
ἐξελθεῖν ἔστη Ιωσαφατ καὶ ἐβόησεν καὶ εἶπεν
ἀκούσατέ μου Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν
Ιερουσαλημ ἐμπιστεύσατε ἐν κυρίῳ θεῷ ὑμῶν
καὶ ἐμπιστευθήσεσθε ἐμπιστεύσατε ἐν προφήτῃ
αὐτοῦ καὶ εὐοδωθήσεσθε 21 καὶ ἐβουλεύσατο
μετὰ τοῦ λαοῦ καὶ ἔστησεν ψαλτῳδοὺς καὶ
αἰνοῦντας ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τὰ ἅγια
ἐν τῷ ἐξελθεῖν ἔμπροσθεν τῆς δυνάμεως καὶ
ἔλεγον ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 22 καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι
τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ τῆς ἐξομολογήσεως ἔδωκεν
κύριος πολεμεῖν τοὺς υἱοὺς Αμμων ἐπὶ Μωαβ
καὶ ὄρος Σηιρ τοὺς ἐξελθόντας ἐπὶ Ιουδαν καὶ
ἐτροπώθησαν 23 καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Αμμων
καὶ Μωαβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ὄρος Σηιρ
ἐξολεθρεῦσαι καὶ ἐκτρῖψαι καὶ ὡς συνετέλεσαν
τοὺς κατοικοῦντας Σηιρ ἀνέστησαν εἰς ἀλλήλους
τοῦ ἐξολεθρευθῆναι 24 καὶ Ιουδας ἦλθεν ἐπὶ τὴν
σκοπιὰν τῆς ἐρήμου καὶ ἐπέβλεψεν καὶ εἶδεν τὸ
πλῆθος καὶ ἰδοὺ πάντες νεκροὶ πεπτωκότες ἐπὶ
τῆς γῆς οὐκ ἦν σῳζόμενος 25 καὶ ἦλθεν Ιωσαφατ
καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ σκυλεῦσαι τὰ σκῦλα αὐτῶν καὶ
εὗρον κτήνη πολλὰ καὶ ἀποσκευὴν καὶ σκῦλα
καὶ σκεύη ἐπιθυμητὰ καὶ ἐσκύλευσαν ἑαυτοῖς καὶ
ἐγένοντο ἡμέραι τρεῖς σκυλευόντων αὐτῶν τὰ
σκῦλα ὅτι πολλὰ ἦν 26 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ
ἐπισυνήχθησαν εἰς τὸν αὐλῶνα τῆς εὐλογίας ἐκεῖ
γὰρ ηὐλόγησαν τὸν κύριον διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν
τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Κοιλὰς εὐλογίας ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης 27 καὶ ἐπέστρεψεν πᾶς ἀνὴρ
Ιουδα εἰς Ιερουσαλημ καὶ Ιωσαφατ ἡγούμενος
αὐτῶν ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ ὅτι εὔφρανεν
αὐτοὺς κύριος ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν 28 καὶ
εἰσῆλθον εἰς Ιερουσαλημ ἐν νάβλαις καὶ ἐν
κινύραις καὶ ἐν σάλπιγξιν εἰς οἶκον κυρίου 29 καὶ
ἐγένετο ἔκστασις κυρίου ἐπὶ πάσας τὰς βασιλείας
τῆς γῆς ἐν τῷ ἀκοῦσαι αὐτοὺς ὅτι ἐπολέμησεν
κύριος πρὸς τοὺς ὑπεναντίους Ισραηλ 30 καὶ
εἰρήνευσεν ἡ βασιλεία Ιωσαφατ καὶ κατέπαυσεν
αὐτῷ ὁ θεὸς αὐτοῦ κυκλόθεν 31 καὶ ἐβασίλευσεν
Ιωσαφατ ἐπὶ τὸν Ιουδαν ἐτῶν τριάκοντα πέντε
ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ εἴκοσι πέντε ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Αζουβα θυγάτηρ Σαλι 32 καὶ ἐπορεύθη
ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ασα καὶ οὐκ
ἐξέκλινεν τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου
33 ἀλλὰ τὰ ὑψηλὰ ἔτι ὑπῆρχεν καὶ ἔτι ὁ λαὸς οὐ
κατεύθυνεν τὴν καρδίαν πρὸς κύριον θεὸν τῶν
πατέρων αὐτῶν 34 καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ιωσαφατ
οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν
λόγοις Ιου τοῦ Ανανι ὃς κατέγραψεν βιβλίον
βασιλέων Ισραηλ 35 καὶ μετὰ ταῦτα ἐκοινώνησεν
Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα πρὸς Οχοζιαν βασιλέα
Ισραηλ καὶ οὗτος ἠνόμησεν 36 ἐν τῷ ποιῆσαι

καὶ πορευθῆναι πρὸς αὐτὸν τοῦ ποιῆσαι πλοῖα
τοῦ πορευθῆναι εἰς Θαρσις καὶ ἐποίησεν πλοῖα
ἐν Γασιωνγαβερ 37 καὶ ἐπροφήτευσεν Ελιεζερ
ὁ τοῦ Δωδια ἀπὸ Μαρισης ἐπὶ Ιωσαφατ λέγων
ὡς ἐφιλίασας τῷ Οχοζια ἔθραυσεν κύριος τὸ
ἔργον σου καὶ συνετρίβη τὰ πλοῖά σου καὶ οὐκ
ἐδυνάσθη τοῦ πορευθῆναι εἰς Θαρσις

21 καὶ ἐκοιμήθη Ιωσαφατ μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ καὶ ἐτάφη παρὰ τοῖς πατράσιν αὐτοῦ ἐν
πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Ιωραμ υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ᾽ αὐτοῦ 2 καὶ αὐτῷ ἀδελφοὶ υἱοὶ Ιωσαφατ
ἕξ Αζαριας καὶ Ιιηλ καὶ Ζαχαριας καὶ Αζαριας
καὶ Μιχαηλ καὶ Σαφατιας πάντες οὗτοι υἱοὶ
Ιωσαφατ βασιλέως Ιουδα 3 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς
ὁ πατὴρ αὐτῶν δόματα πολλά ἀργύριον καὶ
χρυσίον καὶ ὅπλα μετὰ πόλεων τετειχισμένων ἐν
Ιουδα καὶ τὴν βασιλείαν ἔδωκεν τῷ Ιωραμ ὅτι
οὗτος ὁ πρωτότοκος 4 καὶ ἀνέστη Ιωραμ ἐπὶ τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ἐκραταιώθη καὶ ἀπέκτεινεν
πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἀπὸ
τῶν ἀρχόντων Ισραηλ 5 ὄντος αὐτοῦ τριάκοντα
καὶ δύο ἐτῶν κατέστη Ιωραμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν
αὐτοῦ καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ
6 καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ισραηλ ὡς
ἐποίησεν οἶκος Αχααβ ὅτι θυγάτηρ Αχααβ ἦν
αὐτοῦ γυνή καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον
κυρίου 7 καὶ οὐκ ἐβούλετο κύριος ἐξολεθρεῦσαι
τὸν οἶκον Δαυιδ διὰ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο τῷ
Δαυιδ καὶ ὡς εἶπεν αὐτῷ δοῦναι αὐτῷ λύχνον
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας 8 ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις ἀπέστη Εδωμ ἀπὸ τοῦ Ιουδα
καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ᾽ ἑαυτοὺς βασιλέα 9 καὶ
ᾤχετο Ιωραμ μετὰ τῶν ἀρχόντων καὶ πᾶσα ἡ
ἵππος μετ᾽ αὐτοῦ καὶ ἐγένετο καὶ ἠγέρθη νυκτὸς
καὶ ἐπάταξεν Εδωμ τὸν κυκλοῦντα αὐτὸν καὶ
τοὺς ἄρχοντας τῶν ἁρμάτων καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς
εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν 10 καὶ ἀπέστη ἀπὸ
Ιουδα Εδωμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης τότε ἀπέστη
Λομνα ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ χειρὸς αὐτοῦ ὅτι
ἐγκατέλιπεν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ
11 καὶ γὰρ αὐτὸς ἐποίησεν ὑψηλὰ ἐν πόλεσιν
Ιουδα καὶ ἐξεπόρνευσεν τοὺς κατοικοῦντας ἐν
Ιερουσαλημ καὶ ἀπεπλάνησεν τὸν Ιουδαν 12 καὶ
ἦλθεν αὐτῷ ἐγγραφὴ παρὰ Ηλιου τοῦ προφήτου
λέγων τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαυιδ τοῦ πατρός
σου ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἐπορεύθης ἐν ὁδῷ Ιωσαφατ τοῦ
πατρός σου καὶ ἐν ὁδοῖς Ασα βασιλέως Ιουδα 13
καὶ ἐπορεύθης ἐν ὁδοῖς βασιλέων Ισραηλ καὶ
ἐξεπόρνευσας τὸν Ιουδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας
ἐν Ιερουσαλημ ὡς ἐξεπόρνευσεν οἶκος Αχααβ
καὶ τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς τοῦ πατρός σου
τοὺς ἀγαθοὺς ὑπὲρ σὲ ἀπέκτεινας 14 ἰδοὺ κύριος
πατάξει σε πληγὴν μεγάλην ἐν τῷ λαῷ σου καὶ
ἐν τοῖς υἱοῖς σου καὶ ἐν γυναιξίν σου καὶ ἐν πάσῃ
τῇ ἀποσκευῇ σου 15 καὶ σὺ ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ
ἐν νόσῳ κοιλίας ἕως οὗ ἐξέλθῃ ἡ κοιλία σου
μετὰ τῆς μαλακίας ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας 16 καὶ
ἐπήγειρεν κύριος ἐπὶ Ιωραμ τοὺς ἀλλοφύλους
καὶ τοὺς Ἄραβας καὶ τοὺς ὁμόρους τῶν Αἰθιόπων
17 καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ιουδαν καὶ κατεδυνάστευον
καὶ ἀπέστρεψαν πᾶσαν τὴν ἀποσκευήν ἣν εὗρον
ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ
τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ οὐ κατελείφθη αὐτῷ
υἱὸς ἀλλ᾽ ἢ Οχοζιας ὁ μικρότατος τῶν υἱῶν αὐτοῦ
18 καὶ μετὰ ταῦτα πάντα ἐπάταξεν αὐτὸν κύριος
εἰς τὴν κοιλίαν μαλακίᾳ ἐν ᾗ οὐκ ἔστιν ἰατρεία

19 καὶ ἐγένετο ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας καὶ ὡς
ἦλθεν καιρὸς τῶν ἡμερῶν ἡμέρας δύο ἐξῆλθεν
ἡ κοιλία αὐτοῦ μετὰ τῆς νόσου καὶ ἀπέθανεν
ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ καὶ οὐκ ἐποίησεν ὁ λαὸς
αὐτοῦ ἐκφορὰν καθὼς ἐκφορὰν πατέρων αὐτοῦ
20 ἦν τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ὅτε ἐβασίλευσεν
καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ
ἐπορεύθη ἐν οὐκ ἐπαίνῳ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει
Δαυιδ καὶ οὐκ ἐν τάφοις τῶν βασιλέων

22 καὶ ἐβασίλευσαν οἱ κατοικοῦντες ἐν
Ιερουσαλημ τὸν Οχοζιαν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μικρὸν
ἀντ’ αὐτοῦ ὅτι πάντας τοὺς πρεσβυτέρους
ἀπέκτεινεν τὸ λῃστήριον τὸ ἐπελθὸν ἐπ’ αὐτούς
οἱ Ἄραβες καὶ οἱ Αλιμαζονεῖς καὶ ἐβασίλευσεν
Οχοζιας υἱὸς Ιωραμ βασιλέως Ιουδα 2 ὢν εἴκοσι
ἐτῶν Οχοζιας ἐβασίλευσεν καὶ ἐνιαυτὸν ἕνα
ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Γοθολια θυγάτηρ Αμβρι 3 καὶ οὗτος
ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Αχααβ ὅτι μήτηρ αὐτοῦ
ἦν σύμβουλος τοῦ ἁμαρτάνειν 4 καὶ ἐποίησεν τὸ
πονηρὸν ἐναντίον κυρίου ὡς οἶκος Αχααβ ὅτι
αὐτοὶ ἦσαν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα
αὐτοῦ σύμβουλοι τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτόν 5 καὶ
ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν ἐπορεύθη καὶ ἐπορεύθη
μετὰ Ιωραμ υἱοῦ Αχααβ εἰς πόλεμον ἐπὶ Αζαηλ
βασιλέα Συρίας εἰς Ραμα Γαλααδ καὶ ἐπάταξαν
οἱ τοξόται τὸν Ιωραμ 6 καὶ ἐπέστρεψεν Ιωραμ
τοῦ ἰατρευθῆναι εἰς Ιεζραελ ἀπὸ τῶν πληγῶν
ὧν ἐπάταξαν αὐτὸν οἱ Σύροι ἐν Ραμα ἐν τῷ
πολεμεῖν αὐτὸν πρὸς Αζαηλ βασιλέα Συρίας
καὶ Οχοζιας υἱὸς Ιωραμ βασιλεὺς Ιουδα κατέβη
θεάσασθαι τὸν Ιωραμ υἱὸν Αχααβ εἰς Ιεζραελ
ὅτι ἠρρώστει 7 καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐγένετο
καταστροφὴ Οχοζια ἐλθεῖν πρὸς Ιωραμ καὶ ἐν
τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐξῆλθεν μετ’ αὐτοῦ Ιωραμ
πρὸς Ιου υἱὸν Ναμεσσι χριστὸν κυρίου τὸν οἶκον
Αχααβ 8 καὶ ἐγένετο ὡς ἐξεδίκησεν Ιου τὸν οἶκον
Αχααβ καὶ εὗρεν τοὺς ἄρχοντας Ιουδα καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς Οχοζια λειτουργοῦντας τῷ Οχοζια
καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς 9 καὶ εἶπεν τοῦ ζητῆσαι
τὸν Οχοζιαν καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἰατρευόμενον
ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Ιου καὶ
ἀπέκτεινεν αὐτόν καὶ ἔθαψαν αὐτόν ὅτι εἶπαν
υἱός Ιωσαφατ ἐστίν ὃς ἐζήτησεν τὸν κύριον ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν ἐν οἴκῳ Οχοζια
κατισχῦσαι δύναμιν περὶ τῆς βασιλείας 10 καὶ
Γοθολια ἡ μήτηρ Οχοζια εἶδεν ὅτι τέθνηκεν αὐτῆς
ὁ υἱός καὶ ἠγέρθη καὶ ἀπώλεσεν πᾶν τὸ σπέρμα
τῆς βασιλείας ἐν οἴκῳ Ιουδα 11 καὶ ἔλαβεν
Ιωσαβεθ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τὸν Ιωας
υἱὸν Οχοζια καὶ ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσου υἱῶν
τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων καὶ ἔδωκεν
αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ εἰς ταμίειον τῶν
κλινῶν καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν Ιωσαβεθ θυγάτηρ τοῦ
βασιλέως Ιωραμ ἀδελφὴ Οχοζιου γυνὴ Ιωδαε
τοῦ ἱερέως καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου
Γοθολιας καὶ οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν 12 καὶ ἦν
μετ’ αὐτῆς ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ κατακεκρυμμένος
ἓξ ἔτη καὶ Γοθολια ἐβασίλευσεν ἐπὶ τῆς γῆς

23 καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἐκραταίωσεν
Ιωδαε καὶ ἔλαβεν τοὺς ἑκατοντάρχους τὸν
Αζαριαν υἱὸν Ιωραμ καὶ τὸν Ισμαηλ υἱὸν Ιωαναν
καὶ τὸν Αζαριαν υἱὸν Ωβηδ καὶ τὸν Μαασαιαν
υἱὸν Αδαια καὶ τὸν Ελισαφαν υἱὸν Ζαχαρια μετ’
αὐτοῦ εἰς οἶκον 2 καὶ ἐκύκλωσαν τὸν Ιουδαν
καὶ συνήγαγον τοὺς Λευίτας ἐκ πασῶν τῶν

πόλεων Ιουδα καὶ ἄρχοντας πατριῶν τοῦ Ισραηλ
καὶ ἦλθον εἰς Ιερουσαλημ 3 καὶ διέθεντο πᾶσα
ἐκκλησία Ιουδα διαθήκην ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ
μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν υἱὸν
τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἰδοὺ ὁ υἱὸς τοῦ
βασιλέως βασιλευσάτω καθὼς ἐλάλησεν κύριος
ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυιδ 4 νῦν ὁ λόγος οὗτος ὃν
ποιήσετε τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσπορευέσθωσαν
τὸ σάββατον τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ
εἰς τὰς πύλας τῶν εἰσόδων 5 καὶ τὸ τρίτον ἐν
οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῇ
μέσῃ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου 6
καὶ μὴ εἰσελθέτω εἰς οἶκον κυρίου ἐὰν μὴ οἱ
ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ λειτουργοῦντες τῶν
Λευιτῶν αὐτοὶ εἰσελεύσονται ὅτι ἅγιοί εἰσιν
καὶ πᾶς ὁ λαὸς φυλασσέτω φυλακὰς κυρίου
7 καὶ κυκλώσουσιν οἱ Λευῖται τὸν βασιλέα
κύκλῳ ἀνδρὸς σκεῦος ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ὁ
εἰσπορευόμενος εἰς τὸν οἶκον ἀποθανεῖται καὶ
ἔσονται μετὰ τοῦ βασιλέως εἰσπορευομένου καὶ
ἐκπορευομένου 8 καὶ ἐποίησαν οἱ Λευῖται καὶ
πᾶς Ιουδα κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Ιωδαε ὁ
ἱερεύς καὶ ἔλαβον ἕκαστος τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἀπ’
ἀρχῆς τοῦ σαββάτου ἕως ἐξόδου τοῦ σαββάτου
ὅτι οὐ κατέλυσεν Ιωδαε τὰς ἐφημερίας 9 καὶ
ἔδωκεν τὰς μαχαίρας καὶ τοὺς θυρεοὺς καὶ τὰ
ὅπλα ἃ ἦν τοῦ βασιλέως Δαυιδ ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ
10 καὶ ἔστησεν πάντα τὸν λαόν ἕκαστον ἐν τοῖς
ὅπλοις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς
ἕως τῆς ὠμίας τῆς ἀριστερᾶς τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ 11 καὶ
ἐξήγαγεν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν
ἐπ’ αὐτὸν τὸ βασίλειον καὶ τὰ μαρτύρια καὶ
ἐβασίλευσαν καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Ιωδαε καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ εἶπαν ζήτω ὁ βασιλεύς 12 καὶ ἤκουσεν
Γοθολια τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ τῶν τρεχόντων καὶ
ἐξομολογουμένων καὶ αἰνούντων τὸν βασιλέα
καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὸν βασιλέα εἰς οἶκον κυρίου
13 καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς στάσεως
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῆς εἰσόδου οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ
σάλπιγγες περὶ τὸν βασιλέα καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ηὐφράνθη καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς σάλπιγξιν καὶ
οἱ ᾄδοντες ἐν τοῖς ὀργάνοις ᾠδοὶ καὶ ὑμνοῦντες
αἶνον καὶ διέρρηξεν Γοθολια τὴν στολὴν αὐτῆς
καὶ ἐβόησεν καὶ εἶπεν ἐπιτιθέμενοι ἐπιτίθεσθε 14
καὶ ἐξῆλθεν Ιωδαε ὁ ἱερεύς καὶ ἐνετείλατο Ιωδαε
ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις καὶ τοῖς ἀρχηγοῖς
τῆς δυνάμεως καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐκβάλετε αὐτὴν
ἐκτὸς τοῦ οἴκου καὶ εἰσέλθατε ὀπίσω αὐτῆς
καὶ ἀποθανέτω μαχαίρᾳ ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεύς μὴ
ἀποθανέτω ἐν οἴκῳ κυρίου 15 καὶ ἔδωκαν
αὐτῇ ἄνεσιν καὶ διῆλθεν διὰ τῆς πύλης τῶν
ἱππέων τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐθανάτωσαν
αὐτὴν ἐκεῖ 16 καὶ διέθετο Ιωδαε διαθήκην ἀνὰ
μέσον αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ βασιλέως
εἶναι λαὸν τῷ κυρίῳ 17 καὶ εἰσῆλθεν πᾶς ὁ
λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον Βααλ καὶ κατέσπασαν
αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἴδωλα αὐτοῦ
ἐλέπτυναν καὶ τὸν Ματθαν ἱερέα τῆς Βααλ
ἐθανάτωσαν ἐναντίον τῶν θυσιαστηρίων αὐτοῦ
18 καὶ ἐνεχείρησεν Ιωδαε ὁ ἱερεὺς τὰ ἔργα
οἴκου κυρίου διὰ χειρὸς ἱερέων καὶ Λευιτῶν
καὶ ἀνέστησεν τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ
τῶν Λευιτῶν ἃς διέστειλεν Δαυιδ ἐπὶ τὸν οἶκον
κυρίου καὶ ἀνενέγκαι ὁλοκαυτώματα κυρίῳ
καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Μωυσῆ ἐν εὐφροσύνῃ

καὶ ἐν ᾠδαῖς διὰ χειρὸς Δαυιδ 19 καὶ ἔστησαν
οἱ πυλωροὶ ἐπὶ τὰς πύλας οἴκου κυρίου καὶ οὐκ
εἰσελεύσεται ἀκάθαρτος εἰς πᾶν πρᾶγμα 20 καὶ
ἔλαβεν τοὺς πατριάρχας καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ
τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς
γῆς καὶ ἀνεβίβασαν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον κυρίου
καὶ εἰσῆλθεν διὰ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας εἰς τὸν
οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισαν τὸν βασιλέα
ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας 21 καὶ ηὐφράνθη
πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς καὶ ἡ πόλις ἡσύχασεν καὶ τὴν
Γοθολιαν ἐθανάτωσαν μαχαίρᾳ

24 ὢν ἑπτὰ ἐτῶν Ιωας ἐν τῷ βασιλεῦσαι
αὐτὸν καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Σαβια ἐκ
Βηρσαβεε 2 καὶ ἐποίησεν Ιωας τὸ εὐθὲς ἐνώπιον
κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας Ιωδαε τοῦ ἱερέως 3 καὶ
ἔλαβεν αὐτῷ Ιωδαε γυναῖκας δύο καὶ ἐγέννησεν
υἱοὺς καὶ θυγατέρας 4 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα
καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Ιωας ἐπισκευάσαι τὸν
οἶκον κυρίου 5 καὶ συνήγαγεν τοὺς ἱερεῖς καὶ
τοὺς Λευίτας καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐξέλθατε εἰς τὰς
πόλεις Ιουδα καὶ συναγάγετε ἀπὸ παντὸς Ισραηλ
ἀργύριον κατισχῦσαι τὸν οἶκον κυρίου ἐνιαυτὸν
κατ’ ἐνιαυτὸν καὶ σπεύσατε λαλῆσαι καὶ οὐκ
ἔσπευσαν οἱ Λευῖται 6 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς
Ιωας τὸν Ιωδαε τὸν ἄρχοντα καὶ εἶπεν αὐτῷ διὰ τί
οὐκ ἐπεσκέψω περὶ τῶν Λευιτῶν τοῦ εἰσενέγκαι
ἀπὸ Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ τὸ κεκριμένον ὑπὸ
Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ ὅτε ἐξεκκλησίασεν
τὸν Ισραηλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου 7
ὅτι Γοθολια ἦν ἡ ἄνομος καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς
κατέσπασαν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ γὰρ τὰ ἅγια
οἴκου κυρίου ἐποίησαν ταῖς Βααλιμ 8 καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεύς γενηθήτω γλωσσόκομον καὶ τεθήτω ἐν
πύλῃ οἴκου κυρίου ἔξω 9 καὶ κηρυξάτωσαν ἐν
Ιουδα καὶ ἐν Ιερουσαλημ εἰσενέγκαι κυρίῳ καθὼς
εἶπεν Μωυσῆς παῖς τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸν Ισραηλ ἐν
τῇ ἐρήμῳ 10 καὶ ἔδωκαν πάντες ἄρχοντες καὶ
πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἰσέφερον καὶ ἐνέβαλλον εἰς τὸ
γλωσσόκομον ἕως οὗ ἐπληρώθη 11 καὶ ἐγένετο ὡς
εἰσέφερον τὸ γλωσσόκομον πρὸς τοὺς προστάτας
τοῦ βασιλέως διὰ χειρὸς τῶν Λευιτῶν καὶ ὡς
εἶδον ὅτι ἐπλεόνασεν τὸ ἀργύριον καὶ ἦλθεν
ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ προστάτης
τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου καὶ ἐξεκένωσαν τὸ
γλωσσόκομον καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον
αὐτοῦ οὕτως ἐποίουν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας καὶ
συνήγαγον ἀργύριον πολύ 12 καὶ ἔδωκεν αὐτὸ
ὁ βασιλεὺς καὶ Ιωδαε ὁ ἱερεὺς τοῖς ποιοῦσιν
τὰ ἔργα εἰς τὴν ἐργασίαν οἴκου κυρίου καὶ
ἐμισθοῦντο λατόμους καὶ τέκτονας ἐπισκευάσαι
τὸν οἶκον κυρίου καὶ χαλκεῖς σιδήρου καὶ χαλκοῦ
ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον κυρίου 13 καὶ ἐποίουν
οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα καὶ ἀνέβη μῆκος τῶν
ἔργων ἐν χερσὶν αὐτῶν καὶ ἀνέστησαν τὸν οἶκον
κυρίου ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτοῦ καὶ ἐνίσχυσαν 14
καὶ ὡς συνετέλεσαν ἤνεγκαν πρὸς τὸν βασιλέα
καὶ πρὸς Ιωδαε τὸ κατάλοιπον τοῦ ἀργυρίου
καὶ ἐποίησαν σκεύη εἰς οἶκον κυρίου σκεύη
λειτουργικὰ ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυίσκας χρυσᾶς
καὶ ἀργυρᾶς καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις ἐν
οἴκῳ κυρίου διὰ παντὸς πάσας τὰς ἡμέρας Ιωδαε
15 καὶ ἐγήρασεν Ιωδαε πλήρης ἡμερῶν καὶ
ἐτελεύτησεν ὢν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἐτῶν ἐν
τῷ τελευτᾶν αὐτόν 16 καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν
πόλει Δαυιδ μετὰ τῶν βασιλέων ὅτι ἐποίησεν

ἀγαθωσύνην μετὰ Ισραηλ καὶ μετὰ τοῦ θεοῦ
καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ 17 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν
τελευτὴν Ιωδαε εἰσῆλθον οἱ ἄρχοντες Ιουδα
καὶ προσεκύνησαν τὸν βασιλέα τότε ἐπήκουσεν
αὐτοῖς ὁ βασιλεύς 18 καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον
θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ ἐδούλευον ταῖς
Ἀστάρταις καὶ τοῖς εἰδώλοις καὶ ἐγένετο ὀργὴ
ἐπὶ Ιουδαν καὶ ἐπὶ Ιερουσαλημ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ 19 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς προφήτας
ἐπιστρέψαι πρὸς κύριον καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ
διεμαρτύραντο αὐτοῖς καὶ οὐκ ἤκουσαν 20 καὶ
πνεῦμα θεοῦ ἐνέδυσεν τὸν Αζαριαν τὸν τοῦ
Ιωδαε τὸν ἱερέα καὶ ἀνέστη ἐπάνω τοῦ λαοῦ
καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος τί παραπορεύεσθε
τὰς ἐντολὰς κυρίου καὶ οὐκ εὐοδωθήσεσθε ὅτι
ἐγκατελίπετε τὸν κύριον καὶ ἐγκαταλείψει ὑμᾶς
21 καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν
δῖ ἐντολῆς Ιωας τοῦ βασιλέως ἐν αὐλῇ οἴκου
κυρίου 22 καὶ οὐκ ἐμνήσθη Ιωας τοῦ ἐλέους οὗ
ἐποίησεν μετ' αὐτοῦ Ιωδαε ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ
ἐθανάτωσεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ὡς ἀπέθνῃσκεν
εἶπεν ἴδοι κύριος καὶ κρινάτω 23 καὶ ἐγένετο
μετὰ τὴν συντέλειαν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνέβη ἐπ'
αὐτὸν δύναμις Συρίας καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ιουδαν καὶ
ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ κατέφθειραν πάντας τοὺς
ἄρχοντας τοῦ λαοῦ ἐν τῷ λαῷ καὶ πάντα τὰ
σκῦλα αὐτῶν ἀπέστειλαν τῷ βασιλεῖ Δαμασκοῦ
24 ὅτι ἐν ὀλίγοις ἀνδράσιν παρεγένετο δύναμις
Συρίας καὶ ὁ θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας
αὐτῶν δύναμιν πολλὴν σφόδρα ὅτι ἐγκατέλιπον
κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ μετὰ Ιωας
ἐποίησεν κρίματα 25 καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν
αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἐγκαταλιπεῖν αὐτὸν ἐν
μαλακίαις μεγάλαις καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες
αὐτοῦ ἐν αἵμασιν υἱοῦ Ιωδαε τοῦ ἱερέως καὶ
ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ
ἀπέθανεν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυιδ καὶ
οὐκ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τῶν βασιλέων
26 καὶ οἱ ἐπιθέμενοι ἐπ' αὐτὸν Ζαβεδ ὁ τοῦ
Σαμαθ ὁ Αμμανίτης καὶ Ιωζαβεδ ὁ τοῦ Σομαρωθ
ὁ Μωαβίτης 27 καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντες καὶ
προσῆλθον αὐτῷ οἱ πέντε καὶ τὰ λοιπὰ ἰδοὺ
γεγραμμένα ἐπὶ τὴν γραφὴν τῶν βασιλέων καὶ
ἐβασίλευσεν Αμασιας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

25 ὢν πέντε καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐβασίλευσεν
Αμασιας καὶ εἴκοσι ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ιωαδεν
ἀπὸ Ιερουσαλημ 2 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς
ἐνώπιον κυρίου ἀλλ' οὐκ ἐν καρδίᾳ πλήρει 3
καὶ ἐγένετο ὡς κατέστη ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ
αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς
φονεύσαντας τὸν βασιλέα πατέρα αὐτοῦ 4 καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὐκ ἀπέκτεινεν κατὰ τὴν
διαθήκην τοῦ νόμου κυρίου καθὼς γέγραπται
ὡς ἐνετείλατο κύριος λέγων οὐκ ἀποθανοῦνται
πατέρες ὑπὲρ τέκνων καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται
ὑπὲρ πατέρων ἀλλ' ἢ ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ
ἀποθανοῦνται 5 καὶ συνήγαγεν Αμασιας τὸν
οἶκον Ιουδα καὶ ἀνέστησεν αὐτοὺς κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν εἰς χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους
ἐν παντὶ Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ καὶ ἠρίθμησεν
αὐτοὺς ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω καὶ εὗρεν
αὐτοὺς τριακοσίας χιλιάδας δυνατοὺς ἐξελθεῖν
εἰς πόλεμον κρατοῦντας δόρυ καὶ θυρεόν 6
καὶ ἐμισθώσατο ἀπὸ Ισραηλ ἑκατὸν χιλιάδας
δυνατοὺς ἰσχύι ἑκατὸν ταλάντων ἀργυρίου 7 καὶ

ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν λέγων
βασιλεῦ οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ δύναμις Ισραηλ
ὅτι οὐκ ἔστιν κύριος μετὰ Ισραηλ πάντων τῶν
υἱῶν Εφραιμ **8** ὅτι ἐὰν ὑπολάβῃς κατισχῦσαι ἐν
τούτοις καὶ τροπώσεταί σε κύριος ἐναντίον τῶν
ἐχθρῶν ὅτι ἔστιν παρὰ κυρίου καὶ ἰσχῦσαι καὶ
τροπώσασθαι **9** καὶ εἶπεν Αμασιας τῷ ἀνθρώπῳ
τοῦ θεοῦ καὶ τί ποιήσω τὰ ἑκατὸν τάλαντα ἃ
ἔδωκα τῇ δυνάμει Ισραηλ καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος
τοῦ θεοῦ ἔστιν τῷ κυρίῳ δοῦναί σοι πλεῖστα
τούτων **10** καὶ διεχώρισεν Αμασιας τῇ δυνάμει τῇ
ἐλθούσῃ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Εφραιμ ἀπελθεῖν εἰς τὸν
τόπον αὐτῶν καὶ ἐθυμώθησαν σφόδρα ἐπὶ Ιουδαν
καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἐν ὀργῇ
θυμοῦ **11** καὶ Αμασιας κατίσχυσεν καὶ παρέλαβεν
τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν κοιλάδα
τῶν ἁλῶν καὶ ἐπάταξεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Σηιρ
δέκα χιλιάδας **12** καὶ δέκα χιλιάδας ἐζώγρησαν
οἱ υἱοὶ Ιουδα καὶ ἔφερον αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἄκρον
τοῦ κρημνοῦ καὶ κατεκρήμνιζον αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ
ἄκρου τοῦ κρημνοῦ καὶ πάντες διερρήγνυντο
13 καὶ οἱ υἱοὶ τῆς δυνάμεως οὓς ἀπέστρεψεν
Αμασιας τοῦ μὴ πορευθῆναι μετ᾽ αὐτοῦ εἰς
πόλεμον καὶ ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδα ἀπὸ
Σαμαρείας ἕως Βαιθωρων καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς
τρεῖς χιλιάδας καὶ ἐσκύλευσαν σκῦλα πολλά **14**
καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἐλθεῖν Αμασιαν πατάξαντα
τὴν Ιδουμαίαν καὶ ἤνεγκεν πρὸς αὐτοὺς τοὺς
θεοὺς υἱῶν Σηιρ καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἑαυτῷ εἰς
θεοὺς καὶ ἐναντίον αὐτῶν προσεκύνει καὶ αὐτοῖς
αὐτὸς ἔθυεν **15** καὶ ἐγένετο ὀργὴ κυρίου ἐπὶ
Αμασιαν καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ προφήτας καὶ
εἶπαν αὐτῷ τί ἐζήτησας τοὺς θεοὺς τοῦ λαοῦ
οἳ οὐκ ἐξείλαντο τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρός
σου **16** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτῷ καὶ
εἶπεν αὐτῷ μὴ σύμβουλον τοῦ βασιλέως δέδωκά
σε πρόσεχε μὴ μαστιγωθῇς καὶ ἐσιώπησεν ὁ
προφήτης καὶ εἶπεν ὅτι γινώσκω ὅτι ἐβούλετο
ἐπὶ σοὶ τοῦ καταφθεῖραί σε ὅτι ἐποίησας τοῦτο
καὶ οὐκ ἐπήκουσας τῆς συμβουλίας μου **17** καὶ
ἐβουλεύσατο Αμασιας καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Ιωας
υἱὸν Ιωαχαζ υἱοῦ Ιου βασιλέα Ισραηλ λέγων
δεῦρο ὀφθῶμεν προσώποις **18** καὶ ἀπέστειλεν
Ιωας βασιλεὺς Ισραηλ πρὸς Αμασιαν βασιλέα
Ιουδα λέγων ὁ αχουχ ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλεν
πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ λέγων δὸς
τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα καὶ
ἰδοὺ ἐλεύσεται τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ
Λιβάνῳ καὶ ἦλθαν τὰ θηρία καὶ κατεπάτησαν
τὸν αχουχ **19** εἶπας ἰδοὺ ἐπάταξας τὴν Ιδουμαίαν
καὶ ἐπαίρει σε ἡ καρδία ἡ βαρεῖα νῦν κάθησο
ἐν οἴκῳ σου καὶ ἵνα τί συμβάλλεις ἐν κακίᾳ
καὶ πεσῇ σὺ καὶ Ιουδας μετὰ σοῦ **20** καὶ οὐκ
ἤκουσεν Αμασιας ὅτι παρὰ κυρίου ἐγένετο τοῦ
παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας ὅτι ἐξεζήτησεν
τοὺς θεοὺς τῶν Ιδουμαίων **21** καὶ ἀνέβη Ιωας
βασιλεὺς Ισραηλ καὶ ὤφθησαν ἀλλήλοις αὐτὸς
καὶ Αμασιας βασιλεὺς Ιουδα ἐν Βαιθσαμυς ἥ
ἐστιν τοῦ Ιουδα **22** καὶ ἐτροπώθη Ιουδας κατὰ
πρόσωπον Ισραηλ καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς τὸ
σκήνωμα **23** καὶ τὸν Αμασιαν βασιλέα Ιουδα τὸν
τοῦ Ιωας κατέλαβεν Ιωας βασιλεὺς Ισραηλ ἐν
Βαιθσαμυς καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Ιερουσαλημ
καὶ κατέσπασεν ἀπὸ τοῦ τείχους Ιερουσαλημ ἀπὸ
πύλης Εφραιμ ἕως πύλης γωνίας τετρακοσίους
πήχεις **24** καὶ πᾶν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον

καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εὑρεθέντα ἐν οἴκῳ κυρίου
καὶ παρὰ τῷ Αβδεδομ καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου
τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμίξεων καὶ
ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν **25** καὶ ἔζησεν Αμασιας
ὁ τοῦ Ιωας βασιλεὺς Ιουδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν
Ιωας τὸν τοῦ Ιωαχαζ βασιλέα Ισραηλ ἔτη δέκα
πέντε **26** καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Αμασιου οἱ πρῶτοι
καὶ οἱ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίου
βασιλέων Ιουδα καὶ Ισραηλ **27** καὶ ἐν τῷ καιρῷ ᾧ
ἀπέστη Αμασιας ἀπὸ κυρίου καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ
ἐπίθεσιν καὶ ἔφυγεν ἀπὸ Ιερουσαλημ εἰς Λαχις
καὶ ἀπέστειλαν κατόπισθεν αὐτοῦ εἰς Λαχις καὶ
ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ **28** καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν
ἐπὶ τῶν ἵππων καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ

26 καὶ ἔλαβεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Οζιαν
καὶ αὐτὸς δέκα καὶ ἓξ ἐτῶν καὶ ἐβασίλευσαν
αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αμασιου **2** αὐτὸς
ᾠκοδόμησεν τὴν Αιλαθ αὐτὸς ἐπέστρεψεν αὐτὴν
τῷ Ιουδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ **3** υἱὸς δέκα ἓξ ἐτῶν
ἐβασίλευσεν Οζιας καὶ πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Χαλια ἀπὸ Ιερουσαλημ **4** καὶ ἐποίησεν τὸ
εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν
Αμασιας ὁ πατὴρ αὐτοῦ **5** καὶ ἦν ἐκζητῶν τὸν
κύριον ἐν ταῖς ἡμέραις Ζαχαριου τοῦ συνίοντος ἐν
φόβῳ κυρίου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐζήτησεν
τὸν κύριον καὶ εὐόδωσεν αὐτῷ κύριος **6** καὶ
ἐξῆλθεν καὶ ἐπολέμησεν πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους
καὶ κατέσπασεν τὰ τείχη Γεθ καὶ τὰ τείχη Ιαβνη
καὶ τὰ τείχη Ἀζώτου καὶ ᾠκοδόμησεν πόλεις
Ἀζώτου καὶ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις **7** καὶ κατίσχυσεν
αὐτὸν κύριος ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐπὶ τοὺς
Ἄραβας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς πέτρας καὶ
ἐπὶ τοὺς Μιναίους **8** καὶ ἔδωκαν οἱ Μιναῖοι
δῶρα τῷ Οζια καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕως
εἰσόδου Αἰγύπτου ὅτι κατίσχυσεν ἕως ἄνω **9** καὶ
ᾠκοδόμησεν Οζιας πύργους ἐν Ιερουσαλημ καὶ
ἐπὶ τὴν πύλην τῆς γωνίας καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς
φάραγγος καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν καὶ κατίσχυσεν
10 καὶ ᾠκοδόμησεν πύργους ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ
ἐλατόμησεν λάκκους πολλούς ὅτι κτήνη πολλὰ
ὑπῆρχεν αὐτῷ ἐν Σεφηλα καὶ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ
ἀμπελουργοὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ ἐν τῷ Καρμήλῳ
ὅτι φιλογέωργος ἦν **11** καὶ ἐγένετο τῷ Οζια
δυνάμεις ποιοῦσαι πόλεμον καὶ ἐκπορευόμεναι
εἰς παράταξιν εἰς ἀριθμόν καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν
διὰ χειρὸς Ιιηλ τοῦ γραμματέως καὶ Μαασαιου
τοῦ κριτοῦ διὰ χειρὸς Ανανιου τοῦ διαδόχου
τοῦ βασιλέως **12** πᾶς ὁ ἀριθμὸς τῶν πατριαρχῶν
τῶν δυνατῶν εἰς πόλεμον δισχίλιοι ἑξακόσιοι
13 καὶ μετ᾽ αὐτῶν δύναμις πολεμικὴ τριακόσιαι
χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλιοι πεντακόσιοι οὗτοι οἱ
ποιοῦντες πόλεμον ἐν δυνάμει ἰσχύος βοηθῆσαι
τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους **14** καὶ ἡτοίμαζεν
αὐτοῖς Οζιας πάσῃ τῇ δυνάμει θυρεοὺς καὶ
δόρατα καὶ περικεφαλαίας καὶ θώρακας καὶ τόξα
καὶ σφενδόνας εἰς λίθους **15** καὶ ἐποίησεν ἐν
Ιερουσαλημ μηχανὰς μεμηχανευμένας λογιστοῦ
τοῦ εἶναι ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν
βάλλειν βέλεσιν καὶ λίθοις μεγάλοις καὶ ἠκούσθη
ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἕως πόρρω ὅτι ἐθαυμαστώθη
τοῦ βοηθηθῆναι ἕως οὗ κατίσχυσεν **16** καὶ
ὡς κατίσχυσεν ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ τοῦ
καταφθεῖραι καὶ ἠδίκησεν ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ

καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν κυρίου θυμιάσαι ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων 17 καὶ εἰσῆλθεν
ὀπίσω αὐτοῦ Αζαριας ὁ ἱερεὺς καὶ μετ' αὐτοῦ
ἱερεῖς τοῦ κυρίου ὀγδοήκοντα υἱοὶ δυνατοὶ 18 καὶ
ἔστησαν ἐπὶ Οζιαν τὸν βασιλέα καὶ εἶπαν αὐτῷ οὐ
σοί Οζια θυμιάσαι τῷ κυρίῳ ἀλλ' ἢ τοῖς ἱερεῦσιν
υἱοῖς Ααρων τοῖς ἡγιασμένοις θυμιάσαι ἔξελθε
ἐκ τοῦ ἁγιάσματος ὅτι ἀπέστης ἀπὸ κυρίου καὶ
οὐκ ἔσται σοι τοῦτο εἰς δόξαν παρὰ κυρίου θεοῦ
19 καὶ ἐθυμώθη Οζιας καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ
θυμιατήριον τοῦ θυμιάσαι ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐν τῷ
θυμωθῆναι αὐτὸν πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ ἡ λέπρα
ἀνέτειλεν ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν
ἱερέων ἐν οἴκῳ κυρίου ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου
τῶν θυμιαμάτων 20 καὶ ἐπέστρεψεν ἐπ' αὐτὸν
ὁ ἱερεὺς ὁ πρῶτος καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ ἰδοὺ αὐτὸς
λεπρὸς ἐν τῷ μετώπῳ καὶ κατέσπευσαν αὐτὸν
ἐκεῖθεν καὶ γὰρ αὐτὸς ἔσπευσεν ἐξελθεῖν ὅτι
ἤλεγξεν αὐτὸν κύριος 21 καὶ ἦν Οζιας ὁ βασιλεὺς
λεπρὸς ἕως ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ καὶ ἐν
οἴκῳ αφφουσωθ ἐκάθητο λεπρός ὅτι ἀπεσχίσθη
ἀπὸ οἴκου κυρίου καὶ Ιωαθαμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐπὶ
τῆς βασιλείας αὐτοῦ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς
22 καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Οζιου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ
ἔσχατοι γεγραμμένοι ὑπὸ Ιεσσιου τοῦ προφήτου
23 καὶ ἐκοιμήθη Οζιας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ
καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν
τῷ πεδίῳ τῆς ταφῆς τῶν βασιλέων ὅτι εἶπαν
ὅτι λεπρός ἐστιν καὶ ἐβασίλευσεν Ιωαθαμ υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

27 υἱὸς εἴκοσι πέντε ἐτῶν Ιωαθαμ ἐν τῷ
βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ δέκα ἓξ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ιερουσα
θυγάτηρ Σαδωκ 2 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον
κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Οζιας ὁ πατὴρ
αὐτοῦ ἀλλ' οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν κυρίου καὶ
ἔτι ὁ λαὸς κατεφθείρετο 3 αὐτὸς ᾠκοδόμησεν
τὴν πύλην οἴκου κυρίου τὴν ὑψηλὴν καὶ ἐν
τείχει τοῦ Οφλα ᾠκοδόμησεν πολλά 4 καὶ πόλεις
ᾠκοδόμησεν ἐν ὄρει Ιουδα καὶ ἐν τοῖς δρυμοῖς
καὶ οἰκήσεις καὶ πύργους 5 αὐτὸς ἐμαχέσατο πρὸς
βασιλέα υἱῶν Αμμων καὶ κατίσχυσεν ἐπ' αὐτόν
καὶ ἐδίδουν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Αμμων κατ' ἐνιαυτὸν
ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ δέκα χιλιάδας
κόρων πυροῦ καὶ κριθῶν δέκα χιλιάδας ταῦτα
ἔφερεν αὐτῷ βασιλεὺς Αμμων κατ' ἐνιαυτὸν ἐν
τῷ πρώτῳ ἔτει καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ 6
καὶ κατίσχυσεν Ιωαθαμ ὅτι ἡτοίμασεν τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ ἔναντι κυρίου θεοῦ αὐτοῦ 7 καὶ οἱ λοιποὶ
λόγοι Ιωαθαμ καὶ ὁ πόλεμος καὶ αἱ πράξεις
αὐτοῦ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων
Ιουδα καὶ Ισραηλ 9 καὶ ἐκοιμήθη Ιωαθαμ μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ
καὶ ἐβασίλευσεν Αχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

28 υἱὸς εἴκοσι ἐτῶν Αχαζ ἐν τῷ βασιλεῦσαι
αὐτὸν καὶ δέκα ἓξ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ
καὶ οὐκ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ὡς
Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ 2 καὶ ἐπορεύθη κατὰ τὰς
ὁδοὺς βασιλέων Ισραηλ καὶ γὰρ γλυπτὰ ἐποίησεν
τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν 3 καὶ ἔθυεν ἐν Γαιβενενομ
καὶ διῆγεν τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ πυρὸς κατὰ τὰ
βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξωλέθρευσεν κύριος
ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ισραηλ 4 καὶ ἐθυμία ἐπὶ
τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐπὶ τῶν δωμάτων καὶ ὑποκάτω
παντὸς ξύλου ἀλσώδους 5 καὶ παρέδωκεν αὐτὸν
κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ διὰ χειρὸς βασιλέως Συρίας

καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ καὶ ᾐχμαλώτευσεν ἐξ
αὐτῶν αἰχμαλωσίαν πολλὴν καὶ ἤγαγεν εἰς
Δαμασκόν καὶ γὰρ εἰς τὰς χεῖρας βασιλέως
Ισραηλ παρέδωκεν αὐτόν καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ
πληγὴν μεγάλην 6 καὶ ἀπέκτεινεν Φακεε ὁ
τοῦ Ρομελια βασιλεὺς Ισραηλ ἐν Ιουδα ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατῶν
ἰσχύι ἐν τῷ αὐτοὺς καταλιπεῖν τὸν κύριον θεὸν
τῶν πατέρων αὐτῶν 7 καὶ ἀπέκτεινεν Εζεκρι
ὁ δυνατὸς τοῦ Εφραιμ τὸν Μαασαιαν τὸν υἱὸν
τοῦ βασιλέως καὶ τὸν Εσδρικαμ ἡγούμενον τοῦ
οἴκου αὐτοῦ καὶ τὸν Ελκανα τὸν διάδοχον τοῦ
βασιλέως 8 καὶ ᾐχμαλώτισαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ
ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τριακοσίας χιλιάδας
γυναῖκας υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ σκῦλα πολλὰ
ἐσκύλευσαν ἐξ αὐτῶν καὶ ἤνεγκαν τὰ σκῦλα εἰς
Σαμάρειαν 9 καὶ ἐκεῖ ἦν ὁ προφήτης τοῦ κυρίου
Ωδηδ ὄνομα αὐτῷ καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν
τῆς δυνάμεως τῶν ἐρχομένων εἰς Σαμάρειαν
καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἰδοὺ ὀργὴ κυρίου θεοῦ τῶν
πατέρων ὑμῶν ἐπὶ τὸν Ιουδαν καὶ παρέδωκεν
αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν καὶ ἀπεκτείνατε ἐν
αὐτοῖς ἐν ὀργῇ ἕως τῶν οὐρανῶν ἔφθακεν 10 καὶ
νῦν υἱοὺς Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ ὑμεῖς λέγετε
κατακτήσεσθαι εἰς δούλους καὶ δούλας οὐκ ἰδού
εἰμι μεθ’ ὑμῶν μαρτυρῆσαι κυρίῳ θεῷ ὑμῶν
11 καὶ νῦν ἀκούσατέ μου καὶ ἀποστρέψατε τὴν
αἰχμαλωσίαν ἣν ᾐχμαλωτεύσατε τῶν ἀδελφῶν
ὑμῶν ὅτι ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἐφ’ ὑμῖν 12 καὶ
ἀνέστησαν ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Εφραιμ Ουδια
ὁ τοῦ Ιωανου καὶ Βαραχιας ὁ τοῦ Μοσολαμωθ καὶ
Εζεκιας ὁ τοῦ Σελλημ καὶ Αμασιας ὁ τοῦ Χοδλι ἐπὶ
τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ τοῦ πολέμου 13 καὶ εἶπαν
αὐτοῖς οὐ μὴ εἰσαγάγητε τὴν αἰχμαλωσίαν ὧδε
πρὸς ἡμᾶς ὅτι εἰς τὸ ἁμαρτάνειν τῷ κυρίῳ ἐφ’
ἡμᾶς ὑμεῖς λέγετε προσθεῖναι ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἄγνοιαν ὅτι πολλὴ ἡ ἁμαρτία
ἡμῶν καὶ ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἐπὶ τὸν Ισραηλ
14 καὶ ἀφῆκαν οἱ πολεμισταὶ τὴν αἰχμαλωσίαν
καὶ τὰ σκῦλα ἐναντίον τῶν ἀρχόντων καὶ
πάσης τῆς ἐκκλησίας 15 καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες
οἳ ἐπεκλήθησαν ἐν ὀνόματι καὶ ἀντελάβοντο
τῆς αἰχμαλωσίας καὶ πάντας τοὺς γυμνοὺς
περιέβαλον ἀπὸ τῶν σκύλων καὶ ἐνέδυσαν
αὐτοὺς καὶ ὑπέδησαν αὐτοὺς καὶ ἔδωκαν φαγεῖν
καὶ ἀλείψασθαι καὶ ἀντελάβοντο ἐν ὑποζυγίοις
παντὸς ἀσθενοῦντος καὶ κατέστησαν αὐτοὺς
εἰς Ιεριχω πόλιν φοινίκων πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτῶν καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Σαμάρειαν 16 ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν Αχαζ πρὸς βασιλέα
Ασσουρ βοηθῆσαι αὐτῷ 17 καὶ ἐν τούτῳ ὅτι
Ιδουμαῖοι ἐπέθεντο καὶ ἐπάταξαν ἐν Ιουδα καὶ
ᾐχμαλώτισαν αἰχμαλωσίαν 18 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι
ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς πεδινῆς καὶ ἀπὸ
λιβὸς τοῦ Ιουδα καὶ ἔλαβον τὴν Βαιθσαμυς καὶ
τὴν Αιλων καὶ τὴν Γαδηρωθ καὶ τὴν Σωχω
καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Θαμνα καὶ τὰς
κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Γαμζω καὶ τὰς κώμας αὐτῆς
καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ 19 ὅτι ἐταπείνωσεν κύριος
τὸν Ιουδαν δῖ Αχαζ βασιλέα Ιουδα ὅτι ἀπέστη
ἀποστάσει ἀπὸ κυρίου 20 καὶ ἦλθεν ἐπ’ αὐτὸν
Θαγλαθφελλασαρ βασιλεὺς Ασσουρ καὶ ἐπάταξεν
αὐτόν 21 καὶ ἔλαβεν Αχαζ τὰ ἐν οἴκῳ κυρίου
καὶ τὰ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων
καὶ ἔδωκεν τῷ βασιλεῖ Ασσουρ καὶ οὐκ εἰς
βοήθειαν αὐτῷ 22 ἀλλ’ ἢ τῷ θλιβῆναι αὐτὸν καὶ

προσέθηκεν τοῦ ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεύς 23 ἐκζητήσω τοὺς θεοὺς Δαμασκοῦ
τοὺς τύπτοντάς με καὶ εἶπεν ὅτι θεοὶ βασιλέως
Συρίας αὐτοὶ κατισχύσουσιν αὐτούς αὐτοῖς τοίνυν
θύσω καὶ ἀντιλήμψονταί μου καὶ αὐτοὶ ἐγένοντο
αὐτῷ εἰς σκῶλον καὶ παντὶ Ισραηλ 24 καὶ
ἀπέστησεν Αχαζ τὰ σκεύη οἴκου κυρίου καὶ
κατέκοψεν αὐτὰ καὶ ἔκλεισεν τὰς θύρας οἴκου
κυρίου καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ θυσιαστήρια ἐν πάσῃ
γωνίᾳ ἐν Ιερουσαλημ 25 καὶ ἐν πάσῃ πόλει καὶ
πόλει ἐν Ιουδα ἐποίησεν ὑψηλὰ θυμιᾶν θεοῖς
ἀλλοτρίοις καὶ παρώργισαν κύριον τὸν θεὸν
τῶν πατέρων αὐτῶν 26 καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι
αὐτοῦ καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ αἱ πρῶται καὶ αἱ
ἔσχαται ἰδοὺ γεγραμμέναι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων
Ιουδα καὶ Ισραηλ 27 καὶ ἐκοιμήθη Αχαζ μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ
ὅτι οὐκ εἰσήνεγκαν αὐτὸν εἰς τοὺς τάφους τῶν
βασιλέων Ισραηλ καὶ ἐβασίλευσεν Εζεκιας υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ

29 καὶ Εζεκιας ἐβασίλευσεν ὢν εἴκοσι καὶ πέντε
ἐτῶν καὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Αββα
θυγάτηρ Ζαχαρια 2 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς
ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Δαυιδ
ὁ πατὴρ αὐτοῦ 3 καὶ ἐγένετο ὡς ἔστη ἐπὶ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἀνέῳξεν
τὰς θύρας οἴκου κυρίου καὶ ἐπεσκεύασεν αὐτάς
4 καὶ εἰσήγαγεν τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας
καὶ κατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς
ἀνατολὰς 5 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατε οἱ Λευῖται
νῦν ἁγνίσθητε καὶ ἁγνίσατε τὸν οἶκον κυρίου
θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ἐκβάλετε τὴν
ἀκαθαρσίαν ἐκ τῶν ἁγίων 6 ὅτι ἀπέστησαν οἱ
πατέρες ἡμῶν καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον
κυρίου καὶ ἐγκατέλιπαν αὐτὸν καὶ ἀπέστρεψαν
τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῆς σκηνῆς κυρίου καὶ ἔδωκαν
αὐχένα 7 καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τοῦ ναοῦ
καὶ ἔσβεσαν τοὺς λύχνους καὶ θυμίαμα οὐκ
ἐθυμίασαν καὶ ὁλοκαυτώματα οὐ προσήνεγκαν
ἐν τῷ ἁγίῳ θεῷ Ισραηλ 8 καὶ ὠργίσθη ὀργῇ
κύριος ἐπὶ τὸν Ιουδαν καὶ ἐπὶ τὴν Ιερουσαλημ καὶ
ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς ἔκστασιν καὶ εἰς ἀφανισμὸν
καὶ εἰς συρισμόν ὡς ὑμεῖς ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς
ὑμῶν 9 καὶ ἰδοὺ πεπλήγασιν οἱ πατέρες ὑμῶν
μαχαίρᾳ καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν
καὶ αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐν γῇ
οὐκ αὐτῶν ὃ καὶ νῦν ἐστιν 10 ἐπὶ τούτοις νῦν
ἐστιν ἐπὶ καρδίας διαθέσθαι διαθήκην κυρίου
θεοῦ Ισραηλ καὶ ἀποστρέψει τὴν ὀργὴν θυμοῦ
αὐτοῦ ἀφ’ ἡμῶν 11 καὶ νῦν μὴ διαλίπητε ὅτι
ἐν ὑμῖν ᾑρέτικεν κύριος στῆναι ἐναντίον αὐτοῦ
λειτουργεῖν καὶ εἶναι αὐτῷ λειτουργοῦντας καὶ
θυμιῶντας 12 καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖται Μααθ
ὁ τοῦ Αμασι καὶ Ιωηλ ὁ τοῦ Αζαριου ἐκ τῶν
υἱῶν Κααθ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρι Κις ὁ τοῦ
Αβδι καὶ Αζαριας ὁ τοῦ Ιαλλεληλ καὶ ἀπὸ τῶν
υἱῶν Γεδσωνι Ιωα ὁ τοῦ Ζεμμαθ καὶ Ιωδαν ὁ τοῦ
Ιωαχα 13 καὶ τῶν υἱῶν Ελισαφαν Σαμβρι καὶ Ιιηλ
καὶ τῶν υἱῶν Ασαφ Ζαχαριας καὶ Μαθθανιας 14
καὶ τῶν υἱῶν Αιμαν Ιιηλ καὶ Σεμεϊ καὶ τῶν υἱῶν
Ιδιθων Σαμαιας καὶ Οζιηλ 15 καὶ συνήγαγον
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν καὶ ἡγνίσθησαν κατὰ τὴν
ἐντολὴν τοῦ βασιλέως διὰ προστάγματος κυρίου
καθαρίσαι τὸν οἶκον κυρίου 16 καὶ εἰσῆλθον
οἱ ἱερεῖς ἔσω εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἁγνίσαι καὶ

ἐξέβαλον πᾶσαν τὴν ἀκαθαρσίαν τὴν εὑρεθεῖσαν
ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου
κυρίου καὶ ἐδέξαντο οἱ Λευῖται ἐκβαλεῖν εἰς
τὸν χειμάρρουν Κεδρων ἔξω **17** καὶ ἤρξαντο
τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ νουμηνίᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ
πρώτου ἁγνίσαι καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ τοῦ μηνὸς
εἰσῆλθαν εἰς τὸν ναὸν κυρίου καὶ ἥγνισαν τὸν
οἶκον κυρίου ἐν ἡμέραις ὀκτὼ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἑκκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου συνετέλεσαν
18 καὶ εἰσῆλθαν ἔσω πρὸς Εζεκιαν τὸν βασιλέα
καὶ εἶπαν ἡγνίσαμεν πάντα τὰ ἐν οἴκῳ κυρίου τὸ
θυσιαστήριον τῆς ὁλοκαυτώσεως καὶ τὰ σκεύη
αὐτοῦ καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ τὰ
σκεύη αὐτῆς **19** καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐμίανεν
Αχαζ ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ
ἀποστασίᾳ αὐτοῦ ἡτοιμάκαμεν καὶ ἡγνίκαμεν
ἰδού ἐστιν ἐναντίον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου **20**
καὶ ὤρθρισεν Εζεκιας ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγεν
τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον
κυρίου **21** καὶ ἀνήνεγκεν μόσχους ἑπτά κριοὺς
ἑπτά ἀμνοὺς ἑπτά χιμάρους αἰγῶν ἑπτὰ περὶ
ἁμαρτίας περὶ τῆς βασιλείας καὶ περὶ τῶν ἁγίων
καὶ περὶ Ισραηλ καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς Ααρων τοῖς
ἱερεῦσιν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου
22 καὶ ἔθυσαν τοὺς μόσχους καὶ ἐδέξαντο οἱ
ἱερεῖς τὸ αἷμα καὶ προσέχεον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
καὶ ἔθυσαν τοὺς κριούς καὶ προσέχεον τὸ αἷμα
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔθυσαν τοὺς ἀμνούς
καὶ περιέχεον τὸ αἷμα τῷ θυσιαστηρίῳ **23** καὶ
προσήγαγον τοὺς χιμάρους τοὺς περὶ ἁμαρτίας
ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ
ἐπέθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτούς **24** καὶ
ἔθυσαν αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς καὶ ἐξιλάσαντο τὸ αἷμα
αὐτῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐξιλάσαντο
περὶ παντὸς Ισραηλ ὅτι περὶ παντὸς Ισραηλ εἶπεν
ὁ βασιλεύς ἡ ὁλοκαύτωσις καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας
25 καὶ ἔστησεν τοὺς Λευίτας ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν
κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις κατὰ
τὴν ἐντολὴν Δαυιδ τοῦ βασιλέως καὶ Γαδ τοῦ
ὁρῶντος τῷ βασιλεῖ καὶ Ναθαν τοῦ προφήτου
ὅτι δῑ ἐντολῆς κυρίου τὸ πρόσταγμα ἐν χειρὶ
τῶν προφητῶν **26** καὶ ἔστησαν οἱ Λευῖται ἐν
ὀργάνοις Δαυιδ καὶ οἱ ἱερεῖς ταῖς σάλπιγξιν **27** καὶ
εἶπεν Εζεκιας ἀνενέγκαι τὴν ὁλοκαύτωσιν ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι ἀναφέρειν
τὴν ὁλοκαύτωσιν ἤρξαντο ᾄδειν κυρίῳ καὶ
αἱ σάλπιγγες πρὸς τὰ ὄργανα Δαυιδ βασιλέως
Ισραηλ **28** καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία προσεκύνει καὶ οἱ
ψαλτῳδοὶ ᾄδοντες καὶ αἱ σάλπιγγες σαλπίζουσαι
ἕως οὗ συνετελέσθη ἡ ὁλοκαύτωσις **29** καὶ ὡς
συνετέλεσαν ἀναφέροντες ἔκαμψεν ὁ βασιλεὺς
καὶ πάντες οἱ εὑρεθέντες καὶ προσεκύνησαν **30**
καὶ εἶπεν Εζεκιας ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τοῖς
Λευίταις ὑμνεῖν τὸν κύριον ἐν λόγοις Δαυιδ καὶ
Ασαφ τοῦ προφήτου καὶ ὕμνουν ἐν εὐφροσύνῃ
καὶ ἔπεσον καὶ προσεκύνησαν **31** καὶ ἀπεκρίθη
Εζεκιας καὶ εἶπεν νῦν ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας
ὑμῶν κυρίῳ προσαγάγετε καὶ φέρετε θυσίας
καὶ αἰνέσεως εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἀνήνεγκεν ἡ
ἐκκλησία θυσίας καὶ αἰνέσεως εἰς οἶκον κυρίου
καὶ πᾶς πρόθυμος τῇ καρδίᾳ ὁλοκαυτώσεις **32**
καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῆς ὁλοκαυτώσεως ἧς
ἀνήνεγκεν ἡ ἐκκλησία μόσχοι ἑβδομήκοντα
κριοὶ ἑκατόν ἀμνοὶ διακόσιοι εἰς ὁλοκαύτωσιν
κυρίῳ πάντα ταῦτα **33** καὶ οἱ ἡγιασμένοι μόσχοι
ἑξακόσιοι πρόβατα τρισχίλια **34** ἀλλ᾽ ἢ οἱ

ἱερεῖς ὀλίγοι ἦσαν καὶ οὐκ ἐδύναντο δεῖραι
τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ ἀντελάβοντο αὐτῶν οἱ
ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἕως οὗ συνετελέσθη
τὸ ἔργον καὶ ἕως οὗ ἡγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς ὅτι οἱ
Λευῖται προθύμως ἡγνίσθησαν παρὰ τοὺς ἱερεῖς
35 καὶ ἡ ὁλοκαύτωσις πολλὴ ἐν τοῖς στέασιν τῆς
τελειώσεως τοῦ σωτηρίου καὶ τῶν σπονδῶν τῆς
ὁλοκαυτώσεως καὶ κατωρθώθη τὸ ἔργον ἐν οἴκῳ
κυρίου **36** καὶ ηὐφράνθη Εζεκιας καὶ πᾶς ὁ λαὸς
διὰ τὸ ἡτοιμακέναι τὸν θεὸν τῷ λαῷ ὅτι ἐξάπινα
ἐγένετο ὁ λόγος

30 καὶ ἀπέστειλεν Εζεκιας ἐπὶ πάντα Ισραηλ καὶ
Ιουδαν καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν ἐπὶ τὸν Εφραιμ καὶ
Μανασση ἐλθεῖν εἰς οἶκον κυρίου εἰς Ιερουσαλημ
ποιῆσαι τὸ φασεκ τῷ κυρίῳ θεῷ Ισραηλ **2** καὶ
ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶσα
ἡ ἐκκλησία ἡ ἐν Ιερουσαλημ ποιῆσαι τὸ φασεκ
τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ **3** οὐ γὰρ ἠδυνάσθησαν
αὐτὸ ποιῆσαι ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτι οἱ ἱερεῖς
οὐχ ἡγνίσθησαν ἱκανοί καὶ ὁ λαὸς οὐ συνήχθη
εἰς Ιερουσαλημ **4** καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐναντίον
τοῦ βασιλέως καὶ ἐναντίον τῆς ἐκκλησίας **5**
καὶ ἔστησαν λόγον διελθεῖν κήρυγμα ἐν παντὶ
Ισραηλ ἀπὸ Βηρσαβεε ἕως Δαν ἐλθόντας ποιῆσαι
τὸ φασεκ κυρίῳ θεῷ Ισραηλ ἐν Ιερουσαλημ ὅτι
πλῆθος οὐκ ἐποίησεν κατὰ τὴν γραφήν **6** καὶ
ἐπορεύθησαν οἱ τρέχοντες σὺν ταῖς ἐπιστολαῖς
παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων εἰς πάντα
Ισραηλ καὶ Ιουδαν κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ
βασιλέως λέγοντες υἱοὶ Ισραηλ ἐπιστρέψατε πρὸς
θεὸν Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ισραηλ καὶ ἐπιστρέψει
τοὺς ἀνασεσῳσμένους τοὺς καταλειφθέντας
ἀπὸ χειρὸς βασιλέως Ασσουρ **7** καὶ μὴ γίνεσθε
καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν οἳ
ἀπέστησαν ἀπὸ κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτῶν καὶ
παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἐρήμωσιν καθὼς ὑμεῖς
ὁρᾶτε **8** καὶ νῦν μὴ σκληρύνητε τοὺς τραχήλους
ὑμῶν δότε δόξαν κυρίῳ τῷ θεῷ καὶ εἰσέλθατε εἰς
τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ ὃ ἡγίασεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
δουλεύσατε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ ἀποστρέψει
ἀφ’ ὑμῶν θυμὸν ὀργῆς **9** ὅτι ἐν τῷ ἐπιστρέφειν
ὑμᾶς πρὸς κύριον οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα
ὑμῶν ἔσονται ἐν οἰκτιρμοῖς ἔναντι πάντων τῶν
αἰχμαλωτισάντων αὐτούς καὶ ἀποστρέψει εἰς τὴν
γῆν ταύτην ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἀφ’ ἡμῶν ἐὰν ἐπιστρέψωμεν πρὸς αὐτόν
10 καὶ ἦσαν οἱ τρέχοντες διαπορευόμενοι πόλιν
ἐκ πόλεως ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ Μανασση καὶ
ἕως Ζαβουλων καὶ ἐγένοντο ὡς καταγελῶντες
αὐτῶν καὶ καταμωκώμενοι **11** ἀλλὰ ἄνθρωποι
Ασηρ καὶ ἀπὸ Μανασση καὶ ἀπὸ Ζαβουλων
ἐνετράπησαν καὶ ἦλθον εἰς Ιερουσαλημ **12** καὶ ἐν
Ιουδα ἐγένετο χεὶρ κυρίου δοῦναι αὐτοῖς καρδίαν
μίαν ἐλθεῖν τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ
βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν λόγῳ κυρίου
13 καὶ συνήχθησαν εἰς Ιερουσαλημ λαὸς πολὺς
τοῦ ποιῆσαι τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἐν τῷ
μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα **14**
καὶ ἀνέστησαν καὶ καθεῖλαν τὰ θυσιαστήρια
τὰ ἐν Ιερουσαλημ καὶ πάντα ἐν οἷς ἐθυμιῶσαν
τοῖς ψευδέσιν κατέσπασαν καὶ ἔρριψαν εἰς τὸν
χειμάρρουν Κεδρων **15** καὶ ἔθυσαν τὸ φασεκ
τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου
καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐνετράπησαν καὶ
ἡγνίσθησαν καὶ εἰσήνεγκαν ὁλοκαυτώματα εἰς

οἶκον κυρίου 16 καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὴν στάσιν
αὐτῶν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν κατὰ τὴν ἐντολὴν
Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδέχοντο
τὰ αἵματα ἐκ χειρὸς τῶν Λευιτῶν 17 ὅτι πλῆθος
τῆς ἐκκλησίας οὐχ ἡγνίσθη καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν
τοῦ θύειν τὸ φασεκ παντὶ τῷ μὴ δυναμένῳ
ἁγνισθῆναι τῷ κυρίῳ 18 ὅτι τὸ πλεῖστον τοῦ
λαοῦ ἀπὸ Εφραιμ καὶ Μανασση καὶ Ισσαχαρ
καὶ Ζαβουλων οὐχ ἡγνίσθησαν ἀλλὰ ἔφαγον τὸ
φασεκ παρὰ τὴν γραφήν καὶ προσηύξατο Εζεκιας
περὶ αὐτῶν λέγων κύριος ὁ ἀγαθὸς ἐξιλασάσθω
ὑπὲρ 19 πάσης καρδίας κατευθυνούσης ἐκζητῆσαι
κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ οὐ κατὰ
τὴν ἁγνείαν τῶν ἁγίων 20 καὶ ἐπήκουσεν κύριος
τῷ Εζεκια καὶ ἰάσατο τὸν λαόν 21 καὶ ἐποίησαν
οἱ υἱοὶ Ισραηλ οἱ εὑρεθέντες ἐν Ιερουσαλημ τὴν
ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ
μεγάλῃ καὶ καθυμνοῦντες τῷ κυρίῳ ἡμέραν
καθ’ ἡμέραν καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐν
ὀργάνοις τῷ κυρίῳ 22 καὶ ἐλάλησεν Εζεκιας ἐπὶ
πᾶσαν καρδίαν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν συνιόντων
σύνεσιν ἀγαθὴν τῷ κυρίῳ καὶ συνετέλεσαν
τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας θύοντες
θυσίας σωτηρίου καὶ ἐξομολογούμενοι τῷ κυρίῳ
θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν 23 καὶ ἐβουλεύσατο
ἡ ἐκκλησία ἅμα ποιῆσαι ἑπτὰ ἡμέρας ἄλλας
καὶ ἐποίησαν ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ 24
ὅτι Εζεκιας ἀπήρξατο τῷ Ιουδα τῇ ἐκκλησίᾳ
μόσχους χιλίους καὶ ἑπτακισχίλια πρόβατα καὶ οἱ
ἄρχοντες ἀπήρξαντο τῷ λαῷ μόσχους χιλίους καὶ
πρόβατα δέκα χιλιάδας καὶ τὰ ἅγια τῶν ἱερέων
εἰς πλῆθος 25 καὶ ηὐφράνθη πᾶσα ἡ ἐκκλησία οἱ
ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ιουδα
καὶ οἱ εὑρεθέντες ἐξ Ισραηλ καὶ οἱ προσήλυτοι οἱ
ἐλθόντες ἀπὸ γῆς Ισραηλ καὶ οἱ κατοικοῦντες
ἐν Ιουδα 26 καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη ἐν
Ιερουσαλημ ἀπὸ ἡμερῶν Σαλωμων υἱοῦ Δαυιδ
βασιλέως Ισραηλ οὐκ ἐγένετο τοιαύτη ἑορτὴ
ἐν Ιερουσαλημ 27 καὶ ἀνέστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ
Λευῖται καὶ ηὐλόγησαν τὸν λαόν καὶ ἐπηκούσθη
ἡ φωνὴ αὐτῶν καὶ ἦλθεν ἡ προσευχὴ αὐτῶν
εἰς τὸ κατοικητήριον τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν
οὐρανόν

31 καὶ ὡς συνετελέσθη πάντα ταῦτα ἐξῆλθεν
πᾶς Ισραηλ οἱ εὑρεθέντες ἐν πόλεσιν Ιουδα καὶ
συνέτριψαν τὰς στήλας καὶ ἐξέκοψαν τὰ ἄλση
καὶ κατέσπασαν τὰ ὑψηλὰ καὶ τοὺς βωμοὺς ἀπὸ
πάσης τῆς Ιουδαίας καὶ Βενιαμιν καὶ ἐξ Εφραιμ
καὶ ἀπὸ Μανασση ἕως εἰς τέλος καὶ ἐπέστρεψαν
πᾶς Ισραηλ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ
καὶ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν 2 καὶ ἔταξεν Εζεκιας
τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν
καὶ τὰς ἐφημερίας ἑκάστου κατὰ τὴν ἑαυτοῦ
λειτουργίαν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ τοῖς Λευίταις
εἰς τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ εἰς τὴν θυσίαν τοῦ
σωτηρίου καὶ αἰνεῖν καὶ ἐξομολογεῖσθαι καὶ
λειτουργεῖν ἐν ταῖς πύλαις ἐν ταῖς αὐλαῖς
οἴκου κυρίου 3 καὶ μερὶς τοῦ βασιλέως ἐκ τῶν
ὑπαρχόντων αὐτοῦ εἰς τὰς ὁλοκαυτώσεις τὴν
πρωινὴν καὶ τὴν δειλινὴν καὶ ὁλοκαυτώσεις εἰς
σάββατα καὶ εἰς τὰς νουμηνίας καὶ εἰς τὰς ἑορτὰς
τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ νόμῳ κυρίου 4 καὶ εἶπεν
τῷ λαῷ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ιερουσαλημ δοῦναι
τὴν μερίδα τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν ὅπως
κατισχύσωσιν ἐν τῇ λειτουργίᾳ οἴκου κυρίου
5 καὶ ὡς προσέταξεν τὸν λόγον ἐπλεόνασαν

οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἀπαρχὴν σίτου καὶ οἴνου καὶ
ἐλαίου καὶ μέλιτος καὶ πᾶν γένημα ἀγροῦ καὶ
ἐπιδέκατα πάντα εἰς πλῆθος ἤνεγκαν 6 οἱ υἱοὶ
Ισραηλ καὶ Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν ταῖς
πόλεσιν Ιουδα καὶ αὐτοὶ ἤνεγκαν ἐπιδέκατα
μόσχων καὶ προβάτων καὶ ἐπιδέκατα αἰγῶν καὶ
ἡγίασαν τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ εἰσήνεγκαν
καὶ ἔθηκαν σωροὺς σωρούς 7 ἐν τῷ μηνὶ τῷ
τρίτῳ ἤρξαντο οἱ σωροὶ θεμελιοῦσθαι καὶ ἐν
τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ συνετελέσθησαν 8 καὶ ἦλθεν
Εζεκιας καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ εἶδον τοὺς σωροὺς
καὶ ηὐλόγησαν τὸν κύριον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ
Ισραηλ 9 καὶ ἐπυνθάνετο Εζεκιας τῶν ἱερέων
καὶ τῶν Λευιτῶν ὑπὲρ τῶν σωρῶν 10 καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτὸν Αζαριας ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων εἰς οἶκον
Σαδωκ καὶ εἶπεν ἐξ οὗ ἦρκται ἡ ἀπαρχὴ φέρεσθαι
εἰς οἶκον κυρίου ἐφάγομεν καὶ ἐπίομεν καὶ
κατελίπομεν ὅτι κύριος ηὐλόγησεν τὸν λαὸν
αὐτοῦ καὶ κατελίπομεν ἔτι τὸ πλῆθος τοῦτο
11 καὶ εἶπεν Εζεκιας ἑτοιμάσαι παστοφόρια εἰς
οἶκον κυρίου καὶ ἡτοίμασαν 12 καὶ εἰσήνεγκαν
ἐκεῖ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰ ἐπιδέκατα ἐν πίστει καὶ
ἐπ᾽ αὐτῶν ἐπιστάτης Χωνενιας ὁ Λευίτης καὶ
Σεμεϊ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεχόμενος 13 καὶ Ιιηλ
καὶ Οζαζιας καὶ Ναεθ καὶ Ασαηλ καὶ Ιεριμωθ
καὶ Ιωζαβαθ καὶ Ελιηλ καὶ Σαμαχια καὶ Μααθ
καὶ Βαναιας καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθεσταμένοι διὰ
Χωνενιου καὶ Σεμεϊ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καθὼς
προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Εζεκιας καὶ Αζαριας ὁ
ἡγούμενος οἴκου κυρίου 14 καὶ Κωρη ὁ τοῦ Ιεμνα
ὁ Λευίτης ὁ πυλωρὸς κατὰ ἀνατολὰς ἐπὶ τῶν
δομάτων δοῦναι τὰς ἀπαρχὰς κυρίῳ καὶ τὰ ἅγια
τῶν ἁγίων 15 διὰ χειρὸς Οδομ καὶ Βενιαμιν καὶ
Ἰησοῦς καὶ Σεμεϊ καὶ Αμαριας καὶ Σεχονιας διὰ
χειρὸς τῶν ἱερέων ἐν πίστει δοῦναι τοῖς ἀδελφοῖς
αὐτῶν κατὰ τὰς ἐφημερίας κατὰ τὸν μέγαν καὶ
τὸν μικρὸν 16 ἐκτὸς τῆς ἐπιγονῆς τῶν ἀρσενικῶν
ἀπὸ τριετοῦς καὶ ἐπάνω παντὶ τῷ εἰσπορευομένῳ
εἰς οἶκον κυρίου εἰς λόγον ἡμερῶν εἰς ἡμέραν
εἰς λειτουργίαν ἐφημερίαις διατάξεως αὐτῶν 17
οὗτος ὁ καταλοχισμὸς τῶν ἱερέων κατ᾽ οἴκους
πατριῶν καὶ οἱ Λευῖται ἐν ταῖς ἐφημερίαις αὐτῶν
ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἐν διατάξει 18 ἐν
καταλοχίαις ἐν πάσῃ ἐπιγονῇ υἱῶν αὐτῶν καὶ
θυγατέρων αὐτῶν εἰς πᾶν τὸ πλῆθος ὅτι ἐν
πίστει ἥγνισαν τὸ ἅγιον 19 τοῖς υἱοῖς Ααρων τοῖς
ἱερατεύουσιν καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν ἐν
πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἄνδρες οἳ ὠνομάσθησαν
ἐν ὀνόματι δοῦναι μερίδα παντὶ ἀρσενικῷ ἐν
τοῖς ἱερεῦσιν καὶ παντὶ καταριθμουμένῳ ἐν
τοῖς Λευίταις 20 καὶ ἐποίησεν οὕτως Εζεκιας
ἐν παντὶ Ιουδα καὶ ἐποίησεν τὸ καλὸν καὶ τὸ
εὐθὲς ἐναντίον τοῦ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ 21 καὶ
ἐν παντὶ ἔργῳ ἐν ᾧ ἤρξατο ἐν ἐργασίᾳ ἐν οἴκῳ
κυρίου καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν
ἐξεζήτησεν τὸν θεὸν αὐτοῦ ἐξ ὅλης ψυχῆς αὐτοῦ
καὶ ἐποίησεν καὶ εὐοδώθη

32 καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν
ἀλήθειαν ταύτην ἦλθεν Σενναχηριμ βασιλεὺς
Ἀσσυρίων καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ιουδαν καὶ παρενέβαλεν
ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς τειχήρεις καὶ εἶπεν
προκαταλαβέσθαι αὐτάς 2 καὶ εἶδεν Εζεκιας ὅτι
ἥκει Σενναχηριμ καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ
πολεμῆσαι ἐπὶ Ιερουσαλημ 3 καὶ ἐβουλεύσατο
μετὰ τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῦ καὶ τῶν δυνατῶν
ἐμφράξαι τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν ἃ ἦν ἔξω τῆς

πόλεως καὶ συνεπίσχυσαν αὐτῷ **4** καὶ συνήγαγεν
λαὸν πολὺν καὶ ἐνέφραξεν τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν
καὶ τὸν ποταμὸν τὸν διορίζοντα διὰ τῆς πόλεως
λέγων μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Ασσουρ καὶ εὕρῃ ὕδωρ
πολὺ καὶ κατισχύσῃ **5** καὶ κατίσχυσεν Εζεκιας καὶ
ᾠκοδόμησεν πᾶν τὸ τεῖχος τὸ κατεσκαμμένον
καὶ πύργους καὶ ἔξω προτείχισμα ἄλλο καὶ
κατίσχυσεν τὸ ἀνάλημμα πόλεως Δαυιδ καὶ
κατεσκεύασεν ὅπλα πολλά **6** καὶ ἔθετο ἄρχοντας
τοῦ πολέμου ἐπὶ τὸν λαόν καὶ συνήχθησαν πρὸς
αὐτὸν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πύλης τῆς φάραγγος
καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν λέγων **7**
ἰσχύσατε καὶ ἀνδρίζεσθε μὴ πτοηθῆτε ἀπὸ
προσώπου βασιλέως Ασσουρ καὶ ἀπὸ προσώπου
παντὸς τοῦ ἔθνους τοῦ μετ' αὐτοῦ ὅτι μεθ' ἡμῶν
πλείονες ἢ μετ' αὐτοῦ **8** μετ' αὐτοῦ βραχίονες
σάρκινοι μεθ' ἡμῶν δὲ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ
σῴζειν καὶ τοῦ πολεμεῖν τὸν πόλεμον ἡμῶν καὶ
κατεθάρσησεν ὁ λαὸς ἐπὶ τοῖς λόγοις Εζεκιου
βασιλέως Ιουδα **9** καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέστειλεν
Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τοὺς παῖδας
αὐτοῦ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ αὐτὸς ἐπὶ Λαχις καὶ
πᾶσα ἡ στρατιὰ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν πρὸς
Εζεκιαν βασιλέα Ιουδα καὶ πρὸς πάντα Ιουδαν τὸν
ἐν Ιερουσαλημ λέγων **10** οὕτως λέγει Σενναχηριμ
ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τίνι ὑμεῖς πεποίθατε
καὶ κάθησθε ἐν τῇ περιοχῇ ἐν Ιερουσαλημ **11**
οὐχὶ Εζεκιας ἀπατᾷ ὑμᾶς τοῦ παραδοῦναι ὑμᾶς
εἰς θάνατον καὶ εἰς λιμὸν καὶ εἰς δίψαν λέγων
κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς
βασιλέως Ασσουρ **12** οὐχ οὗτός ἐστιν Εζεκιας ὃς
περιεῖλεν τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰ ὑψηλὰ
αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ Ιουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν
Ιερουσαλημ λέγων κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου
τούτου προσκυνήσετε καὶ ἐπ' αὐτῷ θυμιάσετε **13**
οὐ γνώσεσθε ὅ τι ἐποίησα ἐγὼ καὶ οἱ πατέρες
μου πᾶσι τοῖς λαοῖς τῶν χωρῶν μὴ δυνάμενοι
ἠδύναντο θεοὶ τῶν ἐθνῶν πάσης τῆς γῆς σῶσαι
τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρός μου **14** τίς ἐν πᾶσι
τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν τούτων οὓς ἐξωλέθρευσαν
οἱ πατέρες μου μὴ ἠδύναντο σῶσαι τὸν λαὸν
αὐτῶν ἐκ χειρός μου ὅτι δυνήσεται ὁ θεὸς ὑμῶν
σῶσαι ὑμᾶς ἐκ χειρός μου **15** νῦν μὴ ἀπατάτω
ὑμᾶς Εζεκιας καὶ μὴ πεποιθέναι ὑμᾶς ποιείτω
κατὰ ταῦτα καὶ μὴ πιστεύετε αὐτῷ ὅτι οὐ μὴ
δύνηται ὁ θεὸς παντὸς ἔθνους καὶ βασιλείας
τοῦ σῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρός μου καὶ ἐκ
χειρὸς πατέρων μου ὅτι ὁ θεὸς ὑμῶν οὐ μὴ σώσει
ὑμᾶς ἐκ χειρός μου **16** καὶ ἔτι ἐλάλησαν οἱ παῖδες
αὐτοῦ ἐπὶ κύριον θεὸν καὶ ἐπὶ Εζεκιαν παῖδα
αὐτοῦ **17** καὶ βιβλίον ἔγραψεν ὀνειδίζειν τὸν
κύριον θεὸν Ισραηλ καὶ εἶπεν περὶ αὐτοῦ λέγων
ὡς θεοὶ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς οὐκ ἐξείλαντο τοὺς
λαοὺς αὐτῶν ἐκ χειρός μου οὕτως οὐ μὴ ἐξέληται
ὁ θεὸς Εζεκιου λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρός μου **18**
καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλῃ Ιουδαϊστὶ ἐπὶ λαὸν
Ιερουσαλημ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ φοβῆσαι
αὐτοὺς καὶ κατασπάσαι ὅπως προκαταλάβωνται
τὴν πόλιν **19** καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ θεὸν Ιερουσαλημ
ὡς καὶ ἐπὶ θεοὺς λαῶν τῆς γῆς ἔργα χειρῶν
ἀνθρώπων **20** καὶ προσηύξατο Εζεκιας ὁ βασιλεὺς
καὶ Ησαιας υἱὸς Αμως ὁ προφήτης περὶ τούτων
καὶ ἐβόησαν εἰς τὸν οὐρανόν **21** καὶ ἀπέστειλεν
κύριος ἄγγελον καὶ ἐξέτριψεν πᾶν δυνατὸν
πολεμιστὴν καὶ ἄρχοντα καὶ στρατηγὸν ἐν τῇ
παρεμβολῇ βασιλέως Ασσουρ καὶ ἀπέστρεψεν

μετὰ αἰσχύνης προσώπου εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ
καὶ ἦλθεν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν
ἐξελθόντων ἐκ κοιλίας αὐτοῦ κατέβαλον αὐτὸν
ἐν ῥομφαίᾳ **22** καὶ ἔσωσεν κύριος Εζεκιαν καὶ
τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ιερουσαλημ ἐκ χειρὸς
Σενναχηριμ βασιλέως Ασσουρ καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς κυκλόθεν **23** καὶ
πολλοὶ ἔφερον δῶρα τῷ κυρίῳ εἰς Ιερουσαλημ
καὶ δόματα τῷ Εζεκια βασιλεῖ Ιουδα καὶ ὑπερήρθη
κατ᾽ ὀφθαλμοὺς πάντων τῶν ἐθνῶν μετὰ ταῦτα
24 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρρώστησεν Εζεκιας
ἕως θανάτου καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον καὶ
ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ σημεῖον ἔδωκεν αὐτῷ **25**
καὶ οὐ κατὰ τὸ ἀνταπόδομα ὃ ἔδωκεν αὐτῷ
ἀνταπέδωκεν Εζεκιας ἀλλὰ ὑψώθη ἡ καρδία
αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἐπ᾽ αὐτὸν ὀργὴ καὶ ἐπὶ Ιουδαν
καὶ Ιερουσαλημ **26** καὶ ἐταπεινώθη Εζεκιας ἀπὸ
τοῦ ὕψους τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ οἱ κατοικοῦντες
Ιερουσαλημ καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἐπ᾽ αὐτοὺς ὀργὴ
κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις Εζεκιου **27** καὶ ἐγένετο
τῷ Εζεκια πλοῦτος καὶ δόξα πολλὴ σφόδρα καὶ
θησαυροὺς ἐποίησεν ἑαυτῷ ἀργυρίου καὶ χρυσίου
καὶ τοῦ λίθου τοῦ τιμίου καὶ εἰς τὰ ἀρώματα καὶ
ὁπλοθήκας καὶ εἰς σκεύη ἐπιθυμητὰ **28** καὶ πόλεις
εἰς τὰ γενήματα σίτου καὶ ἐλαίου καὶ οἴνου
καὶ φάτνας παντὸς κτήνους καὶ μάνδρας εἰς τὰ
ποίμνια **29** καὶ πόλεις ἃς ᾠκοδόμησεν αὐτῷ καὶ
ἀποσκευὴν προβάτων καὶ βοῶν εἰς πλῆθος ὅτι
ἔδωκεν αὐτῷ κύριος ἀποσκευὴν πολλὴν σφόδρα
30 αὐτὸς Εζεκιας ἐνέφραξεν τὴν ἔξοδον τοῦ
ὕδατος Γιων τὸ ἄνω καὶ κατηύθυνεν αὐτὰ κάτω
πρὸς λίβα τῆς πόλεως Δαυιδ καὶ εὐοδώθη Εζεκιας
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ **31** καὶ οὕτως τοῖς
πρεσβευταῖς τῶν ἀρχόντων ἀπὸ Βαβυλῶνος τοῖς
ἀποσταλεῖσιν πρὸς αὐτὸν πυθέσθαι παρ᾽ αὐτοῦ
τὸ τέρας ὃ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγκατέλιπεν
αὐτὸν κύριος τοῦ πειράσαι αὐτὸν εἰδέναι τὰ ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ **32** καὶ τὰ κατάλοιπα τῶν λόγων
Εζεκιου καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἰδοὺ γέγραπται ἐν
τῇ προφητείᾳ Ησαιου υἱοῦ Αμως τοῦ προφήτου
καὶ ἐπὶ βιβλίου βασιλέων Ιουδα καὶ Ισραηλ **33**
καὶ ἐκοιμήθη Εζεκιας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ
καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ἀναβάσει τάφων υἱῶν
Δαυιδ καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ
θανάτῳ αὐτοῦ πᾶς Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες
ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐβασίλευσεν Μανασσης υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ

33 ὢν δέκα δύο ἐτῶν Μανασσης ἐν τῷ
βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ πεντήκοντα πέντε ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ **2** καὶ ἐποίησεν
τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου ἀπὸ πάντων τῶν
βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν οὓς ἐξωλέθρευσεν
κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ισραηλ **3**
καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ᾠκοδόμησεν τὰ ὑψηλά ἃ
κατέσπασεν Εζεκιας ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἔστησεν
στήλας ταῖς Βααλιμ καὶ ἐποίησεν ἄλση καὶ
προσεκύνησεν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς **4** καὶ ᾠκοδόμησεν
θυσιαστήρια ἐν οἴκῳ κυρίου οὗ εἶπεν κύριος ἐν
Ιερουσαλημ ἔσται τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα **5**
καὶ ᾠκοδόμησεν θυσιαστήρια πάσῃ τῇ στρατιᾷ
τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου κυρίου
6 καὶ αὐτὸς διήγαγεν τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν πυρὶ ἐν
Γαι-βαναι-εννομ καὶ ἐκληδονίζετο καὶ οἰωνίζετο
καὶ ἐφαρμακεύετο καὶ ἐποίησεν ἐγγαστριμύθους
καὶ ἐπαοιδούς ἐπλήθυνεν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν

ἐναντίον κυρίου τοῦ παροργίσαι αὐτόν 7 καὶ
ἔθηκεν τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτόν εἰκόνα ἣν
ἐποίησεν ἐν οἴκῳ θεοῦ οὗ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς
Δαυιδ καὶ πρὸς Σαλωμων υἱὸν αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ
τούτῳ καὶ Ιερουσαλημ ἣν ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν
φυλῶν Ισραηλ θήσω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα
8 καὶ οὐ προσθήσω σαλεῦσαι τὸν πόδα Ισραηλ
ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν
πλὴν ἐὰν φυλάσσωνται τοῦ ποιῆσαι πάντα ἃ
ἐνετειλάμην αὐτοῖς κατὰ πάντα τὸν νόμον καὶ
τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἐν χειρὶ Μωυσῆ
9 καὶ ἐπλάνησεν Μανασσης τὸν Ιουδαν καὶ τοὺς
κατοικοῦντας ἐν Ιερουσαλημ τοῦ ποιῆσαι τὸ
πονηρὸν ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη ἃ ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ
προσώπου υἱῶν Ισραηλ 10 καὶ ἐλάλησεν κύριος
ἐπὶ Μανασση καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἐπήκουσαν 11 καὶ ἤγαγεν κύριος ἐπ᾽ αὐτοὺς τοὺς
ἄρχοντας τῆς δυνάμεως βασιλέως Ασσουρ καὶ
κατέλαβον τὸν Μανασση ἐν δεσμοῖς καὶ ἔδησαν
αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγον εἰς Βαβυλῶνα 12
καὶ ὡς ἐθλίβη ἐζήτησεν τὸ πρόσωπον κυρίου
τοῦ θεοῦ αὐτοῦ καὶ ἐταπεινώθη σφόδρα ἀπὸ
προσώπου θεοῦ τῶν πατέρων αὐτοῦ 13 καὶ
προσηύξατο πρὸς αὐτόν καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ
ἐπήκουσεν τῆς βοῆς αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν
εἰς Ιερουσαλημ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ἔγνω
Μανασσης ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεός 14 καὶ
μετὰ ταῦτα ᾠκοδόμησεν τεῖχος ἔξω τῆς πόλεως
Δαυιδ ἀπὸ λιβὸς κατὰ Γιων ἐν τῷ χειμάρρῳ καὶ
ἐκπορευομένων τὴν πύλην τὴν κυκλόθεν καὶ εἰς
τὸ Οφλα καὶ ὕψωσεν σφόδρα καὶ κατέστησεν
ἄρχοντας τῆς δυνάμεως ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν
ταῖς τειχήρεσιν ἐν Ιουδα 15 καὶ περιεῖλεν τοὺς
θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους καὶ τὸ γλυπτὸν ἐξ οἴκου
κυρίου καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια ἃ ᾠκοδόμησεν
ἐν ὄρει οἴκου κυρίου καὶ ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἔξω
τῆς πόλεως 16 καὶ κατώρθωσεν τὸ θυσιαστήριον
κυρίου καὶ ἐθυσίασεν ἐπ᾽ αὐτὸ θυσίαν σωτηρίου
καὶ αἰνέσεως καὶ εἶπεν τῷ Ιουδα τοῦ δουλεύειν
κυρίῳ θεῷ Ισραηλ 17 πλὴν ὁ λαὸς ἔτι ἐπὶ τῶν
ὑψηλῶν πλὴν κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν 18 καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Μανασση καὶ ἡ προσευχὴ
αὐτοῦ ἡ πρὸς τὸν θεὸν καὶ λόγοι τῶν ὁρώντων
λαλούντων πρὸς αὐτὸν ἐπ᾽ ὀνόματι κυρίου θεοῦ
Ισραηλ ἰδοὺ ἐπὶ λόγων 19 προσευχῆς αὐτοῦ
καὶ ὡς ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι
αὐτοῦ καὶ αἱ ἀποστάσεις αὐτοῦ καὶ οἱ τόποι
ἐφ᾽ οἷς ᾠκοδόμησεν τὰ ὑψηλὰ καὶ ἔστησεν
ἐκεῖ ἄλση καὶ γλυπτὰ πρὸ τοῦ ἐπιστρέψαι ἰδοὺ
γέγραπται ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ὁρώντων 20 καὶ
ἐκοιμήθη Μανασσης μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ
καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν παραδείσῳ οἴκου αὐτοῦ
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ Αμων υἱὸς αὐτοῦ 21
ὢν εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν Αμων ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτὸν καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ
22 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ὡς
ἐποίησεν Μανασσης ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ πᾶσιν
τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐποίησεν Μανασσης ὁ πατὴρ
αὐτοῦ ἔθυεν Αμων καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς 23 καὶ
οὐκ ἐταπεινώθη ἐναντίον κυρίου ὡς ἐταπεινώθη
Μανασσης ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὅτι υἱὸς αὐτοῦ Αμων
ἐπλήθυνεν πλημμέλειαν 24 καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ
παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ
25 καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς ἐπιθεμένους
ἐπὶ τὸν βασιλέα Αμων καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς
τῆς γῆς τὸν Ιωσιαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ

34 ὢν ὀκτὼ ἐτῶν Ιωσιας ἐν τῷ βασιλεῦσαι
αὐτὸν καὶ τριάκοντα ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν
Ιερουσαλημ **2** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐναντίον
κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς Δαυιδ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐξέκλινεν δεξιὰ καὶ ἀριστερά
3 καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ
καὶ αὐτὸς ἔτι παιδάριον ἤρξατο τοῦ ζητῆσαι
κύριον τὸν θεὸν Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν
τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤρξατο
τοῦ καθαρίσαι τὸν Ιουδαν καὶ τὴν Ιερουσαλημ
ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν καὶ τῶν ἄλσεων καὶ ἀπὸ τῶν
χωνευτῶν **4** καὶ κατέσπασεν κατὰ πρόσωπον
αὐτοῦ τὰ θυσιαστήρια τῶν Βααλιμ καὶ τὰ ὑψηλὰ
τὰ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἔκοψεν τὰ ἄλση καὶ τὰ γλυπτὰ
καὶ τὰ χωνευτὰ συνέτριψεν καὶ ἐλέπτυνεν
καὶ ἔρριψεν ἐπὶ πρόσωπον τῶν μνημάτων
τῶν θυσιαζόντων αὐτοῖς **5** καὶ ὀστᾶ ἱερέων
κατέκαυσεν ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ ἐκαθάρισεν
τὸν Ιουδαν καὶ τὴν Ιερουσαλημ **6** καὶ ἐν πόλεσιν
Εφραιμ καὶ Μανασση καὶ Συμεων καὶ Νεφθαλι
καὶ τοῖς τόποις αὐτῶν κύκλῳ **7** καὶ κατέσπασεν
τὰ ἄλση καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἴδωλα
κατέκοψεν λεπτὰ καὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ἔκοψεν
ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ισραηλ καὶ ἀπέστρεψεν εἰς
Ιερουσαλημ **8** καὶ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς
βασιλείας αὐτοῦ τοῦ καθαρίσαι τὴν γῆν καὶ τὸν
οἶκον ἀπέστειλεν τὸν Σαφαν υἱὸν Εσελια καὶ
τὸν Μαασιαν ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ τὸν Ιουαχ
υἱὸν Ιωαχαζ τὸν ὑπομνηματογράφον αὐτοῦ
κραταιῶσαι τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ **9**
καὶ ἦλθον πρὸς Χελκιαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν καὶ
ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν εἰς οἶκον θεοῦ
ὃ συνήγαγον οἱ Λευῖται φυλάσσοντες τὴν πύλην
ἐκ χειρὸς Μανασση καὶ Εφραιμ καὶ τῶν ἀρχόντων
καὶ ἀπὸ παντὸς καταλοίπου ἐν Ισραηλ καὶ υἱῶν
Ιουδα καὶ Βενιαμιν καὶ οἰκούντων ἐν Ιερουσαλημ
10 καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα
οἱ καθεσταμένοι ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκαν
αὐτὸ ποιοῦσι τὰ ἔργα οἳ ἐποίουν ἐν οἴκῳ κυρίου
ἐπισκευάσαι κατισχῦσαι τὸν οἶκον **11** καὶ ἔδωκαν
τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς οἰκοδόμοις ἀγοράσαι λίθους
τετραπέδους καὶ ξύλα εἰς δοκοὺς στεγάσαι τοὺς
οἴκους οὓς ἐξωλέθρευσαν βασιλεῖς Ιουδα **12** καὶ
οἱ ἄνδρες ἐν πίστει ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ ἐπ' αὐτῶν
ἐπίσκοποι Ιεθ καὶ Αβδιας οἱ Λευῖται ἐξ υἱῶν
Μεραρι καὶ Ζαχαριας καὶ Μοσολλαμ ἐκ τῶν υἱῶν
Κααθ ἐπισκοπεῖν καὶ πᾶς Λευίτης πᾶς συνίων ἐν
ὀργάνοις ᾠδῶν **13** καὶ ἐπὶ τῶν νωτοφόρων καὶ
ἐπὶ πάντων τῶν ποιούντων τὰ ἔργα ἐργασίᾳ καὶ
ἐργασίᾳ καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν γραμματεῖς καὶ
κριταὶ καὶ πυλωροί **14** καὶ ἐν τῷ ἐκφέρειν αὐτοὺς
τὸ ἀργύριον τὸ εἰσοδιασθὲν εἰς οἶκον κυρίου
εὗρεν Χελκιας ὁ ἱερεὺς βιβλίον νόμου κυρίου διὰ
χειρὸς Μωυσῆ **15** καὶ ἀπεκρίθη Χελκιας καὶ εἶπεν
πρὸς Σαφαν τὸν γραμματέα βιβλίον νόμου εὗρον
ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκεν Χελκιας τὸ βιβλίον τῷ
Σαφαν **16** καὶ εἰσήνεγκεν Σαφαν τὸ βιβλίον πρὸς
τὸν βασιλέα καὶ ἀπέδωκεν ἔτι τῷ βασιλεῖ λόγον
πᾶν τὸ δοθὲν ἀργύριον ἐν χειρὶ τῶν παίδων
σου τῶν ποιούντων τὸ ἔργον **17** καὶ ἐχώνευσαν
τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ
ἔδωκαν ἐπὶ χεῖρα τῶν ἐπισκόπων καὶ ἐπὶ χεῖρα
τῶν ποιούντων ἐργασίαν **18** καὶ ἀπήγγειλεν
Σαφαν ὁ γραμματεὺς τῷ βασιλεῖ λέγων βιβλίον
ἔδωκέν μοι Χελκιας ὁ ἱερεύς καὶ ἀνέγνω αὐτὸ
Σαφαν ἐναντίον τοῦ βασιλέως **19** καὶ ἐγένετο ὡς

ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ νόμου καὶ
διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ **20** καὶ ἐνετείλατο ὁ
βασιλεὺς τῷ Χελκια καὶ τῷ Αχικαμ υἱῷ Σαφαν
καὶ τῷ Αβδων υἱῷ Μιχαια καὶ τῷ Σαφαν τῷ
γραμματεῖ καὶ τῷ Ασαια παιδὶ τοῦ βασιλέως
λέγων **21** πορεύθητε ζητήσατε τὸν κύριον περὶ
ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ καταλειφθέντος ἐν
Ισραηλ καὶ Ιουδα περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ
εὑρεθέντος ὅτι μέγας ὁ θυμὸς κυρίου ἐκκέκαυται
ἐν ἡμῖν διότι οὐκ εἰσήκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν
τῶν λόγων κυρίου τοῦ ποιῆσαι κατὰ πάντα τὰ
γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ **22** καὶ ἐπορεύθη
Χελκιας καὶ οἷς εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ολδαν
τὴν προφῆτιν γυναῖκα Σελλημ υἱοῦ Θακουαθ
υἱοῦ Χελλης φυλάσσουσαν τὰς στολάς καὶ αὕτη
κατῴκει ἐν Ιερουσαλημ ἐν μασανα καὶ ἐλάλησαν
αὐτῇ κατὰ ταῦτα **23** καὶ εἶπεν αὐτοῖς οὕτως
εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ εἴπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ
ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρός με **24** οὕτως λέγει κύριος
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοὺς
πάντας λόγους τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ
τῷ ἀνεγνωσμένῳ ἐναντίον τοῦ βασιλέως Ιουδα
25 ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐθυμίασαν θεοῖς
ἀλλοτρίοις ἵνα παροργίσωσίν με ἐν πᾶσιν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἐξεκαύθη ὁ θυμός
μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ σβεσθήσεται **26** καὶ
ἐπὶ βασιλέα Ιουδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς τοῦ
ζητῆσαι τὸν κύριον οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ οὕτως
λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ τοὺς λόγους οὓς
ἤκουσας **27** καὶ ἐνετράπη ἡ καρδία σου καὶ
ἐταπεινώθης ἀπὸ προσώπου μου ἐν τῷ ἀκοῦσαί
σε τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ
ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὸν καὶ ἐταπεινώθης
ἐναντίον μου καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ
ἔκλαυσας κατεναντίον μου καὶ ἐγὼ ἤκουσά
φησιν κύριος **28** ἰδοὺ προστίθημί σε πρὸς τοὺς
πατέρας σου καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὰ μνήματά
σου ἐν εἰρήνῃ καὶ οὐκ ὄψονται οἱ ὀφθαλμοί σου
ἐν πᾶσιν τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον
τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτόν καὶ
ἀπέδωκαν τῷ βασιλεῖ λόγον **29** καὶ ἀπέστειλεν
ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγεν τοὺς πρεσβυτέρους
Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ **30** καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς
οἶκον κυρίου καὶ πᾶς Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες
Ιερουσαλημ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἀπὸ μεγάλου ἕως μικροῦ καὶ ἀνέγνω ἐν
ὠσὶν αὐτῶν τοὺς πάντας λόγους βιβλίου τῆς
διαθήκης τοῦ εὑρεθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου **31**
καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν στῦλον καὶ διέθετο
διαθήκην ἐναντίον κυρίου τοῦ πορευθῆναι
ἐνώπιον κυρίου τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ καὶ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ προστάγματα
αὐτοῦ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ τοὺς
λόγους τῆς διαθήκης τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ
τῷ βιβλίῳ τούτῳ **32** καὶ ἔστησεν πάντας τοὺς
εὑρεθέντας ἐν Ιερουσαλημ καὶ Βενιαμιν καὶ
ἐποίησαν οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ διαθήκην
ἐν οἴκῳ κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτῶν **33** καὶ
περιεῖλεν Ιωσιας τὰ πάντα βδελύγματα ἐκ πάσης
τῆς γῆς ἣ ἦν υἱῶν Ισραηλ καὶ ἐποίησεν πάντας
τοὺς εὑρεθέντας ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐν Ισραηλ
τοῦ δουλεύειν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν πάσας τὰς
ἡμέρας αὐτοῦ οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ ὄπισθεν κυρίου
θεοῦ πατέρων αὐτοῦ

35 καὶ ἐποίησεν Ιωσιας τὸ φασεχ τῷ
κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ καὶ ἔθυσαν τὸ φασεχ τῇ

τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου **2** καὶ
ἔστησεν τοὺς ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν καὶ
κατίσχυσεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου **3**
καὶ εἶπεν τοῖς Λευίταις τοῖς δυνατοῖς ἐν παντὶ
Ισραηλ τοῦ ἁγιασθῆναι αὐτοὺς τῷ κυρίῳ καὶ
ἔθηκαν τὴν κιβωτὸν τὴν ἁγίαν εἰς τὸν οἶκον ὃν
ᾠκοδόμησεν Σαλωμων υἱὸς Δαυιδ τοῦ βασιλέως
Ισραηλ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς οὐκ ἔστιν ὑμῖν
ἆραι ἐπ᾽ ὤμων οὐθέν νῦν οὖν λειτουργήσατε
τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ Ισραηλ
4 καὶ ἑτοιμάσθητε κατ᾽ οἴκους πατριῶν ὑμῶν
καὶ κατὰ τὰς ἐφημερίας ὑμῶν κατὰ τὴν γραφὴν
Δαυιδ βασιλέως Ισραηλ καὶ διὰ χειρὸς Σαλωμων
υἱοῦ αὐτοῦ **5** καὶ στῆτε ἐν τῷ οἴκῳ κατὰ τὰς
διαιρέσεις οἴκων πατριῶν ὑμῶν τοῖς ἀδελφοῖς
ὑμῶν υἱοῖς τοῦ λαοῦ καὶ μερὶς οἴκου πατριᾶς
τοῖς Λευίταις **6** καὶ θύσατε τὸ φασεχ καὶ τὰ ἅγια
ἑτοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν τοῦ ποιῆσαι
κατὰ τὸν λόγον κυρίου διὰ χειρὸς Μωυσῆ **7** καὶ
ἀπήρξατο Ιωσιας τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ πρόβατα καὶ
ἀμνοὺς καὶ ἐρίφους ἀπὸ τῶν τέκνων τῶν αἰγῶν
πάντα εἰς τὸ φασεχ εἰς πάντας τοὺς εὑρεθέντας
εἰς ἀριθμὸν τριάκοντα χιλιάδας καὶ μόσχων
τρεῖς χιλιάδας ταῦτα ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως τοῦ
βασιλέως **8** καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἀπήρξαντο
τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν καὶ Λευίταις ἔδωκεν
Χελκιας καὶ Ζαχαριας καὶ Ιιηλ οἱ ἄρχοντες
οἴκου τοῦ θεοῦ τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἔδωκαν εἰς
τὸ φασεχ πρόβατα καὶ ἀμνοὺς καὶ ἐρίφους
δισχίλια ἑξακόσια καὶ μόσχους τριακοσίους **9** καὶ
Χωνενιας καὶ Βαναιας καὶ Σαμαιας καὶ Ναθαναηλ
ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ Ασαβια καὶ Ιιηλ καὶ Ιωζαβαδ
ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν ἀπήρξαντο τοῖς Λευίταις
εἰς τὸ φασεχ πρόβατα πεντακισχίλια καὶ μόσχους
πεντακοσίους **10** καὶ κατωρθώθη ἡ λειτουργία
καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν
καὶ οἱ Λευῖται ἐπὶ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν κατὰ
τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως **11** καὶ ἔθυσαν τὸ
φασεχ καὶ προσέχεαν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς
αὐτῶν καὶ οἱ Λευῖται ἐξέδειραν **12** καὶ ἡτοίμασαν
τὴν ὁλοκαύτωσιν παραδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν
διαίρεσιν κατ᾽ οἴκους πατριῶν τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ
τοῦ προσάγειν τῷ κυρίῳ ὡς γέγραπται ἐν βιβλίῳ
Μωυσῆ καὶ οὕτως εἰς τὸ πρωί **13** καὶ ὤπτησαν
τὸ φασεχ ἐν πυρὶ κατὰ τὴν κρίσιν καὶ τὰ ἅγια
ἥψησαν ἐν τοῖς χαλκείοις καὶ ἐν τοῖς λέβησιν καὶ
εὐοδώθη καὶ ἔδραμον πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς
τοῦ λαοῦ **14** καὶ μετὰ τὸ ἑτοιμάσαι αὐτοῖς καὶ
τοῖς ἱερεῦσιν ὅτι οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἀναφέρειν τὰ
στέατα καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα ἕως νυκτός καὶ
οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς
αὐτῶν υἱοῖς Ααρων **15** καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ υἱοὶ Ασαφ
ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτῶν κατὰ τὰς ἐντολὰς Δαυιδ
καὶ Ασαφ καὶ Αιμαν καὶ Ιδιθων οἱ προφῆται
τοῦ βασιλέως καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ πυλωροὶ
πύλης καὶ πύλης οὐκ ἦν αὐτοῖς κινεῖσθαι ἀπὸ
τῆς λειτουργίας ἁγίων ὅτι οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ
Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς **16** καὶ κατωρθώθη καὶ
ἡτοιμάσθη πᾶσα ἡ λειτουργία κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ τοῦ ποιῆσαι τὸ φασεχ καὶ ἐνεγκεῖν τὰ
ὁλοκαυτώματα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου κατὰ
τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως Ιωσια **17** καὶ ἐποίησαν
οἱ υἱοὶ Ισραηλ οἱ εὑρεθέντες τὸ φασεχ ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ
ἡμέρας **18** καὶ οὐκ ἐγένετο φασεχ ὅμοιον αὐτῷ
ἐν Ισραηλ ἀπὸ ἡμερῶν Σαμουηλ τοῦ προφήτου

καὶ πάντες βασιλεῖς Ισραηλ οὐκ ἐποίησαν ὡς
τὸ φασεχ ὃ ἐποίησεν Ιωσιας καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
Λευῖται καὶ πᾶς Ιουδα καὶ Ισραηλ ὁ εὑρεθεὶς καὶ
οἱ κατοικοῦντες ἐν Ιερουσαλημ τῷ κυρίῳ 19 τῷ
ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ιωσια 20 καὶ
ἀνέβη Φαραω Νεχαω βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ τὸν
βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην
καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς Ιωσιας εἰς συνάντησιν
αὐτῷ 21 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους
λέγων τί ἐμοὶ καὶ σοί βασιλεῦ Ιουδα οὐκ ἐπὶ σὲ
ἥκω σήμερον πόλεμον ποιῆσαι καὶ ὁ θεὸς εἶπεν
κατασπεῦσαί με πρόσεχε ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ μετ’
ἐμοῦ μὴ καταφθείρῃ σε 22 καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν
Ιωσιας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ’ αὐτοῦ ἀλλ’ ἢ
πολεμεῖν αὐτὸν ἐκραταιώθη καὶ οὐκ ἤκουσεν
τῶν λόγων Νεχαω διὰ στόματος θεοῦ καὶ ἦλθεν
τοῦ πολεμῆσαι ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδων 23 καὶ
ἐτόξευσαν οἱ τοξόται ἐπὶ βασιλέα Ιωσιαν καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν αὐτοῦ ἐξαγάγετέ με
ὅτι ἐπόνεσα σφόδρα 24 καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν οἱ
παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἅρματος καὶ ἀνεβίβασαν
αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα τὸ δευτερεῦον ὃ ἦν αὐτῷ
καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἀπέθανεν
καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ πᾶς
Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ ἐπένθησαν ἐπὶ Ιωσιαν 25
καὶ ἐθρήνησεν Ιερεμιας ἐπὶ Ιωσιαν καὶ εἶπαν
πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ ἄρχουσαι θρῆνον ἐπὶ
Ιωσιαν ἕως τῆς σήμερον καὶ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς
πρόσταγμα ἐπὶ Ισραηλ καὶ ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ
τῶν θρήνων 26 καὶ ἦσαν οἱ λόγοι Ιωσια καὶ ἡ
ἐλπὶς αὐτοῦ γεγραμμένα ἐν νόμῳ κυρίου 27 καὶ
οἱ λόγοι αὐτοῦ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ
γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ισραηλ καὶ
Ιουδα

36 καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ιωαχαζ υἱὸν
Ιωσιου καὶ ἔχρισαν αὐτὸν καὶ κατέστησαν αὐτὸν
εἰς βασιλέα ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Ιερουσαλημ
2 υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν Ιωαχαζ ἐν τῷ
βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν
Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Αμιταλ
θυγάτηρ Ιερεμιου ἐκ Λοβενα καὶ ἐποίησεν τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ἃ ἐποίησαν
οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ ἔδησεν αὐτὸν Φαραω Νεχαω
ἐν Δεβλαθα ἐν γῇ Εμαθ τοῦ μὴ βασιλεύειν αὐτὸν
ἐν Ιερουσαλημ 3 καὶ μετήγαγεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς
εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐπέβαλεν φόρον ἐπὶ τὴν γῆν
ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ τάλαντον χρυσίου
4 καὶ κατέστησεν Φαραω Νεχαω τὸν Ελιακιμ υἱὸν
Ιωσιου βασιλέα Ιουδα ἀντὶ Ιωσιου τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ καὶ μετέστρεψεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιωακιμ
καὶ τὸν Ιωαχαζ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔλαβεν Φαραω
Νεχαω καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον 5 ὢν
εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ιωακιμ ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτὸν καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ
ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου 6 καὶ
ἀνέβη ἐπ’ αὐτὸν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν χαλκαῖς πέδαις
καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα 7 καὶ
μέρος τῶν σκευῶν οἴκου κυρίου ἀπήνεγκεν
εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐν τῷ ναῷ
αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι 8 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
Ιωακιμ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα
γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν Ιουδα καὶ ἐκοιμήθη Ιωακιμ μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν Γανοζα μετὰ

τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ιεχονιας
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ **9** υἱὸς ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν
Ιεχονιας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον
καὶ δέκα ἡμέρας ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ
καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου **10**
καὶ ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπέστειλεν ὁ
βασιλεὺς Ναβουχοδονοσορ καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὸν
εἰς Βαβυλῶνα μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἐπιθυμητῶν
οἴκου κυρίου καὶ ἐβασίλευσεν Σεδεκιαν ἀδελφὸν
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Ιουδαν καὶ Ιερουσαλημ
11 ἐτῶν εἴκοσι ἑνὸς Σεδεκιας ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτὸν καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ
12 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου θεοῦ
αὐτοῦ οὐκ ἐνετράπη ἀπὸ προσώπου Ιερεμιου τοῦ
προφήτου καὶ ἐκ στόματος κυρίου **13** ἐν τῷ τὰ
πρὸς τὸν βασιλέα Ναβουχοδονοσορ ἀθετῆσαι ἃ
ὥρκισεν αὐτὸν κατὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἐσκλήρυνεν
τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ
κατίσχυσεν τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι πρὸς κύριον θεὸν
Ισραηλ **14** καὶ πάντες οἱ ἔνδοξοι Ιουδα καὶ οἱ
ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐπλήθυναν τοῦ ἀθετῆσαι
ἀθετήματα βδελυγμάτων ἐθνῶν καὶ ἐμίαναν
τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ιερουσαλημ **15** καὶ
ἐξαπέστειλεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν
ἐν χειρὶ προφητῶν ὀρθρίζων καὶ ἀποστέλλων
τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ ὅτι ἦν φειδόμενος τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἁγιάσματος αὐτοῦ **16**
καὶ ἦσαν μυκτηρίζοντες τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ
καὶ ἐξουδενοῦντες τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ
ἐμπαίζοντες ἐν τοῖς προφήταις αὐτοῦ ἕως ἀνέβη
ὁ θυμὸς κυρίου ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἕως οὐκ ἦν ἴαμα
17 καὶ ἤγαγεν ἐπ᾽ αὐτοὺς βασιλέα Χαλδαίων καὶ
ἀπέκτεινεν τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ
ἐν οἴκῳ ἁγιάσματος αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐφείσατο τοῦ
Σεδεκιου καὶ τὰς παρθένους αὐτῶν οὐκ ἠλέησαν
καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν ἀπήγαγον τὰ
πάντα παρέδωκεν ἐν χερσὶν αὐτῶν **18** καὶ πάντα
τὰ σκεύη οἴκου θεοῦ τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρὰ
καὶ τοὺς θησαυροὺς καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς
βασιλέως καὶ μεγιστάνων πάντα εἰσήνεγκεν εἰς
Βαβυλῶνα **19** καὶ ἐνέπρησεν τὸν οἶκον κυρίου καὶ
κατέσκαψεν τὸ τεῖχος Ιερουσαλημ καὶ τὰς βάρεις
αὐτῆς ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ καὶ πᾶν σκεῦος ὡραῖον
εἰς ἀφανισμόν **20** καὶ ἀπῴκισεν τοὺς καταλοίπους
εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἦσαν αὐτῷ καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ εἰς δούλους ἕως βασιλείας Μήδων **21**
τοῦ πληρωθῆναι λόγον κυρίου διὰ στόματος
Ιερεμιου ἕως τοῦ προσδέξασθαι τὴν γῆν τὰ
σάββατα αὐτῆς σαββατίσαι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ἐρημώσεως αὐτῆς ἐσαββάτισεν εἰς συμπλήρωσιν
ἐτῶν ἑβδομήκοντα **22** ἔτους πρώτου Κύρου
βασιλέως Περσῶν μετὰ τὸ πληρωθῆναι ῥῆμα
κυρίου διὰ στόματος Ιερεμιου ἐξήγειρεν κύριος τὸ
πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περσῶν καὶ παρήγγειλεν
κηρύξαι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν γραπτῷ
λέγων **23** τάδε λέγει Κῦρος βασιλεὺς Περσῶν
πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἔδωκέν μοι κύριος
ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι
οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον ἐν Ιερουσαλημ ἐν τῇ
Ιουδαίᾳ τίς ἐξ ὑμῶν ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
ἔσται ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ καὶ ἀναβήτω

Ἔσδρας Α´

1 καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου τοῦ βασιλέως
Περσῶν τοῦ τελεσθῆναι λόγον κυρίου ἀπὸ
στόματος Ιερεμιου ἐξήγειρεν κύριος τὸ πνεῦμα
Κύρου βασιλέως Περσῶν καὶ παρήγγειλεν φωνὴν
ἐν πάσῃ βασιλείᾳ αὐτοῦ καί γε ἐν γραπτῷ λέγων
2 οὕτως εἶπεν Κῦρος βασιλεὺς Περσῶν πάσας
τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἔδωκέν μοι κύριος ὁ θεὸς
τοῦ οὐρανοῦ καὶ αὐτὸς ἐπεσκέψατο ἐπ’ ἐμὲ τοῦ
οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον ἐν Ιερουσαλημ τῇ ἐν
τῇ Ιουδαίᾳ **3** τίς ἐν ὑμῖν ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ καὶ ἔσται ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ καὶ
ἀναβήσεται εἰς Ιερουσαλημ τὴν ἐν τῇ Ιουδαίᾳ καὶ
οἰκοδομησάτω τὸν οἶκον θεοῦ Ισραηλ αὐτὸς ὁ
θεὸς ὁ ἐν Ιερουσαλημ **4** καὶ πᾶς ὁ καταλειπόμενος
ἀπὸ πάντων τῶν τόπων οὗ αὐτὸς παροικεῖ ἐκεῖ
καὶ λήμψονται αὐτὸν ἄνδρες τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐν
ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ καὶ ἀποσκευῇ καὶ κτήνεσιν
μετὰ τοῦ ἑκουσίου εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν
Ιερουσαλημ **5** καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες τῶν
πατριῶν τῷ Ιουδα καὶ Βενιαμιν καὶ οἱ ἱερεῖς
καὶ οἱ Λευῖται πάντων ὧν ἐξήγειρεν ὁ θεὸς
τὸ πνεῦμα αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι
τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ιερουσαλημ **6** καὶ
πάντες οἱ κυκλόθεν ἐνίσχυσαν ἐν χερσὶν αὐτῶν
ἐν σκεύεσιν ἀργυρίου ἐν χρυσῷ ἐν ἀποσκευῇ
καὶ ἐν κτήνεσιν καὶ ἐν ξενίοις πάρεξ τῶν ἐν
ἑκουσίοις **7** καὶ ὁ βασιλεὺς Κῦρος ἐξήνεγκεν τὰ
σκεύη οἴκου κυρίου ἃ ἔλαβεν Ναβουχοδονοσορ
ἀπὸ Ιερουσαλημ καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ἐν οἴκῳ θεοῦ
αὐτοῦ **8** καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κῦρος βασιλεὺς
Περσῶν ἐπὶ χεῖρα Μιθραδάτου γασβαρηνου καὶ
ἠρίθμησεν αὐτὰ τῷ Σασαβασαρ ἄρχοντι τοῦ
Ιουδα **9** καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ψυκτῆρες
χρυσοῖ τριάκοντα καὶ ψυκτῆρες ἀργυροῖ χίλιοι
παρηλλαγμένα ἐννέα καὶ εἴκοσι **10** κεφφουρη
χρυσοῖ τριάκοντα καὶ ἀργυροῖ διακόσιοι καὶ
σκεύη ἕτερα χίλια **11** πάντα τὰ σκεύη τῷ χρυσῷ
καὶ τῷ ἀργύρῳ πεντακισχίλια καὶ τετρακόσια
τὰ πάντα ἀναβαίνοντα μετὰ Σασαβασαρ ἀπὸ τῆς
ἀποικίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ιερουσαλημ

2 καὶ οὗτοι οἱ υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβαίνοντες
ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας ἧς ἀπῴκισεν
Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς
Βαβυλῶνα καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ιερουσαλημ καὶ
Ιουδα ἀνὴρ εἰς πόλιν αὐτοῦ **2** οἳ ἦλθον μετὰ
Ζοροβαβελ Ἰησοῦς Νεεμιας Σαραιας Ρεελιας
Μαρδοχαιος Βαλασαν Μασφαρ Βαγουι Ρεουμ
Βαανα ἀνδρῶν ἀριθμὸς λαοῦ Ισραηλ **3** υἱοὶ
Φορος δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δύο **4** υἱοὶ
Σαφατια τριακόσιοι ἑβδομήκοντα δύο **5** υἱοὶ Ηρα
ἑπτακόσιοι ἑβδομήκοντα πέντε **6** υἱοὶ Φααθμωαβ
τοῖς υἱοῖς Ιησουε Ιωαβ δισχίλιοι ὀκτακόσιοι δέκα
δύο **7** υἱοὶ Αιλαμ χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα
τέσσαρες **8** υἱοὶ Ζαθουα ἐννακόσιοι τεσσαράκοντα
πέντε **9** υἱοὶ Ζακχου ἑπτακόσιοι ἑξήκοντα **10** υἱοὶ
Βανουι ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο **11** υἱοὶ Βαβι
ἑξακόσιοι εἴκοσι τρεῖς **12** υἱοὶ Ασγαδ τρισχίλιοι
διακόσιοι εἴκοσι δύο **13** υἱοὶ Αδωνικαμ ἑξακόσιοι
ἑξήκοντα ἕξ **14** υἱοὶ Βαγοι δισχίλιοι πεντήκοντα
ἕξ **15** υἱοὶ Αδιν τετρακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες
16 υἱοὶ Ατηρ τῷ Εζεκια ἐνενήκοντα ὀκτώ **17** υἱοὶ
Βασου τριακόσιοι εἴκοσι τρεῖς **18** υἱοὶ Ιωρα ἑκατὸν
δέκα δύο **19** υἱοὶ Ασεμ διακόσιοι εἴκοσι τρεῖς **20**
υἱοὶ Γαβερ ἐνενήκοντα πέντε **21** υἱοὶ Βαιθλεεμ
ἑκατὸν εἴκοσι τρεῖς **22** υἱοὶ Νετωφα πεντήκοντα

ἕξ 23 υἱοὶ Αναθωθ ἑκατὸν εἴκοσι ὀκτώ 24 υἱοὶ
Ασμωθ τεσσαράκοντα δύο 25 υἱοὶ Καριαθιαριμ
Καφιρα καὶ Βηρωθ ἑπτακόσιοι τεσσαράκοντα
τρεῖς 26 υἱοὶ Αραμα καὶ Γαβαα ἑξακόσιοι εἴκοσι
εἷς 27 ἄνδρες Μαχμας ἑκατὸν εἴκοσι δύο 28
ἄνδρες Βαιθηλ καὶ Αια τετρακόσιοι εἴκοσι τρεῖς
29 υἱοὶ Ναβου πεντήκοντα δύο 30 υἱοὶ Μαγεβως
ἑκατὸν πεντήκοντα ἕξ 31 υἱοὶ Ηλαμ-αρ χίλιοι
διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες 32 υἱοὶ Ηραμ
τριακόσιοι εἴκοσι 33 υἱοὶ Λοδ Αρωθ καὶ Ωνω
ἑπτακόσιοι εἴκοσι πέντε 34 υἱοὶ Ιεριχω τριακόσιοι
τεσσαράκοντα πέντε 35 υἱοὶ Σαναα τρισχίλιοι
ἑξακόσιοι τριάκοντα 36 καὶ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ιεδουα
τῷ οἴκῳ Ἰησοῦ ἐννακόσιοι ἑβδομήκοντα τρεῖς
37 υἱοὶ Εμμηρ χίλιοι πεντήκοντα δύο 38 υἱοὶ
Φασσουρ χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα ἑπτά 39
υἱοὶ Ηρεμ χίλιοι ἑπτά 40 καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἰησοῦ
καὶ Καδμιηλ τοῖς υἱοῖς Ωδουια ἑβδομήκοντα
τέσσαρες 41 οἱ ᾄδοντες υἱοὶ Ασαφ ἑκατὸν εἴκοσι
ὀκτώ 42 υἱοὶ τῶν πυλωρῶν υἱοὶ Σαλουμ υἱοὶ Ατηρ
υἱοὶ Τελμων υἱοὶ Ακουβ υἱοὶ Ατιτα υἱοὶ Σαβαου οἱ
πάντες ἑκατὸν τριάκοντα ἐννέα 43 οἱ ναθιναῖοι
υἱοὶ Σουια υἱοὶ Ασουφε υἱοὶ Ταβαωθ 44 υἱοὶ
Κηραος υἱοὶ Σωηα υἱοὶ Φαδων 45 υἱοὶ Λαβανω
υἱοὶ Αγαβα υἱοὶ Ακαβωθ 46 υἱοὶ Αγαβ υἱοὶ Σαμαλαι
υἱοὶ Αναν 47 υἱοὶ Κεδελ υἱοὶ Γαερ υἱοὶ Ρεηα 48
υἱοὶ Ρασων υἱοὶ Νεκωδα υἱοὶ Γαζεμ 49 υἱοὶ Ουσα
υἱοὶ Φαση υἱοὶ Βασι 50 υἱοὶ Ασενα υἱοὶ Μαωνιμ
υἱοὶ Ναφισων 51 υἱοὶ Βακβουκ υἱοὶ Ακιφα υἱοὶ
Αρουρ 52 υἱοὶ Βασαλωθ υἱοὶ Μαουδα υἱοὶ Αρησα
53 υἱοὶ Βαρκους υἱοὶ Σισαρα υἱοὶ Θεμα 54 υἱοὶ
Νασουε υἱοὶ Ατουφα 55 υἱοὶ Αβδησελμα υἱοὶ Σατι
υἱοὶ Ασεφηραθ υἱοὶ Φαδουρα 56 υἱοὶ Ιεηλα υἱοὶ
Δαρκων υἱοὶ Γεδηλ 57 υἱοὶ Σαφατια υἱοὶ Ατιλ υἱοὶ
Φαχεραθ-ασεβωιν υἱοὶ Ημι 58 πάντες οἱ ναθινιν
καὶ υἱοὶ Αβδησελμα τριακόσιοι ἐνενήκοντα δύο 59
καὶ οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ Θελμελεθ Θελαρησα
Χαρουβ Ηδαν Εμμηρ καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν τοῦ
ἀναγγεῖλαι οἶκον πατριᾶς αὐτῶν καὶ σπέρμα
αὐτῶν εἰ ἐξ Ισραηλ εἰσίν 60 υἱοὶ Δαλαια υἱοὶ Βουα
υἱοὶ Τωβια υἱοὶ Νεκωδα ἑξακόσιοι πεντήκοντα
δύο 61 καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων υἱοὶ
Χαβια υἱοὶ Ακους υἱοὶ Βερζελλαι ὃς ἔλαβεν ἀπὸ
θυγατέρων Βερζελλαι τοῦ Γαλααδίτου γυναῖκα
καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῶν 62 οὗτοι
ἐζήτησαν γραφὴν αὐτῶν οἱ μεθωεσιμ καὶ οὐχ
εὑρέθησαν καὶ ἠγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας
63 καὶ εἶπεν Αθερσαθα αὐτοῖς τοῦ μὴ φαγεῖν
ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῇ ἱερεὺς
τοῖς φωτίζουσιν καὶ τοῖς τελείοις 64 πᾶσα δὲ
ἡ ἐκκλησία ὡς εἷς τέσσαρες μυριάδες δισχίλιοι
τριακόσιοι ἑξήκοντα 65 χωρὶς δούλων αὐτῶν καὶ
παιδισκῶν αὐτῶν οὗτοι ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι
τριάκοντα ἑπτά καὶ οὗτοι ᾄδοντες καὶ ᾄδουσαι
διακόσιοι 66 ἵπποι αὐτῶν ἑπτακόσιοι τριάκοντα
ἕξ ἡμίονοι αὐτῶν διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε
67 κάμηλοι αὐτῶν τετρακόσιοι τριάκοντα πέντε
ὄνοι αὐτῶν ἑξακισχίλιοι ἑπτακόσιοι εἴκοσι 68 καὶ
ἀπὸ ἀρχόντων πατριῶν ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς
οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ιερουσαλημ ἡκουσιάσαντο
εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ στῆσαι αὐτὸν ἐπὶ τὴν
ἑτοιμασίαν αὐτοῦ 69 ὡς ἡ δύναμις αὐτῶν
ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν τοῦ ἔργου χρυσίον καθαρόν
μναῖ ἓξ μυριάδες καὶ χίλιαι καὶ ἀργύριον μναῖ
πεντακισχίλιαι καὶ κοθωνοι τῶν ἱερέων ἑκατόν
70 καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ

ἀπὸ τοῦ λαοῦ καὶ οἱ ᾄδοντες καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ
οἱ ναθινιμ ἐν πόλεσιν αὐτῶν καὶ πᾶς Ισραηλ ἐν
πόλεσιν αὐτῶν

3 καὶ ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἕβδομος καὶ οἱ υἱοὶ
Ισραηλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν καὶ συνήχθη ὁ λαὸς
ὡς ἀνὴρ εἷς εἰς Ιερουσαλημ **2** καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς
ὁ τοῦ Ιωσεδεκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἱερεῖς καὶ
Ζοροβαβελ ὁ τοῦ Σαλαθιηλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
καὶ ᾠκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον θεοῦ Ισραηλ
τοῦ ἀνενέγκαι ἐπ᾽ αὐτὸ ὁλοκαυτώσεις κατὰ τὰ
γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ
θεοῦ **3** καὶ ἡτοίμασαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὴν
ἑτοιμασίαν αὐτοῦ ὅτι ἐν καταπλήξει ἐπ᾽ αὐτοὺς
ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν γαιῶν καὶ ἀνέβη ἐπ᾽ αὐτὸ
ὁλοκαύτωσις τῷ κυρίῳ τὸ πρωὶ καὶ εἰς ἑσπέραν
4 καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν σκηνῶν κατὰ
τὸ γεγραμμένον καὶ ὁλοκαυτώσεις ἡμέραν ἐν
ἡμέρᾳ ἐν ἀριθμῷ ὡς ἡ κρίσις λόγον ἡμέρας ἐν
ἡμέρᾳ αὐτοῦ **5** καὶ μετὰ τοῦτο ὁλοκαυτώσεις
ἐνδελεχισμοῦ καὶ εἰς τὰς νουμηνίας καὶ εἰς πάσας
ἑορτὰς τὰς ἡγιασμένας καὶ παντὶ ἑκουσιαζομένῳ
ἑκούσιον τῷ κυρίῳ **6** ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς
τοῦ ἑβδόμου ἤρξαντο ἀναφέρειν ὁλοκαυτώσεις
τῷ κυρίῳ καὶ ὁ οἶκος κυρίου οὐκ ἐθεμελιώθη
7 καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς λατόμοις καὶ τοῖς
τέκτοσιν καὶ βρώματα καὶ ποτὰ καὶ ἔλαιον τοῖς
Σηδανιν καὶ τοῖς Σωριν ἐνέγκαι ξύλα κέδρινα
ἀπὸ τοῦ Λιβάνου πρὸς θάλασσαν Ιόππης κατ᾽
ἐπιχώρησιν Κύρου βασιλέως Περσῶν ἐπ᾽ αὐτούς
8 καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τοῦ ἐλθεῖν αὐτοὺς
εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ εἰς Ιερουσαλημ ἐν μηνὶ τῷ
δευτέρῳ ἤρξατο Ζοροβαβελ ὁ τοῦ Σαλαθιηλ
καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ιωσεδεκ καὶ οἱ κατάλοιποι
τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται
καὶ πάντες οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας
εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἔστησαν τοὺς Λευίτας ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ
ἔργα ἐν οἴκῳ κυρίου **9** καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Καδμιηλ καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ιουδα ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας
τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ υἱοὶ Ηναδαδ υἱοὶ
αὐτῶν καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται **10** καὶ
ἐθεμελίωσαν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου
καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐστολισμένοι ἐν σάλπιγξιν
καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ασαφ ἐν κυμβάλοις τοῦ αἰνεῖν
τὸν κύριον ἐπὶ χεῖρας Δαυιδ βασιλέως Ισραηλ **11**
καὶ ἀπεκρίθησαν ἐν αἴνῳ καὶ ἀνθομολογήσει
τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἐπὶ Ισραηλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐσήμαινον
φωνὴν μεγάλην αἰνεῖν τῷ κυρίῳ ἐπὶ θεμελιώσει
οἴκου κυρίου **12** καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων
καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν οἱ
πρεσβύτεροι οἳ εἴδοσαν τὸν οἶκον τὸν πρῶτον
ἐν θεμελιώσει αὐτοῦ καὶ τοῦτον τὸν οἶκον ἐν
ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἔκλαιον φωνῇ μεγάλῃ καὶ
ὄχλος ἐν σημασίᾳ μετ᾽ εὐφροσύνης τοῦ ὑψῶσαι
ᾠδήν **13** καὶ οὐκ ἦν ὁ λαὸς ἐπιγινώσκων φωνὴν
σημασίας τῆς εὐφροσύνης ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ
κλαυθμοῦ τοῦ λαοῦ ὅτι ὁ λαὸς ἐκραύγασεν φωνῇ
μεγάλῃ καὶ ἡ φωνὴ ἠκούετο ἕως ἀπὸ μακρόθεν

4 καὶ ἤκουσαν οἱ θλίβοντες Ιουδα καὶ Βενιαμιν
ὅτι οἱ υἱοὶ τῆς ἀποικίας οἰκοδομοῦσιν οἶκον
τῷ κυρίῳ θεῷ Ισραηλ **2** καὶ ἤγγισαν πρὸς
Ζοροβαβελ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν πατριῶν
καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἰκοδομήσομεν μεθ᾽ ὑμῶν ὅτι ὡς
ὑμεῖς ἐκζητοῦμεν τῷ θεῷ ὑμῶν καὶ αὐτῷ ἡμεῖς

θυσιάζομεν ἀπὸ ἡμερῶν Ασαραδδων βασιλέως
Ασσουρ τοῦ ἐνέγκαντος ἡμᾶς ὧδε 3 καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτοὺς Ζοροβαβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ κατάλοιποι
τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τοῦ Ισραηλ οὐχ ἡμῖν
καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι
ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἰκοδομήσομεν τῷ κυρίῳ
θεῷ ἡμῶν ὡς ἐνετείλατο ἡμῖν Κῦρος ὁ βασιλεὺς
Περσῶν 4 καὶ ἦν ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐκλύων τὰς
χεῖρας τοῦ λαοῦ Ιουδα καὶ ἐνεπόδιζον αὐτοὺς
τοῦ οἰκοδομεῖν 5 καὶ μισθούμενοι ἐπ’ αὐτοὺς
βουλευόμενοι τοῦ διασκεδάσαι βουλὴν αὐτῶν
πάσας τὰς ἡμέρας Κύρου βασιλέως Περσῶν καὶ
ἕως βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσῶν 6
καὶ ἐν βασιλείᾳ Ασουηρου ἐν ἀρχῇ βασιλείας
αὐτοῦ ἔγραψαν ἐπιστολὴν ἐπὶ οἰκοῦντας Ιουδα
καὶ Ιερουσαλημ 7 καὶ ἐν ἡμέραις Αρθασασθα
ἔγραψεν ἐν εἰρήνῃ Μιθραδάτῃ Ταβεηλ σὺν καὶ
τοῖς λοιποῖς συνδούλοις αὐτοῦ πρὸς Αρθασασθα
βασιλέα Περσῶν ἔγραψεν ὁ φορολόγος γραφὴν
Συριστὶ καὶ ἡρμηνευμένην 8 Ραουμ βααλταμ
καὶ Σαμσαι ὁ γραμματεὺς ἔγραψαν ἐπιστολὴν
μίαν κατὰ Ιερουσαλημ τῷ Αρθασασθα βασιλεῖ
9 τάδε ἔκρινεν Ραουμ βααλταμ καὶ Σαμσαι ὁ
γραμματεὺς καὶ οἱ κατάλοιποι σύνδουλοι ἡμῶν
Διναῖοι Αφαρσαθαχαῖοι Ταρφαλλαῖοι Αφαρσαῖοι
Αρχυαῖοι Βαβυλώνιοι Σουσαναχαῖοι οἵ εἰσιν
Ηλαμαῖοι 10 καὶ οἱ κατάλοιποι ἐθνῶν ὧν
ἀπῴκισεν Ασενναφαρ ὁ μέγας καὶ ὁ τίμιος καὶ
κατῴκισεν αὐτοὺς ἐν πόλεσιν τῆς Σομορων
καὶ τὸ κατάλοιπον πέραν τοῦ ποταμοῦ 11 αὕτη
ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιστολῆς ἧς ἀπέστειλαν πρὸς
αὐτόν πρὸς Αρθασασθα βασιλέα παῖδές σου
ἄνδρες πέραν τοῦ ποταμοῦ 12 γνωστὸν ἔστω τῷ
βασιλεῖ ὅτι οἱ Ιουδαῖοι ἀναβάντες ἀπὸ σοῦ ἐφ’
ἡμᾶς ἤλθοσαν εἰς Ιερουσαλημ τὴν πόλιν τὴν
ἀποστάτιν καὶ πονηρὰν οἰκοδομοῦσιν καὶ τὰ
τείχη αὐτῆς κατηρτισμένοι εἰσίν καὶ θεμελίους
αὐτῆς ἀνύψωσαν 13 νῦν οὖν γνωστὸν ἔστω τῷ
βασιλεῖ ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη ἀνοικοδομηθῇ καὶ
τὰ τείχη αὐτῆς καταρτισθῶσιν φόροι οὐκ ἔσονταί
σοι οὐδὲ δώσουσιν καὶ τοῦτο βασιλεῖς κακοποιεῖ
14 καὶ ἀσχημοσύνην βασιλέως οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν
ἰδεῖν διὰ τοῦτο ἐπέμψαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν
τῷ βασιλεῖ 15 ἵνα ἐπισκέψηται ἐν βιβλίῳ
ὑπομνηματισμοῦ τῶν πατέρων σου καὶ εὑρήσεις
καὶ γνώσῃ ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη πόλις ἀποστάτις καὶ
κακοποιοῦσα βασιλεῖς καὶ χώρας καὶ φυγάδια
δούλων ἐν μέσῳ αὐτῆς ἀπὸ χρόνων αἰῶνος διὰ
ταῦτα ἡ πόλις αὕτη ἠρημώθη 16 γνωρίζομεν
οὖν ἡμεῖς τῷ βασιλεῖ ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη
οἰκοδομηθῇ καὶ τὰ τείχη αὐτῆς καταρτισθῇ οὐκ
ἔστιν σοι εἰρήνη 17 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς Ραουμ βααλταμ καὶ Σαμσαι γραμματέα
καὶ τοὺς καταλοίπους συνδούλους αὐτῶν τοὺς
οἰκοῦντας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοὺς καταλοίπους
πέραν τοῦ ποταμοῦ εἰρήνην καί φησιν 18 ὁ
φορολόγος ὃν ἀπεστείλατε πρὸς ἡμᾶς ἐκλήθη
ἔμπροσθεν ἐμοῦ 19 καὶ παρ’ ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη
καὶ ἐπεσκεψάμεθα καὶ εὕραμεν ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη
ἀφ’ ἡμερῶν αἰῶνος ἐπὶ βασιλεῖς ἐπαίρεται καὶ
ἀποστάσεις καὶ φυγάδια γίνονται ἐν αὐτῇ 20 καὶ
βασιλεῖς ἰσχυροὶ γίνονται ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ
ἐπικρατοῦντες ὅλης τῆς ἑσπέρας τοῦ ποταμοῦ
καὶ φόροι πλήρεις καὶ μέρος δίδοται αὐτοῖς 21
καὶ νῦν θέτε γνώμην καταργῆσαι τοὺς ἄνδρας
ἐκείνους καὶ ἡ πόλις ἐκείνη οὐκ οἰκοδομηθήσεται

ἔτι ὅπως ἀπὸ τῆς γνώμης 22 πεφυλαγμένοι ἦτε
ἄνεσιν ποιῆσαι περὶ τούτου μήποτε πληθυνθῇ
ἀφανισμὸς εἰς κακοποίησιν βασιλεῦσιν 23 τότε ὁ
φορολόγος τοῦ Αρθασασθα βασιλέως ἀνέγνω
ἐνώπιον Ραουμ καὶ Σαμσαι γραμματέως καὶ
συνδούλων αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν σπουδῇ εἰς
Ιερουσαλημ καὶ ἐν Ιουδα καὶ κατήργησαν αὐτοὺς
ἐν ἵπποις καὶ δυνάμει 24 τότε ἤργησεν τὸ ἔργον
οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἦν ἀργοῦν
ἕως δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ
βασιλέως Περσῶν

5 καὶ ἐπροφήτευσεν Αγγαιος ὁ προφήτης καὶ
Ζαχαριας ὁ τοῦ Αδδω προφητείαν ἐπὶ τοὺς
Ιουδαίους τοὺς ἐν Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ ἐν
ὀνόματι θεοῦ Ισραηλ ἐπ᾽ αὐτούς 2 τότε ἀνέστησαν
Ζοροβαβελ ὁ τοῦ Σαλαθιηλ καὶ Ἰησοῦς ὁ
υἱὸς Ιωσεδεκ καὶ ἤρξαντο οἰκοδομῆσαι τὸν
οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ιερουσαλημ καὶ μετ᾽
αὐτῶν οἱ προφῆται τοῦ θεοῦ βοηθοῦντες
αὐτοῖς 3 ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἦλθεν ἐπ᾽ αὐτοὺς
Θανθαναι ἔπαρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ
Σαθαρβουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ
τοῖα εἶπαν αὐτοῖς τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τοῦ
οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦτον καὶ τὴν χορηγίαν
ταύτην καταρτίσασθαι 4 τότε ταῦτα εἴποσαν
αὐτοῖς τίνα ἐστὶν τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν
τῶν οἰκοδομούντων τὴν πόλιν ταύτην 5 καὶ
οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν
Ιουδα καὶ οὐ κατήργησαν αὐτούς ἕως γνώμη
τῷ Δαρείῳ ἀπηνέχθη καὶ τότε ἀπεστάλη τῷ
φορολόγῳ ὑπὲρ τούτου 6 διασάφησις ἐπιστολῆς
ἧς ἀπέστειλεν Θανθαναι ὁ ἔπαρχος τοῦ πέραν
τοῦ ποταμοῦ καὶ Σαθαρβουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι
αὐτῶν Αφαρσαχαῖοι οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ
Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ 7 ῥῆσιν ἀπέστειλαν πρὸς
αὐτόν καὶ τάδε γέγραπται ἐν αὐτῷ Δαρείῳ
τῷ βασιλεῖ εἰρήνη πᾶσα 8 γνωστὸν ἔστω τῷ
βασιλεῖ ὅτι ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Ιουδαίαν
χώραν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ μεγάλου καὶ
αὐτὸς οἰκοδομεῖται λίθοις ἐκλεκτοῖς καὶ ξύλα
ἐντίθεται ἐν τοῖς τοίχοις καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖνο
ἐπιδέξιον γίνεται καὶ εὐοδοῦται ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτῶν 9 τότε ἠρωτήσαμεν τοὺς πρεσβυτέρους
ἐκείνους καὶ οὕτως εἴπαμεν αὐτοῖς τίς ἔθηκεν
ὑμῖν γνώμην τὸν οἶκον τοῦτον οἰκοδομῆσαι
καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι 10
καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἠρωτήσαμεν αὐτοὺς
γνωρίσαι σοι ὥστε γράψαι σοι τὰ ὀνόματα τῶν
ἀνδρῶν τῶν ἀρχόντων αὐτῶν 11 καὶ τοιοῦτο
ῥῆμα ἀπεκρίθησαν ἡμῖν λέγοντες ἡμεῖς ἐσμεν
δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ
οἰκοδομοῦμεν τὸν οἶκον ὃς ἦν ᾠκοδομημένος
πρὸ τούτου ἔτη πολλά καὶ βασιλεὺς τοῦ Ισραηλ
μέγας ᾠκοδόμησεν αὐτὸν καὶ κατηρτίσατο αὐτὸν
12 αὐτοῖς ἀφ᾽ ὅτε δὲ παρώργισαν οἱ πατέρες
ἡμῶν τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς
χεῖρας Ναβουχοδονοσορ βασιλέως Βαβυλῶνος
τοῦ Χαλδαίου καὶ τὸν οἶκον τοῦτον κατέλυσεν
καὶ τὸν λαὸν ἀπῴκισεν εἰς Βαβυλῶνα 13 ἀλλ᾽
ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Κῦρος ὁ
βασιλεὺς ἔθετο γνώμην τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ
τοῦτον οἰκοδομηθῆναι 14 καὶ τὰ σκεύη τοῦ
οἴκου τοῦ θεοῦ τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ ἃ
Ναβουχοδονοσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ οἴκου τοῦ ἐν
Ιερουσαλημ καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς ναὸν τοῦ
βασιλέως ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κῦρος ὁ βασιλεὺς ἀπὸ

ναοῦ τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν τῷ Σασαβασαρ
τῷ θησαυροφύλακι τῷ ἐπὶ τοῦ θησαυροῦ **15** καὶ
εἶπεν αὐτῷ πάντα τὰ σκεύη λαβὲ καὶ πορεύου
θὲς αὐτὰ ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἐν Ιερουσαλημ εἰς
τὸν ἑαυτῶν τόπον **16** τότε Σασαβασαρ ἐκεῖνος
ἦλθεν καὶ ἔδωκεν θεμελίους τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ
τοῦ ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἀπὸ τότε ἕως τοῦ νῦν
ᾠκοδομήθη καὶ οὐκ ἐτελέσθη **17** καὶ νῦν εἰ ἐπὶ
τὸν βασιλέα ἀγαθόν ἐπισκεπήτω ἐν οἴκῳ τῆς
γάζης τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ὅπως γνῷς ὅτι
ἀπὸ βασιλέως Κύρου ἐτέθη γνώμη οἰκοδομῆσαι
τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον τὸν ἐν Ιερουσαλημ
καὶ γνοὺς ὁ βασιλεὺς περὶ τούτου πεμψάτω πρὸς
ἡμᾶς

6 τότε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἔθηκεν γνώμην καὶ
ἐπεσκέψατο ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις ὅπου ἡ γάζα
κεῖται ἐν Βαβυλῶνι **2** καὶ εὑρέθη ἐν πόλει ἐν τῇ
βάρει τῆς Μήδων πόλεως κεφαλὶς μία καὶ τοῦτο
ἦν γεγραμμένον ἐν αὐτῇ ὑπόμνημα **3** ἐν ἔτει
πρώτῳ Κύρου βασιλέως Κῦρος ὁ βασιλεὺς ἔθηκεν
γνώμην περὶ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ιερουσαλημ
οἶκος οἰκοδομηθήτω καὶ τόπος οὗ θυσιάζουσιν
τὰ θυσιάσματα καὶ ἔθηκεν ἔπαρμα ὕψος πήχεις
ἑξήκοντα πλάτος αὐτοῦ πήχεων ἑξήκοντα **4** καὶ
δόμοι λίθινοι κραταιοὶ τρεῖς καὶ δόμος ξύλινος εἷς
καὶ ἡ δαπάνη ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως δοθήσεται
5 καὶ τὰ σκεύη οἴκου τοῦ θεοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ
τὰ χρυσᾶ ἃ Ναβουχοδονοσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ
οἴκου τοῦ ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐκόμισεν εἰς
Βαβυλῶνα καὶ δοθήτω καὶ ἀπελθάτω εἰς τὸν
ναὸν τὸν ἐν Ιερουσαλημ ἐπὶ τόπου οὗ ἐτέθη
ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ **6** νῦν δώσετε ἔπαρχοι πέραν
τοῦ ποταμοῦ Σαθαρβουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι
αὐτῶν Αφαρσαχαῖοι οἱ ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ
μακρὰν ὄντες ἐκεῖθεν **7** ἄφετε τὸ ἔργον οἴκου
τοῦ θεοῦ οἱ ἀφηγούμενοι τῶν Ιουδαίων καὶ
οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ιουδαίων οἶκον τοῦ θεοῦ
ἐκεῖνον οἰκοδομείτωσαν ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ **8**
καὶ ἀπ᾽ ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη μήποτέ τι ποιήσητε
μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τῶν Ιουδαίων τοῦ
οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον καὶ ἀπὸ
ὑπαρχόντων βασιλέως τῶν φόρων πέραν τοῦ
ποταμοῦ ἐπιμελῶς δαπάνη ἔστω διδομένη τοῖς
ἀνδράσιν ἐκείνοις τὸ μὴ καταργηθῆναι **9** καὶ
ὃ ἂν ὑστέρημα καὶ υἱοὺς βοῶν καὶ κριῶν καὶ
ἀμνοὺς εἰς ὁλοκαυτώσεις τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ
πυρούς ἅλας οἶνον ἔλαιον κατὰ τὸ ῥῆμα τῶν
ἱερέων τῶν ἐν Ιερουσαλημ ἔστω διδόμενον
αὐτοῖς ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ὃ ἐὰν αἰτήσωσιν **10** ἵνα
ὦσιν προσφέροντες εὐωδίας τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ προσεύχωνται εἰς ζωὴν τοῦ βασιλέως καὶ
τῶν υἱῶν αὐτοῦ **11** καὶ ἀπ᾽ ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη
ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἀλλάξει τὸ ῥῆμα τοῦτο
καθαιρεθήσεται ξύλον ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ
ὠρθωμένος παγήσεται ἐπ᾽ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος
αὐτοῦ τὸ κατ᾽ ἐμὲ ποιηθήσεται **12** καὶ ὁ θεός οὗ
κατασκηνοῖ τὸ ὄνομα ἐκεῖ καταστρέψει πάντα
βασιλέα καὶ λαόν ὃς ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἀλλάξαι ἢ ἀφανίσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον
τὸν ἐν Ιερουσαλημ ἐγὼ Δαρεῖος ἔθηκα γνώμην
ἐπιμελῶς ἔσται **13** τότε Θανθαναι ἔπαρχος πέραν
τοῦ ποταμοῦ Σαθαρβουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι
αὐτοῦ πρὸς ὃ ἀπέστειλεν Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς
οὕτως ἐποίησαν ἐπιμελῶς **14** καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τῶν Ιουδαίων ᾠκοδομοῦσαν καὶ οἱ Λευῖται ἐν
προφητείᾳ Αγγαιου τοῦ προφήτου καὶ Ζαχαριου

υἱοῦ Αδδω καὶ ἀνῳκοδόμησαν καὶ κατηρτίσαντο
ἀπὸ γνώμης θεοῦ Ισραηλ καὶ ἀπὸ γνώμης Κύρου
καὶ Δαρείου καὶ Αρθασασθα βασιλέων Περσῶν
15 καὶ ἐτέλεσαν τὸν οἶκον τοῦτον ἕως ἡμέρας
τρίτης μηνὸς Αδαρ ὅ ἐστιν ἔτος ἕκτον τῇ βασιλείᾳ
Δαρείου τοῦ βασιλέως **16** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ κατάλοιποι
υἱῶν ἀποικεσίας ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἐν
εὐφροσύνῃ **17** καὶ προσήνεγκαν εἰς τὰ ἐγκαίνια
τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ μόσχους ἑκατόν κριοὺς
διακοσίους ἀμνοὺς τετρακοσίους χιμάρους αἰγῶν
περὶ ἁμαρτίας ὑπὲρ παντὸς Ισραηλ δώδεκα εἰς
ἀριθμὸν φυλῶν Ισραηλ **18** καὶ ἔστησαν τοὺς
ἱερεῖς ἐν διαιρέσεσιν αὐτῶν καὶ τοὺς Λευίτας
ἐν μερισμοῖς αὐτῶν ἐπὶ δουλείᾳ θεοῦ τοῦ ἐν
Ιερουσαλημ κατὰ τὴν γραφὴν βιβλίου Μωυσῆ **19**
καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ τῆς ἀποικεσίας τὸ πασχα τῇ
τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου **20** ὅτι
ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἕως εἷς
πάντες καθαροὶ καὶ ἔσφαξαν τὸ πασχα τοῖς πᾶσιν
υἱοῖς τῆς ἀποικεσίας καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν
τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἑαυτοῖς **21** καὶ ἔφαγον οἱ υἱοὶ
Ισραηλ τὸ πασχα οἱ ἀπὸ τῆς ἀποικεσίας καὶ πᾶς ὁ
χωριζόμενος τῆς ἀκαθαρσίας ἐθνῶν τῆς γῆς πρὸς
αὐτοὺς τοῦ ἐκζητῆσαι κύριον θεὸν Ισραηλ **22** καὶ
ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας
ἐν εὐφροσύνῃ ὅτι εὔφρανεν αὐτοὺς κύριος καὶ
ἐπέστρεψεν καρδίαν βασιλέως Ασσουρ ἐπ᾽ αὐτοὺς
κραταιῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν ἔργοις οἴκου
τοῦ θεοῦ Ισραηλ

7 καὶ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν βασιλείᾳ
Αρθασασθα βασιλέως Περσῶν ἀνέβη Εσδρας
υἱὸς Σαραιου υἱοῦ Αζαριου υἱοῦ Ελκια **2** υἱοῦ
Σαλουμ υἱοῦ Σαδδουκ υἱοῦ Αχιτωβ **3** υἱοῦ
Σαμαρια υἱοῦ Εσρια υἱοῦ Μαρερωθ **4** υἱοῦ Ζαραια
υἱοῦ Σαουια υἱοῦ Βοκκι **5** υἱοῦ Αβισουε υἱοῦ
Φινεες υἱοῦ Ελεαζαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως τοῦ
πρώτου **6** αὐτὸς Εσδρας ἀνέβη ἐκ Βαβυλῶνος
καὶ αὐτὸς γραμματεὺς ταχὺς ἐν νόμῳ Μωυσῆ
ὃν ἔδωκεν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ ὁ βασιλεύς ὅτι χεὶρ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ ἐπ᾽
αὐτὸν ἐν πᾶσιν οἷς ἐζήτει αὐτός **7** καὶ ἀνέβησαν
ἀπὸ υἱῶν Ισραηλ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ ἀπὸ
τῶν Λευιτῶν καὶ οἱ ᾄδοντες καὶ οἱ πυλωροὶ
καὶ οἱ ναθινιμ εἰς Ιερουσαλημ ἐν ἔτει ἑβδόμῳ
τῷ Αρθασασθα τῷ βασιλεῖ **8** καὶ ἤλθοσαν εἰς
Ιερουσαλημ τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ τοῦτο ἔτος
ἕβδομον τῷ βασιλεῖ **9** ὅτι ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ
πρώτου αὐτὸς ἐθεμελίωσεν τὴν ἀνάβασιν τὴν
ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ
πέμπτου ἤλθοσαν εἰς Ιερουσαλημ ὅτι χεὶρ θεοῦ
αὐτοῦ ἦν ἀγαθὴ ἐπ᾽ αὐτόν **10** ὅτι Εσδρας ἔδωκεν
ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ζητῆσαι τὸν νόμον καὶ ποιεῖν καὶ
διδάσκειν ἐν Ισραηλ προστάγματα καὶ κρίματα
11 καὶ αὕτη ἡ διασάφησις τοῦ διατάγματος
οὗ ἔδωκεν Αρθασασθα τῷ Εσδρα τῷ ἱερεῖ
τῷ γραμματεῖ βιβλίου λόγων ἐντολῶν κυρίου
καὶ προσταγμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ισραηλ **12**
Αρθασασθα βασιλεὺς βασιλέων Εσδρα γραμματεῖ
νόμου τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ τετέλεσται ὁ
λόγος καὶ ἡ ἀπόκρισις **13** ἀπ᾽ ἐμοῦ ἐτέθη
γνώμη ὅτι πᾶς ὁ ἑκουσιαζόμενος ἐν βασιλείᾳ
μου ἀπὸ λαοῦ Ισραηλ καὶ ἱερέων καὶ Λευιτῶν
πορευθῆναι εἰς Ιερουσαλημ μετὰ σοῦ πορευθῆναι
14 ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἑπτὰ
συμβούλων ἀπεστάλη ἐπισκέψασθαι ἐπὶ τὴν

Ιουδαίαν καὶ εἰς Ιερουσαλημ νόμῳ θεοῦ αὐτῶν
τῷ ἐν χειρί σου **15** καὶ εἰς οἶκον κυρίου ἀργύριον
καὶ χρυσίον ὃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι
ἠκουσιάσθησαν τῷ θεῷ τοῦ Ισραηλ τῷ ἐν
Ιερουσαλημ κατασκηνοῦντι **16** καὶ πᾶν ἀργύριον
καὶ χρυσίον ὅ τι ἐὰν εὕρῃς ἐν πάσῃ χώρᾳ
Βαβυλῶνος μετὰ ἑκουσιασμοῦ τοῦ λαοῦ καὶ
ἱερέων τῶν ἑκουσιαζομένων εἰς οἶκον θεοῦ τὸν
ἐν Ιερουσαλημ **17** καὶ πᾶν προσπορευόμενον
τοῦτον ἑτοίμως ἔνταξον ἐν βιβλίῳ τούτῳ
μόσχους κριούς ἀμνοὺς καὶ θυσίας αὐτῶν
καὶ σπονδὰς αὐτῶν καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ
θυσιαστηρίου τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ὑμῶν τοῦ ἐν
Ιερουσαλημ **18** καὶ εἴ τι ἐπὶ σὲ καὶ τοὺς ἀδελφούς
σου ἀγαθυνθῇ ἐν καταλοίπῳ τοῦ ἀργυρίου καὶ
τοῦ χρυσίου ποιῆσαι ὡς ἀρεστὸν τῷ θεῷ ὑμῶν
ποιήσατε **19** καὶ τὰ σκεύη τὰ διδόμενά σοι εἰς
λειτουργίαν οἴκου θεοῦ παράδος ἐνώπιον τοῦ
θεοῦ ἐν Ιερουσαλημ **20** καὶ κατάλοιπον χρείας
οἴκου θεοῦ σου ὃ ἂν φανῇ σοι δοῦναι δώσεις
ἀπὸ οἴκων γάζης βασιλέως **21** καὶ ἀπ’ ἐμοῦ ἐγὼ
Αρθασασθα βασιλεύς ἔθηκα γνώμην πάσαις ταῖς
γάζαις ταῖς ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ ὅτι πᾶν ὃ ἂν
αἰτήσῃ ὑμᾶς Εσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς τοῦ
νόμου τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἑτοίμως γιγνέσθω
22 ἕως ἀργυρίου ταλάντων ἑκατὸν καὶ ἕως πυροῦ
κόρων ἑκατὸν καὶ ἕως οἴνου βάδων ἑκατὸν καὶ
ἕως ἐλαίου βάδων ἑκατὸν καὶ ἅλας οὗ οὐκ ἔστιν
γραφή **23** πᾶν ὅ ἐστιν ἐν γνώμῃ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
γιγνέσθω προσέχετε μή τις ἐπιχειρήσῃ εἰς οἶκον
θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ μήποτε γένηται ὀργὴ ἐπὶ τὴν
βασιλείαν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ
24 καὶ ὑμῖν ἐγνώρισται ἐν πᾶσιν τοῖς ἱερεῦσιν
καὶ τοῖς Λευίταις ᾄδουσιν πυλωροῖς ναθινιμ καὶ
λειτουργοῖς οἴκου θεοῦ τούτου φόρος μὴ ἔστω
σοι οὐκ ἐξουσιάσεις καταδουλοῦσθαι αὐτούς
25 καὶ σύ Εσδρα ὡς ἡ σοφία τοῦ θεοῦ ἐν χειρί
σου κατάστησον γραμματεῖς καὶ κριτάς ἵνα ὦσιν
κρίνοντες παντὶ τῷ λαῷ τῷ ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ
πᾶσιν τοῖς εἰδόσιν νόμον τοῦ θεοῦ σου καὶ τῷ μὴ
εἰδότι γνωριεῖτε **26** καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ ᾖ ποιῶν
νόμον τοῦ θεοῦ καὶ νόμον τοῦ βασιλέως ἑτοίμως
τὸ κρίμα ἔσται γιγνόμενον ἐξ αὐτοῦ ἐάν τε εἰς
θάνατον ἐάν τε εἰς παιδείαν ἐάν τε εἰς ζημίαν τοῦ
βίου ἐάν τε εἰς δεσμά **27** εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς
τῶν πατέρων ἡμῶν ὃς ἔδωκεν οὕτως ἐν καρδίᾳ
τοῦ βασιλέως τοῦ δοξάσαι τὸν οἶκον κυρίου τὸν
ἐν Ιερουσαλημ **28** καὶ ἐπ’ ἐμὲ ἔκλινεν ἔλεος ἐν
ὀφθαλμοῖς τοῦ βασιλέως καὶ τῶν συμβούλων
αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἀρχόντων τοῦ βασιλέως
τῶν ἐπηρμένων καὶ ἐγὼ ἐκραταιώθην ὡς χεὶρ
θεοῦ ἡ ἀγαθὴ ἐπ’ ἐμέ καὶ συνῆξα ἀπὸ Ισραηλ
ἄρχοντας ἀναβῆναι μετ’ ἐμοῦ

8 καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες πατριῶν αὐτῶν οἱ
ὁδηγοὶ ἀναβαίνοντες μετ’ ἐμοῦ ἐν βασιλείᾳ
Αρθασασθα τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος **2** ἀπὸ υἱῶν
Φινεες Γηρσωμ ἀπὸ υἱῶν Ιθαμαρ Δανιηλ ἀπὸ
υἱῶν Δαυιδ Ατους **3** ἀπὸ υἱῶν Σαχανια ἀπὸ υἱῶν
Φορος Ζαχαριας καὶ μετ’ αὐτοῦ τὸ σύστρεμμα
ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα **4** ἀπὸ υἱῶν Φααθμωαβ
Ελιανα υἱὸς Ζαραια καὶ μετ’ αὐτοῦ διακόσιοι τὰ
ἀρσενικά **5** ἀπὸ υἱῶν Ζαθοης Σεχενιας υἱὸς Αζιηλ
καὶ μετ’ αὐτοῦ τριακόσιοι τὰ ἀρσενικά **6** καὶ ἀπὸ
υἱῶν Αδιν Ωβηθ υἱὸς Ιωναθαν καὶ μετ’ αὐτοῦ
πεντήκοντα τὰ ἀρσενικά **7** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ηλαμ
Ιεσια υἱὸς Αθελια καὶ μετ’ αὐτοῦ ἑβδομήκοντα

τὰ ἀρσενικά 8 καὶ ἀπὸ υἱῶν Σαφατια Ζαβδια υἱὸς
Μιχαηλ καὶ μετ’ αὐτοῦ ὀγδοήκοντα τὰ ἀρσενικά
9 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ιωαβ Αβαδια υἱὸς Ιιηλ καὶ μετ’
αὐτοῦ διακόσιοι δέκα ὀκτὼ τὰ ἀρσενικά 10 καὶ
ἀπὸ υἱῶν Βαανι Σαλιμουθ υἱὸς Ιωσεφια καὶ μετ’
αὐτοῦ ἑκατὸν ἑξήκοντα τὰ ἀρσενικά 11 καὶ ἀπὸ
υἱῶν Βαβι Ζαχαρια υἱὸς Βαβι καὶ μετ’ αὐτοῦ
ἑβδομήκοντα ὀκτὼ τὰ ἀρσενικά 12 καὶ ἀπὸ υἱῶν
Ασγαδ Ιωαναν υἱὸς Ακαταν καὶ μετ’ αὐτοῦ ἑκατὸν
δέκα τὰ ἀρσενικά 13 καὶ ἀπὸ υἱῶν Αδωνικαμ
ἔσχατοι καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν Αλιφαλατ
Ιιηλ καὶ Σαμαια καὶ μετ’ αὐτῶν ἑξήκοντα τὰ
ἀρσενικά 14 καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαγο Ουθι καὶ μετ’
αὐτοῦ ἑβδομήκοντα τὰ ἀρσενικά 15 καὶ συνῆξα
αὐτοὺς πρὸς τὸν ποταμὸν τὸν ἐρχόμενον πρὸς
τὸν Ευι καὶ παρενεβάλομεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς καὶ
συνῆκα ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἀπὸ
υἱῶν Λευι οὐχ εὗρον ἐκεῖ 16 καὶ ἀπέστειλα τῷ
Ελεαζαρ τῷ Αριηλ τῷ Σαμαια καὶ τῷ Αλωναμ καὶ
τῷ Ιαριβ καὶ τῷ Ελναθαν καὶ τῷ Ναθαν καὶ τῷ
Ζαχαρια καὶ τῷ Μεσουλαμ ἄνδρας καὶ τῷ Ιωαριβ
καὶ τῷ Ελναθαν συνίοντας 17 καὶ ἐξήνεγκα
αὐτοὺς ἐπὶ ἄρχοντος ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου καὶ
ἔθηκα ἐν στόματι αὐτῶν λόγους λαλῆσαι πρὸς
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν τοὺς ναθινιμ ἐν ἀργυρίῳ
τοῦ τόπου τοῦ ἐνέγκαι ἡμῖν ᾄδοντας εἰς οἶκον
θεοῦ ἡμῶν 18 καὶ ἤλθοσαν ἡμῖν ὡς χεὶρ θεοῦ
ἡμῶν ἀγαθὴ ἐφ’ ἡμᾶς ἀνὴρ σαχωλ ἀπὸ υἱῶν
Μοολι υἱοῦ Λευι υἱοῦ Ισραηλ καὶ ἀρχὴν ἤλθοσαν
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὀκτωκαίδεκα 19
καὶ τὸν Ασεβια καὶ τὸν Ωσαιαν ἀπὸ υἱῶν Μεραρι
ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ υἱοὶ αὐτῶν εἴκοσι 20 καὶ ἀπὸ
τῶν ναθινιμ ὧν ἔδωκεν Δαυιδ καὶ οἱ ἄρχοντες
εἰς δουλείαν τῶν Λευιτῶν ναθινιμ διακόσιοι καὶ
εἴκοσι πάντες συνήχθησαν ἐν ὀνόμασιν 21 καὶ
ἐκάλεσα ἐκεῖ νηστείαν ἐπὶ τὸν ποταμὸν Αουε
τοῦ ταπεινωθῆναι ἐνώπιον θεοῦ ἡμῶν ζητῆσαι
παρ’ αὐτοῦ ὁδὸν εὐθεῖαν ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις
ἡμῶν καὶ πάσῃ τῇ κτήσει ἡμῶν 22 ὅτι ᾐσχύνθην
αἰτήσασθαι παρὰ τοῦ βασιλέως δύναμιν καὶ
ἱππεῖς σῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθροῦ ἐν τῇ ὁδῷ ὅτι
εἴπαμεν τῷ βασιλεῖ λέγοντες χεὶρ τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἐπὶ πάντας τοὺς ζητοῦντας αὐτὸν εἰς ἀγαθόν
καὶ κράτος αὐτοῦ καὶ θυμὸς αὐτοῦ ἐπὶ πάντας
ἐγκαταλείποντας αὐτόν 23 καὶ ἐνηστεύσαμεν καὶ
ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν περὶ τούτου καὶ
ἐπήκουσεν ἡμῖν 24 καὶ διέστειλα ἀπὸ ἀρχόντων
τῶν ἱερέων δώδεκα τῷ Σαραια Ασαβια καὶ μετ’
αὐτῶν ἀπὸ ἀδελφῶν αὐτῶν δέκα 25 καὶ ἔστησα
αὐτοῖς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη
ἀπαρχῆς οἴκου θεοῦ ἡμῶν ἃ ὕψωσεν ὁ βασιλεὺς
καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ
καὶ πᾶς Ισραηλ οἱ εὑρισκόμενοι 26 καὶ ἔστησα
ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ἀργυρίου τάλαντα ἑξακόσια
καὶ πεντήκοντα καὶ σκεύη ἀργυρᾶ ἑκατὸν καὶ
τάλαντα χρυσίου ἑκατὸν 27 καὶ καφουρη χρυσοῖ
εἴκοσι εἰς τὴν ὁδὸν χαμανιμ χίλιοι καὶ σκεύη
χαλκοῦ στίλβοντος ἀγαθοῦ διάφορα ἐπιθυμητὰ
ἐν χρυσίῳ 28 καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς ὑμεῖς ἅγιοι τῷ
κυρίῳ καὶ τὰ σκεύη ἅγια καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ
χρυσίον ἑκούσια τῷ κυρίῳ θεῷ πατέρων ὑμῶν
29 ἀγρυπνεῖτε καὶ τηρεῖτε ἕως στῆτε ἐνώπιον
ἀρχόντων τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ
τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν ἐν Ιερουσαλημ εἰς
σκηνὰς οἴκου κυρίου 30 καὶ ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς
καὶ οἱ Λευῖται σταθμὸν τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ

χρυσίου καὶ τῶν σκευῶν ἐνεγκεῖν εἰς Ιερουσαλημ
εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν **31** καὶ ἐξήραμεν ἀπὸ τοῦ
ποταμοῦ Αουε ἐν τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ
πρώτου τοῦ ἐλθεῖν εἰς Ιερουσαλημ καὶ χεὶρ θεοῦ
ἡμῶν ἦν ἐφ’ ἡμῖν καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ χειρὸς
ἐχθροῦ καὶ πολεμίου ἐν τῇ ὁδῷ **32** καὶ ἤλθομεν
εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἐκαθίσαμεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς
33 καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐστήσαμεν
τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἐν οἴκῳ
θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ χεῖρα Μεριμωθ υἱοῦ Ουρια τοῦ
ἱερέως καὶ μετ’ αὐτοῦ Ελεαζαρ υἱὸς Φινεες καὶ
μετ’ αὐτῶν Ιωζαβαδ υἱὸς Ἰησοῦ καὶ Νωαδια υἱὸς
Βαναια οἱ Λευῖται **34** ἐν ἀριθμῷ καὶ ἐν σταθμῷ
τὰ πάντα καὶ ἐγράφη πᾶς ὁ σταθμός ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ **35** οἱ ἐλθόντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας υἱοὶ
τῆς παροικίας προσήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις τῷ
θεῷ Ισραηλ μόσχους δώδεκα περὶ παντὸς Ισραηλ
κριοὺς ἐνενήκοντα ἕξ ἀμνοὺς ἑβδομήκοντα
καὶ ἑπτά χιμάρους περὶ ἁμαρτίας δώδεκα τὰ
πάντα ὁλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ **36** καὶ ἔδωκαν
τὸ νόμισμα τοῦ βασιλέως τοῖς διοικηταῖς τοῦ
βασιλέως καὶ ἐπάρχοις πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ
ἐδόξασαν τὸν λαὸν καὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ

9 καὶ ὡς ἐτελέσθη ταῦτα ἤγγισαν πρός με οἱ
ἄρχοντες λέγοντες οὐκ ἐχωρίσθη ὁ λαὸς Ισραηλ
καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀπὸ λαῶν τῶν
γαιῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν τῷ Χανανι ὁ Εθι ὁ
Φερεζι ὁ Ιεβουσι ὁ Αμμωνι ὁ Μωαβι ὁ Μοσερι
καὶ ὁ Αμορι **2** ὅτι ἐλάβοσαν ἀπὸ θυγατέρων
αὐτῶν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ παρήχθη
σπέρμα τὸ ἅγιον ἐν λαοῖς τῶν γαιῶν καὶ χεὶρ
τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ ἀσυνθεσίᾳ ταύτῃ ἐν ἀρχῇ **3**
καὶ ὡς ἤκουσα τὸν λόγον τοῦτον διέρρηξα τὰ
ἱμάτιά μου καὶ ἐπαλλόμην καὶ ἔτιλλον ἀπὸ τῶν
τριχῶν τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἀπὸ τοῦ πώγωνός
μου καὶ ἐκαθήμην ἠρεμάζων **4** καὶ συνήχθησαν
πρός με πᾶς ὁ διώκων λόγον θεοῦ Ισραηλ ἐπὶ
ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας καὶ ἐγὼ καθήμενος
ἠρεμάζων ἕως τῆς θυσίας τῆς ἑσπερινῆς **5** καὶ ἐν
θυσίᾳ τῇ ἑσπερινῇ ἀνέστην ἀπὸ ταπεινώσεώς
μου καὶ ἐν τῷ διαρρῆξαί με τὰ ἱμάτιά μου καὶ
ἐπαλλόμην καὶ κλίνω ἐπὶ τὰ γόνατά μου καὶ
ἐκπετάζω τὰς χεῖράς μου πρὸς κύριον τὸν θεὸν
6 καὶ εἶπα κύριε ᾐσχύνθην καὶ ἐνετράπην τοῦ
ὑψῶσαι τὸ πρόσωπόν μου πρὸς σέ ὅτι αἱ ἀνομίαι
ἡμῶν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν καὶ
αἱ πλημμέλειαι ἡμῶν ἐμεγαλύνθησαν ἕως εἰς
οὐρανόν **7** ἀπὸ ἡμερῶν πατέρων ἡμῶν ἐσμεν ἐν
πλημμελείᾳ μεγάλῃ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ
ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν παρεδόθημεν ἡμεῖς καὶ οἱ
βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν ἐν χειρὶ βασιλέων
τῶν ἐθνῶν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ
ἐν διαρπαγῇ καὶ ἐν αἰσχύνῃ προσώπου ἡμῶν
ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη **8** καὶ νῦν ἐπιεικεύσατο ἡμῖν
κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ καταλιπεῖν ἡμῖν εἰς
σωτηρίαν καὶ δοῦναι ἡμῖν στήριγμα ἐν τόπῳ
ἁγιάσματος αὐτοῦ τοῦ φωτίσαι ὀφθαλμοὺς ἡμῶν
καὶ δοῦναι ζωοποίησιν μικρὰν ἐν τῇ δουλείᾳ
ἡμῶν **9** ὅτι δοῦλοί ἐσμεν καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ
ἡμῶν οὐκ ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
καὶ ἔκλινεν ἐφ’ ἡμᾶς ἔλεος ἐνώπιον βασιλέων
Περσῶν δοῦναι ἡμῖν ζωοποίησιν τοῦ ὑψῶσαι
αὐτοὺς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἀναστῆσαι
τὰ ἔρημα αὐτῆς καὶ τοῦ δοῦναι ἡμῖν φραγμὸν ἐν
Ιουδα καὶ ἐν Ιερουσαλημ **10** τί εἴπωμεν ὁ θεὸς
ἡμῶν μετὰ τοῦτο ὅτι ἐγκατελίπομεν ἐντολάς

σου 11 ἃς ἔδωκας ἡμῖν ἐν χειρὶ δούλων σου
τῶν προφητῶν λέγων ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύεσθε
κληρονομῆσαι αὐτήν γῆ μετακινουμένη ἐστὶν ἐν
μετακινήσει λαῶν τῶν ἐθνῶν ἐν μακρύμμασιν
αὐτῶν ὧν ἔπλησαν αὐτὴν ἀπὸ στόματος ἐπὶ
στόμα ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν 12 καὶ νῦν τὰς
θυγατέρας ὑμῶν μὴ δῶτε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ
ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς
ὑμῶν καὶ οὐκ ἐκζητήσετε εἰρήνην αὐτῶν καὶ
ἀγαθὸν αὐτῶν ἕως αἰῶνος ὅπως ἐνισχύσητε καὶ
φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ κληροδοτήσητε
τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ἕως αἰῶνος 13 καὶ μετὰ πᾶν
τὸ ἐρχόμενον ἐφ’ ἡμᾶς ἐν ποιήμασιν ἡμῶν τοῖς
πονηροῖς καὶ ἐν πλημμελείᾳ ἡμῶν τῇ μεγάλῃ
ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν ὅτι ἐκούφισας
ἡμῶν τὰς ἀνομίας καὶ ἔδωκας ἡμῖν σωτηρίαν
14 ὅτι ἐπεστρέψαμεν διασκεδάσαι ἐντολάς σου
καὶ ἐπιγαμβρεῦσαι τοῖς λαοῖς τῶν γαιῶν μὴ
παροξυνθῇς ἐν ἡμῖν ἕως συντελείας τοῦ μὴ
εἶναι ἐγκατάλειμμα καὶ διασῳζόμενον 15 κύριε
ὁ θεὸς Ισραηλ δίκαιος σύ ὅτι κατελείφθημεν
διασῳζόμενοι ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἰδοὺ ἡμεῖς
ἐναντίον σου ἐν πλημμελείαις ἡμῶν ὅτι οὐκ
ἔστιν στῆναι ἐνώπιόν σου ἐπὶ τούτῳ

10 καὶ ὡς προσηύξατο Εσδρας καὶ ὡς
ἐξηγόρευσεν κλαίων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον
οἴκου τοῦ θεοῦ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ
Ισραηλ ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα ἄνδρες καὶ
γυναῖκες καὶ νεανίσκοι ὅτι ἔκλαυσεν ὁ λαὸς καὶ
ὕψωσεν κλαίων 2 καὶ ἀπεκρίθη Σεχενιας υἱὸς
Ιιηλ ἀπὸ υἱῶν Ηλαμ καὶ εἶπεν τῷ Εσδρα ἡμεῖς
ἠσυνθετήσαμεν τῷ θεῷ ἡμῶν καὶ ἐκαθίσαμεν
γυναῖκας ἀλλοτρίας ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς καὶ νῦν
ἔστιν ὑπομονὴ τῷ Ισραηλ ἐπὶ τούτῳ 3 καὶ νῦν
διαθώμεθα διαθήκην τῷ θεῷ ἡμῶν ἐκβαλεῖν
πάσας τὰς γυναῖκας καὶ τὰ γενόμενα ἐξ αὐτῶν
ὡς ἂν βούλῃ ἀνάστηθι καὶ φοβέρισον αὐτοὺς ἐν
ἐντολαῖς θεοῦ ἡμῶν καὶ ὡς ὁ νόμος γενηθήτω 4
ἀνάστα ὅτι ἐπὶ σὲ τὸ ῥῆμα καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ
κραταιοῦ καὶ ποίησον 5 καὶ ἀνέστη Εσδρας καὶ
ὥρκισεν τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἱερεῖς καὶ Λευίτας
καὶ πάντα Ισραηλ τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο
καὶ ὤμοσαν 6 καὶ ἀνέστη Εσδρας ἀπὸ προσώπου
οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς γαζοφυλάκιον
Ιωαναν υἱοῦ Ελισουβ καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖ ἄρτον
οὐκ ἔφαγεν καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν ὅτι ἐπένθει ἐπὶ
τῇ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας 7 καὶ παρήνεγκαν
φωνὴν ἐν Ιουδα καὶ ἐν Ιερουσαλημ πᾶσιν τοῖς
υἱοῖς τῆς ἀποικίας τοῦ συναθροισθῆναι εἰς
Ιερουσαλημ 8 καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ ἔλθῃ εἰς τρεῖς
ἡμέρας ὡς ἡ βουλὴ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν
πρεσβυτέρων ἀναθεματισθήσεται πᾶσα ἡ ὕπαρξις
αὐτοῦ καὶ αὐτὸς διασταλήσεται ἀπὸ ἐκκλησίας
τῆς ἀποικίας 9 καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες
Ιουδα καὶ Βενιαμιν εἰς Ιερουσαλημ εἰς τὰς τρεῖς
ἡμέρας οὗτος ὁ μὴν ὁ ἔνατος ἐν εἰκάδι τοῦ μηνὸς
ἐκάθισεν πᾶς ὁ λαὸς ἐν πλατείᾳ οἴκου τοῦ θεοῦ
ἀπὸ θορύβου αὐτῶν περὶ τοῦ ῥήματος καὶ ἀπὸ
τοῦ χειμῶνος 10 καὶ ἀνέστη Εσδρας ὁ ἱερεὺς
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ὑμεῖς ἠσυνθετήκατε καὶ
ἐκαθίσατε γυναῖκας ἀλλοτρίας τοῦ προσθεῖναι
ἐπὶ πλημμέλειαν Ισραηλ 11 καὶ νῦν δότε αἴνεσιν
κυρίῳ τῷ θεῷ τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ποιήσατε τὸ
ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ διαστάλητε ἀπὸ λαῶν
τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἀλλοτρίων
12 καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία καὶ εἶπαν

μέγα τοῦτο τὸ ῥῆμά σου ἐφ’ ἡμᾶς ποιῆσαι 13
ἀλλὰ ὁ λαὸς πολύς καὶ ὁ καιρὸς χειμερινός καὶ
οὐκ ἔστιν δύναμις στῆναι ἔξω καὶ τὸ ἔργον οὐκ
εἰς ἡμέραν μίαν καὶ οὐκ εἰς δύο ὅτι ἐπληθύναμεν
τοῦ ἀδικῆσαι ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ 14 στήτωσαν
δὴ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν τῇ πάσῃ ἐκκλησίᾳ καὶ
πάντες οἱ ἐν πόλεσιν ἡμῶν ὃς ἐκάθισεν γυναῖκας
ἀλλοτρίας ἐλθέτωσαν εἰς καιροὺς ἀπὸ συνταγῶν
καὶ μετ’ αὐτῶν πρεσβύτεροι πόλεως καὶ πόλεως
καὶ κριταὶ τοῦ ἀποστρέψαι ὀργὴν θυμοῦ θεοῦ
ἡμῶν ἐξ ἡμῶν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου 15 πλὴν
Ιωναθαν υἱὸς Ασαηλ καὶ Ιαζια υἱὸς Θεκουε μετ’
ἐμοῦ περὶ τούτου καὶ Μεσουλαμ καὶ Σαβαθαι ὁ
Λευίτης βοηθῶν αὐτοῖς 16 καὶ ἐποίησαν οὕτως
υἱοὶ τῆς ἀποικίας καὶ διεστάλησαν Εσδρας ὁ
ἱερεὺς καὶ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν τῷ οἴκῳ καὶ
πάντες ἐν ὀνόμασιν ὅτι ἐπέστρεψαν ἐν ἡμέρᾳ
μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου ἐκζητῆσαι τὸ ῥῆμα
17 καὶ ἐτέλεσαν ἐν πᾶσιν ἀνδράσιν οἳ ἐκάθισαν
γυναῖκας ἀλλοτρίας ἕως ἡμέρας μιᾶς τοῦ μηνὸς
τοῦ πρώτου 18 καὶ εὑρέθησαν ἀπὸ υἱῶν τῶν
ἱερέων οἳ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτρίας ἀπὸ
υἱῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ιωσεδεκ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
Μαασηα καὶ Ελιεζερ καὶ Ιαριβ καὶ Γαδαλια 19 καὶ
ἔδωκαν χεῖρα αὐτῶν τοῦ ἐξενέγκαι γυναῖκας
αὐτῶν καὶ πλημμελείας κριὸν ἐκ προβάτων περὶ
πλημμελήσεως αὐτῶν 20 καὶ ἀπὸ υἱῶν Εμμηρ
Ανανι καὶ Ζαβδια 21 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ηραμ Μασαια
καὶ Ελια καὶ Σαμαια καὶ Ιιηλ καὶ Οζια 22 καὶ
ἀπὸ υἱῶν Φασουρ Ελιωηναι Μαασαια καὶ Ισμαηλ
καὶ Ναθαναηλ καὶ Ιωζαβαδ καὶ Ηλασα 23 καὶ
ἀπὸ τῶν Λευιτῶν Ιωζαβαδ καὶ Σαμου καὶ Κωλια
αὐτὸς Κωλιτας καὶ Φαθαια καὶ Ιοδομ καὶ Ελιεζερ
24 καὶ ἀπὸ τῶν ᾀδόντων Ελισαφ καὶ ἀπὸ τῶν
πυλωρῶν Σελλημ καὶ Τελημ καὶ Ωδουε 25 καὶ
ἀπὸ Ισραηλ ἀπὸ υἱῶν Φορος Ραμια καὶ Ιαζια
καὶ Μελχια καὶ Μεαμιν καὶ Ελεαζαρ καὶ Ασαβια
καὶ Βαναια 26 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ηλαμ Μαθανια καὶ
Ζαχαρια καὶ Ιαϊηλ καὶ Αβδια καὶ Ιαριμωθ καὶ
Ηλια 27 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ζαθουα Ελιωηναι Ελισουβ
Μαθανια καὶ Ιαρμωθ καὶ Ζαβαδ καὶ Οζιζα 28 καὶ
ἀπὸ υἱῶν Βαβι Ιωαναν Ανανια καὶ Ζαβου Οθαλι
29 καὶ ἀπὸ υἱῶν Βανουι Μεσουλαμ Μαλουχ
Αδαιας Ιασουβ καὶ Σαλουια καὶ Ρημωθ 30 καὶ ἀπὸ
υἱῶν Φααθμωαβ Εδενε Χαληλ Βαναια Μασηα
Μαθανια Βεσεληλ καὶ Βανουι καὶ Μανασση
31 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ηραμ Ελιεζερ Ιεσσια Μελχια
Σαμαια Σεμεων 32 Βενιαμιν Μαλουχ Σαμαρια
33 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ησαμ Μαθανι Μαθαθα Ζαβεδ
Ελιφαλεθ Ιεραμι Μανασση Σεμεϊ 34 ἀπὸ υἱῶν
Βανι Μοοδι Αμραμ Ουηλ 35 Βαναια Βαδαια
Χελια 36 Ουιεχωα Ιεραμωθ Ελιασιβ 37 Μαθανια
Μαθαναι καὶ ἐποίησαν 38 οἱ υἱοὶ Βανουι καὶ οἱ
υἱοὶ Σεμεϊ 39 καὶ Σελεμια καὶ Ναθαν καὶ Αδαια 40
Μαχναδαβου Σεσι Σαρου 41 Εζερηλ καὶ Σελεμια
καὶ Σαμαρια 42 καὶ Σαλουμ Αμαρια Ιωσηφ 43 ἀπὸ
υἱῶν Ναβου Ιιηλ Μαθαθια Σεδεμ Ζαμβινα Ιαδαι
καὶ Ιωηλ καὶ Βαναια 44 πάντες οὗτοι ἐλάβοσαν
γυναῖκας ἀλλοτρίας καὶ ἐγέννησαν ἐξ αὐτῶν
υἱούς

Ἔσδρας Β′

1 λόγοι Νεεμια υἱοῦ Αχαλια καὶ ἐγένετο ἐν
μηνὶ Χασεηλου ἔτους εἰκοστοῦ καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν
Σουσαν αβιρα **2** καὶ ἦλθεν Ανανι εἷς ἀπὸ ἀδελφῶν
μου αὐτὸς καὶ ἄνδρες Ιουδα καὶ ἠρώτησα αὐτοὺς
περὶ τῶν σωθέντων οἳ κατελείφθησαν ἀπὸ τῆς
αἰχμαλωσίας καὶ περὶ Ιερουσαλημ **3** καὶ εἴποσαν
πρός με οἱ καταλειπόμενοι οἱ καταλειφθέντες
ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκεῖ ἐν τῇ χώρᾳ ἐν πονηρίᾳ
μεγάλῃ καὶ ἐν ὀνειδισμῷ καὶ τείχη Ιερουσαλημ
καθῃρημένα καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐνεπρήσθησαν ἐν
πυρί **4** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαί με τοὺς λόγους
τούτους ἐκάθισα καὶ ἔκλαυσα καὶ ἐπένθησα
ἡμέρας καὶ ἤμην νηστεύων καὶ προσευχόμενος
ἐνώπιον θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ **5** καὶ εἶπα μὴ δή
κύριε ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἰσχυρὸς ὁ μέγας καὶ
ὁ φοβερός φυλάσσων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος
τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ **6** ἔστω δὴ τὸ οὖς σου προσέχον
καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεῳγμένοι τοῦ ἀκοῦσαι
προσευχὴν δούλου σου ἣν ἐγὼ προσεύχομαι
ἐνώπιόν σου σήμερον ἡμέραν καὶ νύκτα περὶ
υἱῶν Ισραηλ δούλων σου καὶ ἐξαγορεύω ἐπὶ
ἁμαρτίαις υἱῶν Ισραηλ ἃς ἡμάρτομέν σοι καὶ ἐγὼ
καὶ ὁ οἶκος πατρός μου ἡμάρτομεν **7** διαλύσει
διελύσαμεν πρὸς σὲ καὶ οὐκ ἐφυλάξαμεν τὰς
ἐντολὰς καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἃ
ἐνετείλω τῷ Μωυσῇ παιδί σου **8** μνήσθητι δὴ τὸν
λόγον ὃν ἐνετείλω τῷ Μωυσῇ παιδί σου λέγων
ὑμεῖς ἐὰν ἀσυνθετήσητε ἐγὼ διασκορπιῶ ὑμᾶς
ἐν τοῖς λαοῖς **9** καὶ ἐὰν ἐπιστρέψητε πρός με καὶ
φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσητε αὐτάς
ἐὰν ᾖ ἡ διασπορὰ ὑμῶν ἀπ’ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ
ἐκεῖθεν συνάξω αὐτοὺς καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς
τὸν τόπον ὃν ἐξελεξάμην κατασκηνῶσαι τὸ
ὄνομά μου ἐκεῖ **10** καὶ αὐτοὶ παῖδές σου καὶ λαός
σου οὓς ἐλυτρώσω ἐν δυνάμει σου τῇ μεγάλῃ καὶ
ἐν τῇ χειρί σου τῇ κραταιᾷ **11** μὴ δή κύριε ἀλλ’
ἔστω τὸ οὖς σου προσέχον εἰς τὴν προσευχὴν
τοῦ δούλου σου καὶ εἰς τὴν προσευχὴν παίδων
σου τῶν θελόντων φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου καὶ
εὐόδωσον δὴ τῷ παιδί σου σήμερον καὶ δὸς
αὐτὸν εἰς οἰκτιρμοὺς ἐνώπιον τοῦ ἀνδρὸς τούτου
καὶ ἐγὼ ἤμην οἰνοχόος τῷ βασιλεῖ

2 καὶ ἐγένετο ἐν μηνὶ Νισαν ἔτους εἰκοστοῦ
Αρθασασθα βασιλεῖ καὶ ἦν ὁ οἶνος ἐνώπιον ἐμοῦ
καὶ ἔλαβον τὸν οἶνον καὶ ἔδωκα τῷ βασιλεῖ καὶ
οὐκ ἦν ἕτερος ἐνώπιον αὐτοῦ **2** καὶ εἶπέν μοι ὁ
βασιλεύς διὰ τί τὸ πρόσωπόν σου πονηρὸν καὶ
οὐκ εἶ μετριάζων οὐκ ἔστιν τοῦτο εἰ μὴ πονηρία
καρδίας καὶ ἐφοβήθην πολὺ σφόδρα **3** καὶ εἶπα
τῷ βασιλεῖ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα ζήτω διὰ τί
οὐ μὴ γένηται πονηρὸν τὸ πρόσωπόν μου διότι ἡ
πόλις οἶκος μνημείων πατέρων μου ἠρημώθη
καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν ἐν πυρί **4** καὶ
εἶπέν μοι ὁ βασιλεύς περὶ τίνος τοῦτο σὺ ζητεῖς
καὶ προσηυξάμην πρὸς τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ **5**
καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθόν
καὶ εἰ ἀγαθυνθήσεται ὁ παῖς σου ἐνώπιόν σου
ὥστε πέμψαι αὐτὸν εἰς Ιουδα εἰς πόλιν μνημείων
πατέρων μου καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν **6** καὶ
εἶπέν μοι ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ παλλακὴ ἡ καθημένη
ἐχόμενα αὐτοῦ ἕως πότε ἔσται ἡ πορεία σου καὶ
πότε ἐπιστρέψεις καὶ ἠγαθύνθη ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως καὶ ἀπέστειλέν με καὶ ἔδωκα αὐτῷ
ὅρον **7** καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα

ἀγαθόν δότω μοι ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς ἐπάρχους
πέραν τοῦ ποταμοῦ ὥστε παραγαγεῖν με ἕως
ἔλθω ἐπὶ Ιουδαν 8 καὶ ἐπιστολὴν ἐπὶ Ασαφ
φύλακα τοῦ παραδείσου ὅς ἐστιν τῷ βασιλεῖ ὥστε
δοῦναί μοι ξύλα στεγάσαι τὰς πύλας καὶ εἰς τὸ
τεῖχος τῆς πόλεως καὶ εἰς οἶκον ὃν εἰσελεύσομαι
εἰς αὐτόν καὶ ἔδωκέν μοι ὁ βασιλεὺς ὡς χεὶρ θεοῦ
ἡ ἀγαθή 9 καὶ ἦλθον πρὸς τοὺς ἐπάρχους πέραν
τοῦ ποταμοῦ καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ
βασιλέως καὶ ἀπέστειλεν μετ᾽ ἐμοῦ ὁ βασιλεὺς
ἀρχηγοὺς δυνάμεως καὶ ἱππεῖς 10 καὶ ἤκουσεν
Σαναβαλλατ ὁ Αρωνι καὶ Τωβια ὁ δοῦλος ὁ
Αμμωνι καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐγένετο ὅτι ἥκει
ἄνθρωπος ζητῆσαι ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ 11
καὶ ἦλθον εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἤμην ἐκεῖ ἡμέρας
τρεῖς 12 καὶ ἀνέστην νυκτὸς ἐγὼ καὶ ἄνδρες
ὀλίγοι μετ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀπήγγειλα ἀνθρώπῳ τί
ὁ θεὸς δίδωσιν εἰς καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι μετὰ
τοῦ Ισραηλ καὶ κτῆνος οὐκ ἔστιν μετ᾽ ἐμοῦ εἰ
μὴ τὸ κτῆνος ᾧ ἐγὼ ἐπιβαίνω ἐπ᾽ αὐτῷ 13 καὶ
ἐξῆλθον ἐν πύλῃ τοῦ γωληλα καὶ πρὸς στόμα
πηγῆς τῶν συκῶν καὶ εἰς πύλην τῆς κοπρίας καὶ
ἤμην συντρίβων ἐν τῷ τείχει Ιερουσαλημ ὃ αὐτοὶ
καθαιροῦσιν καὶ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν
πυρί 14 καὶ παρῆλθον ἐπὶ πύλην τοῦ Αιν καὶ
εἰς κολυμβήθραν τοῦ βασιλέως καὶ οὐκ ἦν
τόπος τῷ κτήνει παρελθεῖν ὑποκάτω μου 15
καὶ ἤμην ἀναβαίνων ἐν τῷ τείχει χειμάρρου
νυκτὸς καὶ ἤμην συντρίβων ἐν τῷ τείχει καὶ
ἤμην ἐν πύλῃ τῆς φάραγγος καὶ ἐπέστρεψα 16
καὶ οἱ φυλάσσοντες οὐκ ἔγνωσαν τί ἐπορεύθην
καὶ τί ἐγὼ ποιῶ καὶ τοῖς Ιουδαίοις καὶ τοῖς
ἱερεῦσιν καὶ τοῖς ἐντίμοις καὶ τοῖς στρατηγοῖς
καὶ τοῖς καταλοίποις τοῖς ποιοῦσιν τὰ ἔργα ἕως
τότε οὐκ ἀπήγγειλα 17 καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς
ὑμεῖς βλέπετε τὴν πονηρίαν ἐν ᾗ ἐσμεν ἐν αὐτῇ
πῶς Ιερουσαλημ ἔρημος καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς
ἐδόθησαν πυρί δεῦτε καὶ διοικοδομήσωμεν τὸ
τεῖχος Ιερουσαλημ καὶ οὐκ ἐσόμεθα ἔτι ὄνειδος
18 καὶ ἀπήγγειλα αὐτοῖς τὴν χεῖρα τοῦ θεοῦ
ἥ ἐστιν ἀγαθὴ ἐπ᾽ ἐμέ καὶ τοὺς λόγους τοῦ
βασιλέως οὓς εἶπέν μοι καὶ εἶπα ἀναστῶμεν καὶ
οἰκοδομήσωμεν καὶ ἐκραταιώθησαν αἱ χεῖρες
αὐτῶν εἰς ἀγαθόν 19 καὶ ἤκουσεν Σαναβαλλατ
ὁ Αρωνι καὶ Τωβια ὁ δοῦλος ὁ Αμμωνι καὶ
Γησαμ ὁ Αραβι καὶ ἐξεγέλασαν ἡμᾶς καὶ ἦλθον
ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ εἶπαν τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ὑμεῖς
ποιεῖτε ἦ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμεῖς ἀποστατεῖτε 20
καὶ ἐπέστρεψα αὐτοῖς λόγον καὶ εἶπα αὐτοῖς
ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ αὐτὸς εὐοδώσει ἡμῖν καὶ
ἡμεῖς δοῦλοι αὐτοῦ καθαροί καὶ οἰκοδομήσομεν
καὶ ὑμῖν οὐκ ἔστιν μερὶς καὶ δικαιοσύνη καὶ
μνημόσυνον ἐν Ιερουσαλημ

3 καὶ ἀνέστη Ελισουβ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ ᾠκοδόμησαν τὴν
πύλην τὴν προβατικήν αὐτοὶ ἡγίασαν αὐτὴν
καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ ἕως πύργου τῶν
ἑκατὸν ἡγίασαν ἕως πύργου Ανανεηλ 2 καὶ
ἐπὶ χεῖρας υἱῶν ἀνδρῶν Ιεριχω καὶ ἐπὶ χεῖρας
υἱῶν Ζακχουρ υἱοῦ Αμαρι 3 καὶ τὴν πύλην
τὴν ἰχθυηρὰν ᾠκοδόμησαν υἱοὶ Ασανα αὐτοὶ
ἐστέγασαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ
κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς 4 καὶ ἐπὶ χεῖρα
αὐτῶν κατέσχεν ἀπὸ Ραμωθ υἱὸς Ουρια υἱοῦ
Ακως καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχεν Μοσολλαμ
υἱὸς Βαραχιου υἱοῦ Μασεζεβηλ καὶ ἐπὶ χεῖρα

αὐτῶν κατέσχεν Σαδωκ υἱὸς Βαανα 5 καὶ ἐπὶ
χεῖρα αὐτῶν κατέσχοσαν οἱ Θεκωιν καὶ αδωρηεμ
οὐκ εἰσήνεγκαν τράχηλον αὐτῶν εἰς δουλείαν
αὐτῶν 6 καὶ τὴν πύλην τοῦ Ισανα ἐκράτησαν
Ιοϊδα υἱὸς Φασεκ καὶ Μεσουλαμ υἱὸς Βασωδια
αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς
καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς 8 καὶ ἐπὶ
χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ανανιας υἱὸς τοῦ Ρωκεϊμ
καὶ κατέλιπον Ιερουσαλημ ἕως τοῦ τείχους τοῦ
πλατέος 9 καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ραφαια
ἄρχων ἡμίσους περιχώρου Ιερουσαλημ 10 καὶ
ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ιεδαια υἱὸς Ερωμαφ
καὶ κατέναντι οἰκίας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ
ἐκράτησεν Ατους υἱὸς Ασβανια 11 καὶ δεύτερος
ἐκράτησεν Μελχιας υἱὸς Ηραμ καὶ Ασουβ υἱὸς
Φααθμωαβ καὶ ἕως πύργου τῶν θαννουριμ 12 καὶ
ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Σαλουμ υἱὸς Αλλωης
ἄρχων ἡμίσους περιχώρου Ιερουσαλημ αὐτὸς καὶ
αἱ θυγατέρες αὐτοῦ 13 τὴν πύλην τῆς φάραγγος
ἐκράτησαν Ανουν καὶ οἱ κατοικοῦντες Ζανω
αὐτοὶ ᾠκοδόμησαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν θύρας
αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς
καὶ χιλίους πήχεις ἐν τῷ τείχει ἕως πύλης τῆς
κοπρίας 14 καὶ τὴν πύλην τῆς κοπρίας ἐκράτησεν
Μελχια υἱὸς Ρηχαβ ἄρχων περιχώρου Βηθαχαρμ
αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐσκέπασαν αὐτὴν
καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ
μοχλοὺς αὐτῆς 15 καὶ τὸ τεῖχος κολυμβήθρας
τῶν κωδίων τῇ κουρᾷ τοῦ βασιλέως καὶ ἕως
τῶν κλιμάκων τῶν καταβαινουσῶν ἀπὸ πόλεως
Δαυιδ 16 ὀπίσω αὐτοῦ ἐκράτησεν Νεεμιας υἱὸς
Αζαβουχ ἄρχων ἡμίσους περιχώρου Βηθσουρ ἕως
κήπου τάφου Δαυιδ καὶ ἕως τῆς κολυμβήθρας
τῆς γεγονυίας καὶ ἕως Βηθαγγαβαριμ 17 ὀπίσω
αὐτοῦ ἐκράτησαν οἱ Λευῖται Ραουμ υἱὸς Βανι ἐπὶ
χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ασαβια ἄρχων ἡμίσους
περιχώρου Κεϊλα τῷ περιχώρῳ αὐτοῦ 18 μετ’
αὐτὸν ἐκράτησαν ἀδελφοὶ αὐτῶν Βενι υἱὸς
Ηναδαδ ἄρχων ἡμίσους περιχώρου Κεϊλα 19
καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ Αζουρ υἱὸς
Ἰησοῦ ἄρχων τοῦ Μασφε μέτρον δεύτερον
πύργου ἀναβάσεως τῆς συναπτούσης τῆς γωνίας
20 μετ’ αὐτὸν ἐκράτησεν Βαρουχ υἱὸς Ζαβου
μέτρον δεύτερον ἀπὸ τῆς γωνίας ἕως θύρας
Βηθελισουβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου 21 μετ’
αὐτὸν ἐκράτησεν Μεραμωθ υἱὸς Ουρια υἱοῦ
Ακως μέτρον δεύτερον ἀπὸ θύρας Βηθελισουβ
ἕως ἐκλείψεως Βηθελισουβ 22 καὶ μετ’ αὐτὸν
ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς ἄνδρες Αχεχαρ 23 καὶ μετ’
αὐτὸν ἐκράτησεν Βενιαμιν καὶ Ασουβ κατέναντι
οἴκου αὐτῶν μετ’ αὐτὸν ἐκράτησεν Αζαρια υἱὸς
Μαασηα υἱοῦ Ανανια ἐχόμενα οἴκου αὐτοῦ 24
μετ’ αὐτὸν ἐκράτησεν Βανι υἱὸς Ηναδαδ μέτρον
δεύτερον ἀπὸ Βηθαζαρια ἕως τῆς γωνίας καὶ ἕως
τῆς καμπῆς 25 Φαλαλ υἱοῦ Ευζαι ἐξ ἐναντίας τῆς
γωνίας καὶ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ
βασιλέως ὁ ἀνώτερος ὁ τῆς αὐλῆς τῆς φυλακῆς
καὶ μετ’ αὐτὸν Φαδαια υἱὸς Φορος 26 καὶ οἱ
ναθινιμ ἦσαν οἰκοῦντες ἐν τῷ Ωφαλ ἕως κήπου
πύλης τοῦ ὕδατος εἰς ἀνατολάς καὶ ὁ πύργος
ὁ ἐξέχων 27 μετ’ αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ Θεκωιν
μέτρον δεύτερον ἐξ ἐναντίας τοῦ πύργου τοῦ
μεγάλου τοῦ ἐξέχοντος καὶ ἕως τοῦ τείχους τοῦ
Οφλα 28 ἀνώτερον πύλης τῶν ἵππων ἐκράτησαν
οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ ἐξ ἐναντίας οἴκου αὐτοῦ 29
μετ’ αὐτὸν ἐκράτησεν Σαδδουκ υἱὸς Εμμηρ ἐξ

ἐναντίας οἴκου αὐτοῦ καὶ μετ᾽ αὐτὸν ἐκράτησεν
Σαμαια υἱὸς Σεχενια φύλαξ τῆς πύλης τῆς
ἀνατολῆς 30 μετ᾽ αὐτὸν ἐκράτησεν Ανανια υἱὸς
Σελεμια καὶ Ανουμ υἱὸς Σελεφ ὁ ἕκτος μέτρον
δεύτερον μετ᾽ αὐτὸν ἐκράτησεν Μεσουλαμ υἱὸς
Βαρχια ἐξ ἐναντίας γαζοφυλακίου αὐτοῦ 31
μετ᾽ αὐτὸν ἐκράτησεν Μελχια υἱὸς τοῦ Σαραφι
ἕως Βηθαναθινιμ καὶ οἱ ῥοποπῶλαι ἀπέναντι
πύλης τοῦ Μαφεκαδ καὶ ἕως ἀναβάσεως τῆς
καμπῆς 32 καὶ ἀνὰ μέσον ἀναβάσεως τῆς πύλης
τῆς προβατικῆς ἐκράτησαν οἱ χαλκεῖς καὶ οἱ
ῥοποπῶλαι

4 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσεν Σαναβαλλατ ὅτι
ἡμεῖς οἰκοδομοῦμεν τὸ τεῖχος καὶ πονηρὸν ἦν
αὐτῷ καὶ ὠργίσθη ἐπὶ πολὺ καὶ ἐξεγέλα ἐπὶ τοῖς
Ιουδαίοις 2 καὶ εἶπεν ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ αὕτη ἡ δύναμις Σομορων ὅτι οἱ Ιουδαῖοι
οὗτοι οἰκοδομοῦσιν τὴν ἑαυτῶν πόλιν 3 καὶ
Τωβιας ὁ αμμανίτης ἐχόμενα αὐτοῦ ἦλθεν καὶ
εἶπαν πρὸς ἑαυτούς μὴ θυσιάσουσιν ἢ φάγονται
ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτῶν οὐχὶ ἀναβήσεται ἀλώπηξ
καὶ καθελεῖ τὸ τεῖχος λίθων αὐτῶν 4 ἄκουσον
ὁ θεὸς ἡμῶν ὅτι ἐγενήθημεν εἰς μυκτηρισμόν
καὶ ἐπίστρεψον ὀνειδισμὸν αὐτῶν εἰς κεφαλὴν
αὐτῶν καὶ δὸς αὐτοὺς εἰς μυκτηρισμὸν ἐν γῇ
αἰχμαλωσίας 5 καὶ μὴ καλύψῃς ἐπὶ ἀνομίαν 7
καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Σαναβαλλατ καὶ Τωβια
καὶ οἱ Ἄραβες καὶ οἱ Αμμανῖται ὅτι ἀνέβη
φυὴ τοῖς τείχεσιν Ιερουσαλημ ὅτι ἤρξαντο αἱ
διασφαγαὶ ἀναφράσσεσθαι καὶ πονηρὸν αὐτοῖς
ἐφάνη σφόδρα 8 καὶ συνήχθησαν πάντες ἐπὶ
τὸ αὐτὸ ἐλθεῖν παρατάξασθαι ἐν Ιερουσαλημ
9 καὶ προσηυξάμεθα πρὸς τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ
ἐστήσαμεν προφύλακας ἐπ᾽ αὐτοὺς ἡμέρας καὶ
νυκτὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν 10 καὶ εἶπεν Ιουδας
συνετρίβη ἡ ἰσχὺς τῶν ἐχθρῶν καὶ ὁ χοῦς πολύς
καὶ ἡμεῖς οὐ δυνησόμεθα οἰκοδομεῖν ἐν τῷ τείχει
11 καὶ εἶπαν οἱ θλίβοντες ἡμᾶς οὐ γνώσονται καὶ
οὐκ ὄψονται ἕως ὅτου ἔλθωμεν εἰς μέσον αὐτῶν
καὶ φονεύσωμεν αὐτοὺς καὶ καταπαύσωμεν τὸ
ἔργον 12 καὶ ἐγένετο ὡς ἤλθοσαν οἱ Ιουδαῖοι
οἱ οἰκοῦντες ἐχόμενα αὐτῶν καὶ εἴποσαν ἡμῖν
ἀναβαίνουσιν ἐκ πάντων τῶν τόπων ἐφ᾽ ἡμᾶς 13
καὶ ἔστησα εἰς τὰ κατώτατα τοῦ τόπου κατόπισθεν
τοῦ τείχους ἐν τοῖς σκεπεινοῖς καὶ ἔστησα τὸν
λαὸν κατὰ δήμους μετὰ ῥομφαιῶν αὐτῶν λόγχας
αὐτῶν καὶ τόξα αὐτῶν 14 καὶ εἶδον καὶ ἀνέστην
καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς τοὺς
στρατηγοὺς καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ
μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μνήσθητε
τοῦ θεοῦ ἡμῶν τοῦ μεγάλου καὶ φοβεροῦ καὶ
παρατάξασθε περὶ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν
ὑμῶν καὶ θυγατέρων ὑμῶν γυναικῶν ὑμῶν καὶ
οἴκων ὑμῶν 15 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν οἱ
ἐχθροὶ ἡμῶν ὅτι ἐγνώσθη ἡμῖν καὶ διεσκέδασεν
ὁ θεὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν καὶ ἐπεστρέψαμεν
πάντες ἡμεῖς εἰς τὸ τεῖχος ἀνὴρ εἰς τὸ ἔργον
αὐτοῦ 16 καὶ ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης
ἥμισυ τῶν ἐκτετιναγμένων ἐποίουν τὸ ἔργον καὶ
ἥμισυ αὐτῶν ἀντείχοντο καὶ λόγχαι καὶ θυρεοὶ
καὶ τὰ τόξα καὶ οἱ θώρακες καὶ οἱ ἄρχοντες ὀπίσω
παντὸς οἴκου Ιουδα 17 τῶν οἰκοδομούντων ἐν
τῷ τείχει καὶ οἱ αἴροντες ἐν τοῖς ἀρτῆρσιν ἐν
ὅπλοις ἐν μιᾷ χειρὶ ἐποίει αὐτὸ τὸ ἔργον καὶ
μία ἐκράτει τὴν βολίδα 18 καὶ οἱ οἰκοδόμοι
ἀνὴρ ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐζωσμένος ἐπὶ τὴν ὀσφὺν

αὐτοῦ καὶ ᾠκοδομοῦσαν καὶ ὁ σαλπίζων ἐν
τῇ κερατίνῃ ἐχόμενα αὐτοῦ **19** καὶ εἶπα πρὸς
τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς
τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ τὸ ἔργον πλατὺ καὶ
πολύ καὶ ἡμεῖς σκορπιζόμεθα ἐπὶ τοῦ τείχους
μακρὰν ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **20** ἐν
τόπῳ οὗ ἐὰν ἀκούσητε τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης
ἐκεῖ συναχθήσεσθε πρὸς ἡμᾶς καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν
πολεμήσει περὶ ἡμῶν **21** καὶ ἡμεῖς ποιοῦντες τὸ
ἔργον καὶ ἥμισυ αὐτῶν κρατοῦντες τὰς λόγχας
ἀπὸ ἀναβάσεως τοῦ ὄρθρου ἕως ἐξόδου τῶν
ἄστρων **22** καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶπα τῷ λαῷ
αὐλίσθητε ἐν μέσῳ Ιερουσαλημ καὶ ἔστω ὑμῖν ἡ
νὺξ προφυλακὴ καὶ ἡ ἡμέρα ἔργον **23** καὶ ἤμην
ἐγὼ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς προφυλακῆς ὀπίσω μου
καὶ οὐκ ἦν ἐξ ἡμῶν ἐκδιδυσκόμενος ἀνὴρ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ

5 καὶ ἦν κραυγὴ τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν
αὐτῶν μεγάλη πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν
τοὺς Ιουδαίους **2** καὶ ἦσάν τινες λέγοντες ἐν
υἱοῖς ἡμῶν καὶ ἐν θυγατράσιν ἡμῶν ἡμεῖς
πολλοί καὶ λημψόμεθα σῖτον καὶ φαγόμεθα καὶ
ζησόμεθα **3** καὶ εἰσίν τινες λέγοντες ἀγροὶ ἡμῶν
καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν ἡμεῖς
διεγγυῶμεν καὶ λημψόμεθα σῖτον καὶ φαγόμεθα
4 καὶ εἰσίν τινες λέγοντες ἐδανεισάμεθα ἀργύριον
εἰς φόρους τοῦ βασιλέως ἀγροὶ ἡμῶν καὶ
ἀμπελῶνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν **5** καὶ νῦν ὡς
σὰρξ ἀδελφῶν ἡμῶν σὰρξ ἡμῶν ὡς υἱοὶ αὐτῶν
υἱοὶ ἡμῶν καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς καταδυναστεύομεν
τοὺς υἱοὺς ἡμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν
εἰς δούλους καὶ εἰσὶν ἀπὸ θυγατέρων ἡμῶν
καταδυναστευόμεναι καὶ οὐκ ἔστιν δύναμις
χειρῶν ἡμῶν καὶ ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες
ἡμῶν τοῖς ἐντίμοις **6** καὶ ἐλυπήθην σφόδρα
καθὼς ἤκουσα τὴν κραυγὴν αὐτῶν καὶ τοὺς
λόγους τούτους **7** καὶ ἐβουλεύσατο καρδία μου
ἐπ᾽ ἐμέ καὶ ἐμαχεσάμην πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ
τοὺς ἄρχοντας καὶ εἶπα αὐτοῖς ἀπαιτήσει ἀνὴρ
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὑμεῖς ἀπαιτεῖτε καὶ ἔδωκα
ἐπ᾽ αὐτοὺς ἐκκλησίαν μεγάλην **8** καὶ εἶπα αὐτοῖς
ἡμεῖς κεκτήμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν τοὺς
Ιουδαίους τοὺς πωλουμένους τοῖς ἔθνεσιν ἐν
ἑκουσίῳ ἡμῶν καὶ ὑμεῖς πωλεῖτε τοὺς ἀδελφοὺς
ὑμῶν καὶ ἡσύχασαν καὶ οὐχ εὕροσαν λόγον **9**
καὶ εἶπα οὐκ ἀγαθὸς ὁ λόγος ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε
οὐχ οὕτως ἐν φόβῳ θεοῦ ἡμῶν ἀπελεύσεσθε
ἀπὸ ὀνειδισμοῦ τῶν ἐθνῶν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν
10 καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ οἱ γνωστοί μου καὶ
ἐγὼ ἐθήκαμεν ἐν αὐτοῖς ἀργύριον καὶ σῖτον
ἐγκαταλίπωμεν δὴ τὴν ἀπαίτησιν ταύτην **11**
ἐπιστρέψατε δὴ αὐτοῖς ὡς σήμερον ἀγροὺς αὐτῶν
ἀμπελῶνας αὐτῶν ἐλαίας αὐτῶν καὶ οἰκίας
αὐτῶν καὶ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τὸν σῖτον καὶ τὸν
οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον ἐξενέγκατε αὐτοῖς **12** καὶ
εἶπαν ἀποδώσομεν καὶ παρ᾽ αὐτῶν οὐ ζητήσομεν
οὕτως ποιήσομεν καθὼς σὺ λέγεις καὶ ἐκάλεσα
τοὺς ἱερεῖς καὶ ὥρκισα αὐτοὺς ποιῆσαι ὡς τὸ ῥῆμα
τοῦτο **13** καὶ τὴν ἀναβολήν μου ἐξετίναξα καὶ
εἶπα οὕτως ἐκτινάξαι ὁ θεὸς πάντα ἄνδρα ὃς οὐ
στήσει τὸν λόγον τοῦτον ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ
ἐκ κόπου αὐτοῦ καὶ ἔσται οὕτως ἐκτετιναγμένος
καὶ κενός καὶ εἶπεν πᾶσα ἡ ἐκκλησία αμην καὶ
ᾔνεσαν τὸν κύριον καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα
τοῦτο **14** ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐνετείλατό μοι
εἶναι εἰς ἄρχοντα αὐτῶν ἐν γῇ Ιουδα ἀπὸ ἔτους

εἰκοστοῦ καὶ ἕως ἔτους τριακοστοῦ καὶ δευτέρου
τῷ Αρθασασθα ἔτη δώδεκα ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί
μου βίαν αὐτῶν οὐκ ἔφαγον **15** καὶ τὰς βίας
τὰς πρώτας ἃς πρὸ ἐμοῦ ἐβάρυναν ἐπ’ αὐτοὺς
καὶ ἐλάβοσαν παρ’ αὐτῶν ἐν ἄρτοις καὶ ἐν οἴνῳ
ἔσχατον ἀργύριον δίδραχμα τεσσαράκοντα καὶ
οἱ ἐκτετιναγμένοι αὐτῶν ἐξουσιάζονται ἐπὶ τὸν
λαόν καὶ ἐγὼ οὐκ ἐποίησα οὕτως ἀπὸ προσώπου
φόβου θεοῦ **16** καὶ ἐν ἔργῳ τοῦ τείχους τούτων
οὐκ ἐκράτησα ἀγρὸν οὐκ ἐκτησάμην καὶ πάντες
οἱ συνηγμένοι ἐκεῖ ἐπὶ τὸ ἔργον **17** καὶ οἱ Ιουδαῖοι
ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα ἄνδρες καὶ οἱ ἐρχόμενοι
πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ἡμῶν ἐπὶ
τράπεζάν μου **18** καὶ ἦν γινόμενον εἰς ἡμέραν
μίαν μόσχος εἷς καὶ πρόβατα ἓξ ἐκλεκτὰ καὶ
χίμαρος ἐγίνοντό μοι καὶ ἀνὰ μέσον δέκα ἡμερῶν
ἐν πᾶσιν οἶνος τῷ πλήθει καὶ σὺν τούτοις ἄρτους
τῆς βίας οὐκ ἐζήτησα ὅτι βαρεῖα ἡ δουλεία ἐπὶ
τὸν λαὸν τοῦτον **19** μνήσθητί μου ὁ θεός εἰς
ἀγαθὸν πάντα ὅσα ἐποίησα τῷ λαῷ τούτῳ

6 καὶ ἐγένετο καθὼς ἠκούσθη τῷ Σαναβαλλατ
καὶ Τωβια καὶ τῷ Γησαμ τῷ Αραβι καὶ τοῖς
καταλοίποις τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ὅτι ᾠκοδόμησα
τὸ τεῖχος καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτοῖς πνοή
ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου θύρας οὐκ ἐπέστησα ἐν
ταῖς πύλαις **2** καὶ ἀπέστειλεν Σαναβαλλατ καὶ
Γησαμ πρός με λέγων δεῦρο καὶ συναχθῶμεν
ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν ταῖς κώμαις ἐν πεδίῳ Ωνω καὶ
αὐτοὶ λογιζόμενοι ποιῆσαί μοι πονηρίαν **3** καὶ
ἀπέστειλα ἐπ’ αὐτοὺς ἀγγέλους λέγων ἔργον
μέγα ἐγὼ ποιῶ καὶ οὐ δυνήσομαι καταβῆναι
μήποτε καταπαύσῃ τὸ ἔργον ὡς ἂν τελειώσω
αὐτὸ καταβήσομαι πρὸς ὑμᾶς **4** καὶ ἀπέστειλαν
πρός με ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἀπέστειλα αὐτοῖς
κατὰ ταῦτα **5** καὶ ἀπέστειλεν πρός με Σαναβαλλατ
τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἐπιστολὴν ἀνεῳγμένην ἐν
χειρὶ αὐτοῦ **6** καὶ ἦν γεγραμμένον ἐν αὐτῇ ἐν
ἔθνεσιν ἠκούσθη ὅτι σὺ καὶ οἱ Ιουδαῖοι λογίζεσθε
ἀποστατῆσαι διὰ τοῦτο σὺ οἰκοδομεῖς τὸ τεῖχος
καὶ σὺ γίνῃ αὐτοῖς εἰς βασιλέα **7** καὶ πρὸς
τούτοις προφήτας ἔστησας σεαυτῷ ἵνα καθίσῃς
ἐν Ιερουσαλημ εἰς βασιλέα ἐν Ιουδα καὶ νῦν
ἀπαγγελήσονται τῷ βασιλεῖ οἱ λόγοι οὗτοι καὶ
νῦν δεῦρο βουλευσώμεθα ἐπὶ τὸ αὐτό **8** καὶ
ἀπέστειλα πρὸς αὐτὸν λέγων οὐκ ἐγενήθη ὡς οἱ
λόγοι οὗτοι οὓς σὺ λέγεις ὅτι ἀπὸ καρδίας σου σὺ
ψεύδῃ αὐτούς **9** ὅτι πάντες φοβερίζουσιν ἡμᾶς
λέγοντες ἐκλυθήσονται αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀπὸ
τοῦ ἔργου τούτου καὶ οὐ ποιηθήσεται καὶ νῦν
ἐκραταίωσα τὰς χεῖράς μου **10** καὶ ἐγὼ εἰσῆλθον
εἰς οἶκον Σεμεϊ υἱοῦ Δαλαια υἱοῦ Μεταβηλ καὶ
αὐτὸς συνεχόμενος καὶ εἶπεν συναχθῶμεν εἰς
οἶκον τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ αὐτοῦ καὶ κλείσωμεν τὰς
θύρας αὐτοῦ ὅτι ἔρχονται νυκτὸς φονεῦσαί σε
11 καὶ εἶπα τίς ἐστιν ὁ ἀνήρ ὃς εἰσελεύσεται εἰς
τὸν οἶκον καὶ ζήσεται **12** καὶ ἐπέγνων καὶ ἰδοὺ
ὁ θεὸς οὐκ ἀπέστειλεν αὐτόν ὅτι ἡ προφητεία
λόγος κατ’ ἐμοῦ καὶ Τωβιας καὶ Σαναβαλλατ
ἐμισθώσαντο **13** ἐπ’ ἐμὲ ὄχλον ὅπως φοβηθῶ καὶ
ποιήσω οὕτως καὶ ἁμάρτω καὶ γένωμαι αὐτοῖς
εἰς ὄνομα πονηρόν ὅπως ὀνειδίσωσίν με **14**
μνήσθητι ὁ θεός τῷ Τωβια καὶ τῷ Σαναβαλλατ
ὡς τὰ ποιήματα αὐτοῦ ταῦτα καὶ τῷ Νωαδια τῷ
προφήτῃ καὶ τοῖς καταλοίποις τῶν προφητῶν οἳ
ἦσαν φοβερίζοντές με **15** καὶ ἐτελέσθη τὸ τεῖχος
πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ Ελουλ εἰς πεντήκοντα

καὶ δύο ἡμέρας 16 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν
πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν καὶ ἐφοβήθησαν πάντα
τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν καὶ ἐπέπεσεν φόβος
σφόδρα ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν καὶ ἔγνωσαν ὅτι
παρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐγενήθη τελειωθῆναι τὸ
ἔργον τοῦτο 17 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπὸ
πολλῶν ἐντίμων Ιουδα ἐπιστολαὶ ἐπορεύοντο
πρὸς Τωβιαν καὶ αἱ Τωβια ἤρχοντο πρὸς αὐτούς
18 ὅτι πολλοὶ ἐν Ιουδα ἔνορκοι ἦσαν αὐτῷ ὅτι
γαμβρὸς ἦν τοῦ Σεχενια υἱοῦ Ηραε καὶ Ιωαναν
υἱὸς αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν θυγατέρα Μεσουλαμ
υἱοῦ Βαραχια εἰς γυναῖκα 19 καὶ τοὺς λόγους
αὐτοῦ ἦσαν λέγοντες πρός με καὶ λόγους μου
ἦσαν ἐκφέροντες αὐτῷ καὶ ἐπιστολὰς ἀπέστειλεν
Τωβιας φοβερίσαι με

7 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ᾠκοδομήθη τὸ τεῖχος καὶ
ἔστησα τὰς θύρας καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ πυλωροὶ
καὶ οἱ ᾄδοντες καὶ οἱ Λευῖται 2 καὶ ἐνετειλάμην
τῷ Ανανια ἀδελφῷ μου καὶ τῷ Ανανια ἄρχοντι
τῆς βιρα ἐν Ιερουσαλημ ὅτι αὐτὸς ὡς ἀνὴρ ἀληθὴς
καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν παρὰ πολλούς 3 καὶ
εἶπα αὐτοῖς οὐκ ἀνοιγήσονται πύλαι Ιερουσαλημ
ἕως ἅμα τῷ ἡλίῳ καὶ ἔτι αὐτῶν γρηγορούντων
κλειέσθωσαν αἱ θύραι καὶ σφηνούσθωσαν καὶ
στῆσον προφύλακας οἰκούντων ἐν Ιερουσαλημ
ἀνὴρ ἐν προφυλακῇ αὐτοῦ καὶ ἀνὴρ ἀπέναντι
οἰκίας αὐτοῦ 4 καὶ ἡ πόλις πλατεῖα καὶ μεγάλη
καὶ ὁ λαὸς ὀλίγος ἐν αὐτῇ καὶ οὐκ ἦσαν οἰκίαι
ᾠκοδομημέναι 5 καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς εἰς τὴν
καρδίαν μου καὶ συνῆξα τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς
ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν εἰς συνοδίας καὶ εὗρον
βιβλίον τῆς συνοδίας οἳ ἀνέβησαν ἐν πρώτοις
καὶ εὗρον γεγραμμένον ἐν αὐτῷ 6 καὶ οὗτοι υἱοὶ
τῆς χώρας οἱ ἀναβάντες ἀπὸ αἰχμαλωσίας τῆς
ἀποικίας ἧς ἀπῴκισεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ιερουσαλημ καὶ
εἰς Ιουδα ἀνὴρ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ 7 μετὰ
Ζοροβαβελ καὶ Ἰησοῦ καὶ Νεεμια Αζαρια Δαεμια
Ναεμανι Μαρδοχαιος Βαλσαν Μασφαραθ Εσδρα
Βαγοι Ναουμ Βαανα Μασφαρ ἄνδρες λαοῦ Ισραηλ
8 υἱοὶ Φορος δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δύο 9
υἱοὶ Σαφατια τριακόσιοι ἑβδομήκοντα δύο 10 υἱοὶ
Ηρα ἑξακόσιοι πεντήκοντα δύο 11 υἱοὶ Φααθμωαβ
τοῖς υἱοῖς Ἰησοῦ καὶ Ιωαβ δισχίλιοι ὀκτακόσιοι
δέκα ὀκτώ 12 υἱοὶ Αιλαμ χίλιοι διακόσιοι
πεντήκοντα τέσσαρες 13 υἱοὶ Ζαθουα ὀκτακόσιοι
τεσσαράκοντα πέντε 14 υἱοὶ Ζακχου ἑπτακόσιοι
ἑξήκοντα 15 υἱοὶ Βανουι ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα
ὀκτώ 16 υἱοὶ Βηβι ἑξακόσιοι εἴκοσι ὀκτώ 17 υἱοὶ
Ασγαδ δισχίλιοι τριακόσιοι εἴκοσι δύο 18 υἱοὶ
Αδενικαμ ἑξακόσιοι ἑξήκοντα ἑπτά 19 υἱοὶ Βαγοι
δισχίλιοι ἑξήκοντα ἑπτά 20 υἱοὶ Ηδιν ἑξακόσιοι
πεντήκοντα πέντε 21 υἱοὶ Ατηρ τῷ Εζεκια
ἐνενήκοντα ὀκτώ 22 υἱοὶ Ησαμ τριακόσιοι εἴκοσι
ὀκτώ 23 υἱοὶ Βεσι τριακόσιοι εἴκοσι τέσσαρες
24 υἱοὶ Αριφ ἑκατὸν δώδεκα 25 υἱοὶ Γαβαων
ἐνενήκοντα πέντε 26 υἱοὶ Βαιθλεεμ ἑκατὸν
εἴκοσι τρεῖς υἱοὶ Νετωφα πεντήκοντα ἕξ 27 υἱοὶ
Αναθωθ ἑκατὸν εἴκοσι ὀκτώ 28 ἄνδρες Βηθασμωθ
τεσσαράκοντα δύο 29 ἄνδρες Καριαθιαριμ Καφιρα
καὶ Βηρωθ ἑπτακόσιοι τεσσαράκοντα τρεῖς 30
ἄνδρες Αραμα καὶ Γαβαα ἑξακόσιοι εἴκοσι εἷς 31
ἄνδρες Μαχεμας ἑκατὸν εἴκοσι δύο 32 ἄνδρες
Βηθηλ καὶ Αια ἑκατὸν εἴκοσι τρεῖς 33 ἄνδρες
Ναβι-ααρ πεντήκοντα δύο 34 ἄνδρες Ηλαμ-ααρ
χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες 35 υἱοὶ

Ηραμ τριακόσιοι εἴκοσι **36** υἱοὶ Ιεριχω τριακόσιοι
τεσσαράκοντα πέντε **37** υἱοὶ Λοδ Αδιδ καὶ Ωνω
ἑπτακόσιοι εἴκοσι εἷς **38** υἱοὶ Σαναα τρισχίλιοι
ἐννακόσιοι τριάκοντα **39** οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ιωδαε
εἰς οἶκον Ἰησοῦ ἐννακόσιοι ἑβδομήκοντα τρεῖς
40 υἱοὶ Εμμηρ χίλιοι πεντήκοντα δύο **41** υἱοὶ
Φασσουρ χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα ἑπτά
42 υἱοὶ Ηραμ χίλιοι δέκα ἑπτά **43** οἱ Λευῖται
υἱοὶ Ἰησοῦ τῷ Καδμιηλ τοῖς υἱοῖς τοῦ Ουδουια
ἑβδομήκοντα τέσσαρες **44** οἱ ᾄδοντες υἱοὶ Ασαφ
ἑκατὸν τεσσαράκοντα ὀκτώ **45** οἱ πυλωροί υἱοὶ
Σαλουμ υἱοὶ Ατηρ υἱοὶ Τελμων υἱοὶ Ακουβ υἱοὶ
Ατιτα υἱοὶ Σαβι ἑκατὸν τριάκοντα ὀκτώ **46** οἱ
ναθινιμ υἱοὶ Σηα υἱοὶ Ασιφα υἱοὶ Ταβαωθ **47** υἱοὶ
Κιρας υἱοὶ Σουια υἱοὶ Φαδων **48** υἱοὶ Λαβανα υἱοὶ
Αγαβα υἱοὶ Σαλαμι **49** υἱοὶ Αναν υἱοὶ Γαδηλ υἱοὶ
Γααρ **50** υἱοὶ Ρααια υἱοὶ Ρασων υἱοὶ Νεκωδα **51**
υἱοὶ Γηζαμ υἱοὶ Οζι υἱοὶ Φεση **52** υἱοὶ Βησι υἱοὶ
Μεϊνωμ υἱοὶ Νεφωσασιμ **53** υἱοὶ Βακβουκ υἱοὶ
Αχιφα υἱοὶ Αρουρ **54** υἱοὶ Βασαλωθ υἱοὶ Μεϊδα
υἱοὶ Αδασαν **55** υἱοὶ Βαρκους υἱοὶ Σισαρα υἱοὶ
Θημα **56** υἱοὶ Νισια υἱοὶ Ατιφα **57** υἱοὶ δούλων
Σαλωμων υἱοὶ Σουτι υἱοὶ Σαφαραθ υἱοὶ Φεριδα
58 υἱοὶ Ιεαλη υἱοὶ Δορκων υἱοὶ Γαδηλ **59** υἱοὶ
Σαφατια υἱοὶ Ετηλ υἱοὶ Φαχαραθ υἱοὶ Σαβαϊμ
υἱοὶ Ημιμ **60** πάντες οἱ ναθινιμ καὶ υἱοὶ δούλων
Σαλωμων τριακόσιοι ἐνενήκοντα δύο **61** καὶ
οὗτοι ἀνέβησαν ἀπὸ Θελμελεθ Αρησα Χαρουβ
Ηρων Ιεμηρ καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν ἀπαγγεῖλαι
οἴκους πατριῶν αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν εἰ
ἀπὸ Ισραηλ εἰσίν **62** υἱοὶ Δαλαια υἱοὶ Τωβια υἱοὶ
Νεκωδα ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο **63** καὶ ἀπὸ
τῶν ἱερέων υἱοὶ Εβια υἱοὶ Ακως υἱοὶ Βερζελλι ὅτι
ἔλαβεν ἀπὸ θυγατέρων Βερζελλι τοῦ Γαλααδίτου
γυναῖκας καὶ ἐκλήθη ἐπ᾽ ὀνόματι αὐτῶν **64**
οὗτοι ἐζήτησαν γραφὴν αὐτῶν τῆς συνοδίας
καὶ οὐχ εὑρέθη καὶ ἠγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς
ἱερατείας **65** καὶ εἶπεν Αθερσαθα ἵνα μὴ φάγωσιν
ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῇ ὁ ἱερεὺς
φωτίσων **66** καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐκκλησία ὡς εἷς
τέσσαρες μυριάδες δισχίλιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα
67 πάρεξ δούλων αὐτῶν καὶ παιδισκῶν αὐτῶν
οὗτοι ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριάκοντα ἑπτά
καὶ ᾄδοντες καὶ ᾄδουσαι διακόσιοι τεσσαράκοντα
πέντε **68** ἵπποι ἑπτακόσιοι τριάκοντα ἕξ ἡμίονοι
διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε **69** κάμηλοι
τετρακόσιοι τριάκοντα πέντε ὄνοι ἑξακισχίλιοι
ἑπτακόσιοι εἴκοσι **70** καὶ ἀπὸ μέρους ἀρχηγῶν
τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς τὸ ἔργον τῷ Νεεμια εἰς
θησαυρὸν χρυσοῦς χιλίους φιάλας πεντήκοντα
καὶ χοθωνωθ τῶν ἱερέων τριάκοντα **71** καὶ ἀπὸ
ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν τοῦ
ἔργου χρυσίου δύο μυριάδας καὶ ἀργυρίου μνᾶς
δισχιλίας διακοσίας **72** καὶ ἔδωκαν οἱ κατάλοιποι
τοῦ λαοῦ χρυσίου δύο μυριάδας καὶ ἀργυρίου
μνᾶς δισχιλίας διακοσίας καὶ χοθωνωθ τῶν
ἱερέων ἑξήκοντα ἑπτά **73** καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς
καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ᾄδοντες καὶ
οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ καὶ οἱ ναθινιμ καὶ πᾶς Ισραηλ
ἐν πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἕβδομος
καὶ οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν

8 καὶ συνήχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς εἰς
τὸ πλάτος τὸ ἔμπροσθεν πύλης τοῦ ὕδατος καὶ
εἶπαν τῷ Εσδρα τῷ γραμματεῖ ἐνέγκαι τὸ βιβλίον
νόμου Μωυσῆ ὃν ἐνετείλατο κύριος τῷ Ισραηλ **2**
καὶ ἤνεγκεν Εσδρας ὁ ἱερεὺς τὸν νόμον ἐνώπιον

τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς καὶ
πᾶς ὁ συνίων ἀκούειν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς
τοῦ ἑβδόμου **3** καὶ ἀνέγνω ἐν αὐτῷ ἀπὸ τῆς
ὥρας τοῦ διαφωτίσαι τὸν ἥλιον ἕως ἡμίσους τῆς
ἡμέρας ἀπέναντι τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν
καὶ αὐτοὶ συνιέντες καὶ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ
εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου **4** καὶ ἔστη Εσδρας ὁ
γραμματεὺς ἐπὶ βήματος ξυλίνου καὶ ἔστησαν
ἐχόμενα αὐτοῦ Ματταθιας καὶ Σαμαιας καὶ
Ανανιας καὶ Ουρια καὶ Ελκια καὶ Μαασαια ἐκ
δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν Φαδαιας καὶ
Μισαηλ καὶ Μελχιας καὶ Ωσαμ καὶ Ασαβδανα καὶ
Ζαχαριας καὶ Μοσολλαμ **5** καὶ ἤνοιξεν Εσδρας τὸ
βιβλίον ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ ὅτι αὐτὸς ἦν
ἐπάνω τοῦ λαοῦ καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤνοιξεν αὐτό
ἔστη πᾶς ὁ λαός **6** καὶ ηὐλόγησεν Εσδρας κύριον
τὸν θεὸν τὸν μέγαν καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς καὶ
εἶπαν αμην ἐπάραντες χεῖρας αὐτῶν καὶ ἔκυψαν
καὶ προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ
τὴν γῆν **7** καὶ Ἰησοῦς καὶ Βαναιας καὶ Σαραβια
ἦσαν συνετίζοντες τὸν λαὸν εἰς τὸν νόμον καὶ ὁ
λαὸς ἐν τῇ στάσει αὐτοῦ **8** καὶ ἀνέγνωσαν ἐν
βιβλίῳ νόμου τοῦ θεοῦ καὶ ἐδίδασκεν Εσδρας καὶ
διέστελλεν ἐν ἐπιστήμῃ κυρίου καὶ συνῆκεν ὁ
λαὸς ἐν τῇ ἀναγνώσει **9** καὶ εἶπεν Νεεμιας καὶ
Εσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς καὶ οἱ Λευῖται
οἱ συνετίζοντες τὸν λαὸν καὶ εἶπαν παντὶ τῷ
λαῷ ἡ ἡμέρα ἁγία ἐστὶν τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν
μὴ πενθεῖτε μηδὲ κλαίετε ὅτι ἔκλαιεν πᾶς ὁ
λαός ὡς ἤκουσαν τοὺς λόγους τοῦ νόμου **10**
καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορεύεσθε φάγετε λιπάσματα
καὶ πίετε γλυκάσματα καὶ ἀποστείλατε μερίδας
τοῖς μὴ ἔχουσιν ὅτι ἁγία ἐστὶν ἡ ἡμέρα τῷ
κυρίῳ ἡμῶν καὶ μὴ διαπέσητε ὅτι ἐστὶν ἰσχὺς
ὑμῶν **11** καὶ οἱ Λευῖται κατεσιώπων πάντα τὸν
λαὸν λέγοντες σιωπᾶτε ὅτι ἡ ἡμέρα ἁγία καὶ
μὴ καταπίπτετε **12** καὶ ἀπῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς
φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀποστέλλειν μερίδας καὶ
ποιῆσαι εὐφροσύνην μεγάλην ὅτι συνῆκαν ἐν
τοῖς λόγοις οἷς ἐγνώρισεν αὐτοῖς **13** καὶ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ συνήχθησαν οἱ ἄρχοντες τῶν
πατριῶν τῷ παντὶ λαῷ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται
πρὸς Εσδραν τὸν γραμματέα ἐπιστῆσαι πρὸς
πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου **14** καὶ εὕροσαν
γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ᾧ ἐνετείλατο κύριος
τῷ Μωυσῇ ὅπως κατοικήσωσιν οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐν
σκηναῖς ἐν ἑορτῇ ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ **15** καὶ ὅπως
σημάνωσιν σάλπιγξιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν
αὐτῶν καὶ ἐν Ιερουσαλημ καὶ εἶπεν Εσδρας
ἐξέλθετε εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐνέγκετε φύλλα ἐλαίας
καὶ φύλλα ξύλων κυπαρισσίνων καὶ φύλλα
μυρσίνης καὶ φύλλα φοινίκων καὶ φύλλα ξύλου
δασέος ποιῆσαι σκηνὰς κατὰ τὸ γεγραμμένον **16**
καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς καὶ ἤνεγκαν καὶ ἐποίησαν
ἑαυτοῖς σκηνὰς ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ δώματος αὐτοῦ καὶ
ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκου
τοῦ θεοῦ καὶ ἐν πλατείαις τῆς πόλεως καὶ ἕως
πύλης Εφραιμ **17** καὶ ἐποίησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία
οἱ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας σκηνὰς
καὶ ἐκάθισαν ἐν σκηναῖς ὅτι οὐκ ἐποίησαν ἀπὸ
ἡμερῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυη οὕτως οἱ υἱοὶ Ισραηλ
ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη
μεγάλη **18** καὶ ἀνέγνω ἐν βιβλίῳ νόμου τοῦ θεοῦ
ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης
ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἐσχάτης καὶ ἐποίησαν ἑορτὴν

ἑπτὰ ἡμέρας καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον κατὰ
τὸ κρίμα

9 καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ καὶ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς
τούτου συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐν νηστείᾳ
καὶ ἐν σάκκοις **2** καὶ ἐχωρίσθησαν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἀλλοτρίου καὶ ἔστησαν
καὶ ἐξηγόρευσαν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς
ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν **3** καὶ ἔστησαν ἐπὶ
στάσει αὐτῶν καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου
κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ ἦσαν ἐξαγορεύοντες
τῷ κυρίῳ καὶ προσκυνοῦντες τῷ κυρίῳ θεῷ
αὐτῶν **4** καὶ ἔστη ἐπὶ ἀναβάσει τῶν Λευιτῶν
Ἰησοῦς καὶ υἱοὶ Καδμιηλ Σαχανια υἱὸς Σαραβια
υἱοὶ Χανανι καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ πρὸς
κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν **5** καὶ εἴποσαν οἱ Λευῖται
Ἰησοῦς καὶ Καδμιηλ ἀνάστητε εὐλογεῖτε τὸν
κύριον θεὸν ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος καὶ εὐλογήσουσιν ὄνομα δόξης σου
καὶ ὑψώσουσιν ἐπὶ πάσῃ εὐλογίᾳ καὶ αἰνέσει
6 καὶ εἶπεν Εσδρας σὺ εἶ αὐτὸς κύριος μόνος
σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ
οὐρανοῦ καὶ πᾶσαν τὴν στάσιν αὐτῶν τὴν γῆν
καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ τὰς θαλάσσας καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐταῖς καὶ σὺ ζωοποιεῖς τὰ πάντα
καὶ σοὶ προσκυνοῦσιν αἱ στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν
7 σὺ εἶ κύριος ὁ θεός σὺ ἐξελέξω ἐν Αβραμ καὶ
ἐξήγαγες αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων καὶ
ἐπέθηκας αὐτῷ ὄνομα Αβρααμ **8** καὶ εὗρες τὴν
καρδίαν αὐτοῦ πιστὴν ἐνώπιόν σου καὶ διέθου
πρὸς αὐτὸν διαθήκην δοῦναι αὐτῷ τὴν γῆν τῶν
Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Αμορραίων καὶ
Φερεζαίων καὶ Ιεβουσαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ
τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ ἔστησας τοὺς λόγους σου
ὅτι δίκαιος σύ **9** καὶ εἶδες τὴν ταπείνωσιν τῶν
πατέρων ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὴν κραυγὴν
αὐτῶν ἤκουσας ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν **10** καὶ
ἔδωκας σημεῖα ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραω καὶ ἐν
πᾶσιν τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ
τῆς γῆς αὐτοῦ ὅτι ἔγνως ὅτι ὑπερηφάνησαν ἐπ’
αὐτούς καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα
αὕτη **11** καὶ τὴν θάλασσαν ἔρρηξας ἐνώπιον
αὐτῶν καὶ παρήλθοσαν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἐν
ξηρασίᾳ καὶ τοὺς καταδιώξαντας αὐτοὺς ἔρριψας
εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθον ἐν ὕδατι σφοδρῷ **12** καὶ
ἐν στύλῳ νεφέλης ὡδήγησας αὐτοὺς ἡμέρας
καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα τοῦ φωτίσαι
αὐτοῖς τὴν ὁδόν ἐν ᾗ πορεύσονται ἐν αὐτῇ **13**
καὶ ἐπὶ ὄρος Σινα κατέβης καὶ ἐλάλησας πρὸς
αὐτοὺς ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔδωκας αὐτοῖς κρίματα
εὐθέα καὶ νόμους ἀληθείας προστάγματα καὶ
ἐντολὰς ἀγαθάς **14** καὶ τὸ σάββατόν σου τὸ ἅγιον
ἐγνώρισας αὐτοῖς ἐντολὰς καὶ προστάγματα καὶ
νόμον ἐνετείλω αὐτοῖς ἐν χειρὶ Μωυσῆ δούλου
σου **15** καὶ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ ἔδωκας αὐτοῖς εἰς
σιτοδείαν αὐτῶν καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξήνεγκας
αὐτοῖς εἰς δίψαν αὐτῶν καὶ εἶπας αὐτοῖς εἰσελθεῖν
κληρονομῆσαι τὴν γῆν ἐφ’ ἣν ἐξέτεινας τὴν χεῖρά
σου δοῦναι αὐτοῖς **16** καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες
ἡμῶν ὑπερηφανεύσαντο καὶ ἐσκλήρυναν τὸν
τράχηλον αὐτῶν καὶ οὐκ ἤκουσαν τῶν ἐντολῶν
σου **17** καὶ ἀνένευσαν τοῦ εἰσακοῦσαι καὶ οὐκ
ἐμνήσθησαν τῶν θαυμασίων σου ὧν ἐποίησας
μετ’ αὐτῶν καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν
καὶ ἔδωκαν ἀρχὴν ἐπιστρέψαι εἰς δουλείαν
αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ σὺ θεὸς ἐλεήμων καὶ
οἰκτίρμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ οὐκ

ἐγκατέλιπες αὐτούς 18 ἔτι δὲ καὶ ἐποίησαν
ἑαυτοῖς μόσχον χωνευτὸν καὶ εἶπαν οὗτοι οἱ θεοὶ
οἱ ἐξαγαγόντες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐποίησαν
παροργισμοὺς μεγάλους 19 καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς
σου τοῖς πολλοῖς οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς ἐν τῇ
ἐρήμῳ τὸν στῦλον τῆς νεφέλης οὐκ ἐξέκλινας
ἀπ’ αὐτῶν ἡμέρας ὁδηγῆσαι αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ καὶ
τὸν στῦλον τοῦ πυρὸς τὴν νύκτα φωτίζειν αὐτοῖς
τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσονται ἐν αὐτῇ 20 καὶ τὸ
πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ἔδωκας συνετίσαι αὐτοὺς
καὶ τὸ μαννα σοῦ οὐκ ἀφυστέρησας ἀπὸ στόματος
αὐτῶν καὶ ὕδωρ ἔδωκας αὐτοῖς τῷ δίψει αὐτῶν
21 καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διέθρεψας αὐτοὺς ἐν
τῇ ἐρήμῳ οὐχ ὑστέρησαν ἱμάτια αὐτῶν οὐκ
ἐπαλαιώθησαν καὶ πόδες αὐτῶν οὐ διερράγησαν
22 καὶ ἔδωκας αὐτοῖς βασιλείας καὶ λαοὺς καὶ
διεμέρισας αὐτοῖς καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν
Σηων βασιλέως Εσεβων καὶ τὴν γῆν Ωγ βασιλέως
τοῦ Βασαν 23 καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐπλήθυνας
ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰσήγαγες
αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπας τοῖς πατράσιν αὐτῶν
καὶ ἐκληρονόμησαν αὐτήν 24 καὶ ἐξέτριψας
ἐνώπιον αὐτῶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν τῶν
Χαναναίων καὶ ἔδωκας αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας
αὐτῶν καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς λαοὺς
τῆς γῆς ποιῆσαι αὐτοῖς ὡς ἀρεστὸν ἐνώπιον
αὐτῶν 25 καὶ κατελάβοσαν πόλεις ὑψηλὰς
καὶ ἐκληρονόμησαν οἰκίας πλήρεις πάντων
ἀγαθῶν λάκκους λελατομημένους ἀμπελῶνας
καὶ ἐλαιῶνας καὶ πᾶν ξύλον βρώσιμον εἰς
πλῆθος καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν καὶ
ἐλιπάνθησαν καὶ ἐτρύφησαν ἐν ἀγαθωσύνῃ σου
τῇ μεγάλῃ 26 καὶ ἤλλαξαν καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ
σοῦ καὶ ἔρριψαν τὸν νόμον σου ὀπίσω σώματος
αὐτῶν καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν οἳ
διεμαρτύραντο ἐν αὐτοῖς ἐπιστρέψαι αὐτοὺς
πρὸς σέ καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους 27
καὶ ἔδωκας αὐτοὺς ἐν χειρὶ θλιβόντων αὐτούς
καὶ ἔθλιψαν αὐτούς καὶ ἀνεβόησαν πρὸς σὲ ἐν
καιρῷ θλίψεως αὐτῶν καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ σου
ἤκουσας καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς μεγάλοις
ἔδωκας αὐτοῖς σωτῆρας καὶ ἔσωσας αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς θλιβόντων αὐτούς 28 καὶ ὡς ἀνεπαύσαντο
ἐπέστρεψαν ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου καὶ
ἐγκατέλιπες αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ
κατῆρξαν ἐν αὐτοῖς καὶ πάλιν ἀνεβόησαν πρὸς σέ
καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ εἰσήκουσας καὶ ἐρρύσω αὐτοὺς
ἐν οἰκτιρμοῖς σου πολλοῖς 29 καὶ ἐπεμαρτύρω
αὐτοῖς ἐπιστρέψαι αὐτοὺς εἰς τὸν νόμον σου
καὶ οὐκ ἤκουσαν ἀλλὰ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ
ἐν τοῖς κρίμασί σου ἡμάρτοσαν ἃ ποιήσας αὐτὰ
ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς καὶ ἔδωκαν νῶτον
ἀπειθοῦντα καὶ τράχηλον αὐτῶν ἐσκλήρυναν
καὶ οὐκ ἤκουσαν 30 καὶ εἵλκυσας ἐπ’ αὐτοὺς ἔτη
πολλὰ καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐν πνεύματί σου
ἐν χειρὶ προφητῶν σου καὶ οὐκ ἠνωτίσαντο καὶ
ἔδωκας αὐτοὺς ἐν χειρὶ λαῶν τῆς γῆς 31 καὶ σὺ
ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς οὐκ ἐποίησας
αὐτοὺς συντέλειαν καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτούς
ὅτι ἰσχυρὸς εἶ καὶ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων 32 καὶ
νῦν ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἰσχυρὸς ὁ μέγας ὁ κραταιὸς
καὶ ὁ φοβερὸς φυλάσσων τὴν διαθήκην σου καὶ
τὸ ἔλεός σου μὴ ὀλιγωθήτω ἐνώπιόν σου πᾶς ὁ
μόχθος ὃς εὗρεν ἡμᾶς καὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν
καὶ τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν
καὶ τοὺς προφήτας ἡμῶν καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν

καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ σου ἀπὸ ἡμερῶν βασιλέων
Ασσουρ καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 33 καὶ σὺ
δίκαιος ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις ἐφ’ ἡμᾶς ὅτι
ἀλήθειαν ἐποίησας καὶ ἡμεῖς ἐξημάρτομεν 34 καὶ
οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν καὶ οἱ
ἱερεῖς ἡμῶν καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν οὐκ ἐποίησαν
τὸν νόμον σου καὶ οὐ προσέσχον τῶν ἐντολῶν
σου καὶ τὰ μαρτύριά σου ἃ διεμαρτύρω αὐτοῖς
35 καὶ αὐτοὶ ἐν βασιλείᾳ σου καὶ ἐν ἀγαθωσύνῃ
σου τῇ πολλῇ ᾗ ἔδωκας αὐτοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ τῇ
πλατείᾳ καὶ λιπαρᾷ ᾗ ἔδωκας ἐνώπιον αὐτῶν
οὐκ ἐδούλευσάν σοι καὶ οὐκ ἀπέστρεψαν ἀπὸ
ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν τῶν πονηρῶν 36 ἰδού
ἐσμεν σήμερον δοῦλοι καὶ ἡ γῆ ἣν ἔδωκας τοῖς
πατράσιν ἡμῶν φαγεῖν τὸν καρπὸν αὐτῆς 37 τοῖς
βασιλεῦσιν οἷς ἔδωκας ἐφ’ ἡμᾶς ἐν ἁμαρτίαις
ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐξουσιάζουσιν
καὶ ἐν κτήνεσιν ἡμῶν ὡς ἀρεστὸν αὐτοῖς καὶ
ἐν θλίψει μεγάλῃ ἐσμέν 38 καὶ ἐν πᾶσι τούτοις
ἡμεῖς διατιθέμεθα πίστιν καὶ γράφομεν καὶ
ἐπισφραγίζουσιν πάντες ἄρχοντες ἡμῶν Λευῖται
ἡμῶν ἱερεῖς ἡμῶν

10 καὶ ἐπὶ τῶν σφραγιζόντων Νεεμιας υἱὸς
Αχαλια καὶ Σεδεκιας 2 υἱὸς Σαραια καὶ Αζαρια
καὶ Ιερμια 3 Φασουρ Αμαρια Μελχια 4 Ατους
Σεβανι Μαλουχ 5 Ιραμ Μεραμωθ Αβδια 6 Δανιηλ
Γαναθων Βαρουχ 7 Μεσουλαμ Αβια Μιαμιν
8 Μααζια Βελγαι Σαμαια οὗτοι ἱερεῖς 9 καὶ
οἱ Λευῖται Ἰησοῦς υἱὸς Αζανια Βαναιου ἀπὸ
υἱῶν Ηναδαδ Καδμιηλ 10 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
Σαβανια Ωδουια Καλιτα Φελεϊα Αναν 11 Μιχα
Ροωβ Εσεβιας 12 Ζαχωρ Σαραβια Σεβανια 13
Ωδουια υἱοὶ Βανουναι 14 ἄρχοντες τοῦ λαοῦ
Φορος Φααθμωαβ Ηλαμ Ζαθουια υἱοὶ 15 Βανι
Ασγαδ Βηβαι 16 Εδανια Βαγοι Ηδιν 17 Ατηρ
Εζεκια Αζουρ 18 Οδουια Ησαμ Βησι 19 Αριφ
Αναθωθ Νωβαι 20 Μαγαφης Μεσουλαμ Ηζιρ 21
Μεσωζεβηλ Σαδδουκ Ιεδδουα 22 Φαλτια Αναν
Αναια 23 Ωσηε Ανανια Ασουβ 24 Αλωης Φαλαϊ
Σωβηκ 25 Ραουμ Εσαβανα Μαασαια 26 καὶ Αϊα
Αιναν Ηναν 27 Μαλουχ Ηραμ Βαανα 28 καὶ
οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται
οἱ πυλωροί οἱ ᾄδοντες οἱ ναθινιμ καὶ πᾶς ὁ
προσπορευόμενος ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς πρὸς νόμον
τοῦ θεοῦ γυναῖκες αὐτῶν υἱοὶ αὐτῶν θυγατέρες
αὐτῶν πᾶς ὁ εἰδὼς καὶ συνίων 29 ἐνίσχυον ἐπὶ
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν κατηράσαντο αὐτοὺς καὶ
εἰσήλθοσαν ἐν ἀρᾷ καὶ ἐν ὅρκῳ τοῦ πορεύεσθαι ἐν
νόμῳ τοῦ θεοῦ ὃς ἐδόθη ἐν χειρὶ Μωυσῆ δούλου
τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν πάσας τὰς
ἐντολὰς κυρίου ἡμῶν καὶ κρίματα αὐτοῦ 30 καὶ
τοῦ μὴ δοῦναι θυγατέρας ἡμῶν τοῖς λαοῖς τῆς
γῆς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν οὐ λημψόμεθα
τοῖς υἱοῖς ἡμῶν 31 καὶ λαοὶ τῆς γῆς οἱ φέροντες
τοὺς ἀγορασμοὺς καὶ πᾶσαν πρᾶσιν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου ἀποδόσθαι οὐκ ἀγορῶμεν παρ’ αὐτῶν
ἐν σαββάτῳ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἁγίᾳ καὶ ἀνήσομεν
τὸ ἔτος τὸ ἕβδομον καὶ ἀπαίτησιν πάσης χειρός
32 καὶ στήσομεν ἐφ’ ἡμᾶς ἐντολὰς δοῦναι ἐφ’
ἡμᾶς τρίτον τοῦ διδράχμου κατ’ ἐνιαυτὸν εἰς
δουλείαν οἴκου θεοῦ ἡμῶν 33 εἰς ἄρτους τοῦ
προσώπου καὶ θυσίαν τοῦ ἐνδελεχισμοῦ καὶ εἰς
ὁλοκαύτωμα τοῦ ἐνδελεχισμοῦ τῶν σαββάτων
τῶν νουμηνιῶν εἰς τὰς ἑορτὰς καὶ εἰς τὰ ἅγια
καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ Ισραηλ
καὶ εἰς ἔργα οἴκου θεοῦ ἡμῶν 34 καὶ κλήρους

ἐβάλομεν περὶ κλήρου ξυλοφορίας οἱ ἱερεῖς καὶ
οἱ Λευῖται καὶ ὁ λαός ἐνέγκαι εἰς οἶκον θεοῦ
ἡμῶν εἰς οἶκον πατριῶν ἡμῶν εἰς καιροὺς ἀπὸ
χρόνων ἐνιαυτὸν κατ’ ἐνιαυτόν ἐκκαῦσαι ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ὡς γέγραπται ἐν
τῷ νόμῳ **35** καὶ ἐνέγκαι τὰ πρωτογενήματα τῆς
γῆς ἡμῶν καὶ πρωτογενήματα καρποῦ παντὸς
ξύλου ἐνιαυτὸν κατ’ ἐνιαυτὸν εἰς οἶκον κυρίου **36**
καὶ τὰ πρωτότοκα υἱῶν ἡμῶν καὶ κτηνῶν ἡμῶν
ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ καὶ τὰ πρωτότοκα
βοῶν ἡμῶν καὶ ποιμνίων ἡμῶν ἐνέγκαι εἰς οἶκον
θεοῦ ἡμῶν τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν
οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν **37** καὶ τὴν ἀπαρχὴν σίτων ἡμῶν
καὶ τὸν καρπὸν παντὸς ξύλου οἴνου καὶ ἐλαίου
οἴσομεν τοῖς ἱερεῦσιν εἰς γαζοφυλάκιον οἴκου
τοῦ θεοῦ καὶ δεκάτην γῆς ἡμῶν τοῖς Λευίταις καὶ
αὐτοὶ οἱ Λευῖται δεκατοῦντες ἐν πάσαις πόλεσιν
δουλείας ἡμῶν **38** καὶ ἔσται ὁ ἱερεὺς υἱὸς Ααρων
μετὰ τοῦ Λευίτου ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ Λευίτου καὶ οἱ
Λευῖται ἀνοίσουσιν τὴν δεκάτην τῆς δεκάτης εἰς
οἶκον θεοῦ ἡμῶν εἰς τὰ γαζοφυλάκια εἰς οἶκον
τοῦ θεοῦ **39** ὅτι εἰς τοὺς θησαυροὺς εἰσοίσουσιν
οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Λευι τὰς ἀπαρχὰς
τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου καὶ ἐκεῖ
σκεύη τὰ ἅγια καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοὶ καὶ οἱ
πυλωροὶ καὶ οἱ ᾄδοντες καὶ οὐκ ἐγκαταλείψομεν
τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν

11 καὶ ἐκάθισαν οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ ἐν
Ιερουσαλημ καὶ οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ ἐβάλοσαν
κλήρους ἐνέγκαι ἕνα ἀπὸ τῶν δέκα καθίσαι
ἐν Ιερουσαλημ πόλει τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐννέα μέρη
ἐν ταῖς πόλεσιν **2** καὶ εὐλόγησεν ὁ λαὸς τοὺς
πάντας ἄνδρας τοὺς ἑκουσιαζομένους καθίσαι ἐν
Ιερουσαλημ **3** καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας
οἳ ἐκάθισαν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐν πόλεσιν Ιουδα
ἐκάθισαν ἀνὴρ ἐν κατασχέσει αὐτοῦ ἐν πόλεσιν
αὐτῶν Ισραηλ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ
ναθιναῖοι καὶ οἱ υἱοὶ δούλων Σαλωμων **4** καὶ ἐν
Ιερουσαλημ ἐκάθισαν ἀπὸ υἱῶν Ιουδα καὶ ἀπὸ
υἱῶν Βενιαμιν ἀπὸ υἱῶν Ιουδα Αθαια υἱὸς Αζαια
υἱὸς Ζαχαρια υἱὸς Αμαρια υἱὸς Σαφατια υἱὸς
Μαλεληλ καὶ ἀπὸ υἱῶν Φαρες **5** καὶ Μαασια υἱὸς
Βαρουχ υἱὸς Χαλαζα υἱὸς Οζια υἱὸς Αδαια υἱὸς
Ιωριβ υἱὸς Θηζια υἱὸς τοῦ Σηλωνι **6** πάντες υἱοὶ
Φαρες οἱ καθήμενοι ἐν Ιερουσαλημ τετρακόσιοι
ἑξήκοντα ὀκτὼ ἄνδρες δυνάμεως **7** καὶ οὗτοι υἱοὶ
Βενιαμιν Σηλω υἱὸς Μεσουλαμ υἱὸς Ιωαδ υἱὸς
Φαδαια υἱὸς Κωλια υἱὸς Μασαια υἱὸς Αιθιηλ υἱὸς
Ιεσια **8** καὶ ὀπίσω αὐτοῦ Γηβι Σηλι ἐννακόσιοι
εἴκοσι ὀκτώ **9** καὶ Ιωηλ υἱὸς Ζεχρι ἐπίσκοπος ἐπ’
αὐτούς καὶ Ιουδας υἱὸς Ασανα ἐπὶ τῆς πόλεως
δεύτερος **10** ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ Ιαδια υἱὸς Ιωριβ
Ιαχιν **11** Σαραια υἱὸς Ελκια υἱὸς Μεσουλαμ υἱὸς
Σαδδουκ υἱὸς Μαριωθ υἱὸς Αϊτωβ ἀπέναντι οἴκου
τοῦ θεοῦ **12** καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ποιοῦντες τὸ
ἔργον τοῦ οἴκου Αμασι υἱὸς Ζαχαρια υἱὸς Φασσουρ
υἱὸς Μελχια **13** ἄρχοντες πατριῶν διακόσιοι
τεσσαράκοντα δύο καὶ Αμεσσαι υἱὸς Εσδριηλ **14**
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δυνατοὶ παρατάξεως ἑκατὸν
εἴκοσι ὀκτώ καὶ ἐπίσκοπος ἐπ’ αὐτῶν Βαδιηλ **15**
καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν Σαμαια υἱὸς Ασουβ υἱὸς
Εζρι **17** καὶ Μαθανια υἱὸς Μιχα καὶ Ωβηδ υἱὸς
Σαμουι **18** διακόσιοι ὀγδοήκοντα τέσσαρες **19**
καὶ οἱ πυλωροὶ Ακουβ Τελαμιν καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δύο **22** καὶ ἐπίσκοπος
Λευιτῶν υἱὸς Βανι Οζι υἱὸς Ασαβια υἱὸς Μιχα

ἀπὸ υἱῶν Ασαφ τῶν ᾀδόντων ἀπέναντι ἔργου
οἴκου τοῦ θεοῦ **23** ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως ἐπ’
αὐτούς **24** καὶ Παθαια υἱὸς Βασηζα πρὸς χεῖρα
τοῦ βασιλέως εἰς πᾶν ῥῆμα τῷ λαῷ **25** καὶ πρὸς
τὰς ἐπαύλεις ἐν ἀγρῷ αὐτῶν καὶ ἀπὸ υἱῶν Ιουδα
ἐκάθισαν ἐν Καριαθαρβοκ **26** καὶ ἐν Ιησου **27** καὶ
ἐν Βηρσαβεε **30** καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν Λαχις καὶ
ἀγροὶ αὐτῆς καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Βηρσαβεε
31 καὶ οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ἀπὸ Γαβα Μαχαμας **36** καὶ
ἀπὸ τῶν Λευιτῶν μερίδες Ιουδα τῷ Βενιαμιν

12 καὶ οὗτοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ
ἀναβαίνοντες μετὰ Ζοροβαβελ υἱοῦ Σαλαθιηλ
καὶ Ἰησοῦ Σαραια Ιερμια Εσδρα **2** Αμαρια Μαλουχ
3 Σεχενια **7** οὗτοι ἄρχοντες τῶν ἱερέων καὶ
ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ἡμέραις Ἰησοῦ **8** καὶ οἱ Λευῖται
Ιησου Βανουι Καδμιηλ Σαραβια Ιουδα Μαχανια
ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ **9**
εἰς τὰς ἐφημερίας **10** καὶ Ἰησοῦς ἐγέννησεν τὸν
Ιωακιμ καὶ Ιωακιμ ἐγέννησεν τὸν Ελιασιβ καὶ
Ελιασιβ τὸν Ιωδαε **11** καὶ Ιωδαε ἐγέννησεν τὸν
Ιωναθαν καὶ Ιωναθαν ἐγέννησεν τὸν Ιαδου **12** καὶ
ἐν ἡμέραις Ιωακιμ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ
οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῷ Σαραια Μαραια τῷ
Ιερμια Ανανια **13** τῷ Εσδρα Μεσουλαμ τῷ Αμαρια
Ιωαναν **14** τῷ Μαλουχ Ιωναθαν τῷ Σεχενια
Ιωσηφ **15** τῷ Αρεμ Αδνας τῷ Μαριωθ Ελκαι
16 τῷ Αδδαι Ζαχαριας τῷ Γαναθων Μοσολλαμ
17 τῷ Αβια Ζεχρι τῷ Βενιαμιν ἐν καιροῖς τῷ
Φελητι **18** τῷ Βαλγα Σαμουε τῷ Σεμεια Ιωναθαν
19 τῷ Ιωιαριβ Μαθθαναι τῷ Ιδια Οζι **20** τῷ
Σαλλαι Καλλαι τῷ Αμουκ Αβεδ **21** τῷ Ελκια
Ασαβιας τῷ Ιεδεϊου Ναθαναηλ **22** οἱ Λευῖται ἐν
ἡμέραις Ελιασιβ Ιωαδα καὶ Ιωαναν καὶ Ιδουα
γεγραμμένοι ἄρχοντες πατριῶν καὶ οἱ ἱερεῖς
ἐν βασιλείᾳ Δαρείου τοῦ Πέρσου **23** υἱοὶ Λευι
ἄρχοντες τῶν πατριῶν γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν καὶ ἕως ἡμερῶν Ιωαναν
υἱοῦ Ελισουβ **24** καὶ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν
Ασαβια καὶ Σαραβια καὶ Ιησου καὶ υἱοὶ Καδμιηλ
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατεναντίον αὐτῶν εἰς
ὑμνεῖν καὶ αἰνεῖν ἐν ἐντολῇ Δαυιδ ἀνθρώπου
τοῦ θεοῦ ἐφημερία πρὸς ἐφημερίαν **25** ἐν τῷ
συναγαγεῖν με τοὺς πυλωροὺς **26** ἐν ἡμέραις
Ιωακιμ υἱοῦ Ἰησοῦ υἱοῦ Ιωσεδεκ καὶ ἐν ἡμέραις
Νεεμια καὶ Εσδρας ὁ ἱερεὺς ὁ γραμματεύς **27** καὶ
ἐν ἐγκαινίοις τείχους Ιερουσαλημ ἐζήτησαν τοὺς
Λευίτας ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν τοῦ ἐνέγκαι αὐτοὺς
εἰς Ιερουσαλημ ποιῆσαι ἐγκαίνια καὶ εὐφροσύνην
ἐν θωδαθα καὶ ἐν ᾠδαῖς κυμβαλίζοντες καὶ
ψαλτήρια καὶ κινύραι **28** καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ
τῶν ᾀδόντων καὶ ἀπὸ τῆς περιχώρου κυκλόθεν
εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἀπὸ ἐπαύλεων **29** καὶ ἀπὸ
ἀγρῶν ὅτι ἐπαύλεις ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς οἱ
ᾄδοντες ἐν Ιερουσαλημ **30** καὶ ἐκαθαρίσθησαν οἱ
ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ ἐκαθάρισαν τὸν λαὸν
καὶ τοὺς πυλωροὺς καὶ τὸ τεῖχος **31** καὶ ἀνήνεγκα
τοὺς ἄρχοντας Ιουδα ἐπάνω τοῦ τείχους καὶ
ἔστησα δύο περὶ αἰνέσεως μεγάλους καὶ διῆλθον
ἐκ δεξιῶν ἐπάνω τοῦ τείχους τῆς κοπρίας **32**
καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῶν Ωσαια καὶ ἥμισυ
ἀρχόντων Ιουδα **33** καὶ Αζαριας Εσδρας καὶ
Μεσουλαμ **34** Ιουδα καὶ Βενιαμιν καὶ Σαμαια
καὶ Ιερμια **35** καὶ ἀπὸ υἱῶν τῶν ἱερέων ἐν
σάλπιγξιν Ζαχαριας υἱὸς Ιωναθαν υἱὸς Σαμαια
υἱὸς Μαθανια υἱὸς Μιχαια υἱὸς Ζακχουρ υἱὸς
Ασαφ **36** καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Σαμαια καὶ Οζιηλ

αἰνεῖν ἐν ᾠδαῖς Δαυιδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ
Εσδρας ὁ γραμματεὺς ἔμπροσθεν αὐτῶν **37** ἐπὶ
πύλης τοῦ αιν κατέναντι αὐτῶν ἀνέβησαν ἐπὶ
κλίμακας πόλεως Δαυιδ ἐν ἀναβάσει τοῦ τείχους
ἐπάνωθεν τοῦ οἴκου Δαυιδ καὶ ἕως πύλης τοῦ
ὕδατος κατὰ ἀνατολάς **38** καὶ περὶ αἰνέσεως ἡ
δευτέρα ἐπορεύετο συναντῶσα αὐτοῖς καὶ ἐγὼ
ὀπίσω αὐτῆς καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ ἐπάνω τοῦ
τείχους ὑπεράνω τοῦ πύργου τῶν θεννουριμ καὶ
ἕως τοῦ τείχους τοῦ πλατέος **39** καὶ ὑπεράνω
τῆς πύλης Εφραιμ καὶ ἐπὶ πύλην τῆς ισανα καὶ
ἐπὶ πύλην τὴν ἰχθυηρὰν καὶ πύργῳ Ανανεηλ
καὶ ἕως πύλης τῆς προβατικῆς καὶ ἔστησαν
ἐν πύλῃ τῆς φυλακῆς **40** καὶ ἔστησαν αἱ δύο
τῆς αἰνέσεως ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐγὼ καὶ
τὸ ἥμισυ τῶν στρατηγῶν μετ’ ἐμοῦ **41** καὶ
οἱ ἱερεῖς Ελιακιμ Μαασιας Βενιαμιν Μιχαιας
Ελιωηναι Ζαχαριας Ανανιας ἐν σάλπιγξιν **42**
καὶ Μαασιας καὶ Σεμειας καὶ Ελεαζαρ καὶ Οζι
καὶ Ιωαναν καὶ Μελχιας καὶ Αιλαμ καὶ Εζουρ
καὶ ἠκούσθησαν οἱ ᾄδοντες καὶ ἐπεσκέπησαν
43 καὶ ἔθυσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θυσιάσματα
μεγάλα καὶ ηὐφράνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ηὔφρανεν
αὐτοὺς μεγάλως καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ
τὰ τέκνα αὐτῶν ηὐφράνθησαν καὶ ἠκούσθη ἡ
εὐφροσύνη ἐν Ιερουσαλημ ἀπὸ μακρόθεν **44** καὶ
κατέστησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄνδρας ἐπὶ τῶν
γαζοφυλακίων τοῖς θησαυροῖς ταῖς ἀπαρχαῖς καὶ
ταῖς δεκάταις καὶ τοῖς συνηγμένοις ἐν αὐτοῖς
ἄρχουσιν τῶν πόλεων μερίδας τοῖς ἱερεῦσι καὶ
τοῖς Λευίταις ὅτι εὐφροσύνη ἦν ἐν Ιουδα ἐπὶ τοὺς
ἱερεῖς καὶ ἐπὶ τοὺς Λευίτας τοὺς ἑστῶτας **45** καὶ
ἐφύλαξαν φυλακὰς θεοῦ αὐτῶν καὶ φυλακὰς τοῦ
καθαρισμοῦ καὶ τοὺς ᾄδοντας καὶ τοὺς πυλωροὺς
ὡς ἐντολαὶ Δαυιδ καὶ Σαλωμων υἱοῦ αὐτοῦ **46**
ὅτι ἐν ἡμέραις Δαυιδ Ασαφ ἀπ’ ἀρχῆς πρῶτος
τῶν ᾀδόντων καὶ ὕμνον καὶ αἴνεσιν τῷ θεῷ **47**
καὶ πᾶς Ισραηλ ἐν ἡμέραις Ζοροβαβελ διδόντες
μερίδας τῶν ᾀδόντων καὶ τῶν πυλωρῶν λόγον
ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ καὶ ἁγιάζοντες τοῖς
Λευίταις καὶ οἱ Λευῖται ἁγιάζοντες τοῖς υἱοῖς
Ααρων

13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεγνώσθη ἐν βιβλίῳ
Μωυσῆ ἐν ὠσὶν τοῦ λαοῦ καὶ εὑρέθη
γεγραμμένον ἐν αὐτῷ ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν
Αμμανῖται καὶ Μωαβῖται ἐν ἐκκλησίᾳ θεοῦ ἕως
αἰῶνος **2** ὅτι οὐ συνήντησαν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ
ἐν ἄρτῳ καὶ ἐν ὕδατι καὶ ἐμισθώσαντο ἐπ’ αὐτὸν
τὸν Βαλααμ καταράσασθαι καὶ ἔστρεψεν ὁ θεὸς
ἡμῶν τὴν κατάραν εἰς εὐλογίαν **3** καὶ ἐγένετο
ὡς ἤκουσαν τὸν νόμον καὶ ἐχωρίσθησαν πᾶς
ἐπίμικτος ἐν Ισραηλ **4** καὶ πρὸ τούτου Ελιασιβ ὁ
ἱερεὺς οἰκῶν ἐν γαζοφυλακίῳ οἴκου θεοῦ ἡμῶν
ἐγγίων Τωβια **5** καὶ ἐποίησεν αὐτῷ γαζοφυλάκιον
μέγα καὶ ἐκεῖ ἦσαν πρότερον διδόντες τὴν
μανααν καὶ τὸν λίβανον καὶ τὰ σκεύη καὶ τὴν
δεκάτην τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου
ἐντολὴν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ᾀδόντων καὶ
τῶν πυλωρῶν καὶ ἀπαρχὰς τῶν ἱερέων **6** καὶ ἐν
παντὶ τούτῳ οὐκ ἤμην ἐν Ιερουσαλημ ὅτι ἐν ἔτει
τριακοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ Αρθασασθα βασιλέως
Βαβυλῶνος ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ μετὰ
τέλος ἡμερῶν ᾐτησάμην παρὰ τοῦ βασιλέως **7** καὶ
ἦλθον εἰς Ιερουσαλημ καὶ συνῆκα ἐν τῇ πονηρίᾳ
ᾗ ἐποίησεν Ελισουβ τῷ Τωβια ποιῆσαι αὐτῷ
γαζοφυλάκιον ἐν αὐλῇ οἴκου τοῦ θεοῦ **8** καὶ

πονηρόν μοι ἐφάνη σφόδρα καὶ ἔρριψα πάντα τὰ
σκεύη οἴκου Τωβια ἔξω ἀπὸ τοῦ γαζοφυλακίου
9 καὶ εἶπα καὶ ἐκαθάρισαν τὰ γαζοφυλάκια καὶ
ἐπέστρεψα ἐκεῖ σκεύη οἴκου τοῦ θεοῦ τὴν μαναα
καὶ τὸν λίβανον 10 καὶ ἔγνων ὅτι μερίδες τῶν
Λευιτῶν οὐκ ἐδόθησαν καὶ ἐφύγοσαν ἀνὴρ εἰς
ἀγρὸν αὐτοῦ οἱ Λευῖται καὶ οἱ ᾄδοντες ποιοῦντες
τὸ ἔργον 11 καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς στρατηγοῖς καὶ
εἶπα διὰ τί ἐγκατελείφθη ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ καὶ
συνήγαγον αὐτοὺς καὶ ἔστησα αὐτοὺς ἐπὶ τῇ
στάσει αὐτῶν 12 καὶ πᾶς Ιουδα ἤνεγκαν δεκάτην
τοῦ πυροῦ καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου εἰς τοὺς
θησαυροὺς 13 ἐπὶ χεῖρα Σελεμια τοῦ ἱερέως καὶ
Σαδδουκ τοῦ γραμματέως καὶ Φαδαια ἀπὸ τῶν
Λευιτῶν καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν Αναν υἱὸς Ζακχουρ
υἱὸς Μαθανια ὅτι πιστοὶ ἐλογίσθησαν ἐπ’ αὐτοὺς
μερίζειν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν 14 μνήσθητί μου
ὁ θεός ἐν ταύτῃ καὶ μὴ ἐξαλειφθήτω ἔλεός
μου ὃ ἐποίησα ἐν οἴκῳ κυρίου τοῦ θεοῦ 15 ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον ἐν Ιουδα πατοῦντας
ληνοὺς ἐν τῷ σαββάτῳ καὶ φέροντας δράγματα
καὶ ἐπιγεμίζοντας ἐπὶ τοὺς ὄνους καὶ οἶνον
καὶ σταφυλὴν καὶ σῦκα καὶ πᾶν βάσταγμα καὶ
φέροντας εἰς Ιερουσαλημ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου
καὶ ἐπεμαρτυράμην ἐν ἡμέρᾳ πράσεως αὐτῶν 16
καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐτῇ φέροντες ἰχθὺν καὶ πᾶσαν
πρᾶσιν πωλοῦντες ἐν τῷ σαββάτῳ τοῖς υἱοῖς
Ιουδα καὶ ἐν Ιερουσαλημ 17 καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς
υἱοῖς Ιουδα τοῖς ἐλευθέροις καὶ εἶπα αὐτοῖς τίς
ὁ λόγος οὗτος ὁ πονηρός ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε καὶ
βεβηλοῦτε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου 18 οὐχὶ
οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ἤνεγκεν
ἐπ’ αὐτοὺς ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἐφ’ ἡμᾶς πάντα
τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ
ὑμεῖς προστίθετε ὀργὴν ἐπὶ Ισραηλ βεβηλῶσαι
τὸ σάββατον 19 καὶ ἐγένετο ἡνίκα κατέστησαν
πύλαι Ιερουσαλημ πρὸ τοῦ σαββάτου καὶ εἶπα καὶ
ἔκλεισαν τὰς πύλας καὶ εἶπα ὥστε μὴ ἀνοιγῆναι
αὐτὰς ἕως ὀπίσω τοῦ σαββάτου καὶ ἐκ τῶν
παιδαρίων μου ἔστησα ἐπὶ τὰς πύλας ὥστε μὴ
αἴρειν βαστάγματα ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου 20
καὶ ηὐλίσθησαν πάντες καὶ ἐποίησαν πρᾶσιν ἔξω
Ιερουσαλημ ἅπαξ καὶ δίς 21 καὶ διεμαρτυράμην
ἐν αὐτοῖς καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς διὰ τί ὑμεῖς
αὐλίζεσθε ἀπέναντι τοῦ τείχους ἐὰν δευτερώσητε
ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐν ὑμῖν ἀπὸ τοῦ καιροῦ
ἐκείνου οὐκ ἤλθοσαν ἐν σαββάτῳ 22 καὶ εἶπα τοῖς
Λευίταις οἳ ἦσαν καθαριζόμενοι καὶ ἐρχόμενοι
φυλάσσοντες τὰς πύλας ἁγιάζειν τὴν ἡμέραν τοῦ
σαββάτου πρὸς ταῦτα μνήσθητί μου ὁ θεός καὶ
φεῖσαί μου κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου 23 καὶ
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον τοὺς Ιουδαίους
οἳ ἐκάθισαν γυναῖκας Ἀζωτίας Αμμανίτιδας
Μωαβίτιδας 24 καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἥμισυ λαλοῦντες
Ἀζωτιστὶ καὶ οὔκ εἰσιν ἐπιγινώσκοντες λαλεῖν
Ιουδαϊστί 25 καὶ ἐμαχεσάμην μετ’ αὐτῶν καὶ
κατηρασάμην αὐτοὺς καὶ ἐπάταξα ἐν αὐτοῖς
ἄνδρας καὶ ἐμαδάρωσα αὐτοὺς καὶ ὥρκισα
αὐτοὺς ἐν τῷ θεῷ ἐὰν δῶτε τὰς θυγατέρας
ὑμῶν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐὰν λάβητε ἀπὸ
τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς ὑμῶν 26 οὐχ
οὕτως ἥμαρτεν Σαλωμων βασιλεὺς Ισραηλ καὶ
ἐν ἔθνεσιν πολλοῖς οὐκ ἦν βασιλεὺς ὅμοιος αὐτῷ
καὶ ἀγαπώμενος τῷ θεῷ ἦν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ
θεὸς εἰς βασιλέα ἐπὶ πάντα Ισραηλ καὶ τοῦτον
ἐξέκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλότριαι 27 καὶ ὑμῶν

μὴ ἀκουσόμεθα ποιῆσαι τὴν πᾶσαν πονηρίαν
ταύτην ἀσυνθετῆσαι ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν καθίσαι
γυναῖκας ἀλλοτρίας **28** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ιωαδα τοῦ
Ελισουβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου νυμφίου τοῦ
Σαναβαλλατ τοῦ Ωρωνίτου καὶ ἐξέβρασα αὐτὸν
ἀπ’ ἐμοῦ **29** μνήσθητι αὐτοῖς ὁ θεός ἐπὶ ἀγχιστείᾳ
τῆς ἱερατείας καὶ διαθήκης τῆς ἱερατείας καὶ
τοὺς Λευίτας **30** καὶ ἐκαθάρισα αὐτοὺς ἀπὸ
πάσης ἀλλοτριώσεως καὶ ἔστησα ἐφημερίας τοῖς
ἱερεῦσιν καὶ τοῖς Λευίταις ἀνὴρ ὡς τὸ ἔργον
αὐτοῦ **31** καὶ τὸ δῶρον τῶν ξυλοφόρων ἐν
καιροῖς ἀπὸ χρόνων καὶ ἐν τοῖς βακχουρίοις
μνήσθητί μου ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς ἀγαθωσύνην

Ἐσθήρ

1 ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρταξέρξου οὗτος ὁ
Ἀρταξέρξης ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ
χωρῶν ἐκράτησεν 2 ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ὅτε
ἐθρονίσθη ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐν Σούσοις τῇ
πόλει 3 ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει βασιλεύοντος αὐτοῦ
δοχὴν ἐποίησεν τοῖς φίλοις καὶ τοῖς λοιποῖς
ἔθνεσιν καὶ τοῖς Περσῶν καὶ Μήδων ἐνδόξοις καὶ
τοῖς ἄρχουσιν τῶν σατραπῶν 4 καὶ μετὰ ταῦτα
μετὰ τὸ δεῖξαι αὐτοῖς τὸν πλοῦτον τῆς βασιλείας
αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν τῆς εὐφροσύνης τοῦ
πλούτου αὐτοῦ ἐπὶ ἡμέρας ἑκατὸν ὀγδοήκοντα
5 ὅτε δὲ ἀνεπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ γάμου
ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον τοῖς ἔθνεσιν τοῖς
εὑρεθεῖσιν εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ ἡμέρας ἓξ ἐν αὐλῇ
οἴκου τοῦ βασιλέως 6 κεκοσμημένῃ βυσσίνοις καὶ
καρπασίνοις τεταμένοις ἐπὶ σχοινίοις βυσσίνοις
καὶ πορφυροῖς ἐπὶ κύβοις χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς
ἐπὶ στύλοις παρίνοις καὶ λιθίνοις κλῖναι χρυσαῖ
καὶ ἀργυραῖ ἐπὶ λιθοστρώτου σμαραγδίτου λίθου
καὶ πιννίνου καὶ παρίνου λίθου καὶ στρωμναὶ
διαφανεῖς ποικίλως διηνθισμέναι κύκλῳ ῥόδα
πεπασμένα 7 ποτήρια χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ
ἀνθράκινον κυλίκιον προκείμενον ἀπὸ ταλάντων
τρισμυρίων οἶνος πολὺς καὶ ἡδύς ὃν αὐτὸς ὁ
βασιλεὺς ἔπινεν 8 ὁ δὲ πότος οὗτος οὐ κατὰ
προκείμενον νόμον ἐγένετο οὕτως δὲ ἠθέλησεν
ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπέταξεν τοῖς οἰκονόμοις ποιῆσαι
τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων 9 καὶ Αστιν
ἡ βασίλισσα ἐποίησε πότον ταῖς γυναιξὶν ἐν
τοῖς βασιλείοις ὅπου ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης 10
ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἡδέως γενόμενος ὁ
βασιλεὺς εἶπεν τῷ Αμαν καὶ Βαζαν καὶ Θαρρα καὶ
Βωραζη καὶ Ζαθολθα καὶ Αβαταζα καὶ Θαραβα
τοῖς ἑπτὰ εὐνούχοις τοῖς διακόνοις τοῦ βασιλέως
Ἀρταξέρξου 11 εἰσαγαγεῖν τὴν βασίλισσαν πρὸς
αὐτὸν βασιλεύειν αὐτὴν καὶ περιθεῖναι αὐτῇ τὸ
διάδημα καὶ δεῖξαι αὐτὴν πᾶσιν τοῖς ἄρχουσιν καὶ
τοῖς ἔθνεσιν τὸ κάλλος αὐτῆς ὅτι καλὴ ἦν 12 καὶ
οὐκ εἰσήκουσεν αὐτοῦ Αστιν ἡ βασίλισσα ἐλθεῖν
μετὰ τῶν εὐνούχων καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς
καὶ ὠργίσθη 13 καὶ εἶπεν τοῖς φίλοις αὐτοῦ
κατὰ ταῦτα ἐλάλησεν Αστιν ποιήσατε οὖν περὶ
τούτου νόμον καὶ κρίσιν 14 καὶ προσῆλθεν
αὐτῷ Αρκεσαιος καὶ Σαρσαθαιος καὶ Μαλησεαρ
οἱ ἄρχοντες Περσῶν καὶ Μήδων οἱ ἐγγὺς τοῦ
βασιλέως οἱ πρῶτοι παρακαθήμενοι τῷ βασιλεῖ
15 καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους ὡς
δεῖ ποιῆσαι Αστιν τῇ βασιλίσσῃ ὅτι οὐκ ἐποίησεν
τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως προσταχθέντα διὰ τῶν
εὐνούχων 16 καὶ εἶπεν ὁ Μουχαιος πρὸς τὸν
βασιλέα καὶ τοὺς ἄρχοντας οὐ τὸν βασιλέα
μόνον ἠδίκησεν Αστιν ἡ βασίλισσα ἀλλὰ καὶ
πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς ἡγουμένους
τοῦ βασιλέως 17 καὶ γὰρ διηγήσατο αὐτοῖς τὰ
ῥήματα τῆς βασιλίσσης καὶ ὡς ἀντεῖπεν τῷ
βασιλεῖ ὡς οὖν ἀντεῖπεν τῷ βασιλεῖ Ἀρταξέρξῃ
18 οὕτως σήμερον αἱ τυραννίδες αἱ λοιπαὶ τῶν
ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μήδων ἀκούσασαι τὰ
τῷ βασιλεῖ λεχθέντα ὑπ’ αὐτῆς τολμήσουσιν
ὁμοίως ἀτιμάσαι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν 19 εἰ οὖν
δοκεῖ τῷ βασιλεῖ προσταξάτω βασιλικόν καὶ
γραφήτω κατὰ τοὺς νόμους Μήδων καὶ Περσῶν
καὶ μὴ ἄλλως χρησάσθω μηδὲ εἰσελθάτω ἔτι ἡ
βασίλισσα πρὸς αὐτόν καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῆς
δότω ὁ βασιλεὺς γυναικὶ κρείττονι αὐτῆς 20

καὶ ἀκουσθήτω ὁ νόμος ὁ ὑπὸ τοῦ βασιλέως ὃν ἐὰν ποιῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ οὕτως πᾶσαι αἱ γυναῖκες περιθήσουσιν τιμὴν τοῖς ἀνδράσιν ἑαυτῶν ἀπὸ πτωχοῦ ἕως πλουσίου **21** καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄρχουσι καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς καθὰ ἐλάλησεν ὁ Μουχαιος **22** καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶσαν τὴν βασιλείαν κατὰ χώραν κατὰ τὴν λέξιν αὐτῶν ὥστε εἶναι φόβον αὐτοῖς ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν

2 καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς τοῦ θυμοῦ καὶ οὐκέτι ἐμνήσθη τῆς Αστιν μνημονεύων οἷα ἐλάλησεν καὶ ὡς κατέκρινεν αὐτήν **2** καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως ζητηθήτω τῷ βασιλεῖ κοράσια ἄφθορα καλὰ τῷ εἴδει **3** καὶ καταστήσει ὁ βασιλεὺς κωμάρχας ἐν πάσαις ταῖς χώραις τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ ἐπιλεξάτωσαν κοράσια παρθενικὰ καλὰ τῷ εἴδει εἰς Σουσαν τὴν πόλιν εἰς τὸν γυναικῶνα καὶ παραδοθήτωσαν τῷ εὐνούχῳ τοῦ βασιλέως τῷ φύλακι τῶν γυναικῶν καὶ δοθήτω σμῆγμα καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιμέλεια **4** καὶ ἡ γυνή ἣ ἂν ἀρέσῃ τῷ βασιλεῖ βασιλεύσει ἀντὶ Αστιν καὶ ἤρεσεν τῷ βασιλεῖ τὸ πρᾶγμα καὶ ἐποίησεν οὕτως **5** καὶ ἄνθρωπος ἦν Ιουδαῖος ἐν Σούσοις τῇ πόλει καὶ ὄνομα αὐτῷ Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ιαΐρου τοῦ Σεμεΐου τοῦ Κισαιου ἐκ φυλῆς Βενιαμιν **6** ὃς ἦν αἰχμάλωτος ἐξ Ιερουσαλημ ἣν ᾐχμαλώτευσεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος **7** καὶ ἦν τούτῳ παῖς θρεπτή θυγάτηρ Αμιναδαβ ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ὄνομα αὐτῇ Εσθηρ ἐν δὲ τῷ μεταλλάξαι αὐτῆς τοὺς γονεῖς ἐπαίδευσεν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα καὶ ἦν τὸ κοράσιον καλὸν τῷ εἴδει **8** καὶ ὅτε ἠκούσθη τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα συνήχθησαν κοράσια πολλὰ εἰς Σουσαν τὴν πόλιν ὑπὸ χεῖρα Γαι καὶ ἤχθη Εσθηρ πρὸς Γαι τὸν φύλακα τῶν γυναικῶν **9** καὶ ἤρεσεν αὐτῷ τὸ κοράσιον καὶ εὗρεν χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἔσπευσεν αὐτῇ δοῦναι τὸ σμῆγμα καὶ τὴν μερίδα καὶ τὰ ἑπτὰ κοράσια τὰ ἀποδεδειγμένα αὐτῇ ἐκ βασιλικοῦ καὶ ἐχρήσατο αὐτῇ καλῶς καὶ ταῖς ἅβραις αὐτῆς ἐν τῷ γυναικῶνι **10** καὶ οὐχ ὑπέδειξεν Εσθηρ τὸ γένος αὐτῆς οὐδὲ τὴν πατρίδα ὁ γὰρ Μαρδοχαῖος ἐνετείλατο αὐτῇ μὴ ἀπαγγεῖλαι **11** καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ὁ Μαρδοχαῖος περιεπάτει κατὰ τὴν αὐλὴν τὴν γυναικείαν ἐπισκοπῶν τί Εσθηρ συμβήσεται **12** οὗτος δὲ ἦν καιρὸς κορασίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα ὅταν ἀναπληρώσῃ μῆνας δέκα δύο οὕτως γὰρ ἀναπληροῦνται αἱ ἡμέραι τῆς θεραπείας μῆνας ἓξ ἀλειφόμεναι ἐν σμυρνίνῳ ἐλαίῳ καὶ μῆνας ἓξ ἐν τοῖς ἀρώμασιν καὶ ἐν τοῖς σμήγμασιν τῶν γυναικῶν **13** καὶ τότε εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ὃ ἐὰν εἴπῃ παραδώσει αὐτῇ συνεισέρχεσθαι αὐτῇ ἀπὸ τοῦ γυναικῶνος ἕως τῶν βασιλείων **14** δείλης εἰσπορεύεται καὶ πρὸς ἡμέραν ἀποτρέχει εἰς τὸν γυναικῶνα τὸν δεύτερον οὗ Γαι ὁ εὐνοῦχος τοῦ βασιλέως ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν καὶ οὐκέτι εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα ἐὰν μὴ κληθῇ ὀνόματι **15** ἐν δὲ τῷ ἀναπληροῦσθαι τὸν χρόνον Εσθηρ τῆς θυγατρὸς Αμιναδαβ ἀδελφοῦ πατρὸς Μαρδοχαίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα οὐδὲν ἠθέτησεν ὧν αὐτῇ ἐνετείλατο ὁ εὐνοῦχος ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν ἦν γὰρ Εσθηρ εὑρίσκουσα χάριν παρὰ πάντων τῶν βλεπόντων αὐτήν **16** καὶ εἰσῆλθεν Εσθηρ πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα

τῷ δωδεκάτῳ μηνί ὅς ἐστιν Αδαρ τῷ ἑβδόμῳ ἔτει
τῆς βασιλείας αὐτοῦ **17** καὶ ἠράσθη ὁ βασιλεὺς
Εσθηρ καὶ εὗρεν χάριν παρὰ πάσας τὰς παρθένους
καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὸ διάδημα τὸ γυναικεῖον
18 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον πᾶσι τοῖς
φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἐπὶ ἡμέρας
ἑπτὰ καὶ ὕψωσεν τοὺς γάμους Εσθηρ καὶ ἄφεσιν
ἐποίησεν τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ **19** ὁ
δὲ Μαρδοχαῖος ἐθεράπευεν ἐν τῇ αὐλῇ **20** ἡ δὲ
Εσθηρ οὐχ ὑπέδειξεν τὴν πατρίδα αὐτῆς οὕτως
γὰρ ἐνετείλατο αὐτῇ Μαρδοχαῖος φοβεῖσθαι τὸν
θεὸν καὶ ποιεῖν τὰ προστάγματα αὐτοῦ καθὼς ἦν
μετ᾽ αὐτοῦ καὶ Εσθηρ οὐ μετήλλαξεν τὴν ἀγωγὴν
αὐτῆς **21** καὶ ἐλυπήθησαν οἱ δύο εὐνοῦχοι τοῦ
βασιλέως οἱ ἀρχισωματοφύλακες ὅτι προήχθη
Μαρδοχαῖος καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι Ἀρταξέρξην
τὸν βασιλέα **22** καὶ ἐδηλώθη Μαρδοχαίῳ ὁ λόγος
καὶ ἐσήμανεν Εσθηρ καὶ αὐτὴ ἐνεφάνισεν τῷ
βασιλεῖ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς **23** ὁ δὲ βασιλεὺς
ἤτασεν τοὺς δύο εὐνούχους καὶ ἐκρέμασεν αὐτούς
καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς καταχωρίσαι εἰς
μνημόσυνον ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ ὑπὲρ
τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου ἐν ἐγκωμίῳ

3 μετὰ δὲ ταῦτα ἐδόξασεν ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης
Αμαν Αμαδαθου Βουγαῖον καὶ ὕψωσεν αὐτόν
καὶ ἐπρωτοβάθρει πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ **2**
καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ αὐλῇ προσεκύνουν αὐτῷ
οὕτως γὰρ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι
ὁ δὲ Μαρδοχαῖος οὐ προσεκύνει αὐτῷ **3**
καὶ ἐλάλησαν οἱ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως
τῷ Μαρδοχαίῳ Μαρδοχαῖε τί παρακούεις τὰ
ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα **4** καθ᾽ ἑκάστην
ἡμέραν ἐλάλουν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῶν
καὶ ὑπέδειξαν τῷ Αμαν Μαρδοχαῖον τοῖς τοῦ
βασιλέως λόγοις ἀντιτασσόμενον καὶ ὑπέδειξεν
αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος ὅτι Ιουδαῖός ἐστιν **5**
καὶ ἐπιγνοὺς Αμαν ὅτι οὐ προσκυνεῖ αὐτῷ
Μαρδοχαῖος ἐθυμώθη σφόδρα **6** καὶ ἐβουλεύσατο
ἀφανίσαι πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀρταξέρξου
βασιλείαν Ιουδαίους **7** καὶ ἐποίησεν ψήφισμα
ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου
καὶ ἔβαλεν κλήρους ἡμέραν ἐξ ἡμέρας καὶ
μῆνα ἐκ μηνὸς ὥστε ἀπολέσαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ
γένος Μαρδοχαίου καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος εἰς τὴν
τεσσαρεσκαιδεκάτην τοῦ μηνός ὅς ἐστιν Αδαρ
8 καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην
λέγων ὑπάρχει ἔθνος διεσπαρμένον ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ σου οἱ δὲ νόμοι
αὐτῶν ἔξαλλοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη τῶν δὲ
νόμων τοῦ βασιλέως παρακούουσιν καὶ οὐ
συμφέρει τῷ βασιλεῖ ἐᾶσαι αὐτούς **9** εἰ δοκεῖ
τῷ βασιλεῖ δογματισάτω ἀπολέσαι αὐτούς κἀγὼ
διαγράψω εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ βασιλέως
ἀργυρίου τάλαντα μύρια **10** καὶ περιελόμενος
ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ἔδωκεν εἰς χεῖρα τῷ
Αμαν σφραγίσαι κατὰ τῶν γεγραμμένων κατὰ
τῶν Ιουδαίων **11** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Αμαν
τὸ μὲν ἀργύριον ἔχε τῷ δὲ ἔθνει χρῶ ὡς βούλει
12 καὶ ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως
μηνὶ πρώτῳ τῇ τρισκαιδεκάτῃ καὶ ἔγραψαν
ὡς ἐπέταξεν Αμαν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς
ἄρχουσιν κατὰ πᾶσαν χώραν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως
τῆς Αἰθιοπίας ταῖς ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ χώραις
τοῖς τε ἄρχουσι τῶν ἐθνῶν κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν
δι Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως **13** καὶ ἀπεστάλη
διὰ βιβλιαφόρων εἰς τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν

ἀφανίσαι τὸ γένος τῶν Ιουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
μηνὸς δωδεκάτου ὅς ἐστιν Αδαρ καὶ διαρπάσαι
τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν 14 τὰ δὲ ἀντίγραφα τῶν
ἐπιστολῶν ἐξετίθετο κατὰ χώραν καὶ προσετάγη
πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἑτοίμους εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν
ταύτην 15 ἐσπεύδετο δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς
Σουσαν ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ Αμαν ἐκωθωνίζοντο
ἐταράσσετο δὲ ἡ πόλις

4 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐπιγνοὺς τὸ συντελούμενον
διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνεδύσατο σάκκον
καὶ κατεπάσατο σποδὸν καὶ ἐκπηδήσας διὰ
τῆς πλατείας τῆς πόλεως ἐβόα φωνῇ μεγάλῃ
αἴρεται ἔθνος μηδὲν ἠδικηκός 2 καὶ ἦλθεν ἕως
τῆς πύλης τοῦ βασιλέως καὶ ἔστη οὐ γὰρ ἦν
ἐξὸν αὐτῷ εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐλὴν σάκκον
ἔχοντι καὶ σποδόν 3 καὶ ἐν πάσῃ χώρᾳ οὗ
ἐξετίθετο τὰ γράμματα κραυγὴ καὶ κοπετὸς καὶ
πένθος μέγα τοῖς Ιουδαίοις σάκκον καὶ σποδὸν
ἔστρωσαν ἑαυτοῖς 4 καὶ εἰσῆλθον αἱ ἅβραι καὶ οἱ
εὐνοῦχοι τῆς βασιλίσσης καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῇ καὶ
ἐταράχθη ἀκούσασα τὸ γεγονὸς καὶ ἀπέστειλεν
στολίσαι τὸν Μαρδοχαῖον καὶ ἀφελέσθαι αὐτοῦ
τὸν σάκκον ὁ δὲ οὐκ ἐπείσθη 5 ἡ δὲ Εσθηρ
προσεκαλέσατο Αχραθαῖον τὸν εὐνοῦχον αὐτῆς
ὃς παρειστήκει αὐτῇ καὶ ἀπέστειλεν μαθεῖν
αὐτῇ παρὰ τοῦ Μαρδοχαίου τὸ ἀκριβές 7 ὁ δὲ
Μαρδοχαῖος ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸ γεγονὸς καὶ τὴν
ἐπαγγελίαν ἣν ἐπηγγείλατο Αμαν τῷ βασιλεῖ εἰς
τὴν γάζαν ταλάντων μυρίων ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς
Ιουδαίους 8 καὶ τὸ ἀντίγραφον τὸ ἐν Σούσοις
ἐκτεθὲν ὑπὲρ τοῦ ἀπολέσθαι αὐτοὺς ἔδωκεν
αὐτῷ δεῖξαι τῇ Εσθηρ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐντείλασθαι
αὐτῇ εἰσελθούσῃ παραιτήσασθαι τὸν βασιλέα καὶ
ἀξιῶσαι αὐτὸν περὶ τοῦ λαοῦ μνησθεῖσα ἡμερῶν
ταπεινώσεώς σου ὡς ἐτράφης ἐν χειρί μου
διότι Αμαν ὁ δευτερεύων τῷ βασιλεῖ ἐλάλησεν
καθ’ ἡμῶν εἰς θάνατον ἐπικάλεσαι τὸν κύριον
καὶ λάλησον τῷ βασιλεῖ περὶ ἡμῶν καὶ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἐκ θανάτου 9 εἰσελθὼν δὲ ὁ Αχραθαῖος
ἐλάλησεν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους τούτους 10
εἶπεν δὲ Εσθηρ πρὸς Αχραθαῖον πορεύθητι πρὸς
Μαρδοχαῖον καὶ εἰπὸν ὅτι 11 τὰ ἔθνη πάντα τῆς
βασιλείας γινώσκει ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἢ γυνή ὃς
εἰσελεύσεται πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλὴν
τὴν ἐσωτέραν ἄκλητος οὐκ ἔστιν αὐτῷ σωτηρία
πλὴν ᾧ ἐκτείνει ὁ βασιλεὺς τὴν χρυσῆν ῥάβδον
οὗτος σωθήσεται κἀγὼ οὐ κέκλημαι εἰσελθεῖν
πρὸς τὸν βασιλέα εἰσὶν αὗται ἡμέραι τριάκοντα
12 καὶ ἀπήγγειλεν Αχραθαῖος Μαρδοχαίῳ πάντας
τοὺς λόγους Εσθηρ 13 καὶ εἶπεν Μαρδοχαῖος πρὸς
Αχραθαῖον πορεύθητι καὶ εἰπὸν αὐτῇ Εσθηρ μὴ
εἴπῃς σεαυτῇ ὅτι σωθήσῃ μόνη ἐν τῇ βασιλείᾳ
παρὰ πάντας τοὺς Ιουδαίους 14 ὡς ὅτι ἐὰν
παρακούσῃς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἄλλοθεν βοήθεια
καὶ σκέπη ἔσται τοῖς Ιουδαίοις σὺ δὲ καὶ ὁ
οἶκος τοῦ πατρός σου ἀπολεῖσθε καὶ τίς οἶδεν
εἰ εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐβασίλευσας 15 καὶ
ἐξαπέστειλεν Εσθηρ τὸν ἥκοντα πρὸς αὐτὴν πρὸς
Μαρδοχαῖον λέγουσα 16 βαδίσας ἐκκλησίασον
τοὺς Ιουδαίους τοὺς ἐν Σούσοις καὶ νηστεύσατε
ἐπ’ ἐμοὶ καὶ μὴ φάγητε μηδὲ πίητε ἐπὶ ἡμέρας
τρεῖς νύκτα καὶ ἡμέραν κἀγὼ δὲ καὶ αἱ ἅβραι
μου ἀσιτήσομεν καὶ τότε εἰσελεύσομαι πρὸς τὸν
βασιλέα παρὰ τὸν νόμον ἐὰν καὶ ἀπολέσθαι
με ᾖ 17 καὶ βαδίσας Μαρδοχαῖος ἐποίησεν ὅσα
ἐνετείλατο αὐτῷ Εσθηρ

5 καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐπαύσατο
προσευχομένη ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς θεραπείας
καὶ περιεβάλετο τὴν δόξαν αὐτῆς καὶ εἰσελθοῦσα
πάσας τὰς θύρας κατέστη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως
καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας
αὐτοῦ **2** καὶ ἄρας τὴν χρυσῆν ῥάβδον ἐπέθηκεν
ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς καὶ ἠσπάσατο αὐτὴν
καὶ εἶπεν λάλησόν μοι **3** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς
τί θέλεις Εσθηρ καὶ τί σού ἐστιν τὸ ἀξίωμα ἕως
τοῦ ἡμίσους τῆς βασιλείας μου καὶ ἔσται σοι **4**
εἶπεν δὲ Εσθηρ ἡμέρα μου ἐπίσημος σήμερόν
ἐστιν εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ ἐλθάτω καὶ αὐτὸς
καὶ Αμαν εἰς τὴν δοχήν ἣν ποιήσω σήμερον **5**
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς κατασπεύσατε Αμαν ὅπως
ποιήσωμεν τὸν λόγον Εσθηρ καὶ παραγίνονται
ἀμφότεροι εἰς τὴν δοχήν ἣν εἶπεν Εσθηρ **6** ἐν δὲ
τῷ πότῳ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Εσθηρ τί ἐστιν
βασίλισσα Εσθηρ καὶ ἔσται σοι ὅσα ἀξιοῖς **7** καὶ
εἶπεν τὸ αἴτημά μου καὶ τὸ ἀξίωμά μου **8** εἰ
εὗρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐλθάτω ὁ
βασιλεὺς καὶ Αμαν ἐπὶ τὴν αὔριον εἰς τὴν δοχήν
ἣν ποιήσω αὐτοῖς καὶ αὔριον ποιήσω τὰ αὐτά **9**
καὶ ἐξῆλθεν ὁ Αμαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ὑπερχαρὴς
εὐφραινόμενος ἐν δὲ τῷ ἰδεῖν Αμαν Μαρδοχαῖον
τὸν Ιουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ ἐθυμώθη σφόδρα **10** καὶ
εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια ἐκάλεσεν τοὺς φίλους καὶ
Ζωσαραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ **11** καὶ ὑπέδειξεν
αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν ἣν
ὁ βασιλεὺς αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὡς ἐποίησεν
αὐτὸν πρωτεύειν καὶ ἡγεῖσθαι τῆς βασιλείας **12**
καὶ εἶπεν Αμαν οὐ κέκληκεν ἡ βασίλισσα μετὰ
τοῦ βασιλέως οὐδένα εἰς τὴν δοχὴν ἀλλ᾽ ἢ ἐμέ
καὶ εἰς τὴν αὔριον κέκλημαι **13** καὶ ταῦτά μοι
οὐκ ἀρέσκει ὅταν ἴδω Μαρδοχαῖον τὸν Ιουδαῖον
ἐν τῇ αὐλῇ **14** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ζωσαρα
ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι κοπήτω σοι ξύλον
πηχῶν πεντήκοντα ὄρθρου δὲ εἰπὸν τῷ βασιλεῖ
καὶ κρεμασθήτω Μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ ξύλου σὺ
δὲ εἴσελθε εἰς τὴν δοχὴν σὺν τῷ βασιλεῖ καὶ
εὐφραίνου καὶ ἤρεσεν τὸ ῥῆμα τῷ Αμαν καὶ
ἡτοιμάσθη τὸ ξύλον

6 ὁ δὲ κύριος ἀπέστησεν τὸν ὕπνον ἀπὸ
τοῦ βασιλέως τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ εἶπεν
τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ εἰσφέρειν γράμματα
μνημόσυνα τῶν ἡμερῶν ἀναγινώσκειν αὐτῷ
2 εὗρεν δὲ τὰ γράμματα τὰ γραφέντα περὶ
Μαρδοχαίου ὡς ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν
δύο εὐνούχων τοῦ βασιλέως ἐν τῷ φυλάσσειν
αὐτοὺς καὶ ζητῆσαι ἐπιβαλεῖν τὰς χεῖρας
Ἀρταξέρξῃ **3** εἶπεν δὲ ὁ βασιλεύς τίνα δόξαν ἢ
χάριν ἐποιήσαμεν τῷ Μαρδοχαίῳ καὶ εἶπαν οἱ
διάκονοι τοῦ βασιλέως οὐκ ἐποίησας αὐτῷ οὐδέν
4 ἐν δὲ τῷ πυνθάνεσθαι τὸν βασιλέα περὶ τῆς
εὐνοίας Μαρδοχαίου ἰδοὺ Αμαν ἐν τῇ αὐλῇ εἶπεν
δὲ ὁ βασιλεύς τίς ἐν τῇ αὐλῇ ὁ δὲ Αμαν εἰσῆλθεν
εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον ἐπὶ
τῷ ξύλῳ ᾧ ἡτοίμασεν **5** καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι
τοῦ βασιλέως ἰδοὺ Αμαν ἕστηκεν ἐν τῇ αὐλῇ καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεύς καλέσατε αὐτόν **6** εἶπεν δὲ ὁ
βασιλεὺς τῷ Αμαν τί ποιήσω τῷ ἀνθρώπῳ ὃν
ἐγὼ θέλω δοξάσαι εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ Αμαν τίνα
θέλει ὁ βασιλεὺς δοξάσαι εἰ μὴ ἐμέ **7** εἶπεν δὲ
πρὸς τὸν βασιλέα ἄνθρωπον ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει
δοξάσαι **8** ἐνεγκάτωσαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως
στολὴν βυσσίνην ἣν ὁ βασιλεὺς περιβάλλεται
καὶ ἵππον ἐφ᾽ ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπιβαίνει **9** καὶ

δότω ἑνὶ τῶν φίλων τοῦ βασιλέως τῶν ἐνδόξων
καὶ στολισάτω τὸν ἄνθρωπον ὃν ὁ βασιλεὺς
ἀγαπᾷ καὶ ἀναβιβασάτω αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ
κηρυσσέτω διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως λέγων
οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ ὃν ὁ βασιλεὺς
δοξάζει **10** εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Αμαν καθὼς
ἐλάλησας οὕτως ποίησον τῷ Μαρδοχαίῳ τῷ
Ιουδαίῳ τῷ θεραπεύοντι ἐν τῇ αὐλῇ καὶ μὴ
παραπεσάτω σου λόγος ὧν ἐλάλησας **11** ἔλαβεν δὲ
Αμαν τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον καὶ ἐστόλισεν τὸν
Μαρδοχαῖον καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον
καὶ διῆλθεν διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως καὶ
ἐκήρυσσεν λέγων οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ
ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι **12** ἐπέστρεψεν δὲ ὁ
Μαρδοχαῖος εἰς τὴν αὐλήν Αμαν δὲ ὑπέστρεψεν
εἰς τὰ ἴδια λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς **13** καὶ
διηγήσατο Αμαν τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ Ζωσαρα
τῇ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις καὶ εἶπαν πρὸς
αὐτὸν οἱ φίλοι καὶ ἡ γυνή εἰ ἐκ γένους Ιουδαίων
Μαρδοχαῖος ἦρξαι ταπεινοῦσθαι ἐνώπιον αὐτοῦ
πεσὼν πεσῇ οὐ μὴ δύνῃ αὐτὸν ἀμύνασθαι ὅτι
θεὸς ζῶν μετ᾽ αὐτοῦ **14** ἔτι αὐτῶν λαλούντων
παραγίνονται οἱ εὐνοῦχοι ἐπισπεύδοντες τὸν
Αμαν ἐπὶ τὸν πότον ὃν ἡτοίμασεν Εσθηρ

7 εἰσῆλθεν δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ Αμαν συμπιεῖν τῇ
βασιλίσσῃ **2** εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς Εσθηρ τῇ δευτέρᾳ
ἡμέρᾳ ἐν τῷ πότῳ τί ἐστιν Εσθηρ βασίλισσα καὶ
τί τὸ αἴτημά σου καὶ τί τὸ ἀξίωμά σου καὶ ἔστω
σοι ἕως τοῦ ἡμίσους τῆς βασιλείας μου **3** καὶ
ἀποκριθεῖσα εἶπεν εἰ εὗρον χάριν ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως δοθήτω ἡ ψυχή μου τῷ αἰτήματί μου
καὶ ὁ λαός μου τῷ ἀξιώματί μου **4** ἐπράθημεν
γὰρ ἐγώ τε καὶ ὁ λαός μου εἰς ἀπώλειαν καὶ
διαρπαγὴν καὶ δουλείαν ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν
εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ παρήκουσα οὐ γὰρ
ἄξιος ὁ διάβολος τῆς αὐλῆς τοῦ βασιλέως **5** εἶπεν
δὲ ὁ βασιλεύς τίς οὗτος ὅστις ἐτόλμησεν ποιῆσαι
τὸ πρᾶγμα τοῦτο **6** εἶπεν δὲ Εσθηρ ἄνθρωπος
ἐχθρὸς Αμαν ὁ πονηρὸς οὗτος Αμαν δὲ ἐταράχθη
ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης **7** ὁ δὲ
βασιλεὺς ἐξανέστη ἐκ τοῦ συμποσίου εἰς τὸν
κῆπον ὁ δὲ Αμαν παρῃτεῖτο τὴν βασίλισσαν ἑώρα
γὰρ ἑαυτὸν ἐν κακοῖς ὄντα **8** ἐπέστρεψεν δὲ ὁ
βασιλεὺς ἐκ τοῦ κήπου Αμαν δὲ ἐπιπεπτώκει ἐπὶ
τὴν κλίνην ἀξιῶν τὴν βασίλισσαν εἶπεν δὲ ὁ
βασιλεύς ὥστε καὶ τὴν γυναῖκα βιάζῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ
μου Αμαν δὲ ἀκούσας διετράπη τῷ προσώπῳ
9 εἶπεν δὲ Βουγαθαν εἷς τῶν εὐνούχων πρὸς
τὸν βασιλέα ἰδοὺ καὶ ξύλον ἡτοίμασεν Αμαν
Μαρδοχαίῳ τῷ λαλήσαντι περὶ τοῦ βασιλέως καὶ
ὤρθωται ἐν τοῖς Αμαν ξύλον πηχῶν πεντήκοντα
εἶπεν δὲ ὁ βασιλεύς σταυρωθήτω ἐπ᾽ αὐτοῦ **10**
καὶ ἐκρεμάσθη Αμαν ἐπὶ τοῦ ξύλου ὃ ἡτοίμασεν
Μαρδοχαίῳ καὶ τότε ὁ βασιλεὺς ἐκόπασεν τοῦ
θυμοῦ

8 καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης
ἐδωρήσατο Εσθηρ ὅσα ὑπῆρχεν Αμαν τῷ διαβόλῳ
καὶ Μαρδοχαῖος προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως
ὑπέδειξεν γὰρ Εσθηρ ὅτι ἐνοικείωται αὐτῇ
2 ἔλαβεν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ὃν
ἀφείλατο Αμαν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Μαρδοχαίῳ
καὶ κατέστησεν Εσθηρ Μαρδοχαῖον ἐπὶ πάντων
τῶν Αμαν **3** καὶ προσθεῖσα ἐλάλησεν πρὸς
τὸν βασιλέα καὶ προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας
αὐτοῦ καὶ ἠξίου ἀφελεῖν τὴν Αμαν κακίαν
καὶ ὅσα ἐποίησεν τοῖς Ιουδαίοις **4** ἐξέτεινεν

δὲ ὁ βασιλεὺς Εσθηρ τὴν ῥάβδον τὴν χρυσῆν
ἐξηγέρθη δὲ Εσθηρ παρεστηκέναι τῷ βασιλεῖ
5 καὶ εἶπεν Εσθηρ εἰ δοκεῖ σοι καὶ εὗρον
χάριν πεμφθήτω ἀποστραφῆναι τὰ γράμματα τὰ
ἀπεσταλμένα ὑπὸ Αμαν τὰ γραφέντα ἀπολέσθαι
τοὺς Ιουδαίους οἵ εἰσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου
6 πῶς γὰρ δυνήσομαι ἰδεῖν τὴν κάκωσιν τοῦ
λαοῦ μου καὶ πῶς δυνήσομαι σωθῆναι ἐν τῇ
ἀπωλείᾳ τῆς πατρίδος μου 7 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς Εσθηρ εἰ πάντα τὰ ὑπάρχοντα Αμαν ἔδωκα
καὶ ἐχαρισάμην σοι καὶ αὐτὸν ἐκρέμασα ἐπὶ
ξύλου ὅτι τὰς χεῖρας ἐπήνεγκε τοῖς Ιουδαίοις
τί ἔτι ἐπιζητεῖς 8 γράψατε καὶ ὑμεῖς ἐκ τοῦ
ὀνόματός μου ὡς δοκεῖ ὑμῖν καὶ σφραγίσατε τῷ
δακτυλίῳ μου ὅσα γὰρ γράφεται τοῦ βασιλέως
ἐπιτάξαντος καὶ σφραγισθῇ τῷ δακτυλίῳ μου
οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀντειπεῖν 9 ἐκλήθησαν δὲ οἱ
γραμματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ μηνί ὅς ἐστι Νισα τρίτῃ
καὶ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ ἐγράφη τοῖς
Ιουδαίοις ὅσα ἐνετείλατο τοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς
ἄρχουσιν τῶν σατραπῶν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως
τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ σατραπείαις
κατὰ χώραν καὶ χώραν κατὰ τὴν ἑαυτῶν λέξιν 10
ἐγράφη δὲ διὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐσφραγίσθη τῷ
δακτυλίῳ αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλαν τὰ γράμματα
διὰ βιβλιαφόρων 11 ὡς ἐπέταξεν αὐτοῖς χρῆσθαι
τοῖς νόμοις αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει βοηθῆσαί τε
αὐτοῖς καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀντιδίκοις αὐτῶν καὶ
τοῖς ἀντικειμένοις αὐτῶν ὡς βούλονται 12 ἐν
ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξου
τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνός ὅς
ἐστιν Αδαρ 13 τὰ δὲ ἀντίγραφα ἐκτιθέσθωσαν
ὀφθαλμοφανῶς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ ἑτοίμους
τε εἶναι πάντας τοὺς Ιουδαίους εἰς ταύτην τὴν
ἡμέραν πολεμῆσαι αὐτῶν τοὺς ὑπεναντίους 14
οἱ μὲν οὖν ἱππεῖς ἐξῆλθον σπεύδοντες τὰ ὑπὸ
τοῦ βασιλέως λεγόμενα ἐπιτελεῖν ἐξετέθη δὲ τὸ
πρόσταγμα καὶ ἐν Σούσοις 15 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος
ἐξῆλθεν ἐστολισμένος τὴν βασιλικὴν στολὴν
καὶ στέφανον ἔχων χρυσοῦν καὶ διάδημα
βύσσινον πορφυροῦν ἰδόντες δὲ οἱ ἐν Σούσοις
ἐχάρησαν 16 τοῖς δὲ Ιουδαίοις ἐγένετο φῶς καὶ
εὐφροσύνη 17 κατὰ πόλιν καὶ χώραν οὗ ἂν
ἐξετέθη τὸ πρόσταγμα οὗ ἂν ἐξετέθη τὸ ἔκθεμα
χαρὰ καὶ εὐφροσύνη τοῖς Ιουδαίοις κώθων καὶ
εὐφροσύνη καὶ πολλοὶ τῶν ἐθνῶν περιετέμοντο
καὶ ιουδάιζον διὰ τὸν φόβον τῶν Ιουδαίων

9 ἐν γὰρ τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ τρισκαιδεκάτῃ
τοῦ μηνός ὅς ἐστιν Αδαρ παρῆν τὰ γράμματα
τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως 2 ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ ἀπώλοντο οἱ ἀντικείμενοι τοῖς Ιουδαίοις
οὐδεὶς γὰρ ἀντέστη φοβούμενος αὐτούς 3 οἱ γὰρ
ἄρχοντες τῶν σατραπῶν καὶ οἱ τύραννοι καὶ
οἱ βασιλικοὶ γραμματεῖς ἐτίμων τοὺς Ιουδαίους
ὁ γὰρ φόβος Μαρδοχαίου ἐνέκειτο αὐτοῖς 4
προσέπεσεν γὰρ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως
ὀνομασθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ 6 καὶ ἐν
Σούσοις τῇ πόλει ἀπέκτειναν οἱ Ιουδαῖοι ἄνδρας
πεντακοσίους 7 τόν τε Φαρσαννεσταιν καὶ
Δελφων καὶ Φασγα 8 καὶ Φαρδαθα καὶ Βαρεα
καὶ Σαρβαχα 9 καὶ Μαρμασιμα καὶ Αρουφαιον
καὶ Αρσαιον καὶ Ζαβουθαιθαν 10 τοὺς δέκα
υἱοὺς Αμαν Αμαδαθου Βουγαίου τοῦ ἐχθροῦ τῶν
Ιουδαίων καὶ διήρπασαν 11 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
ἐπεδόθη ὁ ἀριθμὸς τῷ βασιλεῖ τῶν ἀπολωλότων
ἐν Σούσοις 12 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς Εσθηρ

ἀπώλεσαν οἱ Ιουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει
ἄνδρας πεντακοσίους ἐν δὲ τῇ περιχώρῳ πῶς
οἴει ἐχρήσαντο τί οὖν ἀξιοῖς ἔτι καὶ ἔσται
σοι 13 καὶ εἶπεν Εσθηρ τῷ βασιλεῖ δοθήτω
τοῖς Ιουδαίοις χρῆσθαι ὡσαύτως τὴν αὔριον
ὥστε τοὺς δέκα υἱοὺς κρεμάσαι Αμαν 14 καὶ
ἐπέτρεψεν οὕτως γενέσθαι καὶ ἐξέθηκε τοῖς
Ιουδαίοις τῆς πόλεως τὰ σώματα τῶν υἱῶν
Αμαν κρεμάσαι 15 καὶ συνήχθησαν οἱ Ιουδαῖοι
ἐν Σούσοις τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ Αδαρ
καὶ ἀπέκτειναν ἄνδρας τριακοσίους καὶ οὐδὲν
διήρπασαν 16 οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ιουδαίων
οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ συνήχθησαν καὶ ἑαυτοῖς
ἐβοήθουν καὶ ἀνεπαύσαντο ἀπὸ τῶν πολεμίων
ἀπώλεσαν γὰρ αὐτῶν μυρίους πεντακισχιλίους
τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ Αδαρ καὶ οὐδὲν διήρπασαν
17 καὶ ἀνεπαύσαντο τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ
αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἦγον αὐτὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως
μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης 18 οἱ δὲ Ιουδαῖοι
οἱ ἐν Σούσοις τῇ πόλει συνήχθησαν καὶ τῇ
τεσσαρεσκαιδεκάτῃ καὶ οὐκ ἀνεπαύσαντο ἦγον
δὲ καὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην μετὰ χαρᾶς καὶ
εὐφροσύνης 19 διὰ τοῦτο οὖν οἱ Ιουδαῖοι οἱ
διεσπαρμένοι ἐν πάσῃ χώρᾳ τῇ ἔξω ἄγουσιν
τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην τοῦ Αδαρ ἡμέραν
ἀγαθὴν μετ᾽ εὐφροσύνης ἀποστέλλοντες μερίδας
ἕκαστος τῷ πλησίον οἱ δὲ κατοικοῦντες ἐν
ταῖς μητροπόλεσιν καὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην
τοῦ Αδαρ ἡμέραν εὐφροσύνην ἀγαθὴν ἄγουσιν
ἐξαποστέλλοντες μερίδας τοῖς πλησίον 20
ἔγραψεν δὲ Μαρδοχαῖος τοὺς λόγους τούτους
εἰς βιβλίον καὶ ἐξαπέστειλεν τοῖς Ιουδαίοις ὅσοι
ἦσαν ἐν τῇ Ἀρταξέρξου βασιλείᾳ τοῖς ἐγγὺς
καὶ τοῖς μακράν 21 στῆσαι τὰς ἡμέρας ταύτας
ἀγαθὰς ἄγειν τε τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην καὶ
τὴν πεντεκαιδεκάτην τοῦ Αδαρ 22 ἐν γὰρ ταύταις
ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ Ιουδαῖοι ἀπὸ τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ τὸν μῆνα ἐν ᾧ ἐστράφη αὐτοῖς
ὃς ἦν Αδαρ ἀπὸ πένθους εἰς χαρὰν καὶ ἀπὸ
ὀδύνης εἰς ἀγαθὴν ἡμέραν ἄγειν ὅλον ἀγαθὰς
ἡμέρας γάμων καὶ εὐφροσύνης ἐξαποστέλλοντας
μερίδας τοῖς φίλοις καὶ τοῖς πτωχοῖς 23 καὶ
προσεδέξαντο οἱ Ιουδαῖοι καθὼς ἔγραψεν αὐτοῖς
ὁ Μαρδοχαῖος 24 πῶς Αμαν Αμαδαθου ὁ Μακεδὼν
ἐπολέμει αὐτούς καθὼς ἔθετο ψήφισμα καὶ
κλῆρον ἀφανίσαι αὐτούς 25 καὶ ὡς εἰσῆλθεν πρὸς
τὸν βασιλέα λέγων κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον
ὅσα δὲ ἐπεχείρησεν ἐπάξαι ἐπὶ τοὺς Ιουδαίους
κακά ἐπ᾽ αὐτὸν ἐγένοντο καὶ ἐκρεμάσθη αὐτὸς
καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ 26 διὰ τοῦτο ἐπεκλήθησαν
αἱ ἡμέραι αὗται Φρουραι διὰ τοὺς κλήρους
ὅτι τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν καλοῦνται Φρουραι
διὰ τοὺς λόγους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καὶ ὅσα
πεπόνθασιν διὰ ταῦτα καὶ ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο
27 καὶ ἔστησεν καὶ προσεδέχοντο οἱ Ιουδαῖοι
ἐφ᾽ ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν καὶ
ἐπὶ τοῖς προστεθειμένοις ἐπ᾽ αὐτῶν οὐδὲ μὴν
ἄλλως χρήσονται αἱ δὲ ἡμέραι αὗται μνημόσυνον
ἐπιτελούμενον κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν καὶ πόλιν
καὶ πατριὰν καὶ χώραν 28 αἱ δὲ ἡμέραι αὗται
τῶν Φρουραι ἀχθήσονται εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον
καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ
τῶν γενεῶν 29 καὶ ἔγραψεν Εσθηρ ἡ βασίλισσα
θυγάτηρ Αμιναδαβ καὶ Μαρδοχαῖος ὁ Ιουδαῖος
ὅσα ἐποίησαν τό τε στερέωμα τῆς ἐπιστολῆς
τῶν Φρουραι 31 καὶ Μαρδοχαῖος καὶ Εσθηρ ἡ

βασίλισσα ἔστησαν ἑαυτοῖς καθ’ ἑαυτῶν καὶ
τότε στήσαντες κατὰ τῆς ὑγιείας αὐτῶν καὶ τὴν
βουλὴν αὐτῶν 32 καὶ Εσθηρ λόγῳ ἔστησεν εἰς
τὸν αἰῶνα καὶ ἐγράφη εἰς μνημόσυνον

10 ἔγραψεν δὲ ὁ βασιλεὺς τέλη ἐπὶ τὴν
βασιλείαν τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης 2 καὶ
τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ ἀνδραγαθίαν πλοῦτόν τε
καὶ δόξαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἰδοὺ γέγραπται
ἐν βιβλίῳ βασιλέων Περσῶν καὶ Μήδων εἰς
μνημόσυνον 3 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος διεδέχετο
τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην καὶ μέγας ἦν ἐν τῇ
βασιλείᾳ καὶ δεδοξασμένος ὑπὸ τῶν Ιουδαίων
καὶ φιλούμενος διηγεῖτο τὴν ἀγωγὴν παντὶ τῷ
ἔθνει αὐτοῦ

Ἰώβ

1 ἄνθρωπός τις ἦν ἐν χώρᾳ τῇ Αυσίτιδι ᾧ
ὄνομα Ιωβ καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀληθινός
ἄμεμπτος δίκαιος θεοσεβής ἀπεχόμενος ἀπὸ
παντὸς πονηροῦ πράγματος 2 ἐγένοντο δὲ αὐτῷ
υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς 3 καὶ ἦν τὰ κτήνη
αὐτοῦ πρόβατα ἑπτακισχίλια κάμηλοι τρισχίλιαι
ζεύγη βοῶν πεντακόσια ὄνοι θήλειαι νομάδες
πεντακόσιαι καὶ ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα καὶ
ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἦν
ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενὴς τῶν ἀφ᾽ ἡλίου
ἀνατολῶν 4 συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
πρὸς ἀλλήλους ἐποιοῦσαν πότον καθ᾽ ἑκάστην
ἡμέραν συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς
ἀδελφὰς αὐτῶν ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ᾽ αὐτῶν
5 καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ
πότου ἀπέστελλεν Ιωβ καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς
ἀνιστάμενος τὸ πρωὶ καὶ προσέφερεν περὶ αὐτῶν
θυσίας κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ μόσχον ἕνα
περὶ ἁμαρτίας περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν ἔλεγεν
γὰρ Ιωβ μήποτε οἱ υἱοί μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν
κακὰ ἐνενόησαν πρὸς θεόν οὕτως οὖν ἐποίει
Ιωβ πάσας τὰς ἡμέρας 6 καὶ ὡς ἐγένετο ἡ
ἡμέρα αὕτη καὶ ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ
παραστῆναι ἐνώπιον τοῦ κυρίου καὶ ὁ διάβολος
ἦλθεν μετ᾽ αὐτῶν 7 καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ
διαβόλῳ πόθεν παραγέγονας καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
διάβολος τῷ κυρίῳ εἶπεν περιελθὼν τὴν γῆν
καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ᾽ οὐρανὸν πάρειμι 8
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος προσέσχες τῇ διανοίᾳ
σου κατὰ τοῦ παιδός μου Ιωβ ὅτι οὐκ ἔστιν
κατ᾽ αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ἄμεμπτος
ἀληθινός θεοσεβής ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς
πονηροῦ πράγματος 9 ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος καὶ
εἶπεν ἐναντίον τοῦ κυρίου μὴ δωρεὰν σέβεται
Ιωβ τὸν θεόν 10 οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ
καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ τὰ ἔξω πάντων
τῶν ὄντων αὐτῷ κύκλῳ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
αὐτοῦ εὐλόγησας καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ
ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς 11 ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν
χεῖρά σου καὶ ἅψαι πάντων ὧν ἔχει εἰ μὴν εἰς
πρόσωπόν σε εὐλογήσει 12 τότε εἶπεν ὁ κύριος
τῷ διαβόλῳ ἰδοὺ πάντα ὅσα ἔστιν αὐτῷ δίδωμι
ἐν τῇ χειρί σου ἀλλὰ αὐτοῦ μὴ ἅψῃ καὶ ἐξῆλθεν
ὁ διάβολος παρὰ τοῦ κυρίου 13 καὶ ἦν ὡς ἡ
ἡμέρα αὕτη οἱ υἱοὶ Ιωβ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ
ἔπινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ
πρεσβυτέρου 14 καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθεν πρὸς Ιωβ
καὶ εἶπεν αὐτῷ τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἠροτρία καὶ
αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν 15 καὶ
ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες ᾐχμαλώτευσαν
αὐτὰς καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις
σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί
σοι 16 ἔτι τούτου λαλοῦντος ἦλθεν ἕτερος
ἄγγελος καὶ εἶπεν πρὸς Ιωβ πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ κατέκαυσεν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς
ποιμένας κατέφαγεν ὁμοίως καὶ σωθεὶς ἐγὼ
μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι 17 ἔτι τούτου
λαλοῦντος ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπεν πρὸς
Ιωβ οἱ ἱππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν κεφαλὰς τρεῖς καὶ
ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους καὶ ᾐχμαλώτευσαν
αὐτὰς καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις
ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί
σοι 18 ἔτι τούτου λαλοῦντος ἄλλος ἄγγελος
ἔρχεται λέγων τῷ Ιωβ τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν
θυγατέρων σου ἐσθιόντων καὶ πινόντων παρὰ

τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ **19** ἐξαίφνης
πνεῦμα μέγα ἐπῆλθεν ἐκ τῆς ἐρήμου καὶ ἥψατο
τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας καὶ ἔπεσεν ἡ
οἰκία ἐπὶ τὰ παιδία σου καὶ ἐτελεύτησαν ἐσώθην
δὲ ἐγὼ μόνος καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι **20**
οὕτως ἀναστὰς Ιωβ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησεν καὶ εἶπεν **21**
αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου
γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ ὁ κύριος ἔδωκεν
ὁ κύριος ἀφείλατο ὡς τῷ κυρίῳ ἔδοξεν οὕτως
καὶ ἐγένετο εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον
22 ἐν τούτοις πᾶσιν τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ
οὐδὲν ἥμαρτεν Ιωβ ἐναντίον τοῦ κυρίου καὶ οὐκ
ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ θεῷ

2 ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἦλθον οἱ
ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παραστῆναι ἔναντι κυρίου καὶ
ὁ διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν παραστῆναι
ἐναντίον τοῦ κυρίου **2** καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ
διαβόλῳ πόθεν σὺ ἔρχῃ τότε εἶπεν ὁ διάβολος
ἐνώπιον τοῦ κυρίου διαπορευθεὶς τὴν ὑπ’
οὐρανὸν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν
πάρειμι **3** εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς τὸν διάβολον
προσέσχες οὖν τῷ θεράποντί μου Ιωβ ὅτι οὐκ
ἔστιν κατ’ αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος
ἄκακος ἀληθινός ἄμεμπτος θεοσεβής ἀπεχόμενος
ἀπὸ παντὸς κακοῦ ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας σὺ δὲ
εἶπας τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ διὰ κενῆς ἀπολέσαι
4 ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος εἶπεν τῷ κυρίῳ
δέρμα ὑπὲρ δέρματος ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ ὑπὲρ
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτείσει **5** οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ
ἀποστείλας τὴν χεῖρά σου ἅψαι τῶν ὀστῶν αὐτοῦ
καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ εἰ μὴν εἰς πρόσωπόν
σε εὐλογήσει **6** εἶπεν δὲ ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ
ἰδοὺ παραδίδωμί σοι αὐτόν μόνον τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ διαφύλαξον **7** ἐξῆλθεν δὲ ὁ διάβολος
ἀπὸ τοῦ κυρίου καὶ ἔπαισεν τὸν Ιωβ ἕλκει
πονηρῷ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς **8** καὶ ἔλαβεν
ὄστρακον ἵνα τὸν ἰχῶρα ξύῃ καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς
κοπρίας ἔξω τῆς πόλεως **9** χρόνου δὲ πολλοῦ
προβεβηκότος εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μέχρι
τίνος καρτερήσεις λέγων **10** ὁ δὲ ἐμβλέψας
εἶπεν αὐτῇ ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν
ἐλάλησας εἰ τὰ ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς
κυρίου τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν ἐν πᾶσιν τούτοις
τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἥμαρτεν Ιωβ τοῖς
χείλεσιν ἐναντίον τοῦ θεοῦ **11** ἀκούσαντες δὲ οἱ
τρεῖς φίλοι αὐτοῦ τὰ κακὰ πάντα τὰ ἐπελθόντα
αὐτῷ παρεγένοντο ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδίας χώρας
πρὸς αὐτόν Ελιφας ὁ Θαιμανων βασιλεύς Βαλδαδ
ὁ Σαυχαίων τύραννος Σωφαρ ὁ Μιναίων βασιλεύς
καὶ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν ὁμοθυμαδὸν
τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν **12**
ἰδόντες δὲ αὐτὸν πόρρωθεν οὐκ ἐπέγνωσαν καὶ
βοήσαντες φωνῇ μεγάλῃ ἔκλαυσαν ῥήξαντες
ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ στολὴν καὶ καταπασάμενοι
γῆν **13** παρεκάθισαν αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ
νύκτας καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησεν ἑώρων γὰρ
τὴν πληγὴν δεινὴν οὖσαν καὶ μεγάλην σφόδρα

3 μετὰ τοῦτο ἤνοιξεν Ιωβ τὸ στόμα αὐτοῦ **2** καὶ
κατηράσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ λέγων **3** ἀπόλοιτο
ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐγεννήθην καὶ ἡ νύξ ἐν ᾗ εἶπαν
ἰδοὺ ἄρσεν **4** ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἴη σκότος καὶ μὴ
ἀναζητήσαι αὐτὴν ὁ κύριος ἄνωθεν μηδὲ ἔλθοι
εἰς αὐτὴν φέγγος **5** ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος
καὶ σκιὰ θανάτου ἐπέλθοι ἐπ’ αὐτὴν γνόφος **6**

καταραθείη ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νὺξ ἐκείνη ἀπενέγκαιτο
αὐτὴν σκότος μὴ εἴη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μηδὲ
ἀριθμηθείη εἰς ἡμέρας μηνῶν **7** ἀλλὰ ἡ νὺξ ἐκείνη
εἴη ὀδύνη καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ’ αὐτὴν εὐφροσύνη
μηδὲ χαρμονή **8** ἀλλὰ καταράσαιτο αὐτὴν ὁ
καταρώμενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ μέλλων τὸ
μέγα κῆτος χειρώσασθαι **9** σκοτωθείη τὰ ἄστρα
τῆς νυκτὸς ἐκείνης ὑπομείναι καὶ εἰς φωτισμὸν
μὴ ἔλθοι καὶ μὴ ἴδοι ἑωσφόρον ἀνατέλλοντα
10 ὅτι οὐ συνέκλεισεν πύλας γαστρὸς μητρός
μου ἀπήλλαξεν γὰρ ἂν πόνον ἀπὸ ὀφθαλμῶν
μου **11** διὰ τί γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἐτελεύτησα ἐκ
γαστρὸς δὲ ἐξῆλθον καὶ οὐκ εὐθὺς ἀπωλόμην
12 ἵνα τί δὲ συνήντησάν μοι γόνατα ἵνα τί δὲ
μαστοὺς ἐθήλασα **13** νῦν ἂν κοιμηθεὶς ἡσύχασα
ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυσάμην **14** μετὰ βασιλέων
βουλευτῶν γῆς οἳ ἠγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν **15** ἢ
μετὰ ἀρχόντων ὧν πολὺς ὁ χρυσός οἳ ἔπλησαν
τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου **16** ἢ ὥσπερ ἔκτρωμα
ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς ἢ ὥσπερ νήπιοι
οἳ οὐκ εἶδον φῶς **17** ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἐξέκαυσαν θυμὸν
ὀργῆς ἐκεῖ ἀνεπαύσαντο κατάκοποι τῷ σώματι **18**
ὁμοθυμαδὸν δὲ οἱ αἰώνιοι οὐκ ἤκουσαν φωνὴν
φορολόγου **19** μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἐστιν καὶ
θεράπων οὐ δεδοικὼς τὸν κύριον αὐτοῦ **20** ἵνα τί
γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρίᾳ φῶς ζωὴ δὲ ταῖς ἐν
ὀδύναις ψυχαῖς **21** οἳ ὁμείρονται τοῦ θανάτου καὶ
οὐ τυγχάνουσιν ἀνορύσσοντες ὥσπερ θησαυρούς
22 περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο ἐὰν κατατύχωσιν **23**
θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς
κατ’ αὐτοῦ **24** πρὸ γὰρ τῶν σίτων μου στεναγμός
μοι ἥκει δακρύω δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ
25 φόβος γὰρ ὃν ἐφρόντισα ἦλθέν μοι καὶ ὃν
ἐδεδοίκειν συνήντησέν μοι **26** οὔτε εἰρήνευσα
οὔτε ἡσύχασα οὔτε ἀνεπαυσάμην ἦλθεν δέ μοι
ὀργή

4 ὑπολαβὼν δὲ Ελιφας ὁ Θαιμανίτης λέγει **2**
μὴ πολλάκις σοι λελάληται ἐν κόπῳ ἰσχὺν δὲ
ῥημάτων σου τίς ὑποίσει **3** εἰ γὰρ σὺ ἐνουθέτησας
πολλοὺς καὶ χεῖρας ἀσθενοῦς παρεκάλεσας **4**
ἀσθενοῦντάς τε ἐξανέστησας ῥήμασιν γόνασίν τε
ἀδυνατοῦσιν θάρσος περιέθηκας **5** νῦν δὲ ἥκει
ἐπὶ σὲ πόνος καὶ ἥψατό σου σὺ δὲ ἐσπούδασας **6**
πότερον οὐχ ὁ φόβος σού ἐστιν ἐν ἀφροσύνῃ καὶ
ἡ ἐλπίς σου καὶ ἡ ἀκακία τῆς ὁδοῦ σου **7** μνήσθητι
οὖν τίς καθαρὸς ὢν ἀπώλετο ἢ πότε ἀληθινοὶ
ὁλόρριζοι ἀπώλοντο **8** καθ’ ὃν τρόπον εἶδον τοὺς
ἀροτριῶντας τὰ ἄτοπα οἱ δὲ σπείροντες αὐτὰ
ὀδύνας θεριοῦσιν ἑαυτοῖς **9** ἀπὸ προστάγματος
κυρίου ἀπολοῦνται ἀπὸ δὲ πνεύματος ὀργῆς
αὐτοῦ ἀφανισθήσονται **10** σθένος λέοντος φωνὴ
δὲ λεαίνης γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη **11**
μυρμηκολέων ὤλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βορὰν
σκύμνοι δὲ λεόντων ἔλιπον ἀλλήλους **12** εἰ δέ τι
ῥῆμα ἀληθινὸν ἐγεγόνει ἐν λόγοις σου οὐθὲν ἄν
σοι τούτων κακὸν ἀπήντησεν πότερον οὐ δέξεταί
μου τὸ οὖς ἐξαίσια παρ’ αὐτοῦ **13** φόβοι δὲ καὶ
ἠχὼ νυκτερινή ἐπιπίπτων φόβος ἐπ’ ἀνθρώπους
14 φρίκη δέ μοι συνήντησεν καὶ τρόμος καὶ
μεγάλως μου τὰ ὀστᾶ συνέσεισεν **15** καὶ πνεῦμα
ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπῆλθεν ἔφριξαν δέ μου
τρίχες καὶ σάρκες **16** ἀνέστην καὶ οὐκ ἐπέγνων
εἶδον καὶ οὐκ ἦν μορφὴ πρὸ ὀφθαλμῶν μου ἀλλ’
ἢ αὖραν καὶ φωνὴν ἤκουον **17** τί γάρ μὴ καθαρὸς
ἔσται βροτὸς ἐναντίον κυρίου ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων
αὐτοῦ ἄμεμπτος ἀνήρ **18** εἰ κατὰ παίδων αὐτοῦ

οὐ πιστεύει κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σκολιόν
τι ἐπενόησεν 19 τοὺς δὲ κατοικοῦντας οἰκίας
πηλίνας ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ
ἐσμεν ἔπαισεν αὐτοὺς σητὸς τρόπον 20 καὶ ἀπὸ
πρωίθεν ἕως ἑσπέρας οὐκέτι εἰσίν παρὰ τὸ μὴ
δύνασθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς βοηθῆσαι ἀπώλοντο
21 ἐνεφύσησεν γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐξηράνθησαν
ἀπώλοντο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν

5 ἐπικάλεσαι δέ εἴ τίς σοι ὑπακούσεται ἢ εἴ τινα
ἀγγέλων ἁγίων ὄψῃ 2 καὶ γὰρ ἄφρονα ἀναιρεῖ
ὀργή πεπλανημένον δὲ θανατοῖ ζῆλος 3 ἐγὼ δὲ
ἑώρακα ἄφρονας ῥίζαν βάλλοντας ἀλλ’ εὐθέως
ἐβρώθη αὐτῶν ἡ δίαιτα 4 πόρρω γένοιντο οἱ υἱοὶ
αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας κολαβρισθείησαν δὲ ἐπὶ
θύραις ἡσσόνων καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος 5
ἃ γὰρ ἐκεῖνοι συνήγαγον δίκαιοι ἔδονται αὐτοὶ δὲ
ἐκ κακῶν οὐκ ἐξαίρετοι ἔσονται ἐκσιφωνισθείη
αὐτῶν ἡ ἰσχύς 6 οὐ γὰρ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς
γῆς κόπος οὐδὲ ἐξ ὀρέων ἀναβλαστήσει πόνος
7 ἀλλὰ ἄνθρωπος γεννᾶται κόπῳ νεοσσοὶ δὲ
γυπὸς τὰ ὑψηλὰ πέτονται 8 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ
ἐγὼ δεηθήσομαι κυρίου κύριον δὲ τὸν πάντων
δεσπότην ἐπικαλέσομαι 9 τὸν ποιοῦντα μεγάλα
καὶ ἀνεξιχνίαστα ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια ὧν οὐκ
ἔστιν ἀριθμός 10 τὸν διδόντα ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν
ἀποστέλλοντα ὕδωρ ἐπὶ τὴν ὑπ’ οὐρανόν 11 τὸν
ποιοῦντα ταπεινοὺς εἰς ὕψος καὶ ἀπολωλότας
ἐξεγείροντα 12 διαλλάσσοντα βουλὰς πανούργων
καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀληθές 13 ὁ
καταλαμβάνων σοφοὺς ἐν τῇ φρονήσει βουλὴν δὲ
πολυπλόκων ἐξέστησεν 14 ἡμέρας συναντήσεται
αὐτοῖς σκότος τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφήσαισαν
ἴσα νυκτί 15 ἀπόλοιντο δὲ ἐν πολέμῳ ἀδύνατος
δὲ ἐξέλθοι ἐκ χειρὸς δυνάστου 16 εἴη δὲ ἀδυνάτῳ
ἐλπίς ἀδίκου δὲ στόμα ἐμφραχθείη 17 μακάριος
δὲ ἄνθρωπος ὃν ἤλεγξεν ὁ κύριος νουθέτημα
δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου 18 αὐτὸς γὰρ
ἀλγεῖν ποιεῖ καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν ἔπαισεν
καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἰάσαντο 19 ἑξάκις ἐξ ἀναγκῶν
σε ἐξελεῖται ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ οὐ μὴ ἅψηταί
σου κακόν 20 ἐν λιμῷ ῥύσεταί σε ἐκ θανάτου
ἐν πολέμῳ δὲ ἐκ χειρὸς σιδήρου λύσει σε 21
ἀπὸ μάστιγος γλώσσης σε κρύψει καὶ οὐ μὴ
φοβηθῇς ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων 22 ἀδίκων καὶ
ἀνόμων καταγελάσῃ ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων οὐ
μὴ φοβηθῇς 23 θῆρες γὰρ ἄγριοι εἰρηνεύσουσίν
σοι 24 εἶτα γνώσῃ ὅτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος
ἡ δὲ δίαιτα τῆς σκηνῆς σου οὐ μὴ ἁμάρτῃ 25
γνώσῃ δὲ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σου τὰ δὲ τέκνα
σου ἔσται ὥσπερ τὸ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ 26
ἐλεύσῃ δὲ ἐν τάφῳ ὥσπερ σῖτος ὥριμος κατὰ
καιρὸν θεριζόμενος ἢ ὥσπερ θιμωνιὰ ἅλωνος
καθ’ ὥραν συγκομισθεῖσα 27 ἰδοὺ ταῦτα οὕτως
ἐξιχνιάσαμεν ταῦτά ἐστιν ἃ ἀκηκόαμεν σὺ δὲ
γνῶθι σεαυτῷ εἴ τι ἔπραξας

6 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει 2 εἰ γάρ τις ἱστῶν
στήσαι μου τὴν ὀργήν τὰς δὲ ὀδύνας μου ἄραι
ἐν ζυγῷ ὁμοθυμαδόν 3 καὶ δὴ ἄμμου παραλίας
βαρυτέρα ἔσται ἀλλ’ ὡς ἔοικεν τὰ ῥήματά μού
ἐστιν φαῦλα 4 βέλη γὰρ κυρίου ἐν τῷ σώματί
μού ἐστιν ὧν ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐκπίνει μου τὸ αἷμα
ὅταν ἄρξωμαι λαλεῖν κεντοῦσί με 5 τί γάρ μὴ
διὰ κενῆς κεκράξεται ὄνος ἄγριος ἀλλ’ ἢ τὰ σῖτα
ζητῶν εἰ δὲ καὶ ῥήξει φωνὴν βοῦς ἐπὶ φάτνης
ἔχων τὰ βρώματα 6 εἰ βρωθήσεται ἄρτος ἄνευ
ἁλός εἰ δὲ καὶ ἔστιν γεῦμα ἐν ῥήμασιν κενοῖς 7

οὐ δύναται γὰρ παύσασθαί μου ἡ ψυχή βρόμον
γὰρ ὁρῶ τὰ σῖτά μου ὥσπερ ὀσμὴν λέοντος 8
εἰ γὰρ δῴη καὶ ἔλθοι μου ἡ αἴτησις καὶ τὴν
ἐλπίδα μου δῴη ὁ κύριος 9 ἀρξάμενος ὁ κύριος
τρωσάτω με εἰς τέλος δὲ μή με ἀνελέτω 10 εἴη
δέ μου πόλις τάφος ἐφ' ἧς ἐπὶ τειχέων ἡλλόμην
ἐπ' αὐτῆς οὐ μὴ φείσωμαι οὐ γὰρ ἐψευσάμην
ῥήματα ἅγια θεοῦ μου 11 τίς γάρ μου ἡ ἰσχύς
ὅτι ὑπομένω ἢ τίς μου ὁ χρόνος ὅτι ἀνέχεταί
μου ἡ ψυχή 12 μὴ ἰσχὺς λίθων ἡ ἰσχύς μου
ἢ αἱ σάρκες μού εἰσιν χάλκειαι 13 ἦ οὐκ ἐπ'
αὐτῷ ἐπεποίθειν βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἄπεστιν 14
ἀπείπατό με ἔλεος ἐπισκοπὴ δὲ κυρίου ὑπερεῖδέν
με 15 οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου ὥσπερ
χειμάρρους ἐκλείπων ἢ ὥσπερ κῦμα παρῆλθόν με
16 οἵτινές με διευλαβοῦντο νῦν ἐπιπεπτώκασίν
μοι ὥσπερ χιὼν ἢ κρύσταλλος πεπηγώς 17 καθὼς
τακεῖσα θέρμης γενομένης οὐκ ἐπεγνώσθη ὅπερ
ἦν 18 οὕτως κἀγὼ κατελείφθην ὑπὸ πάντων
ἀπωλόμην δὲ καὶ ἔξοικος ἐγενόμην 19 ἴδετε
ὁδοὺς Θαιμανων ἀτραποὺς Σαβων οἱ διορῶντες
20 καὶ αἰσχύνην ὀφειλήσουσιν οἱ ἐπὶ πόλεσιν
καὶ χρήμασιν πεποιθότες 21 ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς
ἐπέβητέ μοι ἀνελεημόνως ὥστε ἰδόντες τὸ ἐμὸν
τραῦμα φοβήθητε 22 τί γάρ μή τι ὑμᾶς ᾔτησα ἢ
τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι 23 ὥστε σῶσαί
με ἐξ ἐχθρῶν ἢ ἐκ χειρὸς δυναστῶν ῥύσασθαί με
24 διδάξατέ με ἐγὼ δὲ κωφεύσω εἴ τι πεπλάνημαι
φράσατέ μοι 25 ἀλλ' ὡς ἔοικεν φαῦλα ἀληθινοῦ
ῥήματα οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν ἰσχὺν αἰτοῦμαι 26
οὐδὲ ὁ ἔλεγχος ὑμῶν ῥήμασίν με παύσει οὐδὲ
γὰρ ὑμῶν φθέγμα ῥήματος ἀνέξομαι 27 πλὴν ὅτι
ἐπ' ὀρφανῷ ἐπιπίπτετε ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ
ὑμῶν 28 νυνὶ δὲ εἰσβλέψας εἰς πρόσωπα ὑμῶν οὐ
ψεύσομαι 29 καθίσατε δὴ καὶ μὴ εἴη ἄδικον καὶ
πάλιν τῷ δικαίῳ συνέρχεσθε 30 οὐ γάρ ἐστιν ἐν
γλώσσῃ μου ἄδικον ἢ ὁ λάρυγξ μου οὐχὶ σύνεσιν
μελετᾷ

7 πότερον οὐχὶ πειρατήριόν ἐστιν ὁ βίος
ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὥσπερ μισθίου
αὐθημερινοῦ ἡ ζωὴ αὐτοῦ 2 ἢ ὥσπερ θεράπων
δεδοικὼς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ τετευχὼς σκιᾶς
ἢ ὥσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὸν μισθὸν αὐτοῦ
3 οὕτως κἀγὼ ὑπέμεινα μῆνας κενούς νύκτες δὲ
ὀδυνῶν δεδομέναι μοί εἰσιν 4 ἐὰν κοιμηθῶ λέγω
πότε ἡμέρα ὡς δ' ἂν ἀναστῶ πάλιν πότε ἑσπέρα
πλήρης δὲ γίνομαι ὀδυνῶν ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωί
5 φύρεται δέ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων
τήκω δὲ βώλακας γῆς ἀπὸ ἰχῶρος ξύων 6 ὁ δὲ
βίος μού ἐστιν ἐλαφρότερος λαλιᾶς ἀπόλωλεν δὲ
ἐν κενῇ ἐλπίδι 7 μνήσθητι οὖν ὅτι πνεῦμά μου ἡ
ζωὴ καὶ οὐκέτι ἐπανελεύσεται ὁ ὀφθαλμός μου
ἰδεῖν ἀγαθόν 8 οὐ περιβλέψεταί με ὀφθαλμὸς
ὁρῶντός με οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν ἐμοί καὶ οὐκέτι
εἰμὶ 9 ὥσπερ νέφος ἀποκαθαρθὲν ἀπ' οὐρανοῦ
ἐὰν γὰρ ἄνθρωπος καταβῇ εἰς ᾅδην οὐκέτι μὴ
ἀναβῇ **(Sheol h7585)** 10 οὐδ' οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ ἔτι
εἰς τὸν ἴδιον οἶκον οὐδὲ μὴ ἐπιγνῷ αὐτὸν ἔτι
ὁ τόπος αὐτοῦ 11 ἀτὰρ οὖν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι
τῷ στόματί μου λαλήσω ἐν ἀνάγκῃ ὤν ἀνοίξω
πικρίαν ψυχῆς μου συνεχόμενος 12 πότερον
θάλασσά εἰμι ἢ δράκων ὅτι κατέταξας ἐπ' ἐμὲ
φυλακήν 13 εἶπα ὅτι παρακαλέσει με ἡ κλίνη
μου ἀνοίσω δὲ πρὸς ἐμαυτὸν ἰδίᾳ λόγον τῇ κοίτῃ
μου 14 ἐκφοβεῖς με ἐνυπνίοις καὶ ἐν ὁράμασίν με
καταπλήσσεις 15 ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου

τὴν ψυχήν μου ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὀστᾶ μου **16**
οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι ἵνα μακροθυμήσω
ἀπόστα ἀπ’ ἐμοῦ κενὸς γάρ μου ὁ βίος **17** τί γάρ
ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτὸν ἢ ὅτι
προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτὸν **18** ἢ ἐπισκοπὴν
αὐτοῦ ποιήσῃ ἕως τὸ πρωὶ καὶ εἰς ἀνάπαυσιν
αὐτὸν κρινεῖς **19** ἕως τίνος οὐκ ἐᾷς με οὐδὲ
προΐῃ με ἕως ἂν καταπίω τὸν πτύελόν μου ἐν
ὀδύνῃ **20** εἰ ἐγὼ ἥμαρτον τί δύναμαί σοι πρᾶξαι ὁ
ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων διὰ τί ἔθου
με κατεντευκτήν σου εἰμὶ δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον **21**
καὶ διὰ τί οὐκ ἐποιήσω τῆς ἀνομίας μου λήθην
καὶ καθαρισμὸν τῆς ἁμαρτίας μου νυνὶ δὲ εἰς
γῆν ἀπελεύσομαι ὀρθρίζων δὲ οὐκέτι εἰμί

8 ὑπολαβὼν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει **2** μέχρι
τίνος λαλήσεις ταῦτα πνεῦμα πολυρῆμον τοῦ
στόματός σου **3** μὴ ὁ κύριος ἀδικήσει κρίνων ἢ
ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταράξει τὸ δίκαιον **4** εἰ οἱ
υἱοί σου ἥμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ ἀπέστειλεν
ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν **5** σὺ δὲ ὄρθριζε πρὸς
κύριον παντοκράτορα δεόμενος **6** εἰ καθαρὸς
εἶ καὶ ἀληθινός δεήσεως ἐπακούσεταί σου
ἀποκαταστήσει δέ σοι δίαιταν δικαιοσύνης **7**
ἔσται οὖν τὰ μὲν πρῶτά σου ὀλίγα τὰ δὲ ἔσχατά
σου ἀμύθητα **8** ἐπερώτησον γὰρ γενεὰν πρώτην
ἐξιχνίασον δὲ κατὰ γένος πατέρων **9** χθιζοὶ γάρ
ἐσμεν καὶ οὐκ οἴδαμεν σκιὰ γάρ ἐστιν ἡμῶν ἐπὶ
τῆς γῆς ὁ βίος **10** ἢ οὐχ οὗτοί σε διδάξουσιν καὶ
ἀναγγελοῦσιν καὶ ἐκ καρδίας ἐξάξουσιν ῥήματα
11 μὴ θάλλει πάπυρος ἄνευ ὕδατος ἢ ὑψωθήσεται
βούτομον ἄνευ πότου **12** ἔτι ὂν ἐπὶ ῥίζης καὶ
οὐ μὴ θερισθῇ πρὸ τοῦ πιεῖν πᾶσα βοτάνη οὐχὶ
ξηραίνεται **13** οὕτως τοίνυν ἔσται τὰ ἔσχατα
πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ κυρίου ἐλπὶς
γὰρ ἀσεβοῦς ἀπολεῖται **14** ἀοίκητος γὰρ αὐτοῦ
ἔσται ὁ οἶκος ἀράχνη δὲ αὐτοῦ ἀποβήσεται ἡ
σκηνή **15** ἐὰν ὑπερείσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μὴ
στῇ ἐπιλαβομένου δὲ αὐτοῦ οὐ μὴ ὑπομείνῃ **16**
ὑγρὸς γάρ ἐστιν ὑπὸ ἡλίου καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ
ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ ἐξελεύσεται **17** ἐπὶ συναγωγὴν
λίθων κοιμᾶται ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζήσεται **18**
ἐὰν καταπίῃ ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν οὐχ ἑόρακας
τοιαῦτα **19** ὅτι καταστροφὴ ἀσεβοῦς τοιαύτη ἐκ
δὲ γῆς ἄλλον ἀναβλαστήσει **20** ὁ γὰρ κύριος οὐ μὴ
ἀποποιήσηται τὸν ἄκακον πᾶν δὲ δῶρον ἀσεβοῦς
οὐ δέξεται **21** ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει
γέλωτος τὰ δὲ χείλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως **22** οἱ
δὲ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνην δίαιτα δὲ
ἀσεβοῦς οὐκ ἔσται

9 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει **2** ἐπ’ ἀληθείας οἶδα
ὅτι οὕτως ἐστίν πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς
παρὰ κυρίῳ **3** ἐὰν γὰρ βούληται κριθῆναι αὐτῷ
οὐ μὴ ὑπακούσῃ αὐτῷ ἵνα μὴ ἀντείπῃ πρὸς ἕνα
λόγον αὐτοῦ ἐκ χιλίων **4** σοφὸς γάρ ἐστιν διανοίᾳ
κραταιός τε καὶ μέγας τίς σκληρὸς γενόμενος
ἐναντίον αὐτοῦ ὑπέμεινεν **5** ὁ παλαιῶν ὄρη
καὶ οὐκ οἴδασιν ὁ καταστρέφων αὐτὰ ὀργῇ **6** ὁ
σείων τὴν ὑπ’ οὐρανὸν ἐκ θεμελίων οἱ δὲ στῦλοι
αὐτῆς σαλεύονται **7** ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ καὶ οὐκ
ἀνατέλλει κατὰ δὲ ἄστρων κατασφραγίζει **8** ὁ
τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος καὶ περιπατῶν ὡς
ἐπ’ ἐδάφους ἐπὶ θαλάσσης **9** ὁ ποιῶν Πλειάδα
καὶ ἕσπερον καὶ ἀρκτοῦρον καὶ ταμίεια νότου **10**
ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα ἔνδοξά τε καὶ
ἐξαίσια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός **11** ἐὰν ὑπερβῇ με
οὐ μὴ ἴδω καὶ ἐὰν παρέλθῃ με οὐδ’ ὧς ἔγνων **12**

ἐὰν ἀπαλλάξῃ τίς ἀποστρέψει ἢ τίς ἐρεῖ αὐτῷ τί
ἐποίησας 13 αὐτὸς γὰρ ἀπέστραπται ὀργήν ὑπ’
αὐτοῦ ἐκάμφθησαν κήτη τὰ ὑπ’ οὐρανόν 14 ἐὰν
δέ μου ὑπακούσηται ἦ διακρινεῖ τὰ ῥήματά μου
15 ἐάν τε γὰρ ὦ δίκαιος οὐκ εἰσακούσεταί μου τοῦ
κρίματος αὐτοῦ δεηθήσομαι 16 ἐάν τε καλέσω καὶ
ὑπακούσῃ οὐ πιστεύω ὅτι εἰσακήκοέν μου 17 μὴ
γνόφῳ με ἐκτρίψῃ πολλὰ δέ μου τὰ συντρίμματα
πεποίηκεν διὰ κενῆς 18 οὐκ ἐᾷ γάρ με ἀναπνεῦσαι
ἐνέπλησεν δέ με πικρίας 19 ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύι
κρατεῖ τίς οὖν κρίματι αὐτοῦ ἀντιστήσεται 20
ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος τὸ στόμα μου ἀσεβήσει ἐάν
τε ὦ ἄμεμπτος σκολιὸς ἀποβήσομαι 21 εἴτε γὰρ
ἠσέβησα οὐκ οἶδα τῇ ψυχῇ πλὴν ὅτι ἀφαιρεῖταί
μου ἡ ζωή 22 διὸ εἶπον μέγαν καὶ δυνάστην
ἀπολλύει ὀργή 23 ὅτι φαῦλοι ἐν θανάτῳ ἐξαισίῳ
ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται 24 παραδέδονται
γὰρ εἰς χεῖρας ἀσεβοῦς πρόσωπα κριτῶν αὐτῆς
συγκαλύπτει εἰ δὲ μὴ αὐτός τίς ἐστιν 25 ὁ δὲ βίος
μού ἐστιν ἐλαφρότερος δρομέως ἀπέδρασαν καὶ
οὐκ εἴδοσαν 26 ἢ καὶ ἔστιν ναυσὶν ἴχνος ὁδοῦ ἢ
ἀετοῦ πετομένου ζητοῦντος βοράν 27 ἐάν τε γὰρ
εἴπω ἐπιλήσομαι λαλῶν συγκύψας τῷ προσώπῳ
στενάξω 28 σείομαι πᾶσιν τοῖς μέλεσιν οἶδα γὰρ
ὅτι οὐκ ἀθῷόν με ἐάσεις 29 ἐπειδὴ δέ εἰμι ἀσεβής
διὰ τί οὐκ ἀπέθανον 30 ἐὰν γὰρ ἀπολούσωμαι
χιόνι καὶ ἀποκαθάρωμαι χερσὶν καθαραῖς 31
ἱκανῶς ἐν ῥύπῳ με ἔβαψας ἐβδελύξατο δέ με
ἡ στολή 32 οὐ γὰρ εἶ ἄνθρωπος κατ’ ἐμέ ᾧ
ἀντικρινοῦμαι ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς
κρίσιν 33 εἴθε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν καὶ ἐλέγχων καὶ
διακούων ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων 34 ἀπαλλαξάτω
ἀπ’ ἐμοῦ τὴν ῥάβδον ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ μή με
στροβείτω 35 καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ ἀλλὰ λαλήσω
οὐ γὰρ οὕτω συνεπίσταμαι

10 κάμνων τῇ ψυχῇ μου στένων ἐπαφήσω ἐπ’
αὐτὸν τὰ ῥήματά μου λαλήσω πικρίᾳ ψυχῆς
μου συνεχόμενος 2 καὶ ἐρῶ πρὸς κύριον μή με
ἀσεβεῖν δίδασκε καὶ διὰ τί με οὕτως ἔκρινας 3 ἦ
καλόν σοι ἐὰν ἀδικήσω ὅτι ἀπείπω ἔργα χειρῶν
σου βουλῇ δὲ ἀσεβῶν προσέσχες 4 ἦ ὥσπερ
βροτὸς ὁρᾷ καθορᾷς ἢ καθὼς ὁρᾷ ἄνθρωπος
βλέψῃ 5 ἦ ὁ βίος σου ἀνθρώπινός ἐστιν ἢ τὰ ἔτη
σου ἀνδρός 6 ὅτι ἀνεζήτησας τὴν ἀνομίαν μου
καὶ τὰς ἁμαρτίας μου ἐξιχνίασας 7 οἶδας γὰρ ὅτι
οὐκ ἠσέβησα ἀλλὰ τίς ἐστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν σου
ἐξαιρούμενος 8 αἱ χεῖρές σου ἔπλασάν με καὶ
ἐποίησάν με μετὰ ταῦτα μεταβαλών με ἔπαισας
9 μνήσθητι ὅτι πηλόν με ἔπλασας εἰς δὲ γῆν
με πάλιν ἀποστρέφεις 10 ἦ οὐχ ὥσπερ γάλα με
ἤμελξας ἐτύρωσας δέ με ἴσα τυρῷ 11 δέρμα καὶ
κρέας με ἐνέδυσας ὀστέοις δὲ καὶ νεύροις με
ἐνεῖρας 12 ζωὴν δὲ καὶ ἔλεος ἔθου παρ’ ἐμοί ἡ δὲ
ἐπισκοπή σου ἐφύλαξέν μου τὸ πνεῦμα 13 ταῦτα
ἔχων ἐν σεαυτῷ οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι ἀδυνατεῖ
δέ σοι οὐθέν 14 ἐάν τε γὰρ ἁμάρτω φυλάσσεις
με ἀπὸ δὲ ἀνομίας οὐκ ἀθῷόν με πεποίηκας 15
ἐάν τε γὰρ ἀσεβὴς ὦ οἴμμοι ἐάν τε ὦ δίκαιος οὐ
δύναμαι ἀνακύψαι πλήρης γὰρ ἀτιμίας εἰμί 16
ἀγρεύομαι γὰρ ὥσπερ λέων εἰς σφαγήν πάλιν δὲ
μεταβαλὼν δεινῶς με ὀλέκεις 17 ἐπανακαινίζων
ἐπ’ ἐμὲ τὴν ἔτασίν μου ὀργῇ δὲ μεγάλῃ μοι
ἐχρήσω ἐπήγαγες δὲ ἐπ’ ἐμὲ πειρατήρια 18 ἵνα τί
οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξήγαγες καὶ οὐκ ἀπέθανον
ὀφθαλμὸς δέ με οὐκ εἶδεν 19 καὶ ὥσπερ οὐκ
ὢν ἐγενόμην διὰ τί γὰρ ἐκ γαστρὸς εἰς μνῆμα

οὐκ ἀπηλλάγην 20 ἦ οὐκ ὀλίγος ἐστὶν ὁ χρόνος
τοῦ βίου μου ἔασόν με ἀναπαύσασθαι μικρὸν 21
πρὸ τοῦ με πορευθῆναι ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω εἰς
γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφεράν 22 εἰς γῆν σκότους
αἰωνίου οὗ οὐκ ἔστιν φέγγος οὐδὲ ὁρᾶν ζωὴν
βροτῶν

11 ὑπολαβὼν δὲ Σωφαρ ὁ Μιναῖος λέγει 2
ὁ τὰ πολλὰ λέγων καὶ ἀντακούσεται ἦ καὶ
ὁ εὔλαλος οἴεται εἶναι δίκαιος εὐλογημένος
γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος 3 μὴ πολὺς ἐν
ῥήμασιν γίνου οὐ γάρ ἐστιν ὁ ἀντικρινόμενός
σοι 4 μὴ γὰρ λέγε ὅτι καθαρός εἰμι τοῖς ἔργοις
καὶ ἄμεμπτος ἐναντίον αὐτοῦ 5 ἀλλὰ πῶς ἂν ὁ
κύριος λαλήσαι πρὸς σέ καὶ ἀνοίξει χείλη αὐτοῦ
μετὰ σοῦ 6 εἶτα ἀναγγελεῖ σοι δύναμιν σοφίας
ὅτι διπλοῦς ἔσται τῶν κατὰ σέ καὶ τότε γνώσῃ
ὅτι ἄξιά σοι ἀπέβη ἀπὸ κυρίου ὧν ἡμάρτηκας 7
ἦ ἴχνος κυρίου εὑρήσεις ἢ εἰς τὰ ἔσχατα ἀφίκου
ἃ ἐποίησεν ὁ παντοκράτωρ 8 ὑψηλὸς ὁ οὐρανός
καὶ τί ποιήσεις βαθύτερα δὲ τῶν ἐν ᾅδου τί
οἶδας **(Sheol h7585)** 9 ἢ μακρότερα μέτρου γῆς ἢ
εὔρους θαλάσσης 10 ἐὰν δὲ καταστρέψῃ τὰ πάντα
τίς ἐρεῖ αὐτῷ τί ἐποίησας 11 αὐτὸς γὰρ οἶδεν
ἔργα ἀνόμων ἰδὼν δὲ ἄτοπα οὐ παρόψεται 12
ἄνθρωπος δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις βροτὸς δὲ
γεννητὸς γυναικὸς ἴσα ὄνῳ ἐρημίτῃ 13 εἰ γὰρ
σὺ καθαρὰν ἔθου τὴν καρδίαν σου ὑπτιάζεις
δὲ χεῖρας πρὸς αὐτόν 14 εἰ ἄνομόν τί ἐστιν
ἐν χερσίν σου πόρρω ποίησον αὐτὸ ἀπὸ σοῦ
ἀδικία δὲ ἐν διαίτῃ σου μὴ αὐλισθήτω 15 οὕτως
γὰρ ἀναλάμψει σου τὸ πρόσωπον ὥσπερ ὕδωρ
καθαρόν ἐκδύσῃ δὲ ῥύπον καὶ οὐ μὴ φοβηθῇς 16
καὶ τὸν κόπον ἐπιλήσῃ ὥσπερ κῦμα παρελθὸν καὶ
οὐ πτοηθήσῃ 17 ἡ δὲ εὐχή σου ὥσπερ ἑωσφόρος
ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωή 18 πεποιθώς
τε ἔσῃ ὅτι ἔστιν σοι ἐλπίς ἐκ δὲ μερίμνης καὶ
φροντίδος ἀναφανεῖταί σοι εἰρήνη 19 ἡσυχάσεις
γάρ καὶ οὐκ ἔσται ὁ πολεμῶν σε μεταβαλόμενοι
δὲ πολλοί σου δεηθήσονται 20 σωτηρία δὲ αὐτοὺς
ἀπολείψει ἡ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν ἀπώλεια ὀφθαλμοὶ
δὲ ἀσεβῶν τακήσονται

12 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει 2 εἶτα ὑμεῖς ἐστε
ἄνθρωποι ἦ μεθ’ ὑμῶν τελευτήσει σοφία 3 κἀμοὶ
μὲν καρδία καθ’ ὑμᾶς ἐστιν 4 δίκαιος γὰρ ἀνὴρ
καὶ ἄμεμπτος ἐγενήθη εἰς χλεύασμα 5 εἰς χρόνον
γὰρ τακτὸν ἡτοίμαστο πεσεῖν ὑπὸ ἄλλους οἴκους
τε αὐτοῦ ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων 6 οὐ μὴν
δὲ ἀλλὰ μηδεὶς πεποιθέτω πονηρὸς ὢν ἀθῷος
ἔσεσθαι ὅσοι παροργίζουσιν τὸν κύριον ὡς οὐχὶ
καὶ ἔτασις αὐτῶν ἔσται 7 ἀλλὰ δὴ ἐπερώτησον
τετράποδα ἐάν σοι εἴπωσιν πετεινὰ δὲ οὐρανοῦ
ἐάν σοι ἀπαγγείλωσιν 8 ἐκδιήγησαι δὲ γῇ ἐάν
σοι φράσῃ καὶ ἐξηγήσονταί σοι οἱ ἰχθύες τῆς
θαλάσσης 9 τίς οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι τούτοις ὅτι χεὶρ
κυρίου ἐποίησεν ταῦτα 10 εἰ μὴ ἐν χειρὶ αὐτοῦ
ψυχὴ πάντων τῶν ζώντων καὶ πνεῦμα παντὸς
ἀνθρώπου 11 οὓς μὲν γὰρ ῥήματα διακρίνει
λάρυγξ δὲ σῖτα γεύεται 12 ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία
ἐν δὲ πολλῷ βίῳ ἐπιστήμη 13 παρ’ αὐτῷ σοφία καὶ
δύναμις αὐτῷ βουλὴ καὶ σύνεσις 14 ἐὰν καταβάλῃ
τίς οἰκοδομήσει ἐὰν κλείσῃ κατὰ ἀνθρώπων τίς
ἀνοίξει 15 ἐὰν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ ξηρανεῖ τὴν
γῆν ἐὰν δὲ ἐπαφῇ ἀπώλεσεν αὐτὴν καταστρέψας
16 παρ’ αὐτῷ κράτος καὶ ἰσχύς αὐτῷ ἐπιστήμη
καὶ σύνεσις 17 διάγων βουλευτὰς αἰχμαλώτους
κριτὰς δὲ γῆς ἐξέστησεν 18 καθιζάνων βασιλεῖς

ἐπὶ θρόνους καὶ περιέδησεν ζώνῃ ὀσφύας
αὐτῶν 19 ἐξαποστέλλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους
δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψεν 20 διαλλάσσων
χείλη πιστῶν σύνεσιν δὲ πρεσβυτέρων ἔγνω
21 ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ’ ἄρχοντας ταπεινοὺς δὲ
ἰάσατο 22 ἀνακαλύπτων βαθέα ἐκ σκότους
ἐξήγαγεν δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου 23 πλανῶν
ἔθνη καὶ ἀπολλύων αὐτά καταστρωννύων ἔθνη
καὶ καθοδηγῶν αὐτά 24 διαλλάσσων καρδίας
ἀρχόντων γῆς ἐπλάνησεν δὲ αὐτοὺς ὁδῷ ᾗ οὐκ
ᾔδεισαν 25 ψηλαφήσαισαν σκότος καὶ μὴ φῶς
πλανηθείησαν δὲ ὥσπερ ὁ μεθύων

13 ἰδοὺ ταῦτα ἑώρακέν μου ὁ ὀφθαλμὸς καὶ
ἀκήκοέν μου τὸ οὖς 2 καὶ οἶδα ὅσα καὶ ὑμεῖς
ἐπίστασθε καὶ οὐκ ἀσυνετώτερός εἰμι ὑμῶν 3 οὐ
μὴν δὲ ἀλλ’ ἐγὼ πρὸς κύριον λαλήσω ἐλέγξω
δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ἐὰν βούληται 4 ὑμεῖς δέ
ἐστε ἰατροὶ ἄδικοι καὶ ἰαταὶ κακῶν πάντες 5
εἴη δὲ ὑμῖν κωφεῦσαι καὶ ἀποβήσεται ὑμῖν
εἰς σοφίαν 6 ἀκούσατε ἔλεγχον στόματός μου
κρίσιν δὲ χειλέων μου προσέχετε 7 πότερον
οὐκ ἔναντι κυρίου λαλεῖτε ἔναντι δὲ αὐτοῦ
φθέγγεσθε δόλον 8 ἢ ὑποστελεῖσθε ὑμεῖς δὲ
αὐτοὶ κριταὶ γένεσθε 9 καλόν γε ἐὰν ἐξιχνιάσῃ
ὑμᾶς εἰ γὰρ τὰ πάντα ποιοῦντες προστεθήσεσθε
αὐτῷ 10 οὐθὲν ἧττον ἐλέγξει ὑμᾶς εἰ δὲ καὶ
κρυφῇ πρόσωπα θαυμάσετε 11 πότερον οὐχὶ
δεινὰ αὐτοῦ στροβήσει ὑμᾶς φόβος δὲ παρ’ αὐτοῦ
ἐπιπεσεῖται ὑμῖν 12 ἀποβήσεται δὲ ὑμῶν τὸ
ἀγαυρίαμα ἴσα σποδῷ τὸ δὲ σῶμα πήλινον 13
κωφεύσατε ἵνα λαλήσω καὶ ἀναπαύσωμαι θυμοῦ
14 ἀναλαβὼν τὰς σάρκας μου τοῖς ὀδοῦσιν ψυχὴν
δέ μου θήσω ἐν χειρί 15 ἐάν με χειρώσηται
ὁ δυνάστης ἐπεὶ καὶ ἦρκται ἦ μὴν λαλήσω
καὶ ἐλέγξω ἐναντίον αὐτοῦ 16 καὶ τοῦτό μοι
ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν οὐ γὰρ ἐναντίον αὐτοῦ
δόλος εἰσελεύσεται 17 ἀκούσατε ἀκούσατε τὰ
ῥήματά μου ἀναγγελῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων
18 ἰδοὺ ἐγὼ ἐγγύς εἰμι τοῦ κρίματός μου οἶδα
ἐγὼ ὅτι δίκαιος ἀναφανοῦμαι 19 τίς γάρ ἐστιν ὁ
κριθησόμενός μοι ὅτι νῦν κωφεύσω καὶ ἐκλείψω
20 δυεῖν δέ μοι χρήσῃ τότε ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου οὐ κρυβήσομαι 21 τὴν χεῖρα ἀπ’ ἐμοῦ ἀπέχου
καὶ ὁ φόβος σου μή με καταπλησσέτω 22 εἶτα
καλέσεις ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι ἢ λαλήσεις
ἐγὼ δέ σοι δώσω ἀνταπόκρισιν 23 πόσαι εἰσὶν αἱ
ἁμαρτίαι μου καὶ αἱ ἀνομίαι μου δίδαξόν με τίνες
εἰσίν 24 διὰ τί ἀπ’ ἐμοῦ κρύπτῃ ἥγησαι δέ με
ὑπεναντίον σοι 25 ἢ ὡς φύλλον κινούμενον ὑπὸ
ἀνέμου εὐλαβηθήσῃ ἢ ὡς χόρτῳ φερομένῳ ὑπὸ
πνεύματος ἀντίκεισαί μοι 26 ὅτι κατέγραψας κατ’
ἐμοῦ κακά περιέθηκας δέ μοι νεότητος ἁμαρτίας
27 ἔθου δέ μου τὸν πόδα ἐν κωλύματι ἐφύλαξας
δέ μου πάντα τὰ ἔργα εἰς δὲ ῥίζας τῶν ποδῶν
μου ἀφίκου 28 ὃ παλαιοῦται ἴσα ἀσκῷ ἢ ὥσπερ
ἱμάτιον σητόβρωτον

14 βροτὸς γὰρ γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος
καὶ πλήρης ὀργῆς 2 ἢ ὥσπερ ἄνθος ἀνθῆσαν
ἐξέπεσεν ἀπέδρα δὲ ὥσπερ σκιὰ καὶ οὐ μὴ στῇ
3 οὐχὶ καὶ τούτου λόγον ἐποιήσω καὶ τοῦτον
ἐποίησας εἰσελθεῖν ἐν κρίματι ἐνώπιόν σου 4 τίς
γὰρ καθαρὸς ἔσται ἀπὸ ῥύπου ἀλλ’ οὐθείς 5 ἐὰν
καὶ μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἀριθμητοὶ
δὲ μῆνες αὐτοῦ παρὰ σοί εἰς χρόνον ἔθου καὶ
οὐ μὴ ὑπερβῇ 6 ἀπόστα ἀπ’ αὐτοῦ ἵνα ἡσυχάσῃ
καὶ εὐδοκήσῃ τὸν βίον ὥσπερ ὁ μισθωτός 7

ἔστιν γὰρ δένδρῳ ἐλπίς ἐὰν γὰρ ἐκκοπῇ ἔτι
ἐπανθήσει καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ ἐκλίπῃ 8
ἐὰν γὰρ γηράσῃ ἐν γῇ ἡ ῥίζα αὐτοῦ ἐν δὲ πέτρᾳ
τελευτήσῃ τὸ στέλεχος αὐτοῦ 9 ἀπὸ ὀσμῆς ὕδατος
ἀνθήσει ποιήσει δὲ θερισμὸν ὥσπερ νεόφυτον
10 ἀνὴρ δὲ τελευτήσας ᾤχετο πεσὼν δὲ βροτὸς
οὐκέτι ἔστιν 11 χρόνῳ γὰρ σπανίζεται θάλασσα
ποταμὸς δὲ ἐρημωθεὶς ἐξηράνθη 12 ἄνθρωπος δὲ
κοιμηθεὶς οὐ μὴ ἀναστῇ ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς οὐ
μὴ συρραφῇ καὶ οὐκ ἐξυπνισθήσονται ἐξ ὕπνου
αὐτῶν 13 εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ᾅδῃ με ἐφύλαξας
ἔκρυψας δέ με ἕως ἂν παύσηταί σου ἡ ὀργὴ καὶ
τάξῃ μοι χρόνον ἐν ᾧ μνείαν μου ποιήσῃ **(Sheol
h7585)** 14 ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃ ἄνθρωπος ζήσεται
συντελέσας ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ ὑπομενῶ
ἕως ἂν πάλιν γένωμαι 15 εἶτα καλέσεις ἐγὼ δέ
σοι ὑπακούσομαι τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
ἀποποιοῦ 16 ἠρίθμησας δέ μου τὰ ἐπιτηδεύματα
καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ σε οὐδὲν τῶν ἁμαρτιῶν
μου 17 ἐσφράγισας δέ μου τὰς ἀνομίας ἐν
βαλλαντίῳ ἐπεσημήνω δέ εἴ τι ἄκων παρέβην
18 καὶ πλὴν ὄρος πῖπτον διαπεσεῖται καὶ πέτρα
παλαιωθήσεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς 19 λίθους
ἐλέαναν ὕδατα καὶ κατέκλυσεν ὕδατα ὕπτια
τοῦ χώματος τῆς γῆς καὶ ὑπομονὴν ἀνθρώπου
ἀπώλεσας 20 ὦσας αὐτὸν εἰς τέλος καὶ ᾤχετο
ἐπέστησας αὐτῷ τὸ πρόσωπον καὶ ἐξαπέστειλας
21 πολλῶν δὲ γενομένων τῶν υἱῶν αὐτοῦ οὐκ
οἶδεν ἐὰν δὲ ὀλίγοι γένωνται οὐκ ἐπίσταται 22
ἀλλ᾽ ἢ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἤλγησαν ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ
ἐπένθησεν

15 ὑπολαβὼν δὲ Ελιφας ὁ Θαιμανίτης λέγει
2 πότερον σοφὸς ἀπόκρισιν δώσει συνέσεως
πνεύματος καὶ ἐνέπλησεν πόνον γαστρὸς 3
ἐλέγχων ἐν ῥήμασιν οἷς οὐ δεῖ ἐν λόγοις οἷς
οὐδὲν ὄφελος 4 οὐ καὶ σὺ ἀπεποιήσω φόβον
συνετελέσω δὲ ῥήματα τοιαῦτα ἔναντι τοῦ κυρίου
5 ἔνοχος εἶ ῥήμασιν στόματός σου οὐδὲ διέκρινας
ῥήματα δυναστῶν 6 ἐλέγξαι σε τὸ σὸν στόμα
καὶ μὴ ἐγώ τὰ δὲ χείλη σου καταμαρτυρήσουσίν
σου 7 τί γάρ μὴ πρῶτος ἀνθρώπων ἐγενήθης
ἢ πρὸ θινῶν ἐπάγης 8 ἢ σύνταγμα κυρίου
ἀκήκοας εἰς δὲ σὲ ἀφίκετο σοφία 9 τί γὰρ
οἶδας ὃ οὐκ οἴδαμεν ἢ τί συνίεις ὃ οὐχὶ καὶ
ἡμεῖς 10 καί γε πρεσβύτης καί γε παλαιὸς ἐν
ἡμῖν βαρύτερος τοῦ πατρός σου ἡμέραις 11
ὀλίγα ὧν ἡμάρτηκας μεμαστίγωσαι μεγάλως
ὑπερβαλλόντως λελάληκας 12 τί ἐτόλμησεν ἡ
καρδία σου ἢ τί ἐπήνεγκαν οἱ ὀφθαλμοί σου
13 ὅτι θυμὸν ἔρρηξας ἔναντι κυρίου ἐξήγαγες
δὲ ἐκ στόματος ῥήματα τοιαῦτα 14 τίς γὰρ ὢν
βροτός ὅτι ἔσται ἄμεμπτος ἢ ὡς ἐσόμενος δίκαιος
γεννητὸς γυναικός 15 εἰ κατὰ ἁγίων οὐ πιστεύει
οὐρανὸς δὲ οὐ καθαρὸς ἐναντίον αὐτοῦ 16 ἔα δὲ
ἐβδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἀνὴρ πίνων ἀδικίας
ἴσα ποτῷ 17 ἀναγγελῶ δέ σοι ἄκουέ μου ἃ δὴ
ἑώρακα ἀναγγελῶ σοι 18 ἃ σοφοὶ ἐροῦσιν καὶ οὐκ
ἔκρυψαν πατέρας αὐτῶν 19 αὐτοῖς μόνοις ἐδόθη
ἡ γῆ καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἀλλογενὴς ἐπ᾽ αὐτούς 20
πᾶς ὁ βίος ἀσεβοῦς ἐν φροντίδι ἔτη δὲ ἀριθμητὰ
δεδομένα δυνάστῃ 21 ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ ἐν ὠσὶν
αὐτοῦ ὅταν δοκῇ ἤδη εἰρηνεύειν ἥξει αὐτοῦ ἡ
καταστροφή 22 μὴ πιστευέτω ἀποστραφῆναι ἀπὸ
σκότους ἐντέταλται γὰρ ἤδη εἰς χεῖρας σιδήρου 23
κατατέτακται δὲ εἰς σῖτα γυψίν οἶδεν δὲ ἐν ἑαυτῷ
ὅτι μένει εἰς πτῶμα ἡμέρα δὲ αὐτὸν σκοτεινὴ

στροβήσει 24 ἀνάγκη δὲ καὶ θλῖψις αὐτὸν καθέξει
ὥσπερ στρατηγὸς πρωτοστάτης πίπτων 25 ὅτι
ἦρκεν χεῖρας ἐναντίον τοῦ κυρίου ἔναντι δὲ
κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν 26 ἔδραμεν
δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ὕβρει ἐν πάχει νώτου ἀσπίδος
αὐτοῦ 27 ὅτι ἐκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν
στέατι αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν περιστόμιον ἐπὶ τῶν
μηρίων 28 αὐλισθείη δὲ πόλεις ἐρήμους εἰσέλθοι
δὲ εἰς οἴκους ἀοικήτους ἃ δὲ ἐκεῖνοι ἡτοίμασαν
ἄλλοι ἀποίσονται 29 οὔτε μὴ πλουτισθῇ οὔτε
μὴ μείνῃ αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα οὐ μὴ βάλῃ ἐπὶ
τὴν γῆν σκιὰν 30 οὐδὲ μὴ ἐκφύγῃ τὸ σκότος τὸν
βλαστὸν αὐτοῦ μαράναι ἄνεμος ἐκπέσοι δὲ αὐτοῦ
τὸ ἄνθος 31 μὴ πιστευέτω ὅτι ὑπομενεῖ κενὰ
γὰρ ἀποβήσεται αὐτῷ 32 ἡ τομὴ αὐτοῦ πρὸ ὥρας
φθαρήσεται καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ πυκάσῃ
33 τρυγηθείη δὲ ὥσπερ ὄμφαξ πρὸ ὥρας ἐκπέσοι
δὲ ὡς ἄνθος ἐλαίας 34 μαρτύριον γὰρ ἀσεβοῦς
θάνατος πῦρ δὲ καύσει οἴκους δωροδεκτῶν 35 ἐν
γαστρὶ δὲ λήμψεται ὀδύνας ἀποβήσεται δὲ αὐτῷ
κενά ἡ δὲ κοιλία αὐτοῦ ὑποίσει δόλον

16 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει 2 ἀκήκοα τοιαῦτα
πολλά παρακλήτορες κακῶν πάντες 3 τί γάρ μὴ
τάξις ἐστὶν ῥήμασιν πνεύματος ἢ τί παρενοχλήσει
σοι ὅτι ἀποκρίνῃ 4 κἀγὼ καθ’ ὑμᾶς λαλήσω
εἰ ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς
εἶτ’ ἐναλοῦμαι ὑμῖν ῥήμασιν κινήσω δὲ καθ’
ὑμῶν κεφαλήν 5 εἴη δὲ ἰσχὺς ἐν τῷ στόματί
μου κίνησιν δὲ χειλέων οὐ φείσομαι 6 ἐὰν
γὰρ λαλήσω οὐκ ἀλγήσω τὸ τραῦμα ἐὰν δὲ
καὶ σιωπήσω τί ἔλαττον τρωθήσομαι 7 νῦν δὲ
κατάκοπόν με πεποίηκεν μωρόν σεσηπότα 8
καὶ ἐπελάβου μου εἰς μαρτύριον ἐγενήθη καὶ
ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεῦδός μου κατὰ πρόσωπόν
μου ἀνταπεκρίθη 9 ὀργῇ χρησάμενος κατέβαλέν
με ἔβρυξεν ἐπ’ ἐμὲ τοὺς ὀδόντας βέλη πειρατῶν
αὐτοῦ ἐπ’ ἐμοὶ ἔπεσεν 10 ἀκίσιν ὀφθαλμῶν
ἐνήλατο ὀξεῖ ἔπαισέν με εἰς σιαγόνα ὁμοθυμαδὸν
δὲ κατέδραμον ἐπ’ ἐμοί 11 παρέδωκεν γάρ με ὁ
κύριος εἰς χεῖρας ἀδίκου ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν ἔρριψέν
με 12 εἰρηνεύοντα διεσκέδασέν με λαβών με τῆς
κόμης διέτιλεν κατέστησέν με ὥσπερ σκοπόν 13
ἐκύκλωσάν με λόγχαις βάλλοντες εἰς νεφρούς
μου οὐ φειδόμενοι ἐξέχεαν εἰς τὴν γῆν τὴν
χολήν μου 14 κατέβαλόν με πτῶμα ἐπὶ πτώματι
ἔδραμον πρός με δυνάμενοι 15 σάκκον ἔρραψα
ἐπὶ βύρσης μου τὸ δὲ σθένος μου ἐν γῇ ἐσβέσθη
16 ἡ γαστήρ μου συγκέκαυται ἀπὸ κλαυθμοῦ ἐπὶ
δὲ βλεφάροις μου σκιά 17 ἄδικον δὲ οὐδὲν ἦν
ἐν χερσίν μου εὐχὴ δέ μου καθαρά 18 γῆ μὴ
ἐπικαλύψῃς ἐφ’ αἵματι τῆς σαρκός μου μηδὲ
εἴη τόπος τῇ κραυγῇ μου 19 καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν
οὐρανοῖς ὁ μάρτυς μου ὁ δὲ συνίστωρ μου ἐν
ὑψίστοις 20 ἀφίκοιτό μου ἡ δέησις πρὸς κύριον
ἔναντι δὲ αὐτοῦ στάζοι μου ὁ ὀφθαλμός 21 εἴη δὲ
ἔλεγχος ἀνδρὶ ἔναντι κυρίου καὶ υἱὸς ἀνθρώπου
τῷ πλησίον αὐτοῦ 22 ἔτη δὲ ἀριθμητὰ ἥκασιν
ὁδῷ δέ ᾗ οὐκ ἐπαναστραφήσομαι πορεύσομαι

17 ὀλέκομαι πνεύματι φερόμενος δέομαι δὲ
ταφῆς καὶ οὐ τυγχάνω 2 λίσσομαι κάμνων καὶ
τί ποιήσας 3 ἔκλεψαν δέ μου τὰ ὑπάρχοντα
ἀλλότριοι τίς ἐστιν οὗτος τῇ χειρί μου συνδεθήτω
4 ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἔκρυψας ἀπὸ φρονήσεως
διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσῃς αὐτούς 5 τῇ μερίδι
ἀναγγελεῖ κακίας ὀφθαλμοὶ δέ μου ἐφ’ υἱοῖς
ἐτάκησαν 6 ἔθου δέ με θρύλημα ἐν ἔθνεσιν

γέλως δὲ αὐτοῖς ἀπέβην **7** πεπώρωνται γὰρ ἀπὸ
ὀργῆς οἱ ὀφθαλμοί μου πεπολιόρκημαι μεγάλως
ὑπὸ πάντων **8** θαῦμα ἔσχεν ἀληθινοὺς ἐπὶ τούτῳ
δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανασταίη **9** σχοίη
δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδόν καθαρὸς δὲ χεῖρας
ἀναλάβοι θάρσος **10** οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες
ἐρείδετε καὶ δεῦτε δή οὐ γὰρ εὑρίσκω ἐν ὑμῖν
ἀληθές **11** αἱ ἡμέραι μου παρῆλθον ἐν βρόμῳ
ἐρράγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μου **12** νύκτα
εἰς ἡμέραν ἔθηκαν φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προσώπου
σκότους **13** ἐὰν γὰρ ὑπομείνω ᾅδης μου ὁ οἶκος
ἐν δὲ γνόφῳ ἔστρωταί μου ἡ στρωμνή **(Sheol
h7585)** **14** θάνατον ἐπεκαλεσάμην πατέρα μου
εἶναι μητέρα δέ μου καὶ ἀδελφὴν σαπρίαν **15**
ποῦ οὖν μου ἔτι ἐστὶν ἡ ἐλπίς ἢ τὰ ἀγαθά μου
ὄψομαι **16** ἢ μετ᾽ ἐμοῦ εἰς ᾅδην καταβήσονται ἢ
ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβησόμεθα **(Sheol
h7585)**

18 ὑπολαβὼν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει
2 μέχρι τίνος οὐ παύσῃ ἐπίσχες ἵνα καὶ
αὐτοὶ λαλήσωμεν **3** διὰ τί ὥσπερ τετράποδα
σεσιωπήκαμεν ἐναντίον σου **4** κέχρηταί σοι
ὀργή τί γάρ ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς ἀοίκητος ἡ ὑπ᾽
οὐρανόν ἢ καταστραφήσεται ὄρη ἐκ θεμελίων **5**
καὶ φῶς ἀσεβῶν σβεσθήσεται καὶ οὐκ ἀποβήσεται
αὐτῶν ἡ φλόξ **6** τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος ἐν
διαίτῃ ὁ δὲ λύχνος ἐπ᾽ αὐτῷ σβεσθήσεται **7**
θηρεύσαισαν ἐλάχιστοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ
σφάλαι δὲ αὐτοῦ ἡ βουλή **8** ἐμβέβληται δὲ ὁ
πούς αὐτοῦ ἐν παγίδι ἐν δικτύῳ ἑλιχθείη **9**
ἔλθοισαν δὲ ἐπ᾽ αὐτὸν παγίδες κατισχύσει ἐπ᾽
αὐτὸν διψῶντας **10** κέκρυπται ἐν τῇ γῇ σχοινίον
αὐτοῦ καὶ ἡ σύλλημψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβων **11**
κύκλῳ ὀλέσαισαν αὐτὸν ὀδύναι πολλοὶ δὲ περὶ
πόδας αὐτοῦ ἔλθοισαν ἐν λιμῷ στενῷ **12** πτῶμα
δὲ αὐτῷ ἡτοίμασται ἐξαίσιον **13** βρωθείησαν
αὐτοῦ κλῶνες ποδῶν κατέδεται δὲ τὰ ὡραῖα
αὐτοῦ θάνατος **14** ἐκραγείη δὲ ἐκ διαίτης αὐτοῦ
ἴασις σχοίη δὲ αὐτὸν ἀνάγκη αἰτίᾳ βασιλικῇ
15 κατασκηνώσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ ἐν νυκτὶ
αὐτοῦ κατασπαρήσονται τὰ εὐπρεπῆ αὐτοῦ θείῳ
16 ὑποκάτωθεν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ ξηρανθήσονται
καὶ ἐπάνωθεν ἐπιπεσεῖται θερισμὸς αὐτοῦ **17**
τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπόλοιτο ἐκ γῆς καὶ
ὑπάρχει ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐξωτέρω **18**
ἀπώσειεν αὐτὸν ἐκ φωτὸς εἰς σκότος **19** οὐκ ἔσται
ἐπίγνωστος ἐν λαῷ αὐτοῦ οὐδὲ σεσῳσμένος ἐν
τῇ ὑπ᾽ οὐρανὸν ὁ οἶκος αὐτοῦ ἀλλ᾽ ἐν τοῖς αὐτοῦ
ζήσονται ἕτεροι **20** ἐπ᾽ αὐτῷ ἐστέναξαν ἔσχατοι
πρώτους δὲ ἔσχεν θαῦμα **21** οὗτοί εἰσιν οἶκοι
ἀδίκων οὗτος δὲ ὁ τόπος τῶν μὴ εἰδότων τὸν
κύριον

19 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει **2** ἕως τίνος ἔγκοπον
ποιήσετε ψυχήν μου καὶ καθαιρεῖτε με λόγοις
3 γνῶτε μόνον ὅτι ὁ κύριος ἐποίησέ με οὕτως
καταλαλεῖτέ μου οὐκ αἰσχυνόμενοί με ἐπίκεισθέ
μοι **4** ναὶ δὴ ἐπ᾽ ἀληθείας ἐγὼ ἐπλανήθην
παρ᾽ ἐμοὶ δὲ αὐλίζεται πλάνος λαλῆσαι ῥῆμα ὃ
οὐκ ἔδει τὰ δὲ ῥήματά μου πλανᾶται καὶ οὐκ
ἐπὶ καιροῦ **5** ἔα δὲ ὅτι ἐπ᾽ ἐμοὶ μεγαλύνεσθε
ἐνάλλεσθε δέ μοι ὀνείδει **6** γνῶτε οὖν ὅτι
ὁ κύριός ἐστιν ὁ ταράξας ὀχύρωμα δὲ αὐτοῦ
ἐπ᾽ ἐμὲ ὕψωσεν **7** ἰδοὺ γελῶ ὀνείδει καὶ οὐ
λαλήσω κεκράξομαι καὶ οὐδαμοῦ κρίμα **8** κύκλῳ
περιῳκοδόμημαι καὶ οὐ μὴ διαβῶ ἐπὶ πρόσωπόν
μου σκότος ἔθετο **9** τὴν δὲ δόξαν ἀπ᾽ ἐμοῦ

ἐξέδυσεν ἀφεῖλεν δὲ στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου
10 διέσπασέν με κύκλῳ καὶ ᾠχόμην ἐξέκοψεν δὲ
ὥσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου 11 δεινῶς δέ μοι
ὀργῇ ἐχρήσατο ἡγήσατο δέ με ὥσπερ ἐχθρόν 12
ὁμοθυμαδὸν δὲ ἦλθον τὰ πειρατήρια αὐτοῦ ἐπ'
ἐμοὶ ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλωσάν με ἐγκάθετοι 13
ἀπ' ἐμοῦ δὲ ἀδελφοί μου ἀπέστησαν ἔγνωσαν
ἀλλοτρίους ἢ ἐμέ φίλοι δέ μου ἀνελεήμονες
γεγόνασιν 14 οὐ προσεποιήσαντό με οἱ ἐγγύτατοί
μου καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό μου
15 γείτονες οἰκίας θεράπαιναί τέ μου ἀλλογενὴς
ἤμην ἐναντίον αὐτῶν 16 θεράποντά μου ἐκάλεσα
καὶ οὐχ ὑπήκουσεν στόμα δέ μου ἐδέετο 17 καὶ
ἱκέτευον τὴν γυναῖκά μου προσεκαλούμην δὲ
κολακεύων υἱοὺς παλλακίδων μου 18 οἱ δὲ εἰς
τὸν αἰῶνά με ἀπεποιήσαντο ὅταν ἀναστῶ κατ'
ἐμοῦ λαλοῦσιν 19 ἐβδελύξαντο δέ με οἱ εἰδότες
με οὓς δὴ ἠγαπήκειν ἐπανέστησάν μοι 20 ἐν
δέρματί μου ἐσάπησαν αἱ σάρκες μου τὰ δὲ ὀστᾶ
μου ἐν ὀδοῦσιν ἔχεται 21 ἐλεήσατέ με ἐλεήσατέ
με ὦ φίλοι χεὶρ γὰρ κυρίου ἡ ἁψαμένη μού ἐστιν
22 διὰ τί δέ με διώκετε ὥσπερ καὶ ὁ κύριος ἀπὸ
δὲ σαρκῶν μου οὐκ ἐμπίπλασθε 23 τίς γὰρ ἂν
δῴη γραφῆναι τὰ ῥήματά μου τεθῆναι δὲ αὐτὰ
ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα 24 ἐν γραφείῳ σιδηρῷ
καὶ μολίβῳ ἢ ἐν πέτραις ἐγγλυφῆναι 25 οἶδα γὰρ
ὅτι ἀέναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων ἐπὶ γῆς 26
ἀναστῆσαι τὸ δέρμα μου τὸ ἀνατλῶν ταῦτα παρὰ
γὰρ κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη 27 ἃ ἐγὼ
ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι ἃ ὁ ὀφθαλμός μου ἑόρακεν
καὶ οὐκ ἄλλος πάντα δέ μοι συντετέλεσται ἐν
κόλπῳ 28 εἰ δὲ καὶ ἐρεῖτε τί ἐροῦμεν ἔναντι
αὐτοῦ καὶ ῥίζαν λόγου εὑρήσομεν ἐν αὐτῷ 29
εὐλαβήθητε δὴ καὶ ὑμεῖς ἀπὸ ἐπικαλύμματος
θυμὸς γὰρ ἐπ' ἀνόμους ἐπελεύσεται καὶ τότε
γνώσονται ποῦ ἐστιν αὐτῶν ἡ ὕλη

20 ὑπολαβὼν δὲ Σωφαρ ὁ Μιναῖος λέγει 2
οὐχ οὕτως ὑπελάμβανον ἀντερεῖν σε ταῦτα καὶ
οὐχὶ συνίετε μᾶλλον ἢ καὶ ἐγώ 3 παιδείαν
ἐντροπῆς μου ἀκούσομαι καὶ πνεῦμα ἐκ τῆς
συνέσεως ἀποκρίνεταί μοι 4 μὴ ταῦτα ἔγνως
ἀπὸ τοῦ ἔτι ἀφ' οὗ ἐτέθη ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς
γῆς 5 εὐφροσύνη γὰρ ἀσεβῶν πτῶμα ἐξαίσιον
χαρμονὴ δὲ παρανόμων ἀπώλεια 6 ἐὰν ἀναβῇ εἰς
οὐρανὸν αὐτοῦ τὰ δῶρα ἡ δὲ θυσία αὐτοῦ νεφῶν
ἅψηται 7 ὅταν γὰρ δοκῇ ἤδη κατεστηρίχθαι
τότε εἰς τέλος ἀπολεῖται οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν
ἐροῦσιν ποῦ ἐστιν 8 ὥσπερ ἐνύπνιον ἐκπετασθὲν
οὐ μὴ εὑρεθῇ ἔπτη δὲ ὥσπερ φάσμα νυκτερινόν
9 ὀφθαλμὸς παρέβλεψεν καὶ οὐ προσθήσει καὶ
οὐκέτι προσνοήσει αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ 10 τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ ὀλέσαισαν ἥττονες αἱ δὲ χεῖρες
αὐτοῦ πυρσεύσαισαν ὀδύνας 11 ὀστᾶ αὐτοῦ
ἐνεπλήσθησαν νεότητος αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ
ἐπὶ χώματος κοιμηθήσεται 12 ἐὰν γλυκανθῇ
ἐν στόματι αὐτοῦ κακία κρύψει αὐτὴν ὑπὸ
τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ 13 οὐ φείσεται αὐτῆς καὶ
οὐκ ἐγκαταλείψει αὐτὴν καὶ συνέξει αὐτὴν ἐν
μέσῳ τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ 14 καὶ οὐ μὴ δυνηθῇ
βοηθῆσαι ἑαυτῷ χολὴ ἀσπίδος ἐν γαστρὶ αὐτοῦ 15
πλοῦτος ἀδίκως συναγόμενος ἐξεμεσθήσεται ἐξ
οἰκίας αὐτοῦ ἐξελκύσει αὐτὸν ἄγγελος 16 θυμὸν
δὲ δρακόντων θηλάσειεν ἀνέλοι δὲ αὐτὸν γλῶσσα
ὄφεως 17 μὴ ἴδοι ἄμελξιν νομάδων μηδὲ νομὰς
μέλιτος καὶ βουτύρου 18 εἰς κενὰ καὶ μάταια
ἐκοπίασεν πλοῦτον ἐξ οὗ οὐ γεύσεται ὥσπερ

στρίφνος ἀμάσητος ἀκατάποτος 19 πολλῶν γὰρ
ἀδυνάτων οἴκους ἔθλασεν δίαιταν δὲ ἥρπασεν
καὶ οὐκ ἔστησεν 20 οὐκ ἔστιν αὐτοῦ σωτηρία τοῖς
ὑπάρχουσιν ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ οὐ σωθήσεται
21 οὐκ ἔστιν ὑπόλειμμα τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ
διὰ τοῦτο οὐκ ἀνθήσει αὐτοῦ τὰ ἀγαθά 22 ὅταν
δὲ δοκῇ ἤδη πεπληρῶσθαι θλιβήσεται πᾶσα
δὲ ἀνάγκη ἐπ᾽ αὐτὸν ἐπελεύσεται 23 εἴ πως
πληρώσαι γαστέρα αὐτοῦ ἐπαποστείλαι ἐπ᾽ αὐτὸν
θυμὸν ὀργῆς νίψαι ἐπ᾽ αὐτὸν ὀδύνας 24 καὶ
οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς σιδήρου τρώσαι αὐτὸν
τόξον χάλκειον 25 διεξέλθοι δὲ διὰ σώματος
αὐτοῦ βέλος ἀστραπαὶ δὲ ἐν διαίταις αὐτοῦ
περιπατήσαισαν ἐπ᾽ αὐτῷ φόβοι 26 πᾶν δὲ
σκότος αὐτῷ ὑπομείναι κατέδεται αὐτὸν πῦρ
ἄκαυστον κακώσαι δὲ αὐτοῦ ἐπήλυτος τὸν οἶκον
27 ἀνακαλύψαι δὲ αὐτοῦ ὁ οὐρανὸς τὰς ἀνομίας
γῆ δὲ ἐπανασταίη αὐτῷ 28 ἑλκύσαι τὸν οἶκον
αὐτοῦ ἀπώλεια εἰς τέλος ἡμέρα ὀργῆς ἐπέλθοι
αὐτῷ 29 αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ
κυρίου καὶ κτῆμα ὑπαρχόντων αὐτῷ παρὰ τοῦ
ἐπισκόπου

21 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει 2 ἀκούσατε ἀκούσατέ
μου τῶν λόγων ἵνα μὴ ᾖ μοι παρ᾽ ὑμῶν αὕτη
ἡ παράκλησις 3 ἄρατέ με ἐγὼ δὲ λαλήσω εἶτ᾽
οὐ καταγελάσετέ μου 4 τί γάρ μὴ ἀνθρώπου
μου ἡ ἔλεγξις ἢ διὰ τί οὐ θυμωθήσομαι 5
εἰσβλέψαντες εἰς ἐμὲ θαυμάσατε χεῖρα θέντες
ἐπὶ σιαγόνι 6 ἐάν τε γὰρ μνησθῶ ἐσπούδακα
ἔχουσιν δέ μου τὰς σάρκας ὀδύναι 7 διὰ τί ἀσεβεῖς
ζῶσιν πεπαλαίωνται δὲ καὶ ἐν πλούτῳ 8 ὁ
σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυχήν τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐν
ὀφθαλμοῖς 9 οἱ οἶκοι αὐτῶν εὐθηνοῦσιν φόβος
δὲ οὐδαμοῦ μάστιξ δὲ παρὰ κυρίου οὐκ ἔστιν
ἐπ᾽ αὐτοῖς 10 ἡ βοῦς αὐτῶν οὐκ ὠμοτόκησεν
διεσώθη δὲ αὐτῶν ἐν γαστρὶ ἔχουσα καὶ οὐκ
ἔσφαλεν 11 μένουσιν δὲ ὡς πρόβατα αἰώνια τὰ
δὲ παιδία αὐτῶν προσπαίζουσιν 12 ἀναλαβόντες
ψαλτήριον καὶ κιθάραν καὶ εὐφραίνονται φωνῇ
ψαλμοῦ 13 συνετέλεσαν δὲ ἐν ἀγαθοῖς τὸν
βίον αὐτῶν ἐν δὲ ἀναπαύσει ᾅδου ἐκοιμήθησαν
(Sheol h7585) 14 λέγει δὲ κυρίῳ ἀπόστα ἀπ᾽ ἐμοῦ
ὁδούς σου εἰδέναι οὐ βούλομαι 15 τί ἱκανός
ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ καὶ τίς ὠφέλεια ὅτι
ἀπαντήσομεν αὐτῷ 16 ἐν χερσὶν γὰρ ἦν αὐτῶν
τὰ ἀγαθά ἔργα δὲ ἀσεβῶν οὐκ ἐφορᾷ 17 οὐ
μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἀσεβῶν λύχνος σβεσθήσεται
ἐπελεύσεται δὲ αὐτοῖς ἡ καταστροφή ὠδῖνες
δὲ αὐτοὺς ἕξουσιν ἀπὸ ὀργῆς 18 ἔσονται δὲ
ὥσπερ ἄχυρα πρὸ ἀνέμου ἢ ὥσπερ κονιορτός ὃν
ὑφείλατο λαῖλαψ 19 ἐκλίποι υἱοὺς τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ ἀνταποδώσει πρὸς αὐτὸν καὶ γνώσεται 20
ἴδοισαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὴν ἑαυτοῦ σφαγήν
ἀπὸ δὲ κυρίου μὴ διασωθείη 21 ὅτι τί θέλημα
αὐτοῦ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ μετ᾽ αὐτόν καὶ ἀριθμοὶ
μηνῶν αὐτοῦ διῃρέθησαν 22 πότερον οὐχὶ ὁ
κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην
αὐτὸς δὲ φόνους διακρινεῖ 23 οὗτος ἀποθανεῖται
ἐν κράτει ἁπλοσύνης αὐτοῦ ὅλος δὲ εὐπαθῶν καὶ
εὐθηνῶν 24 τὰ δὲ ἔγκατα αὐτοῦ πλήρη στέατος
μυελὸς δὲ αὐτοῦ διαχεῖται 25 ὁ δὲ τελευτᾷ
ὑπὸ πικρίας ψυχῆς οὐ φαγὼν οὐδὲν ἀγαθόν 26
ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐπὶ γῆς κοιμῶνται σαπρία δὲ
αὐτοὺς ἐκάλυψεν 27 ὥστε οἶδα ὑμᾶς ὅτι τόλμῃ
ἐπίκεισθέ μοι 28 ὅτι ἐρεῖτε ποῦ ἐστιν οἶκος
ἄρχοντος καὶ ποῦ ἐστιν ἡ σκέπη τῶν σκηνωμάτων

τῶν ἀσεβῶν 29 ἐρωτήσατε παραπορευομένους
ὁδόν καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ ἀπαλλοτριώσετε
30 ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κουφίζεται ὁ πονηρός
εἰς ἡμέραν ὀργῆς αὐτοῦ ἀπαχθήσονται 31 τίς
ἀπαγγελεῖ ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ
καὶ αὐτὸς ἐποίησεν τίς ἀνταποδώσει αὐτῷ 32
καὶ αὐτὸς εἰς τάφους ἀπηνέχθη καὶ ἐπὶ σορῷ
ἠγρύπνησεν 33 ἐγλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες
χειμάρρου καὶ ὀπίσω αὐτοῦ πᾶς ἄνθρωπος
ἀπελεύσεται καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀναρίθμητοι
34 πῶς δὲ παρακαλεῖτέ με κενά τὸ δὲ ἐμὲ
καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν οὐδέν

22 ὑπολαβὼν δὲ Ελιφας ὁ Θαιμανίτης λέγει
2 πότερον οὐχὶ ὁ κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων
σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην 3 τί γὰρ μέλει τῷ κυρίῳ
ἐὰν σὺ ἦσθα τοῖς ἔργοις ἄμεμπτος ἢ ὠφέλεια
ὅτι ἁπλώσῃς τὴν ὁδόν σου 4 ἢ λόγον σου
ποιούμενος ἐλέγξει σε καὶ συνεισελεύσεταί σοι
εἰς κρίσιν 5 πότερον οὐχ ἡ κακία σού ἐστιν
πολλή ἀναρίθμητοι δέ σού εἰσιν αἱ ἁμαρτίαι 6
ἠνεχύραζες δὲ τοὺς ἀδελφούς σου διὰ κενῆς
ἀμφίασιν δὲ γυμνῶν ἀφείλου 7 οὐδὲ ὕδωρ
διψῶντας ἐπότισας ἀλλὰ πεινώντων ἐστέρησας
ψωμόν 8 ἐθαύμασας δέ τινων πρόσωπον ᾤκισας
δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς 9 χήρας δὲ ἐξαπέστειλας κενάς
ὀρφανοὺς δὲ ἐκάκωσας 10 τοιγαροῦν ἐκύκλωσάν
σε παγίδες καὶ ἐσπούδασέν σε πόλεμος ἐξαίσιος
11 τὸ φῶς σοι σκότος ἀπέβη κοιμηθέντα δὲ ὕδωρ
σε ἐκάλυψεν 12 μὴ οὐχὶ ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων ἐφορᾷ
τοὺς δὲ ὕβρει φερομένους ἐταπείνωσεν 13 καὶ
εἶπας τί ἔγνω ὁ ἰσχυρός ἦ κατὰ τοῦ γνόφου κρινεῖ
14 νέφη ἀποκρυφὴ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὁραθήσεται
καὶ γῦρον οὐρανοῦ διαπορεύσεται 15 μὴ τρίβον
αἰώνιον φυλάξεις ἣν ἐπάτησαν ἄνδρες ἄδικοι 16
οἳ συνελήμφθησαν ἄωροι ποταμὸς ἐπιρρέων οἱ
θεμέλιοι αὐτῶν 17 οἱ λέγοντες κύριος τί ποιήσει
ἡμῖν ἢ τί ἐπάξεται ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ 18 ὃς δὲ
ἐνέπλησεν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀγαθῶν βουλὴ
δὲ ἀσεβῶν πόρρω ἀπ' αὐτοῦ 19 ἰδόντες δίκαιοι
ἐγέλασαν ἄμεμπτος δὲ ἐμυκτήρισεν 20 εἰ μὴ
ἠφανίσθη ἡ ὑπόστασις αὐτῶν καὶ τὸ κατάλειμμα
αὐτῶν καταφάγεται πῦρ 21 γενοῦ δὴ σκληρός
ἐὰν ὑπομείνῃς εἶτ' ὁ καρπός σου ἔσται ἐν ἀγαθοῖς
22 ἔκλαβε δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξηγορίαν καὶ
ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ σου 23
ἐὰν δὲ ἐπιστραφῇς καὶ ταπεινώσῃς σεαυτὸν
ἔναντι κυρίου πόρρω ἐποίησας ἀπὸ διαίτης σου
τὸ ἄδικον 24 θήσῃ ἐπὶ χώματι ἐν πέτρᾳ καὶ
ὡς πέτρᾳ χειμάρρους Ωφιρ 25 ἔσται οὖν σου ὁ
παντοκράτωρ βοηθὸς ἀπὸ ἐχθρῶν καθαρὸν δὲ
ἀποδώσει σε ὥσπερ ἀργύριον πεπυρωμένον 26
εἶτα παρρησιασθήσῃ ἔναντι κυρίου ἀναβλέψας
εἰς τὸν οὐρανὸν ἱλαρῶς 27 εὐξαμένου δέ σου πρὸς
αὐτὸν εἰσακούσεταί σου δώσει δέ σοι ἀποδοῦναι
τὰς εὐχάς 28 ἀποκαταστήσει δέ σοι δίαιταν
δικαιοσύνης ἐπὶ δὲ ὁδοῖς σου ἔσται φέγγος 29 ὅτι
ἐταπείνωσεν αὐτόν καὶ ἐρεῖς ὑπερηφανεύσατο
καὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς σώσει 30 ῥύσεται ἀθῷον
καὶ διασώθητι ἐν καθαραῖς χερσίν σου

23 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει 2 καὶ δὴ οἶδα ὅτι
ἐκ χειρός μου ἡ ἔλεγξίς ἐστιν καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ
βαρεῖα γέγονεν ἐπ' ἐμῷ στεναγμῷ 3 τίς δ' ἄρα
γνοίη ὅτι εὕροιμι αὐτὸν καὶ ἔλθοιμι εἰς τέλος
4 εἴποιμι δὲ ἐμαυτοῦ κρίμα τὸ δὲ στόμα μου
ἐμπλήσαιμι ἐλέγχων 5 γνῴην δὲ ῥήματα ἅ μοι
ἐρεῖ αἰσθοίμην δὲ τίνα μοι ἀπαγγελεῖ 6 καὶ εἰ

ἐν πολλῇ ἰσχύι ἐπελεύσεταί μοι εἶτα ἐν ἀπειλῇ
μοι οὐ χρήσεται **7** ἀλήθεια γὰρ καὶ ἔλεγχος παρ’
αὐτοῦ ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου **8** εἰς
γὰρ πρῶτα πορεύσομαι καὶ οὐκέτι εἰμί τὰ δὲ ἐπ’
ἐσχάτοις τί οἶδα **9** ἀριστερὰ ποιήσαντος αὐτοῦ καὶ
οὐ κατέσχον περιβαλεῖ δεξιά καὶ οὐκ ὄψομαι **10**
οἶδεν γὰρ ἤδη ὁδόν μου διέκρινεν δέ με ὥσπερ τὸ
χρυσίον **11** ἐξελεύσομαι δὲ ἐν ἐντάλμασιν αὐτοῦ
ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνω
12 ἀπὸ ἐνταλμάτων αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ παρέλθω
ἐν δὲ κόλπῳ μου ἔκρυψα ῥήματα αὐτοῦ **13** εἰ δὲ
καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὕτως τίς ἐστιν ὁ ἀντειπὼν
αὐτῷ ὃ γὰρ αὐτὸς ἠθέλησεν καὶ ἐποίησεν **15** διὰ
τοῦτο ἐπ’ αὐτῷ ἐσπούδακα νουθετούμενος δὲ
ἐφρόντισα αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
κατασπουδασθῶ κατανοήσω καὶ πτοηθήσομαι
ἐξ αὐτοῦ **16** κύριος δὲ ἐμαλάκυνεν τὴν καρδίαν
μου ὁ δὲ παντοκράτωρ ἐσπούδασέν με **17** οὐ γὰρ
ᾔδειν ὅτι ἐπελεύσεταί μοι σκότος πρὸ προσώπου
δέ μου ἐκάλυψεν γνόφος

24 διὰ τί δὲ κύριον ἔλαθον ὧραι **2** ἀσεβεῖς
δὲ ὅριον ὑπερέβησαν ποίμνιον σὺν ποιμένι
ἁρπάσαντες **3** ὑποζύγιον ὀρφανῶν ἀπήγαγον καὶ
βοῦν χήρας ἠνεχύρασαν **4** ἐξέκλιναν ἀδυνάτους
ἐξ ὁδοῦ δικαίας ὁμοθυμαδὸν ἐκρύβησαν πραεῖς
γῆς **5** ἀπέβησαν δὲ ὥσπερ ὄνοι ἐν ἀγρῷ ὑπὲρ
ἐμοῦ ἐξελθόντες τὴν ἑαυτῶν πρᾶξιν ἡδύνθη
αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέρους **6** ἀγρὸν πρὸ ὥρας οὐκ
αὐτῶν ὄντα ἐθέρισαν ἀδύνατοι δὲ ἀμπελῶνας
ἀσεβῶν ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ ἠργάσαντο **7** γυμνοὺς
πολλοὺς ἐκοίμισαν ἄνευ ἱματίων ἀμφίασιν
δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο **8** ἀπὸ ψεκάδων
ὀρέων ὑγραίνονται παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς
σκέπην πέτραν περιεβάλοντο **9** ἥρπασαν ὀρφανὸν
ἀπὸ μαστοῦ ἐκπεπτωκότα δὲ ἐταπείνωσαν **10**
γυμνοὺς δὲ ἐκοίμισαν ἀδίκως πεινώντων δὲ
τὸν ψωμὸν ἀφείλαντο **11** ἐν στενοῖς ἀδίκως
ἐνήδρευσαν ὁδὸν δὲ δικαίαν οὐκ ᾔδεισαν **12** οἳ ἐκ
πόλεως καὶ οἴκων ἰδίων ἐξεβάλλοντο ψυχὴ δὲ
νηπίων ἐστέναξεν μέγα αὐτὸς δὲ διὰ τί τούτων
ἐπισκοπὴν οὐ πεποίηται **13** ἐπὶ γῆς ὄντων αὐτῶν
καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν ὁδὸν δὲ δικαιοσύνης οὐκ
ᾔδεισαν οὐδὲ ἀτραποὺς αὐτῆς ἐπορεύθησαν **14**
γνοὺς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα παρέδωκεν αὐτοὺς
εἰς σκότος καὶ νυκτὸς ἔσται ὡς κλέπτης **15**
καὶ ὀφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλαξεν σκότος λέγων
οὐ προσνοήσει με ὀφθαλμός καὶ ἀποκρυβὴν
προσώπου ἔθετο **16** διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίας
ἡμέρας ἐσφράγισαν ἑαυτούς οὐκ ἐπέγνωσαν φῶς
17 ὅτι ὁμοθυμαδὸν τὸ πρωὶ αὐτοῖς σκιὰ θανάτου
ὅτι ἐπιγνώσεται ταραχὰς σκιᾶς θανάτου **18**
ἐλαφρός ἐστιν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος καταραθείη
ἡ μερὶς αὐτῶν ἐπὶ γῆς **19** ἀναφανείη δὲ τὰ φυτὰ
αὐτῶν ἐπὶ γῆς ξηρά ἀγκαλίδα γὰρ ὀρφανῶν
ἥρπασαν **(Sheol h7585)** **20** εἶτ’ ἀνεμνήσθη αὐτοῦ
ἡ ἁμαρτία ὥσπερ δὲ ὀμίχλη δρόσου ἀφανὴς
ἐγένετο ἀποδοθείη δὲ αὐτῷ ἃ ἔπραξεν συντριβείη
δὲ πᾶς ἄδικος ἴσα ξύλῳ ἀνιάτῳ **21** στεῖραν
γὰρ οὐκ εὖ ἐποίησεν καὶ γύναιον οὐκ ἠλέησεν
22 θυμῷ δὲ κατέστρεψεν ἀδυνάτους ἀναστὰς
τοιγαροῦν οὐ μὴ πιστεύσῃ κατὰ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς
23 μαλακισθεὶς μὴ ἐλπιζέτω ὑγιασθῆναι ἀλλὰ
πεσεῖται νόσῳ **24** πολλοὺς γὰρ ἐκάκωσεν τὸ
ὕψωμα αὐτοῦ ἐμαράνθη δὲ ὥσπερ μολόχη ἐν
καύματι ἢ ὥσπερ στάχυς ἀπὸ καλάμης αὐτόματος

ἀποπεσών **25** εἰ δὲ μή τίς ἐστιν ὁ φάμενος ψευδῆ
με λέγειν καὶ θήσει εἰς οὐδὲν τὰ ῥήματά μου

25 ὑπολαβὼν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει **2**
τί γὰρ προοίμιον ἢ φόβος παρ᾽ αὐτοῦ ὁ ποιῶν
τὴν σύμπασαν ἐν ὑψίστῳ **3** μὴ γάρ τις ὑπολάβοι
ὅτι ἔστιν παρέλκυσις πειραταῖς ἐπὶ τίνας δὲ
οὐκ ἐπελεύσεται ἔνεδρα παρ᾽ αὐτοῦ **4** πῶς γὰρ
ἔσται δίκαιος βροτὸς ἔναντι κυρίου ἢ τίς ἂν
ἀποκαθαρίσαι ἑαυτὸν γεννητὸς γυναικός **5** εἰ
σελήνῃ συντάσσει καὶ οὐκ ἐπιφαύσκει ἄστρα δὲ
οὐ καθαρὰ ἐναντίον αὐτοῦ **6** ἔα δέ ἄνθρωπος
σαπρία καὶ υἱὸς ἀνθρώπου σκώληξ

26 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει **2** τίνι πρόσκεισαι
ἢ τίνι μέλλεις βοηθεῖν πότερον οὐχ ᾧ πολλὴ
ἰσχὺς καὶ ᾧ βραχίων κραταιός ἐστιν **3** τίνι
συμβεβούλευσαι οὐχ ᾧ πᾶσα σοφία ἢ τίνι
ἐπακολουθήσεις οὐχ ᾧ μεγίστη δύναμις **4**
τίνι ἀνήγγειλας ῥήματα πνοὴ δὲ τίνος ἐστὶν ἡ
ἐξελθοῦσα ἐκ σοῦ **5** μὴ γίγαντες μαιωθήσονται
ὑποκάτωθεν ὕδατος καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ
6 γυμνὸς ὁ ᾅδης ἐπώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἔστιν περιβόλαιον τῇ ἀπωλείᾳ **(Sheol h7585)** **7**
ἐκτείνων βορέαν ἐπ᾽ οὐδέν κρεμάζων γῆν
ἐπὶ οὐδενός **8** δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις
αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐρράγη νέφος ὑποκάτω αὐτοῦ
9 ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου ἐκπετάζων ἐπ᾽
αὐτὸν νέφος αὐτοῦ **10** πρόσταγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ
πρόσωπον ὕδατος μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ
σκότους **11** στῦλοι οὐρανοῦ ἐπετάσθησαν καὶ
ἐξέστησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεως αὐτοῦ **12** ἰσχύι
κατέπαυσεν τὴν θάλασσαν ἐπιστήμῃ δὲ ἔτρωσε
τὸ κῆτος **13** κλεῖθρα δὲ οὐρανοῦ δεδοίκασιν
αὐτόν προστάγματι δὲ ἐθανάτωσεν δράκοντα
ἀποστάτην **14** ἰδοὺ ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ ἰκμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐτῷ σθένος
δὲ βροντῆς αὐτοῦ τίς οἶδεν ὁπότε ποιήσει

27 ἔτι δὲ προσθεὶς Ιωβ εἶπεν τῷ προοιμίῳ **2** ζῇ
κύριος ὃς οὕτω με κέκρικεν καὶ ὁ παντοκράτωρ
ὁ πικράνας μου τὴν ψυχήν **3** ἦ μὴν ἔτι τῆς
πνοῆς μου ἐνούσης πνεῦμα δὲ θεῖον τὸ περιόν
μοι ἐν ῥισίν **4** μὴ λαλήσειν τὰ χείλη μου ἄνομα
οὐδὲ ἡ ψυχή μου μελετήσει ἄδικα **5** μή μοι εἴη
δικαίους ὑμᾶς ἀποφῆναι ἕως ἂν ἀποθάνω οὐ
γὰρ ἀπαλλάξω μου τὴν ἀκακίαν **6** δικαιοσύνῃ
δὲ προσέχων οὐ μὴ προῶμαι οὐ γὰρ σύνοιδα
ἐμαυτῷ ἄτοπα πράξας **7** οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ εἴησαν
οἱ ἐχθροί μου ὥσπερ ἡ καταστροφὴ τῶν ἀσεβῶν
καὶ οἱ ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπανιστανόμενοι ὥσπερ ἡ ἀπώλεια
τῶν παρανόμων **8** καὶ τίς γάρ ἐστιν ἐλπὶς ἀσεβεῖ
ὅτι ἐπέχει πεποιθὼς ἐπὶ κύριον ἆρα σωθήσεται
9 ἦ τὴν δέησιν αὐτοῦ εἰσακούσεται κύριος ἢ
ἐπελθούσης αὐτῷ ἀνάγκης **10** μὴ ἔχει τινὰ
παρρησίαν ἔναντι αὐτοῦ ἢ ὡς ἐπικαλεσαμένου
αὐτοῦ εἰσακούσεται αὐτοῦ **11** ἀλλὰ δὴ ἀναγγελῶ
ὑμῖν τί ἐστιν ἐν χειρὶ κυρίου ἅ ἐστιν παρὰ
παντοκράτορι οὐ ψεύσομαι **12** ἰδοὺ δὴ πάντες
οἴδατε ὅτι κενὰ κενοῖς ἐπιβάλλετε **13** αὕτη ἡ
μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ κυρίου κτῆμα δὲ
δυναστῶν ἐλεύσεται παρὰ παντοκράτορος ἐπ᾽
αὐτούς **14** ἐὰν δὲ πολλοὶ γένωνται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
εἰς σφαγὴν ἔσονται ἐὰν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσιν
προσαιτήσουσιν **15** οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ ἐν
θανάτῳ τελευτήσουσιν χήρας δὲ αὐτῶν οὐθεὶς
ἐλεήσει **16** ἐὰν συναγάγῃ ὥσπερ γῆν ἀργύριον
ἴσα δὲ πηλῷ ἑτοιμάσῃ χρυσίον **17** ταῦτα πάντα

δίκαιοι περιποιήσονται τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ
ἀληθινοὶ καθέξουσιν **18** ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ
ὥσπερ σῆτες καὶ ὥσπερ ἀράχνη **19** πλούσιος
κοιμηθεὶς καὶ οὐ προσθήσει ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
διήνοιξεν καὶ οὐκ ἔστιν **20** συνήντησαν αὐτῷ
ὥσπερ ὕδωρ αἱ ὀδύναι νυκτὶ δὲ ὑφείλατο αὐτὸν
γνόφος **21** ἀναλήμψεται αὐτὸν καύσων καὶ
ἀπελεύσεται καὶ λικμήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου
αὐτοῦ **22** καὶ ἐπιρρίψει ἐπ' αὐτὸν καὶ οὐ φείσεται
ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγῇ φεύξεται **23** κροτήσει ἐπ'
αὐτοῦ χεῖρας αὐτοῦ καὶ συριεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ
τόπου αὐτοῦ

28 ἔστιν γὰρ ἀργυρίῳ τόπος ὅθεν γίνεται τόπος
δὲ χρυσίῳ ὅθεν διηθεῖται **2** σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ
γῆς γίνεται χαλκὸς δὲ ἴσα λίθῳ λατομεῖται **3** τάξιν
ἔθετο σκότει καὶ πᾶν πέρας αὐτὸς ἐξακριβάζεται
λίθος σκοτία καὶ σκιὰ θανάτου **4** διακοπὴ
χειμάρρου ἀπὸ κονίας οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι
ὁδὸν δικαίαν ἠσθένησαν ἐκ βροτῶν **5** γῆ ἐξ αὐτῆς
ἐξελεύσεται ἄρτος ὑποκάτω αὐτῆς ἐστράφη ὡσεὶ
πῦρ **6** τόπος σαπφείρου οἱ λίθοι αὐτῆς καὶ χῶμα
χρυσίον αὐτῷ **7** τρίβος οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινόν
καὶ οὐ παρέβλεψεν αὐτὴν ὀφθαλμὸς γυπός **8** οὐκ
ἐπάτησαν αὐτὴν υἱοὶ ἀλαζόνων οὐ παρῆλθεν
ἐπ' αὐτῆς λέων **9** ἐν ἀκροτόμῳ ἐξέτεινεν χεῖρα
αὐτοῦ κατέστρεψεν δὲ ἐκ ῥιζῶν ὄρη **10** δίνας
δὲ ποταμῶν ἔρρηξεν πᾶν δὲ ἔντιμον εἶδέν μου
ὁ ὀφθαλμός **11** βάθη δὲ ποταμῶν ἀνεκάλυψεν
ἔδειξεν δὲ ἑαυτοῦ δύναμιν εἰς φῶς **12** ἡ δὲ
σοφία πόθεν εὑρέθη ποῖος δὲ τόπος ἐστὶν τῆς
ἐπιστήμης **13** οὐκ οἶδεν βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς οὐδὲ
μὴ εὑρεθῇ ἐν ἀνθρώποις **14** ἄβυσσος εἶπεν οὐκ
ἔστιν ἐν ἐμοί καὶ θάλασσα εἶπεν οὐκ ἔστιν μετ'
ἐμοῦ **15** οὐ δώσει συγκλεισμὸν ἀντ' αὐτῆς καὶ
οὐ σταθήσεται ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐτῆς **16**
καὶ οὐ συμβασταχθήσεται χρυσίῳ Ωφιρ ἐν ὄνυχι
τιμίῳ καὶ σαπφείρῳ **17** οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ
χρυσίον καὶ ὕαλος καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς σκεύη
χρυσᾶ **18** μετέωρα καὶ γαβις οὐ μνησθήσεται
καὶ ἕλκυσον σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτατα **19** οὐκ
ἰσωθήσεται αὐτῇ τοπάζιον Αἰθιοπίας χρυσίῳ
καθαρῷ οὐ συμβασταχθήσεται **20** ἡ δὲ σοφία
πόθεν εὑρέθη ποῖος δὲ τόπος ἐστὶν τῆς συνέσεως
21 λέληθεν πάντα ἄνθρωπον καὶ ἀπὸ πετεινῶν
τοῦ οὐρανοῦ ἐκρύβη **22** ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος
εἶπαν ἀκηκόαμεν δὲ αὐτῆς τὸ κλέος **23** ὁ θεὸς εὖ
συνέστησεν αὐτῆς τὴν ὁδόν αὐτὸς δὲ οἶδεν τὸν
τόπον αὐτῆς **24** αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' οὐρανὸν πᾶσαν
ἐφορᾷ εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα ἃ ἐποίησεν **25**
ἀνέμων σταθμὸν ὕδατός τε μέτρα **26** ὅτε ἐποίησεν
οὕτως ὑετὸν ἠρίθμησεν καὶ ὁδὸν ἐν τινάγματι
φωνάς **27** τότε εἶδεν αὐτὴν καὶ ἐξηγήσατο αὐτήν
ἑτοιμάσας ἐξιχνίασεν **28** εἶπεν δὲ ἀνθρώπῳ ἰδοὺ
ἡ θεοσέβειά ἐστιν σοφία τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ
κακῶν ἐστιν ἐπιστήμη

29 ἔτι δὲ προσθεὶς Ιωβ εἶπεν τῷ προοιμίῳ **2**
τίς ἄν με θείη κατὰ μῆνα ἔμπροσθεν ἡμερῶν ὧν
με ὁ θεὸς ἐφύλαξεν **3** ὡς ὅτε ηὔγει ὁ λύχνος
αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς μου ὅτε τῷ φωτὶ αὐτοῦ
ἐπορευόμην ἐν σκότει **4** ὅτε ἤμην ἐπιβρίθων ὁδοῖς
ὅτε ὁ θεὸς ἐπισκοπὴν ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου **5**
ὅτε ἤμην ὑλώδης λίαν κύκλῳ δέ μου οἱ παῖδες **6**
ὅτε ἐχέοντό μου αἱ ὁδοὶ βουτύρῳ τὰ δὲ ὄρη μου
ἐχέοντο γάλακτι **7** ὅτε ἐξεπορευόμην ὄρθριος
ἐν πόλει ἐν δὲ πλατείαις ἐτίθετό μου ὁ δίφρος
8 ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν πρεσβῦται

δὲ πάντες ἔστησαν **9** ἁδροὶ δὲ ἐπαύσαντο
λαλοῦντες δάκτυλον ἐπιθέντες ἐπὶ στόματι **10**
οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐμακάρισάν με καὶ γλῶσσα
αὐτῶν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη **11** ὅτι
οὖς ἤκουσεν καὶ ἐμακάρισέν με ὀφθαλμὸς δὲ
ἰδών με ἐξέκλινεν **12** διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐκ
χειρὸς δυνάστου καὶ ὀρφανῷ ᾧ οὐκ ἦν βοηθός
ἐβοήθησα **13** εὐλογία ἀπολλυμένου ἐπ' ἐμὲ ἔλθοι
στόμα δὲ χήρας με εὐλόγησεν **14** δικαιοσύνην δὲ
ἐνεδεδύκειν ἠμφιασάμην δὲ κρίμα ἴσα διπλοΐδι
15 ὀφθαλμὸς ἤμην τυφλῶν ποὺς δὲ χωλῶν **16**
ἐγὼ ἤμην πατὴρ ἀδυνάτων δίκην δὲ ἣν οὐκ ᾔδειν
ἐξιχνίασα **17** συνέτριψα δὲ μύλας ἀδίκων ἐκ δὲ
μέσου τῶν ὀδόντων αὐτῶν ἅρπαγμα ἐξέσπασα
18 εἶπα δέ ἡ ἡλικία μου γηράσει ὥσπερ στέλεχος
φοίνικος πολὺν χρόνον βιώσω **19** ἡ ῥίζα μου
διήνοικται ἐπὶ ὕδατος καὶ δρόσος αὐλισθήσεται
ἐν τῷ θερισμῷ μου **20** ἡ δόξα μου καινὴ μετ'
ἐμοῦ καὶ τὸ τόξον μου ἐν χειρὶ αὐτοῦ πορεύσεται
21 ἐμοῦ ἀκούσαντες προσέσχον ἐσιώπησαν δὲ
ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ **22** ἐπὶ δὲ τῷ ἐμῷ ῥήματι οὐ
προσέθεντο περιχαρεῖς δὲ ἐγίνοντο ὁπόταν αὐτοῖς
ἐλάλουν **23** ὥσπερ γῆ διψῶσα προσδεχομένη
τὸν ὑετόν οὕτως οὗτοι τὴν ἐμὴν λαλιάν **24**
ἐὰν γελάσω πρὸς αὐτούς οὐ μὴ πιστεύσωσιν
καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀπέπιπτεν **25**
ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν καὶ ἐκάθισα ἄρχων καὶ
κατεσκήνουν ὡσεὶ βασιλεὺς ἐν μονοζώνοις ὃν
τρόπον παθεινοὺς παρακαλῶν

30 νυνὶ δὲ κατεγέλασάν μου ἐλάχιστοι νῦν
νουθετοῦσίν με ἐν μέρει ὧν ἐξουδένουν πατέρας
αὐτῶν οὓς οὐχ ἡγησάμην εἶναι ἀξίους κυνῶν
τῶν ἐμῶν νομάδων **2** καί γε ἰσχὺς χειρῶν αὐτῶν
ἵνα τί μοι ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλετο συντέλεια **3** ἐν
ἐνδείᾳ καὶ λιμῷ ἄγονος οἱ φεύγοντες ἄνυδρον
ἐχθὲς συνοχὴν καὶ ταλαιπωρίαν **4** οἱ περικλῶντες
ἅλιμα ἐπὶ ἠχοῦντι οἵτινες ἅλιμα ἦν αὐτῶν τὰ
σῖτα ἄτιμοι δὲ καὶ πεφαυλισμένοι ἐνδεεῖς παντὸς
ἀγαθοῦ οἳ καὶ ῥίζας ξύλων ἐμασῶντο ὑπὸ λιμοῦ
μεγάλου **5** ἐπανέστησάν μοι κλέπται **6** ὧν
οἱ οἶκοι αὐτῶν ἦσαν τρῶγλαι πετρῶν **7** ἀνὰ
μέσον εὐήχων βοήσονται οἳ ὑπὸ φρύγανα ἄγρια
διῃτῶντο **8** ἀφρόνων υἱοὶ καὶ ἀτίμων ὄνομα
καὶ κλέος ἐσβεσμένον ἀπὸ γῆς **9** νυνὶ δὲ κιθάρα
ἐγώ εἰμι αὐτῶν καὶ ἐμὲ θρύλημα ἔχουσιν **10**
ἐβδελύξαντο δέ με ἀποστάντες μακράν ἀπὸ δὲ
προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο πτύελον **11** ἀνοίξας
γὰρ φαρέτραν αὐτοῦ ἐκάκωσέν με καὶ χαλινὸν
τοῦ προσώπου μου ἐξαπέστειλαν **12** ἐπὶ δεξιῶν
βλαστοῦ ἐπανέστησαν πόδα αὐτῶν ἐξέτειναν καὶ
ὡδοποίησαν ἐπ' ἐμὲ τρίβους ἀπωλείας αὐτῶν
13 ἐξετρίβησαν τρίβοι μου ἐξέδυσεν γάρ μου
τὴν στολήν **14** βέλεσιν αὐτοῦ κατηκόντισέν με
κέχρηταί μοι ὡς βούλεται ἐν ὀδύναις πέφυρμαι
15 ἐπιστρέφονται δέ μου αἱ ὀδύναι ᾤχετό μου ἡ
ἐλπὶς ὥσπερ πνεῦμα καὶ ὥσπερ νέφος ἡ σωτηρία
μου **16** καὶ νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχή
μου ἔχουσιν δέ με ἡμέραι ὀδυνῶν **17** νυκτὶ
δέ μου τὰ ὀστᾶ συγκέκαυται τὰ δὲ νεῦρά μου
διαλέλυται **18** ἐν πολλῇ ἰσχύι ἐπελάβετό μου τῆς
στολῆς ὥσπερ τὸ περιστόμιον τοῦ χιτῶνός μου
περιέσχεν με **19** ἥγησαι δέ με ἴσα πηλῷ ἐν γῇ
καὶ σποδῷ μου ἡ μερίς **20** κέκραγα δὲ πρὸς σὲ
καὶ οὐκ εἰσακούεις μου ἔστησαν καὶ κατενόησάν
με **21** ἐπέβης δέ μοι ἀνελεημόνως χειρὶ κραταιᾷ
με ἐμαστίγωσας **22** ἔταξας δέ με ἐν ὀδύναις καὶ

ἀπέρριψάς με ἀπὸ σωτηρίας 23 οἶδα γὰρ ὅτι
θάνατός με ἐκτρίψει οἰκία γὰρ παντὶ θνητῷ γῆ
24 εἰ γὰρ ὄφελον δυναίμην ἐμαυτὸν χειρώσασθαι
ἢ δεηθείς γε ἑτέρου καὶ ποιήσει μοι τοῦτο 25 ἐγὼ
δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνάτῳ ἔκλαυσα ἐστέναξα δὲ ἰδὼν
ἄνδρα ἐν ἀνάγκαις 26 ἐγὼ δὲ ἐπέχων ἀγαθοῖς
ἰδοὺ συνήντησάν μοι μᾶλλον ἡμέραι κακῶν
27 ἡ κοιλία μου ἐξέζεσεν καὶ οὐ σιωπήσεται
προέφθασάν με ἡμέραι πτωχείας 28 στένων
πεπόρευμαι ἄνευ φιμοῦ ἕστηκα δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ
κεκραγώς 29 ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων ἑταῖρος
δὲ στρουθῶν 30 τὸ δὲ δέρμα μου ἐσκότωται
μεγάλως τὰ δὲ ὀστᾶ μου ἀπὸ καύματος 31 ἀπέβη
δὲ εἰς πάθος μου ἡ κιθάρα ὁ δὲ ψαλμός μου εἰς
κλαυθμὸν ἐμοί

31 διαθήκην ἐθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ
οὐ συνήσω ἐπὶ παρθένον 2 καὶ τί ἐμέρισεν ὁ θεὸς
ἀπάνωθεν καὶ κληρονομία ἱκανοῦ ἐξ ὑψίστων 3
οὐχὶ ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ καὶ ἀπαλλοτρίωσις τοῖς
ποιοῦσιν ἀνομίαν 4 οὐχὶ αὐτὸς ὄψεται ὁδόν μου
καὶ πάντα τὰ διαβήματά μου ἐξαριθμήσεται 5 εἰ
δὲ ἤμην πεπορευμένος μετὰ γελοιαστῶν εἰ δὲ καὶ
ἐσπούδασεν ὁ πούς μου εἰς δόλον 6 ἱσταίη με ἄρα
ἐν ζυγῷ δικαίῳ οἶδεν δὲ ὁ κύριος τὴν ἀκακίαν
μου 7 εἰ ἐξέκλινεν ὁ πούς μου ἐκ τῆς ὁδοῦ εἰ
δὲ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐπηκολούθησεν ἡ καρδία
μου εἰ δὲ καὶ ταῖς χερσίν μου ἡψάμην δώρων 8
σπείραιμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισαν ἄρριζος δὲ
γενοίμην ἐπὶ γῆς 9 εἰ ἐξηκολούθησεν ἡ καρδία
μου γυναικὶ ἀνδρὸς ἑτέρου εἰ καὶ ἐγκάθετος
ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς 10 ἀρέσαι ἄρα καὶ ἡ
γυνή μου ἑτέρῳ τὰ δὲ νήπιά μου ταπεινωθείη 11
θυμὸς γὰρ ὀργῆς ἀκατάσχετος τὸ μιᾶναι ἀνδρὸς
γυναῖκα 12 πῦρ γάρ ἐστιν καιόμενον ἐπὶ πάντων
τῶν μερῶν οὗ δ’ ἂν ἐπέλθῃ ἐκ ῥιζῶν ἀπώλεσεν
13 εἰ δὲ καὶ ἐφαύλισα κρίμα θεράποντός μου ἢ
θεραπαίνης κρινομένων αὐτῶν πρός με 14 τί
γὰρ ποιήσω ἐὰν ἔτασίν μου ποιήσηται ὁ κύριος
ἐὰν δὲ καὶ ἐπισκοπήν τίνα ἀπόκρισιν ποιήσομαι
15 πότερον οὐχ ὡς καὶ ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γαστρί
καὶ ἐκεῖνοι γεγόνασιν γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ
κοιλίᾳ 16 ἀδύνατοι δὲ χρείαν ἥν ποτ’ εἶχον οὐκ
ἀπέτυχον χήρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν οὐκ ἐξέτηξα
17 εἰ δὲ καὶ τὸν ψωμόν μου ἔφαγον μόνος καὶ
οὐχὶ ὀρφανῷ μετέδωκα 18 ὅτι ἐκ νεότητός μου
ἐξέτρεφον ὡς πατὴρ καὶ ἐκ γαστρὸς μητρός
μου ὡδήγησα 19 εἰ δὲ καὶ ὑπερεῖδον γυμνὸν
ἀπολλύμενον καὶ οὐκ ἠμφίασα 20 ἀδύνατοι
δὲ εἰ μὴ εὐλόγησάν με ἀπὸ δὲ κουρᾶς ἀμνῶν
μου ἐθερμάνθησαν οἱ ὦμοι αὐτῶν 21 εἰ ἐπῆρα
ὀρφανῷ χεῖρα πεποιθὼς ὅτι πολλή μοι βοήθεια
περίεστιν 22 ἀποσταίη ἄρα ὁ ὦμός μου ἀπὸ τῆς
κλειδός ὁ δὲ βραχίων μου ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνός
μου συντριβείη 23 φόβος γὰρ κυρίου συνέσχεν
με καὶ ἀπὸ τοῦ λήμματος αὐτοῦ οὐχ ὑποίσω
24 εἰ ἔταξα χρυσίον ἰσχύν μου εἰ δὲ καὶ λίθῳ
πολυτελεῖ ἐπεποίθησα 25 εἰ δὲ καὶ εὐφράνθην
πολλοῦ πλούτου μοι γενομένου εἰ δὲ καὶ ἐπ’
ἀναριθμήτοις ἐθέμην χεῖρά μου 26 ἢ οὐχ ὁρῶ μὲν
ἥλιον τὸν ἐπιφαύσκοντα ἐκλείποντα σελήνην
δὲ φθίνουσαν οὐ γὰρ ἐπ’ αὐτοῖς ἐστιν 27 καὶ εἰ
ἠπατήθη λάθρᾳ ἡ καρδία μου εἰ δὲ καὶ χεῖρά
μου ἐπιθεὶς ἐπὶ στόματί μου ἐφίλησα 28 καὶ
τοῦτό μοι ἄρα ἀνομία ἡ μεγίστη λογισθείη ὅτι
ἐψευσάμην ἐναντίον κυρίου τοῦ ὑψίστου 29
εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρὴς ἐγενόμην πτώματι ἐχθρῶν

μου καὶ εἶπεν ἡ καρδία μου εὖγε **30** ἀκούσαι
ἄρα τὸ οὖς μου τὴν κατάραν μου θρυληθείην
δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου κακούμενος **31** εἰ δὲ καὶ
πολλάκις εἶπον αἱ θεράπαιναί μου τίς ἂν δῴη
ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτοῦ πλησθῆναι λίαν μου
χρηστοῦ ὄντος **32** ἔξω δὲ οὐκ ηὐλίζετο ξένος
ἡ δὲ θύρα μου παντὶ ἐλθόντι ἀνέῳκτο **33** εἰ δὲ
καὶ ἁμαρτὼν ἀκουσίως ἔκρυψα τὴν ἁμαρτίαν
μου **34** οὐ γὰρ διετράπην πολυοχλίαν πλήθους
τοῦ μὴ ἐξαγορεῦσαι ἐνώπιον αὐτῶν εἰ δὲ καὶ
εἴασα ἀδύνατον ἐξελθεῖν θύραν μου κόλπῳ
κενῷ **35** τίς δῴη ἀκούοντά μου χεῖρα δὲ κυρίου
εἰ μὴ ἐδεδοίκειν συγγραφὴν δέ ἣν εἶχον κατά
τινος **36** ἐπ' ὤμοις ἂν περιθέμενος στέφανον
ἀνεγίνωσκον **37** καὶ εἰ μὴ ῥήξας αὐτὴν ἀπέδωκα
οὐθὲν λαβὼν παρὰ χρεοφειλέτου **38** εἰ ἐπ' ἐμοί
ποτε ἡ γῆ ἐστέναξεν εἰ δὲ καὶ οἱ αὔλακες αὐτῆς
ἔκλαυσαν ὁμοθυμαδόν **39** εἰ δὲ καὶ τὴν ἰσχὺν
αὐτῆς ἔφαγον μόνος ἄνευ τιμῆς εἰ δὲ καὶ ψυχὴν
κυρίου τῆς γῆς ἐκβαλὼν ἐλύπησα **40** ἀντὶ πυροῦ
ἄρα ἐξέλθοι μοι κνίδη ἀντὶ δὲ κριθῆς βάτος καὶ
ἐπαύσατο Ιωβ ῥήμασιν

32 ἡσύχασαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι
ἀντειπεῖν Ιωβ ἦν γὰρ Ιωβ δίκαιος ἐναντίον
αὐτῶν **2** ὠργίσθη δὲ Ελιους ὁ τοῦ Βαραχιηλ ὁ
Βουζίτης ἐκ τῆς συγγενείας Ραμ τῆς Αυσίτιδος
χώρας ὠργίσθη δὲ τῷ Ιωβ σφόδρα διότι ἀπέφηνεν
ἑαυτὸν δίκαιον ἐναντίον κυρίου **3** καὶ κατὰ
τῶν τριῶν δὲ φίλων ὠργίσθη σφόδρα διότι
οὐκ ἠδυνήθησαν ἀποκριθῆναι ἀντίθετα Ιωβ καὶ
ἔθεντο αὐτὸν εἶναι ἀσεβῆ **4** Ελιους δὲ ὑπέμεινεν
δοῦναι ἀπόκρισιν Ιωβ ὅτι πρεσβύτεροι αὐτοῦ
εἰσιν ἡμέραις **5** καὶ εἶδεν Ελιους ὅτι οὐκ ἔστιν
ἀπόκρισις ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν καὶ
ἐθυμώθη ὀργὴ αὐτοῦ **6** ὑπολαβὼν δὲ Ελιους ὁ
τοῦ Βαραχιηλ ὁ Βουζίτης εἶπεν νεώτερος μέν
εἰμι τῷ χρόνῳ ὑμεῖς δέ ἐστε πρεσβύτεροι διὸ
ἡσύχασα φοβηθεὶς τοῦ ὑμῖν ἀναγγεῖλαι τὴν
ἐμαυτοῦ ἐπιστήμην **7** εἶπα δὲ ὅτι ὁ χρόνος
ἐστὶν ὁ λαλῶν ἐν πολλοῖς δὲ ἔτεσιν οἴδασιν
σοφίαν **8** ἀλλὰ πνεῦμά ἐστιν ἐν βροτοῖς πνοὴ
δὲ παντοκράτορός ἐστιν ἡ διδάσκουσα **9** οὐχ οἱ
πολυχρόνιοί εἰσιν σοφοί οὐδ' οἱ γέροντες οἴδασιν
κρίμα **10** διὸ εἶπα ἀκούσατέ μου καὶ ἀναγγελῶ
ὑμῖν ἃ οἶδα **11** ἐνωτίζεσθέ μου τὰ ῥήματα ἐρῶ
γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων ἄχρι οὗ ἐτάσητε λόγους
12 καὶ μέχρι ὑμῶν συνήσω καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν τῷ
Ιωβ ἐλέγχων ἀνταποκρινόμενος ῥήματα αὐτοῦ
ἐξ ὑμῶν **13** ἵνα μὴ εἴπητε εὕρομεν σοφίαν
κυρίῳ προσθέμενοι **14** ἀνθρώπῳ δὲ ἐπετρέψατε
λαλῆσαι τοιαῦτα ῥήματα **15** ἐπτοήθησαν οὐκ
ἀπεκρίθησαν ἔτι ἐπαλαίωσαν ἐξ αὐτῶν λόγους
16 ὑπέμεινα οὐ γὰρ ἐλάλησαν ὅτι ἔστησαν οὐκ
ἀπεκρίθησαν **17** ὑπολαβὼν δὲ Ελιους λέγει **18**
πάλιν λαλήσω πλήρης γάρ εἰμι ῥημάτων ὀλέκει
γάρ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστρός **19** ἡ δὲ γαστήρ
μου ὥσπερ ἀσκὸς γλεύκους ζέων δεδεμένος ἢ
ὥσπερ φυσητὴρ χαλκέως ἐρρηγώς **20** λαλήσω
ἵνα ἀναπαύσωμαι ἀνοίξας τὰ χείλη **21** ἄνθρωπον
γὰρ οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βροτὸν
οὐ μὴ ἐντραπῶ **22** οὐ γὰρ ἐπίσταμαι θαυμάσαι
πρόσωπον εἰ δὲ μή καὶ ἐμὲ σῆτες ἔδονται

33 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἄκουσον Ιωβ τὰ ῥήματά
μου καὶ λαλιὰν ἐνωτίζου μου **2** ἰδοὺ γὰρ ἤνοιξα
τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου
3 καθαρά μου ἡ καρδία ῥήμασιν σύνεσις δὲ

χειλέων μου καθαρὰ νοήσει 4 πνεῦμα θεῖον τὸ
ποιῆσάν με πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσά
με 5 ἐὰν δύνῃ δός μοι ἀπόκρισιν πρὸς ταῦτα
ὑπόμεινον στῆθι κατ’ ἐμὲ καὶ ἐγὼ κατὰ σέ 6 ἐκ
πηλοῦ διήρτισαι σὺ ὡς καὶ ἐγώ ἐκ τοῦ αὐτοῦ
διηρτίσμεθα 7 οὐχ ὁ φόβος μού σε στροβήσει
οὐδὲ ἡ χείρ μου βαρεῖα ἔσται ἐπὶ σοί 8 πλὴν εἶπας
ἐν ὠσίν μου φωνὴν ῥημάτων σου ἀκήκοα 9 διότι
λέγεις καθαρός εἰμι οὐχ ἁμαρτών ἄμεμπτος δέ
εἰμι οὐ γὰρ ἠνόμησα 10 μέμψιν δὲ κατ’ ἐμοῦ
εὗρεν ἥγηται δέ με ὥσπερ ὑπεναντίον 11 ἔθετο
δὲ ἐν ξύλῳ τὸν πόδα μου ἐφύλαξεν δέ μου
πάσας τὰς ὁδούς 12 πῶς γὰρ λέγεις δίκαιός εἰμι
καὶ οὐκ ἐπακήκοέν μου αἰώνιος γάρ ἐστιν ὁ
ἐπάνω βροτῶν 13 λέγεις δέ διὰ τί τῆς δίκης μου
οὐκ ἐπακήκοεν πᾶν ῥῆμα 14 ἐν γὰρ τῷ ἅπαξ
λαλῆσαι ὁ κύριος ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἐνύπνιον
15 ἢ ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ ὡς ὅταν ἐπιπίπτῃ
δεινὸς φόβος ἐπ’ ἀνθρώπους ἐπὶ νυσταγμάτων
ἐπὶ κοίτης 16 τότε ἀνακαλύπτει νοῦν ἀνθρώπων
ἐν εἴδεσιν φόβου τοιούτοις αὐτοὺς ἐξεφόβησεν
17 ἀποστρέψαι ἄνθρωπον ἐξ ἀδικίας τὸ δὲ σῶμα
αὐτοῦ ἀπὸ πτώματος ἐρρύσατο 18 ἐφείσατο δὲ
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου καὶ μὴ πεσεῖν
αὐτὸν ἐν πολέμῳ 19 πάλιν δὲ ἤλεγξεν αὐτὸν ἐν
μαλακίᾳ ἐπὶ κοίτης καὶ πλῆθος ὀστῶν αὐτοῦ
ἐνάρκησεν 20 πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου οὐ μὴ
δύνηται προσδέξασθαι καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ βρῶσιν
ἐπιθυμήσει 21 ἕως ἂν σαπῶσιν αὐτοῦ αἱ σάρκες
καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ κενά 22 ἤγγισεν δὲ
εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἡ δὲ ζωὴ αὐτοῦ ἐν
ᾅδῃ 23 ἐὰν ὦσιν χίλιοι ἄγγελοι θανατηφόροι
εἷς αὐτῶν οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν ἐὰν νοήσῃ τῇ
καρδίᾳ ἐπιστραφῆναι ἐπὶ κύριον ἀναγγείλῃ δὲ
ἀνθρώπῳ τὴν ἑαυτοῦ μέμψιν τὴν δὲ ἄνοιαν
αὐτοῦ δείξῃ 24 ἀνθέξεται τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτὸν
εἰς θάνατον ἀνανεώσει δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα ὥσπερ
ἀλοιφὴν ἐπὶ τοίχου τὰ δὲ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐμπλήσει
μυελοῦ 25 ἁπαλυνεῖ δὲ αὐτοῦ τὰς σάρκας ὥσπερ
νηπίου ἀποκαταστήσει δὲ αὐτὸν ἀνδρωθέντα
ἐν ἀνθρώποις 26 εὐξάμενος δὲ πρὸς κύριον καὶ
δεκτὰ αὐτῷ ἔσται εἰσελεύσεται δὲ προσώπῳ
καθαρῷ σὺν ἐξηγορίᾳ ἀποδώσει δὲ ἀνθρώποις
δικαιοσύνην 27 εἶτα τότε ἀπομέμψεται ἄνθρωπος
αὐτὸς ἑαυτῷ λέγων οἷα συνετέλουν καὶ οὐκ ἄξια
ἤτασέν με ὧν ἥμαρτον 28 σῶσον ψυχήν μου τοῦ
μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν καὶ ἡ ζωή μου φῶς
ὄψεται 29 ἰδοὺ πάντα ταῦτα ἐργᾶται ὁ ἰσχυρὸς
ὁδοὺς τρεῖς μετὰ ἀνδρός 30 ἀλλ’ ἐρρύσατο τὴν
ψυχήν μου ἐκ θανάτου ἵνα ἡ ζωή μου ἐν φωτὶ
αἰνῇ αὐτόν 31 ἐνωτίζου Ιωβ καὶ ἄκουέ μου
κώφευσον καὶ ἐγώ εἰμι λαλήσω 32 εἰ εἰσὶν λόγοι
ἀποκρίθητί μοι λάλησον θέλω γὰρ δικαιωθῆναί
σε 33 εἰ μή σὺ ἄκουσόν μου κώφευσον καὶ διδάξω
σε σοφίαν

34 ὑπολαβὼν δὲ Ελιους λέγει 2 ἀκούσατέ
μου σοφοί ἐπιστάμενοι ἐνωτίζεσθε τὸ καλόν 3
ὅτι οὖς λόγους δοκιμάζει καὶ λάρυγξ γεύεται
βρῶσιν 4 κρίσιν ἑλώμεθα ἑαυτοῖς γνῶμεν ἀνὰ
μέσον ἑαυτῶν ὅ τι καλόν 5 ὅτι εἴρηκεν Ιωβ
δίκαιός εἰμι ὁ κύριος ἀπήλλαξέν μου τὸ κρίμα
6 ἐψεύσατο δὲ τῷ κρίματί μου βίαιον τὸ βέλος
μου ἄνευ ἀδικίας 7 τίς ἀνὴρ ὥσπερ Ιωβ πίνων
μυκτηρισμὸν ὥσπερ ὕδωρ 8 οὐχ ἁμαρτὼν οὐδὲ
ἀσεβήσας ἢ ὁδοῦ κοινωνήσας μετὰ ποιούντων
τὰ ἄνομα τοῦ πορευθῆναι μετὰ ἀσεβῶν 9 μὴ

γὰρ εἴπῃς ὅτι οὐκ ἔσται ἐπισκοπὴ ἀνδρός καὶ
ἐπισκοπὴ αὐτῷ παρὰ κυρίου **10** διό συνετοὶ
καρδίας ἀκούσατέ μου μή μοι εἴη ἔναντι κυρίου
ἀσεβῆσαι καὶ ἔναντι παντοκράτορος ταράξαι τὸ
δίκαιον **11** ἀλλὰ ἀποδιδοῖ ἀνθρώπῳ καθὰ ποιεῖ
ἕκαστος αὐτῶν καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εὑρήσει
αὐτόν **12** οἴῃ δὲ τὸν κύριον ἄτοπα ποιήσειν ἢ ὁ
παντοκράτωρ ταράξει κρίσιν **13** ὃς ἐποίησεν τὴν
γῆν τίς δέ ἐστιν ὁ ποιῶν τὴν ὑπ᾽ οὐρανὸν καὶ τὰ
ἐνόντα πάντα **14** εἰ γὰρ βούλοιτο συνέχειν καὶ
τὸ πνεῦμα παρ᾽ αὐτῷ κατασχεῖν **15** τελευτήσει
πᾶσα σὰρξ ὁμοθυμαδόν πᾶς δὲ βροτὸς εἰς γῆν
ἀπελεύσεται ὅθεν καὶ ἐπλάσθη **16** εἰ δὲ μὴ
νουθετῇ ἄκουε ταῦτα ἐνωτίζου φωνὴν ῥημάτων
17 ἰδὲ σὺ τὸν μισοῦντα ἄνομα καὶ τὸν ὀλλύντα
τοὺς πονηροὺς ὄντα αἰώνιον δίκαιον **18** ἀσεβὴς
ὁ λέγων βασιλεῖ παρανομεῖς ἀσεβέστατε τοῖς
ἄρχουσιν **19** ὃς οὐκ ἐπῃσχύνθη πρόσωπον ἐντίμου
οὐδὲ οἶδεν τιμὴν θέσθαι ἁδροῖς θαυμασθῆναι
πρόσωπα αὐτῶν **20** κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται
τὸ κεκραγέναι καὶ δεῖσθαι ἀνδρός ἐχρήσαντο γὰρ
παρανόμως ἐκκλινομένων ἀδυνάτων **21** αὐτὸς
γὰρ ὁρατής ἐστιν ἔργων ἀνθρώπων λέληθεν
δὲ αὐτὸν οὐδὲν ὧν πράσσουσιν **22** οὐδὲ ἔσται
τόπος τοῦ κρυβῆναι τοὺς ποιοῦντας τὰ ἄνομα
23 ὅτι οὐκ ἐπ᾽ ἄνδρα θήσει ἔτι ὁ γὰρ κύριος
πάντας ἐφορᾷ **24** ὁ καταλαμβάνων ἀνεξιχνίαστα
ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός **25** ὁ
γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα καὶ στρέψει νύκτα καὶ
ταπεινωθήσονται **26** ἔσβεσεν δὲ ἀσεβεῖς ὁρατοὶ
δὲ ἐναντίον αὐτοῦ **27** ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου
θεοῦ δικαιώματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνωσαν **28**
τοῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ᾽ αὐτὸν κραυγὴν πένητος καὶ
κραυγὴν πτωχῶν εἰσακούσεται **29** καὶ αὐτὸς
ἡσυχίαν παρέξει καὶ τίς καταδικάσεται καὶ
κρύψει πρόσωπον καὶ τίς ὄψεται αὐτόν καὶ κατὰ
ἔθνους καὶ κατὰ ἀνθρώπου ὁμοῦ **30** βασιλεύων
ἄνθρωπον ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ **31** ὅτι
πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων εἴληφα οὐκ ἐνεχυράσω
32 ἄνευ ἐμαυτοῦ ὄψομαι σὺ δεῖξόν μοι εἰ ἀδικίαν
ἠργασάμην οὐ μὴ προσθήσω **33** μὴ παρὰ σοῦ
ἀποτείσει αὐτήν ὅτι ἀπώσῃ ὅτι σὺ ἐκλέξῃ καὶ
οὐκ ἐγώ καὶ τί ἔγνως λάλησον **34** διὸ συνετοὶ
καρδίας ἐροῦσιν ταῦτα ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἀκήκοέν
μου τὸ ῥῆμα **35** Ιωβ δὲ οὐκ ἐν συνέσει ἐλάλησεν
τὰ δὲ ῥήματα αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐπιστήμῃ **36** οὐ μὴν δὲ
ἀλλὰ μάθε Ιωβ μὴ δῷς ἔτι ἀνταπόκρισιν ὥσπερ
οἱ ἄφρονες **37** ἵνα μὴ προσθῶμεν ἐφ᾽ ἁμαρτίαις
ἡμῶν ἀνομία δὲ ἐφ᾽ ἡμῖν λογισθήσεται πολλὰ
λαλούντων ῥήματα ἐναντίον τοῦ κυρίου

35 ὑπολαβὼν δὲ Ελιους λέγει **2** τί τοῦτο ἡγήσω
ἐν κρίσει σὺ τίς εἶ ὅτι εἶπας δίκαιός εἰμι ἔναντι
κυρίου **3** ἢ ἐρεῖς τί ποιήσω ἁμαρτών **4** ἐγὼ σοὶ
δώσω ἀπόκρισιν καὶ τοῖς τρισὶν φίλοις σου **5**
ἀνάβλεψον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδέ κατάμαθε δὲ
νέφη ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σοῦ **6** εἰ ἥμαρτες τί πράξεις εἰ
δὲ καὶ πολλὰ ἠνόμησας τί δύνασαι ποιῆσαι **7** ἐπεὶ
δὲ οὖν δίκαιος εἶ τί δώσεις αὐτῷ ἢ τί ἐκ χειρός σου
λήμψεται **8** ἀνδρὶ τῷ ὁμοίῳ σου ἡ ἀσέβειά σου καὶ
υἱῷ ἀνθρώπου ἡ δικαιοσύνη σου **9** ἀπὸ πλήθους
συκοφαντούμενοι κεκράξονται βοήσονται ἀπὸ
βραχίονος πολλῶν **10** καὶ οὐκ εἶπεν ποῦ ἐστιν
ὁ θεὸς ὁ ποιήσας με ὁ κατατάσσων φυλακὰς
νυκτερινάς **11** ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς
ἀπὸ δὲ πετεινῶν οὐρανοῦ **12** ἐκεῖ κεκράξονται
καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ καὶ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν **13**

ἄτοπα γὰρ οὐ βούλεται ὁ κύριος ἰδεῖν αὐτὸς γὰρ ὁ
παντοκράτωρ ὁρατής ἐστιν **14** τῶν συντελούντων
τὰ ἄνομα καὶ σώσει με κρίθητι δὲ ἐναντίον
αὐτοῦ εἰ δύνασαι αἰνέσαι αὐτόν ὡς ἔστιν **15** καὶ
νῦν ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκεπτόμενος ὀργὴν αὐτοῦ
καὶ οὐκ ἔγνω παραπτώματι σφόδρα **16** καὶ Ιωβ
ματαίως ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν ἀγνωσίᾳ
ῥήματα βαρύνει

36 προσθεὶς δὲ Ελιους ἔτι λέγει **2** μεῖνόν με
μικρὸν ἔτι ἵνα διδάξω σε ἔτι γὰρ ἐν ἐμοί ἐστιν
λέξις **3** ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακρὰν
ἔργοις δέ μου δίκαια ἐρῶ **4** ἐπ’ ἀληθείας καὶ οὐκ
ἄδικα ῥήματα ἀδίκως συνίεις **5** γίγνωσκε δὲ ὅτι ὁ
κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσηται τὸν ἄκακον δυνατὸς
ἰσχύι καρδίας **6** ἀσεβῆ οὐ μὴ ζωοποιήσει καὶ
κρίμα πτωχῶν δώσει **7** οὐκ ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίου
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον
καὶ καθιεῖ αὐτοὺς εἰς νεῖκος καὶ ὑψωθήσονται **8**
καὶ εἰ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδαις συσχεθήσονται
ἐν σχοινίοις πενίας **9** καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ
ἔργα αὐτῶν καὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν ὅτι
ἰσχύσουσιν **10** ἀλλὰ τοῦ δικαίου εἰσακούσεται
καὶ εἶπεν ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐξ ἀδικίας **11**
ἐὰν ἀκούσωσιν καὶ δουλεύσωσιν συντελέσουσιν
τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν
ἐν εὐπρεπείαις **12** ἀσεβεῖς δὲ οὐ διασῴζει παρὰ
τὸ μὴ βούλεσθαι εἰδέναι αὐτοὺς τὸν κύριον
καὶ διότι νουθετούμενοι ἀνήκοοι ἦσαν **13** καὶ
ὑποκριταὶ καρδίᾳ τάξουσιν θυμόν οὐ βοήσονται
ὅτι ἔδησεν αὐτούς **14** ἀποθάνοι τοίνυν ἐν νεότητι
ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἡ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκομένη
ὑπὸ ἀγγέλων **15** ἀνθ’ ὧν ἔθλιψαν ἀσθενῆ καὶ
ἀδύνατον κρίμα δὲ πραέων ἐκθήσει **16** καὶ
προσέτι ἠπάτησέν σε ἐκ στόματος ἐχθροῦ ἄβυσσος
κατάχυσις ὑποκάτω αὐτῆς καὶ κατέβη τράπεζά
σου πλήρης πιότητος **17** οὐχ ὑστερήσει δὲ ἀπὸ
δικαίων κρίμα **18** θυμὸς δὲ ἐπ’ ἀσεβεῖς ἔσται δι᾽
ἀσέβειαν δώρων ὧν ἐδέχοντο ἐπ’ ἀδικίαις **19** μή
σε ἐκκλινάτω ἑκὼν ὁ νοῦς δεήσεως ἐν ἀνάγκῃ
ὄντων ἀδυνάτων καὶ πάντας τοὺς κραταιοῦντας
ἰσχύν **20** μὴ ἐξελκύσῃς τὴν νύκτα τοῦ ἀναβῆναι
λαοὺς ἀντ’ αὐτῶν **21** ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξῃς
ἄτοπα ἐπὶ τοῦτον γὰρ ἐξείλω ἀπὸ πτωχείας **22**
ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς κραταιώσει ἐν ἰσχύι αὐτοῦ τίς
γάρ ἐστιν κατ’ αὐτὸν δυνάστης **23** τίς δέ ἐστιν
ὁ ἐτάζων αὐτοῦ τὰ ἔργα ἢ τίς ὁ εἴπας ἔπραξεν
ἄδικα **24** μνήσθητι ὅτι μεγάλα ἐστὶν αὐτοῦ τὰ
ἔργα ὧν ἦρξαν ἄνδρες **25** πᾶς ἄνθρωπος εἶδεν
ἐν ἑαυτῷ ὅσοι τιτρωσκόμενοί εἰσιν βροτοί **26**
ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς πολύς καὶ οὐ γνωσόμεθα ἀριθμὸς
ἐτῶν αὐτοῦ καὶ ἀπέραντος **27** ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ
σταγόνες ὑετοῦ καὶ ἐπιχυθήσονται ὑετῷ εἰς
νεφέλην **28** ῥυήσονται παλαιώματα ἐσκίασεν δὲ
νέφη ἐπὶ ἀμυθήτων βροτῶν ὥραν ἔθετο κτήνεσιν
οἴδασιν δὲ κοίτης τάξιν ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ
ἐξίσταταί σου ἡ διάνοια οὐδὲ διαλλάσσεταί σου ἡ
καρδία ἀπὸ σώματος **29** καὶ ἐὰν συνῇ ἀπεκτάσεις
νεφέλης ἰσότητα σκηνῆς αὐτοῦ **30** ἰδοὺ ἐκτείνει
ἐπ’ αὐτὸν ηδω καὶ ῥιζώματα τῆς θαλάσσης
ἐκάλυψεν **31** ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ λαούς δώσει
τροφὴν τῷ ἰσχύοντι **32** ἐπὶ χειρῶν ἐκάλυψεν
φῶς καὶ ἐνετείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαντῶντι **33**
ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ φίλον αὐτοῦ κτῆσις καὶ
περὶ ἀδικίας

37 καὶ ταύτης ἐταράχθη ἡ καρδία μου καὶ
ἀπερρύη ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς **2** ἄκουε ἀκοὴν ἐν

ὀργῇ θυμοῦ κυρίου καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ
ἐξελεύσεται **3** ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ
ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερύγων τῆς
γῆς **4** ὀπίσω αὐτοῦ βοήσεται φωνή βροντήσει
ἐν φωνῇ ὕβρεως αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀνταλλάξει
αὐτούς ὅτι ἀκούσει φωνὴν αὐτοῦ **5** βροντήσει
ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτοῦ θαυμάσια ἐποίησεν
γὰρ μεγάλα ἃ οὐκ ᾔδειμεν **6** συντάσσων χιόνι
γίνου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ χειμὼν ὑετός καὶ χειμὼν
ὑετῶν δυναστείας αὐτοῦ **7** ἐν χειρὶ παντὸς
ἀνθρώπου κατασφραγίζει ἵνα γνῷ πᾶς ἄνθρωπος
τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν **8** εἰσῆλθεν δὲ θηρία ὑπὸ
σκέπην ἡσύχασαν δὲ ἐπὶ κοίτης **9** ἐκ ταμιείων
ἐπέρχονται δῖναι ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψῦχος **10**
καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυροῦ δώσει πάγος οἰακίζει
δὲ τὸ ὕδωρ ὡς ἐὰν βούληται **11** καὶ ἐκλεκτὸν
καταπλάσσει νεφέλη διασκορπιεῖ νέφος φῶς
αὐτοῦ **12** καὶ αὐτὸς κυκλώματα διαστρέψει
ἐν θεεβουλαθω εἰς ἔργα αὐτῶν πάντα ὅσα ἂν
ἐντείληται αὐτοῖς ταῦτα συντέτακται παρ᾽ αὐτοῦ
ἐπὶ τῆς γῆς **13** ἐὰν εἰς παιδείαν ἐὰν εἰς τὴν γῆν
αὐτοῦ ἐὰν εἰς ἔλεος εὑρήσει αὐτόν **14** ἐνωτίζου
ταῦτα Ιωβ στῆθι νουθετοῦ δύναμιν κυρίου **15**
οἴδαμεν ὅτι ὁ θεὸς ἔθετο ἔργα αὐτοῦ φῶς ποιήσας
ἐκ σκότους **16** ἐπίσταται δὲ διάκρισιν νεφῶν
ἐξαίσια δὲ πτώματα πονηρῶν **17** σοῦ δὲ ἡ στολὴ
θερμή ἡσυχάζεται δὲ ἐπὶ τῆς γῆς **18** στερεώσεις
μετ᾽ αὐτοῦ εἰς παλαιώματα ἰσχυραὶ ὡς ὅρασις
ἐπιχύσεως **19** διὰ τί δίδαξόν με τί ἐροῦμεν αὐτῷ
καὶ παυσώμεθα πολλὰ λέγοντες **20** μὴ βίβλος
ἢ γραμματεύς μοι παρέστηκεν ἵνα ἄνθρωπον
ἑστηκὼς κατασιωπήσω **21** πᾶσιν δ᾽ οὐχ ὁρατὸν
τὸ φῶς τηλαυγές ἐστιν ἐν τοῖς παλαιώμασιν
ὥσπερ τὸ παρ᾽ αὐτοῦ ἐπὶ νεφῶν **22** ἀπὸ βορρᾶ
νέφη χρυσαυγοῦντα ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα
καὶ τιμὴ παντοκράτορος **23** καὶ οὐχ εὑρίσκομεν
ἄλλον ὅμοιον τῇ ἰσχύι αὐτοῦ ὁ τὰ δίκαια κρίνων
οὐκ οἴει ἐπακούειν αὐτόν **24** διὸ φοβηθήσονται
αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι φοβηθήσονται δὲ αὐτὸν καὶ
οἱ σοφοὶ καρδίᾳ

38 μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι Ελιουν τῆς λέξεως
εἶπεν ὁ κύριος τῷ Ιωβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν
2 τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν συνέχων δὲ
ῥήματα ἐν καρδίᾳ ἐμὲ δὲ οἴεται κρύπτειν **3** ζῶσαι
ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν σου ἐρωτήσω δέ σε σὺ δέ
μοι ἀποκρίθητι **4** ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν
γῆν ἀπάγγειλον δέ μοι εἰ ἐπίστῃ σύνεσιν **5** τίς
ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς εἰ οἶδας ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν
σπαρτίον ἐπ᾽ αὐτῆς **6** ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς
πεπήγασιν τίς δέ ἐστιν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον
ἐπ᾽ αὐτῆς **7** ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα ᾔνεσάν με
φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου **8** ἔφραξα δὲ
θάλασσαν πύλαις ὅτε ἐμαίμασσεν ἐκ κοιλίας
μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη **9** ἐθέμην δὲ αὐτῇ
νέφος ἀμφίασιν ὁμίχλῃ δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα
10 ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὅρια περιθεὶς κλεῖθρα καὶ
πύλας **11** εἶπα δὲ αὐτῇ μέχρι τούτου ἐλεύσῃ καὶ
οὐχ ὑπερβήσῃ ἀλλ᾽ ἐν σεαυτῇ συντριβήσεταί
σου τὰ κύματα **12** ἦ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος
πρωινόν ἑωσφόρος δὲ εἶδεν τὴν ἑαυτοῦ τάξιν **13**
ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ
αὐτῆς **14** ἦ σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν ἔπλασας ζῷον
καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ γῆς **15** ἀφεῖλας δὲ
ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων
συνέτριψας **16** ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης ἐν
δὲ ἴχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας **17** ἀνοίγονται

δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου πυλωροὶ δὲ ᾅδου
ἰδόντες σε ἔπτηξαν 18 νενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος
τῆς ὑπ᾽ οὐρανόν ἀνάγγειλον δή μοι πόση τίς
ἐστιν 19 ποίᾳ δὲ γῇ αὐλίζεται τὸ φῶς σκότους δὲ
ποῖος ὁ τόπος 20 εἰ ἀγάγοις με εἰς ὅρια αὐτῶν
εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν 21 οἶδα ἄρα
ὅτι τότε γεγέννησαι ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολύς
22 ἦλθες δὲ ἐπὶ θησαυροὺς χιόνος θησαυροὺς
δὲ χαλάζης ἑόρακας 23 ἀπόκειται δέ σοι εἰς
ὥραν ἐχθρῶν εἰς ἡμέραν πολέμου καὶ μάχης 24
πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχνη ἢ διασκεδάννυται
νότος εἰς τὴν ὑπ᾽ οὐρανόν 25 τίς δὲ ἡτοίμασεν
ὑετῷ λάβρῳ ῥύσιν ὁδὸν δὲ κυδοιμῶν 26 τοῦ
ὑετίσαι ἐπὶ γῆν οὗ οὐκ ἀνήρ ἔρημον οὗ οὐχ
ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν αὐτῇ 27 τοῦ χορτάσαι
ἄβατον καὶ ἀοίκητον καὶ τοῦ ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον
χλόης 28 τίς ἐστιν ὑετοῦ πατήρ τίς δέ ἐστιν ὁ
τετοκὼς βώλους δρόσου 29 ἐκ γαστρὸς δὲ τίνος
ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος πάχνην δὲ ἐν οὐρανῷ
τίς τέτοκεν 30 ἣ καταβαίνει ὥσπερ ὕδωρ ῥέον
πρόσωπον δὲ ἀβύσσου τίς ἔπηξεν 31 συνῆκας
δὲ δεσμὸν Πλειάδος καὶ φραγμὸν Ὠρίωνος
ἤνοιξας 32 ἢ διανοίξεις μαζουρωθ ἐν καιρῷ
αὐτοῦ καὶ Ἕσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτά
33 ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ ἢ τὰ ὑπ᾽ οὐρανὸν
ὁμοθυμαδὸν γινόμενα 34 καλέσεις δὲ νέφος
φωνῇ καὶ τρόμῳ ὕδατος λάβρῳ ὑπακούσεταί
σου 35 ἀποστελεῖς δὲ κεραυνοὺς καὶ πορεύσονται
ἐροῦσιν δέ σοι τί ἐστιν 36 τίς δὲ ἔδωκεν γυναιξὶν
ὑφάσματος σοφίαν ἢ ποικιλτικὴν ἐπιστήμην 37
τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέφη σοφίᾳ οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν
ἔκλινεν 38 κέχυται δὲ ὥσπερ γῆ κονία κεκόλληκα
δὲ αὐτὸν ὥσπερ λίθῳ κύβον 39 θηρεύσεις δὲ
λέουσιν βοράν ψυχὰς δὲ δρακόντων ἐμπλήσεις
40 δεδοίκασιν γὰρ ἐν κοίταις αὐτῶν κάθηνται
δὲ ἐν ὕλαις ἐνεδρεύοντες 41 τίς δὲ ἡτοίμασεν
κόρακι βοράν νεοσσοὶ γὰρ αὐτοῦ πρὸς κύριον
κεκράγασιν πλανώμενοι τὰ σῖτα ζητοῦντες

39 εἰ ἔγνως καιρὸν τοκετοῦ τραγελάφων
πέτρας ἐφύλαξας δὲ ὠδῖνας ἐλάφων 2
ἠρίθμησας δὲ αὐτῶν μῆνας πλήρεις τοκετοῦ
ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἔλυσας 3 ἐξέθρεψας δὲ
αὐτῶν τὰ παιδία ἔξω φόβου ὠδῖνας αὐτῶν
ἐξαποστελεῖς 4 ἀπορρήξουσιν τὰ τέκνα αὐτῶν
πληθυνθήσονται ἐν γενήματι ἐξελεύσονται καὶ
οὐ μὴ ἀνακάμψουσιν αὐτοῖς 5 τίς δέ ἐστιν ὁ
ἀφεὶς ὄνον ἄγριον ἐλεύθερον δεσμοὺς δὲ αὐτοῦ
τίς ἔλυσεν 6 ἐθέμην δὲ τὴν δίαιταν αὐτοῦ ἔρημον
καὶ τὰ σκηνώματα αὐτοῦ ἁλμυρίδα 7 καταγελῶν
πολυοχλίας πόλεως μέμψιν δὲ φορολόγου οὐκ
ἀκούων 8 κατασκέψεται ὄρη νομὴν αὐτοῦ καὶ
ὀπίσω παντὸς χλωροῦ ζητεῖ 9 βουλήσεται δέ σοι
μονόκερως δουλεῦσαι ἢ κοιμηθῆναι ἐπὶ φάτνης
σου 10 δήσεις δὲ ἐν ἱμᾶσι ζυγὸν αὐτοῦ ἢ ἑλκύσει
σου αὔλακας ἐν πεδίῳ 11 πέποιθας δὲ ἐπ᾽ αὐτῷ ὅτι
πολλὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἐπαφήσεις δὲ αὐτῷ τὰ ἔργα
σου 12 πιστεύσεις δὲ ὅτι ἀποδώσει σοι τὸν σπόρον
εἰσοίσει δέ σου τὸν ἅλωνα 13 πτέρυξ τερπομένων
νεελασα ἐὰν συλλάβῃ ασιδα καὶ νεσσα 14 ὅτι
ἀφήσει εἰς γῆν τὰ ᾠὰ αὐτῆς καὶ ἐπὶ χοῦν θάλψει
15 καὶ ἐπελάθετο ὅτι ποὺς σκορπιεῖ καὶ θηρία
ἀγροῦ καταπατήσει 16 ἀπεσκλήρυνεν τὰ τέκνα
αὐτῆς ὥστε μὴ ἑαυτῇ εἰς κενὸν ἐκοπίασεν ἄνευ
φόβου 17 ὅτι κατεσιώπησεν αὐτῇ ὁ θεὸς σοφίαν
καὶ οὐκ ἐμέρισεν αὐτῇ ἐν τῇ συνέσει 18 κατὰ
καιρὸν ἐν ὕψει ὑψώσει καταγελάσεται ἵππου καὶ

τοῦ ἐπιβάτου αὐτοῦ 19 ἦ σὺ περιέθηκας ἵππῳ
δύναμιν ἐνέδυσας δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ φόβον
20 περιέθηκας δὲ αὐτῷ πανοπλίαν δόξαν δὲ
στηθέων αὐτοῦ τόλμῃ 21 ἀνορύσσων ἐν πεδίῳ
γαυριᾷ ἐκπορεύεται δὲ εἰς πεδίον ἐν ἰσχύι 22
συναντῶν βέλει καταγελᾷ καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ
ἀπὸ σιδήρου 23 ἐπ᾽ αὐτῷ γαυριᾷ τόξον καὶ
μάχαιρα 24 καὶ ὀργῇ ἀφανιεῖ τὴν γῆν καὶ
οὐ μὴ πιστεύσῃ ἕως ἂν σημάνῃ σάλπιγξ 25
σάλπιγγος δὲ σημαινούσης λέγει εὖγε πόρρωθεν
δὲ ὀσφραίνεται πολέμου σὺν ἅλματι καὶ κραυγῇ
26 ἐκ δὲ τῆς σῆς ἐπιστήμης ἕστηκεν ἱέραξ
ἀναπετάσας τὰς πτέρυγας ἀκίνητος καθορῶν τὰ
πρὸς νότον 27 ἐπὶ δὲ σῷ προστάγματι ὑψοῦται
ἀετός γὺψ δὲ ἐπὶ νοσσιᾶς αὐτοῦ καθεσθεὶς
αὐλίζεται 28 ἐπ᾽ ἐξοχῇ πέτρας καὶ ἀποκρύφῳ 29
ἐκεῖσε ὢν ζητεῖ τὰ σῖτα πόρρωθεν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ σκοπεύουσιν 30 νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ φύρονται
ἐν αἵματι οὗ δ᾽ ἂν ὦσι τεθνεῶτες παραχρῆμα
εὑρίσκονται

40 καὶ ἀπεκρίθη κύριος ὁ θεὸς τῷ Ιωβ καὶ εἶπεν
2 μὴ κρίσιν μετὰ ἱκανοῦ ἐκκλινεῖ ἐλέγχων θεὸν
ἀποκριθήσεται αὐτήν 3 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει
τῷ κυρίῳ 4 τί ἔτι ἐγὼ κρίνομαι νουθετούμενος
καὶ ἐλέγχων κύριον ἀκούων τοιαῦτα οὐθὲν ὤν
ἐγὼ δὲ τίνα ἀπόκρισιν δῶ πρὸς ταῦτα χεῖρα
θήσω ἐπὶ στόματί μου 5 ἅπαξ λελάληκα ἐπὶ δὲ
τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω 6 ἔτι δὲ ὑπολαβὼν ὁ
κύριος εἶπεν τῷ Ιωβ ἐκ τοῦ νέφους 7 μή ἀλλὰ
ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν σου ἐρωτήσω δέ
σε σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι 8 μὴ ἀποποιοῦ μου τὸ
κρίμα οἴει δέ με ἄλλως σοι κεχρηματικέναι ἢ
ἵνα ἀναφανῇς δίκαιος 9 ἦ βραχίων σοί ἐστιν
κατὰ τοῦ κυρίου ἢ φωνῇ κατ᾽ αὐτὸν βροντᾷς
10 ἀνάλαβε δὴ ὕψος καὶ δύναμιν δόξαν δὲ καὶ
τιμὴν ἀμφίεσαι 11 ἀπόστειλον δὲ ἀγγέλους ὀργῇ
πᾶν δὲ ὑβριστὴν ταπείνωσον 12 ὑπερήφανον δὲ
σβέσον σῆψον δὲ ἀσεβεῖς παραχρῆμα 13 κρύψον
δὲ εἰς γῆν ἔξω ὁμοθυμαδόν τὰ δὲ πρόσωπα
αὐτῶν ἀτιμίας ἔμπλησον 14 ὁμολογήσω ἄρα ὅτι
δύναται ἡ δεξιά σου σῶσαι 15 ἀλλὰ δὴ ἰδοὺ θηρία
παρὰ σοί χόρτον ἴσα βουσὶν ἐσθίει 16 ἰδοὺ δὴ
ἰσχὺς αὐτοῦ ἐπ᾽ ὀσφύι ἡ δὲ δύναμις ἐπ᾽ ὀμφαλοῦ
γαστρός 17 ἔστησεν οὐρὰν ὡς κυπάρισσον τὰ
δὲ νεῦρα αὐτοῦ συμπέπλεκται 18 αἱ πλευραὶ
αὐτοῦ πλευραὶ χάλκειαι ἡ δὲ ῥάχις αὐτοῦ σίδηρος
χυτός 19 τοῦτ᾽ ἔστιν ἀρχὴ πλάσματος κυρίου
πεποιημένον ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων
αὐτοῦ 20 ἐπελθὼν δὲ ἐπ᾽ ὄρος ἀκρότομον
ἐποίησεν χαρμονὴν τετράποσιν ἐν τῷ ταρτάρῳ 21
ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα κοιμᾶται παρὰ πάπυρον
καὶ κάλαμον καὶ βούτομον 22 σκιάζονται δὲ ἐν
αὐτῷ δένδρα μεγάλα σὺν ῥαδάμνοις καὶ κλῶνες
ἄγνου 23 ἐὰν γένηται πλήμμυρα οὐ μὴ αἰσθηθῇ
πέποιθεν ὅτι προσκρούσει ὁ Ιορδάνης εἰς τὸ
στόμα αὐτοῦ 24 ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ δέξεται
αὐτόν ἐνσκολιευόμενος τρήσει ῥῖνα

41 ἄξεις δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ περιθήσεις
δὲ φορβεὰν περὶ ῥῖνα αὐτοῦ 2 εἰ δήσεις κρίκον ἐν
τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ ψελίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος
αὐτοῦ 3 λαλήσει δέ σοι δεήσει ἱκετηρίᾳ μαλακῶς
4 θήσεται δὲ διαθήκην μετὰ σοῦ λήμψῃ δὲ αὐτὸν
δοῦλον αἰώνιον 5 παίξῃ δὲ ἐν αὐτῷ ὥσπερ
ὀρνέῳ ἢ δήσεις αὐτὸν ὥσπερ στρουθίον παιδίῳ
6 ἐνσιτοῦνται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη μεριτεύονται δὲ
αὐτὸν φοινίκων γένη 7 πᾶν δὲ πλωτὸν συνελθὸν

οὐ μὴ ἐνέγκωσιν βύρσαν μίαν οὐρᾶς αὐτοῦ καὶ
ἐν πλοίοις ἁλιέων κεφαλὴν αὐτοῦ 8 ἐπιθήσεις δὲ
αὐτῷ χεῖρα μνησθεὶς πόλεμον τὸν γινόμενον ἐν
σώματι αὐτοῦ καὶ μηκέτι γινέσθω 9 οὐχ ἑόρακας
αὐτὸν οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τεθαύμακας 10 οὐ
δέδοικας ὅτι ἡτοίμασταί μοι τίς γάρ ἐστιν ὁ ἐμοὶ
ἀντιστάς 11 ἢ τίς ἀντιστήσεταί μοι καὶ ὑπομενεῖ εἰ
πᾶσα ἡ ὑπ᾽ οὐρανὸν ἐμή ἐστιν 12 οὐ σιωπήσομαι
δῖ αὐτόν καὶ λόγον δυνάμεως ἐλεήσει τὸν ἴσον
αὐτοῦ 13 τίς ἀποκαλύψει πρόσωπον ἐνδύσεως
αὐτοῦ εἰς δὲ πτύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἂν
εἰσέλθοι 14 πύλας προσώπου αὐτοῦ τίς ἀνοίξει
κύκλῳ ὀδόντων αὐτοῦ φόβος 15 τὰ ἔγκατα
αὐτοῦ ἀσπίδες χάλκειαι σύνδεσμος δὲ αὐτοῦ
ὥσπερ σμιρίτης λίθος 16 εἷς τοῦ ἑνὸς κολλῶνται
πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ αὐτόν 17 ἀνὴρ τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ προσκολληθήσεται συνέχονται
καὶ οὐ μὴ ἀποσπασθῶσιν 18 ἐν πταρμῷ αὐτοῦ
ἐπιφαύσκεται φέγγος οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶδος
ἑωσφόρου 19 ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύονται
λαμπάδες καιόμεναι καὶ διαρριπτοῦνται ἐσχάραι
πυρός 20 ἐκ μυκτήρων αὐτοῦ ἐκπορεύεται καπνὸς
καμίνου καιομένης πυρὶ ἀνθράκων 21 ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ ἄνθρακες φλὸξ δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ
ἐκπορεύεται 22 ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ αὐλίζεται
δύναμις ἔμπροσθεν αὐτοῦ τρέχει ἀπώλεια 23
σάρκες δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληνται καταχέει
ἐπ᾽ αὐτόν οὐ σαλευθήσεται 24 ἡ καρδία αὐτοῦ
πέπηγεν ὡς λίθος ἕστηκεν δὲ ὥσπερ ἄκμων
ἀνήλατος 25 στραφέντος δὲ αὐτοῦ φόβος
θηρίοις τετράποσιν ἐπὶ γῆς ἁλλομένοις 26 ἐὰν
συναντήσωσιν αὐτῷ λόγχαι οὐδὲν μὴ ποιήσωσιν
δόρυ ἐπηρμένον καὶ θώρακα 27 ἥγηται μὲν γὰρ
σίδηρον ἄχυρα χαλκὸν δὲ ὥσπερ ξύλον σαθρόν
28 οὐ μὴ τρώσῃ αὐτὸν τόξον χάλκειον ἥγηται μὲν
πετροβόλον χόρτον 29 ὡς καλάμη ἐλογίσθησαν
σφῦραι καταγελᾷ δὲ σεισμοῦ πυρφόρου 30 ἡ
στρωμνὴ αὐτοῦ ὀβελίσκοι ὀξεῖς πᾶς δὲ χρυσὸς
θαλάσσης ὑπ᾽ αὐτὸν ὥσπερ πηλὸς ἀμύθητος 31
ἀναζεῖ τὴν ἄβυσσον ὥσπερ χαλκεῖον ἥγηται
δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἐξάλειπτρον 32 τὸν
δὲ τάρταρον τῆς ἀβύσσου ὥσπερ αἰχμάλωτον
ἐλογίσατο ἄβυσσον εἰς περίπατον 33 οὐκ ἔστιν
οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς ὅμοιον αὐτῷ πεποιημένον
ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μου 34 πᾶν
ὑψηλὸν ὁρᾷ αὐτὸς δὲ βασιλεὺς πάντων τῶν ἐν
τοῖς ὕδασιν

42 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει τῷ κυρίῳ 2 οἶδα
ὅτι πάντα δύνασαι ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐθέν 3 τίς
γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν φειδόμενος δὲ
ῥημάτων καὶ σὲ οἴεται κρύπτειν τίς δὲ ἀναγγελεῖ
μοι ἃ οὐκ ᾔδειν μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἃ οὐκ
ἠπιστάμην 4 ἄκουσον δέ μου κύριε ἵνα κἀγὼ
λαλήσω ἐρωτήσω δέ σε σὺ δέ με δίδαξον 5
ἀκοὴν μὲν ὠτὸς ἤκουόν σου τὸ πρότερον νυνὶ
δὲ ὁ ὀφθαλμός μου ἑόρακέν σε 6 διὸ ἐφαύλισα
ἐμαυτὸν καὶ ἐτάκην ἥγημαι δὲ ἐμαυτὸν γῆν
καὶ σποδόν 7 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλῆσαι τὸν
κύριον πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ Ιωβ εἶπεν
ὁ κύριος Ελιφας τῷ Θαιμανίτῃ ἥμαρτες σὺ καὶ
οἱ δύο φίλοι σου οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν
μου ἀληθὲς οὐδὲν ὥσπερ ὁ θεράπων μου Ιωβ
8 νῦν δὲ λάβετε ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς
καὶ πορεύθητε πρὸς τὸν θεράποντά μου Ιωβ καὶ
ποιήσει κάρπωσιν περὶ ὑμῶν Ιωβ δὲ ὁ θεράπων
μου εὔξεται περὶ ὑμῶν ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον αὐτοῦ

λήμψομαι εἰ μὴ γὰρ δῑ αὐτόν ἀπώλεσα ἂν ὑμᾶς
οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἀληθὲς κατὰ τοῦ θεράποντός
μου Ιωβ **9** ἐπορεύθη δὲ Ελιφας ὁ Θαιμανίτης
καὶ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης καὶ Σωφαρ ὁ Μιναῖος
καὶ ἐποίησαν καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ κύριος
καὶ ἔλυσεν τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῖς διὰ Ιωβ **10** ὁ
δὲ κύριος ηὔξησεν τὸν Ιωβ εὐξαμένου δὲ αὐτοῦ
καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν
ἁμαρτίαν ἔδωκεν δὲ ὁ κύριος διπλᾶ ὅσα ἦν
ἔμπροσθεν Ιωβ εἰς διπλασιασμόν **11** ἤκουσαν
δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ
αὐτοῦ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ καὶ ἦλθον
πρὸς αὐτὸν καὶ πάντες ὅσοι ᾔδεισαν αὐτὸν ἐκ
πρώτου φαγόντες δὲ καὶ πιόντες παρ’ αὐτῷ
παρεκάλεσαν αὐτόν καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ πᾶσιν
οἷς ἐπήγαγεν αὐτῷ ὁ κύριος ἔδωκεν δὲ αὐτῷ
ἕκαστος ἀμνάδα μίαν καὶ τετράδραχμον χρυσοῦν
ἄσημον **12** ὁ δὲ κύριος εὐλόγησεν τὰ ἔσχατα Ιωβ
ἢ τὰ ἔμπροσθεν ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα
μύρια τετρακισχίλια κάμηλοι ἑξακισχίλιαι ζεύγη
βοῶν χίλια ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλιαι **13**
γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς
14 καὶ ἐκάλεσεν τὴν μὲν πρώτην Ἡμέραν τὴν δὲ
δευτέραν Κασίαν τὴν δὲ τρίτην Ἀμαλθείας κέρας
15 καὶ οὐχ εὑρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ιωβ
βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ’ οὐρανόν ἔδωκεν δὲ
αὐταῖς ὁ πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς
16 ἔζησεν δὲ Ιωβ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατὸν
ἑβδομήκοντα τὰ δὲ πάντα ἔζησεν ἔτη διακόσια
τεσσαράκοντα ὀκτώ καὶ εἶδεν Ιωβ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ τετάρτην
γενεάν **17** καὶ ἐτελεύτησεν Ιωβ πρεσβύτερος καὶ
πλήρης ἡμερῶν

Ψαλμοί

1 μακάριος ἀνήρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ
ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ
καθέδραν λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν 2 ἀλλ' ἢ ἐν τῷ
νόμῳ κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ
αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός 3 καὶ ἔσται
ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους
τῶν ὑδάτων ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ
αὐτοῦ καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται
καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατευοδωθήσεται 4 οὐχ
οὕτως οἱ ἀσεβεῖς οὐχ οὕτως ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χνοῦς ὃν
ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς 5 διὰ
τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει οὐδὲ
ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων 6 ὅτι γινώσκει
κύριος ὁδὸν δικαίων καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται

2 ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν
κενά 2 παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ
οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ
τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ
διάψαλμα 3 διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν
καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν
4 ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς
καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς 5 τότε λαλήσει
πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ
αὐτοῦ ταράξει αὐτούς 6 ἐγὼ δὲ κατεστάθην
βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ
7 διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίου κύριος εἶπεν
πρός με υἱός μου εἶ σύ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά
σε 8 αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ
πέρατα τῆς γῆς 9 ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ
σιδηρᾷ ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς
10 καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε παιδεύθητε πάντες
οἱ κρίνοντες τὴν γῆν 11 δουλεύσατε τῷ κυρίῳ
ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ 12
δράξασθε παιδείας μήποτε ὀργισθῇ κύριος καὶ
ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει
ὁ θυμὸς αὐτοῦ μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες
ἐπ' αὐτῷ

3 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ
προσώπου Αβεσσαλωμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κύριε
τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με πολλοὶ
ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ 2 πολλοὶ λέγουσιν τῇ ψυχῇ
μου οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ
διάψαλμα 3 σὺ δέ κύριε ἀντιλήμπτωρ μου εἶ
δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου 4 φωνῇ
μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ
ὄρους ἁγίου αὐτοῦ διάψαλμα 5 ἐγὼ ἐκοιμήθην
καὶ ὕπνωσα ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήμψεταί
μου 6 οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν
κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι 7 ἀνάστα κύριε
σῶσόν με ὁ θεός μου ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως ὀδόντας ἁμαρτωλῶν
συνέτριψας 8 τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν
λαόν σου ἡ εὐλογία σου

4 εἰς τὸ τέλος ἐν ψαλμοῖς ᾠδὴ τῷ Δαυιδ ἐν
τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέν μου ὁ θεὸς
τῆς δικαιοσύνης μου ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι
οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου 2 υἱοὶ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι
ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος
διάψαλμα 3 καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσεν κύριος
τὸν ὅσιον αὐτοῦ κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν
τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν 4 ὀργίζεσθε καὶ

μὴ ἁμαρτάνετε λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε διάψαλμα
5 θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ
κύριον **6** πολλοὶ λέγουσιν τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά ἐσημειώθη ἐφ’ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου
σου κύριε **7** ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου ἀπὸ καιροῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου
αὐτῶν ἐπληθύνθησαν **8** ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω ὅτι σύ κύριε κατὰ μόνας ἐπ’ ἐλπίδι κατῴκισάς με

5 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης ψαλμὸς τῷ Δαυιδ τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε σύνες
τῆς κραυγῆς μου **2** πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός
μου ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κύριε **3** τὸ πρωὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου τὸ πρωὶ
παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι **4** ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ οὐδὲ παροικήσει σοι
πονηρευόμενος **5** οὐ διαμενοῦσιν παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐμίσησας πάντας
τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν **6** ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος ἄνδρα αἱμάτων
καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος **7** ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν
σου ἐν φόβῳ σου **8** κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου
κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου **9** ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια ἡ καρδία αὐτῶν ματαία τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ
αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν **10**
κρῖνον αὐτούς ὁ θεός ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς ὅτι παρεπίκρανάν σε κύριε
11 καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ
ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου **12** ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον κύριε ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς

6 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με **2** ἐλέησόν με κύριε ὅτι ἀσθενής εἰμι ἴασαί με κύριε ὅτι
ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου **3** καὶ ἡ ψυχή μου
ἐταράχθη σφόδρα καὶ σύ κύριε ἕως πότε **4**
ἐπίστρεψον κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου σῶσόν
με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου **5** ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς
ἐξομολογήσεταί σοι (Sheol h7585) **6** ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου λούσω καθ’ ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου ἐν δάκρυσίν μου τὴν στρωμνήν μου
βρέξω **7** ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου
ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσιν τοῖς ἐχθροῖς μου **8** ἀπόστητε ἀπ’ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ὅτι εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου
9 εἰσήκουσεν κύριος τῆς δεήσεώς μου κύριος τὴν
προσευχήν μου προσεδέξατο **10** αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους

7 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὃν ᾖσεν τῷ κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσι υἱοῦ Ιεμενι κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων
με καὶ ῥῦσαί με **2** μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων

τὴν ψυχήν μου μὴ ὄντος λυτρουμένου μηδὲ
σῴζοντος 3 κύριε ὁ θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο εἰ
ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου 4 εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς
ἀνταποδιδοῦσίν μοι κακά ἀποπέσοιν ἄρα ἀπὸ τῶν
ἐχθρῶν μου κενός 5 καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς
τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι
εἰς γῆν τὴν ζωήν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς
χοῦν κατασκηνώσαι διάψαλμα 6 ἀνάστηθι κύριε
ἐν ὀργῇ σου ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν
μου ἐξεγέρθητι κύριε ὁ θεός μου ἐν προστάγματι
ᾧ ἐνετείλω 7 καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει
σε καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον 8
κύριος κρινεῖ λαούς κρῖνόν με κύριε κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ’
ἐμοί 9 συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν
καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον ἐτάζων καρδίας καὶ
νεφροὺς ὁ θεός 10 δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ
θεοῦ τοῦ σῴζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ 11 ὁ
θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος
μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ’ ἑκάστην ἡμέραν 12 ἐὰν
μὴ ἐπιστραφῆτε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει
τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινεν καὶ ἡτοίμασεν αὐτὸ
13 καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασεν σκεύη θανάτου τὰ
βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο 14 ἰδοὺ
ὠδίνησεν ἀδικίαν συνέλαβεν πόνον καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν 15 λάκκον ὤρυξεν καὶ ἀνέσκαψεν
αὐτὸν καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο 16
ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται
17 ἐξομολογήσομαι κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου

8 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ Δαυιδ
κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν 2 ἐκ στόματος νηπίων καὶ
θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν
σου τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν 3 ὅτι
ὄψομαι τοὺς οὐρανούς ἔργα τῶν δακτύλων σου
σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας 4 τί ἐστιν
ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ ἢ υἱὸς ἀνθρώπου
ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν 5 ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ
τι παρ’ ἀγγέλους δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας
αὐτόν 6 καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν
αὐτοῦ 7 πρόβατα καὶ βόας πάσας ἔτι δὲ καὶ τὰ
κτήνη τοῦ πεδίου 8 τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης τὰ διαπορευόμενα
τρίβους θαλασσῶν 9 κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς
θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ

9 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ
ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά
σου 2 εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν
σοί ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε 3 ἐν τῷ
ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω
ἀσθενήσουσιν καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου
σου 4 ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην
μου ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην
5 ἐπετίμησας ἔθνεσιν καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής τὸ
ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 6 τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον
αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος καὶ πόλεις καθεῖλες
ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ’ ἤχους 7
καὶ ὁ κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει ἡτοίμασεν ἐν
κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ 8 καὶ αὐτὸς κρινεῖ
τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖ λαοὺς ἐν

εὐθύτητι 9 καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγὴ τῷ
πένητι βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει 10 καὶ
ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σὲ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου
ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε
11 ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιων
ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἐπιτηδεύματα
αὐτοῦ 12 ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη
οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων 13
ἐλέησόν με κύριε ἰδὲ τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ
τῶν ἐχθρῶν μου ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν
τοῦ θανάτου 14 ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς
αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιων
ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου 15 ἐνεπάγησαν
ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ᾗ ἐποίησαν ἐν παγίδι ταύτῃ
ᾗ ἔκρυψαν συνελήμφθη ὁ ποὺς αὐτῶν 16
γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν ἐν τοῖς ἔργοις
τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήμφθη ὁ ἁμαρτωλός ᾠδὴ
διαψάλματος 17 ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ
εἰς τὸν ᾅδην πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα
τοῦ θεοῦ (Sheol h7585) 18 ὅτι οὐκ εἰς τέλος
ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων
οὐκ ἀπολεῖται εἰς τὸν αἰῶνα 19 ἀνάστηθι κύριε
μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος κριθήτωσαν ἔθνη
ἐνώπιόν σου 20 κατάστησον κύριε νομοθέτην
ἐπ’ αὐτούς γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν
διάψαλμα

10 ἵνα τί κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν ὑπερορᾷς
ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει 2 ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι
τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός συλλαμβάνονται
ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται 3 ὅτι ἐπαινεῖται
ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται 4 παρώξυνεν
τὸν κύριον ὁ ἁμαρτωλός κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς
ἐνώπιον αὐτοῦ 5 βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν
παντὶ καιρῷ ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ
κατακυριεύσει 6 εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐ μὴ
σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ 7 οὗ
ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου
ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος 8
ἐγκάθηται ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων ἐν ἀποκρύφοις
ἀποκτεῖναι ἀθῷον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν
πένητα ἀποβλέπουσιν 9 ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ
ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ ἐνεδρεύει τοῦ
ἁρπάσαι πτωχόν ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι
αὐτόν 10 ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν
κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι
τῶν πενήτων 11 εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ
ἐπιλέλησται ὁ θεός ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος 12 ἀνάστηθι
κύριε ὁ θεός ὑψωθήτω ἡ χείρ σου μὴ ἐπιλάθῃ
τῶν πενήτων 13 ἕνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ
ἀσεβὴς τὸν θεόν εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ
ἐκζητήσει 14 βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν
κατανοεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖράς σου
σοὶ οὖν ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός ὀρφανῷ σὺ
ἦσθα βοηθῶν 15 σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ
ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία
αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ δι᾽ αὐτήν 16 βασιλεύσει
κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ 17
τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσεν κύριος
τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχεν τὸ
οὖς σου 18 κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ ἵνα μὴ

προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς
γῆς

11 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐπὶ τῷ κυρίῳ
πέποιθα πᾶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου μεταναστεύου
ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον **2** ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἐνέτειναν τόξον ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν
τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς
τῇ καρδίᾳ **3** ὅτι ἃ κατηρτίσω καθεῖλον ὁ δὲ
δίκαιος τί ἐποίησεν **4** κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ
κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν τὰ βλέφαρα
αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων **5**
κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ ὁ
δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν **6**
ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας πῦρ καὶ θεῖον
καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου
αὐτῶν **7** ὅτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας
ἠγάπησεν εὐθύτητα εἶδεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ

12 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψαλμὸς τῷ
Δαυιδ σῶσόν με κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος ὅτι
ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν
ἀνθρώπων **2** μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν
καρδίᾳ ἐλάλησαν **3** ἐξολεθρεύσαι κύριος πάντα
τὰ χείλη τὰ δόλια καὶ γλῶσσαν μεγαλορήμονα **4**
τοὺς εἰπόντας τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν
τὰ χείλη ἡμῶν παρ’ ἡμῶν ἐστιν τίς ἡμῶν κύριός
ἐστιν **5** ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ ἀπὸ
τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων νῦν ἀναστήσομαι
λέγει κύριος θήσομαι ἐν σωτηρίᾳ παρρησιάσομαι
ἐν αὐτῷ **6** τὰ λόγια κυρίου λόγια ἁγνά ἀργύριον
πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ κεκαθαρισμένον
ἑπταπλασίως **7** σύ κύριε φυλάξεις ἡμᾶς καὶ
διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα **8** κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσιν
κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων

13 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ **2** ἕως
πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος ἕως πότε
ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ **3** ἕως
τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου ὀδύνας ἐν
καρδίᾳ μου ἡμέρας ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ
ἐχθρός μου ἐπ’ ἐμέ **4** ἐπίβλεψον εἰσάκουσόν μου
κύριε ὁ θεός μου φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου
μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον **5** μήποτε εἴπῃ ὁ
ἐχθρός μου ἴσχυσα πρὸς αὐτόν οἱ θλίβοντές με
ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ **6** ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ
ἐλέει σου ἤλπισα ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ
τῷ σωτηρίῳ σου ᾄσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί
με καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου

14 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ εἶπεν ἄφρων
ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν θεός διέφθειραν
καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν οὐκ ἔστιν
ποιῶν χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός **2** κύριος
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστιν συνίων ἢ ἐκζητῶν
τὸν θεόν **3** πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρεώθησαν
οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός
τάφος ἀνεῳγμένος ὁ **4** οὐχὶ γνώσονται πάντες
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν οἱ κατεσθίοντες
τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου τὸν κύριον οὐκ
ἐπεκαλέσαντο **5** ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ οὗ οὐκ
ἦν φόβος ὅτι ὁ θεὸς ἐν γενεᾷ δικαίᾳ **6** βουλὴν
πτωχοῦ κατῃσχύνατε ὅτι κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ
ἐστιν **7** τίς δώσει ἐκ Σιων τὸ σωτήριον τοῦ Ισραηλ
ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ

λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσθω Ιακωβ καὶ εὐφρανθήτω
Ισραηλ

15 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε τίς παροικήσει ἐν
τῷ σκηνώματί σου καὶ τίς κατασκηνώσει ἐν τῷ
ὄρει τῷ ἁγίῳ σου **2** πορευόμενος ἄμωμος καὶ
ἐργαζόμενος δικαιοσύνην λαλῶν ἀλήθειαν ἐν
καρδίᾳ αὐτοῦ **3** ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ
αὐτοῦ οὐδὲ ἐποίησεν τῷ πλησίον αὐτοῦ κακὸν
καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἔγγιστα αὐτοῦ
4 ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος
τοὺς δὲ φοβουμένους κύριον δοξάζει ὁ ὀμνύων
τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν **5** τὸ ἀργύριον
αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ καὶ δῶρα ἐπ᾽ ἀθῴοις
οὐκ ἔλαβεν ὁ ποιῶν ταῦτα οὐ σαλευθήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα

16 στηλογραφία τῷ Δαυιδ φύλαξόν με κύριε
ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα **2** εἶπα τῷ κυρίῳ κύριός μου εἶ
σύ ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις **3** τοῖς
ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν πάντα
τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς **4** ἐπληθύνθησαν
αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν οὐ μὴ
συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων
οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ
χειλέων μου **5** κύριος ἡ μερὶς τῆς κληρονομίας
μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν
τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί **6** σχοινία ἐπέπεσάν
μοι ἐν τοῖς κρατίστοις καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου
κρατίστη μοί ἐστιν **7** εὐλογήσω τὸν κύριον τὸν
συνετίσαντά με ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν
με οἱ νεφροί μου **8** προωρώμην τὸν κύριον
ἐνώπιόν μου διὰ παντός ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν
ἵνα μὴ σαλευθῶ **9** διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία
μου καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου ἔτι δὲ καὶ ἡ
σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ᾽ ἐλπίδι **10** ὅτι οὐκ
ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην οὐδὲ
δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν **(Sheol
h7585)** **11** ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς πληρώσεις με
εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου τερπνότητες
ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος

17 προσευχὴ τοῦ Δαυιδ εἰσάκουσον κύριε τῆς
δικαιοσύνης μου πρόσχες τῇ δεήσει μου ἐνώτισαι
τῆς προσευχῆς μου οὐκ ἐν χείλεσιν δολίοις **2** ἐκ
προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι οἱ ὀφθαλμοί
μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας **3** ἐδοκίμασας τὴν
καρδίαν μου ἐπεσκέψω νυκτός ἐπύρωσάς με καὶ
οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία **4** ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ
τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ τοὺς
λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς
σκληράς **5** κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς
τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ διαβήματά μου
6 ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ θεός κλῖνον
τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων
μου **7** θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σῴζων τοὺς
ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ
δεξιᾷ σου **8** φύλαξόν με ὡς κόραν ὀφθαλμοῦ
ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με **9**
ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων
με οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον **10**
τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν τὸ στόμα αὐτῶν
ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν **11** ἐκβάλλοντές με
νυνὶ περιεκύκλωσάν με τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ **12** ὑπέλαβόν με ὡσεὶ
λέων ἕτοιμος εἰς θήραν καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν
ἐν ἀποκρύφοις **13** ἀνάστηθι κύριε πρόφθασον
αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς ῥῦσαι τὴν ψυχήν
μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν

τῆς χειρός σου 14 κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς
διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ τῶν
κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν
ἐχορτάσθησαν υἱῶν καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα
τοῖς νηπίοις αὐτῶν 15 ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ
ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου χορτασθήσομαι ἐν
τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου

18 εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυρίου τῷ Δαυιδ
ἃ ἐλάλησεν τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς
ταύτης ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐρρύσατο αὐτὸν κύριος ἐκ
χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς
Σαουλ καὶ εἶπεν ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου
2 κύριος στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου καὶ
ῥύστης μου ὁ θεός μου βοηθός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ’
αὐτόν ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου
ἀντιλήμπτωρ μου 3 αἰνῶν ἐπικαλέσομαι κύριον
καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι 4 περιέσχον
με ὠδῖνες θανάτου καὶ χείμαρροι ἀνομίας
ἐξετάραξάν με 5 ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν
με προέφθασάν με παγίδες θανάτου **(Sheol h7585)**
6 καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν
κύριον καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα ἤκουσεν
ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου καὶ ἡ κραυγή
μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα
αὐτοῦ 7 καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ
γῆ καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ
ἐσαλεύθησαν ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός 8 ἀνέβη
καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ κατεφλόγισεν ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ’
αὐτοῦ 9 καὶ ἔκλινεν οὐρανὸν καὶ κατέβη καὶ
γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ 10 καὶ ἐπέβη ἐπὶ
χερουβιν καὶ ἐπετάσθη ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων
ἀνέμων 11 καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ
κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκοτεινὸν ὕδωρ
ἐν νεφέλαις ἀέρων 12 ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως
ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον χάλαζα
καὶ ἄνθρακες πυρός 13 καὶ ἐβρόντησεν ἐξ
οὐρανοῦ κύριος καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκεν φωνὴν
αὐτοῦ 14 καὶ ἐξαπέστειλεν βέλη καὶ ἐσκόρπισεν
αὐτοὺς καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνεν καὶ συνετάραξεν
αὐτούς 15 καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων
καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου κύριε ἀπὸ ἐμπνεύσεως
πνεύματος ὀργῆς σου 16 ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους
καὶ ἔλαβέν με προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν
17 ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ
τῶν μισούντων με ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ
18 προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου καὶ
ἐγένετο κύριος ἀντιστήριγμά μου 19 καὶ ἐξήγαγέν
με εἰς πλατυσμόν ῥύσεταί με ὅτι ἠθέλησέν με
ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ
τῶν μισούντων με 20 καὶ ἀνταποδώσει μοι
κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν
καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι
21 ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου καὶ οὐκ ἠσέβησα
ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου 22 ὅτι πάντα τὰ κρίματα
αὐτοῦ ἐνώπιόν μου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ
οὐκ ἀπέστησα ἀπ’ ἐμοῦ 23 καὶ ἔσομαι ἄμωμος
μετ’ αὐτοῦ καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας
μου 24 καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν
χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ 25
μετὰ ὁσίου ὁσιωθήσῃ καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθῴου
ἀθῷος ἔσῃ 26 καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ
καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις 27 ὅτι σὺ λαὸν
ταπεινὸν σώσεις καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων

ταπεινώσεις 28 ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου κύριε
ὁ θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου 29 ὅτι ἐν
σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου καὶ ἐν τῷ θεῷ
μου ὑπερβήσομαι τεῖχος 30 ὁ θεός μου ἄμωμος
ἡ ὁδὸς αὐτοῦ τὰ λόγια κυρίου πεπυρωμένα
ὑπερασπιστής ἐστιν πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ’
αὐτόν 31 ὅτι τίς θεὸς πλὴν τοῦ κυρίου καὶ τίς θεὸς
πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν 32 ὁ θεὸς ὁ περιζωννύων
με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου 33
ὁ καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφου
καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με 34 διδάσκων χεῖράς
μου εἰς πόλεμον καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς
βραχίονάς μου 35 καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν
σωτηρίας μου καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου
καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέν με εἰς τέλος καὶ ἡ
παιδεία σου αὐτή με διδάξει 36 ἐπλάτυνας τὰ
διαβήματά μου ὑποκάτω μου καὶ οὐκ ἠσθένησαν
τὰ ἴχνη μου 37 καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου καὶ
καταλήμψομαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι
ἕως ἂν ἐκλίπωσιν 38 ἐκθλίψω αὐτούς καὶ οὐ
μὴ δύνωνται στῆναι πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας
μου 39 καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον
συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανιστανομένους ἐπ’
ἐμὲ ὑποκάτω μου 40 καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς
μοι νῶτον καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλέθρευσας
41 ἐκέκραξαν καὶ οὐκ ἦν ὁ σῴζων πρὸς κύριον
καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν 42 καὶ λεπτυνῶ
αὐτοὺς ὡς χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου ὡς
πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς 43 ῥύσῃ με ἐξ
ἀντιλογιῶν λαοῦ καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν
ἐθνῶν λαός ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσέν μοι 44
εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέν μοι υἱοὶ ἀλλότριοι
ἐψεύσαντό μοι 45 υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν
καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν 46 ζῇ
κύριος καὶ εὐλογητὸς ὁ θεός μου καὶ ὑψωθήτω
ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου 47 ὁ θεὸς ὁ διδοὺς
ἐκδικήσεις ἐμοὶ καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ’ ἐμέ 48
ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων ἀπὸ τῶν
ἐπανιστανομένων ἐπ’ ἐμὲ ὑψώσεις με ἀπὸ ἀνδρὸς
ἀδίκου ῥύσῃ με 49 διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι
ἐν ἔθνεσιν κύριε καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ 50
μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ
καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυιδ καὶ
τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος

19 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ οἱ οὐρανοὶ
διηγοῦνται δόξαν θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ
ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα 2 ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ
ἐρεύγεται ῥῆμα καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν
3 οὐκ εἰσὶν λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὧν οὐχὶ ἀκούονται
αἱ φωναὶ αὐτῶν 4 εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ῥήματα αὐτῶν ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα
αὐτοῦ 5 καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος
ἐκ παστοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν
ὁδὸν αὐτοῦ 6 ἀπ’ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος
αὐτοῦ καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ
οὐρανοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τὴν
θέρμην αὐτοῦ 7 ὁ νόμος τοῦ κυρίου ἄμωμος
ἐπιστρέφων ψυχάς ἡ μαρτυρία κυρίου πιστή
σοφίζουσα νήπια 8 τὰ δικαιώματα κυρίου
εὐθεῖα εὐφραίνοντα καρδίαν ἡ ἐντολὴ κυρίου
τηλαυγής φωτίζουσα ὀφθαλμούς 9 ὁ φόβος
κυρίου ἁγνός διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος τὰ
κρίματα κυρίου ἀληθινά δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ
αὐτό 10 ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον
πολὺν καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον 11 καὶ

γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά ἐν τῷ φυλάσσειν
αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή 12 παραπτώματα τίς
συνήσει ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με 13
καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου ἐὰν
μή μου κατακυριεύσωσιν τότε ἄμωμος ἔσομαι
καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης 14
καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός
μου καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου
διὰ παντός κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου

20 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐπακούσαι
σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ὑπερασπίσαι σου
τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ιακωβ 2 ἐξαποστείλαι σοι
βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιων ἀντιλάβοιτό σου
3 μνησθείη πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά
σου πιανάτω διάψαλμα 4 δῴη σοι κατὰ τὴν
καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι
5 ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου καὶ ἐν
ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα πληρώσαι
κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου 6 νῦν ἔγνων ὅτι
ἔσωσεν κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ ἐπακούσεται
αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ ἐν δυναστείαις ἡ
σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ 7 οὗτοι ἐν ἅρμασιν καὶ
οὗτοι ἐν ἵπποις ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ
ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα 8 αὐτοὶ συνεποδίσθησαν
καὶ ἔπεσαν ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν
9 κύριε σῶσον τὸν βασιλέα σου καὶ ἐπάκουσον
ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε

21 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε ἐν τῇ
δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ
τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα 2 τὴν
ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν
θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν
διάψαλμα 3 ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις
χρηστότητος ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
στέφανον ἐκ λίθου τιμίου 4 ζωὴν ᾐτήσατό σε
καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα
αἰῶνος 5 μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου
δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ᾽ αὐτόν
6 ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος
εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου
σου 7 ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον καὶ ἐν
τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ 8 εὑρεθείη
ἡ χείρ σου πᾶσιν τοῖς ἐχθροῖς σου ἡ δεξιά σου
εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε 9 θήσεις αὐτοὺς
ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου
σου κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς
καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ 10 τὸν καρπὸν
αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολεῖς καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν
ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων 11 ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά
διελογίσαντο βουλήν ἣν οὐ μὴ δύνωνται στῆσαι
12 ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίποις
σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν 13 ὑψώθητι
κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου ᾄσομεν καὶ ψαλοῦμεν
τὰς δυναστείας σου

22 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήμψεως τῆς
ἑωθινῆς ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὁ θεὸς ὁ θεός μου
πρόσχες μοι ἵνα τί ἐγκατέλιπές με μακρὰν ἀπὸ
τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων
μου 2 ὁ θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας καὶ οὐκ
εἰσακούσῃ καὶ νυκτός καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί
3 σὺ δὲ ἐν ἁγίοις κατοικεῖς ὁ ἔπαινος Ισραηλ
4 ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἤλπισαν
καὶ ἐρρύσω αὐτούς 5 πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ
ἐσώθησαν ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν
6 ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος ὄνειδος

ἀνθρώπου καὶ ἐξουδένημα λαοῦ 7 πάντες οἱ
θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με ἐλάλησαν ἐν
χείλεσιν ἐκίνησαν κεφαλήν 8 ἤλπισεν ἐπὶ κύριον
ῥυσάσθω αὐτόν σωσάτω αὐτόν ὅτι θέλει αὐτόν 9
ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρός ἡ ἐλπίς μου
ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου 10 ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην
ἐκ μήτρας ἐκ κοιλίας μητρός μου θεός μου εἶ
σύ 11 μὴ ἀποστῇς ἀπ’ ἐμοῦ ὅτι θλῖψις ἐγγύς
ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν 12 περιεκύκλωσάν με
μόσχοι πολλοί ταῦροι πίονες περιέσχον με 13
ἤνοιξαν ἐπ’ ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν ὡς λέων ὁ
ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος 14 ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην
καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐγενήθη
ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ
τῆς κοιλίας μου 15 ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ
ἰσχύς μου καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ
λάρυγγί μου καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με
16 ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί συναγωγὴ
πονηρευομένων περιέσχον με ὤρυξαν χεῖράς
μου καὶ πόδας 17 ἐξηρίθμησα πάντα τὰ ὀστᾶ
μου αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με 18
διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ
τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον 19 σὺ δέ
κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν μου εἰς τὴν
ἀντίλημψίν μου πρόσχες 20 ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας
τὴν ψυχήν μου καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ
μου 21 σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος καὶ ἀπὸ
κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου 22
διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου ἐν
μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε 23 οἱ φοβούμενοι
κύριον αἰνέσατε αὐτόν ἅπαν τὸ σπέρμα Ιακωβ
δοξάσατε αὐτόν φοβηθήτωσαν αὐτὸν ἅπαν
τὸ σπέρμα Ισραηλ 24 ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν
οὐδὲ προσώχθισεν τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ οὐδὲ
ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ’ ἐμοῦ καὶ ἐν
τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσέν μου 25
παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ τὰς
εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων
αὐτόν 26 φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται
καὶ αἰνέσουσιν κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν
ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος 27
μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον
πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ προσκυνήσουσιν
ἐνώπιόν σου πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν 28 ὅτι
τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν
ἐθνῶν 29 ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ
πίονες τῆς γῆς ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται
πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν καὶ ἡ ψυχή
μου αὐτῷ ζῇ 30 καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει
αὐτῷ ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη
31 καὶ ἀναγγελοῦσιν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ
τῷ τεχθησομένῳ ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριος

23 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριος ποιμαίνει με
καὶ οὐδέν με ὑστερήσει 2 εἰς τόπον χλόης
ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως
ἐξέθρεψέν με 3 τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν
ὡδήγησέν με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ 4 ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν
μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ φοβηθήσομαι κακά ὅτι
σὺ μετ’ ἐμοῦ εἶ ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία
σου αὐταί με παρεκάλεσαν 5 ἡτοίμασας ἐνώπιόν
μου τράπεζαν ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με
ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου καὶ τὸ
ποτήριόν σου μεθύσκον ὡς κράτιστον 6 καὶ τὸ
ἔλεός σου καταδιώξεταί με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς

ζωῆς μου καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς
μακρότητα ἡμερῶν

24 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ τῆς μιᾶς σαββάτων τοῦ
κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἡ οἰκουμένη
καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ **2** αὐτὸς ἐπὶ
θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ ἐπὶ ποταμῶν
ἡτοίμασεν αὐτήν **3** τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος
τοῦ κυρίου καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ
αὐτοῦ **4** ἀθῷος χερσὶν καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ
ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ
5 οὗτος λήμψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου καὶ
ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ **6** αὕτη ἡ
γενεὰ ζητούντων αὐτόν ζητούντων τὸ πρόσωπον
τοῦ θεοῦ Ιακωβ διάψαλμα **7** ἄρατε πύλας οἱ
ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι καὶ
εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης **8** τίς ἐστιν
οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης κύριος κραταιὸς
καὶ δυνατός κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ **9** ἄρατε
πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι
αἰώνιοι καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης
10 τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης κύριος
τῶν δυνάμεων αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης

25 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ πρὸς σέ κύριε ἦρα τὴν
ψυχήν μου ὁ θεός μου **2** ἐπὶ σοὶ πέποιθα μὴ
καταισχυνθείην μηδὲ καταγελασάτωσάν μου οἱ
ἐχθροί μου **3** καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε
οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν αἰσχυνθήτωσαν πάντες
οἱ ἀνομοῦντες διὰ κενῆς **4** τὰς ὁδούς σου κύριε
γνώρισόν μοι καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν
με **5** ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου καὶ
δίδαξόν με ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου καὶ
σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν **6** μνήσθητι τῶν
οἰκτιρμῶν σου κύριε καὶ τὰ ἐλέη σου ὅτι ἀπὸ
τοῦ αἰῶνός εἰσιν **7** ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ
ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς κατὰ τὸ ἔλεός σου
μνήσθητί μου σὺ ἕνεκα τῆς χρηστότητός σου
κύριε **8** χρηστὸς καὶ εὐθὴς ὁ κύριος διὰ τοῦτο
νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ **9** ὁδηγήσει
πραεῖς ἐν κρίσει διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ **10**
πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς
ἐκζητοῦσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια
αὐτοῦ **11** ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου κύριε καὶ
ἱλάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ μου πολλὴ γάρ ἐστιν **12**
τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον
νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ᾗ ᾑρετίσατο **13** ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται καὶ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν **14** κραταίωμα κύριος
τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ τὸ ὄνομα κυρίου
τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ
τοῦ δηλῶσαι αὐτοῖς **15** οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ
παντὸς πρὸς τὸν κύριον ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ
παγίδος τοὺς πόδας μου **16** ἐπίβλεψον ἐπ’ ἐμὲ καὶ
ἐλέησόν με ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ
17 αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπλατύνθησαν
ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με **18** ἰδὲ τὴν
ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου καὶ ἄφες
πάσας τὰς ἁμαρτίας μου **19** ἰδὲ τοὺς ἐχθρούς μου
ὅτι ἐπληθύνθησαν καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν
με **20** φύλαξον τὴν ψυχήν μου καὶ ῥῦσαί με μὴ
καταισχυνθείην ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ **21** ἄκακοι καὶ
εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι ὅτι ὑπέμεινά σε κύριε
22 λύτρωσαι ὁ θεός τὸν Ισραηλ ἐκ πασῶν τῶν
θλίψεων αὐτοῦ

26 τοῦ Δαυιδ κρῖνόν με κύριε ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ
μου ἐπορεύθην καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ
ἀσθενήσω 2 δοκίμασόν με κύριε καὶ πείρασόν με
πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου
3 ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
μού ἐστιν καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου 4
οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος καὶ
μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω 5 ἐμίσησα
ἐκκλησίαν πονηρευομένων καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ
μὴ καθίσω 6 νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου
καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κύριε 7 τοῦ
ἀκοῦσαι φωνὴν αἰνέσεως καὶ διηγήσασθαι πάντα
τὰ θαυμάσιά σου 8 κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν
οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου 9 μὴ
συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου καὶ
μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου 10 ὧν ἐν
χερσὶν ἀνομίαι ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων
11 ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην λύτρωσαί
με καὶ ἐλέησόν με 12 ὁ γὰρ πούς μου ἔστη ἐν
εὐθύτητι ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε κύριε

27 τοῦ Δαυιδ πρὸ τοῦ χρισθῆναι κύριος
φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου τίνα φοβηθήσομαι
κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου ἀπὸ τίνος
δειλιάσω 2 ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ’ ἐμὲ κακοῦντας τοῦ
φαγεῖν τὰς σάρκας μου οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ
ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν 3 ἐὰν
παρατάξηται ἐπ’ ἐμὲ παρεμβολή οὐ φοβηθήσεται
ἡ καρδία μου ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ’ ἐμὲ πόλεμος
ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω 4 μίαν ᾐτησάμην παρὰ
κυρίου ταύτην ἐκζητήσω τοῦ κατοικεῖν με ἐν
οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου
τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα τοῦ κυρίου καὶ
ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ 5 ὅτι ἔκρυψέν με
ἐν σκηνῇ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέπασέν με ἐν
ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ ἐν πέτρᾳ ὕψωσέν
με 6 καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσεν τὴν κεφαλήν μου ἐπ’
ἐχθρούς μου ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ
αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ ᾄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ
κυρίῳ 7 εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς μου ἧς
ἐκέκραξα ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου 8 σοὶ
εἶπεν ἡ καρδία μου ἐζήτησεν τὸ πρόσωπόν μου
τὸ πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω 9 μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν
ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου βοηθός μου γενοῦ μὴ
ἀποσκορακίσῃς με καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ θεὸς
ὁ σωτήρ μου 10 ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ
μου ἐγκατέλιπόν με ὁ δὲ κύριος προσελάβετό
με 11 νομοθέτησόν με κύριε τῇ ὁδῷ σου καὶ
ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν
μου 12 μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων
με ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι καὶ
ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ 13 πιστεύω τοῦ ἰδεῖν
τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῇ ζώντων 14 ὑπόμεινον τὸν
κύριον ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου
καὶ ὑπόμεινον τὸν κύριον

28 τοῦ Δαυιδ πρὸς σέ κύριε ἐκέκραξα ὁ
θεός μου μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ’ ἐμοῦ μήποτε
παρασιωπήσῃς ἀπ’ ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον 2 εἰσάκουσον τῆς
φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς
σέ ἐν τῷ με αἴρειν χεῖράς μου πρὸς ναὸν ἅγιόν
σου 3 μὴ συνελκύσῃς μετὰ ἁμαρτωλῶν τὴν
ψυχήν μου καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ
συναπολέσῃς με τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ
τῶν πλησίον αὐτῶν κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν 4 δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ κατὰ

τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν κατὰ
τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς ἀπόδος
τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς **5** ὅτι οὐ συνῆκαν
εἰς τὰ ἔργα κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
αὐτοῦ καθελεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις
αὐτούς **6** εὐλογητὸς κύριος ὅτι εἰσήκουσεν τῆς
φωνῆς τῆς δεήσεώς μου **7** κύριος βοηθός μου καὶ
ὑπερασπιστής μου ἐπ᾽ αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου
καὶ ἐβοηθήθην καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου καὶ ἐκ
θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ **8** κύριος
κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπερασπιστὴς
τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστιν **9** σῶσον
τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως
τοῦ αἰῶνος

29 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐξοδίου σκηνῆς ἐνέγκατε
τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς
κριῶν ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν
2 ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ
προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ
3 φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὁ θεὸς τῆς
δόξης ἐβρόντησεν κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν
4 φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύι φωνὴ κυρίου ἐν
μεγαλοπρεπείᾳ **5** φωνὴ κυρίου συντρίβοντος
κέδρους καὶ συντρίψει κύριος τὰς κέδρους
τοῦ Λιβάνου **6** καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν
μόσχον τὸν Λίβανον καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς
μονοκερώτων **7** φωνὴ κυρίου διακόπτοντος
φλόγα πυρός **8** φωνὴ κυρίου συσσείοντος ἔρημον
καὶ συσσείσει κύριος τὴν ἔρημον Καδης **9** φωνὴ
κυρίου καταρτιζομένου ἐλάφους καὶ ἀποκαλύψει
δρυμούς καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει
δόξαν **10** κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ καὶ
καθιέται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα **11** κύριος
ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει κύριος εὐλογήσει τὸν
λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ

30 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ
τοῦ οἴκου τῷ Δαυιδ ὑψώσω σε κύριε ὅτι ὑπέλαβές
με καὶ οὐκ ηὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ᾽ ἐμέ
2 κύριε ὁ θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σέ καὶ ἰάσω
με **3** κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου
ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον
(Sheol h7585) **4** ψάλατε τῷ κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ
καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης
αὐτοῦ **5** ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ καὶ ζωὴ
ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται
κλαυθμὸς καὶ εἰς τὸ πρωὶ ἀγαλλίασις **6** ἐγὼ δὲ
εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν
αἰῶνα **7** κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ
κάλλει μου δύναμιν ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν
σου καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος **8** πρὸς σέ κύριε
κεκράξομαι καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι **9**
τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου ἐν τῷ καταβῆναί
με εἰς διαφθοράν μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χοῦς ἢ
ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου **10** ἤκουσεν κύριος
καὶ ἠλέησέν με κύριος ἐγενήθη βοηθός μου
11 ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χορὸν ἐμοί
διέρρηξας τὸν σάκκον μου καὶ περιέζωσάς με
εὐφροσύνην **12** ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου
καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ κύριε ὁ θεός μου εἰς τὸν
αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι

31 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐκστάσεως
ἐπὶ σοί κύριε ἤλπισα μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν
αἰῶνα ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ
με **2** κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου τάχυνον τοῦ
ἐξελέσθαι με γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν

καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με 3 ὅτι
κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σὺ καὶ
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με καὶ
διαθρέψεις με 4 ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης
ἧς ἔκρυψάν μοι ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου
5 εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου
ἐλυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας 6
ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας
διὰ κενῆς ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἤλπισα 7
ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει
σου ὅτι ἐπεῖδες τὴν ταπείνωσίν μου ἔσωσας
ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου 8 καὶ οὐ
συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ ἔστησας ἐν
εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου 9 ἐλέησόν με κύριε
ὅτι θλίβομαι ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός
μου ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου 10 ὅτι
ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου καὶ τὰ ἔτη μου
ἐν στεναγμοῖς ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς
μου καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν 11 παρὰ
πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος
καὶ τοῖς γείτοσίν μου σφόδρα καὶ φόβος τοῖς
γνωστοῖς μου οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ’
ἐμοῦ 12 ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας
ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός 13 ὅτι ἤκουσα
ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν ἐν τῷ
ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ’ ἐμὲ τοῦ λαβεῖν
τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο 14 ἐγὼ δὲ ἐπὶ
σὲ ἤλπισα κύριε εἶπα σὺ εἶ ὁ θεός μου 15
ἐν ταῖς χερσίν σου οἱ καιροί μου ῥῦσαί με ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων
με 16 ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου 17
κύριε μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε
αἰσχυνθείησαν οἱ ἀσεβεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς
ᾅδου **(Sheol h7585)** 18 ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ
δόλια τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν
ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει 19 ὡς πολὺ τὸ
πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κύριε ἧς ἔκρυψας
τοῖς φοβουμένοις σε ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν
ἐπὶ σὲ ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων 20
κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου
σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων σκεπάσεις αὐτοὺς
ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν 21 εὐλογητὸς
κύριος ὅτι ἐθαυμάστωσεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν
πόλει περιοχῆς 22 ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου
ἀπέρριμμαι ἄρα ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν
σου διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς
δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ 23
ἀγαπήσατε τὸν κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ ὅτι
ἀληθείας ἐκζητεῖ κύριος καὶ ἀνταποδίδωσιν τοῖς
περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν 24 ἀνδρίζεσθε
καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν πάντες οἱ
ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον

32 τῷ Δαυιδ συνέσεως μακάριοι ὧν ἀφέθησαν
αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι
2 μακάριος ἀνήρ οὗ οὐ μὴ λογίσηται κύριος
ἁμαρτίαν οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος
3 ὅτι ἐσίγησα ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου ἀπὸ τοῦ
κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν 4 ὅτι ἡμέρας καὶ
νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ’ ἐμὲ ἡ χείρ σου ἐστράφην
εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκανθαν
διάψαλμα 5 τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν
ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα εἶπα ἐξαγορεύσω κατ’
ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ καὶ σὺ ἀφῆκας
τὴν ἀσέβειαν τῆς ἁμαρτίας μου διάψαλμα 6
ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πᾶς ὅσιος πρὸς σὲ ἐν

καιρῷ εὐθέτῳ πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων
πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσιν 7 σύ μου
εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης
με τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν
κυκλωσάντων με διάψαλμα 8 συνετιῶ σε καὶ
συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ ἐπιστηριῶ
ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου 9 μὴ γίνεσθε ὡς
ἵππος καὶ ἡμίονος οἷς οὐκ ἔστιν σύνεσις ἐν
χαλινῷ καὶ κημῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαι τῶν
μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ 10 πολλαὶ αἱ μάστιγες
τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον
ἔλεος κυκλώσει 11 εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον καὶ
ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ
εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ

33 τῷ Δαυιδ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ
τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις 2 ἐξομολογεῖσθε
τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ
ψάλατε αὐτῷ 3 ᾄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν καλῶς
ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ 4 ὅτι εὐθὴς ὁ λόγος
τοῦ κυρίου καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει
5 ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν τοῦ ἐλέους
κυρίου πλήρης ἡ γῆ 6 τῷ λόγῳ τοῦ κυρίου
οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν καὶ τῷ πνεύματι
τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν 7
συνάγων ὡς ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης τιθεὶς ἐν
θησαυροῖς ἀβύσσους 8 φοβηθήτω τὸν κύριον
πᾶσα ἡ γῆ ἀπ᾽ αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες
οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην 9 ὅτι αὐτὸς
εἶπεν καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ
ἐκτίσθησαν 10 κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν
ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν καὶ ἀθετεῖ βουλὰς
ἀρχόντων 11 ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν
αἰῶνα μένει λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν 12 μακάριον τὸ ἔθνος οὗ
ἐστιν κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ λαός ὃν ἐξελέξατο εἰς
κληρονομίαν ἑαυτῷ 13 ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ
κύριος εἶδεν πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων
14 ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν
ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν 15 ὁ
πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν ὁ συνιεὶς
εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν 16 οὐ σῴζεται βασιλεὺς
διὰ πολλὴν δύναμιν καὶ γίγας οὐ σωθήσεται
ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ 17 ψευδὴς ἵππος εἰς
σωτηρίαν ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ
σωθήσεται 18 ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτὸν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ 19 ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν
καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ 20 ἡ ψυχὴ ἡμῶν
ὑπομένει τῷ κυρίῳ ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς
ἡμῶν ἐστιν 21 ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ
καρδία ἡμῶν καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ
ἠλπίσαμεν 22 γένοιτο τὸ ἔλεός σου κύριε ἐφ᾽
ἡμᾶς καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ

34 τῷ Δαυιδ ὁπότε ἠλλοίωσεν τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐναντίον Αβιμελεχ καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν καὶ
ἀπῆλθεν εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ
παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου 2 ἐν τῷ
κυρίῳ ἐπαινεσθήσεται ἡ ψυχή μου ἀκουσάτωσαν
πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν 3 μεγαλύνατε τὸν
κύριον σὺν ἐμοί καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ αὐτό 4 ἐξεζήτησα τὸν κύριον καὶ ἐπήκουσέν
μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν παροικιῶν μου ἐρρύσατό
με 5 προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε καὶ
τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ 6 οὗτος
ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν
αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν

αὐτόν 7 παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλῳ
τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς 8
γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος μακάριος
ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ’ αὐτόν 9 φοβήθητε τὸν κύριον
οἱ ἅγιοι αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν 10 πλούσιοι ἐπτώχευσαν
καὶ ἐπείνασαν οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κύριον
οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ διάψαλμα
11 δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου φόβον κυρίου
διδάξω ὑμᾶς 12 τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων
ζωὴν ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς 13 παῦσον
τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χείλη σου τοῦ
μὴ λαλῆσαι δόλον 14 ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ
ποίησον ἀγαθόν ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον
αὐτήν 15 ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ
ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν 16 πρόσωπον δὲ
κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολεθρεῦσαι
ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν 17 ἐκέκραξαν
οἱ δίκαιοι καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν
καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο
αὐτούς 18 ἐγγὺς κύριος τοῖς συντετριμμένοις
τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι
σώσει 19 πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων καὶ
ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς 20 κύριος
φυλάσσει πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ
συντριβήσεται 21 θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός
καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσιν
22 λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ καὶ
οὐ μὴ πλημμελήσωσιν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ’
αὐτόν

35 τῷ Δαυιδ δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς
με πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με 2 ἐπιλαβοῦ
ὅπλου καὶ θυρεοῦ καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν
μου 3 ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλεισον
ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με εἰπὸν
τῇ ψυχῇ μου σωτηρία σου ἐγώ εἰμι 4
αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες
τὴν ψυχήν μου ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω
καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά
5 γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον
ἀνέμου καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς 6
γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα
καὶ ἄγγελος κυρίου καταδιώκων αὐτούς 7 ὅτι
δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν
μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου 8 ἐλθέτω αὐτοῖς
παγίς ἣν οὐ γινώσκουσιν καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψαν
συλλαβέτω αὐτούς καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται
ἐν αὐτῇ 9 ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ
κυρίῳ τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ 10
πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσιν κύριε τίς ὅμοιός σοι
ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ
καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων
αὐτόν 11 ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι ἃ οὐκ
ἐγίνωσκον ἠρώτων με 12 ἀνταπεδίδοσάν μοι
πονηρὰ ἀντὶ καλῶν καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ
μου 13 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι
ἐνεδυόμην σάκκον καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ
τὴν ψυχήν μου καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον
μου ἀποστραφήσεται 14 ὡς πλησίον ὡς ἀδελφὸν
ἡμέτερον οὕτως εὐηρέστουν ὡς πενθῶν καὶ
σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην 15 καὶ κατ’
ἐμοῦ ηὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν συνήχθησαν
ἐπ’ ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων διεσχίσθησαν καὶ
οὐ κατενύγησαν 16 ἐπείρασάν με ἐξεμυκτήρισάν
με μυκτηρισμόν ἔβρυξαν ἐπ’ ἐμὲ τοὺς ὀδόντας
αὐτῶν 17 κύριε πότε ἐπόψῃ ἀποκατάστησον

τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν ἀπὸ
λεόντων τὴν μονογενῆ μου **18** ἐξομολογήσομαί
σοι κύριε ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω
σε **19** μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι
ἀδίκως οἱ μισοῦντές με δωρεὰν καὶ διανεύοντες
ὀφθαλμοῖς **20** ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν καὶ
ἐπ’ ὀργὴν δόλους διελογίζοντο **21** καὶ ἐπλάτυναν
ἐπ’ ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν εἶπαν εὖγε εὖγε εἶδαν οἱ
ὀφθαλμοὶ ἡμῶν **22** εἶδες κύριε μὴ παρασιωπήσῃς
κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ’ ἐμοῦ **23** ἐξεγέρθητι κύριε
καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου ὁ θεός μου καὶ ὁ
κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου **24** κρῖνόν με
κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου κύριε ὁ θεός μου
καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι **25** μὴ εἴπαισαν ἐν
καρδίαις αὐτῶν εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν μηδὲ
εἴπαισαν κατεπίομεν αὐτόν **26** αἰσχυνθείησαν καὶ
ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς
μου ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ
μεγαλορρημονοῦντες ἐπ’ ἐμέ **27** ἀγαλλιάσαιντο
καὶ εὐφρανθείησαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην
μου καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός μεγαλυνθήτω
ὁ κύριος οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου
αὐτοῦ **28** καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν
δικαιοσύνην σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν
σου

36 εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ κυρίου τῷ Δαυιδ
φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ
οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτοῦ **2** ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ εὑρεῖν
τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι **3** τὰ ῥήματα τοῦ
στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος οὐκ ἐβουλήθη
συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι **4** ἀνομίαν διελογίσατο
ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ
ἀγαθῇ τῇ δὲ κακίᾳ οὐ προσώχθισεν **5** κύριε ἐν
τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως
τῶν νεφελῶν **6** ἡ δικαιοσύνη σου ὡσεὶ ὄρη θεοῦ
τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή ἀνθρώπους καὶ
κτήνη σώσεις κύριε **7** ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός
σου ὁ θεός οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσιν **8** μεθυσθήσονται
ἀπὸ πιότητος τοῦ οἴκου σου καὶ τὸν χειμάρρουν
τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς **9** ὅτι παρὰ σοὶ
πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς **10**
παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσίν σε
καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ
11 μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας καὶ χεὶρ
ἁμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι με **12** ἐκεῖ ἔπεσον οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ
δύνωνται στῆναι

37 τοῦ Δαυιδ μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις
μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν **2** ὅτι
ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται καὶ ὡσεὶ
λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται **3** ἔλπισον ἐπὶ
κύριον καὶ ποίει χρηστότητα καὶ κατασκήνου
τὴν γῆν καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς
4 κατατρύφησον τοῦ κυρίου καὶ δώσει σοι τὰ
αἰτήματα τῆς καρδίας σου **5** ἀποκάλυψον πρὸς
κύριον τὴν ὁδόν σου καὶ ἔλπισον ἐπ’ αὐτόν
καὶ αὐτὸς ποιήσει **6** καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν
δικαιοσύνην σου καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν
7 ὑποτάγηθι τῷ κυρίῳ καὶ ἱκέτευσον αὐτόν μὴ
παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ
αὐτοῦ ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας **8** παῦσαι
ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν μὴ παραζήλου
ὥστε πονηρεύεσθαι **9** ὅτι οἱ πονηρευόμενοι
ἐξολεθρευθήσονται οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν

κύριον αὐτοὶ κληρονομήσουσιν γῆν **10** καὶ
ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλός
καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ
εὕρῃς **11** οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσιν γῆν
καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης **12**
παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον καὶ
βρύξει ἐπ’ αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ **13** ὁ δὲ
κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν ὅτι προβλέπει ὅτι
ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ **14** ῥομφαίαν ἐσπάσαντο
οἱ ἁμαρτωλοί ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν τοῦ
καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα τοῦ σφάξαι τοὺς
εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ **15** ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι
εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν καὶ τὰ τόξα αὐτῶν
συντριβείησαν **16** κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ
ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν **17** ὅτι βραχίονες
ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται ὑποστηρίζει δὲ τοὺς
δικαίους κύριος **18** γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς
τῶν ἀμώμων καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν
αἰῶνα ἔσται **19** οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ
πονηρῷ καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται
20 ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται οἱ δὲ ἐχθροὶ
τοῦ κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ
ὑψωθῆναι ἐκλιπόντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον
21 δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀποτείσει
ὁ δὲ δίκαιος οἰκτίρει καὶ διδοῖ **22** ὅτι οἱ
εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν οἱ δὲ
καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολεθρευθήσονται **23** παρὰ
κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται
καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει **24** ὅταν πέσῃ οὐ
καταραχθήσεται ὅτι κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα
αὐτοῦ **25** νεώτερος ἐγενόμην καὶ γὰρ ἐγήρασα
καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον οὐδὲ
τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους **26** ὅλην τὴν
ἡμέραν ἐλεᾷ καὶ δανείζει καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ
εἰς εὐλογίαν ἔσται **27** ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ
ποίησον ἀγαθὸν καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα
αἰῶνος **28** ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν καὶ οὐκ
ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα
φυλαχθήσονται ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται καὶ
σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσεται **29** δίκαιοι
δὲ κληρονομήσουσι γῆν καὶ κατασκηνώσουσιν
εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ’ αὐτῆς **30** στόμα δικαίου
μελετήσει σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει
κρίσιν **31** ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα
αὐτοῦ **32** κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον καὶ
ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν **33** ὁ δὲ κύριος οὐ
μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ οὐδὲ
μὴ καταδικάσηται αὐτόν ὅταν κρίνηται αὐτῷ **34**
ὑπόμεινον τὸν κύριον καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν
ἐν τῷ ἐξολεθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψῃ **35** εἶδον
ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς
κέδρους τοῦ Λιβάνου **36** καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ
οὐκ ἦν καὶ ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος
αὐτοῦ **37** φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἰδὲ εὐθύτητα ὅτι
ἔστιν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ **38** οἱ δὲ
παράνομοι ἐξολεθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό τὰ
ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσονται
39 σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου καὶ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως **40**
καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κύριος καὶ ῥύσεται αὐτοὺς
καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν καὶ σώσει
αὐτούς ὅτι ἤλπισαν ἐπ’ αὐτόν

38 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ
σαββάτου κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με

μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με **2** ὅτι τὰ βέλη
σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήρισας ἐπ’ ἐμὲ τὴν
χεῖρά σου **3** οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου
ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου οὐκ ἔστιν εἰρήνη
τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν
μου **4** ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν
μου ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ’ ἐμέ **5**
προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου **6** ἐταλαιπώρησα
καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους ὅλην τὴν ἡμέραν
σκυθρωπάζων ἐπορευόμην **7** ὅτι αἱ ψύαι μου
ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν
τῇ σαρκί μου **8** ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως
σφόδρα ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου **9** κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου
καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβη **10** ἡ
καρδία μου ἐταράχθη ἐγκατέλιπέν με ἡ ἰσχύς
μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ
ἔστιν μετ’ ἐμοῦ **11** οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον
μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ
οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν **12** καὶ
ἐξεβιάσαντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου καὶ οἱ
ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας
καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν
13 ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ **14** καὶ
ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ
ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς **15** ὅτι ἐπὶ
σοί κύριε ἤλπισα σὺ εἰσακούσῃ κύριε ὁ θεός
μου **16** ὅτι εἶπα μήποτε ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἐχθροί
μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ
ἐμεγαλορρημόνησαν **17** ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας
ἕτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου διὰ
παντός **18** ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ
καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου **19** οἱ δὲ
ἐχθροί μου ζῶσιν καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ
καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως **20** οἱ
ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν
με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην καὶ ἀπέρριψάν
με τὸν ἀγαπητὸν ὡσεὶ νεκρὸν ἐβδελυγμένον **21**
μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου μὴ ἀποστῇς
ἀπ’ ἐμοῦ **22** πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε
τῆς σωτηρίας μου

39 εἰς τὸ τέλος τῷ Ιδιθουν ᾠδὴ τῷ Δαυιδ εἶπα
φυλάξω τὰς ὁδούς μου τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν
γλώσσῃ μου ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν
ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου
2 ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ
ἀγαθῶν καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη **3**
ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου καὶ ἐν
τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ ἐλάλησα ἐν
γλώσσῃ μου **4** γνώρισόν μοι κύριε τὸ πέρας
μου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν
ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ **5** ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου
τὰς ἡμέρας μου καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ
οὐθὲν ἐνώπιόν σου πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης
πᾶς ἄνθρωπος ζῶν διάψαλμα **6** μέντοιγε ἐν
εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος πλὴν μάτην
ταράσσονται θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνι
συνάξει αὐτά **7** καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου
οὐχὶ ὁ κύριος καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ
ἐστιν **8** ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με
ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με **9** ἐκωφώθην καὶ
οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιήσας
με **10** ἀπόστησον ἀπ’ ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου ἀπὸ
τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον **11** ἐν

ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον
καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πλὴν
μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος διάψαλμα 12
εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου κύριε καὶ τῆς
δεήσεώς μου ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου μὴ
παρασιωπήσῃς ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοὶ
καὶ παρεπίδημος καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου
13 ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν
καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω

40 εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυιδ ψαλμός ὑπομένων
ὑπέμεινα τὸν κύριον καὶ προσέσχεν μοι καὶ
εἰσήκουσεν τῆς δεήσεώς μου 2 καὶ ἀνήγαγέν με
ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος
καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ
κατηύθυνεν τὰ διαβήματά μου 3 καὶ ἐνέβαλεν
εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα καινόν ὕμνον τῷ θεῷ
ἡμῶν ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται καὶ
ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κύριον 4 μακάριος ἀνήρ οὗ ἐστιν
τὸ ὄνομα κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐνέβλεψεν
εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς 5 πολλὰ
ἐποίησας σύ κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσιά σου καὶ
τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστιν τίς ὁμοιωθήσεταί
σοι ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ
ἀριθμόν 6 θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας
ὠτία δὲ κατηρτίσω μοι ὁλοκαύτωμα καὶ περὶ
ἁμαρτίας οὐκ ᾔτησας 7 τότε εἶπον ἰδοὺ ἥκω ἐν
κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ 8 τοῦ
ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβουλήθην
καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου 9
εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ
ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω κύριε σὺ
ἔγνως 10 τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα
ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ
σωτήριόν σου εἶπα οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς
11 σὺ δέ κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς
σου ἀπ’ ἐμοῦ τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου
διὰ παντὸς ἀντελάβοντό μου 12 ὅτι περιέσχον
με κακά ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός κατέλαβόν με
αἱ ἀνομίαι μου καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν
ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς
μου καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέν με 13
εὐδόκησον κύριε τοῦ ῥύσασθαί με κύριε εἰς τὸ
βοηθῆσαί μοι πρόσχες 14 καταισχυνθείησαν
καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν
μου τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν ἀποστραφείησαν εἰς τὰ
ὀπίσω καὶ ἐντραπείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά
15 κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν οἱ
λέγοντές μοι εὖγε εὖγε 16 ἀγαλλιάσαιντο καὶ
εὐφρανθείησαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε
κύριε καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός μεγαλυνθήτω ὁ
κύριος οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου 17 ἐγὼ
δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης κύριος φροντιεῖ μου
βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου σὺ εἶ ὁ θεός
μου μὴ χρονίσῃς

41 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ μακάριος ὁ
συνίων ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ
ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος 2 κύριος διαφυλάξαι
αὐτὸν καὶ ζήσαι αὐτὸν καὶ μακαρίσαι αὐτὸν
ἐν τῇ γῇ καὶ μὴ παραδῴη αὐτὸν εἰς χεῖρας
ἐχθροῦ αὐτοῦ 3 κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ
κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ
ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ 4 ἐγὼ εἶπα
κύριε ἐλέησόν με ἴασαι τὴν ψυχήν μου ὅτι
ἥμαρτόν σοι 5 οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι πότε
ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ 6 καὶ

εἰ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν μάτην ἐλάλει ἡ καρδία
αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ ἐξεπορεύετο
ἔξω καὶ ἐλάλει **7** ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατ’ ἐμοῦ ἐψιθύριζον
πάντες οἱ ἐχθροί μου κατ’ ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά
μοι **8** λόγον παράνομον κατέθεντο κατ’ ἐμοῦ μὴ
ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι
9 καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ’ ὃν
ἤλπισα ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ’
ἐμὲ πτερνισμόν **10** σὺ δέ κύριε ἐλέησόν με καὶ
ἀνάστησόν με καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς **11** ἐν
τούτῳ ἔγνων ὅτι τεθέληκάς με ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ
ὁ ἐχθρός μου ἐπ’ ἐμέ **12** ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν
ἀντελάβου καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς
τὸν αἰῶνα **13** εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα γένοιτο γένοιτο

42 εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορε ὃν
τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν
ὑδάτων οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σέ ὁ
θεός **2** ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν
ζῶντα πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ
θεοῦ **3** ἐγενήθη μοι τὰ δάκρυά μου ἄρτος ἡμέρας
καὶ νυκτὸς ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ’ ἑκάστην
ἡμέραν ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου **4** ταῦτα ἐμνήσθην
καὶ ἐξέχεα ἐπ’ ἐμὲ τὴν ψυχήν μου ὅτι διελεύσομαι
ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ
θεοῦ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως
ἤχου ἑορτάζοντος **5** ἵνα τί περίλυπος εἶ ψυχή καὶ
ἵνα τί συνταράσσεις με ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι
ἐξομολογήσομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προσώπου
μου ὁ θεός μου **6** πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου
ἐταράχθη διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς
Ιορδάνου καὶ Ερμωνιιμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ **7**
ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν
καταρρακτῶν σου πάντες οἱ μετεωρισμοί σου
καὶ τὰ κύματά σου ἐπ’ ἐμὲ διῆλθον **8** ἡμέρας
ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ νυκτὸς
ᾠδὴ παρ’ ἐμοί προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου
9 ἐρῶ τῷ θεῷ ἀντιλήμπτωρ μου εἶ διὰ τί μου
ἐπελάθου ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ
ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου **10** ἐν τῷ καταθλάσαι
τὰ ὀστᾶ μου ὠνείδισάν με οἱ θλίβοντές με ἐν
τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ’ ἑκάστην ἡμέραν ποῦ
ἐστιν ὁ θεός σου **11** ἵνα τί περίλυπος εἶ ψυχή καὶ
ἵνα τί συνταράσσεις με ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι
ἐξομολογήσομαι αὐτῷ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου
μου ὁ θεός μου

43 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κρῖνόν με ὁ θεός καὶ
δίκασον τὴν δίκην μου ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου ἀπὸ
ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με **2** ὅτι σὺ
εἶ ὁ θεός κραταίωμά μου ἵνα τί ἀπώσω με καὶ
ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν
τὸν ἐχθρόν μου **3** ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγόν
με εἰς ὄρος ἅγιόν σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά
σου **4** καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον
τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν
νεότητά μου ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ
θεὸς ὁ θεός μου **5** ἵνα τί περίλυπος εἶ ψυχή καὶ
ἵνα τί συνταράσσεις με ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι
ἐξομολογήσομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προσώπου
μου ὁ θεός μου

44 εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορε εἰς σύνεσιν
ψαλμός ὁ θεός ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν οἱ
πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον ὃ εἰργάσω
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις **2** ἡ
χείρ σου ἔθνη ἐξωλέθρευσεν καὶ κατεφύτευσας

αὐτούς ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς 3
οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν
καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς ἀλλ’
ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμὸς
τοῦ προσώπου σου ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς 4
σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου ὁ
ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ιακωβ 5 ἐν σοὶ τοὺς
ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν καὶ ἐν τῷ ὀνόματί
σου ἐξουθενώσομεν τοὺς ἐπανιστανομένους ἡμῖν
6 οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ καὶ ἡ ῥομφαία μου
οὐ σώσει με 7 ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων
ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας 8 ἐν
τῷ θεῷ ἐπαινεσθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν
τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα
διάψαλμα 9 νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄσχυνας
ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν
10 ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς
ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον
ἑαυτοῖς 11 ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως
καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν διέσπειρας ἡμᾶς 12 ἀπέδου
τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν
τοῖς ἀλλάγμασιν αὐτῶν 13 ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος
τοῖς γείτοσιν ἡμῶν μυκτηρισμὸν καὶ καταγέλωτα
τοῖς κύκλῳ ἡμῶν 14 ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς 15
ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον
μού ἐστιν καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου
ἐκάλυψέν με 16 ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ
παραλαλοῦντος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ
ἐκδιώκοντος 17 ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ’ ἡμᾶς καὶ
οὐκ ἐπελαθόμεθά σου καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν
διαθήκῃ σου 18 καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ
καρδία ἡμῶν καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου 19 ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς
ἐν τόπῳ κακώσεως καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ
θανάτου 20 εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ
θεοῦ ἡμῶν καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν
πρὸς θεὸν ἀλλότριον 21 οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει
ταῦτα αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας
22 ὅτι ἕνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν
ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς 23 ἐξεγέρθητι
ἵνα τί ὑπνοῖς κύριε ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς
τέλος 24 ἵνα τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις
ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως
ἡμῶν 25 ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν
ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν 26 ἀνάστα
κύριε βοήθησον ἡμῖν καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματός σου

45 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων
τοῖς υἱοῖς Κορε εἰς σύνεσιν ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ
ἀγαπητοῦ ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν
λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ ἡ γλῶσσά
μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου 2 ὡραῖος
κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐξεχύθη
χάρις ἐν χείλεσίν σου διὰ τοῦτο εὐλόγησέν σε ὁ
θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα 3 περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν
σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ τῇ ὡραιότητί σου
καὶ τῷ κάλλει σου 4 καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ
καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραΰτητος
καὶ δικαιοσύνης καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ
δεξιά σου 5 τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ λαοὶ
ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν
τοῦ βασιλέως 6 ὁ θρόνος σου ὁ θεός εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος
τῆς βασιλείας σου 7 ἠγάπησας δικαιοσύνην
καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ

θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς
μετόχους σου 8 σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία
ἀπὸ τῶν ἱματίων σου ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων
ἐξ ὧν ηὔφρανάν σε 9 θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ
τιμῇ σου παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν
ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη πεποικιλμένη
10 ἄκουσον θύγατερ καὶ ἰδὲ καὶ κλῖνον τὸ οὖς
σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου
τοῦ πατρός σου 11 ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς
τοῦ κάλλους σου ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κύριός σου
12 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ θυγατέρες Τύρου
ἐν δώροις τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ
πλούσιοι τοῦ λαοῦ 13 πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς
βασιλέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς
περιβεβλημένη πεποικιλμένη 14 ἀπενεχθήσονται
τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς αἱ πλησίον
αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι 15 ἀπενεχθήσονται ἐν
εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει ἀχθήσονται εἰς ναὸν
βασιλέως 16 ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν
σοι υἱοί καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν 17 μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός
σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ διὰ τοῦτο λαοὶ
ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

46 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορε ὑπὲρ τῶν
κρυφίων ψαλμός ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ
δύναμις βοηθὸς ἐν θλίψεσιν ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς
σφόδρα 2 διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ
ταράσσεσθαι τὴν γῆν καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν
καρδίαις θαλασσῶν 3 ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν
τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ
κραταιότητι αὐτοῦ διάψαλμα 4 τοῦ ποταμοῦ
τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσιν τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ
ἡγίασεν τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος 5 ὁ θεὸς ἐν
μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται βοηθήσει αὐτῇ ὁ
θεὸς τὸ πρὸς πρωί 6 ἐταράχθησαν ἔθνη ἔκλιναν
βασιλεῖαι ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ ἐσαλεύθη ἡ γῆ 7
κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήμπτωρ
ἡμῶν ὁ θεὸς Ιακωβ διάψαλμα 8 δεῦτε ἴδετε
τὰ ἔργα κυρίου ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς 9
ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς
γῆς τόξον συντρίψει καὶ συγκλάσει ὅπλον καὶ
θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί 10 σχολάσατε καὶ
γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ 11 κύριος τῶν
δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήμπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς
Ιακωβ

47 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορε ψαλμός
πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας ἀλαλάξατε
τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως 2 ὅτι κύριος
ὕψιστος φοβερός βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν 3 ὑπέταξεν λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη
ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν 4 ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ τὴν καλλονὴν Ιακωβ ἣν
ἠγάπησεν διάψαλμα 5 ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ
κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος 6 ψάλατε τῷ θεῷ
ἡμῶν ψάλατε ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε
7 ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεός ψάλατε
συνετῶς 8 ἐβασίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη ὁ
θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ 9 ἄρχοντες
λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ Αβρααμ ὅτι
τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν

48 ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορε δευτέρᾳ
σαββάτου μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν
πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ 2 εὖ ῥιζῶν
ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς ὄρη Σιων τὰ πλευρὰ

τοῦ βορρᾶ ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου 3
ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται ὅταν
ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς 4 ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς
συνήχθησαν ἤλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό 5 αὐτοὶ ἰδόντες
οὕτως ἐθαύμασαν ἐταράχθησαν ἐσαλεύθησαν
6 τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς
τικτούσης 7 ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα
Θαρσις 8 καθάπερ ἠκούσαμεν οὕτως εἴδομεν ἐν
πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων ἐν πόλει τοῦ θεοῦ
ἡμῶν ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα
διάψαλμα 9 ὑπελάβομεν ὁ θεός τὸ ἔλεός σου
ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ σου 10 κατὰ τὸ ὄνομά σου
ὁ θεός οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα
τῆς γῆς δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου 11
εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιων ἀγαλλιάσθωσαν αἱ
θυγατέρες τῆς Ιουδαίας ἕνεκεν τῶν κριμάτων
σου κύριε 12 κυκλώσατε Σιων καὶ περιλάβετε
αὐτήν διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς 13
θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς
καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς ὅπως ἂν
διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν 14 ὅτι οὗτός ἐστιν
ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς
αἰῶνας

49 εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμός ἀκούσατε
ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη ἐνωτίσασθε πάντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην 2 οἵ τε γηγενεῖς
καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος
καὶ πένης 3 τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ
ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν 4 κλινῶ εἰς
παραβολὴν τὸ οὖς μου ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ
τὸ πρόβλημά μου 5 ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ
πονηρᾷ ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με
6 οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ
τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι 7
ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται λυτρώσεται ἄνθρωπος οὐ
δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα αὐτοῦ 8 καὶ τὴν τιμὴν τῆς
λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ 9 καὶ ἐκόπασεν εἰς
τὸν αἰῶνα καὶ ζήσεται εἰς τέλος ὅτι οὐκ ὄψεται
καταφθοράν ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνῄσκοντας
10 ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται
καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον
αὐτῶν 11 καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς
τὸν αἰῶνα σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ
τῶν γαιῶν αὐτῶν 12 καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν
οὐ συνῆκεν παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσιν τοῖς
ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς 13 αὕτη ἡ ὁδὸς
αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἐν
τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν διάψαλμα 14
ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθεντο θάνατος ποιμαίνει
αὐτούς καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς
τὸ πρωί καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν
τῷ ᾅδῃ ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν (Sheol h7585) 15 πλὴν
ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς
ᾅδου ὅταν λαμβάνῃ με διάψαλμα (Sheol h7585) 16
μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος καὶ ὅταν
πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ 17 ὅτι οὐκ
ἐν τῷ ἀποθνῄσκειν αὐτὸν λήμψεται τὰ πάντα
οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ 18 ὅτι
ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται
ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ 19
εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ ἕως
αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς 20 ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν
οὐ συνῆκεν παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσιν τοῖς
ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς

50 ψαλμὸς τῷ Ασαφ θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησεν
καὶ ἐκάλεσεν τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου
καὶ μέχρι δυσμῶν 2 ἐκ Σιων ἡ εὐπρέπεια τῆς
ὡραιότητος αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἥξει 3 ὁ
θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται πῦρ ἐναντίον
αὐτοῦ καυθήσεται καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς
σφόδρα 4 προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ
τὴν γῆν διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ 5 συναγάγετε
αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ τοὺς διατιθεμένους τὴν
διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις 6 καὶ ἀναγγελοῦσιν
οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ ὅτι ὁ θεὸς
κριτής ἐστιν διάψαλμα 7 ἄκουσον λαός μου καὶ
λαλήσω σοι Ισραηλ καὶ διαμαρτύρομαί σοι ὁ θεὸς
ὁ θεός σού εἰμι ἐγώ 8 οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου
ἐλέγξω σε τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μού
ἐστιν διὰ παντός 9 οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου
μόσχους οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους 10
ὅτι ἐμά ἐστιν πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ κτήνη
ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ βόες 11 ἔγνωκα πάντα τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ’
ἐμοῦ ἐστιν 12 ἐὰν πεινάσω οὐ μή σοι εἴπω ἐμὴ
γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς 13
μὴ φάγομαι κρέα ταύρων ἢ αἷμα τράγων πίομαι
14 θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀπόδος τῷ
ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου 15 καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν
ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ ἐξελοῦμαί σε καὶ δοξάσεις με
διάψαλμα 16 τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός ἵνα τί
σὺ διηγῇ τὰ δικαιώματά μου καὶ ἀναλαμβάνεις
τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου 17 σὺ δὲ
ἐμίσησας παιδείαν καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου
εἰς τὰ ὀπίσω 18 εἰ ἐθεώρεις κλέπτην συνέτρεχες
αὐτῷ καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθεις 19
τὸ στόμα σου ἐπλεόνασεν κακίαν καὶ ἡ γλῶσσά
σου περιέπλεκεν δολιότητα 20 καθήμενος κατὰ
τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ
τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον 21 ταῦτα
ἐποίησας καὶ ἐσίγησα ὑπέλαβες ἀνομίαν ὅτι
ἔσομαί σοι ὅμοιος ἐλέγξω σε καὶ παραστήσω
κατὰ πρόσωπόν σου 22 σύνετε δὴ ταῦτα οἱ
ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ μήποτε ἁρπάσῃ καὶ
μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος 23 θυσία αἰνέσεως δοξάσει με
καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ἣ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριον τοῦ
θεοῦ

51 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐν τῷ ἐλθεῖν
πρὸς αὐτὸν Ναθαν τὸν προφήτην ἡνίκα εἰσῆλθεν
πρὸς Βηρσαβεε ἐλέησόν με ὁ θεός κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου 2 ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν
με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
μου καθάρισόν με 3 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστιν
διὰ παντός 4 σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν
τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί
σε 5 ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήμφθην καὶ
ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέν με ἡ μήτηρ μου 6
ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι 7 ῥαντιεῖς
με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με
καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι 8 ἀκουτιεῖς με
ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστᾶ
τεταπεινωμένα 9 ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
μου ἐξάλειψον 10 καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί ὁ θεός καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου 11 μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ

τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν
σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ 12 ἀπόδος μοι τὴν
ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῷ στήρισόν με 13 διδάξω ἀνόμους τὰς
ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν 14
ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας
μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου 15 κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου 16 ὅτι εἰ ἠθέλησας
θυσίαν ἔδωκα ἄν ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις
17 θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς
οὐκ ἐξουθενώσει 18 ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιων καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
τείχη Ιερουσαλημ 19 τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα τότε
ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους

52 εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαυιδ ἐν τῷ
ἐλθεῖν Δωηκ τὸν Ιδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ
Σαουλ καὶ εἰπεῖν αὐτῷ ἦλθεν Δαυιδ εἰς τὸν
οἶκον Αβιμελεχ τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός
ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν 2 ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ
γλῶσσά σου ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας
δόλον 3 ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην
ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην διάψαλμα
4 ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ
γλῶσσαν δολίαν 5 διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθελεῖ
σε εἰς τέλος ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεύσαι σε
ἀπὸ σκηνώματος καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς
ζώντων διάψαλμα 6 καὶ ὄψονται δίκαιοι καὶ
φοβηθήσονται καὶ ἐπ’ αὐτὸν γελάσονται καὶ
ἐροῦσιν 7 ἰδοὺ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν
βοηθὸν αὐτοῦ ἀλλ’ ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ
πλούτου αὐτοῦ καὶ ἐδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι
αὐτοῦ 8 ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 9
ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας
καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου ὅτι χρηστὸν ἐναντίον
τῶν ὁσίων σου

53 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελεθ συνέσεως τῷ Δαυιδ
εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν θεός
διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις οὐκ
ἔστιν ποιῶν ἀγαθόν 2 ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν
εἰ ἔστιν συνίων ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν 3 πάντες
ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρεώθησαν οὐκ ἔστιν ποιῶν
ἀγαθόν οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός 4 οὐχὶ γνώσονται
πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν οἱ ἔσθοντες
τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου τὸν θεὸν οὐκ
ἐπεκαλέσαντο 5 ἐκεῖ φοβηθήσονται φόβον οὗ
οὐκ ἦν φόβος ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ
ἀνθρωπαρέσκων κατῃσχύνθησαν ὅτι ὁ θεὸς
ἐξουδένωσεν αὐτούς 6 τίς δώσει ἐκ Σιων τὸ
σωτήριον τοῦ Ισραηλ ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον
τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσεται
Ιακωβ καὶ εὐφρανθήσεται Ισραηλ

54 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυιδ
ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους καὶ εἰπεῖν τῷ σαουλ
οὐκ ἰδοὺ Δαυιδ κέκρυπται παρ’ ἡμῖν ὁ θεός ἐν
τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου
κρῖνόν με 2 ὁ θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου 3
ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ’ ἐμέ καὶ κραταιοὶ
ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου οὐ προέθεντο τὸν θεὸν

ἐνώπιον αὐτῶν διάψαλμα 4 ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ κύριος ἀντιλήμπτωρ τῆς ψυχῆς μου 5 ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολέθρευσον αὐτούς 6 ἑκουσίως θύσω σοι ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου κύριε ὅτι ἀγαθόν 7 ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου

55 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυιδ ἐνώτισαι ὁ θεός τὴν προσευχὴν μου καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου 2 πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην 3 ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ’ ἐμὲ ἀνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι 4 ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ’ ἐμέ 5 φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ’ ἐμέ καὶ ἐκάλυψέν με σκότος 6 καὶ εἶπα τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω 7 ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ διάψαλμα 8 προσεδεχόμην τὸν σῴζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος 9 καταπόντισον κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει 10 ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία 11 καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος 12 ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέν με ὑπήνεγκα ἄν καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν ἐκρύβην ἂν ἀπ’ αὐτοῦ 13 σὺ δέ ἄνθρωπε ἰσόψυχε ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου 14 ὃς ἐπὶ τὸ αὐτό μοι ἐγλύκανας ἐδέσματα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ 15 ἐλθέτω θάνατος ἐπ’ αὐτούς καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες ὅτι πονηρίαι ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν (Sheol h7585) 16 ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέν μου 17 ἑσπέρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι ἀπαγγελῶ καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου 18 λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί 19 εἰσακούσεται ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτούς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων διάψαλμα οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν 20 ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ 21 διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον καὶ αὐτοί εἰσιν βολίδες 22 ἐπίρριψον ἐπὶ κύριον τὴν μέριμνάν σου καὶ αὐτός σε διαθρέψει οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ 23 σὺ δέ ὁ θεός κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σέ κύριε

56 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου τῷ Δαυιδ εἰς στηλογραφίαν ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γεθ ἐλέησόν με κύριε ὅτι κατεπάτησέν με ἄνθρωπος ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέν με 2 κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους 3 ἡμέρας φοβηθήσομαι ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἐλπιῶ 4 ἐν τῷ θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ 5 ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο κατ’

ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν 6
παροικήσουσιν καὶ κατακρύψουσιν αὐτοὶ τὴν
πτέρναν μου φυλάξουσιν καθάπερ ὑπέμειναν
τὴν ψυχήν μου 7 ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις
αὐτούς ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις ὁ θεός 8 τὴν
ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι ἔθου τὰ δάκρυά μου
ἐνώπιόν σου ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου 9
ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω ἐν ᾗ
ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε ἰδοὺ ἔγνων ὅτι θεός
μου εἶ σύ 10 ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα ἐπὶ τῷ
κυρίῳ αἰνέσω λόγον 11 ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα οὐ
φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος 12 ἐν
ἐμοί ὁ θεός αἱ εὐχαὶ ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σοι
13 ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου καὶ
τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος τοῦ εὐαρεστῆσαι
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων

57 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ Δαυιδ εἰς
στηλογραφίαν ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ
προσώπου Σαουλ εἰς τὸ σπήλαιον ἐλέησόν με ὁ
θεός ἐλέησόν με ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου
καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ ἕως οὗ
παρέλθῃ ἡ ἀνομία 2 κεκράξομαι πρὸς τὸν θεὸν
τὸν ὕψιστον τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με 3
ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέν με ἔδωκεν
εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με διάψαλμα
ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν
ἀλήθειαν αὐτοῦ 4 καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου
ἐκ μέσου σκύμνων ἐκοιμήθην τεταραγμένος υἱοὶ
ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλον καὶ βέλη
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα 5 ὑψώθητι
ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ὁ θεός καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν
ἡ δόξα σου 6 παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσίν μου
καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου ὤρυξαν πρὸ
προσώπου μου βόθρον καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν
διάψαλμα 7 ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός ἑτοίμη
ἡ καρδία μου ᾄσομαι καὶ ψαλῶ 8 ἐξεγέρθητι
ἡ δόξα μου ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα
ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου 9 ἐξομολογήσομαί σοι
ἐν λαοῖς κύριε ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν 10 ὅτι
ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ
ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου 11 ὑψώθητι ἐπὶ
τοὺς οὐρανούς ὁ θεός καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ
δόξα σου

58 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ Δαυιδ εἰς
στηλογραφίαν εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην
λαλεῖτε εὐθεῖα κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων
2 καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ
γῇ ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν 3
ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας
ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρός ἐλάλησαν ψευδῆ 4
θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως
ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς
5 ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἐπᾳδόντων
φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ
6 ὁ θεὸς συνέτριψεν τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν
τῷ στόματι αὐτῶν τὰς μύλας τῶν λεόντων
συνέθλασεν κύριος 7 ἐξουδενωθήσονται ὡς
ὕδωρ διαπορευόμενον ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ
ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν 8 ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεὶς
ἀνταναιρεθήσονται ἐπέπεσε πῦρ καὶ οὐκ εἶδον
τὸν ἥλιον 9 πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας
ὑμῶν τὴν ῥάμνον ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ
καταπίεται ὑμᾶς 10 εὐφρανθήσεται δίκαιος
ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν ἀσεβῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ
νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ 11 καὶ ἐρεῖ

ἄνθρωπος εἰ ἄρα ἔστιν καρπὸς τῷ δικαίῳ ἄρα
ἐστὶν ὁ θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ

59 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ Δαυιδ εἰς
στηλογραφίαν ὁπότε ἀπέστειλεν Σαουλ καὶ
ἐφύλαξεν τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν
ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεός καὶ ἐκ
τῶν ἐπανιστανομένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με 2
ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν
καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με 3 ὅτι ἰδοὺ
ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου ἐπέθεντο ἐπ᾽ ἐμὲ
κραταιοί οὔτε ἡ ἀνομία μου οὔτε ἡ ἁμαρτία μου
κύριε 4 ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυναν
ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ ἰδέ 5 καὶ
σύ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ισραηλ
πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη
μὴ οἰκτιρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν
ἀνομίαν διάψαλμα 6 ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν
καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων καὶ κυκλώσουσιν
πόλιν 7 ἰδοὺ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι
αὐτῶν καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν ὅτι
τίς ἤκουσεν 8 καὶ σύ κύριε ἐκγελάσῃ αὐτούς
ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη 9 τὸ κράτος μου
πρὸς σὲ φυλάξω ὅτι ὁ θεὸς ἀντιλήμπτωρ μου
εἶ 10 ὁ θεός μου τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με
ὁ θεὸς δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου 11 μὴ
ἀποκτείνῃς αὐτούς μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ
λαοῦ μου διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου
καὶ κατάγαγε αὐτούς ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε
12 ἁμαρτίαν στόματος αὐτῶν λόγον χειλέων
αὐτῶν καὶ συλλημφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ
αὐτῶν καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται
συντέλειαι 13 ἐν ὀργῇ συντελείας καὶ οὐ μὴ
ὑπάρξωσιν καὶ γνώσονται ὅτι ὁ θεὸς δεσπόζει
τοῦ Ιακωβ τῶν περάτων τῆς γῆς διάψαλμα
14 ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν καὶ λιμώξουσιν
ὡς κύων καὶ κυκλώσουσιν πόλιν 15 αὐτοὶ
διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν ἐὰν δὲ μὴ
χορτασθῶσιν καὶ γογγύσουσιν 16 ἐγὼ δὲ ᾄσομαι
τῇ δυνάμει σου καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωὶ τὸ
ἔλεός σου ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήμπτωρ μου καὶ
καταφυγὴ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου 17 βοηθός μου
σοὶ ψαλῶ ὅτι ὁ θεός ἀντιλήμπτωρ μου εἶ ὁ θεός
μου τὸ ἔλεός μου

60 εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι
εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαυιδ εἰς διδαχήν ὁπότε
ἐνεπύρισεν τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ τὴν
Συρίαν Σωβα καὶ ἐπέστρεψεν Ιωαβ καὶ ἐπάταξεν
τὴν φάραγγα τῶν ἁλῶν δώδεκα χιλιάδας ὁ
θεός ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς ὠργίσθης
καὶ οἰκτίρησας ἡμᾶς 2 συνέσεισας τὴν γῆν καὶ
συνετάραξας αὐτήν ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς
ὅτι ἐσαλεύθη 3 ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά
ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως 4 ἔδωκας
τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν
ἀπὸ προσώπου τόξου διάψαλμα 5 ὅπως ἂν
ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου σῶσον τῇ δεξιᾷ σου
καὶ ἐπάκουσόν μου 6 ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ
ἁγίῳ αὐτοῦ ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ Σικιμα
καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω 7
ἐμός ἐστιν Γαλααδ καὶ ἐμός ἐστιν Μανασση καὶ
Εφραιμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου Ιουδας
βασιλεύς μου 8 Μωαβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου
ἐπὶ τὴν Ιδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου ἐμοὶ
ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν 9 τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν
περιοχῆς τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ιδουμαίας
10 οὐχὶ σύ ὁ θεός ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς καὶ οὐκ

ἐξελεύσῃ ὁ θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν 11 δὸς
ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως καὶ ματαία σωτηρία
ἀνθρώπου 12 ἐν δὲ τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν
καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς

61 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ Δαυιδ εἰσάκουσον
ὁ θεός τῆς δεήσεώς μου πρόσχες τῇ προσευχῇ μου
2 ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα ἐν
τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς
με 3 ὡδήγησάς με ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου πύργος
ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ 4 παροικήσω ἐν τῷ
σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας σκεπασθήσομαι
ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου διάψαλμα 5 ὅτι
σύ ὁ θεός εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου ἔδωκας
κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου
6 ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας βασιλέως προσθήσεις ἔτη
αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς 7 διαμενεῖ
εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἔλεος καὶ
ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει 8 οὕτως ψαλῶ
τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τοῦ
ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας

62 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ιδιθουν ψαλμὸς τῷ Δαυιδ
οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου παρ'
αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου 2 καὶ γὰρ αὐτὸς
θεός μου καὶ σωτήρ μου ἀντιλήμπτωρ μου οὐ μὴ
σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον 3 ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ'
ἄνθρωπον φονεύετε πάντες ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ
καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ 4 πλὴν τὴν τιμήν μου
ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι ἔδραμον ἐν ψεύδει τῷ
στόματι αὐτῶν εὐλογοῦσαν καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν
κατηρῶντο διάψαλμα 5 πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγηθι
ἡ ψυχή μου ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου 6 ὅτι
αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου ἀντιλήμπτωρ μου
οὐ μὴ μεταναστεύσω 7 ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτήριόν
μου καὶ ἡ δόξα μου ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου
καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ 8 ἐλπίσατε ἐπ'
αὐτόν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἐκχέετε ἐνώπιον
αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν
διάψαλμα 9 πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων
ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ
ἀδικῆσαι αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό 10
μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἀδικίαν καὶ ἐπὶ ἅρπαγμα μὴ
ἐπιποθεῖτε πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ μὴ προστίθεσθε
καρδίαν 11 ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός δύο ταῦτα
ἤκουσα 12 ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ καὶ σοί κύριε
τὸ ἔλεος ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ

63 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ
ἐρήμῳ τῆς Ιουδαίας ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρὸς σὲ
ὀρθρίζω ἐδίψησέν σοι ἡ ψυχή μου ποσαπλῶς
σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ 2 οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ
ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου 3 ὅτι
κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς τὰ χείλη μου
ἐπαινέσουσίν σε 4 οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ
μου ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου 5
ὡσεὶ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή
μου καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα
μου 6 εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου
ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ 7 ὅτι ἐγενήθης
βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου
ἀγαλλιάσομαι 8 ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω
σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου 9 αὐτοὶ δὲ εἰς
μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου εἰσελεύσονται
εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς 10 παραδοθήσονται
εἰς χεῖρας ῥομφαίας μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται
11 ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ

ἐπαινεσθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ ὅτι
ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα

64 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ εἰσάκουσον ὁ
θεός τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με ἀπὸ φόβου
ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου **2** ἐσκέπασάς με
ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων ἀπὸ πλήθους
ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν **3** οἵτινες ἠκόνησαν ὡς
ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐνέτειναν τόξον
αὐτῶν πρᾶγμα πικρὸν **4** τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν
ἀποκρύφοις ἄμωμον ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν
αὐτὸν καὶ οὐ φοβηθήσονται **5** ἐκραταίωσαν
ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν διηγήσαντο τοῦ κρύψαι
παγίδας εἶπαν τίς ὄψεται αὐτούς **6** ἐξηρεύνησαν
ἀνομίας ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσει
προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βαθεῖα **7** καὶ
ὑψωθήσεται ὁ θεός βέλος νηπίων ἐγενήθησαν
αἱ πληγαὶ αὐτῶν **8** καὶ ἐξησθένησαν ἐπ’ αὐτοὺς
αἱ γλῶσσαι αὐτῶν ἐταράχθησαν πάντες οἱ
θεωροῦντες αὐτούς **9** καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος
καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ ποιήματα
αὐτοῦ συνῆκαν **10** εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐπὶ τῷ
κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ’ αὐτόν καὶ ἐπαινεσθήσονται
πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ

65 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ᾠδή Ιερεμιου
καὶ Ιεζεκιηλ ἐκ τοῦ λόγου τῆς παροικίας ὅτε
ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεός ἐν
Σιων καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ιερουσαλημ
2 εἰσάκουσον προσευχῆς μου πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ
ἥξει **3** λόγοι ἀνομιῶν ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς
καὶ τὰς ἀσεβείας ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ **4** μακάριος
ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου κατασκηνώσει ἐν
ταῖς αὐλαῖς σου πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς
τοῦ οἴκου σου ἅγιος ὁ ναός σου θαυμαστὸς ἐν
δικαιοσύνῃ **5** ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ
ἡμῶν ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς
καὶ ἐν θαλάσσῃ μακράν **6** ἑτοιμάζων ὄρη ἐν
τῇ ἰσχύι αὐτοῦ περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ **7**
ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης ἤχους
κυμάτων αὐτῆς ταραχθήσονται τὰ ἔθνη **8** καὶ
φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ
τῶν σημείων σου ἐξόδους πρωίας καὶ ἑσπέρας
τέρψεις **9** ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν
ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν ὁ ποταμὸς τοῦ
θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων ἡτοίμασας τὴν τροφὴν
αὐτῶν ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία σου **10** τοὺς
αὔλακας αὐτῆς μέθυσον πλήθυνον τὰ γενήματα
αὐτῆς ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται
ἀνατέλλουσα **11** εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ
ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου καὶ τὰ πεδία
σου πλησθήσονται πιότητος **12** πιανθήσονται
τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ
περιζώσονται **13** ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν
προβάτων καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον
κεκράξονται καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν

66 εἰς τὸ τέλος ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως
ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ **2** ψάλατε δὴ
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ
3 εἴπατε τῷ θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου ἐν
τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ
ἐχθροί σου **4** πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι
καὶ ψαλάτωσάν σοι ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί
σου διάψαλμα **5** δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ
θεοῦ φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων **6** ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν
εἰς ξηράν ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί ἐκεῖ

εὐφρανθησόμεθα ἐπ’ αὐτῷ 7 τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ
δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν οἱ παραπικραίνοντες μὴ
ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς διάψαλμα 8 εὐλογεῖτε
ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ ἀκουτίσασθε τὴν φωνὴν
τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ 9 τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν
μου εἰς ζωὴν καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας
μου 10 ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεός ἐπύρωσας
ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον 11 εἰσήγαγες ἡμᾶς
εἰς τὴν παγίδα ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν
12 ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν
διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἐξήγαγες
ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν 13 εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν
σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς
μου 14 ἃς διέστειλεν τὰ χείλη μου καὶ ἐλάλησεν
τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου 15 ὁλοκαυτώματα
μεμυαλωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ
κριῶν ποιήσω σοι βόας μετὰ χιμάρων διάψαλμα
16 δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγήσομαι πάντες οἱ
φοβούμενοι τὸν θεόν ὅσα ἐποίησεν τῇ ψυχῇ
μου 17 πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα
καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου 18 ἀδικίαν εἰ
ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου μὴ εἰσακουσάτω κύριος
19 διὰ τοῦτο εἰσήκουσέν μου ὁ θεός προσέσχεν τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου 20 εὐλογητὸς ὁ θεός ὃς
οὐκ ἀπέστησεν τὴν προσευχήν μου καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἀπ’ ἐμοῦ

67 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς ᾠδῆς ὁ θεὸς
οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς ἐπιφάναι
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς διάψαλμα 2 τοῦ
γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν
τὸ σωτήριόν σου 3 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί
ὁ θεός ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες 4
εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη ὅτι
κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ
ὁδηγήσεις διάψαλμα 5 ἐξομολογησάσθωσάν σοι
λαοί ὁ θεός ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες
6 γῆ ἔδωκεν τὸν καρπὸν αὐτῆς εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ
θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν 7 εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός καὶ
φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς

68 εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυιδ ψαλμὸς ᾠδῆς
ἀναστήτω ὁ θεός καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ
ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες
αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 2 ὡς ἐκλείπει
καπνός ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
προσώπου πυρός οὕτως ἀπόλοιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ 3 καὶ οἱ δίκαιοι
εὐφρανθήτωσαν ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ
θεοῦ τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ 4 ᾄσατε τῷ
θεῷ ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁδοποιήσατε τῷ
ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν κύριος ὄνομα αὐτῷ καὶ
ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ ταραχθήσονται ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ 5 τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν
καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ
αὐτοῦ 6 ὁ θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ
ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ ὁμοίως τοὺς
παραπικραίνοντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις
7 ὁ θεός ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ
λαοῦ σου ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ
διάψαλμα 8 γῆ ἐσείσθη καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ
ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦτο Σινα
ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ισραηλ 9 βροχὴν
ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ θεός τῇ κληρονομίᾳ σου
καὶ ἠσθένησεν σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν 10 τὰ
ζῷά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ ἡτοίμασας ἐν τῇ
χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ θεός 11 κύριος δώσει

ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ 12
ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ
ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα 13 ἐὰν
κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων πτέρυγες
περιστερᾶς περιηργυρωμέναι καὶ τὰ μετάφρενα
αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου διάψαλμα 14
ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς
ἐπ᾽ αὐτῆς χιονωθήσονται ἐν Σελμων 15 ὄρος
τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον ὄρος τετυρωμένον ὄρος
πῖον 16 ἵνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα
τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν
αὐτῷ καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος
17 τὸ ἅρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον χιλιάδες
εὐθηνούντων ὁ κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινα ἐν
τῷ ἁγίῳ 18 ἀνέβης εἰς ὕψος ᾐχμαλώτευσας
αἰχμαλωσίαν ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώπῳ καὶ
γὰρ ἀπειθοῦντες τοῦ κατασκηνῶσαι κύριος ὁ
θεὸς εὐλογητός 19 εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν
καθ᾽ ἡμέραν κατευοδώσει ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν
σωτηρίων ἡμῶν διάψαλμα 20 ὁ θεὸς ἡμῶν θεὸς
τοῦ σῴζειν καὶ τοῦ κυρίου κυρίου αἱ διέξοδοι
τοῦ θανάτου 21 πλὴν ὁ θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς
ἐχθρῶν αὐτοῦ κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων
ἐν πλημμελείαις αὐτῶν 22 εἶπεν κύριος ἐκ Βασαν
ἐπιστρέψω ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης 23
ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι ἡ γλῶσσα
τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ᾽ αὐτοῦ 24
ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ θεός αἱ πορεῖαι
τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ 25
προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων ἐν
μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν 26 ἐν ἐκκλησίαις
εὐλογεῖτε τὸν θεόν τὸν κύριον ἐκ πηγῶν Ισραηλ
27 ἐκεῖ Βενιαμιν νεώτερος ἐν ἐκστάσει ἄρχοντες
Ιουδα ἡγεμόνες αὐτῶν ἄρχοντες Ζαβουλων
ἄρχοντες Νεφθαλι 28 ἔντειλαι ὁ θεός τῇ δυνάμει
σου δυνάμωσον ὁ θεός τοῦτο ὃ κατειργάσω
ἡμῖν 29 ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ιερουσαλημ
σοὶ οἴσουσιν βασιλεῖς δῶρα 30 ἐπιτίμησον τοῖς
θηρίοις τοῦ καλάμου ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν
ταῖς δαμάλεσιν τῶν λαῶν τοῦ μὴ ἀποκλεισθῆναι
τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ διασκόρπισον
ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα 31 ἥξουσιν
πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα
αὐτῆς τῷ θεῷ 32 αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ᾄσατε
τῷ θεῷ ψάλατε τῷ κυρίῳ διάψαλμα 33 ψάλατε
τῷ θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ
οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ
αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως 34 δότε δόξαν τῷ θεῷ
ἐπὶ τὸν Ισραηλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ καὶ ἡ
δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις 35 θαυμαστὸς ὁ
θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ θεὸς Ισραηλ αὐτὸς
δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ
εὐλογητὸς ὁ θεός

69 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων
τῷ Δαυιδ σῶσόν με ὁ θεός ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα
ἕως ψυχῆς μου 2 ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ
καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἦλθον εἰς τὰ βάθη
τῆς θαλάσσης καὶ καταιγὶς κατεπόντισέν με 3
ἐκοπίασα κράζων ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου
ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν
ἐπὶ τὸν θεόν μου 4 ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς
τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν
ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκοντές
με ἀδίκως ἃ οὐχ ἥρπασα τότε ἀπετίννυον 5
ὁ θεός σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου καὶ αἱ
πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν 6 μὴ

αἰσχυνθείησαν ἐπ’ ἐμοὶ οἱ ὑπομένοντές σε κύριε
κύριε τῶν δυνάμεων μὴ ἐντραπείησαν ἐπ’ ἐμοὶ
οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεὸς τοῦ Ισραηλ **7** ὅτι ἕνεκα
σοῦ ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ
πρόσωπόν μου **8** ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην
τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός
μου **9** ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέν με
καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσαν
ἐπ’ ἐμέ **10** καὶ συνέκαμψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν
μου καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμὸν ἐμοί **11** καὶ
ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον καὶ ἐγενόμην
αὐτοῖς εἰς παραβολήν **12** κατ’ ἐμοῦ ἠδολέσχουν
οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον
οἱ πίνοντες τὸν οἶνον **13** ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ
μου πρὸς σέ κύριε καιρὸς εὐδοκίας ὁ θεός ἐν
τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου ἐν
ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου **14** σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ
ἵνα μὴ ἐμπαγῶ ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων
με καὶ ἐκ τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων **15** μή με
καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος μηδὲ καταπιέτω
με βυθός μηδὲ συσχέτω ἐπ’ ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα
αὐτοῦ **16** εἰσάκουσόν μου κύριε ὅτι χρηστὸν
τὸ ἔλεός σου κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐπίβλεψον ἐπ’ ἐμέ **17** μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου ὅτι θλίβομαι
ταχὺ ἐπάκουσόν μου **18** πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ
λύτρωσαι αὐτήν ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με
19 σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου καὶ τὴν
αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπήν μου ἐναντίον
σου πάντες οἱ θλίβοντές με **20** ὀνειδισμὸν
προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν καὶ
ὑπέμεινα συλλυπούμενον καὶ οὐχ ὑπῆρξεν καὶ
παρακαλοῦντας καὶ οὐχ εὗρον **21** καὶ ἔδωκαν
εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν καὶ εἰς τὴν δίψαν μου
ἐπότισάν με ὄξος **22** γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν
ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν
καὶ εἰς σκάνδαλον **23** σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν
διὰ παντὸς σύγκαμψον **24** ἔκχεον ἐπ’ αὐτοὺς
τὴν ὀργήν σου καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου
καταλάβοι αὐτούς **25** γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν
ἠρημωμένη καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ
ἔστω ὁ κατοικῶν **26** ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας αὐτοὶ
κατεδίωξαν καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματιῶν σου
προσέθηκαν **27** πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν
αὐτῶν καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου
28 ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων καὶ μετὰ
δικαίων μὴ γραφήτωσαν **29** πτωχὸς καὶ ἀλγῶν
εἰμι ἐγώ καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου ὁ θεός
ἀντελάβετό μου **30** αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μετ’
ᾠδῆς μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει **31** καὶ ἀρέσει
τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ
ὁπλάς **32** ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν
ἐκζητήσατε τὸν θεόν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν
33 ὅτι εἰσήκουσεν τῶν πενήτων ὁ κύριος καὶ
τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν
34 αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ
θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτοῖς **35** ὅτι
ὁ θεὸς σώσει τὴν Σιων καὶ οἰκοδομηθήσονται
αἱ πόλεις τῆς Ιουδαίας καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ
καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν **36** καὶ τὸ σπέρμα
τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτήν καὶ οἱ
ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν
ἐν αὐτῇ

70 εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυιδ εἰς ἀνάμνησιν εἰς τὸ
σῶσαί με κύριον ὁ θεός εἰς τὴν βοήθειάν μου

πρόσχες 2 αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ
ζητοῦντές μου τὴν ψυχήν ἀποστραφείησαν εἰς τὰ
ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ βουλόμενοί μοι
κακά 3 ἀποστραφείησαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι
οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε 4 ἀγαλλιάσθωσαν καὶ
εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε
καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός μεγαλυνθήτω ὁ θεός
οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου 5 ἐγὼ δὲ πτωχὸς
καὶ πένης ὁ θεός βοήθησόν μοι βοηθός μου καὶ
ῥύστης μου εἶ σύ κύριε μὴ χρονίσῃς

71 τῷ Δαυιδ υἱῶν Ιωναδαβ καὶ τῶν πρώτων
αἰχμαλωτισθέντων ὁ θεός ἐπὶ σοὶ ἤλπισα μὴ
καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα 2 ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με κλῖνον πρός με τὸ
οὖς σου καὶ σῶσόν με 3 γενοῦ μοι εἰς θεὸν
ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί
με ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ
4 ὁ θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ
ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος 5
ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου κύριε κύριος ἡ ἐλπίς
μου ἐκ νεότητός μου 6 ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην
ἀπὸ γαστρός ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ
σκεπαστής ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διὰ παντός 7
ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς καὶ σὺ βοηθὸς
κραταιός 8 πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως
ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου ὅλην τὴν ἡμέραν
τὴν μεγαλοπρέπειάν σου 9 μὴ ἀπορρίψῃς με
εἰς καιρὸν γήρους ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν
μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με 10 ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί
μου ἐμοὶ καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου
ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ 11 λέγοντες ὁ θεὸς
ἐγκατέλιπεν αὐτόν καταδιώξατε καὶ καταλάβετε
αὐτόν ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος 12 ὁ θεός
μὴ μακρύνῃς ἀπ’ ἐμοῦ ὁ θεός μου εἰς τὴν
βοήθειάν μου πρόσχες 13 αἰσχυνθήτωσαν καὶ
ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν
μου περιβαλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν
οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι 14 ἐγὼ δὲ διὰ παντὸς
ἐλπιῶ καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου
15 τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου
ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου ὅτι οὐκ
ἔγνων γραμματείας 16 εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ
κυρίου κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου
μόνου 17 ἐδίδαξάς με ὁ θεός ἐκ νεότητός μου καὶ
μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου 18 καὶ ἕως
γήρους καὶ πρεσβείου ὁ θεός μὴ ἐγκαταλίπῃς
με ἕως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βραχίονά σου πάσῃ
τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ τὴν δυναστείαν σου καὶ
τὴν δικαιοσύνην σου 19 ὁ θεός ἕως ὑψίστων
ἃ ἐποίησας μεγαλεῖα ὁ θεός τίς ὅμοιός σοι 20
ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς καὶ
ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων
τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με 21 ἐπλεόνασας τὴν
μεγαλοσύνην σου καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς
με καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές
με 22 καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν σκεύει
ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ θεός ψαλῶ σοι ἐν
κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ Ισραηλ 23 ἀγαλλιάσονται τὰ
χείλη μου ὅταν ψάλω σοι καὶ ἡ ψυχή μου ἣν
ἐλυτρώσω 24 ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν
ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου ὅταν
αἰσχυνθῶσιν καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ
κακά μοι

72 εἰς Σαλωμων ὁ θεός τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ
δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως
2 κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς

πτωχούς σου ἐν κρίσει 3 ἀναλαβέτω τὰ ὄρη
εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ ἐν δικαιοσύνῃ
4 κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ καὶ σώσει τοὺς
υἱοὺς τῶν πενήτων καὶ ταπεινώσει συκοφάντην
5 καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης
γενεὰς γενεῶν 6 καὶ καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ
πόκον καὶ ὡσεὶ σταγόνες στάζουσαι ἐπὶ τὴν γῆν
7 ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ
πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη 8
καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης
καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης
9 ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες καὶ
οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσιν 10 βασιλεῖς
Θαρσις καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοίσουσιν βασιλεῖς
Ἀράβων καὶ Σαβα δῶρα προσάξουσιν 11 καὶ
προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς πάντα
τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ 12 ὅτι ἐρρύσατο
πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου καὶ πένητα ᾧ οὐχ
ὑπῆρχεν βοηθός 13 φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος
καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει 14 ἐκ τόκου καὶ
ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ
ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτοῦ 15 καὶ
ζήσεται καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου
τῆς Ἀραβίας καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διὰ
παντός ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν 16
ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ᾽ ἄκρων τῶν ὀρέων
ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ
καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς
17 ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς
αἰῶνας πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ
τῆς γῆς πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν 18
εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ θεὸς Ισραηλ ὁ ποιῶν
θαυμάσια μόνος 19 καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς
δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα
ἡ γῆ γένοιτο γένοιτο 20 ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυιδ
τοῦ υἱοῦ Ιεσσαι

73 ψαλμὸς τῷ Ασαφ ὡς ἀγαθὸς τῷ Ισραηλ ὁ
θεός τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ 2 ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν
ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες παρ᾽ ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ
διαβήματά μου 3 ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις
εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν 4 ὅτι οὐκ ἔστιν
ἀνάνευσις τῷ θανάτῳ αὐτῶν καὶ στερέωμα ἐν
τῇ μάστιγι αὐτῶν 5 ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ
εἰσὶν καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται
6 διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία
περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν αὐτῶν 7
ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν
διήλθοσαν εἰς διάθεσιν καρδίας 8 διενοήθησαν
καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος
ἐλάλησαν 9 ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς 10
διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα καὶ
ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται αὐτοῖς 11 καὶ
εἶπαν πῶς ἔγνω ὁ θεός καὶ εἰ ἔστιν γνῶσις
ἐν τῷ ὑψίστῳ 12 ἰδοὺ οὗτοι ἁμαρτωλοὶ καὶ
εὐθηνοῦνται εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον πλούτου 13
καὶ εἶπα ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν
μου καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου 14
καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν
καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωίας 15 εἰ ἔλεγον
διηγήσομαι οὕτως ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν
σου ἠσυνθέτηκα 16 καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι
τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου 17 ἕως εἰσέλθω
εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ καὶ συνῶ εἰς τὰ

ἔσχατα αὐτῶν **18** πλὴν διὰ τὰς δολιότητας ἔθου
αὐτοῖς κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι **19**
πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν ἐξάπινα ἐξέλιπον
ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν **20** ὡσεὶ
ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου κύριε ἐν τῇ πόλει σου
τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις **21** ὅτι ἐξεκαύθη
ἡ καρδία μου καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοιώθησαν **22**
καὶ ἐγὼ ἐξουδενωμένος καὶ οὐκ ἔγνων κτηνώδης
ἐγενόμην παρὰ σοί **23** καὶ ἐγὼ διὰ παντὸς μετὰ
σοῦ ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου **24**
ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με καὶ μετὰ δόξης
προσελάβου με **25** τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ
οὐρανῷ καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς **26**
ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ὁ θεὸς
τῆς καρδίας μου καὶ ἡ μερίς μου ὁ θεὸς εἰς
τὸν αἰῶνα **27** ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς
ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται ἐξωλέθρευσας πάντα τὸν
πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ **28** ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι
τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστιν τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν
ἐλπίδα μου τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάσας τὰς αἰνέσεις
σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιων

74 συνέσεως τῷ Ασαφ ἵνα τί ἀπώσω ὁ θεός εἰς
τέλος ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς
σου **2** μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω
ἀπ’ ἀρχῆς ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου
ὄρος Σιων τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ **3**
ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας
αὐτῶν εἰς τέλος ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς
ἐν τοῖς ἁγίοις σου **4** καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ
μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου ἔθεντο
τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν **5** ὡς
εἰς τὴν εἴσοδον ὑπεράνω **6** ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων
ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ
ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν
7 ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου εἰς
τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός
σου **8** εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἡ συγγένεια
αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό δεῦτε καὶ κατακαύσωμεν
πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς **9** τὰ
σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴδομεν οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης
καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι **10** ἕως πότε ὁ θεός
ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ
ὄνομά σου εἰς τέλος **11** ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν
χεῖρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ
κόλπου σου εἰς τέλος **12** ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς
ἡμῶν πρὸ αἰῶνος εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ
τῆς γῆς **13** σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου
τὴν θάλασσαν σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν
δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος **14** σὺ συνέθλασας τὰς
κεφαλὰς τοῦ δράκοντος ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα
λαοῖς τοῖς Αἰθίοψιν **15** σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ
χειμάρρους σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ηθαμ **16** σή
ἐστιν ἡ ἡμέρα καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ σὺ κατηρτίσω
φαῦσιν καὶ ἥλιον **17** σὺ ἐποίησας πάντα τὰ
ὅρια τῆς γῆς θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά **18**
μνήσθητι ταύτης ἐχθρὸς ὠνείδισεν τὸν κύριον
καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνεν τὸ ὄνομά σου **19** μὴ
παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην
σοι τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς
τέλος **20** ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου ὅτι
ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων
ἀνομιῶν **21** μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος
κατῃσχυμμένος πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσιν
τὸ ὄνομά σου **22** ἀνάστα ὁ θεός δίκασον τὴν
δίκην σου μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου τῶν
ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν **23** μὴ ἐπιλάθῃ

τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου ἡ ὑπερηφανία τῶν
μισούντων σε ἀνέβη διὰ παντὸς πρὸς σέ

75 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς ψαλμὸς τῷ
Ασαφ ᾠδῆς ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεός
ἐξομολογησόμεθα καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά
σου **2** διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου ὅταν
λάβω καιρόν ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ **3** ἐτάκη ἡ
γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ ἐγὼ
ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς διάψαλμα **4**
εἶπα τοῖς παρανομοῦσιν μὴ παρανομεῖτε καὶ τοῖς
ἁμαρτάνουσιν μὴ ὑψοῦτε κέρας **5** μὴ ἐπαίρετε εἰς
ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ
ἀδικίαν **6** ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων οὔτε ἀπὸ δυσμῶν
οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων **7** ὅτι ὁ θεὸς κριτής
ἐστιν τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ **8** ὅτι
ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκράτου πλῆρες
κεράσματος καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο πλὴν
ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη πίονται πάντες
οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς **9** ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι
εἰς τὸν αἰῶνα ψαλῶ τῷ θεῷ Ιακωβ **10** καὶ
πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συγκλάσω καὶ
ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου

76 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ Ασαφ
ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον γνωστὸς ἐν τῇ Ιουδαίᾳ
ὁ θεός ἐν τῷ Ισραηλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ **2**
καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ
κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιων **3** ἐκεῖ συνέτριψεν
τὰ κράτη τῶν τόξων ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ
πόλεμον διάψαλμα **4** φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς
ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων **5** ἐταράχθησαν πάντες οἱ
ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν καὶ
οὐχ εὗρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου
ταῖς χερσὶν αὐτῶν **6** ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ θεὸς
Ιακωβ ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους **7**
σὺ φοβερὸς εἶ καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι ἀπὸ τότε
ἡ ὀργή σου **8** ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν
γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν **9** ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς
κρίσιν τὸν θεὸν τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς
τῆς γῆς διάψαλμα **10** ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου
ἐξομολογήσεταί σοι καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου
ἑορτάσει σοι **11** εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ
θεῷ ὑμῶν πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσιν
δῶρα **12** τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα
ἀρχόντων φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς

77 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ιδιθουν τῷ Ασαφ ψαλμός
φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα φωνῇ μου πρὸς
τὸν θεόν καὶ προσέσχεν μοι **2** ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς
μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα ταῖς χερσίν μου νυκτὸς
ἐναντίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠπατήθην ἀπηνήνατο
παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου **3** ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ
καὶ εὐφράνθην ἠδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύχησεν
τὸ πνεῦμά μου διάψαλμα **4** προκατελάβοντο
φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου ἐταράχθην καὶ οὐκ
ἐλάλησα **5** διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας καὶ
ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα **6** νυκτὸς
μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν καὶ ἔσκαλλεν
τὸ πνεῦμά μου **7** μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται
κύριος καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι **8** ἢ
εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει ἀπὸ γενεᾶς
εἰς γενεάν **9** ἢ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτιρῆσαι ὁ θεὸς
ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς
αὐτοῦ διάψαλμα **10** καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην αὕτη ἡ
ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου **11** ἐμνήσθην
τῶν ἔργων κυρίου ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς
ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου **12** καὶ μελετήσω ἐν

πᾶσιν τοῖς ἔργοις σου καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασίν
σου ἀδολεσχήσω 13 ὁ θεός ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός
σου τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν 14 σὺ εἶ ὁ
θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς
τὴν δύναμίν σου 15 ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί
σου τὸν λαόν σου τοὺς υἱοὺς Ιακωβ καὶ Ιωσηφ
διάψαλμα 16 εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός εἴδοσάν σε
ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσσοι
πλῆθος ἤχους ὑδάτων 17 φωνὴν ἔδωκαν αἱ
νεφέλαι καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται 18
φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ ἔφαναν
αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ ἐσαλεύθη καὶ
ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ 19 ἐν τῇ θαλάσσῃ ἡ
ὁδός σου καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς
καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται 20 ὡδήγησας
ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ
Ααρων

78 συνέσεως τῷ Ασαφ προσέχετε λαός μου τὸν
νόμον μου κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα
τοῦ στόματός μου 2 ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ
στόμα μου φθέγξομαι προβλήματα ἀπ’ ἀρχῆς 3
ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ καὶ οἱ πατέρες
ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν 4 οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν
τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν ἀπαγγέλλοντες
τὰς αἰνέσεις τοῦ κυρίου καὶ τὰς δυναστείας
αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν 5 καὶ
ἀνέστησεν μαρτύριον ἐν Ιακωβ καὶ νόμον ἔθετο
ἐν Ισραηλ ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν
τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν 6 ὅπως
ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα υἱοὶ οἱ τεχθησόμενοι καὶ
ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς
αὐτῶν 7 ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα
αὐτῶν καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ
καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσουσιν 8 ἵνα μὴ
γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν γενεὰ σκολιὰ καὶ
παραπικραίνουσα γενεά ἥτις οὐ κατηύθυνεν τὴν
καρδίαν αὐτῆς καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ θεοῦ
τὸ πνεῦμα αὐτῆς 9 υἱοὶ Εφραιμ ἐντείνοντες καὶ
βάλλοντες τόξοις ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου
10 οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ θεοῦ καὶ
ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἤθελον πορεύεσθαι 11
καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν
θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς 12 ἐναντίον
τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησεν θαυμάσια ἐν
γῇ Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως 13 διέρρηξεν
θάλασσαν καὶ διήγαγεν αὐτούς ἔστησεν ὕδατα
ὡσεὶ ἀσκὸν 14 καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ
ἡμέρας καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός
15 διέρρηξεν πέτραν ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐπότισεν
αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ 16 καὶ ἐξήγαγεν
ὕδωρ ἐκ πέτρας καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς
ὕδατα 17 καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν
αὐτῷ παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ
18 καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν
19 καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπαν μὴ
δυνήσεται ὁ θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ
20 ἐπεὶ ἐπάταξεν πέτραν καὶ ἐρρύησαν ὕδατα καὶ
χείμαρροι κατεκλύσθησαν μὴ καὶ ἄρτον δύναται
δοῦναι ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ 21
διὰ τοῦτο ἤκουσεν κύριος καὶ ἀνεβάλετο καὶ πῦρ
ἀνήφθη ἐν Ιακωβ καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ισραηλ
22 ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ
τὸ σωτήριον αὐτοῦ 23 καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις
ὑπεράνωθεν καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξεν 24
καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μαννα φαγεῖν καὶ ἄρτον

οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς 25 ἄρτον ἀγγέλων
ἔφαγεν ἄνθρωπος ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς
εἰς πλησμονήν 26 ἀπῆρεν νότον ἐξ οὐρανοῦ
καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ λίβα 27
καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας καὶ
ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά 28
καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν
κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν 29 καὶ ἐφάγοσαν
καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα καὶ τὴν ἐπιθυμίαν
αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς 30 οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ
τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν
οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν 31 καὶ ὀργὴ τοῦ
θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς
πίοσιν αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ισραηλ
συνεπόδισεν 32 ἐν πᾶσιν τούτοις ἥμαρτον ἔτι καὶ
οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ 33 καὶ
ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν καὶ τὰ
ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς 34 ὅταν ἀπέκτεννεν
αὐτούς ἐξεζήτουν αὐτὸν καὶ ἐπέστρεφον καὶ
ὤρθριζον πρὸς τὸν θεὸν 35 καὶ ἐμνήσθησαν
ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστιν καὶ ὁ θεὸς ὁ
ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστιν 36 καὶ ἠπάτησαν
αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τῇ γλώσσῃ
αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ 37 ἡ δὲ καρδία αὐτῶν
οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ
διαθήκῃ αὐτοῦ 38 αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων καὶ
ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν καὶ οὐ διαφθερεῖ
καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ
καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ 39
καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσιν πνεῦμα πορευόμενον
καὶ οὐκ ἐπιστρέφον 40 ποσάκις παρεπίκραναν
αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ
ἀνύδρῳ 41 καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν
θεὸν καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ισραηλ παρώξυναν 42
οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας ἧς
ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος 43 ὡς
ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα
αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως 44 καὶ μετέστρεψεν εἰς
αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ὀμβρήματα
αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν 45 ἐξαπέστειλεν εἰς
αὐτοὺς κυνόμυιαν καὶ κατέφαγεν αὐτούς καὶ
βάτραχον καὶ διέφθειρεν αὐτούς 46 καὶ ἔδωκεν
τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν καὶ τοὺς πόνους
αὐτῶν τῇ ἀκρίδι 47 ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν
ἄμπελον αὐτῶν καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν
ἐν τῇ πάχνῃ 48 καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν
τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ
πυρί 49 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ
αὐτοῦ θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν ἀποστολὴν
δι' ἀγγέλων πονηρῶν 50 ὡδοποίησεν τρίβον
τῇ ὀργῇ αὐτοῦ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν
ψυχῶν αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον
συνέκλεισεν 51 καὶ ἐπάταξεν πᾶν πρωτότοκον
ἐν Αἰγύπτῳ ἀπαρχὴν τῶν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς
σκηνώμασι Χαμ 52 καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν
λαὸν αὐτοῦ καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡς ποίμνιον
ἐν ἐρήμῳ 53 καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἐλπίδι
καὶ οὐκ ἐδειλίασαν καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν
ἐκάλυψεν θάλασσα 54 καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς
ὅριον ἁγιάσματος αὐτοῦ ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο
ἡ δεξιὰ αὐτοῦ 55 καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν ἔθνη καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν
σχοινίῳ κληροδοσίας καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς
σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ισραηλ 56
καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν θεὸν τὸν
ὕψιστον καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο

57 καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠσυνθέτησαν καθὼς καὶ
οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ μετεστράφησαν εἰς τόξον
στρεβλὸν 58 καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς
βουνοῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν
παρεζήλωσαν αὐτόν 59 ἤκουσεν ὁ θεὸς καὶ
ὑπερεῖδεν καὶ ἐξουδένωσεν σφόδρα τὸν Ισραηλ
60 καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σηλωμ σκήνωμα
αὐτοῦ οὗ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις 61 καὶ
παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν
καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθροῦ
62 καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν
αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδεν
63 τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγεν πῦρ καὶ
αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν 64 οἱ
ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσαν καὶ αἱ χῆραι
αὐτῶν οὐ κλαυσθήσονται 65 καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ
ὑπνῶν κύριος ὡς δυνατὸς κεκραιπαληκὼς ἐξ
οἴνου 66 καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς
τὰ ὀπίσω ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς 67 καὶ
ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ιωσηφ καὶ τὴν φυλὴν
Εφραιμ οὐκ ἐξελέξατο 68 καὶ ἐξελέξατο τὴν
φυλὴν Ιουδα τὸ ὄρος τὸ Σιων ὃ ἠγάπησεν 69
καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκερώτων τὸ ἁγίασμα
αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα
70 καὶ ἐξελέξατο Δαυιδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ
ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων
71 ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν
ποιμαίνειν Ιακωβ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ Ισραηλ
τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ 72 καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς
ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς
συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς

79 ψαλμὸς τῷ Ασαφ ὁ θεός ἤλθοσαν ἔθνη εἰς
τὴν κληρονομίαν σου ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν
σου ἔθεντο Ιερουσαλημ εἰς ὀπωροφυλάκιον 2
ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα
τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας τῶν
ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς 3 ἐξέχεαν τὸ αἷμα
αὐτῶν ὡς ὕδωρ κύκλῳ Ιερουσαλημ καὶ οὐκ ἦν
ὁ θάπτων 4 ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν
ἡμῶν μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ
ἡμῶν 5 ἕως πότε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος
ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου 6 ἔκχεον τὴν
ὀργήν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε καὶ ἐπὶ
βασιλείας αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο 7
ὅτι κατέφαγον τὸν Ιακωβ καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ
ἠρήμωσαν 8 μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων
ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου
ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα 9 βοήθησον ἡμῖν
ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ
ὀνόματός σου κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἱλάσθητι
ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου
10 μήποτε εἴπωσιν τὰ ἔθνη ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς
αὐτῶν καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον
τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος
τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου 11 εἰσελθάτω
ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων κατὰ
τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου περιποίησαι
τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων 12 ἀπόδος τοῖς
γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον
αὐτῶν τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε
κύριε 13 ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ πρόβατα τῆς
νομῆς σου ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν
σου

80 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων
μαρτύριον τῷ Ασαφ ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου

ὁ ποιμαίνων τὸν Ισραηλ πρόσχες ὁ ὁδηγῶν
ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ιωσηφ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν
χερουβιν ἐμφάνηθι **2** ἐναντίον Εφραιμ καὶ
Βενιαμιν καὶ Μανασση ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν
σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς **3** ὁ θεός
ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου
καὶ σωθησόμεθα **4** κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων
ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου
σου **5** ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων καὶ ποτιεῖς
ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ **6** ἔθου ἡμᾶς εἰς
ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ
ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς **7** κύριε ὁ θεὸς τῶν
δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ
πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα διάψαλμα **8**
ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας ἐξέβαλες ἔθνη καὶ
κατεφύτευσας αὐτήν **9** ὡδοποίησας ἔμπροσθεν
αὐτῆς καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς καὶ
ἐπλήσθη ἡ γῆ **10** ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς καὶ
αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ
11 ἐξέτεινεν τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης
καὶ ἕως ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς **12** ἵνα
τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς καὶ τρυγῶσιν
αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν
13 ἐλυμήνατο αὐτὴν σῦς ἐκ δρυμοῦ καὶ μονιὸς
ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν **14** ὁ θεὸς τῶν
δυνάμεων ἐπίστρεψον δή ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ
καὶ ἰδὲ καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην **15**
καὶ κατάρτισαι αὐτήν ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου
καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ
16 ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη ἀπὸ
ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται **17**
γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ’ ἄνδρα δεξιᾶς σου καὶ
ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ **18**
καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ ζωώσεις ἡμᾶς καὶ
τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα **19** κύριε ὁ θεὸς
τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον
τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα

81 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τῷ Ασαφ
ψαλμός ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν
ἀλαλάξατε τῷ θεῷ Ιακωβ **2** λάβετε ψαλμὸν καὶ
δότε τύμπανον ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας
3 σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι ἐν εὐσήμῳ
ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν **4** ὅτι πρόσταγμα τῷ Ισραηλ
ἐστὶν καὶ κρίμα τῷ θεῷ Ιακωβ **5** μαρτύριον ἐν
τῷ Ιωσηφ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ
γῆς Αἰγύπτου γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν
6 ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ αἱ
χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν **7** ἐν
θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἐρρυσάμην σε ἐπήκουσά
σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος ἐδοκίμασά σε ἐπὶ
ὕδατος ἀντιλογίας διάψαλμα **8** ἄκουσον λαός
μου καὶ διαμαρτύρομαί σοι Ισραηλ ἐὰν ἀκούσῃς
μου **9** οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος οὐδὲ
προσκυνήσεις θεῷ ἀλλοτρίῳ **10** ἐγὼ γάρ εἰμι
κύριος ὁ θεός σου ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου
πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω αὐτό **11**
καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου καὶ
Ισραηλ οὐ προσέσχεν μοι **12** καὶ ἐξαπέστειλα
αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν
αὐτῶν πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν
13 εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέν μου Ισραηλ ταῖς ὁδοῖς
μου εἰ ἐπορεύθη **14** ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς
αὐτῶν ἐταπείνωσα καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς
ἐπέβαλον τὴν χεῖρά μου **15** οἱ ἐχθροὶ κυρίου
ἐψεύσαντο αὐτῷ καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς

τὸν αἰῶνα 16 καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος
πυροῦ καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς

82 ψαλμὸς τῷ Ασαφ ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ
θεῶν ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρίνει 2 ἕως
πότε κρίνετε ἀδικίαν καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν
λαμβάνετε διάψαλμα 3 κρίνατε ὀρφανὸν
καὶ πτωχόν ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε
4 ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν ἐκ χειρὸς
ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε 5 οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ
συνῆκαν ἐν σκότει διαπορεύονται σαλευθήσονται
πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς 6 ἐγὼ εἶπα θεοί
ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες 7 ὑμεῖς δὲ ὡς
ἄνθρωποι ἀποθνῄσκετε καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων
πίπτετε 8 ἀνάστα ὁ θεός κρῖνον τὴν γῆν ὅτι σὺ
κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν

83 ᾠδὴ ψαλμοῦ τῷ Ασαφ ὁ θεός τίς
ὁμοιωθήσεταί σοι μὴ σιγήσῃς μηδὲ καταπραΰνῃς
ὁ θεός 2 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν καὶ
οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν 3 ἐπὶ τὸν
λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην καὶ
ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου 4 εἶπαν δεῦτε
καὶ ἐξολεθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους καὶ οὐ μὴ
μνησθῇ τὸ ὄνομα Ισραηλ ἔτι 5 ὅτι ἐβουλεύσαντο
ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτό κατὰ σοῦ διαθήκην
διέθεντο 6 τὰ σκηνώματα τῶν Ιδουμαίων καὶ
οἱ Ισμαηλῖται Μωαβ καὶ οἱ Αγαρηνοί 7 Γεβαλ
καὶ Αμμων καὶ Αμαληκ καὶ ἀλλόφυλοι μετὰ
τῶν κατοικούντων Τύρον 8 καὶ γὰρ καὶ Ασσουρ
συμπαρεγένετο μετ᾽ αὐτῶν ἐγενήθησαν εἰς
ἀντίλημψιν τοῖς υἱοῖς Λωτ διάψαλμα 9 ποίησον
αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιαμ καὶ τῷ Σισαρα ὡς ὁ Ιαβιν
ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισων 10 ἐξωλεθρεύθησαν ἐν
Αενδωρ ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ 11 θοῦ
τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ωρηβ καὶ Ζηβ
καὶ Ζεβεε καὶ Σαλμανα πάντας τοὺς ἄρχοντας
αὐτῶν 12 οἵτινες εἶπαν κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς
τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ 13 ὁ θεός μου θοῦ
αὐτοὺς ὡς τροχόν ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον
ἀνέμου 14 ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμόν ὡς εἰ
φλὸξ κατακαύσαι ὄρη 15 οὕτως καταδιώξεις
αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου καὶ ἐν τῇ ὀργῇ
σου ταράξεις αὐτούς 16 πλήρωσον τὰ πρόσωπα
αὐτῶν ἀτιμίας καὶ ζητήσουσιν τὸ ὄνομά σου
κύριε 17 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ
ἀπολέσθωσαν 18 καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι
κύριος σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν

84 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς
Κορε ψαλμός ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου
κύριε τῶν δυνάμεων 2 ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ
ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου ἡ καρδία
μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν
ζῶντα 3 καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν
καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ οὗ θήσει τὰ νοσσία
αὐτῆς τὰ θυσιαστήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων
ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου 4 μακάριοι οἱ
κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων αἰνέσουσίν σε διάψαλμα 5 μακάριος
ἀνήρ οὗ ἐστιν ἡ ἀντίλημψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ
κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο 6
ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τόπον ὃν
ἔθετο καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν 7
πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν ὀφθήσεται
ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιων 8 κύριε ὁ θεὸς
τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ἐνώτισαι ὁ θεὸς Ιακωβ διάψαλμα 9 ὑπερασπιστὰ

ἡμῶν ἰδέ ὁ θεός καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον
τοῦ χριστοῦ σου 10 ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία
ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἐξελεξάμην
παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μᾶλλον ἢ
οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν 11 ὅτι ἔλεον
καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ κύριος ὁ θεός χάριν καὶ
δόξαν δώσει κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς
πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ 12 κύριε τῶν δυνάμεων
μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ

85 εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμός
εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας τὴν
αἰχμαλωσίαν Ιακωβ 2 ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ
λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν
διάψαλμα 3 κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου
ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου 4 ἐπίστρεψον
ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον
τὸν θυμόν σου ἀφ᾽ ἡμῶν 5 μὴ εἰς τὸν αἰῶνα
ὀργισθήσῃ ἡμῖν ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ
γενεᾶς εἰς γενεάν 6 ὁ θεός σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις
ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί 7
δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν
σου δῴης ἡμῖν 8 ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ
κύριος ὁ θεός ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς
ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν 9 πλὴν ἐγγὺς
τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ
κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν 10 ἔλεος
καὶ ἀλήθεια συνήντησαν δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη
κατεφίλησαν 11 ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν
καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν 12
καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῆ
ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς 13 δικαιοσύνη
ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς
ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ

86 προσευχὴ τῷ Δαυιδ κλῖνον κύριε τὸ οὖς
σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης
εἰμὶ ἐγώ 2 φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὅσιός
εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ θεός μου τὸν
ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ 3 ἐλέησόν με κύριε ὅτι πρὸς σὲ
κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν 4 εὔφρανον τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σέ κύριε ἦρα τὴν
ψυχήν μου 5 ὅτι σύ κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς
καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε 6
ἐνώτισαι κύριε τὴν προσευχήν μου καὶ πρόσχες
τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου 7 ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς
μου ἐκέκραξα πρὸς σέ ὅτι εἰσήκουσάς μου 8 οὐκ
ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε καὶ οὐκ ἔστιν
κατὰ τὰ ἔργα σου 9 πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας
ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε
καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου 10 ὅτι μέγας εἶ σὺ
καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος ὁ μέγας
11 ὁδήγησόν με κύριε τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ
φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου 12 ἐξομολογήσομαί σοι
κύριε ὁ θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω
τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα 13 ὅτι τὸ ἔλεός
σου μέγα ἐπ᾽ ἐμὲ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ
ᾅδου κατωτάτου (Sheol h7585) 14 ὁ θεὸς παράνομοι
ἐπανέστησαν ἐπ᾽ ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν
ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου καὶ οὐ προέθεντό σε
ἐνώπιον αὐτῶν 15 καὶ σύ κύριε ὁ θεὸς οἰκτίρμων
καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ
ἀληθινός 16 ἐπίβλεψον ἐπ᾽ ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με
δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν
υἱὸν τῆς παιδίσκης σου 17 ποίησον μετ᾽ ἐμοῦ

σημεῖον εἰς ἀγαθόν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές
με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σύ κύριε ἐβοήθησάς
μοι καὶ παρεκάλεσάς με

87 τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμὸς ᾠδῆς οἱ θεμέλιοι
αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσιν τοῖς ἁγίοις **2** ἀγαπᾷ κύριος
τὰς πύλας Σιων ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ιακωβ
3 δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ
διάψαλμα **4** μνησθήσομαι Ρααβ καὶ Βαβυλῶνος
τοῖς γινώσκουσίν με καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ
Τύρος καὶ λαὸς Αἰθιόπων οὗτοι ἐγενήθησαν
ἐκεῖ **5** μήτηρ Σιων ἐρεῖ ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος
ἐγενήθη ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν
ὁ ὕψιστος **6** κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν
καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν
αὐτῇ διάψαλμα **7** ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ
κατοικία ἐν σοί

88 ᾠδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορε εἰς τὸ τέλος
ὑπὲρ μαελεθ τοῦ ἀποκριθῆναι συνέσεως Αιμαν τῷ
Ισραηλίτῃ κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου **2** εἰσελθάτω
ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου
εἰς τὴν δέησίν μου κύριε **3** ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ
ψυχή μου καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισεν **(Sheol
h7585)** **4** προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος **5** ὡσεὶ τραυματίαι ἐρριμμένοι
καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ
αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν **6** ἔθεντό με
ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ
θανάτου **7** ἐπ’ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ
πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπ’ ἐμὲ ἐπήγαγες
διάψαλμα **8** ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ’
ἐμοῦ ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς παρεδόθην καὶ
οὐκ ἐξεπορευόμην **9** οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν
ἀπὸ πτωχείας ἐκέκραξα πρὸς σέ κύριε ὅλην
τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου
10 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἰατροὶ
ἀναστήσουσιν καὶ ἐξομολογήσονταί σοι **11** μὴ
διηγήσεταί τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ **12** μὴ γνωσθήσεται
ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη
σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ **13** κἀγὼ πρὸς σέ κύριε
ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει
σε **14** ἵνα τί κύριε ἀπωθεῖς τὴν ψυχήν μου
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ **15**
πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου
ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην **16** ἐπ’
ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου καὶ οἱ φοβερισμοί σου
ἐξετάραξάν με **17** ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ ὅλην
τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα **18** ἐμάκρυνας ἀπ’
ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου
ἀπὸ ταλαιπωρίας

89 συνέσεως Αιθαν τῷ Ισραηλίτῃ τὰ ἐλέη σου
κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου
2 ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται
ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά
σου **3** διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου
ὤμοσα Δαυιδ τῷ δούλῳ μου **4** ἕως τοῦ αἰῶνος
ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου καὶ οἰκοδομήσω εἰς
γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου διάψαλμα **5**
ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου
κύριε καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων
6 ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ κυρίῳ καὶ
τίς ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ **7**
ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων μέγας

καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ
8 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὅμοιός σοι
δυνατὸς εἶ κύριε καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου 9
σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης τὸν δὲ
σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις 10
σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον καὶ
ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας
τοὺς ἐχθρούς σου 11 σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί καὶ σή
ἐστιν ἡ γῆ τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς
σὺ ἐθεμελίωσας 12 τὸν βορρᾶν καὶ θαλάσσας σὺ
ἔκτισας Θαβωρ καὶ Ερμων ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται 13 σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας
κραταιωθήτω ἡ χείρ σου ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου 14
δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου
ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσεται πρὸ προσώπου
σου 15 μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν
κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται
16 καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν
ἡμέραν καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται
17 ὅτι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν εἶ σύ καὶ
ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν
18 ὅτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντίλημψις καὶ τοῦ ἁγίου
Ισραηλ βασιλέως ἡμῶν 19 τότε ἐλάλησας ἐν
ὁράσει τοῖς ὁσίοις σου καὶ εἶπας ἐθέμην βοήθειαν
ἐπὶ δυνατόν ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου 20
εὗρον Δαυιδ τὸν δοῦλόν μου ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου
ἔχρισα αὐτόν 21 ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήμψεται
αὐτῷ καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν 22 οὐκ
ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ
προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν 23 καὶ συγκόψω
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ
τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι 24 καὶ ἡ
ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ’ αὐτοῦ καὶ
ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ
25 καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐν
ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ 26 αὐτὸς ἐπικαλέσεταί
με πατήρ μου εἶ σύ θεός μου καὶ ἀντιλήμπτωρ
τῆς σωτηρίας μου 27 κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι
αὐτόν ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν τῆς γῆς 28
εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου καὶ
ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ 29 καὶ θήσομαι εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ τὸν
θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ 30
ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου
καὶ τοῖς κρίμασίν μου μὴ πορευθῶσιν 31 ἐὰν τὰ
δικαιώματά μου βεβηλώσουσιν καὶ τὰς ἐντολάς
μου μὴ φυλάξωσιν 32 ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ
τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ ἐν μάστιξιν τὰς ἁμαρτίας
αὐτῶν 33 τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω
ἀπ’ αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου
34 οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου καὶ
τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ
ἀθετήσω 35 ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου εἰ τῷ
Δαυιδ ψεύσομαι 36 τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα
μενεῖ καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον
μου 37 καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός διάψαλμα
38 σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας ἀνεβάλου τὸν
χριστόν σου 39 κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ
δούλου σου ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα
αὐτοῦ 40 καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ
ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν 41 διήρπασαν
αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδόν ἐγενήθη
ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ 42 ὕψωσας τὴν
δεξιὰν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ εὔφρανας πάντας τοὺς
ἐχθροὺς αὐτοῦ 43 ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν

τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ
ἐν τῷ πολέμῳ **44** κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ
αὐτόν τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας
45 ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ
κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην διάψαλμα **46** ἕως πότε
κύριε ἀποστρέψεις εἰς τέλος ἐκκαυθήσεται ὡς
πῦρ ἡ ὀργή σου **47** μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις
μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων **48** τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ
οὐκ ὄψεται θάνατον ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἐκ χειρὸς ᾅδου διάψαλμα **(Sheol h7585)** **49** ποῦ
εἰσιν τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα κύριε ἃ ὤμοσας τῷ
Δαυιδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου **50** μνήσθητι κύριε τοῦ
ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ
κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν **51** οὗ ὠνείδισαν οἱ
ἐχθροί σου κύριε οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα
τοῦ χριστοῦ σου **52** εὐλογητὸς κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα γένοιτο γένοιτο

90 προσευχὴ τοῦ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ
κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ
γενεᾷ **2** πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι
τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην καὶ ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ **3** μὴ ἀποστρέψῃς
ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν καὶ εἶπας ἐπιστρέψατε
υἱοὶ ἀνθρώπων **4** ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου
ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθές ἥτις διῆλθεν καὶ φυλακὴ ἐν
νυκτί **5** τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται τὸ
πρωὶ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι **6** τὸ πρωὶ ἀνθήσαι καὶ
παρέλθοι τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι σκληρυνθείη καὶ
ξηρανθείη **7** ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου καὶ
ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν **8** ἔθου τὰς ἀνομίας
ἡμῶν ἐνώπιόν σου ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν
τοῦ προσώπου σου **9** ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν
ἐξέλιπον καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν τὰ ἔτη
ἡμῶν ὡς ἀράχνην ἐμελέτων **10** αἱ ἡμέραι τῶν
ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη ἐὰν δὲ
ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ τὸ πλεῖον
αὐτῶν κόπος καὶ πόνος ὅτι ἐπῆλθεν πραΰτης
ἐφ’ ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα **11** τίς γινώσκει τὸ
κράτος τῆς ὀργῆς σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου
τὸν θυμόν σου **12** ἐξαριθμήσασθαι τὴν δεξιάν
σου οὕτως γνώρισον καὶ τοὺς πεπεδημένους
τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ **13** ἐπίστρεψον κύριε ἕως
πότε καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου
14 ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου καὶ
ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς
ἡμέραις ἡμῶν **15** εὐφράνθημεν ἀνθ’ ὧν ἡμερῶν
ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά **16**
καὶ ἰδὲ ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ τὰ ἔργα σου
καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν **17** καὶ ἔστω ἡ
λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ’ ἡμᾶς καὶ
τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ’ ἡμᾶς

91 αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυιδ ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ
τοῦ ὑψίστου ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
αὐλισθήσεται **2** ἐρεῖ τῷ κυρίῳ ἀντιλήμπτωρ μου
εἶ καὶ καταφυγή μου ὁ θεός μου ἐλπιῶ ἐπ’ αὐτόν
3 ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί με ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ
ἀπὸ λόγου ταραχώδους **4** ἐν τοῖς μεταφρένοις
αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας
αὐτοῦ ἐλπιεῖς ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια
αὐτοῦ **5** οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ
ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας **6** ἀπὸ πράγματος
διαπορευομένου ἐν σκότει ἀπὸ συμπτώματος
καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ **7** πεσεῖται ἐκ τοῦ
κλίτους σου χιλιὰς καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου
πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ **8** πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς

σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν
ὄψῃ 9 ὅτι σύ κύριε ἡ ἐλπίς μου τὸν ὕψιστον
ἔθου καταφυγήν σου 10 οὐ προσελεύσεται πρὸς
σὲ κακά καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί
σου 11 ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ
σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου
12 ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε μήποτε προσκόψῃς
πρὸς λίθον τὸν πόδα σου 13 ἐπ᾽ ἀσπίδα καὶ
βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ καταπατήσεις λέοντα
καὶ δράκοντα 14 ὅτι ἐπ᾽ ἐμὲ ἤλπισεν καὶ ῥύσομαι
αὐτόν σκεπάσω αὐτόν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου 15
ἐπικαλέσεταί με καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ μετ᾽
αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει καὶ ἐξελοῦμαι καὶ δοξάσω
αὐτόν 16 μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν καὶ
δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου

92 ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου
ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ καὶ ψάλλειν
τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε 2 τοῦ ἀναγγέλλειν
τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
κατὰ νύκτα 3 ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ᾽
ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ 4 ὅτι εὔφρανάς με κύριε ἐν τῷ
ποιήματί σου καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου
ἀγαλλιάσομαι 5 ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε
σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου 6 ἀνὴρ
ἄφρων οὐ γνώσεται καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει
ταῦτα 7 ἐν τῷ ἀνατεῖλαι τοὺς ἁμαρτωλοὺς ὡς
χόρτον καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι
τὴν ἀνομίαν ὅπως ἂν ἐξολεθρευθῶσιν εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 8 σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα
κύριε 9 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται καὶ
διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν 10 καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος
τὸ κέρας μου καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ
πίονι 11 καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς
ἐχθροῖς μου καὶ ἐν τοῖς ἐπανιστανομένοις ἐπ᾽
ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου 12
δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν
τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται 13 πεφυτευμένοι ἐν
τῷ οἴκῳ κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἐξανθήσουσιν 14 ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρει
πίονι καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται 15 τοῦ ἀναγγεῖλαι
ὅτι εὐθὴς κύριος ὁ θεός μου καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία
ἐν αὐτῷ

93 εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου ὅτε
κατῴκισται ἡ γῆ αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυιδ ὁ
κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο
ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο
καὶ γὰρ ἐστερέωσεν τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ
σαλευθήσεται 2 ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ 3 ἐπῆραν οἱ ποταμοί κύριε
ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν 4 ἀπὸ φωνῶν
ὑδάτων πολλῶν θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς
θαλάσσης θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος 5 τὰ
μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν

94 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ τετράδι σαββάτων ὁ
θεὸς ἐκδικήσεων κύριος ὁ θεὸς ἐκδικήσεων
ἐπαρρησιάσατο 2 ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν
ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις 3 ἕως
πότε ἁμαρτωλοί κύριε ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ
καυχήσονται 4 φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν
ἀδικίαν λαλήσουσιν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν 5 τὸν λαόν σου κύριε ἐταπείνωσαν
καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν 6 χήραν
καὶ προσήλυτον ἀπέκτειναν καὶ ὀρφανοὺς

ἐφόνευσαν 7 καὶ εἶπαν οὐκ ὄψεται κύριος οὐδὲ
συνήσει ὁ θεὸς τοῦ Ιακωβ 8 σύνετε δή ἄφρονες
ἐν τῷ λαῷ καί μωροί ποτὲ φρονήσατε 9 ὁ
φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούει ἢ ὁ πλάσας τὸν
ὀφθαλμὸν οὐ κατανοεῖ 10 ὁ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ
ἐλέγξει ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν 11 κύριος
γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων
ὅτι εἰσὶν μάταιοι 12 μακάριος ἄνθρωπος ὃν
ἂν σὺ παιδεύσῃς κύριε καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου
διδάξῃς αὐτὸν 13 τοῦ πραῧναι αὐτῷ ἀφ᾽ ἡμερῶν
πονηρῶν ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος 14
ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει 15 ἕως οὗ
δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν καὶ ἐχόμενοι
αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ διάψαλμα
16 τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένους ἢ
τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ ἐργαζομένους τὴν
ἀνομίαν 17 εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέν μοι παρὰ
βραχὺ παρῴκησεν τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου 18 εἰ ἔλεγον
σεσάλευται ὁ πούς μου τὸ ἔλεός σου κύριε βοηθεῖ
μοι 19 κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν
τῇ καρδίᾳ μου αἱ παρακλήσεις σου ηγάπησαν
τὴν ψυχήν μου 20 μὴ συμπροσέσται σοι θρόνος
ἀνομίας ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ προστάγματι 21
θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου καὶ αἷμα ἀθῷον
καταδικάσονται 22 καὶ ἐγένετό μοι κύριος εἰς
καταφυγὴν καὶ ὁ θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος
μου 23 καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν
καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς
κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

95 αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυιδ δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα
τῷ κυρίῳ ἀλαλάξωμεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι
ἡμῶν 2 προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν
αὐτῷ 3 ὅτι θεὸς μέγας κύριος καὶ βασιλεὺς
μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς 4 ὅτι ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων
αὐτοῦ εἰσιν 5 ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα καὶ
αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες
αὐτοῦ ἔπλασαν 6 δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον
κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς 7 ὅτι αὐτός ἐστιν
ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ καὶ
πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς
αὐτοῦ ἀκούσητε 8 μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας
ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν
τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ 9 οὗ ἐπείρασαν
οἱ πατέρες ὑμῶν ἐδοκίμασαν καὶ εἴδοσαν τὰ
ἔργα μου 10 τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ
γενεᾷ ἐκείνῃ καὶ εἶπα ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ
καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου 11 ὡς
ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν
κατάπαυσίν μου

96 ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδομεῖτο μετὰ τὴν
αἰχμαλωσίαν ᾠδὴ τῷ Δαυιδ ᾄσατε τῷ κυρίῳ
ᾆσμα καινόν ᾄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ 2
ᾄσατε τῷ κυρίῳ εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον
αὐτοῦ 3 ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὴν δόξαν
αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ 4
ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα φοβερός
ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς 5 ὅτι πάντες οἱ
θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια ὁ δὲ κύριος τοὺς
οὐρανοὺς ἐποίησεν 6 ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης
ἐνώπιον αὐτοῦ ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια
ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ 7 ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ αἱ

πατριαὶ τῶν ἐθνῶν ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν
καὶ τιμήν 8 ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι
αὐτοῦ ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς
αὐλὰς αὐτοῦ 9 προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν
αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ 10 εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ
κύριος ἐβασίλευσεν καὶ γὰρ κατώρθωσεν τὴν
οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται κρινεῖ λαοὺς
ἐν εὐθύτητι 11 εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί καὶ
ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ
τὸ πλήρωμα αὐτῆς 12 χαρήσεται τὰ πεδία καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς τότε ἀγαλλιάσονται πάντα
τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ 13 πρὸ προσώπου κυρίου
ὅτι ἔρχεται ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν κρινεῖ
τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν τῇ
ἀληθείᾳ αὐτοῦ

97 τῷ Δαυιδ ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται ὁ κύριος
ἐβασίλευσεν ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ εὐφρανθήτωσαν
νῆσοι πολλαί 2 νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ
δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου
αὐτοῦ 3 πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ
φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ 4 ἔφαναν
αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ εἶδεν καὶ
ἐσαλεύθη ἡ γῆ 5 τὰ ὄρη ἐτάκησαν ὡσεὶ κηρὸς
ἀπὸ προσώπου κυρίου ἀπὸ προσώπου κυρίου
πάσης τῆς γῆς 6 ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ
τὴν δόξαν αὐτοῦ 7 αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ
προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν
τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες
οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ 8 ἤκουσεν καὶ εὐφράνθη Σιων
καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ιουδαίας
ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε 9 ὅτι σὺ εἶ κύριος
ὁ ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν σφόδρα ὑπερυψώθης
ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς 10 οἱ ἀγαπῶντες τὸν
κύριον μισεῖτε πονηρόν φυλάσσει κύριος τὰς
ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλῶν
ῥύσεται αὐτούς 11 φῶς ἀνέτειλεν τῷ δικαίῳ καὶ
τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη 12 εὐφράνθητε
δίκαιοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ
μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ

98 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ᾄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα
καινόν ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν κύριος ἔσωσεν
αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ
2 ἐγνώρισεν κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον
τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψεν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ
3 ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ιακωβ καὶ
τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ισραηλ εἴδοσαν
πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ
ἡμῶν 4 ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ ᾄσατε
καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε 5 ψάλατε τῷ κυρίῳ
ἐν κιθάρᾳ ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ 6 ἐν
σάλπιγξιν ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης
ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου 7
σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς
ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ 8
ποταμοὶ κροτήσουσιν χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό τὰ ὄρη
ἀγαλλιάσονται 9 ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν κρινεῖ
τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν
εὐθύτητι

99 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὁ κύριος ἐβασίλευσεν
ὀργιζέσθωσαν λαοί ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν
χερουβιν σαλευθήτω ἡ γῆ 2 κύριος ἐν Σιων
μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς 3
ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ

ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν **4** καὶ τιμὴ βασιλέως
κρίσιν ἀγαπᾷ σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας κρίσιν
καὶ δικαιοσύνην ἐν Ιακωβ σὺ ἐποίησας **5**
ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε
τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ὅτι ἅγιός
ἐστιν **6** Μωυσῆς καὶ Ααρων ἐν τοῖς ἱερεῦσιν
αὐτοῦ καὶ Σαμουηλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπεκαλοῦντο τὸν κύριον καὶ
αὐτὸς ἐπήκουσεν αὐτῶν **7** ἐν στύλῳ νεφέλης
ἐλάλει πρὸς αὐτούς ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια
αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγματα ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς **8**
κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐτῶν ὁ θεός σὺ
εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ
ἐπιτηδεύματα αὐτῶν **9** ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν
ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ ὅτι
ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

100 ψαλμὸς εἰς ἐξομολόγησιν ἀλαλάξατε τῷ
κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ **2** δουλεύσατε τῷ κυρίῳ
ἐν εὐφροσύνῃ εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν
ἀγαλλιάσει **3** γνῶτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ
θεός αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς λαὸς
αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ **4** εἰσέλθατε
εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει εἰς τὰς
αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ
αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ **5** ὅτι χρηστὸς κύριος εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ἕως γενεᾶς καὶ
γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ

101 τῷ Δαυιδ ψαλμός ἔλεος καὶ κρίσιν
ᾄσομαί σοι κύριε **2** ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ
ἀμώμῳ πότε ἥξεις πρός με διεπορευόμην ἐν
ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου
3 οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα
παράνομον ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα **4**
οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβὴ ἐκκλίνοντος
ἀπ’ ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον **5** τὸν
καταλαλοῦντα λάθρᾳ τοῦ πλησίον αὐτοῦ τοῦτον
ἐξεδίωκον ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ
καρδίᾳ τούτῳ οὐ συνήσθιον **6** οἱ ὀφθαλμοί μου
ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς
μετ’ ἐμοῦ πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ οὗτός μοι
ἐλειτούργει **7** οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου
ποιῶν ὑπερηφανίαν λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν
ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου **8** εἰς τὰς πρωίας
ἀπέκτεννον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς
τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυρίου πάντας τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν

102 προσευχὴ τῷ πτωχῷ ὅταν ἀκηδιάσῃ
καὶ ἐναντίον κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ
εἰσάκουσον κύριε τῆς προσευχῆς μου καὶ ἡ
κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθάτω **2** μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ
θλίβωμαι κλῖνον τὸ οὖς σου πρός με ἐν ᾗ ἂν
ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε ταχὺ εἰσάκουσόν μου
3 ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου καὶ
τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν **4**
ἐπλήγη ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου
ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου **5**
ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ
ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου **6** ὡμοιώθην πελεκᾶνι
ἐρημικῷ ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ
7 ἠγρύπνησα καὶ ἐγενήθην ὡσεὶ στρουθίον
μονάζον ἐπὶ δώματι **8** ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν
με οἱ ἐχθροί μου καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ’ ἐμοῦ
ὤμνυον **9** ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον καὶ
τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων **10** ἀπὸ
προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου ὅτι

ἐπάρας κατέρραξάς με 11 αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ
ἐκλίθησαν καὶ ἐγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην 12 σὺ
δέ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις καὶ τὸ μνημόσυνόν
σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν 13 σὺ ἀναστὰς
οἰκτιρήσεις τὴν Σιων ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι
αὐτήν ὅτι ἥκει καιρός 14 ὅτι εὐδόκησαν οἱ
δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ τὸν χοῦν
αὐτῆς οἰκτιρήσουσιν 15 καὶ φοβηθήσονται τὰ
ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς τὴν δόξαν σου 16 ὅτι οἰκοδομήσει κύριος
τὴν Σιων καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ 17
ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν
καὶ οὐκ ἐξουδένωσεν τὴν δέησιν αὐτῶν 18
γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν καὶ λαὸς ὁ
κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον 19 ὅτι ἐξέκυψεν
ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν
γῆν ἐπέβλεψεν 20 τοῦ ἀκοῦσαι τὸν στεναγμὸν
τῶν πεπεδημένων τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν
τεθανατωμένων 21 τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιων
τὸ ὄνομα κυρίου καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν
Ιερουσαλημ 22 ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ
αὐτὸ καὶ βασιλείας τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ
23 ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ τὴν
ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι 24
μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου ἐν γενεᾷ
γενεῶν τὰ ἔτη σου 25 κατ' ἀρχὰς σύ κύριε τὴν
γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν
οἱ οὐρανοί 26 αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμενεῖς
καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται καὶ ὡσεὶ
περιβόλαιον ἀλλάξεις αὐτούς καὶ ἀλλαγήσονται
27 σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν
28 οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσιν καὶ
τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται

103 τῷ Δαυιδ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον
καί πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ 2 εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον καὶ
μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ
3 τὸν εὐιλατεύοντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου
τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου 4 τὸν
λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου τὸν
στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς 5
τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου
ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου 6
ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς
ἀδικουμένοις 7 ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ
Μωυσῇ τοῖς υἱοῖς Ισραηλ τὰ θελήματα αὐτοῦ 8
οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυμος
καὶ πολυέλεος 9 οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται οὐδὲ
εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ 10 οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας
ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν 11 ὅτι κατὰ τὸ ὕψος
τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσεν κύριος
τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν
12 καθ' ὅσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν
ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν 13 καθὼς
οἰκτίρει πατὴρ υἱούς οἰκτίρησεν κύριος τοὺς
φοβουμένους αὐτόν 14 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα
ἡμῶν μνήσθητι ὅτι χοῦς ἐσμεν 15 ἄνθρωπος
ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ
ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει 16 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν
ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται
ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ 17 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ
υἱοὺς υἱῶν 18 τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην
αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ

τοῦ ποιῆσαι αὐτάς 19 κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ
ἡτοίμασεν τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία
αὐτοῦ πάντων δεσπόζει 20 εὐλογεῖτε τὸν κύριον
πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ δυνατοὶ ἰσχύι ποιοῦντες
τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
λόγων αὐτοῦ 21 εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ
δυνάμεις αὐτοῦ λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αὐτοῦ 22 εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ
ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον

104 τῷ Δαυιδ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν
κύριον κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα
ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσω 2
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον ἐκτείνων τὸν
οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν 3 ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ
ὑπερῷα αὐτοῦ ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων 4 ὁ ποιῶν τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς
αὐτοῦ πῦρ φλέγον 5 ἐθεμελίωσεν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν
ἀσφάλειαν αὐτῆς οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος 6 ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα 7 ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται ἀπὸ φωνῆς βροντῆς
σου δειλιάσουσιν 8 ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ
καταβαίνουσιν πεδία εἰς τόπον ὃν ἐθεμελίωσας
αὐτοῖς 9 ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται
οὐδὲ ἐπιστρέψουσιν καλύψαι τὴν γῆν 10 ὁ
ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν ἀνὰ μέσον τῶν
ὀρέων διελεύσονται ὕδατα 11 ποτιοῦσιν πάντα
τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ προσδέξονται ὄναγροι εἰς
δίψαν αὐτῶν 12 ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσιν
φωνήν 13 ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ
ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ 14
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσιν καὶ χλόην τῇ
δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ
τῆς γῆς 15 καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει 16 χορτασθήσεται
τὰ ξύλα τοῦ πεδίου αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς
ἐφύτευσεν 17 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσιν
τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν 18 ὄρη
τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις πέτρα καταφυγὴ τοῖς
χοιρογρυλλίοις 19 ἐποίησεν σελήνην εἰς καιρούς
ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ 20 ἔθου σκότος
καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα
τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ 21 σκύμνοι ὠρυόμενοι
ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρῶσιν
αὐτοῖς 22 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν
καὶ ἐν ταῖς μάνδραις αὐτῶν κοιτασθήσονται
23 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ
καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας 24 ὡς
ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτήσεώς σου 25
αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος ἐκεῖ
ἑρπετά ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός ζῷα μικρὰ μετὰ
μεγάλων 26 ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται δράκων
οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ 27 πάντα
πρὸς σὲ προσδοκῶσιν δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτοῖς
εὔκαιρον 28 δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν
ἀνοίξαντος δέ σου τὴν χεῖρα τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος 29 ἀποστρέψαντος
δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται ἀντανελεῖς
τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσιν καὶ εἰς τὸν
χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν 30 ἐξαποστελεῖς τὸ
πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται καὶ ἀνακαινιεῖς

τὸ πρόσωπον τῆς γῆς 31 ἤτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ 32 ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται 33 ᾄσω τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω 34 ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ 35 ἐκλίποισαν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον

105 αλληλουια ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἔργα αὐτοῦ 2 ᾄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ 3 ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν κύριον 4 ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός 5 μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ 6 σπέρμα Αβρααμ δοῦλοι αὐτοῦ υἱοὶ Ιακωβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ 7 αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ 8 ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς 9 ὃν διέθετο τῷ Αβρααμ καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ισαακ 10 καὶ ἔστησεν αὐτὴν τῷ Ιακωβ εἰς πρόσταγμα καὶ τῷ Ισραηλ διαθήκην αἰώνιον 11 λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν Χανααν σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν 12 ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ 13 καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον 14 οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς 15 μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε 16 καὶ ἐκάλεσεν λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν 17 ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον εἰς δοῦλον ἐπράθη Ιωσηφ 18 ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ 19 μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν 20 ἀπέστειλεν βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν ἄρχων λαῶν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν 21 κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ 22 τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι 23 καὶ εἰσῆλθεν Ισραηλ εἰς Αἴγυπτον καὶ Ιακωβ παρῴκησεν ἐν γῇ Χαμ 24 καὶ ηὔξησεν τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ 25 μετέστρεψεν τὴν καρδίαν αὐτῶν τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ 26 ἐξαπέστειλεν Μωυσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ααρων ὃν ἐξελέξατο αὐτόν 27 ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ καὶ τῶν τεράτων ἐν γῇ Χαμ 28 ἐξαπέστειλεν σκότος καὶ ἐσκότασεν καὶ παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ 29 μετέστρεψεν τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς ἰχθύας αὐτῶν 30 ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους ἐν τοῖς ταμιείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν 31 εἶπεν καὶ ἦλθεν κυνόμυια καὶ σκνῖπες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν 32 ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν 33 καὶ ἐπάταξεν τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν καὶ συνέτριψεν πᾶν ξύλον ὁρίου αὐτῶν 34 εἶπεν καὶ ἦλθεν ἀκρὶς καὶ βροῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός 35 καὶ

κατέφαγεν πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν
καὶ κατέφαγεν τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν 36
καὶ ἐπάταξεν πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν
ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν 37 καὶ ἐξήγαγεν
αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς
φυλαῖς αὐτῶν ἀσθενῶν 38 εὐφράνθη Αἴγυπτος
ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν
ἐπ' αὐτούς 39 διεπέτασεν νεφέλην εἰς σκέπην
αὐτοῖς καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα
40 ᾔτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα καὶ ἄρτον
οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς 41 διέρρηξεν πέτραν
καὶ ἐρρύησαν ὕδατα ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις
ποταμοί 42 ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου
αὐτοῦ τοῦ πρὸς Αβρααμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ 43
καὶ ἐξήγαγεν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει
καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ 44
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν καὶ πόνους
λαῶν ἐκληρονόμησαν 45 ὅπως ἂν φυλάξωσιν
τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ
ἐκζητήσωσιν

106 αλληλουια ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι
χρηστός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 2 τίς
λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου ἀκουστὰς
ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ 3 μακάριοι οἱ
φυλάσσοντες κρίσιν καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην
ἐν παντὶ καιρῷ 4 μνήσθητι ἡμῶν κύριε ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ
σωτηρίῳ σου 5 τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι
τῶν ἐκλεκτῶν σου τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ
εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου τοῦ ἐπαινεῖσθαι
μετὰ τῆς κληρονομίας σου 6 ἡμάρτομεν μετὰ
τῶν πατέρων ἡμῶν ἠνομήσαμεν ἠδικήσαμεν
7 οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ
θαυμάσιά σου οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ
ἐλέους σου καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ
ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ 8 καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματος αὐτοῦ τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν
αὐτοῦ 9 καὶ ἐπετίμησεν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ καὶ
ἐξηράνθη καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν
ἐρήμῳ 10 καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισούντων
καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ 11
καὶ ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς εἷς
ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη 12 καὶ ἐπίστευσαν ἐν
τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ
13 ἐτάχυναν ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ οὐχ
ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ 14 καὶ ἐπεθύμησαν
ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν
ἐν ἀνύδρῳ 15 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα
αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλεν πλησμονὴν εἰς τὰς
ψυχὰς αὐτῶν 16 καὶ παρώργισαν Μωυσῆν ἐν
τῇ παρεμβολῇ καὶ Ααρων τὸν ἅγιον κυρίου 17
ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιεν Δαθαν καὶ ἐκάλυψεν
ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Αβιρων 18 καὶ ἐξεκαύθη
πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν φλὸξ κατέφλεξεν
ἁμαρτωλούς 19 καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρηβ
καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ 20 καὶ ἠλλάξαντο
τὴν δόξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἔσθοντος
χόρτον 21 ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σῴζοντος
αὐτούς τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ
22 θαυμαστὰ ἐν γῇ Χαμ φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης
ἐρυθρᾶς 23 καὶ εἶπεν τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς εἰ
μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει
ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ἀποστρέψαι τὴν ὀργὴν αὐτοῦ
τοῦ μὴ ἐξολεθρεῦσαι 24 καὶ ἐξουδένωσαν γῆν
ἐπιθυμητήν οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ 25
καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν οὐκ

εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου 26 καὶ ἐπῆρεν τὴν
χεῖρα αὐτοῦ αὐτοῖς τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ
ἐρήμῳ 27 καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς
χώραις 28 καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγωρ καὶ
ἔφαγον θυσίας νεκρῶν 29 καὶ παρώξυναν αὐτὸν
ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν καὶ ἐπληθύνθη ἐν
αὐτοῖς ἡ πτῶσις 30 καὶ ἔστη Φινεες καὶ ἐξιλάσατο
καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις 31 καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ
αἰῶνος 32 καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐφ’ ὕδατος
ἀντιλογίας καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δῑ αὐτούς 33 ὅτι
παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ διέστειλεν
ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ 34 οὐκ ἐξωλέθρευσαν τὰ
ἔθνη ἃ εἶπεν κύριος αὐτοῖς 35 καὶ ἐμίγησαν ἐν
τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν 36 καὶ
ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν καὶ ἐγενήθη
αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον 37 καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς
αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις
38 καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ
θυγατέρων ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χανααν
καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασιν 39 καὶ
ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν καὶ ἐπόρνευσαν ἐν
τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν 40 καὶ ὠργίσθη θυμῷ
κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐβδελύξατο τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ 41 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
εἰς χεῖρας ἐθνῶν καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ
μισοῦντες αὐτούς 42 καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ
ἐχθροὶ αὐτῶν καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας
αὐτῶν 43 πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς αὐτοὶ
δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν
καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν
44 καὶ εἶδεν ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς ἐν τῷ
αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν 45 καὶ
ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ καὶ μετεμελήθη
κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ 46 καὶ ἔδωκεν
αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων τῶν
αἰχμαλωτισάντων αὐτούς 47 σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ
θεὸς ἡμῶν καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν
τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ σου
τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου 48 εὐλογητὸς
κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός γένοιτο γένοιτο

107 αλληλουια ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι
χρηστός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 2
εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου οὓς
ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ 3 ἐκ τῶν χωρῶν
συνήγαγεν αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ
βορρᾶ καὶ θαλάσσης 4 ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐν ἀνύδρῳ ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ
εὗρον 5 πεινῶντες καὶ διψῶντες ἡ ψυχὴ αὐτῶν
ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν 6 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον
ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν
αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτοὺς 7 καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς
εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν
κατοικητηρίου 8 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ
τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων 9 ὅτι ἐχόρτασεν ψυχὴν
κενὴν καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν
10 καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου
πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ 11 ὅτι
παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ καὶ τὴν βουλὴν
τοῦ ὑψίστου παρώξυναν 12 καὶ ἐταπεινώθη
ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν ἠσθένησαν καὶ οὐκ
ἦν ὁ βοηθῶν 13 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον
ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν

αὐτῶν ἔσωσεν αὐτοὺς 14 καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς
ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου καὶ τοὺς δεσμοὺς
αὐτῶν διέρρηξεν 15 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ
κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων 16 ὅτι συνέτριψεν
πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέκλασεν
17 ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν
διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν
18 πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν καὶ
ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου 19 καὶ
ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς
καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς
20 ἀπέστειλεν τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἰάσατο
αὐτοὺς καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν
αὐτῶν 21 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη
αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων 22 καὶ θυσάτωσαν θυσίαν αἰνέσεως
καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει
23 οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν ἐν πλοίοις
ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς 24 αὐτοὶ
εἴδοσαν τὰ ἔργα κυρίου καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
ἐν τῷ βυθῷ 25 εἶπεν καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος
καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς 26 ἀναβαίνουσιν
ἕως τῶν οὐρανῶν καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν
ἀβύσσων ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο 27
ἐταράχθησαν ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων καὶ
πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη 28 καὶ ἐκέκραξαν
πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς καὶ ἐκ
τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτοὺς 29 καὶ
ἐπέταξεν τῇ καταιγίδι καὶ ἔστη εἰς αὔραν καὶ
ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς 30 καὶ εὐφράνθησαν
ὅτι ἡσύχασαν καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα
θελήματος αὐτῶν 31 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ
κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων 32 ὑψωσάτωσαν αὐτὸν
ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων
αἰνεσάτωσαν αὐτόν 33 ἔθετο ποταμοὺς εἰς
ἔρημον καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν 34
γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην ἀπὸ κακίας τῶν
κατοικούντων ἐν αὐτῇ 35 ἔθετο ἔρημον εἰς
λίμνας ὑδάτων καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους
ὑδάτων 36 καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας καὶ
συνεστήσαντο πόλιν κατοικεσίας 37 καὶ ἔσπειραν
ἀγροὺς καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας καὶ ἐποίησαν
καρπὸν γενήματος 38 καὶ εὐλόγησεν αὐτούς καὶ
ἐπληθύνθησαν σφόδρα καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ
ἐσμίκρυνεν 39 καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν
ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης 40 ἐξεχύθη
ἐξουδένωσις ἐπ᾽ ἄρχοντας καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς
ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ 41 καὶ ἐβοήθησεν πένητι
ἐκ πτωχείας καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς 42
ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται καὶ πᾶσα
ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς 43 τίς σοφὸς
καὶ φυλάξει ταῦτα καὶ συνήσουσιν τὰ ἐλέη τοῦ
κυρίου

108 ᾠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυιδ ἑτοίμη ἡ καρδία
μου ὁ θεός ἑτοίμη ἡ καρδία μου ᾄσομαι καὶ ψαλῶ
ἐν τῇ δόξῃ μου 2 ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ
κιθάρα ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου 3 ἐξομολογήσομαί
σοι ἐν λαοῖς κύριε καὶ ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν 4 ὅτι
μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἕως
τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου 5 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς
οὐρανούς ὁ θεός καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου
6 ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου σῶσον τῇ
δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου 7 ὁ θεὸς ἐλάλησεν
ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ

Σικιμα καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω
8 ἐμός ἐστιν Γαλααδ καὶ ἐμός ἐστιν Μανασση
καὶ Εφραιμ ἀντίλημψις τῆς κεφαλῆς μου Ιουδας
βασιλεύς μου 9 Μωαβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου
ἐπὶ τὴν Ιδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου ἐμοὶ
ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν 10 τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν
περιοχῆς τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ιδουμαίας
11 οὐχὶ σύ ὁ θεός ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς καὶ οὐκ
ἐξελεύσῃ ὁ θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν 12 δὸς
ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως καὶ ματαία σωτηρία
ἀνθρώπου 13 ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν καὶ
αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν

109 εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυιδ ψαλμός ὁ θεός
τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς 2 ὅτι στόμα
ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ᾽ ἐμὲ ἠνοίχθη
ἐλάλησαν κατ᾽ ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ 3 καὶ λόγοις
μίσους ἐκύκλωσάν με καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν
4 ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλόν με ἐγὼ δὲ
προσευχόμην 5 καὶ ἔθεντο κατ᾽ ἐμοῦ κακὰ
ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς
μου 6 κατάστησον ἐπ᾽ αὐτὸν ἁμαρτωλόν καὶ
διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ 7 ἐν τῷ
κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος καὶ
ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν 8
γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι καὶ τὴν
ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος 9 γενηθήτωσαν
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοὶ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα
10 σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἐπαιτησάτωσαν ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν
οἰκοπέδων αὐτῶν 11 ἐξερευνησάτω δανειστὴς
πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ διαρπασάτωσαν
ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ 12 μὴ ὑπαρξάτω
αὐτῷ ἀντιλήμπτωρ μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων
τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ 13 γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ
εἰς ἐξολέθρευσιν ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθήτω
τὸ ὄνομα αὐτοῦ 14 ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία
τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι κυρίου καὶ ἡ
ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη 15
γενηθήτωσαν ἔναντι κυρίου διὰ παντός καὶ
ἐξολεθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
16 ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἐμνήσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος
καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν
καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι
17 καὶ ἠγάπησεν κατάραν καὶ ἥξει αὐτῷ καὶ
οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν καὶ μακρυνθήσεται ἀπ᾽
αὐτοῦ 18 καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον
καὶ εἰσῆλθεν ὡς ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ καὶ
ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ 19 γενηθήτω
αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται καὶ ὡσεὶ ζώνη
ἣν διὰ παντὸς περιζώννυται 20 τοῦτο τὸ ἔργον
τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ κυρίου καὶ τῶν
λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου 21 καὶ
σύ κύριε κύριε ποίησον μετ᾽ ἐμοῦ ἔλεος ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματός σου ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου 22
ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πένης ἐγώ εἰμι καὶ ἡ
καρδία μου τετάρακται ἐντός μου 23 ὡσεὶ σκιὰ
ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀντανῃρέθην ἐξετινάχθην
ὡσεὶ ἀκρίδες 24 τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ
νηστείας καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δῑ ἔλαιον
25 καὶ ἐγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς εἴδοσάν
με ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν 26 βοήθησόν
μοι κύριε ὁ θεός μου σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός
σου 27 καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη
καὶ σύ κύριε ἐποίησας αὐτήν 28 καταράσονται
αὐτοί καὶ σὺ εὐλογήσεις οἱ ἐπανιστανόμενοί μοι
αἰσχυνθήτωσαν ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται

29 ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπὴν
καὶ περιβαλέσθωσαν ὡσεὶ διπλοΐδα αἰσχύνην
αὐτῶν **30** ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν
τῷ στόματί μου καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω
αὐτόν **31** ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος τοῦ
σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου

110 τῷ Δαυιδ ψαλμός εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ
μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς
ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου **2** ῥάβδον
δυνάμεώς σου ἐξαποστελεῖ κύριος ἐκ Σιων καὶ
κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου **3** μετὰ
σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου ἐν
ταῖς λαμπρότησιν τῶν ἁγίων ἐκ γαστρὸς πρὸ
ἑωσφόρου ἐξεγέννησά σε **4** ὤμοσεν κύριος
καὶ οὐ μεταμεληθήσεται σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν
αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδεκ **5** κύριος ἐκ
δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ
βασιλεῖς **6** κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσιν πληρώσει
πτώματα συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν **7**
ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται διὰ τοῦτο ὑψώσει
κεφαλήν

111 αλληλουια ἐξομολογήσομαί σοι κύριε
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐν βουλῇ εὐθείων καὶ
συναγωγῇ **2** μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου ἐξεζητημένα
εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ **3** ἐξομολόγησις καὶ
μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **4** μνείαν
ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ἐλεήμων καὶ
οἰκτίρμων ὁ κύριος **5** τροφὴν ἔδωκεν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα
διαθήκης αὐτοῦ **6** ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλεν
τῷ λαῷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν
ἐθνῶν **7** ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις
πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ **8** ἐστηριγμέναι εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ
καὶ εὐθύτητι **9** λύτρωσιν ἀπέστειλεν τῷ λαῷ
αὐτοῦ ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ
ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ **10** ἀρχὴ
σοφίας φόβος κυρίου σύνεσις ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς
ποιοῦσιν αὐτήν ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

112 αλληλουια μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος
τὸν κύριον ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει
σφόδρα **2** δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ
γενεὰ εὐθείων εὐλογηθήσεται **3** δόξα καὶ πλοῦτος
ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **4** ἐξανέτειλεν ἐν σκότει
φῶς τοῖς εὐθέσιν ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ
δίκαιος **5** χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν
οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει **6** ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται εἰς μνημόσυνον
αἰώνιον ἔσται δίκαιος **7** ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ
φοβηθήσεται ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν
ἐπὶ κύριον **8** ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ
φοβηθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ **9**
ἐσκόρπισεν ἔδωκεν τοῖς πένησιν ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ κέρας
αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ **10** ἁμαρτωλὸς ὄψεται
καὶ ὀργισθήσεται τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ
τακήσεται ἐπιθυμία ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται

113 αλληλουια αἰνεῖτε παῖδες κύριον αἰνεῖτε
τὸ ὄνομα κυρίου **2** εἴη τὸ ὄνομα κυρίου
εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος **3**
ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνεῖτε τὸ
ὄνομα κυρίου **4** ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ

κύριος ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ 5 τίς
ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν
6 καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν
τῇ γῇ 7 ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ
κοπρίας ἀνυψῶν πένητα 8 τοῦ καθίσαι αὐτὸν
μετὰ ἀρχόντων μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ 9
ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ μητέρα τέκνων
εὐφραινομένην

114 αλληλουια ἐν ἐξόδῳ Ισραηλ ἐξ Αἰγύπτου
οἴκου Ιακωβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου 2 ἐγενήθη
Ιουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ Ισραηλ ἐξουσία αὐτοῦ 3
ἡ θάλασσα εἶδεν καὶ ἔφυγεν ὁ Ιορδάνης ἐστράφη
εἰς τὰ ὀπίσω 4 τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ καὶ οἱ
βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων 5 τί σοί ἐστιν θάλασσα
ὅτι ἔφυγες καὶ σοί Ιορδάνη ὅτι ἀνεχώρησας εἰς
τὰ ὀπίσω 6 τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί καὶ
οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων 7 ἀπὸ προσώπου
κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ
Ιακωβ 8 τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας
ὑδάτων καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων

115 μὴ ἡμῖν κύριε μὴ ἡμῖν ἀλλ’ ἢ τῷ ὀνόματί
σου δὸς δόξαν ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ
σου 2 μήποτε εἴπωσιν τὰ ἔθνη ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς
αὐτῶν 3 ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐν
τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα ὅσα ἠθέλησεν
ἐποίησεν 4 τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ
χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων 5 στόμα ἔχουσιν
καὶ οὐ λαλήσουσιν ὀφθαλμοὺς ἔχουσιν καὶ οὐκ
ὄψονται 6 ὦτα ἔχουσιν καὶ οὐκ ἀκούσονται
ῥῖνας ἔχουσιν καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται 7 χεῖρας
ἔχουσιν καὶ οὐ ψηλαφήσουσιν πόδας ἔχουσιν
καὶ οὐ περιπατήσουσιν οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ
λάρυγγι αὐτῶν 8 ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ
ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ’
αὐτοῖς 9 οἶκος Ισραηλ ἤλπισεν ἐπὶ κύριον βοηθὸς
αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν 10 οἶκος
Ααρων ἤλπισεν ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν 11 οἱ φοβούμενοι τὸν
κύριον ἤλπισαν ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν 12 κύριος ἐμνήσθη
ἡμῶν καὶ εὐλόγησεν ἡμᾶς εὐλόγησεν τὸν οἶκον
Ισραηλ εὐλόγησεν τὸν οἶκον Ααρων 13 εὐλόγησεν
τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον τοὺς μικροὺς μετὰ
τῶν μεγάλων 14 προσθείη κύριος ἐφ’ ὑμᾶς ἐφ’
ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν 15 εὐλογημένοι
ὑμεῖς τῷ κυρίῳ τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν 16 ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ
τὴν δὲ γῆν ἔδωκεν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων 17
οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσίν σε κύριε οὐδὲ πάντες οἱ
καταβαίνοντες εἰς ᾅδου 18 ἀλλ’ ἡμεῖς οἱ ζῶντες
εὐλογήσομεν τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος

116 αλληλουια ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται
κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου 2 ὅτι ἔκλινεν
τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου
ἐπικαλέσομαι 3 περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου
κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με θλῖψιν καὶ ὀδύνην
εὗρον (Sheol h7585) 4 καὶ τὸ ὄνομα κυρίου
ἐπεκαλεσάμην ὦ κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου
5 ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος καὶ ὁ θεὸς
ἡμῶν ἐλεᾷ 6 φυλάσσων τὰ νήπια ὁ κύριος
ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέν με 7 ἐπίστρεψον ἡ
ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου ὅτι κύριος
εὐηργέτησέν σε 8 ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχήν
μου ἐκ θανάτου τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ
δακρύων καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος 9

εὐαρεστήσω ἐναντίον κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων
10 αλληλουια ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα ἐγὼ δὲ
ἐταπεινώθην σφόδρα 11 ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει
μου πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης 12 τί ἀνταποδώσω
τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέν μοι
13 ποτήριον σωτηρίου λήμψομαι καὶ τὸ ὄνομα
κυρίου ἐπικαλέσομαι 15 τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ
θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ 16 ὦ κύριε ἐγὼ δοῦλος
σός ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου
διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου 17 σοὶ θύσω θυσίαν
αἰνέσεως 18 τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω
ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ 19 ἐν αὐλαῖς
οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ σου Ιερουσαλημ

117 αλληλουια αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ
ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτόν πάντες οἱ λαοί 2 ὅτι
ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς καὶ ἡ
ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα

118 αλληλουια ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι
ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 2
εἰπάτω δὴ οἶκος Ισραηλ ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 3 εἰπάτω δὴ οἶκος Ααρων
ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 4
εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον
ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 5 ἐν
θλίψει ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον καὶ ἐπήκουσέν
μου εἰς πλατυσμόν 6 κύριος ἐμοὶ βοηθός οὐ
φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος 7 κύριος
ἐμοὶ βοηθός κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου
8 ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον ἢ πεποιθέναι
ἐπ’ ἄνθρωπον 9 ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον
ἢ ἐλπίζειν ἐπ’ ἄρχοντας 10 πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην
αὐτούς 11 κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ
ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς 12 ἐκύκλωσάν
με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον καὶ ἐξεκαύθησαν
ὡσεὶ πῦρ ἐν ἀκάνθαις καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς 13 ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ
πεσεῖν καὶ ὁ κύριος ἀντελάβετό μου 14 ἰσχύς μου
καὶ ὕμνησίς μου ὁ κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς
σωτηρίαν 15 φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν
σκηναῖς δικαίων δεξιὰ κυρίου ἐποίησεν δύναμιν
16 δεξιὰ κυρίου ὕψωσέν με δεξιὰ κυρίου ἐποίησεν
δύναμιν 17 οὐκ ἀποθανοῦμαι ἀλλὰ ζήσομαι
καὶ ἐκδιηγήσομαι τὰ ἔργα κυρίου 18 παιδεύων
ἐπαίδευσέν με ὁ κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ
παρέδωκέν με 19 ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης
εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ
20 αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου δίκαιοι εἰσελεύσονται
ἐν αὐτῇ 21 ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς
μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν 22 λίθον ὃν
ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας 23 παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη
καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν 24 αὕτη
ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ 25 ὦ κύριε σῶσον
δή ὦ κύριε εὐόδωσον δή 26 εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλογήκαμεν ὑμᾶς
ἐξ οἴκου κυρίου 27 θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν
ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου 28 θεός
μου εἶ σύ καὶ ἐξομολογήσομαί σοι θεός μου
εἶ σύ καὶ ὑψώσω σε ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι
ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν 29
ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ

119 αλληλουια α# αλφ μακάριοι οἱ ἄμωμοι
ἐν ὁδῷ οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου **2**
μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν **3** οὐ γὰρ οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ
ἐπορεύθησαν **4** σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου
φυλάξασθαι σφόδρα **5** ὄφελον κατευθυνθείησαν
αἱ ὁδοί μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου
6 τότε οὐ μὴ ἐπαισχυνθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ
πάσας τὰς ἐντολάς σου **7** ἐξομολογήσομαί σοι
κύριε ἐν εὐθύτητι καρδίας ἐν τῷ μεμαθηκέναι με
τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου **8** τὰ δικαιώματά
σου φυλάξω μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα
9 β# βηθ ἐν τίνι κατορθώσει ὁ νεώτερος τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φυλάσσεσθαι τοὺς λόγους σου
10 ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε μὴ ἀπώσῃ
με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου **11** ἐν τῇ καρδίᾳ μου
ἔκρυψα τὰ λόγιά σου ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι **12**
εὐλογητὸς εἶ κύριε δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου **13** ἐν τοῖς χείλεσίν μου ἐξήγγειλα πάντα
τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου **14** ἐν τῇ ὁδῷ
τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ
πλούτῳ **15** ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω καὶ
κατανοήσω τὰς ὁδούς σου **16** ἐν τοῖς δικαιώμασίν
σου μελετήσω οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου **17**
γ# γιμαλ ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου ζήσομαι καὶ
φυλάξω τοὺς λόγους σου **18** ἀποκάλυψον τοὺς
ὀφθαλμούς μου καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσιά
σου ἐκ τοῦ νόμου σου **19** πάροικος ἐγώ εἰμι
ἐν τῇ γῇ μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ’ ἐμοῦ τὰς ἐντολάς
σου **20** ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι
τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ **21** ἐπετίμησας
ὑπερηφάνοις ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ
τῶν ἐντολῶν σου **22** περίελε ἀπ’ ἐμοῦ ὄνειδος
καὶ ἐξουδένωσιν ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα
23 καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ’ ἐμοῦ
κατελάλουν ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν
τοῖς δικαιώμασίν σου **24** καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά
σου μελέτη μού ἐστιν καὶ αἱ συμβουλίαι μου
τὰ δικαιώματά σου **25** δ# δελθ ἐκολλήθη τῷ
ἐδάφει ἡ ψυχή μου ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον
σου **26** τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς
μου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου **27** ὁδὸν
δικαιωμάτων σου συνέτισόν με καὶ ἀδολεσχήσω
ἐν τοῖς θαυμασίοις σου **28** ἔσταξεν ἡ ψυχή μου
ἀπὸ ἀκηδίας βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου **29**
ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ’ ἐμοῦ καὶ τῷ νόμῳ
σου ἐλέησόν με **30** ὁδὸν ἀληθείας ᾐρετισάμην
τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην **31** ἐκολλήθην
τοῖς μαρτυρίοις σου κύριε μή με καταισχύνῃς **32**
ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον ὅταν ἐπλάτυνας τὴν
καρδίαν μου **33** ε# η νομοθέτησόν με κύριε τὴν
ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν
διὰ παντός **34** συνέτισόν με καὶ ἐξερευνήσω τὸν
νόμον σου καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου **35** ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου
ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα **36** κλῖνον τὴν καρδίαν μου
εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν **37**
ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν
ματαιότητα ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με **38** στῆσον
τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου
39 περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα
τὰ γὰρ κρίματά σου χρηστά **40** ἰδοὺ ἐπεθύμησα
τὰς ἐντολάς σου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν
με **41** V# ουαυ καὶ ἔλθοι ἐπ’ ἐμὲ τὸ ἔλεός σου
κύριε τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸ λόγιόν σου **42**

καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί με λόγον ὅτι
ἤλπισα ἐπὶ τοὺς λόγους σου 43 καὶ μὴ περιέλῃς
ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα
ὅτι ἐπὶ τὰ κρίματά σου ἐπήλπισα 44 καὶ φυλάξω
τὸν νόμον σου διὰ παντός εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 45 καὶ ἐπορευόμην
ἐν πλατυσμῷ ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα 46
καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον
βασιλέων καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην 47 καὶ ἐμελέτων
ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου αἷς ἠγάπησα σφόδρα 48
καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς
ἠγάπησα καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασίν
σου 49 ζ# ζαι μνήσθητι τὸν λόγον σου τῷ δούλῳ
σου ᾧ ἐπήλπισάς με 50 αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν
τῇ ταπεινώσει μου ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέν με
51 ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα ἀπὸ δὲ
τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα 52 ἐμνήσθην τῶν
κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος κύριε καὶ παρεκλήθην
53 ἀθυμία κατέσχεν με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν
ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου 54 ψαλτὰ
ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας
μου 55 ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου
κύριε καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου 56 αὕτη
ἐγενήθη μοι ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα
57 η# ηθ μερίς μου κύριε εἶπα φυλάξασθαι τὸν
νόμον σου 58 ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου 59
διελογισάμην τὰς ὁδούς σου καὶ ἐπέστρεψα τοὺς
πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου 60 ἡτοιμάσθην
καὶ οὐκ ἐταράχθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς
σου 61 σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν
μοι καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην 62
μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί
σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου 63
μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε
καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου 64 τοῦ
ἐλέους σου κύριε πλήρης ἡ γῆ τὰ δικαιώματά
σου δίδαξόν με 65 θ# τηθ χρηστότητα ἐποίησας
μετὰ τοῦ δούλου σου κύριε κατὰ τὸν λόγον
σου 66 χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν
δίδαξόν με ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα 67
πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα
διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα 68 χρηστὸς
εἶ σύ κύριε καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν
με τὰ δικαιώματά σου 69 ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ
ἀδικία ὑπερηφάνων ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου 70 ἐτυρώθη ὡς
γάλα ἡ καρδία αὐτῶν ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου
ἐμελέτησα 71 ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με
ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου 72 ἀγαθόν μοι
ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου
καὶ ἀργυρίου 73 ι# ιωθ αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν
με καὶ ἔπλασάν με συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι
τὰς ἐντολάς σου 74 οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί
με καὶ εὐφρανθήσονται ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου
ἐπήλπισα 75 ἔγνων κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ
κρίματά σου καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με 76
γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με
κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου 77 ἐλθέτωσάν
μοι οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι ὅτι ὁ νόμος σου
μελέτη μού ἐστιν 78 αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι
ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω
ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου 79 ἐπιστρεψάτωσάν μοι οἱ
φοβούμενοί σε καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά
σου 80 γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς
δικαιώμασίν σου ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ 81 ια#

χαφ ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου
καὶ εἰς τὸν λόγον σου ἐπήλπισα 82 ἐξέλιπον
οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου λέγοντες
πότε παρακαλέσεις με 83 ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς
ἐν πάχνῃ τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην
84 πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου πότε
ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν
85 διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας ἀλλ’
οὐχ ὡς ὁ νόμος σου κύριε 86 πᾶσαι αἱ ἐντολαί
σου ἀλήθεια ἀδίκως κατεδίωξάν με βοήθησόν
μοι 87 παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ
ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου 88
κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με καὶ φυλάξω τὰ
μαρτύρια τοῦ στόματός σου 89 ιβ# λαβδ εἰς
τὸν αἰῶνα κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ
οὐρανῷ 90 εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου
ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει 91 τῇ διατάξει
σου διαμένει ἡ ἡμέρα ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα
σά 92 εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστιν
τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου 93 εἰς
τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων
σου ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με κύριε 94 σός εἰμι
ἐγώ σῶσόν με ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα
95 ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με
τὰ μαρτύριά σου συνῆκα 96 πάσης συντελείας
εἶδον πέρας πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα 97
ιγ# μημ ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου κύριε ὅλην
τὴν ἡμέραν μελέτη μού ἐστιν 98 ὑπὲρ τοὺς
ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνά μοί ἐστιν 99 ὑπὲρ πάντας τοὺς
διδάσκοντάς με συνῆκα ὅτι τὰ μαρτύριά σου
μελέτη μού ἐστιν 100 ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα 101 ἐκ πάσης
ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου ὅπως ἂν
φυλάξω τοὺς λόγους σου 102 ἀπὸ τῶν κριμάτων
σου οὐκ ἐξέκλινα ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς μοι 103
ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου ὑπὲρ
μέλι καὶ κηρίον τῷ στόματί μου 104 ἀπὸ τῶν
ἐντολῶν σου συνῆκα διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν
ὁδὸν ἀδικίας ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς μοι 105 ιδ#
νουν λύχνος τοῖς ποσίν μου ὁ λόγος σου καὶ φῶς
ταῖς τρίβοις μου 106 ὀμώμοκα καὶ ἔστησα τοῦ
φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου 107
ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα κύριε ζῆσόν με κατὰ
τὸν λόγον σου 108 τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου
εὐδόκησον δή κύριε καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν
με 109 ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσίν μου διὰ παντός
καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην 110 ἔθεντο
ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου
οὐκ ἐπλανήθην 111 ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά
σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μού
εἰσιν 112 ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ
δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δῑ ἀντάμειψιν 113
ιε# σαμχ παρανόμους ἐμίσησα καὶ τὸν νόμον σου
ἠγάπησα 114 βοηθός μου καὶ ἀντιλήμπτωρ μου
εἶ σύ εἰς τὸν λόγον σου ἐπήλπισα 115 ἐκκλίνατε
ἀπ’ ἐμοῦ πονηρευόμενοι καὶ ἐξερευνήσω τὰς
ἐντολὰς τοῦ θεοῦ μου 116 ἀντιλαβοῦ μου κατὰ
τὸ λόγιόν σου καὶ ζήσομαι καὶ μὴ καταισχύνῃς
με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου 117 βοήθησόν μοι καὶ
σωθήσομαι καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασίν
σου διὰ παντός 118 ἐξουδένωσας πάντας τοὺς
ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου ὅτι
ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν 119 παραβαίνοντας
ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς
διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου διὰ παντός

120 καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου
ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην 121 ιV# αιν
ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην μὴ παραδῷς με
τοῖς ἀδικοῦσίν με 122 ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς
ἀγαθόν μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι
123 οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν
σου καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου 124
ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός
σου καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με 125
δοῦλός σού εἰμι ἐγώ συνέτισόν με καὶ γνώσομαι
τὰ μαρτύριά σου 126 καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ
κυρίῳ διεσκέδασαν τὸν νόμον σου 127 διὰ τοῦτο
ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ
τοπάζιον 128 διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς
σου κατωρθούμην πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα
129 ιζ# φη θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου διὰ τοῦτο
ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου 130 ἡ δήλωσις
τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους 131
τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα ὅτι τὰς
ἐντολάς σου ἐπεπόθουν 132 ἐπίβλεψον ἐπ’ ἐμὲ
καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων
τὸ ὄνομά σου 133 τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον
κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου
πᾶσα ἀνομία 134 λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας
ἀνθρώπων καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου 135 τὸ
πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου
καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου 136 διεξόδους
ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπεὶ οὐκ
ἐφύλαξαν τὸν νόμον σου 137 ιη# σαδη δίκαιος
εἶ κύριε καὶ εὐθὴς ἡ κρίσις σου 138 ἐνετείλω
δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου καὶ ἀλήθειαν
σφόδρα 139 ἐξέτηξέν με ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου
ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου
140 πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα καὶ ὁ
δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό 141 νεώτερός εἰμι
ἐγὼ καὶ ἐξουδενωμένος τὰ δικαιώματά σου οὐκ
ἐπελαθόμην 142 ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια 143
θλῖψις καὶ ἀνάγκη εὕροσάν με αἱ ἐντολαί σου
μελέτη μου 144 δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς
τὸν αἰῶνα συνέτισόν με καὶ ζήσομαι 145 ιθ#
κωφ ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐπάκουσόν
μου κύριε τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω 146
ἐκέκραξά σε σῶσόν με καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά
σου 147 προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα εἰς
τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα 148 προέφθασαν οἱ
ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά
σου 149 τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κύριε κατὰ
τὸ ἔλεός σου κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με 150
προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ ἀπὸ
δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν 151 ἐγγὺς εἶ
σύ κύριε καὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια 152
κατ’ ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά 153 κ# ρης ἰδὲ τὴν
ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με ὅτι τὸν νόμον
σου οὐκ ἐπελαθόμην 154 κρῖνον τὴν κρίσιν μου
καὶ λύτρωσαί με διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με
155 μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία ὅτι τὰ
δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν 156 οἱ οἰκτιρμοί
σου πολλοί κύριε κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με
157 πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ ἐκθλίβοντές με
ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα 158 εἶδον
ἀσυνθετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην ὅτι τὰ λόγιά
σου οὐκ ἐφυλάξαντο 159 ἰδὲ ὅτι τὰς ἐντολάς
σου ἠγάπησα κύριε ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με
160 ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια καὶ εἰς τὸν

αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου
161 κα# σεν ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν καὶ
ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου
162 ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου ὡς ὁ
εὑρίσκων σκῦλα πολλά 163 ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ
ἐβδελυξάμην τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα 164
ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σοι ἐπὶ τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου 165 εἰρήνη πολλὴ τοῖς
ἀγαπῶσιν τὸν νόμον σου καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
σκάνδαλον 166 προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου
κύριε καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα 167 ἐφύλαξεν
ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ
σφόδρα 168 ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ
μαρτύριά σου ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον
σου κύριε 169 κβ# θαυ ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου
ἐνώπιόν σου κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν
με 170 εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου
κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με 171 ἐξερεύξαιντο τὰ
χείλη μου ὕμνον ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά
σου 172 φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὸ λόγιόν
σου ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη 173
γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με ὅτι τὰς ἐντολάς
σου ᾑρετισάμην 174 ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν
σου κύριε καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστιν
175 ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε καὶ τὰ
κρίματά σου βοηθήσει μοι 176 ἐπλανήθην ὡς
πρόβατον ἀπολωλός ζήτησον τὸν δοῦλόν σου
ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην

120 ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν πρὸς κύριον ἐν τῷ
θλίβεσθαί με ἐκέκραξα καὶ εἰσήκουσέν μου 2
κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων
καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας 3 τί δοθείη σοι καὶ
τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν 4 τὰ
βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξιν
τοῖς ἐρημικοῖς 5 οἴμμοι ὅτι ἡ παροικία μου
ἐμακρύνθη κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων
Κηδαρ 6 πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου 7 μετὰ
τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός
ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς ἐπολέμουν με δωρεάν

121 ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου εἰς τὰ ὄρη πόθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου 2 ἡ
βοήθειά μου παρὰ κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν 3 μὴ δῷς εἰς σάλον τὸν
πόδα σου μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε 4 ἰδοὺ οὐ
νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ισραηλ
5 κύριος φυλάξει σε κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα
δεξιάν σου 6 ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε
οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα 7 κύριος φυλάξει σε
ἀπὸ παντὸς κακοῦ φυλάξει τὴν ψυχήν σου 8
κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν
σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος

122 ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς
εἰρηκόσιν μοι εἰς οἶκον κυρίου πορευσόμεθα 2
ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου
Ιερουσαλημ 3 Ιερουσαλημ οἰκοδομουμένη ὡς
πόλις ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό 4 ἐκεῖ γὰρ
ἀνέβησαν αἱ φυλαί φυλαὶ κυρίου μαρτύριον τῷ
Ισραηλ τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου
5 ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν θρόνοι
ἐπὶ οἶκον Δαυιδ 6 ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην
τὴν Ιερουσαλημ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσίν σε
7 γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ
εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσίν σου 8 ἕνεκα τῶν
ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου ἐλάλουν δὴ
εἰρήνην περὶ σοῦ 9 ἕνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι

123 ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν πρὸς σὲ ἦρα τοὺς
ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ
2 ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν
κυρίων αὐτῶν ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας
τῆς κυρίας αὐτῆς οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἕως οὗ οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς **3**
ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ πολὺ
ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως **4** ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη
ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσιν καὶ ἡ
ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις

124 ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν
ἐν ἡμῖν εἰπάτω δὴ Ισραηλ **2** εἰ μὴ ὅτι κύριος
ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ’
ἡμᾶς **3** ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς ἐν τῷ
ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ’ ἡμᾶς **4** ἄρα
τὸ ὕδωρ κατεπόντισεν ἡμᾶς χείμαρρον διῆλθεν
ἡ ψυχὴ ἡμῶν **5** ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ
ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον **6** εὐλογητὸς κύριος ὃς
οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν
7 ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς
παγίδος τῶν θηρευόντων ἡ παγὶς συνετρίβη καὶ
ἡμεῖς ἐρρύσθημεν **8** ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι
κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

125 ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν οἱ πεποιθότες ἐπὶ
κύριον ὡς ὄρος Σιων οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν
αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ιερουσαλημ **2** ὄρη κύκλῳ
αὐτῆς καὶ κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος **3** ὅτι οὐκ ἀφήσει
τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον
τῶν δικαίων ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι
ἐν ἀνομίᾳ χεῖρας αὐτῶν **4** ἀγάθυνον κύριε τοῖς
ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ **5** τοὺς δὲ
ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει κύριος
μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν εἰρήνη ἐπὶ
τὸν Ισραηλ

126 ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἐν τῷ ἐπιστρέψαι
κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιων ἐγενήθημεν ὡς
παρακεκλημένοι **2** τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα
ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως τότε
ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐμεγάλυνεν κύριος τοῦ
ποιῆσαι μετ’ αὐτῶν **3** ἐμεγάλυνεν κύριος τοῦ
ποιῆσαι μεθ’ ἡμῶν ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι
4 ἐπίστρεψον κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς
χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ **5** οἱ σπείροντες ἐν
δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσιν **6** πορευόμενοι
ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον αἴροντες τὰ σπέρματα
αὐτῶν ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει
αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν

127 ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Σαλωμων ἐὰν μὴ
κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς μάτην ἐκοπίασαν
οἱ οἰκοδομοῦντες αὐτόν ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ
πόλιν εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων **2**
εἰς μάτην ὑμῖν ἐστιν τοῦ ὀρθρίζειν ἐγείρεσθαι
μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἔσθοντες ἄρτον ὀδύνης
ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον **3** ἰδοὺ ἡ
κληρονομία κυρίου υἱοί ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς
γαστρός **4** ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ οὕτως οἱ
υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων **5** μακάριος ἄνθρωπος
ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν οὐ
καταισχυνθήσονται ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς
αὐτῶν ἐν πύλῃ

128 ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν μακάριοι πάντες
οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον οἱ πορευόμενοι ἐν
ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ **2** τοὺς πόνους τῶν καρπῶν

σου φάγεσαι μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται
3 ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς
κλίτεσι τῆς οἰκίας σου οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα
ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου 4 ἰδοὺ οὕτως
εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν
κύριον 5 εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιων καὶ ἴδοις
τὰ ἀγαθὰ Ιερουσαλημ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
σου 6 καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου εἰρήνη ἐπὶ
τὸν Ισραηλ

129 ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν πλεονάκις
ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου εἰπάτω δὴ
Ισραηλ 2 πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός
μου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι 3 ἐπὶ τοῦ
νώτου μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί ἐμάκρυναν
τὴν ἀνομίαν αὐτῶν 4 κύριος δίκαιος συνέκοψεν
αὐχένας ἁμαρτωλῶν 5 αἰσχυνθήτωσαν καὶ
ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ
μισοῦντες Σιων 6 γενηθήτωσαν ὡς χόρτος
δωμάτων ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη 7
οὗ οὐκ ἐπλήρωσεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων
καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων
8 καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες εὐλογία κυρίου
ἐφ’ ὑμᾶς εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου

130 ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἐκ βαθέων ἐκέκραξά
σε κύριε 2 κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου
γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν
τῆς δεήσεώς μου 3 ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃ
κύριε κύριε τίς ὑποστήσεται 4 ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἱλασμός ἐστιν 5 ἕνεκεν τοῦ νόμου σου ὑπέμεινά
σε κύριε ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον
σου 6 ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ
φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός ἀπὸ φυλακῆς
πρωίας ἐλπισάτω Ισραηλ ἐπὶ τὸν κύριον 7 ὅτι
παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ
λύτρωσις 8 καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ισραηλ ἐκ
πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ

131 ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Δαυιδ κύριε οὐχ
ὑψώθη μου ἡ καρδία οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ
ὀφθαλμοί μου οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις
οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ 2 εἰ μὴ
ἐταπεινοφρόνουν ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου
ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ
ὡς ἀνταπόδοσις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου 3 ἐλπισάτω
Ισραηλ ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος

132 ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν μνήσθητι κύριε
τοῦ Δαυιδ καὶ πάσης τῆς πραΰτητος αὐτοῦ 2
ὡς ὤμοσεν τῷ κυρίῳ ηὔξατο τῷ θεῷ Ιακωβ
3 εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου εἰ
ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου 4 εἰ δώσω
ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις
μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις
μου 5 ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ κυρίῳ σκήνωμα
τῷ θεῷ Ιακωβ 6 ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν
Εφραθα εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ
δρυμοῦ 7 εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ
προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ
πόδες αὐτοῦ 8 ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν
σου σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου 9 οἱ
ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί
σου ἀγαλλιάσονται 10 ἕνεκεν Δαυιδ τοῦ δούλου
σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ
σου 11 ὤμοσεν κύριος τῷ Δαυιδ ἀλήθειαν καὶ οὐ
μὴ ἀθετήσει αὐτήν ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου

θήσομαι ἐπὶ τὸν θρόνον σου 12 ἐὰν φυλάξωνται
οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά
μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως
τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου 13 ὅτι
ἐξελέξατο κύριος τὴν Σιων ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς
κατοικίαν ἑαυτῷ 14 αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς
αἰῶνα αἰῶνος ὧδε κατοικήσω ὅτι ᾑρετισάμην
αὐτήν 15 τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω
τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων 16 τοὺς
ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς
ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται 17 ἐκεῖ ἐξανατελῶ
κέρας τῷ Δαυιδ ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου
18 τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην ἐπὶ δὲ
αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου

133 ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Δαυιδ ἰδοὺ δὴ
τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν
ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό 2 ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ
καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τὸν Ααρων
τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ᾤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ
3 ὡς δρόσος Αερμων ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη
Σιων ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν
καὶ ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος

134 ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε
τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου οἱ ἑστῶτες
ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν 2 ἐν
ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια
καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον 3 εὐλογήσει σε κύριος
ἐκ Σιων ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

135 αλληλουια αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου αἰνεῖτε
δοῦλοι κύριον 2 οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν
αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν 3 αἰνεῖτε τὸν κύριον
ὅτι ἀγαθὸς κύριος ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
ὅτι καλόν 4 ὅτι τὸν Ιακωβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ
ὁ κύριος Ισραηλ εἰς περιουσιασμὸν αὐτοῦ 5
ὅτι ἐγὼ ἔγνων ὅτι μέγας κύριος καὶ ὁ κύριος
ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς 6 πάντα ὅσα
ἠθέλησεν ὁ κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ
καὶ ἐν τῇ γῇ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις
ταῖς ἀβύσσοις 7 ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου
τῆς γῆς ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν ὁ ἐξάγων
ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ 8 ὃς ἐπάταξεν τὰ
πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους
9 ἐξαπέστειλεν σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου
Αἴγυπτε ἐν Φαραω καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις
αὐτοῦ 10 ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ καὶ ἀπέκτεινεν
βασιλεῖς κραταιούς 11 τὸν Σηων βασιλέα τῶν
Αμορραίων καὶ τὸν Ωγ βασιλέα τῆς Βασαν καὶ
πάσας τὰς βασιλείας Χανααν 12 καὶ ἔδωκεν τὴν
γῆν αὐτῶν κληρονομίαν κληρονομίαν Ισραηλ
λαῷ αὐτοῦ 13 κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα κύριε τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν 14 ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ
καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται 15
τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον
ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων 16 στόμα ἔχουσιν καὶ
οὐ λαλήσουσιν ὀφθαλμοὺς ἔχουσιν καὶ οὐκ
ὄψονται 17 ὦτα ἔχουσιν καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται
ῥῖνας ἔχουσιν καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται χεῖρας
ἔχουσιν καὶ οὐ ψηλαφήσουσιν πόδας ἔχουσιν
καὶ οὐ περιπατήσουσιν οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ
λάρυγγι αὐτῶν οὐδὲ γάρ ἐστιν πνεῦμα ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν 18 ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ
ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ'
αὐτοῖς 19 οἶκος Ισραηλ εὐλογήσατε τὸν κύριον
οἶκος Ααρων εὐλογήσατε τὸν κύριον 20 οἶκος

Λευι εὐλογήσατε τὸν κύριον οἱ φοβούμενοι τὸν
κύριον εὐλογήσατε τὸν κύριον 21 εὐλογητὸς
κύριος ἐκ Σιων ὁ κατοικῶν Ιερουσαλημ

136 αλληλουια ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι
χρηστός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 2
ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 3 ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ
τῶν κυρίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ
4 τῷ ποιοῦντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 5 τῷ ποιήσαντι τοὺς
οὐρανοὺς ἐν συνέσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ 6 τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 7 τῷ ποιήσαντι
φῶτα μεγάλα μόνῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ 8 τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 9 τὴν σελήνην
καὶ τὰ ἄστρα εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 10 τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον
σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ 11 καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ισραηλ ἐκ
μέσου αὐτῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ
12 ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 13 τῷ καταδιελόντι
τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 14 καὶ διαγαγόντι τὸν
Ισραηλ διὰ μέσου αὐτῆς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ 15 καὶ ἐκτινάξαντι Φαραω καὶ τὴν
δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθράν ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 16 τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν
αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ τῷ ἐξαγαγόντι ὕδωρ ἐκ πέτρας ἀκροτόμου
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 17 τῷ πατάξαντι
βασιλεῖς μεγάλους ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ 18 καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 19 τὸν Σηων
βασιλέα τῶν Αμορραίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ 20 καὶ τὸν Ωγ βασιλέα τῆς Βασαν
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 21 καὶ δόντι
τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ 22 κληρονομίαν Ισραηλ δούλῳ
αὐτοῦ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 23 ὅτι ἐν
τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 24 καὶ ἐλυτρώσατο
ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ 25 ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 26 ἐξομολογεῖσθε
τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ

137 τῷ Δαυιδ ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος
ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ
μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιων 2 ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν
μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν 3
ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες
ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς
ὕμνον ᾄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιων 4 πῶς
ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας 5
ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ιερουσαλημ ἐπιλησθείη ἡ
δεξιά μου 6 κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί
μου ἐὰν μή σου μνησθῶ ἐὰν μὴ προανατάξωμαι
τὴν Ιερουσαλημ ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου
7 μνήσθητι κύριε τῶν υἱῶν Εδωμ τὴν ἡμέραν
Ιερουσαλημ τῶν λεγόντων ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε
ἕως ὁ θεμέλιος ἐν αὐτῇ 8 θυγάτηρ Βαβυλῶνος
ἡ ταλαίπωρος μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ
ἀνταπόδομά σου ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν 9 μακάριος

ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν
πέτραν

138 τῷ Δαυιδ ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου ὅτι ἤκουσας τὰ ῥήματα τοῦ
στόματός μου καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ
σοι **2** προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου καὶ
ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ ἐλέει σου
καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν ὄνομα
τὸ λόγιόν σου **3** ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε
ταχὺ ἐπάκουσόν μου πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ
μου ἐν δυνάμει **4** ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε
πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ὅτι ἤκουσαν πάντα
τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου **5** καὶ ᾀσάτωσαν ἐν
ταῖς ὁδοῖς κυρίου ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου **6**
ὅτι ὑψηλὸς κύριος καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ καὶ τὰ
ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει **7** ἐὰν πορευθῶ
ἐν μέσῳ θλίψεως ζήσεις με ἐπ’ ὀργὴν ἐχθρῶν
μου ἐξέτεινας χεῖρά σου καὶ ἔσωσέν με ἡ δεξιά
σου **8** κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ κύριε τὸ
ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου
μὴ παρῇς

139 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε
ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με **2** σὺ ἔγνως τὴν
καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου σὺ συνῆκας
τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν **3** τὴν
τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἐξιχνίασας
καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες **4** ὅτι οὐκ ἔστιν
λόγος ἐν γλώσσῃ μου **5** ἰδού κύριε σὺ ἔγνως
πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα σὺ ἔπλασάς με καὶ
ἔθηκας ἐπ’ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου **6** ἐθαυμαστώθη ἡ
γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ ἐκραταιώθη οὐ μὴ δύνωμαι
πρὸς αὐτήν **7** ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός
σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω **8** ἐὰν
ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν σὺ εἶ ἐκεῖ ἐὰν καταβῶ
εἰς τὸν ᾅδην πάρει **(Sheol h7585)** **9** ἐὰν ἀναλάβοιμι
τὰς πτέρυγάς μου κατ’ ὄρθρον καὶ κατασκηνώσω
εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης **10** καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ
χείρ σου ὁδηγήσει με καὶ καθέξει με ἡ δεξιά
σου **11** καὶ εἶπα ἄρα σκότος καταπατήσει με καὶ
νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου **12** ὅτι σκότος
οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα
φωτισθήσεται ὡς τὸ σκότος αὐτῆς οὕτως καὶ τὸ
φῶς αὐτῆς **13** ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου
κύριε ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου **14**
ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθην
θαυμάσια τὰ ἔργα σου καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει
σφόδρα **15** οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ
ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν
τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς **16** τὸ ἀκατέργαστόν μου
εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου
πάντες γραφήσονται ἡμέρας πλασθήσονται καὶ
οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς **17** ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν
οἱ φίλοι σου ὁ θεός λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ
ἀρχαὶ αὐτῶν **18** ἐξαριθμήσομαι αὐτούς καὶ ὑπὲρ
ἄμμον πληθυνθήσονται ἐξηγέρθην καὶ ἔτι εἰμὶ
μετὰ σοῦ **19** ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλούς ὁ θεός
ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ’ ἐμοῦ **20** ὅτι ἐρεῖς
εἰς διαλογισμόν λήμψονται εἰς ματαιότητα τὰς
πόλεις σου **21** οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε κύριε
ἐμίσησα καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐξετηκόμην
22 τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς εἰς ἐχθροὺς
ἐγένοντό μοι **23** δοκίμασόν με ὁ θεός καὶ γνῶθι
τὴν καρδίαν μου ἔτασόν με καὶ γνῶθι τὰς τρίβους
μου **24** καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί καὶ
ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ

140 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐξελοῦ
με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ ἀπὸ ἀνδρὸς
ἀδίκου ῥῦσαί με 2 οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας
ἐν καρδίᾳ ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο
πολέμους 3 ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ
ὄφεως ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν διάψαλμα
4 φύλαξόν με κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ
ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με οἵτινες
ἐλογίσαντο ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου 5
ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι καὶ σχοινία
διέτειναν παγίδας τοῖς ποσίν μου ἐχόμενα τρίβου
σκάνδαλον ἔθεντό μοι διάψαλμα 6 εἶπα τῷ
κυρίῳ θεός μου εἶ σύ ἐνώτισαι κύριε τὴν φωνὴν
τῆς δεήσεώς μου 7 κύριε κύριε δύναμις τῆς
σωτηρίας μου ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου
ἐν ἡμέρᾳ πολέμου 8 μὴ παραδῷς με κύριε ἀπὸ τῆς
ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῷ διελογίσαντο κατ’ ἐμοῦ
μὴ ἐγκαταλίπῃς με μήποτε ὑψωθῶσιν διάψαλμα
9 ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν κόπος τῶν
χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς 10 πεσοῦνται
ἐπ’ αὐτοὺς ἄνθρακες ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς
ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν 11 ἀνὴρ
γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς
ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν
12 ἔγνων ὅτι ποιήσει κύριος τὴν κρίσιν τοῦ
πτωχοῦ καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων 13 πλὴν
δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου καὶ
κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου

141 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε ἐκέκραξα πρὸς
σέ εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ 2
κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία
ἑσπερινή 3 θοῦ κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου
καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου 4 μὴ
ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας
τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις σὺν
ἀνθρώποις ἐργαζομένοις ἀνομίαν καὶ οὐ μὴ
συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν 5 παιδεύσει
με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με ἔλαιον δὲ
ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου ὅτι
ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν
6 κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν
ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι ἡδύνθησαν 7 ὡσεὶ
πάχος γῆς διερράγη ἐπὶ τῆς γῆς διεσκορπίσθη
τὰ ὀστᾶ ἡμῶν παρὰ τὸν ᾅδην (Sheol h7585) 8 ὅτι
πρὸς σέ κύριε κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σὲ
ἤλπισα μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου 9 φύλαξόν
με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι καὶ ἀπὸ
σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν 10
πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ ἁμαρτωλοί
κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως οὗ ἂν παρέλθω

142 συνέσεως τῷ Δαυιδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν
τῷ σπηλαίῳ προσευχή φωνῇ μου πρὸς κύριον
ἐκέκραξα φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐδεήθην 2
ἐκχεῶ ἐναντίον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου τὴν θλῖψίν
μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ 3 ἐν τῷ ἐκλείπειν
ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους
μου ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην ἔκρυψαν παγίδα
μοι 4 κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον ὅτι
οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με ἀπώλετο φυγὴ ἀπ’
ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου 5
ἐκέκραξα πρὸς σέ κύριε εἶπα σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου
μερίς μου ἐν γῇ ζώντων 6 πρόσχες πρὸς τὴν
δέησίν μου ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα ῥῦσαί με
ἐκ τῶν καταδιωκόντων με ὅτι ἐκραταιώθησαν

ὑπὲρ ἐμέ 7 ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου
τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου κύριε ἐμὲ
ὑπομενοῦσιν δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι

143 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς
καταδιώκει κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου
ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου 2 καὶ μὴ
εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι
οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν 3 ὅτι
κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου ἐταπείνωσεν
εἰς γῆν τὴν ζωήν μου ἐκάθισέν με ἐν σκοτεινοῖς
ὡς νεκροὺς αἰῶνος 4 καὶ ἠκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ
πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου 5
ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων καὶ ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν
σου ἐμελέτων 6 διεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς σέ
ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι διάψαλμα 7 ταχὺ
εἰσάκουσόν μου κύριε ἐξέλιπεν τὸ πνεῦμά μου
μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον
8 ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου
ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα γνώρισόν μοι κύριε ὁδὸν
ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν
μου 9 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κύριε ὅτι
πρὸς σὲ κατέφυγον 10 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ
θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου τὸ πνεῦμά σου
τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ 11 ἕνεκα τοῦ
ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου 12 καὶ ἐν
τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου
καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν
μου ὅτι δοῦλός σού εἰμι ἐγώ

144 τῷ Δαυιδ πρὸς τὸν Γολιαδ εὐλογητὸς
κύριος ὁ θεός μου ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς
παράταξιν τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον 2
ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου ἀντιλήμπτωρ μου
καὶ ῥύστης μου ὑπερασπιστής μου καὶ ἐπ’ αὐτῷ
ἤλπισα ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ’ ἐμέ 3
κύριε τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ ἢ
υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτόν 4 ἄνθρωπος
ματαιότητι ὡμοιώθη αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ
παράγουσιν 5 κύριε κλῖνον οὐρανούς σου καὶ
κατάβηθι ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται
6 ἄστραψον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς
ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις
αὐτούς 7 ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους
ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν
ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων 8 ὧν τὸ στόμα
ἐλάλησεν ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ
ἀδικίας 9 ὁ θεός ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι ἐν
ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι 10 τῷ διδόντι
τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσιν τῷ λυτρουμένῳ
Δαυιδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς 11
ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων
ὧν τὸ στόμα ἐλάλησεν ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ
αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας 12 ὧν οἱ υἱοὶ ὡς νεόφυτα
ἡδρυμμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν αἱ θυγατέρες
αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι περικεκοσμημέναι ὡς
ὁμοίωμα ναοῦ 13 τὰ ταμίεια αὐτῶν πλήρη
ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο τὰ πρόβατα
αὐτῶν πολυτόκα πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις
αὐτῶν 14 οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς οὐκ ἔστιν
κατάπτωμα φραγμοῦ οὐδὲ διέξοδος οὐδὲ κραυγὴ
ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν 15 ἐμακάρισαν τὸν λαόν

ᾧ ταῦτά ἐστιν μακάριος ὁ λαός οὗ κύριος ὁ θεὸς
αὐτοῦ
145 αἴνεσις τῷ Δαυιδ ὑψώσω σε ὁ θεός μου
ὁ βασιλεύς μου καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 2
καθ’ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω
τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος 3 μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα
καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν πέρας 4
γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου καὶ τὴν
δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσιν 5 τὴν μεγαλοπρέπειαν
τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσιν
καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται 6 καὶ τὴν
δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσιν καὶ τὴν
μεγαλωσύνην σου διηγήσονται 7 μνήμην τοῦ
πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται
καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται 8
οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυμος
καὶ πολυέλεος 9 χρηστὸς κύριος τοῖς σύμπασιν
καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ
10 ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντα τὰ
ἔργα σου καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε
11 δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσιν καὶ τὴν
δυναστείαν σου λαλήσουσιν 12 τοῦ γνωρίσαι
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου
καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας
σου 13 ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν
αἰώνων καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
γενεᾷ πιστὸς κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ
ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ 14 ὑποστηρίζει
κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ
πάντας τοὺς κατερραγμένους 15 οἱ ὀφθαλμοὶ
πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσιν καὶ σὺ δίδως τὴν
τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ 16 ἀνοίγεις σὺ τὴν
χεῖρά σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῷον εὐδοκίας
17 δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ
καὶ ὅσιος ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ 18 ἐγγὺς
κύριος πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν πᾶσι
τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ 19
θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει καὶ τῆς
δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσεται καὶ σώσει αὐτούς
20 φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας
αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολεθρεύσει
21 αἴνεσιν κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου καὶ
εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος
146 αλληλουια Αγγαιου καὶ Ζαχαριου αἴνει ἡ
ψυχή μου τὸν κύριον 2 αἰνέσω κύριον ἐν ζωῇ μου
ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω 3 μὴ πεποίθατε
ἐπ’ ἄρχοντας καὶ ἐφ’ υἱοὺς ἀνθρώπων οἷς οὐκ
ἔστιν σωτηρία 4 ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν
5 μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ιακωβ βοηθός ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ
ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ 6 τὸν ποιήσαντα
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τὴν θάλασσαν καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς
τὸν αἰῶνα 7 ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις
διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσιν κύριος λύει
πεπεδημένους 8 κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους
κύριος σοφοῖ τυφλούς κύριος ἀγαπᾷ δικαίους
9 κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους ὀρφανὸν
καὶ χήραν ἀναλήμψεται καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν
ἀφανιεῖ 10 βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα ὁ
θεός σου Σιων εἰς γενεὰν καὶ γενεάν

147 αλληλουια Αγγαιου καὶ Ζαχαριου αἰνεῖτε
τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός τῷ θεῷ ἡμῶν
ἡδυνθείη αἴνεσις **2** οἰκοδομῶν Ιερουσαλημ ὁ
κύριος καὶ τὰς διασπορὰς τοῦ Ισραηλ ἐπισυνάξει
3 ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν
καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν **4** ὁ ἀριθμῶν
πλήθη ἄστρων καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν
5 μέγας ὁ κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ
καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός **6**
ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ κύριος ταπεινῶν δὲ
ἁμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς **7** ἐξάρξατε τῷ κυρίῳ ἐν
ἐξομολογήσει ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ
8 τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις
τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν τῷ ἐξανατέλλοντι
ἐν ὄρεσι χόρτον καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων **9** διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν
αὐτῶν καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς
ἐπικαλουμένοις αὐτόν **10** οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ
ἵππου θελήσει οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς
εὐδοκεῖ **11** εὐδοκεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις
αὐτὸν καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ
12 αλληλουια Αγγαιου καὶ Ζαχαριου ἐπαίνει
Ιερουσαλημ τὸν κύριον αἴνει τὸν θεόν σου Σιων
13 ὅτι ἐνίσχυσεν τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου
εὐλόγησεν τοὺς υἱούς σου ἐν σοί **14** ὁ τιθεὶς τὰ
ὅριά σου εἰρήνην καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν
σε **15** ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ
ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ **16** τοῦ
διδόντος χιόνα ὡσεὶ ἔριον ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν
πάσσοντος **17** βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ
ὡσεὶ ψωμούς κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ
τίς ὑποστήσεται **18** ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ
καὶ τήξει αὐτά πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ
ῥυήσεται ὕδατα **19** ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ
τῷ Ιακωβ δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ
Ισραηλ **20** οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει καὶ
τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς

148 αλληλουια Αγγαιου καὶ Ζαχαριου αἰνεῖτε
τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
τοῖς ὑψίστοις **2** αἰνεῖτε αὐτόν πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτόν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ **3**
αἰνεῖτε αὐτόν ἥλιος καὶ σελήνη αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς **4** αἰνεῖτε αὐτόν οἱ
οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω
τῶν οὐρανῶν **5** αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου
ὅτι αὐτὸς εἶπεν καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς ἐνετείλατο
καὶ ἐκτίσθησαν **6** ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πρόσταγμα ἔθετο καὶ
οὐ παρελεύσεται **7** αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς
δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι **8** πῦρ χάλαζα χιών
κρύσταλλος πνεῦμα καταιγίδος τὰ ποιοῦντα τὸν
λόγον αὐτοῦ **9** τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί ξύλα
καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι **10** τὰ θηρία καὶ
πάντα τὰ κτήνη ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά **11**
βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς **12** νεανίσκοι καὶ παρθένοι
πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων **13** αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα κυρίου ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου
ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ **14**
καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ ὕμνος πᾶσι τοῖς
ὁσίοις αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ισραηλ λαῷ ἐγγίζοντι
αὐτῷ

149 αλληλουια ᾄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν ἡ
αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων **2** εὐφρανθήτω
Ισραηλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν καὶ υἱοὶ Σιων
ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν **3**

αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ **4**
ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ **5** καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ
καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν **6**
αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν καὶ
ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν **7** τοῦ
ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐλεγμοὺς ἐν
τοῖς λαοῖς **8** τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν
πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις
σιδηραῖς **9** τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δόξα αὕτη ἐστὶν πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ

150 αλληλουια αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως
αὐτοῦ **2** αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ **3** αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ **4** αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
τυμπάνῳ καὶ χορῷ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὀργάνῳ **5** αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ **6** πᾶσα
πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον αλληλουια

Παροιμίαι

1 παροιμίαι Σαλωμῶντος υἱοῦ Δαυιδ ὃς
ἐβασίλευσεν ἐν Ισραηλ 2 γνῶναι σοφίαν καὶ
παιδείαν νοῆσαί τε λόγους φρονήσεως 3 δέξασθαί
τε στροφὰς λόγων νοῆσαί τε δικαιοσύνην ἀληθῆ
καὶ κρίμα κατευθύνειν 4 ἵνα δῷ ἀκάκοις
πανουργίαν παιδὶ δὲ νέῳ αἴσθησίν τε καὶ ἔννοιαν
5 τῶνδε γὰρ ἀκούσας σοφὸς σοφώτερος ἔσται
ὁ δὲ νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται 6 νοήσει τε
παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον ῥήσεις τε σοφῶν
καὶ αἰνίγματα 7 ἀρχὴ σοφίας φόβος θεοῦ σύνεσις
δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν εὐσέβεια δὲ
εἰς θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν
ἀσεβεῖς ἐξουθενήσουσιν 8 ἄκουε υἱέ παιδείαν
πατρός σου καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μητρός σου
9 στέφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σῇ κορυφῇ καὶ
κλοιὸν χρύσεον περὶ σῷ τραχήλῳ 10 υἱέ μή σε
πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσεβεῖς μηδὲ βουληθῇς ἐὰν
παρακαλέσωσί σε λέγοντες 11 ἐλθὲ μεθ᾽ ἡμῶν
κοινώνησον αἵματος κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα
δίκαιον ἀδίκως 12 καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὥσπερ
ᾅδης ζῶντα καὶ ἄρωμεν αὐτοῦ τὴν μνήμην ἐκ
γῆς (Sheol h7585) 13 τὴν κτῆσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελῆ
καταλαβώμεθα πλήσωμεν δὲ οἴκους ἡμετέρους
σκύλων 14 τὸν δὲ σὸν κλῆρον βάλε ἐν ἡμῖν
κοινὸν δὲ βαλλάντιον κτησώμεθα πάντες καὶ
μαρσίππιον ἓν γενηθήτω ἡμῖν 15 μὴ πορευθῇς ἐν
ὁδῷ μετ᾽ αὐτῶν ἔκκλινον δὲ τὸν πόδα σου ἐκ τῶν
τρίβων αὐτῶν 16 οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν εἰς κακίαν
τρέχουσιν καὶ ταχινοὶ τοῦ ἐκχέαι αἷμα 17 οὐ γὰρ
ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα πτερωτοῖς 18 αὐτοὶ
γὰρ οἱ φόνου μετέχοντες θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς
κακά ἡ δὲ καταστροφὴ ἀνδρῶν παρανόμων κακή
19 αὗται αἱ ὁδοί εἰσιν πάντων τῶν συντελούντων
τὰ ἄνομα τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν
ἀφαιροῦνται 20 σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται ἐν
δὲ πλατείαις παρρησίαν ἄγει 21 ἐπ᾽ ἄκρων δὲ
τειχέων κηρύσσεται ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν
παρεδρεύει ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαρροῦσα
λέγει 22 ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχωνται τῆς
δικαιοσύνης οὐκ αἰσχυνθήσονται οἱ δὲ ἄφρονες
τῆς ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμηταί ἀσεβεῖς γενόμενοι
ἐμίσησαν αἴσθησιν 23 καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο
ἐλέγχοις ἰδοὺ προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν
διδάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον 24 ἐπειδὴ
ἐκάλουν καὶ οὐχ ὑπηκούσατε καὶ ἐξέτεινον
λόγους καὶ οὐ προσείχετε 25 ἀλλὰ ἀκύρους
ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλάς τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχοις
ἠπειθήσατε 26 τοιγαροῦν κἀγὼ τῇ ὑμετέρᾳ
ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι καταχαροῦμαι δέ ἡνίκα
ἂν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος 27 καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται
ὑμῖν ἄφνω θόρυβος ἡ δὲ καταστροφὴ ὁμοίως
καταιγίδι παρῇ καὶ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν θλῖψις
καὶ πολιορκία ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος 28
ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσησθέ με ἐγὼ δὲ οὐκ
εἰσακούσομαι ὑμῶν ζητήσουσίν με κακοὶ καὶ
οὐχ εὑρήσουσιν 29 ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν τὸν
δὲ φόβον τοῦ κυρίου οὐ προείλαντο 30 οὐδὲ
ἤθελον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς ἐμυκτήριζον δὲ
ἐμοὺς ἐλέγχους 31 τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυτῶν
ὁδοῦ τοὺς καρποὺς καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας
πλησθήσονται 32 ἀνθ᾽ ὧν γὰρ ἠδίκουν νηπίους
φονευθήσονται καὶ ἐξετασμὸς ἀσεβεῖς ὀλεῖ 33 ὁ
δὲ ἐμοῦ ἀκούων κατασκηνώσει ἐπ᾽ ἐλπίδι καὶ
ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ

2 υἱέ ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψῃς
παρὰ σεαυτῷ **2** ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὖς
σου καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς σύνεσιν
παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν ἐπὶ νουθέτησιν τῷ υἱῷ
σου **3** ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ καὶ τῇ
συνέσει δῷς φωνήν σου τὴν δὲ αἴσθησιν ζητήσῃς
μεγάλῃ τῇ φωνῇ **4** καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς
ἀργύριον καὶ ὡς θησαυροὺς ἐξερευνήσῃς αὐτήν
5 τότε συνήσεις φόβον κυρίου καὶ ἐπίγνωσιν
θεοῦ εὑρήσεις **6** ὅτι κύριος δίδωσιν σοφίαν καὶ
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνῶσις καὶ σύνεσις **7** καὶ
θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν ὑπερασπιεῖ
τὴν πορείαν αὐτῶν **8** τοῦ φυλάξαι ὁδοὺς
δικαιωμάτων καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν
διαφυλάξει **9** τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ
κρίμα καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθούς
10 ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν ἡ δὲ
αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξῃ **11** βουλὴ
καλὴ φυλάξει σε ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε **12**
ἵνα ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς
λαλοῦντος μηδὲν πιστόν **13** ὦ οἱ ἐγκαταλείποντες
ὁδοὺς εὐθείας τοῦ πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς σκότους
14 οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ κακοῖς καὶ χαίροντες
ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ **15** ὧν αἱ τρίβοι σκολιαὶ καὶ
καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν **16** τοῦ μακράν σε
ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας καὶ ἀλλότριον τῆς
δικαίας γνώμης **17** υἱέ μή σε καταλάβῃ κακὴ
βουλὴ ἡ ἀπολείπουσα διδασκαλίαν νεότητος καὶ
διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη **18** ἔθετο γὰρ παρὰ
τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς καὶ παρὰ τῷ ᾅδῃ
μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς **19** πάντες
οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν
οὐδὲ μὴ καταλάβωσιν τρίβους εὐθείας οὐ γὰρ
καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς **20** εἰ
γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθάς εὕροσαν ἂν
τρίβους δικαιοσύνης λείους **21** χρηστοὶ ἔσονται
οἰκήτορες γῆς ἄκακοι δὲ ὑπολειφθήσονται ἐν
αὐτῇ ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν καὶ ὅσιοι
ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ **22** ὁδοὶ ἀσεβῶν ἐκ
γῆς ὀλοῦνται οἱ δὲ παράνομοι ἐξωσθήσονται ἀπ’
αὐτῆς

3 υἱέ ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου τὰ δὲ
ῥήματά μου τηρείτω σὴ καρδία **2** μῆκος γὰρ
βίου καὶ ἔτη ζωῆς καὶ εἰρήνην προσθήσουσίν σοι
3 ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις μὴ ἐκλιπέτωσάν σε
ἄφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σῷ τραχήλῳ καὶ εὑρήσεις
χάριν **4** καὶ προνοοῦ καλὰ ἐνώπιον κυρίου καὶ
ἀνθρώπων **5** ἴσθι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐπὶ
θεῷ ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου **6** ἐν πάσαις ὁδοῖς
σου γνώριζε αὐτήν ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδούς σου ὁ
δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόπτῃ **7** μὴ ἴσθι φρόνιμος
παρὰ σεαυτῷ φοβοῦ δὲ τὸν θεὸν καὶ ἔκκλινε ἀπὸ
παντὸς κακοῦ **8** τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου
καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου **9** τίμα τὸν κύριον
ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ
σῶν καρπῶν δικαιοσύνης **10** ἵνα πίμπληται τὰ
ταμίειά σου πλησμονῆς σίτου οἴνῳ δὲ αἱ ληνοί
σου ἐκβλύζωσιν **11** υἱέ μὴ ὀλιγώρει παιδείας
κυρίου μηδὲ ἐκλύου ὑπ’ αὐτοῦ ἐλεγχόμενος **12**
ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει μαστιγοῖ δὲ πάντα
υἱὸν ὃν παραδέχεται **13** μακάριος ἄνθρωπος ὃς
εὗρεν σοφίαν καὶ θνητὸς ὃς εἶδεν φρόνησιν **14**
κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίου
καὶ ἀργυρίου θησαυρούς **15** τιμιωτέρα δέ ἐστιν
λίθων πολυτελῶν οὐκ ἀντιτάξεται αὐτῇ οὐδὲν
πονηρόν εὔγνωστός ἐστιν πᾶσιν τοῖς ἐγγίζουσιν

αὐτῇ πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν 16
μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς
ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα ἐκ τοῦ
στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη νόμον
δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ 17 αἱ ὁδοὶ αὐτῆς
ὁδοὶ καλαί καὶ πάντες οἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ
18 ξύλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς
καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ κύριον
ἀσφαλής 19 ὁ θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσεν τὴν
γῆν ἡτοίμασεν δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει 20 ἐν
αἰσθήσει ἄβυσσοι ἐρράγησαν νέφη δὲ ἐρρύησαν
δρόσους 21 υἱέ μὴ παραρρυῇς τήρησον δὲ ἐμὴν
βουλὴν καὶ ἔννοιαν 22 ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχή σου
καὶ χάρις ᾖ περὶ σῷ τραχήλῳ ἔσται δὲ ἴασις ταῖς
σαρξί σου καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις 23 ἵνα
πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδούς σου
ὁ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόψῃ 24 ἐὰν γὰρ κάθῃ
ἄφοβος ἔσῃ ἐὰν δὲ καθεύδῃς ἡδέως ὑπνώσεις
25 καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν οὐδὲ
ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας 26 ὁ γὰρ κύριος ἔσται
ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου καὶ ἐρείσει σὸν πόδα ἵνα μὴ
σαλευθῇς 27 μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ ἡνίκα ἂν
ἔχῃ ἡ χείρ σου βοηθεῖν 28 μὴ εἴπῃς ἐπανελθὼν
ἐπάνηκε καὶ αὔριον δώσω δυνατοῦ σου ὄντος
εὖ ποιεῖν οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα 29
μὴ τεκτήνῃ ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ παροικοῦντα
καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί 30 μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς
ἄνθρωπον μάτην μή τι εἰς σὲ ἐργάσηται κακόν 31
μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνείδη μηδὲ ζηλώσῃς
τὰς ὁδοὺς αὐτῶν 32 ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι κυρίου
πᾶς παράνομος ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδριάζει
33 κατάρα θεοῦ ἐν οἴκοις ἀσεβῶν ἐπαύλεις δὲ
δικαίων εὐλογοῦνται 34 κύριος ὑπερηφάνοις
ἀντιτάσσεται ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν 35
δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν οἱ δὲ ἀσεβεῖς
ὕψωσαν ἀτιμίαν

4 ἀκούσατε παῖδες παιδείαν πατρὸς καὶ
προσέχετε γνῶναι ἔννοιαν 2 δῶρον γὰρ ἀγαθὸν
δωροῦμαι ὑμῖν τὸν ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε
3 υἱὸς γὰρ ἐγενόμην κἀγὼ πατρὶ ὑπήκοος καὶ
ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρός 4 οἳ ἔλεγον καὶ
ἐδίδασκόν με ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν
καρδίαν 5 φύλασσε ἐντολάς μὴ ἐπιλάθῃ μηδὲ
παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος 6 μηδὲ ἐγκαταλίπῃς
αὐτήν καὶ ἀνθέξεταί σου ἐράσθητι αὐτῆς καὶ
τηρήσει σε 8 περιχαράκωσον αὐτήν καὶ ὑψώσει
σε τίμησον αὐτήν ἵνα σε περιλάβῃ 9 ἵνα δῷ
τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων στεφάνῳ δὲ
τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου 10 ἄκουε υἱέ καὶ δέξαι
ἐμοὺς λόγους καὶ πληθυνθήσεται ἔτη ζωῆς σου
ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου 11 ὁδοὺς
γὰρ σοφίας διδάσκω σε ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς
ὀρθαῖς 12 ἐὰν γὰρ πορεύῃ οὐ συγκλεισθήσεταί
σου τὰ διαβήματα ἐὰν δὲ τρέχῃς οὐ κοπιάσεις 13
ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας μὴ ἀφῇς ἀλλὰ φύλαξον
αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωήν σου 14 ὁδοὺς ἀσεβῶν μὴ
ἐπέλθῃς μηδὲ ζηλώσῃς ὁδοὺς παρανόμων 15 ἐν
ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσιν μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ
ἔκκλινον δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ παράλλαξον 16 οὐ γὰρ
μὴ ὑπνώσωσιν ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν ἀφῄρηται
ὁ ὕπνος αὐτῶν καὶ οὐ κοιμῶνται 17 οἵδε γὰρ
σιτοῦνται σῖτα ἀσεβείας οἴνῳ δὲ παρανόμῳ
μεθύσκονται 18 αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως
φωτὶ λάμπουσιν προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν
ἕως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα 19 αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν
σκοτειναί οὐκ οἴδασιν πῶς προσκόπτουσιν 20 υἱέ

ἐμῇ ῥήσει πρόσεχε τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλε
σὸν οὖς 21 ὅπως μὴ ἐκλίπωσίν σε αἱ πηγαί
σου φύλασσε αὐτὰς ἐν σῇ καρδίᾳ 22 ζωὴ γάρ
ἐστιν τοῖς εὑρίσκουσιν αὐτὰς καὶ πάσῃ σαρκὶ
ἴασις 23 πάσῃ φυλακῇ τήρει σὴν καρδίαν ἐκ
γὰρ τούτων ἔξοδοι ζωῆς 24 περίελε σεαυτοῦ
σκολιὸν στόμα καὶ ἄδικα χείλη μακρὰν ἀπὸ σοῦ
ἄπωσαι 25 οἱ ὀφθαλμοί σου ὀρθὰ βλεπέτωσαν τὰ
δὲ βλέφαρά σου νευέτω δίκαια 26 ὀρθὰς τροχιὰς
ποίει σοῖς ποσὶν καὶ τὰς ὁδούς σου κατεύθυνε 27
μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιὰ μηδὲ εἰς τὰ ἀριστερά
ἀπόστρεψον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς ὁδοὺς
γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν ὁ θεός διεστραμμέναι δέ
εἰσιν αἱ ἐξ ἀριστερῶν αὐτὸς δὲ ὀρθὰς ποιήσει
τὰς τροχιάς σου τὰς δὲ πορείας σου ἐν εἰρήνῃ
προάξει

5 υἱέ ἐμῇ σοφίᾳ πρόσεχε ἐμοῖς δὲ λόγοις
παράβαλλε σὸν οὖς 2 ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν
ἀγαθήν αἴσθησιν δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλομαί
σοι 3 μὴ πρόσεχε φαύλῃ γυναικί μέλι γὰρ
ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνης ἣ πρὸς
καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα 4 ὕστερον μέντοι
πικρότερον χολῆς εὑρήσεις καὶ ἠκονημένον
μᾶλλον μαχαίρας διστόμου 5 τῆς γὰρ ἀφροσύνης
οἱ πόδες κατάγουσιν τοὺς χρωμένους αὐτῇ μετὰ
θανάτου εἰς τὸν ᾅδην τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ
ἐρείδεται **(Sheol h7585)** 6 ὁδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ
ἐπέρχεται σφαλεραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς καὶ οὐκ
εὔγνωστοι 7 νῦν οὖν υἱέ ἄκουέ μου καὶ μὴ
ἀκύρους ποιήσῃς ἐμοὺς λόγους 8 μακρὰν ποίησον
ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδόν μὴ ἐγγίσῃς πρὸς θύραις
οἴκων αὐτῆς 9 ἵνα μὴ πρόῃ ἄλλοις ζωήν σου
καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν 10 ἵνα μὴ πλησθῶσιν
ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκους
ἀλλοτρίων εἰσέλθωσιν 11 καὶ μεταμεληθήσῃ
ἐπ' ἐσχάτων ἡνίκα ἂν κατατριβῶσιν σάρκες
σώματός σου 12 καὶ ἐρεῖς πῶς ἐμίσησα παιδείαν
καὶ ἐλέγχους ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου 13 οὐκ
ἤκουον φωνὴν παιδεύοντός με καὶ διδάσκοντός
με οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὖς μου 14 παρ' ὀλίγον
ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ
συναγωγῆς 15 πῖνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων καὶ
ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς 16 μὴ ὑπερεκχείσθω σοι
τὰ ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς εἰς δὲ σὰς πλατείας
διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα 17 ἔστω σοι μόνῳ
ὑπάρχοντα καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι
18 ἡ πηγή σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοι ἰδία καὶ
συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός
σου 19 ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν χαρίτων
ὁμιλείτω σοι ἡ δὲ ἰδία ἡγείσθω σου καὶ συνέστω
σοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ
συμπεριφερόμενος πολλοστὸς ἔσῃ 20 μὴ πολὺς
ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν μηδὲ συνέχου ἀγκάλαις
τῆς μὴ ἰδίας 21 ἐνώπιον γάρ εἰσιν τῶν τοῦ
θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρός εἰς δὲ πάσας τὰς
τροχιὰς αὐτοῦ σκοπεύει 22 παρανομίαι ἄνδρα
ἀγρεύουσιν σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν
ἕκαστος σφίγγεται 23 οὗτος τελευτᾷ μετὰ
ἀπαιδεύτων ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος
ἐξερρίφη καὶ ἀπώλετο δῖ ἀφροσύνην

6 υἱέ ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον παραδώσεις σὴν
χεῖρα ἐχθρῷ 2 παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια
χείλη καὶ ἁλίσκεται χείλεσιν ἰδίου στόματος
3 ποίει υἱέ ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι καὶ σῴζου
ἥκεις γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον ἴθι
μὴ ἐκλυόμενος παρόξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον σου

ὃν ἐνεγυήσω 4 μὴ δῷς ὕπνον σοῖς ὄμμασιν
μηδὲ ἐπινυστάξῃς σοῖς βλεφάροις 5 ἵνα σῴζῃ
ὥσπερ δορκὰς ἐκ βρόχων καὶ ὥσπερ ὄρνεον
ἐκ παγίδος 6 ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα ὦ ὀκνηρέ
καὶ ζήλωσον ἰδὼν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ γενοῦ
ἐκείνου σοφώτερος 7 ἐκείνῳ γὰρ γεωργίου μὴ
ὑπάρχοντος μηδὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων μηδὲ
ὑπὸ δεσπότην ὢν 8 ἑτοιμάζεται θέρους τὴν
τροφὴν πολλήν τε ἐν τῷ ἀμήτῳ ποιεῖται τὴν
παράθεσιν ἢ πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν καὶ
μάθε ὡς ἐργάτις ἐστὶν τήν τε ἐργασίαν ὡς σεμνὴν
ποιεῖται ἧς τοὺς πόνους βασιλεῖς καὶ ἰδιῶται
πρὸς ὑγίειαν προσφέρονται ποθεινὴ δέ ἐστιν
πᾶσιν καὶ ἐπίδοξος καίπερ οὖσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενής
τὴν σοφίαν τιμήσασα προήχθη 9 ἕως τίνος
ὀκνηρέ κατάκεισαι πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ
10 ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς ὀλίγον δὲ κάθησαι μικρὸν
δὲ νυστάζεις ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζῃ χερσὶν στήθη
11 εἶτ᾽ ἐμπαραγίνεταί σοι ὥσπερ κακὸς ὁδοιπόρος
ἡ πενία καὶ ἡ ἔνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς ἐὰν
δὲ ἄοκνος ᾖς ἥξει ὥσπερ πηγὴ ὁ ἀμητός σου ἡ δὲ
ἔνδεια ὥσπερ κακὸς δρομεὺς ἀπαυτομολήσει 12
ἀνὴρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται ὁδοὺς οὐκ
ἀγαθάς 13 ὁ δ᾽ αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῷ σημαίνει
δὲ ποδί διδάσκει δὲ ἐννεύμασιν δακτύλων 14
διεστραμμένῃ δὲ καρδίᾳ τεκταίνεται κακὰ ἐν
παντὶ καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησιν
πόλει 15 διὰ τοῦτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια
αὐτοῦ διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνίατος 16 ὅτι
χαίρει πᾶσιν οἷς μισεῖ ὁ κύριος συντρίβεται δὲ
δῑ ἀκαθαρσίαν ψυχῆς 17 ὀφθαλμὸς ὑβριστοῦ
γλῶσσα ἄδικος χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα δικαίου
18 καὶ καρδία τεκταινομένη λογισμοὺς κακοὺς
καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν 19 ἐκκαίει
ψεύδη μάρτυς ἄδικος καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις
ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν 20 υἱέ φύλασσε νόμους
πατρός σου καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μητρός σου
21 ἄφαψαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σῇ ψυχῇ διὰ παντὸς
καὶ ἐγκλοίωσαι ἐπὶ σῷ τραχήλῳ 22 ἡνίκα ἂν
περιπατῇς ἐπάγου αὐτήν καὶ μετὰ σοῦ ἔστω ὡς
δ᾽ ἂν καθεύδῃς φυλασσέτω σε ἵνα ἐγειρομένῳ
συλλαλῇ σοι 23 ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμου καὶ
φῶς καὶ ὁδὸς ζωῆς ἔλεγχος καὶ παιδεία 24 τοῦ
διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου καὶ ἀπὸ
διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας 25 μή σε νικήσῃ
κάλλους ἐπιθυμία μηδὲ ἀγρευθῇς σοῖς ὀφθαλμοῖς
μηδὲ συναρπασθῇς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων
26 τιμὴ γὰρ πόρνης ὅση καὶ ἑνὸς ἄρτου γυνὴ
δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει 27 ἀποδήσει
τις πῦρ ἐν κόλπῳ τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει
28 ἢ περιπατήσει τις ἐπ᾽ ἀνθράκων πυρός τοὺς
δὲ πόδας οὐ κατακαύσει 29 οὕτως ὁ εἰσελθὼν
πρὸς γυναῖκα ὕπανδρον οὐκ ἀθῳωθήσεται οὐδὲ
πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς 30 οὐ θαυμαστὸν ἐὰν
ἁλῷ τις κλέπτων κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ
τὴν ψυχὴν πεινῶν 31 ἐὰν δὲ ἁλῷ ἀποτείσει
ἑπταπλάσια καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοὺς
ῥύσεται ἑαυτόν 32 ὁ δὲ μοιχὸς δῑ ἔνδειαν φρενῶν
ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ περιποιεῖται 33 ὀδύνας
τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ
ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα 34 μεστὸς γὰρ
ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως 35 οὐκ ἀνταλλάξεται οὐδενὸς λύτρου
τὴν ἔχθραν οὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων

7 υἱέ φύλασσε ἐμοὺς λόγους τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς
κρύψον παρὰ σεαυτῷ υἱέ τίμα τὸν κύριον καὶ

ἰσχύσεις πλὴν δὲ αὐτοῦ μὴ φοβοῦ ἄλλον 2
φύλαξον ἐμὰς ἐντολάς καὶ βιώσεις τοὺς δὲ ἐμοὺς
λόγους ὥσπερ κόρας ὀμμάτων 3 περίθου δὲ
αὐτοὺς σοῖς δακτύλοις ἐπίγραψον δὲ ἐπὶ τὸ
πλάτος τῆς καρδίας σου 4 εἶπον τὴν σοφίαν
σὴν ἀδελφὴν εἶναι τὴν δὲ φρόνησιν γνώριμον
περιποίησαι σεαυτῷ 5 ἵνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς
ἀλλοτρίας καὶ πονηρᾶς ἐάν σε λόγοις τοῖς πρὸς
χάριν ἐμβάληται 6 ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τοῦ οἴκου
αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακύπτουσα 7 ὃν ἂν ἴδῃ
τῶν ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεῆ φρενῶν 8
παραπορευόμενον παρὰ γωνίαν ἐν διόδοις οἴκων
αὐτῆς 9 καὶ λαλοῦντα ἐν σκότει ἑσπερινῷ ἡνίκα
ἂν ἡσυχία νυκτερινὴ ᾖ καὶ γνοφώδης 10 ἡ δὲ
γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ εἶδος ἔχουσα πορνικόν ἣ
ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι καρδίας 11 ἀνεπτερωμένη
δέ ἐστιν καὶ ἄσωτος ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ ἡσυχάζουσιν
οἱ πόδες αὐτῆς 12 χρόνον γάρ τινα ἔξω ῥέμβεται
χρόνον δὲ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν
ἐνεδρεύει 13 εἶτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτόν
ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ 14 θυσία
εἰρηνική μοί ἐστιν σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχάς
μου 15 ἕνεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς συνάντησίν σοι
ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον εὕρηκά σε 16 κειρίαις
τέτακα τὴν κλίνην μου ἀμφιτάποις δὲ ἔστρωκα
τοῖς ἀπ’ Αἰγύπτου 17 διέρραγκα τὴν κοίτην μου
κρόκῳ τὸν δὲ οἶκόν μου κινναμώμῳ 18 ἐλθὲ
καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθρου δεῦρο καὶ
ἐγκυλισθῶμεν ἔρωτι 19 οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνήρ
μου ἐν οἴκῳ πεπόρευται δὲ ὁδὸν μακρὰν 20
ἔνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτοῦ δῖ
ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ
21 ἀπεπλάνησεν δὲ αὐτὸν πολλῇ ὁμιλίᾳ βρόχοις
τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν 22 ὁ
δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεπφωθείς ὥσπερ δὲ
βοῦς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ
δεσμοὺς 23 ἢ ὡς ἔλαφος τοξεύματι πεπληγὼς
εἰς τὸ ἧπαρ σπεύδει δὲ ὥσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα
οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει 24 νῦν οὖν υἱέ
ἄκουέ μου καὶ πρόσεχε ῥήμασιν στόματός μου
25 μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία
σου 26 πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκεν καὶ
ἀναρίθμητοί εἰσιν οὓς πεφόνευκεν 27 ὁδοὶ ᾅδου
ὁ οἶκος αὐτῆς κατάγουσαι εἰς τὰ ταμίεια τοῦ
θανάτου **(Sheol h7585)**

8 σὺ τὴν σοφίαν κηρύξεις ἵνα φρόνησίς σοι
ὑπακούσῃ 2 ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστίν ἀνὰ
μέσον δὲ τῶν τρίβων ἕστηκεν 3 παρὰ γὰρ πύλαις
δυναστῶν παρεδρεύει ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται
4 ὑμᾶς ὦ ἄνθρωποι παρακαλῶ καὶ προΐεμαι
ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων 5 νοήσατε ἄκακοι
πανουργίαν οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν
6 εἰσακούσατέ μου σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ ἀνοίσω
ἀπὸ χειλέων ὀρθά 7 ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει
ὁ φάρυγξ μου ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ
χείλη ψευδῆ 8 μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ
ῥήματα τοῦ στόματός μου οὐδὲν ἐν αὐτοῖς
σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλῶδες 9 πάντα ἐνώπια
τοῖς συνιοῦσιν καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν
10 λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον καὶ γνῶσιν
ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον ἀνθαιρεῖσθε δὲ
αἴσθησιν χρυσίου καθαροῦ 11 κρείσσων γὰρ
σοφία λίθων πολυτελῶν πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον
αὐτῆς ἐστιν 12 ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλήν
καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην
13 φόβος κυρίου μισεῖ ἀδικίαν ὕβριν τε καὶ

ὑπερηφανίαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν μεμίσηκα δὲ
ἐγὼ διεστραμμένας ὁδοὺς κακῶν **14** ἐμὴ βουλὴ
καὶ ἀσφάλεια ἐμὴ φρόνησις ἐμὴ δὲ ἰσχύς **15**
δῑ ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσιν καὶ οἱ δυνάσται
γράφουσιν δικαιοσύνην **16** δῑ ἐμοῦ μεγιστᾶνες
μεγαλύνονται καὶ τύραννοι δῑ ἐμοῦ κρατοῦσι
γῆς **17** ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ οἱ δὲ
ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσιν **18** πλοῦτος καὶ δόξα
ἐμοὶ ὑπάρχει καὶ κτῆσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη
19 βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίον καὶ
λίθον τίμιον τὰ δὲ ἐμὰ γενήματα κρείσσω
ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ **20** ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης
περιπατῶ καὶ ἀνὰ μέσον τρίβων δικαιώματος
ἀναστρέφομαι **21** ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν
ὕπαρξιν καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω
ἀγαθῶν ἐὰν ἀναγγείλω ὑμῖν τὰ καθ’ ἡμέραν
γινόμενα μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμῆσαι
22 κύριος ἔκτισέν με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα
αὐτοῦ **23** πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέν με ἐν
ἀρχῇ **24** πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι καὶ πρὸ τοῦ τὰς
ἀβύσσους ποιῆσαι πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς
τῶν ὑδάτων **25** πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι πρὸ δὲ
πάντων βουνῶν γεννᾷ με **26** κύριος ἐποίησεν
χώρας καὶ ἀοικήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς
ὑπ’ οὐρανόν **27** ἡνίκα ἡτοίμαζεν τὸν οὐρανόν
συμπαρήμην αὐτῷ καὶ ὅτε ἀφώριζεν τὸν ἑαυτοῦ
θρόνον ἐπ’ ἀνέμων **28** ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ
ἄνω νέφη καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ’
οὐρανὸν **29** καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς
γῆς **30** ἤμην παρ’ αὐτῷ ἁρμόζουσα ἐγὼ ἤμην
ᾗ προσέχαιρεν καθ’ ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην
ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ **31** ὅτε
εὐφραίνετο τὴν οἰκουμένην συντελέσας καὶ
ἐνευφραίνετο ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων **32** νῦν οὖν υἱέ
ἄκουέ μου **34** μακάριος ἀνήρ ὃς εἰσακούσεταί
μου καὶ ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει
ἀγρυπνῶν ἐπ’ ἐμαῖς θύραις καθ’ ἡμέραν τηρῶν
σταθμοὺς ἐμῶν εἰσόδων **35** αἱ γὰρ ἔξοδοί μου
ἔξοδοι ζωῆς καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ κυρίου
36 οἱ δὲ εἰς ἐμὲ ἁμαρτάνοντες ἀσεβοῦσιν τὰς
ἑαυτῶν ψυχάς καὶ οἱ μισοῦντές με ἀγαπῶσιν
θάνατον

9 ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον καὶ
ὑπήρεισεν στύλους ἑπτά **2** ἔσφαξεν τὰ ἑαυτῆς
θύματα ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς
οἶνον καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν **3**
ἀπέστειλεν τοὺς ἑαυτῆς δούλους συγκαλοῦσα
μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα
4 ὅς ἐστιν ἄφρων ἐκκλινάτω πρός με καὶ τοῖς
ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν **5** ἔλθατε φάγετε τῶν
ἐμῶν ἄρτων καὶ πίετε οἶνον ὃν ἐκέρασα ὑμῖν **6**
ἀπολείπετε ἀφροσύνην καὶ ζήσεσθε καὶ ζητήσατε
φρόνησιν ἵνα βιώσητε καὶ κατορθώσατε ἐν
γνώσει σύνεσιν **7** ὁ παιδεύων κακοὺς λήμψεται
ἑαυτῷ ἀτιμίαν ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμήσεται
ἑαυτόν **8** μὴ ἔλεγχε κακούς ἵνα μὴ μισῶσίν
σε ἔλεγχε σοφόν καὶ ἀγαπήσει σε **9** δίδου
σοφῷ ἀφορμήν καὶ σοφώτερος ἔσται γνώριζε
δικαίῳ καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι **10** ἀρχὴ
σοφίας φόβος κυρίου καὶ βουλὴ ἁγίων σύνεσις
τὸ γὰρ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς
11 τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον
καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς σου **12** υἱέ
ἐὰν σοφὸς γένῃ σεαυτῷ σοφὸς ἔσῃ καὶ τοῖς
πλησίον ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῇς μόνος ἀναντλήσεις
κακά **13** γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεὴς ψωμοῦ

γίνεται ἣ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνην **14** ἐκάθισεν ἐπὶ
θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν
πλατείαις **15** προσκαλουμένη τοὺς παριόντας καὶ
κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν **16** ὅς ἐστιν
ὑμῶν ἀφρονέστατος ἐκκλινάτω πρός με ἐνδεέσι
δὲ φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα **17** ἄρτων
κρυφίων ἡδέως ἅψασθε καὶ ὕδατος κλοπῆς
γλυκεροῦ **18** ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ᾽
αὐτῇ ὄλλυνται καὶ ἐπὶ πέτευρον ᾄδου συναντᾷ

10 υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα υἱὸς δὲ
ἄφρων λύπη τῇ μητρί **2** οὐκ ὠφελήσουσιν
θησαυροὶ ἀνόμους δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἐκ
θανάτου **3** οὐ λιμοκτονήσει κύριος ψυχὴν
δικαίαν ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει **4** πενία
ἄνδρα ταπεινοῖ χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουσιν
υἱὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔσται τῷ δὲ ἄφρονι
διακόνῳ χρήσεται **5** διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς
νοήμων ἀνεμόφθορος δὲ γίνεται ἐν ἀμήτῳ υἱὸς
παράνομος **6** εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου
στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον **7**
μνήμη δικαίων μετ᾽ ἐγκωμίων ὄνομα δὲ ἀσεβοῦς
σβέννυται **8** σοφὸς καρδίᾳ δέξεται ἐντολάς ὁ δὲ
ἄστεγος χείλεσιν σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται **9**
ὃς πορεύεται ἁπλῶς πορεύεται πεποιθώς ὁ δὲ
διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ γνωσθήσεται **10** ὁ
ἐννεύων ὀφθαλμοῖς μετὰ δόλου συνάγει ἀνδράσι
λύπας ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παρρησίας εἰρηνοποιεῖ
11 πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου στόμα δὲ ἀσεβοῦς
καλύψει ἀπώλεια **12** μῖσος ἐγείρει νεῖκος πάντας
δὲ τοὺς μὴ φιλονεικοῦντας καλύπτει φιλία **13** ὃς
ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα
ἀκάρδιον **14** σοφοὶ κρύψουσιν αἴσθησιν στόμα δὲ
προπετοῦς ἐγγίζει συντριβῇ **15** κτῆσις πλουσίων
πόλις ὀχυρά συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν πενία **16** ἔργα
δικαίων ζωὴν ποιεῖ καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτίας
17 ὁδοὺς δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεία παιδεία
δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται **18** καλύπτουσιν
ἔχθραν χείλη δίκαια οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας
ἀφρονέστατοί εἰσιν **19** ἐκ πολυλογίας οὐκ
ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν φειδόμενος δὲ χειλέων
νοήμων ἔσῃ **20** ἄργυρος πεπυρωμένος γλῶσσα
δικαίου καρδία δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει **21** χείλη
δικαίων ἐπίσταται ὑψηλά οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ
τελευτῶσιν **22** εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν
δικαίου αὕτη πλουτίζει καὶ οὐ μὴ προστεθῇ αὐτῇ
λύπη ἐν καρδίᾳ **23** ἐν γέλωτι ἄφρων πράσσει
κακά ἡ δὲ σοφία ἀνδρὶ τίκτει φρόνησιν **24**
ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβὴς περιφέρεται ἐπιθυμία δὲ
δικαίου δεκτή **25** παραπορευομένης καταιγίδος
ἀφανίζεται ἀσεβής δίκαιος δὲ ἐκκλίνας σῴζεται
εἰς τὸν αἰῶνα **26** ὥσπερ ὄμφαξ ὀδοῦσι βλαβερὸν
καὶ καπνὸς ὄμμασιν οὕτως παρανομία τοῖς
χρωμένοις αὐτήν **27** φόβος κυρίου προστίθησιν
ἡμέρας ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὀλιγωθήσεται **28** ἐγχρονίζει
δικαίοις εὐφροσύνη ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ὄλλυται **29**
ὀχύρωμα ὁσίου φόβος κυρίου συντριβὴ δὲ τοῖς
ἐργαζομένοις κακά **30** δίκαιος τὸν αἰῶνα οὐκ
ἐνδώσει ἀσεβεῖς δὲ οὐκ οἰκήσουσιν γῆν **31** στόμα
δικαίου ἀποστάζει σοφίαν γλῶσσα δὲ ἀδίκου
ἐξολεῖται **32** χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποστάζει
χάριτας στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται

11 ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον κυρίου
στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ **2** οὗ ἐὰν
εἰσέλθῃ ὕβρις ἐκεῖ καὶ ἀτιμία στόμα δὲ ταπεινῶν
μελετᾷ σοφίαν **3** ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπεν
μετάμελον πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος

ἀσεβῶν ἀπώλεια 5 δικαιοσύνη ἀμώμους
ὀρθοτομεῖ ὁδούς ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ
6 δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύεται αὐτούς τῇ
δὲ ἀπωλείᾳ αὐτῶν ἁλίσκονται παράνομοι 7
τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς
τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται 8 δίκαιος
ἐκ θήρας ἐκδύνει ἀντ᾽ αὐτοῦ δὲ παραδίδοται
ὁ ἀσεβής 9 ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις
αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος 10 ἐν ἀγαθοῖς
δικαίων κατώρθωσεν πόλις 11 στόμασιν δὲ
ἀσεβῶν κατεσκάφη 12 μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς
φρενῶν ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει 13 ἀνὴρ
δίγλωσσος ἀποκαλύπτει βουλὰς ἐν συνεδρίῳ
πιστὸς δὲ πνοῇ κρύπτει πράγματα 14 οἷς μὴ
ὑπάρχει κυβέρνησις πίπτουσιν ὥσπερ φύλλα
σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βουλῇ 15 πονηρὸς
κακοποιεῖ ὅταν συμμείξῃ δικαίῳ μισεῖ δὲ ἦχον
ἀσφαλείας 16 γυνὴ εὐχάριστος ἐγείρει ἀνδρὶ
δόξαν θρόνος δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισοῦσα δίκαια
πλούτου ὀκνηροὶ ἐνδεεῖς γίνονται οἱ δὲ ἀνδρεῖοι
ἐρείδονται πλούτῳ 17 τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν
ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων ἐξολλύει δὲ αὐτοῦ σῶμα ὁ
ἀνελεήμων 18 ἀσεβὴς ποιεῖ ἔργα ἄδικα σπέρμα δὲ
δικαίων μισθὸς ἀληθείας 19 υἱὸς δίκαιος γεννᾶται
εἰς ζωήν διωγμὸς δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον 20
βδέλυγμα κυρίῳ διεστραμμέναι ὁδοί προσδεκτοὶ
δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν 21
χειρὶ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀτιμώρητος
ἔσται ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην λήμψεται μισθὸν
πιστόν 22 ὥσπερ ἐνώτιον ἐν ῥινὶ ὑός οὕτως
γυναικὶ κακόφρονι κάλλος 23 ἐπιθυμία δικαίων
πᾶσα ἀγαθή ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται 24
εἰσὶν οἳ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσιν
εἰσὶν καὶ οἳ συνάγοντες ἐλαττονοῦνται 25 ψυχὴ
εὐλογουμένη πᾶσα ἁπλῆ ἀνὴρ δὲ θυμώδης
οὐκ εὐσχήμων 26 ὁ συνέχων σῖτον ὑπολίποιτο
αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ
μεταδιδόντος 27 τεκταινόμενος ἀγαθὰ ζητεῖ
χάριν ἀγαθήν ἐκζητοῦντα δὲ κακά καταλήμψεται
αὐτόν 28 ὁ πεποιθὼς ἐπὶ πλούτῳ οὗτος πεσεῖται
ὁ δὲ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων οὗτος ἀνατελεῖ
29 ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ
κληρονομήσει ἄνεμον δουλεύσει δὲ ἄφρων
φρονίμῳ 30 ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης φύεται
δένδρον ζωῆς ἀφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ
παρανόμων 31 εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σῴζεται ὁ
ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται

12 ὁ ἀγαπῶν παιδείαν ἀγαπᾷ αἴσθησιν ὁ
δὲ μισῶν ἐλέγχους ἄφρων 2 κρείσσων ὁ
εὑρὼν χάριν παρὰ κυρίῳ ἀνὴρ δὲ παράνομος
παρασιωπηθήσεται 3 οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ
ἀνόμου αἱ δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται
4 γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ὥσπερ
δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ οὕτως ἄνδρα ἀπόλλυσιν
γυνὴ κακοποιός 5 λογισμοὶ δικαίων κρίματα
κυβερνῶσιν δὲ ἀσεβεῖς δόλους 6 λόγοι ἀσεβῶν
δόλιοι στόμα δὲ ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς 7 οὗ
ἐὰν στραφῇ ἀσεβὴς ἀφανίζεται οἶκοι δὲ δικαίων
παραμένουσιν 8 στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται
ὑπὸ ἀνδρός νωθροκάρδιος δὲ μυκτηρίζεται 9
κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ ἢ
τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεὶς καὶ προσδεόμενος ἄρτου
10 δίκαιος οἰκτίρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ τὰ
δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα 11 ὁ
ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐμπλησθήσεται
ἄρτων οἱ δὲ διώκοντες μάταια ἐνδεεῖς φρενῶν

ὅς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴνων διατριβαῖς ἐν τοῖς ἑαυτοῦ
ὀχυρώμασιν καταλείψει ἀτιμίαν **12** ἐπιθυμίαι
ἀσεβῶν κακαί αἱ δὲ ῥίζαι τῶν εὐσεβῶν ἐν
ὀχυρώμασιν **13** δι᾽ ἁμαρτίαν χειλέων ἐμπίπτει εἰς
παγίδας ἁμαρτωλός ἐκφεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος
ὁ βλέπων λεῖα ἐλεηθήσεται ὁ δὲ συναντῶν
ἐν πύλαις ἐκθλίψει ψυχάς **14** ἀπὸ καρπῶν
στόματος ψυχὴ ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν
ἀνταπόδομα δὲ χειλέων αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ
15 ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν εἰσακούει
δὲ συμβουλίας σοφός **16** ἄφρων αὐθημερὸν
ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτοῦ κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ
ἀτιμίαν πανοῦργος **17** ἐπιδεικνυμένην πίστιν
ἀπαγγέλλει δίκαιος ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων
δόλιος **18** εἰσὶν οἳ λέγοντες τιτρώσκουσιν μαχαίρᾳ
γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται **19** χείλη ἀληθινὰ
κατορθοῖ μαρτυρίαν μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν
ἔχει ἄδικον **20** δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου
κακά οἱ δὲ βουλόμενοι εἰρήνην εὐφρανθήσονται
21 οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον οἱ δὲ
ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν **22** βδέλυγμα
κυρίῳ χείλη ψευδῆ ὁ δὲ ποιῶν πίστεις δεκτὸς
παρ᾽ αὐτῷ **23** ἀνὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως
καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραῖς **24** χεὶρ
ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς δόλιοι δὲ ἔσονται
εἰς προνομήν **25** φοβερὸς λόγος καρδίαν ταράσσει
ἀνδρὸς δικαίου ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει
αὐτόν **26** ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος
ἔσται αἱ δὲ γνῶμαι τῶν ἀσεβῶν ἀνεπιεικεῖς
ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά ἡ δὲ ὁδὸς τῶν
ἀσεβῶν πλανήσει αὐτούς **27** οὐκ ἐπιτεύξεται
δόλιος θήρας κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός **28**
ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωή ὁδοὶ δὲ μνησικάκων
εἰς θάνατον

13 υἱὸς πανοῦργος ὑπήκοος πατρί υἱὸς δὲ
ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ **2** ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης
φάγεται ἀγαθός ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται
ἄωροι **3** ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα τηρεῖ
τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν ὁ δὲ προπετὴς χείλεσιν
πτοήσει ἑαυτόν **4** ἐν ἐπιθυμίαις ἐστὶν πᾶς ἀεργός
χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ **5** λόγον ἄδικον
μισεῖ δίκαιος ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται καὶ οὐχ ἕξει
παρρησίαν **6** δικαιοσύνη φυλάσσει ἀκάκους τοὺς
δὲ ἀσεβεῖς φαύλους ποιεῖ ἁμαρτία **7** εἰσὶν οἱ
πλουτίζοντες ἑαυτοὺς μηδὲν ἔχοντες καὶ εἰσὶν
οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ **8**
λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος πτωχὸς
δὲ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλήν **9** φῶς δικαίοις διὰ
παντός φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται ψυχαὶ δόλιαι
πλανῶνται ἐν ἁμαρτίαις δίκαιοι δὲ οἰκτίρουσιν
καὶ ἐλεῶσιν **10** κακὸς μεθ᾽ ὕβρεως πράσσει
κακά οἱ δὲ ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί **11**
ὕπαρξις ἐπισπουδαζομένη μετὰ ἀνομίας ἐλάσσων
γίνεται ὁ δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ᾽ εὐσεβείας
πληθυνθήσεται δίκαιος οἰκτίρει καὶ κιχρᾷ **12**
κρείσσων ἐναρχόμενος βοηθῶν καρδίᾳ τοῦ
ἐπαγγελλομένου καὶ εἰς ἐλπίδα ἄγοντος δένδρον
γὰρ ζωῆς ἐπιθυμία ἀγαθή **13** ὃς καταφρονεῖ
πράγματος καταφρονηθήσεται ὑπ᾽ αὐτοῦ ὁ δὲ
φοβούμενος ἐντολήν οὗτος ὑγιαίνει υἱῷ δολίῳ
οὐδὲν ἔσται ἀγαθόν οἰκέτῃ δὲ σοφῷ εὔοδοι
ἔσονται πράξεις καὶ κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς
αὐτοῦ **14** νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς ὁ δὲ ἄνους ὑπὸ
παγίδος θανεῖται **15** σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσιν χάριν
τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς ὁδοὶ δὲ

καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ **16** πᾶς πανοῦργος πράσσει μετὰ γνώσεως ὁ δὲ ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν **17** βασιλεὺς θρασὺς ἐμπεσεῖται εἰς κακά ἄγγελος δὲ πιστὸς ῥύσεται αὐτόν **18** πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους δοξασθήσεται **19** ἐπιθυμίαι εὐσεβῶν ἡδύνουσιν ψυχήν ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως **20** ὁ συμπορευόμενος σοφοῖς σοφὸς ἔσται ὁ δὲ συμπορευόμενος ἄφροσι γνωσθήσεται **21** ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά τοὺς δὲ δικαίους καταλήμψεται ἀγαθά **22** ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν θησαυρίζεται δὲ δικαίοις πλοῦτος ἀσεβῶν **23** δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλά ἄδικοι δὲ ἀπολοῦνται συντόμως **24** ὃς φείδεται τῆς βακτηρίας μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὁ δὲ ἀγαπῶν ἐπιμελῶς παιδεύει **25** δίκαιος ἔσθων ἐμπιπλᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς

14 σοφαὶ γυναῖκες ᾠκοδόμησαν οἴκους ἡ δὲ ἄφρων κατέσκαψεν ταῖς χερσὶν αὐτῆς **2** ὁ πορευόμενος ὀρθῶς φοβεῖται τὸν κύριον ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται **3** ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως χείλη δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτούς **4** οὗ μή εἰσιν βόες φάτναι καθαραί οὗ δὲ πολλὰ γενήματα φανερὰ βοὸς ἰσχύς **5** μάρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται ἐκκαίει δὲ ψεύδη μάρτυς ἄδικος **6** ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς καὶ οὐχ εὑρήσεις αἴσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερής **7** πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἄφρονι ὅπλα δὲ αἰσθήσεως χείλη σοφά **8** σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ **9** οἰκίαι παρανόμων ὀφειλήσουσιν καθαρισμόν οἰκίαι δὲ δικαίων δεκταί **10** καρδία ἀνδρὸς αἰσθητική λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ ὅταν δὲ εὐφραίνηται οὐκ ἐπιμείγνυται ὕβρει **11** οἰκίαι ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται σκηναὶ δὲ κατορθούντων στήσονται **12** ἔστιν ὁδὸς ἣ δοκεῖ ὀρθὴ εἶναι παρὰ ἀνθρώποις τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ᾅδου **13** ἐν εὐφροσύναις οὐ προσμείγνυται λύπη τελευταία δὲ χαρὰ εἰς πένθος ἔρχεται **14** τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν πλησθήσεται θρασυκάρδιος ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ ἀνὴρ ἀγαθός **15** ἄκακος πιστεύει παντὶ λόγῳ πανοῦργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν **16** σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ ὁ δὲ ἄφρων ἑαυτῷ πεποιθὼς μείγνυται ἀνόμῳ **17** ὀξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει **18** μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν οἱ δὲ πανοῦργοι κρατήσουσιν αἰσθήσεως **19** ὀλισθήσουσιν κακοὶ ἔναντι ἀγαθῶν καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύσουσιν θύρας δικαίων **20** φίλοι μισήσουσιν φίλους πτωχούς φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί **21** ὁ ἀτιμάζων πένητας ἁμαρτάνει ἐλεῶν δὲ πτωχοὺς μακαριστός **22** πλανώμενοι τεκταίνουσι κακά ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθοί οὐκ ἐπίστανται ἔλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν ἐλεημοσύναι δὲ καὶ πίστεις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς **23** ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεστιν περισσόν ὁ δὲ ἡδὺς καὶ ἀνάλγητος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται **24** στέφανος σοφῶν πανοῦργος ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακή **25** ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστός ἐκκαίει δὲ ψεύδη δόλιος **26** ἐν φόβῳ κυρίου ἐλπὶς ἰσχύος τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείπει ἔρεισμα **27** πρόσταγμα κυρίου πηγὴ ζωῆς ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου **28** ἐν πολλῷ ἔθνει δόξα βασιλέως ἐν δὲ ἐκλείψει

λαοῦ συντριβὴ δυνάστου 29 μακρόθυμος ἀνὴρ
πολὺς ἐν φρονήσει ὁ δὲ ὀλιγόψυχος ἰσχυρῶς
ἄφρων 30 πραΰθυμος ἀνὴρ καρδίας ἰατρός σὴς
δὲ ὀστέων καρδία αἰσθητική 31 ὁ συκοφαντῶν
πένητα παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν ὁ δὲ
τιμῶν αὐτὸν ἐλεᾷ πτωχόν 32 ἐν κακίᾳ αὐτοῦ
ἀπωσθήσεται ἀσεβής ὁ δὲ πεποιθὼς τῇ ἑαυτοῦ
ὁσιότητι δίκαιος 33 ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς
σοφία ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγινώσκεται
34 δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος ἐλασσονοῦσι δὲ φυλὰς
ἁμαρτίαι 35 δεκτὸς βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων τῇ
δὲ ἑαυτοῦ εὐστροφίᾳ ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν

15 ὀργὴ ἀπόλλυσιν καὶ φρονίμους ἀπόκρισις
δὲ ὑποπίπτουσα ἀποστρέφει θυμόν λόγος δὲ
λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς 2 γλῶσσα σοφῶν καλὰ
ἐπίσταται στόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγγελεῖ κακά 3
ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ κυρίου σκοπεύουσιν
κακούς τε καὶ ἀγαθούς 4 ἴασις γλώσσης
δένδρον ζωῆς ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν πλησθήσεται
πνεύματος 5 ἄφρων μυκτηρίζει παιδείαν πατρός
ὁ δὲ φυλάσσων ἐντολὰς πανουργότερος 6 ἐν
πλεοναζούσῃ δικαιοσύνῃ ἰσχὺς πολλή οἱ δὲ
ἀσεβεῖς ὁλόρριζοι ἐκ γῆς ὀλοῦνται οἴκοις δικαίων
ἰσχὺς πολλή καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀπολοῦνται
7 χείλη σοφῶν δέδεται αἰσθήσει καρδίαι δὲ
ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς 8 θυσίαι ἀσεβῶν
βδέλυγμα κυρίῳ εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεκταὶ
παρ᾽ αὐτῷ 9 βδέλυγμα κυρίῳ ὁδοὶ ἀσεβοῦς
διώκοντας δὲ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ 10 παιδεία
ἀκάκου γνωρίζεται ὑπὸ τῶν παριόντων οἱ δὲ
μισοῦντες ἐλέγχους τελευτῶσιν αἰσχρῶς 11
ᾅδης καὶ ἀπώλεια φανερὰ παρὰ τῷ κυρίῳ πῶς
οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων (Sheol h7585)
12 οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευτος τοὺς ἐλέγχοντας
αὐτόν μετὰ δὲ σοφῶν οὐχ ὁμιλήσει 13 καρδίας
εὐφραινομένης πρόσωπον θάλλει ἐν δὲ λύπαις
οὔσης σκυθρωπάζει 14 καρδία ὀρθὴ ζητεῖ
αἴσθησιν στόμα δὲ ἀπαιδεύτων γνώσεται κακά
15 πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν
προσδέχονται κακά οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσιν
διὰ παντός 16 κρείσσων μικρὰ μερὶς μετὰ φόβου
κυρίου ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας 17
κρείσσων ξενισμὸς λαχάνων πρὸς φιλίαν καὶ
χάριν ἢ παράθεσις μόσχων μετὰ ἔχθρας 18 ἀνὴρ
θυμώδης παρασκευάζει μάχας μακρόθυμος δὲ καὶ
τὴν μέλλουσαν καταπραΰνει μακρόθυμος ἀνὴρ
κατασβέσει κρίσεις ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐγείρει μᾶλλον
19 ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι ἀκάνθαις αἱ δὲ τῶν
ἀνδρείων τετριμμέναι 20 υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει
πατέρα υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ
21 ἀνοήτου τρίβοι ἐνδεεῖς φρενῶν ἀνὴρ δὲ
φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται 22 ὑπερτίθενται
λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια ἐν δὲ καρδίαις
βουλευομένων μένει βουλή 23 οὐ μὴ ὑπακούσῃ
ὁ κακὸς αὐτῇ οὐδὲ μὴ εἴπῃ καίριόν τι καὶ καλὸν
τῷ κοινῷ 24 ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα συνετοῦ
ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ ᾅδου σωθῇ (Sheol h7585)
25 οἴκους ὑβριστῶν κατασπᾷ κύριος ἐστήρισεν
δὲ ὅριον χήρας 26 βδέλυγμα κυρίῳ λογισμὸς
ἄδικος ἁγνῶν δὲ ῥήσεις σεμναί 27 ἐξόλλυσιν
ἑαυτὸν ὁ δωρολήμπτης ὁ δὲ μισῶν δώρων
λήμψεις σῴζεται ἐλεημοσύναις καὶ πίστεσιν
ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι τῷ δὲ φόβῳ κυρίου
ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ 28 καρδίαι δικαίων
μελετῶσιν πίστεις στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται
κακά δεκταὶ παρὰ κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων

διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται **29**
μακρὰν ἀπέχει ὁ θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν εὐχαῖς δὲ
δικαίων ἐπακούει κρείσσων ὀλίγη λῆμψις μετὰ
δικαιοσύνης ἢ πολλὰ γενήματα μετὰ ἀδικίας
καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια ἵνα ὑπὸ τοῦ
θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ **30** θεωρῶν
ὀφθαλμὸς καλὰ εὐφραίνει καρδίαν φήμη δὲ
ἀγαθὴ πιαίνει ὀστᾶ **32** ὃς ἀπωθεῖται παιδείαν
μισεῖ ἑαυτόν ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους ἀγαπᾷ ψυχὴν
αὐτοῦ **33** φόβος θεοῦ παιδεία καὶ σοφία καὶ ἀρχὴ
δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ

16 **2** πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερὰ παρὰ
τῷ θεῷ οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται **5**
ἀκάθαρτος παρὰ θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος χειρὶ δὲ
χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀθῳωθήσεται **7** ἀρχὴ
ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια δεκτὰ δὲ παρὰ
θεῷ μᾶλλον ἢ θύειν θυσίας **8** ὁ ζητῶν τὸν κύριον
εὑρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης οἱ δὲ ὀρθῶς
ζητοῦντες αὐτὸν εὑρήσουσιν εἰρήνην **9** πάντα τὰ
ἔργα τοῦ κυρίου μετὰ δικαιοσύνης φυλάσσεται
δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακήν **10** μαντεῖον ἐπὶ
χείλεσιν βασιλέως ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴ πλανηθῇ
τὸ στόμα αὐτοῦ **11** ῥοπὴ ζυγοῦ δικαιοσύνη
παρὰ κυρίῳ τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ στάθμια δίκαια
12 βδέλυγμα βασιλεῖ ὁ ποιῶν κακά μετὰ γὰρ
δικαιοσύνης ἑτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς **13** δεκτὰ
βασιλεῖ χείλη δίκαια λόγους δὲ ὀρθοὺς ἀγαπᾷ **14**
θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου ἀνὴρ δὲ σοφὸς
ἐξιλάσεται αὐτόν **15** ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βασιλέως
οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ ὥσπερ νέφος ὄψιμον **16**
νοσσιαὶ σοφίας αἱρετώτεραι χρυσίου νοσσιαὶ δὲ
φρονήσεως αἱρετώτεραι ὑπὲρ ἀργύριον **17** τρίβοι
ζωῆς ἐκκλίνουσιν ἀπὸ κακῶν μῆκος δὲ βίου ὁδοὶ
δικαιοσύνης ὁ δεχόμενος παιδείαν ἐν ἀγαθοῖς
ἔσται ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους σοφισθήσεται ὃς
φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδούς τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ
ψυχήν ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτοῦ φείσεται στόματος
αὐτοῦ **18** πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις πρὸ δὲ
πτώματος κακοφροσύνη **19** κρείσσων πραΰθυμος
μετὰ ταπεινώσεως ἢ ὃς διαιρεῖται σκῦλα μετὰ
ὑβριστῶν **20** συνετὸς ἐν πράγμασιν εὑρετὴς
ἀγαθῶν πεποιθὼς δὲ ἐπὶ θεῷ μακαριστός **21**
τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς φαύλους καλοῦσιν
οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκούσονται **22**
πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεκτημένοις παιδεία
δὲ ἀφρόνων κακή **23** καρδία σοφοῦ νοήσει τὰ
ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος ἐπὶ δὲ χείλεσιν φορέσει
ἐπιγνωμοσύνην **24** κηρία μέλιτος λόγοι καλοί
γλύκασμα δὲ αὐτῶν ἴασις ψυχῆς **25** εἰσὶν ὁδοὶ
δοκοῦσαι εἶναι ὀρθαὶ ἀνδρί τὰ μέντοι τελευταῖα
αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα ᾅδου **26** ἀνὴρ ἐν πόνοις
πονεῖ ἑαυτῷ καὶ ἐκβιάζεται ἑαυτοῦ τὴν ἀπώλειαν
ὁ μέντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ στόματι φορεῖ
τὴν ἀπώλειαν **27** ἀνὴρ ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτῷ
κακά ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλέων θησαυρίζει
πῦρ **28** ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται κακὰ καὶ
λαμπτῆρα δόλου πυρσεύει κακοῖς καὶ διαχωρίζει
φίλους **29** ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται φίλων
καὶ ἀπάγει αὐτοὺς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς **30** στηρίζων
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ λογίζεται διεστραμμένα ὁρίζει
δὲ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ πάντα τὰ κακά οὗτος
κάμινός ἐστιν κακίας **31** στέφανος καυχήσεως
γῆρας ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὑρίσκεται **32**
κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος ἰσχυροῦ ὁ δὲ κρατῶν
ὀργῆς κρείσσων καταλαμβανομένου πόλιν **33** εἰς

κόλπους ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκοις παρὰ δὲ
κυρίου πάντα τὰ δίκαια

17 κρείσσων ψωμὸς μεθ’ ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ
ἢ οἶκος πλήρης πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων
θυμάτων μετὰ μάχης **2** οἰκέτης νοήμων κρατήσει
δεσποτῶν ἀφρόνων ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται
μέρη **3** ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος
καὶ χρυσός οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ κυρίῳ
4 κακὸς ὑπακούει γλώσσης παρανόμων δίκαιος
δὲ οὐ προσέχει χείλεσιν ψευδέσιν **5** ὁ καταγελῶν
πτωχοῦ παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν ὁ δὲ
ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ οὐκ ἀθῳωθήσεται ὁ δὲ
ἐπισπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσεται **6** στέφανος
γερόντων τέκνα τέκνων καύχημα δὲ τέκνων
πατέρες αὐτῶν τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν
χρημάτων τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός **7** οὐχ
ἁρμόσει ἄφρονι χείλη πιστὰ οὐδὲ δικαίῳ χείλη
ψευδῆ **8** μισθὸς χαρίτων ἡ παιδεία τοῖς χρωμένοις
οὗ δ’ ἂν ἐπιστρέψῃ εὐοδωθήσεται **9** ὃς κρύπτει
ἀδικήματα ζητεῖ φιλίαν ὃς δὲ μισεῖ κρύπτειν
διίστησιν φίλους καὶ οἰκείους **10** συντρίβει ἀπειλὴ
καρδίαν φρονίμου ἄφρων δὲ μαστιγωθεὶς οὐκ
αἰσθάνεται **11** ἀντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακός ὁ δὲ
κύριος ἄγγελον ἀνελεήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ **12**
ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι οἱ δὲ ἄφρονες
διαλογιοῦνται κακά **13** ὃς ἀποδίδωσιν κακὰ ἀντὶ
ἀγαθῶν οὐ κινηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ
14 ἐξουσίαν δίδωσιν λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης
προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη **15**
ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον ἄδικον δὲ τὸν
δίκαιον ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ θεῷ
16 ἵνα τί ὑπῆρξεν χρήματα ἄφρονι κτήσασθαι
γὰρ σοφίαν ἀκάρδιος οὐ δυνήσεται ὃς ὑψηλὸν
ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ζητεῖ συντριβήν ὁ δὲ
σκολιάζων τοῦ μαθεῖν ἐμπεσεῖται εἰς κακά **17**
εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι ἀδελφοὶ
δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν τούτου γὰρ
χάριν γεννῶνται **18** ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ
ἐπιχαίρει ἑαυτῷ ὡς καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύῃ
τὸν ἑαυτοῦ φίλον **19** φιλαμαρτήμων χαίρει
μάχαις **20** ὁ δὲ σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ
ἀγαθοῖς ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσσῃ ἐμπεσεῖται
εἰς κακά **21** καρδία δὲ ἄφρονος ὀδύνη τῷ
κεκτημένῳ αὐτήν οὐκ εὐφραίνεται πατὴρ ἐπὶ
υἱῷ ἀπαιδεύτῳ υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει
μητέρα αὐτοῦ **22** καρδία εὐφραινομένη εὐεκτεῖν
ποιεῖ ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται τὰ ὀστᾶ
23 λαμβάνοντος δῶρα ἐν κόλπῳ ἀδίκως οὐ
κατευοδοῦνται ὁδοί ἀσεβὴς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς
δικαιοσύνης **24** πρόσωπον συνετὸν ἀνδρὸς σοφοῦ
οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ’ ἄκρα γῆς **25** ὀργὴ
πατρὶ υἱὸς ἄφρων καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτοῦ
26 ζημιοῦν ἄνδρα δίκαιον οὐ καλόν οὐδὲ ὅσιον
ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δικαίοις **27** ὃς φείδεται
ῥῆμα προέσθαι σκληρόν ἐπιγνώμων μακρόθυμος
δὲ ἀνὴρ φρόνιμος **28** ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι
σοφίαν σοφία λογισθήσεται ἐνεὸν δέ τις ἑαυτὸν
ποιήσας δόξει φρόνιμος εἶναι

18 προφάσεις ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος
χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων ἐν παντὶ δὲ καιρῷ
ἐπονείδιστος ἔσται **2** οὐ χρείαν ἔχει σοφίας
ἐνδεὴς φρενῶν μᾶλλον γὰρ ἄγεται ἀφροσύνῃ **3**
ὅταν ἔλθῃ ἀσεβὴς εἰς βάθος κακῶν καταφρονεῖ
ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος **4** ὕδωρ
βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός ποταμὸς δὲ
ἀναπηδύει καὶ πηγὴ ζωῆς **5** θαυμάσαι πρόσωπον

ἀσεβοῦς οὐ καλόν οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ
δίκαιον ἐν κρίσει 6 χείλη ἄφρονος ἄγουσιν αὐτὸν
εἰς κακά τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον
ἐπικαλεῖται 7 στόμα ἄφρονος συντριβὴ αὐτῷ τὰ
δὲ χείλη αὐτοῦ παγὶς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ 8 ὀκνηροὺς
καταβάλλει φόβος ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων
πεινάσουσιν 9 ὁ μὴ ἰώμενος ἑαυτὸν ἐν τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ ἀδελφός ἐστιν τοῦ λυμαινομένου
ἑαυτόν 10 ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος ὄνομα κυρίου
αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψοῦνται 11
ὕπαρξις πλουσίου ἀνδρὸς πόλις ὀχυρά ἡ δὲ δόξα
αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει 12 πρὸ συντριβῆς ὑψοῦται
καρδία ἀνδρός καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται 13
ὃς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκοῦσαι ἀφροσύνη
αὐτῷ ἐστιν καὶ ὄνειδος 14 θυμὸν ἀνδρὸς
πραΰνει θεράπων φρόνιμος ὀλιγόψυχον δὲ
ἄνδρα τίς ὑποίσει 15 καρδία φρονίμου κτᾶται
αἴσθησιν ὦτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἔννοιαν 16 δόμα
ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτὸν καὶ παρὰ δυνάσταις
καθιζάνει αὐτόν 17 δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος
ἐν πρωτολογίᾳ ὡς δ᾽ ἂν ἐπιβάλῃ ὁ ἀντίδικος
ἐλέγχεται 18 ἀντιλογίας παύει κλῆρος ἐν δὲ
δυνάσταις ὁρίζει 19 ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ
βοηθούμενος ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ ὑψηλή ἰσχύει
δὲ ὥσπερ τεθεμελιωμένον βασίλειον 20 ἀπὸ
καρπῶν στόματος ἀνὴρ πίμπλησιν κοιλίαν αὐτοῦ
ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται
21 θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης οἱ δὲ
κρατοῦντες αὐτῆς ἔδονται τοὺς καρποὺς αὐτῆς
22 ὃς εὗρεν γυναῖκα ἀγαθήν εὗρεν χάριτας
ἔλαβεν δὲ παρὰ θεοῦ ἱλαρότητα ὃς ἐκβάλλει
γυναῖκα ἀγαθήν ἐκβάλλει τὰ ἀγαθά ὁ δὲ κατέχων
μοιχαλίδα ἄφρων καὶ ἀσεβής

19 3 ἀφροσύνη ἀνδρὸς λυμαίνεται τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ τὸν δὲ θεὸν αἰτιᾶται τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
4 πλοῦτος προστίθησιν φίλους πολλούς ὁ δὲ
πτωχὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται
5 μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται ὁ δὲ
ἐγκαλῶν ἀδίκως οὐ διαφεύξεται 6 πολλοὶ
θεραπεύουσιν πρόσωπα βασιλέων πᾶς δὲ ὁ κακὸς
γίνεται ὄνειδος ἀνδρί 7 πᾶς ὃς ἀδελφὸν πτωχὸν
μισεῖ καὶ φιλίας μακρὰν ἔσται ἔννοια ἀγαθὴ τοῖς
εἰδόσιν αὐτὴν ἐγγιεῖ ἀνὴρ δὲ φρόνιμος εὑρήσει
αὐτήν ὁ πολλὰ κακοποιῶν τελεσιουργεῖ κακίαν
ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγους οὐ σωθήσεται 8 ὁ κτώμενος
φρόνησιν ἀγαπᾷ ἑαυτόν ὃς δὲ φυλάσσει φρόνησιν
εὑρήσει ἀγαθά 9 μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος
ἔσται ὃς δ᾽ ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν ἀπολεῖται ὑπ᾽
αὐτῆς 10 οὐ συμφέρει ἄφρονι τρυφή καὶ ἐὰν
οἰκέτης ἄρξηται μεθ᾽ ὕβρεως δυναστεύειν 11
ἐλεήμων ἀνὴρ μακροθυμεῖ τὸ δὲ καύχημα αὐτοῦ
ἐπέρχεται παρανόμοις 12 βασιλέως ἀπειλὴ ὁμοία
βρυγμῷ λέοντος ὥσπερ δὲ δρόσος ἐπὶ χόρτῳ
οὕτως τὸ ἱλαρὸν αὐτοῦ 13 αἰσχύνη πατρὶ υἱὸς
ἄφρων καὶ οὐχ ἁγναὶ εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος
ἑταίρας 14 οἶκον καὶ ὕπαρξιν μερίζουσιν πατέρες
παισίν παρὰ δὲ θεοῦ ἁρμόζεται γυνὴ ἀνδρί 15
δειλία κατέχει ἀνδρογύναιον ψυχὴ δὲ ἀεργοῦ
πεινάσει 16 ὃς φυλάσσει ἐντολήν τηρεῖ τὴν
ἑαυτοῦ ψυχήν ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ
ὁδῶν ἀπολεῖται 17 δανίζει θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχόν
κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ 18
παίδευε υἱόν σου οὕτως γὰρ ἔσται εὔελπις εἰς
δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου 19 κακόφρων
ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται ἐὰν δὲ λοιμεύηται
καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσθήσει 20 ἄκουε υἱέ

παιδείαν πατρός σου ἵνα σοφὸς γένῃ ἐπ᾽ ἐσχάτων
σου 21 πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός ἡ
δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει 22
καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη κρείσσων δὲ πτωχὸς
δίκαιος ἢ πλούσιος ψεύστης 23 φόβος κυρίου εἰς
ζωὴν ἀνδρί ὁ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται ἐν τόποις
οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖται γνῶσις 24 ὁ ἐγκρύπτων
εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ χεῖρας ἀδίκως οὐδὲ τῷ
στόματι οὐ μὴ προσαγάγῃ αὐτάς 25 λοιμοῦ
μαστιγουμένου ἄφρων πανουργότερος γίνεται
ἐὰν δὲ ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον νοήσει αἴσθησιν
26 ὁ ἀτιμάζων πατέρα καὶ ἀπωθούμενος μητέρα
αὐτοῦ καταισχυνθήσεται καὶ ἐπονείδιστος ἔσται
27 υἱὸς ἀπολειπόμενος φυλάξαι παιδείαν πατρὸς
μελετήσει ῥήσεις κακάς 28 ὁ ἐγγυώμενος παῖδα
ἄφρονα καθυβρίζει δικαίωμα στόμα δὲ ἀσεβῶν
καταπίεται κρίσεις 29 ἑτοιμάζονται ἀκολάστοις
μάστιγες καὶ τιμωρίαι ὤμοις ἀφρόνων

20 ἀκόλαστον οἶνος καὶ ὑβριστικὸν μέθη πᾶς
δὲ ὁ συμμειγνύμενος αὐτῇ οὐκ ἔσται σοφός 2
οὐ διαφέρει ἀπειλὴ βασιλέως θυμοῦ λέοντος
ὁ δὲ παροξύνων αὐτὸν ἁμαρτάνει εἰς τὴν
ἑαυτοῦ ψυχήν 3 δόξα ἀνδρὶ ἀποστρέφεσθαι
λοιδορίας πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται 4
ὀνειδιζόμενος ὀκνηρὸς οὐκ αἰσχύνεται ὡσαύτως
καὶ ὁ δανιζόμενος σῖτον ἐν ἀμήτῳ 5 ὕδωρ
βαθὺ βουλὴ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός ἀνὴρ δὲ φρόνιμος
ἐξαντλήσει αὐτήν 6 μέγα ἄνθρωπος καὶ τίμιον
ἀνὴρ ἐλεήμων ἄνδρα δὲ πιστὸν ἔργον εὑρεῖν 7 ὃς
ἀναστρέφεται ἄμωμος ἐν δικαιοσύνῃ μακαρίους
τοὺς παῖδας αὐτοῦ καταλείψει 8 ὅταν βασιλεὺς
δίκαιος καθίσῃ ἐπὶ θρόνου οὐκ ἐναντιοῦται ἐν
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πᾶν πονηρόν 9 τίς καυχήσεται
ἁγνὴν ἕξειν τὴν καρδίαν ἢ τίς παρρησιάσεται
καθαρὸς εἶναι ἀπὸ ἁμαρτιῶν κακολογοῦντος
πατέρα ἢ μητέρα σβεσθήσεται λαμπτήρ αἱ δὲ
κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὄψονται σκότος
μερὶς ἐπισπουδαζομένη ἐν πρώτοις ἐν τοῖς
τελευταίοις οὐκ εὐλογηθήσεται μὴ εἴπῃς τείσομαι
τὸν ἐχθρόν ἀλλὰ ὑπόμεινον τὸν κύριον ἵνα σοι
βοηθήσῃ 10 στάθμιον μέγα καὶ μικρὸν καὶ μέτρα
δισσά ἀκάθαρτα ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀμφότερα
11 καὶ ὁ ποιῶν αὐτὰ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
αὐτοῦ συμποδισθήσεται νεανίσκος μετὰ ὁσίου
καὶ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς αὐτοῦ 12 οὖς ἀκούει καὶ
ὀφθαλμὸς ὁρᾷ κυρίου ἔργα καὶ ἀμφότερα 13
μὴ ἀγάπα καταλαλεῖν ἵνα μὴ ἐξαρθῇς διάνοιξον
τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἐμπλήσθητι ἄρτων
23 βδέλυγμα κυρίῳ δισσὸν στάθμιον καὶ ζυγὸς
δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ 24 παρὰ κυρίου
εὐθύνεται τὰ διαβήματα ἀνδρί θνητὸς δὲ πῶς
ἂν νοήσαι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ 25 παγὶς ἀνδρὶ ταχύ
τι τῶν ἰδίων ἁγιάσαι μετὰ γὰρ τὸ εὔξασθαι
μετανοεῖν γίνεται 26 λικμήτωρ ἀσεβῶν βασιλεὺς
σοφὸς καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς τροχόν 27 φῶς
κυρίου πνοὴ ἀνθρώπων ὃς ἐρευνᾷ ταμίεια
κοιλίας 28 ἐλεημοσύνη καὶ ἀλήθεια φυλακὴ
βασιλεῖ καὶ περικυκλώσουσιν ἐν δικαιοσύνῃ τὸν
θρόνον αὐτοῦ 29 κόσμος νεανίαις σοφία δόξα δὲ
πρεσβυτέρων πολιαί 30 ὑπώπια καὶ συντρίμματα
συναντᾷ κακοῖς πληγαὶ δὲ εἰς ταμίεια κοιλίας

21 ὥσπερ ὁρμὴ ὕδατος οὕτως καρδία βασιλέως
ἐν χειρὶ θεοῦ οὗ ἐὰν θέλων νεύσῃ ἐκεῖ ἔκλινεν
αὐτήν 2 πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος
κατευθύνει δὲ καρδίας κύριος 3 ποιεῖν δίκαια καὶ
ἀληθεύειν ἀρεστὰ παρὰ θεῷ μᾶλλον ἢ θυσιῶν

αἷμα 4 μεγαλόφρων ἐφ’ ὕβρει θρασυκάρδιος
λαμπτὴρ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτία 6 ὁ ἐνεργῶν
θησαυρίσματα γλώσσῃ ψευδεῖ μάταια διώκει
ἐπὶ παγίδας θανάτου 7 ὄλεθρος ἀσεβέσιν
ἐπιξενωθήσεται οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ
δίκαια 8 πρὸς τοὺς σκολιοὺς σκολιὰς ὁδοὺς
ἀποστέλλει ὁ θεός ἁγνὰ γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ 9 κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου ἢ
ἐν κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ
10 ψυχὴ ἀσεβοῦς οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ’ οὐδενὸς
τῶν ἀνθρώπων 11 ζημιουμένου ἀκολάστου
πανουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος συνίων δὲ
σοφὸς δέξεται γνῶσιν 12 συνίει δίκαιος καρδίας
ἀσεβῶν καὶ φαυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς 13 ὃς
φράσσει τὰ ὦτα τοῦ μὴ ἐπακοῦσαι ἀσθενοῦς καὶ
αὐτὸς ἐπικαλέσεται καὶ οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων
14 δόσις λάθριος ἀνατρέπει ὀργάς δώρων δὲ ὁ
φειδόμενος θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν 15 εὐφροσύνη
δικαίων ποιεῖν κρίμα ὅσιος δὲ ἀκάθαρτος παρὰ
κακούργοις 16 ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ
δικαιοσύνης ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται
17 ἀνὴρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐφροσύνην φιλῶν οἶνον
καὶ ἔλαιον εἰς πλοῦτον 18 περικάθαρμα δὲ
δικαίου ἄνομος 19 κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν γῇ ἐρήμῳ
ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου καὶ γλωσσώδους καὶ
ὀργίλου 20 θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ
στόματος σοφοῦ ἄφρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται
αὐτόν 21 ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης
εὑρήσει ζωὴν καὶ δόξαν 22 πόλεις ὀχυρὰς
ἐπέβη σοφὸς καὶ καθεῖλεν τὸ ὀχύρωμα ἐφ’ ᾧ
ἐπεποίθεισαν οἱ ἀσεβεῖς 23 ὃς φυλάσσει τὸ στόμα
αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ 24 θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζὼν
λοιμὸς καλεῖται ὃς δὲ μνησικακεῖ παράνομος
25 ἐπιθυμίαι ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν οὐ γὰρ
προαιροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι 26 ἀσεβὴς
ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακάς ὁ
δὲ δίκαιος ἐλεᾷ καὶ οἰκτίρει ἀφειδῶς 27 θυσίαι
ἀσεβῶν βδέλυγμα κυρίῳ καὶ γὰρ παρανόμως
προσφέρουσιν αὐτάς 28 μάρτυς ψευδὴς ἀπολεῖται
ἀνὴρ δὲ ὑπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει 29
ἀσεβὴς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώπῳ ὁ
δὲ εὐθὴς αὐτὸς συνίει τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ 30 οὐκ
ἔστιν σοφία οὐκ ἔστιν ἀνδρεία οὐκ ἔστιν βουλὴ
πρὸς τὸν ἀσεβῆ 31 ἵππος ἑτοιμάζεται εἰς ἡμέραν
πολέμου παρὰ δὲ κυρίου ἡ βοήθεια

22 αἱρετώτερον ὄνομα καλὸν ἢ πλοῦτος
πολύς ὑπὲρ δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον χάρις
ἀγαθή 2 πλούσιος καὶ πτωχὸς συνήντησαν
ἀλλήλοις ἀμφοτέρους δὲ ὁ κύριος ἐποίησεν
3 πανοῦργος ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον
κραταιῶς αὐτὸς παιδεύεται οἱ δὲ ἄφρονες
παρελθόντες ἐζημιώθησαν 4 γενεὰ σοφίας
φόβος κυρίου καὶ πλοῦτος καὶ δόξα καὶ ζωή
5 τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν ὁδοῖς σκολιαῖς ὁ δὲ
φυλάσσων τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀφέξεται αὐτῶν 7
πλούσιοι πτωχῶν ἄρξουσιν καὶ οἰκέται ἰδίοις
δεσπόταις δανιοῦσιν 8 ὁ σπείρων φαῦλα θερίσει
κακά πληγὴν δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει ἄνδρα
ἱλαρὸν καὶ δότην εὐλογεῖ ὁ θεός ματαιότητα
δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει 9 ὁ ἐλεῶν πτωχὸν
αὐτὸς διατραφήσεται τῶν γὰρ ἑαυτοῦ ἄρτων
ἔδωκεν τῷ πτωχῷ νίκην καὶ τιμὴν περιποιεῖται
ὁ δῶρα δούς τὴν μέντοι ψυχὴν ἀφαιρεῖται τῶν
κεκτημένων 10 ἔκβαλε ἐκ συνεδρίου λοιμόν καὶ
συνεξελεύσεται αὐτῷ νεῖκος ὅταν γὰρ καθίσῃ

ἐν συνεδρίῳ πάντας ἀτιμάζει 11 ἀγαπᾷ κύριος
ὁσίας καρδίας δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι
χείλεσιν ποιμαίνει βασιλεύς 12 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ
κυρίου διατηροῦσιν αἴσθησιν φαυλίζει δὲ λόγους
παράνομος 13 προφασίζεται καὶ λέγει ὀκνηρός
λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί
14 βόθρος βαθὺς στόμα παρανόμου ὁ δὲ μισηθεὶς
ὑπὸ κυρίου ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν εἰσὶν ὁδοὶ κακαὶ
ἐνώπιον ἀνδρός καὶ οὐκ ἀγαπᾷ τοῦ ἀποστρέψαι
ἀπ’ αὐτῶν ἀποστρέφειν δὲ δεῖ ἀπὸ ὁδοῦ σκολιᾶς
καὶ κακῆς 15 ἄνοια ἐξῆπται καρδίας νέου
ῥάβδος δὲ καὶ παιδεία μακρὰν ἀπ’ αὐτοῦ 16
ὁ συκοφαντῶν πένητα πολλὰ ποιεῖ τὰ ἑαυτοῦ
δίδωσιν δὲ πλουσίῳ ἐπ’ ἐλάσσονι 17 λόγοις
σοφῶν παράβαλλε σὸν οὖς καὶ ἄκουε ἐμὸν
λόγον τὴν δὲ σὴν καρδίαν ἐπίστησον ἵνα γνῷς
ὅτι καλοί εἰσιν 18 καὶ ἐὰν ἐμβάλῃς αὐτοὺς εἰς
τὴν καρδίαν σου εὐφρανοῦσίν σε ἅμα ἐπὶ σοῖς
χείλεσιν 19 ἵνα σου γένηται ἐπὶ κύριον ἡ ἐλπὶς
καὶ γνωρίσῃ σοι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ 20 καὶ σὺ δὲ
ἀπόγραψαι αὐτὰ σεαυτῷ τρισσῶς εἰς βουλὴν
καὶ γνῶσιν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου 21
διδάσκω οὖν σε ἀληθῆ λόγον καὶ γνῶσιν ἀγαθὴν
ὑπακούειν τοῦ ἀποκρίνεσθαι λόγους ἀληθείας
τοῖς προβαλλομένοις σοι 22 μὴ ἀποβιάζου πένητα
πτωχὸς γάρ ἐστιν καὶ μὴ ἀτιμάσῃς ἀσθενῆ ἐν
πύλαις 23 ὁ γὰρ κύριος κρινεῖ αὐτοῦ τὴν κρίσιν
καὶ ῥύσῃ σὴν ἄσυλον ψυχήν 24 μὴ ἴσθι ἑταῖρος
ἀνδρὶ θυμώδει φίλῳ δὲ ὀργίλῳ μὴ συναυλίζου
25 μήποτε μάθῃς τῶν ὁδῶν αὐτοῦ καὶ λάβῃς
βρόχους τῇ σῇ ψυχῇ 26 μὴ δίδου σεαυτὸν εἰς
ἐγγύην αἰσχυνόμενος πρόσωπον 27 ἐὰν γὰρ μὴ
ἔχῃς πόθεν ἀποτείσῃς λήμψονται τὸ στρῶμα τὸ
ὑπὸ τὰς πλευράς σου 28 μὴ μέταιρε ὅρια αἰώνια
ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου 29 ὁρατικὸν ἄνδρα
καὶ ὀξὺν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ βασιλεῦσι δεῖ
παρεστάναι καὶ μὴ παρεστάναι ἀνδράσι νωθροῖς

23 ἐὰν καθίσῃς δειπνεῖν ἐπὶ τραπέζης δυναστῶν
νοητῶς νόει τὰ παρατιθέμενά σοι 2 καὶ
ἐπίβαλλε τὴν χεῖρά σου εἰδὼς ὅτι τοιαῦτά σε
δεῖ παρασκευάσαι 3 εἰ δὲ ἀπληστότερος εἶ
μὴ ἐπιθύμει τῶν ἐδεσμάτων αὐτοῦ ταῦτα γὰρ
ἔχεται ζωῆς ψευδοῦς 4 μὴ παρεκτείνου πένης
ὢν πλουσίῳ τῇ δὲ σῇ ἐννοίᾳ ἀπόσχου 5 ἐὰν
ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτόν οὐδαμοῦ
φανεῖται κατεσκεύασται γὰρ αὐτῷ πτέρυγες
ὥσπερ ἀετοῦ καὶ ὑποστρέφει εἰς τὸν οἶκον τοῦ
προεστηκότος αὐτοῦ 6 μὴ συνδείπνει ἀνδρὶ
βασκάνῳ μηδὲ ἐπιθύμει τῶν βρωμάτων αὐτοῦ
7 ὃν τρόπον γὰρ εἴ τις καταπίοι τρίχα οὕτως
ἐσθίει καὶ πίνει 8 μηδὲ πρὸς σὲ εἰσαγάγῃς αὐτὸν
καὶ φάγῃς τὸν ψωμόν σου μετ’ αὐτοῦ ἐξεμέσει
γὰρ αὐτὸν καὶ λυμανεῖται τοὺς λόγους σου τοὺς
καλούς 9 εἰς ὦτα ἄφρονος μηδὲν λέγε μήποτε
μυκτηρίσῃ τοὺς συνετοὺς λόγους σου 10 μὴ
μεταθῇς ὅρια αἰώνια εἰς δὲ κτῆμα ὀρφανῶν μὴ
εἰσέλθῃς 11 ὁ γὰρ λυτρούμενος αὐτοὺς κύριος
κραταιός ἐστιν καὶ κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ
σοῦ 12 δὸς εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σου τὰ
δὲ ὦτά σου ἑτοίμασον λόγοις αἰσθήσεως 13 μὴ
ἀπόσχῃ νήπιον παιδεύειν ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτὸν
ῥάβδῳ οὐ μὴ ἀποθάνῃ 14 σὺ μὲν γὰρ πατάξεις
αὐτὸν ῥάβδῳ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου
ῥύσῃ (Sheol h7585) 15 υἱέ ἐὰν σοφὴ γένηταί σου
ἡ καρδία εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν 16
καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χείλη πρὸς τὰ ἐμὰ

χείλη ἐὰν ὀρθὰ ὦσιν 17 μὴ ζηλούτω ἡ καρδία
σου ἁμαρτωλούς ἀλλὰ ἐν φόβῳ κυρίου ἴσθι
ὅλην τὴν ἡμέραν 18 ἐὰν γὰρ τηρήσῃς αὐτά ἔσται
σοι ἔκγονα ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται
19 ἄκουε υἱέ καὶ σοφὸς γίνου καὶ κατεύθυνε
ἐννοίας σῆς καρδίας 20 μὴ ἴσθι οἰνοπότης μηδὲ
ἐκτείνου συμβολαῖς κρεῶν τε ἀγορασμοῖς 21
πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει
καὶ ἐνδύσεται διερρηγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς
ὑπνώδης 22 ἄκουε υἱέ πατρὸς τοῦ γεννήσαντός
σε καὶ μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέν σου ἡ
μήτηρ 24 καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος ἐπὶ
δὲ υἱῷ σοφῷ εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ 25
εὐφραινέσθω ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ σοί καὶ
χαιρέτω ἡ τεκοῦσά σε 26 δός μοι υἱέ σὴν καρδίαν
οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρείτωσαν 27
πίθος γὰρ τετρημένος ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος καὶ
φρέαρ στενὸν ἀλλότριον 28 οὗτος γὰρ συντόμως
ἀπολεῖται καὶ πᾶς παράνομος ἀναλωθήσεται 29
τίνι οὐαί τίνι θόρυβος τίνι κρίσις τίνι ἀηδίαι
καὶ λέσχαι τίνι συντρίμματα διὰ κενῆς τίνος
πέλειοι οἱ ὀφθαλμοί 30 οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων
ἐν οἴνοις οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται
31 μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ ἀλλὰ ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις
δικαίοις καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις ἐὰν γὰρ εἰς
τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῷς τοὺς ὀφθαλμούς
σου ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου
32 τὸ δὲ ἔσχατον ὥσπερ ὑπὸ ὄφεως πεπληγὼς
ἐκτείνεται καὶ ὥσπερ ὑπὸ κεράστου διαχεῖται
αὐτῷ ὁ ἰός 33 οἱ ὀφθαλμοί σου ὅταν ἴδωσιν
ἀλλοτρίαν τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκολιά 34
καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης καὶ
ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι 35 ἐρεῖς δέ
τύπτουσίν με καὶ οὐκ ἐπόνεσα καὶ ἐνέπαιξάν μοι
ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν πότε ὄρθρος ἔσται ἵνα ἐλθὼν
ζητήσω μεθ’ ὧν συνελεύσομαι

24 υἱέ μὴ ζηλώσῃς κακοὺς ἄνδρας μηδὲ
ἐπιθυμήσῃς εἶναι μετ’ αὐτῶν 2 ψεύδη γὰρ μελετᾷ
ἡ καρδία αὐτῶν καὶ πόνους τὰ χείλη αὐτῶν
λαλεῖ 3 μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος καὶ
μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται 4 μετὰ αἰσθήσεως
ἐμπίμπλαται ταμίεια ἐκ παντὸς πλούτου τιμίου
καὶ καλοῦ 5 κρείσσων σοφὸς ἰσχυροῦ καὶ
ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίου μεγάλου 6
μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος βοήθεια δὲ
μετὰ καρδίας βουλευτικῆς 7 σοφία καὶ ἔννοια
ἀγαθὴ ἐν πύλαις σοφῶν σοφοὶ οὐκ ἐκκλίνουσιν
ἐκ στόματος κυρίου 8 ἀλλὰ λογίζονται ἐν
συνεδρίοις ἀπαιδεύτοις συναντᾷ θάνατος 9
ἀποθνῄσκει δὲ ἄφρων ἐν ἁμαρτίαις ἀκαθαρσία
δὲ ἀνδρὶ λοιμῷ ἐμμολυνθήσεται 10 ἐν ἡμέρᾳ
κακῇ καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ἕως ἂν ἐκλίπῃ
11 ῥῦσαι ἀγομένους εἰς θάνατον καὶ ἐκπρίου
κτεινομένους μὴ φείσῃ 12 ἐὰν δὲ εἴπῃς οὐκ
οἶδα τοῦτον γίνωσκε ὅτι κύριος καρδίας πάντων
γινώσκει καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν αὐτὸς οἶδεν
πάντα ὃς ἀποδίδωσιν ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ 13 φάγε μέλι υἱέ ἀγαθὸν γὰρ κηρίον
ἵνα γλυκανθῇ σου ὁ φάρυγξ 14 οὕτως αἰσθήσῃ
σοφίαν τῇ σῇ ψυχῇ ἐὰν γὰρ εὕρῃς ἔσται καλὴ
ἡ τελευτή σου καὶ ἐλπίς σε οὐκ ἐγκαταλείψει
15 μὴ προσαγάγῃς ἀσεβῆ νομῇ δικαίων μηδὲ
ἀπατηθῇς χορτασίᾳ κοιλίας 16 ἑπτάκι γὰρ
πεσεῖται ὁ δίκαιος καὶ ἀναστήσεται οἱ δὲ ἀσεβεῖς
ἀσθενήσουσιν ἐν κακοῖς 17 ἐὰν πέσῃ ὁ ἐχθρός
σου μὴ ἐπιχαρῇς αὐτῷ ἐν δὲ τῷ ὑποσκελίσματι

αὐτοῦ μὴ ἐπαίρου 18 ὅτι ὄψεται κύριος καὶ οὐκ
ἀρέσει αὐτῷ καὶ ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ
ἀπ’ αὐτοῦ 19 μὴ χαῖρε ἐπὶ κακοποιοῖς μηδὲ
ζήλου ἁμαρτωλούς 20 οὐ γὰρ μὴ γένηται ἔκγονα
πονηρῶν λαμπτὴρ δὲ ἀσεβῶν σβεσθήσεται 21
φοβοῦ τὸν θεόν υἱέ καὶ βασιλέα καὶ μηθετέρῳ
αὐτῶν ἀπειθήσῃς 22 ἐξαίφνης γὰρ τείσονται
τοὺς ἀσεβεῖς τὰς δὲ τιμωρίας ἀμφοτέρων τίς
γνώσεται 23 ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς σοφοῖς
ἐπιγινώσκειν αἰδεῖσθαι πρόσωπον ἐν κρίσει
οὐ καλόν 24 ὁ εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ δίκαιός ἐστιν
ἐπικατάρατος λαοῖς ἔσται καὶ μισητὸς εἰς ἔθνη 25
οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελτίους φανοῦνται ἐπ’ αὐτοὺς
δὲ ἥξει εὐλογία ἀγαθή 26 χείλη δὲ φιλήσουσιν
ἀποκρινόμενα λόγους ἀγαθούς 27 ἑτοίμαζε εἰς
τὴν ἔξοδον τὰ ἔργα σου καὶ παρασκευάζου εἰς
τὸν ἀγρὸν καὶ πορεύου κατόπισθέν μου καὶ
ἀνοικοδομήσεις τὸν οἶκόν σου 28 μὴ ἴσθι ψευδὴς
μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην μηδὲ πλατύνου σοῖς
χείλεσιν 29 μὴ εἴπῃς ὃν τρόπον ἐχρήσατό μοι
χρήσομαι αὐτῷ τείσομαι δὲ αὐτὸν ἅ με ἠδίκησεν
30 ὥσπερ γεώργιον ἀνὴρ ἄφρων καὶ ὥσπερ
ἀμπελὼν ἄνθρωπος ἐνδεὴς φρενῶν 31 ἐὰν ἀφῇς
αὐτόν χερσωθήσεται καὶ χορτομανήσει ὅλος
καὶ γίνεται ἐκλελειμμένος οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν
λίθων αὐτοῦ κατασκάπτονται 32 ὕστερον ἐγὼ
μετενόησα ἐπέβλεψα τοῦ ἐκλέξασθαι παιδείαν
33 ὀλίγον νυστάζω ὀλίγον δὲ καθυπνῶ ὀλίγον
δὲ ἐναγκαλίζομαι χερσὶν στήθη 34 ἐὰν δὲ τοῦτο
ποιῇς ἥξει προπορευομένη ἡ πενία σου καὶ ἡ
ἔνδειά σου ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς

25 αὗται αἱ παιδεῖαι σαλωμῶντος αἱ ἀδιάκριτοι
ἃς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Εζεκιου τοῦ βασιλέως
τῆς Ιουδαίας 2 δόξα θεοῦ κρύπτει λόγον δόξα δὲ
βασιλέως τιμᾷ πράγματα 3 οὐρανὸς ὑψηλός γῆ δὲ
βαθεῖα καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος 4 τύπτε
ἀδόκιμον ἀργύριον καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν
ἅπαν 5 κτεῖνε ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως
καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ
6 μὴ ἀλαζονεύου ἐνώπιον βασιλέως μηδὲ ἐν
τόποις δυναστῶν ὑφίστασο 7 κρεῖσσον γάρ σοι
τὸ ῥηθῆναι ἀνάβαινε πρός με ἢ ταπεινῶσαί σε
ἐν προσώπῳ δυνάστου ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί
σου λέγε 8 μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως
ἵνα μὴ μεταμεληθῇς ἐπ’ ἐσχάτων ἡνίκα ἄν σε
ὀνειδίσῃ ὁ σὸς φίλος 9 ἀναχώρει εἰς τὰ ὀπίσω
μὴ καταφρόνει 10 μή σε ὀνειδίσῃ μὲν ὁ φίλος
ἡ δὲ μάχη σου καὶ ἡ ἔχθρα οὐκ ἀπέσται ἀλλ’
ἔσται σοι ἴση θανάτῳ χάρις καὶ φιλία ἐλευθεροῖ
ἃς τήρησον σεαυτῷ ἵνα μὴ ἐπονείδιστος γένῃ
ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδούς σου εὐσυναλλάκτως 11
μῆλον χρυσοῦν ἐν ὁρμίσκῳ σαρδίου οὕτως εἰπεῖν
λόγον 12 εἰς ἐνώτιον χρυσοῦν σάρδιον πολυτελὲς
δέδεται λόγος σοφὸς εἰς εὐήκοον οὖς 13 ὥσπερ
ἔξοδος χιόνος ἐν ἀμήτῳ κατὰ καῦμα ὠφελεῖ
οὕτως ἄγγελος πιστὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτόν
ψυχὰς γὰρ τῶν αὐτῷ χρωμένων ὠφελεῖ 14 ὥσπερ
ἄνεμοι καὶ νέφη καὶ ὑετοὶ ἐπιφανέστατοι οὕτως
οἱ καυχώμενοι ἐπὶ δόσει ψευδεῖ 15 ἐν μακροθυμίᾳ
εὐοδία βασιλεῦσιν γλῶσσα δὲ μαλακὴ συντρίβει
ὀστᾶ 16 μέλι εὑρὼν φάγε τὸ ἱκανόν μήποτε
πλησθεὶς ἐξεμέσῃς 17 σπάνιον εἴσαγε σὸν πόδα
πρὸς τὸν σεαυτοῦ φίλον μήποτε πλησθείς σου
μισήσῃ σε 18 ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τόξευμα
ἀκιδωτόν οὕτως καὶ ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν τοῦ
φίλου αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδῆ 19 ὀδοὺς κακοῦ

καὶ ποὺς παρανόμου ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ **20**
ὥσπερ ὄξος ἕλκει ἀσύμφορον οὕτως προσπεσὸν
πάθος ἐν σώματι καρδίαν λυπεῖ ὥσπερ σὴς
ἱματίῳ καὶ σκώληξ ξύλῳ οὕτως λύπη ἀνδρὸς
βλάπτει καρδίαν **21** ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου τρέφε
αὐτόν ἐὰν διψᾷ πότιζε αὐτόν **22** τοῦτο γὰρ ποιῶν
ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ ὁ δὲ κύριος ἀνταποδώσει σοι ἀγαθά **23**
ἄνεμος βορέας ἐξεγείρει νέφη πρόσωπον δὲ
ἀναιδὲς γλῶσσαν ἐρεθίζει **24** κρεῖττον οἰκεῖν ἐπὶ
γωνίας δώματος ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδόρου ἐν
οἰκίᾳ κοινῇ **25** ὥσπερ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ
προσηνές οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν
26 ὥσπερ εἴ τις πηγὴν φράσσοι καὶ ὕδατος ἔξοδον
λυμαίνοιτο οὕτως ἄκοσμον δίκαιον πεπτωκέναι
ἐνώπιον ἀσεβοῦς **27** ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ καλόν
τιμᾶν δὲ χρὴ λόγους ἐνδόξους **28** ὥσπερ πόλις τὰ
τείχη καταβεβλημένη καὶ ἀτείχιστος οὕτως ἀνὴρ
ὃς οὐ μετὰ βουλῆς τι πράσσει

26 ὥσπερ δρόσος ἐν ἀμήτῳ καὶ ὥσπερ ὑετὸς
ἐν θέρει οὕτως οὐκ ἔστιν ἄφρονι τιμή **2**
ὥσπερ ὄρνεα πέταται καὶ στρουθοί οὕτως ἀρὰ
ματαία οὐκ ἐπελεύσεται οὐδενί **3** ὥσπερ μάστιξ
ἵππῳ καὶ κέντρον ὄνῳ οὕτως ῥάβδος ἔθνει
παρανόμῳ **4** μὴ ἀποκρίνου ἄφρονι πρὸς τὴν
ἐκείνου ἀφροσύνην ἵνα μὴ ὅμοιος γένῃ αὐτῷ **5**
ἀλλὰ ἀποκρίνου ἄφρονι κατὰ τὴν ἀφροσύνην
αὐτοῦ ἵνα μὴ φαίνηται σοφὸς παρ’ ἑαυτῷ **6** ἐκ
τῶν ἑαυτοῦ ποδῶν ὄνειδος πίεται ὁ ἀποστείλας
δι’ ἀγγέλου ἄφρονος λόγον **7** ἀφελοῦ πορείαν
σκελῶν καὶ παροιμίαν ἐκ στόματος ἀφρόνων
8 ὃς ἀποδεσμεύει λίθον ἐν σφενδόνῃ ὅμοιός
ἐστιν τῷ διδόντι ἄφρονι δόξαν **9** ἄκανθαι
φύονται ἐν χειρὶ τοῦ μεθύσου δουλεία δὲ ἐν
χειρὶ τῶν ἀφρόνων **10** πολλὰ χειμάζεται πᾶσα
σὰρξ ἀφρόνων συντρίβεται γὰρ ἡ ἔκστασις
αὐτῶν **11** ὥσπερ κύων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν
ἑαυτοῦ ἔμετον καὶ μισητὸς γένηται οὕτως ἄφρων
τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ
ἁμαρτίαν ἔστιν αἰσχύνη ἐπάγουσα ἁμαρτίαν καὶ
ἔστιν αἰσχύνη δόξα καὶ χάρις **12** εἶδον ἄνδρα
δόξαντα παρ’ ἑαυτῷ σοφὸν εἶναι ἐλπίδα μέντοι
ἔσχεν μᾶλλον ἄφρων αὐτοῦ **13** λέγει ὀκνηρὸς
ἀποστελλόμενος εἰς ὁδόν λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς
14 ὥσπερ θύρα στρέφεται ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος
οὕτως ὀκνηρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ **15** κρύψας
ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ οὐ
δυνήσεται ἐπενεγκεῖν ἐπὶ τὸ στόμα **16** σοφώτερος
ἑαυτῷ ὀκνηρὸς φαίνεται τοῦ ἐν πλησμονῇ
ἀποκομίζοντος ἀγγελίαν **17** ὥσπερ ὁ κρατῶν
κέρκου κυνός οὕτως ὁ προεστὼς ἀλλοτρίας
κρίσεως **18** ὥσπερ οἱ ἰώμενοι προβάλλουσιν
λόγους εἰς ἀνθρώπους ὁ δὲ ἀπαντήσας τῷ λόγῳ
πρῶτος ὑποσκελισθήσεται **19** οὕτως πάντες
οἱ ἐνεδρεύοντες τοὺς ἑαυτῶν φίλους ὅταν δὲ
φωραθῶσιν λέγουσιν ὅτι παίζων ἔπραξα **20** ἐν
πολλοῖς ξύλοις θάλλει πῦρ ὅπου δὲ οὐκ ἔστιν
δίθυμος ἡσυχάζει μάχη **21** ἐσχάρα ἄνθραξιν καὶ
ξύλα πυρί ἀνὴρ δὲ λοίδορος εἰς ταραχὴν μάχης
22 λόγοι κερκώπων μαλακοί οὗτοι δὲ τύπτουσιν
εἰς ταμίεια σπλάγχνων **23** ἀργύριον διδόμενον
μετὰ δόλου ὥσπερ ὄστρακον ἡγητέον χείλη λεῖα
καρδίαν καλύπτει λυπηράν **24** χείλεσιν πάντα
ἐπινεύει ἀποκλαιόμενος ἐχθρός ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ
τεκταίνεται δόλους **25** ἐάν σου δέηται ὁ ἐχθρὸς
μεγάλῃ τῇ φωνῇ μὴ πεισθῇς ἑπτὰ γάρ εἰσιν

πονηρίαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ 26 ὁ κρύπτων ἔχθραν
συνίστησιν δόλον ἐκκαλύπτει δὲ τὰς ἑαυτοῦ
ἁμαρτίας εὔγνωστος ἐν συνεδρίοις 27 ὁ ὀρύσσων
βόθρον τῷ πλησίον ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν ὁ δὲ
κυλίων λίθον ἐφ’ ἑαυτὸν κυλίει 28 γλῶσσα
ψευδὴς μισεῖ ἀλήθειαν στόμα δὲ ἄστεγον ποιεῖ
ἀκαταστασίας

27 μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον οὐ γὰρ γινώσκεις τί
τέξεται ἡ ἐπιοῦσα 2 ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας καὶ
μὴ τὸ σὸν στόμα ἀλλότριος καὶ μὴ τὰ σὰ χείλη
3 βαρὺ λίθος καὶ δυσβάστακτον ἄμμος ὀργὴ δὲ
ἄφρονος βαρυτέρα ἀμφοτέρων 4 ἀνελεήμων
θυμὸς καὶ ὀξεῖα ὀργή ἀλλ’ οὐδένα ὑφίσταται
ζῆλος 5 κρείσσους ἔλεγχοι ἀποκεκαλυμμένοι
κρυπτομένης φιλίας 6 ἀξιοπιστότερά ἐστιν
τραύματα φίλου ἢ ἑκούσια φιλήματα ἐχθροῦ 7
ψυχὴ ἐν πλησμονῇ οὖσα κηρίοις ἐμπαίζει ψυχῇ
δὲ ἐνδεεῖ καὶ τὰ πικρὰ γλυκεῖα φαίνεται 8 ὥσπερ
ὅταν ὄρνεον καταπετασθῇ ἐκ τῆς ἰδίας νοσσιᾶς
οὕτως ἄνθρωπος δουλοῦται ὅταν ἀποξενωθῇ
ἐκ τῶν ἰδίων τόπων 9 μύροις καὶ οἴνοις καὶ
θυμιάμασιν τέρπεται καρδία καταρρήγνυται δὲ
ὑπὸ συμπτωμάτων ψυχή 10 φίλον σὸν ἢ φίλον
πατρῷον μὴ ἐγκαταλίπῃς εἰς δὲ τὸν οἶκον τοῦ
ἀδελφοῦ σου μὴ εἰσέλθῃς ἀτυχῶν κρείσσων
φίλος ἐγγὺς ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν 11 σοφὸς
γίνου υἱέ ἵνα εὐφραίνηταί μου ἡ καρδία καὶ
ἀπόστρεψον ἀπὸ σοῦ ἐπονειδίστους λόγους
12 πανοῦργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβη
ἄφρονες δὲ ἐπελθόντες ζημίαν τείσουσιν 13
ἀφελοῦ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ παρῆλθεν γάρ ὑβριστὴς
ὅστις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται 14 ὃς ἂν εὐλογῇ
φίλον τὸ πρωὶ μεγάλῃ τῇ φωνῇ καταρωμένου
οὐδὲν διαφέρειν δόξει 15 σταγόνες ἐκβάλλουσιν
ἄνθρωπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ οἴκου
αὐτοῦ ὡσαύτως καὶ γυνὴ λοίδορος ἐκ τοῦ ἰδίου
οἴκου 16 βορέας σκληρὸς ἄνεμος ὀνόματι δὲ
ἐπιδέξιος καλεῖται 17 σίδηρος σίδηρον ὀξύνει
ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἑταίρου 18 ὃς
φυτεύει συκῆν φάγεται τοὺς καρποὺς αὐτῆς ὃς
δὲ φυλάσσει τὸν ἑαυτοῦ κύριον τιμηθήσεται 19
ὥσπερ οὐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις οὕτως
οὐδὲ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων 20 ᾅδης καὶ
ἀπώλεια οὐκ ἐμπίμπλανται ὡσαύτως καὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἄπληστοι βδέλυγμα
κυρίῳ στηρίζων ὀφθαλμόν καὶ οἱ ἀπαίδευτοι
ἀκρατεῖς γλώσσῃ (Sheol h7585) 21 δοκίμιον ἀργύρῳ
καὶ χρυσῷ πύρωσις ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ
στόματος ἐγκωμιαζόντων αὐτόν καρδία ἀνόμου
ἐκζητεῖ κακά καρδία δὲ εὐθὴς ἐκζητεῖ γνῶσιν
22 ἐὰν μαστιγοῖς ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίου
ἀτιμάζων οὐ μὴ περιέλῃς τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ
23 γνωστῶς ἐπιγνώσῃ ψυχὰς ποιμνίου σου καὶ
ἐπιστήσεις καρδίαν σου σαῖς ἀγέλαις 24 ὅτι
οὐ τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος καὶ ἰσχύς οὐδὲ
παραδίδωσιν ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν 25 ἐπιμελοῦ
τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν καὶ κερεῖς πόαν καὶ
σύναγε χόρτον ὀρεινόν 26 ἵνα ἔχῃς πρόβατα εἰς
ἱματισμόν τίμα πεδίον ἵνα ὦσίν σοι ἄρνες 27 υἱέ
παρ’ ἐμοῦ ἔχεις ῥήσεις ἰσχυρὰς εἰς τὴν ζωήν σου
καὶ εἰς τὴν ζωὴν σῶν θεραπόντων

28 φεύγει ἀσεβὴς μηδενὸς διώκοντος δίκαιος
δὲ ὥσπερ λέων πέποιθεν 2 δι᾽ ἁμαρτίας
ἀσεβῶν κρίσεις ἐγείρονται ἀνὴρ δὲ πανοῦργος
κατασβέσει αὐτάς 3 ἀνδρεῖος ἐν ἀσεβείαις
συκοφαντεῖ πτωχούς ὥσπερ ὑετὸς λάβρος καὶ

ἀνωφελής 4 οὕτως οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν
νόμον ἐγκωμιάζουσιν ἀσέβειαν οἱ δὲ ἀγαπῶντες
τὸν νόμον περιβάλλουσιν ἑαυτοῖς τεῖχος 5 ἄνδρες
κακοὶ οὐ νοήσουσιν κρίμα οἱ δὲ ζητοῦντες τὸν
κύριον συνήσουσιν ἐν παντί 6 κρείσσων πτωχὸς
πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ πλουσίου ψευδοῦς 7
φυλάσσει νόμον υἱὸς συνετός ὃς δὲ ποιμαίνει
ἀσωτίαν ἀτιμάζει πατέρα 8 ὁ πληθύνων τὸν
πλοῦτον αὐτοῦ μετὰ τόκων καὶ πλεονασμῶν τῷ
ἐλεῶντι πτωχοὺς συνάγει αὐτόν 9 ὁ ἐκκλίνων
τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι νόμου καὶ
αὐτὸς τὴν προσευχὴν αὐτοῦ ἐβδέλυκται 10
ὃς πλανᾷ εὐθεῖς ἐν ὁδῷ κακῇ εἰς διαφθορὰν
αὐτὸς ἐμπεσεῖται οἱ δὲ ἄνομοι διελεύσονται
ἀγαθὰ καὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς αὐτά 11
σοφὸς παρ' ἑαυτῷ ἀνὴρ πλούσιος πένης δὲ
νοήμων καταγνώσεται αὐτοῦ 12 διὰ βοήθειαν
δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα ἐν δὲ τόποις ἀσεβῶν
ἁλίσκονται ἄνθρωποι 13 ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν
ἑαυτοῦ οὐκ εὐοδωθήσεται ὁ δὲ ἐξηγούμενος
ἐλέγχους ἀγαπηθήσεται 14 μακάριος ἀνήρ ὃς
καταπτήσσει πάντα δῖ εὐλάβειαν ὁ δὲ σκληρὸς
τὴν καρδίαν ἐμπεσεῖται κακοῖς 15 λέων πεινῶν
καὶ λύκος διψῶν ὃς τυραννεῖ πτωχὸς ὢν
ἔθνους πενιχροῦ 16 βασιλεὺς ἐνδεὴς προσόδων
μέγας συκοφάντης ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν μακρὸν
χρόνον ζήσεται 17 ἄνδρα τὸν ἐν αἰτίᾳ φόνου ὁ
ἐγγυώμενος φυγὰς ἔσται καὶ οὐκ ἐν ἀσφαλείᾳ
παίδευε υἱόν καὶ ἀγαπήσει σε καὶ δώσει κόσμον
τῇ σῇ ψυχῇ οὐ μὴ ὑπακούσῃς ἔθνει παρανόμῳ
18 ὁ πορευόμενος δικαίως βεβοήθηται ὁ δὲ
σκολιαῖς ὁδοῖς πορευόμενος ἐμπλακήσεται 19 ὁ
ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν πλησθήσεται ἄρτων
ὁ δὲ διώκων σχολὴν πλησθήσεται πενίας 20 ἀνὴρ
ἀξιόπιστος πολλὰ εὐλογηθήσεται ὁ δὲ κακὸς
οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται 21 ὃς οὐκ αἰσχύνεται
πρόσωπα δικαίων οὐκ ἀγαθός ὁ τοιοῦτος ψωμοῦ
ἄρτου ἀποδώσεται ἄνδρα 22 σπεύδει πλουτεῖν
ἀνὴρ βάσκανος καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι ἐλεήμων
κρατήσει αὐτοῦ 23 ὁ ἐλέγχων ἀνθρώπου ὁδοὺς
χάριτας ἕξει μᾶλλον τοῦ γλωσσοχαριτοῦντος
24 ὃς ἀποβάλλεται πατέρα ἢ μητέρα καὶ δοκεῖ
μὴ ἁμαρτάνειν οὗτος κοινωνός ἐστιν ἀνδρὸς
ἀσεβοῦς 25 ἄπληστος ἀνὴρ κρίνει εἰκῇ ὃς δὲ
πέποιθεν ἐπὶ κύριον ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσται 26 ὃς
πέποιθεν θρασείᾳ καρδίᾳ ὁ τοιοῦτος ἄφρων ὃς
δὲ πορεύεται σοφίᾳ σωθήσεται 27 ὃς δίδωσιν
πτωχοῖς οὐκ ἐνδεηθήσεται ὃς δὲ ἀποστρέφει τὸν
ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔσται 28 ἐν
τόποις ἀσεβῶν στένουσι δίκαιοι ἐν δὲ τῇ ἐκείνων
ἀπωλείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι

29 κρείσσων ἀνὴρ ἐλέγχων ἀνδρὸς
σκληροτραχήλου ἐξαπίνης γὰρ φλεγομένου
αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἴασις 2 ἐγκωμιαζομένων δικαίων
εὐφρανθήσονται λαοί ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν
στένουσιν ἄνδρες 3 ἀνδρὸς φιλοῦντος σοφίαν
εὐφραίνεται πατὴρ αὐτοῦ ὃς δὲ ποιμαίνει πόρνας
ἀπολεῖ πλοῦτον 4 βασιλεὺς δίκαιος ἀνίστησιν
χώραν ἀνὴρ δὲ παράνομος κατασκάπτει 5
ὃς παρασκευάζεται ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἑαυτοῦ
φίλου δίκτυον περιβάλλει αὐτὸ τοῖς ἑαυτοῦ
ποσίν 6 ἁμαρτάνοντι ἀνδρὶ μεγάλη παγίς
δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἔσται 7
ἐπίσταται δίκαιος κρίνειν πενιχροῖς ὁ δὲ ἀσεβὴς
οὐ συνήσει γνῶσιν καὶ πτωχῷ οὐχ ὑπάρχει
νοῦς ἐπιγνώμων 8 ἄνδρες λοιμοὶ ἐξέκαυσαν

πόλιν σοφοὶ δὲ ἀπέστρεψαν ὀργήν 9 ἀνὴρ
σοφὸς κρίνει ἔθνη ἀνὴρ δὲ φαῦλος ὀργιζόμενος
καταγελᾶται καὶ οὐ καταπτήσσει 10 ἄνδρες
αἱμάτων μέτοχοι μισήσουσιν ὅσιον οἱ δὲ εὐθεῖς
ἐκζητήσουσιν ψυχὴν αὐτοῦ 11 ὅλον τὸν θυμὸν
αὐτοῦ ἐκφέρει ἄφρων σοφὸς δὲ ταμιεύεται κατὰ
μέρος 12 βασιλέως ὑπακούοντος λόγον ἄδικον
πάντες οἱ ὑπ᾽ αὐτὸν παράνομοι 13 δανιστοῦ καὶ
χρεοφειλέτου ἀλλήλοις συνελθόντων ἐπισκοπὴν
ποιεῖται ἀμφοτέρων ὁ κύριος 14 βασιλέως ἐν
ἀληθείᾳ κρίνοντος πτωχοὺς ὁ θρόνος αὐτοῦ
εἰς μαρτύριον κατασταθήσεται 15 πληγαὶ καὶ
ἔλεγχοι διδόασιν σοφίαν παῖς δὲ πλανώμενος
αἰσχύνει γονεῖς αὐτοῦ 16 πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν
πολλαὶ γίνονται ἁμαρτίαι οἱ δὲ δίκαιοι ἐκείνων
πιπτόντων κατάφοβοι γίνονται 17 παίδευε υἱόν
σου καὶ ἀναπαύσει σε καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ
σου 18 οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἐξηγητὴς ἔθνει παρανόμῳ
ὁ δὲ φυλάσσων τὸν νόμον μακαριστός 19 λόγοις
οὐ παιδευθήσεται οἰκέτης σκληρός ἐὰν γὰρ
καὶ νοήσῃ ἀλλ᾽ οὐχ ὑπακούσεται 20 ἐὰν ἴδῃς
ἄνδρα ταχὺν ἐν λόγοις γίνωσκε ὅτι ἐλπίδα ἔχει
μᾶλλον ἄφρων αὐτοῦ 21 ὃς κατασπαταλᾷ ἐκ
παιδός οἰκέτης ἔσται ἔσχατον δὲ ὀδυνηθήσεται
ἐφ᾽ ἑαυτῷ 22 ἀνὴρ θυμώδης ὀρύσσει νεῖκος
ἀνὴρ δὲ ὀργίλος ἐξώρυξεν ἁμαρτίας 23 ὕβρις
ἄνδρα ταπεινοῖ τοὺς δὲ ταπεινόφρονας ἐρείδει
δόξῃ κύριος 24 ὃς μερίζεται κλέπτῃ μισεῖ
τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν ἐὰν δὲ ὅρκου προτεθέντος
ἀκούσαντες μὴ ἀναγγείλωσιν 25 φοβηθέντες καὶ
αἰσχυνθέντες ἀνθρώπους ὑπεσκελίσθησαν ὁ δὲ
πεποιθὼς ἐπὶ κύριον εὐφρανθήσεται ἀσέβεια
ἀνδρὶ δίδωσιν σφάλμα ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ τῷ
δεσπότῃ σωθήσεται 26 πολλοὶ θεραπεύουσιν
πρόσωπα ἡγουμένων παρὰ δὲ κυρίου γίνεται τὸ
δίκαιον ἀνδρί 27 βδέλυγμα δικαίοις ἀνὴρ ἄδικος
βδέλυγμα δὲ ἀνόμῳ κατευθύνουσα ὁδός

30 τοὺς ἐμοὺς λόγους υἱέ φοβήθητι καὶ
δεξάμενος αὐτοὺς μετανόει τάδε λέγει ὁ ἀνὴρ τοῖς
πιστεύουσιν θεῷ καὶ παύομαι 2 ἀφρονέστατος γάρ
εἰμι πάντων ἀνθρώπων καὶ φρόνησις ἀνθρώπων
οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί 3 θεὸς δεδίδαχέν με σοφίαν καὶ
γνῶσιν ἁγίων ἔγνωκα 4 τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν
καὶ κατέβη τίς συνήγαγεν ἀνέμους ἐν κόλπῳ
τίς συνέστρεψεν ὕδωρ ἐν ἱματίῳ τίς ἐκράτησεν
πάντων τῶν ἄκρων τῆς γῆς τί ὄνομα αὐτῷ ἢ
τί ὄνομα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ ἵνα γνῷς 5 πάντες
λόγοι θεοῦ πεπυρωμένοι ὑπερασπίζει δὲ αὐτὸς
τῶν εὐλαβουμένων αὐτόν 6 μὴ προσθῇς τοῖς
λόγοις αὐτοῦ ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε καὶ ψευδὴς γένῃ 7
δύο αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ μὴ ἀφέλῃς μου χάριν πρὸ
τοῦ ἀποθανεῖν με 8 μάταιον λόγον καὶ ψευδῆ
μακράν μου ποίησον πλοῦτον δὲ καὶ πενίαν
μή μοι δῷς σύνταξον δέ μοι τὰ δέοντα καὶ τὰ
αὐτάρκη 9 ἵνα μὴ πλησθεὶς ψευδὴς γένωμαι καὶ
εἴπω τίς με ὁρᾷ ἢ πενηθεὶς κλέψω καὶ ὀμόσω τὸ
ὄνομα τοῦ θεοῦ 10 μὴ παραδῷς οἰκέτην εἰς χεῖρας
δεσπότου μήποτε καταράσηταί σε καὶ ἀφανισθῇς
11 ἔκγονον κακὸν πατέρα καταρᾶται τὴν δὲ
μητέρα οὐκ εὐλογεῖ 12 ἔκγονον κακὸν δίκαιον
ἑαυτὸν κρίνει τὴν δὲ ἔξοδον αὐτοῦ οὐκ ἀπένιψεν
13 ἔκγονον κακὸν ὑψηλοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει
τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτοῦ ἐπαίρεται 14 ἔκγονον
κακὸν μαχαίρας τοὺς ὀδόντας ἔχει καὶ τὰς μύλας
τομίδας ὥστε ἀναλίσκειν καὶ κατεσθίειν τοὺς
ταπεινοὺς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τοὺς πένητας αὐτῶν

ἐξ ἀνθρώπων 15 τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες
ἦσαν ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι καὶ αἱ τρεῖς αὗται
οὐκ ἐνεπίμπλασαν αὐτήν καὶ ἡ τετάρτη οὐκ
ἠρκέσθη εἰπεῖν ἱκανόν 16 ᾅδης καὶ ἔρως γυναικὸς
καὶ τάρταρος καὶ γῆ οὐκ ἐμπιπλαμένη ὕδατος
καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἴπωσιν ἀρκεῖ (Sheol
h7585) 17 ὀφθαλμὸν καταγελῶντα πατρὸς καὶ
ἀτιμάζοντα γῆρας μητρός ἐκκόψαισαν αὐτὸν
κόρακες ἐκ τῶν φαράγγων καὶ καταφάγοισαν
αὐτὸν νεοσσοὶ ἀετῶν 18 τρία δέ ἐστιν ἀδύνατά μοι
νοῆσαι καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω 19 ἴχνη
ἀετοῦ πετομένου καὶ ὁδοὺς ὄφεως ἐπὶ πέτρας
καὶ τρίβους νηὸς ποντοπορούσης καὶ ὁδοὺς
ἀνδρὸς ἐν νεότητι 20 τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς
μοιχαλίδος ἥ ὅταν πράξῃ ἀπονιψαμένη οὐδέν
φησιν πεπραχέναι ἄτοπον 21 διὰ τριῶν σείεται
ἡ γῆ τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φέρειν 22 ἐὰν
οἰκέτης βασιλεύσῃ καὶ ἄφρων πλησθῇ σιτίων 23
καὶ οἰκέτις ἐὰν ἐκβάλῃ τὴν ἑαυτῆς κυρίαν καὶ
μισητὴ γυνὴ ἐὰν τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ 24 τέσσαρα
δέ ἐστιν ἐλάχιστα ἐπὶ τῆς γῆς ταῦτα δέ ἐστιν
σοφώτερα τῶν σοφῶν 25 οἱ μύρμηκες οἷς μὴ
ἔστιν ἰσχὺς καὶ ἑτοιμάζονται θέρους τὴν τροφήν
26 καὶ οἱ χοιρογρύλλιοι ἔθνος οὐκ ἰσχυρόν οἳ
ἐποιήσαντο ἐν πέτραις τοὺς ἑαυτῶν οἴκους 27
ἀβασίλευτόν ἐστιν ἡ ἀκρὶς καὶ ἐκστρατεύει ἀφ᾽
ἑνὸς κελεύσματος εὐτάκτως 28 καὶ καλαβώτης
χερσὶν ἐρειδόμενος καὶ εὐάλωτος ὢν κατοικεῖ ἐν
ὀχυρώμασιν βασιλέως 29 τρία δέ ἐστιν ἃ εὐόδως
πορεύεται καὶ τὸ τέταρτον ὃ καλῶς διαβαίνει
30 σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος κτηνῶν ὃς
οὐκ ἀποστρέφεται οὐδὲ καταπτήσσει κτῆνος 31
καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις εὔψυχος
καὶ τράγος ἡγούμενος αἰπολίου καὶ βασιλεὺς
δημηγορῶν ἐν ἔθνει 32 ἐὰν πρόῃ σεαυτὸν εἰς
εὐφροσύνην καὶ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σου μετὰ
μάχης ἀτιμασθήσῃ 33 ἄμελγε γάλα καὶ ἔσται
βούτυρον ἐὰν δὲ ἐκπιέζῃς μυκτῆρας ἐξελεύσεται
αἷμα ἐὰν δὲ ἐξέλκῃς λόγους ἐξελεύσονται κρίσεις
καὶ μάχαι

31 οἱ ἐμοὶ λόγοι εἴρηνται ὑπὸ θεοῦ βασιλέως
χρηματισμός ὃν ἐπαίδευσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ 2 τί
τέκνον τηρήσεις τί ῥήσεις θεοῦ πρωτογενές σοὶ
λέγω υἱέ τί τέκνον ἐμῆς κοιλίας τί τέκνον ἐμῶν
εὐχῶν 3 μὴ δῷς γυναιξὶ σὸν πλοῦτον καὶ τὸν σὸν
νοῦν καὶ βίον εἰς ὑστεροβουλίαν 4 μετὰ βουλῆς
πάντα ποίει μετὰ βουλῆς οἰνοπότει οἱ δυνάσται
θυμώδεις εἰσίν οἶνον δὲ μὴ πινέτωσαν 5 ἵνα μὴ
πιόντες ἐπιλάθωνται τῆς σοφίας καὶ ὀρθὰ κρῖναι
οὐ μὴ δύνωνται τοὺς ἀσθενεῖς 6 δίδοτε μέθην
τοῖς ἐν λύπαις καὶ οἶνον πίνειν τοῖς ἐν ὀδύναις 7
ἵνα ἐπιλάθωνται τῆς πενίας καὶ τῶν πόνων μὴ
μνησθῶσιν ἔτι 8 ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ θεοῦ
καὶ κρῖνε πάντας ὑγιῶς 9 ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ
κρῖνε δικαίως διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ 10
γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὑρήσει τιμιωτέρα δέ ἐστιν
λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη 11 θαρσεῖ ἐπ᾽ αὐτῇ
ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἡ τοιαύτη καλῶν
σκύλων οὐκ ἀπορήσει 12 ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ
ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον 13 μηρυομένη ἔρια καὶ
λίνον ἐποίησεν εὔχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς
14 ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν
συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον 15 καὶ ἀνίσταται ἐκ
νυκτῶν καὶ ἔδωκεν βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα
ταῖς θεραπαίναις 16 θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο
ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσεν

κτῆμα 17 ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν
αὐτῆς ἤρεισεν τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον
18 ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστιν τὸ ἐργάζεσθαι καὶ
οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος
αὐτῆς 19 τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ
συμφέροντα τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς
ἄτρακτον 20 χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξεν πένητι
καρπὸν δὲ ἐξέτεινεν πτωχῷ 21 οὐ φροντίζει
τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὅταν που χρονίζῃ
πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδιδύσκονται 22
δισσὰς χλαίνας ἐποίησεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἐκ
δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα 23
περίβλεπτος δὲ γίνεται ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων
κατοίκων τῆς γῆς 24 σινδόνας ἐποίησεν καὶ
ἀπέδοτο περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις 25 στόμα
αὐτῆς διήνοιξεν προσεχόντως καὶ ἐννόμως καὶ
τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς 26 ἰσχὺν καὶ
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις
ἐσχάταις 27 στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς σῖτα
δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγεν 28 τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει
σοφῶς καὶ νομοθέσμως ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς
ἀνέστησεν τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν καὶ ὁ
ἀνὴρ αὐτῆς ᾔνεσεν αὐτήν 29 πολλαὶ θυγατέρες
ἐκτήσαντο πλοῦτον πολλαὶ ἐποίησαν δυνατά σὺ
δὲ ὑπέρκεισαι καὶ ὑπερῆρας πάσας 30 ψευδεῖς
ἀρέσκειαι καὶ μάταιον κάλλος γυναικός γυνὴ
γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται φόβον δὲ κυρίου αὕτη
αἰνείτω 31 δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς
καὶ αἰνείσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς

Ἐκκλησιαστής

1 ῥήματα Ἐκκλησιαστοῦ υἱοῦ Δαυιδ βασιλέως
Ισραηλ ἐν Ιερουσαλημ **2** ματαιότης ματαιοτήτων
εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής ματαιότης ματαιοτήτων
τὰ πάντα ματαιότης **3** τίς περισσεία τῷ ἀνθρώπῳ
ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ᾧ μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον **4**
γενεὰ πορεύεται καὶ γενεὰ ἔρχεται καὶ ἡ γῆ εἰς
τὸν αἰῶνα ἕστηκεν **5** καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ
δύνει ὁ ἥλιος καὶ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ἕλκει **6**
ἀνατέλλων αὐτὸς ἐκεῖ πορεύεται πρὸς νότον καὶ
κυκλοῖ πρὸς βορρᾶν κυκλοῖ κυκλῶν πορεύεται
τὸ πνεῦμα καὶ ἐπὶ κύκλους αὐτοῦ ἐπιστρέφει τὸ
πνεῦμα **7** πάντες οἱ χείμαρροι πορεύονται εἰς τὴν
θάλασσαν καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔσται ἐμπιμπλαμένη
εἰς τόπον οὗ οἱ χείμαρροι πορεύονται ἐκεῖ αὐτοὶ
ἐπιστρέφουσιν τοῦ πορευθῆναι **8** πάντες οἱ
λόγοι ἔγκοποι οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν
καὶ οὐκ ἐμπλησθήσεται ὀφθαλμὸς τοῦ ὁρᾶν
καὶ οὐ πληρωθήσεται οὖς ἀπὸ ἀκροάσεως **9**
τί τὸ γεγονός αὐτὸ τὸ γενησόμενον καὶ τί τὸ
πεποιημένον αὐτὸ τὸ ποιηθησόμενον καὶ οὐκ
ἔστιν πᾶν πρόσφατον ὑπὸ τὸν ἥλιον **10** ὃς λαλήσει
καὶ ἐρεῖ ἰδὲ τοῦτο καινόν ἐστιν ἤδη γέγονεν
ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς γενομένοις ἀπὸ ἔμπροσθεν
ἡμῶν **11** οὐκ ἔστιν μνήμη τοῖς πρώτοις καί γε
τοῖς ἐσχάτοις γενομένοις οὐκ ἔσται αὐτοῖς μνήμη
μετὰ τῶν γενησομένων εἰς τὴν ἐσχάτην **12** ἐγὼ
Ἐκκλησιαστὴς ἐγενόμην βασιλεὺς ἐπὶ Ισραηλ ἐν
Ιερουσαλημ **13** καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ
ἐκζητῆσαι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι ἐν τῇ σοφίᾳ
περὶ πάντων τῶν γινομένων ὑπὸ τὸν οὐρανόν
ὅτι περισπασμὸν πονηρὸν ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς
υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ
14 εἶδον σὺν πάντα τὰ ποιήματα τὰ πεποιημένα
ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης
καὶ προαίρεσις πνεύματος **15** διεστραμμένον οὐ
δυνήσεται τοῦ ἐπικοσμηθῆναι καὶ ὑστέρημα οὐ
δυνήσεται τοῦ ἀριθμηθῆναι **16** ἐλάλησα ἐγὼ ἐν
καρδίᾳ μου τῷ λέγειν ἐγὼ ἰδοὺ ἐμεγαλύνθην
καὶ προσέθηκα σοφίαν ἐπὶ πᾶσιν οἳ ἐγένοντο
ἔμπροσθέν μου ἐν Ιερουσαλημ καὶ καρδία μου
εἶδεν πολλά σοφίαν καὶ γνῶσιν **17** καὶ ἔδωκα
καρδίαν μου τοῦ γνῶναι σοφίαν καὶ γνῶσιν
παραβολὰς καὶ ἐπιστήμην ἔγνων ὅτι καί γε τοῦτ᾽
ἔστιν προαίρεσις πνεύματος **18** ὅτι ἐν πλήθει
σοφίας πλῆθος γνώσεως καὶ ὁ προστιθεὶς γνῶσιν
προσθήσει ἄλγημα

2 εἶπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου δεῦρο δὴ πειράσω
σε ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἰδὲ ἐν ἀγαθῷ καὶ ἰδοὺ
καί γε τοῦτο ματαιότης **2** τῷ γέλωτι εἶπα
περιφορὰν καὶ τῇ εὐφροσύνῃ τί τοῦτο ποιεῖς **3**
κατεσκεψάμην ἐν καρδίᾳ μου τοῦ ἑλκύσαι εἰς
οἶνον τὴν σάρκα μου καὶ καρδία μου ὡδήγησεν
ἐν σοφίᾳ καὶ τοῦ κρατῆσαι ἐπ᾽ ἀφροσύνῃ ἕως οὗ
ἴδω ποῖον τὸ ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου ὃ
ποιήσουσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς
αὐτῶν **4** ἐμεγάλυνα ποίημά μου ᾠκοδόμησά
μοι οἴκους ἐφύτευσά μοι ἀμπελῶνας **5** ἐποίησά
μοι κήπους καὶ παραδείσους καὶ ἐφύτευσα
ἐν αὐτοῖς ξύλον πᾶν καρποῦ **6** ἐποίησά μοι
κολυμβήθρας ὑδάτων τοῦ ποτίσαι ἀπ᾽ αὐτῶν
δρυμὸν βλαστῶντα ξύλα **7** ἐκτησάμην δούλους
καὶ παιδίσκας καὶ οἰκογενεῖς ἐγένοντό μοι καί γε
κτῆσις βουκολίου καὶ ποιμνίου πολλὴ ἐγένετό
μοι ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου
ἐν Ιερουσαλημ **8** συνήγαγόν μοι καί γε ἀργύριον

καὶ χρυσίον καὶ περιουσιασμοὺς βασιλέων καὶ
τῶν χωρῶν ἐποίησά μοι ᾄδοντας καὶ ᾀδούσας
καὶ ἐντρυφήματα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου οἰνοχόον
καὶ οἰνοχόας **9** καὶ ἐμεγαλύνθην καὶ προσέθηκα
παρὰ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου
ἐν Ιερουσαλημ καί γε σοφία μου ἐστάθη μοι **10**
καὶ πᾶν ὃ ᾔτησαν οἱ ὀφθαλμοί μου οὐχ ὑφεῖλον
ἀπ᾽ αὐτῶν οὐκ ἀπεκώλυσα τὴν καρδίαν μου ἀπὸ
πάσης εὐφροσύνης ὅτι καρδία μου εὐφράνθη
ἐν παντὶ μόχθῳ μου καὶ τοῦτο ἐγένετο μερίς
μου ἀπὸ παντὸς μόχθου μου **11** καὶ ἐπέβλεψα
ἐγὼ ἐν πᾶσιν ποιήμασίν μου οἷς ἐποίησαν αἱ
χεῖρές μου καὶ ἐν μόχθῳ ᾧ ἐμόχθησα τοῦ ποιεῖν
καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις
πνεύματος καὶ οὐκ ἔστιν περισσεία ὑπὸ τὸν
ἥλιον **12** καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ τοῦ ἰδεῖν σοφίαν καὶ
περιφορὰν καὶ ἀφροσύνην ὅτι τίς ὁ ἄνθρωπος ὃς
ἐπελεύσεται ὀπίσω τῆς βουλῆς τὰ ὅσα ἐποίησεν
αὐτήν **13** καὶ εἶδον ἐγὼ ὅτι ἔστιν περισσεία
τῇ σοφίᾳ ὑπὲρ τὴν ἀφροσύνην ὡς περισσεία
τοῦ φωτὸς ὑπὲρ τὸ σκότος **14** τοῦ σοφοῦ οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐν κεφαλῇ αὐτοῦ καὶ ὁ ἄφρων
ἐν σκότει πορεύεται καὶ ἔγνων καί γε ἐγὼ ὅτι
συνάντημα ἓν συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς
15 καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου ὡς συνάντημα
τοῦ ἄφρονος καί γε ἐμοὶ συναντήσεταί μοι καὶ
ἵνα τί ἐσοφισάμην ἐγὼ τότε περισσὸν ἐλάλησα
ἐν καρδίᾳ μου διότι ἄφρων ἐκ περισσεύματος
λαλεῖ ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης **16** ὅτι οὐκ ἔστιν
μνήμη τοῦ σοφοῦ μετὰ τοῦ ἄφρονος εἰς αἰῶνα
καθότι ἤδη αἱ ἡμέραι αἱ ἐρχόμεναι τὰ πάντα
ἐπελήσθη καὶ πῶς ἀποθανεῖται ὁ σοφὸς μετὰ
τοῦ ἄφρονος **17** καὶ ἐμίσησα σὺν τὴν ζωὴν ὅτι
πονηρὸν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ
τὸν ἥλιον ὅτι τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις
πνεύματος **18** καὶ ἐμίσησα ἐγὼ σὺν πάντα μόχθον
μου ὃν ἐγὼ μοχθῶ ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι ἀφίω αὐτὸν
τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γινομένῳ μετ᾽ ἐμέ **19** καὶ τίς
οἶδεν εἰ σοφὸς ἔσται ἢ ἄφρων καὶ ἐξουσιάζεται ἐν
παντὶ μόχθῳ μου ᾧ ἐμόχθησα καὶ ᾧ ἐσοφισάμην
ὑπὸ τὸν ἥλιον καί γε τοῦτο ματαιότης **20** καὶ
ἐπέστρεψα ἐγὼ τοῦ ἀποτάξασθαι τῇ καρδίᾳ μου
ἐπὶ παντὶ τῷ μόχθῳ ᾧ ἐμόχθησα ὑπὸ τὸν ἥλιον
21 ὅτι ἔστιν ἄνθρωπος οὗ μόχθος αὐτοῦ ἐν σοφίᾳ
καὶ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀνδρείᾳ καὶ ἄνθρωπος ὃς
οὐκ ἐμόχθησεν ἐν αὐτῷ δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτοῦ
καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ πονηρία μεγάλη
22 ὅτι τί γίνεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ
αὐτοῦ καὶ ἐν προαιρέσει καρδίας αὐτοῦ ᾧ αὐτὸς
μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον **23** ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ ἀλγημάτων καὶ θυμοῦ περισπασμὸς αὐτοῦ
καί γε ἐν νυκτὶ οὐ κοιμᾶται ἡ καρδία αὐτοῦ καί
γε τοῦτο ματαιότης ἐστίν **24** οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν
ἐν ἀνθρώπῳ ὃ φάγεται καὶ ὃ πίεται καὶ ὃ δείξει
τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ καί γε
τοῦτο εἶδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τοῦ θεοῦ ἐστιν **25**
ὅτι τίς φάγεται καὶ τίς φείσεται πάρεξ αὐτοῦ **26**
ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου αὐτοῦ
ἔδωκεν σοφίαν καὶ γνῶσιν καὶ εὐφροσύνην
καὶ τῷ ἁμαρτάνοντι ἔδωκεν περισπασμὸν τοῦ
προσθεῖναι καὶ τοῦ συναγαγεῖν τοῦ δοῦναι τῷ
ἀγαθῷ πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ὅτι καί γε τοῦτο
ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος

3 τοῖς πᾶσιν χρόνος καὶ καιρὸς τῷ παντὶ
πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν **2** καιρὸς τοῦ τεκεῖν
καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθανεῖν καιρὸς τοῦ φυτεῦσαι

καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτῖλαι πεφυτευμένον 3 καιρὸς
τοῦ ἀποκτεῖναι καὶ καιρὸς τοῦ ἰάσασθαι καιρὸς
τοῦ καθελεῖν καὶ καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι 4
καιρὸς τοῦ κλαῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ γελάσαι
καιρὸς τοῦ κόψασθαι καὶ καιρὸς τοῦ ὀρχήσασθαι
5 καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους καὶ καιρὸς τοῦ
συναγαγεῖν λίθους καιρὸς τοῦ περιλαβεῖν καὶ
καιρὸς τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ περιλήμψεως 6
καιρὸς τοῦ ζητῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι
καιρὸς τοῦ φυλάξαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκβαλεῖν 7
καιρὸς τοῦ ῥῆξαι καὶ καιρὸς τοῦ ῥάψαι καιρὸς
τοῦ σιγᾶν καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν 8 καιρὸς
τοῦ φιλῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ μισῆσαι καιρὸς
πολέμου καὶ καιρὸς εἰρήνης 9 τίς περισσεία τοῦ
ποιοῦντος ἐν οἷς αὐτὸς μοχθεῖ 10 εἶδον σὺν τὸν
περισπασμόν ὃν ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς υἱοῖς τοῦ
ἀνθρώπου τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ 11 σὺν τὰ
πάντα ἐποίησεν καλὰ ἐν καιρῷ αὐτοῦ καί γε σὺν
τὸν αἰῶνα ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ὅπως μὴ
εὕρῃ ὁ ἄνθρωπος τὸ ποίημα ὃ ἐποίησεν ὁ θεός
ἀπ᾽ ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους 12 ἔγνων ὅτι οὐκ
ἔστιν ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς εἰ μὴ τοῦ εὐφρανθῆναι
καὶ τοῦ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ αὐτοῦ 13 καί
γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται καὶ πίεται καὶ
ἴδῃ ἀγαθὸν ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ δόμα θεοῦ
ἐστιν 14 ἔγνων ὅτι πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ θεός
αὐτὰ ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα ἐπ᾽ αὐτῷ οὐκ ἔστιν
προσθεῖναι καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀφελεῖν καὶ
ὁ θεὸς ἐποίησεν ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ 15 τὸ γενόμενον ἤδη ἐστίν καὶ ὅσα τοῦ
γίνεσθαι ἤδη γέγονεν καὶ ὁ θεὸς ζητήσει τὸν
διωκόμενον 16 καὶ ἔτι εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον τόπον
τῆς κρίσεως ἐκεῖ ὁ ἀσεβής καὶ τόπον τοῦ δικαίου
ἐκεῖ ὁ ἀσεβής 17 εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου σὺν
τὸν δίκαιον καὶ σὺν τὸν ἀσεβῆ κρινεῖ ὁ θεός
ὅτι καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ
ποιήματι 18 ἐκεῖ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου περὶ
λαλιᾶς υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ὅτι διακρινεῖ αὐτοὺς
ὁ θεός καὶ τοῦ δεῖξαι ὅτι αὐτοὶ κτήνη εἰσὶν καί γε
αὐτοῖς 19 ὅτι συνάντημα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ
συνάντημα τοῦ κτήνους συνάντημα ἓν αὐτοῖς
ὡς ὁ θάνατος τούτου οὕτως ὁ θάνατος τούτου
καὶ πνεῦμα ἓν τοῖς πᾶσιν καὶ τί ἐπερίσσευσεν ὁ
ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτῆνος οὐδέν ὅτι τὰ πάντα
ματαιότης 20 τὰ πάντα πορεύεται εἰς τόπον ἕνα
τὰ πάντα ἐγένετο ἀπὸ τοῦ χοός καὶ τὰ πάντα
ἐπιστρέφει εἰς τὸν χοῦν 21 καὶ τίς οἶδεν πνεῦμα
υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου εἰ ἀναβαίνει αὐτὸ εἰς ἄνω
καὶ πνεῦμα τοῦ κτήνους εἰ καταβαίνει αὐτὸ κάτω
εἰς γῆν 22 καὶ εἶδον ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν εἰ μὴ ὃ
εὐφρανθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν ποιήμασιν αὐτοῦ
ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ ὅτι τίς ἄξει αὐτὸν τοῦ ἰδεῖν
ἐν ᾧ ἐὰν γένηται μετ᾽ αὐτόν

4 καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ καὶ εἶδον σὺν πάσας
τὰς συκοφαντίας τὰς γινομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον
καὶ ἰδοὺ δάκρυον τῶν συκοφαντουμένων καὶ
οὐκ ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν καὶ ἀπὸ χειρὸς
συκοφαντούντων αὐτοὺς ἰσχύς καὶ οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς παρακαλῶν 2 καὶ ἐπῄνεσα ἐγὼ σὺν τοὺς
τεθνηκότας τοὺς ἤδη ἀποθανόντας ὑπὲρ τοὺς
ζῶντας ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἕως τοῦ νῦν 3 καὶ ἀγαθὸς
ὑπὲρ τοὺς δύο τούτους ὅστις οὔπω ἐγένετο ὃς οὐκ
εἶδεν σὺν τὸ ποίημα τὸ πονηρὸν τὸ πεποιημένον
ὑπὸ τὸν ἥλιον 4 καὶ εἶδον ἐγὼ σὺν πάντα τὸν
μόχθον καὶ σὺν πᾶσαν ἀνδρείαν τοῦ ποιήματος
ὅτι αὐτὸ ζῆλος ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ ἑταίρου αὐτοῦ καί

γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος 5 ὁ
ἄφρων περιέλαβεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔφαγεν
τὰς σάρκας αὐτοῦ 6 ἀγαθὸν πλήρωμα δρακὸς
ἀναπαύσεως ὑπὲρ πλήρωμα δύο δρακῶν μόχθου
καὶ προαιρέσεως πνεύματος 7 καὶ ἐπέστρεψα
ἐγὼ καὶ εἶδον ματαιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον 8
ἔστιν εἷς καὶ οὐκ ἔστιν δεύτερος καί γε υἱὸς καὶ
ἀδελφὸς οὐκ ἔστιν αὐτῷ καὶ οὐκ ἔστιν περασμὸς
τῷ παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ καί γε ὀφθαλμὸς αὐτοῦ
οὐκ ἐμπίπλαται πλούτου καὶ τίνι ἐγὼ μοχθῶ καὶ
στερίσκω τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀγαθωσύνης καί
γε τοῦτο ματαιότης καὶ περισπασμὸς πονηρός
ἐστιν 9 ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα οἷς ἔστιν
αὐτοῖς μισθὸς ἀγαθὸς ἐν μόχθῳ αὐτῶν 10 ὅτι
ἐὰν πέσωσιν ὁ εἷς ἐγερεῖ τὸν μέτοχον αὐτοῦ καὶ
οὐαὶ αὐτῷ τῷ ἑνί ὅταν πέσῃ καὶ μὴ ᾖ δεύτερος
τοῦ ἐγεῖραι αὐτόν 11 καί γε ἐὰν κοιμηθῶσιν δύο
καὶ θέρμη αὐτοῖς καὶ ὁ εἷς πῶς θερμανθῇ 12
καὶ ἐὰν ἐπικραταιωθῇ ὁ εἷς οἱ δύο στήσονται
κατέναντι αὐτοῦ καὶ τὸ σπαρτίον τὸ ἔντριτον οὐ
ταχέως ἀπορραγήσεται 13 ἀγαθὸς παῖς πένης καὶ
σοφὸς ὑπὲρ βασιλέα πρεσβύτερον καὶ ἄφρονα
ὃς οὐκ ἔγνω τοῦ προσέχειν ἔτι 14 ὅτι ἐξ οἴκου
τῶν δεσμίων ἐξελεύσεται τοῦ βασιλεῦσαι ὅτι καί
γε ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐγεννήθη πένης 15 εἶδον
σὺν πάντας τοὺς ζῶντας τοὺς περιπατοῦντας ὑπὸ
τὸν ἥλιον μετὰ τοῦ νεανίσκου τοῦ δευτέρου ὃς
στήσεται ἀντ᾽ αὐτοῦ 16 οὐκ ἔστιν περασμὸς τῷ
παντὶ λαῷ τοῖς πᾶσιν ὅσοι ἐγένοντο ἔμπροσθεν
αὐτῶν καί γε οἱ ἔσχατοι οὐκ εὐφρανθήσονται ἐν
αὐτῷ ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις
πνεύματος

5 φύλαξον πόδα σου ἐν ᾧ ἐὰν πορεύῃ εἰς οἶκον
τοῦ θεοῦ καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀκούειν ὑπὲρ δόμα τῶν
ἀφρόνων θυσία σου ὅτι οὔκ εἰσιν εἰδότες τοῦ
ποιῆσαι κακόν 2 μὴ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου
καὶ καρδία σου μὴ ταχυνάτω τοῦ ἐξενέγκαι
λόγον πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ὅτι ὁ θεὸς ἐν τῷ
οὐρανῷ καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς ἐπὶ τούτῳ ἔστωσαν
οἱ λόγοι σου ὀλίγοι 3 ὅτι παραγίνεται ἐνύπνιον
ἐν πλήθει περισπασμοῦ καὶ φωνὴ ἄφρονος ἐν
πλήθει λόγων 4 καθὼς ἂν εὔξῃ εὐχὴν τῷ θεῷ
μὴ χρονίσῃς τοῦ ἀποδοῦναι αὐτήν ὅτι οὐκ ἔστιν
θέλημα ἐν ἄφροσιν σὺν ὅσα ἐὰν εὔξῃ ἀπόδος
5 ἀγαθὸν τὸ μὴ εὔξασθαί σε ἢ τὸ εὔξασθαί σε
καὶ μὴ ἀποδοῦναι 6 μὴ δῷς τὸ στόμα σου τοῦ
ἐξαμαρτῆσαι τὴν σάρκα σου καὶ μὴ εἴπῃς πρὸ
προσώπου τοῦ θεοῦ ὅτι ἄγνοιά ἐστιν ἵνα μὴ
ὀργισθῇ ὁ θεὸς ἐπὶ φωνῇ σου καὶ διαφθείρῃ τὰ
ποιήματα χειρῶν σου 7 ὅτι ἐν πλήθει ἐνυπνίων
καὶ ματαιότητες καὶ λόγοι πολλοί ὅτι σὺν τὸν
θεὸν φοβοῦ 8 ἐὰν συκοφαντίαν πένητος καὶ
ἁρπαγὴν κρίματος καὶ δικαιοσύνης ἴδῃς ἐν χώρᾳ
μὴ θαυμάσῃς ἐπὶ τῷ πράγματι ὅτι ὑψηλὸς ἐπάνω
ὑψηλοῦ φυλάξαι καὶ ὑψηλοὶ ἐπ᾽ αὐτούς 9
καὶ περισσεία γῆς ἐν παντί ἐστι βασιλεὺς τοῦ
ἀγροῦ εἰργασμένου 10 ἀγαπῶν ἀργύριον οὐ
πλησθήσεται ἀργυρίου καὶ τίς ἠγάπησεν ἐν
πλήθει αὐτῶν γένημα καί γε τοῦτο ματαιότης
11 ἐν πλήθει τῆς ἀγαθωσύνης ἐπληθύνθησαν
ἔσθοντες αὐτήν καὶ τί ἀνδρεία τῷ παρ᾽ αὐτῆς
ὅτι ἀλλ᾽ ἢ τοῦ ὁρᾶν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ 12 γλυκὺς
ὕπνος τοῦ δούλου εἰ ὀλίγον καὶ εἰ πολὺ φάγεται
καὶ τῷ ἐμπλησθέντι τοῦ πλουτῆσαι οὐκ ἔστιν
ἀφίων αὐτὸν τοῦ ὑπνῶσαι 13 ἔστιν ἀρρωστία ἣν

εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον πλοῦτον φυλασσόμενον τῷ
παρ’ αὐτοῦ εἰς κακίαν αὐτοῦ **14** καὶ ἀπολεῖται
ὁ πλοῦτος ἐκεῖνος ἐν περισπασμῷ πονηρῷ καὶ
ἐγέννησεν υἱόν καὶ οὐκ ἔστιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ
οὐδέν **15** καθὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς
αὐτοῦ γυμνός ἐπιστρέψει τοῦ πορευθῆναι ὡς
ἥκει καὶ οὐδὲν οὐ λήμψεται ἐν μόχθῳ αὐτοῦ
ἵνα πορευθῇ ἐν χειρὶ αὐτοῦ **16** καί γε τοῦτο
πονηρὰ ἀρρωστία ὥσπερ γὰρ παρεγένετο οὕτως
καὶ ἀπελεύσεται καὶ τίς περισσεία αὐτῷ ᾗ μοχθεῖ
εἰς ἄνεμον **17** καί γε πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐν
σκότει καὶ πένθει καὶ θυμῷ πολλῷ καὶ ἀρρωστίᾳ
καὶ χόλῳ **18** ἰδοὺ ὃ εἶδον ἐγὼ ἀγαθόν ὅ ἐστιν
καλόν τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ ἰδεῖν
ἀγαθωσύνην ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ᾧ ἐὰν μοχθῇ
ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτοῦ
ὧν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεός ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ
19 καί γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ᾧ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ
θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ ἐξουσίασεν
αὐτὸν τοῦ φαγεῖν ἀπ’ αὐτοῦ καὶ τοῦ λαβεῖν τὸ
μέρος αὐτοῦ καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ
αὐτοῦ τοῦτο δόμα θεοῦ ἐστιν **20** ὅτι οὐ πολλὰ
μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὅτι
ὁ θεὸς περισπᾷ αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας
αὐτοῦ

6 ἔστιν πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ
πολλή ἐστιν ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον **2** ἀνήρ ᾧ δώσει
αὐτῷ ὁ θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ δόξαν
καὶ οὐκ ἔστιν ὑστερῶν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀπὸ
πάντων ὧν ἐπιθυμήσει καὶ οὐκ ἐξουσιάσει αὐτῷ
ὁ θεὸς τοῦ φαγεῖν ἀπ’ αὐτοῦ ὅτι ἀνὴρ ξένος
φάγεται αὐτόν τοῦτο ματαιότης καὶ ἀρρωστία
πονηρά ἐστιν **3** ἐὰν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατὸν καὶ ἔτη
πολλὰ ζήσεται καὶ πλῆθος ὅ τι ἔσονται ἡμέραι
ἐτῶν αὐτοῦ καὶ ψυχὴ αὐτοῦ οὐκ ἐμπλησθήσεται
ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύνης καί γε ταφὴ οὐκ ἐγένετο
αὐτῷ εἶπα ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἔκτρωμα **4** ὅτι
ἐν ματαιότητι ἦλθεν καὶ ἐν σκότει πορεύεται
καὶ ἐν σκότει ὄνομα αὐτοῦ καλυφθήσεται **5** καί
γε ἥλιον οὐκ εἶδεν καὶ οὐκ ἔγνω ἀνάπαυσις
τούτῳ ὑπὲρ τοῦτον **6** καὶ εἰ ἔζησεν χιλίων
ἐτῶν καθόδους καὶ ἀγαθωσύνην οὐκ εἶδεν μὴ
οὐκ εἰς τόπον ἕνα τὰ πάντα πορεύεται **7** πᾶς
μόχθος τοῦ ἀνθρώπου εἰς στόμα αὐτοῦ καί γε
ἡ ψυχὴ οὐ πληρωθήσεται **8** ὅτι τίς περισσεία
τῷ σοφῷ ὑπὲρ τὸν ἄφρονα διότι ὁ πένης οἶδεν
πορευθῆναι κατέναντι τῆς ζωῆς **9** ἀγαθὸν ὅραμα
ὀφθαλμῶν ὑπὲρ πορευόμενον ψυχῇ καί γε τοῦτο
ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος **10** εἴ τι
ἐγένετο ἤδη κέκληται ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐγνώσθη
ὅ ἐστιν ἄνθρωπος καὶ οὐ δυνήσεται τοῦ κριθῆναι
μετὰ τοῦ ἰσχυροῦ ὑπὲρ αὐτόν **11** ὅτι εἰσὶν λόγοι
πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα τί περισσὸν
τῷ ἀνθρώπῳ **12** ὅτι τίς οἶδεν τί ἀγαθὸν τῷ
ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ζωῇ ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς
ματαιότητος αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτὰς ἐν σκιᾷ
ὅτι τίς ἀπαγγελεῖ τῷ ἀνθρώπῳ τί ἔσται ὀπίσω
αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἥλιον

7 ἀγαθὸν ὄνομα ὑπὲρ ἔλαιον ἀγαθὸν καὶ ἡμέρα
τοῦ θανάτου ὑπὲρ ἡμέραν γενέσεως αὐτοῦ **2**
ἀγαθὸν πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθους ἢ ὅτι
πορευθῆναι εἰς οἶκον πότου καθότι τοῦτο τέλος
παντὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ ζῶν δώσει εἰς
καρδίαν αὐτοῦ **3** ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα
ὅτι ἐν κακίᾳ προσώπου ἀγαθυνθήσεται καρδία
4 καρδία σοφῶν ἐν οἴκῳ πένθους καὶ καρδία

ἀφρόνων ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης 5 ἀγαθὸν τὸ
ἀκοῦσαι ἐπιτίμησιν σοφοῦ ὑπὲρ ἄνδρα ἀκούοντα
ᾆσμα ἀφρόνων 6 ὅτι ὡς φωνὴ τῶν ἀκανθῶν ὑπὸ
τὸν λέβητα οὕτως γέλως τῶν ἀφρόνων καί γε
τοῦτο ματαιότης 7 ὅτι ἡ συκοφαντία περιφέρει
σοφὸν καὶ ἀπόλλυσι τὴν καρδίαν εὐτονίας αὐτοῦ
8 ἀγαθὴ ἐσχάτη λόγων ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτοῦ ἀγαθὸν
μακρόθυμος ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύματι 9 μὴ σπεύσῃς
ἐν πνεύματί σου τοῦ θυμοῦσθαι ὅτι θυμὸς ἐν
κόλπῳ ἀφρόνων ἀναπαύσεται 10 μὴ εἴπῃς τί
ἐγένετο ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἦσαν ἀγαθαὶ
ὑπὲρ ταύτας ὅτι οὐκ ἐν σοφίᾳ ἐπηρώτησας περὶ
τούτου 11 ἀγαθὴ σοφία μετὰ κληροδοσίας καὶ
περισσεία τοῖς θεωροῦσιν τὸν ἥλιον 12 ὅτι ἐν
σκιᾷ αὐτῆς ἡ σοφία ὡς σκιὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ
περισσεία γνώσεως τῆς σοφίας ζωοποιήσει τὸν
παρ’ αὐτῆς 13 ἰδὲ τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ ὅτι τίς
δυνήσεται τοῦ κοσμῆσαι ὃν ἂν ὁ θεὸς διαστρέψῃ
αὐτόν 14 ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης ζῆθι ἐν ἀγαθῷ
καὶ ἐν ἡμέρᾳ κακίας ἰδέ καί γε σὺν τοῦτο
σύμφωνον τούτῳ ἐποίησεν ὁ θεὸς περὶ λαλιᾶς
ἵνα μὴ εὕρῃ ὁ ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτοῦ μηδέν 15
σὺν τὰ πάντα εἶδον ἐν ἡμέραις ματαιότητός μου
ἔστιν δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ καὶ
ἔστιν ἀσεβὴς μένων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ 16 μὴ γίνου
δίκαιος πολὺ καὶ μὴ σοφίζου περισσά μήποτε
ἐκπλαγῇς 17 μὴ ἀσεβήσῃς πολὺ καὶ μὴ γίνου
σκληρός ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν οὐ καιρῷ σου 18
ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαί σε ἐν τούτῳ καί γε ἀπὸ
τούτου μὴ ἀνῇς τὴν χεῖρά σου ὅτι φοβούμενος
τὸν θεὸν ἐξελεύσεται τὰ πάντα 19 ἡ σοφία
βοηθήσει τῷ σοφῷ ὑπὲρ δέκα ἐξουσιάζοντας
τοὺς ὄντας ἐν τῇ πόλει 20 ὅτι ἄνθρωπος οὐκ
ἔστιν δίκαιος ἐν τῇ γῇ ὃς ποιήσει ἀγαθὸν καὶ οὐχ
ἁμαρτήσεται 21 καί γε εἰς πάντας τοὺς λόγους
οὓς λαλήσουσιν μὴ θῇς καρδίαν σου ὅπως μὴ
ἀκούσῃς τοῦ δούλου σου καταρωμένου σε 22
ὅτι πλειστάκις πονηρεύσεταί σε καὶ καθόδους
πολλὰς κακώσει καρδίαν σου ὅπως καί γε σὺ
κατηράσω ἑτέρους 23 πάντα ταῦτα ἐπείρασα
ἐν τῇ σοφίᾳ εἶπα σοφισθήσομαι 24 καὶ αὐτὴ
ἐμακρύνθη ἀπ’ ἐμοῦ μακρὰν ὑπὲρ ὃ ἦν καὶ βαθὺ
βάθος τίς εὑρήσει αὐτό 25 ἐκύκλωσα ἐγώ καὶ ἡ
καρδία μου τοῦ γνῶναι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι
καὶ ζητῆσαι σοφίαν καὶ ψῆφον καὶ τοῦ γνῶναι
ἀσεβοῦς ἀφροσύνην καὶ σκληρίαν καὶ περιφοράν
26 καὶ εὑρίσκω ἐγὼ πικρότερον ὑπὲρ θάνατον σὺν
τὴν γυναῖκα ἥτις ἐστὶν θηρεύματα καὶ σαγῆναι
καρδία αὐτῆς δεσμοὶ χεῖρες αὐτῆς ἀγαθὸς πρὸ
προσώπου τοῦ θεοῦ ἐξαιρεθήσεται ἀπ’ αὐτῆς
καὶ ἁμαρτάνων συλλημφθήσεται ἐν αὐτῇ 27 ἰδὲ
τοῦτο εὗρον εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής μία τῇ μιᾷ
τοῦ εὑρεῖν λογισμόν 28 ὃν ἔτι ἐζήτησεν ἡ ψυχή
μου καὶ οὐχ εὗρον ἄνθρωπον ἕνα ἀπὸ χιλίων
εὗρον καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τούτοις οὐχ εὗρον 29
πλὴν ἰδὲ τοῦτο εὗρον ὃ ἐποίησεν ὁ θεὸς σὺν τὸν
ἄνθρωπον εὐθῆ καὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν λογισμοὺς
πολλούς

8 τίς οἶδεν σοφούς καὶ τίς οἶδεν λύσιν ῥήματος
σοφία ἀνθρώπου φωτιεῖ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ
ἀναιδὴς προσώπῳ αὐτοῦ μισηθήσεται 2 στόμα
βασιλέως φύλαξον καὶ περὶ λόγου ὅρκου θεοῦ
μὴ σπουδάσῃς 3 ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσῃ
μὴ στῇς ἐν λόγῳ πονηρῷ ὅτι πᾶν ὃ ἐὰν θελήσῃ
ποιήσει 4 καθὼς λαλεῖ βασιλεὺς ἐξουσιάζων καὶ
τίς ἐρεῖ αὐτῷ τί ποιήσεις 5 ὁ φυλάσσων ἐντολὴν

οὐ γνώσεται ῥῆμα πονηρόν καὶ καιρὸν κρίσεως
γινώσκει καρδία σοφοῦ 6 ὅτι παντὶ πράγματι
ἔστιν καιρὸς καὶ κρίσις ὅτι γνῶσις τοῦ ἀνθρώπου
πολλὴ ἐπ’ αὐτόν 7 ὅτι οὐκ ἔστιν γινώσκων τί τὸ
ἐσόμενον ὅτι καθὼς ἔσται τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ 8
οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐξουσιάζων ἐν πνεύματι τοῦ
κωλῦσαι σὺν τὸ πνεῦμα καὶ οὐκ ἔστιν ἐξουσία ἐν
ἡμέρᾳ τοῦ θανάτου καὶ οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ ἐν τῷ
πολέμῳ καὶ οὐ διασώσει ἀσέβεια τὸν παρ’ αὐτῆς
9 καὶ σὺν πᾶν τοῦτο εἶδον καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν
μου εἰς πᾶν ποίημα ὃ πεποίηται ὑπὸ τὸν ἥλιον
τὰ ὅσα ἐξουσιάσατο ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀνθρώπῳ
τοῦ κακῶσαι αὐτόν 10 καὶ τότε εἶδον ἀσεβεῖς
εἰς τάφους εἰσαχθέντας καὶ ἐκ τόπου ἁγίου
ἐπορεύθησαν καὶ ἐπῃνέθησαν ἐν τῇ πόλει ὅτι
οὕτως ἐποίησαν καί γε τοῦτο ματαιότης 11 ὅτι οὐκ
ἔστιν γινομένη ἀντίρρησις ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ
πονηρὸν ταχύ διὰ τοῦτο ἐπληροφορήθη καρδία
υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς τοῦ ποιῆσαι τὸ
πονηρόν 12 ὃς ἥμαρτεν ἐποίησεν τὸ πονηρὸν
ἀπὸ τότε καὶ ἀπὸ μακρότητος αὐτῷ ὅτι καί γε
γινώσκω ἐγὼ ὅτι ἔσται ἀγαθὸν τοῖς φοβουμένοις
τὸν θεόν ὅπως φοβῶνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 13
καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔσται τῷ ἀσεβεῖ καὶ οὐ μακρυνεῖ
ἡμέρας ἐν σκιᾷ ὃς οὐκ ἔστιν φοβούμενος ἀπὸ
προσώπου τοῦ θεοῦ 14 ἔστιν ματαιότης ἣ
πεποίηται ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι ὅτι φθάνει
πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν ἀσεβῶν καὶ εἰσὶν
ἀσεβεῖς ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν
δικαίων εἶπα ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης 15 καὶ
ἐπῄνεσα ἐγὼ σὺν τὴν εὐφροσύνην ὅτι οὐκ ἔστιν
ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι εἰ μὴ τοῦ
φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι καὶ
αὐτὸ συμπροσέσται αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἡμέρας
ζωῆς αὐτοῦ ὅσας ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς ὑπὸ τὸν
ἥλιον 16 ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ
γνῶναι σοφίαν καὶ τοῦ ἰδεῖν τὸν περισπασμὸν
τὸν πεποιημένον ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι καί γε ἐν ἡμέρᾳ
καὶ ἐν νυκτὶ ὕπνον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ οὐκ
ἔστιν βλέπων 17 καὶ εἶδον σὺν πάντα τὰ ποιήματα
τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ δυνήσεται ἄνθρωπος τοῦ εὑρεῖν
σὺν τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον
ὅσα ἂν μοχθήσῃ ὁ ἄνθρωπος τοῦ ζητῆσαι καὶ οὐχ
εὑρήσει καί γε ὅσα ἂν εἴπῃ ὁ σοφὸς τοῦ γνῶναι
οὐ δυνήσεται τοῦ εὑρεῖν

9 ὅτι σὺν πᾶν τοῦτο ἔδωκα εἰς καρδίαν μου καὶ
καρδία μου σὺν πᾶν εἶδεν τοῦτο ὡς οἱ δίκαιοι
καὶ οἱ σοφοὶ καὶ ἐργασίαι αὐτῶν ἐν χειρὶ τοῦ
θεοῦ καί γε ἀγάπην καί γε μῖσος οὐκ ἔστιν
εἰδὼς ὁ ἄνθρωπος τὰ πάντα πρὸ προσώπου
αὐτῶν 2 ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσιν συνάντημα
ἓν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἀσεβεῖ τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ
κακῷ καὶ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ ἀκαθάρτῳ καὶ τῷ
θυσιάζοντι καὶ τῷ μὴ θυσιάζοντι ὡς ὁ ἀγαθός
ὣς ὁ ἁμαρτάνων ὣς ὁ ὀμνύων καθὼς ὁ τὸν
ὅρκον φοβούμενος 3 τοῦτο πονηρὸν ἐν παντὶ
πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι συνάντημα ἓν
τοῖς πᾶσιν καί γε καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου
ἐπληρώθη πονηροῦ καὶ περιφέρεια ἐν καρδίᾳ
αὐτῶν ἐν ζωῇ αὐτῶν καὶ ὀπίσω αὐτῶν πρὸς
τοὺς νεκρούς 4 ὅτι τίς ὃς κοινωνεῖ πρὸς πάντας
τοὺς ζῶντας ἔστιν ἐλπίς ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν αὐτὸς
ἀγαθὸς ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν νεκρόν 5 ὅτι οἱ
ζῶντες γνώσονται ὅτι ἀποθανοῦνται καὶ οἱ
νεκροὶ οὔκ εἰσιν γινώσκοντες οὐδέν καὶ οὐκ
ἔστιν αὐτοῖς ἔτι μισθός ὅτι ἐπελήσθη ἡ μνήμη

αὐτῶν 6 καί γε ἀγάπη αὐτῶν καί γε μῖσος αὐτῶν
καί γε ζῆλος αὐτῶν ἤδη ἀπώλετο καὶ μερὶς
οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι εἰς αἰῶνα ἐν παντὶ τῷ
πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον 7 δεῦρο φάγε ἐν
εὐφροσύνῃ ἄρτον σου καὶ πίε ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ
οἶνόν σου ὅτι ἤδη εὐδόκησεν ὁ θεὸς τὰ ποιήματά
σου 8 ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν ἱμάτιά σου λευκά
καὶ ἔλαιον ἐπὶ κεφαλήν σου μὴ ὑστερησάτω 9 ἰδὲ
ζωὴν μετὰ γυναικός ἧς ἠγάπησας πάσας ἡμέρας
ζωῆς ματαιότητός σου τὰς δοθείσας σοι ὑπὸ τὸν
ἥλιον πάσας ἡμέρας ματαιότητός σου ὅτι αὐτὸ
μερίς σου ἐν τῇ ζωῇ σου καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σου ᾧ
σὺ μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον 10 πάντα ὅσα ἂν εὕρῃ
ἡ χείρ σου τοῦ ποιῆσαι ὡς ἡ δύναμίς σου ποίησον
ὅτι οὐκ ἔστιν ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ γνῶσις
καὶ σοφία ἐν ᾅδῃ ὅπου σὺ πορεύῃ ἐκεῖ **(Sheol
h7585)** 11 ἐπέστρεψα καὶ εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι
οὐ τοῖς κούφοις ὁ δρόμος καὶ οὐ τοῖς δυνατοῖς ὁ
πόλεμος καί γε οὐ τοῖς σοφοῖς ἄρτος καί γε οὐ
τοῖς συνετοῖς πλοῦτος καί γε οὐ τοῖς γινώσκουσιν
χάρις ὅτι καιρὸς καὶ ἀπάντημα συναντήσεται τοῖς
πᾶσιν αὐτοῖς 12 ὅτι καί γε οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος
τὸν καιρὸν αὐτοῦ ὡς οἱ ἰχθύες οἱ θηρευόμενοι ἐν
ἀμφιβλήστρῳ κακῷ καὶ ὡς ὄρνεα τὰ θηρευόμενα
ἐν παγίδι ὡς αὐτὰ παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τοῦ
ἀνθρώπου εἰς καιρὸν πονηρόν ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ᾽
αὐτοὺς ἄφνω 13 καί γε τοῦτο εἶδον σοφίαν ὑπὸ
τὸν ἥλιον καὶ μεγάλη ἐστὶν πρός με 14 πόλις
μικρὰ καὶ ἄνδρες ἐν αὐτῇ ὀλίγοι καὶ ἔλθῃ ἐπ᾽
αὐτὴν βασιλεὺς μέγας καὶ κυκλώσῃ αὐτὴν καὶ
οἰκοδομήσῃ ἐπ᾽ αὐτὴν χάρακας μεγάλους 15 καὶ
εὕρῃ ἐν αὐτῇ ἄνδρα πένητα σοφόν καὶ διασώσει
αὐτὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ ἄνθρωπος
οὐκ ἐμνήσθη σὺν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ πένητος
ἐκείνου 16 καὶ εἶπα ἐγώ ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ
δύναμιν καὶ σοφία τοῦ πένητος ἐξουδενωμένη
καὶ λόγοι αὐτοῦ οὐκ εἰσιν ἀκουόμενοι 17 λόγοι
σοφῶν ἐν ἀναπαύσει ἀκούονται ὑπὲρ κραυγὴν
ἐξουσιαζόντων ἐν ἀφροσύναις 18 ἀγαθὴ σοφία
ὑπὲρ σκεύη πολέμου καὶ ἁμαρτάνων εἷς ἀπολέσει
ἀγαθωσύνην πολλήν

10 μυῖαι θανατοῦσαι σαπριοῦσιν σκευασίαν
ἐλαίου ἡδύσματος τίμιον ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ
δόξαν ἀφροσύνης μεγάλης 2 καρδία σοφοῦ εἰς
δεξιὸν αὐτοῦ καὶ καρδία ἄφρονος εἰς ἀριστερὸν
αὐτοῦ 3 καί γε ἐν ὁδῷ ὅταν ἄφρων πορεύηται
καρδία αὐτοῦ ὑστερήσει καὶ ἃ λογιεῖται πάντα
ἀφροσύνη ἐστίν 4 ἐὰν πνεῦμα τοῦ ἐξουσιάζοντος
ἀναβῇ ἐπὶ σέ τόπον σου μὴ ἀφῇς ὅτι ἴαμα
καταπαύσει ἁμαρτίας μεγάλας 5 ἔστιν πονηρία ἣν
εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὡς ἀκούσιον ὃ ἐξῆλθεν ἀπὸ
προσώπου τοῦ ἐξουσιάζοντος 6 ἐδόθη ὁ ἄφρων
ἐν ὕψεσι μεγάλοις καὶ πλούσιοι ἐν ταπεινῷ
καθήσονται 7 εἶδον δούλους ἐφ᾽ ἵππους καὶ
ἄρχοντας πορευομένους ὡς δούλους ἐπὶ τῆς
γῆς 8 ὁ ὀρύσσων βόθρον ἐν αὐτῷ ἐμπεσεῖται
καὶ καθαιροῦντα φραγμόν δήξεται αὐτὸν ὄφις
9 ἐξαίρων λίθους διαπονηθήσεται ἐν αὐτοῖς
σχίζων ξύλα κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς 10 ἐὰν ἐκπέσῃ
τὸ σιδήριον καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτάραξεν καὶ
δυνάμεις δυναμώσει καὶ περισσεία τοῦ ἀνδρείου
σοφία 11 ἐὰν δάκῃ ὁ ὄφις ἐν οὐ ψιθυρισμῷ καὶ οὐκ
ἔστιν περισσεία τῷ ἐπᾴδοντι 12 λόγοι στόματος
σοφοῦ χάρις καὶ χείλη ἄφρονος καταποντιοῦσιν
αὐτόν 13 ἀρχὴ λόγων στόματος αὐτοῦ ἀφροσόνη
καὶ ἐσχάτη στόματος αὐτοῦ περιφέρεια πονηρά

14 καὶ ὁ ἄφρων πληθύνει λόγους οὐκ ἔγνω ὁ
ἄνθρωπος τί τὸ γενόμενον καὶ τί τὸ ἐσόμενον
ὀπίσω αὐτοῦ τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ 15 μόχθος
τῶν ἀφρόνων κοπώσει αὐτούς ὃς οὐκ ἔγνω
τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν 16 οὐαί σοι πόλις
ἧς ὁ βασιλεύς σου νεώτερος καὶ οἱ ἄρχοντές
σου ἐν πρωίᾳ ἐσθίουσιν 17 μακαρία σύ γῆ ἧς ὁ
βασιλεύς σου υἱὸς ἐλευθέρων καὶ οἱ ἄρχοντές
σου πρὸς καιρὸν φάγονται ἐν δυνάμει καὶ οὐκ
αἰσχυνθήσονται 18 ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθήσεται
ἡ δόκωσις καὶ ἐν ἀργίᾳ χειρῶν στάξει ἡ οἰκία 19
εἰς γέλωτα ποιοῦσιν ἄρτον καὶ οἶνος εὐφραίνει
ζῶντας καὶ τοῦ ἀργυρίου ἐπακούσεται σὺν τὰ
πάντα 20 καί γε ἐν συνειδήσει σου βασιλέα μὴ
καταράσῃ καὶ ἐν ταμιείοις κοιτώνων σου μὴ
καταράσῃ πλούσιον ὅτι πετεινὸν τοῦ οὐρανοῦ
ἀποίσει σὺν τὴν φωνήν καὶ ὁ ἔχων τὰς πτέρυγας
ἀπαγγελεῖ λόγον

11 ἀπόστειλον τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρόσωπον
τοῦ ὕδατος ὅτι ἐν πλήθει τῶν ἡμερῶν εὑρήσεις
αὐτόν 2 δὸς μερίδα τοῖς ἑπτὰ καί γε τοῖς ὀκτώ
ὅτι οὐ γινώσκεις τί ἔσται πονηρὸν ἐπὶ τὴν γῆν
3 ἐὰν πληρωθῶσιν τὰ νέφη ὑετοῦ ἐπὶ τὴν γῆν
ἐκχέουσιν καὶ ἐὰν πέσῃ ξύλον ἐν τῷ νότῳ καὶ
ἐὰν ἐν τῷ βορρᾷ τόπῳ οὗ πεσεῖται τὸ ξύλον ἐκεῖ
ἔσται 4 τηρῶν ἄνεμον οὐ σπερεῖ καὶ βλέπων
ἐν ταῖς νεφέλαις οὐ θερίσει 5 ἐν οἷς οὐκ ἔστιν
γινώσκων τίς ἡ ὁδὸς τοῦ πνεύματος ὡς ὀστᾶ ἐν
γαστρὶ τῆς κυοφορούσης οὕτως οὐ γνώσῃ τὰ
ποιήματα τοῦ θεοῦ ὅσα ποιήσει σὺν τὰ πάντα 6
ἐν πρωίᾳ σπεῖρον τὸ σπέρμα σου καὶ εἰς ἑσπέραν
μὴ ἀφέτω ἡ χείρ σου ὅτι οὐ γινώσκεις ποῖον
στοιχήσει ἢ τοῦτο ἢ τοῦτο καὶ ἐὰν τὰ δύο ἐπὶ
τὸ αὐτὸ ἀγαθά 7 καὶ γλυκὺ τὸ φῶς καὶ ἀγαθὸν
τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ βλέπειν σὺν τὸν ἥλιον 8
ὅτι καὶ ἐὰν ἔτη πολλὰ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν
πᾶσιν αὐτοῖς εὐφρανθήσεται καὶ μνησθήσεται
τὰς ἡμέρας τοῦ σκότους ὅτι πολλαὶ ἔσονται πᾶν
τὸ ἐρχόμενον ματαιότης 9 εὐφραίνου νεανίσκε
ἐν νεότητί σου καὶ ἀγαθυνάτω σε ἡ καρδία σου
ἐν ἡμέραις νεότητός σου καὶ περιπάτει ἐν ὁδοῖς
καρδίας σου καὶ ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν σου καὶ
γνῶθι ὅτι ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἄξει σε ὁ θεὸς ἐν
κρίσει 10 καὶ ἀπόστησον θυμὸν ἀπὸ καρδίας σου
καὶ παράγαγε πονηρίαν ἀπὸ σαρκός σου ὅτι ἡ
νεότης καὶ ἡ ἄνοια ματαιότης

12 καὶ μνήσθητι τοῦ κτίσαντός σε ἐν ἡμέραις
νεότητός σου ἕως ὅτου μὴ ἔλθωσιν ἡμέραι τῆς
κακίας καὶ φθάσωσιν ἔτη ἐν οἷς ἐρεῖς οὐκ ἔστιν
μοι ἐν αὐτοῖς θέλημα 2 ἕως οὗ μὴ σκοτισθῇ ὁ
ἥλιος καὶ τὸ φῶς καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες
καὶ ἐπιστρέψωσιν τὰ νέφη ὀπίσω τοῦ ὑετοῦ 3
ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐὰν σαλευθῶσιν φύλακες τῆς οἰκίας
καὶ διαστραφῶσιν ἄνδρες τῆς δυνάμεως καὶ
ἤργησαν αἱ ἀλήθουσαι ὅτι ὠλιγώθησαν καὶ
σκοτάσουσιν αἱ βλέπουσαι ἐν ταῖς ὀπαῖς 4 καὶ
κλείσουσιν θύρας ἐν ἀγορᾷ ἐν ἀσθενείᾳ φωνῆς
τῆς ἀληθούσης καὶ ἀναστήσεται εἰς φωνὴν
τοῦ στρουθίου καὶ ταπεινωθήσονται πᾶσαι αἱ
θυγατέρες τοῦ ᾄσματος 5 καί γε ἀπὸ ὕψους
ὄψονται καὶ θάμβοι ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀνθήσῃ τὸ
ἀμύγδαλον καὶ παχυνθῇ ἡ ἀκρίς καὶ διασκεδασθῇ
ἡ κάππαρις ὅτι ἐπορεύθη ὁ ἄνθρωπος εἰς οἶκον
αἰῶνος αὐτοῦ καὶ ἐκύκλωσαν ἐν ἀγορᾷ οἱ
κοπτόμενοι 6 ἕως ὅτου μὴ ἀνατραπῇ σχοινίον τοῦ
ἀργυρίου καὶ συνθλιβῇ ἀνθέμιον τοῦ χρυσίου καὶ

συντριβῇ ὑδρία ἐπὶ τὴν πηγήν καὶ συντροχάσῃ ὁ
τροχὸς ἐπὶ τὸν λάκκον **7** καὶ ἐπιστρέψῃ ὁ χοῦς ἐπὶ
τὴν γῆν ὡς ἦν καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν
θεόν ὃς ἔδωκεν αὐτό **8** ματαιότης ματαιοτήτων
εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής τὰ πάντα ματαιότης **9**
καὶ περισσὸν ὅτι ἐγένετο Ἐκκλησιαστὴς σοφός
ἔτι ἐδίδαξεν γνῶσιν σὺν τὸν λαόν καὶ οὖς
ἐξιχνιάσεται κόσμιον παραβολῶν **10** πολλὰ
ἐζήτησεν Ἐκκλησιαστὴς τοῦ εὑρεῖν λόγους
θελήματος καὶ γεγραμμένον εὐθύτητος λόγους
ἀληθείας **11** λόγοι σοφῶν ὡς τὰ βούκεντρα καὶ
ὡς ἧλοι πεφυτευμένοι οἳ παρὰ τῶν συναγμάτων
ἐδόθησαν ἐκ ποιμένος ἑνὸς καὶ περισσὸν ἐξ
αὐτῶν **12** υἱέ μου φύλαξαι ποιῆσαι βιβλία πολλά
οὐκ ἔστιν περασμός καὶ μελέτη πολλὴ κόπωσις
σαρκός **13** τέλος λόγου τὸ πᾶν ἀκούεται τὸν θεὸν
φοβοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φύλασσε ὅτι τοῦτο
πᾶς ὁ ἄνθρωπος **14** ὅτι σὺν πᾶν τὸ ποίημα ὁ
θεὸς ἄξει ἐν κρίσει ἐν παντὶ παρεωραμένῳ ἐὰν
ἀγαθὸν καὶ ἐὰν πονηρόν

Ἆσμα Ἀσμάτων

1 ᾆσμα ᾀσμάτων ὅ ἐστιν τῷ Σαλωμων 2
φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων στόματος αὐτοῦ
ὅτι ἀγαθοὶ μαστοί σου ὑπὲρ οἶνον 3 καὶ ὀσμὴ
μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα μύρον
ἐκκενωθὲν ὄνομά σου διὰ τοῦτο νεάνιδες
ἠγάπησάν σε 4 εἵλκυσάν σε ὀπίσω σου εἰς ὀσμὴν
μύρων σου δραμοῦμεν εἰσήνεγκέν με ὁ βασιλεὺς
εἰς τὸ ταμίειον αὐτοῦ ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν σοί ἀγαπήσομεν μαστούς σου
ὑπὲρ οἶνον εὐθύτης ἠγάπησέν σε 5 μέλαινά εἰμι
καὶ καλή θυγατέρες Ιερουσαλημ ὡς σκηνώματα
Κηδαρ ὡς δέρρεις Σαλωμων 6 μὴ βλέψητέ με ὅτι
ἐγώ εἰμι μεμελανωμένη ὅτι παρέβλεψέν με ὁ
ἥλιος υἱοὶ μητρός μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοί ἔθεντό
με φυλάκισσαν ἐν ἀμπελῶσιν ἀμπελῶνα ἐμὸν
οὐκ ἐφύλαξα 7 ἀπάγγειλόν μοι ὃν ἠγάπησεν
ἡ ψυχή μου ποῦ ποιμαίνεις ποῦ κοιτάζεις ἐν
μεσημβρίᾳ μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη
ἐπ’ ἀγέλαις ἑταίρων σου 8 ἐὰν μὴ γνῷς σεαυτήν
ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν ἔξελθε σὺ ἐν πτέρναις τῶν
ποιμνίων καὶ ποίμαινε τὰς ἐρίφους σου ἐπὶ
σκηνώμασιν τῶν ποιμένων 9 τῇ ἵππῳ μου ἐν
ἅρμασιν Φαραω ὡμοίωσά σε ἡ πλησίον μου
10 τί ὡραιώθησαν σιαγόνες σου ὡς τρυγόνες
τράχηλός σου ὡς ὁρμίσκοι 11 ὁμοιώματα χρυσίου
ποιήσομέν σοι μετὰ στιγμάτων τοῦ ἀργυρίου 12
ἕως οὗ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ νάρδος
μου ἔδωκεν ὀσμὴν αὐτοῦ 13 ἀπόδεσμος τῆς
στακτῆς ἀδελφιδός μου ἐμοί ἀνὰ μέσον τῶν
μαστῶν μου αὐλισθήσεται 14 βότρυς τῆς κύπρου
ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ἐν ἀμπελῶσιν Εγγαδδι
15 ἰδοὺ εἶ καλή ἡ πλησίον μου ἰδοὺ εἶ καλή
ὀφθαλμοί σου περιστεραί 16 ἰδοὺ εἶ καλός ὁ
ἀδελφιδός μου καί γε ὡραῖος πρὸς κλίνη ἡμῶν
σύσκιος 17 δοκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι φατνώματα
ἡμῶν κυπάρισσοι

2 ἐγὼ ἄνθος τοῦ πεδίου κρίνον τῶν κοιλάδων 2
ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν οὕτως ἡ πλησίον
μου ἀνὰ μέσον τῶν θυγατέρων 3 ὡς μῆλον
ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ οὕτως ἀδελφιδός
μου ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ
ἐπεθύμησα καὶ ἐκάθισα καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς
ἐν λάρυγγί μου 4 εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ
οἴνου τάξατε ἐπ’ ἐμὲ ἀγάπην 5 στηρίσατέ με ἐν
ἀμόραις στοιβάσατέ με ἐν μήλοις ὅτι τετρωμένη
ἀγάπης ἐγώ 6 εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλήν
μου καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήμψεταί με 7 ὥρκισα
ὑμᾶς θυγατέρες Ιερουσαλημ ἐν ταῖς δυνάμεσιν
καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ ἐὰν ἐγείρητε καὶ
ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως οὗ θελήσῃ 8 φωνὴ
ἀδελφιδοῦ μου ἰδοὺ οὗτος ἥκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη
διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς βουνούς 9 ὅμοιός ἐστιν
ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι ἢ νεβρῷ ἐλάφων
ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθηλ ἰδοὺ οὗτος ἕστηκεν ὀπίσω
τοῦ τοίχου ἡμῶν παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων
ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτύων 10 ἀποκρίνεται
ἀδελφιδός μου καὶ λέγει μοι ἀνάστα ἐλθέ ἡ
πλησίον μου καλή μου περιστερά μου 11 ὅτι ἰδοὺ
ὁ χειμὼν παρῆλθεν ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν ἐπορεύθη
ἑαυτῷ 12 τὰ ἄνθη ὤφθη ἐν τῇ γῇ καιρὸς τῆς
τομῆς ἔφθακεν φωνὴ τοῦ τρυγόνος ἠκούσθη
ἐν τῇ γῇ ἡμῶν 13 ἡ συκῆ ἐξήνεγκεν ὀλύνθους
αὐτῆς αἱ ἄμπελοι κυπρίζουσιν ἔδωκαν ὀσμήν
ἀνάστα ἐλθέ ἡ πλησίον μου καλή μου περιστερά
μου 14 καὶ ἐλθὲ σύ περιστερά μου ἐν σκέπῃ τῆς

πέτρας ἐχόμενα τοῦ προτειχίσματος δεῖξόν μοι
τὴν ὄψιν σου καὶ ἀκούτισόν με τὴν φωνήν σου
ὅτι ἡ φωνή σου ἡδεῖα καὶ ἡ ὄψις σου ὡραία **15**
πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικροὺς ἀφανίζοντας
ἀμπελῶνας καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζουσιν **16**
ἀδελφιδός μου ἐμοί κἀγὼ αὐτῷ ὁ ποιμαίνων ἐν
τοῖς κρίνοις **17** ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα καὶ
κινηθῶσιν αἱ σκιαί ἀπόστρεψον ὁμοιώθητι σύ
ἀδελφιδέ μου τῷ δόρκωνι ἢ νεβρῷ ἐλάφων ἐπὶ
ὄρη κοιλωμάτων

3 ἐπὶ κοίτην μου ἐν νυξὶν ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν
ἡ ψυχή μου ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὗρον
αὐτόν ἐκάλεσα αὐτόν καὶ οὐχ ὑπήκουσέν μου **2**
ἀναστήσομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει ἐν
ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις καὶ ζητήσω
ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου ἐζήτησα αὐτὸν καὶ
οὐχ εὗρον αὐτόν **3** εὕροσάν με οἱ τηροῦντες
οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ
ψυχή μου εἴδετε **4** ὡς μικρὸν ὅτε παρῆλθον ἀπ’
αὐτῶν ἕως οὗ εὗρον ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου
ἐκράτησα αὐτὸν καὶ οὐκ ἀφήσω αὐτόν ἕως οὗ
εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς οἶκον μητρός μου καὶ εἰς
ταμίειον τῆς συλλαβούσης με **5** ὥρκισα ὑμᾶς
θυγατέρες Ιερουσαλημ ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ
ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ ἐὰν ἐγείρητε καὶ
ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ **6** τίς
αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου ὡς στελέχη
καπνοῦ τεθυμιαμένη σμύρναν καὶ λίβανον ἀπὸ
πάντων κονιορτῶν μυρεψοῦ **7** ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ
Σαλωμων ἑξήκοντα δυνατοὶ κύκλῳ αὐτῆς ἀπὸ
δυνατῶν Ισραηλ **8** πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν
δεδιδαγμένοι πόλεμον ἀνὴρ ῥομφαία αὐτοῦ ἐπὶ
μηρὸν αὐτοῦ ἀπὸ θάμβους ἐν νυξίν **9** φορεῖον
ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἀπὸ ξύλων
τοῦ Λιβάνου **10** στύλους αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργύριον
καὶ ἀνάκλιτον αὐτοῦ χρύσεον ἐπίβασις αὐτοῦ
πορφυρᾶ ἐντὸς αὐτοῦ λιθόστρωτον ἀγάπην ἀπὸ
θυγατέρων Ιερουσαλημ **11** ἐξέλθατε καὶ ἴδετε
ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ
ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ
νυμφεύσεως αὐτοῦ καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης
καρδίας αὐτοῦ

4 ἰδοὺ εἶ καλή ἡ πλησίον μου ἰδοὺ εἶ καλή
ὀφθαλμοί σου περιστεραὶ ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς
σου τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν αἳ
ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλααδ **2** ὀδόντες σου
ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων αἳ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ
λουτροῦ αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι καὶ ἀτεκνοῦσα
οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς **3** ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον
χείλη σου καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία ὡς λέπυρον τῆς
ῥόας μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου **4** ὡς
πύργος Δαυιδ τράχηλός σου ὁ ᾠκοδομημένος εἰς
θαλπιωθ χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ’ αὐτόν πᾶσαι
βολίδες τῶν δυνατῶν **5** δύο μαστοί σου ὡς δύο
νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις
6 ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν
αἱ σκιαί πορεύσομαι ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς
σμύρνης καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ Λιβάνου **7**
ὅλη καλὴ εἶ ἡ πλησίον μου καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν
ἐν σοί **8** δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου νύμφη δεῦρο ἀπὸ
Λιβάνου ἐλεύσῃ καὶ διελεύσῃ ἀπὸ ἀρχῆς πίστεως
ἀπὸ κεφαλῆς Σανιρ καὶ Ερμων ἀπὸ μανδρῶν
λεόντων ἀπὸ ὀρέων παρδάλεων **9** ἐκαρδίωσας
ἡμᾶς ἀδελφή μου νύμφη ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἑνὶ
ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλων
σου **10** τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀδελφή μου

νύμφη τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀπὸ οἴνου
καὶ ὀσμὴ ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα **11**
κηρίον ἀποστάζουσιν χείλη σου νύμφη μέλι καὶ
γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν σου καὶ ὀσμὴ ἱματίων
σου ὡς ὀσμὴ Λιβάνου **12** κῆπος κεκλεισμένος
ἀδελφή μου νύμφη κῆπος κεκλεισμένος πηγὴ
ἐσφραγισμένη **13** ἀποστολαί σου παράδεισος
ῥοῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων κύπροι μετὰ
νάρδων **14** νάρδος καὶ κρόκος κάλαμος καὶ
κιννάμωμον μετὰ πάντων ξύλων τοῦ Λιβάνου
σμύρνα αλωθ μετὰ πάντων πρώτων μύρων **15**
πηγὴ κήπων φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ῥοιζοῦντος
ἀπὸ τοῦ Λιβάνου **16** ἐξεγέρθητι βορρᾶ καὶ ἔρχου
νότε διάπνευσον κῆπόν μου καὶ ῥευσάτωσαν
ἀρώματά μου καταβήτω ἀδελφιδός μου εἰς κῆπον
αὐτοῦ καὶ φαγέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ

5 εἰσῆλθον εἰς κῆπόν μου ἀδελφή μου νύμφη
ἐτρύγησα σμύρναν μου μετὰ ἀρωμάτων μου
ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ μέλιτός μου ἔπιον οἶνόν
μου μετὰ γάλακτός μου φάγετε πλησίοι καὶ
πίετε καὶ μεθύσθητε ἀδελφοί **2** ἐγὼ καθεύδω
καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου
κρούει ἐπὶ τὴν θύραν ἄνοιξόν μοι ἀδελφή μου
ἡ πλησίον μου περιστερά μου τελεία μου ὅτι ἡ
κεφαλή μου ἐπλήσθη δρόσου καὶ οἱ βόστρυχοί
μου ψεκάδων νυκτός **3** ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνά
μου πῶς ἐνδύσωμαι αὐτόν ἐνιψάμην τοὺς πόδας
μου πῶς μολυνῶ αὐτούς **4** ἀδελφιδός μου
ἀπέστειλεν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀπῆς καὶ ἡ
κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ’ αὐτόν **5** ἀνέστην ἐγὼ
ἀνοῖξαι τῷ ἀδελφιδῷ μου χεῖρές μου ἔσταξαν
σμύρναν δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη ἐπὶ χεῖρας
τοῦ κλείθρου **6** ἤνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου
ἀδελφιδός μου παρῆλθεν ψυχή μου ἐξῆλθεν
ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὗρον
αὐτόν ἐκάλεσα αὐτόν καὶ οὐχ ὑπήκουσέν μου
7 εὕροσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ
πόλει ἐπάταξάν με ἐτραυμάτισάν με ἦραν τὸ
θέριστρόν μου ἀπ’ ἐμοῦ φύλακες τῶν τειχέων
8 ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ιερουσαλημ ἐν ταῖς
δυνάμεσιν καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ
ἐὰν εὕρητε τὸν ἀδελφιδόν μου τί ἀπαγγείλητε
αὐτῷ ὅτι τετρωμένη ἀγάπης εἰμὶ ἐγώ **9** τί
ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν
τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ ὅτι οὕτως
ὥρκισας ἡμᾶς **10** ἀδελφιδός μου λευκὸς καὶ
πυρρός ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων **11** κεφαλὴ
αὐτοῦ χρυσίον καὶ φαζ βόστρυχοι αὐτοῦ ἐλάται
μέλανες ὡς κόραξ **12** ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς
περιστεραὶ ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων λελουσμέναι
ἐν γάλακτι καθήμεναι ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων
13 σιαγόνες αὐτοῦ ὡς φιάλαι τοῦ ἀρώματος
φύουσαι μυρεψικά χείλη αὐτοῦ κρίνα στάζοντα
σμύρναν πλήρη **14** χεῖρες αὐτοῦ τορευταὶ χρυσαῖ
πεπληρωμέναι θαρσις κοιλία αὐτοῦ πυξίον
ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθου σαπφείρου **15** κνῆμαι
αὐτοῦ στῦλοι μαρμάρινοι τεθεμελιωμένοι ἐπὶ
βάσεις χρυσᾶς εἶδος αὐτοῦ ὡς Λίβανος ἐκλεκτὸς
ὡς κέδροι **16** φάρυγξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ καὶ ὅλος
ἐπιθυμία οὗτος ἀδελφιδός μου καὶ οὗτος πλησίον
μου θυγατέρες Ιερουσαλημ

6 ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου ἡ καλὴ ἐν
γυναιξίν ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου καὶ
ζητήσομεν αὐτὸν μετὰ σοῦ **2** ἀδελφιδός μου
κατέβη εἰς κῆπον αὐτοῦ εἰς φιάλας τοῦ ἀρώματος
ποιμαίνειν ἐν κήποις καὶ συλλέγειν κρίνα **3** ἐγὼ

τῷ ἀδελφιδῷ μου καὶ ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ὁ
ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις 4 καλὴ εἶ ἡ πλησίον
μου ὡς εὐδοκία ὡραία ὡς Ιερουσαλημ θάμβος
ὡς τεταγμέναι 5 ἀπόστρεψον ὀφθαλμούς σου
ἀπεναντίον μου ὅτι αὐτοὶ ἀνεπτέρωσάν με
τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν αἳ ἀνεφάνησαν
ἀπὸ τοῦ Γαλααδ 6 ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν
κεκαρμένων αἳ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ αἱ
πᾶσαι διδυμεύουσαι καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν
ἐν αὐταῖς 7 ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χείλη
σου καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία ὡς λέπυρον τῆς
ῥόας μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου
8 ἑξήκοντά εἰσιν βασίλισσαι καὶ ὀγδοήκοντα
παλλακαί καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός 9
μία ἐστὶν περιστερά μου τελεία μου μία ἐστὶν
τῇ μητρὶ αὐτῆς ἐκλεκτή ἐστιν τῇ τεκούσῃ αὐτῆς
εἴδοσαν αὐτὴν θυγατέρες καὶ μακαριοῦσιν αὐτήν
βασίλισσαι καὶ παλλακαὶ καὶ αἰνέσουσιν αὐτήν
10 τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος καλὴ
ὡς σελήνη ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος θάμβος ὡς
τεταγμέναι 11 εἰς κῆπον καρύας κατέβην ἰδεῖν
ἐν γενήμασιν τοῦ χειμάρρου ἰδεῖν εἰ ἤνθησεν
ἡ ἄμπελος ἐξήνθησαν αἱ ῥόαι ἐκεῖ δώσω τοὺς
μαστούς μου σοί 12 οὐκ ἔγνω ἡ ψυχή μου ἔθετό
με ἅρματα Αμιναδαβ 13 ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε ἡ
Σουλαμῖτις ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε καὶ ὀψόμεθα ἐν
σοί τί ὄψεσθε ἐν τῇ Σουλαμίτιδι ἡ ἐρχομένη ὡς
χοροὶ τῶν παρεμβολῶν

7 τί ὡραιώθησαν διαβήματά σου ἐν ὑποδήμασιν
θύγατερ Ναδαβ ῥυθμοὶ μηρῶν σου ὅμοιοι
ὁρμίσκοις ἔργῳ χειρῶν τεχνίτου 2 ὀμφαλός σου
κρατὴρ τορευτὸς μὴ ὑστερούμενος κρᾶμα κοιλία
σου θιμωνιὰ σίτου πεφραγμένη ἐν κρίνοις 3 δύο
μαστοί σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος 4
τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλεφάντινος ὀφθαλμοί
σου ὡς λίμναι ἐν Εσεβων ἐν πύλαις θυγατρὸς
πολλῶν μυκτήρ σου ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου
σκοπεύων πρόσωπον Δαμασκοῦ 5 κεφαλή σου
ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος καὶ πλόκιον κεφαλῆς σου
ὡς πορφύρα βασιλεὺς δεδεμένος ἐν παραδρομαῖς
6 τί ὡραιώθης καὶ τί ἡδύνθης ἀγάπη ἐν τρυφαῖς
σου 7 τοῦτο μέγεθός σου ὡμοιώθη τῷ φοίνικι καὶ
οἱ μαστοί σου τοῖς βότρυσιν 8 εἶπα ἀναβήσομαι
ἐν τῷ φοίνικι κρατήσω τῶν ὕψεων αὐτοῦ καὶ
ἔσονται δὴ μαστοί σου ὡς βότρυες τῆς ἀμπέλου
καὶ ὀσμὴ ῥινός σου ὡς μῆλα 9 καὶ λάρυγξ σου
ὡς οἶνος ὁ ἀγαθὸς πορευόμενος τῷ ἀδελφιδῷ
μου εἰς εὐθύθητα ἱκανούμενος χείλεσίν μου
καὶ ὀδοῦσιν 10 ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου καὶ ἐπ’
ἐμὲ ἡ ἐπιστροφὴ αὐτοῦ 11 ἐλθέ ἀδελφιδέ μου
ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρόν αὐλισθῶμεν ἐν κώμαις 12
ὀρθρίσωμεν εἰς ἀμπελῶνας ἴδωμεν εἰ ἤνθησεν
ἡ ἄμπελος ἤνθησεν ὁ κυπρισμός ἤνθησαν αἱ
ῥόαι ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστούς μου σοί 13 οἱ
μανδραγόραι ἔδωκαν ὀσμήν καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν
πάντα ἀκρόδρυα νέα πρὸς παλαιά ἀδελφιδέ μου
ἐτήρησά σοι

8 τίς δῴη σε ἀδελφιδόν μου θηλάζοντα μαστοὺς
μητρός μου εὑροῦσά σε ἔξω φιλήσω σε καί
γε οὐκ ἐξουδενώσουσίν μοι 2 παραλήμψομαί
σε εἰσάξω σε εἰς οἶκον μητρός μου καὶ εἰς
ταμίειον τῆς συλλαβούσης με ποτιῶ σε ἀπὸ
οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ ἀπὸ νάματος ῥοῶν μου 3
εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου καὶ ἡ
δεξιὰ αὐτοῦ περιλήμψεταί με 4 ὥρκισα ὑμᾶς
θυγατέρες Ιερουσαλημ ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ

ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ τί ἐγείρητε καὶ τί
ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ **5** τίς αὕτη
ἡ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη ἐπιστηριζομένη
ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς ὑπὸ μῆλον ἐξήγειρά
σε ἐκεῖ ὠδίνησέν σε ἡ μήτηρ σου ἐκεῖ ὠδίνησέν
σε ἡ τεκοῦσά σου **6** θές με ὡς σφραγῖδα ἐπὶ τὴν
καρδίαν σου ὡς σφραγῖδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου
ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἀγάπη σκληρὸς ὡς ᾅδης
ζῆλος περίπτερα αὐτῆς περίπτερα πυρός φλόγες
αὐτῆς **(Sheol h7585)** **7** ὕδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται
σβέσαι τὴν ἀγάπην καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν
αὐτήν ἐὰν δῷ ἀνὴρ τὸν πάντα βίον αὐτοῦ ἐν
τῇ ἀγάπῃ ἐξουδενώσει ἐξουδενώσουσιν αὐτόν
8 ἀδελφὴ ἡμῖν μικρὰ καὶ μαστοὺς οὐκ ἔχει τί
ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐὰν
λαληθῇ ἐν αὐτῇ **9** εἰ τεῖχός ἐστιν οἰκοδομήσωμεν
ἐπ᾽ αὐτὴν ἐπάλξεις ἀργυρᾶς καὶ εἰ θύρα ἐστίν
διαγράψωμεν ἐπ᾽ αὐτὴν σανίδα κεδρίνην **10** ἐγὼ
τεῖχος καὶ μαστοί μου ὡς πύργοι ἐγὼ ἤμην ἐν
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ὡς εὑρίσκουσα εἰρήνην **11**
ἀμπελὼν ἐγενήθη τῷ Σαλωμων ἐν Βεελαμων
ἔδωκεν τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσιν
ἀνὴρ οἴσει ἐν καρπῷ αὐτοῦ χιλίους ἀργυρίου
12 ἀμπελών μου ἐμὸς ἐνώπιόν μου οἱ χίλιοι
σοί Σαλωμων καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν
καρπὸν αὐτοῦ **13** ὁ καθήμενος ἐν κήποις ἑταῖροι
προσέχοντες τῇ φωνῇ σου ἀκούτισόν με **14** φύγε
ἀδελφιδέ μου καὶ ὁμοιώθητι τῇ δορκάδι ἢ τῷ
νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ ὄρη ἀρωμάτων

Ἠσαΐας

1 ὅρασις ἣν εἶδεν Ησαιας υἱὸς Αμως ἣν εἶδεν
κατὰ τῆς Ιουδαίας καὶ κατὰ Ιερουσαλημ ἐν
βασιλείᾳ Οζιου καὶ Ιωαθαμ καὶ Αχαζ καὶ Εζεκιου
οἳ ἐβασίλευσαν τῆς Ιουδαίας 2 ἄκουε οὐρανέ καὶ
ἐνωτίζου γῆ ὅτι κύριος ἐλάλησεν υἱοὺς ἐγέννησα
καὶ ὕψωσα αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν 3 ἔγνω βοῦς
τὸν κτησάμενον καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου
αὐτοῦ Ισραηλ δέ με οὐκ ἔγνω καὶ ὁ λαός με
οὐ συνῆκεν 4 οὐαὶ ἔθνος ἁμαρτωλόν λαὸς
πλήρης ἁμαρτιῶν σπέρμα πονηρόν υἱοὶ ἄνομοι
ἐγκατελίπατε τὸν κύριον καὶ παρωργίσατε τὸν
ἅγιον τοῦ Ισραηλ 5 τί ἔτι πληγῆτε προστιθέντες
ἀνομίαν πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον καὶ πᾶσα καρδία
εἰς λύπην 6 ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς οὔτε
τραῦμα οὔτε μώλωψ οὔτε πληγὴ φλεγμαίνουσα
οὐκ ἔστιν μάλαγμα ἐπιθεῖναι οὔτε ἔλαιον
οὔτε καταδέσμους 7 ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος αἱ
πόλεις ὑμῶν πυρίκαυστοι τὴν χώραν ὑμῶν
ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλότριοι κατεσθίουσιν αὐτήν καὶ
ἠρήμωται κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων 8
ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιων ὡς σκηνὴ ἐν
ἀμπελῶνι καὶ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυηράτῳ
ὡς πόλις πολιορκουμένη 9 καὶ εἰ μὴ κύριος
σαβαωθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα ὡς Σοδομα
ἂν ἐγενήθημεν καὶ ὡς Γομορρα ἂν ὡμοιώθημεν
10 ἀκούσατε λόγον κυρίου ἄρχοντες Σοδομων
προσέχετε νόμον θεοῦ λαὸς Γομορρας 11 τί μοι
πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν λέγει κύριος πλήρης
εἰμὶ ὁλοκαυτωμάτων κριῶν καὶ στέαρ ἀρνῶν καὶ
αἷμα ταύρων καὶ τράγων οὐ βούλομαι 12 οὐδ᾽ ἐὰν
ἔρχησθε ὀφθῆναί μοι τίς γὰρ ἐξεζήτησεν ταῦτα
ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν πατεῖν τὴν αὐλήν μου 13
οὐ προσθήσεσθε ἐὰν φέρητε σεμίδαλιν μάταιον
θυμίαμα βδέλυγμά μοί ἐστιν τὰς νουμηνίας
ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα καὶ ἡμέραν μεγάλην
οὐκ ἀνέχομαι νηστείαν καὶ ἀργίαν 14 καὶ τὰς
νουμηνίας ὑμῶν καὶ τὰς ἑορτὰς ὑμῶν μισεῖ ἡ
ψυχή μου ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονήν οὐκέτι
ἀνήσω τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν 15 ὅταν τὰς χεῖρας
ἐκτείνητε πρός με ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς
μου ἀφ᾽ ὑμῶν καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν
οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν
αἵματος πλήρεις 16 λούσασθε καθαροὶ γένεσθε
ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν
ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου παύσασθε ἀπὸ
τῶν πονηριῶν ὑμῶν 17 μάθετε καλὸν ποιεῖν
ἐκζητήσατε κρίσιν ῥύσασθε ἀδικούμενον κρίνατε
ὀρφανῷ καὶ δικαιώσατε χήραν 18 καὶ δεῦτε
καὶ διελεγχθῶμεν λέγει κύριος καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ
ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν ὡς χιόνα λευκανῶ
ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον ὡς ἔριον λευκανῶ 19
καὶ ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου τὰ ἀγαθὰ
τῆς γῆς φάγεσθε 20 ἐὰν δὲ μὴ θέλητε μηδὲ
εἰσακούσητέ μου μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται τὸ γὰρ
στόμα κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα 21 πῶς ἐγένετο
πόρνη πόλις πιστὴ Σιων πλήρης κρίσεως ἐν ᾗ
δικαιοσύνη ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ νῦν δὲ φονευταί
22 τὸ ἀργύριον ὑμῶν ἀδόκιμον οἱ κάπηλοί σου
μίσγουσι τὸν οἶνον ὕδατι 23 οἱ ἄρχοντές σου
ἀπειθοῦσιν κοινωνοὶ κλεπτῶν ἀγαπῶντες δῶρα
διώκοντες ἀνταπόδομα ὀρφανοῖς οὐ κρίνοντες
καὶ κρίσιν χηρῶν οὐ προσέχοντες 24 διὰ τοῦτο
τάδε λέγει ὁ δεσπότης κύριος σαβαωθ οὐαὶ
οἱ ἰσχύοντες Ισραηλ οὐ παύσεται γάρ μου ὁ
θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναντίοις καὶ κρίσιν ἐκ τῶν

ἐχθρῶν μου ποιήσω 25 καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά
μου ἐπὶ σὲ καὶ πυρώσω σε εἰς καθαρόν τοὺς
δὲ ἀπειθοῦντας ἀπολέσω καὶ ἀφελῶ πάντας
ἀνόμους ἀπὸ σοῦ καὶ πάντας ὑπερηφάνους
ταπεινώσω 26 καὶ ἐπιστήσω τοὺς κριτάς σου
ὡς τὸ πρότερον καὶ τοὺς συμβούλους σου ὡς
τὸ ἀπ’ ἀρχῆς καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις
δικαιοσύνης μητρόπολις πιστὴ Σιων 27 μετὰ
γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς
καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης 28 καὶ συντριβήσονται
οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα καὶ οἱ
ἐγκαταλείποντες τὸν κύριον συντελεσθήσονται
29 διότι αἰσχυνθήσονται ἐπὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν
ἃ αὐτοὶ ἠβούλοντο καὶ ἐπῃσχύνθησαν ἐπὶ τοῖς
κήποις αὐτῶν ἃ ἐπεθύμησαν 30 ἔσονται γὰρ
ὡς τερέβινθος ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα καὶ ὡς
παράδεισος ὕδωρ μὴ ἔχων 31 καὶ ἔσται ἡ ἰσχὺς
αὐτῶν ὡς καλάμη στιππύου καὶ αἱ ἐργασίαι
αὐτῶν ὡς σπινθῆρες πυρός καὶ κατακαυθήσονται
οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα καὶ οὐκ ἔσται ὁ
σβέσων

2 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ησαιαν
υἱὸν Αμως περὶ τῆς Ιουδαίας καὶ περὶ Ιερουσαλημ
2 ὅτι ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ
ὄρος κυρίου καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐπ’ ἄκρων τῶν
ὀρέων καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν
καὶ ἥξουσιν ἐπ’ αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη 3 καὶ
πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσιν δεῦτε
καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου καὶ εἰς τὸν
οἶκον τοῦ θεοῦ Ιακωβ καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ ἐκ γὰρ
Σιων ἐξελεύσεται νόμος καὶ λόγος κυρίου ἐξ
Ιερουσαλημ 4 καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον τῶν ἐθνῶν
καὶ ἐλέγξει λαὸν πολύν καὶ συγκόψουσιν τὰς
μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰς ζιβύνας
αὐτῶν εἰς δρέπανα καὶ οὐ λήμψεται ἔτι ἔθνος ἐπ’
ἔθνος μάχαιραν καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν
5 καὶ νῦν ὁ οἶκος τοῦ Ιακωβ δεῦτε πορευθῶμεν
τῷ φωτὶ κυρίου 6 ἀνῆκεν γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ
τὸν οἶκον τοῦ Ισραηλ ὅτι ἐνεπλήσθη ὡς τὸ ἀπ’
ἀρχῆς ἡ χώρα αὐτῶν κληδονισμῶν ὡς ἡ τῶν
ἀλλοφύλων καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη
αὐτοῖς 7 ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου
καὶ χρυσίου καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν
αὐτῶν καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἵππων καὶ οὐκ ἦν
ἀριθμὸς τῶν ἁρμάτων αὐτῶν 8 καὶ ἐνεπλήσθη ἡ
γῆ βδελυγμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν
καὶ προσεκύνησαν οἷς ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι
αὐτῶν 9 καὶ ἔκυψεν ἄνθρωπος καὶ ἐταπεινώθη
ἀνήρ καὶ οὐ μὴ ἀνήσω αὐτούς 10 καὶ νῦν
εἰσέλθετε εἰς τὰς πέτρας καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν
γῆν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου καὶ ἀπὸ
τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι
τὴν γῆν 11 οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ κυρίου ὑψηλοί ὁ δὲ
ἄνθρωπος ταπεινός καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος
τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑψωθήσεται κύριος μόνος ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 12 ἡμέρα γὰρ κυρίου σαβαωθ ἐπὶ
πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα
ὑψηλὸν καὶ μετέωρον καὶ ταπεινωθήσονται 13
καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ Λιβάνου τῶν ὑψηλῶν
καὶ μετεώρων καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνου
Βασαν 14 καὶ ἐπὶ πᾶν ὄρος καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν
ὑψηλὸν 15 καὶ ἐπὶ πάντα πύργον ὑψηλὸν καὶ
ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑψηλὸν 16 καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον
θαλάσσης καὶ ἐπὶ πᾶσαν θέαν πλοίων κάλλους 17
καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος καὶ πεσεῖται

ὕψος ἀνθρώπων καὶ ὑψωθήσεται κύριος μόνος
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 18 καὶ τὰ χειροποίητα πάντα
κατακρύψουσιν 19 εἰσενέγκαντες εἰς τὰ σπήλαια
καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰς
τρώγλας τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου
κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὅταν
ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν 20 τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγματα αὐτοῦ τὰ
ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν τοῖς
ματαίοις καὶ ταῖς νυκτερίσιν 21 τοῦ εἰσελθεῖν
εἰς τὰς τρώγλας τῆς στερεᾶς πέτρας καὶ εἰς τὰς
σχισμὰς τῶν πετρῶν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου
κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὅταν
ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν

3 ἰδοὺ δὴ ὁ δεσπότης κύριος σαβαωθ ἀφελεῖ
ἀπὸ τῆς Ιουδαίας καὶ ἀπὸ Ιερουσαλημ ἰσχύοντα
καὶ ἰσχύουσαν ἰσχὺν ἄρτου καὶ ἰσχὺν ὕδατος 2
γίγαντα καὶ ἰσχύοντα καὶ ἄνθρωπον πολεμιστὴν
καὶ δικαστὴν καὶ προφήτην καὶ στοχαστὴν
καὶ πρεσβύτερον 3 καὶ πεντηκόνταρχον καὶ
θαυμαστὸν σύμβουλον καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα
καὶ συνετὸν ἀκροατήν 4 καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους
ἄρχοντας αὐτῶν καὶ ἐμπαῖκται κυριεύσουσιν
αὐτῶν 5 καὶ συμπεσεῖται ὁ λαός ἄνθρωπος
πρὸς ἄνθρωπον καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον
αὐτοῦ προσκόψει τὸ παιδίον πρὸς τὸν πρεσβύτην
ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἔντιμον 6 ὅτι ἐπιλήμψεται
ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἢ τοῦ οἰκείου
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ λέγων ἱμάτιον ἔχεις ἀρχηγὸς
ἡμῶν γενοῦ καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σὲ ἔστω
7 καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐκ
ἔσομαί σου ἀρχηγός οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ
μου ἄρτος οὐδὲ ἱμάτιον οὐκ ἔσομαι ἀρχηγὸς
τοῦ λαοῦ τούτου 8 ὅτι ἀνεῖται Ιερουσαλημ
καὶ ἡ Ιουδαία συμπέπτωκεν καὶ αἱ γλῶσσαι
αὐτῶν μετὰ ἀνομίας τὰ πρὸς κύριον ἀπειθοῦντες
διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν 9 καὶ ἡ
αἰσχύνη τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς
τὴν δὲ ἁμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σοδομων ἀνήγγειλαν
καὶ ἐνεφάνισαν οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν διότι
βεβούλευνται βουλὴν πονηρὰν καθ’ ἑαυτῶν 10
εἰπόντες δήσωμεν τὸν δίκαιον ὅτι δύσχρηστος
ἡμῖν ἐστιν τοίνυν τὰ γενήματα τῶν ἔργων αὐτῶν
φάγονται 11 οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ πονηρὰ κατὰ τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ συμβήσεται αὐτῷ 12
λαός μου οἱ πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς
καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες κυριεύουσιν ὑμῶν λαός μου
οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς πλανῶσιν ὑμᾶς καὶ τὸν
τρίβον τῶν ποδῶν ὑμῶν ταράσσουσιν 13 ἀλλὰ
νῦν καταστήσεται εἰς κρίσιν κύριος καὶ στήσει εἰς
κρίσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ 14 αὐτὸς κύριος εἰς κρίσιν
ἥξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ μετὰ
τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ ὑμεῖς δὲ τί ἐνεπυρίσατε τὸν
ἀμπελῶνά μου καὶ ἡ ἁρπαγὴ τοῦ πτωχοῦ ἐν τοῖς
οἴκοις ὑμῶν 15 τί ὑμεῖς ἀδικεῖτε τὸν λαόν μου καὶ
τὸ πρόσωπον τῶν πτωχῶν καταισχύνετε 16 τάδε
λέγει κύριος ἀνθ’ ὧν ὑψώθησαν αἱ θυγατέρες
Σιων καὶ ἐπορεύθησαν ὑψηλῷ τραχήλῳ καὶ ἐν
νεύμασιν ὀφθαλμῶν καὶ τῇ πορείᾳ τῶν ποδῶν
ἅμα σύρουσαι τοὺς χιτῶνας καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα
παίζουσαι 17 καὶ ταπεινώσει ὁ θεὸς ἀρχούσας
θυγατέρας Σιων καὶ κύριος ἀποκαλύψει τὸ σχῆμα
αὐτῶν 18 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἀφελεῖ κύριος
τὴν δόξαν τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν καὶ τοὺς κόσμους
αὐτῶν καὶ τὰ ἐμπλόκια καὶ τοὺς κοσύμβους καὶ
τοὺς μηνίσκους 19 καὶ τὸ κάθεμα καὶ τὸν κόσμον

τοῦ προσώπου αὐτῶν 20 καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ
κόσμου τῆς δόξης καὶ τοὺς χλιδῶνας καὶ τὰ
ψέλια καὶ τὸ ἐμπλόκιον καὶ τὰ περιδέξια καὶ τοὺς
δακτυλίους καὶ τὰ ἐνώτια 21 καὶ τὰ περιπόρφυρα
καὶ τὰ μεσοπόρφυρα 22 καὶ τὰ ἐπιβλήματα τὰ
κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ τὰ διαφανῆ λακωνικὰ
23 καὶ τὰ βύσσινα καὶ τὰ ὑακίνθινα καὶ τὰ
κόκκινα καὶ τὴν βύσσον σὺν χρυσίῳ καὶ ὑακίνθῳ
συγκαθυφασμένα καὶ θέριστρα κατάκλιτα 24
καὶ ἔσται ἀντὶ ὀσμῆς ἡδείας κονιορτός καὶ ἀντὶ
ζώνης σχοινίῳ ζώσῃ καὶ ἀντὶ τοῦ κόσμου τῆς
κεφαλῆς τοῦ χρυσίου φαλάκρωμα ἕξεις διὰ τὰ
ἔργα σου καὶ ἀντὶ τοῦ χιτῶνος τοῦ μεσοπορφύρου
περιζώσῃ σάκκον 25 καὶ ὁ υἱός σου ὁ κάλλιστος
ὃν ἀγαπᾷς μαχαίρᾳ πεσεῖται καὶ οἱ ἰσχύοντες
ὑμῶν μαχαίρᾳ πεσοῦνται 26 καὶ ταπεινωθήσονται
καὶ πενθήσουσιν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου ὑμῶν καὶ
καταλειφθήσῃ μόνη καὶ εἰς τὴν γῆν ἐδαφισθήσῃ

4 καὶ ἐπιλήμψονται ἑπτὰ γυναῖκες ἀνθρώπου
ἑνὸς λέγουσαι τὸν ἄρτον ἡμῶν φαγόμεθα καὶ τὰ
ἱμάτια ἡμῶν περιβαλούμεθα πλὴν τὸ ὄνομα τὸ
σὸν κεκλήσθω ἐφ᾽ ἡμᾶς ἄφελε τὸν ὀνειδισμὸν
ἡμῶν 2 τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιλάμψει ὁ θεὸς
ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ ὑψῶσαι
καὶ δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ισραηλ 3 καὶ
ἔσται τὸ ὑπολειφθὲν ἐν Σιων καὶ τὸ καταλειφθὲν
ἐν Ιερουσαλημ ἅγιοι κληθήσονται πάντες οἱ
γραφέντες εἰς ζωὴν ἐν Ιερουσαλημ 4 ὅτι ἐκπλυνεῖ
κύριος τὸν ῥύπον τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων
Σιων καὶ τὸ αἷμα ἐκκαθαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῶν
ἐν πνεύματι κρίσεως καὶ πνεύματι καύσεως 5
καὶ ἥξει καὶ ἔσται πᾶς τόπος τοῦ ὄρους Σιων
καὶ πάντα τὰ περικύκλῳ αὐτῆς σκιάσει νεφέλη
ἡμέρας καὶ ὡς καπνοῦ καὶ ὡς φωτὸς πυρὸς
καιομένου νυκτός πάσῃ τῇ δόξῃ σκεπασθήσεται
6 καὶ ἔσται εἰς σκιὰν ἀπὸ καύματος καὶ ἐν σκέπῃ
καὶ ἐν ἀποκρύφῳ ἀπὸ σκληρότητος καὶ ὑετοῦ

5 ᾄσω δὴ τῷ ἠγαπημένῳ ᾆσμα τοῦ ἀγαπητοῦ τῷ
ἀμπελῶνί μου ἀμπελὼν ἐγενήθη τῷ ἠγαπημένῳ
ἐν κέρατι ἐν τόπῳ πίονι 2 καὶ φραγμὸν περιέθηκα
καὶ ἐχαράκωσα καὶ ἐφύτευσα ἄμπελον σωρηχ καὶ
ᾠκοδόμησα πύργον ἐν μέσῳ αὐτοῦ καὶ προλήνιον
ὤρυξα ἐν αὐτῷ καὶ ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλήν
ἐποίησεν δὲ ἀκάνθας 3 καὶ νῦν ἄνθρωπος
τοῦ Ιουδα καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν Ιερουσαλημ
κρίνατε ἐν ἐμοὶ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀμπελῶνός
μου 4 τί ποιήσω ἔτι τῷ ἀμπελῶνί μου καὶ οὐκ
ἐποίησα αὐτῷ διότι ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλήν
ἐποίησεν δὲ ἀκάνθας 5 νῦν δὲ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί
ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί μου ἀφελῶ τὸν φραγμὸν
αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς διαρπαγήν καὶ καθελῶ τὸν
τοῖχον αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς καταπάτημα 6 καὶ
ἀνήσω τὸν ἀμπελῶνά μου καὶ οὐ μὴ τμηθῇ οὐδὲ
μὴ σκαφῇ καὶ ἀναβήσεται εἰς αὐτὸν ὡς εἰς χέρσον
ἄκανθα καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι τοῦ μὴ
βρέξαι εἰς αὐτὸν ὑετόν 7 ὁ γὰρ ἀμπελὼν κυρίου
σαβαωθ οἶκος τοῦ Ισραηλ ἐστίν καὶ ἄνθρωπος τοῦ
Ιουδα νεόφυτον ἠγαπημένον ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι
κρίσιν ἐποίησεν δὲ ἀνομίαν καὶ οὐ δικαιοσύνην
ἀλλὰ κραυγήν 8 οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν
πρὸς οἰκίαν καὶ ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐγγίζοντες ἵνα
τοῦ πλησίον ἀφέλωνταί τι μὴ οἰκήσετε μόνοι
ἐπὶ τῆς γῆς 9 ἠκούσθη γὰρ εἰς τὰ ὦτα κυρίου
σαβαωθ ταῦτα ἐὰν γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλαί
εἰς ἔρημον ἔσονται μεγάλαι καὶ καλαί καὶ οὐκ
ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς 10 οὗ γὰρ

ἐργῶνται δέκα ζεύγη βοῶν ποιήσει κεράμιον ἕν καὶ ὁ σπείρων ἀρτάβας ἓξ ποιήσει μέτρα τρία
11 οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι τὸ πρωὶ καὶ τὸ σικερα διώκοντες οἱ μένοντες τὸ ὀψέ ὁ γὰρ οἶνος αὐτοὺς
συγκαύσει 12 μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουσιν τὰ δὲ ἔργα κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσιν καὶ τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσιν 13 τοίνυν αἰχμάλωτος ὁ λαός μου ἐγενήθη διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτοὺς τὸν κύριον καὶ πλῆθος ἐγενήθη νεκρῶν
διὰ λιμὸν καὶ δίψαν ὕδατος 14 καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ᾅδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ διήνοιξεν τὸ στόμα αὐτοῦ τοῦ μὴ διαλιπεῖν καὶ καταβήσονται οἱ ἔνδοξοι καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ
λοιμοὶ αὐτῆς (Sheol h7585) 15 καὶ ταπεινωθήσεται ἄνθρωπος καὶ ἀτιμασθήσεται ἀνήρ καὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθήσονται 16 καὶ
ὑψωθήσεται κύριος σαβαωθ ἐν κρίματι καὶ ὁ
θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ 17 καὶ
βοσκηθήσονται οἱ διηρπασμένοι ὡς ταῦροι καὶ τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημμένων ἄρνες φάγονται
18 οὐαὶ οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἁμαρτίας ὡς σχοινίῳ μακρῷ καὶ ὡς ζυγοῦ ἱμάντι δαμάλεως τὰς
ἀνομίας 19 οἱ λέγοντες τὸ τάχος ἐγγισάτω ἃ ποιήσει ἵνα ἴδωμεν καὶ ἐλθάτω ἡ βουλὴ τοῦ
ἁγίου Ισραηλ ἵνα γνῶμεν 20 οὐαὶ οἱ λέγοντες
τὸ πονηρὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν πονηρόν οἱ τιθέντες τὸ σκότος φῶς καὶ τὸ φῶς σκότος οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ καὶ τὸ γλυκὺ πικρόν 21
οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐνώπιον ἑαυτῶν
ἐπιστήμονες 22 οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν οἱ τὸν οἶνον πίνοντες καὶ οἱ δυνάσται οἱ κεραννύντες τὸ
σικερα 23 οἱ δικαιοῦντες τὸν ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων
καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δικαίου αἴροντες 24 διὰ τοῦτο
ὃν τρόπον καυθήσεται καλάμη ὑπὸ ἄνθρακος πυρὸς καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀνειμένης ἡ ῥίζα αὐτῶν ὡς χνοῦς ἔσται καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν ὡς κονιορτὸς ἀναβήσεται οὐ γὰρ ἠθέλησαν τὸν νόμον κυρίου σαβαωθ ἀλλὰ τὸ λόγιον τοῦ ἁγίου
Ισραηλ παρώξυναν 25 καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κύριος σαβαωθ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπέβαλεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ’ αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς καὶ παρωξύνθη τὰ ὄρη καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν ὡς κοπρία ἐν μέσῳ ὁδοῦ καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός ἀλλ’ ἔτι ἡ χεὶρ
ὑψηλή 26 τοιγαροῦν ἀρεῖ σύσσημον ἐν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς μακρὰν καὶ συριεῖ αὐτοῖς ἀπ’ ἄκρου
τῆς γῆς καὶ ἰδοὺ ταχὺ κούφως ἔρχονται 27 οὐ
πεινάσουσιν οὐδὲ κοπιάσουσιν οὐδὲ νυστάξουσιν οὐδὲ κοιμηθήσονται οὐδὲ λύσουσιν τὰς ζώνας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτῶν οὐδὲ μὴ ῥαγῶσιν
οἱ ἱμάντες τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν 28 ὧν τὰ
βέλη ὀξεῖά ἐστιν καὶ τὰ τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα οἱ πόδες τῶν ἵππων αὐτῶν ὡς στερεὰ πέτρα ἐλογίσθησαν οἱ τροχοὶ τῶν ἁρμάτων αὐτῶν ὡς
καταιγίς 29 ὁρμῶσιν ὡς λέοντες καὶ παρέστηκαν ὡς σκύμνος λέοντος καὶ ἐπιλήμψεται καὶ βοήσει ὡς θηρίου καὶ ἐκβαλεῖ καὶ οὐκ ἔσται ὁ ῥυόμενος
αὐτούς 30 καὶ βοήσει δῑ αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς φωνὴ θαλάσσης κυμαινούσης καὶ ἐμβλέψονται εἰς τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ σκότος σκληρὸν ἐν τῇ ἀπορίᾳ αὐτῶν

6 καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ ἀπέθανεν Οζιας ὁ βασιλεύς εἶδον τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς
δόξης αὐτοῦ 2 καὶ σεραφιν εἱστήκεισαν κύκλῳ

αὐτοῦ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί
καὶ ταῖς μὲν δυσὶν κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον
καὶ ταῖς δυσὶν κατεκάλυπτον τοὺς πόδας καὶ
ταῖς δυσὶν ἐπέταντο **3** καὶ ἐκέκραγον ἕτερος
πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἔλεγον ἅγιος ἅγιος ἅγιος
κύριος σαβαωθ πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης
αὐτοῦ **4** καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς
ἧς ἐκέκραγον καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ **5**
καὶ εἶπα ὦ τάλας ἐγώ ὅτι κατανένυγμαι ὅτι
ἄνθρωπος ὢν καὶ ἀκάθαρτα χείλη ἔχων ἐν μέσῳ
λαοῦ ἀκάθαρτα χείλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ καὶ τὸν
βασιλέα κύριον σαβαωθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς
μου **6** καὶ ἀπεστάλη πρός με ἓν τῶν σεραφιν
καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἄνθρακα ὃν τῇ λαβίδι
ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου **7** καὶ ἥψατο τοῦ
στόματός μου καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἥψατο τοῦτο τῶν
χειλέων σου καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου καὶ τὰς
ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ **8** καὶ ἤκουσα τῆς
φωνῆς κυρίου λέγοντος τίνα ἀποστείλω καὶ τίς
πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἶπα ἰδού
εἰμι ἐγώ ἀπόστειλόν με **9** καὶ εἶπεν πορεύθητι
καὶ εἰπὸν τῷ λαῷ τούτῳ ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ
οὐ μὴ συνῆτε καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ
μὴ ἴδητε **10** ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ
τούτου καὶ τοῖς ὠσὶν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν μήποτε
ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσιν
καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ
ἰάσομαι αὐτούς **11** καὶ εἶπα ἕως πότε κύριε
καὶ εἶπεν ἕως ἂν ἐρημωθῶσιν πόλεις παρὰ τὸ
μὴ κατοικεῖσθαι καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι
ἀνθρώπους καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος **12**
καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ θεὸς τοὺς ἀνθρώπους
καὶ οἱ καταλειφθέντες πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς
γῆς **13** καὶ ἔτι ἐπ’ αὐτῆς ἔστιν τὸ ἐπιδέκατον καὶ
πάλιν ἔσται εἰς προνομὴν ὡς τερέβινθος καὶ ὡς
βάλανος ὅταν ἐκπέσῃ ἀπὸ τῆς θήκης αὐτῆς

7 καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Αχαζ τοῦ Ιωαθαμ
τοῦ υἱοῦ Οζιου βασιλέως Ιουδα ἀνέβη Ραασσων
βασιλεὺς Αραμ καὶ Φακεε υἱὸς Ρομελιου βασιλεὺς
Ισραηλ ἐπὶ Ιερουσαλημ πολεμῆσαι αὐτὴν καὶ οὐκ
ἠδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν **2** καὶ ἀνηγγέλη
εἰς τὸν οἶκον Δαυιδ λέγοντες συνεφώνησεν
Αραμ πρὸς τὸν Εφραιμ καὶ ἐξέστη ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὃν τρόπον
ὅταν ἐν δρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σαλευθῇ
3 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ησαιαν ἔξελθε εἰς
συνάντησιν Αχαζ σὺ καὶ ὁ καταλειφθεὶς Ιασουβ
ὁ υἱός σου πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς ἄνω
ὁδοῦ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως **4** καὶ ἐρεῖς αὐτῷ
φύλαξαι τοῦ ἡσυχάσαι καὶ μὴ φοβοῦ μηδὲ ἡ
ψυχή σου ἀσθενείτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων τῶν
δαλῶν τῶν καπνιζομένων τούτων ὅταν γὰρ
ὀργὴ τοῦ θυμοῦ μου γένηται πάλιν ἰάσομαι **5**
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Αραμ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ρομελιου
ὅτι ἐβουλεύσαντο βουλὴν πονηρὰν περὶ σοῦ
λέγοντες **6** ἀναβησόμεθα εἰς τὴν Ιουδαίαν καὶ
συλλαλήσαντες αὐτοῖς ἀποστρέψομεν αὐτοὺς
πρὸς ἡμᾶς καὶ βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν υἱὸν
Ταβεηλ **7** τάδε λέγει κύριος σαβαωθ οὐ μὴ
ἐμμείνῃ ἡ βουλὴ αὕτη οὐδὲ ἔσται **8** ἀλλ’ ἡ κεφαλὴ
Αραμ Δαμασκός ἀλλ’ ἔτι ἑξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν
ἐκλείψει ἡ βασιλεία Εφραιμ ἀπὸ λαοῦ **9** καὶ ἡ
κεφαλὴ Εφραιμ Σομορων καὶ ἡ κεφαλὴ Σομορων
υἱὸς τοῦ Ρομελιου καὶ ἐὰν μὴ πιστεύσητε οὐδὲ μὴ
συνῆτε **10** καὶ προσέθετο κύριος λαλῆσαι τῷ Αχαζ

λέγων 11 αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ κυρίου
θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος (Sheol h7585) 12 καὶ
εἶπεν Αχαζ οὐ μὴ αἰτήσω οὐδ’ οὐ μὴ πειράσω
κύριον 13 καὶ εἶπεν ἀκούσατε δή οἶκος Δαυιδ μὴ
μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις καὶ πῶς
κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα 14 διὰ τοῦτο δώσει κύριος
αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ
ἕξει καὶ τέξεται υἱόν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Εμμανουηλ 15 βούτυρον καὶ μέλι φάγεται
πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν ἢ προελέσθαι πονηρὰ
ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν 16 διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ
παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἀπειθεῖ πονηρίᾳ τοῦ
ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν καὶ καταλειφθήσεται ἡ γῆ
ἣν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου τῶν δύο βασιλέων
17 ἀλλὰ ἐπάξει ὁ θεὸς ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἡμέρας αἳ
οὔπω ἥκασιν ἀφ’ ἧς ἡμέρας ἀφεῖλεν Εφραιμ ἀπὸ
Ιουδα τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων 18 καὶ ἔσται ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συριεῖ κύριος μυίαις ὃ κυριεύει
μέρους ποταμοῦ Αἰγύπτου καὶ τῇ μελίσσῃ ἥ ἐστιν
ἐν χώρᾳ Ἀσσυρίων 19 καὶ ἐλεύσονται πάντες
καὶ ἀναπαύσονται ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας
καὶ ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰ
σπήλαια καὶ εἰς πᾶσαν ῥαγάδα καὶ ἐν παντὶ
ξύλῳ 20 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυρήσει κύριος τῷ
ξυρῷ τῷ μεγάλῳ καὶ μεμεθυσμένῳ ὅ ἐστιν πέραν
τοῦ ποταμοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων τὴν κεφαλὴν
καὶ τὰς τρίχας τῶν ποδῶν καὶ τὸν πώγωνα
ἀφελεῖ 21 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θρέψει
ἄνθρωπος δάμαλιν βοῶν καὶ δύο πρόβατα 22 καὶ
ἔσται ἀπὸ τοῦ πλεῖστον ποιεῖν γάλα βούτυρον
καὶ μέλι φάγεται πᾶς ὁ καταλειφθεὶς ἐπὶ τῆς
γῆς 23 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς τόπος
οὗ ἐὰν ὦσιν χίλιαι ἄμπελοι χιλίων σίκλων εἰς
χέρσον ἔσονται καὶ εἰς ἄκανθαν 24 μετὰ βέλους
καὶ τοξεύματος εἰσελεύσονται ἐκεῖ ὅτι χέρσος
καὶ ἄκανθα ἔσται πᾶσα ἡ γῆ 25 καὶ πᾶν ὄρος
ἀροτριώμενον ἀροτριαθήσεται καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ
ἐκεῖ φόβος ἔσται γὰρ ἀπὸ τῆς χέρσου καὶ ἀκάνθης
εἰς βόσκημα προβάτου καὶ εἰς καταπάτημα βοός

8 καὶ εἶπεν κύριος πρός με λαβὲ σεαυτῷ τόμον
καινοῦ μεγάλου καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι
ἀνθρώπου τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων
πάρεστιν γάρ 2 καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστοὺς
ἀνθρώπους τὸν Ουριαν καὶ τὸν Ζαχαριαν υἱὸν
Βαραχιου 3 καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν
καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ εἶπεν
κύριός μοι κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ταχέως
σκύλευσον ὀξέως προνόμευσον 4 διότι πρὶν
ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα
λήμψεται δύναμιν Δαμασκοῦ καὶ τὰ σκῦλα
Σαμαρείας ἔναντι βασιλέως Ἀσσυρίων 5 καὶ
προσέθετο κύριος λαλῆσαί μοι ἔτι 6 διὰ τὸ μὴ
βούλεσθαι τὸν λαὸν τοῦτον τὸ ὕδωρ τοῦ Σιλωαμ
τὸ πορευόμενον ἡσυχῇ ἀλλὰ βούλεσθαι ἔχειν
τὸν Ραασσων καὶ τὸν υἱὸν Ρομελιου βασιλέα
ἐφ’ ὑμῶν 7 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἀνάγει κύριος ἐφ’
ὑμᾶς τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὸ
πολύ τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων καὶ τὴν δόξαν
αὐτοῦ καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ πᾶσαν φάραγγα ὑμῶν
καὶ περιπατήσει ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑμῶν 8 καὶ
ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ιουδαίας ἄνθρωπον ὃς δυνήσεται
κεφαλὴν ἆραι ἢ δυνατὸν συντελέσασθαί τι καὶ
ἔσται ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὥστε πληρῶσαι τὸ
πλάτος τῆς χώρας σου μεθ’ ἡμῶν ὁ θεός 9 γνῶτε
ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς

γῆς ἰσχυκότες ἡττᾶσθε ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε
πάλιν ἡττηθήσεσθε 10 καὶ ἣν ἂν βουλεύσησθε
βουλήν διασκεδάσει κύριος καὶ λόγον ὃν ἐὰν
λαλήσητε οὐ μὴ ἐμμείνῃ ὑμῖν ὅτι μεθ' ἡμῶν
κύριος ὁ θεός 11 οὕτως λέγει κύριος τῇ ἰσχυρᾷ
χειρὶ ἀπειθοῦσιν τῇ πορείᾳ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ
τούτου λέγοντες 12 μήποτε εἴπητε σκληρόν
πᾶν γάρ ὃ ἐὰν εἴπῃ ὁ λαὸς οὗτος σκληρόν
ἐστιν τὸν δὲ φόβον αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῆτε οὐδὲ
μὴ ταραχθῆτε 13 κύριον αὐτὸν ἁγιάσατε καὶ
αὐτὸς ἔσται σου φόβος 14 καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ
πεποιθὼς ᾖς ἔσται σοι εἰς ἁγίασμα καὶ οὐχ ὡς
λίθου προσκόμματι συναντήσεσθε αὐτῷ οὐδὲ
ὡς πέτρας πτώματι ὁ δὲ οἶκος Ιακωβ ἐν παγίδι
καὶ ἐν κοιλάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ιερουσαλημ
15 διὰ τοῦτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοὶ
καὶ πεσοῦνται καὶ συντριβήσονται καὶ ἐγγιοῦσιν
καὶ ἁλώσονται ἄνθρωποι ἐν ἀσφαλείᾳ ὄντες
16 τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν
νόμον τοῦ μὴ μαθεῖν 17 καὶ ἐρεῖ μενῶ τὸν θεὸν
τὸν ἀποστρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
οἴκου Ιακωβ καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ 18
ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ θεός καὶ
ἔσται εἰς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ Ισραηλ
παρὰ κυρίου σαβαωθ ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιων
19 καὶ ἐὰν εἴπωσιν πρὸς ὑμᾶς ζητήσατε τοὺς ἀπὸ
τῆς γῆς φωνοῦντας καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους
τοὺς κενολογοῦντας οἳ ἐκ τῆς κοιλίας φωνοῦσιν
οὐκ ἔθνος πρὸς θεὸν αὐτοῦ τί ἐκζητοῦσιν περὶ
τῶν ζώντων τοὺς νεκρούς 20 νόμον γὰρ εἰς
βοήθειαν ἔδωκεν ἵνα εἴπωσιν οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα
τοῦτο περὶ οὗ οὐκ ἔστιν δῶρα δοῦναι περὶ αὐτοῦ
21 καὶ ἥξει ἐφ' ὑμᾶς σκληρὰ λιμός καὶ ἔσται ὡς
ἂν πεινάσητε λυπηθήσεσθε καὶ κακῶς ἐρεῖτε
τὸν ἄρχοντα καὶ τὰ παταχρα καὶ ἀναβλέψονται
εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω 22 καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω
ἐμβλέψονται καὶ ἰδοὺ θλῖψις καὶ στενοχωρία
καὶ σκότος ἀπορία στενὴ καὶ σκότος ὥστε μὴ
βλέπειν

9 καὶ οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὢν
ἕως καιροῦ τοῦτο πρῶτον ποίει ταχὺ ποίει χώρα
Ζαβουλων ἡ γῆ Νεφθαλιμ ὁδὸν θαλάσσης καὶ
οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν κατοικοῦντες καὶ
πέραν τοῦ Ιορδάνου Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν τὰ
μέρη τῆς Ιουδαίας 2 ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος
ἐν σκότει ἴδετε φῶς μέγα οἱ κατοικοῦντες
ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς λάμψει ἐφ'
ὑμᾶς 3 τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ ὃ κατήγαγες ἐν
εὐφροσύνῃ σου καὶ εὐφρανθήσονται ἐνώπιόν
σου ὡς οἱ εὐφραινόμενοι ἐν ἀμήτῳ καὶ ὃν
τρόπον οἱ διαιρούμενοι σκῦλα 4 διότι ἀφῄρηται
ὁ ζυγὸς ὁ ἐπ' αὐτῶν κείμενος καὶ ἡ ῥάβδος ἡ
ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν
ἀπαιτούντων διεσκέδασεν κύριος ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἐπὶ Μαδιαμ 5 ὅτι πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην
δόλῳ καὶ ἱμάτιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτείσουσιν
καὶ θελήσουσιν εἰ ἐγενήθησαν πυρίκαυστοι
6 ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν υἱὸς καὶ ἐδόθη
ἡμῖν οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ
καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς
ἄγγελος ἐγὼ γὰρ ἄξω εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας
εἰρήνην καὶ ὑγίειαν αὐτῷ 7 μεγάλη ἡ ἀρχὴ
αὐτοῦ καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον
ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυιδ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ
κατορθῶσαι αὐτὴν καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν
δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίματι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ

εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον ὁ ζῆλος κυρίου σαβαωθ
ποιήσει ταῦτα 8 θάνατον ἀπέστειλεν κύριος ἐπὶ
Ιακωβ καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ισραηλ 9 καὶ γνώσονται
πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Εφραιμ καὶ οἱ ἐγκαθήμενοι ἐν
Σαμαρείᾳ ἐφ’ ὕβρει καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ λέγοντες
10 πλίνθοι πεπτώκασιν ἀλλὰ δεῦτε λαξεύσωμεν
λίθους καὶ ἐκκόψωμεν συκαμίνους καὶ κέδρους
καὶ οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πύργον 11 καὶ
ῥάξει ὁ θεὸς τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ’ ὄρος
Σιων ἐπ’ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν
διασκεδάσει 12 Συρίαν ἀφ’ ἡλίου ἀνατολῶν
καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀφ’ ἡλίου δυσμῶν τοὺς
κατεσθίοντας τὸν Ισραηλ ὅλῳ τῷ στόματι ἐπὶ
τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός ἀλλ’ ἔτι
ἡ χεὶρ ὑψηλή 13 καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἀπεστράφη
ἕως ἐπλήγη καὶ τὸν κύριον οὐκ ἐξεζήτησαν
14 καὶ ἀφεῖλεν κύριος ἀπὸ Ισραηλ κεφαλὴν
καὶ οὐράν μέγαν καὶ μικρὸν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ 15
πρεσβύτην καὶ τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντας
αὕτη ἡ ἀρχή καὶ προφήτην διδάσκοντα ἄνομα
οὗτος ἡ οὐρά 16 καὶ ἔσονται οἱ μακαρίζοντες
τὸν λαὸν τοῦτον πλανῶντες καὶ πλανῶσιν
ὅπως καταπίωσιν αὐτούς 17 διὰ τοῦτο ἐπὶ τοὺς
νεανίσκους αὐτῶν οὐκ εὐφρανθήσεται ὁ θεὸς
καὶ τοὺς ὀρφανοὺς αὐτῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν
οὐκ ἐλεήσει ὅτι πάντες ἄνομοι καὶ πονηροί καὶ
πᾶν στόμα λαλεῖ ἄδικα ἐπὶ πᾶσιν τούτοις οὐκ
ἀπεστράφη ὁ θυμός ἀλλ’ ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή 18 καὶ
καυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ἀνομία καὶ ὡς ἄγρωστις
ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρός καὶ καυθήσεται ἐν
τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ καὶ συγκαταφάγεται τὰ
κύκλῳ τῶν βουνῶν πάντα 19 διὰ θυμὸν ὀργῆς
κυρίου συγκέκαυται ἡ γῆ ὅλη καὶ ἔσται ὁ λαὸς
ὡς ὑπὸ πυρὸς κατακεκαυμένος ἄνθρωπος τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει 20 ἀλλὰ ἐκκλινεῖ
εἰς τὰ δεξιά ὅτι πεινάσει καὶ φάγεται ἐκ τῶν
ἀριστερῶν καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇ ἄνθρωπος ἔσθων
τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ 21 φάγεται γὰρ
Μανασση τοῦ Εφραιμ καὶ Εφραιμ τοῦ Μανασση
ὅτι ἅμα πολιορκήσουσιν τὸν Ιουδαν ἐπὶ τούτοις
πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός ἀλλ’ ἔτι ἡ χεὶρ
ὑψηλή

10 οὐαὶ τοῖς γράφουσιν πονηρίαν γράφοντες
γὰρ πονηρίαν γράφουσιν 2 ἐκκλίνοντες κρίσιν
πτωχῶν ἁρπάζοντες κρίμα πενήτων τοῦ λαοῦ
μου ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς ἁρπαγὴν καὶ
ὀρφανὸν εἰς προνομήν 3 καὶ τί ποιήσουσιν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς ἡ γὰρ θλῖψις ὑμῖν
πόρρωθεν ἥξει καὶ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ
βοηθηθῆναι καὶ ποῦ καταλείψετε τὴν δόξαν
ὑμῶν 4 τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἐπαγωγήν ἐπὶ πᾶσι
τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός ἀλλ’ ἔτι ἡ χεὶρ
ὑψηλή 5 οὐαὶ Ἀσσυρίοις ἡ ῥάβδος τοῦ θυμοῦ
μου καὶ ὀργῆς ἐστιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν 6 τὴν
ὀργήν μου εἰς ἔθνος ἄνομον ἀποστελῶ καὶ τῷ
ἐμῷ λαῷ συντάξω ποιῆσαι σκῦλα καὶ προνομὴν
καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις καὶ θεῖναι αὐτὰς εἰς
κονιορτόν 7 αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως ἐνεθυμήθη καὶ
τῇ ψυχῇ οὐχ οὕτως λελόγισται ἀλλὰ ἀπαλλάξει
ὁ νοῦς αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔθνη ἐξολεθρεῦσαι οὐκ
ὀλίγα 8 καὶ ἐὰν εἴπωσιν αὐτῷ σὺ μόνος εἶ ἄρχων
9 καὶ ἐρεῖ οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τὴν ἐπάνω
Βαβυλῶνος καὶ Χαλαννη οὗ ὁ πύργος ᾠκοδομήθη
καὶ ἔλαβον Ἀραβίαν καὶ Δαμασκὸν καὶ Σαμάρειαν
10 ὃν τρόπον ταύτας ἔλαβον ἐν τῇ χειρί μου καὶ
πάσας τὰς ἀρχὰς λήμψομαι ὀλολύξατε τὰ γλυπτὰ

ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐν Σαμαρείᾳ 11 ὃν τρόπον γὰρ
ἐποίησα Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς χειροποιήτοις αὐτῆς
οὕτως ποιήσω καὶ Ιερουσαλημ καὶ τοῖς εἰδώλοις
αὐτῆς 12 καὶ ἔσται ὅταν συντελέσῃ κύριος
πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιων καὶ ἐν Ιερουσαλημ
ἐπάξει ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν τὸν ἄρχοντα
τῶν Ἀσσυρίων καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δόξης τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτοῦ 13 εἶπεν γάρ τῇ ἰσχύι ποιήσω
καὶ τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὅρια ἐθνῶν
καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν προνομεύσω καὶ σείσω
πόλεις κατοικουμένας 14 καὶ τὴν οἰκουμένην
ὅλην καταλήμψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσσιὰν καὶ
ὡς καταλελειμμένα ᾠὰ ἀρῶ καὶ οὐκ ἔστιν ὃς
διαφεύξεταί με ἢ ἀντείπῃ μοι 15 μὴ δοξασθήσεται
ἀξίνη ἄνευ τοῦ κόπτοντος ἐν αὐτῇ ἢ ὑψωθήσεται
πρίων ἄνευ τοῦ ἕλκοντος αὐτόν ὡσαύτως ἐάν
τις ἄρῃ ῥάβδον ἢ ξύλον 16 καὶ οὐχ οὕτως ἀλλὰ
ἀποστελεῖ κύριος σαβαωθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν
ἀτιμίαν καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ καιόμενον
καυθήσεται 17 καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ Ισραηλ εἰς
πῦρ καὶ ἁγιάσει αὐτὸν ἐν πυρὶ καιομένῳ καὶ
φάγεται ὡσεὶ χόρτον τὴν ὕλην τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
18 ἀποσβεσθήσεται τὰ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ καὶ οἱ
δρυμοί καὶ καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκῶν
καὶ ἔσται ὁ φεύγων ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς
καιομένης 19 καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ’ αὐτῶν
ἔσονται ἀριθμός καὶ παιδίον γράψει αὐτούς 20 καὶ
ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐκέτι προστεθήσεται
τὸ καταλειφθὲν Ισραηλ καὶ οἱ σωθέντες τοῦ
Ιακωβ οὐκέτι μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοὺς
ἀδικήσαντας αὐτούς ἀλλὰ ἔσονται πεποιθότες
ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ἅγιον τοῦ Ισραηλ τῇ ἀληθείᾳ 21
καὶ ἔσται τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ιακωβ ἐπὶ θεὸν
ἰσχύοντα 22 καὶ ἐὰν γένηται ὁ λαὸς Ισραηλ ὡς
ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τὸ κατάλειμμα αὐτῶν
σωθήσεται λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων
ἐν δικαιοσύνῃ 23 ὅτι λόγον συντετμημένον
ποιήσει ὁ θεὸς ἐν τῇ οἰκουμένῃ ὅλῃ 24 διὰ τοῦτο
τάδε λέγει κύριος σαβαωθ μὴ φοβοῦ ὁ λαός μου
οἱ κατοικοῦντες ἐν Σιων ἀπὸ Ἀσσυρίων ὅτι ἐν
ῥάβδῳ πατάξει σε πληγὴν γὰρ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ
τοῦ ἰδεῖν ὁδὸν Αἰγύπτου 25 ἔτι γὰρ μικρὸν καὶ
παύσεται ἡ ὀργή ὁ δὲ θυμός μου ἐπὶ τὴν βουλὴν
αὐτῶν 26 καὶ ἐπεγερεῖ ὁ θεὸς ἐπ’ αὐτοὺς κατὰ
τὴν πληγὴν τὴν Μαδιαμ ἐν τόπῳ θλίψεως καὶ
ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ θάλασσαν εἰς
τὴν ὁδὸν τὴν κατ’ Αἴγυπτον 27 καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀφαιρεθήσεται ὁ φόβος αὐτοῦ ἀπὸ
σοῦ καὶ ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὤμου σου καὶ
καταφθαρήσεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὤμων ὑμῶν
28 ἥξει γὰρ εἰς τὴν πόλιν Αγγαι καὶ παρελεύσεται
εἰς Μαγεδω καὶ ἐν Μαχμας θήσει τὰ σκεύη αὐτοῦ
29 καὶ παρελεύσεται φάραγγα καὶ ἥξει εἰς Αγγαι
φόβος λήμψεται Ραμα πόλιν Σαουλ φεύξεται 30 ἡ
θυγάτηρ Γαλλιμ ἐπακούσεται Λαισα ἐπακούσεται
Αναθωθ 31 ἐξέστη Μαδεβηνα καὶ οἱ κατοικοῦντες
Γιββιρ παρακαλεῖτε 32 σήμερον ἐν ὁδῷ τοῦ μεῖναι
τῇ χειρὶ παρακαλεῖτε τὸ ὄρος τὴν θυγατέρα Σιων
καὶ οἱ βουνοὶ οἱ ἐν Ιερουσαλημ 33 ἰδοὺ γὰρ
ὁ δεσπότης κύριος σαβαωθ συνταράσσει τοὺς
ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει
συντριβήσονται καὶ οἱ ὑψηλοὶ ταπεινωθήσονται
34 καὶ πεσοῦνται οἱ ὑψηλοὶ μαχαίρᾳ ὁ δὲ Λίβανος
σὺν τοῖς ὑψηλοῖς πεσεῖται

11 καὶ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ιεσσαι
καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται 2 καὶ

ἀναπαύσεται ἐπ’ αὐτὸν πνεῦμα τοῦ θεοῦ πνεῦμα
σοφίας καὶ συνέσεως πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος
πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας **3** ἐμπλήσει αὐτὸν
πνεῦμα φόβου θεοῦ οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ
οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει **4** ἀλλὰ κρινεῖ
ταπεινῷ κρίσιν καὶ ἐλέγξει τοὺς ταπεινοὺς τῆς
γῆς καὶ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος
αὐτοῦ καὶ ἐν πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβῆ
5 καὶ ἔσται δικαιοσύνῃ ἐζωσμένος τὴν ὀσφὺν
αὐτοῦ καὶ ἀληθείᾳ εἰλημένος τὰς πλευράς **6**
καὶ συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνός καὶ
πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ καὶ μοσχάριον
καὶ ταῦρος καὶ λέων ἅμα βοσκηθήσονται καὶ
παιδίον μικρὸν ἄξει αὐτούς **7** καὶ βοῦς καὶ
ἄρκος ἅμα βοσκηθήσονται καὶ ἅμα τὰ παιδία
αὐτῶν ἔσονται καὶ λέων καὶ βοῦς ἅμα φάγονται
ἄχυρα **8** καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλην ἀσπίδων
καὶ ἐπὶ κοίτην ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα
ἐπιβαλεῖ **9** καὶ οὐ μὴ κακοποιήσωσιν οὐδὲ μὴ
δύνωνται ἀπολέσαι οὐδένα ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν
μου ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα τοῦ γνῶναι τὸν
κύριον ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσας
10 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ
Ιεσσαι καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν ἐπ’ αὐτῷ
ἔθνη ἐλπιοῦσιν καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ
τιμή **11** καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ προσθήσει
κύριος τοῦ δεῖξαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ ζηλῶσαι
τὸ καταλειφθὲν ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ ὃ ἂν
καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου
καὶ Βαβυλωνίας καὶ Αἰθιοπίας καὶ ἀπὸ Αιλαμιτῶν
καὶ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν καὶ ἐξ Ἀραβίας **12**
καὶ ἀρεῖ σημεῖον εἰς τὰ ἔθνη καὶ συνάξει τοὺς
ἀπολομένους Ισραηλ καὶ τοὺς διεσπαρμένους
τοῦ Ιουδα συνάξει ἐκ τῶν τεσσάρων πτερύγων
τῆς γῆς **13** καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζῆλος Εφραιμ
καὶ οἱ ἐχθροὶ Ιουδα ἀπολοῦνται Εφραιμ οὐ
ζηλώσει Ιουδαν καὶ Ιουδας οὐ θλίψει Εφραιμ
14 καὶ πετασθήσονται ἐν πλοίοις ἀλλοφύλων
θάλασσαν ἅμα προνομεύσουσιν καὶ τοὺς ἀφ’
ἡλίου ἀνατολῶν καὶ Ιδουμαίαν καὶ ἐπὶ Μωαβ
πρῶτον τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν οἱ δὲ υἱοὶ Αμμων
πρῶτοι ὑπακούσονται **15** καὶ ἐρημώσει κύριος
τὴν θάλασσαν Αἰγύπτου καὶ ἐπιβαλεῖ τὴν χεῖρα
αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν πνεύματι βιαίῳ καὶ
πατάξει ἑπτὰ φάραγγας ὥστε διαπορεύεσθαι
αὐτὸν ἐν ὑποδήμασιν **16** καὶ ἔσται δίοδος τῷ
καταλειφθέντι μου λαῷ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἔσται τῷ
Ισραηλ ὡς ἡ ἡμέρα ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου

12 καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εὐλογήσω σε
κύριε διότι ὠργίσθης μοι καὶ ἀπέστρεψας τὸν
θυμόν σου καὶ ἠλέησάς με **2** ἰδοὺ ὁ θεός μου
σωτήρ μου κύριος πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ’ αὐτῷ καὶ
σωθήσομαι ἐν αὐτῷ καὶ οὐ φοβηθήσομαι διότι ἡ
δόξα μου καὶ ἡ αἴνεσίς μου κύριος καὶ ἐγένετό
μοι εἰς σωτηρίαν **3** καὶ ἀντλήσετε ὕδωρ μετ’
εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου **4** καὶ
ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑμνεῖτε κύριον βοᾶτε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ
ἔνδοξα αὐτοῦ μιμνῄσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ **5** ὑμνήσατε τὸ ὄνομα κυρίου ὅτι ὑψηλὰ
ἐποίησεν ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ **6**
ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες
Σιων ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ισραηλ ἐν μέσῳ
αὐτῆς

13 ὅρασις ἣν εἶδεν Ησαιας υἱὸς Αμως κατὰ
Βαβυλῶνος **2** ἐπ’ ὄρους πεδινοῦ ἄρατε σημεῖον

ὑψώσατε τὴν φωνὴν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε
παρακαλεῖτε τῇ χειρί ἀνοίξατε οἱ ἄρχοντες 3
ἐγὼ συντάσσω καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτούς ἡγιασμένοι
εἰσίν καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτούς γίγαντες ἔρχονται
πληρῶσαι τὸν θυμόν μου χαίροντες ἅμα καὶ
ὑβρίζοντες 4 φωνὴ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ τῶν ὀρέων
ὁμοία ἐθνῶν πολλῶν φωνὴ βασιλέων καὶ ἐθνῶν
συνηγμένων κύριος σαβαωθ ἐντέταλται ἔθνει
ὁπλομάχῳ 5 ἔρχεσθαι ἐκ γῆς πόρρωθεν ἀπ’ ἄκρου
θεμελίου τοῦ οὐρανοῦ κύριος καὶ οἱ ὁπλομάχοι
αὐτοῦ τοῦ καταφθεῖραι τὴν οἰκουμένην ὅλην
6 ὀλολύζετε ἐγγὺς γὰρ ἡ ἡμέρα κυρίου καὶ
συντριβὴ παρὰ τοῦ θεοῦ ἥξει 7 διὰ τοῦτο πᾶσα
χεὶρ ἐκλυθήσεται καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀνθρώπου
δειλιάσει 8 καὶ ταραχθήσονται οἱ πρέσβεις καὶ
ὠδῖνες αὐτοὺς ἕξουσιν ὡς γυναικὸς τικτούσης
καὶ συμφοράσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ
ἐκστήσονται καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὡς φλὸξ
μεταβαλοῦσιν 9 ἰδοὺ γὰρ ἡμέρα κυρίου ἀνίατος
ἔρχεται θυμοῦ καὶ ὀργῆς θεῖναι τὴν οἰκουμένην
ὅλην ἔρημον καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπολέσαι
ἐξ αὐτῆς 10 οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ὁ Ὠρίων καὶ πᾶς ὁ κόσμος τοῦ οὐρανοῦ τὸ
φῶς οὐ δώσουσιν καὶ σκοτισθήσεται τοῦ ἡλίου
ἀνατέλλοντος καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φῶς
αὐτῆς 11 καὶ ἐντελοῦμαι τῇ οἰκουμένῃ ὅλῃ
κακὰ καὶ τοῖς ἀσεβέσιν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ
ἀπολῶ ὕβριν ἀνόμων καὶ ὕβριν ὑπερηφάνων
ταπεινώσω 12 καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι
ἔντιμοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον καὶ
ὁ ἄνθρωπος μᾶλλον ἔντιμος ἔσται ἢ ὁ λίθος
ὁ ἐκ Σουφιρ 13 ὁ γὰρ οὐρανὸς θυμωθήσεται
καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θεμελίων αὐτῆς
διὰ θυμὸν ὀργῆς κυρίου σαβαωθ τῇ ἡμέρᾳ ᾗ
ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ 14 καὶ ἔσονται οἱ
καταλελειμμένοι ὡς δορκάδιον φεῦγον καὶ
ὡς πρόβατον πλανώμενον καὶ οὐκ ἔσται ὁ
συνάγων ὥστε ἄνθρωπον εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ
ἀποστραφῆναι καὶ ἄνθρωπον εἰς τὴν χώραν
αὐτοῦ διῶξαι 15 ὃς γὰρ ἂν ἁλῷ ἡττηθήσεται καὶ
οἵτινες συνηγμένοι εἰσίν μαχαίρᾳ πεσοῦνται 16
καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν ῥάξουσιν
καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν προνομεύσουσιν καὶ τὰς
γυναῖκας αὐτῶν ἕξουσιν 17 ἰδοὺ ἐπεγείρω
ὑμῖν τοὺς Μήδους οἳ οὐ λογίζονται ἀργύριον
οὐδὲ χρυσίου χρείαν ἔχουσιν 18 τοξεύματα
νεανίσκων συντρίψουσιν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν οὐ
μὴ ἐλεήσωσιν οὐδὲ ἐπὶ τοῖς τέκνοις οὐ φείσονται
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν 19 καὶ ἔσται Βαβυλών ἣ
καλεῖται ἔνδοξος ὑπὸ βασιλέως Χαλδαίων ὃν
τρόπον κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σοδομα καὶ Γομορρα
20 οὐ κατοικηθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον
οὐδὲ μὴ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὴν διὰ πολλῶν
γενεῶν οὐδὲ μὴ διέλθωσιν αὐτὴν Ἄραβες οὐδὲ
ποιμένες οὐ μὴ ἀναπαύσωνται ἐν αὐτῇ 21 καὶ
ἀναπαύσονται ἐκεῖ θηρία καὶ ἐμπλησθήσονται αἱ
οἰκίαι ἤχου καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ σειρῆνες καὶ
δαιμόνια ἐκεῖ ὀρχήσονται 22 καὶ ὀνοκένταυροι
ἐκεῖ κατοικήσουσιν καὶ νοσσοποιήσουσιν ἐχῖνοι
ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν ταχὺ ἔρχεται καὶ οὐ χρονιεῖ

14 καὶ ἐλεήσει κύριος τὸν Ιακωβ καὶ ἐκλέξεται
ἔτι τὸν Ισραηλ καὶ ἀναπαύσονται ἐπὶ τῆς γῆς
αὐτῶν καὶ ὁ γιώρας προστεθήσεται πρὸς αὐτοὺς
καὶ προστεθήσεται πρὸς τὸν οἶκον Ιακωβ 2
καὶ λήμψονται αὐτοὺς ἔθνη καὶ εἰσάξουσιν εἰς
τὸν τόπον αὐτῶν καὶ κατακληρονομήσουσιν

καὶ πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ θεοῦ εἰς
δούλους καὶ δούλας καὶ ἔσονται αἰχμάλωτοι οἱ
αἰχμαλωτεύσαντες αὐτούς καὶ κυριευθήσονται
οἱ κυριεύσαντες αὐτῶν **3** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἀναπαύσει σε ὁ θεὸς ἐκ τῆς ὀδύνης
καὶ τοῦ θυμοῦ σου καὶ τῆς δουλείας σου τῆς
σκληρᾶς ἧς ἐδούλευσας αὐτοῖς **4** καὶ λήμψῃ τὸν
θρῆνον τοῦτον ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ
ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πῶς ἀναπέπαυται ὁ
ἀπαιτῶν καὶ ἀναπέπαυται ὁ ἐπισπουδαστής **5**
συνέτριψεν ὁ θεὸς τὸν ζυγὸν τῶν ἁμαρτωλῶν
τὸν ζυγὸν τῶν ἀρχόντων **6** πατάξας ἔθνος θυμῷ
πληγῇ ἀνιάτῳ παίων ἔθνος πληγὴν θυμοῦ ἣ
οὐκ ἐφείσατο **7** ἀνεπαύσατο πεποιθώς πᾶσα ἡ
γῆ βοᾷ μετ᾽ εὐφροσύνης **8** καὶ τὰ ξύλα τοῦ
Λιβάνου εὐφράνθησαν ἐπὶ σοὶ καὶ ἡ κέδρος
τοῦ Λιβάνου ἀφ᾽ οὗ σὺ κεκοίμησαι οὐκ ἀνέβη
ὁ κόπτων ἡμᾶς **9** ὁ ᾅδης κάτωθεν ἐπικράνθη
συναντήσας σοι συνηγέρθησάν σοι πάντες οἱ
γίγαντες οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς οἱ ἐγείραντες ἐκ
τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας βασιλεῖς ἐθνῶν **(Sheol
h7585)** **10** πάντες ἀποκριθήσονται καὶ ἐροῦσίν
σοι καὶ σὺ ἑάλως ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἐν ἡμῖν
δὲ κατελογίσθης **11** κατέβη δὲ εἰς ᾅδου ἡ
δόξα σου ἡ πολλή σου εὐφροσύνη ὑποκάτω
σου στρώσουσιν σῆψιν καὶ τὸ κατακάλυμμά
σου σκώληξ **(Sheol h7585)** **12** πῶς ἐξέπεσεν ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἑωσφόρος ὁ πρωὶ ἀνατέλλων
συνετρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς πάντα
τὰ ἔθνη **13** σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σου εἰς τὸν
οὐρανὸν ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν ἄστρων τοῦ
οὐρανοῦ θήσω τὸν θρόνον μου καθιῶ ἐν ὄρει
ὑψηλῷ ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τὰ πρὸς βορρᾶν **14**
ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν νεφελῶν ἔσομαι ὅμοιος
τῷ ὑψίστῳ **15** νῦν δὲ εἰς ᾅδου καταβήσῃ καὶ
εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς **(Sheol h7585)** **16** οἱ ἰδόντες
σε θαυμάσουσιν ἐπὶ σοὶ καὶ ἐροῦσιν οὗτος ὁ
ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τὴν γῆν σείων βασιλεῖς
17 ὁ θεὶς τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον καὶ τὰς
πόλεις καθεῖλεν τοὺς ἐν ἐπαγωγῇ οὐκ ἔλυσεν **18**
πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ἐκοιμήθησαν ἐν
τιμῇ ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ **19** σὺ δὲ ῥιφήσῃ
ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος μετὰ
πολλῶν τεθνηκότων ἐκκεκεντημένων μαχαίραις
καταβαινόντων εἰς ᾅδου ὃν τρόπον ἱμάτιον
ἐν αἵματι πεφυρμένον οὐκ ἔσται καθαρόν **20**
οὕτως οὐδὲ σὺ ἔσῃ καθαρός διότι τὴν γῆν μου
ἀπώλεσας καὶ τὸν λαόν μου ἀπέκτεινας οὐ μὴ
μείνῃς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον σπέρμα πονηρόν **21**
ἑτοίμασον τὰ τέκνα σου σφαγῆναι ταῖς ἁμαρτίαις
τοῦ πατρός σου ἵνα μὴ ἀναστῶσιν καὶ τὴν
γῆν κληρονομήσωσιν καὶ ἐμπλήσωσι τὴν γῆν
πόλεων **22** καὶ ἐπαναστήσομαι αὐτοῖς λέγει
κύριος σαβαωθ καὶ ἀπολῶ αὐτῶν ὄνομα καὶ
κατάλειμμα καὶ σπέρμα τάδε λέγει κύριος **23** καὶ
θήσω τὴν Βαβυλωνίαν ἔρημον ὥστε κατοικεῖν
ἐχίνους καὶ ἔσται εἰς οὐδέν καὶ θήσω αὐτὴν
πηλοῦ βάραθρον εἰς ἀπώλειαν **24** τάδε λέγει
κύριος σαβαωθ ὃν τρόπον εἴρηκα οὕτως ἔσται
καὶ ὃν τρόπον βεβούλευμαι οὕτως μενεῖ **25**
τοῦ ἀπολέσαι τοὺς Ἀσσυρίους ἀπὸ τῆς γῆς τῆς
ἐμῆς καὶ ἀπὸ τῶν ὀρέων μου καὶ ἔσονται εἰς
καταπάτημα καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ᾽ αὐτῶν ὁ
ζυγὸς αὐτῶν καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὤμων
ἀφαιρεθήσεται **26** αὕτη ἡ βουλή ἣν βεβούλευται
κύριος ἐπὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ αὕτη ἡ χεὶρ

ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς οἰκουμένης 27 ἃ
γὰρ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος βεβούλευται τίς διασκεδάσει
καὶ τὴν χεῖρα τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει
28 τοῦ ἔτους οὗ ἀπέθανεν Αχαζ ὁ βασιλεύς
ἐγενήθη τὸ ῥῆμα τοῦτο 29 μὴ εὐφρανθείητε
πάντες οἱ ἀλλόφυλοι συνετρίβη γὰρ ὁ ζυγὸς
τοῦ παίοντος ὑμᾶς ἐκ γὰρ σπέρματος ὄφεων
ἐξελεύσεται ἔκγονα ἀσπίδων καὶ τὰ ἔκγονα
αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφεις πετόμενοι 30 καὶ
βοσκηθήσονται πτωχοὶ δῑ αὐτοῦ πτωχοὶ δὲ
ἄνδρες ἐπ᾽ εἰρήνης ἀναπαύσονται ἀνελεῖ δὲ λιμῷ
τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ κατάλειμμά σου ἀνελεῖ 31
ὀλολύζετε πύλαι πόλεων κεκραγέτωσαν πόλεις
τεταραγμέναι οἱ ἀλλόφυλοι πάντες ὅτι καπνὸς
ἀπὸ βορρᾶ ἔρχεται καὶ οὐκ ἔστιν τοῦ εἶναι 32 καὶ
τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἐθνῶν ὅτι κύριος
ἐθεμελίωσεν Σιων καὶ δῑ αὐτοῦ σωθήσονται οἱ
ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ

15 τὸ ῥῆμα τὸ κατὰ τῆς Μωαβίτιδος νυκτὸς
ἀπολεῖται ἡ Μωαβῖτις νυκτὸς γὰρ ἀπολεῖται
τὸ τεῖχος τῆς Μωαβίτιδος 2 λυπεῖσθε ἐφ᾽
ἑαυτοῖς ἀπολεῖται γὰρ καὶ Δηβων οὗ ὁ βωμὸς
ὑμῶν ἐκεῖ ἀναβήσεσθε κλαίειν ἐπὶ Ναβαυ τῆς
Μωαβίτιδος ὀλολύζετε ἐπὶ πάσης κεφαλῆς
φαλάκρωμα πάντες βραχίονες κατατετμημένοι
3 ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς περιζώσασθε σάκκους
καὶ κόπτεσθε ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῆς καὶ ἐν ταῖς
ῥύμαις αὐτῆς πάντες ὀλολύζετε μετὰ κλαυθμοῦ
4 ὅτι κέκραγεν Εσεβων καὶ Ελεαλη ἕως Ιασσα
ἠκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν διὰ τοῦτο ἡ ὀσφὺς τῆς
Μωαβίτιδος βοᾷ ἡ ψυχὴ αὐτῆς γνώσεται 5 ἡ
καρδία τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ ἐν αὐτῇ ἕως Σηγωρ
δάμαλις γάρ ἐστιν τριετής ἐπὶ δὲ τῆς ἀναβάσεως
τῆς Λουιθ πρὸς σὲ κλαίοντες ἀναβήσονται τῇ
ὁδῷ Αρωνιιμ βοᾷ σύντριμμα καὶ σεισμός 6 τὸ
ὕδωρ τῆς Νεμριμ ἔρημον ἔσται καὶ ὁ χόρτος
αὐτῆς ἐκλείψει χόρτος γὰρ χλωρὸς οὐκ ἔσται
7 μὴ καὶ οὕτως μέλλει σωθῆναι ἐπάξω γὰρ ἐπὶ
τὴν φάραγγα Ἄραβας καὶ λήμψονται αὐτήν 8
συνῆψεν γὰρ ἡ βοὴ τὸ ὅριον τῆς Μωαβίτιδος τῆς
Αγαλλιμ καὶ ὀλολυγμὸς αὐτῆς ἕως τοῦ φρέατος
τοῦ Αιλιμ 9 τὸ δὲ ὕδωρ τὸ Ρεμμων πλησθήσεται
αἵματος ἐπάξω γὰρ ἐπὶ Ρεμμων Ἄραβας καὶ ἀρῶ
τὸ σπέρμα Μωαβ καὶ Αριηλ καὶ τὸ κατάλοιπον
Αδαμα

16 ἀποστελῶ ὡς ἑρπετὰ ἐπὶ τὴν γῆν μὴ πέτρα
ἔρημός ἐστιν τὸ ὄρος Σιων 2 ἔσῃ γὰρ ὡς πετεινοῦ
ἀνιπταμένου νεοσσὸς ἀφῃρημένος θύγατερ
Μωαβ ἔπειτα δέ Αρνων 3 πλείονα βουλεύου
ποιεῖτε σκέπην πένθους αὐτῇ διὰ παντός ἐν
μεσημβρινῇ σκοτίᾳ φεύγουσιν ἐξέστησαν μὴ
ἀπαχθῇς 4 παροικήσουσίν σοι οἱ φυγάδες Μωαβ
ἔσονται σκέπη ὑμῖν ἀπὸ προσώπου διώκοντος
ὅτι ἤρθη ἡ συμμαχία σου καὶ ὁ ἄρχων ἀπώλετο
ὁ καταπατῶν ἐπὶ τῆς γῆς 5 καὶ διορθωθήσεται
μετ᾽ ἐλέους θρόνος καὶ καθίεται ἐπ᾽ αὐτοῦ
μετὰ ἀληθείας ἐν σκηνῇ Δαυιδ κρίνων καὶ
ἐκζητῶν κρίμα καὶ σπεύδων δικαιοσύνην 6
ἠκούσαμεν τὴν ὕβριν Μωαβ ὑβριστὴς σφόδρα
τὴν ὑπερηφανίαν ἐξῆρας οὐχ οὕτως ἡ μαντεία
σου 7 οὐχ οὕτως ὀλολύξει Μωαβ ἐν γὰρ τῇ
Μωαβίτιδι πάντες ὀλολύξουσιν τοῖς κατοικοῦσιν
Δεσεθ μελετήσεις καὶ οὐκ ἐντραπήσῃ 8 τὰ πεδία
Εσεβων πενθήσει ἄμπελος Σεβαμα καταπίνοντες
τὰ ἔθνη καταπατήσατε τὰς ἀμπέλους αὐτῆς ἕως
Ιαζηρ οὐ μὴ συνάψητε πλανήθητε τὴν ἔρημον

οἱ ἀπεσταλμένοι ἐγκατελείφθησαν διέβησαν
γὰρ τὴν ἔρημον 9 διὰ τοῦτο κλαύσομαι ὡς τὸν
κλαυθμὸν Ιαζηρ ἄμπελον Σεβαμα τὰ δένδρα
σου κατέβαλεν Εσεβων καὶ Ελεαλη ὅτι ἐπὶ τῷ
θερισμῷ καὶ ἐπὶ τῷ τρυγήτῳ σου καταπατήσω καὶ
πάντα πεσοῦνται 10 καὶ ἀρθήσεται εὐφροσύνη
καὶ ἀγαλλίαμα ἐκ τῶν ἀμπελώνων σου καὶ
ἐν τοῖς ἀμπελῶσίν σου οὐ μὴ εὐφρανθήσονται
καὶ οὐ μὴ πατήσουσιν οἶνον εἰς τὰ ὑπολήνια
πέπαυται γάρ 11 διὰ τοῦτο ἡ κοιλία μου ἐπὶ Μωαβ
ὡς κιθάρα ἠχήσει καὶ τὰ ἐντός μου ὡσεὶ τεῖχος
ὃ ἐνεκαίνισας 12 καὶ ἔσται εἰς τὸ ἐντραπῆναί
σε ὅτι ἐκοπίασεν Μωαβ ἐπὶ τοῖς βωμοῖς καὶ
εἰσελεύσεται εἰς τὰ χειροποίητα αὐτῆς ὥστε
προσεύξασθαι καὶ οὐ μὴ δύνηται ἐξελέσθαι
αὐτόν 13 τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ
Μωαβ ὁπότε καὶ ἐλάλησεν 14 καὶ νῦν λέγω ἐν
τρισὶν ἔτεσιν ἐτῶν μισθωτοῦ ἀτιμασθήσεται ἡ
δόξα Μωαβ ἐν παντὶ τῷ πλούτῳ τῷ πολλῷ καὶ
καταλειφθήσεται ὀλιγοστὸς καὶ οὐκ ἔντιμος

17 τὸ ῥῆμα τὸ κατὰ Δαμασκοῦ ἰδοὺ Δαμασκὸς
ἀρθήσεται ἀπὸ πόλεων καὶ ἔσται εἰς πτῶσιν
2 καταλελειμμένη εἰς τὸν αἰῶνα εἰς κοίτην
ποιμνίων καὶ ἀνάπαυσιν καὶ οὐκ ἔσται ὁ διώκων
3 καὶ οὐκέτι ἔσται ὀχυρὰ τοῦ καταφυγεῖν Εφραιμ
καὶ οὐκέτι ἔσται βασιλεία ἐν Δαμασκῷ καὶ τὸ
λοιπὸν τῶν Σύρων ἀπολεῖται οὐ γὰρ σὺ βελτίων
εἶ τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ τῆς δόξης αὐτῶν τάδε
λέγει κύριος σαβαωθ 4 ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἔκλειψις τῆς δόξης Ιακωβ καὶ τὰ πίονα τῆς
δόξης αὐτοῦ σεισθήσεται 5 καὶ ἔσται ὃν τρόπον
ἐάν τις συναγάγῃ ἀμητὸν ἑστηκότα καὶ σπέρμα
σταχύων ἐν τῷ βραχίονι αὐτοῦ ἀμήσῃ καὶ ἔσται
ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ στάχυν ἐν φάραγγι
στερεᾷ 6 καὶ καταλειφθῇ ἐν αὐτῇ καλάμη ἢ ὡς
ῥῶγες ἐλαίας δύο ἢ τρεῖς ἐπ’ ἄκρου μετεώρου
ἢ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ τῶν κλάδων αὐτῶν
καταλειφθῇ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ 7
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πεποιθὼς ἔσται ἄνθρωπος ἐπὶ
τῷ ποιήσαντι αὐτόν οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς
τὸν ἅγιον τοῦ Ισραηλ ἐμβλέψονται 8 καὶ οὐ μὴ
πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς οὐδὲ ἐπὶ τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν ἃ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι
αὐτῶν καὶ οὐκ ὄψονται τὰ δένδρα αὐτῶν οὐδὲ
τὰ βδελύγματα αὐτῶν 9 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται
αἱ πόλεις σου ἐγκαταλελειμμέναι ὃν τρόπον
ἐγκατέλιπον οἱ Αμορραῖοι καὶ οἱ Ευαῖοι ἀπὸ
προσώπου τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ ἔσονται ἔρημοι
10 διότι κατέλιπες τὸν θεὸν τὸν σωτῆρά σου καὶ
κυρίου τοῦ βοηθοῦ σου οὐκ ἐμνήσθης διὰ τοῦτο
φυτεύσεις φύτευμα ἄπιστον καὶ σπέρμα ἄπιστον
11 τῇ δὲ ἡμέρᾳ ᾗ ἂν φυτεύσῃς πλανηθήσῃ τὸ δὲ
πρωὶ ἐὰν σπείρῃς ἀνθήσει εἰς ἀμητὸν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ
κληρώσῃ καὶ ὡς πατὴρ ἀνθρώπου κληρώσῃ
τοῖς υἱοῖς σου 12 οὐαὶ πλῆθος ἐθνῶν πολλῶν
ὡς θάλασσα κυμαίνουσα οὕτως ταραχθήσεσθε
καὶ νῶτος ἐθνῶν πολλῶν ὡς ὕδωρ ἠχήσει 13
ὡς ὕδωρ πολὺ ἔθνη πολλά ὡς ὕδατος πολλοῦ
βίᾳ καταφερομένου καὶ ἀποσκορακιεῖ αὐτὸν
καὶ πόρρω αὐτὸν διώξεται ὡς χνοῦν ἀχύρου
λικμώντων ἀπέναντι ἀνέμου καὶ ὡς κονιορτὸν
τροχοῦ καταιγὶς φέρουσα 14 πρὸς ἑσπέραν ἔσται
πένθος πρὶν ἢ πρωὶ καὶ οὐκ ἔσται αὕτη ἡ μερὶς
τῶν ὑμᾶς προνομευσάντων καὶ κληρονομία τοῖς
ὑμᾶς κληρονομήσασιν

18 οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγες ἐπέκεινα ποταμῶν
Αἰθιοπίας **2** ὁ ἀποστέλλων ἐν θαλάσσῃ ὅμηρα
καὶ ἐπιστολὰς βυβλίνας ἐπάνω τοῦ ὕδατος
πορεύσονται γὰρ ἄγγελοι κοῦφοι πρὸς ἔθνος
μετέωρον καὶ ξένον λαὸν καὶ χαλεπόν τίς αὐτοῦ
ἐπέκεινα ἔθνος ἀνέλπιστον καὶ καταπεπατημένον
νῦν οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς **3** πάντες ὡς χώρα
κατοικουμένη κατοικηθήσεται ἡ χώρα αὐτῶν
ὡσεὶ σημεῖον ἀπὸ ὄρους ἀρθῇ ὡς σάλπιγγος
φωνὴ ἀκουστὸν ἔσται **4** ὅτι οὕτως εἶπέν μοι
κύριος ἀσφάλεια ἔσται ἐν τῇ ἐμῇ πόλει ὡς φῶς
καύματος μεσημβρίας καὶ ὡς νεφέλη δρόσου
ἡμέρας ἀμήτου ἔσται **5** πρὸ τοῦ θερισμοῦ ὅταν
συντελεσθῇ ἄνθος καὶ ὄμφαξ ἀνθήσῃ ἄνθος
ὀμφακίζουσα καὶ ἀφελεῖ τὰ βοτρύδια τὰ μικρὰ
τοῖς δρεπάνοις καὶ τὰς κληματίδας ἀφελεῖ καὶ
κατακόψει **6** καὶ καταλείψει ἅμα τοῖς πετεινοῖς
τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ
συναχθήσεται ἐπ᾽ αὐτοὺς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς ἐπ᾽ αὐτὸν ἥξει **7** ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνενεχθήσεται δῶρα κυρίῳ
σαβαωθ ἐκ λαοῦ τεθλιμμένου καὶ τετιλμένου καὶ
ἀπὸ λαοῦ μεγάλου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
χρόνον ἔθνος ἐλπίζον καὶ καταπεπατημένον ὅ
ἐστιν ἐν μέρει ποταμοῦ τῆς χώρας αὐτοῦ εἰς τὸν
τόπον οὗ τὸ ὄνομα κυρίου σαβαωθ ἐπεκλήθη
ὄρος Σιων

19 ὅρασις Αἰγύπτου ἰδοὺ κύριος κάθηται
ἐπὶ νεφέλης κούφης καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον
καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἡ καρδία αὐτῶν
ἡττηθήσεται ἐν αὐτοῖς **2** καὶ ἐπεγερθήσονται
Αἰγύπτιοι ἐπ᾽ Αἰγυπτίους καὶ πολεμήσει
ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἄνθρωπος
τὸν πλησίον αὐτοῦ πόλις ἐπὶ πόλιν καὶ
νομὸς ἐπὶ νομόν **3** καὶ ταραχθήσεται τὸ
πνεῦμα τῶν Αἰγυπτίων ἐν αὐτοῖς καὶ τὴν
βουλὴν αὐτῶν διασκεδάσω καὶ ἐπερωτήσουσιν
τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν
καὶ τοὺς ἐκ τῆς γῆς φωνοῦντας καὶ τοὺς
ἐγγαστριμύθους **4** καὶ παραδώσω Αἴγυπτον εἰς
χεῖρας ἀνθρώπων κυρίων σκληρῶν καὶ βασιλεῖς
σκληροὶ κυριεύσουσιν αὐτῶν τάδε λέγει κύριος
σαβαωθ **5** καὶ πίονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ
παρὰ θάλασσαν ὁ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ
ξηρανθήσεται **6** καὶ ἐκλείψουσιν οἱ ποταμοὶ καὶ
αἱ διώρυγες τοῦ ποταμοῦ καὶ ξηρανθήσεται πᾶσα
συναγωγὴ ὕδατος καὶ ἐν παντὶ ἕλει καλάμου καὶ
παπύρου **7** καὶ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν πᾶν τὸ κύκλῳ τοῦ
ποταμοῦ καὶ πᾶν τὸ σπειρόμενον διὰ τοῦ ποταμοῦ
ξηρανθήσεται ἀνεμόφθορον **8** καὶ στενάξουσιν
οἱ ἁλεεῖς καὶ στενάξουσιν πάντες οἱ βάλλοντες
ἄγκιστρον εἰς τὸν ποταμόν καὶ οἱ βάλλοντες
σαγήνας καὶ οἱ ἀμφιβολεῖς πενθήσουσιν **9** καὶ
αἰσχύνη λήμψεται τοὺς ἐργαζομένους τὸ λίνον
τὸ σχιστὸν καὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν βύσσον
10 καὶ ἔσονται οἱ διαζόμενοι αὐτὰ ἐν ὀδύνῃ καὶ
πάντες οἱ τὸν ζῦθον ποιοῦντες λυπηθήσονται
καὶ τὰς ψυχὰς πονέσουσιν **11** καὶ μωροὶ ἔσονται
οἱ ἄρχοντες Τάνεως οἱ σοφοὶ σύμβουλοι τοῦ
βασιλέως ἡ βουλὴ αὐτῶν μωρανθήσεται πῶς
ἐρεῖτε τῷ βασιλεῖ υἱοὶ συνετῶν ἡμεῖς υἱοὶ
βασιλέων τῶν ἐξ ἀρχῆς **12** ποῦ εἰσιν νῦν οἱ σοφοί
σου καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι καὶ εἰπάτωσαν τί
βεβούλευται κύριος σαβαωθ ἐπ᾽ Αἴγυπτον **13**
ἐξέλιπον οἱ ἄρχοντες Τάνεως καὶ ὑψώθησαν οἱ

ἄρχοντες Μέμφεως καὶ πλανήσουσιν Αἴγυπτον
κατὰ φυλάς **14** κύριος γὰρ ἐκέρασεν αὐτοῖς
πνεῦμα πλανήσεως καὶ ἐπλάνησαν Αἴγυπτον ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν ὡς πλανᾶται ὁ μεθύων καὶ
ὁ ἐμῶν ἅμα **15** καὶ οὐκ ἔσται τοῖς Αἰγυπτίοις ἔργον
ὃ ποιήσει κεφαλὴν καὶ οὐράν ἀρχὴν καὶ τέλος
16 τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι ὡς
γυναῖκες ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου
τῆς χειρὸς κυρίου σαβαωθ ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ
αὐτοῖς **17** καὶ ἔσται ἡ χώρα τῶν Ιουδαίων τοῖς
Αἰγυπτίοις εἰς φόβητρον πᾶς ὃς ἐὰν ὀνομάσῃ
αὐτὴν αὐτοῖς φοβηθήσονται διὰ τὴν βουλήν ἣν
βεβούλευται κύριος ἐπ’ αὐτήν **18** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἔσονται πέντε πόλεις ἐν Αἰγύπτῳ λαλοῦσαι τῇ
γλώσσῃ τῇ Χανανίτιδι καὶ ὀμνύουσαι τῷ ὀνόματι
κυρίου πόλις-ασεδεκ κληθήσεται ἡ μία πόλις **19**
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν
χώρᾳ Αἰγυπτίων καὶ στήλη πρὸς τὸ ὅριον αὐτῆς
τῷ κυρίῳ **20** καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα
κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου ὅτι κεκράξονται πρὸς
κύριον διὰ τοὺς θλίβοντας αὐτούς καὶ ἀποστελεῖ
αὐτοῖς κύριος ἄνθρωπον ὃς σώσει αὐτούς κρίνων
σώσει αὐτούς **21** καὶ γνωστὸς ἔσται κύριος τοῖς
Αἰγυπτίοις καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν κύριον
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ποιήσουσιν θυσίας καὶ
εὔξονται εὐχὰς τῷ κυρίῳ καὶ ἀποδώσουσιν **22** καὶ
πατάξει κύριος τοὺς Αἰγυπτίους πληγῇ μεγάλῃ
καὶ ἰάσεται αὐτοὺς ἰάσει καὶ ἐπιστραφήσονται
πρὸς κύριον καὶ εἰσακούσεται αὐτῶν καὶ ἰάσεται
αὐτούς **23** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται ὁδὸς Αἰγύπτου
πρὸς Ἀσσυρίους καὶ εἰσελεύσονται Ἀσσύριοι
εἰς Αἴγυπτον καὶ Αἰγύπτιοι πορεύσονται πρὸς
Ἀσσυρίους καὶ δουλεύσουσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοῖς
Ἀσσυρίοις **24** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Ισραηλ
τρίτος ἐν τοῖς Ἀσσυρίοις καὶ ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις
εὐλογημένος ἐν τῇ γῇ **25** ἣν εὐλόγησεν κύριος
σαβαωθ λέγων εὐλογημένος ὁ λαός μου ὁ ἐν
Αἰγύπτῳ καὶ ὁ ἐν Ἀσσυρίοις καὶ ἡ κληρονομία
μου Ισραηλ

20 τοῦ ἔτους οὗ εἰσῆλθεν Ταναθαν εἰς Ἄζωτον
ἡνίκα ἀπεστάλη ὑπὸ Αρνα βασιλέως Ἀσσυρίων
καὶ ἐπολέμησεν τὴν Ἄζωτον καὶ κατελάβετο
αὐτήν **2** τότε ἐλάλησεν κύριος πρὸς Ησαιαν
λέγων πορεύου καὶ ἄφελε τὸν σάκκον ἀπὸ τῆς
ὀσφύος σου καὶ τὰ σανδάλιά σου ὑπόλυσαι ἀπὸ
τῶν ποδῶν σου καὶ ἐποίησεν οὕτως πορευόμενος
γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος **3** καὶ εἶπεν κύριος ὃν
τρόπον πεπόρευται Ησαιας ὁ παῖς μου γυμνὸς καὶ
ἀνυπόδετος τρία ἔτη ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα τοῖς
Αἰγυπτίοις καὶ Αἰθίοψιν **4** ὅτι οὕτως ἄξει βασιλεὺς
Ἀσσυρίων τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰγύπτου καὶ
Αἰθιόπων νεανίσκους καὶ πρεσβύτας γυμνοὺς καὶ
ἀνυποδέτους ἀνακεκαλυμμένους τὴν αἰσχύνην
Αἰγύπτου **5** καὶ αἰσχυνθήσονται ἡττηθέντες
οἱ Αἰγύπτιοι ἐπὶ τοῖς Αἰθίοψιν ἐφ’ οἷς ἦσαν
πεποιθότες οἱ Αἰγύπτιοι ἦσαν γὰρ αὐτοῖς δόξα **6**
καὶ ἐροῦσιν οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ
ἰδοὺ ἡμεῖς ἦμεν πεποιθότες τοῦ φυγεῖν εἰς αὐτοὺς
εἰς βοήθειαν οἳ οὐκ ἐδύναντο σωθῆναι ἀπὸ
βασιλέως Ἀσσυρίων καὶ πῶς ἡμεῖς σωθησόμεθα

21 τὸ ὅραμα τῆς ἐρήμου ὡς καταιγὶς δῖ ἐρήμου
διέλθοι ἐξ ἐρήμου ἐρχομένη ἐκ γῆς φοβερὸν **2**
τὸ ὅραμα καὶ σκληρὸν ἀνηγγέλη μοι ὁ ἀθετῶν
ἀθετεῖ ὁ ἀνομῶν ἀνομεῖ ἐπ’ ἐμοὶ οἱ Αιλαμῖται
καὶ οἱ πρέσβεις τῶν Περσῶν ἐπ’ ἐμὲ ἔρχονται

νῦν στενάξω καὶ παρακαλέσω ἐμαυτόν 3 διὰ
τοῦτο ἐνεπλήσθη ἡ ὀσφύς μου ἐκλύσεως καὶ
ὠδῖνες ἔλαβόν με ὡς τὴν τίκτουσαν ἠδίκησα
τὸ μὴ ἀκοῦσαι ἐσπούδασα τὸ μὴ βλέπειν 4 ἡ
καρδία μου πλανᾶται καὶ ἡ ἀνομία με βαπτίζει ἡ
ψυχή μου ἐφέστηκεν εἰς φόβον 5 ἑτοίμασον τὴν
τράπεζαν πίετε φάγετε ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες
ἑτοιμάσατε θυρεούς 6 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος
πρός με βαδίσας σεαυτῷ στῆσον σκοπὸν καὶ ὃ ἂν
ἴδῃς ἀνάγγειλον 7 καὶ εἶδον ἀναβάτας ἱππεῖς δύο
ἀναβάτην ὄνου καὶ ἀναβάτην καμήλου ἀκρόασαι
ἀκρόασιν πολλὴν 8 καὶ κάλεσον Ουριαν εἰς
τὴν σκοπιὰν κυρίου καὶ εἶπεν ἔστην διὰ παντὸς
ἡμέρας καὶ ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς ἔστην ὅλην
τὴν νύκτα 9 καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται ἀναβάτης
συνωρίδος καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν πέπτωκεν
Βαβυλὼν καὶ πάντα τὰ ἀγάλματα αὐτῆς καὶ
τὰ χειροποίητα αὐτῆς συνετρίβησαν εἰς τὴν
γῆν 10 ἀκούσατε οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ
ὀδυνώμενοι ἀκούσατε ἃ ἤκουσα παρὰ κυρίου
σαβαωθ ὁ θεὸς τοῦ Ισραηλ ἀνήγγειλεν ἡμῖν 11
τὸ ὅραμα τῆς Ιδουμαίας πρὸς ἐμὲ καλεῖ παρὰ
τοῦ Σηιρ φυλάσσετε ἐπάλξεις 12 φυλάσσω τὸ
πρωὶ καὶ τὴν νύκτα ἐὰν ζητῇς ζήτει καὶ παρ’
ἐμοὶ οἴκει 13 ἐν τῷ δρυμῷ ἑσπέρας κοιμηθήσῃ ἐν
τῇ ὁδῷ Δαιδαν 14 εἰς συνάντησιν διψῶντι ὕδωρ
φέρετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐν χώρᾳ Θαιμαν ἄρτοις
συναντᾶτε τοῖς φεύγουσιν 15 διὰ τὸ πλῆθος τῶν
φευγόντων καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πλανωμένων
καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῆς μαχαίρας καὶ διὰ τὸ πλῆθος
τῶν τοξευμάτων τῶν διατεταμένων καὶ διὰ τὸ
πλῆθος τῶν πεπτωκότων ἐν τῷ πολέμῳ 16 ὅτι
οὕτως εἶπέν μοι κύριος ἔτι ἐνιαυτὸς ὡς ἐνιαυτὸς
μισθωτοῦ ἐκλείψει ἡ δόξα τῶν υἱῶν Κηδαρ 17
καὶ τὸ κατάλοιπον τῶν τοξευμάτων τῶν ἰσχυρῶν
υἱῶν Κηδαρ ἔσται ὀλίγον διότι κύριος ἐλάλησεν
ὁ θεὸς Ισραηλ

22 τὸ ῥῆμα τῆς φάραγγος Σιων τί ἐγένετό σοι
νῦν ὅτι ἀνέβητε πάντες εἰς δώματα 2 μάταια
ἐνεπλήσθη ἡ πόλις βοώντων οἱ τραυματίαι
σου οὐ τραυματίαι μαχαίρας οὐδὲ οἱ νεκροί
σου νεκροὶ πολέμου 3 πάντες οἱ ἄρχοντές σου
πεφεύγασιν καὶ οἱ ἁλόντες σκληρῶς δεδεμένοι
εἰσίν καὶ οἱ ἰσχύοντες ἐν σοὶ πόρρω πεφεύγασιν
4 διὰ τοῦτο εἶπα ἄφετέ με πικρῶς κλαύσομαι μὴ
κατισχύσητε παρακαλεῖν με ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς
θυγατρὸς τοῦ γένους μου 5 ὅτι ἡμέρα ταραχῆς καὶ
ἀπωλείας καὶ καταπατήματος καὶ πλάνησις παρὰ
κυρίου σαβαωθ ἐν φάραγγι Σιων πλανῶνται ἀπὸ
μικροῦ ἕως μεγάλου πλανῶνται ἐπὶ τὰ ὄρη 6 οἱ δὲ
Αιλαμῖται ἔλαβον φαρέτρας ἀναβάται ἄνθρωποι
ἐφ’ ἵπποις καὶ συναγωγὴ παρατάξεως 7 καὶ
ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ φάραγγές σου πλησθήσονται
ἁρμάτων οἱ δὲ ἱππεῖς ἐμφράξουσι τὰς πύλας
σου 8 καὶ ἀνακαλύψουσιν τὰς πύλας Ιουδα καὶ
ἐμβλέψονται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς
οἴκους τῆς πόλεως 9 καὶ ἀνακαλύψουσιν τὰ
κρυπτὰ τῶν οἴκων τῆς ἄκρας Δαυιδ καὶ εἴδοσαν
ὅτι πλείους εἰσὶν καὶ ὅτι ἀπέστρεψαν τὸ ὕδωρ τῆς
ἀρχαίας κολυμβήθρας εἰς τὴν πόλιν 10 καὶ ὅτι
καθείλοσαν τοὺς οἴκους Ιερουσαλημ εἰς ὀχύρωμα
τοῦ τείχους τῇ πόλει 11 καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς
ὕδωρ ἀνὰ μέσον τῶν δύο τειχέων ἐσώτερον τῆς
κολυμβήθρας τῆς ἀρχαίας καὶ οὐκ ἐνεβλέψατε
εἰς τὸν ἀπ’ ἀρχῆς ποιήσαντα αὐτὴν καὶ τὸν
κτίσαντα αὐτὴν οὐκ εἴδετε 12 καὶ ἐκάλεσεν

κύριος σαβαωθ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κλαυθμὸν
καὶ κοπετὸν καὶ ξύρησιν καὶ ζῶσιν σάκκων **13**
αὐτοὶ δὲ ἐποιήσαντο εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα
σφάζοντες μόσχους καὶ θύοντες πρόβατα ὥστε
φαγεῖν κρέα καὶ πιεῖν οἶνον λέγοντες φάγωμεν
καὶ πίωμεν αὔριον γὰρ ἀποθνῄσκομεν **14** καὶ
ἀνακεκαλυμμένα ταῦτά ἐστιν ἐν τοῖς ὠσὶν κυρίου
σαβαωθ ὅτι οὐκ ἀφεθήσεται ὑμῖν αὕτη ἡ ἁμαρτία
ἕως ἂν ἀποθάνητε **15** τάδε λέγει κύριος σαβαωθ
πορεύου εἰς τὸ παστοφόριον πρὸς Σομναν τὸν
ταμίαν καὶ εἰπὸν αὐτῷ **16** τί σὺ ὧδε καὶ τί σοί
ἐστιν ὧδε ὅτι ἐλατόμησας σεαυτῷ ὧδε μνημεῖον
καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ἐν ὑψηλῷ μνημεῖον καὶ
ἔγραψας σεαυτῷ ἐν πέτρᾳ σκηνήν **17** ἰδοὺ δὴ
κύριος σαβαωθ ἐκβαλεῖ καὶ ἐκτρίψει ἄνδρα καὶ
ἀφελεῖ τὴν στολήν σου **18** καὶ τὸν στέφανόν σου
τὸν ἔνδοξον καὶ ῥίψει σε εἰς χώραν μεγάλην
καὶ ἀμέτρητον καὶ ἐκεῖ ἀποθανῇ καὶ θήσει τὸ
ἅρμα σου τὸ καλὸν εἰς ἀτιμίαν καὶ τὸν οἶκον τοῦ
ἄρχοντός σου εἰς καταπάτημα **19** καὶ ἀφαιρεθήσῃ
ἐκ τῆς οἰκονομίας σου καὶ ἐκ τῆς στάσεώς σου **20**
καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καλέσω τὸν παῖδά
μου Ελιακιμ τὸν τοῦ Χελκιου **21** καὶ ἐνδύσω
αὐτὸν τὴν στολήν σου καὶ τὸν στέφανόν σου
δώσω αὐτῷ καὶ τὸ κράτος καὶ τὴν οἰκονομίαν
σου δώσω εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔσται ὡς
πατὴρ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ιερουσαλημ καὶ τοῖς
ἐνοικοῦσιν ἐν Ιουδα **22** καὶ δώσω τὴν δόξαν
Δαυιδ αὐτῷ καὶ ἄρξει καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀντιλέγων
23 καὶ στήσω αὐτὸν ἄρχοντα ἐν τόπῳ πιστῷ καὶ
ἔσται εἰς θρόνον δόξης τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ **24** καὶ ἔσται πεποιθὼς ἐπ᾽ αὐτὸν πᾶς
ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπὸ μικροῦ
ἕως μεγάλου καὶ ἔσονται ἐπικρεμάμενοι αὐτῷ
25 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τάδε λέγει κύριος σαβαωθ
κινηθήσεται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐστηριγμένος ἐν τόπῳ
πιστῷ καὶ πεσεῖται καὶ ἀφαιρεθήσεται ἡ δόξα ἡ
ἐπ᾽ αὐτόν ὅτι κύριος ἐλάλησεν

23 τὸ ὅραμα Τύρου ὀλολύζετε πλοῖα
Καρχηδόνος ὅτι ἀπώλετο καὶ οὐκέτι ἔρχονται ἐκ
γῆς Κιτιαίων ἦκται αἰχμάλωτος **2** τίνι ὅμοιοι
γεγόνασιν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ μεταβόλοι
Φοινίκης διαπερῶντες τὴν θάλασσαν **3** ἐν
ὕδατι πολλῷ σπέρμα μεταβόλων ὡς ἀμητοῦ
εἰσφερομένου οἱ μεταβόλοι τῶν ἐθνῶν **4**
αἰσχύνθητι Σιδών εἶπεν ἡ θάλασσα ἡ δὲ ἰσχὺς τῆς
θαλάσσης εἶπεν οὐκ ὤδινον οὐδὲ ἔτεκον οὐδὲ
ἐξέθρεψα νεανίσκους οὐδὲ ὕψωσα παρθένους **5**
ὅταν δὲ ἀκουστὸν γένηται Αἰγύπτῳ λήμψεται
αὐτοὺς ὀδύνη περὶ Τύρου **6** ἀπέλθατε εἰς
Καρχηδόνα ὀλολύξατε οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ
νήσῳ ταύτῃ **7** οὐχ αὕτη ἦν ὑμῶν ἡ ὕβρις
ἡ ἀπ᾽ ἀρχῆς πρὶν ἢ παραδοθῆναι αὐτήν **8**
τίς ταῦτα ἐβούλευσεν ἐπὶ Τύρον μὴ ἥσσων
ἐστὶν ἢ οὐκ ἰσχύει οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἔνδοξοι
ἄρχοντες τῆς γῆς **9** κύριος σαβαωθ ἐβουλεύσατο
παραλῦσαι πᾶσαν τὴν ὕβριν τῶν ἐνδόξων καὶ
ἀτιμάσαι πᾶν ἔνδοξον ἐπὶ τῆς γῆς **10** ἐργάζου
τὴν γῆν σου καὶ γὰρ πλοῖα οὐκέτι ἔρχεται ἐκ
Καρχηδόνος **11** ἡ δὲ χείρ σου οὐκέτι ἰσχύει
κατὰ θάλασσαν ἡ παροξύνουσα βασιλεῖς κύριος
σαβαωθ ἐνετείλατο περὶ Χανααν ἀπολέσαι
αὐτῆς τὴν ἰσχύν **12** καὶ ἐροῦσιν οὐκέτι μὴ
προσθῆτε τοῦ ὑβρίζειν καὶ ἀδικεῖν τὴν θυγατέρα
Σιδῶνος καὶ ἐὰν ἀπέλθῃς εἰς Κιτιεῖς οὐδὲ ἐκεῖ
σοι ἀνάπαυσις ἔσται **13** καὶ εἰς γῆν Χαλδαίων καὶ

αὕτη ἠρήμωται ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων οὐδὲ ἐκεῖ σοι
ἀνάπαυσις ἔσται ὅτι ὁ τοῖχος αὐτῆς πέπτωκεν
14 ὀλολύζετε πλοῖα Καρχηδόνος ὅτι ἀπώλετο
τὸ ὀχύρωμα ὑμῶν 15 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ καταλειφθήσεται Τύρος ἔτη ἑβδομήκοντα
ὡς χρόνος βασιλέως ὡς χρόνος ἀνθρώπου
καὶ ἔσται μετὰ ἑβδομήκοντα ἔτη ἔσται Τύρος
ὡς ᾆσμα πόρνης 16 λαβὲ κιθάραν ῥέμβευσον
πόλεις πόρνη ἐπιλελησμένη καλῶς κιθάρισον
πολλὰ ᾆσον ἵνα σου μνεία γένηται 17 καὶ ἔσται
μετὰ ἑβδομήκοντα ἔτη ἐπισκοπὴν ποιήσει ὁ
θεὸς Τύρου καὶ πάλιν ἀποκατασταθήσεται εἰς
τὸ ἀρχαῖον καὶ ἔσται ἐμπόριον πάσαις ταῖς
βασιλείαις τῆς οἰκουμένης 18 καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ
ἐμπορία καὶ ὁ μισθὸς ἅγιον τῷ κυρίῳ οὐκ αὐτοῖς
συναχθήσεται ἀλλὰ τοῖς κατοικοῦσιν ἔναντι
κυρίου πᾶσα ἡ ἐμπορία αὐτῆς φαγεῖν καὶ πιεῖν
καὶ ἐμπλησθῆναι εἰς συμβολὴν μνημόσυνον
ἔναντι κυρίου

24 ἰδοὺ κύριος καταφθείρει τὴν οἰκουμένην καὶ
ἐρημώσει αὐτὴν καὶ ἀνακαλύψει τὸ πρόσωπον
αὐτῆς καὶ διασπερεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ 2
καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ παῖς ὡς ὁ κύριος
καὶ ἡ θεράπαινα ὡς ἡ κυρία ἔσται ὁ ἀγοράζων ὡς
ὁ πωλῶν καὶ ὁ δανείζων ὡς ὁ δανειζόμενος καὶ ὁ
ὀφείλων ὡς ᾧ ὀφείλει 3 φθορᾷ φθαρήσεται ἡ γῆ
καὶ προνομῇ προνομευθήσεται ἡ γῆ τὸ γὰρ στόμα
κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα 4 ἐπένθησεν ἡ γῆ καὶ
ἐφθάρη ἡ οἰκουμένη ἐπένθησαν οἱ ὑψηλοὶ τῆς
γῆς 5 ἡ δὲ γῆ ἠνόμησεν διὰ τοὺς κατοικοῦντας
αὐτήν διότι παρέβησαν τὸν νόμον καὶ ἤλλαξαν τὰ
προστάγματα διαθήκην αἰώνιον 6 διὰ τοῦτο ἀρὰ
ἔδεται τὴν γῆν ὅτι ἡμάρτοσαν οἱ κατοικοῦντες
αὐτήν διὰ τοῦτο πτωχοὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες
ἐν τῇ γῇ καὶ καταλειφθήσονται ἄνθρωποι ὀλίγοι
7 πενθήσει οἶνος πενθήσει ἄμπελος στενάξουσιν
πάντες οἱ εὐφραινόμενοι τὴν ψυχήν 8 πέπαυται
εὐφροσύνη τυμπάνων πέπαυται αὐθάδεια καὶ
πλοῦτος ἀσεβῶν πέπαυται φωνὴ κιθάρας 9
ᾐσχύνθησαν οὐκ ἔπιον οἶνον πικρὸν ἐγένετο τὸ
σικερα τοῖς πίνουσιν 10 ἠρημώθη πᾶσα πόλις
κλείσει οἰκίαν τοῦ μὴ εἰσελθεῖν 11 ὀλολύζετε περὶ
τοῦ οἴνου πανταχῇ πέπαυται πᾶσα εὐφροσύνη
τῆς γῆς 12 καὶ καταλειφθήσονται πόλεις ἔρημοι
καὶ οἶκοι ἐγκαταλελειμμένοι ἀπολοῦνται 13
ταῦτα πάντα ἔσται ἐν τῇ γῇ ἐν μέσῳ τῶν
ἐθνῶν ὃν τρόπον ἐάν τις καλαμήσηται ἐλαίαν
οὕτως καλαμήσονται αὐτούς καὶ ἐὰν παύσηται
ὁ τρύγητος 14 οὗτοι φωνῇ βοήσονται οἱ δὲ
καταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς εὐφρανθήσονται
ἅμα τῇ δόξῃ κυρίου ταραχθήσεται τὸ ὕδωρ τῆς
θαλάσσης 15 διὰ τοῦτο ἡ δόξα κυρίου ἐν ταῖς
νήσοις ἔσται τῆς θαλάσσης τὸ ὄνομα κυρίου
ἔνδοξον ἔσται κύριε ὁ θεὸς Ισραηλ 16 ἀπὸ τῶν
πτερύγων τῆς γῆς τέρατα ἠκούσαμεν ἐλπὶς τῷ
εὐσεβεῖ καὶ ἐροῦσιν οὐαὶ τοῖς ἀθετοῦσιν οἱ
ἀθετοῦντες τὸν νόμον 17 φόβος καὶ βόθυνος καὶ
παγὶς ἐφ᾽ ὑμᾶς τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς 18
καὶ ἔσται ὁ φεύγων τὸν φόβον ἐμπεσεῖται εἰς τὸν
βόθυνον ὁ δὲ ἐκβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου ἁλώσεται
ὑπὸ τῆς παγίδος ὅτι θυρίδες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἠνεῴχθησαν καὶ σεισθήσεται τὰ θεμέλια τῆς
γῆς 19 ταραχῇ ταραχθήσεται ἡ γῆ καὶ ἀπορίᾳ
ἀπορηθήσεται ἡ γῆ 20 ἔκλινεν καὶ σεισθήσεται
ὡς ὀπωροφυλάκιον ἡ γῆ ὡς ὁ μεθύων καὶ
κραιπαλῶν καὶ πεσεῖται καὶ οὐ μὴ δύνηται

ἀναστῆναι κατίσχυσεν γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀνομία
21 καὶ ἐπάξει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ
τὴν χεῖρα καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς 22 καὶ
συνάξουσιν καὶ ἀποκλείσουσιν εἰς ὀχύρωμα καὶ
εἰς δεσμωτήριον διὰ πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπὴ
ἔσται αὐτῶν 23 καὶ τακήσεται ἡ πλίνθος καὶ
πεσεῖται τὸ τεῖχος ὅτι βασιλεύσει κύριος ἐν Σιων
καὶ ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων
δοξασθήσεται

25 κύριε ὁ θεός μου δοξάσω σε ὑμνήσω τὸ
ὄνομά σου ὅτι ἐποίησας θαυμαστὰ πράγματα
βουλὴν ἀρχαίαν ἀληθινήν γένοιτο κύριε 2 ὅτι
ἔθηκας πόλεις εἰς χῶμα πόλεις ὀχυρὰς τοῦ πεσεῖν
αὐτῶν τὰ θεμέλια τῶν ἀσεβῶν πόλις εἰς τὸν
αἰῶνα οὐ μὴ οἰκοδομηθῇ 3 διὰ τοῦτο εὐλογήσει
σε ὁ λαὸς ὁ πτωχός καὶ πόλεις ἀνθρώπων
ἀδικουμένων εὐλογήσουσίν σε 4 ἐγένου γὰρ
πάσῃ πόλει ταπεινῇ βοηθὸς καὶ τοῖς ἀθυμήσασιν
διὰ ἔνδειαν σκέπη ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύσῃ
αὐτούς σκέπη διψώντων καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων
ἀδικουμένων 5 εὐλογήσουσίν σε ὡς ἄνθρωποι
ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν Σιων ἀπὸ ἀνθρώπων
ἀσεβῶν οἷς ἡμᾶς παρέδωκας 6 καὶ ποιήσει κύριος
σαβαωθ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο
πίονται εὐφροσύνην πίονται οἶνον χρίσονται
μύρον 7 ἐν τῷ ὄρει τούτῳ παράδος ταῦτα πάντα
τοῖς ἔθνεσιν ἡ γὰρ βουλὴ αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη
8 κατέπιεν ὁ θάνατος ἰσχύσας καὶ πάλιν ἀφεῖλεν
ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου τὸ
ὄνειδος τοῦ λαοῦ ἀφεῖλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς τὸ
γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν 9 καὶ ἐροῦσιν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐφ' ᾧ ἠλπίζομεν
καὶ ἠγαλλιώμεθα καὶ εὐφρανθησόμεθα ἐπὶ τῇ
σωτηρίᾳ ἡμῶν 10 ὅτι ἀνάπαυσιν δώσει ὁ θεὸς ἐπὶ
τὸ ὄρος τοῦτο καὶ καταπατηθήσεται ἡ Μωαβῖτις
ὃν τρόπον πατοῦσιν ἅλωνα ἐν ἁμάξαις 11 καὶ
ἀνήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὃν τρόπον καὶ αὐτὸς
ἐταπείνωσεν τοῦ ἀπολέσαι καὶ ταπεινώσει τὴν
ὕβριν αὐτοῦ ἐφ' ἃ τὰς χεῖρας ἐπέβαλεν 12 καὶ τὸ
ὕψος τῆς καταφυγῆς τοῦ τοίχου σου ταπεινώσει
καὶ καταβήσεται ἕως τοῦ ἐδάφους

26 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ᾄσονται τὸ ᾆσμα τοῦτο
ἐπὶ γῆς Ιουδα λέγοντες ἰδοὺ πόλις ὀχυρά καὶ
σωτήριον ἡμῶν θήσει τεῖχος καὶ περίτειχος
2 ἀνοίξατε πύλας εἰσελθάτω λαὸς φυλάσσων
δικαιοσύνην καὶ φυλάσσων ἀλήθειαν 3
ἀντιλαμβανόμενος ἀληθείας καὶ φυλάσσων
εἰρήνην ὅτι ἐπὶ σοὶ 4 ἤλπισαν κύριε ἕως τοῦ
αἰῶνος ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ αἰώνιος 5 ὃς ταπεινώσας
κατήγαγες τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν ὑψηλοῖς πόλεις
ὀχυρὰς καταβαλεῖς καὶ κατάξεις ἕως ἐδάφους
6 καὶ πατήσουσιν αὐτοὺς πόδες πραέων καὶ
ταπεινῶν 7 ὁδὸς εὐσεβῶν εὐθεῖα ἐγένετο καὶ
παρεσκευασμένη ἡ ὁδὸς τῶν εὐσεβῶν 8 ἡ γὰρ
ὁδὸς κυρίου κρίσις ἠλπίσαμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματί
σου καὶ ἐπὶ τῇ μνείᾳ 9 ᾗ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ
ἡμῶν ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς
σέ ὁ θεός διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ
τῆς γῆς δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ
τῆς γῆς 10 πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής οὐ μὴ μάθῃ
δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ
ἀρθήτω ὁ ἀσεβής ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου 11
κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων καὶ οὐκ ᾔδεισαν
γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται ζῆλος λήμψεται λαὸν
ἀπαίδευτον καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται
12 κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν εἰρήνην δὸς ἡμῖν πάντα γὰρ

ἀπέδωκας ἡμῖν 13 κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς
κύριε ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν τὸ ὄνομά
σου ὀνομάζομεν 14 οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ
ἴδωσιν οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσωσιν διὰ τοῦτο
ἐπήγαγες καὶ ἀπώλεσας καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν
αὐτῶν 15 πρόσθες αὐτοῖς κακά κύριε πρόσθες
κακὰ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς 16 κύριε ἐν
θλίψει ἐμνήσθην σου ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία
σου ἡμῖν 17 καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ
τεκεῖν καὶ ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραξεν οὕτως
ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου διὰ τὸν φόβον σου
κύριε 18 ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὠδινήσαμεν καὶ
ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας σου ἐποιήσαμεν ἐπὶ
τῆς γῆς ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς
γῆς 19 ἀναστήσονται οἱ νεκροί καὶ ἐγερθήσονται
οἱ ἐν τοῖς μνημείοις καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν
τῇ γῇ ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστιν
ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται 20 βάδιζε λαός
μου εἴσελθε εἰς τὰ ταμίειά σου ἀπόκλεισον τὴν
θύραν σου ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον ἕως ἂν
παρέλθῃ ἡ ὀργὴ κυρίου 21 ἰδοὺ γὰρ κύριος ἀπὸ
τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς
καὶ οὐ κατακαλύψει τοὺς ἀνῃρημένους

27 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ θεὸς τὴν μάχαιραν
τὴν ἁγίαν καὶ τὴν μεγάλην καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐπὶ
τὸν δράκοντα ὄφιν φεύγοντα ἐπὶ τὸν δράκοντα
ὄφιν σκολιὸν καὶ ἀνελεῖ τὸν δράκοντα 2
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀμπελὼν καλός ἐπιθύμημα
ἐξάρχειν κατ᾽ αὐτῆς 3 ἐγὼ πόλις ἰσχυρά πόλις
πολιορκουμένη μάτην ποτιῶ αὐτήν ἁλώσεται γὰρ
νυκτός ἡμέρας δὲ πεσεῖται τὸ τεῖχος 4 οὐκ ἔστιν
ἣ οὐκ ἐπελάβετο αὐτῆς τίς με θήσει φυλάσσειν
καλάμην ἐν ἀγρῷ διὰ τὴν πολεμίαν ταύτην
ἠθέτηκα αὐτήν τοίνυν διὰ τοῦτο ἐποίησεν κύριος
ὁ θεὸς πάντα ὅσα συνέταξεν κατακέκαυμαι 5
βοήσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ποιήσωμεν
εἰρήνην αὐτῷ ποιήσωμεν εἰρήνην 6 οἱ ἐρχόμενοι
τέκνα Ιακωβ βλαστήσει καὶ ἐξανθήσει Ισραηλ
καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ οἰκουμένη τοῦ καρποῦ
αὐτοῦ 7 μὴ ὡς αὐτὸς ἐπάταξεν καὶ αὐτὸς
οὕτως πληγήσεται καὶ ὡς αὐτὸς ἀνεῖλεν οὕτως
ἀναιρεθήσεται 8 μαχόμενος καὶ ὀνειδίζων
ἐξαποστελεῖ αὐτούς οὐ σὺ ἦσθα ὁ μελετῶν τῷ
πνεύματι τῷ σκληρῷ ἀνελεῖν αὐτοὺς πνεύματι
θυμοῦ 9 διὰ τοῦτο ἀφαιρεθήσεται ἡ ἀνομία Ιακωβ
καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ εὐλογία αὐτοῦ ὅταν ἀφέλωμαι
αὐτοῦ τὴν ἁμαρτίαν ὅταν θῶσιν πάντας τοὺς
λίθους τῶν βωμῶν κατακεκομμένους ὡς κονίαν
λεπτήν καὶ οὐ μὴ μείνῃ τὰ δένδρα αὐτῶν
καὶ τὰ εἴδωλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα ὥσπερ
δρυμὸς μακράν 10 τὸ κατοικούμενον ποίμνιον
ἀνειμένον ἔσται ὡς ποίμνιον καταλελειμμένον
καὶ ἔσται πολὺν χρόνον εἰς βόσκημα καὶ ἐκεῖ
ἀναπαύσονται 11 καὶ μετὰ χρόνον οὐκ ἔσται ἐν
αὐτῇ πᾶν χλωρὸν διὰ τὸ ξηρανθῆναι γυναῖκες
ἐρχόμεναι ἀπὸ θέας δεῦτε οὐ γὰρ λαός ἐστιν ἔχων
σύνεσιν διὰ τοῦτο οὐ μὴ οἰκτιρήσῃ ὁ ποιήσας
αὐτούς οὐδὲ ὁ πλάσας αὐτοὺς οὐ μὴ ἐλεήσῃ 12 καὶ
ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συμφράξει κύριος ἀπὸ
τῆς διώρυγος τοῦ ποταμοῦ ἕως Ῥινοκορούρων
ὑμεῖς δὲ συναγάγετε τοὺς υἱοὺς Ισραηλ κατὰ ἕνα
ἕνα 13 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ σαλπιοῦσιν
τῇ σάλπιγγι τῇ μεγάλῃ καὶ ἥξουσιν οἱ ἀπολόμενοι
ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀσσυρίων καὶ οἱ ἀπολόμενοι ἐν

Αἰγύπτῳ καὶ προσκυνήσουσιν τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ
ὄρος τὸ ἅγιον ἐν Ιερουσαλημ
28 οὐαὶ τῷ στεφάνῳ τῆς ὕβρεως οἱ μισθωτοὶ
Εφραιμ τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν ἐκ τῆς δόξης ἐπὶ τῆς
κορυφῆς τοῦ ὄρους τοῦ παχέος οἱ μεθύοντες ἄνευ
οἴνου 2 ἰδοὺ ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν ὁ θυμὸς κυρίου
ὡς χάλαζα καταφερομένη οὐκ ἔχουσα σκέπην
βίᾳ καταφερομένη ὡς ὕδατος πολὺ πλῆθος σῦρον
χώραν τῇ γῇ ποιήσει ἀνάπαυσιν ταῖς χερσίν 3
καὶ τοῖς ποσὶν καταπατηθήσεται ὁ στέφανος τῆς
ὕβρεως οἱ μισθωτοὶ τοῦ Εφραιμ 4 καὶ ἔσται τὸ
ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν τῆς ἐλπίδος τῆς δόξης ἐπ’
ἄκρου τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοῦ ὡς πρόδρομος
σύκου ὁ ἰδὼν αὐτὸ πρὶν ἢ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ
λαβεῖν θελήσει αὐτὸ καταπιεῖν 5 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἔσται κύριος σαβαωθ ὁ στέφανος τῆς ἐλπίδος ὁ
πλακεὶς τῆς δόξης τῷ καταλειφθέντι μου λαῷ
6 καταλειφθήσονται ἐπὶ πνεύματι κρίσεως ἐπὶ
κρίσιν καὶ ἰσχὺν κωλύων ἀνελεῖν 7 οὗτοι γὰρ
οἴνῳ πεπλανημένοι εἰσίν ἐπλανήθησαν διὰ τὸ
σικερα ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐξέστησαν διὰ τὸν
οἶνον ἐσείσθησαν ἀπὸ τῆς μέθης τοῦ σικερα
ἐπλανήθησαν τοῦτ’ ἔστι φάσμα 8 ἀρὰ ἔδεται
ταύτην τὴν βουλήν αὕτη γὰρ ἡ βουλὴ ἕνεκεν
πλεονεξίας 9 τίνι ἀνηγγείλαμεν κακὰ καὶ τίνι
ἀνηγγείλαμεν ἀγγελίαν οἱ ἀπογεγαλακτισμένοι
ἀπὸ γάλακτος οἱ ἀπεσπασμένοι ἀπὸ μαστοῦ 10
θλῖψιν ἐπὶ θλῖψιν προσδέχου ἐλπίδα ἐπ’ ἐλπίδι
ἔτι μικρὸν ἔτι μικρὸν 11 διὰ φαυλισμὸν χειλέων
διὰ γλώσσης ἑτέρας ὅτι λαλήσουσιν τῷ λαῷ
τούτῳ 12 λέγοντες αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀνάπαυμα
τῷ πεινῶντι καὶ τοῦτο τὸ σύντριμμα καὶ οὐκ
ἠθέλησαν ἀκούειν 13 καὶ ἔσται αὐτοῖς τὸ λόγιον
κυρίου τοῦ θεοῦ θλῖψις ἐπὶ θλῖψιν ἐλπὶς ἐπ’
ἐλπίδι ἔτι μικρὸν ἔτι μικρόν ἵνα πορευθῶσιν
καὶ πέσωσιν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ κινδυνεύσουσιν
καὶ συντριβήσονται καὶ ἁλώσονται 14 διὰ τοῦτο
ἀκούσατε λόγον κυρίου ἄνδρες τεθλιμμένοι καὶ
ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ ἐν Ιερουσαλημ
15 ὅτι εἴπατε ἐποιήσαμεν διαθήκην μετὰ τοῦ
ᾅδου καὶ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας καταιγὶς
φερομένη ἐὰν παρέλθῃ οὐ μὴ ἔλθῃ ἐφ’ ἡμᾶς
ἐθήκαμεν ψεῦδος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν καὶ τῷ ψεύδει
σκεπασθησόμεθα (Sheol h7585) 16 διὰ τοῦτο οὕτως
λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς τὰ θεμέλια
Σιων λίθον πολυτελῆ ἐκλεκτὸν ἀκρογωνιαῖον
ἔντιμον εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς καὶ ὁ πιστεύων ἐπ’
αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνθῇ 17 καὶ θήσω κρίσιν
εἰς ἐλπίδα ἡ δὲ ἐλεημοσύνη μου εἰς σταθμούς
καὶ οἱ πεποιθότες μάτην ψεύδει ὅτι οὐ μὴ
παρέλθῃ ὑμᾶς καταιγίς 18 μὴ καὶ ἀφέλῃ ὑμῶν
τὴν διαθήκην τοῦ θανάτου καὶ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν ἡ
πρὸς τὸν ᾅδην οὐ μὴ ἐμμείνῃ καταιγὶς φερομένη
ἐὰν ἐπέλθῃ ἔσεσθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα (Sheol
h7585) 19 ὅταν παρέλθῃ λήμψεται ὑμᾶς πρωὶ πρωὶ
παρελεύσεται ἡμέρας καὶ ἐν νυκτὶ ἔσται ἐλπὶς
πονηρά μάθετε ἀκούειν 20 στενοχωρούμενοι
οὐ δυνάμεθα μάχεσθαι αὐτοὶ δὲ ἀσθενοῦμεν
τοῦ ἡμᾶς συναχθῆναι 21 ὥσπερ ὄρος ἀσεβῶν
ἀναστήσεται καὶ ἔσται ἐν τῇ φάραγγι Γαβαων
μετὰ θυμοῦ ποιήσει τὰ ἔργα αὐτοῦ πικρίας
ἔργον ὁ δὲ θυμὸς αὐτοῦ ἀλλοτρίως χρήσεται
καὶ ἡ πικρία αὐτοῦ ἀλλοτρία 22 καὶ ὑμεῖς
μὴ εὐφρανθείητε μηδὲ ἰσχυσάτωσαν ὑμῶν οἱ
δεσμοί διότι συντετελεσμένα καὶ συντετμημένα
πράγματα ἤκουσα παρὰ κυρίου σαβαωθ ἃ ποιήσει

ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν 23 ἐνωτίζεσθε καὶ ἀκούετε
τῆς φωνῆς μου προσέχετε καὶ ἀκούετε τοὺς
λόγους μου 24 μὴ ὅλην τὴν ἡμέραν μέλλει ὁ
ἀροτριῶν ἀροτριᾶν ἢ σπόρον προετοιμάσει πρὶν
ἐργάσασθαι τὴν γῆν 25 οὐχ ὅταν ὁμαλίσῃ αὐτῆς
τὸ πρόσωπον τότε σπείρει μικρὸν μελάνθιον
καὶ κύμινον καὶ πάλιν σπείρει πυρὸν καὶ κριθὴν
καὶ ζέαν ἐν τοῖς ὁρίοις σου 26 καὶ παιδευθήσῃ
κρίματι θεοῦ σου καὶ εὐφρανθήσῃ 27 οὐ γὰρ
μετὰ σκληρότητος καθαίρεται τὸ μελάνθιον
οὐδὲ τροχὸς ἁμάξης περιάξει ἐπὶ τὸ κύμινον
ἀλλὰ ῥάβδῳ ἐκτινάσσεται τὸ μελάνθιον τὸ δὲ
κύμινον 28 μετὰ ἄρτου βρωθήσεται οὐ γὰρ εἰς τὸν
αἰῶνα ἐγὼ ὑμῖν ὀργισθήσομαι οὐδὲ φωνὴ τῆς
πικρίας μου καταπατήσει ὑμᾶς 29 καὶ ταῦτα παρὰ
κυρίου σαβαωθ ἐξῆλθεν τὰ τέρατα βουλεύσασθε
ὑψώσατε ματαίαν παράκλησιν

29 οὐαὶ πόλις Αριηλ ἣν Δαυιδ ἐπολέμησεν
συναγάγετε γενήματα ἐνιαυτὸν ἐπ’ ἐνιαυτόν
φάγεσθε γὰρ σὺν Μωαβ 2 ἐκθλίψω γὰρ Αριηλ
καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ πλοῦτος ἐμοί 3
καὶ κυκλώσω ὡς Δαυιδ ἐπὶ σὲ καὶ βαλῶ περὶ
σὲ χάρακα καὶ θήσω περὶ σὲ πύργους 4 καὶ
ταπεινωθήσονται οἱ λόγοι σου εἰς τὴν γῆν καὶ
εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου δύσονται καὶ ἔσται
ὡς οἱ φωνοῦντες ἐκ τῆς γῆς ἡ φωνή σου καὶ
πρὸς τὸ ἔδαφος ἡ φωνή σου ἀσθενήσει 5 καὶ
ἔσται ὡς κονιορτὸς ἀπὸ τροχοῦ ὁ πλοῦτος τῶν
ἀσεβῶν καὶ ὡς χνοῦς φερόμενος καὶ ἔσται
ὡς στιγμὴ παραχρῆμα 6 παρὰ κυρίου σαβαωθ
ἐπισκοπὴ γὰρ ἔσται μετὰ βροντῆς καὶ σεισμοῦ
καὶ φωνῆς μεγάλης καταιγὶς φερομένη καὶ
φλὸξ πυρὸς κατεσθίουσα 7 καὶ ἔσται ὡς ὁ
ἐνυπνιαζόμενος ἐν ὕπνῳ ὁ πλοῦτος τῶν ἐθνῶν
πάντων ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Αριηλ καὶ πάντες
οἱ στρατευσάμενοι ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ πάντες οἱ
συνηγμένοι ἐπ’ αὐτὴν καὶ θλίβοντες αὐτήν 8 καὶ
ἔσονται ὡς οἱ ἐν ὕπνῳ πίνοντες καὶ ἔσθοντες καὶ
ἐξαναστάντων μάταιον αὐτῶν τὸ ἐνύπνιον καὶ
ὃν τρόπον ἐνυπνιάζεται ὁ διψῶν ὡς πίνων καὶ
ἐξαναστὰς ἔτι διψᾷ ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς κενὸν
ἤλπισεν οὕτως ἔσται ὁ πλοῦτος πάντων τῶν
ἐθνῶν ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ τὸ ὄρος Σιων 9
ἐκλύθητε καὶ ἔκστητε καὶ κραιπαλήσατε οὐκ ἀπὸ
σικερα οὐδὲ ἀπὸ οἴνου 10 ὅτι πεπότικεν ὑμᾶς
κύριος πνεύματι κατανύξεως καὶ καμμύσει τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ τῶν προφητῶν αὐτῶν
καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν οἱ ὁρῶντες τὰ κρυπτά
11 καὶ ἔσονται ὑμῖν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα
ὡς οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου τοῦ ἐσφραγισμένου
τούτου ὃ ἐὰν δῶσιν αὐτὸ ἀνθρώπῳ ἐπισταμένῳ
γράμματα λέγοντες ἀνάγνωθι ταῦτα καὶ ἐρεῖ
οὐ δύναμαι ἀναγνῶναι ἐσφράγισται γάρ 12
καὶ δοθήσεται τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς χεῖρας
ἀνθρώπου μὴ ἐπισταμένου γράμματα καὶ ἐρεῖ
αὐτῷ ἀνάγνωθι τοῦτο καὶ ἐρεῖ οὐκ ἐπίσταμαι
γράμματα 13 καὶ εἶπεν κύριος ἐγγίζει μοι ὁ
λαὸς οὗτος τοῖς χείλεσιν αὐτῶν τιμῶσίν με ἡ δὲ
καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ’ ἐμοῦ μάτην δὲ
σέβονταί με διδάσκοντες ἐντάλματα ἀνθρώπων
καὶ διδασκαλίας 14 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ προσθήσω
τοῦ μεταθεῖναι τὸν λαὸν τοῦτον καὶ μεταθήσω
αὐτοὺς καὶ ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν καὶ
τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν κρύψω 15 οὐαὶ οἱ
βαθέως βουλὴν ποιοῦντες καὶ οὐ διὰ κυρίου οὐαὶ
οἱ ἐν κρυφῇ βουλὴν ποιοῦντες καὶ ἔσται ἐν σκότει

τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ ἐροῦσιν τίς ἡμᾶς ἑώρακεν καὶ
τίς ἡμᾶς γνώσεται ἢ ἃ ἡμεῖς ποιοῦμεν **16** οὐχ
ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως λογισθήσεσθε μὴ ἐρεῖ
τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι οὐ σύ με ἔπλασας ἢ τὸ
ποίημα τῷ ποιήσαντι οὐ συνετῶς με ἐποίησας **17**
οὐκέτι μικρὸν καὶ μετατεθήσεται ὁ Λίβανος ὡς τὸ
ὄρος τὸ Χερμελ καὶ τὸ ὄρος τὸ Χερμελ εἰς δρυμὸν
λογισθήσεται **18** καὶ ἀκούσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βιβλίου καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει
καὶ οἱ ἐν τῇ ὁμίχλῃ ὀφθαλμοὶ τυφλῶν βλέψονται
19 καὶ ἀγαλλιάσονται πτωχοὶ διὰ κύριον ἐν
εὐφροσύνῃ καὶ οἱ ἀπηλπισμένοι τῶν ἀνθρώπων
ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης **20** ἐξέλιπεν ἄνομος
καὶ ἀπώλετο ὑπερήφανος καὶ ἐξωλεθρεύθησαν
οἱ ἀνομοῦντες ἐπὶ κακίᾳ **21** καὶ οἱ ποιοῦντες
ἁμαρτεῖν ἀνθρώπους ἐν λόγῳ πάντας δὲ τοὺς
ἐλέγχοντας ἐν πύλαις πρόσκομμα θήσουσιν καὶ
ἐπλαγίασαν ἐν ἀδίκοις δίκαιον **22** διὰ τοῦτο τάδε
λέγει κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ιακωβ ὃν ἀφώρισεν ἐξ
Αβρααμ οὐ νῦν αἰσχυνθήσεται Ιακωβ οὐδὲ νῦν τὸ
πρόσωπον μεταβαλεῖ Ισραηλ **23** ἀλλ᾽ ὅταν ἴδωσιν
τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου δι᾽ ἐμὲ ἁγιάσουσιν
τὸ ὄνομά μου καὶ ἁγιάσουσιν τὸν ἅγιον Ιακωβ
καὶ τὸν θεὸν τοῦ Ισραηλ φοβηθήσονται **24** καὶ
γνώσονται οἱ τῷ πνεύματι πλανώμενοι σύνεσιν
οἱ δὲ γογγύζοντες μαθήσονται ὑπακούειν καὶ
αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι μαθήσονται λαλεῖν
εἰρήνην

30 οὐαὶ τέκνα ἀποστάται τάδε λέγει κύριος
ἐποιήσατε βουλὴν οὐ δι᾽ ἐμοῦ καὶ συνθήκας οὐ
διὰ τοῦ πνεύματός μου προσθεῖναι ἁμαρτίας
ἐφ᾽ ἁμαρτίαις **2** οἱ πορευόμενοι καταβῆναι
εἰς Αἴγυπτον ἐμὲ δὲ οὐκ ἐπηρώτησαν τοῦ
βοηθηθῆναι ὑπὸ Φαραω καὶ σκεπασθῆναι ὑπὸ
Αἰγυπτίων **3** ἔσται γὰρ ὑμῖν ἡ σκέπη Φαραω
εἰς αἰσχύνην καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπ᾽ Αἴγυπτον
ὄνειδος **4** ὅτι εἰσὶν ἐν Τάνει ἀρχηγοὶ ἄγγελοι
πονηροί μάτην κοπιάσουσιν **5** πρὸς λαόν ὃς
οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς οὔτε εἰς βοήθειαν οὔτε
εἰς ὠφέλειαν ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ ὄνειδος
6 ἡ ὅρασις τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐν τῇ θλίψει καὶ τῇ στενοχωρίᾳ λέων καὶ
σκύμνος λέοντος ἐκεῖθεν καὶ ἀσπίδες καὶ ἔκγονα
ἀσπίδων πετομένων οἳ ἔφερον ἐπ᾽ ὄνων καὶ
καμήλων τὸν πλοῦτον αὐτῶν πρὸς ἔθνος ὃ
οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς εἰς βοήθειαν ἀλλὰ εἰς
αἰσχύνην καὶ ὄνειδος **7** Αἰγύπτιοι μάταια καὶ
κενὰ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς ἀπάγγειλον αὐτοῖς ὅτι
ματαία ἡ παράκλησις ὑμῶν αὕτη **8** νῦν οὖν
καθίσας γράψον ἐπὶ πυξίου ταῦτα καὶ εἰς βιβλίον
ὅτι ἔσται εἰς ἡμέρας καιρῶν ταῦτα καὶ ἕως εἰς
τὸν αἰῶνα **9** ὅτι λαὸς ἀπειθής ἐστιν υἱοὶ ψευδεῖς
οἳ οὐκ ἠβούλοντο ἀκούειν τὸν νόμον τοῦ θεοῦ
10 οἱ λέγοντες τοῖς προφήταις μὴ ἀναγγέλλετε
ἡμῖν καὶ τοῖς τὰ ὁράματα ὁρῶσιν μὴ λαλεῖτε
ἡμῖν ἀλλὰ ἡμῖν λαλεῖτε καὶ ἀναγγέλλετε ἡμῖν
ἑτέραν πλάνησιν **11** καὶ ἀποστρέψατε ἡμᾶς ἀπὸ
τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀφέλετε ἀφ᾽ ἡμῶν τὸν τρίβον
τοῦτον καὶ ἀφέλετε ἀφ᾽ ἡμῶν τὸν ἅγιον τοῦ
Ισραηλ **12** διὰ τοῦτο οὕτως λέγει κύριος ὁ ἅγιος
τοῦ Ισραηλ ὅτι ἠπειθήσατε τοῖς λόγοις τούτοις
καὶ ἠλπίσατε ἐπὶ ψεύδει καὶ ὅτι ἐγόγγυσας καὶ
πεποιθὼς ἐγένου ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ **13** διὰ
τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἡ ἁμαρτία αὕτη ὡς τεῖχος
πῖπτον παραχρῆμα πόλεως ὀχυρᾶς ἑαλωκυίας ἧς
παραχρῆμα πάρεστιν τὸ πτῶμα **14** καὶ τὸ πτῶμα

αὐτῆς ἔσται ὡς σύντριμμα ἀγγείου ὀστρακίνου
ἐκ κεραμίου λεπτὰ ὥστε μὴ εὑρεῖν ἐν αὐτοῖς
ὄστρακον ἐν ᾧ πῦρ ἀρεῖς καὶ ἐν ᾧ ἀποσυριεῖς
ὕδωρ μικρόν **15** οὕτω λέγει κύριος ὁ ἅγιος τοῦ
Ισραηλ ὅταν ἀποστραφεὶς στενάξῃς τότε σωθήσῃ
καὶ γνώσῃ ποῦ ἦσθα ὅτε ἐπεποίθεις ἐπὶ τοῖς
ματαίοις ματαία ἡ ἰσχὺς ὑμῶν ἐγενήθη καὶ οὐκ
ἠβούλεσθε ἀκούειν **16** ἀλλ᾽ εἴπατε ἐφ᾽ ἵππων
φευξόμεθα διὰ τοῦτο φεύξεσθε καὶ εἴπατε ἐπὶ
κούφοις ἀναβάται ἐσόμεθα διὰ τοῦτο κοῦφοι
ἔσονται οἱ διώκοντες ὑμᾶς **17** διὰ φωνὴν ἑνὸς
φεύξονται χίλιοι καὶ διὰ φωνὴν πέντε φεύξονται
πολλοί ἕως ἂν καταλειφθῆτε ὡς ἱστὸς ἐπ᾽ ὄρους
καὶ ὡς σημαίαν φέρων ἐπὶ βουνοῦ **18** καὶ πάλιν
μενεῖ ὁ θεὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι ὑμᾶς καὶ διὰ τοῦτο
ὑψωθήσεται τοῦ ἐλεῆσαι ὑμᾶς διότι κριτὴς κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν ἐστιν καὶ ποῦ καταλείψετε τὴν
δόξαν ὑμῶν μακάριοι οἱ ἐμμένοντες ἐν αὐτῷ **19**
διότι λαὸς ἅγιος ἐν Σιων οἰκήσει καὶ Ιερουσαλημ
κλαυθμῷ ἔκλαυσεν ἐλέησόν με ἐλεήσει σε τὴν
φωνὴν τῆς κραυγῆς σου ἡνίκα εἶδεν ἐπήκουσέν
σου **20** καὶ δώσει κύριος ὑμῖν ἄρτον θλίψεως
καὶ ὕδωρ στενόν καὶ οὐκέτι μὴ ἐγγίσωσίν σοι οἱ
πλανῶντές σε ὅτι οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται τοὺς
πλανῶντάς σε **21** καὶ τὰ ὦτά σου ἀκούσονται
τοὺς λόγους τῶν ὀπίσω σε πλανησάντων οἱ
λέγοντες αὕτη ἡ ὁδός πορευθῶμεν ἐν αὐτῇ εἴτε
δεξιὰ εἴτε ἀριστερά **22** καὶ ἐξαρεῖς τὰ εἴδωλα τὰ
περιηργυρωμένα καὶ τὰ περικεχρυσωμένα λεπτὰ
ποιήσεις καὶ λικμήσεις ὡς ὕδωρ ἀποκαθημένης
καὶ ὡς κόπρον ὤσεις αὐτά **23** τότε ἔσται ὁ
ὑετὸς τῷ σπέρματι τῆς γῆς σου καὶ ὁ ἄρτος
τοῦ γενήματος τῆς γῆς σου ἔσται πλησμονὴ
καὶ λιπαρός καὶ βοσκηθήσεταί σου τὰ κτήνη
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τόπον πίονα καὶ εὐρύχωρον
24 οἱ ταῦροι ὑμῶν καὶ οἱ βόες οἱ ἐργαζόμενοι
τὴν γῆν φάγονται ἄχυρα ἀναπεποιημένα ἐν
κριθῇ λελικμημένα **25** καὶ ἔσται ἐπὶ παντὸς
ὄρους ὑψηλοῦ καὶ ἐπὶ παντὸς βουνοῦ μετεώρου
ὕδωρ διαπορευόμενον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅταν
ἀπόλωνται πολλοὶ καὶ ὅταν πέσωσιν πύργοι **26**
καὶ ἔσται τὸ φῶς τῆς σελήνης ὡς τὸ φῶς τοῦ
ἡλίου καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἔσται ἑπταπλάσιον
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἰάσηται κύριος τὸ σύντριμμα
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν ὀδύνην τῆς πληγῆς σου
ἰάσεται **27** ἰδοὺ τὸ ὄνομα κυρίου διὰ χρόνου
ἔρχεται πολλοῦ καιόμενος ὁ θυμός μετὰ δόξης
τὸ λόγιον τῶν χειλέων αὐτοῦ τὸ λόγιον ὀργῆς
πλῆρες καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς πῦρ ἔδεται **28**
καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὡς ὕδωρ ἐν φάραγγι σῦρον
ἥξει ἕως τοῦ τραχήλου καὶ διαιρεθήσεται τοῦ
ἔθνη ταράξαι ἐπὶ πλανήσει ματαίᾳ καὶ διώξεται
αὐτοὺς πλάνησις καὶ λήμψεται αὐτοὺς κατὰ
πρόσωπον αὐτῶν **29** μὴ διὰ παντὸς δεῖ ὑμᾶς
εὐφραίνεσθαι καὶ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὰ ἅγιά
μου διὰ παντὸς ὡσεὶ ἑορτάζοντας καὶ ὡσεὶ
εὐφραινομένους εἰσελθεῖν μετὰ αὐλοῦ εἰς τὸ
ὄρος τοῦ κυρίου πρὸς τὸν θεὸν τοῦ Ισραηλ **30** καὶ
ἀκουστὴν ποιήσει ὁ θεὸς τὴν δόξαν τῆς φωνῆς
αὐτοῦ καὶ τὸν θυμὸν τοῦ βραχίονος αὐτοῦ δείξει
μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ φλογὸς κατεσθιούσης
κεραυνώσει βιαίως καὶ ὡς ὕδωρ καὶ χάλαζα
συγκαταφερομένη βίᾳ **31** διὰ γὰρ φωνὴν κυρίου
ἡττηθήσονται Ἀσσύριοι τῇ πληγῇ ᾗ ἂν πατάξῃ
αὐτούς **32** καὶ ἔσται αὐτῷ κυκλόθεν ὅθεν ἦν
αὐτῷ ἡ ἐλπὶς τῆς βοηθείας ἐφ᾽ ᾗ αὐτὸς ἐπεποίθει

αὐτοὶ μετὰ αὐλῶν καὶ κιθάρας πολεμήσουσιν
αὐτὸν ἐκ μεταβολῆς 33 σὺ γὰρ πρὸ ἡμερῶν
ἀπαιτηθήσῃ μὴ καὶ σοὶ ἡτοιμάσθη βασιλεύειν
φάραγγα βαθεῖαν ξύλα κείμενα πῦρ καὶ ξύλα
πολλά ὁ θυμὸς κυρίου ὡς φάραγξ ὑπὸ θείου
καιομένη

31 οὐαὶ οἱ καταβαίνοντες εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ
βοήθειαν οἱ ἐφ' ἵπποις πεποιθότες καὶ ἐφ' ἅρμασιν
ἔστιν γὰρ πολλά καὶ ἐφ' ἵπποις πλῆθος σφόδρα
καὶ οὐκ ἦσαν πεποιθότες ἐπὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ισραηλ
καὶ τὸν θεὸν οὐκ ἐξεζήτησαν 2 καὶ αὐτὸς σοφὸς
ἤγεν ἐπ' αὐτοὺς κακά καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐ μὴ
ἀθετηθῇ καὶ ἐπαναστήσεται ἐπ' οἴκους ἀνθρώπων
πονηρῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ματαίαν
3 Αἰγύπτιον ἄνθρωπον καὶ οὐ θεόν ἵππων σάρκας
καὶ οὐκ ἔστιν βοήθεια ὁ δὲ κύριος ἐπάξει τὴν
χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς καὶ κοπιάσουσιν οἱ
βοηθοῦντες καὶ ἅμα πάντες ἀπολοῦνται 4 ὅτι
οὕτως εἶπέν μοι κύριος ὃν τρόπον ἐὰν βοήσῃ
ὁ λέων ἢ ὁ σκύμνος ἐπὶ τῇ θήρᾳ ᾗ ἔλαβεν καὶ
κεκράξῃ ἐπ' αὐτῇ ἕως ἂν ἐμπλησθῇ τὰ ὄρη τῆς
φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἡττήθησαν καὶ τὸ πλῆθος τοῦ
θυμοῦ ἐπτοήθησαν οὕτως καταβήσεται κύριος
σαβαωθ ἐπιστρατεῦσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σιων
ἐπὶ τὰ ὄρη αὐτῆς 5 ὡς ὄρνεα πετόμενα οὕτως
ὑπερασπιεῖ κύριος ὑπὲρ Ιερουσαλημ καὶ ἐξελεῖται
καὶ περιποιήσεται καὶ σώσει 6 ἐπιστράφητε οἱ
τὴν βαθεῖαν βουλὴν βουλευόμενοι καὶ ἄνομον 7
ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπαρνήσονται οἱ ἄνθρωποι
τὰ χειροποίητα αὐτῶν τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ἃ
ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν 8 καὶ πεσεῖται Ασσουρ
οὐ μάχαιρα ἀνδρὸς οὐδὲ μάχαιρα ἀνθρώπου
καταφάγεται αὐτόν καὶ φεύξεται οὐκ ἀπὸ
προσώπου μαχαίρας οἱ δὲ νεανίσκοι ἔσονται
εἰς ἥττημα 9 πέτρᾳ γὰρ περιλημφθήσονται ὡς
χάρακι καὶ ἡττηθήσονται ὁ δὲ φεύγων ἁλώσεται
τάδε λέγει κύριος μακάριος ὃς ἔχει ἐν Σιων
σπέρμα καὶ οἰκείους ἐν Ιερουσαλημ

32 ἰδοὺ γὰρ βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσει καὶ
ἄρχοντες μετὰ κρίσεως ἄρξουσιν 2 καὶ ἔσται
ὁ ἄνθρωπος κρύπτων τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ
κρυβήσεται ὡς ἀφ' ὕδατος φερομένου καὶ
φανήσεται ἐν Σιων ὡς ποταμὸς φερόμενος
ἔνδοξος ἐν γῇ διψώσῃ 3 καὶ οὐκέτι ἔσονται
πεποιθότες ἐπ' ἀνθρώποις ἀλλὰ τὰ ὦτα δώσουσιν
ἀκούειν 4 καὶ ἡ καρδία τῶν ἀσθενούντων
προσέξει τοῦ ἀκούειν καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ
ψελλίζουσαι ταχὺ μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην 5
καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν τῷ μωρῷ ἄρχειν καὶ οὐκέτι
μὴ εἴπωσιν οἱ ὑπηρέται σου σίγα 6 ὁ γὰρ μωρὸς
μωρὰ λαλήσει καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μάταια νοήσει
τοῦ συντελεῖν ἄνομα καὶ λαλεῖν πρὸς κύριον
πλάνησιν τοῦ διασπεῖραι ψυχὰς πεινώσας καὶ τὰς
ψυχὰς τὰς διψώσας κενὰς ποιῆσαι 7 ἡ γὰρ βουλὴ
τῶν πονηρῶν ἄνομα βουλεύσεται καταφθεῖραι
ταπεινοὺς ἐν λόγοις ἀδίκοις καὶ διασκεδάσαι
λόγους ταπεινῶν ἐν κρίσει 8 οἱ δὲ εὐσεβεῖς
συνετὰ ἐβουλεύσαντο καὶ αὕτη ἡ βουλὴ μενεῖ
9 γυναῖκες πλούσιαι ἀνάστητε καὶ ἀκούσατε
τῆς φωνῆς μου θυγατέρες ἐν ἐλπίδι ἀκούσατε
τοὺς λόγους μου 10 ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μνείαν
ποιήσασθε ἐν ὀδύνῃ μετ' ἐλπίδος ἀνήλωται ὁ
τρύγητος πέπαυται ὁ σπόρος καὶ οὐκέτι μὴ ἔλθῃ
11 ἔκστητε λυπήθητε αἱ πεποιθυῖαι ἐκδύσασθε
γυμναὶ γένεσθε περιζώσασθε σάκκους τὰς ὀσφύας
12 καὶ ἐπὶ τῶν μαστῶν κόπτεσθε ἀπὸ ἀγροῦ

ἐπιθυμήματος καὶ ἀμπέλου γενήματος **13** ἡ γῆ
τοῦ λαοῦ μου ἄκανθα καὶ χόρτος ἀναβήσεται
καὶ ἐκ πάσης οἰκίας εὐφροσύνη ἀρθήσεται πόλις
πλουσία **14** οἶκοι ἐγκαταλελειμμένοι πλοῦτον
πόλεως καὶ οἴκους ἐπιθυμητοὺς ἀφήσουσιν καὶ
ἔσονται αἱ κῶμαι σπήλαια ἕως τοῦ αἰῶνος
εὐφροσύνη ὄνων ἀγρίων βοσκήματα ποιμένων
15 ἕως ἂν ἐπέλθῃ ἐφ᾽ ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ᾽ ὑψηλοῦ
καὶ ἔσται ἔρημος ὁ Χερμελ καὶ ὁ Χερμελ εἰς
δρυμὸν λογισθήσεται **16** καὶ ἀναπαύσεται ἐν τῇ
ἐρήμῳ κρίμα καὶ δικαιοσύνη ἐν τῷ Καρμήλῳ
κατοικήσει **17** καὶ ἔσται τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης
εἰρήνη καὶ κρατήσει ἡ δικαιοσύνη ἀνάπαυσιν καὶ
πεποιθότες ἕως τοῦ αἰῶνος **18** καὶ κατοικήσει
ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐν πόλει εἰρήνης καὶ ἐνοικήσει
πεποιθὼς καὶ ἀναπαύσονται μετὰ πλούτου **19**
ἡ δὲ χάλαζα ἐὰν καταβῇ οὐκ ἐφ᾽ ὑμᾶς ἥξει
καὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τοῖς δρυμοῖς
πεποιθότες ὡς οἱ ἐν τῇ πεδινῇ **20** μακάριοι οἱ
σπείροντες ἐπὶ πᾶν ὕδωρ οὗ βοῦς καὶ ὄνος πατεῖ

33 οὐαὶ τοῖς ταλαιπωροῦσιν ὑμᾶς ὑμᾶς δὲ
οὐδεὶς ποιεῖ ταλαιπώρους καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς
οὐκ ἀθετεῖ ἁλώσονται οἱ ἀθετοῦντες καὶ
παραδοθήσονται καὶ ὡς σὴς ἐπὶ ἱματίου οὕτως
ἡττηθήσονται **2** κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ἐπὶ
σοὶ γὰρ πεποίθαμεν ἐγενήθη τὸ σπέρμα τῶν
ἀπειθούντων εἰς ἀπώλειαν ἡ δὲ σωτηρία ἡμῶν
ἐν καιρῷ θλίψεως **3** διὰ φωνὴν τοῦ φόβου
σου ἐξέστησαν λαοὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου καὶ
διεσπάρησαν τὰ ἔθνη **4** νῦν δὲ συναχθήσεται
τὰ σκῦλα ὑμῶν μικροῦ καὶ μεγάλου ὃν τρόπον
ἐάν τις συναγάγῃ ἀκρίδας οὕτως ἐμπαίξουσιν
ὑμῖν **5** ἅγιος ὁ θεὸς ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλοῖς
ἐνεπλήσθη Σιων κρίσεως καὶ δικαιοσύνης **6**
ἐν νόμῳ παραδοθήσονται ἐν θησαυροῖς ἡ
σωτηρία ἡμῶν ἐκεῖ σοφία καὶ ἐπιστήμη καὶ
εὐσέβεια πρὸς τὸν κύριον οὗτοί εἰσιν θησαυροὶ
δικαιοσύνης **7** ἰδοὺ δὴ ἐν τῷ φόβῳ ὑμῶν αὐτοὶ
φοβηθήσονται οὓς ἐφοβεῖσθε φοβηθήσονται ἀφ᾽
ὑμῶν ἄγγελοι γὰρ ἀποσταλήσονται ἀξιοῦντες
εἰρήνην πικρῶς κλαίοντες παρακαλοῦντες
εἰρήνην **8** ἐρημωθήσονται γὰρ αἱ τούτων ὁδοί
πέπαυται ὁ φόβος τῶν ἐθνῶν καὶ ἡ πρὸς τούτους
διαθήκη αἴρεται καὶ οὐ μὴ λογίσησθε αὐτοὺς
ἀνθρώπους **9** ἐπένθησεν ἡ γῆ ᾐσχύνθη ὁ Λίβανος
ἕλη ἐγένετο ὁ Σαρων φανερὰ ἔσται ἡ Γαλιλαία
καὶ ὁ Κάρμηλος **10** νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος
νῦν δοξασθήσομαι νῦν ὑψωθήσομαι **11** νῦν
ὄψεσθε νῦν αἰσθηθήσεσθε ματαία ἔσται ἡ ἰσχὺς
τοῦ πνεύματος ὑμῶν πῦρ ὑμᾶς κατέδεται **12** καὶ
ἔσονται ἔθνη κατακεκαυμένα ὡς ἄκανθα ἐν ἀγρῷ
ἐρριμμένη καὶ κατακεκαυμένη **13** ἀκούσονται οἱ
πόρρωθεν ἃ ἐποίησα γνώσονται οἱ ἐγγίζοντες
τὴν ἰσχύν μου **14** ἀπέστησαν οἱ ἐν Σιων ἄνομοι
λήμψεται τρόμος τοὺς ἀσεβεῖς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν
ὅτι πῦρ καίεται τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν τὸν τόπον τὸν
αἰώνιον **15** πορευόμενος ἐν δικαιοσύνῃ λαλῶν
εὐθεῖαν ὁδόν μισῶν ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν καὶ
τὰς χεῖρας ἀποσειόμενος ἀπὸ δώρων βαρύνων
τὰ ὦτα ἵνα μὴ ἀκούσῃ κρίσιν αἵματος καμμύων
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἵνα μὴ ἴδῃ ἀδικίαν **16** οὗτος
οἰκήσει ἐν ὑψηλῷ σπηλαίῳ πέτρας ἰσχυρᾶς ἄρτος
αὐτῷ δοθήσεται καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν **17**
βασιλέα μετὰ δόξης ὄψεσθε καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
ὑμῶν ὄψονται γῆν πόρρωθεν **18** ἡ ψυχὴ ὑμῶν
μελετήσει φόβον ποῦ εἰσιν οἱ γραμματικοί ποῦ

εἰσιν οἱ συμβουλεύοντες ποῦ ἐστιν ὁ ἀριθμῶν
τοὺς τρεφομένους 19 μικρὸν καὶ μέγαν λαόν
ᾧ οὐ συνεβουλεύσαντο οὐδὲ ᾔδει βαθύφωνον
ὥστε μὴ ἀκοῦσαι λαὸς πεφαυλισμένος καὶ οὐκ
ἔστιν τῷ ἀκούοντι σύνεσις 20 ἰδοὺ Σιων ἡ
πόλις τὸ σωτήριον ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί σου
ὄψονται Ιερουσαλημ πόλις πλουσία σκηναὶ αἳ οὐ
μὴ σεισθῶσιν οὐδὲ μὴ κινηθῶσιν οἱ πάσσαλοι
τῆς σκηνῆς αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον οὐδὲ
τὰ σχοινία αὐτῆς οὐ μὴ διαρραγῶσιν 21 ὅτι
τὸ ὄνομα κυρίου μέγα ὑμῖν τόπος ὑμῖν ἔσται
ποταμοὶ καὶ διώρυγες πλατεῖς καὶ εὐρύχωροι
οὐ πορεύσῃ ταύτην τὴν ὁδόν οὐδὲ πορεύσεται
πλοῖον ἐλαῦνον 22 ὁ γὰρ θεός μου μέγας ἐστίν
οὐ παρελεύσεταί με κύριος κριτὴς ἡμῶν κύριος
ἄρχων ἡμῶν κύριος βασιλεὺς ἡμῶν κύριος οὗτος
ἡμᾶς σώσει 23 ἐρράγησαν τὰ σχοινία σου ὅτι
οὐκ ἐνίσχυσεν ὁ ἱστός σου ἔκλινεν οὐ χαλάσει
τὰ ἱστία οὐκ ἀρεῖ σημεῖον ἕως οὗ παραδοθῇ
εἰς προνομήν τοίνυν πολλοὶ χωλοὶ προνομὴν
ποιήσουσιν 24 καὶ οὐ μὴ εἴπῃ κοπιῶ ὁ λαὸς ὁ
ἐνοικῶν ἐν αὐτοῖς ἀφέθη γὰρ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία

34 προσαγάγετε ἔθνη καὶ ἀκούσατε ἄρχοντες
ἀκουσάτω ἡ γῆ καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἡ οἰκουμένη καὶ ὁ
λαὸς ὁ ἐν αὐτῇ 2 διότι θυμὸς κυρίου ἐπὶ πάντα
τὰ ἔθνη καὶ ὀργὴ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν τοῦ
ἀπολέσαι αὐτοὺς καὶ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς
σφαγήν 3 οἱ δὲ τραυματίαι αὐτῶν ῥιφήσονται
καὶ οἱ νεκροί καὶ ἀναβήσεται αὐτῶν ἡ ὀσμή καὶ
βραχήσεται τὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν 4 καὶ
ἑλιγήσεται ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον καὶ πάντα τὰ
ἄστρα πεσεῖται ὡς φύλλα ἐξ ἀμπέλου καὶ ὡς
πίπτει φύλλα ἀπὸ συκῆς 5 ἐμεθύσθη ἡ μάχαιρά
μου ἐν τῷ οὐρανῷ ἰδοὺ ἐπὶ τὴν Ιδουμαίαν
καταβήσεται καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς ἀπωλείας μετὰ
κρίσεως 6 ἡ μάχαιρα κυρίου ἐνεπλήσθη αἵματος
ἐπαχύνθη ἀπὸ στέατος ἀρνῶν καὶ ἀπὸ στέατος
τράγων καὶ κριῶν ὅτι θυσία κυρίῳ ἐν Βοσορ καὶ
σφαγὴ μεγάλη ἐν τῇ Ιδουμαίᾳ 7 καὶ συμπεσοῦνται
οἱ ἁδροὶ μετ᾽ αὐτῶν καὶ οἱ κριοὶ καὶ οἱ ταῦροι
καὶ μεθυσθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ
ἀπὸ τοῦ στέατος αὐτῶν ἐμπλησθήσεται 8 ἡμέρα
γὰρ κρίσεως κυρίου καὶ ἐνιαυτὸς ἀνταποδόσεως
κρίσεως Σιων 9 καὶ στραφήσονται αὐτῆς αἱ
φάραγγες εἰς πίσσαν καὶ ἡ γῆ αὐτῆς εἰς θεῖον
καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ γῆ καιομένη ὡς πίσσα 10
νυκτὸς καὶ ἡμέρας καὶ οὐ σβεσθήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα χρόνον καὶ ἀναβήσεται ὁ καπνὸς
αὐτῆς ἄνω εἰς γενεὰς ἐρημωθήσεται καὶ εἰς
χρόνον πολύν 11 καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ
ὄρνεα καὶ ἐχῖνοι καὶ ἴβεις καὶ κόρακες καὶ
ἐπιβληθήσεται ἐπ᾽ αὐτὴν σπαρτίον γεωμετρίας
ἐρήμου καὶ ὀνοκένταυροι οἰκήσουσιν ἐν αὐτῇ 12
οἱ ἄρχοντες αὐτῆς οὐκ ἔσονται οἱ γὰρ βασιλεῖς
αὐτῆς καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες
αὐτῆς ἔσονται εἰς ἀπώλειαν 13 καὶ ἀναφύσει
εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν ἀκάνθινα ξύλα καὶ εἰς τὰ
ὀχυρώματα αὐτῆς καὶ ἔσται ἔπαυλις σειρήνων καὶ
αὐλὴ στρουθῶν 14 καὶ συναντήσουσιν δαιμόνια
ὀνοκενταύροις καὶ βοήσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν
ἕτερον ἐκεῖ ἀναπαύσονται ὀνοκένταυροι εὗρον
γὰρ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν 15 ἐκεῖ ἐνόσσευσεν ἐχῖνος
καὶ ἔσωσεν ἡ γῆ τὰ παιδία αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας
ἐκεῖ ἔλαφοι συνήντησαν καὶ εἶδον τὰ πρόσωπα
ἀλλήλων 16 ἀριθμῷ παρῆλθον καὶ μία αὐτῶν
οὐκ ἀπώλετο ἑτέρα τὴν ἑτέραν οὐκ ἐζήτησαν ὅτι

κύριος ἐνετείλατο αὐτοῖς καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
συνήγαγεν αὐτάς **17** καὶ αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς
κλήρους καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ διεμέρισεν βόσκεσθαι
εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον κληρονομήσετε εἰς γενεὰς
γενεῶν ἀναπαύσονται ἐπ’ αὐτῆς

35 εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα ἀγαλλιάσθω
ἔρημος καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον **2** καὶ ἐξανθήσει καὶ
ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ιορδάνου καὶ ἡ δόξα
τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου
καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν κυρίου καὶ
τὸ ὕψος τοῦ θεοῦ **3** ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι
καὶ γόνατα παραλελυμένα **4** παρακαλέσατε οἱ
ὀλιγόψυχοι τῇ διανοίᾳ ἰσχύσατε μὴ φοβεῖσθε
ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσιν καὶ
ἀνταποδώσει αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς **5**
τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν καὶ ὦτα
κωφῶν ἀκούσονται **6** τότε ἁλεῖται ὡς ἔλαφος
ὁ χωλός καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογιλάλων
ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ φάραγξ ἐν γῇ
διψώσῃ **7** καὶ ἡ ἄνυδρος ἔσται εἰς ἕλη καὶ εἰς τὴν
διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται ἐκεῖ εὐφροσύνη
ὀρνέων ἔπαυλις καλάμου καὶ ἕλη **8** ἐκεῖ ἔσται
ὁδὸς καθαρὰ καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται καὶ οὐ
μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ
ὁδὸς ἀκάθαρτος οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται
ἐπ’ αὐτῆς καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν **9** καὶ οὐκ
ἔσται ἐκεῖ λέων οὐδὲ τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν
οὐ μὴ ἀναβῇ ἐπ’ αὐτὴν οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ
ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι **10** καὶ
συνηγμένοι διὰ κύριον ἀποστραφήσονται καὶ
ἥξουσιν εἰς Σιων μετ’ εὐφροσύνης καὶ εὐφροσύνη
αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν ἐπὶ γὰρ κεφαλῆς
αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα καὶ εὐφροσύνη
καταλήμψεται αὐτούς ἀπέδρα ὀδύνη καὶ λύπη
καὶ στεναγμός

36 καὶ ἐγένετο τοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτου
ἔτους βασιλεύοντος Εζεκιου ἀνέβη Σενναχηριμ
βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ιουδαίας
τὰς ὀχυρὰς καὶ ἔλαβεν αὐτάς **2** καὶ ἀπέστειλεν
βασιλεὺς Ἀσσυρίων Ραψακην ἐκ Λαχις εἰς
Ιερουσαλημ πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκιαν μετὰ
δυνάμεως πολλῆς καὶ ἔστη ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς
κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ
γναφέως **3** καὶ ἐξῆλθεν πρὸς αὐτὸν Ελιακιμ ὁ τοῦ
Χελκιου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς
καὶ Ιωαχ ὁ τοῦ Ασαφ ὁ ὑπομνηματογράφος **4** καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Ραψακης εἴπατε Εζεκια τάδε λέγει ὁ
βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσσυρίων τί πεποιθὼς
εἶ **5** μὴ ἐν βουλῇ ἢ λόγοις χειλέων παράταξις
γίνεται καὶ νῦν ἐπὶ τίνι πέποιθας ὅτι ἀπειθεῖς μοι
6 ἰδοὺ πεποιθὼς εἶ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην
τὴν τεθλασμένην ταύτην ἐπ’ Αἴγυπτον ὃς ἂν ἐπ’
αὐτὴν ἐπιστηρισθῇ εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα
αὐτοῦ οὕτως ἐστὶν Φαραω βασιλεὺς Αἰγύπτου
καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ’ αὐτῷ **7** εἰ δὲ λέγετε
ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν πεποίθαμεν **8** νῦν
μείχθητε τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων
καὶ δώσω ὑμῖν δισχιλίαν ἵππον εἰ δυνήσεσθε
δοῦναι ἀναβάτας ἐπ’ αὐτούς **9** καὶ πῶς δύνασθε
ἀποστρέψαι εἰς πρόσωπον τοπάρχου ἑνός οἰκέται
εἰσὶν οἱ πεποιθότες ἐπ’ Αἰγυπτίοις εἰς ἵππον καὶ
ἀναβάτην **10** καὶ νῦν μὴ ἄνευ κυρίου ἀνέβημεν
ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην πολεμῆσαι αὐτήν **11** καὶ
εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ελιακιμ καὶ Σομνας καὶ Ιωαχ
λάλησον πρὸς τοὺς παῖδάς σου Συριστί ἀκούομεν
γὰρ ἡμεῖς καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς Ιουδαϊστί καὶ

ἵνα τί λαλεῖς εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐπὶ
τῷ τείχει 12 καὶ εἶπεν Ραψακης πρὸς αὐτούς μὴ
πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπέσταλκέν
με ὁ κύριός μου λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους
οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθημένους
ἐπὶ τῷ τείχει ἵνα φάγωσιν κόπρον καὶ πίωσιν
οὖρον μεθ' ὑμῶν ἅμα 13 καὶ ἔστη Ραψακης
καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλῃ Ιουδαϊστὶ καὶ εἶπεν
ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου
βασιλέως Ἀσσυρίων 14 τάδε λέγει ὁ βασιλεύς μὴ
ἀπατάτω ὑμᾶς Εζεκιας λόγοις οἳ οὐ δυνήσονται
ῥύσασθαι ὑμᾶς 15 καὶ μὴ λεγέτω ὑμῖν Εζεκιας
ὅτι ῥύσεται ὑμᾶς ὁ θεός καὶ οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ
πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων 16 μὴ
ἀκούετε Εζεκιου τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων
εἰ βούλεσθε εὐλογηθῆναι ἐκπορεύεσθε πρός με
καὶ φάγεσθε ἕκαστος τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ
τὰς συκᾶς καὶ πίεσθε ὕδωρ τοῦ λάκκου ὑμῶν
17 ἕως ἂν ἔλθω καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν ὡς ἡ
γῆ ὑμῶν γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτων καὶ
ἀμπελώνων 18 μὴ ὑμᾶς ἀπατάτω Εζεκιας λέγων
ὁ θεὸς ὑμῶν ῥύσεται ὑμᾶς μὴ ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ
τῶν ἐθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς
βασιλέως Ἀσσυρίων 19 ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς Αιμαθ
καὶ Αρφαθ καὶ ποῦ ὁ θεὸς τῆς πόλεως Σεπφαριμ
μὴ ἐδύναντο ῥύσασθαι Σαμάρειαν ἐκ χειρός μου
20 τίς τῶν θεῶν πάντων τῶν ἐθνῶν τούτων
ἐρρύσατο τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός μου ὅτι
ῥύσεται ὁ θεὸς Ιερουσαλημ ἐκ χειρός μου 21 καὶ
ἐσιώπησαν καὶ οὐδεὶς ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον διὰ
τὸ προστάξαι τὸν βασιλέα μηδένα ἀποκριθῆναι 22
καὶ εἰσῆλθεν Ελιακιμ ὁ τοῦ Χελκιου ὁ οἰκονόμος
καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς τῆς δυνάμεως καὶ Ιωαχ
ὁ τοῦ Ασαφ ὁ ὑπομνηματογράφος πρὸς Εζεκιαν
ἐσχισμένοι τοὺς χιτῶνας καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ
τοὺς λόγους Ραψακου

37 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν βασιλέα
Εζεκιαν ἔσχισεν τὰ ἱμάτια καὶ σάκκον
περιεβάλετο καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον κυρίου
2 καὶ ἀπέστειλεν Ελιακιμ τὸν οἰκονόμον καὶ
Σομναν τὸν γραμματέα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους
τῶν ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους πρὸς
Ησαιαν υἱὸν Αμως τὸν προφήτην 3 καὶ εἶπαν
αὐτῷ τάδε λέγει Εζεκιας ἡμέρα θλίψεως καὶ
ὀνειδισμοῦ καὶ ἐλεγμοῦ καὶ ὀργῆς ἡ σήμερον
ἡμέρα ὅτι ἥκει ἡ ὠδὶν τῇ τικτούσῃ ἰσχὺν δὲ οὐκ
ἔχει τοῦ τεκεῖν 4 εἰσακούσαι κύριος ὁ θεός σου
τοὺς λόγους Ραψακου οὓς ἀπέστειλεν βασιλεὺς
Ἀσσυρίων ὀνειδίζειν θεὸν ζῶντα καὶ ὀνειδίζειν
λόγους οὓς ἤκουσεν κύριος ὁ θεός σου καὶ
δεηθήσῃ πρὸς κύριον τὸν θεόν σου περὶ τῶν
καταλελειμμένων τούτων 5 καὶ ἦλθον οἱ παῖδες
τοῦ βασιλέως πρὸς Ησαιαν 6 καὶ εἶπεν αὐτοῖς
Ησαιας οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν τάδε
λέγει κύριος μὴ φοβηθῇς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν
ἤκουσας οὓς ὠνείδισάν με οἱ πρέσβεις βασιλέως
Ἀσσυρίων 7 ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς αὐτὸν πνεῦμα
καὶ ἀκούσας ἀγγελίαν ἀποστραφήσεται εἰς τὴν
χώραν αὐτοῦ καὶ πεσεῖται μαχαίρᾳ ἐν τῇ γῇ
αὐτοῦ 8 καὶ ἀπέστρεψεν Ραψακης καὶ κατέλαβεν
πολιορκοῦντα τὸν βασιλέα Λομναν καὶ ἤκουσεν
βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὅτι 9 ἐξῆλθεν Θαρακα
βασιλεὺς Αἰθιόπων πολιορκῆσαι αὐτόν καὶ
ἀκούσας ἀπέστρεψεν καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
πρὸς Εζεκιαν λέγων 10 οὕτως ἐρεῖτε Εζεκια
βασιλεῖ τῆς Ιουδαίας μή σε ἀπατάτω ὁ θεός

σου ἐφ᾽ ᾧ πεποιθὼς εἶ ἐπ᾽ αὐτῷ λέγων οὐ
μὴ παραδοθῇ Ιερουσαλημ εἰς χεῖρας βασιλέως
Ἀσσυρίων 11 ἢ οὐκ ἤκουσας ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς
Ἀσσυρίων πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἀπώλεσαν 12
μὴ ἐρρύσαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν οὓς
οἱ πατέρες μου ἀπώλεσαν τήν τε Γωζαν καὶ
Χαρραν καὶ Ραφες αἵ εἰσιν ἐν χώρᾳ Θεμαδ 13 ποῦ
εἰσιν οἱ βασιλεῖς Αιμαθ καὶ Αρφαθ καὶ πόλεως
Σεπφαριμ Αναγ Ουγαυα 14 καὶ ἔλαβεν Εζεκιας
τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων καὶ ἤνοιξεν αὐτὸ
ἐναντίον κυρίου 15 καὶ προσεύξατο Εζεκιας
πρὸς κύριον λέγων 16 κύριε σαβαωθ ὁ θεὸς
Ισραηλ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβιν σὺ θεὸς
μόνος εἶ πάσης βασιλείας τῆς οἰκουμένης σὺ
ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν 17 εἰσάκουσον
κύριε εἴσβλεψον κύριε καὶ ἰδὲ τοὺς λόγους οὓς
ἀπέστειλεν Σενναχηριμ ὀνειδίζειν θεὸν ζῶντα 18
ἐπ᾽ ἀληθείας γὰρ ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων
τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὴν χώραν αὐτῶν 19
καὶ ἐνέβαλον τὰ εἴδωλα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ οὐ
γὰρ θεοὶ ἦσαν ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων
ξύλα καὶ λίθοι καὶ ἀπώλεσαν αὐτούς 20 σὺ δέ
κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν
ἵνα γνῷ πᾶσα βασιλεία τῆς γῆς ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς
μόνος 21 καὶ ἀπεστάλη Ησαιας υἱὸς Αμως πρὸς
Εζεκιαν καὶ εἶπεν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ
θεὸς Ισραηλ ἤκουσα ἃ προσηύξω πρός με περὶ
Σενναχηριμ βασιλέως Ἀσσυρίων 22 οὗτος ὁ
λόγος ὃν ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ ὁ θεός ἐφαύλισέν
σε καὶ ἐμυκτήρισέν σε παρθένος θυγάτηρ Σιων
ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν ἐκίνησεν θυγάτηρ Ιερουσαλημ
23 τίνα ὠνείδισας καὶ παρώξυνας ἢ πρὸς τίνα
ὕψωσας τὴν φωνήν σου καὶ οὐκ ἦρας εἰς ὕψος
τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ισραηλ 24
ὅτι δι᾽ ἀγγέλων ὠνείδισας κύριον σὺ γὰρ εἶπας τῷ
πλήθει τῶν ἁρμάτων ἐγὼ ἀνέβην εἰς ὕψος ὀρέων
καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ Λιβάνου καὶ ἔκοψα τὸ ὕψος
τῆς κέδρου αὐτοῦ καὶ τὸ κάλλος τῆς κυπαρίσσου
καὶ εἰσῆλθον εἰς ὕψος μέρους τοῦ δρυμοῦ 25 καὶ
ἔθηκα γέφυραν καὶ ἠρήμωσα ὕδατα καὶ πᾶσαν
συναγωγὴν ὕδατος 26 οὐ ταῦτα ἤκουσας πάλαι
ἃ ἐγὼ ἐποίησα ἐξ ἀρχαίων ἡμερῶν συνέταξα
νῦν δὲ ἐπέδειξα ἐξερημῶσαι ἔθνη ἐν ὀχυροῖς
καὶ ἐνοικοῦντας ἐν πόλεσιν ὀχυραῖς 27 ἀνῆκα
τὰς χεῖρας καὶ ἐξηράνθησαν καὶ ἐγένοντο ὡς
χόρτος ξηρὸς ἐπὶ δωμάτων καὶ ὡς ἄγρωστις
28 νῦν δὲ τὴν ἀνάπαυσίν σου καὶ τὴν ἔξοδόν
σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου ἐγὼ ἐπίσταμαι 29 ὁ δὲ
θυμός σου ὃν ἐθυμώθης καὶ ἡ πικρία σου ἀνέβη
πρός με καὶ ἐμβαλῶ φιμὸν εἰς τὴν ῥῖνά σου καὶ
χαλινὸν εἰς τὰ χείλη σου καὶ ἀποστρέψω σε τῇ
ὁδῷ ᾗ ἦλθες ἐν αὐτῇ 30 τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον
φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ἃ ἔσπαρκας τῷ δὲ
ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ τὸ κατάλειμμα τῷ δὲ τρίτῳ
σπείραντες ἀμήσατε καὶ φυτεύσατε ἀμπελῶνας
καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν 31 καὶ ἔσονται
οἱ καταλελειμμένοι ἐν τῇ Ιουδαίᾳ φυήσουσιν
ῥίζαν κάτω καὶ ποιήσουσιν σπέρμα ἄνω 32 ὅτι ἐξ
Ιερουσαλημ ἐξελεύσονται οἱ καταλελειμμένοι
καὶ οἱ σῳζόμενοι ἐξ ὄρους Σιων ὁ ζῆλος κυρίου
σαβαωθ ποιήσει ταῦτα 33 διὰ τοῦτο οὕτως λέγει
κύριος ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων οὐ μὴ εἰσέλθῃ
εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπ᾽ αὐτὴν
βέλος οὐδὲ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ᾽ αὐτὴν θυρεὸν οὐδὲ
μὴ κυκλώσῃ ἐπ᾽ αὐτὴν χάρακα 34 ἀλλὰ τῇ ὁδῷ
ᾗ ἦλθεν ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται τάδε λέγει

κύριος 35 ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ
σῶσαι αὐτὴν δι᾽ ἐμὲ καὶ διὰ Δαυιδ τὸν παῖδά μου
36 καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ ἀνεῖλεν ἐκ τῆς
παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα
πέντε χιλιάδας καὶ ἐξαναστάντες τὸ πρωὶ εὗρον
πάντα τὰ σώματα νεκρά 37 καὶ ἀποστραφεὶς
ἀπῆλθεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ᾤκησεν ἐν
Νινευη 38 καὶ ἐν τῷ αὐτὸν προσκυνεῖν ἐν τῷ
οἴκῳ Νασαραχ τὸν παταχρον αὐτοῦ Αδραμελεχ
καὶ Σαρασαρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν
μαχαίραις αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν καὶ
ἐβασίλευσεν Ασορδαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ
38 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐμαλακίσθη
Εζεκιας ἕως θανάτου καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν
Ησαιας υἱὸς Αμως ὁ προφήτης καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτόν τάδε λέγει κύριος τάξαι περὶ τοῦ οἴκου
σου ἀποθνῄσκεις γὰρ σὺ καὶ οὐ ζήσῃ 2 καὶ
ἀπέστρεψεν Εζεκιας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς
τὸν τοῖχον καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον 3 λέγων
μνήσθητι κύριε ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου
μετὰ ἀληθείας ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ καὶ τὰ ἀρεστὰ
ἐνώπιόν σου ἐποίησα καὶ ἔκλαυσεν Εζεκιας
κλαυθμῷ μεγάλῳ 4 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
πρὸς Ησαιαν λέγων 5 πορεύθητι καὶ εἰπὸν Εζεκια
τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαυιδ τοῦ πατρός σου
ἤκουσα τῆς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου καὶ εἶδον
τὰ δάκρυά σου ἰδοὺ προστίθημι πρὸς τὸν χρόνον
σου ἔτη δέκα πέντε 6 καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως
Ἀσσυρίων σώσω σε καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης
ὑπερασπιῶ 7 τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον παρὰ
κυρίου ὅτι ὁ θεὸς ποιήσει τὸ ῥῆμα τοῦτο 8 τὴν
σκιὰν τῶν ἀναβαθμῶν οὓς κατέβη ὁ ἥλιος τοὺς
δέκα ἀναβαθμοὺς τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου
ἀποστρέψω τὸν ἥλιον τοὺς δέκα ἀναβαθμούς
καὶ ἀνέβη ὁ ἥλιος τοὺς δέκα ἀναβαθμούς οὓς
κατέβη ἡ σκιά 9 προσευχὴ Εζεκιου βασιλέως
τῆς Ιουδαίας ἡνίκα ἐμαλακίσθη καὶ ἀνέστη ἐκ
τῆς μαλακίας αὐτοῦ 10 ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψει
τῶν ἡμερῶν μου ἐν πύλαις ᾅδου καταλείψω τὰ
ἔτη τὰ ἐπίλοιπα (Sheol h7585) 11 εἶπα οὐκέτι μὴ
ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς οὐκέτι
μὴ ἴδω ἄνθρωπον 12 ἐκ τῆς συγγενείας μου
κατέλιπον τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς μου ἐξῆλθεν καὶ
ἀπῆλθεν ἀπ᾽ ἐμοῦ ὥσπερ ὁ καταλύων σκηνὴν
πήξας τὸ πνεῦμά μου παρ᾽ ἐμοὶ ἐγένετο ὡς ἱστὸς
ἐρίθου ἐγγιζούσης ἐκτεμεῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
παρεδόθην 13 ἕως πρωὶ ὡς λέοντι οὕτως τὰ ὀστᾶ
μου συνέτριψεν ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως τῆς
νυκτὸς παρεδόθην 14 ὡς χελιδών οὕτως φωνήσω
καὶ ὡς περιστερά οὕτως μελετήσω ἐξέλιπον γάρ
μου οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ βλέπειν εἰς τὸ ὕψος τοῦ
οὐρανοῦ πρὸς τὸν κύριον ὃς ἐξείλατό με 15 καὶ
ἀφείλατό μου τὴν ὀδύνην τῆς ψυχῆς 16 κύριε
περὶ αὐτῆς γὰρ ἀνηγγέλη σοι καὶ ἐξήγειράς μου
τὴν πνοήν καὶ παρακληθεὶς ἔζησα 17 εἵλου γάρ
μου τὴν ψυχήν ἵνα μὴ ἀπόληται καὶ ἀπέρριψας
ὀπίσω μου πάσας τὰς ἁμαρτίας μου 18 οὐ γὰρ
οἱ ἐν ᾅδου αἰνέσουσίν σε οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες
εὐλογήσουσίν σε οὐδὲ ἐλπιοῦσιν οἱ ἐν ᾅδου
τὴν ἐλεημοσύνην σου (Sheol h7585) 19 οἱ ζῶντες
εὐλογήσουσίν σε ὃν τρόπον κἀγώ ἀπὸ γὰρ τῆς
σήμερον παιδία ποιήσω ἃ ἀναγγελοῦσιν τὴν
δικαιοσύνην σου 20 κύριε τῆς σωτηρίας μου καὶ
οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου κατέναντι τοῦ οἴκου
τοῦ θεοῦ 21 καὶ εἶπεν Ησαιας πρὸς Εζεκιαν λαβὲ

παλάθην ἐκ σύκων καὶ τρῖψον καὶ κατάπλασαι
καὶ ὑγιὴς ἔσῃ 22 καὶ εἶπεν Εζεκιας τοῦτο τὸ
σημεῖον ὅτι ἀναβήσομαι εἰς τὸν οἶκον κυρίου
τοῦ θεοῦ

39 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν Μαρωδαχ
υἱὸς τοῦ Λααδαν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνίας
ἐπιστολὰς καὶ πρέσβεις καὶ δῶρα Εζεκια ἤκουσεν
γὰρ ὅτι ἐμαλακίσθη ἕως θανάτου καὶ ἀνέστη 2
καὶ ἐχάρη ἐπ’ αὐτοῖς Εζεκιας χαρὰν μεγάλην καὶ
ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν οἶκον τοῦ νεχωθα καὶ τῆς
στακτῆς καὶ τῶν θυμιαμάτων καὶ τοῦ μύρου καὶ
τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου καὶ πάντας τοὺς
οἴκους τῶν σκευῶν τῆς γάζης καὶ πάντα ὅσα ἦν
ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν οὐθέν ὃ οὐκ
ἔδειξεν Εζεκιας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ 3 καὶ ἦλθεν
Ησαιας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκιαν
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τί λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι
οὗτοι καὶ πόθεν ἥκασιν πρὸς σέ καὶ εἶπεν Εζεκιας
ἐκ γῆς πόρρωθεν ἥκασιν πρός με ἐκ Βαβυλῶνος
4 καὶ εἶπεν Ησαιας τί εἴδοσαν ἐν τῷ οἴκῳ σου
καὶ εἶπεν Εζεκιας πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ μου
εἴδοσαν καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ
εἴδοσαν ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου 5 καὶ
εἶπεν αὐτῷ Ησαιας ἄκουσον τὸν λόγον κυρίου
σαβαωθ 6 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ
λήμψονται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ὅσα
συνήγαγον οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
εἰς Βαβυλῶνα ἥξει καὶ οὐδὲν οὐ μὴ καταλίπωσιν
εἶπεν δὲ ὁ θεὸς 7 ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου ὧν
ἐγέννησας λήμψονται καὶ ποιήσουσιν σπάδοντας
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων 8
καὶ εἶπεν Εζεκιας πρὸς Ησαιαν ἀγαθὸς ὁ λόγος
κυρίου ὃν ἐλάλησεν γενέσθω δὴ εἰρήνη καὶ
δικαιοσύνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου

40 παρακαλεῖτε παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου
λέγει ὁ θεός 2 ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν
Ιερουσαλημ παρακαλέσατε αὐτήν ὅτι ἐπλήσθη ἡ
ταπείνωσις αὐτῆς λέλυται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία ὅτι
ἐδέξατο ἐκ χειρὸς κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα
αὐτῆς 3 φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἑτοιμάσατε
τὴν ὁδὸν κυρίου εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ
θεοῦ ἡμῶν 4 πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καὶ πᾶν
ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται καὶ ἔσται πάντα
τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν καὶ ἡ τραχεῖα εἰς πεδία 5
καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα κυρίου καὶ ὄψεται πᾶσα
σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ὅτι κύριος ἐλάλησεν
6 φωνὴ λέγοντος βόησον καὶ εἶπα τί βοήσω
πᾶσα σὰρξ χόρτος καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς
ἄνθος χόρτου 7 ἐξηράνθη ὁ χόρτος καὶ τὸ ἄνθος
ἐξέπεσεν 8 τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ἡμῶν μένει
εἰς τὸν αἰῶνα 9 ἐπ’ ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ
εὐαγγελιζόμενος Σιων ὕψωσον τῇ ἰσχύι τὴν
φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ιερουσαλημ
ὑψώσατε μὴ φοβεῖσθε εἰπὸν ταῖς πόλεσιν Ιουδα
ἰδοὺ ὁ θεὸς ὑμῶν 10 ἰδοὺ κύριος μετὰ ἰσχύος
ἔρχεται καὶ ὁ βραχίων μετὰ κυριείας ἰδοὺ ὁ
μισθὸς αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ καὶ τὸ ἔργον ἐναντίον
αὐτοῦ 11 ὡς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ
καὶ τῷ βραχίονι αὐτοῦ συνάξει ἄρνας καὶ ἐν
γαστρὶ ἐχούσας παρακαλέσει 12 τίς ἐμέτρησεν
τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸν οὐρανὸν σπιθαμῇ
καὶ πᾶσαν τὴν γῆν δρακί τίς ἔστησεν τὰ ὄρη
σταθμῷ καὶ τὰς νάπας ζυγῷ 13 τίς ἔγνω νοῦν
κυρίου καὶ τίς αὐτοῦ σύμβουλος ἐγένετο ὃς
συμβιβᾷ αὐτόν 14 ἢ πρὸς τίνα συνεβουλεύσατο

καὶ συνεβίβασεν αὐτόν ἢ τίς ἔδειξεν αὐτῷ κρίσιν
ἢ ὁδὸν συνέσεως τίς ἔδειξεν αὐτῷ **15** εἰ πάντα τὰ
ἔθνη ὡς σταγὼν ἀπὸ κάδου καὶ ὡς ῥοπὴ ζυγοῦ
ἐλογίσθησαν καὶ ὡς σίελος λογισθήσονται **16**
ὁ δὲ Λίβανος οὐχ ἱκανὸς εἰς καῦσιν καὶ πάντα
τὰ τετράποδα οὐχ ἱκανὰ εἰς ὁλοκάρπωσιν **17**
καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς οὐδέν εἰσι καὶ εἰς οὐθὲν
ἐλογίσθησαν **18** τίνι ὡμοιώσατε κύριον καὶ
τίνι ὁμοιώματι ὡμοιώσατε αὐτόν **19** μὴ εἰκόνα
ἐποίησεν τέκτων ἢ χρυσοχόος χωνεύσας χρυσίον
περιεχρύσωσεν αὐτόν ὁμοίωμα κατεσκεύασεν
αὐτόν **20** ξύλον γὰρ ἄσηπτον ἐκλέγεται τέκτων
καὶ σοφῶς ζητεῖ πῶς στήσει αὐτοῦ εἰκόνα καὶ
ἵνα μὴ σαλεύηται **21** οὐ γνώσεσθε οὐκ ἀκούσεσθε
οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν οὐκ ἔγνωτε τὰ
θεμέλια τῆς γῆς **22** ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς
γῆς καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες ὁ
στήσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανὸν καὶ διατείνας
ὡς σκηνὴν κατοικεῖν **23** ὁ διδοὺς ἄρχοντας εἰς
οὐδὲν ἄρχειν τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν **24**
οὐ γὰρ μὴ σπείρωσιν οὐδὲ μὴ φυτεύσωσιν οὐδὲ
μὴ ῥιζωθῇ εἰς τὴν γῆν ἡ ῥίζα αὐτῶν ἔπνευσεν
ἐπ’ αὐτοὺς καὶ ἐξηράνθησαν καὶ καταιγὶς ὡς
φρύγανα ἀναλήμψεται αὐτούς **25** νῦν οὖν τίνι
με ὡμοιώσατε καὶ ὑψωθήσομαι εἶπεν ὁ ἅγιος
26 ἀναβλέψατε εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν
καὶ ἴδετε τίς κατέδειξεν πάντα ταῦτα ὁ ἐκφέρων
κατὰ ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ πάντας ἐπ’
ὀνόματι καλέσει ἀπὸ πολλῆς δόξης καὶ ἐν κράτει
ἰσχύος οὐδέν σε ἔλαθεν **27** μὴ γὰρ εἴπῃς Ιακωβ
καὶ τί ἐλάλησας Ισραηλ ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου
ἀπὸ τοῦ θεοῦ καὶ ὁ θεός μου τὴν κρίσιν ἀφεῖλεν
καὶ ἀπέστη **28** καὶ νῦν οὐκ ἔγνως εἰ μὴ ἤκουσας
θεὸς αἰώνιος ὁ θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα
τῆς γῆς οὐ πεινάσει οὐδὲ κοπιάσει οὐδὲ ἔστιν
ἐξεύρεσις τῆς φρονήσεως αὐτοῦ **29** διδοὺς τοῖς
πεινῶσιν ἰσχὺν καὶ τοῖς μὴ ὀδυνωμένοις λύπην
30 πεινάσουσιν γὰρ νεώτεροι καὶ κοπιάσουσιν
νεανίσκοι καὶ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυες ἔσονται **31**
οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν θεὸν ἀλλάξουσιν ἰσχύν
πτεροφυήσουσιν ὡς ἀετοί δραμοῦνται καὶ οὐ
κοπιάσουσιν βαδιοῦνται καὶ οὐ πεινάσουσιν

41 ἐγκαινίζεσθε πρός με νῆσοι οἱ γὰρ
ἄρχοντες ἀλλάξουσιν ἰσχύν ἐγγισάτωσαν καὶ
λαλησάτωσαν ἅμα τότε κρίσιν ἀναγγειλάτωσαν
2 τίς ἐξήγειρεν ἀπὸ ἀνατολῶν δικαιοσύνην
ἐκάλεσεν αὐτὴν κατὰ πόδας αὐτοῦ καὶ
πορεύσεται δώσει ἐναντίον ἐθνῶν καὶ βασιλεῖς
ἐκστήσει καὶ δώσει εἰς γῆν τὰς μαχαίρας αὐτῶν
καὶ ὡς φρύγανα ἐξωσμένα τὰ τόξα αὐτῶν **3**
καὶ διώξεται αὐτοὺς καὶ διελεύσεται ἐν εἰρήνῃ
ἡ ὁδὸς τῶν ποδῶν αὐτοῦ **4** τίς ἐνήργησεν
καὶ ἐποίησεν ταῦτα ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ καλῶν
αὐτὴν ἀπὸ γενεῶν ἀρχῆς ἐγὼ θεὸς πρῶτος καὶ
εἰς τὰ ἐπερχόμενα ἐγώ εἰμι **5** εἴδοσαν ἔθνη
καὶ ἐφοβήθησαν τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἤγγισαν καὶ
ἤλθοσαν ἅμα **6** κρίνων ἕκαστος τῷ πλησίον
καὶ τῷ ἀδελφῷ βοηθῆσαι καὶ ἐρεῖ **7** ἴσχυσεν
ἀνὴρ τέκτων καὶ χαλκεὺς τύπτων σφύρῃ ἅμα
ἐλαύνων ποτὲ μὲν ἐρεῖ σύμβλημα καλόν ἐστιν
ἰσχύρωσαν αὐτὰ ἐν ἥλοις θήσουσιν αὐτὰ καὶ οὐ
κινηθήσονται **8** σὺ δέ Ισραηλ παῖς μου Ιακωβ
ὃν ἐξελεξάμην σπέρμα Αβρααμ ὃν ἠγάπησα **9**
οὗ ἀντελαβόμην ἀπ’ ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἐκ τῶν
σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε καὶ εἶπά σοι παῖς μου
εἶ ἐξελεξάμην σε καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε **10** μὴ

φοβοῦ μετὰ σοῦ γάρ εἰμι μὴ πλανῶ ἐγὼ γάρ εἰμι
ὁ θεός σου ὁ ἐνισχύσας σε καὶ ἐβοήθησά σοι καὶ
ἠσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ μου **11** ἰδοὺ
αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ
ἀντικείμενοί σοι ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες καὶ
ἀπολοῦνται πάντες οἱ ἀντίδικοί σου **12** ζητήσεις
αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ εὕρῃς τοὺς ἀνθρώπους οἳ
παροινήσουσιν εἰς σέ ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες
καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἀντιπολεμοῦντές σε **13** ὅτι
ἐγὼ ὁ θεός σου ὁ κρατῶν τῆς δεξιᾶς σου ὁ λέγων
σοι μὴ φοβοῦ **14** Ιακωβ ὀλιγοστὸς Ισραηλ ἐγὼ
ἐβοήθησά σοι λέγει ὁ θεὸς ὁ λυτρούμενός σε
Ισραηλ **15** ἰδοὺ ἐποίησά σε ὡς τροχοὺς ἁμάξης
ἀλοῶντας καινοὺς πριστηροειδεῖς καὶ ἀλοήσεις
ὄρη καὶ λεπτυνεῖς βουνοὺς καὶ ὡς χνοῦν θήσεις
16 καὶ λικμήσεις καὶ ἄνεμος λήμψεται αὐτούς
καὶ καταιγὶς διασπερεῖ αὐτούς σὺ δὲ εὐφρανθήσῃ
ἐν τοῖς ἁγίοις Ισραηλ καὶ ἀγαλλιάσονται **17**
οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἐνδεεῖς ζητήσουσιν γὰρ ὕδωρ
καὶ οὐκ ἔσται ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἀπὸ τῆς δίψης
ἐξηράνθη ἐγὼ κύριος ὁ θεός ἐγὼ ἐπακούσομαι
ὁ θεὸς Ισραηλ καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς **18**
ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμοὺς καὶ ἐν
μέσῳ πεδίων πηγάς ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἕλη
καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς **19** θήσω εἰς
τὴν ἄνυδρον γῆν κέδρον καὶ πύξον καὶ μυρσίνην
καὶ κυπάρισσον καὶ λεύκην **20** ἵνα ἴδωσιν καὶ
γνῶσιν καὶ ἐννοηθῶσιν καὶ ἐπιστῶνται ἅμα ὅτι
χεὶρ κυρίου ἐποίησεν ταῦτα πάντα καὶ ὁ ἅγιος
τοῦ Ισραηλ κατέδειξεν **21** ἐγγίζει ἡ κρίσις ὑμῶν
λέγει κύριος ὁ θεός ἤγγισαν αἱ βουλαὶ ὑμῶν
λέγει ὁ βασιλεὺς Ιακωβ **22** ἐγγισάτωσαν καὶ
ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν ἃ συμβήσεται ἢ τὰ πρότερα
τίνα ἦν εἴπατε καὶ ἐπιστήσομεν τὸν νοῦν καὶ
γνωσόμεθα τί τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἐπερχόμενα
εἴπατε ἡμῖν **23** ἀναγγείλατε ἡμῖν τὰ ἐπερχόμενα
ἐπ' ἐσχάτου καὶ γνωσόμεθα ὅτι θεοί ἐστε εὖ
ποιήσατε καὶ κακώσατε καὶ θαυμασόμεθα καὶ
ὀψόμεθα ἅμα **24** ὅτι πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς καὶ πόθεν
ἡ ἐργασία ὑμῶν ἐκ γῆς βδέλυγμα ἐξελέξαντο
ὑμᾶς **25** ἐγὼ δὲ ἤγειρα τὸν ἀπὸ βορρᾶ καὶ τὸν ἀφ'
ἡλίου ἀνατολῶν κληθήσονται τῷ ὀνόματί μου
ἐρχέσθωσαν ἄρχοντες καὶ ὡς πηλὸς κεραμέως
καὶ ὡς κεραμεὺς καταπατῶν τὸν πηλόν οὕτως
καταπατηθήσεσθε **26** τίς γὰρ ἀναγγελεῖ τὰ ἐξ
ἀρχῆς ἵνα γνῶμεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν καὶ ἐροῦμεν
ὅτι ἀληθῆ ἐστιν οὐκ ἔστιν ὁ προλέγων οὐδὲ
ὁ ἀκούων ὑμῶν τοὺς λόγους **27** ἀρχὴν Σιων
δώσω καὶ Ιερουσαλημ παρακαλέσω εἰς ὁδόν **28**
ἀπὸ γὰρ τῶν ἐθνῶν ἰδοὺ οὐδείς καὶ ἀπὸ τῶν
εἰδώλων αὐτῶν οὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων καὶ ἐὰν
ἐρωτήσω αὐτούς πόθεν ἐστέ οὐ μὴ ἀποκριθῶσίν
μοι **29** εἰσὶν γὰρ οἱ ποιοῦντες ὑμᾶς καὶ μάτην οἱ
πλανῶντες ὑμᾶς

42 Ιακωβ ὁ παῖς μου ἀντιλήμψομαι αὐτοῦ
Ισραηλ ὁ ἐκλεκτός μου προσεδέξατο αὐτὸν ἡ
ψυχή μου ἔδωκα τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν
κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει **2** οὐ κεκράξεται
οὐδὲ ἀνήσει οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἔξω ἡ φωνὴ
αὐτοῦ **3** κάλαμον τεθλασμένον οὐ συντρίψει καὶ
λίνον καπνιζόμενον οὐ σβέσει ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν
ἐξοίσει κρίσιν **4** ἀναλάμψει καὶ οὐ θραυσθήσεται
ἕως ἂν θῇ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν **5** οὕτως λέγει κύριος ὁ
θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ πήξας αὐτόν ὁ
στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ διδοὺς

πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ’ αὐτῆς καὶ πνεῦμα τοῖς
πατοῦσιν αὐτήν 6 ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ἐκάλεσά
σε ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρατήσω τῆς χειρός σου
καὶ ἐνισχύσω σε καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην
γένους εἰς φῶς ἐθνῶν 7 ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς
τυφλῶν ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους καὶ
ἐξ οἴκου φυλακῆς καθημένους ἐν σκότει 8 ἐγὼ
κύριος ὁ θεός τοῦτό μού ἐστιν τὸ ὄνομα τὴν
δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου
τοῖς γλυπτοῖς 9 τὰ ἀπ’ ἀρχῆς ἰδοὺ ἥκασιν καὶ
καινὰ ἃ ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι
ἐδηλώθη ὑμῖν 10 ὑμνήσατε τῷ κυρίῳ ὕμνον
καινόν ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἀπ’ ἄκρου τῆς γῆς οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν
θάλασσαν καὶ πλέοντες αὐτήν αἱ νῆσοι καὶ οἱ
κατοικοῦντες αὐτάς 11 εὐφράνθητι ἔρημος καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῆς ἐπαύλεις καὶ οἱ κατοικοῦντες
Κηδαρ εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες Πέτραν
ἀπ’ ἄκρων τῶν ὀρέων βοήσουσιν 12 δώσουσιν
τῷ θεῷ δόξαν τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις
ἀναγγελοῦσιν 13 κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων
ἐξελεύσεται καὶ συντρίψει πόλεμον ἐπεγερεῖ
ζῆλον καὶ βοήσεται ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ μετὰ
ἰσχύος 14 ἐσιώπησα μὴ καὶ ἀεὶ σιωπήσομαι καὶ
ἀνέξομαι ἐκαρτέρησα ὡς ἡ τίκτουσα ἐκστήσω καὶ
ξηρανῶ ἅμα 15 καὶ θήσω ποταμοὺς εἰς νήσους
καὶ ἕλη ξηρανῶ 16 καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ ᾗ οὐκ
ἔγνωσαν καὶ τρίβους οὓς οὐκ ᾔδεισαν πατῆσαι
ποιήσω αὐτούς ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκότος εἰς
φῶς καὶ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν ταῦτα τὰ ῥήματα
ποιήσω καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς 17 αὐτοὶ δὲ
ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω αἰσχύνθητε αἰσχύνην
οἱ πεποιθότες ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς οἱ λέγοντες τοῖς
χωνευτοῖς ὑμεῖς ἐστε θεοὶ ἡμῶν 18 οἱ κωφοί
ἀκούσατε καὶ οἱ τυφλοί ἀναβλέψατε ἰδεῖν 19
καὶ τίς τυφλὸς ἀλλ’ ἢ οἱ παῖδές μου καὶ κωφοὶ
ἀλλ’ ἢ οἱ κυριεύοντες αὐτῶν καὶ ἐτυφλώθησαν
οἱ δοῦλοι τοῦ θεοῦ 20 εἴδετε πλεονάκις καὶ οὐκ
ἐφυλάξασθε ἠνοιγμένα τὰ ὦτα καὶ οὐκ ἠκούσατε
21 κύριος ὁ θεὸς ἐβούλετο ἵνα δικαιωθῇ καὶ
μεγαλύνῃ αἴνεσιν καὶ εἶδον 22 καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς
πεπρονομευμένος καὶ διηρπασμένος ἡ γὰρ παγὶς
ἐν τοῖς ταμιείοις πανταχοῦ καὶ ἐν οἴκοις ἅμα
ὅπου ἔκρυψαν αὐτούς ἐγένοντο εἰς προνομήν
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἅρπαγμα καὶ οὐκ ἦν
ὁ λέγων ἀπόδος 23 τίς ἐν ὑμῖν ὃς ἐνωτιεῖται
ταῦτα εἰσακούσεται εἰς τὰ ἐπερχόμενα 24 τίς
ἔδωκεν εἰς διαρπαγὴν Ιακωβ καὶ Ισραηλ τοῖς
προνομεύουσιν αὐτόν οὐχὶ ὁ θεός ᾧ ἡμάρτοσαν
αὐτῷ καὶ οὐκ ἐβούλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ
πορεύεσθαι οὐδὲ ἀκούειν τοῦ νόμου αὐτοῦ 25
καὶ ἐπήγαγεν ἐπ’ αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ καὶ
κατίσχυσεν αὐτοὺς πόλεμος καὶ οἱ συμφλέγοντες
αὐτοὺς κύκλῳ καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕκαστος αὐτῶν
οὐδὲ ἔθεντο ἐπὶ ψυχήν

43 καὶ νῦν οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιήσας
σε Ιακωβ ὁ πλάσας σε Ισραηλ μὴ φοβοῦ ὅτι
ἐλυτρωσάμην σε ἐκάλεσά σε τὸ ὄνομά σου ἐμὸς
εἶ σύ 2 καὶ ἐὰν διαβαίνῃς δῖ ὕδατος μετὰ σοῦ εἰμι
καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσίν σε καὶ ἐὰν διέλθῃς
διὰ πυρός οὐ μὴ κατακαυθῇς φλὸξ οὐ κατακαύσει
σε 3 ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεός σου ὁ ἅγιος Ισραηλ
ὁ σῴζων σε ἐποίησά σου ἄλλαγμα Αἴγυπτον
καὶ Αἰθιοπίαν καὶ Σοήνην ὑπὲρ σοῦ 4 ἀφ’ οὗ
ἔντιμος ἐγένου ἐναντίον μου ἐδοξάσθης κἀγώ σε
ἠγάπησα καὶ δώσω ἀνθρώπους πολλοὺς ὑπὲρ σοῦ

καὶ ἄρχοντας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου **5** μὴ φοβοῦ
ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι ἀπὸ ἀνατολῶν ἄξω τὸ σπέρμα
σου καὶ ἀπὸ δυσμῶν συνάξω σε **6** ἐρῶ τῷ βορρᾷ
ἄγε καὶ τῷ λιβί μὴ κώλυε ἄγε τοὺς υἱούς μου ἀπὸ
γῆς πόρρωθεν καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπ’ ἄκρων
τῆς γῆς **7** πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται τῷ ὀνόματί
μου ἐν γὰρ τῇ δόξῃ μου κατεσκεύασα αὐτὸν καὶ
ἔπλασα καὶ ἐποίησα αὐτόν **8** καὶ ἐξήγαγον λαὸν
τυφλόν καὶ ὀφθαλμοί εἰσιν ὡσαύτως τυφλοί
καὶ κωφοὶ τὰ ὦτα ἔχοντες **9** πάντα τὰ ἔθνη
συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες
ἐξ αὐτῶν τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς
τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας
αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ
10 γένεσθέ μοι μάρτυρες κἀγὼ μάρτυς λέγει
κύριος ὁ θεός καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην ἵνα
γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγώ εἰμι
ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεὸς καὶ μετ’
ἐμὲ οὐκ ἔσται **11** ἐγὼ ὁ θεός καὶ οὐκ ἔστιν πάρεξ
ἐμοῦ σῴζων **12** ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα ὠνείδισα
καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες
κἀγὼ μάρτυς λέγει κύριος ὁ θεός **13** ἔτι ἀπ’ ἀρχῆς
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος
ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό **14** οὕτως λέγει
κύριος ὁ θεὸς ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς ὁ ἅγιος
Ισραηλ ἕνεκεν ὑμῶν ἀποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα
καὶ ἐπεγερῶ πάντας φεύγοντας καὶ Χαλδαῖοι
ἐν πλοίοις δεθήσονται **15** ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ
ἅγιος ὑμῶν ὁ καταδείξας Ισραηλ βασιλέα ὑμῶν
16 οὕτως λέγει κύριος ὁ διδοὺς ὁδὸν ἐν θαλάσσῃ
καὶ ἐν ὕδατι ἰσχυρῷ τρίβον **17** ὁ ἐξαγαγὼν
ἅρματα καὶ ἵππον καὶ ὄχλον ἰσχυρόν ἀλλὰ
ἐκοιμήθησαν καὶ οὐκ ἀναστήσονται ἐσβέσθησαν
ὡς λίνον ἐσβεσμένον **18** μὴ μνημονεύετε τὰ
πρῶτα καὶ τὰ ἀρχαῖα μὴ συλλογίζεσθε **19** ἰδοὺ
ποιῶ καινὰ ἃ νῦν ἀνατελεῖ καὶ γνώσεσθε αὐτά
καὶ ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ
ποταμούς **20** εὐλογήσει με τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ
σειρῆνες καὶ θυγατέρες στρουθῶν ὅτι ἔδωκα
ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ ποταμοὺς ἐν τῇ ἀνύδρῳ
ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτόν **21** λαόν μου ὃν
περιεποιησάμην τὰς ἀρετάς μου διηγεῖσθαι **22** οὐ
νῦν ἐκάλεσά σε Ιακωβ οὐδὲ κοπιᾶσαί σε ἐποίησα
Ισραηλ **23** οὐκ ἐμοὶ πρόβατα τῆς ὁλοκαρπώσεώς
σου οὐδὲ ἐν ταῖς θυσίαις σου ἐδόξασάς με οὐδὲ
ἔγκοπον ἐποίησά σε ἐν λιβάνῳ **24** οὐδὲ ἐκτήσω
μοι ἀργυρίου θυμίαμα οὐδὲ τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν
σου ἐπεθύμησα ἀλλὰ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου καὶ
ἐν ταῖς ἀδικίαις σου προέστην σου **25** ἐγώ εἰμι
ἐγώ εἰμι ὁ ἐξαλείφων τὰς ἀνομίας σου καὶ οὐ μὴ
μνησθήσομαι **26** σὺ δὲ μνήσθητι καὶ κριθῶμεν
λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σου πρῶτος ἵνα δικαιωθῇς
27 οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶτοι καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν
ἠνόμησαν εἰς ἐμέ **28** καὶ ἐμίαναν οἱ ἄρχοντες τὰ
ἅγιά μου καὶ ἔδωκα ἀπολέσαι Ιακωβ καὶ Ισραηλ
εἰς ὀνειδισμόν

44 νῦν δὲ ἄκουσον παῖς μου Ιακωβ καὶ Ισραηλ
ὃν ἐξελεξάμην **2** οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς
ὁ ποιήσας σε καὶ ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας ἔτι
βοηθηθήσῃ μὴ φοβοῦ παῖς μου Ιακωβ καὶ ὁ
ἠγαπημένος Ισραηλ ὃν ἐξελεξάμην **3** ὅτι ἐγὼ
δώσω ὕδωρ ἐν δίψει τοῖς πορευομένοις ἐν
ἀνύδρῳ ἐπιθήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸ σπέρμα
σου καὶ τὰς εὐλογίας μου ἐπὶ τὰ τέκνα σου **4** καὶ
ἀνατελοῦσιν ὡσεὶ χόρτος ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ
ὡς ἰτέα ἐπὶ παραρρέον ὕδωρ **5** οὗτος ἐρεῖ τοῦ

θεοῦ εἰμι καὶ οὗτος βοήσεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι
Ιακωβ καὶ ἕτερος ἐπιγράψει τοῦ θεοῦ εἰμι ἐπὶ
τῷ ὀνόματι Ισραηλ **6** οὕτως λέγει ὁ θεὸς ὁ
βασιλεὺς τοῦ Ισραηλ ὁ ῥυσάμενος αὐτὸν θεὸς
σαβαωθ ἐγὼ πρῶτος καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα πλὴν
ἐμοῦ οὐκ ἔστιν θεός **7** τίς ὥσπερ ἐγώ στήτω
καλεσάτω καὶ ἑτοιμασάτω μοι ἀφ' οὗ ἐποίησα
ἄνθρωπον εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὰ ἐπερχόμενα
πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν **8** μὴ
παρακαλύπτεσθε οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἠνωτίσασθε καὶ
ἀπήγγειλα ὑμῖν μάρτυρες ὑμεῖς ἐστε εἰ ἔστιν θεὸς
πλὴν ἐμοῦ καὶ οὐκ ἦσαν τότε **9** οἱ πλάσσοντες
καὶ γλύφοντες πάντες μάταιοι οἱ ποιοῦντες
τὰ καταθύμια αὐτῶν ἃ οὐκ ὠφελήσει αὐτούς
ἀλλὰ αἰσχυνθήσονται **10** πάντες οἱ πλάσσοντες
θεὸν καὶ γλύφοντες ἀνωφελῆ **11** καὶ πάντες
ὅθεν ἐγένοντο ἐξηράνθησαν καὶ κωφοὶ ἀπὸ
ἀνθρώπων συναχθήτωσαν πάντες καὶ στήτωσαν
ἅμα ἐντραπήτωσαν καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἅμα **12**
ὅτι ὤξυνεν τέκτων σίδηρον σκεπάρνῳ εἰργάσατο
αὐτὸ καὶ ἐν τερέτρῳ ἔτρησεν αὐτό εἰργάσατο αὐτὸ
ἐν τῷ βραχίονι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ πεινάσει
καὶ ἀσθενήσει καὶ οὐ μὴ πίῃ ὕδωρ ἐκλεξάμενος
13 τέκτων ξύλον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέτρῳ καὶ
ἐν κόλλῃ ἐρρύθμισεν αὐτό ἐποίησεν αὐτὸ ὡς
μορφὴν ἀνδρὸς καὶ ὡς ὡραιότητα ἀνθρώπου
στῆσαι αὐτὸ ἐν οἴκῳ **14** ὃ ἔκοψεν ξύλον ἐκ τοῦ
δρυμοῦ ὃ ἐφύτευσεν κύριος καὶ ὑετὸς ἐμήκυνεν
15 ἵνα ᾖ ἀνθρώποις εἰς καῦσιν καὶ λαβὼν ἀπ'
αὐτοῦ ἐθερμάνθη καὶ καύσαντες ἔπεψαν ἄρτους
ἐπ' αὐτῶν τὸ δὲ λοιπὸν εἰργάσαντο εἰς θεούς
καὶ προσκυνοῦσιν αὐτούς **16** οὗ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ
κατέκαυσαν ἐν πυρὶ καὶ καύσαντες ἔπεψαν
ἄρτους ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρέας ὀπτήσας
ἔφαγεν καὶ ἐνεπλήσθη καὶ θερμανθεὶς εἶπεν
ἡδύ μοι ὅτι ἐθερμάνθην καὶ εἶδον πῦρ **17** τὸ δὲ
λοιπὸν ἐποίησεν εἰς θεὸν γλυπτὸν καὶ προσκυνεῖ
αὐτῷ καὶ προσεύχεται λέγων ἐξελοῦ με ὅτι
θεός μου εἶ σύ **18** οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι ὅτι
ἀπημαυρώθησαν τοῦ βλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς
αὐτῶν καὶ τοῦ νοῆσαι τῇ καρδίᾳ αὐτῶν **19** καὶ
οὐκ ἐλογίσατο τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐδὲ ἀνελογίσατο
ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ οὐδὲ ἔγνω τῇ φρονήσει ὅτι
τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ καὶ ἔπεψεν
ἐπὶ τῶν ἀνθράκων αὐτοῦ ἄρτους καὶ ὀπτήσας
κρέας ἔφαγεν καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ εἰς βδέλυγμα
ἐποίησεν καὶ προσκυνοῦσιν αὐτῷ **20** γνῶτε ὅτι
σποδὸς ἡ καρδία αὐτῶν καὶ πλανῶνται καὶ οὐδεὶς
δύναται ἐξελέσθαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἴδετε οὐκ
ἐρεῖτε ὅτι ψεῦδος ἐν τῇ δεξιᾷ μου **21** μνήσθητι
ταῦτα Ιακωβ καὶ Ισραηλ ὅτι παῖς μου εἶ σύ ἔπλασά
σε παῖδά μου καὶ σύ Ισραηλ μὴ ἐπιλανθάνου
μου **22** ἰδοὺ γὰρ ἀπήλειψα ὡς νεφέλην τὰς
ἀνομίας σου καὶ ὡς γνόφον τὰς ἁμαρτίας σου
ἐπιστράφητι πρός με καὶ λυτρώσομαί σε **23**
εὐφράνθητε οὐρανοί ὅτι ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν
Ισραηλ σαλπίσατε θεμέλια τῆς γῆς βοήσατε ὄρη
εὐφροσύνην οἱ βουνοὶ καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν
αὐτοῖς ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ θεὸς τὸν Ιακωβ καὶ
Ισραηλ δοξασθήσεται **24** οὕτως λέγει κύριος ὁ
λυτρούμενός σε καὶ ὁ πλάσσων σε ἐκ κοιλίας ἐγὼ
κύριος ὁ συντελῶν πάντα ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν
μόνος καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν τίς ἕτερος **25**
διασκεδάσει σημεῖα ἐγγαστριμύθων καὶ μαντείας
ἀπὸ καρδίας ἀποστρέφων φρονίμους εἰς τὰ
ὀπίσω καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν μωρεύων **26** καὶ

ἰστῶν ῥήματα παιδὸς αὐτοῦ καὶ τὴν βουλὴν τῶν
ἀγγέλων αὐτοῦ ἀληθεύων ὁ λέγων Ιερουσαλημ
κατοικηθήσῃ καὶ ταῖς πόλεσιν τῆς Ιουδαίας
οἰκοδομηθήσεσθε καὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀνατελεῖ
27 ὁ λέγων τῇ ἀβύσσῳ ἐρημωθήσῃ καὶ τοὺς
ποταμούς σου ξηρανῶ **28** ὁ λέγων Κύρῳ φρονεῖν
καὶ πάντα τὰ θελήματά μου ποιήσει ὁ λέγων
Ιερουσαλημ οἰκοδομηθήσῃ καὶ τὸν οἶκον τὸν
ἅγιόν μου θεμελιώσω

45 οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς τῷ χριστῷ
μου Κύρῳ οὗ ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς ἐπακοῦσαι
ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἔθνη καὶ ἰσχὺν βασιλέων
διαρρήξω ἀνοίξω ἔμπροσθεν αὐτοῦ θύρας καὶ
πόλεις οὐ συγκλεισθήσονται **2** ἐγὼ ἔμπροσθέν
σου πορεύσομαι καὶ ὄρη ὁμαλιῶ θύρας χαλκᾶς
συντρίψω καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συγκλάσω **3** καὶ
δώσω σοι θησαυροὺς σκοτεινούς ἀποκρύφους
ἀοράτους ἀνοίξω σοι ἵνα γνῷς ὅτι ἐγὼ κύριος
ὁ θεὸς ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σου θεὸς Ισραηλ **4**
ἕνεκεν Ιακωβ τοῦ παιδός μου καὶ Ισραηλ τοῦ
ἐκλεκτοῦ μου ἐγὼ καλέσω σε τῷ ὀνόματί σου
καὶ προσδέξομαί σε σὺ δὲ οὐκ ἔγνως με **5**
ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεός καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν
ἐμοῦ θεός καὶ οὐκ ᾔδεις με **6** ἵνα γνῶσιν οἱ
ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν ὅτι
οὐκ ἔστιν πλὴν ἐμοῦ ἐγὼ κύριος ὁ θεός καὶ
οὐκ ἔστιν ἔτι **7** ἐγὼ ὁ κατασκευάσας φῶς καὶ
ποιήσας σκότος ὁ ποιῶν εἰρήνην καὶ κτίζων
κακά ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα **8**
εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν καὶ αἱ νεφέλαι
ῥανάτωσαν δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἡ γῆ ἔλεος
καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα ἐγώ εἰμι κύριος
ὁ κτίσας σε **9** ποῖον βέλτιον κατεσκεύασα ὡς
πηλὸν κεραμέως μὴ ὁ ἀροτριῶν ἀροτριάσει
τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν μὴ ἐρεῖ ὁ πηλὸς τῷ
κεραμεῖ τί ποιεῖς ὅτι οὐκ ἐργάζῃ οὐδὲ ἔχεις
χεῖρας **10** ὁ λέγων τῷ πατρί τί γεννήσεις καὶ τῇ
μητρί τί ὠδινήσεις **11** ὅτι οὕτως λέγει κύριος ὁ
θεὸς ὁ ἅγιος Ισραηλ ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα
ἐρωτήσατέ με περὶ τῶν υἱῶν μου καὶ περὶ
τῶν θυγατέρων μου καὶ περὶ τῶν ἔργων τῶν
χειρῶν μου ἐντείλασθέ μοι **12** ἐγὼ ἐποίησα
γῆν καὶ ἄνθρωπον ἐπ’ αὐτῆς ἐγὼ τῇ χειρί
μου ἐστερέωσα τὸν οὐρανόν ἐγὼ πᾶσι τοῖς
ἄστροις ἐνετειλάμην **13** ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ
δικαιοσύνης βασιλέα καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ
εὐθεῖαι οὗτος οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου καὶ
τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει οὐ
μετὰ λύτρων οὐδὲ μετὰ δώρων εἶπεν κύριος
σαβαωθ **14** οὕτως λέγει κύριος σαβαωθ ἐκοπίασεν
Αἴγυπτος καὶ ἐμπορία Αἰθιόπων καὶ οἱ Σεβωιν
ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σὲ διαβήσονται καὶ σοὶ ἔσονται
δοῦλοι καὶ ὀπίσω σου ἀκολουθήσουσιν δεδεμένοι
χειροπέδαις καὶ προσκυνήσουσίν σοι καὶ ἐν
σοὶ προσεύξονται ὅτι ἐν σοὶ ὁ θεός ἐστιν καὶ
ἐροῦσιν οὐκ ἔστιν θεὸς πλὴν σοῦ **15** σὺ γὰρ
εἶ θεός καὶ οὐκ ᾔδειμεν ὁ θεὸς τοῦ Ισραηλ
σωτήρ **16** αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται
πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ καὶ πορεύσονται ἐν
αἰσχύνῃ ἐγκαινίζεσθε πρός με νῆσοι **17** Ισραηλ
σῴζεται ὑπὸ κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον οὐκ
αἰσχυνθήσονται οὐδὲ μὴ ἐντραπῶσιν ἕως τοῦ
αἰῶνος **18** οὕτως λέγει κύριος ὁ ποιήσας τὸν
οὐρανόν οὗτος ὁ θεὸς ὁ καταδείξας τὴν γῆν
καὶ ποιήσας αὐτήν αὐτὸς διώρισεν αὐτήν οὐκ
εἰς κενὸν ἐποίησεν αὐτὴν ἀλλὰ κατοικεῖσθαι

ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι **19** οὐκ ἐν κρυφῇ
λελάληκα οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ οὐκ
εἶπα τῷ σπέρματι Ιακωβ μάταιον ζητήσατε ἐγώ
εἰμι ἐγώ εἰμι κύριος λαλῶν δικαιοσύνην καὶ
ἀναγγέλλων ἀλήθειαν **20** συνάχθητε καὶ ἥκετε
βουλεύσασθε ἅμα οἱ σῳζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν
οὐκ ἔγνωσαν οἱ αἴροντες τὸ ξύλον γλύμμα
αὐτῶν καὶ προσευχόμενοι ὡς πρὸς θεούς οἳ
οὐ σῴζουσιν **21** εἰ ἀναγγελοῦσιν ἐγγισάτωσαν
ἵνα γνῶσιν ἅμα τίς ἀκουστὰ ἐποίησεν ταῦτα
ἀπ᾽ ἀρχῆς τότε ἀνηγγέλη ὑμῖν ἐγὼ ὁ θεός καὶ
οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐμοῦ δίκαιος καὶ σωτὴρ
οὐκ ἔστιν πάρεξ ἐμοῦ **22** ἐπιστράφητε πρός με
καὶ σωθήσεσθε οἱ ἀπ᾽ ἐσχάτου τῆς γῆς ἐγώ εἰμι
ὁ θεός καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος **23** κατ᾽ ἐμαυτοῦ
ὀμνύω ἦ μὴν ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματός μου
δικαιοσύνη οἱ λόγοι μου οὐκ ἀποστραφήσονται
ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ καὶ ἐξομολογήσεται
πᾶσα γλῶσσα τῷ θεῷ **24** λέγων δικαιοσύνη καὶ
δόξα πρὸς αὐτὸν ἥξουσιν καὶ αἰσχυνθήσονται
πάντες οἱ ἀφορίζοντες ἑαυτούς **25** ἀπὸ κυρίου
δικαιωθήσονται καὶ ἐν τῷ θεῷ ἐνδοξασθήσονται
πᾶν τὸ σπέρμα τῶν υἱῶν Ισραηλ

46 ἔπεσε Βηλ συνετρίβη Δαγων ἐγένετο τὰ
γλυπτὰ αὐτῶν εἰς θηρία καὶ κτήνη αἴρετε
αὐτὰ καταδεδεμένα ὡς φορτίον κοπιῶντι **2** καὶ
πεινῶντι καὶ ἐκλελυμένῳ οὐκ ἰσχύοντι ἅμα
οἳ οὐ δυνήσονται σωθῆναι ἀπὸ πολέμου αὐτοὶ
δὲ αἰχμάλωτοι ἤχθησαν **3** ἀκούσατέ μου οἶκος
τοῦ Ιακωβ καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ Ισραηλ
οἱ αἰρόμενοι ἐκ κοιλίας καὶ παιδευόμενοι ἐκ
παιδίου **4** ἕως γήρους ἐγώ εἰμι καὶ ἕως ἂν
καταγηράσητε ἐγώ εἰμι ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν ἐγὼ
ἐποίησα καὶ ἐγὼ ἀνήσω ἐγὼ ἀναλήμψομαι καὶ
σώσω ὑμᾶς **5** τίνι με ὡμοιώσατε ἴδετε τεχνάσασθε
οἱ πλανώμενοι **6** οἱ συμβαλλόμενοι χρυσίον ἐκ
μαρσιππίου καὶ ἀργύριον ἐν ζυγῷ στήσουσιν ἐν
σταθμῷ καὶ μισθωσάμενοι χρυσοχόον ἐποίησαν
χειροποίητα καὶ κύψαντες προσκυνοῦσιν αὐτοῖς
7 αἴρουσιν αὐτὸ ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ πορεύονται
ἐὰν δὲ θῶσιν αὐτό ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ μένει
οὐ μὴ κινηθῇ καὶ ὃς ἂν βοήσῃ πρὸς αὐτόν οὐ
μὴ εἰσακούσῃ ἀπὸ κακῶν οὐ μὴ σώσῃ αὐτόν
8 μνήσθητε ταῦτα καὶ στενάξατε μετανοήσατε
οἱ πεπλανημένοι ἐπιστρέψατε τῇ καρδίᾳ **9** καὶ
μνήσθητε τὰ πρότερα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ὅτι ἐγώ
εἰμι ὁ θεός καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ **10**
ἀναγγέλλων πρότερον τὰ ἔσχατα πρὶν αὐτὰ
γενέσθαι καὶ ἅμα συνετελέσθη καὶ εἶπα πᾶσά μου
ἡ βουλὴ στήσεται καὶ πάντα ὅσα βεβούλευμαι
ποιήσω **11** καλῶν ἀπ᾽ ἀνατολῶν πετεινὸν καὶ ἀπὸ
γῆς πόρρωθεν περὶ ὧν βεβούλευμαι ἐλάλησα
καὶ ἤγαγον ἔκτισα καὶ ἐποίησα ἤγαγον αὐτὸν
καὶ εὐόδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ **12** ἀκούσατέ μου οἱ
ἀπολωλεκότες τὴν καρδίαν οἱ μακρὰν ἀπὸ τῆς
δικαιοσύνης **13** ἤγγισα τὴν δικαιοσύνην μου καὶ
τὴν σωτηρίαν τὴν παρ᾽ ἐμοῦ οὐ βραδυνῶ δέδωκα
ἐν Σιων σωτηρίαν τῷ Ισραηλ εἰς δόξασμα

47 κατάβηθι κάθισον ἐπὶ τὴν γῆν παρθένος
θυγάτηρ Βαβυλῶνος εἴσελθε εἰς τὸ σκότος
θυγάτηρ Χαλδαίων ὅτι οὐκέτι προστεθήσῃ
κληθῆναι ἁπαλὴ καὶ τρυφερά **2** λαβὲ μύλον
ἄλεσον ἄλευρον ἀποκάλυψαι τὸ κατακάλυμμά
σου ἀνακάλυψαι τὰς πολιάς ἀνάσυραι τὰς κνήμας
διάβηθι ποταμούς **3** ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη
σου φανήσονται οἱ ὀνειδισμοί σου τὸ δίκαιον

ἐκ σοῦ λήμψομαι οὐκέτι μὴ παραδῶ ἀνθρώποις
4 εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε κύριος σαβαωθ ὄνομα
αὐτῷ ἅγιος Ισραηλ 5 κάθισον κατανενυγμένη
εἴσελθε εἰς τὸ σκότος θυγάτηρ Χαλδαίων οὐκέτι
μὴ κληθῇς ἰσχὺς βασιλείας 6 παρωξύνθην ἐπὶ
τῷ λαῷ μου ἐμίανας τὴν κληρονομίαν μου ἐγὼ
ἔδωκα εἰς τὴν χεῖρά σου σὺ δὲ οὐκ ἔδωκας
αὐτοῖς ἔλεος τοῦ πρεσβυτέρου ἐβάρυνας τὸν
ζυγὸν σφόδρα 7 καὶ εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔσομαι
ἄρχουσα οὐκ ἐνόησας ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου
οὐδὲ ἐμνήσθης τὰ ἔσχατα 8 νῦν δὲ ἄκουσον ταῦτα
ἡ τρυφερὰ ἡ καθημένη πεποιθυῖα ἡ λέγουσα ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτῆς ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα οὐ
καθιῶ χήρα οὐδὲ γνώσομαι ὀρφανείαν 9 νῦν δὲ
ἥξει ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ τὰ δύο ταῦτα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
χηρεία καὶ ἀτεκνία ἥξει ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ ἐν τῇ
φαρμακείᾳ σου ἐν τῇ ἰσχύι τῶν ἐπαοιδῶν σου
σφόδρα 10 τῇ ἐλπίδι τῆς πονηρίας σου σὺ γὰρ
εἶπας ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα γνῶθι ὅτι
ἡ σύνεσις τούτων καὶ ἡ πορνεία σου ἔσται σοι
αἰσχύνη καὶ εἶπας τῇ καρδίᾳ σου ἐγώ εἰμι καὶ
οὐκ ἔστιν ἑτέρα 11 καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ ἀπώλεια καὶ
οὐ μὴ γνῷς βόθυνος καὶ ἐμπεσῇ εἰς αὐτόν καὶ
ἥξει ἐπὶ σὲ ταλαιπωρία καὶ οὐ μὴ δυνήσῃ καθαρὰ
γενέσθαι καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ ἐξαπίνης ἀπώλεια καὶ οὐ
μὴ γνῷς 12 στῆθι νῦν ἐν ταῖς ἐπαοιδαῖς σου καὶ τῇ
πολλῇ φαρμακείᾳ σου ἃ ἐμάνθανες ἐκ νεότητός
σου εἰ δυνήσῃ ὠφεληθῆναι 13 κεκοπίακας ἐν
ταῖς βουλαῖς σου στήτωσαν καὶ σωσάτωσάν σε
οἱ ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ οἱ ὁρῶντες τοὺς
ἀστέρας ἀναγγειλάτωσάν σοι τί μέλλει ἐπὶ σὲ
ἔρχεσθαι 14 ἰδοὺ πάντες ὡς φρύγανα ἐπὶ πυρὶ
κατακαήσονται καὶ οὐ μὴ ἐξέλωνται τὴν ψυχὴν
αὐτῶν ἐκ φλογός ὅτι ἔχεις ἄνθρακας πυρός
κάθισαι ἐπ᾽ αὐτούς 15 οὗτοι ἔσονταί σοι βοήθεια
ἐκοπίασας ἐν τῇ μεταβολῇ σου ἐκ νεότητος
ἄνθρωπος καθ᾽ ἑαυτὸν ἐπλανήθη σοὶ δὲ οὐκ
ἔσται σωτηρία

48 ἀκούσατε ταῦτα οἶκος Ιακωβ οἱ κεκλημένοι
τῷ ὀνόματι Ισραηλ καὶ οἱ ἐξ Ιουδα ἐξελθόντες
οἱ ὀμνύοντες τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ισραηλ
μιμνῃσκόμενοι οὐ μετὰ ἀληθείας οὐδὲ μετὰ
δικαιοσύνης 2 καὶ ἀντεχόμενοι τῷ ὀνόματι τῆς
πόλεως τῆς ἁγίας καὶ ἐπὶ τῷ θεῷ τοῦ Ισραηλ
ἀντιστηριζόμενοι κύριος σαβαωθ ὄνομα αὐτῷ 3
τὰ πρότερα ἔτι ἀνήγγειλα καὶ ἐκ τοῦ στόματός
μου ἐξῆλθεν καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο ἐξάπινα
ἐποίησα καὶ ἐπῆλθεν 4 γινώσκω ἐγὼ ὅτι σκληρὸς
εἶ καὶ νεῦρον σιδηροῦν ὁ τράχηλός σου καὶ τὸ
μέτωπόν σου χαλκοῦν 5 καὶ ἀνήγγειλά σοι πάλαι
πρὶν ἐλθεῖν ἐπὶ σὲ ἀκουστόν σοι ἐποίησα μὴ
εἴπῃς ὅτι τὰ εἴδωλά μου ἐποίησαν καὶ μὴ εἴπῃς
ὅτι τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ ἐνετείλατό μοι
6 ἠκούσατε πάντα καὶ ὑμεῖς οὐκ ἔγνωτε ἀλλὰ
καὶ ἀκουστά σοι ἐποίησα τὰ καινὰ ἀπὸ τοῦ νῦν
ἃ μέλλει γίνεσθαι καὶ οὐκ εἶπας 7 νῦν γίνεται
καὶ οὐ πάλαι καὶ οὐ προτέραις ἡμέραις ἤκουσας
αὐτά μὴ εἴπῃς ὅτι ναί γινώσκω αὐτά 8 οὔτε
ἔγνως οὔτε ἠπίστω οὔτε ἀπ᾽ ἀρχῆς ἤνοιξά σου
τὰ ὦτα ἔγνων γὰρ ὅτι ἀθετῶν ἀθετήσεις καὶ
ἄνομος ἔτι ἐκ κοιλίας κληθήσῃ 9 ἕνεκεν τοῦ
ἐμοῦ ὀνόματος δείξω σοι τὸν θυμόν μου καὶ τὰ
ἔνδοξά μου ἐπάξω ἐπὶ σοί ἵνα μὴ ἐξολεθρεύσω
σε 10 ἰδοὺ πέπρακά σε οὐχ ἕνεκεν ἀργυρίου
ἐξειλάμην δέ σε ἐκ καμίνου πτωχείας 11 ἕνεκεν
ἐμοῦ ποιήσω σοι ὅτι τὸ ἐμὸν ὄνομα βεβηλοῦται

καὶ τὴν δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω 12 ἄκουέ
μου Ιακωβ καὶ Ισραηλ ὃν ἐγὼ καλῶ ἐγώ εἰμι
πρῶτος καὶ ἐγώ εἰμι εἰς τὸν αἰῶνα 13 καὶ ἡ
χείρ μου ἐθεμελίωσεν τὴν γῆν καὶ ἡ δεξιά μου
ἐστερέωσεν τὸν οὐρανόν καλέσω αὐτούς καὶ
στήσονται ἅμα 14 καὶ συναχθήσονται πάντες
καὶ ἀκούσονται τίς αὐτοῖς ἀνήγγειλεν ταῦτα
ἀγαπῶν σε ἐποίησα τὸ θέλημά σου ἐπὶ Βαβυλῶνα
τοῦ ἆραι σπέρμα Χαλδαίων 15 ἐγὼ ἐλάλησα ἐγὼ
ἐκάλεσα ἤγαγον αὐτὸν καὶ εὐόδωσα τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ 16 προσαγάγετε πρός με καὶ ἀκούσατε
ταῦτα οὐκ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐν κρυφῇ ἐλάλησα οὐδὲ
ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ ἡνίκα ἐγένετο ἐκεῖ ἤμην
καὶ νῦν κύριος ἀπέσταλκέν με καὶ τὸ πνεῦμα
αὐτοῦ 17 οὕτως λέγει κύριος ὁ ῥυσάμενός σε ὁ
ἅγιος Ισραηλ ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου δέδειχά σοι τοῦ
εὑρεῖν σε τὴν ὁδόν ἐν ᾗ πορεύσῃ ἐν αὐτῇ 18 καὶ
εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν μου ἐγένετο ἂν ὡσεὶ
ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς
κῦμα θαλάσσης 19 καὶ ἐγένετο ἂν ὡς ἡ ἄμμος τὸ
σπέρμα σου καὶ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου ὡς ὁ
χοῦς τῆς γῆς οὐδὲ νῦν οὐ μὴ ἐξολεθρευθῇς οὐδὲ
ἀπολεῖται τὸ ὄνομά σου ἐνώπιόν μου 20 ἔξελθε ἐκ
Βαβυλῶνος φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων φωνὴν
εὐφροσύνης ἀναγγείλατε καὶ ἀκουστὸν γενέσθω
τοῦτο ἀπαγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς λέγετε
ἐρρύσατο κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ιακωβ 21
καὶ ἐὰν διψήσωσιν δι᾽ ἐρήμου ἄξει αὐτούς ὕδωρ
ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς σχισθήσεται πέτρα καὶ
ῥυήσεται ὕδωρ καὶ πίεται ὁ λαός μου 22 οὐκ
ἔστιν χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν λέγει κύριος

49 ἀκούσατέ μου νῆσοι καὶ προσέχετε ἔθνη διὰ
χρόνου πολλοῦ στήσεται λέγει κύριος ἐκ κοιλίας
μητρός μου ἐκάλεσεν τὸ ὄνομά μου 2 καὶ ἔθηκεν
τὸ στόμα μου ὡσεὶ μάχαιραν ὀξεῖαν καὶ ὑπὸ τὴν
σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔκρυψέν με ἔθηκέν
με ὡς βέλος ἐκλεκτὸν καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ
ἐσκέπασέν με 3 καὶ εἶπέν μοι δοῦλός μου εἶ σύ
Ισραηλ καὶ ἐν σοὶ δοξασθήσομαι 4 καὶ ἐγὼ εἶπα
κενῶς ἐκοπίασα καὶ εἰς μάταιον καὶ εἰς οὐδὲν
ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου διὰ τοῦτο ἡ κρίσις μου
παρὰ κυρίῳ καὶ ὁ πόνος μου ἐναντίον τοῦ θεοῦ
μου 5 καὶ νῦν οὕτως λέγει κύριος ὁ πλάσας με
ἐκ κοιλίας δοῦλον ἑαυτῷ τοῦ συναγαγεῖν τὸν
Ιακωβ καὶ Ισραηλ πρὸς αὐτόν συναχθήσομαι καὶ
δοξασθήσομαι ἐναντίον κυρίου καὶ ὁ θεός μου
ἔσται μου ἰσχύς 6 καὶ εἶπέν μοι μέγα σοί ἐστιν
τοῦ κληθῆναί σε παῖδά μου τοῦ στῆσαι τὰς φυλὰς
Ιακωβ καὶ τὴν διασπορὰν τοῦ Ισραηλ ἐπιστρέψαι
ἰδοὺ τέθεικά σε εἰς διαθήκην γένους εἰς φῶς
ἐθνῶν τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου
τῆς γῆς 7 οὕτως λέγει κύριος ὁ ῥυσάμενός
σε ὁ θεὸς Ισραηλ ἁγιάσατε τὸν φαυλίζοντα
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τὸν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν
ἐθνῶν τῶν δούλων τῶν ἀρχόντων βασιλεῖς
ὄψονται αὐτὸν καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες καὶ
προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕνεκεν κυρίου ὅτι πιστός
ἐστιν ὁ ἅγιος Ισραηλ καὶ ἐξελεξάμην σε 8 οὕτως
λέγει κύριος καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν
ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι καὶ ἔδωκά σε εἰς
διαθήκην ἐθνῶν τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν καὶ
κληρονομῆσαι κληρονομίαν ἐρήμου 9 λέγοντα
τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθατε καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει
ἀνακαλυφθῆναι καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν
βοσκηθήσονται καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ
νομὴ αὐτῶν 10 οὐ πεινάσουσιν οὐδὲ διψήσουσιν

οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς καύσων οὐδὲ ὁ ἥλιος ἀλλὰ
ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει καὶ διὰ πηγῶν
ὑδάτων ἄξει αὐτούς 11 καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς
ὁδὸν καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς 12
ἰδοὺ οὗτοι πόρρωθεν ἔρχονται οὗτοι ἀπὸ βορρᾶ
καὶ οὗτοι ἀπὸ θαλάσσης ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν
13 εὐφραίνεσθε οὐρανοί καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ
ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη εὐφροσύνην καὶ οἱ βουνοὶ
δικαιοσύνην ὅτι ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ
καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν
14 εἶπεν δὲ Σιων ἐγκατέλιπέν με κύριος καὶ ὁ
κύριος ἐπελάθετό μου 15 μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ
τοῦ παιδίου αὐτῆς τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα
τῆς κοιλίας αὐτῆς εἰ δὲ καὶ ἐπιλάθοιτο ταῦτα
γυνή ἀλλ’ ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου εἶπεν κύριος
16 ἰδοὺ ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ἐζωγράφησά σου
τὰ τείχη καὶ ἐνώπιόν μου εἶ διὰ παντός 17 καὶ
ταχὺ οἰκοδομηθήσῃ ὑφ’ ὧν καθῃρέθης καὶ οἱ
ἐρημώσαντές σε ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται 18 ἆρον
κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδὲ πάντας
ἰδοὺ συνήχθησαν καὶ ἤλθοσαν πρὸς σέ ζῶ ἐγώ
λέγει κύριος ὅτι πάντας αὐτοὺς ἐνδύσῃ καὶ
περιθήσῃ αὐτοὺς ὡς κόσμον νύμφης 19 ὅτι τὰ
ἔρημά σου καὶ τὰ διεφθαρμένα καὶ τὰ πεπτωκότα
νῦν στενοχωρήσει ἀπὸ τῶν κατοικούντων καὶ
μακρυνθήσονται ἀπὸ σοῦ οἱ καταπίνοντές σε
20 ἐροῦσιν γὰρ εἰς τὰ ὦτά σου οἱ υἱοί σου οὓς
ἀπολώλεκας στενός μοι ὁ τόπος ποίησόν μοι
τόπον ἵνα κατοικήσω 21 καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ
σου τίς ἐγέννησέν μοι τούτους ἐγὼ δὲ ἄτεκνος
καὶ χήρα τούτους δὲ τίς ἐξέθρεψέν μοι ἐγὼ δὲ
κατελείφθην μόνη οὗτοι δέ μοι ποῦ ἦσαν 22
οὕτως λέγει κύριος ἰδοὺ αἴρω εἰς τὰ ἔθνη τὴν
χεῖρά μου καὶ εἰς τὰς νήσους ἀρῶ σύσσημόν μου
καὶ ἄξουσιν τοὺς υἱούς σου ἐν κόλπῳ τὰς δὲ
θυγατέρας σου ἐπ’ ὤμων ἀροῦσιν 23 καὶ ἔσονται
βασιλεῖς τιθηνοί σου αἱ δὲ ἄρχουσαι τροφοί σου
ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς προσκυνήσουσίν σοι καὶ
τὸν χοῦν τῶν ποδῶν σου λείξουσιν καὶ γνώσῃ ὅτι
ἐγὼ κύριος καὶ οὐκ αἰσχυνθήσῃ 24 μὴ λήμψεταί
τις παρὰ γίγαντος σκῦλα καὶ ἐὰν αἰχμαλωτεύσῃ
τις ἀδίκως σωθήσεται 25 οὕτως λέγει κύριος
ἐάν τις αἰχμαλωτεύσῃ γίγαντα λήμψεται σκῦλα
λαμβάνων δὲ παρὰ ἰσχύοντος σωθήσεται ἐγὼ δὲ
τὴν κρίσιν σου κρινῶ καὶ ἐγὼ τοὺς υἱούς σου
ῥύσομαι 26 καὶ φάγονται οἱ θλίψαντές σε τὰς
σάρκας αὐτῶν καὶ πίονται ὡς οἶνον νέον τὸ αἷμα
αὐτῶν καὶ μεθυσθήσονται καὶ αἰσθανθήσεται
πᾶσα σὰρξ ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ῥυσάμενός σε καὶ
ἀντιλαμβανόμενος ἰσχύος Ιακωβ

50 οὕτως λέγει κύριος ποῖον τὸ βιβλίον τοῦ
ἀποστασίου τῆς μητρὸς ὑμῶν ᾧ ἐξαπέστειλα
αὐτήν ἢ τίνι ὑπόχρεῳ πέπρακα ὑμᾶς ἰδοὺ ταῖς
ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐπράθητε καὶ ταῖς ἀνομίαις
ὑμῶν ἐξαπέστειλα τὴν μητέρα ὑμῶν 2 τί ὅτι
ἦλθον καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος ἐκάλεσα καὶ οὐκ
ἦν ὁ ὑπακούων μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χείρ μου τοῦ
ῥύσασθαι ἢ οὐκ ἰσχύω τοῦ ἐξελέσθαι ἰδοὺ τῇ
ἀπειλῇ μου ἐξερημώσω τὴν θάλασσαν καὶ θήσω
ποταμοὺς ἐρήμους καὶ ξηρανθήσονται οἱ ἰχθύες
αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι ὕδωρ καὶ ἀποθανοῦνται
ἐν δίψει 3 καὶ ἐνδύσω τὸν οὐρανὸν σκότος
καὶ θήσω ὡς σάκκον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ
4 κύριος δίδωσίν μοι γλῶσσαν παιδείας τοῦ
γνῶναι ἐν καιρῷ ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον ἔθηκέν
μοι πρωί προσέθηκέν μοι ὠτίον ἀκούειν 5 καὶ

ἡ παιδεία κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα ἐγὼ δὲ
οὐκ ἀπειθῶ οὐδὲ ἀντιλέγω **6** τὸν νῶτόν μου
δέδωκα εἰς μάστιγας τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς
ῥαπίσματα τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα
ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων **7** καὶ κύριος βοηθός
μου ἐγενήθη διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην ἀλλὰ
ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν
καὶ ἔγνων ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ **8** ὅτι ἐγγίζει ὁ
δικαιώσας με τίς ὁ κρινόμενός μοι ἀντιστήτω
μοι ἅμα καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι ἐγγισάτω
μοι **9** ἰδοὺ κύριος βοηθεῖ μοι τίς κακώσει με
ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε
καὶ ὡς σὴς καταφάγεται ὑμᾶς **10** τίς ἐν ὑμῖν ὁ
φοβούμενος τὸν κύριον ἀκουσάτω τῆς φωνῆς
τοῦ παιδὸς αὐτοῦ οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει οὐκ
ἔστιν αὐτοῖς φῶς πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι
κυρίου καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ θεῷ **11** ἰδοὺ
πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε καὶ κατισχύετε φλόγα
πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν καὶ τῇ φλογί
ᾗ ἐξεκαύσατε δῖ ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν ἐν λύπῃ
κοιμηθήσεσθε

51 ἀκούσατέ μου οἱ διώκοντες τὸ δίκαιον καὶ
ζητοῦντες τὸν κύριον ἐμβλέψατε εἰς τὴν στερεὰν
πέτραν ἣν ἐλατομήσατε καὶ εἰς τὸν βόθυνον τοῦ
λάκκου ὃν ὠρύξατε **2** ἐμβλέψατε εἰς Αβρααμ τὸν
πατέρα ὑμῶν καὶ εἰς Σαρραν τὴν ὠδίνουσαν ὑμᾶς
ὅτι εἷς ἦν καὶ ἐκάλεσα αὐτὸν καὶ εὐλόγησα αὐτὸν
καὶ ἠγάπησα αὐτὸν καὶ ἐπλήθυνα αὐτόν **3** καὶ σὲ
νῦν παρακαλέσω Σιων καὶ παρεκάλεσα πάντα
τὰ ἔρημα αὐτῆς καὶ θήσω τὰ ἔρημα αὐτῆς ὡς
παράδεισον κυρίου εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα
εὑρήσουσιν ἐν αὐτῇ ἐξομολόγησιν καὶ φωνὴν
αἰνέσεως **4** ἀκούσατέ μου ἀκούσατε λαός μου
καὶ οἱ βασιλεῖς πρός με ἐνωτίσασθε ὅτι νόμος
παρ’ ἐμοῦ ἐξελεύσεται καὶ ἡ κρίσις μου εἰς φῶς
ἐθνῶν **5** ἐγγίζει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μου καὶ
ἐξελεύσεται ὡς φῶς τὸ σωτήριόν μου καὶ εἰς
τὸν βραχίονά μου ἔθνη ἐλπιοῦσιν ἐμὲ νῆσοι
ὑπομενοῦσιν καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἐλπιοῦσιν
6 ἄρατε εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν
καὶ ἐμβλέψατε εἰς τὴν γῆν κάτω ὅτι ὁ οὐρανὸς
ὡς καπνὸς ἐστερεώθη ἡ δὲ γῆ ὡς ἱμάτιον
παλαιωθήσεται οἱ δὲ κατοικοῦντες τὴν γῆν
ὥσπερ ταῦτα ἀποθανοῦνται τὸ δὲ σωτήριόν μου
εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται ἡ δὲ δικαιοσύνη μου οὐ
μὴ ἐκλίπῃ **7** ἀκούσατέ μου οἱ εἰδότες κρίσιν
λαός μου οὗ ὁ νόμος μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν
μὴ φοβεῖσθε ὀνειδισμὸν ἀνθρώπων καὶ τῷ
φαυλισμῷ αὐτῶν μὴ ἡττᾶσθε **8** ὥσπερ γὰρ
ἱμάτιον βρωθήσεται ὑπὸ χρόνου καὶ ὡς ἔρια
βρωθήσεται ὑπὸ σητός ἡ δὲ δικαιοσύνη μου εἰς
τὸν αἰῶνα ἔσται τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς γενεὰς
γενεῶν **9** ἐξεγείρου ἐξεγείρου Ιερουσαλημ καὶ
ἔνδυσαι τὴν ἰσχὺν τοῦ βραχίονός σου ἐξεγείρου
ὡς ἐν ἀρχῇ ἡμέρας ὡς γενεὰ αἰῶνος οὐ σὺ εἶ **10**
ἡ ἐρημοῦσα θάλασσαν ὕδωρ ἀβύσσου πλῆθος
ἡ θεῖσα τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν διαβάσεως
ῥυομένοις **11** καὶ λελυτρωμένοις ὑπὸ γὰρ κυρίου
ἀποστραφήσονται καὶ ἥξουσιν εἰς Σιων μετ’
εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος αἰωνίου ἐπὶ γὰρ
τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἀγαλλίασις καὶ αἴνεσις
καὶ εὐφροσύνη καταλήμψεται αὐτούς ἀπέδρα
ὀδύνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός **12** ἐγώ εἰμι ἐγώ
εἰμι ὁ παρακαλῶν σε γνῶθι τίνα εὐλαβηθεῖσα
ἐφοβήθης ἀπὸ ἀνθρώπου θνητοῦ καὶ ἀπὸ υἱοῦ
ἀνθρώπου οἳ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθησαν **13** καὶ

ἐπελάθου θεὸν τὸν ποιήσαντά σε τὸν ποιήσαντα
τὸν οὐρανὸν καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν καὶ
ἐφόβου ἀεὶ πάσας τὰς ἡμέρας τὸ πρόσωπον
τοῦ θυμοῦ τοῦ θλίβοντός σε ὃν τρόπον γὰρ
ἐβουλεύσατο τοῦ ἆραί σε καὶ νῦν ποῦ ὁ θυμὸς
τοῦ θλίβοντός σε **14** ἐν γὰρ τῷ σῴζεσθαί σε οὐ
στήσεται οὐδὲ χρονιεῖ **15** ὅτι ἐγὼ ὁ θεός σου ὁ
ταράσσων τὴν θάλασσαν καὶ ἠχῶν τὰ κύματα
αὐτῆς κύριος σαβαωθ ὄνομά μοι **16** θήσω τοὺς
λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν
τῆς χειρός μου σκεπάσω σε ἐν ᾗ ἔστησα τὸν
οὐρανὸν καὶ ἐθεμελίωσα τὴν γῆν καὶ ἐρεῖ Σιων
λαός μου εἶ σύ **17** ἐξεγείρου ἐξεγείρου ἀνάστηθι
Ιερουσαλημ ἡ πιοῦσα τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ ἐκ
χειρὸς κυρίου τὸ ποτήριον γὰρ τῆς πτώσεως τὸ
κόνδυ τοῦ θυμοῦ ἐξέπιες καὶ ἐξεκένωσας **18** καὶ
οὐκ ἦν ὁ παρακαλῶν σε ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων
σου ὧν ἔτεκες καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιλαμβανόμενος
τῆς χειρός σου οὐδὲ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν σου
ὧν ὕψωσας **19** δύο ταῦτα ἀντικείμενά σοι τίς
σοι συλλυπηθήσεται πτῶμα καὶ σύντριμμα λιμὸς
καὶ μάχαιρα τίς σε παρακαλέσει **20** οἱ υἱοί σου οἱ
ἀπορούμενοι οἱ καθεύδοντες ἐπ’ ἄκρου πάσης
ἐξόδου ὡς σευτλίον ἡμίεφθον οἱ πλήρεις θυμοῦ
κυρίου ἐκλελυμένοι διὰ κυρίου τοῦ θεοῦ **21** διὰ
τοῦτο ἄκουε τεταπεινωμένη καὶ μεθύουσα οὐκ
ἀπὸ οἴνου **22** οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ κρίνων
τὸν λαὸν αὐτοῦ ἰδοὺ εἴληφα ἐκ τῆς χειρός σου
τὸ ποτήριον τῆς πτώσεως τὸ κόνδυ τοῦ θυμοῦ
καὶ οὐ προσθήσῃ ἔτι πιεῖν αὐτό **23** καὶ ἐμβαλῶ
αὐτὸ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀδικησάντων σε καὶ
τῶν ταπεινωσάντων σε οἳ εἶπαν τῇ ψυχῇ σου
κύψον ἵνα παρέλθωμεν καὶ ἔθηκας ἴσα τῇ γῇ τὰ
μετάφρενά σου ἔξω τοῖς παραπορευομένοις

52 ἐξεγείρου ἐξεγείρου Σιων ἔνδυσαι τὴν ἰσχύν
σου Σιων καὶ ἔνδυσαι τὴν δόξαν σου Ιερουσαλημ
πόλις ἡ ἁγία οὐκέτι προστεθήσεται διελθεῖν διὰ
σοῦ ἀπερίτμητος καὶ ἀκάθαρτος **2** ἐκτίναξαι τὸν
χοῦν καὶ ἀνάστηθι κάθισον Ιερουσαλημ ἔκδυσαι
τὸν δεσμὸν τοῦ τραχήλου σου ἡ αἰχμάλωτος
θυγάτηρ Σιων **3** ὅτι τάδε λέγει κύριος δωρεὰν
ἐπράθητε καὶ οὐ μετὰ ἀργυρίου λυτρωθήσεσθε
4 οὕτως λέγει κύριος εἰς Αἴγυπτον κατέβη ὁ
λαός μου τὸ πρότερον παροικῆσαι ἐκεῖ καὶ εἰς
Ἀσσυρίους βίᾳ ἤχθησαν **5** καὶ νῦν τί ὧδέ ἐστε τάδε
λέγει κύριος ὅτι ἐλήμφθη ὁ λαός μου δωρεάν
θαυμάζετε καὶ ὀλολύζετε τάδε λέγει κύριος δι’
ὑμᾶς διὰ παντὸς τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν
τοῖς ἔθνεσιν **6** διὰ τοῦτο γνώσεται ὁ λαός μου
τὸ ὄνομά μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι ἐγώ εἰμι
αὐτὸς ὁ λαλῶν πάρειμι **7** ὡς ὥρα ἐπὶ τῶν ὀρέων
ὡς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοὴν εἰρήνης ὡς
εὐαγγελιζόμενος ἀγαθά ὅτι ἀκουστὴν ποιήσω
τὴν σωτηρίαν σου λέγων Σιων βασιλεύσει σου ὁ
θεός **8** ὅτι φωνὴ τῶν φυλασσόντων σε ὑψώθη
καὶ τῇ φωνῇ ἅμα εὐφρανθήσονται ὅτι ὀφθαλμοὶ
πρὸς ὀφθαλμοὺς ὄψονται ἡνίκα ἂν ἐλεήσῃ
κύριος τὴν Σιων **9** ῥηξάτω εὐφροσύνην ἅμα τὰ
ἔρημα Ιερουσαλημ ὅτι ἠλέησεν κύριος αὐτὴν καὶ
ἐρρύσατο Ιερουσαλημ **10** καὶ ἀποκαλύψει κύριος
τὸν βραχίονα αὐτοῦ τὸν ἅγιον ἐνώπιον πάντων
τῶν ἐθνῶν καὶ ὄψονται πάντα τὰ ἄκρα τῆς γῆς
τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ **11** ἀπόστητε
ἀπόστητε ἐξέλθατε ἐκεῖθεν καὶ ἀκαθάρτου μὴ
ἅπτεσθε ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῆς ἀφορίσθητε οἱ

φέροντες τὰ σκεύη κυρίου 12 ὅτι οὐ μετὰ ταραχῆς
ἐξελεύσεσθε οὐδὲ φυγῇ πορεύσεσθε πορεύσεται
γὰρ πρότερος ὑμῶν κύριος καὶ ὁ ἐπισυνάγων
ὑμᾶς κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ 13 ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς
μου καὶ ὑψωθήσεται καὶ δοξασθήσεται σφόδρα
14 ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοί οὕτως
ἀδοξήσει ἀπὸ ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου καὶ ἡ δόξα
σου ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων 15 οὕτως θαυμάσονται
ἔθνη πολλὰ ἐπ’ αὐτῷ καὶ συνέξουσιν βασιλεῖς τὸ
στόμα αὐτῶν ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ
ὄψονται καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασιν συνήσουσιν

53 κύριε τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν
καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη 2
ἀνηγγείλαμεν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς παιδίον ὡς
ῥίζα ἐν γῇ διψώσῃ οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ οὐδὲ
δόξα καὶ εἴδομεν αὐτόν καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ
κάλλος 3 ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον ἐκλεῖπον
παρὰ πάντας ἀνθρώπους ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν
καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν ὅτι ἀπέστραπται τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἠτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη 4
οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν
ὀδυνᾶται καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι
ἐν πόνῳ καὶ ἐν πληγῇ καὶ ἐν κακώσει 5 αὐτὸς
δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ
μεμαλάκισται διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν παιδεία
εἰρήνης ἡμῶν ἐπ’ αὐτόν τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς
ἰάθημεν 6 πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν
ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη καὶ κύριος
παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν 7 καὶ
αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα
ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη καὶ ὡς ἀμνὸς
ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος οὕτως
οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ 8 ἐν τῇ ταπεινώσει
ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς
διηγήσεται ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ
ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον
9 καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ
καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὅτι
ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ
στόματι αὐτοῦ 10 καὶ κύριος βούλεται καθαρίσαι
αὐτὸν τῆς πληγῆς ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας ἡ ψυχὴ
ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον καὶ βούλεται
κύριος ἀφελεῖν 11 ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ δεῖξαι αὐτῷ φῶς καὶ πλάσαι τῇ συνέσει
δικαιῶσαι δίκαιον εὖ δουλεύοντα πολλοῖς καὶ
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει 12 διὰ τοῦτο
αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς καὶ τῶν ἰσχυρῶν
μεριεῖ σκῦλα ἀνθ’ ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ
ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη καὶ
αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκεν καὶ διὰ τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη

54 εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα ῥῆξον καὶ
βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα
τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα
εἶπεν γὰρ κύριος 2 πλάτυνον τὸν τόπον τῆς
σκηνῆς σου καὶ τῶν αὐλαιῶν σου πῆξον μὴ
φείσῃ μάκρυνον τὰ σχοινίσματά σου καὶ τοὺς
πασσάλους σου κατίσχυσον 3 ἔτι εἰς τὰ δεξιὰ
καὶ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκπέτασον καὶ τὸ σπέρμα
σου ἔθνη κληρονομήσει καὶ πόλεις ἠρημωμένας
κατοικιεῖς 4 μὴ φοβοῦ ὅτι κατῃσχύνθης μηδὲ
ἐντραπῇς ὅτι ὠνειδίσθης ὅτι αἰσχύνην αἰώνιον
ἐπιλήσῃ καὶ ὄνειδος τῆς χηρείας σου οὐ μὴ
μνησθήσῃ 5 ὅτι κύριος ὁ ποιῶν σε κύριος σαβαωθ
ὄνομα αὐτῷ καὶ ὁ ῥυσάμενός σε αὐτὸς θεὸς
Ισραηλ πάσῃ τῇ γῇ κληθήσεται 6 οὐχ ὡς γυναῖκα

καταλελειμμένην καὶ ὀλιγόψυχον κέκληκέν σε
κύριος οὐδ’ ὡς γυναῖκα ἐκ νεότητος μεμισημένην
εἶπεν ὁ θεός σου 7 χρόνον μικρὸν κατέλιπόν
σε καὶ μετὰ ἐλέους μεγάλου ἐλεήσω σε 8 ἐν
θυμῷ μικρῷ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ
σοῦ καὶ ἐν ἐλέει αἰωνίῳ ἐλεήσω σε εἶπεν ὁ
ῥυσάμενός σε κύριος 9 ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπὶ
Νωε τοῦτό μοί ἐστιν καθότι ὤμοσα αὐτῷ ἐν τῷ
χρόνῳ ἐκείνῳ τῇ γῇ μὴ θυμωθήσεσθαι ἐπὶ σοὶ
ἔτι μηδὲ ἐν ἀπειλῇ σου 10 τὰ ὄρη μεταστήσεσθαι
οὐδὲ οἱ βουνοί σου μετακινηθήσονται οὕτως
οὐδὲ τὸ παρ’ ἐμοῦ σοι ἔλεος ἐκλείψει οὐδὲ ἡ
διαθήκη τῆς εἰρήνης σου οὐ μὴ μεταστῇ εἶπεν
γὰρ κύριος ἵλεώς σοι 11 ταπεινὴ καὶ ἀκατάστατος
οὐ παρεκλήθης ἰδοὺ ἐγὼ ἑτοιμάζω σοὶ ἄνθρακα
τὸν λίθον σου καὶ τὰ θεμέλιά σου σάπφειρον 12
καὶ θήσω τὰς ἐπάλξεις σου ἴασπιν καὶ τὰς πύλας
σου λίθους κρυστάλλου καὶ τὸν περίβολόν σου
λίθους ἐκλεκτοὺς 13 καὶ πάντας τοὺς υἱούς σου
διδακτοὺς θεοῦ καὶ ἐν πολλῇ εἰρήνῃ τὰ τέκνα
σου 14 καὶ ἐν δικαιοσύνῃ οἰκοδομηθήσῃ ἀπέχου
ἀπὸ ἀδίκου καὶ οὐ φοβηθήσῃ καὶ τρόμος οὐκ
ἐγγιεῖ σοι 15 ἰδοὺ προσήλυτοι προσελεύσονταί
σοι δι᾽ ἐμοῦ καὶ ἐπὶ σὲ καταφεύξονται 16 ἰδοὺ ἐγὼ
κτίζω σε οὐχ ὡς χαλκεὺς φυσῶν ἄνθρακας καὶ
ἐκφέρων σκεῦος εἰς ἔργον ἐγὼ δὲ ἔκτισά σε οὐκ
εἰς ἀπώλειαν φθεῖραι 17 πᾶν σκεῦος φθαρτόν
ἐπὶ σὲ οὐκ εὐοδώσω καὶ πᾶσα φωνὴ ἀναστήσεται
ἐπὶ σὲ εἰς κρίσιν πάντας αὐτοὺς ἡττήσεις οἱ δὲ
ἔνοχοί σου ἔσονται ἐν αὐτῇ ἔστιν κληρονομία
τοῖς θεραπεύουσιν κύριον καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι
δίκαιοι λέγει κύριος

55 οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ’ ὕδωρ καὶ ὅσοι
μὴ ἔχετε ἀργύριον βαδίσαντες ἀγοράσατε καὶ
πίετε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἴνου καὶ στέαρ 2
ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν
οὐκ εἰς πλησμονήν ἀκούσατέ μου καὶ φάγεσθε
ἀγαθά καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν 3
προσέχετε τοῖς ὠτίοις ὑμῶν καὶ ἐπακολουθήσατε
ταῖς ὁδοῖς μου ἐπακούσατέ μου καὶ ζήσεται
ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν καὶ διαθήσομαι ὑμῖν
διαθήκην αἰώνιον τὰ ὅσια Δαυιδ τὰ πιστά 4 ἰδοὺ
μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν δέδωκα αὐτόν ἄρχοντα καὶ
προστάσσοντα ἔθνεσιν 5 ἔθνη ἃ οὐκ ᾔδεισάν σε
ἐπικαλέσονταί σε καὶ λαοί οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε
ἐπὶ σὲ καταφεύξονται ἕνεκεν τοῦ θεοῦ σου τοῦ
ἁγίου Ισραηλ ὅτι ἐδόξασέν σε 6 ζητήσατε τὸν
θεὸν καὶ ἐν τῷ εὑρίσκειν αὐτὸν ἐπικαλέσασθε
ἡνίκα δ’ ἂν ἐγγίζῃ ὑμῖν 7 ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς
ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ
καὶ ἐπιστραφήτω ἐπὶ κύριον καὶ ἐλεηθήσεται ὅτι
ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν 8 οὐ γάρ
εἰσιν αἱ βουλαί μου ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν οὐδὲ
ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοί μου λέγει κύριος
9 ἀλλ’ ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς οὕτως
ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν καὶ τὰ
διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου 10 ὡς
γὰρ ἐὰν καταβῇ ὑετὸς ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν
καὶ ἐκτέκῃ καὶ ἐκβλαστήσῃ καὶ δῷ σπέρμα τῷ
σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν 11 οὕτως ἔσται
τὸ ῥῆμά μου ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός
μου οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἕως ἂν συντελεσθῇ ὅσα
ἠθέλησα καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδούς σου καὶ τὰ
ἐντάλματά μου 12 ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε

καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ
βουνοὶ ἐξαλοῦνται προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ
καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς
κλάδοις **13** καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται
κυπάρισσος ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται
μυρσίνη καὶ ἔσται κύριος εἰς ὄνομα καὶ εἰς
σημεῖον αἰώνιον καὶ οὐκ ἐκλείψει

56 τάδε λέγει κύριος φυλάσσεσθε κρίσιν
ποιήσατε δικαιοσύνην ἤγγισεν γὰρ τὸ
σωτήριόν μου παραγίνεσθαι καὶ τὸ ἔλεός μου
ἀποκαλυφθῆναι **2** μακάριος ἀνὴρ ὁ ποιῶν
ταῦτα καὶ ἄνθρωπος ὁ ἀντεχόμενος αὐτῶν
καὶ φυλάσσων τὰ σάββατα μὴ βεβηλοῦν καὶ
διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ μὴ ποιεῖν ἀδίκημα
3 μὴ λεγέτω ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσκείμενος
πρὸς κύριον ἀφοριεῖ με ἄρα κύριος ἀπὸ τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ καὶ μὴ λεγέτω ὁ εὐνοῦχος ὅτι
ἐγώ εἰμι ξύλον ξηρόν **4** τάδε λέγει κύριος τοῖς
εὐνούχοις ὅσοι ἂν φυλάξωνται τὰ σάββατά μου
καὶ ἐκλέξωνται ἃ ἐγὼ θέλω καὶ ἀντέχωνται
τῆς διαθήκης μου **5** δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ
μου καὶ ἐν τῷ τείχει μου τόπον ὀνομαστὸν
κρείττω υἱῶν καὶ θυγατέρων ὄνομα αἰώνιον
δώσω αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐκλείψει **6** καὶ τοῖς
ἀλλογενέσι τοῖς προσκειμένοις κυρίῳ δουλεύειν
αὐτῷ καὶ ἀγαπᾶν τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ εἶναι
αὐτῷ εἰς δούλους καὶ δούλας καὶ πάντας τοὺς
φυλασσομένους τὰ σάββατά μου μὴ βεβηλοῦν
καὶ ἀντεχομένους τῆς διαθήκης μου **7** εἰσάξω
αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου καὶ εὐφρανῶ
αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου τὰ
ὁλοκαυτώματα αὐτῶν καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν
ἔσονται δεκταὶ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου μου ὁ
γὰρ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται
πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν **8** εἶπεν κύριος ὁ συνάγων
τοὺς διεσπαρμένους Ισραηλ ὅτι συνάξω ἐπ’
αὐτὸν συναγωγήν **9** πάντα τὰ θηρία τὰ ἄγρια
δεῦτε φάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ **10**
ἴδετε ὅτι πάντες ἐκτετύφλωνται οὐκ ἔγνωσαν
φρονῆσαι πάντες κύνες ἐνεοί οὐ δυνήσονται
ὑλακτεῖν ἐνυπνιαζόμενοι κοίτην φιλοῦντες
νυστάξαι **11** καὶ οἱ κύνες ἀναιδεῖς τῇ ψυχῇ
οὐκ εἰδότες πλησμονήν καί εἰσιν πονηροὶ οὐκ
εἰδότες σύνεσιν πάντες ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν
ἐξηκολούθησαν ἕκαστος κατὰ τὸ ἑαυτοῦ

57 ἴδετε ὡς ὁ δίκαιος ἀπώλετο καὶ οὐδεὶς
ἐκδέχεται τῇ καρδίᾳ καὶ ἄνδρες δίκαιοι αἴρονται
καὶ οὐδεὶς κατανοεῖ ἀπὸ γὰρ προσώπου ἀδικίας
ἦρται ὁ δίκαιος **2** ἔσται ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφὴ αὐτοῦ
ἦρται ἐκ τοῦ μέσου **3** ὑμεῖς δὲ προσαγάγετε
ὧδε υἱοὶ ἄνομοι σπέρμα μοιχῶν καὶ πόρνης
4 ἐν τίνι ἐνετρυφήσατε καὶ ἐπὶ τίνα ἠνοίξατε
τὸ στόμα ὑμῶν καὶ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε τὴν
γλῶσσαν ὑμῶν οὐχ ὑμεῖς ἐστε τέκνα ἀπωλείας
σπέρμα ἄνομον **5** οἱ παρακαλοῦντες ἐπὶ τὰ
εἴδωλα ὑπὸ δένδρα δασέα σφάζοντες τὰ τέκνα
αὐτῶν ἐν ταῖς φάραγξιν ἀνὰ μέσον τῶν πετρῶν
6 ἐκείνη σου ἡ μερίς οὗτός σου ὁ κλῆρος
κἀκείνοις ἐξέχεας σπονδὰς κἀκείνοις ἀνήνεγκας
θυσίας ἐπὶ τούτοις οὖν οὐκ ὀργισθήσομαι **7**
ἐπ’ ὄρος ὑψηλὸν καὶ μετέωρον ἐκεῖ σου ἡ
κοίτη κἀκεῖ ἀνεβίβασας θυσίας **8** καὶ ὀπίσω
τῶν σταθμῶν τῆς θύρας σου ἔθηκας μνημόσυνά
σου ᾤου ὅτι ἐὰν ἀπ’ ἐμοῦ ἀποστῇς πλεῖόν τι
ἕξεις ἠγάπησας τοὺς κοιμωμένους μετὰ σοῦ **9**
καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου μετ’ αὐτῶν

καὶ πολλοὺς ἐποίησας τοὺς μακρὰν ἀπὸ σοῦ
καὶ ἀπέστειλας πρέσβεις ὑπὲρ τὰ ὅριά σου καὶ
ἀπέστρεψας καὶ ἐταπεινώθης ἕως ᾅδου **(Sheol
h7585)** **10** ταῖς πολυοδίαις σου ἐκοπίασας καὶ οὐκ
εἶπας παύσομαι ἐνισχύουσα ὅτι ἔπραξας ταῦτα διὰ
τοῦτο οὐ κατεδεήθης μου **11** σύ τίνα εὐλαβηθεῖσα
ἐφοβήθης καὶ ἐψεύσω με καὶ οὐκ ἐμνήσθης μου
οὐδὲ ἔλαβές με εἰς τὴν διάνοιαν οὐδὲ εἰς τὴν
καρδίαν σου κἀγώ σε ἰδὼν παρορῶ καὶ ἐμὲ οὐκ
ἐφοβήθης **12** κἀγὼ ἀπαγγελῶ τὴν δικαιοσύνην
μου καὶ τὰ κακά σου ἃ οὐκ ὠφελήσουσίν σε **13**
ὅταν ἀναβοήσῃς ἐξελέσθωσάν σε ἐν τῇ θλίψει σου
τούτους γὰρ πάντας ἄνεμος λήμψεται καὶ ἀποίσει
καταιγίς οἱ δὲ ἀντεχόμενοί μου κτήσονται γῆν
καὶ κληρονομήσουσιν τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου **14**
καὶ ἐροῦσιν καθαρίσατε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
ὁδοὺς καὶ ἄρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ
μου **15** τάδε λέγει κύριος ὁ ὕψιστος ὁ ἐν ὑψηλοῖς
κατοικῶν τὸν αἰῶνα ἅγιος ἐν ἁγίοις ὄνομα αὐτῷ
κύριος ὕψιστος ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος καὶ
ὀλιγοψύχοις διδοὺς μακροθυμίαν καὶ διδοὺς
ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν **16**
οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἐκδικήσω ὑμᾶς οὐδὲ διὰ
παντὸς ὀργισθήσομαι ὑμῖν πνεῦμα γὰρ παρ’ ἐμοῦ
ἐξελεύσεται καὶ πνοὴν πᾶσαν ἐγὼ ἐποίησα **17** δι
ἁμαρτίαν βραχύ τι ἐλύπησα αὐτὸν καὶ ἐπάταξα
αὐτὸν καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ’
αὐτοῦ καὶ ἐλυπήθη καὶ ἐπορεύθη στυγνὸς ἐν
ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ **18** τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἑώρακα
καὶ ἰασάμην αὐτὸν καὶ παρεκάλεσα αὐτὸν καὶ
ἔδωκα αὐτῷ παράκλησιν ἀληθινήν **19** εἰρήνην
ἐπ’ εἰρήνην τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγὺς οὖσιν
καὶ εἶπεν κύριος ἰάσομαι αὐτούς **20** οἱ δὲ ἄδικοι
οὕτως κλυδωνισθήσονται καὶ ἀναπαύσασθαι οὐ
δυνήσονται **21** οὐκ ἔστιν χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν
εἶπεν κύριος ὁ θεός

58 ἀναβόησον ἐν ἰσχύι καὶ μὴ φείσῃ ὡς
σάλπιγγα ὕψωσον τὴν φωνήν σου καὶ
ἀνάγγειλον τῷ λαῷ μου τὰ ἁμαρτήματα
αὐτῶν καὶ τῷ οἴκῳ Ιακωβ τὰς ἀνομίας
αὐτῶν **2** ἐμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ζητοῦσιν καὶ
γνῶναί μου τὰς ὁδοὺς ἐπιθυμοῦσιν ὡς λαὸς
δικαιοσύνην πεποιηκὼς καὶ κρίσιν θεοῦ αὐτοῦ μὴ
ἐγκαταλελοιπὼς αἰτοῦσίν με νῦν κρίσιν δικαίαν
καὶ ἐγγίζειν θεῷ ἐπιθυμοῦσιν **3** λέγοντες τί ὅτι
ἐνηστεύσαμεν καὶ οὐκ εἶδες ἐταπεινώσαμεν τὰς
ψυχὰς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔγνως ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις
τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὑρίσκετε τὰ θελήματα ὑμῶν
καὶ πάντας τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑπονύσσετε **4**
εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύετε καὶ τύπτετε
πυγμαῖς ταπεινόν ἵνα τί μοι νηστεύετε ὡς
σήμερον ἀκουσθῆναι ἐν κραυγῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν
5 οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἐξελεξάμην καὶ ἡμέραν
ταπεινοῦν ἄνθρωπον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ οὐδ’ ἂν
κάμψῃς ὡς κρίκον τὸν τράχηλόν σου καὶ σάκκον
καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃ οὐδ’ οὕτως καλέσετε
νηστείαν δεκτήν **6** οὐχὶ τοιαύτην νηστείαν
ἐγὼ ἐξελεξάμην λέγει κύριος ἀλλὰ λῦε πάντα
σύνδεσμον ἀδικίας διάλυε στραγγαλιὰς βιαίων
συναλλαγμάτων ἀπόστελλε τεθραυσμένους ἐν
ἀφέσει καὶ πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διάσπα **7**
διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου καὶ πτωχοὺς
ἀστέγους εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου ἐὰν ἴδῃς
γυμνόν περίβαλε καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ
σπέρματός σου οὐχ ὑπερόψῃ **8** τότε ῥαγήσεται
πρόιμον τὸ φῶς σου καὶ τὰ ἰάματά σου ταχὺ

ἀνατελεῖ καὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου ἡ
δικαιοσύνη σου καὶ ἡ δόξα τοῦ θεοῦ περιστελεῖ
σε 9 τότε βοήσῃ καὶ ὁ θεὸς εἰσακούσεταί σου ἔτι
λαλοῦντός σου ἐρεῖ ἰδοὺ πάρειμι ἐὰν ἀφέλῃς
ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον καὶ χειροτονίαν καὶ ῥῆμα
γογγυσμοῦ 10 καὶ δῷς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ
ψυχῆς σου καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς
τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου καὶ τὸ
σκότος σου ὡς μεσημβρία 11 καὶ ἔσται ὁ θεός σου
μετὰ σοῦ διὰ παντός καὶ ἐμπλησθήσῃ καθάπερ
ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου καὶ τὰ ὀστᾶ σου πιανθήσεται
καὶ ἔσῃ ὡς κῆπος μεθύων καὶ ὡς πηγὴ ἣν
μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ καὶ τὰ ὀστᾶ σου ὡς βοτάνη
ἀνατελεῖ καὶ πιανθήσεται καὶ κληρονομήσουσι
γενεὰς γενεῶν 12 καὶ οἰκοδομηθήσονταί σου
αἱ ἔρημοι αἰώνιοι καὶ ἔσται σου τὰ θεμέλια
αἰώνια γενεῶν γενεαῖς καὶ κληθήσῃ οἰκοδόμος
φραγμῶν καὶ τοὺς τρίβους τοὺς ἀνὰ μέσον
παύσεις 13 ἐὰν ἀποστρέψῃς τὸν πόδα σου ἀπὸ
τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματά σου
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ καὶ καλέσεις τὰ σάββατα
τρυφερὰ ἅγια τῷ θεῷ σου οὐκ ἀρεῖς τὸν πόδα σου
ἐπ’ ἔργῳ οὐδὲ λαλήσεις λόγον ἐν ὀργῇ ἐκ τοῦ
στόματός σου 14 καὶ ἔσῃ πεποιθὼς ἐπὶ κύριον καὶ
ἀναβιβάσει σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ ψωμιεῖ
σε τὴν κληρονομίαν Ιακωβ τοῦ πατρός σου τὸ
γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα

59 μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ κυρίου τοῦ σῶσαι ἢ
ἐβάρυνεν τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι 2
ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διιστῶσιν ἀνὰ μέσον
ὑμῶν καὶ τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν
ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ’ ὑμῶν τοῦ
μὴ ἐλεῆσαι 3 αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν μεμολυμμέναι
αἵματι καὶ οἱ δάκτυλοι ὑμῶν ἐν ἁμαρτίαις
τὰ δὲ χείλη ὑμῶν ἐλάλησεν ἀνομίαν καὶ ἡ
γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίαν μελετᾷ 4 οὐδεὶς λαλεῖ
δίκαια οὐδὲ ἔστιν κρίσις ἀληθινή πεποίθασιν ἐπὶ
ματαίοις καὶ λαλοῦσιν κενά ὅτι κύουσιν πόνον
καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν 5 ᾠὰ ἀσπίδων ἔρρηξαν
καὶ ἱστὸν ἀράχνης ὑφαίνουσιν καὶ ὁ μέλλων
τῶν ᾠῶν αὐτῶν φαγεῖν συντρίψας οὔριον εὗρεν
καὶ ἐν αὐτῷ βασιλίσκος 6 ὁ ἱστὸς αὐτῶν οὐκ
ἔσται εἰς ἱμάτιον οὐδὲ μὴ περιβάλωνται ἀπὸ
τῶν ἔργων αὐτῶν τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν ἔργα
ἀνομίας 7 οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πονηρίαν
τρέχουσιν ταχινοὶ ἐκχέαι αἷμα καὶ οἱ διαλογισμοὶ
αὐτῶν διαλογισμοὶ ἀφρόνων σύντριμμα καὶ
ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν 8 καὶ ὁδὸν
εἰρήνης οὐκ οἴδασιν καὶ οὐκ ἔστιν κρίσις ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτῶν αἱ γὰρ τρίβοι αὐτῶν διεστραμμέναι
ἃς διοδεύουσιν καὶ οὐκ οἴδασιν εἰρήνην 9 διὰ
τοῦτο ἀπέστη ἡ κρίσις ἀπ’ αὐτῶν καὶ οὐ μὴ
καταλάβῃ αὐτοὺς δικαιοσύνη ὑπομεινάντων
αὐτῶν φῶς ἐγένετο αὐτοῖς σκότος μείναντες
αὐγὴν ἐν ἀωρίᾳ περιεπάτησαν 10 ψηλαφήσουσιν
ὡς τυφλοὶ τοῖχον καὶ ὡς οὐχ ὑπαρχόντων
ὀφθαλμῶν ψηλαφήσουσιν καὶ πεσοῦνται ἐν
μεσημβρίᾳ ὡς ἐν μεσονυκτίῳ ὡς ἀποθνῄσκοντες
στενάξουσιν 11 ὡς ἄρκος καὶ ὡς περιστερὰ ἅμα
πορεύσονται ἀνεμείναμεν κρίσιν καὶ οὐκ ἔστιν
σωτηρία μακρὰν ἀφέστηκεν ἀφ’ ἡμῶν 12 πολλὴ
γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνομία ἐναντίον σου καὶ αἱ ἁμαρτίαι
ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν αἱ γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν
ἐν ἡμῖν καὶ τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἔγνωμεν 13
ἠσεβήσαμεν καὶ ἐψευσάμεθα καὶ ἀπέστημεν
ἀπὸ ὄπισθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐλαλήσαμεν ἄδικα

καὶ ἠπειθήσαμεν ἐκύομεν καὶ ἐμελετήσαμεν
ἀπὸ καρδίας ἡμῶν λόγους ἀδίκους **14** καὶ
ἀπεστήσαμεν ὀπίσω τὴν κρίσιν καὶ ἡ δικαιοσύνη
μακρὰν ἀφέστηκεν ὅτι καταναλώθη ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτῶν ἡ ἀλήθεια καὶ δῑ εὐθείας οὐκ ἠδύναντο
διελθεῖν **15** καὶ ἡ ἀλήθεια ἦρται καὶ μετέστησαν
τὴν διάνοιαν τοῦ συνιέναι καὶ εἶδεν κύριος
καὶ οὐκ ἤρεσεν αὐτῷ ὅτι οὐκ ἦν κρίσις **16** καὶ
εἶδεν καὶ οὐκ ἦν ἀνήρ καὶ κατενόησεν καὶ οὐκ
ἦν ὁ ἀντιλημψόμενος καὶ ἠμύνατο αὐτοὺς τῷ
βραχίονι αὐτοῦ καὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ ἐστηρίσατο
17 καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα καὶ
περιέθετο περικεφαλαίαν σωτηρίου ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς καὶ περιεβάλετο ἱμάτιον ἐκδικήσεως καὶ
τὸ περιβόλαιον **18** ὡς ἀνταποδώσων ἀνταπόδοσιν
ὄνειδος τοῖς ὑπεναντίοις **19** καὶ φοβηθήσονται
οἱ ἀπὸ δυσμῶν τὸ ὄνομα κυρίου καὶ οἱ ἀπ’
ἀνατολῶν ἡλίου τὸ ὄνομα τὸ ἔνδοξον ἥξει γὰρ
ὡς ποταμὸς βίαιος ἡ ὀργὴ παρὰ κυρίου ἥξει μετὰ
θυμοῦ **20** καὶ ἥξει ἕνεκεν Σιων ὁ ῥυόμενος καὶ
ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ιακωβ **21** καὶ αὕτη
αὐτοῖς ἡ παρ’ ἐμοῦ διαθήκη εἶπεν κύριος τὸ
πνεῦμα τὸ ἐμόν ὅ ἐστιν ἐπὶ σοί καὶ τὰ ῥήματα
ἃ ἔδωκα εἰς τὸ στόμα σου οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τοῦ
στόματός σου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματός
σου εἶπεν γὰρ κύριος ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα

60 φωτίζου φωτίζου Ιερουσαλημ ἥκει γάρ σου
τὸ φῶς καὶ ἡ δόξα κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν **2**
ἰδοὺ σκότος καὶ γνόφος καλύψει γῆν ἐπ’ ἔθνη ἐπὶ
δὲ σὲ φανήσεται κύριος καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ
ὀφθήσεται **3** καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί
σου καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου **4** ἆρον κύκλῳ
τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδὲ συνηγμένα τὰ τέκνα
σου ἰδοὺ ἥκασιν πάντες οἱ υἱοί σου μακρόθεν
καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ’ ὤμων ἀρθήσονται **5**
τότε ὄψῃ καὶ φοβηθήσῃ καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ
ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θαλάσσης καὶ
ἐθνῶν καὶ λαῶν καὶ ἥξουσίν σοι **6** ἀγέλαι
καμήλων καὶ καλύψουσίν σε κάμηλοι Μαδιαμ
καὶ Γαιφα πάντες ἐκ Σαβα ἥξουσιν φέροντες
χρυσίον καὶ λίβανον οἴσουσιν καὶ τὸ σωτήριον
κυρίου εὐαγγελιοῦνται **7** καὶ πάντα τὰ πρόβατα
Κηδαρ συναχθήσονταί σοι καὶ κριοὶ Ναβαιωθ
ἥξουσίν σοι καὶ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν μου καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου
δοξασθήσεται **8** τίνες οἵδε ὡς νεφέλαι πέτανται
καὶ ὡς περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς **9** ἐμὲ νῆσοι
ὑπέμειναν καὶ πλοῖα Θαρσις ἐν πρώτοις ἀγαγεῖν
τὰ τέκνα σου μακρόθεν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ
τὸν χρυσὸν μετ’ αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομα κυρίου τὸ
ἅγιον καὶ διὰ τὸ τὸν ἅγιον τοῦ Ισραηλ ἔνδοξον
εἶναι **10** καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη
σου καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονταί σοι
διὰ γὰρ ὀργήν μου ἐπάταξά σε καὶ διὰ ἔλεον
ἠγάπησά σε **11** καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου
διὰ παντός ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται
εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν καὶ βασιλεῖς
ἀγομένους **12** τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς
οἵτινες οὐ δουλεύσουσίν σοι ἀπολοῦνται καὶ τὰ
ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσονται **13** καὶ ἡ δόξα τοῦ
Λιβάνου πρὸς σὲ ἥξει ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ
καὶ κέδρῳ ἅμα δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν
μου **14** καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ
ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε καὶ
κληθήσῃ πόλις κυρίου Σιων ἁγίου Ισραηλ **15**

διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ
μεμισημένην καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν καὶ θήσω
σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον εὐφροσύνην γενεῶν
γενεαῖς **16** καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν καὶ πλοῦτον
βασιλέων φάγεσαι καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος
ὁ σῴζων σε καὶ ἐξαιρούμενός σε θεὸς Ισραηλ
17 καὶ ἀντὶ χαλκοῦ οἴσω σοι χρυσίον ἀντὶ δὲ
σιδήρου οἴσω σοι ἀργύριον ἀντὶ δὲ ξύλων οἴσω
σοι χαλκόν ἀντὶ δὲ λίθων σίδηρον καὶ δώσω τοὺς
ἄρχοντάς σου ἐν εἰρήνῃ καὶ τοὺς ἐπισκόπους
σου ἐν δικαιοσύνῃ **18** καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται
ἔτι ἀδικία ἐν τῇ γῇ σου οὐδὲ σύντριμμα οὐδὲ
ταλαιπωρία ἐν τοῖς ὁρίοις σου ἀλλὰ κληθήσεται
σωτήριον τὰ τείχη σου καὶ αἱ πύλαι σου γλύμμα
19 καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ ἥλιος εἰς φῶς ἡμέρας οὐδὲ
ἀνατολὴ σελήνης φωτιεῖ σοι τὴν νύκτα ἀλλ᾽
ἔσται σοι κύριος φῶς αἰώνιον καὶ ὁ θεὸς δόξα
σου **20** οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός σοι καὶ ἡ σελήνη
σοι οὐκ ἐκλείψει ἔσται γὰρ κύριός σοι φῶς
αἰώνιον καὶ ἀναπληρωθήσονται αἱ ἡμέραι τοῦ
πένθους σου **21** καὶ ὁ λαός σου πᾶς δίκαιος καὶ δι᾽
αἰῶνος κληρονομήσουσιν τὴν γῆν φυλάσσων
τὸ φύτευμα ἔργα χειρῶν αὐτοῦ εἰς δόξαν **22** ὁ
ὀλιγοστὸς ἔσται εἰς χιλιάδας καὶ ὁ ἐλάχιστος
εἰς ἔθνος μέγα ἐγὼ κύριος κατὰ καιρὸν συνάξω
αὐτούς

61 πνεῦμα κυρίου ἐπ᾽ ἐμέ οὗ εἵνεκεν ἔχρισέν
με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέν με
ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ
κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς
ἀνάβλεψιν **2** καλέσαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτὸν
καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως παρακαλέσαι πάντας
τοὺς πενθοῦντας **3** δοθῆναι τοῖς πενθοῦσιν Σιων
δόξαν ἀντὶ σποδοῦ ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς
πενθοῦσιν καταστολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος
ἀκηδίας καὶ κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης
φύτευμα κυρίου εἰς δόξαν **4** καὶ οἰκοδομήσουσιν
ἐρήμους αἰωνίας ἐξηρημωμένας πρότερον
ἐξαναστήσουσιν καὶ καινιοῦσιν πόλεις ἐρήμους
ἐξηρημωμένας εἰς γενεάς **5** καὶ ἥξουσιν
ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου καὶ
ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες καὶ ἀμπελουργοί **6** ὑμεῖς
δὲ ἱερεῖς κυρίου κληθήσεσθε λειτουργοὶ θεοῦ
ἰσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε καὶ ἐν τῷ πλούτῳ
αὐτῶν θαυμασθήσεσθε **7** οὕτως ἐκ δευτέρας
κληρονομήσουσιν τὴν γῆν καὶ εὐφροσύνη
αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν **8** ἐγὼ γάρ
εἰμι κύριος ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ μισῶν
ἁρπάγματα ἐξ ἀδικίας καὶ δώσω τὸν μόχθον
αὐτῶν δικαίοις καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι
αὐτοῖς **9** καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὸ
σπέρμα αὐτῶν καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν πᾶς ὁ
ὁρῶν αὐτοὺς ἐπιγνώσεται αὐτούς ὅτι οὗτοί εἰσιν
σπέρμα ηὐλογημένον ὑπὸ θεοῦ **10** καὶ εὐφροσύνῃ
εὐφρανθήσονται ἐπὶ κύριον ἀγαλλιάσθω ἡ
ψυχή μου ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐνέδυσεν γάρ με
ἱμάτιον σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης ὡς
νυμφίῳ περιέθηκέν μοι μίτραν καὶ ὡς νύμφην
κατεκόσμησέν με κόσμῳ **11** καὶ ὡς γῆν αὔξουσαν
τὸ ἄνθος αὐτῆς καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα
αὐτοῦ οὕτως ἀνατελεῖ κύριος δικαιοσύνην καὶ
ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν

62 διὰ Σιων οὐ σιωπήσομαι καὶ διὰ Ιερουσαλημ
οὐκ ἀνήσω ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη
μου τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται
2 καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου καὶ

βασιλεῖς τὴν δόξαν σου καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομά
σου τὸ καινόν ὃ ὁ κύριος ὀνομάσει αὐτό 3 καὶ ἔσῃ
στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ κυρίου καὶ διάδημα
βασιλείας ἐν χειρὶ θεοῦ σου 4 καὶ οὐκέτι κληθήσῃ
καταλελειμμένη καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται
ἔρημος σοὶ γὰρ κληθήσεται θέλημα ἐμόν καὶ τῇ
γῇ σου οἰκουμένη 5 καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος
παρθένῳ οὕτως κατοικήσουσιν οἱ υἱοί σου μετὰ
σοῦ καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος
ἐπὶ νύμφῃ οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ σοί
6 καὶ ἐπὶ τῶν τειχέων σου Ιερουσαλημ κατέστησα
φύλακας ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα
οἳ διὰ τέλους οὐ σιωπήσονται μιμνῃσκόμενοι
κυρίου 7 οὐκ ἔστιν γὰρ ὑμῖν ὅμοιος ἐὰν διορθώσῃ
καὶ ποιήσῃ Ιερουσαλημ ἀγαυρίαμα ἐπὶ τῆς γῆς 8
ὤμοσεν κύριος κατὰ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ καὶ κατὰ
τῆς ἰσχύος τοῦ βραχίονος αὐτοῦ εἰ ἔτι δώσω
τὸν σῖτόν σου καὶ τὰ βρώματά σου τοῖς ἐχθροῖς
σου καὶ εἰ ἔτι πίονται υἱοὶ ἀλλότριοι τὸν οἶνόν
σου ἐφ’ ᾧ ἐμόχθησας 9 ἀλλ’ ἢ οἱ συνάγοντες
φάγονται αὐτὰ καὶ αἰνέσουσιν κύριον καὶ οἱ
συνάγοντες πίονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν ταῖς
ἁγίαις μου 10 πορεύεσθε διὰ τῶν πυλῶν μου καὶ
ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μου καὶ τοὺς λίθους τοὺς
ἐκ τῆς ὁδοῦ διαρρίψατε ἐξάρατε σύσσημον εἰς
τὰ ἔθνη 11 ἰδοὺ γὰρ κύριος ἐποίησεν ἀκουστὸν
ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιων
ἰδού σοι ὁ σωτὴρ παραγίνεται ἔχων τὸν ἑαυτοῦ
μισθὸν καὶ τὸ ἔργον πρὸ προσώπου αὐτοῦ 12 καὶ
καλέσει αὐτὸν λαὸν ἅγιον λελυτρωμένον ὑπὸ
κυρίου σὺ δὲ κληθήσῃ ἐπιζητουμένη πόλις καὶ
οὐκ ἐγκαταλελειμμένη

63 τίς οὗτος ὁ παραγινόμενος ἐξ Εδωμ ἐρύθημα
ἱματίων ἐκ Βοσορ οὕτως ὡραῖος ἐν στολῇ
βίᾳ μετὰ ἰσχύος ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην
καὶ κρίσιν σωτηρίου 2 διὰ τί σου ἐρυθρὰ τὰ
ἱμάτια καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ
ληνοῦ 3 πλήρης καταπεπατημένης καὶ τῶν
ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ’ ἐμοῦ καὶ κατεπάτησα
αὐτοὺς ἐν θυμῷ καὶ κατέθλασα αὐτοὺς ὡς
γῆν καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν 4
ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς καὶ
ἐνιαυτὸς λυτρώσεως πάρεστιν 5 καὶ ἐπέβλεψα
καὶ οὐδεὶς βοηθός καὶ προσενόησα καὶ οὐθεὶς
ἀντελαμβάνετο καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ βραχίων
μου καὶ ὁ θυμός μου ἐπέστη 6 καὶ κατεπάτησα
αὐτοὺς τῇ ὀργῇ μου καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα
αὐτῶν εἰς γῆν 7 τὸν ἔλεον κυρίου ἐμνήσθην
τὰς ἀρετὰς κυρίου ἐν πᾶσιν οἷς ὁ κύριος ἡμῖν
ἀνταποδίδωσιν κύριος κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ
Ισραηλ ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ κατὰ
τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ 8 καὶ εἶπεν οὐχ
ὁ λαός μου τέκνα οὐ μὴ ἀθετήσωσιν καὶ ἐγένετο
αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν 9 ἐκ πάσης θλίψεως οὐ
πρέσβυς οὐδὲ ἄγγελος ἀλλ’ αὐτὸς κύριος ἔσωσεν
αὐτοὺς διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτοὺς καὶ φείδεσθαι
αὐτῶν αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν
αὐτοὺς καὶ ὕψωσεν αὐτοὺς πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ
αἰῶνος 10 αὐτοὶ δὲ ἠπείθησαν καὶ παρώξυναν
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτοῦ καὶ ἐστράφη αὐτοῖς
εἰς ἔχθραν καὶ αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτούς 11
καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰωνίων ὁ ἀναβιβάσας ἐκ
τῆς γῆς τὸν ποιμένα τῶν προβάτων ποῦ ἐστιν ὁ
θεὶς ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον 12 ὁ ἀγαγὼν
τῇ δεξιᾷ Μωυσῆν ὁ βραχίων τῆς δόξης αὐτοῦ

κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ποιῆσαι
αὐτῷ ὄνομα αἰώνιον 13 ἤγαγεν αὐτοὺς διὰ τῆς
ἀβύσσου ὡς ἵππον δι' ἐρήμου καὶ οὐκ ἐκοπίασαν
14 καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου κατέβη πνεῦμα παρὰ
κυρίου καὶ ὡδήγησεν αὐτούς οὕτως ἤγαγες
τὸν λαόν σου ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης 15
ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰδὲ ἐκ τοῦ οἴκου
τοῦ ἁγίου σου καὶ δόξης ποῦ ἐστιν ὁ ζῆλός σου
καὶ ἡ ἰσχύς σου ποῦ ἐστιν τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν
16 σὺ γὰρ ἡμῶν εἶ πατήρ ὅτι Αβρααμ οὐκ ἔγνω
ἡμᾶς καὶ Ισραηλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς ἀλλὰ σύ κύριε
πατὴρ ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου
ἐφ' ἡμᾶς ἐστιν 17 τί ἐπλάνησας ἡμᾶς κύριε ἀπὸ
τῆς ὁδοῦ σου ἐσκλήρυνας ἡμῶν τὰς καρδίας τοῦ
μὴ φοβεῖσθαί σε ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους
σου διὰ τὰς φυλὰς τῆς κληρονομίας σου 18 ἵνα
μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου
σου οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγίασμά
σου 19 ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ὅτε οὐκ ἦρξας
ἡμῶν οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς

64 ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν οὐρανόν τρόμος λήμψεται
ἀπὸ σοῦ ὄρη καὶ τακήσονται 2 ὡς κηρὸς
ἀπὸ πυρὸς τήκεται καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς
ὑπεναντίους καὶ φανερὸν ἔσται τὸ ὄνομα κυρίου
ἐν τοῖς ὑπεναντίοις ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη
ταραχθήσονται 3 ὅταν ποιῇς τὰ ἔνδοξα τρόμος
λήμψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη 4 ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
οὐκ ἠκούσαμεν οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον
θεὸν πλὴν σοῦ καὶ τὰ ἔργα σου ἃ ποιήσεις
τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεον 5 συναντήσεται γὰρ
τοῖς ποιοῦσιν τὸ δίκαιον καὶ τῶν ὁδῶν σου
μνησθήσονται ἰδοὺ σὺ ὠργίσθης καὶ ἡμεῖς
ἡμάρτομεν διὰ τοῦτο ἐπλανήθημεν 6 καὶ
ἐγενήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς ὡς ῥάκος
ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν καὶ
ἐξερρύημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν
οὕτως ἄνεμος οἴσει ἡμᾶς 7 καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομά σου καὶ ὁ μνησθεὶς
ἀντιλαβέσθαι σου ὅτι ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν
σου ἀφ' ἡμῶν καὶ παρέδωκας ἡμᾶς διὰ τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν 8 καὶ νῦν κύριε πατὴρ ἡμῶν σύ
ἡμεῖς δὲ πηλὸς ἔργον τῶν χειρῶν σου πάντες
9 μὴ ὀργίζου ἡμῖν σφόδρα καὶ μὴ ἐν καιρῷ
μνησθῇς ἁμαρτιῶν ἡμῶν καὶ νῦν ἐπίβλεψον
ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς 10 πόλις τοῦ ἁγίου
σου ἐγενήθη ἔρημος Σιων ὡς ἔρημος ἐγενήθη
Ιερουσαλημ εἰς κατάραν 11 ὁ οἶκος τὸ ἅγιον
ἡμῶν καὶ ἡ δόξα ἣν ηὐλόγησαν οἱ πατέρες
ἡμῶν ἐγενήθη πυρίκαυστος καὶ πάντα τὰ ἔνδοξα
συνέπεσεν 12 καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀνέσχου κύριε
καὶ ἐσιώπησας καὶ ἐταπείνωσας ἡμᾶς σφόδρα

65 ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν
εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν εἶπα ἰδού εἰμι τῷ
ἔθνει οἳ οὐκ ἐκάλεσάν μου τὸ ὄνομα 2 ἐξεπέτασα
τὰς χεῖράς μου ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν
ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα οἳ οὐκ ἐπορεύθησαν
ὁδῷ ἀληθινῇ ἀλλ' ὀπίσω τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν
3 ὁ λαὸς οὗτος ὁ παροξύνων με ἐναντίον ἐμοῦ
διὰ παντός αὐτοὶ θυσιάζουσιν ἐν τοῖς κήποις
καὶ θυμιῶσιν ἐπὶ ταῖς πλίνθοις τοῖς δαιμονίοις
ἃ οὐκ ἔστιν 4 καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς
σπηλαίοις κοιμῶνται δι' ἐνύπνια οἱ ἔσθοντες
κρέα ὕεια καὶ ζωμὸν θυσιῶν μεμολυμμένα πάντα
τὰ σκεύη αὐτῶν 5 οἱ λέγοντες πόρρω ἀπ' ἐμοῦ
μὴ ἐγγίσῃς μου ὅτι καθαρός εἰμι οὗτος καπνὸς

τοῦ θυμοῦ μου πῦρ καίεται ἐν αὐτῷ πάσας
τὰς ἡμέρας 6 ἰδοὺ γέγραπται ἐνώπιόν μου οὐ
σιωπήσω ἕως ἂν ἀποδῶ εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν 7
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τῶν πατέρων αὐτῶν
λέγει κύριος οἳ ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ
ἐπὶ τῶν βουνῶν ὠνείδισάν με ἀποδώσω τὰ
ἔργα αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν 8 οὕτως
λέγει κύριος ὃν τρόπον εὑρεθήσεται ὁ ῥὼξ ἐν
τῷ βότρυι καὶ ἐροῦσιν μὴ λυμήνῃ αὐτὸν ὅτι
εὐλογία κυρίου ἐστὶν ἐν αὐτῷ οὕτως ποιήσω
ἕνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι τούτου ἕνεκεν οὐ
μὴ ἀπολέσω πάντας 9 καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ Ιακωβ
σπέρμα καὶ τὸ ἐξ Ιουδα καὶ κληρονομήσει τὸ ὄρος
τὸ ἅγιόν μου καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοί
μου καὶ οἱ δοῦλοί μου καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ
10 καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις ποιμνίων
καὶ φάραγξ Αχωρ εἰς ἀνάπαυσιν βουκολίων
τῷ λαῷ μου οἳ ἐζήτησάν με 11 ὑμεῖς δὲ οἱ
ἐγκαταλιπόντες με καὶ ἐπιλανθανόμενοι τὸ
ὄρος τὸ ἅγιόν μου καὶ ἑτοιμάζοντες τῷ δαίμονι
τράπεζαν καὶ πληροῦντες τῇ τύχῃ κέρασμα
12 ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν πάντες
ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐχ
ὑπηκούσατε ἐλάλησα καὶ παρηκούσατε καὶ
ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ καὶ ἃ
οὐκ ἐβουλόμην ἐξελέξασθε 13 διὰ τοῦτο τάδε
λέγει κύριος ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι φάγονται
ὑμεῖς δὲ πεινάσετε ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι
πίονται ὑμεῖς δὲ διψήσετε ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές
μοι εὐφρανθήσονται ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε
14 ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν
εὐφροσύνῃ ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε διὰ τὸν πόνον
τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος
ὀλολύξετε 15 καταλείψετε γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν
εἰς πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ
κύριος τοῖς δὲ δουλεύουσιν αὐτῷ κληθήσεται
ὄνομα καινόν 16 ὃ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς
εὐλογήσουσιν γὰρ τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν καὶ οἱ
ὀμνύοντες ἐπὶ τῆς γῆς ὀμοῦνται τὸν θεὸν τὸν
ἀληθινόν ἐπιλήσονται γὰρ τὴν θλῖψιν αὐτῶν
τὴν πρώτην καὶ οὐκ ἀναβήσεται αὐτῶν ἐπὶ τὴν
καρδίαν 17 ἔσται γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ
καινή καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν τῶν προτέρων οὐδ’
οὐ μὴ ἐπέλθῃ αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν 18 ἀλλ’
εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὑρήσουσιν ἐν αὐτῇ
ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ Ιερουσαλημ ἀγαλλίαμα καὶ
τὸν λαόν μου εὐφροσύνην 19 καὶ ἀγαλλιάσομαι
ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ λαῷ
μου καὶ οὐκέτι μὴ ἀκουσθῇ ἐν αὐτῇ φωνὴ
κλαυθμοῦ οὐδὲ φωνὴ κραυγῆς 20 καὶ οὐ μὴ
γένηται ἐκεῖ ἄωρος καὶ πρεσβύτης ὃς οὐκ
ἐμπλήσει τὸν χρόνον αὐτοῦ ἔσται γὰρ ὁ νέος
ἑκατὸν ἐτῶν ὁ δὲ ἀποθνῄσκων ἁμαρτωλὸς
ἑκατὸν ἐτῶν καὶ ἐπικατάρατος ἔσται 21 καὶ
οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ αὐτοὶ ἐνοικήσουσιν
καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ αὐτοὶ
φάγονται τὰ γενήματα αὐτῶν 22 καὶ οὐ μὴ
οἰκοδομήσουσιν καὶ ἄλλοι ἐνοικήσουσιν καὶ
οὐ μὴ φυτεύσουσιν καὶ ἄλλοι φάγονται κατὰ
γὰρ τὰς ἡμέρας τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἔσονται
αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ μου τὰ ἔργα τῶν πόνων
αὐτῶν παλαιώσουσιν 23 οἱ δὲ ἐκλεκτοί μου οὐ
κοπιάσουσιν εἰς κενὸν οὐδὲ τεκνοποιήσουσιν εἰς
κατάραν ὅτι σπέρμα ηὐλογημένον ὑπὸ θεοῦ ἐστιν
καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν μετ’ αὐτῶν ἔσονται 24 καὶ
ἔσται πρὶν κεκράξαι αὐτοὺς ἐγὼ ἐπακούσομαι

αὐτῶν ἔτι λαλούντων αὐτῶν ἐρῶ τί ἐστιν **25**
τότε λύκοι καὶ ἄρνες βοσκηθήσονται ἅμα καὶ
λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα ὄφις δὲ γῆν ὡς
ἄρτον οὐκ ἀδικήσουσιν οὐδὲ μὴ λυμανοῦνται
ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου λέγει κύριος

66 οὕτως λέγει κύριος ὁ οὐρανός μοι θρόνος ἡ
δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου ποῖον οἶκον
οἰκοδομήσετέ μοι ἢ ποῖος τόπος τῆς καταπαύσεώς
μου **2** πάντα γὰρ ταῦτα ἐποίησεν ἡ χείρ μου
καὶ ἔστιν ἐμὰ πάντα ταῦτα λέγει κύριος καὶ
ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω ἀλλ’ ἢ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ
ἡσύχιον καὶ τρέμοντα τοὺς λόγους μου **3** ὁ δὲ
ἄνομος ὁ θύων μοι μόσχον ὡς ὁ ἀποκτέννων
κύνα ὁ δὲ ἀναφέρων σεμίδαλιν ὡς αἷμα ὕειον ὁ
διδοὺς λίβανον εἰς μνημόσυνον ὡς βλάσφημος
καὶ οὗτοι ἐξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ
βδελύγματα αὐτῶν ἃ ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέλησεν
4 κἀγὼ ἐκλέξομαι τὰ ἐμπαίγματα αὐτῶν καὶ
τὰς ἁμαρτίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς ὅτι ἐκάλεσα
αὐτοὺς καὶ οὐχ ὑπήκουσάν μου ἐλάλησα καὶ οὐκ
ἤκουσαν καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον μου
καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην ἐξελέξαντο **5** ἀκούσατε
τὸ ῥῆμα κυρίου οἱ τρέμοντες τὸν λόγον αὐτοῦ
εἴπατε ἀδελφοὶ ἡμῶν τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς καὶ
βδελυσσομένοις ἵνα τὸ ὄνομα κυρίου δοξασθῇ
καὶ ὀφθῇ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐτῶν κἀκεῖνοι
αἰσχυνθήσονται **6** φωνὴ κραυγῆς ἐκ πόλεως
φωνὴ ἐκ ναοῦ φωνὴ κυρίου ἀνταποδιδόντος
ἀνταπόδοσιν τοῖς ἀντικειμένοις **7** πρὶν ἢ τὴν
ὠδίνουσαν τεκεῖν πρὶν ἐλθεῖν τὸν πόνον τῶν
ὠδίνων ἐξέφυγεν καὶ ἔτεκεν ἄρσεν **8** τίς ἤκουσεν
τοιοῦτο καὶ τίς ἑώρακεν οὕτως ἦ ὤδινεν γῆ
ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἢ καὶ ἐτέχθη ἔθνος εἰς ἅπαξ
ὅτι ὤδινεν καὶ ἔτεκεν Σιων τὰ παιδία αὐτῆς
9 ἐγὼ δὲ ἔδωκα τὴν προσδοκίαν ταύτην καὶ
οὐκ ἐμνήσθης μου εἶπεν κύριος οὐκ ἰδοὺ ἐγὼ
γεννῶσαν καὶ στεῖραν ἐποίησα εἶπεν ὁ θεός **10**
εὐφράνθητι Ιερουσαλημ καὶ πανηγυρίσατε ἐν
αὐτῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν χάρητε χαρᾷ
πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ’ αὐτῆς **11** ἵνα θηλάσητε
καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως αὐτῆς
ἵνα ἐκθηλάσαντες τρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης
αὐτῆς **12** ὅτι τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ
ἐκκλίνω εἰς αὐτοὺς ὡς ποταμὸς εἰρήνης καὶ
ὡς χειμάρρους ἐπικλύζων δόξαν ἐθνῶν τὰ
παιδία αὐτῶν ἐπ’ ὤμων ἀρθήσονται καὶ ἐπὶ
γονάτων παρακληθήσονται **13** ὡς εἴ τινα μήτηρ
παρακαλέσει οὕτως καὶ ἐγὼ παρακαλέσω ὑμᾶς
καὶ ἐν Ιερουσαλημ παρακληθήσεσθε **14** καὶ
ὄψεσθε καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία καὶ τὰ ὀστᾶ
ὑμῶν ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ καὶ γνωσθήσεται ἡ
χεὶρ κυρίου τοῖς σεβομένοις αὐτόν καὶ ἀπειλήσει
τοῖς ἀπειθοῦσιν **15** ἰδοὺ γὰρ κύριος ὡς πῦρ ἥξει
καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἅρματα αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐν
θυμῷ ἐκδίκησιν καὶ ἀποσκορακισμὸν ἐν φλογὶ
πυρός **16** ἐν γὰρ τῷ πυρὶ κυρίου κριθήσεται
πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα
σάρξ πολλοὶ τραυματίαι ἔσονται ὑπὸ κυρίου
17 οἱ ἁγνιζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς
κήπους καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἔσθοντες κρέας
ὕειον καὶ τὰ βδελύγματα καὶ τὸν νῦν ἐπὶ τὸ
αὐτὸ ἀναλωθήσονται εἶπεν κύριος **18** κἀγὼ τὰ
ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῶν ἐπίσταμαι
ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς
γλώσσας καὶ ἥξουσιν καὶ ὄψονται τὴν δόξαν
μου **19** καὶ καταλείψω ἐπ’ αὐτῶν σημεῖα καὶ

ἐξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσῳσμένους εἰς τὰ ἔθνη
εἰς Θαρσις καὶ Φουδ καὶ Λουδ καὶ Μοσοχ καὶ
Θοβελ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὰς νήσους
τὰς πόρρω οἳ οὐκ ἀκηκόασίν μου τὸ ὄνομα οὐδὲ
ἑωράκασιν τὴν δόξαν μου καὶ ἀναγγελοῦσίν μου
τὴν δόξαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν **20** καὶ ἄξουσιν τοὺς
ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν δῶρον
κυρίῳ μεθ’ ἵππων καὶ ἁρμάτων ἐν λαμπήναις
ἡμιόνων μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν
Ιερουσαλημ εἶπεν κύριος ὡς ἂν ἐνέγκαισαν
οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐμοὶ τὰς θυσίας αὐτῶν μετὰ
ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον κυρίου **21** καὶ ἀπ’ αὐτῶν
λήμψομαι ἐμοὶ ἱερεῖς καὶ Λευίτας εἶπεν κύριος
22 ὃν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ
καινή ἃ ἐγὼ ποιῶ μένει ἐνώπιόν μου λέγει
κύριος οὕτως στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν καὶ τὸ
ὄνομα ὑμῶν **23** καὶ ἔσται μῆνα ἐκ μηνὸς καὶ
σάββατον ἐκ σαββάτου ἥξει πᾶσα σὰρξ ἐνώπιόν
μου προσκυνῆσαι ἐν Ιερουσαλημ εἶπεν κύριος
24 καὶ ἐξελεύσονται καὶ ὄψονται τὰ κῶλα τῶν
ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν ἐμοί ὁ γὰρ
σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν
οὐ σβεσθήσεται καὶ ἔσονται εἰς ὅρασιν πάσῃ
σαρκί

Ἱερεμίας

1 τὸ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ιερεμιαν
τὸν τοῦ Χελκιου ἐκ τῶν ἱερέων ὃς κατῴκει ἐν
Αναθωθ ἐν γῇ Βενιαμιν 2 ὃς ἐγενήθη λόγος τοῦ
θεοῦ πρὸς αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Ιωσια υἱοῦ
Αμως βασιλέως Ιουδα ἔτους τρισκαιδεκάτου
ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ 3 καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς
ἡμέραις Ιωακιμ υἱοῦ Ιωσια βασιλέως Ιουδα ἕως
ἑνδεκάτου ἔτους Σεδεκια υἱοῦ Ιωσια βασιλέως
Ιουδα ἕως τῆς αἰχμαλωσίας Ιερουσαλημ ἐν τῷ
πέμπτῳ μηνί 4 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός
με λέγων 5 πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ
ἐπίσταμαί σε καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας
ἡγίακά σε προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε 6
καὶ εἶπα ὦ δέσποτα κύριε ἰδοὺ οὐκ ἐπίσταμαι
λαλεῖν ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι 7 καὶ εἶπεν κύριος
πρός με μὴ λέγε ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι ὅτι πρὸς
πάντας οὓς ἐὰν ἐξαποστείλω σε πορεύσῃ καὶ
κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι λαλήσεις 8
μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι μετὰ σοῦ
ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε λέγει κύριος 9 καὶ
ἐξέτεινεν κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρός με καὶ
ἥψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν κύριος πρός
με ἰδοὺ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα
σου 10 ἰδοὺ κατέστακά σε σήμερον ἐπὶ ἔθνη
καὶ βασιλείας ἐκριζοῦν καὶ κατασκάπτειν καὶ
ἀπολλύειν καὶ ἀνοικοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν
11 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων τί
σὺ ὁρᾷς Ιερεμια καὶ εἶπα βακτηρίαν καρυΐνην
12 καὶ εἶπεν κύριος πρός με καλῶς ἑώρακας
διότι ἐγρήγορα ἐγὼ ἐπὶ τοὺς λόγους μου τοῦ
ποιῆσαι αὐτούς 13 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
πρός με ἐκ δευτέρου λέγων τί σὺ ὁρᾷς καὶ εἶπα
λέβητα ὑποκαιόμενον καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἀπὸ προσώπου βορρᾶ 14 καὶ εἶπεν κύριος πρός με
ἀπὸ προσώπου βορρᾶ ἐκκαυθήσεται τὰ κακὰ ἐπὶ
πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν 15 διότι ἰδοὺ
ἐγὼ συγκαλῶ πάσας τὰς βασιλείας ἀπὸ βορρᾶ
τῆς γῆς λέγει κύριος καὶ ἥξουσιν καὶ θήσουσιν
ἕκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῶν
πυλῶν Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τείχη τὰ
κύκλῳ αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ιουδα
16 καὶ λαλήσω πρὸς αὐτοὺς μετὰ κρίσεως περὶ
πάσης τῆς κακίας αὐτῶν ὡς ἐγκατέλιπόν με καὶ
ἔθυσαν θεοῖς ἀλλοτρίοις καὶ προσεκύνησαν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν 17 καὶ σὺ περίζωσαι
τὴν ὀσφύν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ εἰπὸν πρὸς
αὐτοὺς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι μὴ φοβηθῇς
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μηδὲ πτοηθῇς ἐναντίον
αὐτῶν ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε
λέγει κύριος 18 ἰδοὺ τέθεικά σε ἐν τῇ σήμερον
ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὀχυρὰν καὶ ὡς τεῖχος χαλκοῦν
ὀχυρὸν ἅπασιν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα καὶ τοῖς
ἄρχουσιν αὐτοῦ καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς 19 καὶ
πολεμήσουσίν σε καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ
διότι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε εἶπεν
κύριος

2 2 καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐμνήσθην ἐλέους
νεότητός σου καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου τοῦ
ἐξακολουθῆσαί σε τῷ ἁγίῳ Ισραηλ λέγει κύριος
3 ἅγιος Ισραηλ τῷ κυρίῳ ἀρχὴ γενημάτων αὐτοῦ
πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὸν πλημμελήσουσιν κακὰ
ἥξει ἐπ᾽ αὐτούς φησὶν κύριος 4 ἀκούσατε λόγον
κυρίου οἶκος Ιακωβ καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου
Ισραηλ 5 τάδε λέγει κύριος τί εὕροσαν οἱ πατέρες
ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν

ἀπ’ ἐμοῦ καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων
καὶ ἐματαιώθησαν **6** καὶ οὐκ εἶπαν ποῦ ἐστιν
κύριος ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὁ
καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀπείρῳ
καὶ ἀβάτῳ ἐν γῇ ἀνύδρῳ καὶ ἀκάρπῳ ἐν γῇ ἐν ᾗ
οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ οὐθὲν καὶ οὐ κατῴκησεν
ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου **7** καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν
Κάρμηλον τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς τοὺς καρποὺς αὐτοῦ
καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ καὶ εἰσήλθατε καὶ ἐμιάνατε
τὴν γῆν μου καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς
βδέλυγμα **8** οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν ποῦ ἐστιν κύριος
καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἠπίσταντό με
καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμέ καὶ οἱ προφῆται
ἐπροφήτευον τῇ Βααλ καὶ ὀπίσω ἀνωφελοῦς
ἐπορεύθησαν **9** διὰ τοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς
ὑμᾶς λέγει κύριος καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν
ὑμῶν κριθήσομαι **10** διότι διέλθετε εἰς νήσους
Χεττιιμ καὶ ἴδετε καὶ εἰς Κηδαρ ἀποστείλατε καὶ
νοήσατε σφόδρα καὶ ἴδετε εἰ γέγονεν τοιαῦτα
11 εἰ ἀλλάξονται ἔθνη θεοὺς αὐτῶν καὶ οὗτοι
οὔκ εἰσιν θεοί ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο τὴν
δόξαν αὐτοῦ ἐξ ἧς οὐκ ὠφεληθήσονται **12** ἐξέστη
ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον
σφόδρα λέγει κύριος **13** ὅτι δύο πονηρὰ ἐποίησεν
ὁ λαός μου ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος ζωῆς
καὶ ὤρυξαν ἑαυτοῖς λάκκους συντετριμμένους οἳ
οὐ δυνήσονται ὕδωρ συνέχειν **14** μὴ δοῦλός ἐστιν
Ισραηλ ἢ οἰκογενής ἐστιν διὰ τί εἰς προνομὴν
ἐγένετο **15** ἐπ’ αὐτὸν ὠρύοντο λέοντες καὶ ἔδωκαν
τὴν φωνὴν αὐτῶν οἳ ἔταξαν τὴν γῆν αὐτοῦ εἰς
ἔρημον καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ κατεσκάφησαν παρὰ
τὸ μὴ κατοικεῖσθαι **16** καὶ υἱοὶ Μέμφεως καὶ
Ταφνας ἔγνωσάν σε καὶ κατέπαιζόν σου **17** οὐχὶ
ταῦτα ἐποίησέν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ λέγει
κύριος ὁ θεός σου **18** καὶ νῦν τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ
Αἰγύπτου τοῦ πιεῖν ὕδωρ Γηων καὶ τί σοι καὶ
τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων τοῦ πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν **19**
παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία σου καὶ ἡ κακία σου
ἐλέγξει σε καὶ γνῶθι καὶ ἰδὲ ὅτι πικρόν σοι τὸ
καταλιπεῖν σε ἐμέ λέγει κύριος ὁ θεός σου καὶ οὐκ
εὐδόκησα ἐπὶ σοί λέγει κύριος ὁ θεός σου **20** ὅτι
ἀπ’ αἰῶνος συνέτριψας τὸν ζυγόν σου διέσπασας
τοὺς δεσμούς σου καὶ εἶπας οὐ δουλεύσω ἀλλὰ
πορεύσομαι ἐπὶ πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω
παντὸς ξύλου κατασκίου ἐκεῖ διαχυθήσομαι
ἐν τῇ πορνείᾳ μου **21** ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε
ἄμπελον καρποφόρον πᾶσαν ἀληθινήν πῶς
ἐστράφης εἰς πικρίαν ἡ ἄμπελος ἡ ἀλλοτρία **22**
ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ καὶ πληθύνῃς σεαυτῇ
πόαν κεκηλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σου ἐναντίον
ἐμοῦ λέγει κύριος **23** πῶς ἐρεῖς οὐκ ἐμιάνθην καὶ
ὀπίσω τῆς Βααλ οὐκ ἐπορεύθην ἰδὲ τὰς ὁδούς
σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ καὶ γνῶθι τί ἐποίησας
ὀψὲ φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξεν τὰς ὁδοὺς αὐτῆς
24 ἐπλάτυνεν ἐφ’ ὕδατα ἐρήμου ἐν ἐπιθυμίαις
ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο παρεδόθη τίς
ἐπιστρέψει αὐτήν πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτὴν οὐ
κοπιάσουσιν ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὑρήσουσιν
αὐτήν **25** ἀπόστρεψον τὸν πόδα σου ἀπὸ ὁδοῦ
τραχείας καὶ τὸν φάρυγγά σου ἀπὸ δίψους ἡ
δὲ εἶπεν ἀνδριοῦμαι ὅτι ἠγαπήκει ἀλλοτρίους
καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο **26** ὡς αἰσχύνη
κλέπτου ὅταν ἁλῷ οὕτως αἰσχυνθήσονται οἱ
υἱοὶ Ισραηλ αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ
οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ
προφῆται αὐτῶν **27** τῷ ξύλῳ εἶπαν ὅτι πατήρ

μου εἶ σύ καὶ τῷ λίθῳ σὺ ἐγέννησάς με καὶ
ἔστρεψαν ἐπ’ ἐμὲ νῶτα καὶ οὐ πρόσωπα αὐτῶν
καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν ἐροῦσιν
ἀνάστα καὶ σῶσον ἡμᾶς **28** καὶ ποῦ εἰσιν οἱ θεοί
σου οὓς ἐποίησας σεαυτῷ εἰ ἀναστήσονται καὶ
σώσουσίν σε ἐν καιρῷ τῆς κακώσεώς σου ὅτι
κατ’ ἀριθμὸν τῶν πόλεών σου ἦσαν θεοί σου
Ιουδα καὶ κατ’ ἀριθμὸν διόδων τῆς Ιερουσαλημ
ἔθυον τῇ Βααλ **29** ἵνα τί λαλεῖτε πρός με πάντες
ὑμεῖς ἠσεβήσατε καὶ πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε
εἰς ἐμέ λέγει κύριος **30** μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα
ὑμῶν παιδείαν οὐκ ἐδέξασθε μάχαιρα κατέφαγεν
τοὺς προφήτας ὑμῶν ὡς λέων ὀλεθρεύων καὶ
οὐκ ἐφοβήθητε **31** ἀκούσατε λόγον κυρίου τάδε
λέγει κύριος μὴ ἔρημος ἐγενόμην τῷ Ισραηλ
ἢ γῆ κεχερσωμένη διὰ τί εἶπεν ὁ λαός μου οὐ
κυριευθησόμεθα καὶ οὐχ ἥξομεν πρὸς σὲ ἔτι
32 μὴ ἐπιλήσεται νύμφη τὸν κόσμον αὐτῆς καὶ
παρθένος τὴν στηθοδεσμίδα αὐτῆς ὁ δὲ λαός
μου ἐπελάθετό μου ἡμέρας ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός
33 τί ἔτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σου
τοῦ ζητῆσαι ἀγάπησιν οὐχ οὕτως ἀλλὰ καὶ σὺ
ἐπονηρεύσω τοῦ μιᾶναι τὰς ὁδούς σου **34** καὶ
ἐν ταῖς χερσίν σου εὑρέθησαν αἵματα ψυχῶν
ἀθῴων οὐκ ἐν διορύγμασιν εὗρον αὐτούς ἀλλ’
ἐπὶ πάσῃ δρυί **35** καὶ εἶπας ἀθῷός εἰμι ἀλλὰ
ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ’ ἐμοῦ ἰδοὺ ἐγὼ
κρίνομαι πρὸς σὲ ἐν τῷ λέγειν σε οὐχ ἥμαρτον
36 τί κατεφρόνησας σφόδρα τοῦ δευτερῶσαι τὰς
ὁδούς σου καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καταισχυνθήσῃ
καθὼς κατῃσχύνθης ἀπὸ Ασσουρ **37** ὅτι καὶ
ἐντεῦθεν ἐξελεύσῃ καὶ αἱ χεῖρές σου ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς σου ὅτι ἀπώσατο κύριος τὴν ἐλπίδα
σου καὶ οὐκ εὐοδωθήσῃ ἐν αὐτῇ

3 ἐὰν ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
καὶ ἀπέλθῃ ἀπ’ αὐτοῦ καὶ γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ
μὴ ἀνακάμπτουσα ἀνακάμψει πρὸς αὐτὸν ἔτι
οὐ μιαινομένη μιανθήσεται ἡ γυνὴ ἐκείνη
καὶ σὺ ἐξεπόρνευσας ἐν ποιμέσιν πολλοῖς καὶ
ἀνέκαμπτες πρός με λέγει κύριος **2** ἆρον εἰς
εὐθεῖαν τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδέ ποῦ οὐχὶ
ἐξεφύρθης ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκάθισας αὐτοῖς ὡσεὶ
κορώνη ἐρημουμένη καὶ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν
ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου **3** καὶ
ἔσχες ποιμένας πολλοὺς εἰς πρόσκομμα σεαυτῇ
ὄψις πόρνης ἐγένετό σοι ἀπηναισχύντησας πρὸς
πάντας **4** οὐχ ὡς οἶκόν με ἐκάλεσας καὶ πατέρα
καὶ ἀρχηγὸν τῆς παρθενίας σου **5** μὴ διαμενεῖ εἰς
τὸν αἰῶνα ἢ διαφυλαχθήσεται εἰς νεῖκος ἰδοὺ
ἐλάλησας καὶ ἐποίησας τὰ πονηρὰ ταῦτα καὶ
ἠδυνάσθης **6** καὶ εἶπεν κύριος πρός με ἐν ταῖς
ἡμέραις Ιωσια τοῦ βασιλέως εἶδες ἃ ἐποίησέν μοι
ἡ κατοικία τοῦ Ισραηλ ἐπορεύθησαν ἐπὶ πᾶν ὄρος
ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους
καὶ ἐπόρνευσαν ἐκεῖ **7** καὶ εἶπα μετὰ τὸ πορνεῦσαι
αὐτὴν ταῦτα πάντα πρός με ἀνάστρεψον καὶ οὐκ
ἀνέστρεψεν καὶ εἶδεν τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτῆς ἡ
ἀσύνθετος Ιουδα **8** καὶ εἶδον διότι περὶ πάντων
ὧν κατελήμφθη ἐν οἷς ἐμοιχᾶτο ἡ κατοικία τοῦ
Ισραηλ καὶ ἐξαπέστειλα αὐτὴν καὶ ἔδωκα αὐτῇ
βιβλίον ἀποστασίου εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ οὐκ
ἐφοβήθη ἡ ἀσύνθετος Ιουδα καὶ ἐπορεύθη καὶ
ἐπόρνευσεν καὶ αὐτή **9** καὶ ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἡ
πορνεία αὐτῆς καὶ ἐμοίχευσεν τὸ ξύλον καὶ τὸν
λίθον **10** καὶ ἐν πᾶσιν τούτοις οὐκ ἐπεστράφη

πρός με ἡ ἀσύνθετος Ιουδα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
αὐτῆς ἀλλ’ ἐπὶ ψεύδει **11** καὶ εἶπεν κύριος πρός
με ἐδικαίωσεν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ Ισραηλ ἀπὸ
τῆς ἀσυνθέτου Ιουδα **12** πορεύου καὶ ἀνάγνωθι
τοὺς λόγους τούτους πρὸς βορρᾶν καὶ ἐρεῖς
ἐπιστράφητι πρός με ἡ κατοικία τοῦ Ισραηλ
λέγει κύριος καὶ οὐ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου
ἐφ’ ὑμᾶς ὅτι ἐλεήμων ἐγώ εἰμι λέγει κύριος
καὶ οὐ μηνιῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα **13** πλὴν
γνῶθι τὴν ἀδικίαν σου ὅτι εἰς κύριον τὸν θεόν
σου ἠσέβησας καὶ διέχεας τὰς ὁδούς σου εἰς
ἀλλοτρίους ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους
τῆς δὲ φωνῆς μου οὐχ ὑπήκουσας λέγει κύριος **14**
ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀφεστηκότες λέγει κύριος διότι
ἐγὼ κατακυριεύσω ὑμῶν καὶ λήμψομαι ὑμᾶς ἕνα
ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ πατριᾶς καὶ εἰσάξω ὑμᾶς
εἰς Σιων **15** καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν
καρδίαν μου καὶ ποιμανοῦσιν ὑμᾶς ποιμαίνοντες
μετ’ ἐπιστήμης **16** καὶ ἔσται ἐὰν πληθυνθῆτε καὶ
αὐξηθῆτε ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
λέγει κύριος οὐκ ἐροῦσιν ἔτι κιβωτὸς διαθήκης
ἁγίου Ισραηλ οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ καρδίαν οὐκ
ὀνομασθήσεται οὐδὲ ἐπισκεφθήσεται καὶ οὐ
ποιηθήσεται ἔτι **17** ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέσουσιν τὴν Ιερουσαλημ
θρόνος κυρίου καὶ συναχθήσονται εἰς αὐτὴν
πάντα τὰ ἔθνη καὶ οὐ πορεύσονται ἔτι ὀπίσω τῶν
ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς
18 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνελεύσονται οἶκος
Ιουδα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ισραηλ καὶ ἥξουσιν
ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν
τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν κατεκληρονόμησα
τοὺς πατέρας αὐτῶν **19** καὶ ἐγὼ εἶπα γένοιτο
κύριε ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα καὶ δώσω σοι γῆν
ἐκλεκτὴν κληρονομίαν θεοῦ παντοκράτορος
ἐθνῶν καὶ εἶπα πατέρα καλέσετέ με καὶ ἀπ’ ἐμοῦ
οὐκ ἀποστραφήσεσθε **20** πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ
εἰς τὸν συνόντα αὐτῇ οὕτως ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ
οἶκος Ισραηλ λέγει κύριος **21** φωνὴ ἐκ χειλέων
ἠκούσθη κλαυθμοῦ καὶ δεήσεως υἱῶν Ισραηλ ὅτι
ἠδίκησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπελάθοντο θεοῦ
ἁγίου αὐτῶν **22** ἐπιστράφητε υἱοὶ ἐπιστρέφοντες
καὶ ἰάσομαι τὰ συντρίμματα ὑμῶν ἰδοὺ δοῦλοι
ἡμεῖς ἐσόμεθά σοι ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
εἶ **23** ὄντως εἰς ψεῦδος ἦσαν οἱ βουνοὶ καὶ
ἡ δύναμις τῶν ὀρέων πλὴν διὰ κυρίου θεοῦ
ἡμῶν ἡ σωτηρία τοῦ Ισραηλ **24** ἡ δὲ αἰσχύνη
κατανάλωσεν τοὺς μόχθους τῶν πατέρων ἡμῶν
ἀπὸ νεότητος ἡμῶν τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς
μόσχους αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς
θυγατέρας αὐτῶν **25** ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσχύνῃ
ἡμῶν καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν διότι
ἔναντι τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμάρτομεν ἡμεῖς καὶ
οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπὸ νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης καὶ οὐχ ὑπηκούσαμεν τῆς φωνῆς
κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν

4 ἐὰν ἐπιστραφῇ Ισραηλ λέγει κύριος πρός με
ἐπιστραφήσεται ἐὰν περιέλῃ τὰ βδελύγματα
αὐτοῦ ἐκ στόματος αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου
μου εὐλαβηθῇ **2** καὶ ὀμόσῃ ζῇ κύριος μετὰ
ἀληθείας καὶ ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσύνῃ
καὶ εὐλογήσουσιν ἐν αὐτῇ ἔθνη καὶ ἐν αὐτῷ
αἰνέσουσιν τῷ θεῷ ἐν Ιερουσαλημ **3** ὅτι τάδε λέγει
κύριος τοῖς ἀνδράσιν Ιουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν
Ιερουσαλημ νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματα καὶ μὴ
σπείρητε ἐπ’ ἀκάνθαις **4** περιτμήθητε τῷ θεῷ

ὑμῶν καὶ περιτέμεσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν
ἄνδρες Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ
μὴ ἐξέλθῃ ὡς πῦρ ὁ θυμός μου καὶ ἐκκαυθήσεται
καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων ἀπὸ προσώπου πονηρίας
ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν 5 ἀναγγείλατε ἐν τῷ
Ιουδα καὶ ἀκουσθήτω ἐν Ιερουσαλημ εἴπατε
σημάνατε ἐπὶ τῆς γῆς σάλπιγγι καὶ κεκράξατε
μέγα εἴπατε συνάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς
πόλεις τὰς τειχήρεις 6 ἀναλαβόντες φεύγετε
εἰς Σιων σπεύσατε μὴ στῆτε ὅτι κακὰ ἐγὼ
ἐπάγω ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριβὴν μεγάλην 7
ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ ἐξολεθρεύων
ἔθνη ἐξῆρεν καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ
τοῦ θεῖναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν καὶ πόλεις
καθαιρεθήσονται παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς
8 ἐπὶ τούτοις περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε
καὶ ἀλαλάξατε διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς
κυρίου ἀφ᾽ ὑμῶν 9 καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
λέγει κύριος ἀπολεῖται ἡ καρδία τοῦ βασιλέως καὶ
ἡ καρδία τῶν ἀρχόντων καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκστήσονται
καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται 10 καὶ εἶπα ὦ
δέσποτα κύριε ἆρα γε ἀπατῶν ἠπάτησας τὸν λαὸν
τοῦτον καὶ τὴν Ιερουσαλημ λέγων εἰρήνη ἔσται
ὑμῖν καὶ ἰδοὺ ἥψατο ἡ μάχαιρα ἕως τῆς ψυχῆς
αὐτῶν 11 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐροῦσιν τῷ λαῷ
τούτῳ καὶ τῇ Ιερουσαλημ πνεῦμα πλανήσεως ἐν
τῇ ἐρήμῳ ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου οὐκ
εἰς καθαρὸν οὐδ᾽ εἰς ἅγιον 12 πνεῦμα πληρώσεως
ἥξει μοι νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρίματα πρὸς αὐτούς
13 ἰδοὺ ὡς νεφέλη ἀναβήσεται καὶ ὡς καταιγὶς τὰ
ἅρματα αὐτοῦ κουφότεροι ἀετῶν οἱ ἵπποι αὐτοῦ
οὐαὶ ἡμῖν ὅτι ταλαιπωροῦμεν 14 ἀπόπλυνε ἀπὸ
κακίας τὴν καρδίαν σου Ιερουσαλημ ἵνα σωθῇς
ἕως πότε ὑπάρξουσιν ἐν σοὶ διαλογισμοὶ πόνων
σου 15 διότι φωνὴ ἀναγγέλλοντος ἐκ Δαν ἥξει
καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ ὄρους Εφραιμ 16
ἀναμνήσατε ἔθνη ἰδοὺ ἥκασιν ἀναγγείλατε ἐν
Ιερουσαλημ συστροφαὶ ἔρχονται ἐκ γῆς μακρόθεν
καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδα φωνὴν αὐτῶν
17 ὡς φυλάσσοντες ἀγρὸν ἐγένοντο ἐπ᾽ αὐτὴν
κύκλῳ ὅτι ἐμοῦ ἠμέλησας λέγει κύριος 18 αἱ ὁδοί
σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐποίησαν ταῦτά
σοι αὕτη ἡ κακία σου ὅτι πικρά ὅτι ἥψατο ἕως
τῆς καρδίας σου 19 τὴν κοιλίαν μου τὴν κοιλίαν
μου ἀλγῶ καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου
μαιμάσσει ἡ ψυχή μου σπαράσσεται ἡ καρδία μου
οὐ σιωπήσομαι ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ
ψυχή μου κραυγὴν πολέμου 20 καὶ ταλαιπωρίαν
συντριμμὸν ἐπικαλεῖται ὅτι τεταλαιπώρηκεν
πᾶσα ἡ γῆ ἄφνω τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνή
διεσπάσθησαν αἱ δέρρεις μου 21 ἕως πότε ὄψομαι
φεύγοντας ἀκούων φωνὴν σαλπίγγων 22 διότι
οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ ᾔδεισαν
υἱοὶ ἄφρονές εἰσιν καὶ οὐ συνετοί σοφοί εἰσιν
τοῦ κακοποιῆσαι τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ
ἐπέγνωσαν 23 ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ
οὐθέν καὶ εἰς τὸν οὐρανόν καὶ οὐκ ἦν τὰ
φῶτα αὐτοῦ 24 εἶδον τὰ ὄρη καὶ ἦν τρέμοντα
καὶ πάντας τοὺς βουνοὺς ταρασσομένους 25
ἐπέβλεψα καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος καὶ πάντα
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο 26 εἶδον καὶ
ἰδοὺ ὁ Κάρμηλος ἔρημος καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις
ἐμπεπυρισμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου κυρίου καὶ
ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθησαν
27 τάδε λέγει κύριος ἔρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ
συντέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω 28 ἐπὶ τούτοις

πενθείτω ἡ γῆ καὶ συσκοτασάτω ὁ οὐρανὸς
ἄνωθεν διότι ἐλάλησα καὶ οὐ μετανοήσω ὥρμησα
καὶ οὐκ ἀποστρέψω ἀπ’ αὐτῆς **29** ἀπὸ φωνῆς
ἱππέως καὶ ἐντεταμένου τόξου ἀνεχώρησεν
πᾶσα χώρα εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰ
ἄλση ἐκρύβησαν καὶ ἐπὶ τὰς πέτρας ἀνέβησαν
πᾶσα πόλις ἐγκατελείφθη οὐ κατοικεῖ ἐν αὐταῖς
ἄνθρωπος **30** καὶ σὺ τί ποιήσεις ἐὰν περιβάλῃ
κόκκινον καὶ κοσμήσῃ κόσμῳ χρυσῷ καὶ ἐὰν
ἐγχρίσῃ στίβι τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς μάτην ὁ
ὡραϊσμός σου ἀπώσαντό σε οἱ ἐρασταί σου τὴν
ψυχήν σου ζητοῦσιν **31** ὅτι φωνὴν ὡς ὠδινούσης
ἤκουσα τοῦ στεναγμοῦ σου ὡς πρωτοτοκούσης
φωνὴ θυγατρὸς Σιων ἐκλυθήσεται καὶ παρήσει
τὰς χεῖρας αὐτῆς οἴμμοι ἐγώ ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχή
μου ἐπὶ τοῖς ἀνῃρημένοις

5 περιδράμετε ἐν ταῖς ὁδοῖς Ιερουσαλημ καὶ
ἴδετε καὶ γνῶτε καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις
αὐτῆς ἐὰν εὕρητε ἄνδρα εἰ ἔστιν ποιῶν κρίμα
καὶ ζητῶν πίστιν καὶ ἵλεως ἔσομαι αὐτοῖς λέγει
κύριος **2** ζῇ κύριος λέγουσιν διὰ τοῦτο οὐκ ἐπὶ
ψεύδεσιν ὀμνύουσιν **3** κύριε οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς
πίστιν ἐμαστίγωσας αὐτούς καὶ οὐκ ἐπόνεσαν
συνετέλεσας αὐτούς καὶ οὐκ ἠθέλησαν δέξασθαι
παιδείαν ἐστερέωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ
πέτραν καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἐπιστραφῆναι **4** καὶ ἐγὼ
εἶπα ἴσως πτωχοί εἰσιν διότι οὐκ ἐδυνάσθησαν
ὅτι οὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν κυρίου καὶ κρίσιν θεοῦ
5 πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἁδροὺς καὶ λαλήσω
αὐτοῖς ὅτι αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν κυρίου καὶ
κρίσιν θεοῦ καὶ ἰδοὺ ὁμοθυμαδὸν συνέτριψαν
ζυγόν διέρρηξαν δεσμούς **6** διὰ τοῦτο ἔπαισεν
αὐτοὺς λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ καὶ λύκος ἕως
τῶν οἰκιῶν ὠλέθρευσεν αὐτούς καὶ πάρδαλις
ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν πάντες
οἱ ἐκπορευόμενοι ἀπ’ αὐτῶν θηρευθήσονται
ὅτι ἐπλήθυναν ἀσεβείας αὐτῶν ἴσχυσαν ἐν
ταῖς ἀποστροφαῖς αὐτῶν **7** ποίᾳ τούτων ἵλεως
γένωμαί σοι οἱ υἱοί σου ἐγκατέλιπόν με καὶ
ὤμνυον ἐν τοῖς οὐκ οὖσιν θεοῖς καὶ ἐχόρτασα
αὐτούς καὶ ἐμοιχῶντο καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν
κατέλυον **8** ἵπποι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν
ἕκαστος ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ
ἐχρεμέτιζον **9** μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι
λέγει κύριος ἢ ἐν ἔθνει τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ
ψυχή μου **10** ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς προμαχῶνας αὐτῆς
καὶ κατασκάψατε συντέλειαν δὲ μὴ ποιήσητε
ὑπολίπεσθε τὰ ὑποστηρίγματα αὐτῆς ὅτι τοῦ
κυρίου εἰσίν **11** ὅτι ἀθετῶν ἠθέτησεν εἰς ἐμέ
λέγει κύριος οἶκος Ισραηλ καὶ οἶκος Ιουδα **12**
ἐψεύσαντο τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν καὶ εἶπαν οὐκ ἔστιν
ταῦτα οὐχ ἥξει ἐφ’ ἡμᾶς κακά καὶ μάχαιραν καὶ
λιμὸν οὐκ ὀψόμεθα **13** οἱ προφῆται ἡμῶν ἦσαν
εἰς ἄνεμον καὶ λόγος κυρίου οὐχ ὑπῆρχεν ἐν
αὐτοῖς οὕτως ἔσται αὐτοῖς **14** διὰ τοῦτο τάδε
λέγει κύριος παντοκράτωρ ἀνθ’ ὧν ἐλαλήσατε τὸ
ῥῆμα τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς
τὸ στόμα σου πῦρ καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ξύλα καὶ
καταφάγεται αὐτούς **15** ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ’ ὑμᾶς
ἔθνος πόρρωθεν οἶκος Ισραηλ λέγει κύριος ἔθνος
οὗ οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς γλώσσης αὐτοῦ **16**
πάντες ἰσχυροὶ **17** καὶ κατέδονται τὸν θερισμὸν
ὑμῶν καὶ τοὺς ἄρτους ὑμῶν καὶ κατέδονται
τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν καὶ
κατέδονται τὰ πρόβατα ὑμῶν καὶ τοὺς μόσχους
ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ

τοὺς συκῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν
καὶ ἀλοήσουσιν τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς ὑμῶν ἐφ’
αἷς ὑμεῖς πεποίθατε ἐπ’ αὐταῖς ἐν ῥομφαίᾳ **18** καὶ
ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις λέγει κύριος ὁ θεός
σου οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς συντέλειαν **19** καὶ
ἔσται ὅταν εἴπητε τίνος ἕνεκεν ἐποίησεν κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν ἅπαντα ταῦτα καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς
ἀνθ’ ὧν ἐδουλεύσατε θεοῖς ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ
ὑμῶν οὕτως δουλεύσετε ἀλλοτρίοις ἐν γῇ οὐχ
ὑμῶν **20** ἀναγγείλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον Ιακωβ
καὶ ἀκουσθήτω ἐν τῷ Ιουδα **21** ἀκούσατε δὴ
ταῦτα λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς
καὶ οὐ βλέπουσιν ὦτα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀκούουσιν
22 μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε λέγει κύριος ἢ ἀπὸ
προσώπου μου οὐκ εὐλαβηθήσεσθε τὸν τάξαντα
ἄμμον ὅριον τῇ θαλάσσῃ πρόσταγμα αἰώνιον
καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό καὶ ταραχθήσεται
καὶ οὐ δυνήσεται καὶ ἠχήσουσιν τὰ κύματα
αὐτῆς καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό **23** τῷ δὲ λαῷ
τούτῳ ἐγενήθη καρδία ἀνήκοος καὶ ἀπειθής καὶ
ἐξέκλιναν καὶ ἀπήλθοσαν **24** καὶ οὐκ εἶπον ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν φοβηθῶμεν δὴ κύριον τὸν θεὸν
ἡμῶν τὸν διδόντα ἡμῖν ὑετὸν πρόιμον καὶ ὄψιμον
κατὰ καιρὸν πληρώσεως προστάγματος θερισμοῦ
καὶ ἐφύλαξεν ἡμῖν **25** αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν
ταῦτα καὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ
ἀφ’ ὑμῶν **26** ὅτι εὑρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου
ἀσεβεῖς καὶ παγίδας ἔστησαν διαφθεῖραι ἄνδρας
καὶ συνελαμβάνοσαν **27** ὡς παγὶς ἐφεσταμένη
πλήρης πετεινῶν οὕτως οἱ οἶκοι αὐτῶν πλήρεις
δόλου διὰ τοῦτο ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐπλούτησαν
28 καὶ παρέβησαν κρίσιν οὐκ ἔκριναν κρίσιν
ὀρφανοῦ καὶ κρίσιν χήρας οὐκ ἐκρίνοσαν **29** μὴ
ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι λέγει κύριος ἢ ἐν
ἔθνει τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου
30 ἔκστασις καὶ φρικτὰ ἐγενήθη ἐπὶ τῆς γῆς **31**
οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἄδικα καὶ οἱ ἱερεῖς
ἐπεκρότησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ ὁ λαός μου
ἠγάπησεν οὕτως καὶ τί ποιήσετε εἰς τὰ μετὰ
ταῦτα

6 ἐνισχύσατε υἱοὶ Βενιαμιν ἐκ μέσου τῆς
Ιερουσαλημ καὶ ἐν Θεκουε σημάνατε σάλπιγγι
καὶ ὑπὲρ Βαιθαχαρμα ἄρατε σημεῖον ὅτι κακὰ
ἐκκέκυφεν ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριβὴ μεγάλη
γίνεται **2** καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος σου θύγατερ
Σιων **3** εἰς αὐτὴν ἥξουσιν ποιμένες καὶ τὰ
ποίμνια αὐτῶν καὶ πήξουσιν ἐπ’ αὐτὴν σκηνὰς
κύκλῳ καὶ ποιμανοῦσιν ἕκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ **4**
παρασκευάσασθε ἐπ’ αὐτὴν εἰς πόλεμον ἀνάστητε
καὶ ἀναβῶμεν ἐπ’ αὐτὴν μεσημβρίας οὐαὶ ἡμῖν
ὅτι κέκλικεν ἡ ἡμέρα ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκιαὶ
τῆς ἑσπέρας **5** ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐν τῇ
νυκτὶ καὶ διαφθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς **6**
ὅτι τάδε λέγει κύριος ἔκκοψον τὰ ξύλα αὐτῆς
ἔκχεον ἐπὶ Ιερουσαλημ δύναμιν ὦ πόλις ψευδής
ὅλη καταδυναστεία ἐν αὐτῇ **7** ὡς ψύχει λάκκος
ὕδωρ οὕτως ψύχει κακία αὐτῆς ἀσέβεια καὶ
ταλαιπωρία ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον
αὐτῆς διὰ παντός πόνῳ καὶ μάστιγι **8** παιδευθήσῃ
Ιερουσαλημ μὴ ἀποστῇ ἡ ψυχή μου ἀπὸ σοῦ μὴ
ποιήσω σε ἄβατον γῆν ἥτις οὐ κατοικηθήσεται **9**
ὅτι τάδε λέγει κύριος καλαμᾶσθε καλαμᾶσθε ὡς
ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ Ισραηλ ἐπιστρέψατε
ὡς ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ **10** πρὸς
τίνα λαλήσω καὶ διαμαρτύρωμαι καὶ ἀκούσεται
ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ οὐ δύνανται

ἀκούειν ἰδοὺ τὸ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς
εἰς ὀνειδισμόν οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτὸ ἀκοῦσαι
11 καὶ τὸν θυμόν μου ἔπλησα καὶ ἐπέσχον καὶ
οὐ συνετέλεσα αὐτούς ἐκχεῶ ἐπὶ νήπια ἔξωθεν
καὶ ἐπὶ συναγωγὴν νεανίσκων ἅμα ὅτι ἀνὴρ
καὶ γυνὴ συλλημφθήσονται πρεσβύτερος μετὰ
πλήρους ἡμερῶν 12 καὶ μεταστραφήσονται αἱ
οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἑτέρους ἀγροὶ καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό ὅτι ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου
ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην λέγει
κύριος 13 ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου
πάντες συνετελέσαντο ἄνομα ἀπὸ ἱερέως καὶ ἕως
ψευδοπροφήτου πάντες ἐποίησαν ψευδῆ 14 καὶ
ἰῶντο τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου ἐξουθενοῦντες
καὶ λέγοντες εἰρήνη εἰρήνη καὶ ποῦ ἐστιν
εἰρήνη 15 κατῃσχύνθησαν ὅτι ἐξελίποσαν καὶ
οὐδ᾽ ὧς καταισχυνόμενοι κατῃσχύνθησαν καὶ
τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν διὰ τοῦτο
πεσοῦνται ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν καὶ ἐν καιρῷ
ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται εἶπεν κύριος 16
τάδε λέγει κύριος στῆτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς καὶ ἴδετε
καὶ ἐρωτήσατε τρίβους κυρίου αἰωνίους καὶ
ἴδετε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθή καὶ βαδίζετε
ἐν αὐτῇ καὶ εὑρήσετε ἁγνισμὸν ταῖς ψυχαῖς
ὑμῶν καὶ εἶπαν οὐ πορευσόμεθα 17 κατέστακα
ἐφ᾽ ὑμᾶς σκοπούς ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς
σάλπιγγος καὶ εἶπαν οὐκ ἀκουσόμεθα 18 διὰ
τοῦτο ἤκουσαν τὰ ἔθνη καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ
ποίμνια αὐτῶν 19 ἄκουε γῆ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ
τὸν λαὸν τοῦτον κακά τὸν καρπὸν ἀποστροφῆς
αὐτῶν ὅτι τῶν λόγων μου οὐ προσέσχον καὶ τὸν
νόμον μου ἀπώσαντο 20 ἵνα τί μοι λίβανον ἐκ
Σαβα φέρετε καὶ κιννάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν
τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν οὔκ εἰσιν δεκτά καὶ αἱ
θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἥδυνάν μοι 21 διὰ τοῦτο τάδε
λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον
ἀσθένειαν καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν αὐτῇ πατέρες καὶ
υἱοὶ ἅμα γείτων καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἀπολοῦνται
22 τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ
καὶ ἔθνη ἐξεγερθήσεται ἀπ᾽ ἐσχάτου τῆς γῆς 23
τόξον καὶ ζιβύνην κρατήσουσιν ἰταμός ἐστιν καὶ
οὐκ ἐλεήσει φωνὴ αὐτοῦ ὡς θάλασσα κυμαίνουσα
ἐφ᾽ ἵπποις καὶ ἅρμασιν παρατάξεται ὡς πῦρ εἰς
πόλεμον πρὸς σέ θύγατερ Σιων 24 ἠκούσαμεν
τὴν ἀκοὴν αὐτῶν παρελύθησαν αἱ χεῖρες ἡμῶν
θλῖψις κατέσχεν ἡμᾶς ὠδῖνες ὡς τικτούσης 25
μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρὸν καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς
μὴ βαδίζετε ὅτι ῥομφαία τῶν ἐχθρῶν παροικεῖ
κυκλόθεν 26 θύγατερ λαοῦ μου περίζωσαι σάκκον
κατάπασαι ἐν σποδῷ πένθος ἀγαπητοῦ ποίησαι
σεαυτῇ κοπετὸν οἰκτρόν ὅτι ἐξαίφνης ἥξει
ταλαιπωρία ἐφ᾽ ὑμᾶς 27 δοκιμαστὴν δέδωκά σε
ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοις καὶ γνώσῃ με ἐν τῷ
δοκιμάσαι με τὴν ὁδὸν αὐτῶν 28 πάντες ἀνήκοοι
πορευόμενοι σκολιῶς χαλκὸς καὶ σίδηρος πάντες
διεφθαρμένοι εἰσίν 29 ἐξέλιπεν φυσητὴρ ἀπὸ
πυρός ἐξέλιπεν μόλιβος εἰς κενὸν ἀργυροκόπος
ἀργυροκοπεῖ πονηρία αὐτῶν οὐκ ἐτάκη 30
ἀργύριον ἀποδεδοκιμασμένον καλέσατε αὐτούς
ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτοὺς κύριος

7 2 ἀκούσατε λόγον κυρίου πᾶσα ἡ Ιουδαία 3
τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ διορθώσατε
τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν
καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ 4 μὴ
πεποίθατε ἐφ᾽ ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν ὅτι τὸ
παράπαν οὐκ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς λέγοντες ναὸς

κυρίου ναὸς κυρίου ἐστίν **5** ὅτι ἐὰν διορθοῦντες
διορθώσητε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα
ὑμῶν καὶ ποιοῦντες ποιήσητε κρίσιν ἀνὰ μέσον
ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ **6**
καὶ προσήλυτον καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ
καταδυναστεύσητε καὶ αἷμα ἀθῷον μὴ ἐκχέητε
ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων
μὴ πορεύησθε εἰς κακὸν ὑμῖν **7** καὶ κατοικιῶ
ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐν γῇ ᾗ ἔδωκα τοῖς
πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος **8** εἰ δὲ
ὑμεῖς πεποίθατε ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν ὅθεν οὐκ
ὠφεληθήσεσθε **9** καὶ φονεύετε καὶ μοιχᾶσθε καὶ
κλέπτετε καὶ ὀμνύετε ἐπ’ ἀδίκῳ καὶ ἐθυμιᾶτε τῇ
Βααλ καὶ ἐπορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων
ὧν οὐκ οἴδατε τοῦ κακῶς εἶναι ὑμῖν **10** καὶ
ἤλθετε καὶ ἔστητε ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ οὗ
ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ’ αὐτῷ καὶ εἴπατε
ἀπεσχήμεθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα
ταῦτα **11** μὴ σπήλαιον λῃστῶν ὁ οἶκός μου οὗ
ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ’ αὐτῷ ἐκεῖ ἐνώπιον
ὑμῶν καὶ ἐγὼ ἰδοὺ ἑώρακα λέγει κύριος **12** ὅτι
πορεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν Σηλωμ οὗ
κατεσκήνωσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἔμπροσθεν καὶ
ἴδετε ἃ ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακίας
λαοῦ μου Ισραηλ **13** καὶ νῦν ἀνθ’ ὧν ἐποιήσατε
πάντα τὰ ἔργα ταῦτα καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς
καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ
οὐκ ἀπεκρίθητε **14** καὶ ποιήσω τῷ οἴκῳ τούτῳ
ᾧ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ’ αὐτῷ ἐφ’ ᾧ
ὑμεῖς πεποίθατε ἐπ’ αὐτῷ καὶ τῷ τόπῳ ᾧ ἔδωκα
ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν καθὼς ἐποίησα τῇ
Σηλωμ **15** καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου μου
καθὼς ἀπέρριψα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν πᾶν τὸ
σπέρμα Εφραιμ **16** καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ
λαοῦ τούτου καὶ μὴ ἀξίου τοῦ ἐλεηθῆναι αὐτοὺς
καὶ μὴ εὔχου καὶ μὴ προσέλθῃς μοι περὶ αὐτῶν
ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι **17** ἦ οὐχ ὁρᾷς τί αὐτοὶ
ποιοῦσιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ιουδα καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς
Ιερουσαλημ **18** οἱ υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσιν ξύλα
καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καίουσι πῦρ καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν τρίβουσιν σταῖς τοῦ ποιῆσαι χαυῶνας
τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς
θεοῖς ἀλλοτρίοις ἵνα παροργίσωσίν με **19** μὴ ἐμὲ
αὐτοὶ παροργίζουσιν λέγει κύριος οὐχὶ ἑαυτούς
ὅπως καταισχυνθῇ τὰ πρόσωπα αὐτῶν **20** διὰ
τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ὀργὴ καὶ θυμός
μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς
ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον
τοῦ ἀγροῦ αὐτῶν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ γενήματα τῆς
γῆς καὶ καυθήσεται καὶ οὐ σβεσθήσεται **21** τάδε
λέγει κύριος τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν συναγάγετε
μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν καὶ φάγετε κρέα **22**
ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ
οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἀνήγαγον
αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου περὶ ὁλοκαυτωμάτων
καὶ θυσίας **23** ἀλλ’ ἢ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐνετειλάμην
αὐτοῖς λέγων ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ
ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς
λαόν καὶ πορεύεσθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου
αἷς ἂν ἐντείλωμαι ὑμῖν ὅπως ἂν εὖ ᾖ ὑμῖν **24**
καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐ προσέσχεν τὸ οὖς
αὐτῶν ἀλλ’ ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν
τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ἐγενήθησαν
εἰς τὰ ὄπισθεν καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔμπροσθεν **25**
ἀφ’ ἧς ἡμέρας ἐξήλθοσαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ
γῆς Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ

ἐξαπέστειλα πρὸς ὑμᾶς πάντας τοὺς δούλους μου
τοὺς προφήτας ἡμέρας καὶ ὄρθρου καὶ ἀπέστειλα
26 καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐ προσέσχεν τὸ
οὖς αὐτῶν καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν
ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν 29 κεῖραι τὴν κεφαλήν
σου καὶ ἀπόρριπτε καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χειλέων
θρῆνον ὅτι ἀπεδοκίμασεν κύριος καὶ ἀπώσατο
τὴν γενεὰν τὴν ποιοῦσαν ταῦτα 30 ὅτι ἐποίησαν
οἱ υἱοὶ Ιουδα τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ λέγει
κύριος ἔταξαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ
οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτόν τοῦ
μιᾶναι αὐτόν 31 καὶ ᾠκοδόμησαν τὸν βωμὸν
τοῦ Ταφεθ ὅς ἐστιν ἐν φάραγγι υἱοῦ Εννομ τοῦ
κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας
αὐτῶν ἐν πυρί ὃ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ οὐ
διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου 32 διὰ τοῦτο ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐκ ἐροῦσιν
ἔτι βωμὸς τοῦ Ταφεθ καὶ φάραγξ υἱοῦ Εννομ
ἀλλ' ἢ φάραγξ τῶν ἀνῃρημένων καὶ θάψουσιν
ἐν τῷ Ταφεθ διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον 33 καὶ
ἔσονται οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς βρῶσιν
τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς
γῆς καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβῶν 34 καὶ καταλύσω
ἐκ πόλεων Ιουδα καὶ ἐκ διόδων Ιερουσαλημ
φωνὴν εὐφραινομένων καὶ φωνὴν χαιρόντων
φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης ὅτι εἰς
ἐρήμωσιν ἔσται πᾶσα ἡ γῆ

8 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγει κύριος ἐξοίσουσιν
τὰ ὀστᾶ τῶν βασιλέων Ιουδα καὶ τὰ ὀστᾶ
τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἱερέων
καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν προφητῶν καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν
κατοικούντων Ιερουσαλημ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν
2 καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν
σελήνην καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀστέρας καὶ πρὸς
πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ ἃ ἠγάπησαν
καὶ οἷς ἐδούλευσαν καὶ ὧν ἐπορεύθησαν ὀπίσω
αὐτῶν καὶ ὧν ἀντείχοντο καὶ οἷς προσεκύνησαν
αὐτοῖς οὐ κοπήσονται καὶ οὐ ταφήσονται καὶ
ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς
3 ὅτι εἵλοντο τὸν θάνατον ἢ τὴν ζωήν καὶ
πᾶσιν τοῖς καταλοίποις τοῖς καταλειφθεῖσιν
ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐκείνης ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν
ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ 4 ὅτι τάδε λέγει κύριος μὴ
ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται ἢ ὁ ἀποστρέφων οὐκ
ἐπιστρέφει 5 διὰ τί ἀπέστρεψεν ὁ λαός μου
οὗτος ἀποστροφὴν ἀναιδῆ καὶ κατεκρατήθησαν
ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν καὶ οὐκ ἠθέλησαν
τοῦ ἐπιστρέψαι 6 ἐνωτίσασθε δὴ καὶ ἀκούσατε
οὐχ οὕτως λαλήσουσιν οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος
μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ λέγων τί
ἐποίησα διέλιπεν ὁ τρέχων ἀπὸ τοῦ δρόμου
αὐτοῦ ὡς ἵππος κάθιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ 7
καὶ ἡ ασιδα ἐν τῷ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς
τρυγὼν καὶ χελιδών ἀγροῦ στρουθία ἐφύλαξαν
καιροὺς εἰσόδων αὐτῶν ὁ δὲ λαός μου οὐκ ἔγνω
τὰ κρίματα κυρίου 8 πῶς ἐρεῖτε ὅτι σοφοί ἐσμεν
ἡμεῖς καὶ νόμος κυρίου ἐστὶν μεθ' ἡμῶν εἰς
μάτην ἐγενήθη σχοῖνος ψευδὴς γραμματεῦσιν 9
ᾐσχύνθησαν σοφοὶ καὶ ἐπτοήθησαν καὶ ἑάλωσαν
ὅτι τὸν λόγον κυρίου ἀπεδοκίμασαν σοφία τίς
ἐστιν ἐν αὐτοῖς 10 διὰ τοῦτο δώσω τὰς γυναῖκας
αὐτῶν ἑτέροις καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν τοῖς
κληρονόμοις 13 καὶ συνάξουσιν τὰ γενήματα
αὐτῶν λέγει κύριος οὐκ ἔστιν σταφυλὴ ἐν ταῖς
ἀμπέλοις καὶ οὐκ ἔστιν σῦκα ἐν ταῖς συκαῖς
καὶ τὰ φύλλα κατερρύηκεν 14 ἐπὶ τί ἡμεῖς

καθήμεθα συνάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς
πόλεις τὰς ὀχυρὰς καὶ ἀπορριφῶμεν ὅτι ὁ θεὸς
ἀπέρριψεν ἡμᾶς καὶ ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς
ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον αὐτοῦ **15** συνήχθημεν
εἰς εἰρήνην καὶ οὐκ ἦν ἀγαθά εἰς καιρὸν ἰάσεως
καὶ ἰδοὺ σπουδή **16** ἐκ Δαν ἀκουσόμεθα φωνὴν
ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ
ἱππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσείσθη πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἥξει
καὶ καταφάγεται τὴν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς
πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ **17** διότι ἰδοὺ
ἐγὼ ἐξαποστέλλω εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατοῦντας
οἷς οὐκ ἔστιν ἐπᾷσαι καὶ δήξονται ὑμᾶς **18**
ἀνίατα μετ' ὀδύνης καρδίας ὑμῶν ἀπορουμένης
19 ἰδοὺ φωνὴ κραυγῆς θυγατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ
γῆς μακρόθεν μὴ κύριος οὐκ ἔστιν ἐν Σιων ἢ
βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ διὰ τί παρώργισάν με ἐν
τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν καὶ ἐν ματαίοις ἀλλοτρίοις
20 διῆλθεν θέρος παρῆλθεν ἄμητος καὶ ἡμεῖς οὐ
διεσώθημεν **21** ἐπὶ συντρίμματι θυγατρὸς λαοῦ
μου ἐσκοτώθην ἀπορίᾳ κατίσχυσάν με ὠδῖνες
ὡς τικτούσης **22** μὴ ῥητίνη οὐκ ἔστιν ἐν Γαλααδ
ἢ ἰατρὸς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ διὰ τί οὐκ ἀνέβη ἴασις
θυγατρὸς λαοῦ μου

9 τίς δώσει κεφαλῇ μου ὕδωρ καὶ ὀφθαλμοῖς
μου πηγὴν δακρύων καὶ κλαύσομαι τὸν
λαόν μου τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός τοὺς
τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου **2** τίς δῴη
μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ σταθμὸν ἔσχατον καὶ καταλείψω
τὸν λαόν μου καὶ ἀπελεύσομαι ἀπ' αὐτῶν
ὅτι πάντες μοιχῶνται σύνοδος ἀθετούντων **3**
καὶ ἐνέτειναν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον
ψεῦδος καὶ οὐ πίστις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς
ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξήλθοσαν καὶ ἐμὲ οὐκ
ἔγνωσαν **4** ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ
φυλάξασθε καὶ ἐπ' ἀδελφοῖς αὐτῶν μὴ πεποίθατε
ὅτι πᾶς ἀδελφὸς πτέρνῃ πτερνιεῖ καὶ πᾶς φίλος
δολίως πορεύσεται **5** ἕκαστος κατὰ τοῦ φίλου
αὐτοῦ καταπαίξεται ἀλήθειαν οὐ μὴ λαλήσωσιν
μεμάθηκεν ἡ γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ
ἠδίκησαν καὶ οὐ διέλιπον τοῦ ἐπιστρέψαι **6**
τόκος ἐπὶ τόκῳ δόλος ἐπὶ δόλῳ οὐκ ἤθελον
εἰδέναι με **7** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ
πυρώσω αὐτοὺς καὶ δοκιμῶ αὐτούς ὅτι ποιήσω
ἀπὸ προσώπου πονηρίας θυγατρὸς λαοῦ μου **8**
βολὶς τιτρώσκουσα ἡ γλῶσσα αὐτῶν δόλια τὰ
ῥήματα τοῦ στόματος αὐτῶν τῷ πλησίον αὐτοῦ
λαλεῖ εἰρηνικὰ καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὴν ἔχθραν **9**
μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι λέγει κύριος ἢ
ἐν λαῷ τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου
10 ἐπὶ τὰ ὄρη λάβετε κοπετὸν καὶ ἐπὶ τὰς τρίβους
τῆς ἐρήμου θρῆνον ὅτι ἐξέλιπον παρὰ τὸ μὴ
εἶναι ἀνθρώπους οὐκ ἤκουσαν φωνὴν ὑπάρξεως
ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἕως κτηνῶν
ἐξέστησαν ᾤχοντο **11** καὶ δώσω τὴν Ιερουσαλημ
εἰς μετοικίαν καὶ εἰς κατοικητήριον δρακόντων
καὶ τὰς πόλεις Ιουδα εἰς ἀφανισμὸν θήσομαι
παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι **12** τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ
συνετός καὶ συνέτω τοῦτο καὶ ᾧ λόγος στόματος
κυρίου πρὸς αὐτόν ἀναγγειλάτω ὑμῖν ἕνεκεν
τίνος ἀπώλετο ἡ γῆ ἀνήφθη ὡς ἔρημος παρὰ τὸ
μὴ διοδεύεσθαι αὐτήν **13** καὶ εἶπεν κύριος πρός
με διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν αὐτοὺς τὸν νόμον μου ὃν
ἔδωκα πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ οὐκ ἤκουσαν
τῆς φωνῆς μου **14** ἀλλ' ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν
ἀρεστῶν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ὀπίσω
τῶν εἰδώλων ἃ ἐδίδαξαν αὐτοὺς οἱ πατέρες

αὐτῶν 15 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς
Ισραηλ ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς ἀνάγκας καὶ
ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ χολῆς 16 καὶ διασκορπιῶ
αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς οὐκ ἐγίνωσκον
αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ ἐπαποστελῶ
ἐπ' αὐτοὺς τὴν μάχαιραν ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι
αὐτοὺς ἐν αὐτῇ 17 τάδε λέγει κύριος καλέσατε
τὰς θρηνούσας καὶ ἐλθέτωσαν καὶ πρὸς τὰς
σοφὰς ἀποστείλατε καὶ φθεγξάσθωσαν 18 καὶ
λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον καὶ καταγαγέτωσαν
οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν
ῥείτω ὕδωρ 19 ὅτι φωνὴ οἴκτου ἠκούσθη ἐν Σιων
πῶς ἐταλαιπωρήσαμεν κατῃσχύνθημεν σφόδρα
ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν καὶ ἀπερρίψαμεν
τὰ σκηνώματα ἡμῶν 20 ἀκούσατε δή γυναῖκες
λόγον θεοῦ καὶ δεξάσθω τὰ ὦτα ὑμῶν λόγους
στόματος αὐτοῦ καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας
ὑμῶν οἶκτον καὶ γυνὴ τὴν πλησίον αὐτῆς θρῆνον
21 ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν
εἰσῆλθεν εἰς τὴν γῆν ὑμῶν τοῦ ἐκτρῖψαι νήπια
ἔξωθεν καὶ νεανίσκους ἀπὸ τῶν πλατειῶν 22 καὶ
ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα
ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν καὶ
ὡς χόρτος ὀπίσω θερίζοντος καὶ οὐκ ἔσται ὁ
συνάγων 23 τάδε λέγει κύριος μὴ καυχάσθω
ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ μὴ καυχάσθω
ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ καὶ μὴ καυχάσθω
ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ 24 ἀλλ' ἢ ἐν
τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος συνίειν καὶ
γινώσκειν ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ποιῶν ἔλεος
καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι ἐν
τούτοις τὸ θέλημά μου λέγει κύριος 25 ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ ἐπισκέψομαι
ἐπὶ πάντας περιτετμημένους ἀκροβυστίας αὐτῶν
26 ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ τὴν Ιουδαίαν καὶ ἐπὶ
Εδωμ καὶ ἐπὶ υἱοὺς Αμμων καὶ ἐπὶ υἱοὺς Μωαβ
καὶ ἐπὶ πάντα περικειρόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον
αὐτοῦ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι πάντα
τὰ ἔθνη ἀπερίτμητα σαρκί καὶ πᾶς οἶκος Ισραηλ
ἀπερίτμητοι καρδίας αὐτῶν

10 ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐλάλησεν
ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ισραηλ 2 τάδε λέγει κύριος κατὰ
τὰς ὁδοὺς τῶν ἐθνῶν μὴ μανθάνετε καὶ ἀπὸ
τῶν σημείων τοῦ οὐρανοῦ μὴ φοβεῖσθε ὅτι
φοβοῦνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν 3 ὅτι
τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν μάταια ξύλον ἐστὶν ἐκ
τοῦ δρυμοῦ ἐκκεκομμένον ἔργον τέκτονος καὶ
χώνευμα 4 ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα
ἐστίν ἐν σφύραις καὶ ἥλοις ἐστερέωσαν αὐτά
καὶ οὐ κινηθήσονται 5 αἰρόμενα ἀρθήσονται
ὅτι οὐκ ἐπιβήσονται μὴ φοβηθῆτε αὐτά ὅτι οὐ
μὴ κακοποιήσωσιν καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἐν
αὐτοῖς 9 ἀργύριον τορευτόν ἐστιν οὐ πορεύσονται
ἀργύριον προσβλητὸν ἀπὸ Θαρσις ἥξει χρυσίον
Μωφαζ καὶ χεὶρ χρυσοχόων ἔργα τεχνιτῶν πάντα
ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐνδύσουσιν αὐτά 11
οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς θεοί οἳ τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν ἀπολέσθωσαν ἀπὸ τῆς
γῆς καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τούτου 12
κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ ὁ
ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ
καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ ἐξέτεινεν τὸν οὐρανὸν
13 καὶ πλῆθος ὕδατος ἐν οὐρανῷ καὶ ἀνήγαγεν
νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς ἀστραπὰς εἰς
ὑετὸν ἐποίησεν καὶ ἐξήγαγεν φῶς ἐκ θησαυρῶν
αὐτοῦ 14 ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως

κατῃσχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς
αὐτοῦ ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν οὐκ ἔστιν πνεῦμα
ἐν αὐτοῖς 15 μάταιά ἐστιν ἔργα ἐμπεπαιγμένα
ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται 16 οὐκ
ἔστιν τοιαύτη μερὶς τῷ Ιακωβ ὅτι ὁ πλάσας τὰ
πάντα αὐτὸς κληρονομία αὐτοῦ κύριος ὄνομα
αὐτῷ 17 συνήγαγεν ἔξωθεν τὴν ὑπόστασίν σου
κατοικοῦσα ἐν ἐκλεκτοῖς 18 ὅτι τάδε λέγει κύριος
ἰδοὺ ἐγὼ σκελίζω τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν
ταύτην ἐν θλίψει ὅπως εὑρεθῇ ἡ πληγή σου
19 οὐαὶ ἐπὶ συντρίμματί σου ἀλγηρὰ ἡ πληγή
σου κἀγὼ εἶπα ὄντως τοῦτο τὸ τραῦμά μου καὶ
κατέλαβέν με 20 ἡ σκηνή μου ἐταλαιπώρησεν
ὤλετο καὶ πᾶσαι αἱ δέρρεις μου διεσπάσθησαν οἱ
υἱοί μου καὶ τὰ πρόβατά μου οὔκ εἰσιν οὐκ ἔστιν
ἔτι τόπος τῆς σκηνῆς μου τόπος τῶν δέρρεών
μου 21 ὅτι οἱ ποιμένες ἠφρονεύσαντο καὶ τὸν
κύριον οὐκ ἐξεζήτησαν διὰ τοῦτο οὐκ ἐνόησεν
πᾶσα ἡ νομὴ καὶ διεσκορπίσθησαν 22 φωνὴ
ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται καὶ σεισμὸς μέγας ἐκ γῆς
βορρᾶ τοῦ τάξαι τὰς πόλεις Ιουδα εἰς ἀφανισμὸν
καὶ κοίτην στρουθῶν 23 οἶδα κύριε ὅτι οὐχὶ τοῦ
ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ οὐδὲ ἀνὴρ πορεύσεται
καὶ κατορθώσει πορείαν αὐτοῦ 24 παίδευσον
ἡμᾶς κύριε πλὴν ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ ἵνα
μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς 25 ἔκχεον τὸν θυμόν
σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα σε καὶ ἐπὶ γενεὰς αἳ τὸ
ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο ὅτι κατέφαγον τὸν
Ιακωβ καὶ ἐξανήλωσαν αὐτὸν καὶ τὴν νομὴν
αὐτοῦ ἠρήμωσαν

11 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς
Ιερεμιαν λέγων 2 ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς
διαθήκης ταύτης καὶ λαλήσεις πρὸς ἄνδρας
Ιουδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ
3 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ὁ
θεὸς Ισραηλ ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς οὐκ
ἀκούσεται τῶν λόγων τῆς διαθήκης ταύτης 4
ἧς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ ᾗ
ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ καμίνου
τῆς σιδηρᾶς λέγων ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ
ποιήσατε πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαι ὑμῖν καὶ
ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν
5 ὅπως στήσω τὸν ὅρκον μου ὃν ὤμοσα τοῖς
πατράσιν ὑμῶν τοῦ δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν
γάλα καὶ μέλι καθὼς ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἀπεκρίθην
καὶ εἶπα γένοιτο κύριε 6 καὶ εἶπεν κύριος πρός με
ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους ἐν πόλεσιν Ιουδα
καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλημ λέγων ἀκούσατε τοὺς
λόγους τῆς διαθήκης ταύτης καὶ ποιήσατε αὐτούς
8 καὶ οὐκ ἐποίησαν 9 καὶ εἶπεν κύριος πρός με
εὑρέθη σύνδεσμος ἐν ἀνδράσιν Ιουδα καὶ ἐν τοῖς
κατοικοῦσιν Ιερουσαλημ 10 ἐπεστράφησαν ἐπὶ
τὰς ἀδικίας τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν πρότερον οἳ
οὐκ ἤθελον εἰσακοῦσαι τῶν λόγων μου καὶ ἰδοὺ
αὐτοὶ βαδίζουσιν ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ
δουλεύειν αὐτοῖς καὶ διεσκέδασαν οἶκος Ισραηλ
καὶ οἶκος Ιουδα τὴν διαθήκην μου ἣν διεθέμην
πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν 11 διὰ τοῦτο τάδε λέγει
κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον
κακά ἐξ ὧν οὐ δυνήσονται ἐξελθεῖν ἐξ αὐτῶν
καὶ κεκράξονται πρός με καὶ οὐκ εἰσακούσομαι
αὐτῶν 12 καὶ πορεύσονται πόλεις Ιουδα καὶ
οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ καὶ κεκράξονται
πρὸς τοὺς θεούς οἷς αὐτοὶ θυμιῶσιν αὐτοῖς μὴ
σώσουσιν αὐτοὺς ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν 13
ὅτι κατ᾽ ἀριθμὸν τῶν πόλεών σου ἦσαν θεοί σου

Ιουδα καὶ κατ’ ἀριθμὸν ἐξόδων τῆς Ιερουσαλημ
ἐτάξατε βωμοὺς θυμιᾶν τῇ Βααλ **14** καὶ σὺ μὴ
προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ ἀξίου
περὶ αὐτῶν ἐν δεήσει καὶ προσευχῇ ὅτι οὐκ
εἰσακούσομαι ἐν τῷ καιρῷ ἐν ᾧ ἐπικαλοῦνταί με
ἐν καιρῷ κακώσεως αὐτῶν **15** τί ἡ ἠγαπημένη ἐν
τῷ οἴκῳ μου ἐποίησεν βδέλυγμα μὴ εὐχαὶ καὶ
κρέα ἅγια ἀφελοῦσιν ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας σου ἢ
τούτοις διαφεύξῃ **16** ἐλαίαν ὡραίαν εὔσκιον τῷ
εἴδει ἐκάλεσεν κύριος τὸ ὄνομά σου εἰς φωνὴν
περιτομῆς αὐτῆς ἀνήφθη πῦρ ἐπ’ αὐτήν μεγάλη
ἡ θλῖψις ἐπὶ σέ ἠχρεώθησαν οἱ κλάδοι αὐτῆς **17**
καὶ κύριος ὁ καταφυτεύσας σε ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ
κακὰ ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου Ισραηλ καὶ οἴκου
Ιουδα ὅτι ἐποίησαν ἑαυτοῖς τοῦ παροργίσαι με
ἐν τῷ θυμιᾶν αὐτοὺς τῇ Βααλ **18** κύριε γνώρισόν
μοι καὶ γνώσομαι τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα
αὐτῶν **19** ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ
θύεσθαι οὐκ ἔγνων ἐπ’ ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν
πονηρὸν λέγοντες δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον
εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ
γῆς ζώντων καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ
ἔτι **20** κύριε κρίνων δίκαια δοκιμάζων νεφροὺς
καὶ καρδίας ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ
αὐτῶν ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου
21 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας
Αναθωθ τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου τοὺς
λέγοντας οὐ μὴ προφητεύσῃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι
κυρίου εἰ δὲ μή ἀποθανῇ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν **22**
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ’ αὐτούς οἱ νεανίσκοι
αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν
λιμῷ **23** καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν ὅτι
ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αναθωθ
ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν

12 δίκαιος εἶ κύριε ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ
πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν
εὐοδοῦται εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες
ἀθετήματα **2** ἐφύτευσας αὐτοὺς καὶ ἐρριζώθησαν
ἐτεκνοποίησαν καὶ ἐποίησαν καρπόν ἐγγὺς εἶ
σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν
νεφρῶν αὐτῶν **3** καὶ σύ κύριε γινώσκεις με
δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου
ἅγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν **4** ἕως
πότε πενθήσει ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ
ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν
αὐτῇ ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά ὅτι εἶπαν
οὐκ ὄψεται ὁ θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν **5** σοῦ οἱ πόδες
τρέχουσιν καὶ ἐκλύουσίν σε πῶς παρασκευάσῃ
ἐφ’ ἵπποις καὶ ἐν γῇ εἰρήνης σὺ πέποιθας πῶς
ποιήσεις ἐν φρυάγματι τοῦ Ιορδάνου **6** ὅτι καὶ οἱ
ἀδελφοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου καὶ οὗτοι
ἠθέτησάν σε καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν ἐκ τῶν ὀπίσω
σου ἐπισυνήχθησαν μὴ πιστεύσῃς ἐν αὐτοῖς ὅτι
λαλήσουσιν πρὸς σὲ καλά **7** ἐγκαταλέλοιπα
τὸν οἶκόν μου ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου
ἔδωκα τὴν ἠγαπημένην ψυχήν μου εἰς χεῖρας
ἐχθρῶν αὐτῆς **8** ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου
ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ ἔδωκεν ἐπ’ ἐμὲ τὴν
φωνὴν αὐτῆς διὰ τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν **9** μὴ
σπήλαιον ὑαίνης ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ἢ
σπήλαιον κύκλῳ αὐτῆς βαδίσατε συναγάγετε
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ
φαγεῖν αὐτήν **10** ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν
τὸν ἀμπελῶνά μου ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου
ἔδωκαν μερίδα ἐπιθυμητήν μου εἰς ἔρημον

ἄβατον 11 ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπωλείας δῖ ἐμὲ
ἀφανισμῷ ἠφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ ὅτι οὐκ ἔστιν
ἀνὴρ τιθέμενος ἐν καρδίᾳ 12 ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν
ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦλθον ταλαιπωροῦντες ὅτι μάχαιρα
τοῦ κυρίου καταφάγεται ἀπ᾽ ἄκρου τῆς γῆς ἕως
ἄκρου τῆς γῆς οὐκ ἔστιν εἰρήνη πάσῃ σαρκί 13
σπείρατε πυροὺς καὶ ἀκάνθας θερίσατε οἱ κλῆροι
αὐτῶν οὐκ ὠφελήσουσιν αὐτούς αἰσχύνθητε
ἀπὸ καυχήσεως ὑμῶν ἀπὸ ὀνειδισμοῦ ἔναντι
κυρίου 14 ὅτι τάδε λέγει κύριος περὶ πάντων
τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν τῶν ἁπτομένων τῆς
κληρονομίας μου ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ισραηλ
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν
καὶ τὸν Ιουδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν 15 καὶ
ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς ἐπιστρέψω καὶ
ἐλεήσω αὐτοὺς καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς ἕκαστον
εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ ἕκαστον εἰς τὴν
γῆν αὐτοῦ 16 καὶ ἔσται ἐὰν μαθόντες μάθωσιν
τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ὀμνύειν τῷ ὀνόματί
μου ζῇ κύριος καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν μου
ὀμνύειν τῇ Βααλ καὶ οἰκοδομηθήσονται ἐν μέσῳ
τοῦ λαοῦ μου 17 ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσιν καὶ
ἐξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐξάρσει καὶ ἀπωλείᾳ

13 τάδε λέγει κύριος βάδισον καὶ κτῆσαι σεαυτῷ
περίζωμα λινοῦν καὶ περίθου περὶ τὴν ὀσφύν σου
καὶ ἐν ὕδατι οὐ διελεύσεται 2 καὶ ἐκτησάμην τὸ
περίζωμα κατὰ τὸν λόγον κυρίου καὶ περιέθηκα
περὶ τὴν ὀσφύν μου 3 καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου
πρός με λέγων 4 λαβὲ τὸ περίζωμα τὸ περὶ
τὴν ὀσφύν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ βάδισον ἐπὶ
τὸν Εὐφράτην καὶ κατάκρυψον αὐτὸ ἐκεῖ ἐν
τῇ τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας 5 καὶ ἐπορεύθην καὶ
ἔκρυψα αὐτὸ ἐν τῷ Εὐφράτῃ καθὼς ἐνετείλατό
μοι κύριος 6 καὶ ἐγένετο μεθ᾽ ἡμέρας πολλὰς
καὶ εἶπεν κύριος πρός με ἀνάστηθι βάδισον ἐπὶ
τὸν Εὐφράτην καὶ λαβὲ ἐκεῖθεν τὸ περίζωμα
ὃ ἐνετειλάμην σοι τοῦ κατακρύψαι ἐκεῖ 7
καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν καὶ
ὤρυξα καὶ ἔλαβον τὸ περίζωμα ἐκ τοῦ τόπου
οὗ κατώρυξα αὐτὸ ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ διεφθαρμένον
ἦν ὃ οὐ μὴ χρησθῇ εἰς οὐθέν 8 καὶ ἐγενήθη
λόγος κυρίου πρός με λέγων 9 τάδε λέγει κύριος
οὕτω φθερῶ τὴν ὕβριν Ιουδα καὶ τὴν ὕβριν
Ιερουσαλημ 10 τὴν πολλὴν ταύτην ὕβριν τοὺς
μὴ βουλομένους ὑπακούειν τῶν λόγων μου
καὶ πορευθέντας ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ
δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς
καὶ ἔσονται ὥσπερ τὸ περίζωμα τοῦτο ὃ οὐ
χρησθήσεται εἰς οὐθέν 11 ὅτι καθάπερ κολλᾶται
τὸ περίζωμα περὶ τὴν ὀσφὺν τοῦ ἀνθρώπου
οὕτως ἐκόλλησα πρὸς ἐμαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ
Ισραηλ καὶ πᾶν οἶκον Ιουδα τοῦ γενέσθαι μοι εἰς
λαὸν ὀνομαστὸν καὶ εἰς καύχημα καὶ εἰς δόξαν
καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου 12 καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν
λαὸν τοῦτον πᾶς ἀσκὸς πληρωθήσεται οἴνου
καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σέ μὴ γνόντες οὐ
γνωσόμεθα ὅτι πᾶς ἀσκὸς πληρωθήσεται οἴνου
13 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ
ἐγὼ πληρῶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην
καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν τοὺς καθημένους υἱοὺς
Δαυιδ ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ
τοὺς προφήτας καὶ τὸν Ιουδαν καὶ πάντας τοὺς
κατοικοῦντας Ιερουσαλημ μεθύσματι 14 καὶ
διασκορπιῶ αὐτοὺς ἄνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
ἐν τῷ αὐτῷ οὐκ ἐπιποθήσω λέγει κύριος καὶ

οὐ φείσομαι καὶ οὐκ οἰκτιρήσω ἀπὸ διαφθορᾶς
αὐτῶν 15 ἀκούσατε καὶ ἐνωτίσασθε καὶ μὴ
ἐπαίρεσθε ὅτι κύριος ἐλάλησεν 16 δότε τῷ κυρίῳ
θεῷ ὑμῶν δόξαν πρὸ τοῦ συσκοτάσαι καὶ πρὸς
τοῦ προσκόψαι πόδας ὑμῶν ἐπ᾽ ὄρη σκοτεινὰ καὶ
ἀναμενεῖτε εἰς φῶς καὶ ἐκεῖ σκιὰ θανάτου καὶ
τεθήσονται εἰς σκότος 17 ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε
κεκρυμμένως κλαύσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ
προσώπου ὕβρεως καὶ κατάξουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ
ὑμῶν δάκρυα ὅτι συνετρίβη τὸ ποίμνιον κυρίου
18 εἴπατε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς δυναστεύουσιν
ταπεινώθητε καὶ καθίσατε ὅτι καθῃρέθη ἀπὸ
κεφαλῆς ὑμῶν στέφανος δόξης ὑμῶν 19 πόλεις
αἱ πρὸς νότον συνεκλείσθησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ
ἀνοίγων ἀπῳκίσθη Ιουδας συνετέλεσεν ἀποικίαν
τελείαν 20 ἀνάλαβε ὀφθαλμούς σου Ιερουσαλημ
καὶ ἰδὲ τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ βορρᾶ ποῦ ἐστιν
τὸ ποίμνιον ὃ ἐδόθη σοι πρόβατα δόξης σου 21
τί ἐρεῖς ὅταν ἐπισκέπτωνταί σε καὶ σὺ ἐδίδαξας
αὐτοὺς ἐπὶ σὲ μαθήματα εἰς ἀρχήν οὐκ ὠδῖνες
καθέξουσίν σε καθὼς γυναῖκα τίκτουσαν 22 καὶ
ἐὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου διὰ τί ἀπήντησέν μοι
ταῦτα διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας σου ἀνεκαλύφθη
τὰ ὀπίσθιά σου παραδειγματισθῆναι τὰς πτέρνας
σου 23 εἰ ἀλλάξεται Αἰθίοψ τὸ δέρμα αὐτοῦ
καὶ πάρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς καὶ ὑμεῖς
δυνήσεσθε εὖ ποιῆσαι μεμαθηκότες τὰ κακά 24
καὶ διέσπειρα αὐτοὺς ὡς φρύγανα φερόμενα ὑπὸ
ἀνέμου εἰς ἔρημον 25 οὗτος ὁ κλῆρός σου καὶ
μερὶς τοῦ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοί λέγει κύριος ὡς
ἐπελάθου μου καὶ ἤλπισας ἐπὶ ψεύδεσιν 26 κἀγὼ
ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου
καὶ ὀφθήσεται ἡ ἀτιμία σου 27 καὶ ἡ μοιχεία σου
καὶ ὁ χρεμετισμός σου καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῆς
πορνείας σου ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς
ἑώρακα τὰ βδελύγματά σου οὐαί σοι Ιερουσαλημ
ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθης ὀπίσω μου ἕως τίνος ἔτι

14 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμιαν περὶ
τῆς ἀβροχίας 2 ἐπένθησεν ἡ Ιουδαία καὶ αἱ πύλαι
αὐτῆς ἐκενώθησαν καὶ ἐσκοτώθησαν ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ ἡ κραυγὴ τῆς Ιερουσαλημ ἀνέβη 3 καὶ οἱ
μεγιστᾶνες αὐτῆς ἀπέστειλαν τοὺς νεωτέρους
αὐτῶν ἐφ᾽ ὕδωρ ἤλθοσαν ἐπὶ τὰ φρέατα καὶ οὐχ
εὕροσαν ὕδωρ καὶ ἀπέστρεψαν τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν
κενά 4 καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέλιπεν ὅτι οὐκ
ἦν ὑετός ᾐσχύνθησαν γεωργοί ἐπεκάλυψαν τὴν
κεφαλὴν αὐτῶν 5 καὶ ἔλαφοι ἐν ἀγρῷ ἔτεκον
καὶ ἐγκατέλιπον ὅτι οὐκ ἦν βοτάνη 6 ὄνοι ἄγριοι
ἔστησαν ἐπὶ νάπας εἵλκυσαν ἄνεμον ἐξέλιπον οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὅτι οὐκ ἦν χόρτος ἀπὸ λαοῦ
ἀδικίας 7 εἰ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν
κύριε ποίησον ἡμῖν ἕνεκεν σοῦ ὅτι πολλαὶ αἱ
ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον σοῦ ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν
8 ὑπομονὴ Ισραηλ κύριε καὶ σῴζεις ἐν καιρῷ
κακῶν ἵνα τί ἐγενήθης ὡσεὶ πάροικος ἐπὶ τῆς
γῆς καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα
9 μὴ ἔσῃ ὥσπερ ἄνθρωπος ὑπνῶν ἢ ὡς ἀνὴρ
οὐ δυνάμενος σῴζειν καὶ σὺ ἐν ἡμῖν εἶ κύριε
καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐφ᾽ ἡμᾶς μὴ
ἐπιλάθῃ ἡμῶν 10 οὕτως λέγει κύριος τῷ λαῷ
τούτῳ ἠγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν καὶ οὐκ
ἐφείσαντο καὶ ὁ θεὸς οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς
νῦν μνησθήσεται τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν 11 καὶ
εἶπεν κύριος πρός με μὴ προσεύχου περὶ τοῦ
λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθά 12 ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν
οὐκ εἰσακούσομαι τῆς δεήσεως αὐτῶν καὶ ἐὰν

προσενέγκωσιν ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας οὐκ
εὐδοκήσω ἐν αὐτοῖς ὅτι ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ
καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω αὐτούς **13** καὶ εἶπα
ὦ κύριε ἰδοὺ οἱ προφῆται αὐτῶν προφητεύουσιν
καὶ λέγουσιν οὐκ ὄψεσθε μάχαιραν οὐδὲ λιμὸς
ἔσται ἐν ὑμῖν ὅτι ἀλήθειαν καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ
τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ **14** καὶ εἶπεν κύριος
πρός με ψευδῆ οἱ προφῆται προφητεύουσιν
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς καὶ
οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐλάλησα πρὸς
αὐτούς ὅτι ὁράσεις ψευδεῖς καὶ μαντείας καὶ
οἰωνίσματα καὶ προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ
προφητεύουσιν ὑμῖν **15** διὰ τοῦτο τάδε λέγει
κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῆ καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα
αὐτούς οἳ λέγουσιν μάχαιρα καὶ λιμὸς οὐκ
ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἐν θανάτῳ νοσερῷ
ἀποθανοῦνται καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται οἱ
προφῆται **16** καὶ ὁ λαός οἷς αὐτοὶ προφητεύουσιν
αὐτοῖς καὶ ἔσονται ἐρριμμένοι ἐν ταῖς διόδοις
Ιερουσαλημ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ
λιμοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτούς καὶ
αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ
θυγατέρες αὐτῶν καὶ ἐκχεῶ ἐπ᾽ αὐτοὺς τὰ κακὰ
αὐτῶν **17** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον
τοῦτον καταγάγετε ἐπ᾽ ὀφθαλμοὺς ὑμῶν δάκρυα
ἡμέρας καὶ νυκτός καὶ μὴ διαλιπέτωσαν ὅτι
συντρίμματι συνετρίβη θυγάτηρ λαοῦ μου καὶ
πληγῇ ὀδυνηρᾷ σφόδρα **18** ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὸ
πεδίον καὶ ἰδοὺ τραυματίαι μαχαίρας καὶ ἐὰν
εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν καὶ ἰδοὺ πόνος λιμοῦ ὅτι
ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν ἣν
οὐκ ᾔδεισαν **19** μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας
τὸν Ιουδαν καὶ ἀπὸ Σιων ἀπέστη ἡ ψυχή σου
ἵνα τί ἔπαισας ἡμᾶς καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἴασις
ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην καὶ οὐκ ἦν ἀγαθά εἰς
καιρὸν ἰάσεως καὶ ἰδοὺ ταραχή **20** ἔγνωμεν
κύριε ἁμαρτήματα ἡμῶν ἀδικίας πατέρων ἡμῶν
ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου **21** κόπασον διὰ
τὸ ὄνομά σου μὴ ἀπολέσῃς θρόνον δόξης σου
μνήσθητι μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου τὴν
μεθ᾽ ἡμῶν **22** μὴ ἔστιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἐθνῶν
ὑετίζων καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς δώσει πλησμονὴν
αὐτοῦ οὐχὶ σὺ εἶ αὐτός καὶ ὑπομενοῦμέν σε ὅτι
σὺ ἐποίησας πάντα ταῦτα

15 καὶ εἶπεν κύριος πρός με ἐὰν στῇ Μωυσῆς
καὶ Σαμουηλ πρὸ προσώπου μου οὐκ ἔστιν ἡ
ψυχή μου πρὸς αὐτούς ἐξαπόστειλον τὸν λαὸν
τοῦτον καὶ ἐξελθέτωσαν **2** καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν
πρὸς σέ ποῦ ἐξελευσόμεθα καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
τάδε λέγει κύριος ὅσοι εἰς θάνατον εἰς θάνατον
καὶ ὅσοι εἰς μάχαιραν εἰς μάχαιραν καὶ ὅσοι
εἰς λιμόν εἰς λιμόν καὶ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν
εἰς αἰχμαλωσίαν **3** καὶ ἐκδικήσω ἐπ᾽ αὐτοὺς
τέσσαρα εἴδη λέγει κύριος τὴν μάχαιραν εἰς
σφαγὴν καὶ τοὺς κύνας εἰς διασπασμὸν καὶ τὰ
θηρία τῆς γῆς καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς
βρῶσιν καὶ εἰς διαφθοράν **4** καὶ παραδώσω
αὐτοὺς εἰς ἀνάγκας πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς
γῆς διὰ Μανασση υἱὸν Εζεκιου βασιλέα Ιουδα
περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν Ιερουσαλημ **5** τίς
φείσεται ἐπὶ σοί Ιερουσαλημ καὶ τίς δειλιάσει
ἐπὶ σοί ἢ τίς ἀνακάμψει εἰς εἰρήνην σοι **6** σὺ
ἀπεστράφης με λέγει κύριος ὀπίσω πορεύσῃ
καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου καὶ διαφθερῶ σε καὶ
οὐκέτι ἀνήσω αὐτούς **7** καὶ διασπερῶ αὐτοὺς

ἐν διασπορᾷ ἐν πύλαις λαοῦ μου ἠτεκνώθησαν
ἀπώλεσαν τὸν λαόν μου διὰ τὰς κακίας αὐτῶν
8 ἐπληθύνθησαν χῆραι αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἄμμον
τῆς θαλάσσης ἐπήγαγον ἐπὶ μητέρα νεανίσκου
ταλαιπωρίαν ἐν μεσημβρίᾳ ἐπέρριψα ἐπ' αὐτὴν
ἐξαίφνης τρόμον καὶ σπουδήν 9 ἐκενώθη ἡ
τίκτουσα ἑπτά ἀπεκάκησεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἐπέδυ ὁ
ἥλιος αὐτῇ ἔτι μεσούσης τῆς ἡμέρας κατῃσχύνθη
καὶ ὠνειδίσθη τοὺς καταλοίπους αὐτῶν εἰς
μάχαιραν δώσω ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν
10 οἴμμοι ἐγώ μῆτερ ὡς τίνα με ἔτεκες ἄνδρα
δικαζόμενον καὶ διακρινόμενον πάσῃ τῇ γῇ οὔτε
ὠφέλησα οὔτε ὠφέλησέν με οὐδείς ἡ ἰσχύς μου
ἐξέλιπεν ἐν τοῖς καταρωμένοις με 11 γένοιτο
δέσποτα κατευθυνόντων αὐτῶν εἰ μὴ παρέστην
σοι ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν καὶ ἐν καιρῷ
θλίψεως αὐτῶν εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐχθρόν 12 εἰ
γνωσθήσεται σίδηρος καὶ περιβόλαιον χαλκοῦν
13 ἡ ἰσχύς σου καὶ τοὺς θησαυρούς σου εἰς
προνομὴν δώσω ἀντάλλαγμα διὰ πάσας τὰς
ἁμαρτίας σου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου 14
καὶ καταδουλώσω σε κύκλῳ τοῖς ἐχθροῖς σου
ἐν τῇ γῇ ᾗ οὐκ ᾔδεις ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ
τοῦ θυμοῦ μου ἐφ' ὑμᾶς καυθήσεται 15 κύριε
μνήσθητί μου καὶ ἐπίσκεψαί με καὶ ἀθῴωσόν με
ἀπὸ τῶν καταδιωκόντων με μὴ εἰς μακροθυμίαν
γνῶθι ὡς ἔλαβον περὶ σοῦ ὀνειδισμὸν 16 ὑπὸ τῶν
ἀθετούντων τοὺς λόγους σου συντέλεσον αὐτούς
καὶ ἔσται ὁ λόγος σου ἐμοὶ εἰς εὐφροσύνην
καὶ χαρὰν καρδίας μου ὅτι ἐπικέκληται τὸ
ὄνομά σου ἐπ' ἐμοί κύριε παντοκράτωρ 17 οὐκ
ἐκάθισα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν παιζόντων ἀλλὰ
εὐλαβούμην ἀπὸ προσώπου χειρός σου κατὰ
μόνας ἐκαθήμην ὅτι πικρίας ἐνεπλήσθην 18
ἵνα τί οἱ λυποῦντές με κατισχύουσίν μου ἡ
πληγή μου στερεά πόθεν ἰαθήσομαι γινομένη
ἐγενήθη μοι ὡς ὕδωρ ψευδὲς οὐκ ἔχον πίστιν
19 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐὰν ἐπιστρέψῃς
καὶ ἀποκαταστήσω σε καὶ πρὸ προσώπου μου
στήσῃ καὶ ἐὰν ἐξαγάγῃς τίμιον ἀπὸ ἀναξίου
ὡς στόμα μου ἔσῃ καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ
πρὸς σέ καὶ σὺ οὐκ ἀναστρέψεις πρὸς αὐτούς 20
καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τούτῳ ὡς τεῖχος ὀχυρὸν
χαλκοῦν καὶ πολεμήσουσιν πρὸς σὲ καὶ οὐ μὴ
δύνωνται πρὸς σέ διότι μετὰ σοῦ εἰμι τοῦ σῴζειν
σε 21 καὶ ἐξαιρεῖσθαί σε ἐκ χειρὸς πονηρῶν καὶ
λυτρώσομαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν

16 καὶ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα λέγει κύριος ὁ
θεὸς Ισραηλ 2 καὶ οὐ γεννηθήσεταί σοι υἱὸς οὐδὲ
θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ 3 ὅτι τάδε λέγει
κύριος περὶ τῶν υἱῶν καὶ περὶ τῶν θυγατέρων
τῶν γεννωμένων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ περὶ
τῶν μητέρων αὐτῶν τῶν τετοκυιῶν αὐτοὺς καὶ
περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν γεγεννηκότων
αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ 4 ἐν θανάτῳ νοσερῷ
ἀποθανοῦνται οὐ κοπήσονται καὶ οὐ ταφήσονται
εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται
καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς
τοῦ οὐρανοῦ ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται καὶ ἐν
λιμῷ συντελεσθήσονται 5 τάδε λέγει κύριος
μὴ εἰσέλθῃς εἰς θίασον αὐτῶν καὶ μὴ πορευθῇς
τοῦ κόψασθαι καὶ μὴ πενθήσῃς αὐτούς ὅτι
ἀφέστακα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου
6 οὐ μὴ κόψωνται αὐτοὺς οὐδὲ ἐντομίδας οὐ
μὴ ποιήσωσιν καὶ οὐ ξυρήσονται 7 καὶ οὐ μὴ
κλασθῇ ἄρτος ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παράκλησιν

ἐπὶ τεθνηκότι οὐ ποτιοῦσιν αὐτὸν ποτήριον εἰς
παράκλησιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτοῦ **8** εἰς
οἰκίαν πότου οὐκ εἰσελεύσῃ συγκαθίσαι μετ’
αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν **9** διότι τάδε λέγει
κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἰδοὺ ἐγὼ καταλύω ἐκ τοῦ
τόπου τούτου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν καὶ
ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν
εὐφροσύνης φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης
10 καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγείλῃς τῷ λαῷ τούτῳ
ἅπαντα τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εἴπωσιν πρὸς σέ
διὰ τί ἐλάλησεν κύριος ἐφ’ ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ
ταῦτα τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν καὶ τίς ἡ ἁμαρτία ἡμῶν
ἣν ἡμάρτομεν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν
11 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ἀνθ’ ὧν ἐγκατέλιπόν με οἱ
πατέρες ὑμῶν λέγει κύριος καὶ ᾤχοντο ὀπίσω
θεῶν ἀλλοτρίων καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς καὶ
προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐμὲ ἐγκατέλιπον καὶ
τὸν νόμον μου οὐκ ἐφυλάξαντο **12** καὶ ὑμεῖς
ἐπονηρεύσασθε ὑπὲρ τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ ἰδοὺ
ὑμεῖς πορεύεσθε ἕκαστος ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν
τῆς καρδίας ὑμῶν τῆς πονηρᾶς τοῦ μὴ ὑπακούειν
μου **13** καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης εἰς
τὴν γῆν ἣν οὐκ ᾔδειτε ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν
καὶ δουλεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις οἳ οὐ δώσουσιν
ὑμῖν ἔλεος **14** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται
λέγει κύριος καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι ζῇ κύριος ὁ
ἀναγαγὼν τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου **15**
ἀλλά ζῇ κύριος ὃς ἀνήγαγεν τὸν οἶκον Ισραηλ
ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν οὗ
ἐξώσθησαν ἐκεῖ καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς
τὴν γῆν αὐτῶν ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν **16**
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τοὺς ἁλεεῖς τοὺς πολλούς
λέγει κύριος καὶ ἁλιεύσουσιν αὐτούς καὶ μετὰ
ταῦτα ἀποστελῶ τοὺς πολλοὺς θηρευτάς καὶ
θηρεύσουσιν αὐτοὺς ἐπάνω παντὸς ὄρους καὶ
ἐπάνω παντὸς βουνοῦ καὶ ἐκ τῶν τρυμαλιῶν
τῶν πετρῶν **17** ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ πάσας
τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ οὐκ ἐκρύβη τὰ ἀδικήματα
αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου **18** καὶ
ἀνταποδώσω διπλᾶς τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν ἐφ’ αἷς ἐβεβήλωσαν τὴν γῆν μου
ἐν τοῖς θνησιμαίοις τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν
καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν ἐν αἷς ἐπλημμέλησαν
τὴν κληρονομίαν μου **19** κύριε ἰσχύς μου καὶ
βοήθειά μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ κακῶν
πρὸς σὲ ἔθνη ἥξουσιν ἀπ’ ἐσχάτου τῆς γῆς καὶ
ἐροῦσιν ὡς ψευδῆ ἐκτήσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν
εἴδωλα καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλημα **20**
εἰ ποιήσει ἑαυτῷ ἄνθρωπος θεούς καὶ οὗτοι
οὔκ εἰσιν θεοί **21** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δηλώσω
αὐτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τὴν χεῖρά μου καὶ
γνωριῶ αὐτοῖς τὴν δύναμίν μου καὶ γνώσονται
ὅτι ὄνομά μοι κύριος

17 **5** ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς τὴν ἐλπίδα
ἔχει ἐπ’ ἄνθρωπον καὶ στηρίσει σάρκα βραχίονος
αὐτοῦ ἐπ’ αὐτόν καὶ ἀπὸ κυρίου ἀποστῇ ἡ καρδία
αὐτοῦ **6** καὶ ἔσται ὡς ἡ ἀγριομυρίκη ἡ ἐν τῇ
ἐρήμῳ οὐκ ὄψεται ὅταν ἔλθῃ τὰ ἀγαθά καὶ
κατασκηνώσει ἐν ἁλίμοις καὶ ἐν ἐρήμῳ ἐν γῇ
ἁλμυρᾷ ἥτις οὐ κατοικεῖται **7** καὶ εὐλογημένος
ὁ ἄνθρωπος ὃς πέποιθεν ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ
ἔσται κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ **8** καὶ ἔσται ὡς ξύλον
εὐθηνοῦν παρ’ ὕδατα καὶ ἐπὶ ἰκμάδα βαλεῖ ῥίζας
αὐτοῦ καὶ οὐ φοβηθήσεται ὅταν ἔλθῃ καῦμα
καὶ ἔσται ἐπ’ αὐτῷ στελέχη ἀλσώδη ἐν ἐνιαυτῷ
ἀβροχίας οὐ φοβηθήσεται καὶ οὐ διαλείψει

ποιῶν καρπόν 9 βαθεῖα ἡ καρδία παρὰ πάντα
καὶ ἄνθρωπός ἐστιν καὶ τίς γνώσεται αὐτόν
10 ἐγὼ κύριος ἐτάζων καρδίας καὶ δοκιμάζων
νεφροὺς τοῦ δοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ καὶ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηδευμάτων
αὐτοῦ 11 ἐφώνησεν πέρδιξ συνήγαγεν ἃ οὐκ
ἔτεκεν ποιῶν πλοῦτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως
ἐν ἡμίσει ἡμερῶν αὐτοῦ ἐγκαταλείψουσιν
αὐτόν καὶ ἐπ’ ἐσχάτων αὐτοῦ ἔσται ἄφρων
12 θρόνος δόξης ὑψωμένος ἁγίασμα ἡμῶν 13
ὑπομονὴ Ισραηλ κύριε πάντες οἱ καταλιπόντες
σε καταισχυνθήτωσαν ἀφεστηκότες ἐπὶ τῆς γῆς
γραφήτωσαν ὅτι ἐγκατέλιπον πηγὴν ζωῆς τὸν
κύριον 14 ἴασαί με κύριε καὶ ἰαθήσομαι σῶσόν
με καὶ σωθήσομαι ὅτι καύχημά μου σὺ εἶ 15 ἰδοὺ
αὐτοὶ λέγουσι πρός με ποῦ ἐστιν ὁ λόγος κυρίου
ἐλθάτω 16 ἐγὼ δὲ οὐκ ἐκοπίασα κατακολουθῶν
ὀπίσω σου καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπεθύμησα
σὺ ἐπίστῃ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου
πρὸ προσώπου σού ἐστιν 17 μὴ γενηθῇς μοι εἰς
ἀλλοτρίωσιν φειδόμενός μου ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ
18 καταισχυνθήτωσαν οἱ διώκοντές με καὶ μὴ
καταισχυνθείην ἐγώ πτοηθείησαν αὐτοί καὶ
μὴ πτοηθείην ἐγώ ἐπάγαγε ἐπ’ αὐτοὺς ἡμέραν
πονηράν δισσὸν σύντριμμα σύντριψον αὐτούς 19
τάδε λέγει κύριος βάδισον καὶ στῆθι ἐν πύλαις
υἱῶν λαοῦ σου ἐν αἷς εἰσπορεύονται ἐν αὐταῖς
βασιλεῖς Ιουδα καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς
καὶ ἐν πάσαις ταῖς πύλαις Ιερουσαλημ 20 καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς ἀκούσατε λόγον κυρίου βασιλεῖς
Ιουδα καὶ πᾶσα Ιουδαία καὶ πᾶσα Ιερουσαλημ οἱ
εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις 21 τάδε
λέγει κύριος φυλάσσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ μὴ
αἴρετε βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων
καὶ μὴ ἐκπορεύεσθε ταῖς πύλαις Ιερουσαλημ 22
καὶ μὴ ἐκφέρετε βαστάγματα ἐξ οἰκιῶν ὑμῶν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ πᾶν ἔργον οὐ
ποιήσετε ἁγιάσατε τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων
καθὼς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ οὐκ
ἤκουσαν καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν 23 καὶ
ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς
πατέρας αὐτῶν τοῦ μὴ ἀκοῦσαί μου καὶ τοῦ
μὴ δέξασθαι παιδείαν 24 καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ
ἀκούσητέ μου λέγει κύριος τοῦ μὴ εἰσφέρειν
βαστάγματα διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ ἁγιάζειν τὴν
ἡμέραν τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν πᾶν ἔργον
25 καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως
ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ
θρόνου Δαυιδ καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ’ ἅρμασιν
καὶ ἵπποις αὐτῶν αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν
ἄνδρες Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ καὶ
κατοικισθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα 26
καὶ ἥξουσιν ἐκ τῶν πόλεων Ιουδα καὶ κυκλόθεν
Ιερουσαλημ καὶ ἐκ γῆς Βενιαμιν καὶ ἐκ τῆς
πεδινῆς καὶ ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐκ τῆς πρὸς
νότον φέροντες ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίαν καὶ
θυμιάματα καὶ μαναα καὶ λίβανον φέροντες
αἴνεσιν εἰς οἶκον κυρίου 27 καὶ ἔσται ἐὰν
μὴ εἰσακούσητέ μου τοῦ ἁγιάζειν τὴν ἡμέραν
τῶν σαββάτων τοῦ μὴ αἴρειν βαστάγματα καὶ
μὴ εἰσπορεύεσθαι ταῖς πύλαις Ιερουσαλημ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν
ταῖς πύλαις αὐτῆς καὶ καταφάγεται ἄμφοδα
Ιερουσαλημ καὶ οὐ σβεσθήσεται

18 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς
Ιερεμιαν λέγων **2** ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς
οἶκον τοῦ κεραμέως καὶ ἐκεῖ ἀκούσῃ τοὺς λόγους
μου **3** καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως
καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων **4** καὶ
διέπεσεν τὸ ἀγγεῖον ὃ αὐτὸς ἐποίει ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτοῦ καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὸ ἀγγεῖον
ἕτερον καθὼς ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι
5 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων **6**
εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος οὐ δυνήσομαι τοῦ
ποιῆσαι ὑμᾶς οἶκος Ισραηλ ἰδοὺ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ
κεραμέως ὑμεῖς ἐστε ἐν ταῖς χερσίν μου **7** πέρας
λαλήσω ἐπὶ ἔθνος ἢ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἐξᾶραι
αὐτοὺς καὶ τοῦ ἀπολλύειν **8** καὶ ἐπιστραφῇ τὸ
ἔθνος ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν καὶ
μετανοήσω περὶ τῶν κακῶν ὧν ἐλογισάμην τοῦ
ποιῆσαι αὐτοῖς **9** καὶ πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος
καὶ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἀνοικοδομεῖσθαι καὶ τοῦ
καταφυτεύεσθαι **10** καὶ ποιήσωσιν τὰ πονηρὰ
ἐναντίον μου τοῦ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς μου
καὶ μετανοήσω περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα
τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς **11** καὶ νῦν εἰπὸν πρὸς ἄνδρας
Ιουδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ
ἰδοὺ ἐγὼ πλάσσω ἐφ’ ὑμᾶς κακὰ καὶ λογίζομαι
ἐφ’ ὑμᾶς λογισμόν ἀποστραφήτω δὴ ἕκαστος ἀπὸ
ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ καλλίονα ποιήσετε
τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν **12** καὶ εἶπαν ἀνδριούμεθα
ὅτι ὀπίσω τῶν ἀποστροφῶν ἡμῶν πορευσόμεθα
καὶ ἕκαστος τὰ ἀρεστὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς
πονηρᾶς ποιήσομεν **13** διὰ τοῦτο τάδε λέγει
κύριος ἐρωτήσατε δὴ ἐν ἔθνεσιν τίς ἤκουσεν
τοιαῦτα φρικτά ἃ ἐποίησεν σφόδρα παρθένος
Ισραηλ **14** μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοὶ ἢ
χιὼν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου μὴ ἐκκλινεῖ ὕδωρ βιαίως
ἀνέμῳ φερόμενον **15** ὅτι ἐπελάθοντό μου ὁ λαός
μου εἰς κενὸν ἐθυμίασαν καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν
ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοίνους αἰωνίους τοῦ ἐπιβῆναι
τρίβους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πορείαν **16** τοῦ
τάξαι τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμὸν καὶ σύριγμα
αἰώνιον πάντες οἱ διαπορευόμενοι δἰ αὐτῆς
ἐκστήσονται καὶ κινήσουσιν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν
17 ὡς ἄνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ
πρόσωπον ἐχθρῶν αὐτῶν δείξω αὐτοῖς ἡμέραν
ἀπωλείας αὐτῶν **18** καὶ εἶπαν δεῦτε λογισώμεθα
ἐπὶ Ιερεμιαν λογισμόν ὅτι οὐκ ἀπολεῖται νόμος
ἀπὸ ἱερέως καὶ βουλὴ ἀπὸ συνετοῦ καὶ λόγος ἀπὸ
προφήτου δεῦτε καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσῃ
καὶ ἀκουσόμεθα πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ **19**
εἰσάκουσόν μου κύριε καὶ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς
τοῦ δικαιώματός μου **20** εἰ ἀνταποδίδοται ἀντὶ
ἀγαθῶν κακά ὅτι συνελάλησαν ῥήματα κατὰ τῆς
ψυχῆς μου καὶ τὴν κόλασιν αὐτῶν ἔκρυψάν μοι
μνήσθητι ἑστηκότος μου κατὰ πρόσωπόν σου
τοῦ λαλῆσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ τοῦ ἀποστρέψαι
τὸν θυμόν σου ἀπ’ αὐτῶν **21** διὰ τοῦτο δὸς τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν εἰς λιμὸν καὶ ἄθροισον αὐτοὺς
εἰς χεῖρας μαχαίρας γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες
αὐτῶν ἄτεκνοι καὶ χῆραι καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν
γενέσθωσαν ἀνῃρημένοι θανάτῳ καὶ οἱ νεανίσκοι
αὐτῶν πεπτωκότες μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ **22**
γενηθήτω κραυγὴ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν ἐπάξεις
ἐπ’ αὐτοὺς λῃστὰς ἄφνω ὅτι ἐνεχείρησαν λόγον
εἰς σύλλημψίν μου καὶ παγίδας ἔκρυψαν ἐπ’ ἐμέ
23 καὶ σύ κύριε ἔγνως ἅπασαν τὴν βουλὴν αὐτῶν
ἐπ’ ἐμὲ εἰς θάνατον μὴ ἀθῳώσῃς τὰς ἀδικίας
αὐτῶν καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ προσώπου

σου μὴ ἐξαλείψῃς γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν
ἐναντίον σου ἐν καιρῷ θυμοῦ σου ποίησον ἐν
αὐτοῖς

19 τότε εἶπεν κύριος πρός με βάδισον καὶ
κτῆσαι βῖκον πεπλασμένον ὀστράκινον καὶ ἄξεις
ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων τῶν ἱερέων **2** καὶ ἐξελεύσῃ εἰς
τὸ πολυάνδριον υἱῶν τῶν τέκνων αὐτῶν ὅ
ἐστιν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τῆς χαρσιθ
καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἂν
λαλήσω πρὸς σέ **3** καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ἀκούσατε
τὸν λόγον κυρίου βασιλεῖς Ιουδα καὶ ἄνδρες
Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ καὶ οἱ
εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις τάδε
λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ
τὸν τόπον τοῦτον κακὰ ὥστε παντὸς ἀκούοντος
αὐτὰ ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα αὐτοῦ **4** ἀνθ᾽ ὧν
ἐγκατέλιπόν με καὶ ἀπηλλοτρίωσαν τὸν τόπον
τοῦτον καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοῖς ἀλλοτρίοις
οἷς οὐκ ᾔδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ
οἱ βασιλεῖς Ιουδα ἔπλησαν τὸν τόπον τοῦτον
αἱμάτων ἀθῴων **5** καὶ ᾠκοδόμησαν ὑψηλὰ
τῇ Βααλ τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν
πυρί ἃ οὐκ ἐνετειλάμην οὐδὲ ἐλάλησα οὐδὲ
διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου **6** διὰ τοῦτο ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐ κληθήσεται
τῷ τόπῳ τούτῳ ἔτι διάπτωσις καὶ πολυάνδριον
υἱοῦ Εννομ ἀλλ᾽ ἢ πολυάνδριον τῆς σφαγῆς **7**
καὶ σφάξω τὴν βουλὴν Ιουδα καὶ τὴν βουλὴν
Ιερουσαλημ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ καταβαλῶ
αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν
καὶ ἐν χερσὶν τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν
καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς
πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς
8 καὶ τάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμὸν
καὶ εἰς συριγμόν πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ᾽
αὐτῆς σκυθρωπάσει καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς
πληγῆς αὐτῆς **9** καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν
υἱῶν αὐτῶν καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων
αὐτῶν καὶ ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον
αὐτοῦ ἔδονται ἐν τῇ περιοχῇ καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ
ᾗ πολιορκήσουσιν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν **10**
καὶ συντρίψεις τὸν βῖκον κατ᾽ ὀφθαλμοὺς τῶν
ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σοῦ **11** καὶ
ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος οὕτως συντρίψω τὸν λαὸν
τοῦτον καὶ τὴν πόλιν ταύτην καθὼς συντρίβεται
ἄγγος ὀστράκινον ὃ οὐ δυνήσεται ἰαθῆναι ἔτι **12**
οὕτως ποιήσω λέγει κύριος τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ
τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ τοῦ δοθῆναι τὴν πόλιν
ταύτην ὡς τὴν διαπίπτουσαν **13** καὶ οἱ οἶκοι
Ιερουσαλημ καὶ οἱ οἶκοι βασιλέων Ιουδα ἔσονται
καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων τῶν ἀκαθαρσιῶν
ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις ἐν αἷς ἐθυμίασαν ἐπὶ
τῶν δωμάτων αὐτῶν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις
14 καὶ ἦλθεν Ιερεμιας ἀπὸ τῆς διαπτώσεως οὗ
ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος ἐκεῖ τοῦ προφητεῦσαι
καὶ ἔστη ἐν τῇ αὐλῇ οἴκου κυρίου καὶ εἶπε πρὸς
πάντα τὸν λαόν **15** τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ πάσας τὰς
πόλεις αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἅπαντα τὰ
κακά ἃ ἐλάλησα ἐπ᾽ αὐτήν ὅτι ἐσκλήρυναν τὸν
τράχηλον αὐτῶν τοῦ μὴ εἰσακούειν τῶν λόγων
μου

20 καὶ ἤκουσεν Πασχωρ υἱὸς Εμμηρ ὁ ἱερεύς
καὶ οὗτος ἦν καθεσταμένος ἡγούμενος οἴκου

κυρίου τοῦ Ιερεμιου προφητεύοντος τοὺς λόγους
τούτους **2** καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐνέβαλεν
αὐτὸν εἰς τὸν καταρράκτην ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκου
ἀποτεταγμένου τοῦ ὑπερῴου ὃς ἦν ἐν οἴκῳ
κυρίου **3** καὶ ἐξήγαγεν Πασχωρ τὸν Ιερεμιαν
ἐκ τοῦ καταρράκτου καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιερεμιας
οὐχὶ Πασχωρ ἐκάλεσεν κύριος τὸ ὄνομά σου
ἀλλ’ ἢ μέτοικον **4** διότι τάδε λέγει κύριος
ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμί σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι
τοῖς φίλοις σου καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ
ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται
καὶ σὲ καὶ πάντα Ιουδαν δώσω εἰς χεῖρας
βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ μετοικιοῦσιν αὐτοὺς
καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν μαχαίραις **5** καὶ
δώσω τὴν πᾶσαν ἰσχὺν τῆς πόλεως ταύτης καὶ
πάντας τοὺς πόνους αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς
θησαυροὺς τοῦ βασιλέως Ιουδα εἰς χεῖρας ἐχθρῶν
αὐτοῦ καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα **6** καὶ
σὺ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου
πορεύσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν Βαβυλῶνι
ἀποθανῇ καὶ ἐκεῖ ταφήσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ
φίλοι σου οἷς ἐπροφήτευσας αὐτοῖς ψευδῆ **7**
ἠπάτησάς με κύριε καὶ ἠπατήθην ἐκράτησας
καὶ ἠδυνάσθης ἐγενόμην εἰς γέλωτα πᾶσαν
ἡμέραν διετέλεσα μυκτηριζόμενος **8** ὅτι πικρῷ
λόγῳ μου γελάσομαι ἀθεσίαν καὶ ταλαιπωρίαν
ἐπικαλέσομαι ὅτι ἐγενήθη λόγος κυρίου εἰς
ὀνειδισμὸν ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμὸν πᾶσαν ἡμέραν
μου **9** καὶ εἶπα οὐ μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα κυρίου
καὶ οὐ μὴ λαλήσω ἔτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
καὶ ἐγένετο ὡς πῦρ καιόμενον φλέγον ἐν τοῖς
ὀστέοις μου καὶ παρεῖμαι πάντοθεν καὶ οὐ
δύναμαι φέρειν **10** ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν
συναθροιζομένων κυκλόθεν ἐπισύστητε καὶ
ἐπισυστῶμεν αὐτῷ πάντες ἄνδρες φίλοι αὐτοῦ
τηρήσατε τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ εἰ ἀπατηθήσεται
καὶ δυνησόμεθα αὐτῷ καὶ λημψόμεθα τὴν
ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ **11** καὶ κύριος μετ’
ἐμοῦ καθὼς μαχητὴς ἰσχύων διὰ τοῦτο ἐδίωξαν
καὶ νοῆσαι οὐκ ἠδύναντο ᾐσχύνθησαν σφόδρα
ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίας αὐτῶν αἳ δῑ αἰῶνος
οὐκ ἐπιλησθήσονται **12** κύριε δοκιμάζων δίκαια
συνίων νεφροὺς καὶ καρδίας ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ
ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὰ
ἀπολογήματά μου **13** ᾄσατε τῷ κυρίῳ αἰνέσατε
αὐτῷ ὅτι ἐξείλατο ψυχὴν πένητος ἐκ χειρὸς
πονηρευομένων **14** ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα ἐν
ᾗ ἐτέχθην ἐν αὐτῇ ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἔτεκέν με ἡ
μήτηρ μου μὴ ἔστω ἐπευκτή **15** ἐπικατάρατος
ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πατρί μου
λέγων ἐτέχθη σοι ἄρσεν εὐφραινόμενος **16** ἔστω
ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὡς αἱ πόλεις ἃς κατέστρεψεν
κύριος ἐν θυμῷ καὶ οὐ μετεμελήθη ἀκουσάτω
κραυγῆς τὸ πρωὶ καὶ ἀλαλαγμοῦ μεσημβρίας
17 ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέν με ἐν μήτρᾳ μητρὸς καὶ
ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ μου τάφος μου καὶ ἡ μήτρα
συλλήμψεως αἰωνίας **18** ἵνα τί τοῦτο ἐξῆλθον
ἐκ μήτρας τοῦ βλέπειν κόπους καὶ πόνους καὶ
διετέλεσαν ἐν αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου

21 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς
Ιερεμιαν ὅτε ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς
Σεδεκιας τὸν Πασχωρ υἱὸν Μελχιου καὶ Σοφονιαν
υἱὸν Μαασαιου τὸν ἱερέα λέγων **2** ἐπερώτησον
περὶ ἡμῶν τὸν κύριον ὅτι βασιλεὺς Βαβυλῶνος
ἐφέστηκεν ἐφ’ ἡμᾶς εἰ ποιήσει κύριος κατὰ πάντα
τὰ θαυμάσια αὐτοῦ καὶ ἀπελεύσεται ἀφ’ ἡμῶν

3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ιερεμιας οὕτως ἐρεῖτε
πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα 4 τάδε λέγει κύριος
ἰδοὺ ἐγὼ μεταστρέφω τὰ ὅπλα τὰ πολεμικά ἐν οἷς
ὑμεῖς πολεμεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς τοὺς Χαλδαίους
τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ἔξωθεν τοῦ τείχους
εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ταύτης 5 καὶ πολεμήσω
ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένῃ καὶ ἐν βραχίονι
κραταιῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ παροργισμοῦ
μεγάλου 6 καὶ πατάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη
ἐν θανάτῳ μεγάλῳ καὶ ἀποθανοῦνται 7 καὶ μετὰ
ταῦτα οὕτως λέγει κύριος δώσω τὸν Σεδεκιαν
βασιλέα Ιουδα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὸν
λαὸν τὸν καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ ἀπὸ
τῆς μαχαίρας εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν
ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ κατακόψουσιν
αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας οὐ φείσομαι ἐπ’
αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ οἰκτιρήσω αὐτούς 8 καὶ πρὸς
τὸν λαὸν τοῦτον ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ
ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς
ζωῆς καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου 9 ὁ καθήμενος
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν μαχαίρᾳ καὶ
ἐν λιμῷ καὶ ὁ ἐκπορευόμενος προσχωρῆσαι
πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς
ζήσεται καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκῦλα καὶ
ζήσεται 10 διότι ἐστήρικα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ
τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθά εἰς
χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσεται καὶ
κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρί 11 ὁ οἶκος βασιλέως
Ιουδα ἀκούσατε λόγον κυρίου 12 οἶκος Δαυιδ
τάδε λέγει κύριος κρίνατε τὸ πρωὶ κρίμα καὶ
κατευθύνατε καὶ ἐξέλεσθε διηρπασμένον ἐκ
χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτόν ὅπως μὴ ἀναφθῇ ὡς
πῦρ ἡ ὀργή μου καὶ καυθήσεται καὶ οὐκ ἔσται ὁ
σβέσων 13 ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸν κατοικοῦντα
τὴν κοιλάδα Σορ τὴν πεδινὴν τοὺς λέγοντας
τίς πτοήσει ἡμᾶς ἢ τίς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ
κατοικητήριον ἡμῶν 14 καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ
δρυμῷ αὐτῆς καὶ ἔδεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς

22 τάδε λέγει κύριος πορεύου καὶ κατάβηθι
εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ιουδα καὶ λαλήσεις
ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον 2 καὶ ἐρεῖς ἄκουε λόγον
κυρίου βασιλεῦ Ιουδα ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου
Δαυιδ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου καὶ ὁ λαός σου καὶ
οἱ εἰσπορευόμενοι ταῖς πύλαις ταύταις 3 τάδε
λέγει κύριος ποιεῖτε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην καὶ
ἐξαιρεῖσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος
αὐτὸν καὶ προσήλυτον καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν
μὴ καταδυναστεύετε καὶ μὴ ἀσεβεῖτε καὶ αἷμα
ἀθῷον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ 4 διότι
ἐὰν ποιοῦντες ποιήσητε τὸν λόγον τοῦτον
καὶ εἰσελεύσονται ἐν ταῖς πύλαις τοῦ οἴκου
τούτου βασιλεῖς καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυιδ
καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ’ ἁρμάτων καὶ ἵππων αὐτοὶ
καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν 5
ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε τοὺς λόγους τούτους κατ’
ἐμαυτοῦ ὤμοσα λέγει κύριος ὅτι εἰς ἐρήμωσιν
ἔσται ὁ οἶκος οὗτος 6 ὅτι τάδε λέγει κύριος
κατὰ τοῦ οἴκου βασιλέως Ιουδα Γαλααδ σύ μοι
ἀρχὴ τοῦ Λιβάνου ἐὰν μὴ θῶ σε εἰς ἔρημον
πόλεις μὴ κατοικηθησομένας 7 καὶ ἐπάξω ἐπὶ
σὲ ἄνδρα ὀλεθρεύοντα καὶ τὸν πέλεκυν αὐτοῦ
καὶ ἐκκόψουσιν τὰς ἐκλεκτὰς κέδρους σου καὶ
ἐμβαλοῦσιν εἰς τὸ πῦρ 8 καὶ διελεύσονται ἔθνη
διὰ τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἐροῦσιν ἕκαστος

πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ διὰ τί ἐποίησεν κύριος
οὕτως τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ ταύτῃ 9 καὶ ἐροῦσιν
ἀνθ’ ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην κυρίου θεοῦ
αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν θεοῖς ἀλλοτρίοις καὶ
ἐδούλευσαν αὐτοῖς 10 μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα
μηδὲ θρηνεῖτε αὐτόν κλαύσατε κλαυθμῷ τὸν
ἐκπορευόμενον ὅτι οὐκ ἐπιστρέψει ἔτι καὶ οὐ μὴ
ἴδῃ τὴν γῆν πατρίδος αὐτοῦ 11 διότι τάδε λέγει
κύριος ἐπὶ Σελλημ υἱὸν Ιωσια τὸν βασιλεύοντα
ἀντὶ Ιωσια τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὃς ἐξῆλθεν ἐκ
τοῦ τόπου τούτου οὐκ ἀναστρέψει ἐκεῖ οὐκέτι
12 ἀλλ’ ἢ ἐν τῷ τόπῳ οὗ μετῴκισα αὐτόν ἐκεῖ
ἀποθανεῖται καὶ τὴν γῆν ταύτην οὐκ ὄψεται
ἔτι 13 ὦ ὁ οἰκοδομῶν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μετὰ
δικαιοσύνης καὶ τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίματι
παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐργᾶται δωρεὰν καὶ
τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ 14
ᾠκοδόμησας σεαυτῷ οἶκον σύμμετρον ὑπερῷα
ῥιπιστὰ διεσταλμένα θυρίσιν καὶ ἐξυλωμένα ἐν
κέδρῳ καὶ κεχρισμένα ἐν μίλτῳ 15 μὴ βασιλεύσεις
ὅτι σὺ παροξύνῃ ἐν Αχαζ τῷ πατρί σου οὐ
φάγονται καὶ οὐ πίονται βέλτιον ἦν σε ποιεῖν
κρίμα καὶ δικαιοσύνην καλήν 16 οὐκ ἔγνωσαν
οὐκ ἔκριναν κρίσιν ταπεινῷ οὐδὲ κρίσιν πένητος
οὐ τοῦτό ἐστιν τὸ μὴ γνῶναί σε ἐμέ λέγει κύριος
17 ἰδοὺ οὔκ εἰσιν οἱ ὀφθαλμοί σου οὐδὲ ἡ καρδία
σου καλή ἀλλ’ εἰς τὴν πλεονεξίαν σου καὶ εἰς τὸ
αἷμα τὸ ἀθῷον τοῦ ἐκχέειν αὐτὸ καὶ εἰς ἀδίκημα
καὶ εἰς φόνον τοῦ ποιεῖν 18 διὰ τοῦτο τάδε λέγει
κύριος ἐπὶ Ιωακιμ υἱὸν Ιωσια βασιλέα Ιουδα οὐαὶ
ἐπὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον οὐ μὴ κόψωνται αὐτόν ὦ
ἀδελφέ οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν οἴμμοι κύριε
19 ταφὴν ὄνου ταφήσεται συμψησθεὶς ῥιφήσεται
ἐπέκεινα τῆς πύλης Ιερουσαλημ 20 ἀνάβηθι εἰς
τὸν Λίβανον καὶ κέκραξον καὶ εἰς τὴν Βασαν
δὸς τὴν φωνήν σου καὶ βόησον εἰς τὸ πέραν τῆς
θαλάσσης ὅτι συνετρίβησαν πάντες οἱ ἐρασταί
σου 21 ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ παραπτώσει σου
καὶ εἶπας οὐκ ἀκούσομαι αὕτη ἡ ὁδός σου ἐκ
νεότητός σου οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου 22
πάντας τοὺς ποιμένας σου ποιμανεῖ ἄνεμος καὶ
οἱ ἐρασταί σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύσονται ὅτι
τότε αἰσχυνθήσῃ καὶ ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ πάντων
τῶν φιλούντων σε 23 κατοικοῦσα ἐν τῷ Λιβάνῳ
ἐννοσσεύουσα ἐν ταῖς κέδροις καταστενάξεις ἐν
τῷ ἐλθεῖν σοι ὠδῖνας ὡς τικτούσης 24 ζῶ ἐγώ
λέγει κύριος ἐὰν γενόμενος γένηται Ιεχονιας
υἱὸς Ιωακιμ βασιλεὺς Ιουδα ἀποσφράγισμα ἐπὶ
τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου ἐκεῖθεν ἐκσπάσω σε 25
καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ζητούντων τὴν
ψυχήν σου ὧν σὺ εὐλαβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν
εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων 26 καὶ ἀπορρίψω σὲ
καὶ τὴν μητέρα σου τὴν τεκοῦσάν σε εἰς γῆν οὗ
οὐκ ἐτέχθης ἐκεῖ καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε 27 εἰς δὲ
τὴν γῆν ἣν αὐτοὶ εὔχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν
οὐ μὴ ἀποστρέψωσιν 28 ἠτιμώθη Ιεχονιας ὡς
σκεῦος οὗ οὐκ ἔστιν χρεία αὐτοῦ ὅτι ἐξερρίφη
καὶ ἐξεβλήθη εἰς γῆν ἣν οὐκ ᾔδει 29 γῆ γῆ
ἄκουε λόγον κυρίου 30 γράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον
ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον ὅτι οὐ μὴ αὐξηθῇ ἐκ τοῦ
σπέρματος αὐτοῦ ἀνὴρ καθήμενος ἐπὶ θρόνου
Δαυιδ ἄρχων ἔτι ἐν τῷ Ιουδα

23 ὦ οἱ ποιμένες οἱ διασκορπίζοντες καὶ
ἀπολλύοντες τὰ πρόβατα τῆς νομῆς μου 2 διὰ
τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς ποιμαίνοντας
τὸν λαόν μου ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά

μου καὶ ἐξώσατε αὐτὰ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθε
αὐτά ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐφ’ ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ
ἐπιτηδεύματα ὑμῶν **3** καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι τοὺς
καταλοίπους τοῦ λαοῦ μου ἀπὸ πάσης τῆς γῆς
οὗ ἐξῶσα αὐτοὺς ἐκεῖ καὶ καταστήσω αὐτοὺς
εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν καὶ αὐξηθήσονται καὶ
πληθυνθήσονται **4** καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς ποιμένας
οἳ ποιμανοῦσιν αὐτούς καὶ οὐ φοβηθήσονται ἔτι
οὐδὲ πτοηθήσονται λέγει κύριος **5** ἰδοὺ ἡμέραι
ἔρχονται λέγει κύριος καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυιδ
ἀνατολὴν δικαίαν καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς καὶ
συνήσει καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ
τῆς γῆς **6** ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ σωθήσεται
Ιουδας καὶ Ισραηλ κατασκηνώσει πεποιθώς καὶ
τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὃ καλέσει αὐτὸν κύριος
Ιωσεδεκ **7** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει
κύριος καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι ζῇ κύριος ὃς ἀνήγαγεν
τὸν οἶκον Ισραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου **8** ἀλλά ζῇ
κύριος ὃς συνήγαγεν ἅπαν τὸ σπέρμα Ισραηλ
ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν οὗ
ἐξῶσεν αὐτοὺς ἐκεῖ καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς
εἰς τὴν γῆν αὐτῶν **9** ἐν τοῖς προφήταις συνετρίβη
ἡ καρδία μου ἐν ἐμοὶ ἐσαλεύθη πάντα τὰ ὀστᾶ
μου ἐγενήθην ὡς ἀνὴρ συντετριμμένος καὶ ὡς
ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου
κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δόξης
αὐτοῦ **10** ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτων ἐπένθησεν
ἡ γῆ ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τῆς ἐρήμου καὶ
ἐγένετο ὁ δρόμος αὐτῶν πονηρὸς καὶ ἡ ἰσχὺς
αὐτῶν οὐχ οὕτως **11** ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης
ἐμολύνθησαν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον πονηρίας
αὐτῶν **12** διὰ τοῦτο γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς
εἰς ὀλίσθημα ἐν γνόφῳ καὶ ὑποσκελισθήσονται
καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ διότι ἐπάξω ἐπ’ αὐτοὺς
κακὰ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν φησὶν
κύριος **13** καὶ ἐν τοῖς προφήταις Σαμαρείας
εἶδον ἀνομήματα ἐπροφήτευσαν διὰ τῆς Βααλ
καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου Ισραηλ **14** καὶ
ἐν τοῖς προφήταις Ιερουσαλημ ἑώρακα φρικτά
μοιχωμένους καὶ πορευομένους ἐν ψεύδεσι καὶ
ἀντιλαμβανομένους χειρῶν πονηρῶν τοῦ μὴ
ἀποστραφῆναι ἕκαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς
πονηρᾶς ἐγενήθησάν μοι πάντες ὡς Σοδομα καὶ
οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ὥσπερ Γομορρα **15** διὰ
τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς
ὀδύνην καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ πικρόν ὅτι ἀπὸ
τῶν προφητῶν Ιερουσαλημ ἐξῆλθεν μολυσμὸς
πάσῃ τῇ γῇ **16** οὕτως λέγει κύριος παντοκράτωρ
μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν ὅτι
ματαιοῦσιν ἑαυτοῖς ὅρασιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν
λαλοῦσιν καὶ οὐκ ἀπὸ στόματος κυρίου **17**
λέγουσιν τοῖς ἀπωθουμένοις τὸν λόγον κυρίου
εἰρήνη ἔσται ὑμῖν καὶ πᾶσιν τοῖς πορευομένοις
τοῖς θελήμασιν αὐτῶν παντὶ τῷ πορευομένῳ
πλάνῃ καρδίας αὐτοῦ εἶπαν οὐχ ἥξει ἐπὶ σὲ
κακά **18** ὅτι τίς ἔστη ἐν ὑποστήματι κυρίου
καὶ εἶδεν τὸν λόγον αὐτοῦ τίς ἐνωτίσατο καὶ
ἤκουσεν **19** ἰδοὺ σεισμὸς παρὰ κυρίου καὶ ὀργὴ
ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμόν συστρεφομένη ἐπὶ
τοὺς ἀσεβεῖς ἥξει **20** καὶ οὐκέτι ἀποστρέψει
ὁ θυμὸς κυρίου ἕως ἂν ποιήσῃ αὐτὸ καὶ ἕως
ἂν ἀναστήσῃ αὐτὸ ἀπὸ ἐγχειρήματος καρδίας
αὐτοῦ ἐπ’ ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτά
21 οὐκ ἀπέστελλον τοὺς προφήτας καὶ αὐτοὶ
ἔτρεχον οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς καὶ αὐτοὶ
ἐπροφήτευον **22** καὶ εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑποστάσει

μου καὶ εἰσήκουσαν τῶν λόγων μου καὶ τὸν λαόν
μου ἂν ἀπέστρεφον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν πονηρῶν
ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν **23** θεὸς ἐγγίζων ἐγώ
εἰμι λέγει κύριος καὶ οὐχὶ θεὸς πόρρωθεν **24** εἰ
κρυβήσεται ἄνθρωπος ἐν κρυφαίοις καὶ ἐγὼ οὐκ
ὄψομαι αὐτόν μὴ οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
ἐγὼ πληρῶ λέγει κύριος **25** ἤκουσα ἃ λαλοῦσιν
οἱ προφῆται ἃ προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου ψευδῆ λέγοντες ἠνυπνιασάμην ἐνύπνιον **26**
ἕως πότε ἔσται ἐν καρδίᾳ τῶν προφητῶν τῶν
προφητευόντων ψευδῆ καὶ ἐν τῷ προφητεύειν
αὐτοὺς τὰ θελήματα καρδίας αὐτῶν **27** τῶν
λογιζομένων τοῦ ἐπιλαθέσθαι τοῦ νόμου μου ἐν
τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν ἃ διηγοῦντο ἕκαστος τῷ
πλησίον αὐτοῦ καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ πατέρες
αὐτῶν τοῦ ὀνόματός μου ἐν τῇ Βααλ **28** ὁ
προφήτης ἐν ᾧ τὸ ἐνύπνιόν ἐστιν διηγησάσθω τὸ
ἐνύπνιον αὐτοῦ καὶ ἐν ᾧ ὁ λόγος μου πρὸς αὐτόν
διηγησάσθω τὸν λόγον μου ἐπ᾽ ἀληθείας τί τὸ
ἄχυρον πρὸς τὸν σῖτον οὕτως οἱ λόγοι μου λέγει
κύριος **29** οὐχὶ οἱ λόγοι μου ὥσπερ πῦρ φλέγον
λέγει κύριος καὶ ὡς πέλυξ κόπτων πέτραν **30**
διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας λέγει
κύριος ὁ θεός τοὺς κλέπτοντας τοὺς λόγους
μου ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ **31** ἰδοὺ
ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς ἐκβάλλοντας
προφητείας γλώσσης καὶ νυστάζοντας νυσταγμὸν
ἑαυτῶν **32** ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς
προφητεύοντας ἐνύπνια ψευδῆ καὶ διηγοῦντο
αὐτὰ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου ἐν τοῖς
ψεύδεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν καὶ
ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐνετειλάμην
αὐτοῖς καὶ ὠφέλειαν οὐκ ὠφελήσουσιν τὸν λαὸν
τοῦτον **33** καὶ ἐὰν ἐρωτήσωσί σε ὁ λαὸς οὗτος ἢ
ἱερεὺς ἢ προφήτης λέγων τί τὸ λῆμμα κυρίου
καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ὑμεῖς ἐστε τὸ λῆμμα καὶ ῥάξω
ὑμᾶς λέγει κύριος **34** καὶ ὁ προφήτης καὶ ὁ ἱερεὺς
καὶ ὁ λαός οἳ ἂν εἴπωσιν λῆμμα κυρίου καὶ
ἐκδικήσω τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὸν οἶκον
αὐτοῦ **35** ὅτι οὕτως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ τί ἀπεκρίθη κύριος καὶ τί ἐλάλησεν κύριος
36 καὶ λῆμμα κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἔτι ὅτι τὸ
λῆμμα τῷ ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος αὐτοῦ **37**
καὶ διὰ τί ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν **38** διὰ
τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεός ἀνθ᾽ ὧν εἴπατε
τὸν λόγον τοῦτον λῆμμα κυρίου καὶ ἀπέστειλα
πρὸς ὑμᾶς λέγων οὐκ ἐρεῖτε λῆμμα κυρίου **39**
διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω καὶ ῥάσσω ὑμᾶς
καὶ τὴν πόλιν ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν
ὑμῶν **40** καὶ δώσω ἐφ᾽ ὑμᾶς ὀνειδισμὸν αἰώνιον
καὶ ἀτιμίαν αἰώνιον ἥτις οὐκ ἐπιλησθήσεται

24 ἔδειξέν μοι κύριος δύο καλάθους σύκων
κειμένους κατὰ πρόσωπον ναοῦ κυρίου μετὰ τὸ
ἀποικίσαι Ναβουχοδονοσορ βασιλέα Βαβυλῶνος
τὸν Ιεχονιαν υἱὸν Ιωακιμ βασιλέα Ιουδα καὶ τοὺς
ἄρχοντας καὶ τοὺς τεχνίτας καὶ τοὺς δεσμώτας
καὶ τοὺς πλουσίους ἐξ Ιερουσαλημ καὶ ἤγαγεν
αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα **2** ὁ κάλαθος ὁ εἷς σύκων
χρηστῶν σφόδρα ὡς τὰ σῦκα τὰ πρόιμα καὶ
ὁ κάλαθος ὁ ἕτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα
ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν **3** καὶ
εἶπεν κύριος πρός με τί σὺ ὁρᾷς Ιερεμια καὶ
εἶπα σῦκα τὰ χρηστὰ χρηστὰ λίαν καὶ τὰ πονηρὰ
πονηρὰ λίαν ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας
αὐτῶν **4** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με

λέγων 5 τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ὡς
τὰ σῦκα τὰ χρηστὰ ταῦτα οὕτως ἐπιγνώσομαι
τοὺς ἀποικισθέντας Ιουδα οὓς ἐξαπέσταλκα ἐκ
τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς ἀγαθά
6 καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτοὺς
εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν
γῆν ταύτην εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτοὺς
καὶ οὐ μὴ καθελῶ καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς
καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω 7 καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν
τοῦ εἰδέναι αὐτοὺς ἐμὲ ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος καὶ
ἔσονταί μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς
θεόν ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐπ' ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας αὐτῶν 8 καὶ ὡς τὰ σῦκα τὰ πονηρά
ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν τάδε
λέγει κύριος οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκιαν
βασιλέα Ιουδα καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ τὸ
κατάλοιπον Ιερουσαλημ τοὺς ὑπολελειμμένους
ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ
9 καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας
τὰς βασιλείας τῆς γῆς καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμὸν
καὶ εἰς παραβολὴν καὶ εἰς μῖσος καὶ εἰς κατάραν
ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐξῶσα αὐτοὺς ἐκεῖ 10 καὶ
ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον
καὶ τὴν μάχαιραν ἕως ἂν ἐκλίπωσιν ἀπὸ τῆς γῆς
ἧς ἔδωκα αὐτοῖς

25 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμιαν ἐπὶ
πάντα τὸν λαὸν Ιουδα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ
τοῦ Ιωακιμ υἱοῦ Ιωσια βασιλέως Ιουδα 2 ὃν
ἐλάλησεν πρὸς πάντα τὸν λαὸν Ιουδα καὶ πρὸς
τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ λέγων 3 ἐν
τρισκαιδεκάτῳ ἔτει Ιωσια υἱοῦ Αμως βασιλέως
Ιουδα καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἴκοσι καὶ
τρία ἔτη καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων καὶ
λέγων 4 καὶ ἀπέστελλον πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους
μου τοὺς προφήτας ὄρθρου ἀποστέλλων καὶ
οὐκ εἰσηκούσατε καὶ οὐ προσέσχετε τοῖς ὠσὶν
ὑμῶν 5 λέγων ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν
ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς
γῆς ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἀπ'
αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος 6 μὴ πορεύεσθε ὀπίσω
θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ
προσκυνεῖν αὐτοῖς ὅπως μὴ παροργίζητέ με ἐν
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς
7 καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου 8 διὰ τοῦτο τάδε λέγει
κύριος ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου 9
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ λήμψομαι τὴν πατριὰν
ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην
καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν καὶ ἐπὶ πάντα
τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῆς καὶ ἐξερημώσω αὐτοὺς
καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς συριγμὸν
καὶ εἰς ὀνειδισμὸν αἰώνιον 10 καὶ ἀπολῶ ἀπ'
αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης
φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης ὀσμὴν μύρου
καὶ φῶς λύχνου 11 καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς
ἀφανισμόν καὶ δουλεύσουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ἑβδομήκοντα ἔτη 12 καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι
τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη ἐκδικήσω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο
φησὶν κύριος καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμὸν
αἰώνιον 13 καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην
πάντας τοὺς λόγους μου οὓς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς
πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ 14 ἃ
ἐπροφήτευσεν Ιερεμιας ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ Αιλαμ 15
τάδε λέγει κύριος συντριβήτω τὸ τόξον Αιλαμ
ἀρχὴ δυναστείας αὐτῶν 16 καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αιλαμ
τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τοῦ

οὐρανοῦ καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν πᾶσιν τοῖς
ἀνέμοις τούτοις καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος ὃ οὐχ ἥξει
ἐκεῖ οἱ ἐξωσμένοι Αιλαμ **17** καὶ πτοήσω αὐτοὺς
ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὴν
ψυχὴν αὐτῶν καὶ ἐπάξω ἐπ᾽ αὐτοὺς κακὰ κατὰ
τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου καὶ ἐπαποστελῶ ὀπίσω
αὐτῶν τὴν μάχαιράν μου ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι
αὐτούς **18** καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ἐν Αιλαμ
καὶ ἐξαποστελῶ ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστᾶνας
19 καὶ ἔσται ἐπ᾽ ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἀποστρέψω
τὴν αἰχμαλωσίαν Αιλαμ λέγει κύριος **20** ἐν ἀρχῇ
βασιλεύοντος Σεδεκιου τοῦ βασιλέως ἐγένετο ὁ
λόγος οὗτος περὶ Αιλαμ

26 **2** τῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ δύναμιν Φαραω Νεχαω
βασιλέως Αἰγύπτου ὃς ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ
ἐν Χαρχαμις ὃν ἐπάταξε Ναβουχοδονοσορ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ
Ιωακιμ βασιλέως Ιουδα **3** ἀναλάβετε ὅπλα καὶ
ἀσπίδας καὶ προσαγάγετε εἰς πόλεμον **4** ἐπισάξατε
τοὺς ἵππους ἐπίβητε οἱ ἱππεῖς καὶ κατάστητε
ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν προβάλετε τὰ
δόρατα καὶ ἐνδύσασθε τοὺς θώρακας ὑμῶν **5**
τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται καὶ ἀποχωροῦσιν ὀπίσω
διότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κοπήσονται φυγῇ ἔφυγον
καὶ οὐκ ἀνέστρεψαν περιεχόμενοι κυκλόθεν
λέγει κύριος **6** μὴ φευγέτω ὁ κοῦφος καὶ μὴ
ἀνασῳζέσθω ὁ ἰσχυρός ἐπὶ βορρᾶν τὰ παρὰ
τὸν Εὐφράτην ἠσθένησαν πεπτώκασιν **7** τίς
οὗτος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται καὶ ὡς ποταμοὶ
κυμαίνουσιν ὕδωρ **8** ὕδατα Αἰγύπτου ὡσεὶ
ποταμὸς ἀναβήσεται καὶ εἶπεν ἀναβήσομαι καὶ
κατακαλύψω γῆν καὶ ἀπολῶ κατοικοῦντας ἐν
αὐτῇ **9** ἐπίβητε ἐπὶ τοὺς ἵππους παρασκευάσατε
τὰ ἅρματα ἐξέλθατε οἱ μαχηταὶ Αἰθιόπων καὶ
Λίβυες καθωπλισμένοι ὅπλοις καὶ Λυδοί ἀνάβητε
ἐντείνατε τόξον **10** καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη κυρίῳ
τῷ θεῷ ἡμῶν ἡμέρα ἐκδικήσεως τοῦ ἐκδικῆσαι
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ καὶ καταφάγεται ἡ μάχαιρα
κυρίου καὶ ἐμπλησθήσεται καὶ μεθυσθήσεται
ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν ὅτι θυσία τῷ κυρίῳ
σαβαωθ ἀπὸ γῆς βορρᾶ ἐπὶ ποταμῷ Εὐφράτῃ **11**
ἀνάβηθι Γαλααδ καὶ λαβὲ ῥητίνην τῇ παρθένῳ
θυγατρὶ Αἰγύπτου εἰς κενὸν ἐπλήθυνας ἰάματά
σου ὠφέλεια οὐκ ἔστιν σοί **12** ἤκουσαν ἔθνη
φωνήν σου καὶ τῆς κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ γῆ
ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἠσθένησεν ἐπὶ τὸ
αὐτὸ ἔπεσαν ἀμφότεροι **13** ἃ ἐλάλησεν κύριος ἐν
χειρὶ Ιερεμιου τοῦ ἐλθεῖν Ναβουχοδονοσορ τὸν
βασιλέα Βαβυλῶνος τοῦ κόψαι τὴν γῆν Αἰγύπτου
14 ἀναγγείλατε εἰς Μάγδωλον καὶ παραγγείλατε
εἰς Μέμφιν εἴπατε ἐπίστηθι καὶ ἑτοίμασον ὅτι
κατέφαγεν μάχαιρα τὴν σμίλακά σου **15** διὰ τί
ἔφυγεν ὁ Ἆπις ὁ μόσχος ὁ ἐκλεκτός σου οὐκ
ἔμεινεν ὅτι κύριος παρέλυσεν αὐτόν **16** καὶ τὸ
πλῆθός σου ἠσθένησεν καὶ ἔπεσεν καὶ ἕκαστος
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐλάλει ἀναστῶμεν
καὶ ἀναστρέψωμεν πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς
τὴν πατρίδα ἡμῶν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας
Ἑλληνικῆς **17** καλέσατε τὸ ὄνομα Φαραω Νεχαω
βασιλέως Αἰγύπτου Σαων-εσβι-εμωηδ **18** ζῶ ἐγώ
λέγει κύριος ὁ θεός ὅτι ὡς τὸ Ἰταβύριον ἐν
τοῖς ὄρεσιν καὶ ὡς ὁ Κάρμηλος ἐν τῇ θαλάσσῃ
ἥξει **19** σκεύη ἀποικισμοῦ ποίησον σεαυτῇ
κατοικοῦσα θύγατερ Αἰγύπτου ὅτι Μέμφις εἰς
ἀφανισμὸν ἔσται καὶ κληθήσεται οὐαὶ διὰ τὸ
μὴ ὑπάρχειν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ **20** δάμαλις

κεκαλλωπισμένη Αἴγυπτος ἀπόσπασμα ἀπὸ
βορρᾶ ἦλθεν ἐπ’ αὐτήν 21 καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς
ἐν αὐτῇ ὥσπερ μόσχοι σιτευτοὶ τρεφόμενοι ἐν
αὐτῇ διότι καὶ αὐτοὶ ἀπεστράφησαν καὶ ἔφυγον
ὁμοθυμαδόν οὐκ ἔστησαν ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας
ἦλθεν ἐπ’ αὐτοὺς καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν
22 φωνὴ ὡς ὄφεως συρίζοντος ὅτι ἐν ἄμμῳ
πορεύσονται ἐν ἀξίναις ἥξουσιν ἐπ’ αὐτὴν ὡς
κόπτοντες ξύλα 23 ἐκκόψουσιν τὸν δρυμὸν
αὐτῆς λέγει κύριος ὁ θεός ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῇ
ὅτι πληθύνει ὑπὲρ ἀκρίδα καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
ἀριθμός 24 κατῃσχύνθη θυγάτηρ Αἰγύπτου
παρεδόθη εἰς χεῖρας λαοῦ ἀπὸ βορρᾶ 25 ἰδοὺ
ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν Αμων τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐπὶ Φαραω
καὶ ἐπὶ τοὺς πεποιθότας ἐπ’ αὐτῷ 27 σὺ δὲ
μὴ φοβηθῇς δοῦλός μου Ιακωβ μηδὲ πτοηθῇς
Ισραηλ διότι ἰδοὺ ἐγὼ σῴζων σε μακρόθεν καὶ
τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν καὶ
ἀναστρέψει Ιακωβ καὶ ἡσυχάσει καὶ ὑπνώσει καὶ
οὐκ ἔσται ὁ παρενοχλῶν αὐτόν 28 μὴ φοβοῦ παῖς
μου Ιακωβ λέγει κύριος ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι
ὅτι ποιήσω συντέλειαν ἐν παντὶ ἔθνει εἰς οὓς
ἐξῶσά σε ἐκεῖ σὲ δὲ οὐ μὴ ποιήσω ἐκλιπεῖν καὶ
παιδεύσω σε εἰς κρίμα καὶ ἀθῷον οὐκ ἀθῳώσω
σε

27 λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐπὶ Βαβυλῶνα
2 ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἀκουστὰ
ποιήσατε καὶ μὴ κρύψητε εἴπατε ἑάλωκεν
Βαβυλών κατῃσχύνθη Βῆλος ἡ ἀπτόητος ἡ
τρυφερὰ παρεδόθη Μαρωδαχ 3 ὅτι ἀνέβη ἐπ’
αὐτὴν ἔθνος ἀπὸ βορρᾶ οὗτος θήσει τὴν γῆν
αὐτῆς εἰς ἀφανισμόν καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν
ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἕως κτήνους 4
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ἥξουσιν οἱ υἱοὶ Ισραηλ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ
Ιουδα ἐπὶ τὸ αὐτό βαδίζοντες καὶ κλαίοντες
πορεύσονται τὸν κύριον θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες
5 ἕως Σιων ἐρωτήσουσιν τὴν ὁδόν ὧδε γὰρ τὸ
πρόσωπον αὐτῶν δώσουσιν καὶ ἥξουσιν καὶ
καταφεύξονται πρὸς κύριον τὸν θεόν διαθήκη
γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλησθήσεται 6 πρόβατα
ἀπολωλότα ἐγενήθη ὁ λαός μου οἱ ποιμένες
αὐτῶν ἐξῶσαν αὐτούς ἐπὶ τὰ ὄρη ἀπεπλάνησαν
αὐτούς ἐξ ὄρους ἐπὶ βουνὸν ᾤχοντο ἐπελάθοντο
κοίτης αὐτῶν 7 πάντες οἱ εὑρίσκοντες αὐτοὺς
κατανάλισκον αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπαν
μὴ ἀνῶμεν αὐτούς ἀνθ’ ὧν ἥμαρτον τῷ
κυρίῳ νομῇ δικαιοσύνης τῷ συναγαγόντι τοὺς
πατέρας αὐτῶν 8 ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσου
Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς Χαλδαίων καὶ ἐξέλθατε
καὶ γένεσθε ὥσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον
προβάτων 9 ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα
συναγωγὰς ἐθνῶν ἐκ γῆς βορρᾶ καὶ παρατάξονται
αὐτῇ ἐκεῖθεν ἁλώσεται ὡς βολὶς μαχητοῦ
συνετοῦ οὐκ ἐπιστρέψει κενή 10 καὶ ἔσται ἡ
Χαλδαία εἰς προνομήν πάντες οἱ προνομεύοντες
αὐτὴν ἐμπλησθήσονται 11 ὅτι ηὐφραίνεσθε καὶ
κατεκαυχᾶσθε διαρπάζοντες τὴν κληρονομίαν
μου διότι ἐσκιρτᾶτε ὡς βοΐδια ἐν βοτάνῃ καὶ
ἐκερατίζετε ὡς ταῦροι 12 ᾐσχύνθη ἡ μήτηρ
ὑμῶν σφόδρα μήτηρ ἐπ’ ἀγαθὰ ἐσχάτη ἐθνῶν
ἔρημος 13 ἀπὸ ὀργῆς κυρίου οὐ κατοικηθήσεται
καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμὸν πᾶσα καὶ πᾶς ὁ
διοδεύων διὰ Βαβυλῶνος σκυθρωπάσει καὶ
συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς 14
παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυλῶνα κύκλῳ πάντες

τείνοντες τόξον τοξεύσατε ἐπ’ αὐτήν μὴ φείσησθε
ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν 15 κατακροτήσατε
ἐπ’ αὐτήν παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς ἔπεσαν
αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς καὶ κατεσκάφη τὸ τεῖχος
αὐτῆς ὅτι ἐκδίκησις παρὰ θεοῦ ἐστιν ἐκδικεῖτε
ἐπ’ αὐτήν καθὼς ἐποίησεν ποιήσατε αὐτῇ 16
ἐξολεθρεύσατε σπέρμα ἐκ Βαβυλῶνος κατέχοντα
δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ ἀπὸ προσώπου
μαχαίρας Ἑλληνικῆς ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν
αὐτοῦ ἀποστρέψουσιν καὶ ἕκαστος εἰς τὴν
γῆν αὐτοῦ φεύξεται 17 πρόβατον πλανώμενον
Ισραηλ λέοντες ἐξῶσαν αὐτόν ὁ πρῶτος ἔφαγεν
αὐτὸν βασιλεὺς Ασσουρ καὶ οὗτος ὕστερον τὰ
ὀστᾶ αὐτοῦ βασιλεὺς Βαβυλῶνος 18 διὰ τοῦτο
τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν
βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ
καθὼς ἐξεδίκησα ἐπὶ τὸν βασιλέα Ασσουρ 19
καὶ ἀποκαταστήσω τὸν Ισραηλ εἰς τὴν νομὴν
αὐτοῦ καὶ νεμήσεται ἐν τῷ Καρμήλῳ καὶ ἐν ὄρει
Εφραιμ καὶ ἐν τῷ Γαλααδ καὶ πλησθήσεται ἡ
ψυχὴ αὐτοῦ 20 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ζητήσουσιν τὴν ἀδικίαν Ισραηλ
καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ τὰς ἁμαρτίας Ιουδα καὶ οὐ μὴ
εὑρεθῶσιν ὅτι ἵλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολελειμμένοις
ἐπὶ τῆς γῆς λέγει κύριος 21 πικρῶς ἐπίβηθι
ἐπ’ αὐτὴν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ’ αὐτήν
ἐκδίκησον μάχαιρα καὶ ἀφάνισον λέγει κύριος
καὶ ποίει κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλλομαί σοι 22
φωνὴ πολέμου καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ
Χαλδαίων 23 πῶς συνεκλάσθη καὶ συνετρίβη ἡ
σφῦρα πάσης τῆς γῆς πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμὸν
Βαβυλὼν ἐν ἔθνεσιν 24 ἐπιθήσονταί σοι καὶ
ἁλώσῃ ὦ Βαβυλών καὶ οὐ γνώσῃ εὑρέθης καὶ
ἐλήμφθης ὅτι τῷ κυρίῳ ἀντέστης 25 ἤνοιξεν
κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκεν τὰ
σκεύη ὀργῆς αὐτοῦ ὅτι ἔργον τῷ κυρίῳ θεῷ
ἐν γῇ Χαλδαίων 26 ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ
αὐτῆς ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς ἐρευνήσατε
αὐτὴν ὡς σπήλαιον καὶ ἐξολεθρεύσατε αὐτήν
μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα 27 ἀναξηράνατε
αὐτῆς πάντας τοὺς καρπούς καὶ καταβήτωσαν εἰς
σφαγήν οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν καὶ
καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν 28 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τὸν
λόγον τοῦτον τοῦτο τὸ ἔθνος ὃ οὐκ ἤκουσεν τῆς
φωνῆς κυρίου οὐδὲ ἐδέξατο παιδείαν ἐξέλιπεν
ἡ πίστις ἐκ στόματος αὐτῶν φωνὴ φευγόντων
καὶ ἀνασῳζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος τοῦ
ἀναγγεῖλαι εἰς Σιων τὴν ἐκδίκησιν παρὰ κυρίου
θεοῦ ἡμῶν 29 παραγγείλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα
πολλοῖς παντὶ ἐντείνοντι τόξον παρεμβάλετε ἐπ’
αὐτὴν κυκλόθεν μὴ ἔστω αὐτῆς ἀνασῳζόμενος
ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς κατὰ
πάντα ὅσα ἐποίησεν ποιήσατε αὐτῇ ὅτι πρὸς
τὸν κύριον ἀντέστη θεὸν ἅγιον τοῦ Ισραηλ
30 διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν
ταῖς πλατείαις αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ
πολεμισταὶ αὐτῆς ῥιφήσονται εἶπεν κύριος 31
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὴν ὑβρίστριαν λέγει κύριος ὅτι
ἥκει ἡ ἡμέρα σου καὶ ὁ καιρὸς ἐκδικήσεώς σου
32 καὶ ἀσθενήσει ἡ ὕβρις σου καὶ πεσεῖται καὶ οὐκ
ἔσται ὁ ἀνιστῶν αὐτήν καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ
δρυμῷ αὐτῆς καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλῳ
αὐτῆς 33 τάδε λέγει κύριος καταδεδυνάστευνται
οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ οἱ υἱοὶ Ιουδα ἅμα πάντες
οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς κατεδυνάστευσαν
αὐτούς ὅτι οὐκ ἠθέλησαν ἐξαποστεῖλαι αὐτούς

34 καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς ἰσχυρός κύριος
παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ κρίσιν κρινεῖ πρὸς
τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ ὅπως ἐξάρῃ τὴν γῆν
καὶ παροξυνεῖ τοῖς κατοικοῦσι Βαβυλῶνα 35
μάχαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους καὶ ἐπὶ τοὺς
κατοικοῦντας Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶνας
αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοὺς συνετοὺς αὐτῆς 36 μάχαιραν
ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῆς καὶ παραλυθήσονται
37 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ ἐπὶ
τὰ ἅρματα αὐτῶν μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς
αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὸν σύμμικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς
καὶ ἔσονται ὡσεὶ γυναῖκες μάχαιραν ἐπὶ τοὺς
θησαυροὺς αὐτῆς καὶ διασκορπισθήσονται 38 ἐπὶ
τῷ ὕδατι αὐτῆς ἐπεποίθει καὶ καταισχυνθήσονται
ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ἐστιν καὶ ἐν ταῖς νήσοις
οὗ κατεκαυχῶντο 39 διὰ τοῦτο κατοικήσουσιν
ἰνδάλματα ἐν ταῖς νήσοις καὶ κατοικήσουσιν
ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων οὐ μὴ κατοικηθῇ
οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα 40 καθὼς κατέστρεψεν ὁ
θεὸς Σοδομα καὶ Γομορρα καὶ τὰς ὁμορούσας
αὐταῖς εἶπεν κύριος οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ
ἄνθρωπος καὶ οὐ μὴ παροικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς
ἀνθρώπου 41 ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ καὶ
ἔθνος μέγα καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται
ἀπ᾽ ἐσχάτου τῆς γῆς 42 τόξον καὶ ἐγχειρίδιον
ἔχοντες ἰταμός ἐστιν καὶ οὐ μὴ ἐλεήσῃ φωνὴ
αὐτῶν ὡς θάλασσα ἠχήσει ἐφ᾽ ἵπποις ἱππάσονται
παρεσκευασμένοι ὥσπερ πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς
σέ θύγατερ Βαβυλῶνος 43 ἤκουσεν βασιλεὺς
Βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν καὶ παρελύθησαν
αἱ χεῖρες αὐτοῦ θλῖψις κατεκράτησεν αὐτοῦ
ὠδῖνες ὡς τικτούσης 44 ἰδοὺ ὥσπερ λέων
ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ Ιορδάνου εἰς τόπον Αιθαμ
ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ᾽ αὐτῆς καὶ πάντα
νεανίσκον ἐπ᾽ αὐτὴν ἐπιστήσω ὅτι τίς ὥσπερ
ἐγώ καὶ τίς ἀντιστήσεταί μοι καὶ τίς οὗτος
ποιμήν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου 45
διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν κυρίου ἣν
βεβούλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ
οὓς ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους
ἐὰν μὴ διαφθαρῇ τὰ ἀρνία τῶν προβάτων αὐτῶν
ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ᾽ αὐτῶν 46 ὅτι ἀπὸ
φωνῆς ἁλώσεως Βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ
καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθήσεται

28 τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ
Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους
ἄνεμον καύσωνα διαφθείροντα 2 καὶ ἐξαποστελῶ
εἰς Βαβυλῶνα ὑβριστάς καὶ καθυβρίσουσιν
αὐτὴν καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς οὐαὶ ἐπὶ
Βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς
3 ἐπ᾽ αὐτὴν τεινέτω ὁ τείνων τὸ τόξον αὐτοῦ καὶ
περιθέσθω ᾧ ἐστιν ὅπλα αὐτῷ καὶ μὴ φείσησθε
ἐπὶ νεανίσκους αὐτῆς καὶ ἀφανίσατε πᾶσαν τὴν
δύναμιν αὐτῆς 4 καὶ πεσοῦνται τραυματίαι ἐν
γῇ Χαλδαίων καὶ κατακεκεντημένοι ἔξωθεν
αὐτῆς 5 διότι οὐκ ἐχήρευσεν Ισραηλ καὶ Ιουδας
ἀπὸ θεοῦ αὐτῶν ἀπὸ κυρίου παντοκράτορος
ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν
ἁγίων Ισραηλ 6 φεύγετε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος
καὶ ἀνασῴζετε ἕκαστος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ
μὴ ἀπορριφῆτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς ὅτι καιρὸς
ἐκδικήσεως αὐτῆς ἐστιν παρὰ κυρίου ἀνταπόδομα
αὐτὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ 7 ποτήριον χρυσοῦν
Βαβυλὼν ἐν χειρὶ κυρίου μεθύσκον πᾶσαν τὴν
γῆν ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς ἐπίοσαν ἔθνη διὰ τοῦτο
ἐσαλεύθησαν 8 καὶ ἄφνω ἔπεσεν Βαβυλὼν καὶ

συνετρίβη θρηνεῖτε αὐτήν λάβετε ῥητίνην τῇ
διαφθορᾷ αὐτῆς εἴ πως ἰαθήσεται **9** ἰατρεύσαμεν
τὴν Βαβυλῶνα καὶ οὐκ ἰάθη ἐγκαταλίπωμεν
αὐτὴν καὶ ἀπέλθωμεν ἕκαστος εἰς τὴν γῆν
αὐτοῦ ὅτι ἤγγισεν εἰς οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς
ἐξῆρεν ἕως τῶν ἄστρων **10** ἐξήνεγκεν κύριος τὸ
κρίμα αὐτοῦ δεῦτε καὶ ἀναγγείλωμεν εἰς Σιων
τὰ ἔργα κυρίου θεοῦ ἡμῶν **11** παρασκευάζετε
τὰ τοξεύματα πληροῦτε τὰς φαρέτρας ἤγειρεν
κύριος τὸ πνεῦμα βασιλέως Μήδων ὅτι εἰς
Βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐτοῦ τοῦ ἐξολεθρεῦσαι
αὐτήν ὅτι ἐκδίκησις κυρίου ἐστίν ἐκδίκησις
λαοῦ αὐτοῦ ἐστιν **12** ἐπὶ τειχέων Βαβυλῶνος
ἄρατε σημεῖον ἐπιστήσατε φαρέτρας ἐγείρατε
φυλακάς ἑτοιμάσατε ὅπλα ὅτι ἐνεχείρησεν καὶ
ποιήσει κύριος ἃ ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
Βαβυλῶνα **13** κατασκηνοῦντας ἐφ᾽ ὕδασι πολλοῖς
καὶ ἐπὶ πλήθει θησαυρῶν αὐτῆς ἥκει τὸ πέρας
σου ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγχα σου **14** ὅτι ὤμοσεν
κύριος κατὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ διότι πληρώσω
σε ἀνθρώπων ὡσεὶ ἀκρίδων καὶ φθέγξονται ἐπὶ
σὲ οἱ καταβαίνοντες **15** ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχύι
αὐτοῦ ἑτοιμάζων οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ
ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινεν τὸν οὐρανόν **16**
εἰς φωνὴν ἔθετο ἦχος ὕδατος ἐν τῷ οὐρανῷ
καὶ ἀνήγαγεν νεφέλας ἀπ᾽ ἐσχάτου τῆς γῆς
ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν καὶ ἐξήγαγεν φῶς
ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ **17** ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος
ἀπὸ γνώσεως κατῃσχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ
τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν
οὐκ ἔστιν πνεῦμα ἐν αὐτοῖς **18** μάταιά ἐστιν
ἔργα μεμωκημένα ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν
ἀπολοῦνται **19** οὐ τοιαύτη μερὶς τῷ Ιακωβ ὅτι ὁ
πλάσας τὰ πάντα αὐτός ἐστιν κληρονομία αὐτοῦ
κύριος ὄνομα αὐτῷ **20** διασκορπίζεις σύ μοι
σκεύη πολέμου καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἔθνη καὶ
ἐξαρῶ ἐκ σοῦ βασιλεῖς **21** καὶ διασκορπιῶ ἐν
σοὶ ἵππον καὶ ἀναβάτην αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ
ἐν σοὶ ἅρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν **22** καὶ
διασκορπιῶ ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ
διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα **23** καὶ
διασκορπιῶ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τὸ ποίμνιον
αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ
γεώργιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἡγεμόνας
καὶ στρατηγούς σου **24** καὶ ἀνταποδώσω τῇ
Βαβυλῶνι καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Χαλδαίοις
πάσας τὰς κακίας αὐτῶν ἃς ἐποίησαν ἐπὶ Σιων
κατ᾽ ὀφθαλμοὺς ὑμῶν λέγει κύριος **25** ἰδοὺ ἐγὼ
πρὸς σέ τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον τὸ διαφθεῖρον
πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ
καὶ κατακυλιῶ σε ἀπὸ τῶν πετρῶν καὶ δώσω σε
ὡς ὄρος ἐμπεπυρισμένον **26** καὶ οὐ μὴ λάβωσιν
ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν καὶ λίθον εἰς θεμέλιον
ὅτι εἰς ἀφανισμὸν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσῃ λέγει
κύριος **27** ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς σαλπίσατε
ἐν ἔθνεσιν σάλπιγγι ἁγιάσατε ἐπ᾽ αὐτὴν ἔθνη
παραγγείλατε ἐπ᾽ αὐτὴν βασιλείαις Αραρατ παρ᾽
ἐμοῦ καὶ τοῖς Ασχαναζαίοις ἐπιστήσατε ἐπ᾽ αὐτὴν
βελοστάσεις ἀναβιβάσατε ἐπ᾽ αὐτὴν ἵππον ὡς
ἀκρίδων πλῆθος **28** ἁγιάσατε ἐπ᾽ αὐτὴν ἔθνη
τὸν βασιλέα τῶν Μήδων καὶ πάσης τῆς γῆς τοὺς
ἡγουμένους αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς στρατηγοὺς
αὐτοῦ **29** ἐσείσθη ἡ γῆ καὶ ἐπόνεσεν διότι
ἐξανέστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς κυρίου τοῦ
θεῖναι τὴν γῆν Βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμὸν καὶ
μὴ κατοικεῖσθαι αὐτήν **30** ἐξέλιπεν μαχητὴς

Βαβυλῶνος τοῦ πολεμεῖν καθήσονται ἐκεῖ
ἐν περιοχῇ ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν
ἐγενήθησαν ὡσεὶ γυναῖκες ἐνεπυρίσθη τὰ
σκηνώματα αὐτῆς συνετρίβησαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς
31 διώκων εἰς ἀπάντησιν διώκοντος διώξεται
καὶ ἀναγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος
τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος ὅτι
ἑάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ 32 ἀπ’ ἐσχάτου τῶν
διαβάσεων αὐτοῦ ἐλήμφθησαν καὶ τὰ συστέματα
αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρί καὶ ἄνδρες αὐτοῦ
οἱ πολεμισταὶ ἐξέρχονται 33 διότι τάδε λέγει
κύριος οἶκοι βασιλέως Βαβυλῶνος ὡς ἅλων
ὥριμος ἀλοηθήσονται ἔτι μικρὸν καὶ ἥξει ὁ
ἄμητος αὐτῆς 34 κατέφαγέν με ἐμερίσατό με
κατέλαβέν με σκεῦος λεπτὸν Ναβουχοδονοσορ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατέπιέν με ὡς δράκων
ἔπλησεν τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου
ἐξῶσέν με 35 οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταλαιπωρίαι
μου εἰς Βαβυλῶνα ἐρεῖ κατοικοῦσα Σιων καὶ
τὸ αἷμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους
ἐρεῖ Ιερουσαλημ 36 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος
ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀντίδικόν σου καὶ ἐκδικήσω
τὴν ἐκδίκησίν σου καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν
αὐτῆς καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς 37 καὶ ἔσται
Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμὸν καὶ οὐ κατοικηθήσεται
38 ἅμα ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν καὶ ὡς σκύμνοι
λεόντων 39 ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω πότημα
αὐτοῖς καὶ μεθύσω αὐτούς ὅπως καρωθῶσιν καὶ
ὑπνώσωσιν ὕπνον αἰώνιον καὶ οὐ μὴ ἐγερθῶσι
λέγει κύριος 40 καταβιβάσω αὐτοὺς ὡς ἄρνας εἰς
σφαγὴν καὶ ὡς κριοὺς μετ’ ἐρίφων 41 πῶς ἑάλω
καὶ ἐθηρεύθη τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς πῶς
ἐγένετο Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν
42 ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ θάλασσα ἐν ἤχῳ
κυμάτων αὐτῆς καὶ κατεκαλύφθη 43 ἐγενήθησαν
αἱ πόλεις αὐτῆς γῆ ἄνυδρος καὶ ἄβατος οὐ
κατοικήσει ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἷς οὐδὲ μὴ καταλύσῃ
ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου 44 καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ
Βαβυλῶνα καὶ ἐξοίσω ἃ κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος
αὐτῆς καὶ οὐ μὴ συναχθῶσιν πρὸς αὐτὴν ἔτι τὰ
ἔθνη 49 καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσοῦνται τραυματίαι
πάσης τῆς γῆς 50 ἀνασῳζόμενοι ἐκ γῆς πορεύεσθε
καὶ μὴ ἵστασθε οἱ μακρόθεν μνήσθητε τοῦ
κυρίου καὶ Ιερουσαλημ ἀναβήτω ἐπὶ τὴν καρδίαν
ὑμῶν 51 ᾐσχύνθημεν ὅτι ἠκούσαμεν ὀνειδισμὸν
ἡμῶν κατεκάλυψεν ἀτιμία τὸ πρόσωπον ἡμῶν
εἰσῆλθον ἀλλογενεῖς εἰς τὰ ἅγια ἡμῶν εἰς οἶκον
κυρίου 52 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει
κύριος καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς καὶ ἐν
πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς πεσοῦνται τραυματίαι 53 ὅτι
ἐὰν ἀναβῇ Βαβυλὼν ὡς ὁ οὐρανὸς καὶ ὅτι ἐὰν
ὀχυρώσῃ ὕψος ἰσχύος αὐτῆς παρ’ ἐμοῦ ἥξουσιν
ἐξολεθρεύοντες αὐτήν λέγει κύριος 54 φωνὴ
κραυγῆς ἐν Βαβυλῶνι καὶ συντριβὴ μεγάλη
ἐν γῇ Χαλδαίων 55 ὅτι ἐξωλέθρευσεν κύριος
τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἀπώλεσεν ἀπ’ αὐτῆς φωνὴν
μεγάλην ἠχοῦσαν ὡς ὕδατα πολλά ἔδωκεν εἰς
ὄλεθρον φωνὴν αὐτῆς 56 ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα
ταλαιπωρία ἑάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς ἐπτόηται
τὸ τόξον αὐτῶν ὅτι θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς
κύριος ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ τὴν ἀνταπόδοσιν
57 καὶ μεθύσει μέθῃ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῆς καὶ
τοὺς σοφοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στρατηγοὺς αὐτῆς
λέγει ὁ βασιλεύς κύριος παντοκράτωρ ὄνομα
αὐτῷ 58 τάδε λέγει κύριος τεῖχος Βαβυλῶνος
ἐπλατύνθη κατασκαπτόμενον κατασκαφήσεται

καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ ἐμπυρισθήσονται
καὶ οὐ κοπιάσουσιν λαοὶ εἰς κενόν καὶ ἔθνη
ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν **59** ὁ λόγος ὃν ἐνετείλατο
κύριος Ιερεμια τῷ προφήτῃ εἰπεῖν τῷ Σαραια
υἱῷ Νηριου υἱοῦ Μαασαιου ὅτε ἐπορεύετο παρὰ
Σεδεκιου βασιλέως Ιουδα εἰς Βαβυλῶνα ἐν τῷ
ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ Σαραιας
ἄρχων δώρων **60** καὶ ἔγραψεν Ιερεμιας πάντα τὰ
κακά ἃ ἥξει ἐπὶ Βαβυλῶνα ἐν βιβλίῳ ἐνί πάντας
τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ
Βαβυλῶνα **61** καὶ εἶπεν Ιερεμιας πρὸς Σαραιαν
ὅταν ἔλθῃς εἰς Βαβυλῶνα καὶ ὄψῃ καὶ ἀναγνώσῃ
πάντας τοὺς λόγους τούτους **62** καὶ ἐρεῖς κύριε
κύριε σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ
ἐξολεθρεῦσαι αὐτὸν καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ
κατοικοῦντας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ὅτι
ἀφανισμὸς εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται **63** καὶ ἔσται
ὅταν παύσῃ τοῦ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τοῦτο
καὶ ἐπιδήσεις ἐπ᾽ αὐτὸ λίθον καὶ ῥίψεις αὐτὸ
εἰς μέσον τοῦ Εὐφράτου **64** καὶ ἐρεῖς οὕτως
καταδύσεται Βαβυλὼν καὶ οὐ μὴ ἀναστῇ ἀπὸ
προσώπου τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ᾽ αὐτήν
29 ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους **2** τάδε λέγει
κύριος ἰδοὺ ὕδατα ἀναβαίνει ἀπὸ βορρᾶ
καὶ ἔσται εἰς χειμάρρουν κατακλύζοντα καὶ
κατακλύσει γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς πόλιν
καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ καὶ κεκράξονται
οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀλαλάξουσιν ἅπαντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν γῆν **3** ἀπὸ φωνῆς ὁρμῆς
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὅπλων τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ
ἀπὸ σεισμοῦ τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ ἤχου τροχῶν
αὐτοῦ οὐκ ἐπέστρεψαν πατέρες ἐφ᾽ υἱοὺς αὐτῶν
ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν **4** ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἐρχομένῃ τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς ἀλλοφύλους
καὶ ἀφανιῶ τὴν Τύρον καὶ τὴν Σιδῶνα καὶ
πάντας τοὺς καταλοίπους τῆς βοηθείας αὐτῶν
ὅτι ἐξολεθρεύσει κύριος τοὺς καταλοίπους τῶν
νήσων **5** ἥκει φαλάκρωμα ἐπὶ Γάζαν ἀπερρίφη
Ἀσκαλὼν καὶ οἱ κατάλοιποι Ενακιμ ἕως τίνος
κόψεις **6** ἡ μάχαιρα τοῦ κυρίου ἕως τίνος οὐχ
ἡσυχάσεις ἀποκατάστηθι εἰς τὸν κολεόν σου
ἀνάπαυσαι καὶ ἐπάρθητι **7** πῶς ἡσυχάσει καὶ
κύριος ἐνετείλατο αὐτῇ ἐπὶ τὴν Ἀσκαλῶνα καὶ
ἐπὶ τὰς παραθαλασσίους ἐπὶ τὰς καταλοίπους
ἐπεγερθῆναι
30 τῇ Ιδουμαίᾳ τάδε λέγει κύριος οὐκ ἔστιν ἔτι
σοφία ἐν Θαιμαν ἀπώλετο βουλὴ ἐκ συνετῶν
ᾤχετο σοφία αὐτῶν **2** ἠπατήθη ὁ τόπος αὐτῶν
βαθύνατε εἰς κάθισιν οἱ κατοικοῦντες ἐν Δαιδαν
ὅτι δύσκολα ἐποίησεν ἤγαγον ἐπ᾽ αὐτὸν ἐν χρόνῳ
ᾧ ἐπεσκεψάμην ἐπ᾽ αὐτόν **3** ὅτι τρυγηταὶ ἦλθόν
σοι οὐ καταλείψουσίν σοι καταλείμματα ὡς
κλέπται ἐν νυκτὶ ἐπιθήσουσιν χεῖρα αὐτῶν **4** ὅτι
ἐγὼ κατέσυρα τὸν Ησαυ ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτὰ
αὐτῶν κρυβῆναι οὐ μὴ δύνωνται ὤλοντο διὰ
χεῖρα ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ γείτονος αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἔστιν **5** ὑπολείπεσθαι ὀρφανόν σου ἵνα ζήσηται
καὶ ἐγὼ ζήσομαι καὶ χῆραι ἐπ᾽ ἐμὲ πεποίθασιν **6**
ὅτι τάδε εἶπεν κύριος οἷς οὐκ ἦν νόμος πιεῖν τὸ
ποτήριον ἔπιον καὶ σὺ ἀθῳωμένη οὐ μὴ ἀθῳωθῇς
ὅτι πίνων πίεσαι **7** ὅτι κατ᾽ ἐμαυτοῦ ὤμοσα
λέγει κύριος ὅτι εἰς ἄβατον καὶ εἰς ὀνειδισμὸν
καὶ εἰς κατάρασιν ἔσῃ ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ πᾶσαι
αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσονται ἔρημοι εἰς αἰῶνα **8**
ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ κυρίου καὶ ἀγγέλους εἰς
ἔθνη ἀπέστειλεν συνάχθητε καὶ παραγένεσθε εἰς

αὐτήν ἀνάστητε εἰς πόλεμον 9 μικρὸν ἔδωκά σε
ἐν ἔθνεσιν εὐκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις 10
ἡ παιγνία σου ἐνεχείρησέν σοι ἰταμία καρδίας
σου κατέλυσεν τρυμαλιὰς πετρῶν συνέλαβεν
ἰσχὺν βουνοῦ ὑψηλοῦ ὅτι ὕψωσεν ὥσπερ ἀετὸς
νοσσιὰν αὐτοῦ ἐκεῖθεν καθελῶ σε 11 καὶ ἔσται
ἡ Ιδουμαία εἰς ἄβατον πᾶς ὁ παραπορευόμενος
ἐπ' αὐτὴν συριεῖ 12 ὥσπερ κατεστράφη Σοδομα
καὶ Γομορρα καὶ αἱ πάροικοι αὐτῆς εἶπεν κύριος
παντοκράτωρ οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ
οὐ μὴ ἐνοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου 13 ἰδοὺ
ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἐκ μέσου τοῦ Ιορδάνου
εἰς τόπον Αιθαμ ὅτι ταχὺ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ'
αὐτῆς καὶ τοὺς νεανίσκους ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσατε
ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ καὶ τίς ἀντιστήσεταί μοι καὶ
τίς οὗτος ποιμήν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν
μου 14 διὰ τοῦτο ἀκούσατε βουλὴν κυρίου ἣν
ἐβουλεύσατο ἐπὶ τὴν Ιδουμαίαν καὶ λογισμὸν
αὐτοῦ ὃν ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
Θαιμαν ἐὰν μὴ συμψησθῶσιν τὰ ἐλάχιστα τῶν
προβάτων ἐὰν μὴ ἀβατωθῇ ἐπ' αὐτὴν κατάλυσις
αὐτῶν 15 ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως αὐτῶν ἐσείσθη
ἡ γῆ καὶ κραυγή σου ἐν θαλάσσῃ ἠκούσθη 16 ἰδοὺ
ὥσπερ ἀετὸς ὄψεται καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέρυγας
ἐπ' ὀχυρώματα αὐτῆς καὶ ἔσται ἡ καρδία τῶν
ἰσχυρῶν τῆς Ιδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ὡς καρδία γυναικὸς ὠδινούσης 17 τοῖς υἱοῖς
Αμμων οὕτως εἶπεν κύριος μὴ υἱοὶ οὔκ εἰσιν
ἐν Ισραηλ ἢ παραλημψόμενος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
διὰ τί παρέλαβεν Μελχομ τὸν Γαδ καὶ ὁ λαὸς
αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοικήσει 18 διὰ τοῦτο
ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ ἀκουτιῶ
ἐπὶ Ραββαθ θόρυβον πολέμων καὶ ἔσονται εἰς
ἄβατον καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ βωμοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ
κατακαυθήσονται καὶ παραλήμψεται Ισραηλ τὴν
ἀρχὴν αὐτοῦ 19 ἀλάλαξον Εσεβων ὅτι ὤλετο
Γαι κεκράξατε θυγατέρες Ραββαθ περιζώσασθε
σάκκους καὶ ἐπιλημπτεύσασθε καὶ κόψασθε ἐπὶ
Μελχομ ὅτι ἐν ἀποικίᾳ βαδιεῖται οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ
καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα 20 τί ἀγαλλιάσῃ ἐν τοῖς
πεδίοις Ενακιμ θύγατερ ἰταμίας ἡ πεποιθυῖα ἐπὶ
θησαυροῖς αὐτῆς ἡ λέγουσα τίς εἰσελεύσεται ἐπ'
ἐμέ 21 ἰδοὺ ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ σέ εἶπεν κύριος
ἀπὸ πάσης τῆς περιοίκου σου καὶ διασπαρήσεσθε
ἕκαστος εἰς πρόσωπον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ
συνάγων 23 τῇ Κηδαρ βασιλίσσῃ τῆς αὐλῆς ἣν
ἐπάταξεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος
οὕτως εἶπεν κύριος ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε ἐπὶ
Κηδαρ καὶ πλήσατε τοὺς υἱοὺς Κεδεμ 24 σκηνὰς
αὐτῶν καὶ πρόβατα αὐτῶν λήμψονται ἱμάτια
αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ καμήλους
αὐτῶν λήμψονται ἑαυτοῖς καὶ καλέσατε ἐπ'
αὐτοὺς ἀπώλειαν κυκλόθεν 25 φεύγετε λίαν
βαθύνατε εἰς κάθισιν καθήμενοι ἐν τῇ αὐλῇ
ὅτι ἐβουλεύσατο ἐφ' ὑμᾶς βασιλεὺς Βαβυλῶνος
βουλὴν καὶ ἐλογίσατο ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν 26
ἀνάστηθι καὶ ἀνάβηθι ἐπ' ἔθνος εὐσταθοῦν
καθήμενον εἰς ἀναψυχήν οἷς οὔκ εἰσιν θύραι οὐ
βάλανοι οὐ μοχλοί μόνοι καταλύουσιν 27 καὶ
ἔσονται κάμηλοι αὐτῶν εἰς προνομὴν καὶ πλῆθος
κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν καὶ λικμήσω αὐτοὺς
παντὶ πνεύματι κεκαρμένους πρὸ προσώπου
αὐτῶν ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν οἴσω τὴν τροπὴν
αὐτῶν εἶπεν κύριος 28 καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ διατριβὴ
στρουθῶν καὶ ἄβατος ἕως αἰῶνος οὐ μὴ καθίσῃ
ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς

ἀνθρώπου **29** τῇ Δαμασκῷ κατῃσχύνθη Ημαθ καὶ
Αρφαδ ὅτι ἤκουσαν ἀκοὴν πονηράν ἐξέστησαν
ἐθυμώθησαν ἀναπαύσασθαι οὐ μὴ δύνωνται **30**
ἐξελύθη Δαμασκός ἀπεστράφη εἰς φυγήν τρόμος
ἐπελάβετο αὐτῆς **31** πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπεν πόλιν
ἐμήν κώμην ἠγάπησαν **32** διὰ τοῦτο πεσοῦνται
νεανίσκοι ἐν πλατείαις σου καὶ πάντες οἱ ἄνδρες
οἱ πολεμισταί σου πεσοῦνται φησὶν κύριος **33** καὶ
καύσω πῦρ ἐν τείχει Δαμασκοῦ καὶ καταφάγεται
ἄμφοδα υἱοῦ Αδερ

31 τῇ Μωαβ οὕτως εἶπεν κύριος οὐαὶ ἐπὶ
Ναβαυ ὅτι ὤλετο ἐλήμφθη Καριαθαιμ ᾐσχύνθη
Αμαθ καὶ ἡττήθη **2** οὐκ ἔστιν ἔτι ἰατρεία Μωαβ
ἀγαυρίαμα ἐν Εσεβων ἐλογίσαντο ἐπ' αὐτὴν
κακά ἐκόψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους καὶ παῦσιν
παύσεται ὄπισθέν σου βαδιεῖται μάχαιρα **3** ὅτι
φωνὴ κεκραγότων ἐξ Ωρωναιμ ὄλεθρος καὶ
σύντριμμα μέγα **4** συνετρίβη Μωαβ ἀναγγείλατε
εἰς Ζογορα **5** ὅτι ἐπλήσθη Αλαωθ ἐν κλαυθμῷ
ἀναβήσεται κλαίων ἐν ὁδῷ Ωρωναιμ κραυγὴν
συντρίμματος ἠκούσατε **6** φεύγετε καὶ σώσατε
τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ ἔσεσθε ὥσπερ ὄνος ἄγριος
ἐν ἐρήμῳ **7** ἐπειδὴ ἐπεποίθεις ἐν ὀχυρώμασίν
σου καὶ σὺ συλλημφθήσῃ καὶ ἐξελεύσεται Χαμως
ἐν ἀποικίᾳ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ
ἅμα **8** καὶ ἥξει ὄλεθρος ἐπὶ πᾶσαν πόλιν καὶ
πόλις οὐ μὴ σωθῇ καὶ ἀπολεῖται ὁ αὐλὼν καὶ
ἐξολεθρευθήσεται ἡ πεδινή καθὼς εἶπεν κύριος
9 δότε σημεῖα τῇ Μωαβ ὅτι ἁφῇ ἀναφθήσεται
καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβατον ἔσονται
πόθεν ἔνοικος αὐτῇ **10** ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ
ἔργα κυρίου ἀμελῶς ἐξαίρων μάχαιραν αὐτοῦ
ἀφ' αἵματος **11** ἀνεπαύσατο Μωαβ ἐκ παιδαρίου
καὶ πεποιθὼς ἦν ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτοῦ οὐκ ἐνέχεεν
ἐξ ἀγγείου εἰς ἀγγεῖον καὶ εἰς ἀποικισμὸν οὐκ
ᾤχετο διὰ τοῦτο ἔστη γεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ
καὶ ὀσμὴ αὐτοῦ οὐκ ἐξέλιπεν **12** διὰ τοῦτο ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ ἀποστελῶ
αὐτῷ κλίνοντας καὶ κλινοῦσιν αὐτὸν καὶ τὰ
σκεύη αὐτοῦ λεπτυνοῦσιν καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ
συγκόψουσιν **13** καὶ καταισχυνθήσεται Μωαβ
ἀπὸ Χαμως ὥσπερ κατῃσχύνθη οἶκος Ισραηλ ἀπὸ
Βαιθηλ ἐλπίδος αὐτῶν πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς
14 πῶς ἐρεῖτε ἰσχυροί ἐσμεν καὶ ἄνθρωπος
ἰσχύων εἰς τὰ πολεμικά **15** ὤλετο Μωαβ πόλις
αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐτοῦ κατέβησαν
εἰς σφαγήν **16** ἐγγὺς ἡμέρα Μωαβ ἐλθεῖν καὶ
πονηρία αὐτοῦ ταχεῖα σφόδρα **17** κινήσατε αὐτῷ
πάντες κυκλόθεν αὐτοῦ πάντες εἰδότες ὄνομα
αὐτοῦ εἴπατε πῶς συνετρίβη βακτηρία εὐκλεής
ῥάβδος μεγαλώματος **18** κατάβηθι ἀπὸ δόξης καὶ
κάθισον ἐν ὑγρασίᾳ καθημένη Δαιβων ἐκτρίβητε
ὅτι ὤλετο Μωαβ ἀνέβη εἰς σὲ λυμαινόμενος
ὀχύρωμά σου **19** ἐφ' ὁδοῦ στῆθι καὶ ἔπιδε
καθημένη ἐν Αροηρ καὶ ἐρώτησον φεύγοντα καὶ
σῳζόμενον καὶ εἰπόν τί ἐγένετο **20** κατῃσχύνθη
Μωαβ ὅτι συνετρίβη ὀλόλυξον καὶ κέκραξον
ἀνάγγειλον ἐν Αρνων ὅτι ὤλετο Μωαβ **21** καὶ
κρίσις ἔρχεται εἰς γῆν τοῦ Μισωρ ἐπὶ Χαιλων καὶ
ἐπὶ Ιασσα καὶ ἐπὶ Μωφαθ **22** καὶ ἐπὶ Δαιβων καὶ
ἐπὶ Ναβαυ καὶ ἐπ' οἶκον Δεβλαθαιμ **23** καὶ ἐπὶ
Καριαθαιμ καὶ ἐπ' οἶκον Γαμωλ καὶ ἐπ' οἶκον
Μαων **24** καὶ ἐπὶ Καριωθ καὶ ἐπὶ Βοσορ καὶ
ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Μωαβ τὰς πόρρω καὶ τὰς
ἐγγύς **25** κατεάχθη κέρας Μωαβ καὶ τὸ ἐπίχειρον
αὐτοῦ συνετρίβη **26** μεθύσατε αὐτόν ὅτι ἐπὶ

κύριον ἐμεγαλύνθη καὶ ἐπικρούσει Μωαβ ἐν
χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αὐτός **27**
καὶ εἰ μὴ εἰς γελοιασμὸν ἦν σοι Ισραηλ εἰ ἐν
κλοπαῖς σου εὑρέθη ὅτι ἐπολέμεις αὐτόν **28**
κατέλιπον τὰς πόλεις καὶ ᾤκησαν ἐν πέτραις οἱ
κατοικοῦντες Μωαβ ἐγενήθησαν ὡς περιστεραὶ
νοσσεύουσαι ἐν πέτραις στόματι βοθύνου **29**
ἤκουσα ὕβριν Μωαβ ὕβρισεν λίαν ὕβριν αὐτοῦ
καὶ ὑπερηφανίαν αὐτοῦ καὶ ὑψώθη ἡ καρδία
αὐτοῦ **30** ἐγὼ δὲ ἔγνων ἔργα αὐτοῦ οὐχὶ τὸ ἱκανὸν
αὐτοῦ οὐχ οὕτως ἐποίησεν **31** διὰ τοῦτο ἐπὶ Μωαβ
ὀλολύζετε πάντοθεν βοήσατε ἐπ᾽ ἄνδρας Κιραδας
αὐχμοῦ **32** ὡς κλαυθμὸν Ιαζηρ ἀποκλαύσομαί σοι
ἄμπελος Σεβημα κλήματά σου διῆλθεν θάλασσαν
Ιαζηρ ἥψαντο ἐπὶ ὀπώραν σου ἐπὶ τρυγηταῖς σου
ὄλεθρος ἐπέπεσεν **33** συνεψήσθη χαρμοσύνη καὶ
εὐφροσύνη ἐκ τῆς Μωαβίτιδος καὶ οἶνος ἦν ἐπὶ
ληνοῖς σου πρωὶ οὐκ ἐπάτησαν οὐδὲ δείλης οὐκ
ἐποίησαν αιδαδ **34** ἀπὸ κραυγῆς Εσεβων ἕως
Ελεαλη αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν
ἀπὸ Ζογορ ἕως Ωρωναιμ καὶ Αγλαθ-σαλισια ὅτι
καὶ τὸ ὕδωρ Νεβριμ εἰς κατάκαυμα ἔσται **35** καὶ
ἀπολῶ τὸν Μωαβ φησὶν κύριος ἀναβαίνοντα ἐπὶ
βωμὸν καὶ θυμιῶντα θεοῖς αὐτοῦ **36** διὰ τοῦτο
καρδία μου Μωαβ ὥσπερ αὐλοὶ βομβήσουσιν
καρδία μου ἐπ᾽ ἀνθρώπους Κιραδας ὥσπερ αὐλὸς
βομβήσει διὰ τοῦτο ἃ περιεποιήσατο ἀπώλετο
ἀπὸ ἀνθρώπου **37** πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ τόπῳ
ξυρήσονται καὶ πᾶς πώγων ξυρηθήσεται καὶ
πᾶσαι χεῖρες κόψονται καὶ ἐπὶ πάσης ὀσφύος
σάκκος **38** καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δωμάτων Μωαβ
καὶ ἐπὶ πλατείαις αὐτῆς ὅτι συνέτριψα τὸν Μωαβ
φησὶν κύριος ὡς ἀγγεῖον οὗ οὐκ ἔστιν χρεία
αὐτοῦ **39** πῶς κατήλλαξεν πῶς ἔστρεψεν νῶτον
Μωαβ ᾐσχύνθη καὶ ἐγένετο Μωαβ εἰς γέλωτα
καὶ ἐγκότημα πᾶσιν τοῖς κύκλῳ αὐτῆς **40** ὅτι
οὕτως εἶπεν κύριος **41** ἐλήμφθη Ακκαριωθ καὶ τὰ
ὀχυρώματα συνελήμφθη **42** καὶ ἀπολεῖται Μωαβ
ἀπὸ ὄχλου ὅτι ἐπὶ τὸν κύριον ἐμεγαλύνθη **43**
παγὶς καὶ φόβος καὶ βόθυνος ἐπὶ σοί καθήμενος
Μωαβ **44** ὁ φεύγων ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου
ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ
τοῦ βοθύνου συλλημφθήσεται ἐν τῇ παγίδι ὅτι
ἐπάξω ταῦτα ἐπὶ Μωαβ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως
αὐτῆς

32 **13** ὅσα ἐπροφήτευσεν Ιερεμιας ἐπὶ πάντα τὰ
ἔθνη **15** οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ λαβὲ
τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου τούτου ἐκ
χειρός μου καὶ ποτιεῖς πάντα τὰ ἔθνη πρὸς ἃ
ἐγὼ ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτούς **16** καὶ πίονται
καὶ ἐξεμοῦνται καὶ μανήσονται ἀπὸ προσώπου
τῆς μαχαίρας ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον
αὐτῶν **17** καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ χειρὸς
κυρίου καὶ ἐπότισα τὰ ἔθνη πρὸς ἃ ἀπέστειλέν
με κύριος ἐπ᾽ αὐτά **18** τὴν Ιερουσαλημ καὶ τὰς
πόλεις Ιουδα καὶ βασιλεῖς Ιουδα καὶ ἄρχοντας
αὐτοῦ τοῦ θεῖναι αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς
ἄβατον καὶ εἰς συριγμὸν **19** καὶ τὸν Φαραω
βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τοὺς
μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ **20**
καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους αὐτοῦ καὶ πάντας
τοὺς βασιλεῖς ἀλλοφύλων τὴν Ἀσκαλῶνα καὶ
τὴν Γάζαν καὶ τὴν Ακκαρων καὶ τὸ ἐπίλοιπον
Ἀζώτου **21** καὶ τὴν Ιδουμαίαν καὶ τὴν Μωαβῖτιν
καὶ τοὺς υἱοὺς Αμμων **22** καὶ πάντας βασιλεῖς
Τύρου καὶ βασιλεῖς Σιδῶνος καὶ βασιλεῖς τοὺς ἐν

τῷ πέραν τῆς θαλάσσης 23 καὶ τὴν Δαιδαν καὶ
τὴν Θαιμαν καὶ τὴν Ρως καὶ πᾶν περικεκαρμένον
κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ 24 καὶ πάντας τοὺς
συμμίκτους τοὺς καταλύοντας ἐν τῇ ἐρήμῳ 25
καὶ πάντας βασιλεῖς Αιλαμ καὶ πάντας βασιλεῖς
Περσῶν 26 καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ ἀπηλιώτου
τοὺς πόρρω καὶ τοὺς ἐγγύς ἕκαστον πρὸς τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς βασιλείας τὰς ἐπὶ
προσώπου τῆς γῆς 27 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς οὕτως
εἶπεν κύριος παντοκράτωρ πίετε καὶ μεθύσθητε
καὶ ἐξεμέσατε καὶ πεσεῖσθε καὶ οὐ μὴ ἀναστῆτε
ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω
ἀνὰ μέσον ὑμῶν 28 καὶ ἔσται ὅταν μὴ βούλωνται
δέξασθαι τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρός σου ὥστε
πιεῖν καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος πιόντες πίεσθε
29 ὅτι ἐν πόλει ἐν ᾗ ὠνομάσθη τὸ ὄνομά μου ἐπ'
αὐτήν ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι καὶ ὑμεῖς καθάρσει
οὐ μὴ καθαρισθῆτε ὅτι μάχαιραν ἐγὼ καλῶ
ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς 30 καὶ σὺ
προφητεύσεις ἐπ' αὐτοὺς τοὺς λόγους τούτους
καὶ ἐρεῖς κύριος ἀφ' ὑψηλοῦ χρηματιεῖ ἀπὸ τοῦ
ἁγίου αὐτοῦ δώσει φωνὴν αὐτοῦ λόγον χρηματιεῖ
ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ αιδαδ ὥσπερ τρυγῶντες
ἀποκριθήσονται καὶ ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ
τὴν γῆν 31 ἥκει ὄλεθρος ἐπὶ μέρος τῆς γῆς ὅτι
κρίσις τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν κρίνεται αὐτὸς
πρὸς πᾶσαν σάρκα οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθησαν εἰς
μάχαιραν λέγει κύριος 32 οὕτως εἶπεν κύριος
ἰδοὺ κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνους ἐπὶ ἔθνος καὶ
λαῖλαψ μεγάλη ἐκπορεύεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς
33 καὶ ἔσονται τραυματίαι ὑπὸ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ
κυρίου ἐκ μέρους τῆς γῆς καὶ ἕως εἰς μέρος τῆς
γῆς οὐ μὴ κατορυγῶσιν εἰς κόπρια ἐπὶ προσώπου
τῆς γῆς ἔσονται 34 ἀλαλάξατε ποιμένες καὶ
κεκράξατε καὶ κόπτεσθε οἱ κριοὶ τῶν προβάτων
ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγήν
καὶ πεσεῖσθε ὥσπερ οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοί 35 καὶ
ἀπολεῖται φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων καὶ σωτηρία
ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων 36 φωνὴ κραυγῆς
τῶν ποιμένων καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν προβάτων καὶ
τῶν κριῶν ὅτι ὠλέθρευσεν κύριος τὰ βοσκήματα
αὐτῶν 37 καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆς εἰρήνης
ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ μου 38 ἐγκατέλιπεν
ὥσπερ λέων κατάλυμα αὐτοῦ ὅτι ἐγενήθη ἡ γῆ
αὐτῶν εἰς ἄβατον ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας
τῆς μεγάλης

33 ἐν ἀρχῇ βασιλέως Ιωακιμ υἱοῦ Ιωσια
ἐγενήθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ κυρίου 2 οὕτως
εἶπεν κύριος στῆθι ἐν αὐλῇ οἴκου κυρίου
καὶ χρηματιεῖς ἅπασι τοῖς Ιουδαίοις καὶ πᾶσι
τοῖς ἐρχομένοις προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου
ἅπαντας τοὺς λόγους οὓς συνέταξά σοι αὐτοῖς
χρηματίσαι μὴ ἀφέλῃς ῥῆμα 3 ἴσως ἀκούσονται
καὶ ἀποστραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ παύσομαι ἀπὸ τῶν
κακῶν ὧν ἐγὼ λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς
ἕνεκεν τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν 4
καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος ἐὰν μὴ ἀκούσητέ
μου τοῦ πορεύεσθαι ἐν τοῖς νομίμοις μου οἷς
ἔδωκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν 5 εἰσακούειν τῶν
λόγων τῶν παίδων μου τῶν προφητῶν οὓς ἐγὼ
ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου καὶ ἀπέστειλα
καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου 6 καὶ δώσω τὸν οἶκον
τοῦτον ὥσπερ Σηλωμ καὶ τὴν πόλιν δώσω εἰς
κατάραν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν πάσης τῆς γῆς 7
καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ

πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ιερεμιου λαλοῦντος τοὺς λόγους
τούτους ἐν οἴκῳ κυρίου 8 καὶ ἐγένετο Ιερεμιου
παυσαμένου λαλοῦντος πάντα ἃ συνέταξεν αὐτῷ
κύριος λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ καὶ συνελάβοσαν
αὐτὸν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ
λαὸς λέγων θανάτῳ ἀποθανῇ 9 ὅτι ἐπροφήτευσας
τῷ ὀνόματι κυρίου λέγων ὥσπερ Σηλωμ ἔσται ὁ
οἶκος οὗτος καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ
κατοικούντων καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς
ἐπὶ Ιερεμιαν ἐν οἴκῳ κυρίου 10 καὶ ἤκουσαν οἱ
ἄρχοντες Ιουδα τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἀνέβησαν
ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς οἶκον κυρίου καὶ
ἐκάθισαν ἐν προθύροις πύλης κυρίου τῆς καινῆς
11 καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς
τοὺς ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ κρίσις θανάτου
τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ ὅτι ἐπροφήτευσεν κατὰ τῆς
πόλεως ταύτης καθὼς ἠκούσατε ἐν τοῖς ὠσὶν
ὑμῶν 12 καὶ εἶπεν Ιερεμιας πρὸς τοὺς ἄρχοντας
καὶ παντὶ τῷ λαῷ λέγων κύριος ἀπέστειλέν
με προφητεῦσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον καὶ ἐπὶ
τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους τούτους
οὓς ἠκούσατε 13 καὶ νῦν βελτίους ποιήσατε τὰς
ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν καὶ ἀκούσατε
τῆς φωνῆς κυρίου καὶ παύσεται κύριος ἀπὸ τῶν
κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐφ’ ὑμᾶς 14 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν
χερσὶν ὑμῶν ποιήσατέ μοι ὡς συμφέρει καὶ ὡς
βέλτιον ὑμῖν 15 ἀλλ’ ἢ γνόντες γνώσεσθε ὅτι εἰ
ἀναιρεῖτέ με αἷμα ἀθῷον δίδοτε ἐφ’ ὑμᾶς καὶ
ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
ἐν αὐτῇ ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκέν με κύριος
πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν πάντας
τοὺς λόγους τούτους 16 καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες
καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς
ψευδοπροφήτας οὐκ ἔστιν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ
κρίσις θανάτου ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησεν πρὸς ἡμᾶς 17 καὶ ἀνέστησαν
ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς καὶ εἶπαν πάσῃ
τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ 18 Μιχαιας ὁ Μωραθίτης
ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις Εζεκιου βασιλέως Ιουδα καὶ
εἶπεν παντὶ τῷ λαῷ Ιουδα οὕτως εἶπεν κύριος
Σιων ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται καὶ Ιερουσαλημ
εἰς ἄβατον ἔσται καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς
ἄλσος δρυμοῦ 19 μὴ ἀνελὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν
Εζεκιας καὶ πᾶς Ιουδα οὐχὶ ὅτι ἐφοβήθησαν
τὸν κύριον καὶ ὅτι ἐδεήθησαν τοῦ προσώπου
κυρίου καὶ ἐπαύσατο κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν
ὧν ἐλάλησεν ἐπ’ αὐτούς καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν
κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχὰς ἡμῶν 20 καὶ ἄνθρωπος
ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι κυρίου Ουριας υἱὸς
Σαμαιου ἐκ Καριαθιαριμ καὶ ἐπροφήτευσεν περὶ
τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ιερεμιου
21 καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ιωακιμ καὶ πάντες
οἱ ἄρχοντες πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ
ἐζήτουν ἀποκτεῖναι αὐτόν καὶ ἤκουσεν Ουριας
καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον 22 καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ
βασιλεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον 23 καὶ ἐξηγάγοσαν
αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ εἰσηγάγοσαν αὐτὸν πρὸς τὸν
βασιλέα καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ καὶ
ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὸ μνῆμα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ 24
πλὴν χεὶρ Αχικαμ υἱοῦ Σαφαν ἦν μετὰ Ιερεμιου
τοῦ μὴ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ
τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτόν

34 2 οὕτως εἶπεν κύριος ποίησον δεσμοὺς
καὶ κλοιοὺς καὶ περίθου περὶ τὸν τράχηλόν
σου 3 καὶ ἀποστελεῖς αὐτοὺς πρὸς βασιλέα
Ιδουμαίας καὶ πρὸς βασιλέα Μωαβ καὶ πρὸς

βασιλέα υἱῶν Αμμων καὶ πρὸς βασιλέα Τύρου
καὶ πρὸς βασιλέα Σιδῶνος ἐν χερσὶν ἀγγέλων
αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν
εἰς Ιερουσαλημ πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα **4**
καὶ συντάξεις αὐτοῖς πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν
εἰπεῖν οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ οὕτως
ἐρεῖτε πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν **5** ὅτι ἐγὼ ἐποίησα
τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύι μου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ
ἐπιχείρῳ μου τῷ ὑψηλῷ καὶ δώσω αὐτὴν ᾧ ἐὰν
δόξῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου **6** ἔδωκα τὴν γῆν τῷ
Ναβουχοδονοσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος δουλεύειν
αὐτῷ καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἐργάζεσθαι αὐτῷ
8 καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία ὅσοι ἐὰν μὴ
ἐμβάλωσιν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν
βασιλέως Βαβυλῶνος ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ
ἐπισκέψομαι αὐτούς εἶπεν κύριος ἕως ἐκλίπωσιν
ἐν χειρὶ αὐτοῦ **9** καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν
ψευδοπροφητῶν ὑμῶν καὶ τῶν μαντευομένων
ὑμῖν καὶ τῶν ἐνυπνιαζομένων ὑμῖν καὶ τῶν
οἰωνισμάτων ὑμῶν καὶ τῶν φαρμακῶν ὑμῶν
τῶν λεγόντων οὐ μὴ ἐργάσησθε τῷ βασιλεῖ
Βαβυλῶνος **10** ὅτι ψευδῆ αὐτοὶ προφητεύουσιν
ὑμῖν πρὸς τὸ μακρῦναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν
11 καὶ τὸ ἔθνος ὃ ἐὰν εἰσαγάγῃ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ
ἐργάσηται αὐτῷ καὶ καταλείψω αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς
αὐτοῦ καὶ ἐργᾶται αὐτῷ καὶ ἐνοικήσει ἐν αὐτῇ **12**
καὶ πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα ἐλάλησα κατὰ
πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων εἰσαγάγετε
τὸν τράχηλον ὑμῶν **14** καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ
Βαβυλῶνος ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν
ὑμῖν **15** ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς φησὶν κύριος
καὶ προφητεύουσιν τῷ ὀνόματί μου ἐπ᾽ ἀδίκῳ
πρὸς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς καὶ ἀπολεῖσθε ὑμεῖς καὶ
οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύοντες ὑμῖν ἐπ᾽
ἀδίκῳ ψευδῆ **16** ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ
καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐλάλησα λέγων οὕτως εἶπεν
κύριος μὴ ἀκούετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν
τῶν προφητευόντων ὑμῖν λεγόντων ἰδοὺ σκεύη
οἴκου κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ Βαβυλῶνος ὅτι ἄδικα
αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς
18 εἰ προφῆταί εἰσιν καὶ εἰ ἔστιν λόγος κυρίου
ἐν αὐτοῖς ἀπαντησάτωσάν μοι **19** ὅτι οὕτως
εἶπεν κύριος καὶ τῶν ἐπιλοίπων σκευῶν **20** ὧν
οὐκ ἔλαβεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ὅτε ἀπῴκισεν
τὸν Ιεχονιαν ἐξ Ιερουσαλημ **22** εἰς Βαβυλῶνα
εἰσελεύσεται λέγει κύριος

35 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει Σεδεκια
βασιλέως Ιουδα ἐν μηνὶ τῷ πέμπτῳ εἶπέν μοι
Ανανιας υἱὸς Αζωρ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ἀπὸ
Γαβαων ἐν οἴκῳ κυρίου κατ᾽ ὀφθαλμοὺς τῶν
ἱερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων **2** οὕτως
εἶπεν κύριος συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως
Βαβυλῶνος **3** ἔτι δύο ἔτη ἡμερῶν ἐγὼ ἀποστρέψω
εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὰ σκεύη οἴκου κυρίου
4 καὶ Ιεχονιαν καὶ τὴν ἀποικίαν Ιουδα ὅτι
συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος **5** καὶ
εἶπεν Ιερεμιας πρὸς Ανανιαν κατ᾽ ὀφθαλμοὺς
παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ κατ᾽ ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων
τῶν ἑστηκότων ἐν οἴκῳ κυρίου **6** καὶ εἶπεν
Ιερεμιας ἀληθῶς οὕτω ποιήσαι κύριος στήσαι
τὸν λόγον σου ὃν σὺ προφητεύεις τοῦ ἐπιστρέψαι
τὰ σκεύη οἴκου κυρίου καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν
ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὸν τόπον τοῦτον **7** πλὴν
ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ
ὦτα ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ **8** οἱ

προφῆται οἱ γεγονότες πρότεροί μου καὶ πρότεροι
ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἐπροφήτευσαν ἐπὶ
γῆς πολλῆς καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς
πόλεμον **9** ὁ προφήτης ὁ προφητεύσας εἰς
εἰρήνην ἐλθόντος τοῦ λόγου γνώσονται τὸν
προφήτην ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς κύριος ἐν πίστει
10 καὶ ἔλαβεν Ανανιας ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ
λαοῦ τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ιερεμιου
καὶ συνέτριψεν αὐτούς **11** καὶ εἶπεν Ανανιας κατ’
ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων οὕτως εἶπεν
κύριος οὕτως συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως
Βαβυλῶνος ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν ἐθνῶν
καὶ ᾤχετο Ιερεμιας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ **12**
καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμιαν μετὰ
τὸ συντρῖψαι Ανανιαν τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ
τραχήλου αὐτοῦ λέγων **13** βάδιζε καὶ εἰπὸν πρὸς
Ανανιαν λέγων οὕτως εἶπεν κύριος κλοιοὺς
ξυλίνους συνέτριψας καὶ ποιήσω ἀντ’ αὐτῶν
κλοιοὺς σιδηροῦς **14** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος
ζυγὸν σιδηροῦν ἔθηκα ἐπὶ τὸν τράχηλον πάντων
τῶν ἐθνῶν ἐργάζεσθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος **15**
καὶ εἶπεν Ιερεμιας τῷ Ανανια οὐκ ἀπέσταλκέν σε
κύριος καὶ πεποιθέναι ἐποίησας τὸν λαὸν τοῦτον
ἐπ’ ἀδίκῳ **16** διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ
ἐγὼ ἐξαποστέλλω σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς
τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἀποθανῇ **17** καὶ ἀπέθανεν ἐν
τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ

36 καὶ οὗτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου οὓς ἀπέστειλεν
Ιερεμιας ἐξ Ιερουσαλημ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους
τῆς ἀποικίας καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς
τοὺς ψευδοπροφήτας ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα
τῇ ἀποικίᾳ καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν **2**
ὕστερον ἐξελθόντος Ιεχονιου τοῦ βασιλέως
καὶ τῆς βασιλίσσης καὶ τῶν εὐνούχων καὶ
παντὸς ἐλευθέρου καὶ δεσμώτου καὶ τεχνίτου ἐξ
Ιερουσαλημ **3** ἐν χειρὶ Ελεασα υἱοῦ Σαφαν καὶ
Γαμαριου υἱοῦ Χελκιου ὃν ἀπέστειλεν Σεδεκιας
βασιλεὺς Ιουδα πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς
Βαβυλῶνα λέγων **4** οὕτως εἶπεν κύριος ὁ
θεὸς Ισραηλ ἐπὶ τὴν ἀποικίαν ἣν ἀπῴκισα
ἀπὸ Ιερουσαλημ **5** οἰκοδομήσατε οἴκους καὶ
κατοικήσατε καὶ φυτεύσατε παραδείσους καὶ
φάγετε τοὺς καρποὺς αὐτῶν **6** καὶ λάβετε
γυναῖκας καὶ τεκνοποιήσατε υἱοὺς καὶ θυγατέρας
καὶ λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν γυναῖκας καὶ τὰς
θυγατέρας ὑμῶν ἀνδράσιν δότε καὶ πληθύνεσθε
καὶ μὴ σμικρυνθῆτε **7** καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην
τῆς γῆς εἰς ἣν ἀπῴκισα ὑμᾶς ἐκεῖ καὶ προσεύξασθε
περὶ αὐτῶν πρὸς κύριον ὅτι ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς
ἔσται εἰρήνη ὑμῖν **8** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος
μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται
οἱ ἐν ὑμῖν καὶ μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ
μάντεις ὑμῶν καὶ μὴ ἀκούετε εἰς τὰ ἐνύπνια
ὑμῶν ἃ ὑμεῖς ἐνυπνιάζεσθε **9** ὅτι ἄδικα αὐτοὶ
προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ οὐκ
ἀπέστειλα αὐτούς **10** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος ὅταν
μέλλῃ πληροῦσθαι Βαβυλῶνι ἑβδομήκοντα ἔτη
ἐπισκέψομαι ὑμᾶς καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου
ἐφ’ ὑμᾶς τοῦ τὸν λαὸν ὑμῶν ἀποστρέψαι εἰς τὸν
τόπον τοῦτον **11** καὶ λογιοῦμαι ἐφ’ ὑμᾶς λογισμὸν
εἰρήνης καὶ οὐ κακὰ τοῦ δοῦναι ὑμῖν ταῦτα
12 καὶ προσεύξασθε πρός με καὶ εἰσακούσομαι
ὑμῶν **13** καὶ ἐκζητήσατέ με καὶ εὑρήσετέ με
ὅτι ζητήσετέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν **14** καὶ
ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν **15** ὅτι εἴπατε κατέστησεν ἡμῖν
κύριος προφήτας ἐν Βαβυλῶνι **21** οὕτως εἶπεν

κύριος ἐπὶ Αχιαβ καὶ ἐπὶ Σεδεκιαν ἰδοὺ ἐγὼ
δίδωμι αὐτοὺς εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος
καὶ πατάξει αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν **22**
καὶ λήμψονται ἀπ' αὐτῶν κατάραν ἐν πάσῃ τῇ
ἀποικίᾳ Ιουδα ἐν Βαβυλῶνι λέγοντες ποιήσαι σε
κύριος ὡς Σεδεκιαν ἐποίησεν καὶ ὡς Αχιαβ οὓς
ἀπετηγάνισεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν πυρὶ **23** δι'
ἣν ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν Ισραηλ καὶ ἐμοιχῶντο
τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν καὶ λόγον
ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί μου ὃν οὐ συνέταξα
αὐτοῖς καὶ ἐγὼ μάρτυς φησὶν κύριος **24** καὶ πρὸς
Σαμαιαν τὸν Νελαμίτην ἐρεῖς **25** οὐκ ἀπέστειλά
σε τῷ ὀνόματί μου καὶ πρὸς Σοφονιαν υἱὸν
Μαασαιου τὸν ἱερέα εἰπέ **26** κύριος ἔδωκέν σε εἰς
ἱερέα ἀντὶ Ιωδαε τοῦ ἱερέως γενέσθαι ἐπιστάτην
ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντὶ ἀνθρώπῳ προφητεύοντι
καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μαινομένῳ καὶ δώσεις αὐτὸν
εἰς τὸ ἀπόκλεισμα καὶ εἰς τὸν καταρράκτην
27 καὶ νῦν διὰ τί συνελοιδορήσατε Ιερεμιαν
τὸν ἐξ Αναθωθ τὸν προφητεύσαντα ὑμῖν **28** οὐ
διὰ τοῦτο ἀπέστειλεν πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα
λέγων μακράν ἐστιν οἰκοδομήσατε οἰκίας καὶ
κατοικήσατε καὶ φυτεύσατε κήπους καὶ φάγεσθε
τὸν καρπὸν αὐτῶν **29** καὶ ἀνέγνω Σοφονιας τὸ
βιβλίον εἰς τὰ ὦτα Ιερεμιου **30** καὶ ἐγένετο λόγος
κυρίου πρὸς Ιερεμιαν λέγων **31** ἀπόστειλον πρὸς
τὴν ἀποικίαν λέγων οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ
Σαμαιαν τὸν Νελαμίτην ἐπειδὴ ἐπροφήτευσεν
ὑμῖν Σαμαιας καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτόν καὶ
πεποιθέναι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐπ' ἀδίκοις **32** διὰ
τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι
ἐπὶ Σαμαιαν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται
αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν μέσῳ ὑμῶν τοῦ ἰδεῖν τὰ
ἀγαθά ἃ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν οὐκ ὄψονται

37 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμιαν παρὰ
κυρίου εἰπεῖν **2** οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς
Ισραηλ λέγων γράψον πάντας τοὺς λόγους οὓς
ἐχρημάτισα πρὸς σέ ἐπὶ βιβλίου **3** ὅτι ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ ἀποστρέψω
τὴν ἀποικίαν λαοῦ μου Ισραηλ καὶ Ιουδα εἶπεν
κύριος καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν
ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ κυριεύσουσιν
αὐτῆς **4** καὶ οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησεν κύριος
ἐπὶ Ισραηλ καὶ Ιουδα **5** οὕτως εἶπεν κύριος
φωνὴν φόβου ἀκούσεσθε φόβος καὶ οὐκ ἔστιν
εἰρήνη **6** ἐρωτήσατε καὶ ἴδετε εἰ ἔτεκεν ἄρσεν
καὶ περὶ φόβου ἐν ᾧ καθέξουσιν ὀσφὺν καὶ
σωτηρίαν διότι ἑώρακα πάντα ἄνθρωπον καὶ αἱ
χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἐστράφησαν
πρόσωπα εἰς ἴκτερον **7** ἐγενήθη ὅτι μεγάλη ἡ
ἡμέρα ἐκείνη καὶ οὐκ ἔστιν τοιαύτη καὶ χρόνος
στενός ἐστιν τῷ Ιακωβ καὶ ἀπὸ τούτου σωθήσεται
8 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἶπεν κύριος συντρίψω τὸν
ζυγὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτῶν καὶ τοὺς δεσμοὺς
αὐτῶν διαρρήξω καὶ οὐκ ἐργῶνται αὐτοὶ ἔτι
ἀλλοτρίοις **9** καὶ ἐργῶνται τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν
καὶ τὸν Δαυιδ βασιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς
12 οὕτως εἶπεν κύριος ἀνέστησα σύντριμμα
ἀλγηρὰ ἡ πληγή σου **13** οὐκ ἔστιν κρίνων κρίσιν
σου εἰς ἀλγηρὸν ἰατρεύθης ὠφέλεια οὐκ ἔστιν
σοι **14** πάντες οἱ φίλοι σου ἐπελάθοντό σου οὐ
μὴ ἐπερωτήσουσιν ὅτι πληγὴν ἐχθροῦ ἔπαισά
σε παιδείαν στερεάν ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σου
ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι σου **16** διὰ τοῦτο πάντες
οἱ ἔσθοντές σε βρωθήσονται καὶ πάντες οἱ ἐχθροί

σου κρέας αὐτῶν πᾶν ἔδονται ἐπὶ πλῆθος ἀδικιῶν
σου ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι σου ἐποίησαν
ταῦτά σοι καὶ ἔσονται οἱ διαφοροῦντές σε εἰς
διαφόρημα καὶ πάντας τοὺς προνομεύοντάς σε
δώσω εἰς προνομήν **17** ὅτι ἀνάξω τὸ ἴαμά σου
ἀπὸ πληγῆς ὀδυνηρᾶς ἰατρεύσω σε φησὶν κύριος
ὅτι ἐσπαρμένη ἐκλήθης θήρευμα ὑμῶν ἐστιν ὅτι
ζητῶν οὐκ ἔστιν αὐτήν **18** οὕτως εἶπεν κύριος
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ιακωβ καὶ
αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ ἐλεήσω καὶ οἰκοδομηθήσεται
πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς καὶ ὁ ναὸς κατὰ τὸ
κρίμα αὐτοῦ καθεδεῖται **19** καὶ ἐξελεύσονται
ἀπ᾽ αὐτῶν ᾄδοντες καὶ φωνὴ παιζόντων καὶ
πλεονάσω αὐτούς καὶ οὐ μὴ ἐλαττωθῶσιν **20**
καὶ εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον
καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν μου
ὀρθωθήσεται καὶ ἐπισκέψομαι τοὺς θλίβοντας
αὐτούς **21** καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐπ᾽
αὐτούς καὶ ὁ ἄρχων αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται
καὶ συνάξω αὐτούς καὶ ἀποστρέψουσιν πρός
με ὅτι τίς ἐστιν οὗτος ὃς ἔδωκεν τὴν καρδίαν
αὐτοῦ ἀποστρέψαι πρός με φησὶν κύριος **23**
ὅτι ὀργὴ κυρίου ἐξῆλθεν θυμώδης ἐξῆλθεν
ὀργὴ στρεφομένη ἐπ᾽ ἀσεβεῖς ἥξει **24** οὐ μὴ
ἀποστραφῇ ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἕως ποιήσῃ καὶ
ἕως καταστήσῃ ἐγχείρημα καρδίας αὐτοῦ ἐπ᾽
ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν γνώσεσθε αὐτά

38 ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ εἶπεν κύριος ἔσομαι
εἰς θεὸν τῷ γένει Ισραηλ καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι
εἰς λαόν **2** οὕτως εἶπεν κύριος εὗρον θερμὸν ἐν
ἐρήμῳ μετὰ ὀλωλότων ἐν μαχαίρᾳ βαδίσατε καὶ
μὴ ὀλέσητε τὸν Ισραηλ **3** κύριος πόρρωθεν ὤφθη
αὐτῷ ἀγάπησιν αἰωνίαν ἠγάπησά σε διὰ τοῦτο
εἵλκυσά σε εἰς οἰκτίρημα **4** ἔτι οἰκοδομήσω σε
καὶ οἰκοδομηθήσῃ παρθένος Ισραηλ ἔτι λήμψῃ
τύμπανόν σου καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς
παιζόντων **5** ἔτι φυτεύσατε ἀμπελῶνας ἐν
ὄρεσιν Σαμαρείας φυτεύσατε καὶ αἰνέσατε **6**
ὅτι ἔστιν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν
ὄρεσιν Εφραιμ ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε εἰς Σιων
πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν **7** ὅτι οὕτως εἶπεν
κύριος τῷ Ιακωβ εὐφράνθητε καὶ χρεμετίσατε
ἐπὶ κεφαλὴν ἐθνῶν ἀκουστὰ ποιήσατε καὶ
αἰνέσατε εἴπατε ἔσωσεν κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ
τὸ κατάλοιπον τοῦ Ισραηλ **8** ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς
ἀπὸ βορρᾶ καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπ᾽ ἐσχάτου τῆς
γῆς ἐν ἑορτῇ φασεκ καὶ τεκνοποιήσῃ ὄχλον
πολύν καὶ ἀποστρέψουσιν ὧδε **9** ἐν κλαυθμῷ
ἐξῆλθον καὶ ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐτοὺς
αὐλίζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων ἐν ὁδῷ ὀρθῇ
καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ ὅτι ἐγενόμην
τῷ Ισραηλ εἰς πατέρα καὶ Εφραιμ πρωτότοκός
μού ἐστιν **10** ἀκούσατε λόγον κυρίου ἔθνη
καὶ ἀναγγείλατε εἰς νήσους τὰς μακρότερον
εἴπατε ὁ λικμήσας τὸν Ισραηλ συνάξει αὐτὸν
καὶ φυλάξει αὐτὸν ὡς ὁ βόσκων τὸ ποίμνιον
αὐτοῦ **11** ὅτι ἐλυτρώσατο κύριος τὸν Ιακωβ
ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ
12 καὶ ἥξουσιν καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὄρει
Σιων καὶ ἥξουσιν ἐπ᾽ ἀγαθὰ κυρίου ἐπὶ γῆν σίτου
καὶ οἴνου καὶ καρπῶν καὶ κτηνῶν καὶ προβάτων
καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὥσπερ ξύλον ἔγκαρπον
καὶ οὐ πεινάσουσιν ἔτι **13** τότε χαρήσονται
παρθένοι ἐν συναγωγῇ νεανίσκων καὶ πρεσβῦται
χαρήσονται καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς
χαρμονὴν καὶ ποιήσω αὐτοὺς εὐφραινομένους

14 μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων
υἱῶν Λευι καὶ ὁ λαός μου τῶν ἀγαθῶν μου
ἐμπλησθήσεται 15 οὕτως εἶπεν κύριος φωνὴ ἐν
Ραμα ἠκούσθη θρήνου καὶ κλαυθμοῦ καὶ ὀδυρμοῦ
Ραχηλ ἀποκλαιομένη οὐκ ἤθελεν παύσασθαι ἐπὶ
τοῖς υἱοῖς αὐτῆς ὅτι οὐκ εἰσίν 16 οὕτως εἶπεν
κύριος διαλιπέτω ἡ φωνή σου ἀπὸ κλαυθμοῦ
καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀπὸ δακρύων σου ὅτι ἔστιν
μισθὸς τοῖς σοῖς ἔργοις καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς
ἐχθρῶν 17 μόνιμον τοῖς σοῖς τέκνοις 18 ἀκοὴν
ἤκουσα Εφραιμ ὀδυρομένου ἐπαίδευσάς με καὶ
ἐπαιδεύθην ἐγώ ὥσπερ μόσχος οὐκ ἐδιδάχθην
ἐπίστρεψόν με καὶ ἐπιστρέψω ὅτι σὺ κύριος
ὁ θεός μου 19 ὅτι ὕστερον αἰχμαλωσίας μου
μετενόησα καὶ ὕστερον τοῦ γνῶναί με ἐστέναξα
ἐφ' ἡμέρας αἰσχύνης καὶ ὑπέδειξά σοι ὅτι ἔλαβον
ὀνειδισμὸν ἐκ νεότητός μου 20 υἱὸς ἀγαπητὸς
Εφραιμ ἐμοί παιδίον ἐντρυφῶν ὅτι ἀνθ' ὧν οἱ
λόγοι μου ἐν αὐτῷ μνείᾳ μνησθήσομαι αὐτοῦ διὰ
τοῦτο ἔσπευσα ἐπ' αὐτῷ ἐλεῶν ἐλεήσω αὐτόν
φησὶν κύριος 21 στῆσον σεαυτήν Σιων ποίησον
τιμωρίαν δὸς καρδίαν σου εἰς τοὺς ὤμους ὁδὸν
ἣν ἐπορεύθης ἀποστράφητι παρθένος Ισραηλ
ἀποστράφητι εἰς τὰς πόλεις σου πενθοῦσα 22
ἕως πότε ἀποστρέψεις θυγάτηρ ἠτιμωμένη ὅτι
ἔκτισεν κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν
καινήν ἐν σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι
23 οὕτως εἶπεν κύριος ἔτι ἐροῦσιν τὸν λόγον
τοῦτον ἐν γῇ Ιουδα καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ ὅταν
ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ εὐλογημένος
κύριος ἐπὶ δίκαιον ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ 24 καὶ
ἐνοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ιουδα καὶ ἐν πάσῃ
τῇ γῇ αὐτοῦ ἅμα γεωργῷ καὶ ἀρθήσεται ἐν
ποιμνίῳ 25 ὅτι ἐμέθυσα πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν
καὶ πᾶσαν ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησα 26 διὰ
τοῦτο ἐξηγέρθην καὶ εἶδον καὶ ὁ ὕπνος μου
ἡδύς μοι ἐγενήθη 27 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι
ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ σπερῶ τὸν Ισραηλ
καὶ τὸν Ιουδαν σπέρμα ἀνθρώπου καὶ σπέρμα
κτήνους 28 καὶ ἔσται ὥσπερ ἐγρηγόρουν ἐπ'
αὐτοὺς καθαιρεῖν καὶ κακοῦν οὕτως γρηγορήσω
ἐπ' αὐτοὺς τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν
φησὶν κύριος 29 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐ
μὴ εἴπωσιν οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα καὶ
οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἠμωδίασαν 30 ἀλλ' ἢ
ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται καὶ
τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφακα αἱμωδιάσουσιν οἱ
ὀδόντες αὐτοῦ 31 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν
κύριος καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ισραηλ καὶ τῷ
οἴκῳ Ιουδα διαθήκην καινήν 32 οὐ κατὰ τὴν
διαθήκην ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν
ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν
ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὅτι αὐτοὶ οὐκ
ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου καὶ ἐγὼ ἠμέλησα
αὐτῶν φησὶν κύριος 33 ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν
διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ισραηλ μετὰ τὰς ἡμέρας
ἐκείνας φησὶν κύριος διδοὺς δώσω νόμους μου
εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν
γράψω αὐτούς καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν καὶ
αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν 34 καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν
ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων γνῶθι τὸν κύριον ὅτι
πάντες εἰδήσουσίν με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως
μεγάλου αὐτῶν ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις
αὐτῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ
ἔτι 35 ἐὰν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μετέωρον

φησὶν κύριος καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος
τῆς γῆς κάτω καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποδοκιμῶ τὸ γένος
Ισραηλ φησὶν κύριος περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν
36 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς
τῆς ἡμέρας σελήνην καὶ ἀστέρας εἰς φῶς τῆς
νυκτός καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσσῃ καὶ ἐβόμβησεν
τὰ κύματα αὐτῆς κύριος παντοκράτωρ ὄνομα
αὐτῷ **37** ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι οὗτοι ἀπὸ
προσώπου μου φησὶν κύριος καὶ τὸ γένος Ισραηλ
παύσεται γενέσθαι ἔθνος κατὰ πρόσωπόν μου
πάσας τὰς ἡμέρας **38** ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν
κύριος καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις τῷ κυρίῳ ἀπὸ
πύργου Αναμεηλ ἕως πύλης τῆς γωνίας **39** καὶ
ἐξελεύσεται ἡ διαμέτρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῶν
ἕως βουνῶν Γαρηβ καὶ περικυκλωθήσεται κύκλῳ
ἐξ ἐκλεκτῶν λίθων **40** καὶ πάντες ασαρημωθ
ἕως ναχαλ Κεδρων ἕως γωνίας πύλης ἵππων
ἀνατολῆς ἁγίασμα τῷ κυρίῳ καὶ οὐκέτι οὐ μὴ
ἐκλίπῃ καὶ οὐ μὴ καθαιρεθῇ ἕως τοῦ αἰῶνος

39 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς
Ιερεμιαν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δεκάτῳ τῷ βασιλεῖ
Σεδεκια οὗτος ἐνιαυτὸς ὀκτωκαιδέκατος τῷ
βασιλεῖ Ναβουχοδονοσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος **2**
καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχαράκωσεν
ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ Ιερεμιας ἐφυλάσσετο ἐν αὐλῇ
τῆς φυλακῆς ἥ ἐστιν ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως **3** ἐν
ᾗ κατέκλεισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκιας λέγων
διὰ τί σὺ προφητεύεις λέγων οὕτως εἶπεν κύριος
ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χερσὶν
βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ λήμψεται αὐτήν **4** καὶ
Σεδεκιας οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων ὅτι
παραδόσει παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως
Βαβυλῶνος καὶ λαλήσει στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα
αὐτοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ ὄψονται **5** καὶ εἰσελεύσεται Σεδεκιας εἰς
Βαβυλῶνα καὶ ἐκεῖ καθιεῖται **6** καὶ λόγος κυρίου
ἐγενήθη πρὸς Ιερεμιαν λέγων **7** ἰδοὺ Αναμεηλ
υἱὸς Σαλωμ ἀδελφοῦ πατρός σου ἔρχεται πρὸς
σὲ λέγων κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν
Αναθωθ ὅτι σοὶ κρίμα παραλαβεῖν εἰς κτῆσιν **8**
καὶ ἦλθεν πρός με Αναμεηλ υἱὸς Σαλωμ ἀδελφοῦ
πατρός μου εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς καὶ εἶπέν
μοι κτῆσαι τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν γῇ Βενιαμιν
τὸν ἐν Αναθωθ ὅτι σοὶ κρίμα κτήσασθαι καὶ σὺ
πρεσβύτερος καὶ ἔγνων ὅτι λόγος κυρίου ἐστίν **9**
καὶ ἐκτησάμην τὸν ἀγρὸν Αναμεηλ υἱοῦ ἀδελφοῦ
πατρός μου καὶ ἔστησα αὐτῷ ἑπτὰ σίκλους καὶ
δέκα ἀργυρίου **10** καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον καὶ
ἐσφραγισάμην καὶ διεμαρτυράμην μάρτυρας καὶ
ἔστησα τὸ ἀργύριον ἐν ζυγῷ **11** καὶ ἔλαβον τὸ
βιβλίον τῆς κτήσεως τὸ ἐσφραγισμένον καὶ τὸ
ἀνεγνωσμένον **12** καὶ ἔδωκα αὐτὸ τῷ Βαρουχ υἱῷ
Νηριου υἱοῦ Μαασαιου κατ᾽ ὀφθαλμοὺς Αναμεηλ
υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου καὶ κατ᾽ ὀφθαλμοὺς
τῶν ἑστηκότων καὶ γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ
τῆς κτήσεως καὶ κατ᾽ ὀφθαλμοὺς τῶν Ιουδαίων
τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς **13** καὶ συνέταξα τῷ
Βαρουχ κατ᾽ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν λέγων **14** οὕτως
εἶπεν κύριος παντοκράτωρ λαβὲ τὸ βιβλίον τῆς
κτήσεως τοῦτο καὶ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνωσμένον
καὶ θήσεις αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον ἵνα
διαμείνῃ ἡμέρας πλείους **15** ὅτι οὕτως εἶπεν
κύριος ἔτι κτηθήσονται ἀγροὶ καὶ οἰκίαι καὶ
ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ **16** καὶ προσευξάμην
πρὸς κύριον μετὰ τὸ δοῦναί με τὸ βιβλίον τῆς
κτήσεως πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νηριου λέγων **17** ὦ

κύριε σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῇ
ἰσχύι σου τῇ μεγάλῃ καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ
ὑψηλῷ καὶ τῷ μετεώρῳ οὐ μὴ ἀποκρυβῇ ἀπὸ σοῦ
οὐθέν **18** ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας καὶ ἀποδιδοὺς
ἁμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν
μετ᾽ αὐτούς ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός **19** κύριος
μεγάλης βουλῆς καὶ δυνατὸς τοῖς ἔργοις ὁ θεὸς ὁ
μέγας ὁ παντοκράτωρ καὶ μεγαλώνυμος κύριος
οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν
ἀνθρώπων δοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ
20 ὃς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐν Ισραηλ καὶ ἐν
τοῖς γηγενέσιν καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ
ἡμέρα αὕτη **21** καὶ ἐξήγαγες τὸν λαόν σου Ισραηλ
ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν καὶ
ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν
ὁράμασιν μεγάλοις **22** καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν
γῆν ταύτην ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν
γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι **23** καὶ εἰσήλθοσαν
καὶ ἐλάβοσαν αὐτὴν καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς
φωνῆς σου καὶ ἐν τοῖς προστάγμασίν σου οὐκ
ἐπορεύθησαν ἅπαντα ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ
ἐποίησαν καὶ ἐποίησας συμβῆναι αὐτοῖς πάντα
τὰ κακὰ ταῦτα **24** ἰδοὺ ὄχλος ἥκει εἰς τὴν πόλιν
ταύτην συλλαβεῖν αὐτήν καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς
χεῖρας Χαλδαίων τῶν πολεμούντων αὐτὴν ἀπὸ
προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ ὡς ἐλάλησας
οὕτως ἐγένετο **25** καὶ σὺ λέγεις πρός με κτῆσαι
σεαυτῷ ἀγρὸν ἀργυρίου καὶ ἔγραψα βιβλίον καὶ
ἐσφραγισάμην καὶ ἐπεμαρτυράμην μάρτυρας καὶ
ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων **26** καὶ ἐγένετο
λόγος κυρίου πρός με λέγων **27** ἐγὼ κύριος ὁ
θεὸς πάσης σαρκός μὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ κρυβήσεταί τι
28 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ
δοθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας
βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ λήμψεται αὐτήν **29** καὶ
ἥξουσιν οἱ Χαλδαῖοι πολεμοῦντες ἐπὶ τὴν πόλιν
ταύτην καὶ καύσουσιν τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ
καὶ κατακαύσουσιν τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἐθυμιῶσαν
ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν τῇ Βααλ καὶ ἔσπενδον
σπονδὰς θεοῖς ἑτέροις πρὸς τὸ παραπικρᾶναί
με **30** ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ οἱ υἱοὶ Ιουδα
μόνοι ποιοῦντες τὸ πονηρὸν κατ᾽ ὀφθαλμούς
μου ἐκ νεότητος αὐτῶν **31** ὅτι ἐπὶ τὴν ὀργήν
μου καὶ ἐπὶ τὸν θυμόν μου ἦν ἡ πόλις αὕτη
ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ᾠκοδόμησαν αὐτὴν καὶ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης ἀπαλλάξαι αὐτὴν ἀπὸ προσώπου
μου **32** διὰ πάσας τὰς πονηρίας τῶν υἱῶν Ισραηλ
καὶ Ιουδα ὧν ἐποίησαν πικρᾶναί με αὐτοὶ καὶ
οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ
οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν ἄνδρες
Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ **33** καὶ
ἐπέστρεψαν πρός με νῶτον καὶ οὐ πρόσωπον
καὶ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὄρθρου καὶ ἐδίδαξα καὶ οὐκ
ἤκουσαν ἐπιλαβεῖν παιδείαν **34** καὶ ἔθηκαν τὰ
μιάσματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπεκλήθη τὸ
ὄνομά μου ἐπ᾽ αὐτῷ ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν **35**
καὶ ᾠκοδόμησαν τοὺς βωμοὺς τῇ Βααλ τοὺς
ἐν φάραγγι υἱοῦ Εννομ τοῦ ἀναφέρειν τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῷ Μολοχ
βασιλεῖ ἃ οὐ συνέταξα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ
καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὸ βδέλυγμα τοῦτο πρὸς
τὸ ἐφαμαρτεῖν τὸν Ιουδαν **36** καὶ νῦν οὕτως εἶπεν
κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἐπὶ τὴν πόλιν ἣν σὺ λέγεις
παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος
ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν ἀποστολῇ **37**

ἰδοὺ ἐγὼ συνάγω αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆς οὗ
διέσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὀργῇ μου καὶ τῷ θυμῷ
μου καὶ παροξυσμῷ μεγάλῳ καὶ ἐπιστρέψω
αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ καθιῶ αὐτοὺς
πεποιθότας **38** καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ
ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν **39** καὶ δώσω αὐτοῖς ὁδὸν
ἑτέραν καὶ καρδίαν ἑτέραν φοβηθῆναί με πάσας
τὰς ἡμέρας εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις
αὐτῶν μετ' αὐτούς **40** καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς
διαθήκην αἰωνίαν ἣν οὐ μὴ ἀποστρέψω ὄπισθεν
αὐτῶν καὶ τὸν φόβον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν
αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ ἀποστῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἐμοῦ
41 καὶ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀγαθῶσαι αὐτοὺς καὶ
φυτεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίστει καὶ
ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ **42** ὅτι οὕτως
εἶπεν κύριος καθὰ ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον
πάντα τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ταῦτα οὕτως ἐγὼ
ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς πάντα τὰ ἀγαθά ἃ ἐλάλησα
ἐπ' αὐτούς **43** καὶ κτηθήσονται ἔτι ἀγροὶ ἐν τῇ
γῇ ᾗ σὺ λέγεις ἄβατός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ
κτήνους καὶ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας Χαλδαίων
44 καὶ κτήσονται ἀγροὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ γράψεις
βιβλίον καὶ σφραγιῇ καὶ διαμαρτυρῇ μάρτυρας
ἐν γῇ Βενιαμιν καὶ κύκλῳ Ιερουσαλημ καὶ ἐν
πόλεσιν Ιουδα καὶ ἐν πόλεσιν τοῦ ὄρους καὶ ἐν
πόλεσιν τῆς Σεφηλα καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Ναγεβ
ὅτι ἀποστρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν

40 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμιαν
δεύτερον καὶ αὐτὸς ἦν ἔτι δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ
τῆς φυλακῆς λέγων **2** οὕτως εἶπεν κύριος ποιῶν
γῆν καὶ πλάσσων αὐτὴν τοῦ ἀνορθῶσαι αὐτήν
κύριος ὄνομα αὐτῷ **3** κέκραξον πρός με καὶ
ἀποκριθήσομαί σοι καὶ ἀπαγγελῶ σοι μεγάλα καὶ
ἰσχυρά ἃ οὐκ ἔγνως αὐτά **4** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος
ὁ θεὸς Ισραηλ περὶ οἴκων τῆς πόλεως ταύτης καὶ
περὶ οἴκων βασιλέως Ιουδα τῶν καθῃρημένων
εἰς χάρακας καὶ προμαχῶνας **5** τοῦ μάχεσθαι
πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ πληρῶσαι αὐτὴν τῶν
νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων οὓς ἐπάταξα ἐν ὀργῇ μου
καὶ ἐν θυμῷ μου καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν
μου ἀπ' αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν πονηριῶν αὐτῶν
6 ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάγω αὐτῇ συνούλωσιν καὶ ἴαμα
καὶ φανερώσω αὐτοῖς εἰσακούειν καὶ ἰατρεύσω
αὐτὴν καὶ ποιήσω αὐτοῖς εἰρήνην καὶ πίστιν
7 καὶ ἐπιστρέψω τὴν ἀποικίαν Ιουδα καὶ τὴν
ἀποικίαν Ισραηλ καὶ οἰκοδομήσω αὐτοὺς καθὼς
τὸ πρότερον **8** καὶ καθαριῶ αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν
τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ὧν ἡμάρτοσάν μοι καὶ οὐ
μὴ μνησθήσομαι ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὧν ἥμαρτόν
μοι καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ **9** καὶ ἔσται εἰς
εὐφροσύνην καὶ εἰς αἴνεσιν καὶ εἰς μεγαλειότητα
παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς οἵτινες ἀκούσονται πάντα
τὰ ἀγαθά ἃ ἐγὼ ποιήσω καὶ φοβηθήσονται καὶ
πικρανθήσονται περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ
περὶ πάσης τῆς εἰρήνης ἧς ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς
10 οὕτως εἶπεν κύριος ἔτι ἀκουσθήσεται ἐν τῷ
τόπῳ τούτῳ ᾧ ὑμεῖς λέγετε ἔρημός ἐστιν ἀπὸ
ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν πόλεσιν Ιουδα καὶ
ἔξωθεν Ιερουσαλημ ταῖς ἠρημωμέναις παρὰ τὸ μὴ
εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτήνη **11** φωνὴ εὐφροσύνης
καὶ φωνὴ χαρμοσύνης φωνὴ νυμφίου καὶ φωνὴ
νύμφης φωνὴ λεγόντων ἐξομολογεῖσθε κυρίῳ
παντοκράτορι ὅτι χρηστὸς κύριος ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ εἰσοίσουσιν δῶρα
εἰς οἶκον κυρίου ὅτι ἀποστρέψω πᾶσαν τὴν
ἀποικίαν τῆς γῆς ἐκείνης κατὰ τὸ πρότερον εἶπεν

κύριος 12 οὕτως εἶπεν κύριος τῶν δυνάμεων
ἔτι ἔσται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῷ ἐρήμῳ παρὰ
τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτῆνος καὶ ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καταλύματα ποιμένων
κοιταζόντων πρόβατα 13 ἐν πόλεσιν τῆς ὀρεινῆς
καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Σεφηλα καὶ ἐν πόλεσιν
τῆς Ναγεβ καὶ ἐν γῇ Βενιαμιν καὶ ἐν ταῖς
κύκλῳ Ιερουσαλημ καὶ ἐν πόλεσιν Ιουδα ἔτι
παρελεύσεται πρόβατα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμοῦντος
εἶπεν κύριος

41 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμιαν
παρὰ κυρίου καὶ Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ
καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπολέμουν ἐπὶ
Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ιουδα λέγων
2 οὕτως εἶπεν κύριος βάδισον πρὸς Σεδεκιαν
βασιλέα Ιουδα καὶ ἐρεῖς αὐτῷ οὕτως εἶπεν κύριος
παραδόσει παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας
βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ συλλήμψεται αὐτὴν
καὶ καύσει αὐτὴν ἐν πυρί 3 καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς
ἐκ χειρὸς αὐτοῦ καὶ συλλήμψει συλλημφθήσῃ
καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθήσῃ καὶ οἱ ὀφθαλμοί
σου τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται καὶ τὸ
στόμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ στόματός σου λαλήσει καὶ
εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ 4 ἀλλὰ ἄκουσον τὸν
λόγον κυρίου Σεδεκια βασιλεῦ Ιουδα οὕτως λέγει
κύριος 5 ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῇ καὶ ὡς ἔκλαυσαν
τοὺς πατέρας σου τοὺς βασιλεύσαντας πρότερόν
σου κλαύσονται καὶ σὲ καὶ ὦ αδων κόψονταί
σε ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα εἶπεν κύριος 6 καὶ
ἐλάλησεν Ιερεμιας πρὸς τὸν βασιλέα Σεδεκιαν
πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν Ιερουσαλημ 7
καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐπολέμει
ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδα ἐπὶ
Λαχις καὶ ἐπὶ Αζηκα ὅτι αὗται κατελείφθησαν
ἐν πόλεσιν Ιουδα πόλεις ὀχυραί 8 ὁ λόγος ὁ
γενόμενος πρὸς Ιερεμιαν παρὰ κυρίου μετὰ τὸ
συντελέσαι τὸν βασιλέα Σεδεκιαν διαθήκην πρὸς
τὸν λαὸν τοῦ καλέσαι ἄφεσιν 9 τοῦ ἐξαποστεῖλαι
ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν
παιδίσκην αὐτοῦ τὸν Εβραῖον καὶ τὴν Εβραίαν
ἐλευθέρους πρὸς τὸ μὴ δουλεύειν ἄνδρα ἐξ Ιουδα
10 καὶ ἐπεστράφησαν πάντες οἱ μεγιστᾶνες καὶ
πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ
ἀποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον
τὴν παιδίσκην αὐτοῦ 11 καὶ ἔωσαν αὐτοὺς εἰς
παῖδας καὶ παιδίσκας 12 καὶ ἐγενήθη λόγος
κυρίου πρὸς Ιερεμιαν λέγων 13 οὕτως εἶπεν
κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἐγὼ ἐθέμην διαθήκην πρὸς
τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐξειλάμην
αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας
λέγων 14 ὅταν πληρωθῇ ἓξ ἔτη ἀποστελεῖς
τὸν ἀδελφόν σου τὸν Εβραῖον ὃς πραθήσεταί
σοι καὶ ἐργᾶταί σοι ἓξ ἔτη καὶ ἐξαποστελεῖς
αὐτὸν ἐλεύθερον καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ
οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν 15 καὶ ἐπέστρεψαν
σήμερον ποιῆσαι τὸ εὐθὲς πρὸ ὀφθαλμῶν μου
τοῦ καλέσαι ἄφεσιν ἕκαστον τοῦ πλησίον αὐτοῦ
καὶ συνετέλεσαν διαθήκην κατὰ πρόσωπόν μου
ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ᾽ αὐτῷ
16 καὶ ἐπεστρέψατε καὶ ἐβεβηλώσατε τὸ ὄνομά
μου τοῦ ἐπιστρέψαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ
ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὓς ἐξαπεστείλατε
ἐλευθέρους τῇ ψυχῇ αὐτῶν ὑμῖν εἰς παῖδας
καὶ παιδίσκας 17 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος
ὑμεῖς οὐκ ἠκούσατέ μου τοῦ καλέσαι ἄφεσιν

ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἰδοὺ ἐγὼ καλῶ
ἄφεσιν ὑμῖν εἰς μάχαιραν καὶ εἰς τὸν θάνατον
καὶ εἰς τὸν λιμὸν καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς διασπορὰν
πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς **18** καὶ δώσω
τοὺς ἄνδρας τοὺς παρεληλυθότας τὴν διαθήκην
μου τοὺς μὴ στήσαντας τὴν διαθήκην μου ἣν
ἐποίησαν κατὰ πρόσωπόν μου τὸν μόσχον ὃν
ἐποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῷ **19** τοὺς ἄρχοντας
Ιουδα καὶ τοὺς δυνάστας καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ
τὸν λαόν **20** καὶ δώσω αὐτοὺς τοῖς ἐχθροῖς
αὐτῶν καὶ ἔσται τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βρῶσις τοῖς
πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς
21 καὶ τὸν Σεδεκιαν βασιλέα τῆς Ιουδαίας καὶ
τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν
αὐτῶν καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος τοῖς
ἀποτρέχουσιν ἀπ’ αὐτῶν **22** ἰδοὺ ἐγὼ συντάσσω
φησὶν κύριος καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν
γῆν ταύτην καὶ πολεμήσουσιν ἐπ’ αὐτὴν καὶ
λήμψονται αὐτὴν καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν
ἐν πυρὶ καὶ τὰς πόλεις Ιουδα καὶ δώσω αὐτὰς
ἐρήμους ἀπὸ κατοικούντων

42 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμιαν παρὰ
κυρίου ἐν ἡμέραις Ιωακιμ βασιλέως Ιουδα λέγων
2 βάδισον εἰς οἶκον Αρχαβιν καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς
οἶκον κυρίου εἰς μίαν τῶν αὐλῶν καὶ ποτιεῖς
αὐτοὺς οἶνον **3** καὶ ἐξήγαγον τὸν Ιεζονιαν υἱὸν
Ιερεμιν υἱοῦ Χαβασιν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ
καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν
Αρχαβιν **4** καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου
εἰς τὸ παστοφόριον υἱῶν Ανανιου υἱοῦ Γοδολιου
ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ ὅ ἐστιν ἐγγὺς τοῦ οἴκου
τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπάνω τοῦ οἴκου Μαασαιου
υἱοῦ Σελωμ τοῦ φυλάσσοντος τὴν αὐλήν **5** καὶ
ἔδωκα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κεράμιον οἴνου
καὶ ποτήρια καὶ εἶπα πίετε οἶνον **6** καὶ εἶπαν οὐ
μὴ πίωμεν οἶνον ὅτι Ιωναδαβ υἱὸς Ρηχαβ ὁ πατὴρ
ἡμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν λέγων οὐ μὴ πίητε οἶνον
ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἕως αἰῶνος **7** καὶ οἰκίαν οὐ
μὴ οἰκοδομήσητε καὶ σπέρμα οὐ μὴ σπείρητε καὶ
ἀμπελὼν οὐκ ἔσται ὑμῖν ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκήσετε
πάσας τὰς ἡμέρας ὑμῶν ὅπως ἂν ζήσητε ἡμέρας
πολλὰς ἐπὶ τῆς γῆς ἐφ’ ἧς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ’
αὐτῆς **8** καὶ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς Ιωναδαβ
τοῦ πατρὸς ἡμῶν πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πάσας
τὰς ἡμέρας ἡμῶν ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν
καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν **9** καὶ
πρὸς τὸ μὴ οἰκοδομεῖν οἰκίας τοῦ κατοικεῖν ἐκεῖ
καὶ ἀμπελὼν καὶ ἀγρὸς καὶ σπέρμα οὐκ ἐγένετο
ἡμῖν **10** καὶ ᾠκήσαμεν ἐν σκηναῖς καὶ ἠκούσαμεν
καὶ ἐποιήσαμεν κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν
Ιωναδαβ ὁ πατὴρ ἡμῶν **11** καὶ ἐγενήθη ὅτε
ἀνέβη Ναβουχοδονοσορ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἴπαμεν
εἰσέλθατε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς Ιερουσαλημ ἀπὸ
προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Χαλδαίων καὶ
ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Ἀσσυρίων
καὶ ᾠκοῦμεν ἐκεῖ **12** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
πρός με λέγων **13** οὕτως λέγει κύριος πορεύου
καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ Ιουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν
Ιερουσαλημ οὐ μὴ λάβητε παιδείαν τοῦ ἀκούειν
τοὺς λόγους μου **14** ἔστησαν ῥῆμα υἱοὶ Ιωναδαβ
υἱοῦ Ρηχαβ ὃ ἐνετείλατο τοῖς τέκνοις αὐτοῦ
πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον καὶ οὐκ ἐπίοσαν καὶ ἐγὼ
ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου καὶ ἐλάλησα καὶ
οὐκ ἠκούσατε **15** καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς
παῖδάς μου τοὺς προφήτας λέγων ἀποστράφητε
ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ

βελτίω ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ οὐ
πορεύσεσθε ὀπίσω θεῶν ἑτέρων τοῦ δουλεύειν
αὐτοῖς καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα ὑμῖν
καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ οὐκ ἐκλίνατε τὰ ὦτα
ὑμῶν καὶ οὐκ ἠκούσατε **16** καὶ ἔστησαν υἱοὶ
Ιωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς
αὐτῶν ὁ δὲ λαὸς οὗτος οὐκ ἤκουσάν μου **17** διὰ
τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ
Ιουδαν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ
πάντα τὰ κακά ἃ ἐλάλησα ἐπ᾽ αὐτούς **18** διὰ
τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἐπειδὴ ἤκουσαν υἱοὶ
Ιωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς
αὐτῶν ποιεῖν καθότι ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ
αὐτῶν **19** οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἀνὴρ τῶν υἱῶν Ιωναδαβ
υἱοῦ Ρηχαβ παρεστηκὼς κατὰ πρόσωπόν μου
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς

43 καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ιωακιμ υἱοῦ
Ιωσια βασιλέως Ιουδα ἐγενήθη λόγος κυρίου
πρός με λέγων **2** λαβὲ σεαυτῷ χαρτίον βιβλίου
καὶ γράψον ἐπ᾽ αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους οὓς
ἐχρημάτισα πρὸς σὲ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ
Ιουδαν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας
λαλήσαντός μου πρός σε ἀφ᾽ ἡμερῶν Ιωσια
βασιλέως Ιουδα καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **3**
ἴσως ἀκούσεται ὁ οἶκος Ιουδα πάντα τὰ κακά ἃ
ἐγὼ λογίζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς ἵνα ἀποστρέψωσιν
ἀπὸ ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς καὶ ἵλεως ἔσομαι
ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν **4**
καὶ ἐκάλεσεν Ιερεμιας τὸν Βαρουχ υἱὸν Νηριου
καὶ ἔγραψεν ἀπὸ στόματος Ιερεμιου πάντας τοὺς
λόγους κυρίου οὓς ἐχρημάτισεν πρὸς αὐτόν εἰς
χαρτίον βιβλίου **5** καὶ ἐνετείλατο Ιερεμιας τῷ
Βαρουχ λέγων ἐγὼ φυλάσσομαι οὐ μὴ δύνωμαι
εἰσελθεῖν εἰς οἶκον κυρίου **6** καὶ ἀναγνώσῃ
ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ ἐν
οἴκῳ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ νηστείας καὶ ἐν ὠσὶ
παντὸς Ιουδα τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεως αὐτῶν
ἀναγνώσῃ αὐτοῖς **7** ἴσως πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν
κατὰ πρόσωπον κυρίου καὶ ἀποστρέψουσιν ἐκ
τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς ὅτι μέγας ὁ θυμὸς
καὶ ἡ ὀργὴ κυρίου ἣν ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν λαὸν
τοῦτον **8** καὶ ἐποίησεν Βαρουχ κατὰ πάντα ἃ
ἐνετείλατο αὐτῷ Ιερεμιας τοῦ ἀναγνῶναι ἐν
τῷ βιβλίῳ λόγους κυρίου ἐν οἴκῳ κυρίου **9** καὶ
ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ βασιλεῖ Ιωακιμ τῷ
μηνὶ τῷ ἐνάτῳ ἐξεκκλησίασαν νηστείαν κατὰ
πρόσωπον κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ιερουσαλημ καὶ
οἶκος Ιουδα **10** καὶ ἀνεγίνωσκε Βαρουχ ἐν τῷ
βιβλίῳ τοὺς λόγους Ιερεμιου ἐν οἴκῳ κυρίου
ἐν οἴκῳ Γαμαριου υἱοῦ Σαφαν τοῦ γραμματέως
ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πύλης τοῦ
οἴκου κυρίου τῆς καινῆς ἐν ὠσὶ παντὸς τοῦ
λαοῦ **11** καὶ ἤκουσεν Μιχαιας υἱὸς Γαμαριου
υἱοῦ Σαφαν ἅπαντας τοὺς λόγους κυρίου ἐκ τοῦ
βιβλίου **12** καὶ κατέβη εἰς οἶκον τοῦ βασιλέως εἰς
τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ πάντες
οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο Ελισαμα ὁ γραμματεὺς
καὶ Δαλαιας υἱὸς Σελεμιου καὶ Ελναθαν υἱὸς
Ακχοβωρ καὶ Γαμαριας υἱὸς Σαφαν καὶ Σεδεκιας
υἱὸς Ανανιου καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες **13** καὶ
ἀνήγγειλεν αὐτοῖς Μιχαιας πάντας τοὺς λόγους
οὓς ἤκουσεν ἀναγινώσκοντος τοῦ Βαρουχ εἰς
τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ **14** καὶ ἀπέστειλαν πάντες
οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νηριου τὸν
Ιουδιν υἱὸν Ναθανιου υἱοῦ Σελεμιου υἱοῦ Χουσι
λέγοντες τὸ χαρτίον ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν

αὐτῷ ἐν ὠσὶ τοῦ λαοῦ λαβὲ αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά
σου καὶ ἧκε καὶ ἔλαβεν Βαρουχ τὸ χαρτίον καὶ
κατέβη πρὸς αὐτούς 15 καὶ εἶπαν αὐτῷ πάλιν
ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν καὶ ἀνέγνω Βαρουχ
16 καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους
συνεβουλεύσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον
αὐτοῦ καὶ εἶπαν ἀναγγέλλοντες ἀναγγείλωμεν
τῷ βασιλεῖ ἅπαντας τοὺς λόγους τούτους 17
καὶ τὸν Βαρουχ ἠρώτησαν λέγοντες πόθεν
ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους τούτους 18 καὶ
εἶπεν Βαρουχ ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἀνήγγειλέν
μοι Ιερεμιας πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ
ἔγραφον ἐν βιβλίῳ 19 καὶ εἶπαν τῷ Βαρουχ
βάδισον κατακρύβηθι σὺ καὶ Ιερεμιας ἄνθρωπος
μὴ γνώτω ποῦ ὑμεῖς 20 καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν
βασιλέα εἰς τὴν αὐλήν καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν
φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ελισαμα καὶ ἀνήγγειλαν τῷ
βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους 21 καὶ ἀπέστειλεν
ὁ βασιλεὺς τὸν Ιουδιν λαβεῖν τὸ χαρτίον καὶ
ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου Ελισαμα καὶ ἀνέγνω Ιουδιν
εἰς τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως καὶ εἰς τὰ ὦτα πάντων
τῶν ἀρχόντων τῶν ἑστηκότων περὶ τὸν βασιλέα
22 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ
καὶ ἐσχάρα πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ 23 καὶ
ἐγενήθη ἀναγινώσκοντος Ιουδιν τρεῖς σελίδας
καὶ τέσσαρας ἀπέτεμνεν αὐτὰς τῷ ξυρῷ τοῦ
γραμματέως καὶ ἔρριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ
τῆς ἐσχάρας ἕως ἐξέλιπεν πᾶς ὁ χάρτης εἰς τὸ
πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας 24 καὶ οὐκ ἐζήτησαν
καὶ οὐ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς
καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ ἀκούοντες πάντας τοὺς
λόγους τούτους 25 καὶ Ελναθαν καὶ Γοδολιας
καὶ Γαμαριας ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ πρὸς τὸ μὴ
κατακαῦσαι τὸ χαρτίον 26 καὶ ἐνετείλατο ὁ
βασιλεὺς τῷ Ιερεμεηλ υἱῷ τοῦ βασιλέως καὶ τῷ
Σαραια υἱῷ Εσριηλ συλλαβεῖν τὸν Βαρουχ καὶ
τὸν Ιερεμιαν καὶ κατεκρύβησαν 27 καὶ ἐγένετο
λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμιαν μετὰ τὸ κατακαῦσαι
τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον πάντας τοὺς λόγους
οὓς ἔγραψεν Βαρουχ ἀπὸ στόματος Ιερεμιου
λέγων 28 πάλιν λαβὲ σὺ χαρτίον ἕτερον καὶ
γράψον πάντας τοὺς λόγους τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ
χαρτίου οὓς κατέκαυσεν ὁ βασιλεὺς Ιωακιμ 29
καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος σὺ κατέκαυσας τὸ
χαρτίον τοῦτο λέγων διὰ τί ἔγραψας ἐπ' αὐτῷ
λέγων εἰσπορευόμενος εἰσπορεύσεται ὁ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος καὶ ἐξολεθρεύσει τὴν γῆν ταύτην
καὶ ἐκλείψει ἀπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτήνη 30
διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ Ιωακιμ βασιλέα
Ιουδα οὐκ ἔσται αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ θρόνου
Δαυιδ καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ ἔσται ἐρριμμένον
ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας καὶ ἐν τῷ παγετῷ
τῆς νυκτός 31 καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτὸν καὶ
ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ
καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ γῆν Ιουδα πάντα τὰ κακά
ἃ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς καὶ οὐκ ἤκουσαν 32
καὶ ἔλαβεν Βαρουχ χαρτίον ἕτερον καὶ ἔγραψεν
ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ιερεμιου ἅπαντας τοὺς
λόγους τοῦ βιβλίου οὗ κατέκαυσεν Ιωακιμ καὶ
ἔτι προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες ὡς οὗτοι

44 καὶ ἐβασίλευσεν Σεδεκιας υἱὸς Ιωσια
ἀντὶ Ιωακιμ ὃν ἐβασίλευσεν Ναβουχοδονοσορ
βασιλεύειν τοῦ Ιουδα 2 καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτὸς
καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς
λόγους κυρίου οὓς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ιερεμιου 3

καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκιας τὸν Ιωαχαλ
υἱὸν Σελεμιου καὶ τὸν Σοφονιαν υἱὸν Μαασαιου
τὸν ἱερέα πρὸς Ιερεμιαν λέγων πρόσευξαι δὴ
περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον 4 καὶ Ιερεμιας ἦλθεν καὶ
διῆλθεν διὰ μέσου τῆς πόλεως καὶ οὐκ ἔδωκαν
αὐτὸν εἰς οἶκον τῆς φυλακῆς 5 καὶ δύναμις
Φαραω ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἤκουσαν οἱ
Χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ
Ιερουσαλημ 6 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς
Ιερεμιαν λέγων 7 οὕτως εἶπεν κύριος οὕτως
ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ιουδα τὸν ἀποστείλαντα πρὸς
σὲ τοῦ ἐκζητῆσαί με ἰδοὺ δύναμις Φαραω ἡ
ἐξελθοῦσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν ἀποστρέψουσιν
εἰς γῆν Αἰγύπτου 8 καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ
Χαλδαῖοι καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην
καὶ συλλήμψονται αὐτὴν καὶ καύσουσιν αὐτὴν
ἐν πυρί 9 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος μὴ ὑπολάβητε
ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν λέγοντες ἀποτρέχοντες
ἀπελεύσονται ἀφ’ ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι ὅτι οὐ μὴ
ἀπέλθωσιν 10 καὶ ἐὰν πατάξητε πᾶσαν δύναμιν
τῶν Χαλδαίων τοὺς πολεμοῦντας ὑμᾶς καὶ
καταλειφθῶσίν τινες ἐκκεκεντημένοι ἕκαστος
ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ οὗτοι ἀναστήσονται καὶ
καύσουσιν τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρί 11 καὶ
ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων
ἀπὸ Ιερουσαλημ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως
Φαραω 12 ἐξῆλθεν Ιερεμιας ἀπὸ Ιερουσαλημ
τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμιν τοῦ ἀγοράσαι
ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ 13 καὶ ἐγένετο αὐτὸς
ἐν πύλῃ Βενιαμιν καὶ ἐκεῖ ἄνθρωπος παρ’ ᾧ
κατέλυεν Σαρουιας υἱὸς Σελεμιου υἱοῦ Ανανιου
καὶ συνέλαβεν τὸν Ιερεμιαν λέγων πρὸς τοὺς
Χαλδαίους σὺ φεύγεις 14 καὶ εἶπεν ψεῦδος οὐκ
εἰς τοὺς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω καὶ οὐκ ἤκουσεν
αὐτοῦ καὶ συνέλαβεν Σαρουιας τὸν Ιερεμιαν
καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄρχοντας 15
καὶ ἐπικράνθησαν οἱ ἄρχοντες ἐπὶ Ιερεμιαν καὶ
ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν εἰς τὴν
οἰκίαν Ιωναθαν τοῦ γραμματέως ὅτι ταύτην
ἐποίησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς 16 καὶ ἦλθεν
Ιερεμιας εἰς οἰκίαν τοῦ λάκκου καὶ εἰς τὴν
χερεθ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς 17 καὶ
ἀπέστειλεν Σεδεκιας καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν καὶ
ἠρώτα αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφαίως εἰπεῖν εἰ
ἔστιν λόγος παρὰ κυρίου καὶ εἶπεν ἔστιν εἰς
χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσῃ 18 καὶ
εἶπεν Ιερεμιας τῷ βασιλεῖ τί ἠδίκησά σε καὶ τοὺς
παῖδάς σου καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ὅτι σὺ δίδως με
εἰς οἰκίαν φυλακῆς 19 καὶ ποῦ εἰσιν οἱ προφῆται
ὑμῶν οἱ προφητεύσαντες ὑμῖν λέγοντες ὅτι
οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν γῆν
ταύτην 20 καὶ νῦν κύριε βασιλεῦ πεσέτω τὸ ἔλεός
μου κατὰ πρόσωπόν σου καὶ τί ἀποστρέφεις με
εἰς οἰκίαν Ιωναθαν τοῦ γραμματέως καὶ οὐ μὴ
ἀποθάνω ἐκεῖ 21 καὶ συνέταξεν ὁ βασιλεὺς καὶ
ἐνεβάλοσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς καὶ
ἐδίδοσαν αὐτῷ ἄρτον ἕνα τῆς ἡμέρας ἔξωθεν οὗ
πέσσουσιν ἕως ἐξέλιπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως
καὶ ἐκάθισεν Ιερεμιας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς

45 καὶ ἤκουσεν Σαφατιας υἱὸς Μαθαν καὶ
Γοδολιας υἱὸς Πασχωρ καὶ Ιωαχαλ υἱὸς Σελεμιου
τοὺς λόγους οὓς ἐλάλει Ιερεμιας ἐπὶ τὸν λαὸν
λέγων 2 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ κατοικῶν
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν ῥομφαίᾳ
καὶ ἐν λιμῷ καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τοὺς
Χαλδαίους ζήσεται καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ

εἰς εὕρεμα καὶ ζήσεται 3 ὅτι οὕτως εἶπεν
κύριος παραδιδομένη παραδοθήσεται ἡ πόλις
αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλῶνος
καὶ συλλήμψεται αὐτήν 4 καὶ εἶπαν τῷ
βασιλεῖ ἀναιρεθήτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος
ὅτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων
τῶν πολεμούντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ
πόλει καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ λαλῶν
πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους ὅτι ὁ
ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρησμολογεῖ εἰρήνην τῷ
λαῷ τούτῳ ἀλλ' ἢ πονηρά 5 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς
ἰδοὺ αὐτὸς ἐν χερσὶν ὑμῶν ὅτι οὐκ ἠδύνατο ὁ
βασιλεὺς πρὸς αὐτούς 6 καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς
τὸν λάκκον Μελχιου υἱοῦ τοῦ βασιλέως ὃς ἦν ἐν
τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς
τὸν λάκκον καὶ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ ἀλλ'
ἢ βόρβορος καὶ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ 7 καὶ ἤκουσεν
Αβδεμελεχ ὁ Αἰθίοψ καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ
βασιλέως ὅτι ἔδωκαν Ιερεμιαν εἰς τὸν λάκκον
καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμιν 8 καὶ
ἐξῆλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν
βασιλέα καὶ εἶπεν 9 ἐπονηρεύσω ἃ ἐποίησας τοῦ
ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἀπὸ προσώπου
τοῦ λιμοῦ ὅτι οὐκ εἰσὶν ἔτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει 10
καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Αβδεμελεχ λέγων
λαβὲ εἰς τὰς χεῖράς σου ἐντεῦθεν τριάκοντα
ἀνθρώπους καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου
ἵνα μὴ ἀποθάνῃ 11 καὶ ἔλαβεν Αβδεμελεχ τοὺς
ἀνθρώπους καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
βασιλέως τὴν ὑπόγειον καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν
παλαιὰ ῥάκη καὶ παλαιὰ σχοινία καὶ ἔρριψεν
αὐτὰ πρὸς Ιερεμιαν εἰς τὸν λάκκον 12 καὶ εἶπεν
ταῦτα θὲς ὑποκάτω τῶν σχοινίων καὶ ἐποίησεν
Ιερεμιας οὕτως 13 καὶ εἵλκυσαν αὐτὸν τοῖς
σχοινίοις καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου καὶ
ἐκάθισεν Ιερεμιας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς 14 καὶ
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς
ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν ασελισι τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς ἐρωτήσω σε λόγον
καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα 15 καὶ εἶπεν
Ιερεμιας τῷ βασιλεῖ ἐὰν ἀναγγείλω σοι οὐχὶ
θανάτῳ με θανατώσεις καὶ ἐὰν συμβουλεύσω
σοι οὐ μὴ ἀκούσῃς μου 16 καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ
βασιλεὺς λέγων ζῇ κύριος ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν
ψυχὴν ταύτην εἰ ἀποκτενῶ σε καὶ εἰ δώσω σε
εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τούτων 17 καὶ εἶπεν
αὐτῷ Ιερεμιας οὕτως εἶπεν κύριος ἐὰν ἐξελθὼν
ἐξέλθῃς πρὸς ἡγεμόνας βασιλέως Βαβυλῶνος
καὶ ζήσεται ἡ ψυχή σου καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ
κατακαυθῇ ἐν πυρί καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σου
18 καὶ ἐὰν μὴ ἐξέλθῃς δοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς
χεῖρας τῶν Χαλδαίων καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν
πυρί καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς 19 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
τῷ Ιερεμια ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν Ιουδαίων τῶν
πεφευγότων πρὸς τοὺς Χαλδαίους μὴ δώσειν με
εἰς χεῖρας αὐτῶν καὶ καταμωκήσονταί μου 20
καὶ εἶπεν Ιερεμιας οὐ μὴ παραδῶσίν σε ἄκουσον
τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς σέ καὶ
βέλτιον ἔσται σοι καὶ ζήσεται ἡ ψυχή σου 21
καὶ εἰ μὴ θέλεις σὺ ἐξελθεῖν οὗτος ὁ λόγος ὃν
ἔδειξέν μοι κύριος 22 καὶ ἰδοὺ πᾶσαι αἱ γυναῖκες
αἱ καταλειφθεῖσαι ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ιουδα
ἐξήγοντο πρὸς ἄρχοντας βασιλέως Βαβυλῶνος
καὶ αὗται ἔλεγον ἠπάτησάν σε καὶ δυνήσονταί
σοι ἄνδρες εἰρηνικοί σου καὶ καταλύσουσιν ἐν
ὀλισθήμασιν πόδας σου ἀπέστρεψαν ἀπὸ σοῦ 23

καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ τὰ τέκνα σου ἐξάξουσιν
πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς ὅτι
ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος συλλημφθήσῃ
καὶ ἡ πόλις αὕτη κατακαυθήσεται **24** καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ βασιλεύς ἄνθρωπος μὴ γνώτω ἐκ τῶν
λόγων τούτων καὶ σὺ οὐ μὴ ἀποθάνῃς **25** καὶ
ἐὰν ἀκούσωσιν οἱ ἄρχοντες ὅτι ἐλάλησά σοι καὶ
ἔλθωσιν πρὸς σὲ καὶ εἴπωσίν σοι ἀνάγγειλον ἡμῖν
τί ἐλάλησέν σοι ὁ βασιλεύς μὴ κρύψῃς ἀφ' ἡμῶν
καὶ οὐ μὴ ἀνέλωμέν σε καὶ τί ἐλάλησεν πρὸς
σὲ ὁ βασιλεύς **26** καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ῥίπτω ἐγὼ τὸ
ἔλεός μου κατ' ὀφθαλμοὺς τοῦ βασιλέως πρὸς τὸ
μὴ ἀποστρέψαι με εἰς οἰκίαν Ιωναθαν ἀποθανεῖν
ἐκεῖ **27** καὶ ἤλθοσαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς
Ιερεμιαν καὶ ἠρώτησαν αὐτόν καὶ ἀνήγγειλεν
αὐτοῖς κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς
ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεύς καὶ ἀπεσιώπησαν
ὅτι οὐκ ἠκούσθη λόγος κυρίου **28** καὶ ἐκάθισεν
Ιερεμιας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς ἕως χρόνου οὗ
συνελήμφθη Ιερουσαλημ

46 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τοῦ
Σεδεκια βασιλέως Ιουδα ἐν τῷ μηνὶ τῷ
δεκάτῳ παρεγένετο Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ
Ιερουσαλημ καὶ ἐπολιόρκουν αὐτήν **2** καὶ ἐν
τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκια ἐν τῷ μηνὶ τῷ
τετάρτῳ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς ἐρράγη ἡ πόλις **3**
καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες βασιλέως
Βαβυλῶνος καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ
Ναργαλασαρ καὶ Σαμαγωθ καὶ Ναβουσαχαρ καὶ
Ναβουσαρις καὶ Ναγαργασνασερ Ραβαμαγ καὶ
οἱ κατάλοιποι ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος
14 καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἔλαβον τὸν Ιερεμιαν ἐξ
αὐλῆς τῆς φυλακῆς καὶ ἔδωκαν αὐτὸν πρὸς τὸν
Γοδολιαν υἱὸν Αχικαμ υἱοῦ Σαφαν καὶ ἐξήγαγον
αὐτόν καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ **15** καὶ
πρὸς Ιερεμιαν ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν τῇ αὐλῇ
τῆς φυλακῆς λέγων **16** πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς
Αβδεμελεχ τὸν Αἰθίοπα οὕτως εἶπεν κύριος ὁ
θεὸς Ισραηλ ἰδοὺ ἐγὼ φέρω τοὺς λόγους μου ἐπὶ
τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθά **17**
καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐ μὴ δώσω
σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων ὧν σὺ φοβῇ ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν **18** ὅτι σῴζων σώσω σε καὶ ἐν
ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσῃς καὶ ἔσται ἡ ψυχή σου εἰς
εὕρεμα ὅτι ἐπεποίθεις ἐπ' ἐμοί φησὶν κύριος

47 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς
Ιερεμιαν ὕστερον μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν
Ναβουζαρδαν τὸν ἀρχιμάγειρον τὸν ἐκ Δαμαν
ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν ἐν χειροπέδαις ἐν μέσῳ
ἀποικίας Ιουδα τῶν ἠγμένων εἰς Βαβυλῶνα **2**
καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ εἶπεν αὐτῷ
κύριος ὁ θεός σου ἐλάλησεν τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ
τὸν τόπον τοῦτον **3** καὶ ἐποίησεν κύριος ὅτι
ἡμάρτετε αὐτῷ καὶ οὐκ ἠκούσατε αὐτοῦ τῆς
φωνῆς **4** ἰδοὺ ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν χειροπέδων
τῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς σου εἰ καλὸν ἐναντίον σου
ἐλθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα ἧκε καὶ θήσω
τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ σέ **5** εἰ δὲ μή ἀπότρεχε
καὶ ἀνάστρεψον πρὸς Γοδολιαν υἱὸν Αχικαμ υἱοῦ
Σαφαν ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν γῇ
Ιουδα καὶ οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ
ἐν γῇ Ιουδα εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀφθαλμοῖς
σου τοῦ πορευθῆναι πορεύου καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
ὁ ἀρχιμάγειρος δῶρα καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν
6 καὶ ἦλθεν πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα καὶ

ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ τοῦ καταλειφθέντος
ἐν τῇ γῇ 7 καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἡγεμόνες
τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῷ αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες
αὐτῶν ὅτι κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος
τὸν Γοδολιαν ἐν τῇ γῇ καὶ παρεκατέθετο αὐτῷ
ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῶν οὓς οὐκ ἀπῴκισεν
εἰς Βαβυλῶνα 8 καὶ ἦλθεν πρὸς Γοδολιαν εἰς
Μασσηφα Ισμαηλ υἱὸς Ναθανιου καὶ Ιωαναν
υἱὸς Καρηε καὶ Σαραιας υἱὸς Θαναεμεθ καὶ
υἱοὶ Ωφε τοῦ Νετωφατι καὶ Ιεζονιας υἱὸς τοῦ
Μοχατι αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν 9 καὶ ὤμοσεν
αὐτοῖς Γοδολιας καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν λέγων
μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου τῶν παίδων τῶν
Χαλδαίων κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ καὶ ἐργάσασθε
τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος καὶ βέλτιον ἔσται ὑμῖν
10 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κάθημαι ἐναντίον ὑμῶν εἰς
Μασσηφα στῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν Χαλδαίων
οἳ ἂν ἔλθωσιν ἐφ’ ὑμᾶς καὶ ὑμεῖς συναγάγετε
οἶνον καὶ ὀπώραν καὶ συναγάγετε ἔλαιον καὶ
βάλετε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς
πόλεσιν αἷς κατεκρατήσατε 11 καὶ πάντες οἱ
Ιουδαῖοι οἱ ἐν γῇ Μωαβ καὶ ἐν υἱοῖς Αμμων καὶ
οἱ ἐν τῇ Ιδουμαίᾳ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἤκουσαν
ὅτι ἔδωκεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατάλειμμα
τῷ Ιουδα καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ’ αὐτοὺς τὸν
Γοδολιαν υἱὸν Αχικαμ 12 καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολιαν
εἰς γῆν Ιουδα εἰς Μασσηφα καὶ συνήγαγον οἶνον
καὶ ὀπώραν πολλὴν σφόδρα καὶ ἔλαιον 13 καὶ
Ιωαναν υἱὸς Καρηε καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες
τῆς δυνάμεως οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἦλθον πρὸς
Γοδολιαν εἰς Μασσηφα 14 καὶ εἶπαν αὐτῷ εἰ
γνώσει γινώσκεις ὅτι Βελισα βασιλεὺς υἱῶν
Αμμων ἀπέστειλεν πρὸς σὲ τὸν Ισμαηλ πατάξαι
σου ψυχήν καὶ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτοῖς Γοδολιας
15 καὶ Ιωαναν εἶπεν τῷ Γοδολια κρυφαίως ἐν
Μασσηφα πορεύσομαι δὴ καὶ πατάξω τὸν Ισμαηλ
καὶ μηθεὶς γνώτω μὴ πατάξῃ σου ψυχὴν καὶ
διασπαρῇ πᾶς Ιουδα οἱ συνηγμένοι πρὸς σὲ καὶ
ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι Ιουδα 16 καὶ εἶπεν
Γοδολιας πρὸς Ιωαναν μὴ ποιήσῃς τὸ πρᾶγμα
τοῦτο ὅτι ψευδῆ σὺ λέγεις περὶ Ισμαηλ

48 καὶ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἦλθεν
Ισμαηλ υἱὸς Ναθανιου υἱοῦ Ελασα ἀπὸ γένους
τοῦ βασιλέως καὶ δέκα ἄνδρες μετ’ αὐτοῦ πρὸς
Γοδολιαν εἰς Μασσηφα καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον
ἅμα 2 καὶ ἀνέστη Ισμαηλ καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οἳ
ἦσαν μετ’ αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν τὸν Γοδολιαν ὃν
κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τῆς γῆς
3 καὶ πάντας τοὺς Ιουδαίους τοὺς ὄντας μετ’
αὐτοῦ ἐν Μασσηφα καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους
τοὺς εὑρεθέντας ἐκεῖ 4 καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ
τῇ δευτέρᾳ πατάξαντος αὐτοῦ τὸν Γοδολιαν
καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἔγνω 5 καὶ ἤλθοσαν ἄνδρες
ἀπὸ Συχεμ καὶ ἀπὸ Σαλημ καὶ ἀπὸ Σαμαρείας
ὀγδοήκοντα ἄνδρες ἐξυρημένοι πώγωνας καὶ
διερρηγμένοι τὰ ἱμάτια καὶ κοπτόμενοι καὶ μαναα
καὶ λίβανος ἐν χερσὶν αὐτῶν τοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς
οἶκον κυρίου 6 καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς
Ισμαηλ αὐτοὶ ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον καὶ εἶπεν
αὐτοῖς εἰσέλθετε πρὸς Γοδολιαν 7 καὶ ἐγένετο
εἰσελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως
ἔσφαξεν αὐτοὺς εἰς τὸ φρέαρ 8 καὶ δέκα ἄνδρες
εὑρέθησαν ἐκεῖ καὶ εἶπαν τῷ Ισμαηλ μὴ ἀνέλῃς
ἡμᾶς ὅτι εἰσὶν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ πυροὶ καὶ
κριθαί μέλι καὶ ἔλαιον καὶ παρῆλθεν καὶ οὐκ
ἀνεῖλεν αὐτοὺς ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν 9

καὶ τὸ φρέαρ εἰς ὃ ἔρριψεν ἐκεῖ Ισμαηλ πάντας
οὓς ἐπάταξεν φρέαρ μέγα τοῦτό ἐστιν ὃ ἐποίησεν
ὁ βασιλεὺς Ασα ἀπὸ προσώπου Βαασα βασιλέως
Ισραηλ τοῦτο ἐνέπλησεν Ισμαηλ τραυματιῶν
10 καὶ ἀπέστρεψεν Ισμαηλ πάντα τὸν λαὸν τὸν
καταλειφθέντα εἰς Μασσηφα καὶ τὰς θυγατέρας
τοῦ βασιλέως ἃς παρεκατέθετο ὁ ἀρχιμάγειρος
τῷ Γοδολια υἱῷ Αχικαμ καὶ ᾤχετο εἰς τὸ πέραν
υἱῶν Αμμων 11 καὶ ἤκουσεν Ιωαναν υἱὸς Καρηε
καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ'
αὐτοῦ πάντα τὰ κακά ἃ ἐποίησεν Ισμαηλ 12
καὶ ἤγαγον ἅπαν τὸ στρατόπεδον αὐτῶν καὶ
ᾤχοντο πολεμεῖν αὐτὸν καὶ εὗρον αὐτὸν ἐπὶ
ὕδατος πολλοῦ ἐν Γαβαων 13 καὶ ἐγένετο ὅτε
εἶδον πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ισμαηλ τὸν Ιωαναν καὶ
τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως τῆς μετ' αὐτοῦ
14 καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ιωαναν 15 καὶ Ισμαηλ
ἐσώθη σὺν ὀκτὼ ἀνθρώποις καὶ ᾤχετο πρὸς τοὺς
υἱοὺς Αμμων 16 καὶ ἔλαβεν Ιωαναν καὶ πάντες
οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντας
τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ οὓς ἀπέστρεψεν
ἀπὸ Ισμαηλ δυνατοὺς ἄνδρας ἐν πολέμῳ καὶ
τὰς γυναῖκας καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τοὺς εὐνούχους
οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Γαβαων 17 καὶ ᾤχοντο
καὶ ἐκάθισαν ἐν Γαβηρωθ-χαμααμ τὴν πρὸς
Βηθλεεμ τοῦ πορευθῆναι εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον
18 ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων ὅτι ἐφοβήθησαν
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι ἐπάταξεν Ισμαηλ τὸν
Γοδολιαν ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν
τῇ γῇ

49 καὶ προσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς
δυνάμεως καὶ Ιωαναν καὶ Αζαριας υἱὸς Μαασαιου
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου 2
πρὸς Ιερεμιαν τὸν προφήτην καὶ εἶπαν αὐτῷ
πεσέτω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου
καὶ πρόσευξαι πρὸς κύριον τὸν θεόν σου περὶ
τῶν καταλοίπων τούτων ὅτι κατελείφθημεν
ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν καθὼς οἱ ὀφθαλμοί σου
βλέπουσιν 3 καὶ ἀναγγειλάτω ἡμῖν κύριος ὁ
θεός σου τὴν ὁδόν ᾗ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ
καὶ λόγον ὃν ποιήσομεν 4 καὶ εἶπεν αὐτοῖς
Ιερεμιας ἤκουσα ἰδοὺ ἐγὼ προσεύξομαι πρὸς
κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν
καὶ ἔσται ὁ λόγος ὃν ἂν ἀποκριθήσεται κύριος
ἀναγγελῶ ὑμῖν οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν ῥῆμα
5 καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ιερεμια ἔστω κύριος ἐν
ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστόν εἰ μὴ κατὰ
πάντα τὸν λόγον ὃν ἂν ἀποστείλῃ σε κύριος πρὸς
ἡμᾶς οὕτως ποιήσομεν 6 καὶ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ
ἐὰν κακόν τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν οὗ
ἡμεῖς ἀποστέλλομέν σε πρὸς αὐτόν ἀκουσόμεθα
ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται ὅτι ἀκουσόμεθα τῆς
φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν 7 καὶ ἐγενήθη
μετὰ δέκα ἡμέρας ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς
Ιερεμιαν 8 καὶ ἐκάλεσεν τὸν Ιωαναν καὶ τοὺς
ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως καὶ πάντα τὸν λαὸν
ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου 9 καὶ εἶπεν αὐτοῖς
οὕτως εἶπεν κύριος 10 ἐὰν καθίσαντες καθίσητε
ἐν τῇ γῇ ταύτῃ οἰκοδομήσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ
καθέλω καὶ φυτεύσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω
ὅτι ἀναπέπαυμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς οἷς ἐποίησα
ὑμῖν 11 μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως
Βαβυλῶνος οὗ ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ μὴ φοβηθῆτε φησὶν κύριος ὅτι μεθ' ὑμῶν
ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαι ὑμᾶς καὶ σῴζειν ὑμᾶς
ἐκ χειρὸς αὐτοῦ 12 καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος καὶ

ἐλεήσω ὑμᾶς καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν
ὑμῶν 13 καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν
τῇ γῇ ταύτῃ πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦσαι φωνῆς κυρίου
14 ὅτι εἰς γῆν Αἰγύπτου εἰσελευσόμεθα καὶ οὐ
μὴ ἴδωμεν πόλεμον καὶ φωνὴν σάλπιγγος οὐ
μὴ ἀκούσωμεν καὶ ἐν ἄρτοις οὐ μὴ πεινάσωμεν
καὶ ἐκεῖ οἰκήσομεν 15 διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον
κυρίου οὕτως εἶπεν κύριος ἐὰν ὑμεῖς δῶτε τὸ
πρόσωπον ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ εἰσέλθητε
ἐκεῖ κατοικεῖν 16 καὶ ἔσται ἡ ῥομφαία ἣν ὑμεῖς
φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς εὑρήσει ὑμᾶς
ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ὁ λιμός οὗ ὑμεῖς λόγον
ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταλήμψεται ὑμᾶς
ὀπίσω ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε
17 καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ πάντες οἱ
ἀλλογενεῖς οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς
γῆν Αἰγύπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ ἐκλείψουσιν ἐν τῇ
ῥομφαίᾳ καὶ ἐν τῷ λιμῷ καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν
οὐθεὶς σῳζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ ἐπάγω
ἐπ᾽ αὐτούς 18 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος καθὼς
ἔσταξεν ὁ θυμός μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
Ιερουσαλημ οὕτως στάξει ὁ θυμός μου ἐφ᾽ ὑμᾶς
εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἔσεσθε
εἰς ἄβατον καὶ ὑποχείριοι καὶ εἰς ἀρὰν καὶ εἰς
ὀνειδισμὸν καὶ οὐ μὴ ἴδητε οὐκέτι τὸν τόπον
τοῦτον 19 ἃ ἐλάλησεν κύριος ἐφ᾽ ὑμᾶς τοὺς
καταλοίπους Ιουδα μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον
καὶ νῦν γνόντες γνώσεσθε 20 ὅτι ἐπονηρεύσασθε
ἐν ψυχαῖς ὑμῶν ἀποστείλαντές με λέγοντες
πρόσευξαι περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον καὶ κατὰ
πάντα ἃ ἐὰν λαλήσῃ σοι κύριος ποιήσομεν 21 καὶ
οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου ἧς ἀπέστειλέν
με πρὸς ὑμᾶς 22 καὶ νῦν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν
λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ οὗ ὑμεῖς βούλεσθε
εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ

50 καὶ ἐγενήθη ὡς ἐπαύσατο Ιερεμιας λέγων
πρὸς τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους κυρίου οὓς
ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος πρὸς αὐτούς πάντας
τοὺς λόγους τούτους 2 καὶ εἶπεν Αζαριας υἱὸς
Μαασαιου καὶ Ιωαναν υἱὸς Καρηε καὶ πάντες
οἱ ἄνδρες οἱ εἴπαντες τῷ Ιερεμια λέγοντες
ψεύδη οὐκ ἀπέστειλέν σε κύριος πρὸς ἡμᾶς
λέγων μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ 3
ἀλλ᾽ ἢ Βαρουχ υἱὸς Νηριου συμβάλλει σε πρὸς
ἡμᾶς ἵνα δῷς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων
τοῦ θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ ἀποικισθῆναι ἡμᾶς
εἰς Βαβυλῶνα 4 καὶ οὐκ ἤκουσεν Ιωαναν καὶ
πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ πᾶς ὁ
λαὸς τῆς φωνῆς κυρίου κατοικῆσαι ἐν γῇ Ιουδα
5 καὶ ἔλαβεν Ιωαναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες
τῆς δυνάμεως πάντας τοὺς καταλοίπους Ιουδα
τοὺς ἀποστρέψαντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ 6 τοὺς
δυνατοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ νήπια
καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως καὶ τὰς ψυχάς
ἃς κατέλιπεν Ναβουζαρδαν μετὰ Γοδολιου υἱοῦ
Αχικαμ καὶ Ιερεμιαν τὸν προφήτην καὶ Βαρουχ
υἱὸν Νηριου 7 καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον ὅτι
οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου καὶ εἰσῆλθον
εἰς Ταφνας 8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς
Ιερεμιαν ἐν Ταφνας λέγων 9 λαβὲ σεαυτῷ
λίθους μεγάλους καὶ κατάκρυψον αὐτοὺς ἐν
προθύροις ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραω ἐν Ταφνας
κατ᾽ ὀφθαλμοὺς ἀνδρῶν Ιουδα 10 καὶ ἐρεῖς
οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ ἄξω
Ναβουχοδονοσορ βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ θήσει
αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων

ὧν κατέκρυψας καὶ ἀρεῖ τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐπ’
αὐτοὺς 11 καὶ εἰσελεύσεται καὶ πατάξει γῆν
Αἰγύπτου οὓς εἰς θάνατον εἰς θάνατον καὶ οὓς εἰς
ἀποικισμόν εἰς ἀποικισμόν καὶ οὓς εἰς ῥομφαίαν
εἰς ῥομφαίαν 12 καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις θεῶν
αὐτῶν καὶ ἐμπυριεῖ αὐτὰς καὶ ἀποικιεῖ αὐτοὺς καὶ
φθειριεῖ γῆν Αἰγύπτου ὥσπερ φθειρίζει ποιμὴν
τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ 13
καὶ συντρίψει τοὺς στύλους ἡλίου πόλεως τοὺς
ἐν Ων καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρί

51 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμιαν ἅπασιν
τοῖς Ιουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
καὶ τοῖς καθημένοις ἐν Μαγδώλῳ καὶ ἐν Ταφνας
καὶ ἐν γῇ Παθουρης λέγων 2 οὕτως εἶπεν κύριος
ὁ θεὸς Ισραηλ ὑμεῖς ἑωράκατε πάντα τὰ κακά
ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις
Ιουδα καὶ ἰδού εἰσιν ἔρημοι ἀπὸ ἐνοίκων 3
ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν ἧς ἐποίησαν
παραπικρᾶναί με πορευθέντες θυμιᾶν θεοῖς
ἑτέροις οἷς οὐκ ἔγνωτε 4 καὶ ἀπέστειλα πρὸς
ὑμᾶς τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφήτας ὄρθρου
καὶ ἀπέστειλα λέγων μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα
τῆς μολύνσεως ταύτης ἧς ἐμίσησα 5 καὶ οὐκ
ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν
ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν πρὸς τὸ
μὴ θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις 6 καὶ ἔσταξεν ἡ ὀργή
μου καὶ ὁ θυμός μου καὶ ἐξεκαύθη ἐν πόλεσιν
Ιουδα καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλημ καὶ ἐγενήθησαν
εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη
7 καὶ νῦν οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ
ἵνα τί ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς
ὑμῶν ἐκκόψαι ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα
νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐκ μέσου Ιουδα πρὸς τὸ
μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν μηδένα 8 παραπικρᾶναί
με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν θυμιᾶν θεοῖς
ἑτέροις ἐν γῇ Αἰγύπτῳ εἰς ἣν εἰσήλθατε ἐνοικεῖν
ἐκεῖ ἵνα ἐκκοπῆτε καὶ ἵνα γένησθε εἰς κατάραν
καὶ εἰς ὀνειδισμὸν ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τῆς γῆς
9 μὴ ἐπιλέλησθε ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πατέρων
ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων Ιουδα καὶ
τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν
τῶν γυναικῶν ὑμῶν ὧν ἐποίησαν ἐν γῇ Ιουδα
καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλημ 10 καὶ οὐκ ἐπαύσαντο
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐκ ἀντείχοντο τῶν
προσταγμάτων μου ὧν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον
τῶν πατέρων αὐτῶν 11 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν
κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ πρόσωπόν μου 12
τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς καταλοίπους τοὺς
ἐν Αἰγύπτῳ καὶ πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν
λιμῷ ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου
καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς ἀπώλειαν
καὶ εἰς κατάραν 13 καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τοὺς
καθημένους ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ὡς ἐπεσκεψάμην
ἐπὶ Ιερουσαλημ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν
θανάτῳ 14 καὶ οὐκ ἔσται σεσῳσμένος οὐθεὶς
τῶν ἐπιλοίπων Ιουδα τῶν παροικούντων ἐν
γῇ Αἰγύπτῳ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν Ιουδα ἐφ’
ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσιν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ
ἐπιστρέψαι ἐκεῖ οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν ἀλλ’ ἢ
ἀνασεσῳσμένοι 15 καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ιερεμια
πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόντες ὅτι θυμιῶσιν αἱ
γυναῖκες αὐτῶν θεοῖς ἑτέροις καὶ πᾶσαι αἱ
γυναῖκες συναγωγὴ μεγάλη καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ
καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν Παθουρη λέγοντες
16 ὁ λόγος ὃν ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς τῷ ὀνόματι
κυρίου οὐκ ἀκούσομέν σου 17 ὅτι ποιοῦντες

ποιήσομεν πάντα τὸν λόγον ὃς ἐξελεύσεται
ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν θυμιᾶν τῇ βασιλίσσῃ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς καθὰ
ἐποιήσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ οἱ
βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἐν πόλεσιν
Ιουδα καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλημ καὶ ἐπλήσθημεν
ἄρτων καὶ ἐγενόμεθα χρηστοὶ καὶ κακὰ οὐκ
εἴδομεν **18** καὶ ὡς διελίπομεν θυμιῶντες τῇ
βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ ἠλαττώθημεν πάντες
καὶ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν **19** καὶ
ὅτι ἡμεῖς θυμιῶμεν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδάς μὴ ἄνευ τῶν
ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποιήσαμεν αὐτῇ χαυῶνας καὶ
ἐσπείσαμεν σπονδὰς αὐτῇ **20** καὶ εἶπεν Ιερεμιας
παντὶ τῷ λαῷ τοῖς δυνατοῖς καὶ ταῖς γυναιξὶν καὶ
παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους
λέγων **21** οὐχὶ τοῦ θυμιάματος οὗ ἐθυμιάσατε
ἐν ταῖς πόλεσιν Ιουδα καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλημ
ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς
ὑμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ὁ λαὸς τῆς
γῆς ἐμνήσθη κύριος καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν
αὐτοῦ **22** καὶ οὐκ ἠδύνατο κύριος ἔτι φέρειν ἀπὸ
προσώπου πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν ἀπὸ τῶν
βδελυγμάτων ὧν ἐποιήσατε καὶ ἐγενήθη ἡ γῆ
ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀρὰν ὡς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ **23** ἀπὸ προσώπου ὧν ἐθυμιᾶτε
καὶ ὧν ἡμάρτετε τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς
φωνῆς κυρίου καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ
καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις
αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε καὶ ἐπελάβετο ὑμῶν τὰ
κακὰ ταῦτα **24** καὶ εἶπεν Ιερεμιας τῷ λαῷ καὶ
ταῖς γυναιξίν ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου **25**
οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ὑμεῖς γυναῖκες
τῷ στόματι ὑμῶν ἐλαλήσατε καὶ ταῖς χερσὶν
ὑμῶν ἐπληρώσατε λέγουσαι ποιοῦσαι ποιήσομεν
τὰς ὁμολογίας ἡμῶν ἃς ὡμολογήσαμεν θυμιᾶν
τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ
σπονδάς ἐμμείνασαι ἐνεμείνατε ταῖς ὁμολογίαις
ὑμῶν καὶ ποιοῦσαι ἐποιήσατε **26** διὰ τοῦτο
ἀκούσατε λόγον κυρίου πᾶς Ιουδα οἱ καθήμενοι
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἰδοὺ ὤμοσα τῷ ὀνόματί μου τῷ
μεγάλῳ εἶπεν κύριος ἐὰν γένηται ἔτι ὄνομά μου
ἐν τῷ στόματι παντὸς Ιουδα εἰπεῖν ζῇ κύριος
κύριος ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ **27** ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ
ἐγρήγορα ἐπ’ αὐτοὺς τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς καὶ
οὐκ ἀγαθῶσαι καὶ ἐκλείψουσιν πᾶς Ιουδα οἱ
κατοικοῦντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν
λιμῷ ἕως ἂν ἐκλίπωσιν **28** καὶ οἱ σεσῳσμένοι ἀπὸ
ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν Ιουδα ὀλίγοι
ἀριθμῷ καὶ γνώσονται οἱ κατάλοιποι Ιουδα οἱ
καταστάντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ κατοικῆσαι ἐκεῖ
λόγος τίνος ἐμμενεῖ **29** καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον
ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ’ ὑμᾶς εἰς πονηρά **30**
οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὸν Ουαφρη
βασιλέα Αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ
εἰς χεῖρας ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καθὰ
ἔδωκα τὸν Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα εἰς χεῖρας
Ναβουχοδονοσορ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχθροῦ
αὐτοῦ καὶ ζητοῦντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ **31** ὁ λόγος
ὃν ἐλάλησεν Ιερεμιας ὁ προφήτης πρὸς Βαρουχ
υἱὸν Νηριου ὅτε ἔγραφεν τοὺς λόγους τούτους ἐν
τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στόματος Ιερεμιου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ
τῷ τετάρτῳ τῷ Ιωακιμ υἱῷ Ιωσια βασιλέως Ιουδα
32 οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ σοί Βαρουχ **33** ὅτι εἶπας
οἴμμοι οἴμμοι ὅτι προσέθηκεν κύριος κόπον ἐπὶ
πόνον μοι ἐκοιμήθην ἐν στεναγμοῖς ἀνάπαυσιν

οὐχ εὗρον **34** εἰπὸν αὐτῷ οὕτως εἶπεν κύριος
ἰδοὺ οὓς ἐγὼ ᾠκοδόμησα ἐγὼ καθαιρῶ καὶ οὓς
ἐγὼ ἐφύτευσα ἐγὼ ἐκτίλλω **35** καὶ σὺ ζητεῖς
σεαυτῷ μεγάλα μὴ ζητήσῃς ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω
κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα λέγει κύριος καὶ δώσω
τὴν ψυχήν σου εἰς εὕρεμα ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν
βαδίσῃς ἐκεῖ

52 ὄντος εἰκοστοῦ καὶ ἑνὸς ἔτους Σεδεκιου ἐν
τῷ βασιλεύειν αὐτόν καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν
ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ
Αμιτααλ θυγάτηρ Ιερεμιου ἐκ Λοβενα **4** καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας
αὐτοῦ ἐν μηνὶ τῷ δεκάτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς
ἦλθεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος
καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ
περιεχαράκωσαν αὐτὴν καὶ περιῳκοδόμησαν
αὐτὴν τετραπέδοις λίθοις κύκλῳ **5** καὶ ἦλθεν
ἡ πόλις εἰς συνοχὴν ἕως ἑνδεκάτου ἔτους τῷ
βασιλεῖ Σεδεκια **6** ἐν τῇ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς καὶ
ἐστερεώθη ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ οὐκ ἦσαν
ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς **7** καὶ διεκόπη ἡ πόλις καὶ
πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐξῆλθον νυκτὸς
κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἀνὰ μέσον τοῦ τείχους
καὶ τοῦ προτειχίσματος ὃ ἦν κατὰ τὸν κῆπον
τοῦ βασιλέως καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως
κύκλῳ καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς Αραβα **8**
καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω
τοῦ βασιλέως καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ πέραν
Ιεριχω καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ διεσπάρησαν
ἀπ᾽ αὐτοῦ **9** καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ
ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς
Δεβλαθα καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως **10**
καὶ ἔσφαξεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς
Σεδεκιου κατ᾽ ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς
ἄρχοντας Ιουδα ἔσφαξεν ἐν Δεβλαθα **11** καὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς Σεδεκιου ἐξετύφλωσεν καὶ ἔδησεν
αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς
Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἔδωκεν αὐτὸν
εἰς οἰκίαν μύλωνος ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν
12 καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς
ἦλθεν Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος ὁ ἑστηκὼς
κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς
Ιερουσαλημ **13** καὶ ἐνέπρησεν τὸν οἶκον κυρίου
καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάσας τὰς οἰκίας
τῆς πόλεως καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλην ἐνέπρησεν
ἐν πυρί **14** καὶ πᾶν τεῖχος Ιερουσαλημ κύκλῳ
καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἡ μετὰ τοῦ
ἀρχιμαγείρου **16** καὶ τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ
κατέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς
καὶ εἰς γεωργούς **17** καὶ τοὺς στύλους τοὺς
χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τὰς βάσεις
καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ
κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι καὶ ἔλαβον τὸν
χαλκὸν αὐτῶν καὶ ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα
18 καὶ τὴν στεφάνην καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς
κρεάγρας καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ ἐν
οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐτοῖς **19** καὶ τὰ σαφφωθ
καὶ τὰ μασμαρωθ καὶ τοὺς ὑποχυτῆρας καὶ τὰς
λυχνίας καὶ τὰς θυίσκας καὶ τοὺς κυάθους ἃ ἦν
χρυσᾶ χρυσᾶ καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ ἀργυρᾶ ἔλαβεν ὁ
ἀρχιμάγειρος **20** καὶ οἱ στῦλοι δύο καὶ ἡ θάλασσα
μία καὶ οἱ μόσχοι δώδεκα χαλκοῖ ὑποκάτω
τῆς θαλάσσης ἃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων
εἰς οἶκον κυρίου οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ
αὐτῶν **21** καὶ οἱ στῦλοι τριάκοντα πέντε πηχῶν
ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἑνός καὶ σπαρτίον δώδεκα

πήχεων περιεκύκλου αὐτόν καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ
δακτύλων τεσσάρων κύκλῳ 22 καὶ γεῖσος ἐπ’
αὐτοῖς χαλκοῦν καὶ πέντε πήχεων τὸ μῆκος
ὑπεροχὴ τοῦ γείσους τοῦ ἑνός καὶ δίκτυον καὶ
ῥόαι ἐπὶ τοῦ γείσους κύκλῳ τὰ πάντα χαλκᾶ καὶ
κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ ὀκτὼ ῥόαι
τῷ πήχει τοῖς δώδεκα πήχεσιν 23 καὶ ἦσαν αἱ
ῥόαι ἐνενήκοντα ἓξ τὸ ἓν μέρος καὶ ἦσαν αἱ
πᾶσαι ῥόαι ἐπὶ τοῦ δικτύου κύκλῳ ἑκατόν 24 καὶ
ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν ἱερέα τὸν πρῶτον καὶ
τὸν ἱερέα τὸν δευτερεύοντα καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς
φυλάττοντας τὴν ὁδὸν 25 καὶ εὐνοῦχον ἕνα ὃς
ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν καὶ
ἑπτὰ ἄνδρας ὀνομαστοὺς τοὺς ἐν προσώπῳ τοῦ
βασιλέως τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν
γραμματέα τῶν δυνάμεων τὸν γραμματεύοντα
τῷ λαῷ τῆς γῆς καὶ ἑξήκοντα ἀνθρώπους ἐκ
τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοὺς εὑρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς
πόλεως 26 καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδαν ὁ
ἀρχιμάγειρος καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς βασιλέα
Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα 27 καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς
βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν Δεβλαθα ἐν γῇ Αιμαθ 31
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει
ἀποικισθέντος τοῦ Ιωακιμ βασιλέως Ιουδα ἐν
τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἐν τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι
τοῦ μηνὸς ἔλαβεν Ουλαιμαραδαχ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ᾧ ἐβασίλευσεν τὴν
κεφαλὴν Ιωακιμ βασιλέως Ιουδα καὶ ἐξήγαγεν
αὐτὸν ἐξ οἰκίας ἧς ἐφυλάττετο 32 καὶ ἐλάλησεν
αὐτῷ χρηστὰ καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον αὐτοῦ
ἐπάνω τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ’
αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι 33 καὶ ἤλλαξεν τὴν στολὴν
τῆς φυλακῆς αὐτοῦ καὶ ἤσθιεν ἄρτον διὰ παντὸς
κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς
ἔζησεν 34 καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ ἐδίδοτο διὰ
παντὸς παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ ἡμέρας
εἰς ἡμέραν ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν

Θρῆνοι

1 πῶς ἐκάθισεν μόνη ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη
λαῶν ἐγενήθη ὡς χήρα πεπληθυμμένη ἐν ἔθνεσιν
ἄρχουσα ἐν χώραις ἐγενήθη εἰς φόρον **2** κλαίουσα
ἔκλαυσεν ἐν νυκτί καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τῶν
σιαγόνων αὐτῆς καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ παρακαλῶν
αὐτὴν ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαπώντων αὐτήν
πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτὴν ἠθέτησαν ἐν αὐτῇ
ἐγένοντο αὐτῇ εἰς ἐχθρούς **3** μετῳκίσθη ἡ
Ιουδαία ἀπὸ ταπεινώσεως αὐτῆς καὶ ἀπὸ πλήθους
δουλείας αὐτῆς ἐκάθισεν ἐν ἔθνεσιν οὐχ εὗρεν
ἀνάπαυσιν πάντες οἱ καταδιώκοντες αὐτὴν
κατέλαβον αὐτὴν ἀνὰ μέσον τῶν θλιβόντων **4**
ὁδοὶ Σιων πενθοῦσιν παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους
ἐν ἑορτῇ πᾶσαι αἱ πύλαι αὐτῆς ἠφανισμέναι
οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν αἱ παρθένοι
αὐτῆς ἀγόμεναι καὶ αὐτὴ πικραινομένη ἐν
ἑαυτῇ **5** ἐγένοντο οἱ θλίβοντες αὐτὴν εἰς
κεφαλήν καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εὐθηνοῦσαν ὅτι
κύριος ἐταπείνωσεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν
ἀσεβειῶν αὐτῆς τὰ νήπια αὐτῆς ἐπορεύθησαν
ἐν αἰχμαλωσίᾳ κατὰ πρόσωπον θλίβοντος **6** καὶ
ἐξῆλθεν ἐκ θυγατρὸς Σιων πᾶσα ἡ εὐπρέπεια
αὐτῆς ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ὡς κριοὶ
οὐχ εὑρίσκοντες νομὴν καὶ ἐπορεύοντο ἐν οὐκ
ἰσχύι κατὰ πρόσωπον διώκοντος **7** ἐμνήσθη
Ιερουσαλημ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς καὶ
ἀπωσμῶν αὐτῆς πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς
ὅσα ἦν ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων ἐν τῷ πεσεῖν
τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς χεῖρας θλίβοντος καὶ οὐκ
ἦν ὁ βοηθῶν αὐτῇ ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς
ἐγέλασαν ἐπὶ μετοικεσίᾳ αὐτῆς **8** ἁμαρτίαν
ἥμαρτεν Ιερουσαλημ διὰ τοῦτο εἰς σάλον ἐγένετο
πάντες οἱ δοξάζοντες αὐτὴν ἐταπείνωσαν αὐτήν
εἶδον γὰρ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καί γε αὐτὴ
στενάζουσα καὶ ἀπεστράφη ὀπίσω **9** ἀκαθαρσία
αὐτῆς πρὸς ποδῶν αὐτῆς οὐκ ἐμνήσθη ἔσχατα
αὐτῆς καὶ κατεβίβασεν ὑπέρογκα οὐκ ἔστιν ὁ
παρακαλῶν αὐτήν ἰδέ κύριε τὴν ταπείνωσίν μου
ὅτι ἐμεγαλύνθη ἐχθρός **10** χεῖρα αὐτοῦ ἐξεπέτασεν
θλίβων ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς εἶδεν
γὰρ ἔθνη εἰσελθόντα εἰς τὸ ἁγίασμα αὐτῆς ἃ
ἐνετείλω μὴ εἰσελθεῖν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν σου
11 πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστενάζοντες ζητοῦντες
ἄρτον ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ἐν βρώσει
τοῦ ἐπιστρέψαι ψυχήν ἰδέ κύριε καὶ ἐπίβλεψον
ὅτι ἐγενήθην ἠτιμωμένη **12** οὐ πρὸς ὑμᾶς
πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδόν ἐπιστρέψατε
καὶ ἴδετε εἰ ἔστιν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου
ὃ ἐγενήθη φθεγξάμενος ἐν ἐμοὶ ἐταπείνωσέν
με κύριος ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ **13** ἐξ
ὕψους αὐτοῦ ἀπέστειλεν πῦρ ἐν τοῖς ὀστέοις
μου κατήγαγεν αὐτό διεπέτασεν δίκτυον τοῖς
ποσίν μου ἀπέστρεψέν με εἰς τὰ ὀπίσω ἔδωκέν
με ἠφανισμένην ὅλην τὴν ἡμέραν ὀδυνωμένην
14 ἐγρηγορήθη ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά μου ἐν χερσίν
μου συνεπλάκησαν ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν τράχηλόν
μου ἠσθένησεν ἡ ἰσχύς μου ὅτι ἔδωκεν κύριος
ἐν χερσίν μου ὀδύνας οὐ δυνήσομαι στῆναι
15 ἐξῆρεν πάντας τοὺς ἰσχυρούς μου ὁ κύριος
ἐκ μέσου μου ἐκάλεσεν ἐπ᾽ ἐμὲ καιρὸν τοῦ
συντρῖψαι ἐκλεκτούς μου ληνὸν ἐπάτησεν κύριος
παρθένῳ θυγατρὶ Ιουδα ἐπὶ τούτοις ἐγὼ κλαίω **16**
ὁ ὀφθαλμός μου κατήγαγεν ὕδωρ ὅτι ἐμακρύνθη
ἀπ᾽ ἐμοῦ ὁ παρακαλῶν με ὁ ἐπιστρέφων ψυχήν
μου ἐγένοντο οἱ υἱοί μου ἠφανισμένοι ὅτι

ἐκραταιώθη ὁ ἐχθρός 17 διεπέτασεν Σιων χεῖρας
αὐτῆς οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτήν ἐνετείλατο
κύριος τῷ Ιακωβ κύκλῳ αὐτοῦ οἱ θλίβοντες
αὐτόν ἐγενήθη Ιερουσαλημ εἰς ἀποκαθημένην
ἀνὰ μέσον αὐτῶν 18 δίκαιός ἐστιν κύριος
ὅτι τὸ στόμα αὐτοῦ παρεπίκρανα ἀκούσατε
δή πάντες οἱ λαοί καὶ ἴδετε τὸ ἄλγος μου
παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν
ἐν αἰχμαλωσίᾳ 19 ἐκάλεσα τοὺς ἐραστάς μου
αὐτοὶ δὲ παρελογίσαντό με οἱ ἱερεῖς μου καὶ
οἱ πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει ἐξέλιπον ὅτι
ἐζήτησαν βρῶσιν αὐτοῖς ἵνα ἐπιστρέψωσιν ψυχὰς
αὐτῶν καὶ οὐχ εὗρον 20 ἰδέ κύριε ὅτι θλίβομαι ἡ
κοιλία μου ἐταράχθη καὶ ἡ καρδία μου ἐστράφη ἐν
ἐμοί ὅτι παραπικραίνουσα παρεπίκρανα ἔξωθεν
ἠτέκνωσέν με μάχαιρα ὥσπερ θάνατος ἐν οἴκῳ
21 ἀκούσατε δὴ ὅτι στενάζω ἐγώ οὐκ ἔστιν ὁ
παρακαλῶν με πάντες οἱ ἐχθροί μου ἤκουσαν
τὰ κακά μου καὶ ἐχάρησαν ὅτι σὺ ἐποίησας
ἐπήγαγες ἡμέραν ἐκάλεσας καιρόν καὶ ἐγένοντο
ὅμοιοι ἐμοί 22 εἰσέλθοι πᾶσα ἡ κακία αὐτῶν
κατὰ πρόσωπόν σου καὶ ἐπιφύλλισον αὐτοῖς ὃν
τρόπον ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα περὶ πάντων τῶν
ἁμαρτημάτων μου ὅτι πολλοὶ οἱ στεναγμοί μου
καὶ ἡ καρδία μου λυπεῖται

2 πῶς ἐγνόφωσεν ἐν ὀργῇ αὐτοῦ κύριος
τὴν θυγατέρα Σιων κατέρριψεν ἐξ οὐρανοῦ
εἰς γῆν δόξασμα Ισραηλ καὶ οὐκ ἐμνήσθη
ὑποποδίου ποδῶν αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ
2 κατεπόντισεν κύριος οὐ φεισάμενος πάντα
τὰ ὡραῖα Ιακωβ καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐτοῦ τὰ
ὀχυρώματα τῆς θυγατρὸς Ιουδα ἐκόλλησεν εἰς
τὴν γῆν ἐβεβήλωσεν βασιλέα αὐτῆς καὶ ἄρχοντας
αὐτῆς 3 συνέκλασεν ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ
πᾶν κέρας Ισραηλ ἀπέστρεψεν ὀπίσω δεξιὰν
αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἀνῆψεν ἐν
Ιακωβ ὡς πῦρ φλόγα καὶ κατέφαγεν πάντα
τὰ κύκλῳ 4 ἐνέτεινεν τόξον αὐτοῦ ὡς ἐχθρός
ἐστερέωσεν δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπεναντίος καὶ
ἀπέκτεινεν πάντα τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν
μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς Σιων ἐξέχεεν ὡς πῦρ
τὸν θυμὸν αὐτοῦ 5 ἐγενήθη κύριος ὡς ἐχθρός
κατεπόντισεν Ισραηλ κατεπόντισεν πάσας τὰς
βάρεις αὐτῆς διέφθειρεν τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ καὶ
ἐπλήθυνεν τῇ θυγατρὶ Ιουδα ταπεινουμένην καὶ
τεταπεινωμένην 6 καὶ διεπέτασεν ὡς ἄμπελον
τὸ σκήνωμα αὐτοῦ διέφθειρεν ἑορτὴν αὐτοῦ
ἐπελάθετο κύριος ὃ ἐποίησεν ἐν Σιων ἑορτῆς
καὶ σαββάτου καὶ παρώξυνεν ἐμβριμήματι ὀργῆς
αὐτοῦ βασιλέα καὶ ἱερέα καὶ ἄρχοντα 7 ἀπώσατο
κύριος θυσιαστήριον αὐτοῦ ἀπετίναξεν ἁγίασμα
αὐτοῦ συνέτριψεν ἐν χειρὶ ἐχθροῦ τεῖχος βάρεων
αὐτῆς φωνὴν ἔδωκαν ἐν οἴκῳ κυρίου ὡς ἐν
ἡμέρᾳ ἑορτῆς 8 καὶ ἐπέστρεψεν κύριος τοῦ
διαφθεῖραι τεῖχος θυγατρὸς Σιων ἐξέτεινεν
μέτρον οὐκ ἀπέστρεψεν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ
καταπατήματος καὶ ἐπένθησεν τὸ προτείχισμα
καὶ τεῖχος ὁμοθυμαδὸν ἠσθένησεν 9 ἐνεπάγησαν
εἰς γῆν πύλαι αὐτῆς ἀπώλεσεν καὶ συνέτριψεν
μοχλοὺς αὐτῆς βασιλέα αὐτῆς καὶ ἄρχοντας
αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐκ ἔστιν νόμος καί γε
προφῆται αὐτῆς οὐκ εἶδον ὅρασιν παρὰ κυρίου
10 ἐκάθισαν εἰς τὴν γῆν ἐσιώπησαν πρεσβύτεροι
θυγατρὸς Σιων ἀνεβίβασαν χοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτῶν περιεζώσαντο σάκκους κατήγαγον εἰς
γῆν ἀρχηγοὺς παρθένους ἐν Ιερουσαλημ 11

ἐξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὀφθαλμοί μου ἐταράχθη
ἡ καρδία μου ἐξεχύθη εἰς γῆν ἡ δόξα μου ἐπὶ
τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου ἐν τῷ
ἐκλιπεῖν νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐν πλατείαις
πόλεως **12** ταῖς μητράσιν αὐτῶν εἶπαν ποῦ
σῖτος καὶ οἶνος ἐν τῷ ἐκλύεσθαι αὐτοὺς ὡς
τραυματίας ἐν πλατείαις πόλεως ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι
ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μητέρων αὐτῶν **13**
τί μαρτυρήσω σοι ἢ τί ὁμοιώσω σοι θύγατερ
Ιερουσαλημ τίς σώσει σε καὶ παρακαλέσει σε
παρθένος θύγατερ Σιων ὅτι ἐμεγαλύνθη ποτήριον
συντριβῆς σου τίς ἰάσεταί σε **14** προφῆταί σου
εἴδοσάν σοι μάταια καὶ ἀφροσύνην καὶ οὐκ
ἀπεκάλυψαν ἐπὶ τὴν ἀδικίαν σου τοῦ ἐπιστρέψαι
αἰχμαλωσίαν σου καὶ εἴδοσάν σοι λήμματα
μάταια καὶ ἐξώσματα **15** ἐκρότησαν ἐπὶ σὲ χεῖρας
πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδόν ἐσύρισαν καὶ
ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν θυγατέρα
Ιερουσαλημ ἦ αὕτη ἡ πόλις ἣν ἐροῦσιν στέφανος
δόξης εὐφροσύνη πάσης τῆς γῆς **16** διήνοιξαν ἐπὶ
σὲ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροί σου ἐσύρισαν
καὶ ἔβρυξαν ὀδόντας εἶπαν κατεπίομεν αὐτήν
πλὴν αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν προσεδοκῶμεν εὕρομεν
αὐτήν εἴδομεν **17** ἐποίησεν κύριος ἃ ἐνεθυμήθη
συνετέλεσεν ῥήματα αὐτοῦ ἃ ἐνετείλατο ἐξ
ἡμερῶν ἀρχαίων καθεῖλεν καὶ οὐκ ἐφείσατο
καὶ ηὔφρανεν ἐπὶ σὲ ἐχθρόν ὕψωσεν κέρας
θλίβοντός σε **18** ἐβόησεν καρδία αὐτῶν πρὸς
κύριον τείχη Σιων καταγάγετε ὡς χειμάρρους
δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός μὴ δῷς ἔκνηψιν
σεαυτῇ μὴ σιωπήσαιτο θύγατερ ὁ ὀφθαλμός σου
19 ἀνάστα ἀγαλλίασαι ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχὰς φυλακῆς
σου ἔκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαν σου ἀπέναντι
προσώπου κυρίου ἆρον πρὸς αὐτὸν χεῖράς σου
περὶ ψυχῆς νηπίων σου τῶν ἐκλυομένων λιμῷ ἐπ’
ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων **20** ἰδέ κύριε καὶ ἐπίβλεψον
τίνι ἐπεφύλλισας οὕτως εἰ φάγονται γυναῖκες
καρπὸν κοιλίας αὐτῶν ἐπιφυλλίδα ἐποίησεν
μάγειρος φονευθήσονται νήπια θηλάζοντα
μαστούς ἀποκτενεῖς ἐν ἁγιάσματι κυρίου ἱερέα
καὶ προφήτην **21** ἐκοιμήθησαν εἰς τὴν ἔξοδον
παιδάριον καὶ πρεσβύτης παρθένοι μου καὶ
νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ
ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἀπέκτεινας ἐν ἡμέρᾳ
ὀργῆς σου ἐμαγείρευσας οὐκ ἐφείσω **22** ἐκάλεσεν
ἡμέραν ἑορτῆς παροικίας μου κυκλόθεν καὶ οὐκ
ἐγένοντο ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου ἀνασῳζόμενος
καὶ καταλελειμμένος ὡς ἐπεκράτησα καὶ
ἐπλήθυνα ἐχθρούς μου πάντας

3 ἐγὼ ἀνὴρ ὁ βλέπων πτωχείαν ἐν ῥάβδῳ θυμοῦ
αὐτοῦ ἐπ’ ἐμέ **2** παρέλαβέν με καὶ ἀπήγαγεν εἰς
σκότος καὶ οὐ φῶς **3** πλὴν ἐν ἐμοὶ ἐπέστρεψεν
χεῖρα αὐτοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν **4** ἐπαλαίωσεν
σάρκας μου καὶ δέρμα μου ὀστέα μου συνέτριψεν
5 ἀνῳκοδόμησεν κατ’ ἐμοῦ καὶ ἐκύκλωσεν
κεφαλήν μου καὶ ἐμόχθησεν **6** ἐν σκοτεινοῖς
ἐκάθισέν με ὡς νεκροὺς αἰῶνος **7** ἀνῳκοδόμησεν
κατ’ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἐξελεύσομαι ἐβάρυνεν χαλκόν
μου **8** καί γε κεκράξομαι καὶ βοήσω ἀπέφραξεν
προσευχήν μου **9** ἀνῳκοδόμησεν ὁδούς μου
ἐνέφραξεν τρίβους μου ἐτάραξεν **10** ἄρκος
ἐνεδρεύουσα αὐτός μοι λέων ἐν κρυφαίοις **11**
κατεδίωξεν ἀφεστηκότα καὶ κατέπαυσέν με
ἔθετό με ἠφανισμένην **12** ἐνέτεινεν τόξον αὐτοῦ
καὶ ἐστήλωσέν με ὡς σκοπὸν εἰς βέλος **13**
εἰσήγαγεν τοῖς νεφροῖς μου ἰοὺς φαρέτρας αὐτοῦ

14 ἐγενήθην γέλως παντὶ λαῷ μου ψαλμὸς
αὐτῶν ὅλην τὴν ἡμέραν 15 ἐχόρτασέν με πικρίας
ἐμέθυσέν με χολῆς 16 καὶ ἐξέβαλεν ψήφῳ
ὀδόντας μου ἐψώμισέν με σποδόν 17 καὶ ἀπώσατο
ἐξ εἰρήνης ψυχήν μου ἐπελαθόμην ἀγαθὰ 18
καὶ εἶπα ἀπώλετο νεῖκός μου καὶ ἡ ἐλπίς μου
ἀπὸ κυρίου 19 ἐμνήσθην ἀπὸ πτωχείας μου
καὶ ἐκ διωγμοῦ μου πικρίας καὶ χολῆς μου 20
μνησθήσεται καὶ καταδολεσχήσει ἐπ’ ἐμὲ ἡ ψυχή
μου 21 ταύτην τάξω εἰς τὴν καρδίαν μου διὰ τοῦτο
ὑπομενῶ 25 ἀγαθὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν
αὐτόν ψυχῇ ἣ ζητήσει αὐτὸν ἀγαθὸν 26 καὶ
ὑπομενεῖ καὶ ἡσυχάσει εἰς τὸ σωτήριον κυρίου 27
ἀγαθὸν ἀνδρὶ ὅταν ἄρῃ ζυγὸν ἐν νεότητι αὐτοῦ
28 καθήσεται κατὰ μόνας καὶ σιωπήσεται ὅτι ἦρεν
ἐφ’ ἑαυτῷ 30 δώσει τῷ παίοντι αὐτὸν σιαγόνα
χορτασθήσεται ὀνειδισμῶν 31 ὅτι οὐκ εἰς τὸν
αἰῶνα ἀπώσεται κύριος 32 ὅτι ὁ ταπεινώσας
οἰκτιρήσει κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ
33 ὅτι οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ καὶ
ἐταπείνωσεν υἱοὺς ἀνδρός 34 τοῦ ταπεινῶσαι
ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντας δεσμίους γῆς 35
τοῦ ἐκκλῖναι κρίσιν ἀνδρὸς κατέναντι προσώπου
ὑψίστου 36 καταδικάσαι ἄνθρωπον ἐν τῷ
κρίνεσθαι αὐτὸν κύριος οὐκ εἶπεν 37 τίς οὕτως
εἶπεν καὶ ἐγενήθη κύριος οὐκ ἐνετείλατο 38 ἐκ
στόματος ὑψίστου οὐκ ἐξελεύσεται τὰ κακὰ καὶ
τὸ ἀγαθόν 39 τί γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν ἀνὴρ
περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ 40 ἐξηρευνήθη ἡ ὁδὸς
ἡμῶν καὶ ἠτάσθη καὶ ἐπιστρέψωμεν ἕως κυρίου
41 ἀναλάβωμεν καρδίας ἡμῶν ἐπὶ χειρῶν πρὸς
ὑψηλὸν ἐν οὐρανῷ 42 ἡμαρτήσαμεν ἠσεβήσαμεν
καὶ οὐχ ἱλάσθης 43 ἐπεσκέπασας ἐν θυμῷ καὶ
ἀπεδίωξας ἡμᾶς ἀπέκτεινας οὐκ ἐφείσω 44
ἐπεσκέπασας νεφέλην σεαυτῷ εἵνεκεν προσευχῆς
45 καμμύσαι με καὶ ἀπωσθῆναι ἔθηκας ἡμᾶς ἐν
μέσῳ τῶν λαῶν 46 διήνοιξαν ἐφ’ ἡμᾶς τὸ στόμα
αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν 47 φόβος καὶ
θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν ἔπαρσις καὶ συντριβή 48
ἀφέσεις ὑδάτων κατάξει ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ
τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου 49 ὁ
ὀφθαλμός μου κατεπόθη καὶ οὐ σιγήσομαι τοῦ μὴ
εἶναι ἔκνηψιν 50 ἕως οὗ διακύψῃ καὶ ἴδῃ κύριος
ἐξ οὐρανοῦ 51 ὁ ὀφθαλμός μου ἐπιφυλλιεῖ ἐπὶ
τὴν ψυχήν μου παρὰ πάσας θυγατέρας πόλεως 52
θηρεύοντες ἐθήρευσάν με ὡς στρουθίον οἱ ἐχθροί
μου δωρεάν 53 ἐθανάτωσαν ἐν λάκκῳ ζωήν μου
καὶ ἐπέθηκαν λίθον ἐπ’ ἐμοί 54 ὑπερεχύθη ὕδωρ
ἐπὶ κεφαλήν μου εἶπα ἀπῶσμαι 55 ἐπεκαλεσάμην
τὸ ὄνομά σου κύριε ἐκ λάκκου κατωτάτου 56
φωνήν μου ἤκουσας μὴ κρύψῃς τὰ ὦτά σου
εἰς τὴν δέησίν μου 57 εἰς τὴν βοήθειάν μου
ἤγγισας ἐν ᾗ σε ἡμέρᾳ ἐπεκαλεσάμην εἶπάς μοι
μὴ φοβοῦ 58 ἐδίκασας κύριε τὰς δίκας τῆς ψυχῆς
μου ἐλυτρώσω τὴν ζωήν μου 59 εἶδες κύριε
τὰς ταραχάς μου ἔκρινας τὴν κρίσιν μου 60
εἶδες πᾶσαν τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν εἰς πάντας
διαλογισμοὺς αὐτῶν ἐν ἐμοί 61 ἤκουσας τὸν
ὀνειδισμὸν αὐτῶν πάντας τοὺς διαλογισμοὺς
αὐτῶν κατ’ ἐμοῦ 62 χείλη ἐπανιστανομένων
μοι καὶ μελέτας αὐτῶν κατ’ ἐμοῦ ὅλην τὴν
ἡμέραν 63 καθέδραν αὐτῶν καὶ ἀνάστασιν
αὐτῶν ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
64 ἀποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα κύριε κατὰ τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν 65 ἀποδώσεις αὐτοῖς
ὑπερασπισμὸν καρδίας μόχθον σου αὐτοῖς 66

καταδιώξεις ἐν ὀργῇ καὶ ἐξαναλώσεις αὐτοὺς
ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ κύριε

4 πῶς ἀμαυρωθήσεται χρυσίον ἀλλοιωθήσεται
τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθόν ἐξεχύθησαν λίθοι ἅγιοι
ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων 2 υἱοὶ Σιων οἱ τίμιοι
οἱ ἐπηρμένοι ἐν χρυσίῳ πῶς ἐλογίσθησαν εἰς
ἀγγεῖα ὀστράκινα ἔργα χειρῶν κεραμέως 3
καί γε δράκοντες ἐξέδυσαν μαστούς ἐθήλασαν
σκύμνοι αὐτῶν θυγατέρες λαοῦ μου εἰς ἀνίατον
ὡς στρουθίον ἐν ἐρήμῳ 4 ἐκολλήθη ἡ γλῶσσα
θηλάζοντος πρὸς τὸν φάρυγγα αὐτοῦ ἐν δίψει
νήπια ᾔτησαν ἄρτον ὁ διακλῶν οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς 5 οἱ ἔσθοντες τὰς τρυφὰς ἠφανίσθησαν
ἐν ταῖς ἐξόδοις οἱ τιθηνούμενοι ἐπὶ κόκκων
περιεβάλοντο κοπρίας 6 καὶ ἐμεγαλύνθη ἀνομία
θυγατρὸς λαοῦ μου ὑπὲρ ἀνομίας Σοδομων τῆς
κατεστραμμένης ὥσπερ σπουδῇ καὶ οὐκ ἐπόνεσαν
ἐν αὐτῇ χεῖρας 7 ἐκαθαριώθησαν ναζιραῖοι αὐτῆς
ὑπὲρ χιόνα ἔλαμψαν ὑπὲρ γάλα ἐπυρρώθησαν
ὑπὲρ λίθους σαπφείρου τὸ ἀπόσπασμα αὐτῶν
8 ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσβόλην τὸ εἶδος αὐτῶν
οὐκ ἐπεγνώσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις ἐπάγη
δέρμα αὐτῶν ἐπὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν ἐξηράνθησαν
ἐγενήθησαν ὥσπερ ξύλον 9 καλοὶ ἦσαν οἱ
τραυματίαι ῥομφαίας ἢ οἱ τραυματίαι λιμοῦ
ἐπορεύθησαν ἐκκεκεντημένοι ἀπὸ γενημάτων
ἀγρῶν 10 χεῖρες γυναικῶν οἰκτιρμόνων ἥψησαν
τὰ παιδία αὐτῶν ἐγενήθησαν εἰς βρῶσιν αὐταῖς
ἐν τῷ συντρίμματι τῆς θυγατρὸς λαοῦ μου
11 συνετέλεσεν κύριος θυμὸν αὐτοῦ ἐξέχεεν
θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ καὶ ἀνῆψεν πῦρ ἐν Σιων
καὶ κατέφαγεν τὰ θεμέλια αὐτῆς 12 οὐκ
ἐπίστευσαν βασιλεῖς γῆς πάντες οἱ κατοικοῦντες
τὴν οἰκουμένην ὅτι εἰσελεύσεται ἐχθρὸς καὶ
ἐκθλίβων διὰ τῶν πυλῶν Ιερουσαλημ 13 ἐξ
ἁμαρτιῶν προφητῶν αὐτῆς ἀδικιῶν ἱερέων αὐτῆς
τῶν ἐκχεόντων αἷμα δίκαιον ἐν μέσῳ αὐτῆς 14
ἐσαλεύθησαν ἐγρήγοροι αὐτῆς ἐν ταῖς ἐξόδοις
ἐμολύνθησαν ἐν αἵματι ἐν τῷ μὴ δύνασθαι
αὐτοὺς ἥψαντο ἐνδυμάτων αὐτῶν 15 ἀπόστητε
ἀκαθάρτων καλέσατε αὐτούς ἀπόστητε ἀπόστητε
μὴ ἅπτεσθε ὅτι ἀνήφθησαν καί γε ἐσαλεύθησαν
εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐ μὴ προσθῶσιν τοῦ
παροικεῖν 16 πρόσωπον κυρίου μερὶς αὐτῶν οὐ
προσθήσει ἐπιβλέψαι αὐτοῖς πρόσωπον ἱερέων
οὐκ ἔλαβον πρεσβύτας οὐκ ἠλέησαν 17 ἔτι
ὄντων ἡμῶν ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἰς
τὴν βοήθειαν ἡμῶν μάταια ἀποσκοπευόντων
ἡμῶν ἀπεσκοπεύσαμεν εἰς ἔθνος οὐ σῷζον 18
ἐθηρεύσαμεν μικροὺς ἡμῶν τοῦ μὴ πορεύεσθαι
ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἤγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν
ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν πάρεστιν ὁ καιρὸς
ἡμῶν 19 κοῦφοι ἐγένοντο οἱ διώκοντες ἡμᾶς
ὑπὲρ ἀετοὺς οὐρανοῦ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐξήφθησαν
ἐν ἐρήμῳ ἐνήδρευσαν ἡμᾶς 20 πνεῦμα προσώπου
ἡμῶν χριστὸς κυρίου συνελήμφθη ἐν ταῖς
διαφθοραῖς αὐτῶν οὗ εἴπαμεν ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ
ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσιν 21 χαῖρε καὶ εὐφραίνου
θύγατερ Ιδουμαίας ἡ κατοικοῦσα ἐπὶ γῆς καί
γε ἐπὶ σὲ διελεύσεται τὸ ποτήριον κυρίου καὶ
μεθυσθήσῃ καὶ ἀποχεεῖς 22 ἐξέλιπεν ἡ ἀνομία
σου θύγατερ Σιων οὐ προσθήσει ἔτι ἀποικίσαι
σε ἐπεσκέψατο ἀνομίας σου θύγατερ Εδωμ
ἀπεκάλυψεν ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά σου

5 μνήσθητι κύριε ὅ τι ἐγενήθη ἡμῖν ἐπίβλεψον
καὶ ἰδὲ τὸν ὀνειδισμὸν ἡμῶν 2 κληρονομία

ἡμῶν μετεστράφη ἀλλοτρίοις οἱ οἶκοι ἡμῶν
ξένοις 3 ὀρφανοὶ ἐγενήθημεν οὐχ ὑπάρχει
πατήρ μητέρες ἡμῶν ὡς αἱ χῆραι 4 ἐξ ἡμερῶν
ἡμῶν ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγματι ἦλθεν 5 ἐπὶ
τὸν τράχηλον ἡμῶν ἐδιώχθημεν ἐκοπιάσαμεν
οὐκ ἀνεπαύθημεν 6 Αἴγυπτος ἔδωκεν χεῖρα
Ασσουρ εἰς πλησμονὴν αὐτῶν 7 οἱ πατέρες ἡμῶν
ἥμαρτον οὐχ ὑπάρχουσιν ἡμεῖς τὰ ἀνομήματα
αὐτῶν ὑπέσχομεν 8 δοῦλοι ἐκυρίευσαν ἡμῶν
λυτρούμενος οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν
9 ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰσοίσομεν ἄρτον
ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ῥομφαίας τῆς ἐρήμου
10 τὸ δέρμα ἡμῶν ὡς κλίβανος ἐπελειώθη
συνεσπάσθησαν ἀπὸ προσώπου καταιγίδων λιμοῦ
11 γυναῖκας ἐν Σιων ἐταπείνωσαν παρθένους
ἐν πόλεσιν Ιουδα 12 ἄρχοντες ἐν χερσὶν αὐτῶν
ἐκρεμάσθησαν πρεσβύτεροι οὐκ ἐδοξάσθησαν
13 ἐκλεκτοὶ κλαυθμὸν ἀνέλαβον καὶ νεανίσκοι
ἐν ξύλῳ ἠσθένησαν 14 καὶ πρεσβῦται ἀπὸ
πύλης κατέπαυσαν ἐκλεκτοὶ ἐκ ψαλμῶν αὐτῶν
κατέπαυσαν 15 κατέλυσεν χαρὰ καρδίας ἡμῶν
ἐστράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν 16 ἔπεσεν ὁ
στέφανος τῆς κεφαλῆς ἡμῶν οὐαὶ δὴ ἡμῖν ὅτι
ἡμάρτομεν 17 περὶ τούτου ἐγενήθη ὀδυνηρὰ ἡ
καρδία ἡμῶν περὶ τούτου ἐσκότασαν οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν 18 ἐπ’ ὄρος Σιων ὅτι ἠφανίσθη ἀλώπεκες
διῆλθον ἐν αὐτῇ 19 σὺ δέ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα
κατοικήσεις ὁ θρόνος σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν
20 ἵνα τί εἰς νεῖκος ἐπιλήσῃ ἡμῶν καταλείψεις
ἡμᾶς εἰς μακρότητα ἡμερῶν 21 ἐπίστρεψον
ἡμᾶς κύριε πρὸς σέ καὶ ἐπιστραφησόμεθα καὶ
ἀνακαίνισον ἡμέρας ἡμῶν καθὼς ἔμπροσθεν
22 ὅτι ἀπωθούμενος ἀπώσω ἡμᾶς ὠργίσθης ἐφ’
ἡμᾶς ἕως σφόδρα

Ἰεζεκιήλ

1 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει ἐν τῷ
τετάρτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς καὶ ἐγὼ ἤμην
ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ
Χοβαρ καὶ ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοί καὶ εἶδον
ὁράσεις θεοῦ **2** πέμπτῃ τοῦ μηνός τοῦτο τὸ ἔτος τὸ
πέμπτον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ιωακιμ
3 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιεζεκιηλ υἱὸν
Βουζι τὸν ἱερέα ἐν γῇ Χαλδαίων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ
τοῦ Χοβαρ καὶ ἐγένετο ἐπ’ ἐμὲ χεὶρ κυρίου **4**
καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐξαῖρον ἤρχετο ἀπὸ
βορρᾶ καὶ νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ καὶ φέγγος
κύκλῳ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἐξαστράπτον καὶ ἐν τῷ
μέσῳ αὐτοῦ ὡς ὅρασις ἠλέκτρου ἐν μέσῳ τοῦ
πυρὸς καὶ φέγγος ἐν αὐτῷ **5** καὶ ἐν τῷ μέσῳ
ὡς ὁμοίωμα τεσσάρων ζῴων καὶ αὕτη ἡ ὅρασις
αὐτῶν ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ’ αὐτοῖς **6** καὶ
τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἑνί καὶ τέσσαρες πτέρυγες
τῷ ἑνί **7** καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὀρθά καὶ πτερωτοὶ
οἱ πόδες αὐτῶν καὶ σπινθῆρες ὡς ἐξαστράπτων
χαλκός καὶ ἐλαφραὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν **8** καὶ χεὶρ
ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπὶ
τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν
τῶν τεσσάρων **9** οὐκ ἐπεστρέφοντο ἐν τῷ βαδίζειν
αὐτά ἕκαστον κατέναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν
ἐπορεύοντο **10** καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων
αὐτῶν πρόσωπον ἀνθρώπου καὶ πρόσωπον
λέοντος ἐκ δεξιῶν τοῖς τέσσαρσιν καὶ πρόσωπον
μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς τέσσαρσιν καὶ
πρόσωπον ἀετοῦ τοῖς τέσσαρσιν **11** καὶ αἱ πτέρυγες
αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσαρσιν
ἑκατέρῳ δύο συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας καὶ
δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τοῦ σώματος αὐτῶν **12**
καὶ ἑκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο
οὗ ἂν ἦν τὸ πνεῦμα πορευόμενον ἐπορεύοντο
καὶ οὐκ ἐπέστρεφον **13** καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζῴων
ὅρασις ὡς ἀνθράκων πυρὸς καιομένων ὡς
ὄψις λαμπάδων συστρεφομένων ἀνὰ μέσον τῶν
ζῴων καὶ φέγγος τοῦ πυρός καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς
ἐξεπορεύετο ἀστραπή **15** καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ
τροχὸς εἷς ἐπὶ τῆς γῆς ἐχόμενος τῶν ζῴων τοῖς
τέσσαρσιν **16** καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν ὡς εἶδος
θαρσις καὶ ὁμοίωμα ἓν τοῖς τέσσαρσιν καὶ τὸ
ἔργον αὐτῶν ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν τροχῷ
17 ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο οὐκ
ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ **18** οὐδ’ οἱ
νῶτοι αὐτῶν καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς καὶ εἶδον αὐτά
καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν
τοῖς τέσσαρσιν **19** καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῷα
ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ ἐν
τῷ ἐξαίρειν τὰ ζῷα ἀπὸ τῆς γῆς ἐξῄροντο οἱ
τροχοί **20** οὗ ἂν ἦν ἡ νεφέλη ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ
πορεύεσθαι ἐπορεύοντο τὰ ζῷα καὶ οἱ τροχοὶ
καὶ ἐξῄροντο σὺν αὐτοῖς διότι πνεῦμα ζωῆς
ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς **21** ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ
ἐπορεύοντο καὶ ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ εἱστήκεισαν
καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς ἐξῄροντο σὺν
αὐτοῖς ὅτι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς **22** καὶ
ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτοῖς τῶν ζῴων ὡσεὶ
στερέωμα ὡς ὅρασις κρυστάλλου ἐκτεταμένον
ἐπὶ τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπάνωθεν **23** καὶ
ὑποκάτω τοῦ στερεώματος αἱ πτέρυγες αὐτῶν
ἐκτεταμέναι πτερυσσόμεναι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ
ἑκάστῳ δύο συνεζευγμέναι ἐπικαλύπτουσαι τὰ
σώματα αὐτῶν **24** καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν
τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ

ὡς φωνὴν ὕδατος πολλοῦ καὶ ἐν τῷ ἑστάναι
αὐτὰ κατέπαυον αἱ πτέρυγες αὐτῶν 25 καὶ
ἰδοὺ φωνὴ ὑπεράνωθεν τοῦ στερεώματος τοῦ
ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν 26 ὡς ὅρασις λίθου
σαπφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου ὁμοίωμα ὡς εἶδος
ἀνθρώπου ἄνωθεν 27 καὶ εἶδον ὡς ὄψιν ἠλέκτρου
ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω καὶ ἀπὸ ὁράσεως
ὀσφύος καὶ ἕως κάτω εἶδον ὡς ὅρασιν πυρὸς
καὶ τὸ φέγγος αὐτοῦ κύκλῳ 28 ὡς ὅρασις τόξου
ὅταν ᾖ ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέρᾳ ὑετοῦ οὕτως ἡ
στάσις τοῦ φέγγους κυκλόθεν αὕτη ἡ ὅρασις
ὁμοιώματος δόξης κυρίου καὶ εἶδον καὶ πίπτω ἐπὶ
πρόσωπόν μου καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος

2 καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου στῆθι ἐπὶ
τοὺς πόδας σου καὶ λαλήσω πρὸς σέ 2 καὶ ἦλθεν
ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα καὶ ἀνέλαβέν με καὶ ἐξῆρέν με
καὶ ἔστησέν με ἐπὶ τοὺς πόδας μου καὶ ἤκουον
αὐτοῦ λαλοῦντος πρός με 3 καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ
ἀνθρώπου ἐξαποστέλλω ἐγώ σε πρὸς τὸν οἶκον
τοῦ Ισραηλ τοὺς παραπικραίνοντάς με οἵτινες
παρεπίκρανάν με αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἕως
τῆς σήμερον ἡμέρας 4 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε
λέγει κύριος 5 ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτοηθῶσιν
διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν καὶ γνώσονται
ὅτι προφήτης εἶ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν 6 καὶ σύ
υἱὲ ἀνθρώπου μὴ φοβηθῇς αὐτοὺς μηδὲ ἐκστῇς
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν διότι παροιστρήσουσι
καὶ ἐπισυστήσονται ἐπὶ σὲ κύκλῳ καὶ ἐν μέσῳ
σκορπίων σὺ κατοικεῖς τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ
φοβηθῇς καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῇς
διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν 7 καὶ λαλήσεις
τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν
ἢ πτοηθῶσιν διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν
8 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου ἄκουε τοῦ λαλοῦντος
πρὸς σέ μὴ γίνου παραπικραίνων καθὼς ὁ οἶκος
ὁ παραπικραίνων χάνε τὸ στόμα σου καὶ φάγε
ἃ ἐγὼ δίδωμί σοι 9 καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ χεὶρ
ἐκτεταμένη πρός με καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὶς βιβλίου
10 καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ἐν αὐτῇ
γεγραμμένα ἦν τὰ ὄπισθεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν καὶ
ἐγέγραπτο εἰς αὐτὴν θρῆνος καὶ μέλος καὶ οὐαί

3 καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου κατάφαγε τὴν
κεφαλίδα ταύτην καὶ πορεύθητι καὶ λάλησον
τοῖς υἱοῖς Ισραηλ 2 καὶ διήνοιξα τὸ στόμα μου
καὶ ἐψώμισέν με τὴν κεφαλίδα 3 καὶ εἶπεν πρός
με υἱὲ ἀνθρώπου τὸ στόμα σου φάγεται καὶ ἡ
κοιλία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης
τῆς δεδομένης εἰς σέ καὶ ἔφαγον αὐτήν καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκάζον 4
καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου βάδιζε εἴσελθε
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ισραηλ καὶ λάλησον τοὺς
λόγους μου πρὸς αὐτούς 5 διότι οὐ πρὸς λαὸν
βαθύχειλον καὶ βαρύγλωσσον σὺ ἐξαποστέλλῃ
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ισραηλ 6 οὐδὲ πρὸς λαοὺς
πολλοὺς ἀλλοφώνους ἢ ἀλλογλώσσους οὐδὲ
στιβαροὺς τῇ γλώσσῃ ὄντας ὧν οὐκ ἀκούσῃ τοὺς
λόγους αὐτῶν καὶ εἰ πρὸς τοιούτους ἐξαπέστειλά
σε οὗτοι ἂν εἰσήκουσάν σου 7 ὁ δὲ οἶκος τοῦ
Ισραηλ οὐ μὴ θελήσωσιν εἰσακοῦσαί σου διότι
οὐ βούλονται εἰσακούειν μου ὅτι πᾶς ὁ οἶκος
Ισραηλ φιλόνεικοί εἰσιν καὶ σκληροκάρδιοι 8
καὶ ἰδοὺ δέδωκα τὸ πρόσωπόν σου δυνατὸν
κατέναντι τῶν προσώπων αὐτῶν καὶ τὸ νεῖκός
σου κατισχύσω κατέναντι τοῦ νείκους αὐτῶν 9
καὶ ἔσται διὰ παντὸς κραταιότερον πέτρας μὴ

φοβηθῇς ἀπ’ αὐτῶν μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν **10** καὶ
εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου πάντας τοὺς λόγους
οὓς λελάληκα μετὰ σοῦ λαβὲ εἰς τὴν καρδίαν σου
καὶ τοῖς ὠσίν σου ἄκουε **11** καὶ βάδιζε εἴσελθε
εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ
σου καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν
ἐὰν ἄρα ἐνδῶσιν **12** καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα
καὶ ἤκουσα κατόπισθέν μου φωνὴν σεισμοῦ
μεγάλου εὐλογημένη ἡ δόξα κυρίου ἐκ τοῦ
τόπου αὐτοῦ **13** καὶ εἶδον φωνὴν πτερύγων τῶν
ζῴων πτερυσσομένων ἑτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν καὶ
φωνὴ τῶν τροχῶν ἐχομένη αὐτῶν καὶ φωνὴ τοῦ
σεισμοῦ **14** καὶ τὸ πνεῦμα ἐξῆρέν με καὶ ἀνέλαβέν
με καὶ ἐπορεύθην ἐν ὁρμῇ τοῦ πνεύματός μου
καὶ χεὶρ κυρίου ἐγένετο ἐπ’ ἐμὲ κραταιά **15** καὶ
εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν μετέωρος καὶ
περιῆλθον τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ
τοῦ Χοβαρ τοὺς ὄντας ἐκεῖ καὶ ἐκάθισα ἐκεῖ ἑπτὰ
ἡμέρας ἀναστρεφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν **16** καὶ
ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας λόγος κυρίου πρός
με λέγων **17** υἱὲ ἀνθρώπου σκοπὸν δέδωκά σε
τῷ οἴκῳ Ισραηλ καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου
λόγον καὶ διαπειλήσῃ αὐτοῖς παρ’ ἐμοῦ **18** ἐν
τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ θανάτῳ θανατωθήσῃ
καὶ οὐ διεστείλω αὐτῷ οὐδὲ ἐλάλησας τοῦ
διαστείλασθαι τῷ ἀνόμῳ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν
ὁδῶν αὐτοῦ τοῦ ζῆσαι αὐτόν ὁ ἄνομος ἐκεῖνος
τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ
ἐκ χειρός σου ἐκζητήσω **19** καὶ σὺ ἐὰν διαστείλῃ
τῷ ἀνόμῳ καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας
αὐτοῦ καὶ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ ὁ ἄνομος ἐκεῖνος ἐν
τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται καὶ σὺ τὴν ψυχήν
σου ῥύσῃ **20** καὶ ἐν τῷ ἀποστρέφειν δίκαιον ἀπὸ
τῶν δικαιοσυνῶν αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ παράπτωμα
καὶ δώσω τὴν βάσανον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ
αὐτὸς ἀποθανεῖται ὅτι οὐ διεστείλω αὐτῷ καὶ ἐν
ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται διότι οὐ μὴ
μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν
καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω **21**
σὺ δὲ ἐὰν διαστείλῃ τῷ δικαίῳ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν
καὶ αὐτὸς μὴ ἁμάρτῃ ὁ δίκαιος ζωῇ ζήσεται ὅτι
διεστείλω αὐτῷ καὶ σὺ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν ῥύσῃ
22 καὶ ἐγένετο ἐπ’ ἐμὲ χεὶρ κυρίου καὶ εἶπεν
πρός με ἀνάστηθι καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδίον καὶ
ἐκεῖ λαληθήσεται πρὸς σέ **23** καὶ ἀνέστην καὶ
ἐξῆλθον εἰς τὸ πεδίον καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δόξα κυρίου
εἱστήκει καθὼς ἡ ὅρασις καὶ καθὼς ἡ δόξα ἣν
εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ πίπτω ἐπὶ
πρόσωπόν μου **24** καὶ ἦλθεν ἐπ’ ἐμὲ πνεῦμα καὶ
ἔστησέν με ἐπὶ πόδας μου καὶ ἐλάλησεν πρός με
καὶ εἶπέν μοι εἴσελθε καὶ ἐγκλείσθητι ἐν μέσῳ
τοῦ οἴκου σου **25** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ
δέδονται ἐπὶ σὲ δεσμοί καὶ δήσουσίν σε ἐν αὐτοῖς
καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν **26** καὶ τὴν
γλῶσσάν σου συνδήσω καὶ ἀποκωφωθήσῃ καὶ
οὐκ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἄνδρα ἐλέγχοντα διότι οἶκος
παραπικραίνων ἐστίν **27** καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με
πρὸς σὲ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς τάδε λέγει κύριος ὁ ἀκούων ἀκουέτω καὶ
ὁ ἀπειθῶν ἀπειθείτω διότι οἶκος παραπικραίνων
ἐστίν

4 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτῷ πλίνθον καὶ
θήσεις αὐτὴν πρὸ προσώπου σου καὶ διαγράψεις
ἐπ’ αὐτὴν πόλιν τὴν Ιερουσαλημ **2** καὶ δώσεις

ἐπ’ αὐτὴν περιοχὴν καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ’ αὐτὴν
προμαχῶνας καὶ περιβαλεῖς ἐπ’ αὐτὴν χάρακα
καὶ δώσεις ἐπ’ αὐτὴν παρεμβολὰς καὶ τάξεις
τὰς βελοστάσεις κύκλῳ **3** καὶ σὺ λαβὲ σεαυτῷ
τήγανον σιδηροῦν καὶ θήσεις αὐτὸ τοῖχον
σιδηροῦν ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς
πόλεως καὶ ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου ἐπ’
αὐτήν καὶ ἔσται ἐν συγκλεισμῷ καὶ συγκλείσεις
αὐτήν σημεῖόν ἐστιν τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ισραηλ
4 καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ
ἀριστερὸν καὶ θήσεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου
Ισραηλ ἐπ’ αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν
πεντήκοντα καὶ ἑκατόν ἃς κοιμηθήσῃ ἐπ’ αὐτοῦ
καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν **5** καὶ ἐγὼ δέδωκά
σοι τὰς δύο ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν
ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας καὶ λήμψῃ τὰς
ἀδικίας τοῦ οἴκου Ισραηλ **6** καὶ συντελέσεις
ταῦτα πάντα καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν
σου τὸ δεξιὸν καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου
Ιουδα τεσσαράκοντα ἡμέρας ἡμέραν εἰς ἐνιαυτὸν
τέθεικά σοι **7** καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ιερουσαλημ
ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου καὶ τὸν βραχίονά
σου στερεώσεις καὶ προφητεύσεις ἐπ’ αὐτήν **8** καὶ
ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σὲ δεσμούς καὶ μὴ στραφῇς
ἀπὸ τοῦ πλευροῦ σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σου ἕως
οὗ συντελεσθῶσιν αἱ ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ
σου **9** καὶ σὺ λαβὲ σεαυτῷ πυροὺς καὶ κριθὰς
καὶ κύαμον καὶ φακὸν καὶ κέγχρον καὶ ὄλυραν
καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς ἄγγος ἓν ὀστράκινον
καὶ ποιήσεις αὐτὰ σαυτῷ εἰς ἄρτους καὶ κατ’
ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ἃς σὺ καθεύδεις ἐπὶ τοῦ
πλευροῦ σου ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας
φάγεσαι αὐτά **10** καὶ τὸ βρῶμά σου ὃ φάγεσαι ἐν
σταθμῷ εἴκοσι σίκλους τὴν ἡμέραν ἀπὸ καιροῦ
ἕως καιροῦ φάγεσαι αὐτά **11** καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ
πίεσαι τὸ ἕκτον τοῦ ιν ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ
πίεσαι **12** καὶ ἐγκρυφίαν κρίθινον φάγεσαι αὐτά
ἐν βολβίτοις κόπρου ἀνθρωπίνης ἐγκρύψεις
αὐτὰ κατ’ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν **13** καὶ ἐρεῖς τάδε
λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ισραηλ οὕτως φάγονται
οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν **14** καὶ
εἶπα μηδαμῶς κύριε θεὲ τοῦ Ισραηλ ἰδοὺ ἡ ψυχή
μου οὐ μεμίανται ἐν ἀκαθαρσίᾳ καὶ θνησιμαῖον
καὶ θηριάλωτον οὐ βέβρωκα ἀπὸ γενέσεώς μου
ἕως τοῦ νῦν οὐδὲ εἰσελήλυθεν εἰς τὸ στόμα μου
πᾶν κρέας ἕωλον **15** καὶ εἶπεν πρός με ἰδοὺ
δέδωκά σοι βόλβιτα βοῶν ἀντὶ τῶν βολβίτων
τῶν ἀνθρωπίνων καὶ ποιήσεις τοὺς ἄρτους σου
ἐπ’ αὐτῶν **16** καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ
ἐγὼ συντρίβω στήριγμα ἄρτου ἐν Ιερουσαλημ
καὶ φάγονται ἄρτον ἐν σταθμῷ καὶ ἐν ἐνδείᾳ
καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ καὶ ἐν ἀφανισμῷ πίονται **17**
ὅπως ἐνδεεῖς γένωνται ἄρτου καὶ ὕδατος καὶ
ἀφανισθήσεται ἄνθρωπος καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ
καὶ τακήσονται ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν

5 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτῷ ῥομφαίαν
ὀξεῖαν ὑπὲρ ξυρὸν κουρέως κτήσῃ αὐτὴν σεαυτῷ
καὶ ἐπάξεις αὐτὴν ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου καὶ ἐπὶ
τὸν πώγωνά σου καὶ λήμψῃ ζυγὸν σταθμίων
καὶ διαστήσεις αὐτούς **2** τὸ τέταρτον ἐν πυρὶ
ἀνακαύσεις ἐν μέσῃ τῇ πόλει κατὰ τὴν πλήρωσιν
τῶν ἡμερῶν τοῦ συγκλεισμοῦ καὶ λήμψῃ τὸ
τέταρτον καὶ κατακαύσεις αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ
τὸ τέταρτον κατακόψεις ἐν ῥομφαίᾳ κύκλῳ αὐτῆς
καὶ τὸ τέταρτον διασκορπίσεις τῷ πνεύματι καὶ
μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν **3** καὶ λήμψῃ

ἐκεῖθεν ὀλίγους ἐν ἀριθμῷ καὶ συμπεριλήμψῃ
αὐτοὺς τῇ ἀναβολῇ σου 4 καὶ ἐκ τούτων λήμψῃ
ἔτι καὶ ῥίψεις αὐτοὺς εἰς μέσον τοῦ πυρὸς καὶ
κατακαύσεις αὐτοὺς ἐν πυρί ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται
πῦρ καὶ ἐρεῖς παντὶ οἴκῳ Ισραηλ 5 τάδε λέγει
κύριος αὕτη ἡ Ιερουσαλημ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν
τέθεικα αὐτὴν καὶ τὰς κύκλῳ αὐτῆς χώρας 6
καὶ ἐρεῖς τὰ δικαιώματά μου τῇ ἀνόμῳ ἐκ τῶν
ἐθνῶν καὶ τὰ νόμιμά μου ἐκ τῶν χωρῶν τῶν
κύκλῳ αὐτῆς διότι τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο
καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν
αὐτοῖς 7 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἀνθ᾽ ὧν ἡ
ἀφορμὴ ὑμῶν ἐκ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν
καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθητε καὶ τὰ
δικαιώματά μου οὐκ ἐποιήσατε ἀλλ᾽ οὐδὲ κατὰ
τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν
οὐ πεποιήκατε 8 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σου κρίμα
ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν 9 καὶ ποιήσω ἐν σοὶ ἃ οὐ
πεποίηκα καὶ ἃ οὐ ποιήσω ὅμοια αὐτοῖς ἔτι
κατὰ πάντα τὰ βδελύγματά σου 10 διὰ τοῦτο
πατέρες φάγονται τέκνα ἐν μέσῳ σου καὶ τέκνα
φάγονται πατέρας καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα
καὶ διασκορπιῶ πάντας τοὺς καταλοίπους σου
εἰς πάντα ἄνεμον 11 διὰ τοῦτο ζῶ ἐγώ λέγει
κύριος εἰ μὴ ἀνθ᾽ ὧν τὰ ἅγιά μου ἐμίανας ἐν
πᾶσιν τοῖς βδελύγμασίν σου κἀγὼ ἀπώσομαί σε
οὐ φείσεταί μου ὁ ὀφθαλμός κἀγὼ οὐκ ἐλεήσω
12 τὸ τέταρτόν σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθήσεται καὶ
τὸ τέταρτόν σου ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται ἐν
μέσῳ σου καὶ τὸ τέταρτόν σου εἰς πάντα ἄνεμον
σκορπιῶ αὐτούς καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν ῥομφαίᾳ
πεσοῦνται κύκλῳ σου καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω
ὀπίσω αὐτῶν 13 καὶ συντελεσθήσεται ὁ θυμός
μου καὶ ἡ ὀργή μου ἐπ᾽ αὐτούς καὶ ἐπιγνώσῃ
διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα ἐν ζήλῳ μου ἐν τῷ
συντελέσαι με τὴν ὀργήν μου ἐπ᾽ αὐτούς 14 καὶ
θήσομαί σε εἰς ἔρημον καὶ τὰς θυγατέρας σου
κύκλῳ σου ἐνώπιον παντὸς διοδεύοντος 15 καὶ
ἔσῃ στενακτὴ καὶ δηλαϊστὴ ἐν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς
κύκλῳ σου ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα ἐν
ἐκδικήσει θυμοῦ μου ἐγὼ κύριος λελάληκα 16 ἐν
τῷ ἐξαποστεῖλαί με τὰς βολίδας μου τοῦ λιμοῦ
ἐπ᾽ αὐτοὺς καὶ ἔσονται εἰς ἔκλειψιν καὶ συντρίψω
στήριγμα ἄρτου σου 17 καὶ ἐξαποστελῶ ἐπὶ σὲ
λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ καὶ τιμωρήσομαί σε
καὶ θάνατος καὶ αἷμα διελεύσονται ἐπὶ σέ καὶ
ῥομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σὲ κυκλόθεν ἐγὼ κύριος
λελάληκα

6 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2
υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ
τὰ ὄρη Ισραηλ καὶ προφήτευσον ἐπ᾽ αὐτὰ 3 καὶ
ἐρεῖς τὰ ὄρη Ισραηλ ἀκούσατε λόγον κυρίου
τάδε λέγει κύριος τοῖς ὄρεσιν καὶ τοῖς βουνοῖς
καὶ ταῖς φάραγξιν καὶ ταῖς νάπαις ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπάγω ἐφ᾽ ὑμᾶς ῥομφαίαν καὶ ἐξολεθρευθήσεται
τὰ ὑψηλὰ ὑμῶν 4 καὶ συντριβήσονται τὰ
θυσιαστήρια ὑμῶν καὶ τὰ τεμένη ὑμῶν καὶ
καταβαλῶ τραυματίας ὑμῶν ἐνώπιον τῶν
εἰδώλων ὑμῶν 5 καὶ διασκορπιῶ τὰ ὀστᾶ ὑμῶν
κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν 6 ἐν πάσῃ τῇ
κατοικίᾳ ὑμῶν αἱ πόλεις ἐξερημωθήσονται καὶ
τὰ ὑψηλὰ ἀφανισθήσεται ὅπως ἐξολεθρευθῇ
τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν καὶ συντριβήσονται τὰ
εἴδωλα ὑμῶν καὶ ἐξαρθήσεται τὰ τεμένη ὑμῶν
7 καὶ πεσοῦνται τραυματίαι ἐν μέσῳ ὑμῶν καὶ

ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος **8** ἐν τῷ γενέσθαι
ἐξ ὑμῶν ἀνασῳζομένους ἐκ ῥομφαίας ἐν τοῖς
ἔθνεσιν καὶ ἐν τῷ διασκορπισμῷ ὑμῶν ἐν ταῖς
χώραις **9** καὶ μνησθήσονταί μου οἱ ἀνασῳζόμενοι
ἐξ ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ ᾐχμαλωτεύθησαν ἐκεῖ
ὀμώμοκα τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τῇ ἐκπορνευούσῃ ἀπ’
ἐμοῦ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν τοῖς πορνεύουσιν
ὀπίσω τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν καὶ κόψονται
πρόσωπα αὐτῶν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν
10 καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα
11 τάδε λέγει κύριος κρότησον τῇ χειρὶ καὶ
ψόφησον τῷ ποδὶ καὶ εἰπόν εὖγε εὖγε ἐπὶ πᾶσιν
τοῖς βδελύγμασιν οἴκου Ισραηλ ἐν ῥομφαίᾳ
καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ἐν λιμῷ πεσοῦνται **12** ὁ
ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖται ὁ δὲ μακρὰν ἐν
θανάτῳ τελευτήσει καὶ ὁ περιεχόμενος ἐν λιμῷ
συντελεσθήσεται καὶ συντελέσω τὴν ὀργήν μου
ἐπ’ αὐτούς **13** καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐν
τῷ εἶναι τοὺς τραυματίας ὑμῶν ἐν μέσῳ τῶν
εἰδώλων ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν
ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω δένδρου
συσκίου οὗ ἔδωκαν ἐκεῖ ὀσμὴν εὐωδίας πᾶσι τοῖς
εἰδώλοις αὐτῶν **14** καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ’
αὐτοὺς καὶ θήσομαι τὴν γῆν εἰς ἀφανισμὸν καὶ
εἰς ὄλεθρον ἀπὸ τῆς ἐρήμου Δεβλαθα ἐκ πάσης
τῆς κατοικίας καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος

7 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων **2**
καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπόν τάδε λέγει κύριος τῇ
γῇ τοῦ Ισραηλ πέρας ἥκει τὸ πέρας ἥκει ἐπὶ τὰς
τέσσαρας πτέρυγας τῆς γῆς **3** ἥκει τὸ πέρας **4**
ἐπὶ σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν ἥκει ὁ καιρός
ἤγγικεν ἡ ἡμέρα οὐ μετὰ θορύβων οὐδὲ μετὰ
ὠδίνων **5** νῦν ἐγγύθεν ἐκχεῶ τὴν ὀργήν μου
ἐπὶ σὲ καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐν σοὶ
καὶ κρινῶ σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου καὶ δώσω ἐπὶ
σὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου **6** οὐ φείσεται ὁ
ὀφθαλμός μου οὐδὲ μὴ ἐλεήσω διότι τὰς ὁδούς
σου ἐπὶ σὲ δώσω καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ
σου ἔσονται καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγώ εἰμι κύριος
ὁ τύπτων **7** νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ καὶ ἀποστελῶ
ἐγὼ ἐπὶ σὲ καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου
καὶ δώσω ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου **8**
οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ σέ οὐδὲ μὴ
ἐλεήσω διότι τὴν ὁδόν σου ἐπὶ σὲ δώσω καὶ τὰ
βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται καὶ ἐπιγνώσῃ
διότι ἐγὼ κύριος **9** διότι τάδε λέγει κύριος **10**
ἰδοὺ τὸ πέρας ἥκει ἰδοὺ ἡμέρα κυρίου εἰ καὶ
ἡ ῥάβδος ἤνθηκεν ἡ ὕβρις ἐξανέστηκεν **11** καὶ
συντρίψει στήριγμα ἀνόμου καὶ οὐ μετὰ θορύβου
οὐδὲ μετὰ σπουδῆς **12** ἥκει ὁ καιρός ἰδοὺ ἡ
ἡμέρα ὁ κτώμενος μὴ χαιρέτω καὶ ὁ πωλῶν
μὴ θρηνείτω **13** διότι ὁ κτώμενος πρὸς τὸν
πωλοῦντα οὐκέτι μὴ ἐπιστρέψῃ καὶ ἄνθρωπος ἐν
ὀφθαλμῷ ζωῆς αὐτοῦ οὐ κρατήσει **14** σαλπίσατε
ἐν σάλπιγγι καὶ κρίνατε τὰ σύμπαντα **15** ὁ
πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ ἔξωθεν καὶ ὁ λιμὸς καὶ
ὁ θάνατος ἔσωθεν ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ
τελευτήσει τοὺς δὲ ἐν τῇ πόλει λιμὸς καὶ
θάνατος συντελέσει **16** καὶ ἀνασωθήσονται
οἱ ἀνασῳζόμενοι ἐξ αὐτῶν καὶ ἔσονται ἐπὶ
τῶν ὀρέων πάντας ἀποκτενῶ ἕκαστον ἐν ταῖς
ἀδικίαις αὐτοῦ **17** πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθήσονται
καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ **18**
καὶ περιζώσονται σάκκους καὶ καλύψει αὐτοὺς
θάμβος καὶ ἐπὶ πᾶν πρόσωπον αἰσχύνη ἐπ’
αὐτούς καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα **19**

τὸ ἀργύριον αὐτῶν ῥιφήσεται ἐν ταῖς πλατείαις
καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ὑπεροφθήσεται αἱ ψυχαὶ
αὐτῶν οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν καὶ αἱ κοιλίαι
αὐτῶν οὐ μὴ πληρωθῶσιν διότι βάσανος τῶν
ἀδικιῶν αὐτῶν ἐγένετο **20** ἐκλεκτὰ κόσμου
εἰς ὑπερηφανίαν ἔθεντο αὐτὰ καὶ εἰκόνας τῶν
βδελυγμάτων αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν ἕνεκεν
τούτου δέδωκα αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀκαθαρσίαν **21**
καὶ παραδώσω αὐτὰ εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων τοῦ
διαρπάσαι αὐτὰ καὶ τοῖς λοιμοῖς τῆς γῆς εἰς
σκῦλα καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά **22** καὶ ἀποστρέψω
τὸ πρόσωπόν μου ἀπ’ αὐτῶν καὶ μιανοῦσιν
τὴν ἐπισκοπήν μου καὶ εἰσελεύσονται εἰς αὐτὰ
ἀφυλάκτως καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά **23** καὶ
ποιήσουσι φυρμόν διότι ἡ γῆ πλήρης λαῶν καὶ
ἡ πόλις πλήρης ἀνομίας **24** καὶ ἀποστρέψω τὸ
φρύαγμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν καὶ μιανθήσεται
τὰ ἅγια αὐτῶν **25** ἐξιλασμὸς ἥξει καὶ ζητήσει
εἰρήνην καὶ οὐκ ἔσται **26** οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ ἔσται
καὶ ἀγγελία ἐπ’ ἀγγελίαν ἔσται καὶ ζητηθήσεται
ὅρασις ἐκ προφήτου καὶ νόμος ἀπολεῖται ἐξ
ἱερέως καὶ βουλὴ ἐκ πρεσβυτέρων **27** ἄρχων
ἐνδύσεται ἀφανισμόν καὶ αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ
τῆς γῆς παραλυθήσονται κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν
ποιήσω αὐτοῖς καὶ ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν
ἐκδικήσω αὐτούς καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος

8 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει ἐν τῷ πέμπτῳ
μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς ἐγὼ ἐκαθήμην ἐν τῷ
οἴκῳ καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ιουδα ἐκάθηντο ἐνώπιόν
μου καὶ ἐγένετο ἐπ’ ἐμὲ χεὶρ κυρίου **2** καὶ εἶδον
καὶ ἰδοὺ ὁμοίωμα ἀνδρός ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ
καὶ ἕως κάτω πῦρ καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ
ὑπεράνω ὡς ὅρασις ἠλέκτρου **3** καὶ ἐξέτεινεν
ὁμοίωμα χειρὸς καὶ ἀνέλαβέν με τῆς κορυφῆς
μου καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα ἀνὰ μέσον τῆς γῆς
καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἤγαγέν με εἰς
Ιερουσαλημ ἐν ὁράσει θεοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς
πύλης τῆς ἐσωτέρας τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν
οὗ ἦν ἡ στήλη τοῦ κτωμένου **4** καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ
ἦν δόξα κυρίου θεοῦ Ισραηλ κατὰ τὴν ὅρασιν
ἣν εἶδον ἐν τῷ πεδίῳ **5** καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ
ἀνθρώπου ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου πρὸς
βορρᾶν καὶ ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου πρὸς
βορρᾶν καὶ ἰδοὺ ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ τὴν πύλην τὴν
πρὸς ἀνατολάς **6** καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου
ἑώρακας τί οὗτοι ποιοῦσιν ἀνομίας μεγάλας
ποιοῦσιν ὧδε τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἁγίων μου
καὶ ἔτι ὄψει ἀνομίας μείζονας **7** καὶ εἰσήγαγέν με
ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς αὐλῆς **8** καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ
ἀνθρώπου ὄρυξον καὶ ὤρυξα καὶ ἰδοὺ θύρα μία **9**
καὶ εἶπεν πρός με εἴσελθε καὶ ἰδὲ τὰς ἀνομίας ἃς
οὗτοι ποιοῦσιν ὧδε **10** καὶ εἰσῆλθον καὶ εἶδον καὶ
ἰδοὺ μάταια βδελύγματα καὶ πάντα τὰ εἴδωλα
οἴκου Ισραηλ διαγεγραμμένα ἐπ’ αὐτοῦ κύκλῳ
11 καὶ ἑβδομήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων
οἴκου Ισραηλ καὶ Ιεζονιας ὁ τοῦ Σαφαν ἐν
μέσῳ αὐτῶν εἱστήκει πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ
ἕκαστος θυμιατήριον αὐτοῦ εἶχεν ἐν τῇ χειρί καὶ
ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος ἀνέβαινεν **12** καὶ εἶπεν
πρός με υἱὲ ἀνθρώπου ἑώρακας ἃ οἱ πρεσβύτεροι
τοῦ οἴκου Ισραηλ ποιοῦσιν ἕκαστος αὐτῶν ἐν
τῷ κοιτῶνι τῷ κρυπτῷ αὐτῶν διότι εἶπαν οὐχ
ὁρᾷ ὁ κύριος ἐγκαταλέλοιπεν κύριος τὴν γῆν
13 καὶ εἶπεν πρός με ἔτι ὄψει ἀνομίας μείζονας
ἃς οὗτοι ποιοῦσιν **14** καὶ εἰσήγαγέν με ἐπὶ τὰ
πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου κυρίου τῆς βλεπούσης

πρὸς βορρᾶν καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυναῖκες καθήμεναι
θρηνοῦσαι τὸν Θαμμουζ **15** καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ
ἀνθρώπου ἑώρακας καὶ ἔτι ὄψει ἐπιτηδεύματα
μείζονα τούτων **16** καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν
αὐλὴν οἴκου κυρίου τὴν ἐσωτέραν καὶ ἰδοὺ ἐπὶ
τῶν προθύρων τοῦ ναοῦ κυρίου ἀνὰ μέσον τῶν
αιλαμ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου ὡς εἴκοσι
ἄνδρες τὰ ὀπίσθια αὐτῶν πρὸς τὸν ναὸν τοῦ
κυρίου καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι καὶ
οὗτοι προσκυνοῦσιν τῷ ἡλίῳ **17** καὶ εἶπεν πρός
με ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ
Ιουδα τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομίας ἃς πεποιήκασιν ὧδε
διότι ἔπλησαν τὴν γῆν ἀνομίας καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ
ὡς μυκτηρίζοντες **18** καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς
μετὰ θυμοῦ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου οὐδὲ
μὴ ἐλεήσω

9 καὶ ἀνέκραγεν εἰς τὰ ὦτά μου φωνῇ μεγάλῃ
λέγων ἤγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως καὶ
ἕκαστος εἶχεν τὰ σκεύη τῆς ἐξολεθρεύσεως ἐν
χειρὶ αὐτοῦ **2** καὶ ἰδοὺ ἓξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ
τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς ὑψηλῆς τῆς βλεπούσης
πρὸς βορρᾶν καὶ ἑκάστου πέλυξ ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ καὶ εἷς ἀνὴρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκὼς
ποδήρη καὶ ζώνη σαπφείρου ἐπὶ τῆς ὀσφύος
αὐτοῦ καὶ εἰσήλθοσαν καὶ ἔστησαν ἐχόμενοι
τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ **3** καὶ δόξα θεοῦ
τοῦ Ισραηλ ἀνέβη ἀπὸ τῶν χερουβιν ἡ οὖσα ἐπ’
αὐτῶν εἰς τὸ αἴθριον τοῦ οἴκου καὶ ἐκάλεσεν
τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὸν ποδήρη ὃς εἶχεν
ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὴν ζώνην **4** καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτόν δίελθε μέσην τὴν Ιερουσαλημ καὶ
δὸς τὸ σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν
τῶν καταστεναζόντων καὶ τῶν κατωδυνωμένων
ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις ταῖς γινομέναις ἐν
μέσῳ αὐτῆς **5** καὶ τούτοις εἶπεν ἀκούοντός μου
πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν καὶ κόπτετε
καὶ μὴ φείδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ μὴ
ἐλεήσητε **6** πρεσβύτερον καὶ νεανίσκον καὶ
παρθένον καὶ νήπια καὶ γυναῖκας ἀποκτείνατε εἰς
ἐξάλειψιν ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ’ οὕς ἐστιν τὸ σημεῖον
μὴ ἐγγίσητε καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου ἄρξασθε καὶ
ἤρξαντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων οἳ
ἦσαν ἔσω ἐν τῷ οἴκῳ **7** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς
μιάνατε τὸν οἶκον καὶ πλήσατε τὰς ὁδοὺς νεκρῶν
ἐκπορευόμενοι καὶ κόπτετε **8** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
κόπτειν αὐτοὺς καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ
ἀνεβόησα καὶ εἶπα οἴμμοι κύριε ἐξαλείφεις σὺ
τοὺς καταλοίπους τοῦ Ισραηλ ἐν τῷ ἐκχέαι σε τὸν
θυμόν σου ἐπὶ Ιερουσαλημ **9** καὶ εἶπεν πρός με
ἀδικία τοῦ οἴκου Ισραηλ καὶ Ιουδα μεμεγάλυνται
σφόδρα σφόδρα ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ λαῶν πολλῶν
καὶ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας καὶ ἀκαθαρσίας ὅτι
εἶπαν ἐγκαταλέλοιπεν κύριος τὴν γῆν οὐκ ἐφορᾷ
ὁ κύριος **10** καὶ οὐ φείσεταί μου ὁ ὀφθαλμός
οὐδὲ μὴ ἐλεήσω τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς
αὐτῶν δέδωκα **11** καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυκὼς
τὸν ποδήρη καὶ ἐζωσμένος τῇ ζώνῃ τὴν ὀσφὺν
αὐτοῦ καὶ ἀπεκρίνατο λέγων πεποίηκα καθὼς
ἐνετείλω μοι

10 καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἐπάνω τοῦ στερεώματος
τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν χερουβιν ὡς λίθος
σαπφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ’ αὐτῶν **2** καὶ
εἶπεν πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὴν
στολήν εἴσελθε εἰς τὸ μέσον τῶν τροχῶν τῶν
ὑποκάτω τῶν χερουβιν καὶ πλῆσον τὰς δράκας
σου ἀνθράκων πυρὸς ἐκ μέσου τῶν χερουβιν

καὶ διασκόρπισον ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ εἰσῆλθεν
ἐνώπιόν μου 3 καὶ τὰ χερουβιν εἱστήκει ἐκ
δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἄνδρα
καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησεν τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν
4 καὶ ἀπῆρεν ἡ δόξα κυρίου ἀπὸ τῶν χερουβιν
εἰς τὸ αἴθριον τοῦ οἴκου καὶ ἔπλησεν τὸν οἶκον
ἡ νεφέλη καὶ ἡ αὐλὴ ἐπλήσθη τοῦ φέγγους τῆς
δόξης κυρίου 5 καὶ φωνὴ τῶν πτερύγων τῶν
χερουβιν ἠκούετο ἕως τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας
ὡς φωνὴ θεοῦ Σαδδαι λαλοῦντος 6 καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ ἐντέλλεσθαι αὐτὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυκότι
τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν λέγων λαβὲ πῦρ ἐκ μέσου
τῶν τροχῶν ἐκ μέσου τῶν χερουβιν καὶ εἰσῆλθεν
καὶ ἔστη ἐχόμενος τῶν τροχῶν 7 καὶ ἐξέτεινεν
τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς μέσον τοῦ πυρὸς τοῦ ὄντος ἐν
μέσῳ τῶν χερουβιν καὶ ἔλαβεν καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς
χεῖρας τοῦ ἐνδεδυκότος τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν
καὶ ἔλαβεν καὶ ἐξῆλθεν 8 καὶ εἶδον τὰ χερουβιν
ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν
πτερύγων αὐτῶν 9 καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ τροχοὶ
τέσσαρες εἱστήκεισαν ἐχόμενοι τῶν χερουβιν
τροχὸς εἷς ἐχόμενος χερουβ ἑνός καὶ ἡ ὄψις τῶν
τροχῶν ὡς ὄψις λίθου ἄνθρακος 10 καὶ ἡ ὄψις
αὐτῶν ὁμοίωμα ἓν τοῖς τέσσαρσιν ὃν τρόπον ὅταν
ᾖ τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ 11 ἐν τῷ πορεύεσθαι
αὐτὰ εἰς τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο οὐκ
ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά ὅτι εἰς ὃν
ἂν τόπον ἐπέβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπορεύοντο
καὶ οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά 12
καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ αἱ
πτέρυγες αὐτῶν καὶ οἱ τροχοὶ πλήρεις ὀφθαλμῶν
κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσιν τροχοῖς αὐτῶν 13 τοῖς
δὲ τροχοῖς τούτοις ἐπεκλήθη Γελγελ ἀκούοντός
μου 15 καὶ ἦραν τὰ χερουβιν τοῦτο τὸ ζῷον
ὃ εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ 16 καὶ
ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ χερουβιν ἐπορεύοντο οἱ
τροχοί καὶ οὗτοι ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ ἐν τῷ
ἐξαίρειν τὰ χερουβιν τὰς πτέρυγας αὐτῶν τοῦ
μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς οὐκ ἐπέστρεφον οἱ
τροχοὶ αὐτῶν 17 ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ εἱστήκεισαν
καὶ ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ ἐμετεωρίζοντο
μετ’ αὐτῶν διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς ἦν 18 καὶ
ἐξῆλθεν δόξα κυρίου ἀπὸ τοῦ οἴκου καὶ ἐπέβη
ἐπὶ τὰ χερουβιν 19 καὶ ἀνέλαβον τὰ χερουβιν
τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ
τῆς γῆς ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὰ καὶ
οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ
πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου κυρίου τῆς ἀπέναντι
καὶ δόξα θεοῦ Ισραηλ ἦν ἐπ’ αὐτῶν ὑπεράνω
20 τοῦτο τὸ ζῷόν ἐστιν ὃ εἶδον ὑποκάτω θεοῦ
Ισραηλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ ἔγνων
ὅτι χερουβιν ἐστίν 21 τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἑνί
καὶ ὀκτὼ πτέρυγες τῷ ἑνί καὶ ὁμοίωμα χειρῶν
ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν 22
καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν ταῦτα τὰ
πρόσωπά ἐστιν ἃ εἶδον ὑποκάτω τῆς δόξης θεοῦ
Ισραηλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ αὐτὰ
ἕκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐπορεύοντο

11 καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ ἤγαγέν με ἐπὶ
τὴν πύλην τοῦ οἴκου κυρίου τὴν κατέναντι
τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς καὶ ἰδοὺ ἐπὶ
τῶν προθύρων τῆς πύλης ὡς εἴκοσι καὶ πέντε
ἄνδρες καὶ εἶδον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ιεζονιαν
τὸν τοῦ Εζερ καὶ Φαλτιαν τὸν τοῦ Βαναιου τοὺς
ἀφηγουμένους τοῦ λαοῦ 2 καὶ εἶπεν κύριος πρός
με υἱὲ ἀνθρώπου οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ λογιζόμενοι

μάταια καὶ βουλευόμενοι βουλὴν πονηρὰν ἐν
τῇ πόλει ταύτῃ 3 οἱ λέγοντες οὐχὶ προσφάτως
ᾠκοδόμηνται αἱ οἰκίαι αὕτη ἐστὶν ὁ λέβης ἡμεῖς
δὲ τὰ κρέα 4 διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπ' αὐτούς
προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου 5 καὶ ἔπεσεν ἐπ'
ἐμὲ πνεῦμα κυρίου καὶ εἶπεν πρός με λέγε τάδε
λέγει κύριος οὕτως εἴπατε οἶκος Ισραηλ καὶ τὰ
διαβούλια τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἐγὼ ἐπίσταμαι 6
ἐπληθύνατε νεκροὺς ὑμῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
καὶ ἐνεπλήσατε τὰς ὁδοὺς αὐτῆς τραυματιῶν 7
διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος τοὺς νεκροὺς ὑμῶν
οὓς ἐπατάξατε ἐν μέσῳ αὐτῆς οὗτοί εἰσιν τὰ
κρέα αὐτὴ δὲ ὁ λέβης ἐστίν καὶ ὑμᾶς ἐξάξω ἐκ
μέσου αὐτῆς 8 ῥομφαίαν φοβεῖσθε καὶ ῥομφαίαν
ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς λέγει κύριος 9 καὶ ἐξάξω ὑμᾶς
ἐκ μέσου αὐτῆς καὶ παραδώσω ὑμᾶς εἰς χεῖρας
ἀλλοτρίων καὶ ποιήσω ἐν ὑμῖν κρίματα 10 ἐν
ῥομφαίᾳ πεσεῖσθε ἐπὶ τῶν ὁρίων τοῦ Ισραηλ
κρινῶ ὑμᾶς καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος 11
αὐτὴ ὑμῖν οὐκ ἔσται εἰς λέβητα καὶ ὑμεῖς οὐ μὴ
γένησθε ἐν μέσῳ αὐτῆς εἰς κρέα ἐπὶ τῶν ὁρίων
τοῦ Ισραηλ κρινῶ ὑμᾶς 12 καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι
ἐγὼ κύριος 13 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προφητεύειν με
καὶ Φαλτιας ὁ τοῦ Βαναιου ἀπέθανεν καὶ πίπτω
ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἀνεβόησα φωνῇ μεγάλῃ
καὶ εἶπα οἴμμοι οἴμμοι κύριε εἰς συντέλειαν
σὺ ποιεῖς τοὺς καταλοίπους τοῦ Ισραηλ 14 καὶ
ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 15 υἱὲ
ἀνθρώπου οἱ ἀδελφοί σου καὶ οἱ ἄνδρες τῆς
αἰχμαλωσίας σου καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ισραηλ
συντετέλεσται οἷς εἶπαν αὐτοῖς οἱ κατοικοῦντες
Ιερουσαλημ μακρὰν ἀπέχετε ἀπὸ τοῦ κυρίου
ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν 16 διὰ τοῦτο
εἰπόν τάδε λέγει κύριος ὅτι ἀπώσομαι αὐτοὺς
εἰς τὰ ἔθνη καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς εἰς πᾶσαν
τὴν γῆν καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς ἁγίασμα μικρὸν ἐν
ταῖς χώραις οὗ ἂν εἰσέλθωσιν ἐκεῖ 17 διὰ τοῦτο
εἰπόν τάδε λέγει κύριος καὶ εἰσδέξομαι αὐτοὺς
ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν
οὗ διέσπειρα αὐτοὺς ἐν αὐταῖς καὶ δώσω αὐτοῖς
τὴν γῆν τοῦ Ισραηλ 18 καὶ εἰσελεύσονται ἐκεῖ
καὶ ἐξαροῦσιν πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῆς καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς ἐξ αὐτῆς 19 καὶ δώσω
αὐτοῖς καρδίαν ἑτέραν καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω
ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκσπάσω τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην
ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῶν καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν
σαρκίνην 20 ὅπως ἐν τοῖς προστάγμασίν μου
πορεύωνται καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσωνται
καὶ ποιῶσιν αὐτά καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν καὶ
ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν 21 καὶ εἰς τὴν καρδίαν
τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν
αὐτῶν ὡς ἡ καρδία αὐτῶν ἐπορεύετο τὰς ὁδοὺς
αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα λέγει κύριος
22 καὶ ἐξῆραν τὰ χερουβιν τὰς πτέρυγας αὐτῶν
καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ ἡ δόξα θεοῦ
Ισραηλ ἐπ' αὐτὰ ὑπεράνω αὐτῶν 23 καὶ ἀνέβη
ἡ δόξα κυρίου ἐκ μέσης τῆς πόλεως καὶ ἔστη
ἐπὶ τοῦ ὄρους ὃ ἦν ἀπέναντι τῆς πόλεως 24
καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ ἤγαγέν με εἰς γῆν
Χαλδαίων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν ὁράσει ἐν
πνεύματι θεοῦ καὶ ἀνέβην ἀπὸ τῆς ὁράσεως ἧς
εἶδον 25 καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν
πάντας τοὺς λόγους τοῦ κυρίου οὓς ἔδειξέν μοι

12 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2
υἱὲ ἀνθρώπου ἐν μέσῳ τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν σὺ
κατοικεῖς οἳ ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς τοῦ βλέπειν

καὶ οὐ βλέπουσιν καὶ ὦτα ἔχουσιν τοῦ ἀκούειν
καὶ οὐκ ἀκούουσιν διότι οἶκος παραπικραίνων
ἐστίν 3 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου ποίησον σεαυτῷ
σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν καὶ
αἰχμαλωτευθήσῃ ἐκ τοῦ τόπου σου εἰς ἕτερον
τόπον ἐνώπιον αὐτῶν ὅπως ἴδωσιν διότι οἶκος
παραπικραίνων ἐστίν 4 καὶ ἐξοίσεις τὰ σκεύη σου
ὡς σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας κατ' ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν καὶ σὺ ἐξελεύσῃ ἑσπέρας ὡς ἐκπορεύεται
αἰχμάλωτος 5 ἐνώπιον αὐτῶν διόρυξον σεαυτῷ
εἰς τὸν τοῖχον καὶ διεξελεύσῃ δι' αὐτοῦ 6 ἐνώπιον
αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀναλημφθήσῃ καὶ κεκρυμμένος
ἐξελεύσῃ τὸ πρόσωπόν σου συγκαλύψεις καὶ
οὐ μὴ ἴδῃς τὴν γῆν διότι τέρας δέδωκά σε
τῷ οἴκῳ Ισραηλ 7 καὶ ἐποίησα οὕτως κατὰ
πάντα ὅσα ἐνετείλατό μοι καὶ σκεύη ἐξήνεγκα
ὡς σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας καὶ ἑσπέρας
διώρυξα ἐμαυτῷ τὸν τοῖχον καὶ κεκρυμμένος
ἐξῆλθον ἐπ' ὤμων ἀνελήμφθην ἐνώπιον αὐτῶν
8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με τὸ πρωὶ
λέγων 9 υἱὲ ἀνθρώπου οὐκ εἶπαν πρὸς σὲ ὁ
οἶκος τοῦ Ισραηλ οἶκος ὁ παραπικραίνων τί
σὺ ποιεῖς 10 εἰπὸν πρὸς αὐτούς τάδε λέγει
κύριος κύριος ὁ ἄρχων καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν
Ιερουσαλημ καὶ παντὶ οἴκῳ Ισραηλ οἵ εἰσιν
ἐν μέσῳ αὐτῶν 11 εἰπὸν ὅτι ἐγὼ τέρατα ποιῶ
ἐν μέσῳ αὐτῆς ὃν τρόπον πεποίηκα οὕτως
ἔσται αὐτοῖς ἐν μετοικεσίᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ
πορεύσονται 12 καὶ ὁ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπ'
ὤμων ἀρθήσεται καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσεται
διὰ τοῦ τοίχου καὶ διορύξει τοῦ ἐξελθεῖν αὐτὸν
δι' αὐτοῦ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ συγκαλύψει ὅπως
μὴ ὁραθῇ ὀφθαλμῷ καὶ αὐτὸς τὴν γῆν οὐκ
ὄψεται 13 καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ'
αὐτόν καὶ συλλημφθήσεται ἐν τῇ περιοχῇ μου
καὶ ἄξω αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γῆν Χαλδαίων
καὶ αὐτὴν οὐκ ὄψεται καὶ ἐκεῖ τελευτήσει 14
καὶ πάντας τοὺς κύκλῳ αὐτοῦ τοὺς βοηθοὺς
αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀντιλαμβανομένους
αὐτοῦ διασπερῶ εἰς πάντα ἄνεμον καὶ ῥομφαίαν
ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν 15 καὶ γνώσονται διότι
ἐγὼ κύριος ἐν τῷ διασκορπίσαι με αὐτοὺς ἐν τοῖς
ἔθνεσιν καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις 16
καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἀριθμῷ ἐκ
ῥομφαίας καὶ ἐκ λιμοῦ καὶ ἐκ θανάτου ὅπως
ἐκδιηγῶνται πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ καὶ γνώσονται ὅτι
ἐγὼ κύριος 17 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός
με λέγων 18 υἱὲ ἀνθρώπου τὸν ἄρτον σου μετ'
ὀδύνης φάγεσαι καὶ τὸ ὕδωρ σου μετὰ βασάνου
καὶ θλίψεως πίεσαι 19 καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν
τῆς γῆς τάδε λέγει κύριος τοῖς κατοικοῦσιν
Ιερουσαλημ ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ισραηλ τοὺς ἄρτους
αὐτῶν μετ' ἐνδείας φάγονται καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν
μετὰ ἀφανισμοῦ πίονται ὅπως ἀφανισθῇ ἡ γῆ
σὺν πληρώματι αὐτῆς ἐν ἀσεβείᾳ γὰρ πάντες οἱ
κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ 20 καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν
αἱ κατοικούμεναι ἐξερημωθήσονται καὶ ἡ γῆ
εἰς ἀφανισμὸν ἔσται καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ
κύριος 21 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με
λέγων 22 υἱὲ ἀνθρώπου τίς ὑμῖν ἡ παραβολὴ
αὕτη ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ισραηλ λέγοντες μακρὰν
αἱ ἡμέραι ἀπόλωλεν ὅρασις 23 διὰ τοῦτο εἰπὸν
πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἀποστρέψω τὴν
παραβολὴν ταύτην καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν τὴν
παραβολὴν ταύτην οἶκος τοῦ Ισραηλ ὅτι λαλήσεις

πρὸς αὐτούς ἠγγίκασιν αἱ ἡμέραι καὶ λόγος
πάσης ὁράσεως **24** ὅτι οὐκ ἔσται ἔτι πᾶσα ὅρασις
ψευδὴς καὶ μαντευόμενος τὰ πρὸς χάριν ἐν μέσῳ
τῶν υἱῶν Ισραηλ **25** διότι ἐγὼ κύριος λαλήσω
τοὺς λόγους μου λαλήσω καὶ ποιήσω καὶ οὐ
μὴ μηκύνω ἔτι ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν οἶκος
ὁ παραπικραίνων λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω
λέγει κύριος **26** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός
με λέγων **27** υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ οἶκος Ισραηλ
ὁ παραπικραίνων λέγοντες λέγουσιν ἡ ὅρασις
ἣν οὗτος ὁρᾷ εἰς ἡμέρας πολλὰς καὶ εἰς καιροὺς
μακροὺς οὗτος προφητεύει **28** διὰ τοῦτο εἰπὸν
πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος οὐ μὴ μηκύνωσιν
οὐκέτι πάντες οἱ λόγοι μου οὓς ἂν λαλήσω
λαλήσω καὶ ποιήσω λέγει κύριος

13 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων **2**
υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τοὺς προφήτας
τοῦ Ισραηλ καὶ προφητεύσεις καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς ἀκούσατε λόγον κυρίου **3** τάδε λέγει
κύριος οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας
αὐτῶν καὶ τὸ καθόλου μὴ βλέπουσιν **4** οἱ
προφῆταί σου Ισραηλ ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς
ἐρήμοις **5** οὐκ ἔστησαν ἐν στερεώματι καὶ
συνήγαγον ποίμνια ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ισραηλ
οὐκ ἀνέστησαν οἱ λέγοντες ἐν ἡμέρᾳ κυρίου
6 βλέποντες ψευδῆ μαντευόμενοι μάταια οἱ
λέγοντες λέγει κύριος καὶ κύριος οὐκ ἀπέσταλκεν
αὐτούς καὶ ἤρξαντο τοῦ ἀναστῆσαι λόγον **7** οὐχ
ὅρασιν ψευδῆ ἑωράκατε καὶ μαντείας ματαίας
εἰρήκατε **8** διὰ τοῦτο εἰπόν τάδε λέγει κύριος ἀνθ’
ὧν οἱ λόγοι ὑμῶν ψευδεῖς καὶ αἱ μαντεῖαι ὑμῶν
μάταιαι διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ’ ὑμᾶς λέγει κύριος
9 καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς προφήτας
τοὺς ὁρῶντας ψευδῆ καὶ τοὺς ἀποφθεγγομένους
μάταια ἐν παιδείᾳ τοῦ λαοῦ μου οὐκ ἔσονται
οὐδὲ ἐν γραφῇ οἴκου Ισραηλ οὐ γραφήσονται
καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ισραηλ οὐκ εἰσελεύσονται
καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ κύριος **10** ἀνθ’ ὧν τὸν
λαόν μου ἐπλάνησαν λέγοντες εἰρήνη εἰρήνη
καὶ οὐκ ἦν εἰρήνη καὶ οὗτος οἰκοδομεῖ τοῖχον
καὶ αὐτοὶ ἀλείφουσιν αὐτόν εἰ πεσεῖται **11** εἰπὸν
πρὸς τοὺς ἀλείφοντας πεσεῖται καὶ ἔσται ὑετὸς
κατακλύζων καὶ δώσω λίθους πετροβόλους εἰς
τοὺς ἐνδέσμους αὐτῶν καὶ πεσοῦνται καὶ πνεῦμα
ἐξαῖρον καὶ ῥαγήσεται **12** καὶ ἰδοὺ πέπτωκεν ὁ
τοῖχος καὶ οὐκ ἐροῦσιν πρὸς ὑμᾶς ποῦ ἐστιν ἡ
ἀλοιφὴ ὑμῶν ἣν ἠλείψατε **13** διὰ τοῦτο τάδε
λέγει κύριος καὶ ῥήξω πνοὴν ἐξαίρουσαν μετὰ
θυμοῦ καὶ ὑετὸς κατακλύζων ἐν ὀργῇ μου ἔσται
καὶ τοὺς λίθους τοὺς πετροβόλους ἐν θυμῷ
ἐπάξω εἰς συντέλειαν **14** καὶ κατασκάψω τὸν
τοῖχον ὃν ἠλείψατε καὶ πεσεῖται καὶ θήσω αὐτὸν
ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἀποκαλυφθήσεται τὰ θεμέλια
αὐτοῦ καὶ πεσεῖται καὶ συντελεσθήσεσθε μετ’
ἐλέγχων καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος **15**
καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν τοῖχον καὶ
ἐπὶ τοὺς ἀλείφοντας αὐτόν καὶ πεσεῖται καὶ εἶπα
πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἔστιν ὁ τοῖχος οὐδὲ οἱ ἀλείφοντες
αὐτὸν **16** προφῆται τοῦ Ισραηλ οἱ προφητεύοντες
ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ οἱ ὁρῶντες αὐτῇ εἰρήνην
καὶ εἰρήνη οὐκ ἔστιν λέγει κύριος **17** καὶ σύ υἱὲ
ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς
θυγατέρας τοῦ λαοῦ σου τὰς προφητευούσας
ἀπὸ καρδίας αὐτῶν καὶ προφήτευσον ἐπ’
αὐτὰς **18** καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος οὐαὶ
ταῖς συρραπτούσαις προσκεφάλαια ἐπὶ πάντα

ἀγκῶνα χειρὸς καὶ ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ
πᾶσαν κεφαλὴν πάσης ἡλικίας τοῦ διαστρέφειν
ψυχάς αἱ ψυχαὶ διεστράφησαν τοῦ λαοῦ μου καὶ
ψυχὰς περιεποιοῦντο **19** καὶ ἐβεβήλουν με πρὸς
τὸν λαόν μου ἕνεκεν δρακὸς κριθῶν καὶ ἕνεκεν
κλασμάτων ἄρτου τοῦ ἀποκτεῖναι ψυχάς ἃς οὐκ
ἔδει ἀποθανεῖν καὶ τοῦ περιποιήσασθαι ψυχάς
ἃς οὐκ ἔδει ζῆσαι ἐν τῷ ἀποφθέγγεσθαι ὑμᾶς
λαῷ εἰσακούοντι μάταια ἀποφθέγματα **20** διὰ
τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τὰ
προσκεφάλαια ὑμῶν ἐφ᾽ ἃ ὑμεῖς συστρέφετε ἐκεῖ
ψυχάς καὶ διαρρήξω αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων
ὑμῶν καὶ ἐξαποστελῶ τὰς ψυχάς ἃς ὑμεῖς
ἐκστρέφετε τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς διασκορπισμόν
21 καὶ διαρρήξω τὰ ἐπιβόλαια ὑμῶν καὶ ῥύσομαι
τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ οὐκέτι ἔσονται
ἐν χερσὶν ὑμῶν εἰς συστροφήν καὶ ἐπιγνώσεσθε
διότι ἐγὼ κύριος **22** ἀνθ᾽ ὧν διεστρέφετε καρδίαν
δικαίου ἀδίκως καὶ ἐγὼ οὐ διέστρεφον αὐτὸν
καὶ τοῦ κατισχῦσαι χεῖρας ἀνόμου τὸ καθόλου
μὴ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς
καὶ ζῆσαι αὐτόν **23** διὰ τοῦτο ψευδῆ οὐ μὴ ἴδητε
καὶ μαντείας οὐ μὴ μαντεύσησθε ἔτι καὶ ῥύσομαι
τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ γνώσεσθε ὅτι
ἐγὼ κύριος

14 καὶ ἦλθον πρός με ἄνδρες ἐκ τῶν
πρεσβυτέρων τοῦ Ισραηλ καὶ ἐκάθισαν πρὸ
προσώπου μου **2** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
πρός με λέγων **3** υἱὲ ἀνθρώπου οἱ ἄνδρες οὗτοι
ἔθεντο τὰ διανοήματα αὐτῶν ἐπὶ τὰς καρδίας
αὐτῶν καὶ τὴν κόλασιν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν
ἔθηκαν πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰ ἀποκρινόμενος
ἀποκριθῶ αὐτοῖς **4** διὰ τοῦτο λάλησον αὐτοῖς
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος
ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ισραηλ ὃς
ἂν θῇ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν
αὐτοῦ καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ
τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν
προφήτην ἐγὼ κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν
οἷς ἐνέχεται ἡ διάνοια αὐτοῦ **5** ὅπως πλαγιάσῃ
τὸν οἶκον τοῦ Ισραηλ κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν τὰς
ἀπηλλοτριωμένας ἀπ᾽ ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν
αὐτῶν **6** διὰ τοῦτο εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ
Ισραηλ τάδε λέγει κύριος κύριος ἐπιστράφητε καὶ
ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν καὶ
ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν καὶ ἐπιστρέψατε
τὰ πρόσωπα ὑμῶν **7** διότι ἄνθρωπος ἄνθρωπος
ἐκ τοῦ οἴκου Ισραηλ καὶ ἐκ τῶν προσηλύτων
τῶν προσηλυτευόντων ἐν τῷ Ισραηλ ὃς ἂν
ἀπαλλοτριωθῇ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ θῆται τὰ ἐνθυμήματα
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὴν κόλασιν
τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ
ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην τοῦ ἐπερωτῆσαι αὐτὸν
ἐν ἐμοί ἐγὼ κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν ᾧ
ἐνέχεται ἐν αὐτῷ **8** καὶ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου
ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ θήσομαι αὐτὸν
εἰς ἔρημον καὶ εἰς ἀφανισμὸν καὶ ἐξαρῶ αὐτὸν
ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι
ἐγὼ κύριος **9** καὶ ὁ προφήτης ἐὰν πλανηθῇ καὶ
λαλήσῃ ἐγὼ κύριος πεπλάνηκα τὸν προφήτην
ἐκεῖνον καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ
ἀφανιῶ αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου Ισραηλ
10 καὶ λήμψονται τὴν ἀδικίαν αὐτῶν κατὰ τὸ
ἀδίκημα τοῦ ἐπερωτῶντος καὶ κατὰ τὸ ἀδίκημα
ὁμοίως τῷ προφήτῃ ἔσται **11** ὅπως μὴ πλανᾶται
ἔτι ὁ οἶκος τοῦ Ισραηλ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ ἵνα μὴ

μιαίνωνται ἔτι ἐν πᾶσιν τοῖς παραπτώμασιν
αὐτῶν καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι
αὐτοῖς εἰς θεόν λέγει κύριος 12 καὶ ἐγένετο
λόγος κυρίου πρός με λέγων 13 υἱὲ ἀνθρώπου γῆ
ἐὰν ἁμάρτῃ μοι τοῦ παραπεσεῖν παράπτωμα καὶ
ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὴν καὶ συντρίψω
αὐτῆς στήριγμα ἄρτου καὶ ἐξαποστελῶ ἐπ' αὐτὴν
λιμὸν καὶ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνη
14 καὶ ἐὰν ὦσιν οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ
αὐτῆς Νωε καὶ Δανιηλ καὶ Ιωβ αὐτοὶ ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθήσονται λέγει κύριος 15
ἐὰν καὶ θηρία πονηρὰ ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν καὶ
τιμωρήσομαι αὐτὴν καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμὸν καὶ
οὐκ ἔσται ὁ διοδεύων ἀπὸ προσώπου τῶν θηρίων
16 καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὦσι ζῶ
ἐγώ λέγει κύριος εἰ υἱοὶ ἢ θυγατέρες σωθήσονται
ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται ἡ δὲ γῆ ἔσται
εἰς ὄλεθρον 17 ἢ καὶ ῥομφαίαν ἐὰν ἐπάγω ἐπὶ
τὴν γῆν ἐκείνην καὶ εἴπω ῥομφαία διελθάτω
διὰ τῆς γῆς καὶ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ
κτῆνος 18 καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ
αὐτῆς ζῶ ἐγώ λέγει κύριος οὐ μὴ ῥύσωνται
υἱοὺς οὐδὲ θυγατέρας αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται
19 ἢ καὶ θάνατον ἐπαποστείλω ἐπὶ τὴν γῆν
ἐκείνην καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτὴν ἐν
αἵματι τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον
καὶ κτῆνος 20 καὶ Νωε καὶ Δανιηλ καὶ Ιωβ ἐν
μέσῳ αὐτῆς ζῶ ἐγώ λέγει κύριος ἐὰν υἱοὶ ἢ
θυγατέρες ὑπολειφθῶσιν αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
αὐτῶν ῥύσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν 21 τάδε λέγει
κύριος ἐὰν δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκδικήσεις μου
τὰς πονηράς ῥομφαίαν καὶ λιμὸν καὶ θηρία
πονηρὰ καὶ θάνατον ἐξαποστείλω ἐπὶ Ιερουσαλημ
τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ
κτῆνος 22 καὶ ἰδοὺ ὑπολελειμμένοι ἐν αὐτῇ οἱ
ἀνασεσῳσμένοι αὐτῆς οἳ ἐξάγουσιν ἐξ αὐτῆς
υἱοὺς καὶ θυγατέρας ἰδοὺ αὐτοὶ ἐκπορεύονται
πρὸς ὑμᾶς καὶ ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ
ἐνθυμήματα αὐτῶν καὶ μεταμεληθήσεσθε ἐπὶ τὰ
κακά ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ιερουσαλημ πάντα τὰ κακὰ
ἃ ἐπήγαγον ἐπ' αὐτήν 23 καὶ παρακαλέσουσιν
ὑμᾶς διότι ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ
ἐνθυμήματα αὐτῶν καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι οὐ
μάτην πεποίηκα πάντα ὅσα ἐποίησα ἐν αὐτῇ
λέγει κύριος

15 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2
καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου τί ἂν γένοιτο τὸ ξύλον τῆς
ἀμπέλου ἐκ πάντων τῶν ξύλων τῶν κλημάτων
τῶν ὄντων ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ 3 εἰ
λήμψονται ἐξ αὐτῆς ξύλον τοῦ ποιῆσαι εἰς
ἐργασίαν εἰ λήμψονται ἐξ αὐτῆς πάσσαλον τοῦ
κρεμάσαι ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος 4 πάρεξ πυρὶ
δέδοται εἰς ἀνάλωσιν τὴν κατ' ἐνιαυτὸν κάθαρσιν
ἀπ' αὐτῆς ἀναλίσκει τὸ πῦρ καὶ ἐκλείπει εἰς
τέλος μὴ χρήσιμον ἔσται εἰς ἐργασίαν 5 οὐδὲ ἔτι
αὐτοῦ ὄντος ὁλοκλήρου οὐκ ἔσται εἰς ἐργασίαν
μὴ ὅτι ἐὰν καὶ πῦρ αὐτὸ ἀναλώσῃ εἰς τέλος εἰ
ἔσται ἔτι εἰς ἐργασίαν 6 διὰ τοῦτο εἰπόν τάδε
λέγει κύριος ὃν τρόπον τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐν
τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ ὃ δέδωκα αὐτὸ τῷ πυρὶ
εἰς ἀνάλωσιν οὕτως δέδωκα τοὺς κατοικοῦντας
Ιερουσαλημ 7 καὶ δώσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπ'
αὐτούς ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελεύσονται καὶ πῦρ
αὐτοὺς καταφάγεται καὶ ἐπιγνώσονται ὅτι ἐγὼ
κύριος ἐν τῷ στηρίσαι με τὸ πρόσωπόν μου ἐπ'

αὐτούς 8 καὶ δώσω τὴν γῆν εἰς ἀφανισμὸν ἀνθ’
ὧν παρέπεσον παραπτώματι λέγει κύριος

16 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2
υἱὲ ἀνθρώπου διαμάρτυραι τῇ Ιερουσαλημ τὰς
ἀνομίας αὐτῆς 3 καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος
τῇ Ιερουσαλημ ἡ ῥίζα σου καὶ ἡ γένεσίς σου
ἐκ γῆς Χανααν ὁ πατήρ σου Αμορραῖος καὶ ἡ
μήτηρ σου Χετταία 4 καὶ ἡ γένεσίς σου ἐν ᾗ
ἡμέρᾳ ἐτέχθης οὐκ ἔδησαν τοὺς μαστούς σου
καὶ ἐν ὕδατι οὐκ ἐλούσθης οὐδὲ ἁλὶ ἡλίσθης
καὶ σπαργάνοις οὐκ ἐσπαργανώθης 5 οὐδὲ
ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ σοὶ τοῦ ποιῆσαί
σοι ἓν ἐκ πάντων τούτων τοῦ παθεῖν τι ἐπὶ
σοί καὶ ἀπερρίφης ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου τῇ
σκολιότητι τῆς ψυχῆς σου ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐτέχθης 6
καὶ διῆλθον ἐπὶ σὲ καὶ εἶδόν σε πεφυρμένην ἐν
τῷ αἵματί σου καὶ εἶπά σοι ἐκ τοῦ αἵματός σου
ζωή 7 πληθύνου καθὼς ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἀγροῦ
δέδωκά σε καὶ ἐπληθύνθης καὶ ἐμεγαλύνθης
καὶ εἰσῆλθες εἰς πόλεις πόλεων οἱ μαστοί σου
ἀνωρθώθησαν καὶ ἡ θρίξ σου ἀνέτειλεν σὺ δὲ
ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα 8 καὶ διῆλθον
διὰ σοῦ καὶ εἶδόν σε καὶ ἰδοὺ καιρός σου καιρὸς
καταλυόντων καὶ διεπέτασα τὰς πτέρυγάς μου
ἐπὶ σὲ καὶ ἐκάλυψα τὴν ἀσχημοσύνην σου καὶ
ὤμοσά σοι καὶ εἰσῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ
λέγει κύριος καὶ ἐγένου μοι 9 καὶ ἔλουσά σε ἐν
ὕδατι καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σοῦ καὶ
ἔχρισά σε ἐν ἐλαίῳ 10 καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλα
καὶ ὑπέδησά σε ὑάκινθον καὶ ἔζωσά σε βύσσῳ
καὶ περιέβαλόν σε τριχάπτῳ 11 καὶ ἐκόσμησά σε
κόσμῳ καὶ περιέθηκα ψέλια περὶ τὰς χεῖράς σου
καὶ κάθεμα περὶ τὸν τράχηλόν σου 12 καὶ ἔδωκα
ἐνώτιον περὶ τὸν μυκτῆρά σου καὶ τροχίσκους
ἐπὶ τὰ ὦτά σου καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ
τὴν κεφαλήν σου 13 καὶ ἐκοσμήθης χρυσίῳ καὶ
ἀργυρίῳ καὶ τὰ περιβόλαιά σου βύσσινα καὶ
τρίχαπτα καὶ ποικίλα σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ
μέλι ἔφαγες καὶ ἐγένου καλὴ σφόδρα 14 καὶ
ἐξῆλθέν σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν τῷ κάλλει
σου διότι συντετελεσμένον ἦν ἐν εὐπρεπείᾳ ἐν
τῇ ὡραιότητι ᾗ ἔταξα ἐπὶ σέ λέγει κύριος 15 καὶ
ἐπεποίθεις ἐν τῷ κάλλει σου καὶ ἐπόρνευσας ἐπὶ
τῷ ὀνόματί σου καὶ ἐξέχεας τὴν πορνείαν σου
ἐπὶ πάντα πάροδον ὃ οὐκ ἔσται 16 καὶ ἔλαβες ἐκ
τῶν ἱματίων σου καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἴδωλα
ῥαπτὰ καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπ’ αὐτά καὶ οὐ μὴ
εἰσέλθῃς οὐδὲ μὴ γένηται 17 καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη
τῆς καυχήσεώς σου ἐκ τοῦ χρυσίου μου καὶ ἐκ
τοῦ ἀργυρίου μου ἐξ ὧν ἔδωκά σοι καὶ ἐποίησας
σεαυτῇ εἰκόνας ἀρσενικὰς καὶ ἐξεπόρνευσας ἐν
αὐταῖς 18 καὶ ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον
σου καὶ περιέβαλες αὐτὰ καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ
τὸ θυμίαμά μου ἔθηκας πρὸ προσώπου αὐτῶν 19
καὶ τοὺς ἄρτους μου οὓς ἔδωκά σοι σεμίδαλιν
καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἐψώμισά σε καὶ ἔθηκας
αὐτὰ πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας
καὶ ἐγένετο λέγει κύριος 20 καὶ ἔλαβες τοὺς
υἱούς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου ἃς ἐγέννησας
καὶ ἔθυσας αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀνάλωσιν ὡς μικρὰ
ἐξεπόρνευσας 21 καὶ ἔσφαξας τὰ τέκνα σου
καὶ ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαί σε ἐν
αὐτοῖς 22 τοῦτο παρὰ πᾶσαν τὴν πορνείαν σου
καὶ οὐκ ἐμνήσθης τὰς ἡμέρας τῆς νηπιότητός
σου ὅτε ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα καὶ
πεφυρμένη ἐν τῷ αἵματί σου ἔζησας 23 καὶ

ἐγένετο μετὰ πάσας τὰς κακίας σου λέγει κύριος
24 καὶ ᾠκοδόμησας σεαυτῇ οἴκημα πορνικὸν καὶ
ἐποίησας σεαυτῇ ἔκθεμα ἐν πάσῃ πλατείᾳ 25 καὶ
ἐπ’ ἀρχῆς πάσης ὁδοῦ ᾠκοδόμησας τὰ πορνεῖά
σου καὶ ἐλυμήνω τὸ κάλλος σου καὶ διήγαγες
τὰ σκέλη σου παντὶ παρόδῳ καὶ ἐπλήθυνας
τὴν πορνείαν σου 26 καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ
τοὺς υἱοὺς Αἰγύπτου τοὺς ὁμοροῦντάς σοι τοὺς
μεγαλοσάρκους καὶ πολλαχῶς ἐξεπόρνευσας
τοῦ παροργίσαι με 27 ἐὰν δὲ ἐκτείνω τὴν
χεῖρά μου ἐπὶ σέ καὶ ἐξαρῶ τὰ νόμιμά σου καὶ
παραδώσω σε εἰς ψυχὰς μισούντων σε θυγατέρας
ἀλλοφύλων τὰς ἐκκλινούσας σε ἐκ τῆς ὁδοῦ
σου ἧς ἠσέβησας 28 καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τὰς
θυγατέρας Ασσουρ καὶ οὐδ’ οὕτως ἐνεπλήσθης
καὶ ἐξεπόρνευσας καὶ οὐκ ἐνεπίπλω 29 καὶ
ἐπλήθυνας τὰς διαθήκας σου πρὸς γῆν Χαλδαίων
καὶ οὐδὲ ἐν τούτοις ἐνεπλήσθης 30 τί διαθῶ
τὴν θυγατέρα σου λέγει κύριος ἐν τῷ ποιῆσαί
σε ταῦτα πάντα ἔργα γυναικὸς πόρνης καὶ
ἐξεπόρνευσας τρισσῶς 31 ἐν ταῖς θυγατράσιν σου
τὸ πορνεῖόν σου ᾠκοδόμησας ἐπὶ πάσης ἀρχῆς
ὁδοῦ καὶ τὴν βάσιν σου ἐποίησας ἐν πάσῃ πλατείᾳ
καὶ ἐγένου ὡς πόρνη συνάγουσα μισθώματα 32 ἡ
γυνὴ ἡ μοιχωμένη ὁμοία σοι παρὰ τοῦ ἀνδρὸς
αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώματα 33 πᾶσι τοῖς
ἐκπορνεύσασιν αὐτὴν προσεδίδου μισθώματα
καὶ σὺ δέδωκας μισθώματα πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς
σου καὶ ἐφόρτιζες αὐτοὺς τοῦ ἔρχεσθαι πρὸς
σὲ κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου 34 καὶ ἐγένετο
ἐν σοὶ διεστραμμένον παρὰ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ
πορνείᾳ σου καὶ μετὰ σοῦ πεπορνεύκασιν ἐν τῷ
προσδιδόναι σε μισθώματα καὶ σοὶ μισθώματα
οὐκ ἐδόθη καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένα
35 διὰ τοῦτο πόρνη ἄκουε λόγον κυρίου 36
τάδε λέγει κύριος ἀνθ’ ὧν ἐξέχεας τὸν χαλκόν
σου καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη σου ἐν
τῇ πορνείᾳ σου πρὸς τοὺς ἐραστάς σου καὶ εἰς
πάντα τὰ ἐνθυμήματα τῶν ἀνομιῶν σου καὶ ἐν
τοῖς αἵμασιν τῶν τέκνων σου ὧν ἔδωκας αὐτοῖς
37 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ συνάγω πάντας
τοὺς ἐραστάς σου ἐν οἷς ἐπεμίγης ἐν αὐτοῖς καὶ
πάντας οὓς ἠγάπησας σὺν πᾶσιν οἷς ἐμίσεις καὶ
συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν καὶ ἀποκαλύψω
τὰς κακίας σου πρὸς αὐτούς καὶ ὄψονται πᾶσαν
τὴν αἰσχύνην σου 38 καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδικήσει
μοιχαλίδος καὶ ἐκχεούσης αἷμα καὶ θήσω σε
ἐν αἵματι θυμοῦ καὶ ζήλου 39 καὶ παραδώσω
σε εἰς χεῖρας αὐτῶν καὶ κατασκάψουσιν τὸ
πορνεῖόν σου καὶ καθελοῦσιν τὴν βάσιν σου καὶ
ἐκδύσουσίν σε τὸν ἱματισμόν σου καὶ λήμψονται
τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου καὶ ἀφήσουσίν
σε γυμνὴν καὶ ἀσχημονοῦσαν 40 καὶ ἄξουσιν
ἐπὶ σὲ ὄχλους καὶ λιθοβολήσουσίν σε ἐν λίθοις
καὶ κατασφάξουσίν σε ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν
41 καὶ ἐμπρήσουσιν τοὺς οἴκους σου πυρὶ καὶ
ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐκδικήσεις ἐνώπιον γυναικῶν
πολλῶν καὶ ἀποστρέψω σε ἐκ τῆς πορνείας
σου καὶ μισθώματα οὐ μὴ δῷς οὐκέτι 42 καὶ
ἐπαφήσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ σέ καὶ ἐξαρθήσεται
ὁ ζῆλός μου ἐκ σοῦ καὶ ἀναπαύσομαι καὶ οὐ
μὴ μεριμνήσω οὐκέτι 43 ἀνθ’ ὧν οὐκ ἐμνήσθης
τὴν ἡμέραν τῆς νηπιότητός σου καὶ ἐλύπεις με
ἐν πᾶσι τούτοις καὶ ἐγὼ ἰδοὺ τὰς ὁδούς σου εἰς
κεφαλήν σου δέδωκα λέγει κύριος καὶ οὕτως
ἐποίησας τὴν ἀσέβειαν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις

σου 44 ταῦτά ἐστιν πάντα ὅσα εἶπαν κατὰ σοῦ
ἐν παραβολῇ λέγοντες καθὼς ἡ μήτηρ καὶ ἡ
θυγάτηρ 45 θυγάτηρ τῆς μητρός σου σὺ εἶ ἡ
ἀπωσαμένη τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς
καὶ ἀδελφὴ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἀπωσαμένων
τοὺς ἄνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἡ μήτηρ
ὑμῶν Χετταία καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν Αμορραῖος
46 ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ πρεσβυτέρα Σαμάρεια
αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἡ κατοικοῦσα ἐξ
εὐωνύμων σου καὶ ἡ ἀδελφή σου ἡ νεωτέρα
σου ἡ κατοικοῦσα ἐκ δεξιῶν σου Σοδομα καὶ
αἱ θυγατέρες αὐτῆς 47 καὶ οὐδ' ὧς ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορεύθης οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας
αὐτῶν ἐποίησας παρὰ μικρὸν καὶ ὑπέρκεισαι
αὐτὰς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου 48 ζῶ ἐγώ λέγει
κύριος εἰ πεποίηκεν Σοδομα ἡ ἀδελφή σου αὐτὴ
καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ὃν τρόπον ἐποίησας
σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου 49 πλὴν τοῦτο τὸ
ἀνόμημα Σοδομων τῆς ἀδελφῆς σου ὑπερηφανία
ἐν πλησμονῇ ἄρτων καὶ ἐν εὐθηνίᾳ οἴνου
ἐσπατάλων αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς τοῦτο
ὑπῆρχεν αὐτῇ καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς καὶ
χεῖρα πτωχοῦ καὶ πένητος οὐκ ἀντελαμβάνοντο
50 καὶ ἐμεγαλαύχουν καὶ ἐποίησαν ἀνομήματα
ἐνώπιόν μου καὶ ἐξῆρα αὐτάς καθὼς εἶδον 51
καὶ Σαμάρεια κατὰ τὰς ἡμίσεις τῶν ἁμαρτιῶν
σου οὐχ ἥμαρτεν καὶ ἐπλήθυνας τὰς ἀνομίας
σου ὑπὲρ αὐτὰς καὶ ἐδικαίωσας τὰς ἀδελφάς
σου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου αἷς ἐποίησας
52 καὶ σὺ κόμισαι βάσανόν σου ἐν ᾗ ἔφθειρας
τὰς ἀδελφάς σου ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου αἷς
ἠνόμησας ὑπὲρ αὐτὰς καὶ ἐδικαίωσας αὐτὰς
ὑπὲρ σεαυτήν καὶ σὺ αἰσχύνθητι καὶ λαβὲ τὴν
ἀτιμίαν σου ἐν τῷ δικαιῶσαί σε τὰς ἀδελφάς σου
53 καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀποστροφὰς αὐτῶν τὴν
ἀποστροφὴν Σοδομων καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς
καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν Σαμαρείας
καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς καὶ ἀποστρέψω τὴν
ἀποστροφήν σου ἐν μέσῳ αὐτῶν 54 ὅπως
κομίσῃ τὴν βάσανόν σου καὶ ἀτιμωθήσῃ ἐκ
πάντων ὧν ἐποίησας ἐν τῷ σε παροργίσαι με
55 καὶ ἡ ἀδελφή σου Σοδομα καὶ αἱ θυγατέρες
αὐτῆς ἀποκατασταθήσονται καθὼς ἦσαν ἀπ'
ἀρχῆς καὶ Σαμάρεια καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς
ἀποκατασταθήσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς καὶ
σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου ἀποκατασταθήσεσθε
καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ἦτε 56 καὶ εἰ μὴ ἦν Σοδομα
ἡ ἀδελφή σου εἰς ἀκοὴν ἐν τῷ στόματί σου
ἐν ταῖς ἡμέραις ὑπερηφανίας σου 57 πρὸ τοῦ
ἀποκαλυφθῆναι τὰς κακίας σου ὃν τρόπον
νῦν ὄνειδος εἶ θυγατέρων Συρίας καὶ πάντων
τῶν κύκλῳ αὐτῆς θυγατέρων ἀλλοφύλων τῶν
περιεχουσῶν σε κύκλῳ 58 τὰς ἀσεβείας σου καὶ
τὰς ἀνομίας σου σὺ κεκόμισαι αὐτάς λέγει κύριος
59 τάδε λέγει κύριος καὶ ποιήσω ἐν σοὶ καθὼς
ἐποίησας ὡς ἠτίμωσας ταῦτα τοῦ παραβῆναι
τὴν διαθήκην μου 60 καὶ μνησθήσομαι ἐγὼ
τῆς διαθήκης μου τῆς μετὰ σοῦ ἐν ἡμέραις
νηπιότητός σου καὶ ἀναστήσω σοι διαθήκην
αἰώνιον 61 καὶ μνησθήσῃ τὴν ὁδόν σου καὶ
ἐξατιμωθήσῃ ἐν τῷ ἀναλαβεῖν σε τὰς ἀδελφάς
σου τὰς πρεσβυτέρας σου σὺν ταῖς νεωτέραις σου
καὶ δώσω αὐτάς σοι εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ ἐκ
διαθήκης σου 62 καὶ ἀναστήσω ἐγὼ τὴν διαθήκην
μου μετὰ σοῦ καὶ ἐπιγνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος 63
ὅπως μνησθῇς καὶ αἰσχυνθῇς καὶ μὴ ᾖ σοι ἔτι

ἀνοῖξαι τὸ στόμα σου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀτιμίας
σου ἐν τῷ ἐξιλάσκεσθαί μέ σοι κατὰ πάντα ὅσα
ἐποίησας λέγει κύριος

17 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων
2 υἱὲ ἀνθρώπου διήγησαι διήγημα καὶ εἰπὸν
παραβολὴν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ισραηλ **3** καὶ
ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος ὁ ἀετὸς ὁ μέγας ὁ
μεγαλοπτέρυγος ὁ μακρὸς τῇ ἐκτάσει πλήρης
ὀνύχων ὃς ἔχει τὸ ἥγημα εἰσελθεῖν εἰς τὸν
Λίβανον καὶ ἔλαβε τὰ ἐπίλεκτα τῆς κέδρου **4** τὰ
ἄκρα τῆς ἁπαλότητος ἀπέκνισεν καὶ ἤνεγκεν
αὐτὰ εἰς γῆν Χανααν εἰς πόλιν τετειχισμένην
ἔθετο αὐτά **5** καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς
γῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸ πεδίον φυτὸν ἐφ᾽
ὕδατι πολλῷ ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν αὐτό **6** καὶ
ἀνέτειλεν καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον ἀσθενοῦσαν
καὶ μικρὰν τῷ μεγέθει τοῦ ἐπιφαίνεσθαι αὐτήν
τὰ κλήματα αὐτῆς ἐπ᾽ αὐτὴν καὶ αἱ ῥίζαι
αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν καὶ ἐγένετο εἰς
ἄμπελον καὶ ἐποίησεν ἀπώρυγας καὶ ἐξέτεινεν
τὴν ἀναδενδράδα αὐτῆς **7** καὶ ἐγένετο ἀετὸς
ἕτερος μέγας μεγαλοπτέρυγος πολὺς ὄνυξιν
καὶ ἰδοὺ ἡ ἄμπελος αὕτη περιπεπλεγμένη πρὸς
αὐτόν καὶ αἱ ῥίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτόν καὶ τὰ
κλήματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν αὐτῷ τοῦ ποτίσαι
αὐτὴν σὺν τῷ βώλῳ τῆς φυτείας αὐτῆς **8** εἰς
πεδίον καλὸν ἐφ᾽ ὕδατι πολλῷ αὕτη πιαίνεται
τοῦ ποιεῖν βλαστοὺς καὶ φέρειν καρπὸν τοῦ
εἶναι εἰς ἄμπελον μεγάλην **9** διὰ τοῦτο εἰπόν
τάδε λέγει κύριος εἰ κατευθυνεῖ οὐχὶ αἱ ῥίζαι
τῆς ἁπαλότητος αὐτῆς καὶ ὁ καρπὸς σαπήσεται
καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ προανατέλλοντα
αὐτῆς καὶ οὐκ ἐν βραχίονι μεγάλῳ οὐδ᾽ ἐν
λαῷ πολλῷ τοῦ ἐκσπάσαι αὐτὴν ἐκ ῥιζῶν
αὐτῆς **10** καὶ ἰδοὺ πιαίνεται μὴ κατευθυνεῖ οὐχ
ἅμα τῷ ἅψασθαι αὐτῆς ἄνεμον τὸν καύσωνα
ξηρανθήσεται ξηρασίᾳ σὺν τῷ βώλῳ ἀνατολῆς
αὐτῆς ξηρανθήσεται **11** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
πρός με λέγων **12** υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν δὴ πρὸς
τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα οὐκ ἐπίστασθε τί
ἦν ταῦτα εἰπόν ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος
ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ λήμψεται τὸν βασιλέα αὐτῆς
καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς καὶ ἄξει αὐτοὺς πρὸς
ἑαυτὸν εἰς Βαβυλῶνα **13** καὶ λήμψεται ἐκ τοῦ
σπέρματος τῆς βασιλείας καὶ διαθήσεται πρὸς
αὐτὸν διαθήκην καὶ εἰσάξει αὐτὸν ἐν ἀρᾷ καὶ
τοὺς ἡγουμένους τῆς γῆς λήμψεται **14** τοῦ
γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ τὸ καθόλου μὴ
ἐπαίρεσθαι τοῦ φυλάσσειν τὴν διαθήκην αὐτοῦ
καὶ ἱστάνειν αὐτήν **15** καὶ ἀποστήσεται ἀπ᾽
αὐτοῦ τοῦ ἐξαποστέλλειν ἀγγέλους ἑαυτοῦ εἰς
Αἴγυπτον τοῦ δοῦναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν
πολύν εἰ κατευθυνεῖ εἰ διασωθήσεται ὁ ποιῶν
ἐναντία καὶ παραβαίνων διαθήκην εἰ σωθήσεται
16 ζῶ ἐγώ λέγει κύριος ἐὰν μὴ ἐν ᾧ τόπῳ ὁ
βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτόν ὃς ἠτίμωσεν τὴν
ἀράν μου καὶ ὃς παρέβη τὴν διαθήκην μου μετ᾽
αὐτοῦ ἐν μέσῳ Βαβυλῶνος τελευτήσει **17** καὶ οὐκ
ἐν δυνάμει μεγάλῃ οὐδ᾽ ἐν ὄχλῳ πολλῷ ποιήσει
πρὸς αὐτὸν Φαραω πόλεμον ἐν χαρακοβολίᾳ
καὶ ἐν οἰκοδομῇ βελοστάσεων τοῦ ἐξᾶραι ψυχάς
18 καὶ ἠτίμωσεν ὁρκωμοσίαν τοῦ παραβῆναι
διαθήκην καὶ ἰδοὺ δέδωκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ
πάντα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ μὴ σωθήσεται **19** διὰ
τοῦτο εἰπόν τάδε λέγει κύριος ζῶ ἐγὼ ἐὰν μὴ τὴν
διαθήκην μου ἣν παρέβη καὶ τὴν ὁρκωμοσίαν

μου ἣν ἠτίμωσεν καὶ δώσω αὐτὰ εἰς κεφαλὴν
αὐτοῦ **20** καὶ ἐκπετάσω ἐπ' αὐτὸν τὸ δίκτυόν
μου καὶ ἁλώσεται ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ **21** ἐν
πάσῃ παρατάξει αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται καὶ
τοὺς καταλοίπους εἰς πάντα ἄνεμον διασπερῶ
καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα **22**
διότι τάδε λέγει κύριος καὶ λήμψομαι ἐγὼ ἐκ
τῶν ἐπιλέκτων τῆς κέδρου ἐκ κορυφῆς καρδίας
αὐτῶν ἀποκνιῶ καὶ καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ' ὄρος
ὑψηλόν καὶ κρεμάσω αὐτὸν **23** ἐν ὄρει μετεώρῳ
τοῦ Ισραηλ καὶ καταφυτεύσω καὶ ἐξοίσει βλαστὸν
καὶ ποιήσει καρπὸν καὶ ἔσται εἰς κέδρον μεγάλην
καὶ ἀναπαύσεται ὑποκάτω αὐτοῦ πᾶν θηρίον καὶ
πᾶν πετεινὸν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἀναπαύσεται
τὰ κλήματα αὐτοῦ ἀποκατασταθήσεται **24** καὶ
γνώσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου διότι ἐγὼ
κύριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλὸν καὶ ὑψῶν
ξύλον ταπεινὸν καὶ ξηραίνων ξύλον χλωρὸν καὶ
ἀναθάλλων ξύλον ξηρόν ἐγὼ κύριος λελάληκα
καὶ ποιήσω

18 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων
2 υἱὲ ἀνθρώπου τί ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν
τοῖς υἱοῖς Ισραηλ λέγοντες οἱ πατέρες ἔφαγον
ὄμφακα καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἐγομφίασαν
3 ζῶ ἐγώ λέγει κύριος ἐὰν γένηται ἔτι λεγομένη
ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τῷ Ισραηλ **4** ὅτι πᾶσαι
αἱ ψυχαὶ ἐμαί εἰσιν ὃν τρόπον ἡ ψυχὴ τοῦ
πατρός οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ υἱοῦ ἐμαί εἰσιν
ἡ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα αὕτη ἀποθανεῖται **5** ὁ
δὲ ἄνθρωπος ὃς ἔσται δίκαιος ὁ ποιῶν κρίμα
καὶ δικαιοσύνην **6** ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ φάγεται
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐ μὴ ἐπάρῃ πρὸς τὰ
ἐνθυμήματα οἴκου Ισραηλ καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ
πλησίον αὐτοῦ οὐ μὴ μιάνῃ καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν
ἀφέδρῳ οὖσαν οὐ προσεγγιεῖ **7** καὶ ἄνθρωπον οὐ
μὴ καταδυναστεύσῃ ἐνεχυρασμὸν ὀφείλοντος
ἀποδώσει καὶ ἅρπαγμα οὐχ ἁρπᾶται τὸν ἄρτον
αὐτοῦ τῷ πεινῶντι δώσει καὶ γυμνὸν περιβαλεῖ
8 καὶ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ ἐπὶ τόκῳ οὐ δώσει
καὶ πλεονασμὸν οὐ λήμψεται καὶ ἐξ ἀδικίας
ἀποστρέψει τὴν χεῖρα αὐτοῦ κρίμα δίκαιον
ποιήσει ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
πλησίον αὐτοῦ **9** καὶ τοῖς προστάγμασίν μου
πεπόρευται καὶ τὰ δικαιώματά μου πεφύλακται
τοῦ ποιῆσαι αὐτά δίκαιος οὗτός ἐστιν ζωῇ ζήσεται
λέγει κύριος **10** καὶ ἐὰν γεννήσῃ υἱὸν λοιμὸν
ἐκχέοντα αἷμα καὶ ποιοῦντα ἁμαρτήματα **11** ἐν τῇ
ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ δικαίου οὐκ ἐπορεύθη
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἔφαγεν καὶ τὴν γυναῖκα
τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμίανεν **12** καὶ πτωχὸν καὶ
πένητα κατεδυνάστευσεν καὶ ἅρπαγμα ἥρπασεν
καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἀπέδωκεν καὶ εἰς τὰ εἴδωλα
ἔθετο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἀνομίαν πεποίηκεν
13 μετὰ τόκου ἔδωκε καὶ πλεονασμὸν ἔλαβεν
οὗτος ζωῇ οὐ ζήσεται πάσας τὰς ἀνομίας ταύτας
ἐποίησεν θανάτῳ θανατωθήσεται τὸ αἷμα αὐτοῦ
ἐπ' αὐτὸν ἔσται **14** ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱόν καὶ ἴδῃ
πάσας τὰς ἁμαρτίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν
καὶ φοβηθῇ καὶ μὴ ποιήσῃ κατὰ ταύτας **15** ἐπὶ
τῶν ὀρέων οὐ βέβρωκεν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ οὐκ ἔθετο εἰς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου
Ισραηλ καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐκ
ἐμίανεν **16** καὶ ἄνθρωπον οὐ κατεδυνάστευσεν
καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἐνεχύρασεν καὶ ἅρπαγμα
οὐχ ἥρπασεν τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι
ἔδωκεν καὶ γυμνὸν περιέβαλεν **17** καὶ ἀπ'

ἀδικίας ἀπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τόκον οὐδὲ
πλεονασμὸν οὐκ ἔλαβεν δικαιοσύνην ἐποίησεν
καὶ ἐν τοῖς προστάγμασίν μου ἐπορεύθη οὐ
τελευτήσει ἐν ἀδικίαις πατρὸς αὐτοῦ ζωῇ ζήσεται
18 ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐὰν θλίψει θλίψῃ καὶ
ἁρπάσῃ ἅρπαγμα ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέσῳ
τοῦ λαοῦ μου καὶ ἀποθανεῖται ἐν τῇ ἀδικίᾳ
αὐτοῦ **19** καὶ ἐρεῖτε τί ὅτι οὐκ ἔλαβεν τὴν
ἀδικίαν ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὅτι ὁ υἱὸς
δικαιοσύνην καὶ ἔλεος ἐποίησεν πάντα τὰ νόμιμά
μου συνετήρησεν καὶ ἐποίησεν αὐτά ζωῇ ζήσεται
20 ἡ δὲ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα ἀποθανεῖται ὁ δὲ
υἱὸς οὐ λήμψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
οὐδὲ ὁ πατὴρ λήμψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ δικαιοσύνη δικαίου ἐπ᾽ αὐτὸν ἔσται καὶ
ἀνομία ἀνόμου ἐπ᾽ αὐτὸν ἔσται **21** καὶ ὁ ἄνομος
ἐὰν ἀποστρέψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ ὧν
ἐποίησεν καὶ φυλάξηται πάσας τὰς ἐντολάς μου
καὶ ποιήσῃ δικαιοσύνην καὶ ἔλεος ζωῇ ζήσεται
οὐ μὴ ἀποθάνῃ **22** πάντα τὰ παραπτώματα αὐτοῦ
ὅσα ἐποίησεν οὐ μνησθήσεται ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
αὐτοῦ ᾗ ἐποίησεν ζήσεται **23** μὴ θελήσει θελήσω
τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου λέγει κύριος ὡς τὸ
ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ
ζῆν αὐτόν **24** ἐν δὲ τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ
τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ ἀδικίαν κατὰ
πάσας τὰς ἀνομίας ἃς ἐποίησεν ὁ ἄνομος πᾶσαι αἱ
δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν οὐ μὴ μνησθῶσιν
ἐν τῷ παραπτώματι αὐτοῦ ᾧ παρέπεσεν καὶ ἐν
ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἥμαρτεν ἐν αὐταῖς
ἀποθανεῖται **25** καὶ εἴπατε οὐ κατευθύνει ἡ ὁδὸς
κυρίου ἀκούσατε δή πᾶς οἶκος Ισραηλ μὴ ἡ
ὁδός μου οὐ κατευθύνει οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ
κατευθύνει **26** ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν δίκαιον ἐκ
τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ παράπτωμα
καὶ ἀποθάνῃ ἐν τῷ παραπτώματι ᾧ ἐποίησεν
ἐν αὐτῷ ἀποθανεῖται **27** καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι
ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἧς ἐποίησεν καὶ
ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην οὗτος τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἐφύλαξεν **28** καὶ ἀπέστρεψεν ἐκ πασῶν
τῶν ἀσεβειῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν ζωῇ ζήσεται
οὐ μὴ ἀποθάνῃ **29** καὶ λέγουσιν ὁ οἶκος τοῦ
Ισραηλ οὐ κατορθοῖ ἡ ὁδὸς κυρίου μὴ ἡ ὁδός μου
οὐ κατορθοῖ οἶκος Ισραηλ οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ
κατορθοῖ **30** ἕκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ κρινῶ
ὑμᾶς οἶκος Ισραηλ λέγει κύριος ἐπιστράφητε
καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν
καὶ οὐκ ἔσονται ὑμῖν εἰς κόλασιν ἀδικίας **31**
ἀπορρίψατε ἀπὸ ἑαυτῶν πάσας τὰς ἀσεβείας
ὑμῶν ἃς ἠσεβήσατε εἰς ἐμέ καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς
καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν καὶ ἵνα τί
ἀποθνῄσκετε οἶκος Ισραηλ **32** διότι οὐ θέλω τὸν
θάνατον τοῦ ἀποθνῄσκοντος λέγει κύριος

19 καὶ σὺ λαβὲ θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ
Ισραηλ **2** καὶ ἐρεῖς τί ἡ μήτηρ σου σκύμνος
ἐν μέσῳ λεόντων ἐγενήθη ἐν μέσῳ λεόντων
ἐπλήθυνεν σκύμνους αὐτῆς **3** καὶ ἀπεπήδησεν
εἷς τῶν σκύμνων αὐτῆς λέων ἐγένετο καὶ ἔμαθεν
τοῦ ἁρπάζειν ἁρπάγματα ἀνθρώπους ἔφαγεν **4**
καὶ ἤκουσαν κατ᾽ αὐτοῦ ἔθνη ἐν τῇ διαφθορᾷ
αὐτῶν συνελήμφθη καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν κημῷ
εἰς γῆν Αἰγύπτου **5** καὶ εἶδεν ὅτι ἀπῶσται ἀπ᾽
αὐτῆς καὶ ἀπώλετο ἡ ὑπόστασις αὐτῆς καὶ ἔλαβεν
ἄλλον ἐκ τῶν σκύμνων αὐτῆς λέοντα ἔταξεν
αὐτόν **6** καὶ ἀνεστρέφετο ἐν μέσῳ λεόντων
λέων ἐγένετο καὶ ἔμαθεν ἁρπάζειν ἁρπάγματα

ἀνθρώπους ἔφαγεν 7 καὶ ἐνέμετο τῷ θράσει
αὐτοῦ καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐξηρήμωσεν καὶ
ἠφάνισεν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς
ὠρύματος αὐτοῦ 8 καὶ ἔδωκαν ἐπ᾽ αὐτὸν ἔθνη
ἐκ χωρῶν κυκλόθεν καὶ ἐξεπέτασαν ἐπ᾽ αὐτὸν
δίκτυα αὐτῶν ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήμφθη
9 καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ καὶ ἐν γαλεάγρᾳ
ἦλθεν πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ εἰσήγαγεν
αὐτὸν εἰς φυλακήν ὅπως μὴ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ
αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ισραηλ 10 ἡ μήτηρ σου ὡς
ἄμπελος ὡς ἄνθος ἐν ῥόᾳ ἐν ὕδατι πεφυτευμένη
ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ βλαστὸς αὐτῆς ἐγένετο
ἐξ ὕδατος πολλοῦ 11 καὶ ἐγένετο αὐτῇ ῥάβδος
ἰσχύος ἐπὶ φυλὴν ἡγουμένων καὶ ὑψώθη τῷ
μεγέθει αὐτῆς ἐν μέσῳ στελεχῶν καὶ εἶδεν τὸ
μέγεθος αὐτῆς ἐν πλήθει κλημάτων αὐτῆς 12
καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ ἐπὶ γῆν ἐρρίφη καὶ
ἄνεμος ὁ καύσων ἐξήρανεν τὰ ἐκλεκτὰ αὐτῆς
ἐξεδικήθη καὶ ἐξηράνθη ἡ ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς
πῦρ ἀνήλωσεν αὐτήν 13 καὶ νῦν πεφύτευκαν
αὐτὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀνύδρῳ 14 καὶ ἐξῆλθεν
πῦρ ἐκ ῥάβδου ἐκλεκτῶν αὐτῆς καὶ κατέφαγεν
αὐτήν καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος φυλὴ εἰς
παραβολὴν θρήνου ἐστὶν καὶ ἔσται εἰς θρῆνον

20 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἐν τῷ
πέμπτῳ μηνὶ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθον ἄνδρες
ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ισραηλ ἐπερωτῆσαι
τὸν κύριον καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου
2 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 3
υἱὲ ἀνθρώπου λάλησον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους
τοῦ Ισραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει
κύριος εἰ ἐπερωτῆσαί με ὑμεῖς ἔρχεσθε ζῶ ἐγὼ εἰ
ἀποκριθήσομαι ὑμῖν λέγει κύριος 4 εἰ ἐκδικήσω
αὐτοὺς ἐκδικήσει υἱὲ ἀνθρώπου τὰς ἀνομίας τῶν
πατέρων αὐτῶν διαμάρτυραι αὐτοῖς 5 καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας
ᾑρέτισα τὸν οἶκον Ισραηλ καὶ ἐγνωρίσθην τῷ
σπέρματι οἴκου Ιακωβ καὶ ἐγνώσθην αὐτοῖς ἐν γῇ
Αἰγύπτου καὶ ἀντελαβόμην τῇ χειρί μου αὐτῶν
λέγων ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 6 ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ ἀντελαβόμην τῇ χειρί μου αὐτῶν τοῦ
ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν
ἣν ἡτοίμασα αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι
κηρίον ἐστὶν παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν 7 καὶ εἶπα πρὸς
αὐτούς ἕκαστος τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτοῦ ἀπορριψάτω καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
Αἰγύπτου μὴ μιαίνεσθε ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
8 καὶ ἀπέστησαν ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἠθέλησαν
εἰσακοῦσαί μου τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν οὐκ ἀπέρριψαν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα
Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπον καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι
τὸν θυμόν μου ἐπ᾽ αὐτοὺς τοῦ συντελέσαι τὴν
ὀργήν μου ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ γῆς Αἰγύπτου 9
καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν
μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ὧν αὐτοί
εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐν οἷς ἐγνώσθην πρὸς
αὐτοὺς ἐνώπιον αὐτῶν τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου 10 καὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον 11
καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ
δικαιώματά μου ἐγνώρισα αὐτοῖς ὅσα ποιήσει
αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς 12 καὶ τὰ
σάββατά μου ἔδωκα αὐτοῖς τοῦ εἶναι εἰς σημεῖον
ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον αὐτῶν τοῦ γνῶναι
αὐτοὺς διότι ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς 13
καὶ εἶπα πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ισραηλ ἐν τῇ ἐρήμῳ

ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύεσθε καὶ οὐκ
ἐπορεύθησαν καὶ τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο
ἃ ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς
καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα καὶ
εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ
ἐρήμῳ τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτούς **14** καὶ ἐποίησα
ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ
ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ'
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν **15** καὶ ἐγὼ ἐξῆρα τὴν χεῖρά
μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ παράπαν τοῦ
μὴ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα
αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι κηρίον ἐστὶν
παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν **16** ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά
μου ἀπώσαντο καὶ ἐν τοῖς προστάγμασίν μου
οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ σάββατά μου
ἐβεβήλουν καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν
καρδιῶν αὐτῶν ἐπορεύοντο **17** καὶ ἐφείσατο ὁ
ὀφθαλμός μου ἐπ' αὐτοὺς τοῦ ἐξαλεῖψαι αὐτοὺς
καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτοὺς εἰς συντέλειαν ἐν τῇ
ἐρήμῳ **18** καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν
τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς νομίμοις τῶν πατέρων ὑμῶν
μὴ πορεύεσθε καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν μὴ
φυλάσσεσθε καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν
μὴ συναναμίσγεσθε καὶ μὴ μιαίνεσθε **19** ἐγὼ
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐν τοῖς προστάγμασίν μου
πορεύεσθε καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσεσθε
καὶ ποιεῖτε αὐτά **20** καὶ τὰ σάββατά μου ἁγιάζετε
καὶ ἔστω εἰς σημεῖον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν
τοῦ γινώσκειν διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
21 καὶ παρεπίκρανάν με καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν
ἐν τοῖς προστάγμασίν μου οὐκ ἐπορεύθησαν
καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐφυλάξαντο τοῦ
ποιεῖν αὐτά ἃ ποιήσει ἄνθρωπος καὶ ζήσεται
ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν καὶ
εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν
τῇ ἐρήμῳ τοῦ συντελέσαι τὴν ὀργήν μου ἐπ'
αὐτούς **22** καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ
παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν
ὧν ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
23 καὶ ἐξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ
ἐρήμῳ τοῦ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν
καὶ διασπεῖραι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις **24** ἀνθ'
ὧν τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποίησαν καὶ τὰ
προστάγματά μου ἀπώσαντο καὶ τὰ σάββατά μου
ἐβεβήλουν καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν
πατέρων αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν **25**
καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς προστάγματα οὐ καλὰ
καὶ δικαιώματα ἐν οἷς οὐ ζήσονται ἐν αὐτοῖς **26**
καὶ μιανῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς δόμασιν αὐτῶν ἐν τῷ
διαπορεύεσθαί με πᾶν διανοῖγον μήτραν ὅπως
ἀφανίσω αὐτούς **27** διὰ τοῦτο λάλησον πρὸς τὸν
οἶκον τοῦ Ισραηλ υἱὲ ἀνθρώπου καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἕως τούτου παρώργισάν
με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν
ἐν οἷς παρέπεσον εἰς ἐμέ **28** καὶ εἰσήγαγον
αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου τοῦ
δοῦναι αὐτοῖς καὶ εἶδον πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν
καὶ πᾶν ξύλον κατάσκιον καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς
θεοῖς αὐτῶν καὶ ἔταξαν ἐκεῖ ὀσμὴν εὐωδίας καὶ
ἔσπεισαν ἐκεῖ σπονδὰς αὐτῶν **29** καὶ εἶπον πρὸς
αὐτούς τί ἐστιν Αβαμα ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε
ἐκεῖ καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αβαμα
ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **30** διὰ τοῦτο εἰπὸν
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ισραηλ τάδε λέγει κύριος
εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς
μιαίνεσθε καὶ ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν

ὑμεῖς ἐκπορνεύετε 31 καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς
τῶν δομάτων ὑμῶν ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς ὑμεῖς
μιαίνεσθε ἐν πᾶσιν τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑμῶν
ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ ἐγὼ ἀποκριθῶ
ὑμῖν οἶκος τοῦ Ισραηλ ζῶ ἐγώ λέγει κύριος εἰ
ἀποκριθήσομαι ὑμῖν καὶ εἰ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ
πνεῦμα ὑμῶν τοῦτο 32 καὶ οὐκ ἔσται ὃν τρόπον
ὑμεῖς λέγετε ἐσόμεθα ὡς τὰ ἔθνη καὶ ὡς αἱ φυλαὶ
τῆς γῆς τοῦ λατρεύειν ξύλοις καὶ λίθοις 33 διὰ
τοῦτο ζῶ ἐγώ λέγει κύριος ἐν χειρὶ κραταιᾷ
καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ
βασιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς 34 καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν
λαῶν καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ
διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ
ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ 35
καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν καὶ
διακριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ
πρόσωπον 36 ὃν τρόπον διεκρίθην πρὸς τοὺς
πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ γῆς Αἰγύπτου οὕτως
κρινῶ ὑμᾶς λέγει κύριος 37 καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ
τὴν ῥάβδον μου καὶ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ἀριθμῷ
38 καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τοὺς ἀσεβεῖς καὶ τοὺς
ἀφεστηκότας διότι ἐκ τῆς παροικεσίας αὐτῶν
ἐξάξω αὐτούς καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ισραηλ οὐκ
εἰσελεύσονται καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος
39 καὶ ὑμεῖς οἶκος Ισραηλ τάδε λέγει κύριος
κύριος ἕκαστος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐξάρατε
καὶ μετὰ ταῦτα εἰ μὴ ὑμεῖς εἰσακούετέ μου καὶ
τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐ βεβηλώσετε οὐκέτι
ἐν τοῖς δώροις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
ὑμῶν 40 διότι ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου
ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ λέγει κύριος κύριος ἐκεῖ
δουλεύσουσίν μοι πᾶς οἶκος Ισραηλ εἰς τέλος
καὶ ἐκεῖ προσδέξομαι καὶ ἐκεῖ ἐπισκέψομαι τὰς
ἀπαρχὰς ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀφορισμῶν
ὑμῶν ἐν πᾶσιν τοῖς ἁγιάσμασιν ὑμῶν 41 ἐν
ὀσμῇ εὐωδίας προσδέξομαι ὑμᾶς ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν
με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν καὶ εἰσδέχεσθαι ὑμᾶς ἐκ
τῶν χωρῶν ἐν αἷς διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς
καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν
λαῶν 42 καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ
εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ισραηλ εἰς
τὴν γῆν εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι
αὐτὴν τοῖς πατράσιν ὑμῶν 43 καὶ μνησθήσεσθε
ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν
ἐν οἷς ἐμιαίνεσθε ἐν αὐτοῖς καὶ κόψεσθε τὰ
πρόσωπα ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κακίαις ὑμῶν 44
καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ ποιῆσαί
με οὕτως ὑμῖν ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ
κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς κακὰς καὶ κατὰ τὰ
ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ διεφθαρμένα λέγει κύριος
45 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 46 υἱὲ
ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Θαιμαν
καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ Δαρωμ καὶ προφήτευσον
ἐπὶ δρυμὸν ἡγούμενον Ναγεβ 47 καὶ ἐρεῖς τῷ
δρυμῷ Ναγεβ ἄκουε λόγον κυρίου τάδε λέγει
κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ καὶ
καταφάγεται ἐν σοὶ πᾶν ξύλον χλωρὸν καὶ πᾶν
ξύλον ξηρόν οὐ σβεσθήσεται ἡ φλὸξ ἡ ἐξαφθεῖσα
καὶ κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον
ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως βορρᾶ 48 καὶ ἐπιγνώσονται
πᾶσα σὰρξ ὅτι ἐγὼ κύριος ἐξέκαυσα αὐτό καὶ οὐ
σβεσθήσεται 49 καὶ εἶπα μηδαμῶς κύριε κύριε
αὐτοὶ λέγουσιν πρός με οὐχὶ παραβολή ἐστιν
λεγομένη αὕτη

21 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων
2 διὰ τοῦτο προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου καὶ
στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ
ἐπίβλεψον ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν καὶ προφητεύσεις
ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ισραηλ 3 καὶ ἐρεῖς πρὸς τὴν
γῆν τοῦ Ισραηλ ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ καὶ ἐκσπάσω
τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ καὶ
ἐξολεθρεύσω ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ ἄνομον 4 ἀνθ’
ὧν ἐξολεθρεύσω ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ ἄνομον
οὕτως ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ
κολεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἀπὸ ἀπηλιώτου
ἕως βορρᾶ 5 καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ διότι
ἐγὼ κύριος ἐξέσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ
κολεοῦ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀποστρέψει οὐκέτι 6 καὶ σύ
υἱὲ ἀνθρώπου καταστέναξον ἐν συντριβῇ ὀσφύος
σου καὶ ἐν ὀδύναις στενάξεις κατ’ ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν 7 καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σέ ἕνεκα
τίνος σὺ στενάζεις καὶ ἐρεῖς ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ διότι
ἔρχεται καὶ θραυσθήσεται πᾶσα καρδία καὶ πᾶσαι
χεῖρες παραλυθήσονται καὶ ἐκψύξει πᾶσα σὰρξ
καὶ πᾶν πνεῦμα καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται
ὑγρασίᾳ ἰδοὺ ἔρχεται καὶ ἔσται λέγει κύριος
κύριος 8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων
9 υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ ἐρεῖς τάδε
λέγει κύριος εἰπόν ῥομφαία ῥομφαία ὀξύνου
καὶ θυμώθητι 10 ὅπως σφάξῃς σφάγια ὀξύνου
ὅπως γένῃ εἰς στίλβωσιν ἑτοίμη εἰς παράλυσιν
σφάζε ἐξουδένει ἀπωθοῦ πᾶν ξύλον 11 καὶ
ἔδωκεν αὐτὴν ἑτοίμην τοῦ κρατεῖν χεῖρα αὐτοῦ
ἐξηκονήθη ῥομφαία ἔστιν ἑτοίμη τοῦ δοῦναι
αὐτὴν εἰς χεῖρα ἀποκεντοῦντος 12 ἀνάκραγε καὶ
ὀλόλυξον υἱὲ ἀνθρώπου ὅτι αὐτὴ ἐγένετο ἐν
τῷ λαῷ μου αὐτὴ ἐν πᾶσιν τοῖς ἀφηγουμένοις
τοῦ Ισραηλ παροικήσουσιν ἐπὶ ῥομφαίᾳ ἐγένετο
ἐν τῷ λαῷ μου διὰ τοῦτο κρότησον ἐπὶ τὴν
χεῖρά σου 13 ὅτι δεδικαίωται καὶ τί εἰ καὶ φυλὴ
ἀπώσθη οὐκ ἔσται λέγει κύριος κύριος 14 καὶ σύ
υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ κρότησον χεῖρα
ἐπὶ χεῖρα καὶ διπλασίασον ῥομφαίαν ἡ τρίτη
ῥομφαία τραυματιῶν ἐστιν ῥομφαία τραυματιῶν
ἡ μεγάλη καὶ ἐκστήσει αὐτούς 15 ὅπως θραυσθῇ
ἡ καρδία καὶ πληθυνθῶσιν οἱ ἀσθενοῦντες ἐπὶ
πᾶσαν πύλην αὐτῶν παραδέδονται εἰς σφάγια
ῥομφαίας εὖ γέγονεν εἰς σφαγήν εὖ γέγονεν εἰς
στίλβωσιν 16 διαπορεύου ὀξύνου ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ
εὐωνύμων οὗ ἂν τὸ πρόσωπόν σου ἐξεγείρηται 17
καὶ ἐγὼ δὲ κροτήσω χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου καὶ
ἐναφήσω τὸν θυμόν μου ἐγὼ κύριος λελάληκα
18 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 19
καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου διάταξον σεαυτῷ δύο ὁδοὺς
τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν βασιλέως Βαβυλῶνος ἐκ
χώρας μιᾶς ἐξελεύσονται αἱ δύο καὶ χεὶρ ἐν ἀρχῇ
ὁδοῦ πόλεως ἐπ’ ἀρχῆς 20 ὁδοῦ διατάξεις τοῦ
εἰσελθεῖν ῥομφαίαν ἐπὶ Ραββαθ υἱῶν Αμμων καὶ
ἐπὶ τὴν Ιουδαίαν καὶ ἐπὶ Ιερουσαλημ ἐν μέσῳ
αὐτῆς 21 διότι στήσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος
ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ὁδὸν ἐπ’ ἀρχῆς τῶν δύο ὁδῶν
τοῦ μαντεύσασθαι μαντείαν τοῦ ἀναβράσαι
ῥάβδον καὶ ἐπερωτῆσαι ἐν τοῖς γλυπτοῖς καὶ
ἡπατοσκοπήσασθαι ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ 22 ἐγένετο
τὸ μαντεῖον ἐπὶ Ιερουσαλημ τοῦ βαλεῖν χάρακα
τοῦ διανοῖξαι στόμα ἐν βοῇ ὑψῶσαι φωνὴν μετὰ
κραυγῆς τοῦ βαλεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς
καὶ βαλεῖν χῶμα καὶ οἰκοδομῆσαι βελοστάσεις
23 καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ὡς μαντευόμενος μαντείαν
ἐνώπιον αὐτῶν καὶ αὐτὸς ἀναμιμνῄσκων ἀδικίας

αὐτοῦ μνησθῆναι 24 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος
ἀνθ’ ὧν ἀνεμνήσατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν ἐν τῷ
ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας ὑμῶν τοῦ ὁραθῆναι
ἁμαρτίας ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν καὶ
ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν ἀνθ’ ὧν ἀνεμνήσατε
ἐν τούτοις ἁλώσεσθε 25 καὶ σύ βέβηλε ἄνομε
ἀφηγούμενε τοῦ Ισραηλ οὗ ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν
καιρῷ ἀδικίας πέρας 26 τάδε λέγει κύριος
ἀφείλου τὴν κίδαριν καὶ ἐπέθου τὸν στέφανον
αὕτη οὐ τοιαύτη ἔσται ἐταπείνωσας τὸ ὑψηλὸν
καὶ τὸ ταπεινὸν ὕψωσας 27 ἀδικίαν ἀδικίαν
θήσομαι αὐτήν οὐδ’ αὕτη τοιαύτη ἔσται ἕως
οὗ ἔλθῃ ᾧ καθήκει καὶ παραδώσω αὐτῷ 28
καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ ἐρεῖς
τάδε λέγει κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Αμμων καὶ
πρὸς τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν καὶ ἐρεῖς ῥομφαία
ῥομφαία ἐσπασμένη εἰς σφάγια καὶ ἐσπασμένη
εἰς συντέλειαν ἐγείρου ὅπως στίλβῃς 29 ἐν τῇ
ὁράσει σου τῇ ματαίᾳ καὶ ἐν τῷ μαντεύεσθαί
σε ψευδῆ τοῦ παραδοῦναί σε ἐπὶ τραχήλους
τραυματιῶν ἀνόμων ὧν ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ
ἀδικίας πέρας 30 ἀπόστρεφε μὴ καταλύσῃς ἐν
τῷ τόπῳ τούτῳ ᾧ γεγέννησαι ἐν τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ
σου κρινῶ σε 31 καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ σὲ ὀργήν μου ἐν
πυρὶ ὀργῆς μου ἐμφυσήσω ἐπὶ σὲ καὶ παραδώσω
σε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκταινόντων
διαφθοράν 32 ἐν πυρὶ ἔσῃ κατάβρωμα τὸ αἷμά
σου ἔσται ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου οὐ μὴ γένηταί
σου μνεία διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα

22 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2
καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου εἰ κρινεῖς τὴν πόλιν τῶν
αἱμάτων καὶ παράδειξον αὐτῇ πάσας τὰς ἀνομίας
αὐτῆς 3 καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος κύριος
ὦ πόλις ἐκχέουσα αἵματα ἐν μέσῳ αὐτῆς τοῦ
ἐλθεῖν καιρὸν αὐτῆς καὶ ποιοῦσα ἐνθυμήματα
καθ’ αὐτῆς τοῦ μιαίνειν αὐτήν 4 ἐν τοῖς αἵμασιν
αὐτῶν οἷς ἐξέχεας παραπέπτωκας καὶ ἐν τοῖς
ἐνθυμήμασίν σου οἷς ἐποίεις ἐμιαίνου καὶ ἤγγισας
τὰς ἡμέρας σου καὶ ἤγαγες καιρὸν ἐτῶν σου διὰ
τοῦτο δέδωκά σε εἰς ὄνειδος τοῖς ἔθνεσιν καὶ εἰς
ἐμπαιγμὸν πάσαις ταῖς χώραις 5 ταῖς ἐγγιζούσαις
πρὸς σὲ καὶ ταῖς μακρὰν ἀπεχούσαις ἀπὸ σοῦ καὶ
ἐμπαίξονται ἐν σοί ἀκάθαρτος ἡ ὀνομαστὴ καὶ
πολλὴ ἐν ταῖς ἀνομίαις 6 ἰδοὺ οἱ ἀφηγούμενοι
οἴκου Ισραηλ ἕκαστος πρὸς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ
συνανεφύροντο ἐν σοί ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα 7
πατέρα καὶ μητέρα ἐκακολόγουν ἐν σοὶ καὶ πρὸς
τὸν προσήλυτον ἀνεστρέφοντο ἐν ἀδικίαις ἐν
σοί ὀρφανὸν καὶ χήραν κατεδυνάστευον ἐν σοί
8 καὶ τὰ ἅγιά μου ἐξουδένουν καὶ τὰ σάββατά
μου ἐβεβήλουν ἐν σοί 9 ἄνδρες λῃσταὶ ἐν σοί
ὅπως ἐκχέωσιν ἐν σοὶ αἷμα καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων
ἤσθοσαν ἐν σοί ἀνόσια ἐποίουν ἐν μέσῳ σου
10 αἰσχύνην πατρὸς ἀπεκάλυψαν ἐν σοὶ καὶ
ἐν ἀκαθαρσίαις ἀποκαθημένην ἐταπείνουν ἐν
σοί 11 ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ
ἠνομοῦσαν καὶ ἕκαστος τὴν νύμφην αὐτοῦ
ἐμίαινεν ἐν ἀσεβείᾳ καὶ ἕκαστος τὴν ἀδελφὴν
αὐτοῦ θυγατέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐταπείνουν ἐν
σοί 12 δῶρα ἐλαμβάνοσαν ἐν σοί ὅπως ἐκχέωσιν
αἷμα τόκον καὶ πλεονασμὸν ἐλαμβάνοσαν ἐν σοί
καὶ συνετελέσω συντέλειαν κακίας σου τὴν ἐν
καταδυναστείᾳ ἐμοῦ δὲ ἐπελάθου λέγει κύριος
13 ἐὰν δὲ πατάξω χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου
ἐφ’ οἷς συντετέλεσαι οἷς ἐποίησας καὶ ἐπὶ τοῖς
αἵμασίν σου τοῖς γεγενημένοις ἐν μέσῳ σου 14

εἰ ὑποστήσεται ἡ καρδία σου εἰ κρατήσουσιν
αἱ χεῖρές σου ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἐγὼ ποιῶ ἐν
σοί ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω **15** καὶ
διασκορπιῶ σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασπερῶ
σε ἐν ταῖς χώραις καὶ ἐκλείψει ἡ ἀκαθαρσία
σου ἐκ σοῦ **16** καὶ κατακληρονομήσω ἐν σοὶ
κατ’ ὀφθαλμοὺς τῶν ἐθνῶν καὶ γνώσεσθε διότι
ἐγὼ κύριος **17** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός
με λέγων **18** υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ γεγόνασί μοι
ὁ οἶκος Ισραηλ ἀναμεμειγμένοι πάντες χαλκῷ
καὶ σιδήρῳ καὶ κασσιτέρῳ καὶ μολίβῳ ἐν μέσῳ
ἀργυρίου ἀναμεμειγμένος ἐστίν **19** διὰ τοῦτο
εἰπόν τάδε λέγει κύριος ἀνθ’ ὧν ἐγένεσθε πάντες
εἰς σύγκρασιν μίαν διὰ τοῦτο ἐγὼ εἰσδέχομαι
ὑμᾶς εἰς μέσον Ιερουσαλημ **20** καθὼς εἰσδέχεται
ἄργυρος καὶ χαλκὸς καὶ σίδηρος καὶ κασσίτερος
καὶ μόλιβος εἰς μέσον καμίνου τοῦ ἐκφυσῆσαι
εἰς αὐτὸ πῦρ τοῦ χωνευθῆναι οὕτως εἰσδέξομαι
ὑμᾶς ἐν ὀργῇ μου καὶ συνάξω καὶ χωνεύσω ὑμᾶς
21 καὶ ἐκφυσήσω ἐφ’ ὑμᾶς ἐν πυρὶ ὀργῆς μου
καὶ χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς **22** ὃν τρόπον
χωνεύεται ἀργύριον ἐν μέσῳ καμίνου οὕτως
χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἐπιγνώσεσθε
διότι ἐγὼ κύριος ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐφ’
ὑμᾶς **23** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με
λέγων **24** υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν αὐτῇ σὺ εἶ
γῆ ἡ οὐ βρεχομένη οὐδὲ ὑετὸς ἐγένετο ἐπὶ
σὲ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς **25** ἧς οἱ ἀφηγούμενοι ἐν
μέσῳ αὐτῆς ὡς λέοντες ὠρυόμενοι ἁρπάζοντες
ἁρπάγματα ψυχὰς κατεσθίοντες ἐν δυναστείᾳ
τιμὰς λαμβάνοντες ἐν ἀδικίᾳ καὶ αἱ χῆραί σου
ἐπληθύνθησαν ἐν μέσῳ σου **26** καὶ οἱ ἱερεῖς
αὐτῆς ἠθέτησαν νόμον μου καὶ ἐβεβήλουν
τὰ ἅγιά μου ἀνὰ μέσον ἁγίου καὶ βεβήλου
οὐ διέστελλον καὶ ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου καὶ
τοῦ καθαροῦ οὐ διέστελλον καὶ ἀπὸ τῶν
σαββάτων μου παρεκάλυπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν καὶ ἐβεβηλούμην ἐν μέσῳ αὐτῶν **27**
οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι
ἁρπάζοντες ἁρπάγματα τοῦ ἐκχέαι αἷμα ὅπως
πλεονεξίᾳ πλεονεκτῶσιν **28** καὶ οἱ προφῆται
αὐτῆς ἀλείφοντες αὐτοὺς πεσοῦνται ὁρῶντες
μάταια μαντευόμενοι ψευδῆ λέγοντες τάδε λέγει
κύριος καὶ κύριος οὐ λελάληκεν **29** λαὸν τῆς γῆς
ἐκπιεζοῦντες ἀδικίᾳ καὶ διαρπάζοντες ἁρπάγματα
πτωχὸν καὶ πένητα καταδυναστεύοντες καὶ
πρὸς τὸν προσήλυτον οὐκ ἀναστρεφόμενοι
μετὰ κρίματος **30** καὶ ἐζήτουν ἐξ αὐτῶν
ἄνδρα ἀναστρεφόμενον ὀρθῶς καὶ ἑστῶτα πρὸ
προσώπου μου ὁλοσχερῶς ἐν καιρῷ τῆς γῆς τοῦ
μὴ εἰς τέλος ἐξαλεῖψαι αὐτήν καὶ οὐχ εὗρον **31**
καὶ ἐξέχεα ἐπ’ αὐτὴν θυμόν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς
μου τοῦ συντελέσαι τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς
αὐτῶν δέδωκα λέγει κύριος κύριος

23 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων
2 υἱὲ ἀνθρώπου δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες
μητρὸς μιᾶς **3** καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰγύπτῳ
ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν ἐκεῖ ἔπεσον οἱ μαστοὶ
αὐτῶν ἐκεῖ διεπαρθενεύθησαν **4** καὶ τὰ ὀνόματα
αὐτῶν ἦν Οολα ἡ πρεσβυτέρα καὶ Οολιβα ἡ
ἀδελφὴ αὐτῆς καὶ ἐγένοντό μοι καὶ ἔτεκον
υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν
Σαμάρεια ἡ Οολα καὶ Ιερουσαλημ ἡ Οολιβα **5**
καὶ ἐξεπόρνευσεν ἡ Οολα ἀπ’ ἐμοῦ καὶ ἐπέθετο
ἐπὶ τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς ἐπὶ τοὺς Ἀσσυρίους
τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῇ **6** ἐνδεδυκότας ὑακίνθινα

ἡγουμένους καὶ στρατηγούς νεανίσκοι ἐπίλεκτοι
πάντες ἱππεῖς ἱππαζόμενοι ἐφ’ ἵππων 7 καὶ
ἔδωκεν τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ’ αὐτούς ἐπίλεκτοι
υἱοὶ Ἀσσυρίων πάντες καὶ ἐπὶ πάντας οὓς ἐπέθετο
ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῆς ἐμιαίνετο 8 καὶ
τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπεν
ὅτι μετ’ αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν νεότητι αὐτῆς
καὶ αὐτοὶ διεπαρθένευσαν αὐτὴν καὶ ἐξέχεαν
τὴν πορνείαν αὐτῶν ἐπ’ αὐτήν 9 διὰ τοῦτο
παρέδωκα αὐτὴν εἰς χεῖρας τῶν ἐραστῶν αὐτῆς
εἰς χεῖρας υἱῶν Ἀσσυρίων ἐφ’ οὓς ἐπετίθετο 10
αὐτοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς υἱοὺς
καὶ θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον καὶ αὐτὴν ἐν
ῥομφαίᾳ ἀπέκτειναν καὶ ἐγένετο λάλημα εἰς
γυναῖκας καὶ ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς
τὰς θυγατέρας 11 καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς
Οολιβα καὶ διέφθειρε τὴν ἐπίθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ
αὐτὴν καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ὑπὲρ τὴν πορνείαν
τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς 12 ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν
Ἀσσυρίων ἐπέθετο ἡγουμένους καὶ στρατηγοὺς
τοὺς ἐγγὺς αὐτῆς ἐνδεδυκότας εὐπάρυφα ἱππεῖς
ἱππαζομένους ἐφ’ ἵππων νεανίσκοι ἐπίλεκτοι
πάντες 13 καὶ εἶδον ὅτι μεμίανται ὁδὸς μία τῶν
δύο 14 καὶ προσέθετο πρὸς τὴν πορνείαν αὐτῆς
καὶ εἶδεν ἄνδρας ἐζωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου
εἰκόνας Χαλδαίων ἐζωγραφημένους ἐν γραφίδι
15 ἐζωσμένους ποικίλματα ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν
καὶ τιάραι βαπταὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν
ὄψις τρισσὴ πάντων ὁμοίωμα υἱῶν Χαλδαίων
γῆς πατρίδος αὐτῶν 16 καὶ ἐπέθετο ἐπ’ αὐτοὺς
τῇ ὁράσει ὀφθαλμῶν αὐτῆς καὶ ἐξαπέστειλεν
ἀγγέλους πρὸς αὐτοὺς εἰς γῆν Χαλδαίων 17
καὶ ἤλθοσαν πρὸς αὐτὴν υἱοὶ Βαβυλῶνος εἰς
κοίτην καταλυόντων καὶ ἐμίαινον αὐτὴν ἐν τῇ
πορνείᾳ αὐτῆς καὶ ἐμιάνθη ἐν αὐτοῖς καὶ ἀπέστη
ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπ’ αὐτῶν 18 καὶ ἀπεκάλυψεν τὴν
πορνείαν αὐτῆς καὶ ἀπεκάλυψεν τὴν αἰσχύνην
αὐτῆς καὶ ἀπέστη ἡ ψυχή μου ἀπ’ αὐτῆς ὃν
τρόπον ἀπέστη ἡ ψυχή μου ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς
αὐτῆς 19 καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου
τοῦ ἀναμνῆσαι ἡμέρας νεότητός σου ἐν αἷς
ἐπόρνευσας ἐν Αἰγύπτῳ 20 καὶ ἐπέθου ἐπὶ
τοὺς Χαλδαίους ὧν ἦσαν ὡς ὄνων αἱ σάρκες
αὐτῶν καὶ αἰδοῖα ἵππων τὰ αἰδοῖα αὐτῶν 21 καὶ
ἐπεσκέψω τὴν ἀνομίαν νεότητός σου ἃ ἐποίεις
ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ καταλύματί σου οὗ οἱ μαστοὶ
νεότητός σου 22 διὰ τοῦτο Οολιβα τάδε λέγει
κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς ἐραστάς σου
ἐπὶ σέ ἀφ’ ὧν ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἀπ’ αὐτῶν
καὶ ἐπάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν 23 υἱοὺς
Βαβυλῶνος καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους Φακουδ
καὶ Σουε καὶ Κουε καὶ πάντας υἱοὺς Ἀσσυρίων
μετ’ αὐτῶν νεανίσκους ἐπιλέκτους ἡγεμόνας καὶ
στρατηγοὺς πάντας τρισσοὺς καὶ ὀνομαστοὺς
ἱππεύοντας ἐφ’ ἵππων 24 καὶ πάντες ἥξουσιν ἐπὶ
σὲ ἀπὸ βορρᾶ ἅρματα καὶ τροχοὶ μετ’ ὄχλου λαῶν
θυρεοὶ καὶ πέλται καὶ βαλοῦσιν φυλακὴν ἐπὶ σὲ
κύκλῳ καὶ δώσω πρὸ προσώπου αὐτῶν κρίμα καὶ
ἐκδικήσουσίν σε ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν 25 καὶ
δώσω τὸν ζῆλόν μου ἐν σοί καὶ ποιήσουσιν μετὰ
σοῦ ἐν ὀργῇ θυμοῦ μυκτῆρά σου καὶ ὦτά σου
ἀφελοῦσιν καὶ τοὺς καταλοίπους σου ἐν ῥομφαίᾳ
καταβαλοῦσιν αὐτοὶ υἱούς σου καὶ θυγατέρας
σου λήμψονται καὶ τοὺς καταλοίπους σου πῦρ
καταφάγεται 26 καὶ ἐκδύσουσίν σε τὸν ἱματισμόν
σου καὶ λήμψονται τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς

σου 27 καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀσεβείας σου ἐκ σοῦ
καὶ τὴν πορνείαν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ οὐ
μὴ ἄρῃς τοὺς ὀφθαλμούς σου ἐπ' αὐτοὺς καὶ
Αἰγύπτου οὐ μὴ μνησθῇς οὐκέτι 28 διότι τάδε
λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμί σε εἰς
χεῖρας ὧν μισεῖς ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἀπ'
αὐτῶν 29 καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐν μίσει καὶ
λήμψονται πάντας τοὺς πόνους σου καὶ τοὺς
μόχθους σου καὶ ἔσῃ γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα
καὶ ἀποκαλυφθήσεται αἰσχύνη πορνείας σου
καὶ ἀσέβειά σου καὶ ἡ πορνεία σου 30 ἐποίησεν
ταῦτά σοι ἐν τῷ ἐκπορνεῦσαί σε ὀπίσω ἐθνῶν
καὶ ἐμιαίνου ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν 31
ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου ἐπορεύθης καὶ
δώσω τὸ ποτήριον αὐτῆς εἰς χεῖράς σου 32
τάδε λέγει κύριος τὸ ποτήριον τῆς ἀδελφῆς σου
πίεσαι τὸ βαθὺ καὶ τὸ πλατὺ τὸ πλεονάζον τοῦ
συντελέσαι 33 μέθην καὶ ἐκλύσεως πλησθήσῃ
καὶ τὸ ποτήριον ἀφανισμοῦ ποτήριον ἀδελφῆς
σου Σαμαρείας 34 καὶ πίεσαι αὐτό καὶ τὰς ἑορτὰς
καὶ τὰς νεομηνίας αὐτῆς ἀποστρέψω διότι ἐγὼ
λελάληκα λέγει κύριος 35 διὰ τοῦτο τάδε λέγει
κύριος ἀνθ' ὧν ἐπελάθου μου καὶ ἀπέρριψάς
με ὀπίσω τοῦ σώματός σου καὶ σὺ λαβὲ τὴν
ἀσέβειάν σου καὶ τὴν πορνείαν σου 36 καὶ
εἶπεν κύριος πρός με υἱὲ ἀνθρώπου οὐ κρινεῖς
τὴν Οολαν καὶ τὴν Οολιβαν καὶ ἀπαγγελεῖς
αὐταῖς τὰς ἀνομίας αὐτῶν 37 ὅτι ἐμοιχῶντο καὶ
αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν
ἐμοιχῶντο καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἃ ἐγέννησάν
μοι διήγαγον αὐτοῖς δῑ ἐμπύρων 38 ἕως καὶ
ταῦτα ἐποίησάν μοι τὰ ἅγιά μου ἐμίαινον καὶ τὰ
σάββατά μου ἐβεβήλουν 39 καὶ ἐν τῷ σφάζειν
αὐτοὺς τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ
εἰσεπορεύοντο εἰς τὰ ἅγιά μου τοῦ βεβηλοῦν
αὐτά καὶ ὅτι οὕτως ἐποίουν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου
μου 40 καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσιν τοῖς ἐρχομένοις
μακρόθεν οἷς ἀγγέλους ἐξαπεστέλλοσαν πρὸς
αὐτούς καὶ ἅμα τῷ ἔρχεσθαι αὐτοὺς εὐθὺς ἐλούου
καὶ ἐστιβίζου τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἐκόσμου
κόσμῳ 41 καὶ ἐκάθου ἐπὶ κλίνης ἐστρωμένης καὶ
τράπεζα κεκοσμημένη πρὸ προσώπου αὐτῆς καὶ
τὸ θυμίαμά μου καὶ τὸ ἔλαιόν μου εὐφραίνοντο
ἐν αὐτοῖς 42 καὶ φωνὴν ἁρμονίας ἀνεκρούοντο
καὶ πρὸς ἄνδρας ἐκ πλήθους ἀνθρώπων ἥκοντας
ἐκ τῆς ἐρήμου καὶ ἐδίδοσαν ψέλια ἐπὶ τὰς χεῖρας
αὐτῶν καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν 43 καὶ εἶπα οὐκ ἐν τούτοις μοιχεύουσιν
καὶ ἔργα πόρνης καὶ αὐτὴ ἐξεπόρνευσεν 44
καὶ εἰσεπορεύοντο πρὸς αὐτήν ὃν τρόπον
εἰσπορεύονται πρὸς γυναῖκα πόρνην οὕτως
εἰσεπορεύοντο πρὸς Οολαν καὶ πρὸς Οολιβαν
τοῦ ποιῆσαι ἀνομίαν 45 καὶ ἄνδρες δίκαιοι αὐτοὶ
ἐκδικήσουσιν αὐτὰς ἐκδικήσει μοιχαλίδος καὶ
ἐκδικήσει αἵματος ὅτι μοιχαλίδες εἰσίν καὶ αἷμα
ἐν χερσὶν αὐτῶν 46 τάδε λέγει κύριος κύριος
ἀνάγαγε ἐπ' αὐτὰς ὄχλον καὶ δὸς ἐν αὐταῖς
ταραχὴν καὶ διαρπαγὴν 47 καὶ λιθοβόλησον ἐπ'
αὐτὰς λίθοις ὄχλων καὶ κατακέντει αὐτὰς ἐν
τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας
αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν
ἐμπρήσουσιν 48 καὶ ἀποστρέψω ἀσέβειαν ἐκ τῆς
γῆς καὶ παιδευθήσονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες καὶ
οὐ μὴ ποιήσουσιν κατὰ τὰς ἀσεβείας αὐτῶν 49
καὶ δοθήσεται ἡ ἀσέβεια ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς καὶ τὰς

ἁμαρτίας τῶν ἐνθυμημάτων ὑμῶν λήμψεσθε καὶ
γνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος

24 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με ἐν τῷ ἔτει
τῷ ἐνάτῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ δεκάτῃ τοῦ
μηνὸς λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου γράψον σεαυτῷ εἰς
ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀφ᾽ ἧς ἀπηρείσατο
βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ιερουσαλημ ἀπὸ τῆς
ἡμέρας τῆς σήμερον 3 καὶ εἰπὸν ἐπὶ τὸν οἶκον
τὸν παραπικραίνοντα παραβολὴν καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἐπίστησον τὸν λέβητα
καὶ ἔκχεον εἰς αὐτὸν ὕδωρ 4 καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν
τὰ διχοτομήματα πᾶν διχοτόμημα καλόν σκέλος
καὶ ὦμον ἐκσεσαρκισμένα ἀπὸ τῶν ὀστῶν 5 ἐξ
ἐπιλέκτων κτηνῶν εἰλημμένων καὶ ὑπόκαιε τὰ
ὀστᾶ ὑποκάτω αὐτῶν ἔζεσεν ἔζεσεν καὶ ἥψηται
τὰ ὀστᾶ αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς 6 διὰ τοῦτο τάδε
λέγει κύριος ὦ πόλις αἱμάτων λέβης ἐν ᾧ ἐστιν
ἰὸς ἐν αὐτῷ καὶ ὁ ἰὸς οὐκ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς
κατὰ μέλος αὐτῆς ἐξήνεγκεν οὐκ ἔπεσεν ἐπ᾽
αὐτὴν κλῆρος 7 ὅτι αἷμα αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς
ἐστιν ἐπὶ λεωπετρίαν τέταχα αὐτό οὐκ ἐκκέχυκα
αὐτὸ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ καλύψαι ἐπ᾽ αὐτὸ γῆν 8
τοῦ ἀναβῆναι θυμὸν εἰς ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι
δέδωκα τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπετρίαν τοῦ μὴ
καλύψαι αὐτό 9 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος
κἀγὼ μεγαλυνῶ τὸν δαλὸν 10 καὶ πληθυνῶ
τὰ ξύλα καὶ ἀνακαύσω τὸ πῦρ ὅπως τακῇ τὰ
κρέα καὶ ἐλαττωθῇ ὁ ζωμὸς 11 καὶ στῇ ἐπὶ
τοὺς ἄνθρακας ὅπως προσκαυθῇ καὶ θερμανθῇ
ὁ χαλκὸς αὐτῆς καὶ τακῇ ἐν μέσῳ ἀκαθαρσίας
αὐτῆς καὶ ἐκλίπῃ ὁ ἰὸς αὐτῆς 12 καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃ
ἐξ αὐτῆς πολὺς ὁ ἰὸς αὐτῆς καταισχυνθήσεται
ὁ ἰὸς αὐτῆς 13 ἀνθ᾽ ὧν ἐμιαίνου σύ καὶ τί
ἐὰν μὴ καθαρισθῇς ἔτι ἕως οὗ ἐμπλήσω τὸν
θυμόν μου 14 ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ἥξει καὶ
ποιήσω οὐ διαστελῶ οὐδὲ μὴ ἐλεήσω κατὰ τὰς
ὁδούς σου καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ
σε λέγει κύριος διὰ τοῦτο ἐγὼ κρινῶ σε κατὰ
τὰ αἵματά σου καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου
κρινῶ σε ἡ ἀκάθαρτος ἡ ὀνομαστὴ καὶ πολλὴ τοῦ
παραπικραίνειν 15 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός
με λέγων 16 υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω
ἐκ σοῦ τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐν
παρατάξει οὐ μὴ κοπῇς οὐδὲ μὴ κλαυσθῇς 17
στεναγμὸς αἵματος ὀσφύος πένθους ἐστίν οὐκ
ἔσται τὸ τρίχωμά σου συμπεπλεγμένον ἐπὶ σὲ
καὶ τὰ ὑποδήματά σου ἐν τοῖς ποσίν σου οὐ
μὴ παρακληθῇς ἐν χείλεσιν αὐτῶν καὶ ἄρτον
ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγῃς 18 καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν
λαὸν τὸ πρωὶ ὃν τρόπον ἐνετείλατό μοι καὶ
ἀπέθανεν ἡ γυνή μου ἑσπέρας καὶ ἐποίησα τὸ
πρωὶ ὃν τρόπον ἐπετάγη μοι 19 καὶ εἶπεν πρός
με ὁ λαός οὐκ ἀναγγελεῖς ἡμῖν τί ἐστιν ταῦτα
ἃ σὺ ποιεῖς 20 καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς λόγος
κυρίου πρός με ἐγένετο λέγων 21 εἰπὸν πρὸς
τὸν οἶκον τοῦ Ισραηλ τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ
ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἅγιά μου φρύαγμα ἰσχύος ὑμῶν
ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν ὑμῶν καὶ ὑπὲρ ὧν
φείδονται αἱ ψυχαὶ ὑμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ
θυγατέρες ὑμῶν οὓς ἐγκατελίπετε ἐν ῥομφαίᾳ
πεσοῦνται 22 καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον πεποίηκα
ἀπὸ στόματος αὐτῶν οὐ παρακληθήσεσθε καὶ
ἄρτον ἀνδρῶν οὐ φάγεσθε 23 καὶ αἱ κόμαι ὑμῶν
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν
ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν οὔτε μὴ κόψησθε οὔτε μὴ
κλαύσητε καὶ ἐντακήσεσθε ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν

καὶ παρακαλέσετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
24 καὶ ἔσται Ιεζεκιηλ ὑμῖν εἰς τέρας κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησεν ποιήσετε ὅταν ἔλθῃ ταῦτα καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος 25 καὶ σύ υἱὲ
ἀνθρώπου οὐχὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν λαμβάνω τὴν
ἰσχὺν παρ' αὐτῶν τὴν ἔπαρσιν τῆς καυχήσεως
αὐτῶν τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ
τὴν ἔπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν υἱοὺς αὐτῶν καὶ
θυγατέρας αὐτῶν 26 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἥξει ὁ
ἀνασῳζόμενος πρὸς σὲ τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι εἰς τὰ
ὦτα 27 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διανοιχθήσεται τὸ
στόμα σου πρὸς τὸν ἀνασῳζόμενον καὶ λαλήσεις
καὶ οὐ μὴ ἀποκωφωθῇς οὐκέτι καὶ ἔσῃ αὐτοῖς
εἰς τέρας καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος

25 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2
υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ
τοὺς υἱοὺς Αμμων καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτοὺς
3 καὶ ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Αμμων ἀκούσατε λόγον
κυρίου τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐπεχάρητε
ἐπὶ τὰ ἅγιά μου ὅτι ἐβεβηλώθη καὶ ἐπὶ τὴν
γῆν τοῦ Ισραηλ ὅτι ἠφανίσθη καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
τοῦ Ιουδα ὅτι ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ 4
διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑμᾶς τοῖς υἱοῖς
Κεδεμ εἰς κληρονομίαν καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν
τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν σοὶ καὶ δώσουσιν ἐν σοὶ τὰ
σκηνώματα αὐτῶν αὐτοὶ φάγονται τοὺς καρπούς
σου καὶ αὐτοὶ πίονται τὴν πιότητά σου 5 καὶ
δώσω τὴν πόλιν τοῦ Αμμων εἰς νομὰς καμήλων
καὶ τοὺς υἱοὺς Αμμων εἰς νομὴν προβάτων καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος 6 διότι τάδε λέγει
κύριος ἀνθ' ὧν ἐκρότησας τὴν χεῖρά σου καὶ
ἐπεψόφησας τῷ ποδί σου καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς
σου ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ισραηλ 7 διὰ τοῦτο ἐκτενῶ
τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ δώσω σε εἰς διαρπαγὴν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐξολεθρεύσω σε ἐκ τῶν
λαῶν καὶ ἀπολῶ σε ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλείᾳ καὶ
ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ κύριος 8 τάδε λέγει κύριος
ἀνθ' ὧν εἶπεν Μωαβ ἰδοὺ ὃν τρόπον πάντα τὰ
ἔθνη οἶκος Ισραηλ καὶ Ιουδα 9 διὰ τοῦτο ἰδοὺ
ἐγὼ παραλύω τὸν ὦμον Μωαβ ἀπὸ πόλεων
ἀκρωτηρίων αὐτοῦ ἐκλεκτὴν γῆν οἶκον Ασιμουθ
ἐπάνω πηγῆς πόλεως παραθαλασσίας 10 τοῖς
υἱοῖς Κεδεμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Αμμων δέδωκα αὐτοὺς
εἰς κληρονομίαν ὅπως μὴ μνεία γένηται τῶν
υἱῶν Αμμων 11 καὶ εἰς Μωαβ ποιήσω ἐκδίκησιν
καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος 12 τάδε
λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐποίησεν ἡ Ιδουμαία ἐν τῷ
ἐκδικῆσαι αὐτοὺς ἐκδίκησιν εἰς τὸν οἶκον Ιουδα
καὶ ἐμνησικάκησαν καὶ ἐξεδίκησαν δίκην 13 διὰ
τοῦτο τάδε λέγει κύριος καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά
μου ἐπὶ τὴν Ιδουμαίαν καὶ ἐξολεθρεύσω ἐξ αὐτῆς
ἄνθρωπον καὶ κτῆνος καὶ θήσομαι αὐτὴν ἔρημον
καὶ ἐκ Θαιμαν διωκόμενοι ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται
14 καὶ δώσω ἐκδίκησίν μου ἐπὶ τὴν Ιδουμαίαν
ἐν χειρὶ λαοῦ μου Ισραηλ καὶ ποιήσουσιν ἐν
τῇ Ιδουμαίᾳ κατὰ τὴν ὀργήν μου καὶ κατὰ τὸν
θυμόν μου καὶ ἐπιγνώσονται τὴν ἐκδίκησίν μου
λέγει κύριος 15 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἀνθ'
ὧν ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἐκδικήσει καὶ
ἐξανέστησαν ἐκδίκησιν ἐπιχαίροντες ἐκ ψυχῆς
τοῦ ἐξαλεῖψαι ἕως αἰῶνος 16 διὰ τοῦτο τάδε
λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ
τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐξολεθρεύσω Κρῆτας καὶ
ἀπολῶ τοὺς καταλοίπους τοὺς κατοικοῦντας τὴν
παραλίαν 17 καὶ ποιήσω ἐν αὐτοῖς ἐκδικήσεις

μεγάλας καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος ἐν
τῷ δοῦναι τὴν ἐκδίκησίν μου ἐπ’ αὐτούς

26 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει μιᾷ τοῦ
μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων **2**
υἱὲ ἀνθρώπου ἀνθ’ ὧν εἶπεν Σορ ἐπὶ Ιερουσαλημ
εὖγε συνετρίβη ἀπόλωλεν τὰ ἔθνη ἐπεστράφη
πρός με ἡ πλήρης ἠρήμωται **3** διὰ τοῦτο τάδε
λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ Σορ καὶ ἀνάξω ἐπὶ
σὲ ἔθνη πολλά ὡς ἀναβαίνει ἡ θάλασσα τοῖς
κύμασιν αὐτῆς **4** καὶ καταβαλοῦσιν τὰ τείχη
Σορ καὶ καταβαλοῦσι τοὺς πύργους σου καὶ
λικμήσω τὸν χοῦν αὐτῆς ἀπ’ αὐτῆς καὶ δώσω
αὐτὴν εἰς λεωπετρίαν **5** ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται
ἐν μέσῳ θαλάσσης ὅτι ἐγὼ λελάληκα λέγει
κύριος καὶ ἔσται εἰς προνομὴν τοῖς ἔθνεσιν **6**
καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἱ ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρᾳ
ἀναιρεθήσονται καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος
7 ὅτι τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ
Σορ τὸν Ναβουχοδονοσορ βασιλέα Βαβυλῶνος
ἀπὸ τοῦ βορρᾶ βασιλεὺς βασιλέων ἐστίν μεθ’
ἵππων καὶ ἁρμάτων καὶ ἱππέων καὶ συναγωγῆς
ἐθνῶν πολλῶν σφόδρα **8** οὗτος τὰς θυγατέρας
σου τὰς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρᾳ ἀνελεῖ καὶ δώσει
ἐπὶ σὲ προφυλακὴν καὶ περιοικοδομήσει καὶ
ποιήσει ἐπὶ σὲ κύκλῳ χάρακα καὶ περίστασιν
ὅπλων καὶ τὰς λόγχας αὐτοῦ ἀπέναντί σου δώσει
9 τὰ τείχη σου καὶ τοὺς πύργους σου καταβαλεῖ
ἐν ταῖς μαχαίραις αὐτοῦ **10** ἀπὸ τοῦ πλήθους
τῶν ἵππων αὐτοῦ κατακαλύψει σε ὁ κονιορτὸς
αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν ἱππέων αὐτοῦ καὶ
τῶν τροχῶν τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ σεισθήσεται τὰ
τείχη σου εἰσπορευομένου αὐτοῦ τὰς πύλας σου
ὡς εἰσπορευόμενος εἰς πόλιν ἐκ πεδίου **11** ἐν ταῖς
ὁπλαῖς τῶν ἵππων αὐτοῦ καταπατήσουσίν σου
πάσας τὰς πλατείας τὸν λαόν σου μαχαίρᾳ ἀνελεῖ
καὶ τὴν ὑπόστασίν σου τῆς ἰσχύος ἐπὶ τὴν γῆν
κατάξει **12** καὶ προνομεύσει τὴν δύναμίν σου καὶ
σκυλεύσει τὰ ὑπάρχοντά σου καὶ καταβαλεῖ σου
τὰ τείχη καὶ τοὺς οἴκους σου τοὺς ἐπιθυμητοὺς
καθελεῖ καὶ τοὺς λίθους σου καὶ τὰ ξύλα σου καὶ
τὸν χοῦν σου εἰς μέσον τῆς θαλάσσης ἐμβαλεῖ
13 καὶ καταλύσει τὸ πλῆθος τῶν μουσικῶν
σου καὶ ἡ φωνὴ τῶν ψαλτηρίων σου οὐ μὴ
ἀκουσθῇ ἔτι **14** καὶ δώσω σε εἰς λεωπετρίαν
ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσῃ οὐ μὴ οἰκοδομηθῇς ἔτι
ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα λέγει κύριος **15** διότι τάδε
λέγει κύριος κύριος τῇ Σορ οὐκ ἀπὸ φωνῆς τῆς
πτώσεώς σου ἐν τῷ στενάξαι τραυματίας ἐν τῷ
σπάσαι μάχαιραν ἐν μέσῳ σου σεισθήσονται αἱ
νῆσοι **16** καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν θρόνων
αὐτῶν πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς
θαλάσσης καὶ ἀφελοῦνται τὰς μίτρας ἀπὸ τῶν
κεφαλῶν αὐτῶν καὶ τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον
αὐτῶν ἐκδύσονται ἐκστάσει ἐκστήσονται ἐπὶ γῆν
καθεδοῦνται καὶ φοβηθήσονται τὴν ἀπώλειαν
αὐτῶν καὶ στενάξουσιν ἐπὶ σέ **17** καὶ λήμψονται
ἐπὶ σὲ θρῆνον καὶ ἐροῦσίν σοι πῶς κατελύθης
ἐκ θαλάσσης ἡ πόλις ἡ ἐπαινεστὴ ἡ δοῦσα τὸν
φόβον αὐτῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν **18**
καὶ φοβηθήσονται αἱ νῆσοι ἀφ’ ἡμέρας πτώσεώς
σου **19** ὅτι τάδε λέγει κύριος κύριος ὅταν δῶ
σε πόλιν ἠρημωμένην ὡς τὰς πόλεις τὰς μὴ
κατοικηθησομένας ἐν τῷ ἀναγαγεῖν με ἐπὶ σὲ
τὴν ἄβυσσον καὶ κατακαλύψῃ σε ὕδωρ πολύ **20**
καὶ καταβιβάσω σε πρὸς τοὺς καταβαίνοντας
εἰς βόθρον πρὸς λαὸν αἰῶνος καὶ κατοικιῶ

σε εἰς βάθη τῆς γῆς ὡς ἔρημον αἰώνιον μετὰ
καταβαινόντων εἰς βόθρον ὅπως μὴ κατοικηθῇς
μηδὲ ἀνασταθῇς ἐπὶ γῆς ζωῆς 21 ἀπώλειάν σε
δώσω καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα λέγει
κύριος κύριος

27 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2
υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ ἐπὶ Σορ θρῆνον 3 καὶ ἐρεῖς τῇ
Σορ τῇ κατοικούσῃ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς θαλάσσης
τῷ ἐμπορίῳ τῶν λαῶν ἀπὸ νήσων πολλῶν τάδε
λέγει κύριος τῇ Σορ σὺ εἶπας ἐγὼ περιέθηκα
ἐμαυτῇ κάλλος μου 4 ἐν καρδίᾳ θαλάσσης
τῷ Βεελιμ υἱοί σου περιέθηκάν σοι κάλλος 5
κέδρος ἐκ Σανιρ ᾠκοδομήθη σοι ταινίαι σανίδων
κυπαρίσσου ἐκ τοῦ Λιβάνου ἐλήμφθησαν τοῦ
ποιῆσαί σοι ἱστοὺς ἐλατίνους 6 ἐκ τῆς Βασανίτιδος
ἐποίησαν τὰς κώπας σου τὰ ἱερά σου ἐποίησαν
ἐξ ἐλέφαντος οἴκους ἀλσώδεις ἀπὸ νήσων τῶν
Χεττιιν 7 βύσσος μετὰ ποικιλίας ἐξ Αἰγύπτου
ἐγένετό σοι στρωμνὴ τοῦ περιθεῖναί σοι δόξαν
καὶ περιβαλεῖν σε ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐκ
τῶν νήσων Ελισαι καὶ ἐγένετο περιβόλαιά σου 8
καὶ οἱ ἄρχοντές σου οἱ κατοικοῦντες Σιδῶνα καὶ
Αράδιοι ἐγένοντο κωπηλάται σου οἱ σοφοί σου
Σορ οἳ ἦσαν ἐν σοί οὗτοι κυβερνῆταί σου 9 οἱ
πρεσβύτεροι Βυβλίων καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν ἦσαν
ἐν σοί οὗτοι ἐνίσχυον τὴν βουλήν σου καὶ πάντα
τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ κωπηλάται αὐτῶν
ἐγένοντό σοι ἐπὶ δυσμὰς δυσμῶν 10 Πέρσαι
καὶ Λυδοὶ καὶ Λίβυες ἦσαν ἐν τῇ δυνάμει σου
ἄνδρες πολεμισταί σου πέλτας καὶ περικεφαλαίας
ἐκρέμασαν ἐν σοί οὗτοι ἔδωκαν τὴν δόξαν σου
11 υἱοὶ Αραδίων καὶ ἡ δύναμίς σου ἐπὶ τῶν
τειχέων σου φύλακες ἐν τοῖς πύργοις σου ἦσαν
τὰς φαρέτρας αὐτῶν ἐκρέμασαν ἐπὶ τῶν ὅρμων
σου κύκλῳ οὗτοι ἐτελείωσάν σου τὸ κάλλος 12
Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου ἀπὸ πλήθους πάσης
ἰσχύος σου ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ
κασσίτερον καὶ μόλυβον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου
13 ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ σύμπασα καὶ τὰ παρατείνοντα
οὗτοι ἐνεπορεύοντό σοι ἐν ψυχαῖς ἀνθρώπων
καὶ σκεύη χαλκᾶ ἔδωκαν τὴν ἐμπορίαν σου 14
ἐξ οἴκου Θεργαμα ἵππους καὶ ἱππεῖς ἔδωκαν
ἀγοράν σου 15 υἱοὶ Ῥοδίων ἔμποροί σου ἀπὸ
νήσων ἐπλήθυναν τὴν ἐμπορίαν σου ὀδόντας
ἐλεφαντίνους καὶ τοῖς εἰσαγομένοις ἀντεδίδους
τοὺς μισθούς σου 16 ἀνθρώπους ἐμπορίαν σου
ἀπὸ πλήθους τοῦ συμμίκτου σου στακτὴν καὶ
ποικίλματα ἐκ Θαρσις καὶ Ραμωθ καὶ Χορχορ
ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου 17 Ιουδας καὶ οἱ υἱοὶ
τοῦ Ισραηλ οὗτοι ἔμποροί σου ἐν σίτου πράσει
καὶ μύρων καὶ κασίας καὶ πρῶτον μέλι καὶ
ἔλαιον καὶ ῥητίνην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμικτόν
σου 18 Δαμασκὸς ἔμπορός σου ἐκ πλήθους πάσης
δυνάμεώς σου οἶνος ἐκ Χελβων καὶ ἔρια ἐκ
Μιλήτου 19 καὶ οἶνον εἰς τὴν ἀγοράν σου ἔδωκαν
ἐξ Ασηλ σίδηρος εἰργασμένος καὶ τροχὸς ἐν τῷ
συμμίκτῳ σού ἐστιν 20 Δαιδαν ἔμποροί σου μετὰ
κτηνῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἅρματα 21 ἡ Ἀραβία καὶ
πάντες οἱ ἄρχοντες Κηδαρ οὗτοι ἔμποροί σου διὰ
χειρός σου καμήλους καὶ κριοὺς καὶ ἀμνοὺς ἐν
οἷς ἐμπορεύονταί σε 22 ἔμποροι Σαβα καὶ Ραγμα
οὗτοι ἔμποροί σου μετὰ πρώτων ἡδυσμάτων καὶ
λίθων χρηστῶν καὶ χρυσίον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν
σου 23 Χαρραν καὶ Χαννα οὗτοι ἔμποροί σου
Ασσουρ καὶ Χαρμαν ἔμποροί σου 24 φέροντες
ἐμπορίαν ὑάκινθον καὶ θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς

δεδεμένους σχοινίοις καὶ κυπαρίσσινα 25 πλοῖα
ἐν αὐτοῖς Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου ἐν τῷ
πλήθει ἐν τῷ συμμίκτῳ σου καὶ ἐνεπλήσθης
καὶ ἐβαρύνθης σφόδρα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης 26
ἐν ὕδατι πολλῷ ἦγόν σε οἱ κωπηλάται σου τὸ
πνεῦμα τοῦ νότου συνέτριψέν σε ἐν καρδίᾳ
θαλάσσης 27 ἦσαν δυνάμεις σου καὶ ὁ μισθός σου
καὶ τῶν συμμίκτων σου καὶ οἱ κωπηλάται σου καὶ
οἱ κυβερνῆταί σου καὶ οἱ σύμβουλοί σου καὶ οἱ
σύμμικτοί σου ἐκ τῶν συμμίκτων σου καὶ πάντες
οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί σου οἱ ἐν σοὶ καὶ πᾶσα ἡ
συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ
θαλάσσης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου 28
πρὸς τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς σου οἱ κυβερνῆταί
σου φόβῳ φοβηθήσονται 29 καὶ καταβήσονται
ἀπὸ τῶν πλοίων πάντες οἱ κωπηλάται σου καὶ
οἱ ἐπιβάται καὶ οἱ πρωρεῖς τῆς θαλάσσης ἐπὶ
τὴν γῆν στήσονται 30 καὶ ἀλαλάξουσιν ἐπὶ σὲ
τῇ φωνῇ αὐτῶν καὶ κεκράξονται πικρὸν καὶ
ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν γῆν καὶ
σποδὸν ὑποστρώσονται 32 καὶ λήμψονται οἱ υἱοὶ
αὐτῶν ἐπὶ σὲ θρῆνον καὶ θρήνημά σοι 33 πόσον
τινὰ εὗρες μισθὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐνέπλησας
ἔθνη ἀπὸ τοῦ πλήθους σου καὶ ἀπὸ τοῦ συμμίκτου
σου ἐπλούτισας πάντας βασιλεῖς τῆς γῆς 34
νῦν συνετρίβης ἐν θαλάσσῃ ἐν βάθει ὕδατος ὁ
σύμμικτός σου καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἐν
μέσῳ σου ἔπεσον πάντες οἱ κωπηλάται σου 35
πάντες οἱ κατοικοῦντες τὰς νήσους ἐστύγνασαν
ἐπὶ σέ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐξέστησαν
καὶ ἐδάκρυσεν τὸ πρόσωπον αὐτῶν 36 ἔμποροι
ἀπὸ ἐθνῶν ἐσύρισάν σε ἀπώλεια ἐγένου καὶ
οὐκέτι ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα

28 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2
καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν τῷ ἄρχοντι Τύρου
τάδε λέγει κύριος ἀνθ’ ὧν ὑψώθη σου ἡ καρδία
καὶ εἶπας θεός εἰμι ἐγώ κατοικίαν θεοῦ κατῴκηκα
ἐν καρδίᾳ θαλάσσης σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος καὶ οὐ
θεὸς καὶ ἔδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν
θεοῦ 3 μὴ σοφώτερος εἶ σὺ τοῦ Δανιηλ σοφοὶ
οὐκ ἐπαίδευσάν σε τῇ ἐπιστήμῃ αὐτῶν 4 μὴ ἐν
τῇ ἐπιστήμῃ σου ἢ ἐν τῇ φρονήσει σου ἐποίησας
σεαυτῷ δύναμιν καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐν
τοῖς θησαυροῖς σου 5 ἐν τῇ πολλῇ ἐπιστήμῃ σου
καὶ ἐμπορίᾳ σου ἐπλήθυνας δύναμίν σου ὑψώθη
ἡ καρδία σου ἐν τῇ δυνάμει σου 6 διὰ τοῦτο
τάδε λέγει κύριος ἐπειδὴ δέδωκας τὴν καρδίαν
σου ὡς καρδίαν θεοῦ 7 ἀντὶ τούτου ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπάγω ἐπὶ σὲ ἀλλοτρίους λοιμοὺς ἀπὸ ἐθνῶν καὶ
ἐκκενώσουσιν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ
τὸ κάλλος τῆς ἐπιστήμης σου καὶ στρώσουσιν τὸ
κάλλος σου εἰς ἀπώλειαν 8 καὶ καταβιβάσουσίν
σε καὶ ἀποθανῇ θανάτῳ τραυματιῶν ἐν καρδίᾳ
θαλάσσης 9 μὴ λέγων ἐρεῖς θεός εἰμι ἐγώ
ἐνώπιον τῶν ἀναιρούντων σε σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος
καὶ οὐ θεός ἐν πλήθει 10 ἀπεριτμήτων ἀπολῇ ἐν
χερσὶν ἀλλοτρίων ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα λέγει κύριος
11 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 12
υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα
Τύρου καὶ εἰπὸν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος κύριος
σὺ ἀποσφράγισμα ὁμοιώσεως καὶ στέφανος
κάλλους 13 ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ παραδείσου τοῦ θεοῦ
ἐγενήθης πᾶν λίθον χρηστὸν ἐνδέδεσαι σάρδιον
καὶ τοπάζιον καὶ σμάραγδον καὶ ἄνθρακα καὶ
σάπφειρον καὶ ἴασπιν καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον
καὶ λιγύριον καὶ ἀχάτην καὶ ἀμέθυστον καὶ

χρυσόλιθον καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον καὶ
χρυσίου ἐνέπλησας τοὺς θησαυρούς σου καὶ τὰς
ἀποθήκας σου ἐν σοὶ ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης σύ
14 μετὰ τοῦ χερουβ ἔθηκά σε ἐν ὄρει ἁγίῳ θεοῦ
ἐγενήθης ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων 15 ἐγενήθης
ἄμωμος σὺ ἐν ταῖς ἡμέραις σου ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας σὺ
ἐκτίσθης ἕως εὑρέθη τὰ ἀδικήματα ἐν σοί 16 ἀπὸ
πλήθους τῆς ἐμπορίας σου ἔπλησας τὰ ταμίειά
σου ἀνομίας καὶ ἥμαρτες καὶ ἐτραυματίσθης
ἀπὸ ὄρους τοῦ θεοῦ καὶ ἤγαγέν σε τὸ χερουβ
ἐκ μέσου λίθων πυρίνων 17 ὑψώθη ἡ καρδία
σου ἐπὶ τῷ κάλλει σου διεφθάρη ἡ ἐπιστήμη σου
μετὰ τοῦ κάλλους σου διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν σου
ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψά σε ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά
σε παραδειγματισθῆναι 18 διὰ τὸ πλῆθος τῶν
ἁμαρτιῶν σου καὶ τῶν ἀδικιῶν τῆς ἐμπορίας
σου ἐβεβήλωσας τὰ ἱερά σου καὶ ἐξάξω πῦρ ἐκ
μέσου σου τοῦτο καταφάγεταί σε καὶ δώσω σε
εἰς σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναντίον πάντων
τῶν ὁρώντων σε 19 καὶ πάντες οἱ ἐπιστάμενοί σε
ἐν τοῖς ἔθνεσιν στυγνάσουσιν ἐπὶ σέ ἀπώλεια
ἐγένου καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα 20
καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 21
υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ
Σιδῶνα καὶ προφήτευσον ἐπ᾽ αὐτὴν 22 καὶ εἰπόν
τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ Σιδών καὶ
ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοί καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι
κύριος ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα καὶ
ἁγιασθήσομαι ἐν σοί 23 αἷμα καὶ θάνατος ἐν ταῖς
πλατείαις σου καὶ πεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν
μαχαίραις ἐν σοὶ περικύκλῳ σου καὶ γνώσονται
διότι ἐγώ εἰμι κύριος 24 καὶ οὐκ ἔσονται οὐκέτι
τῷ οἴκῳ τοῦ Ισραηλ σκόλοψ πικρίας καὶ ἄκανθα
ὀδύνης ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλῳ αὐτῶν τῶν
ἀτιμασάντων αὐτούς καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι
κύριος 25 τάδε λέγει κύριος κύριος καὶ συνάξω
τὸν Ισραηλ ἐκ τῶν ἐθνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν
ἐκεῖ καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν
λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ
τῆς γῆς αὐτῶν ἣν δέδωκα τῷ δούλῳ μου
Ιακωβ 26 καὶ κατοικήσουσιν ἐπ᾽ αὐτῆς ἐν ἐλπίδι
καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ φυτεύσουσιν
ἀμπελῶνας καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι ὅταν
ποιήσω κρίμα ἐν πᾶσιν τοῖς ἀτιμάσασιν αὐτοὺς
ἐν τοῖς κύκλῳ αὐτῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι
κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων
αὐτῶν

29 ἐν τῷ ἔτει τῷ δεκάτῳ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ μιᾷ
τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων
2 υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ
Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ προφήτευσον ἐπ᾽
αὐτὸν καὶ ἐπ᾽ Αἴγυπτον ὅλην 3 καὶ εἰπόν τάδε
λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραω τὸν δράκοντα
τὸν μέγαν τὸν ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ ποταμῶν
αὐτοῦ τὸν λέγοντα ἐμοί εἰσιν οἱ ποταμοί καὶ ἐγὼ
ἐποίησα αὐτούς 4 καὶ ἐγὼ δώσω παγίδας εἰς
τὰς σιαγόνας σου καὶ προσκολλήσω τοὺς ἰχθῦς
τοῦ ποταμοῦ σου πρὸς τὰς πτέρυγάς σου καὶ
ἀνάξω σε ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ σου καὶ πάντας
τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου 5 καὶ καταβαλῶ σε
ἐν τάχει καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ
σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου πεσῇ καὶ οὐ μὴ
συναχθῇς καὶ οὐ μὴ περισταλῇς τοῖς θηρίοις
τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ δέδωκά
σε εἰς κατάβρωμα 6 καὶ γνώσονται πάντες οἱ
κατοικοῦντες Αἴγυπτον ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος

ἀνθ’ ὧν ἐγενήθης ῥάβδος καλαμίνη τῷ οἴκῳ
Ισραηλ 7 ὅτε ἐπελάβοντό σου τῇ χειρὶ αὐτῶν
ἐθλάσθης καὶ ὅτε ἐπεκράτησεν ἐπ’ αὐτοὺς πᾶσα
χεὶρ καὶ ὅτε ἐπανεπαύσαντο ἐπὶ σέ συνετρίβης
καὶ συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν ὀσφύν 8 διὰ
τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ
σὲ ῥομφαίαν καὶ ἀπολῶ ἀνθρώπους ἀπὸ σοῦ
καὶ κτήνη 9 καὶ ἔσται ἡ γῆ Αἰγύπτου ἀπώλεια
καὶ ἔρημος καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος
ἀντὶ τοῦ λέγειν σε οἱ ποταμοὶ ἐμοί εἰσιν καὶ
ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς 10 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ποταμούς σου καὶ
δώσω γῆν Αἰγύπτου εἰς ἔρημον καὶ ῥομφαίαν καὶ
ἀπώλειαν ἀπὸ Μαγδώλου καὶ Συήνης καὶ ἕως
ὁρίων Αἰθιόπων 11 οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ ποὺς
ἀνθρώπου καὶ ποὺς κτήνους οὐ μὴ διέλθῃ αὐτήν
καὶ οὐ κατοικηθήσεται τεσσαράκοντα ἔτη 12 καὶ
δώσω τὴν γῆν αὐτῆς ἀπώλειαν ἐν μέσῳ γῆς
ἠρημωμένης καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων
ἠρημωμένων ἔσονται τεσσαράκοντα ἔτη καὶ
διασπερῶ Αἴγυπτον ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ λικμήσω
αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας 13 τάδε λέγει κύριος μετὰ
τεσσαράκοντα ἔτη συνάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἀπὸ
τῶν ἐθνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ 14 καὶ
ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Αἰγυπτίων καὶ
κατοικίσω αὐτοὺς ἐν γῇ Παθουρης ἐν τῇ γῇ ὅθεν
ἐλήμφθησαν καὶ ἔσται ἀρχὴ ταπεινὴ 15 παρὰ
πάσας τὰς ἀρχάς οὐ μὴ ὑψωθῇ ἔτι ἐπὶ τὰ ἔθνη καὶ
ὀλιγοστοὺς αὐτοὺς ποιήσω τοῦ μὴ εἶναι αὐτοὺς
πλείονας ἐν τοῖς ἔθνεσιν 16 καὶ οὐκέτι ἔσονται
τῷ οἴκῳ Ισραηλ εἰς ἐλπίδα ἀναμιμνῄσκουσαν
ἀνομίαν ἐν τῷ αὐτοὺς ἀκολουθῆσαι ὀπίσω
αὐτῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος 17 καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ἑβδόμῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει μιᾷ τοῦ
μηνὸς τοῦ πρώτου ἐγένετο λόγος κυρίου πρός
με λέγων 18 υἱὲ ἀνθρώπου Ναβουχοδονοσορ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατεδουλώσατο αὐτοῦ
τὴν δύναμιν δουλείᾳ μεγάλῃ ἐπὶ Τύρου πᾶσα
κεφαλὴ φαλακρὰ καὶ πᾶς ὦμος μαδῶν καὶ
μισθὸς οὐκ ἐγενήθη αὐτῷ καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ
ἐπὶ Τύρου καὶ τῆς δουλείας ἧς ἐδούλευσαν ἐπ’
αὐτήν 19 τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ δίδωμι
τῷ Ναβουχοδονοσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος γῆν
Αἰγύπτου καὶ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς
καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς καὶ ἔσται μισθὸς
τῇ δυνάμει αὐτοῦ 20 ἀντὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ
ἧς ἐδούλευσεν ἐπὶ Τύρον δέδωκα αὐτῷ γῆν
Αἰγύπτου τάδε λέγει κύριος κύριος 21 ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνατελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ
Ισραηλ καὶ σοὶ δώσω στόμα ἀνεῳγμένον ἐν μέσῳ
αὐτῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος

30 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων
2 υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ εἰπόν τάδε
λέγει κύριος ὦ ὦ ἡ ἡμέρα 3 ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα
τοῦ κυρίου ἡμέρα πέρας ἐθνῶν ἔσται 4 καὶ ἥξει
μάχαιρα ἐπ’ Αἰγυπτίους καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν τῇ
Αἰθιοπίᾳ καὶ πεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν
Αἰγύπτῳ καὶ συμπεσεῖται αὐτῆς τὰ θεμέλια 5
Πέρσαι καὶ Κρῆτες καὶ Λυδοὶ καὶ Λίβυες καὶ
πάντες οἱ ἐπίμικτοι καὶ τῶν υἱῶν τῆς διαθήκης
μου μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ 6 καὶ πεσοῦνται
τὰ ἀντιστηρίγματα Αἰγύπτου καὶ καταβήσεται
ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ Μαγδώλου
ἕως Συήνης μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ λέγει
κύριος 7 καὶ ἐρημωθήσεται ἐν μέσῳ χωρῶν
ἠρημωμένων καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐν μέσῳ

πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται 8 καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὅταν δῶ πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον καὶ
συντριβῶσι πάντες οἱ βοηθοῦντες αὐτῇ 9 ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσονται ἄγγελοι σπεύδοντες
ἀφανίσαι τὴν Αἰθιοπίαν καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν
αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτου ὅτι ἰδοὺ ἥκει 10
τάδε λέγει κύριος κύριος καὶ ἀπολῶ πλῆθος
Αἰγυπτίων διὰ χειρὸς Ναβουχοδονοσορ βασιλέως
Βαβυλῶνος 11 αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ λοιμοὶ
ἀπὸ ἐθνῶν ἀπεσταλμένοι ἀπολέσαι τὴν γῆν καὶ
ἐκκενώσουσιν πάντες τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπ'
Αἴγυπτον καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ τραυματιῶν
12 καὶ δώσω τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν ἐρήμους
καὶ ἀπολῶ τὴν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς
ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων ἐγὼ κύριος λελάληκα
13 ὅτι τάδε λέγει κύριος κύριος καὶ ἀπολῶ
μεγιστᾶνας ἀπὸ Μέμφεως καὶ ἄρχοντας ἐκ γῆς
Αἰγύπτου καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι 14 καὶ ἀπολῶ
γῆν Παθουρης καὶ δώσω πῦρ ἐπὶ Τάνιν καὶ
ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει 15 καὶ ἐκχεῶ
τὸν θυμόν μου ἐπὶ Σάιν τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου
καὶ ἀπολῶ τὸ πλῆθος Μέμφεως 16 καὶ δώσω
πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ταραχὴν ταραχθήσεται
Συήνη καὶ ἐν Διοσπόλει ἔσται ἔκρηγμα καὶ
διαχυθήσεται ὕδατα 17 νεανίσκοι ἡλίου πόλεως
καὶ Βουβάστου ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται καὶ αἱ
γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται 18 καὶ ἐν
Ταφνας συσκοτάσει ἡ ἡμέρα ἐν τῷ συντρῖψαι
με ἐκεῖ τὰ σκῆπτρα Αἰγύπτου καὶ ἀπολεῖται ἐκεῖ
ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς καὶ αὐτὴν νεφέλη
καλύψει καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμάλωτοι
ἀχθήσονται 19 καὶ ποιήσω κρίμα ἐν Αἰγύπτῳ καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος 20 καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἑβδόμῃ τοῦ
μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 21
υἱὲ ἀνθρώπου τοὺς βραχίονας Φαραω βασιλέως
Αἰγύπτου συνέτριψα καὶ ἰδοὺ οὐ κατεδέθη τοῦ
δοθῆναι ἴασιν τοῦ δοθῆναι ἐπ' αὐτὸν μάλαγμα
τοῦ δοθῆναι ἰσχὺν ἐπιλαβέσθαι μαχαίρας 22
διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπὶ Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ συντρίψω
τοὺς βραχίονας αὐτοῦ τοὺς ἰσχυροὺς καὶ τοὺς
τεταμένους καὶ καταβαλῶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ
ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ 23 καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς
τὰ ἔθνη καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας 24 καὶ
κατισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος
καὶ δώσω τὴν ῥομφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ
καὶ ἐπάξει αὐτὴν ἐπ' Αἴγυπτον καὶ προνομεύσει
τὴν προνομὴν αὐτῆς καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα
αὐτῆς 25 καὶ ἐνισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως
Βαβυλῶνος οἱ δὲ βραχίονες Φαραω πεσοῦνται καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ἐν τῷ δοῦναι τὴν
ῥομφαίαν μου εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος
καὶ ἐκτενεῖ αὐτὴν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου 26 καὶ
διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη καὶ λικμήσω
αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας καὶ γνώσονται πάντες ὅτι
ἐγώ εἰμι κύριος

31 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ
τρίτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου
πρός με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν πρὸς
Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τῷ πλήθει αὐτοῦ
τίνι ὡμοίωσας σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σου 3 ἰδοὺ
Ασσουρ κυπάρισσος ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ καλὸς
ταῖς παραφυάσιν καὶ ὑψηλὸς τῷ μεγέθει εἰς
μέσον νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ 4 ὕδωρ
ἐξέθρεψεν αὐτόν ἡ ἄβυσσος ὕψωσεν αὐτόν τοὺς

ποταμοὺς αὐτῆς ἤγαγεν κύκλῳ τῶν φυτῶν
αὐτοῦ καὶ τὰ συστέματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν
εἰς πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου **5** ἕνεκεν τούτου
ὑψώθη τὸ μέγεθος αὐτοῦ παρὰ πάντα τὰ ξύλα
τοῦ πεδίου καὶ ἐπλατύνθησαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ
ἀφ’ ὕδατος πολλοῦ **6** ἐν ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ
ἐνόσσευσαν πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ὑποκάτω τῶν κλάδων αὐτοῦ ἐγεννῶσαν πάντα
τὰ θηρία τοῦ πεδίου ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ κατῴκησεν
πᾶν πλῆθος ἐθνῶν **7** καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ
ὕψει αὐτοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ
ὅτι ἐγενήθησαν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ εἰς ὕδωρ πολύ
8 κυπάρισσοι τοιαῦται οὐκ ἐγενήθησαν ἐν τῷ
παραδείσῳ τοῦ θεοῦ καὶ πίτυες οὐχ ὅμοιαι ταῖς
παραφυάσιν αὐτοῦ καὶ ἐλάται οὐκ ἐγένοντο
ὅμοιαι τοῖς κλάδοις αὐτοῦ πᾶν ξύλον ἐν τῷ
παραδείσῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὡμοιώθη αὐτῷ ἐν τῷ
κάλλει αὐτοῦ **9** διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ
καὶ ἐζήλωσεν αὐτὸν τὰ ξύλα τοῦ παραδείσου
τῆς τρυφῆς τοῦ θεοῦ **10** διὰ τοῦτο τάδε λέγει
κύριος ἀνθ’ ὧν ἐγένου μέγας τῷ μεγέθει καὶ
ἔδωκας τὴν ἀρχήν σου εἰς μέσον νεφελῶν καὶ
εἶδον ἐν τῷ ὑψωθῆναι αὐτόν **11** καὶ παρέδωκα
αὐτὸν εἰς χεῖρας ἄρχοντος ἐθνῶν καὶ ἐποίησεν
τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ **12** καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτὸν
ἀλλότριοι λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν καὶ κατέβαλον
αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐν πάσαις ταῖς φάραγξιν
ἔπεσαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ καὶ συνετρίβη τὰ στελέχη
αὐτοῦ ἐν παντὶ πεδίῳ τῆς γῆς καὶ κατέβησαν ἀπὸ
τῆς σκέπης αὐτῶν πάντες οἱ λαοὶ τῶν ἐθνῶν
καὶ ἠδάφισαν αὐτόν **13** ἐπὶ τὴν πτῶσιν αὐτοῦ
ἀνεπαύσαντο πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ἐπὶ τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐγένοντο πάντα τὰ θηρία
τοῦ ἀγροῦ **14** ὅπως μὴ ὑψωθῶσιν ἐν τῷ μεγέθει
αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ ὕδατι καὶ οὐκ
ἔδωκαν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν
καὶ οὐκ ἔστησαν ἐν τῷ ὕψει αὐτῶν πρὸς αὐτὰ
πάντες οἱ πίνοντες ὕδωρ πάντες ἐδόθησαν εἰς
θάνατον εἰς γῆς βάθος ἐν μέσῳ υἱῶν ἀνθρώπων
πρὸς καταβαίνοντας εἰς βόθρον **15** τάδε λέγει
κύριος κύριος ἐν ᾗ ἡμέρᾳ κατέβη εἰς ᾅδου
ἐπένθησεν αὐτὸν ἡ ἄβυσσος καὶ ἐπέστησα τοὺς
ποταμοὺς αὐτῆς καὶ ἐκώλυσα πλῆθος ὕδατος καὶ
ἐσκότασεν ἐπ’ αὐτὸν ὁ Λίβανος πάντα τὰ ξύλα
τοῦ πεδίου ἐπ’ αὐτῷ ἐξελύθησαν **(Sheol h7585)** **16**
ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἐσείσθησαν
τὰ ἔθνη ὅτε κατεβίβαζον αὐτὸν εἰς ᾅδου μετὰ
τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον καὶ παρεκάλουν
αὐτὸν ἐν γῇ πάντα τὰ ξύλα τῆς τρυφῆς καὶ
τὰ ἐκλεκτὰ τοῦ Λιβάνου πάντα τὰ πίνοντα
ὕδωρ **(Sheol h7585)** **17** καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν
μετ’ αὐτοῦ εἰς ᾅδου ἐν τοῖς τραυματίαις ἀπὸ
μαχαίρας καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ οἱ κατοικοῦντες
ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν
ἀπώλοντο **(Sheol h7585)** **18** τίνι ὡμοιώθης κατάβηθι
καὶ καταβιβάσθητι μετὰ τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς
εἰς γῆς βάθος ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων κοιμηθήσῃ
μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας οὕτως Φαραω καὶ τὸ
πλῆθος τῆς ἰσχύος αὐτοῦ λέγει κύριος κύριος

32 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ
δωδεκάτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος
κυρίου πρός με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ
θρῆνον ἐπὶ Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἐρεῖς
αὐτῷ λέοντι ἐθνῶν ὡμοιώθης καὶ σὺ ὡς δράκων
ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς
σου καὶ ἐτάρασσες ὕδωρ τοῖς ποσίν σου καὶ

κατεπάτεις τοὺς ποταμούς σου **3** τάδε λέγει
κύριος καὶ περιβαλῶ ἐπὶ σὲ δίκτυα λαῶν πολλῶν
καὶ ἀνάξω σε ἐν τῷ ἀγκίστρῳ μου **4** καὶ ἐκτενῶ
σε ἐπὶ τὴν γῆν πεδία πλησθήσεταί σου καὶ
ἐπικαθιῶ ἐπὶ σὲ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ἐμπλήσω ἐκ σοῦ πάντα τὰ θηρία πάσης
τῆς γῆς **5** καὶ δώσω τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ
ὄρη καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ τοῦ αἵματός σου **6** καὶ
ποτισθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τῶν προχωρημάτων σου
ἀπὸ τοῦ πλήθους σου ἐπὶ τῶν ὀρέων φάραγγας
ἐμπλήσω ἀπὸ σοῦ **7** καὶ κατακαλύψω ἐν τῷ
σβεσθῆναί σε οὐρανὸν καὶ συσκοτάσω τὰ ἄστρα
αὐτοῦ ἥλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω καὶ σελήνη οὐ
μὴ φάνῃ τὸ φῶς αὐτῆς **8** πάντα τὰ φαίνοντα φῶς
ἐν τῷ οὐρανῷ συσκοτάσουσιν ἐπὶ σέ καὶ δώσω
σκότος ἐπὶ τὴν γῆν σου λέγει κύριος κύριος **9**
καὶ παροργιῶ καρδίαν λαῶν πολλῶν ἡνίκα ἂν
ἄγω αἰχμαλωσίαν σου εἰς τὰ ἔθνη εἰς γῆν ἣν οὐκ
ἔγνως **10** καὶ στυγνάσουσιν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλά
καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐκστήσονται ἐν
τῷ πέτασθαι τὴν ῥομφαίαν μου ἐπὶ πρόσωπα
αὐτῶν προσδεχόμενοι τὴν πτῶσιν αὐτῶν ἀφ’
ἡμέρας πτώσεώς σου **11** ὅτι τάδε λέγει κύριος
ῥομφαία βασιλέως Βαβυλῶνος ἥξει σοι **12** ἐν
μαχαίραις γιγάντων καὶ καταβαλῶ τὴν ἰσχύν
σου λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν πάντες καὶ ἀπολοῦσι
τὴν ὕβριν Αἰγύπτου καὶ συντριβήσεται πᾶσα
ἡ ἰσχὺς αὐτῆς **13** καὶ ἀπολῶ πάντα τὰ κτήνη
αὐτῆς ἀφ’ ὕδατος πολλοῦ καὶ οὐ μὴ ταράξῃ
αὐτὸ ἔτι ποὺς ἀνθρώπου καὶ ἴχνος κτηνῶν οὐ
μὴ καταπατήσῃ αὐτό **14** οὕτως τότε ἡσυχάσει
τὰ ὕδατα αὐτῶν καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῶν ὡς
ἔλαιον πορεύσονται λέγει κύριος **15** ὅταν δῶ
Αἴγυπτον εἰς ἀπώλειαν καὶ ἐρημωθῇ ἡ γῆ σὺν τῇ
πληρώσει αὐτῆς ὅταν διασπείρω πάντας τοὺς
κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ
εἰμι κύριος **16** θρῆνός ἐστιν καὶ θρηνήσεις αὐτόν
καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἐθνῶν θρηνήσουσιν αὐτόν
ἐπ’ Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῆς
θρηνήσουσιν αὐτήν λέγει κύριος κύριος **17** καὶ
ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ πρώτου μηνὸς
πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου
πρός με λέγων **18** υἱὲ ἀνθρώπου θρήνησον ἐπὶ
τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου καὶ καταβιβάσουσιν αὐτῆς
τὰς θυγατέρας τὰ ἔθνη νεκρὰς εἰς τὸ βάθος τῆς
γῆς πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον **20**
ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας πεσοῦνται μετ’
αὐτοῦ καὶ κοιμηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ **21**
καὶ ἐροῦσίν σοι οἱ γίγαντες ἐν βάθει βόθρου
γίνου τίνος κρείττων εἶ κατάβηθι καὶ κοιμήθητι
μετὰ ἀπεριτμήτων ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας
(Sheol h7585) **22** ἐκεῖ Ασσουρ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ
αὐτοῦ πάντες τραυματίαι ἐκεῖ ἐδόθησαν καὶ ἡ
ταφὴ αὐτῶν ἐν βάθει βόθρου καὶ ἐγενήθη ἡ
συναγωγὴ αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ
πάντες οἱ τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρᾳ
23 οἱ δόντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς **24**
ἐκεῖ αιλαμ καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ περικύκλῳ
τοῦ μνήματος αὐτοῦ πάντες οἱ τραυματίαι
οἱ πεπτωκότες μαχαίρᾳ καὶ οἱ καταβαίνοντες
ἀπερίτμητοι εἰς γῆς βάθος οἱ δεδωκότες αὐτῶν
φόβον ἐπὶ γῆς ζωῆς καὶ ἐλάβοσαν τὴν βάσανον
αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον **25**
ἐν μέσῳ τραυματιῶν **26** ἐκεῖ ἐδόθησαν Μοσοχ
καὶ Θοβελ καὶ πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτῶν περικύκλῳ
τοῦ μνήματος αὐτοῦ πάντες τραυματίαι αὐτοῦ

πάντες ἀπερίτμητοι τραυματίαι ἀπὸ μαχαίρας
οἱ δεδωκότες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς
27 καὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν γιγάντων τῶν
πεπτωκότων ἀπὸ αἰῶνος οἳ κατέβησαν εἰς
ᾅδου ἐν ὅπλοις πολεμικοῖς καὶ ἔθηκαν τὰς
μαχαίρας αὐτῶν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ
ἐγενήθησαν αἱ ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὀστῶν
αὐτῶν ὅτι ἐξεφόβησαν γίγαντας ἐν γῇ ζωῆς
(Sheol h7585) **28** καὶ σὺ ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων
κοιμηθήσῃ μετὰ τετραυματισμένων μαχαίρᾳ **29**
ἐκεῖ ἐδόθησαν οἱ ἄρχοντες Ασσουρ οἱ δόντες τὴν
ἰσχὺν αὐτοῦ εἰς τραῦμα μαχαίρας οὗτοι μετὰ
τραυματιῶν ἐκοιμήθησαν μετὰ καταβαινόντων
εἰς βόθρον **30** ἐκεῖ οἱ ἄρχοντες τοῦ βορρᾶ πάντες
στρατηγοὶ Ασσουρ οἱ καταβαίνοντες τραυματίαι
σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν καὶ τῇ ἰσχύι αὐτῶν
ἐκοιμήθησαν ἀπερίτμητοι μετὰ τραυματιῶν
μαχαίρας καὶ ἀπήνεγκαν τὴν βάσανον αὐτῶν
μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον **31** ἐκείνους
ὄψεται βασιλεὺς Φαραω καὶ παρακληθήσεται
ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν λέγει κύριος κύριος
32 ὅτι δέδωκα τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ γῆς ζωῆς
καὶ κοιμηθήσεται ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων μετὰ
τραυματιῶν μαχαίρας Φαραω καὶ πᾶν τὸ πλῆθος
αὐτοῦ λέγει κύριος κύριος

33 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων
2 υἱὲ ἀνθρώπου λάλησον τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ
σου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς γῆ ἐφ᾽ ἣν ἂν ἐπάγω
ῥομφαίαν καὶ λάβῃ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἄνθρωπον ἕνα
ἐξ αὐτῶν καὶ δῶσιν αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπόν **3**
καὶ ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν
καὶ σαλπίσῃ τῇ σάλπιγγι καὶ σημάνῃ τῷ λαῷ **4**
καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούσας τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος
καὶ μὴ φυλάξηται καὶ ἐπέλθῃ ἡ ῥομφαία καὶ
καταλάβῃ αὐτόν τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ ἔσται **5** ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος
ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτοῦ
ἔσται καὶ οὗτος ὅτι ἐφυλάξατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἐξείλατο **6** καὶ ὁ σκοπός ἐὰν ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν
ἐρχομένην καὶ μὴ σημάνῃ τῇ σάλπιγγι καὶ ὁ
λαὸς μὴ φυλάξηται καὶ ἐλθοῦσα ἡ ῥομφαία
λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχήν αὕτη διὰ τὴν αὐτῆς
ἀνομίαν ἐλήμφθη καὶ τὸ αἷμα ἐκ τῆς χειρὸς
τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσω **7** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου
σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ισραηλ καὶ ἀκούσῃ
ἐκ στόματός μου λόγον **8** ἐν τῷ εἶπαί με τῷ
ἁμαρτωλῷ θανάτῳ θανατωθήσῃ καὶ μὴ λαλήσῃς
τοῦ φυλάξασθαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ
αὐτὸς ὁ ἄνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται τὸ
δὲ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω **9** σὺ
δὲ ἐὰν προαπαγγείλῃς τῷ ἀσεβεῖ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ
τοῦ ἀποστρέψαι ἀπ᾽ αὐτῆς καὶ μὴ ἀποστρέψῃ
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ οὗτος τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ
ἀποθανεῖται καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σαυτοῦ ἐξῄρησαι
10 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ισραηλ
οὕτως ἐλαλήσατε λέγοντες αἱ πλάναι ἡμῶν καὶ
αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐφ᾽ ἡμῖν εἰσιν καὶ ἐν αὐταῖς
ἡμεῖς τηκόμεθα καὶ πῶς ζησόμεθα **11** εἰπὸν
αὐτοῖς ζῶ ἐγώ τάδε λέγει κύριος οὐ βούλομαι
τὸν θάνατον τοῦ ἀσεβοῦς ὡς τὸ ἀποστρέψαι
τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ ζῆν αὐτόν
ἀποστροφῇ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὑμῶν καὶ
ἵνα τί ἀποθνῄσκετε οἶκος Ισραηλ **12** εἰπὸν πρὸς
τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου δικαιοσύνη δικαίου οὐ
μὴ ἐξέληται αὐτὸν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ πλανηθῇ καὶ
ἀνομία ἀσεβοῦς οὐ μὴ κακώσῃ αὐτὸν ἐν ᾗ ἂν

ἡμέρᾳ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ
δίκαιος οὐ μὴ δύνηται σωθῆναι 13 ἐν τῷ εἶπαί
με τῷ δικαίῳ οὗτος πέποιθεν ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ
αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ ἀνομίαν πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι
αὐτοῦ οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ
ᾗ ἐποίησεν ἐν αὐτῇ ἀποθανεῖται 14 καὶ ἐν τῷ
εἶπαί με τῷ ἀσεβεῖ θανάτῳ θανατωθήσῃ καὶ
ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ
κρίμα καὶ δικαιοσύνην 15 καὶ ἐνεχύρασμα ἀποδῷ
καὶ ἅρπαγμα ἀποτείσῃ ἐν προστάγμασιν ζωῆς
διαπορεύηται τοῦ μὴ ποιῆσαι ἄδικον ζωῇ ζήσεται
καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ 16 πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ
ἃς ἥμαρτεν οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν ὅτι κρίμα καὶ
δικαιοσύνην ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς ζήσεται 17 καὶ
ἐροῦσιν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς
τοῦ κυρίου καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα 18
ἐν τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης
αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ ἀνομίας καὶ ἀποθανεῖται ἐν
αὐταῖς 19 καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν ἁμαρτωλὸν
ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ
δικαιοσύνην ἐν αὐτοῖς αὐτὸς ζήσεται 20 καὶ
τοῦτό ἐστιν ὃ εἴπατε οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς κυρίου
ἕκαστον ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς οἶκος
Ισραηλ 21 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει
ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς τῆς
αἰχμαλωσίας ἡμῶν ἦλθεν ὁ ἀνασωθεὶς πρός με
ἀπὸ Ιερουσαλημ λέγων ἑάλω ἡ πόλις 22 καὶ
ἐγενήθη ἐπ’ ἐμὲ χεὶρ κυρίου ἑσπέρας πρὶν ἐλθεῖν
αὐτὸν καὶ ἤνοιξέν μου τὸ στόμα ἕως ἦλθεν
πρός με τὸ πρωί καὶ ἀνοιχθέν μου τὸ στόμα οὐ
συνεσχέθη ἔτι 23 καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρός
με λέγων 24 υἱὲ ἀνθρώπου οἱ κατοικοῦντες τὰς
ἠρημωμένας ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ισραηλ λέγουσιν
εἷς ἦν Αβρααμ καὶ κατέσχεν τὴν γῆν καὶ ἡμεῖς
πλείους ἐσμέν ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κατάσχεσιν
25 διὰ τοῦτο εἰπὸν αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος
κύριος 27 ζῶ ἐγώ εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς ἠρημωμέναις
μαχαίρᾳ πεσοῦνται καὶ οἱ ἐπὶ προσώπου τοῦ
πεδίου τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ δοθήσονται εἰς
κατάβρωμα καὶ τοὺς ἐν ταῖς τετειχισμέναις καὶ
τοὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις θανάτῳ ἀποκτενῶ 28
καὶ δώσω τὴν γῆν ἔρημον καὶ ἀπολεῖται ἡ ὕβρις
τῆς ἰσχύος αὐτῆς καὶ ἐρημωθήσεται τὰ ὄρη τοῦ
Ισραηλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον 29 καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος καὶ ποιήσω τὴν
γῆν αὐτῶν ἔρημον καὶ ἐρημωθήσεται διὰ πάντα
τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἃ ἐποίησαν 30 καὶ σύ υἱὲ
ἀνθρώπου οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οἱ λαλοῦντες
περὶ σοῦ παρὰ τὰ τείχη καὶ ἐν τοῖς πυλῶσι τῶν
οἰκιῶν καὶ λαλοῦσιν ἄνθρωπος τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ λέγοντες συνέλθωμεν καὶ ἀκούσωμεν τὰ
ἐκπορευόμενα παρὰ κυρίου 31 ἔρχονται πρὸς σέ
ὡς συμπορεύεται λαός καὶ κάθηνται ἐναντίον
σου καὶ ἀκούουσιν τὰ ῥήματά σου καὶ αὐτὰ οὐ
μὴ ποιήσουσιν ὅτι ψεῦδος ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
καὶ ὀπίσω τῶν μιασμάτων ἡ καρδία αὐτῶν 32
καὶ γίνῃ αὐτοῖς ὡς φωνὴ ψαλτηρίου ἡδυφώνου
εὐαρμόστου καὶ ἀκούσονταί σου τὰ ῥήματα καὶ
οὐ μὴ ποιήσουσιν αὐτά 33 καὶ ἡνίκα ἂν ἔλθῃ
ἐροῦσιν ἰδοὺ ἥκει καὶ γνώσονται ὅτι προφήτης
ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν

34 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2
υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τοὺς ποιμένας
τοῦ Ισραηλ προφήτευσον καὶ εἰπὸν τοῖς ποιμέσι
τάδε λέγει κύριος κύριος ὦ ποιμένες Ισραηλ
μὴ βόσκουσιν ποιμένες ἑαυτούς οὐ τὰ πρόβατα

βόσκουσιν οἱ ποιμένες 3 ἰδοὺ τὸ γάλα κατέσθετε
καὶ τὰ ἔρια περιβάλλεσθε καὶ τὸ παχὺ σφάζετε
καὶ τὰ πρόβατά μου οὐ βόσκετε 4 τὸ ἠσθενηκὸς
οὐκ ἐνισχύσατε καὶ τὸ κακῶς ἔχον οὐκ
ἐσωματοποιήσατε καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ
κατεδήσατε καὶ τὸ πλανώμενον οὐκ ἐπεστρέψατε
καὶ τὸ ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητήσατε καὶ τὸ ἰσχυρὸν
κατειργάσασθε μόχθῳ 5 καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά
μου διὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας καὶ ἐγενήθη εἰς
κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ 6 καὶ
διεσπάρη μου τὰ πρόβατα ἐν παντὶ ὄρει καὶ ἐπὶ
πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ἐπὶ προσώπου πάσης
τῆς γῆς διεσπάρη καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκζητῶν οὐδὲ
ὁ ἀποστρέφων 7 διὰ τοῦτο ποιμένες ἀκούσατε
λόγον κυρίου 8 ζῶ ἐγώ λέγει κύριος κύριος εἰ μὴν
ἀντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς προνομὴν
καὶ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς κατάβρωμα
πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου παρὰ τὸ μὴ εἶναι
ποιμένας καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν οἱ ποιμένες τὰ
πρόβατά μου καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ἑαυτούς
τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν 9 ἀντὶ τούτου
ποιμένες 10 τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ
τοὺς ποιμένας καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ
τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς τοῦ μὴ
ποιμαίνειν τὰ πρόβατά μου καὶ οὐ βοσκήσουσιν
ἔτι οἱ ποιμένες αὐτά καὶ ἐξελοῦμαι τὰ πρόβατά
μου ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ οὐκ ἔσονται
αὐτοῖς ἔτι εἰς κατάβρωμα 11 διότι τάδε λέγει
κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου καὶ
ἐπισκέψομαι αὐτά 12 ὥσπερ ζητεῖ ὁ ποιμὴν τὸ
ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὅταν ᾖ γνόφος καὶ
νεφέλη ἐν μέσῳ προβάτων διακεχωρισμένων
οὕτως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἀπελάσω
αὐτὰ ἀπὸ παντὸς τόπου οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ
ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνόφου 13 καὶ ἐξάξω
αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπὸ
τῶν χωρῶν καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν
καὶ βοσκήσω αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ὄρη Ισραηλ καὶ ἐν
ταῖς φάραγξιν καὶ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ τῆς γῆς 14 ἐν
νομῇ ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτούς καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ
ὑψηλῷ Ισραηλ ἔσονται αἱ μάνδραι αὐτῶν ἐκεῖ
κοιμηθήσονται καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ἐν τρυφῇ
ἀγαθῇ καὶ ἐν νομῇ πίονι βοσκηθήσονται ἐπὶ
τῶν ὀρέων Ισραηλ 15 ἐγὼ βοσκήσω τὰ πρόβατά
μου καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω αὐτά καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος τάδε λέγει κύριος κύριος
16 τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω καὶ τὸ πλανώμενον
ἐπιστρέψω καὶ τὸ συντετριμμένον καταδήσω καὶ
τὸ ἐκλεῖπον ἐνισχύσω καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω
καὶ βοσκήσω αὐτὰ μετὰ κρίματος 17 καὶ ὑμεῖς
πρόβατα τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ
διακρινῶ ἀνὰ μέσον προβάτου καὶ προβάτου
κριῶν καὶ τράγων 18 καὶ οὐχ ἱκανὸν ὑμῖν ὅτι
τὴν καλὴν νομὴν ἐνέμεσθε καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς
νομῆς ὑμῶν κατεπατεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν καὶ
τὸ καθεστηκὸς ὕδωρ ἐπίνετε καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς
ποσὶν ὑμῶν ἐταράσσετε 19 καὶ τὰ πρόβατά μου
τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐνέμοντο καὶ τὸ
τεταραγμένον ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἔπινον
20 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ
διακρινῶ ἀνὰ μέσον προβάτου ἰσχυροῦ καὶ ἀνὰ
μέσον προβάτου ἀσθενοῦς 21 ἐπὶ ταῖς πλευραῖς
καὶ τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθεῖσθε καὶ τοῖς κέρασιν
ὑμῶν ἐκερατίζετε καὶ πᾶν τὸ ἐκλεῖπον ἐξεθλίβετε
22 καὶ σώσω τὰ πρόβατά μου καὶ οὐ μὴ ὦσιν ἔτι
εἰς προνομήν καὶ κρινῶ ἀνὰ μέσον κριοῦ πρὸς

κριόν 23 καὶ ἀναστήσω ἐπ’ αὐτοὺς ποιμένα ἕνα
καὶ ποιμανεῖ αὐτούς τὸν δοῦλόν μου Δαυιδ καὶ
ἔσται αὐτῶν ποιμήν 24 καὶ ἐγὼ κύριος ἔσομαι
αὐτοῖς εἰς θεόν καὶ Δαυιδ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἄρχων
ἐγὼ κύριος ἐλάλησα 25 καὶ διαθήσομαι τῷ Δαυιδ
διαθήκην εἰρήνης καὶ ἀφανιῶ θηρία πονηρὰ
ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατοικήσουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ
καὶ ὑπνώσουσιν ἐν τοῖς δρυμοῖς 26 καὶ δώσω
αὐτοὺς περικύκλῳ τοῦ ὄρους μου καὶ δώσω τὸν
ὑετὸν ὑμῖν ὑετὸν εὐλογίας 27 καὶ τὰ ξύλα τὰ
ἐν τῷ πεδίῳ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν καὶ ἡ γῆ
δώσει τὴν ἰσχὺν αὐτῆς καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ
τῆς γῆς αὐτῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ἐν τῷ συντρῖψαί με τὸν
ζυγὸν αὐτῶν καὶ ἐξελοῦμαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν
καταδουλωσαμένων αὐτούς 28 καὶ οὐκ ἔσονται
ἔτι ἐν προνομῇ τοῖς ἔθνεσιν καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς
οὐκέτι μὴ φάγωσιν αὐτούς καὶ κατοικήσουσιν
ἐν ἐλπίδι καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς 29
καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς φυτὸν εἰρήνης καὶ οὐκέτι
ἔσονται ἀπολλύμενοι λιμῷ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐ
μὴ ἐνέγκωσιν ἔτι ὀνειδισμὸν ἐθνῶν 30 καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ
αὐτοὶ λαός μου οἶκος Ισραηλ λέγει κύριος 31
πρόβατά μου καὶ πρόβατα ποιμνίου μού ἐστε καὶ
ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν λέγει κύριος κύριος

35 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2
υἱὲ ἀνθρώπου ἐπίστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἐπ’
ὄρος Σηιρ καὶ προφήτευσον ἐπ’ αὐτὸ 3 καὶ εἰπόν
τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ ὄρος
Σηιρ καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ δώσω
σε ἔρημον καὶ ἐρημωθήσῃ 4 καὶ ταῖς πόλεσίν σου
ἐρημίαν ποιήσω καὶ σὺ ἔρημος ἔσῃ καὶ γνώσῃ ὅτι
ἐγώ εἰμι κύριος 5 ἀντὶ τοῦ γενέσθαι σε ἐχθρὰν
αἰωνίαν καὶ ἐνεκάθισας τῷ οἴκῳ Ισραηλ δόλῳ
ἐν χειρὶ ἐχθρῶν μαχαίρᾳ ἐν καιρῷ ἀδικίας ἐπ’
ἐσχάτῳ 6 διὰ τοῦτο ζῶ ἐγώ λέγει κύριος κύριος εἰ
μὴν εἰς αἷμα ἥμαρτες καὶ αἷμά σε διώξεται 7 καὶ
δώσω τὸ ὄρος Σηιρ εἰς ἔρημον καὶ ἠρημωμένον
καὶ ἀπολῶ ἀπ’ αὐτοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη 8
καὶ ἐμπλήσω τῶν τραυματιῶν σου τοὺς βουνοὺς
καὶ τὰς φάραγγάς σου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πεδίοις
σου τετραυματισμένοι μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν
σοί 9 ἐρημίαν αἰώνιον θήσομαί σε καὶ αἱ πόλεις
σου οὐ μὴ κατοικηθῶσιν ἔτι καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ
εἰμι κύριος 10 διὰ τὸ εἰπεῖν σε τὰ δύο ἔθνη καὶ
αἱ δύο χῶραι ἐμαὶ ἔσονται καὶ κληρονομήσω
αὐτάς καὶ κύριος ἐκεῖ ἐστιν 11 διὰ τοῦτο ζῶ ἐγώ
λέγει κύριος καὶ ποιήσω σοι κατὰ τὴν ἔχθραν
σου καὶ γνωσθήσομαί σοι ἡνίκα ἂν κρίνω σε
12 καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ἤκουσα τῆς
φωνῆς τῶν βλασφημιῶν σου ὅτι εἶπας τὰ ὄρη
Ισραηλ ἔρημα ἡμῖν δέδοται εἰς κατάβρωμα 13 καὶ
ἐμεγαλορημόνησας ἐπ’ ἐμὲ τῷ στόματί σου ἐγὼ
ἤκουσα 14 τάδε λέγει κύριος ἐν τῇ εὐφροσύνῃ
πάσης τῆς γῆς ἔρημον ποιήσω σε 15 ἔρημον ἔσῃ
ὄρος Σηιρ καὶ πᾶσα ἡ Ιδουμαία ἐξαναλωθήσεται
καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν

36 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὰ
ὄρη Ισραηλ καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσιν τοῦ Ισραηλ
ἀκούσατε λόγον κυρίου 2 τάδε λέγει κύριος
κύριος ἀνθ’ ὧν εἶπεν ὁ ἐχθρὸς ἐφ’ ὑμᾶς εὖγε
ἔρημα αἰώνια εἰς κατάσχεσιν ἡμῖν ἐγενήθη 3
διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἰπόν τάδε λέγει
κύριος κύριος ἀντὶ τοῦ ἀτιμασθῆναι ὑμᾶς καὶ
μισηθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ τῶν κύκλῳ ὑμῶν τοῦ εἶναι

ὑμᾶς εἰς κατάσχεσιν τοῖς καταλοίποις ἔθνεσιν
καὶ ἀνέβητε λάλημα γλώσσῃ καὶ εἰς ὀνείδισμα
ἔθνεσιν 4 διὰ τοῦτο ὄρη Ισραηλ ἀκούσατε λόγον
κυρίου τάδε λέγει κύριος τοῖς ὄρεσιν καὶ τοῖς
βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξιν καὶ τοῖς χειμάρροις
καὶ τοῖς ἐξηρημωμένοις καὶ ἠφανισμένοις
καὶ ταῖς πόλεσιν ταῖς ἐγκαταλελειμμέναις αἳ
ἐγένοντο εἰς προνομὴν καὶ εἰς καταπάτημα
τοῖς καταλειφθεῖσιν ἔθνεσιν περικύκλῳ 5 διὰ
τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος εἰ μὴν ἐν πυρὶ
θυμοῦ μου ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη καὶ
ἐπὶ τὴν Ιδουμαίαν πᾶσαν ὅτι ἔδωκαν τὴν γῆν
μου ἑαυτοῖς εἰς κατάσχεσιν μετ᾽ εὐφροσύνης
ἀτιμάσαντες ψυχὰς τοῦ ἀφανίσαι ἐν προνομῇ 6
διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ισραηλ
καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσιν καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς
φάραγξιν καὶ ταῖς νάπαις τάδε λέγει κύριος
ἰδοὺ ἐγὼ ἐν τῷ ζήλῳ μου καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου
ἐλάλησα ἀντὶ τοῦ ὀνειδισμοὺς ἐθνῶν ἐνέγκαι
ὑμᾶς 7 διὰ τοῦτο ἐγὼ ἀρῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ
τὰ ἔθνη τὰ περικύκλῳ ὑμῶν οὗτοι τὴν ἀτιμίαν
αὐτῶν λήμψονται 8 ὑμῶν δέ ὄρη Ισραηλ τὴν
σταφυλὴν καὶ τὸν καρπὸν ὑμῶν καταφάγεται
ὁ λαός μου ὅτι ἐγγίζουσιν τοῦ ἐλθεῖν 9 ὅτι
ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ᾽ ὑμᾶς καὶ ἐπιβλέψω ἐφ᾽ ὑμᾶς
καὶ κατεργασθήσεσθε καὶ σπαρήσεσθε 10 καὶ
πληθυνῶ ἐφ᾽ ὑμᾶς ἀνθρώπους πᾶν οἶκον Ισραηλ
εἰς τέλος καὶ κατοικηθήσονται αἱ πόλεις καὶ ἡ
ἠρημωμένη οἰκοδομηθήσεται 11 καὶ πληθυνῶ
ἐφ᾽ ὑμᾶς ἀνθρώπους καὶ κτήνη καὶ κατοικιῶ
ὑμᾶς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ ὑμῶν καὶ εὖ ποιήσω ὑμᾶς
ὥσπερ τὰ ἔμπροσθεν ὑμῶν καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ
εἰμι κύριος 12 καὶ γεννήσω ἐφ᾽ ὑμᾶς ἀνθρώπους
τὸν λαόν μου Ισραηλ καὶ κληρονομήσουσιν
ὑμᾶς καὶ ἔσεσθε αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν καὶ οὐ
μὴ προστεθῆτε ἔτι ἀτεκνωθῆναι ἀπ᾽ αὐτῶν 13
τάδε λέγει κύριος κύριος ἀνθ᾽ ὧν εἶπάν σοι
κατέσθουσα ἀνθρώπους εἶ καὶ ἠτεκνωμένη ὑπὸ
τοῦ ἔθνους σου ἐγένου 14 διὰ τοῦτο ἀνθρώπους
οὐκέτι φάγεσαι καὶ τὸ ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνώσεις
ἔτι λέγει κύριος κύριος 15 καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται
οὐκέτι ἐφ᾽ ὑμᾶς ἀτιμία ἐθνῶν καὶ ὀνειδισμοὺς
λαῶν οὐ μὴ ἀνενέγκητε λέγει κύριος κύριος 16
καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 17 υἱὲ
ἀνθρώπου οἶκος Ισραηλ κατῴκησεν ἐπὶ τῆς γῆς
αὐτῶν καὶ ἐμίαναν αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν καὶ
ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀκαθαρσίαις
αὐτῶν κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀποκαθημένης
ἐγενήθη ἡ ὁδὸς αὐτῶν πρὸ προσώπου μου 18
καὶ ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπ᾽ αὐτοὺς 19 καὶ
διέσπειρα αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη καὶ ἐλίκμησα
αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν
καὶ κατὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν ἔκρινα αὐτούς
20 καὶ εἰσήλθοσαν εἰς τὰ ἔθνη οὗ εἰσήλθοσαν
ἐκεῖ καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ἐν
τῷ λέγεσθαι αὐτούς λαὸς κυρίου οὗτοι καὶ ἐκ
τῆς γῆς αὐτοῦ ἐξεληλύθασιν 21 καὶ ἐφεισάμην
αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ὃ ἐβεβήλωσαν
οἶκος Ισραηλ ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ
22 διὰ τοῦτο εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ισραηλ τάδε λέγει
κύριος οὐχ ὑμῖν ἐγὼ ποιῶ οἶκος Ισραηλ ἀλλ᾽ ἢ
διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν
τοῖς ἔθνεσιν οὗ εἰσήλθετε ἐκεῖ 23 καὶ ἁγιάσω τὸ
ὄνομά μου τὸ μέγα τὸ βεβηλωθὲν ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ γνώσονται
τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ἐν τῷ ἁγιασθῆναί

με ἐν ὑμῖν κατ’ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν 24 καὶ
λήμψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς
ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν
γῆν ὑμῶν 25 καὶ ῥανῶ ἐφ’ ὑμᾶς ὕδωρ καθαρόν
καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν
ὑμῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν καὶ
καθαριῶ ὑμᾶς 26 καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν
καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ἀφελῶ
τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν
καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην 27 καὶ τὸ
πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ποιήσω ἵνα ἐν
τοῖς δικαιώμασίν μου πορεύησθε καὶ τὰ κρίματά
μου φυλάξησθε καὶ ποιήσητε 28 καὶ κατοικήσετε
ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ
ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν κἀγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν
29 καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν
ὑμῶν καὶ καλέσω τὸν σῖτον καὶ πληθυνῶ αὐτὸν
καὶ οὐ δώσω ἐφ’ ὑμᾶς λιμόν 30 καὶ πληθυνῶ
τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου καὶ τὰ γενήματα τοῦ
ἀγροῦ ὅπως μὴ λάβητε ὀνειδισμὸν λιμοῦ ἐν τοῖς
ἔθνεσιν 31 καὶ μνησθήσεσθε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν
τὰς πονηρὰς καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ
ἀγαθὰ καὶ προσοχθιεῖτε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν
ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν καὶ ἐπὶ τοῖς βδελύγμασιν
ὑμῶν 32 οὐ δῖ ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ λέγει κύριος
κύριος γνωστὸν ἔσται ὑμῖν αἰσχύνθητε καὶ
ἐντράπητε ἐκ τῶν ὁδῶν ὑμῶν οἶκος Ισραηλ 33
τάδε λέγει κύριος ἐν ἡμέρᾳ ᾗ καθαριῶ ὑμᾶς
ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν καὶ κατοικιῶ
τὰς πόλεις καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ ἔρημοι
34 καὶ ἡ γῆ ἡ ἠφανισμένη ἐργασθήσεται ἀνθ’
ὧν ὅτι ἠφανισμένη ἐγενήθη κατ’ ὀφθαλμοὺς
παντὸς παροδεύοντος 35 καὶ ἐροῦσιν ἡ γῆ
ἐκείνη ἡ ἠφανισμένη ἐγενήθη ὡς κῆπος τρυφῆς
καὶ αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι καὶ ἠφανισμέναι
καὶ κατεσκαμμέναι ὀχυραὶ ἐκάθισαν 36 καὶ
γνώσονται τὰ ἔθνη ὅσα ἂν καταλειφθῶσιν
κύκλῳ ὑμῶν ὅτι ἐγὼ κύριος ᾠκοδόμησα τὰς
καθῃρημένας καὶ κατεφύτευσα τὰς ἠφανισμένας
ἐγὼ κύριος ἐλάλησα καὶ ποιήσω 37 τάδε λέγει
κύριος ἔτι τοῦτο ζητηθήσομαι τῷ οἴκῳ Ισραηλ
τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς πληθυνῶ αὐτοὺς ὡς πρόβατα
ἀνθρώπους 38 ὡς πρόβατα ἅγια ὡς πρόβατα
Ιερουσαλημ ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐτῆς οὕτως ἔσονται
αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι πλήρεις προβάτων ἀνθρώπων
καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος

37 καὶ ἐγένετο ἐπ’ ἐμὲ χεὶρ κυρίου καὶ ἐξήγαγέν
με ἐν πνεύματι κύριος καὶ ἔθηκέν με ἐν μέσῳ τοῦ
πεδίου καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων
2 καὶ περιήγαγέν με ἐπ’ αὐτὰ κυκλόθεν κύκλῳ
καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου
ξηρὰ σφόδρα 3 καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου
εἰ ζήσεται τὰ ὀστᾶ ταῦτα καὶ εἶπα κύριε σὺ ἐπίστῃ
ταῦτα 4 καὶ εἶπεν πρός με προφήτευσον ἐπὶ τὰ
ὀστᾶ ταῦτα καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρά
ἀκούσατε λόγον κυρίου 5 τάδε λέγει κύριος τοῖς
ὀστέοις τούτοις ἰδοὺ ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα
ζωῆς 6 καὶ δώσω ἐφ’ ὑμᾶς νεῦρα καὶ ἀνάξω
ἐφ’ ὑμᾶς σάρκας καὶ ἐκτενῶ ἐφ’ ὑμᾶς δέρμα
καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε καὶ
γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος 7 καὶ ἐπροφήτευσα
καθὼς ἐνετείλατό μοι καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐμὲ
προφητεῦσαι καὶ ἰδοὺ σεισμός καὶ προσήγαγε
τὰ ὀστᾶ ἑκάτερον πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ 8
καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἐπ’ αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες
ἐφύοντο καὶ ἀνέβαινεν ἐπ’ αὐτὰ δέρμα ἐπάνω

καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς 9 καὶ εἶπεν πρός με
προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὸ
πνεῦμα καὶ εἰπὸν τῷ πνεύματι τάδε λέγει κύριος
ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθὲ καὶ ἐμφύσησον
εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους καὶ ζησάτωσαν 10
καὶ ἐπροφήτευσα καθότι ἐνετείλατό μοι καὶ
εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα καὶ ἔζησαν καὶ
ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν συναγωγὴ πολλὴ
σφόδρα 11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρός με λέγων
υἱὲ ἀνθρώπου τὰ ὀστᾶ ταῦτα πᾶς οἶκος Ισραηλ
ἐστίν καὶ αὐτοὶ λέγουσιν ξηρὰ γέγονεν τὰ ὀστᾶ
ἡμῶν ἀπόλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν διαπεφωνήκαμεν
12 διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἰπόν τάδε λέγει
κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω ὑμῶν τὰ μνήματα καὶ
ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν καὶ εἰσάξω
ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ισραηλ 13 καὶ γνώσεσθε ὅτι
ἐγώ εἰμι κύριος ἐν τῷ ἀνοῖξαί με τοὺς τάφους
ὑμῶν τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν
μου 14 καὶ δώσω τὸ πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς καὶ
ζήσεσθε καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν
καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ
ποιήσω λέγει κύριος 15 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
πρός με λέγων 16 υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτῷ
ῥάβδον καὶ γράψον ἐπ’ αὐτὴν τὸν Ιουδαν καὶ
τοὺς υἱοὺς Ισραηλ τοὺς προσκειμένους ἐπ’ αὐτόν
καὶ ῥάβδον δευτέραν λήμψῃ σεαυτῷ καὶ γράψεις
αὐτήν τῷ Ιωσηφ ῥάβδον Εφραιμ καὶ πάντας τοὺς
υἱοὺς Ισραηλ τοὺς προστεθέντας πρὸς αὐτόν 17
καὶ συνάψεις αὐτὰς πρὸς ἀλλήλας σαυτῷ εἰς
ῥάβδον μίαν τοῦ δῆσαι αὐτάς καὶ ἔσονται ἐν τῇ
χειρί σου 18 καὶ ἔσται ὅταν λέγωσιν πρὸς σὲ οἱ
υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἀναγγελεῖς ἡμῖν τί ἐστιν
ταῦτά σοι 19 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει
κύριος ἰδοὺ ἐγὼ λήμψομαι τὴν φυλὴν Ιωσηφ
τὴν διὰ χειρὸς Εφραιμ καὶ τὰς φυλὰς Ισραηλ
τὰς προσκειμένας πρὸς αὐτὸν καὶ δώσω αὐτοὺς
ἐπὶ τὴν φυλὴν Ιουδα καὶ ἔσονται εἰς ῥάβδον
μίαν ἐν τῇ χειρὶ Ιουδα 20 καὶ ἔσονται αἱ ῥάβδοι
ἐφ’ αἷς σὺ ἔγραψας ἐπ’ αὐταῖς ἐν τῇ χειρί σου
ἐνώπιον αὐτῶν 21 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τάδε λέγει
κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω πάντα οἶκον
Ισραηλ ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ
καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλῳ
αὐτῶν καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ισραηλ
22 καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἔθνος ἓν ἐν τῇ γῇ μου
καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν Ισραηλ καὶ ἄρχων εἷς ἔσται
αὐτῶν καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι εἰς δύο ἔθνη οὐδὲ
μὴ διαιρεθῶσιν οὐκέτι εἰς δύο βασιλείας 23 ἵνα
μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ
ῥύσομαι αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν
ὧν ἡμάρτοσαν ἐν αὐταῖς καὶ καθαριῶ αὐτούς
καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ κύριος ἔσομαι
αὐτοῖς εἰς θεόν 24 καὶ ὁ δοῦλός μου Δαυιδ ἄρχων
ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ποιμὴν εἷς ἔσται πάντων ὅτι
ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύσονται καὶ τὰ
κρίματά μου φυλάξονται καὶ ποιήσουσιν αὐτά 25
καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἣν ἐγὼ
δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ιακωβ οὗ κατῴκησαν ἐκεῖ
οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ κατοικήσουσιν ἐπ’ αὐτῆς
αὐτοί καὶ Δαυιδ ὁ δοῦλός μου ἄρχων αὐτῶν
ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα 26 καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς
διαθήκην εἰρήνης διαθήκη αἰωνία ἔσται μετ’
αὐτῶν καὶ θήσω τὰ ἅγιά μου ἐν μέσῳ αὐτῶν
εἰς τὸν αἰῶνα 27 καὶ ἔσται ἡ κατασκήνωσίς μου
ἐν αὐτοῖς καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θεός καὶ αὐτοί μου
ἔσονται λαός 28 καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ

εἰμι κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτοὺς ἐν τῷ εἶναι τὰ ἅγιά
μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα
38 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2
υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Γωγ
καὶ τὴν γῆν τοῦ Μαγωγ ἄρχοντα Ρως Μοσοχ καὶ
Θοβελ καὶ προφήτευσον ἐπ᾽ αὐτὸν 3 καὶ εἰπὸν
αὐτῷ τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ
Γωγ ἄρχοντα Ρως Μοσοχ καὶ Θοβελ 4 καὶ συνάξω
σε καὶ πᾶσαν τὴν δύναμίν σου ἵππους καὶ ἱππεῖς
ἐνδεδυμένους θώρακας πάντας συναγωγὴ πολλή
πέλται καὶ περικεφαλαῖαι καὶ μάχαιραι 5 Πέρσαι
καὶ Αἰθίοπες καὶ Λίβυες πάντες περικεφαλαίαις
καὶ πέλταις 6 Γομερ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν
οἶκος τοῦ Θεργαμα ἀπ᾽ ἐσχάτου βορρᾶ καὶ πάντες
οἱ περὶ αὐτόν καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ 7
ἑτοιμάσθητι ἑτοίμασον σεαυτὸν σὺ καὶ πᾶσα ἡ
συναγωγή σου οἱ συνηγμένοι μετὰ σοῦ καὶ ἔσῃ
μοι εἰς προφυλακήν 8 ἀφ᾽ ἡμερῶν πλειόνων
ἑτοιμασθήσεται καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτου ἐτῶν ἐλεύσεται
καὶ ἥξει εἰς τὴν γῆν τὴν ἀπεστραμμένην ἀπὸ
μαχαίρας συνηγμένων ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ
γῆν Ισραηλ ἣ ἐγενήθη ἔρημος δῖ ὅλου καὶ οὗτος
ἐξ ἐθνῶν ἐξελήλυθεν καὶ κατοικήσουσιν ἐπ᾽
εἰρήνης ἅπαντες 9 καὶ ἀναβήσῃ ὡς ὑετὸς καὶ
ἥξεις ὡς νεφέλη κατακαλύψαι γῆν καὶ ἔσῃ σὺ
καὶ πάντες οἱ περὶ σὲ καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ
σοῦ 10 τάδε λέγει κύριος κύριος καὶ ἔσται ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναβήσεται ῥήματα ἐπὶ τὴν
καρδίαν σου καὶ λογιῇ λογισμοὺς πονηροὺς 11
καὶ ἐρεῖς ἀναβήσομαι ἐπὶ γῆν ἀπερριμμένην
ἥξω ἐπὶ ἡσυχάζοντας ἐν ἡσυχίᾳ καὶ οἰκοῦντας
ἐπ᾽ εἰρήνης πάντας κατοικοῦντας γῆν ἐν ᾗ οὐχ
ὑπάρχει τεῖχος οὐδὲ μοχλοί καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν
αὐτοῖς 12 προνομεῦσαι προνομὴν καὶ σκυλεῦσαι
σκῦλα αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι χεῖρά σου εἰς
τὴν ἠρημωμένην ἣ κατῳκίσθη καὶ ἐπ᾽ ἔθνος
συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν πεποιηκότας
κτήσεις κατοικοῦντας ἐπὶ τὸν ὀμφαλὸν τῆς γῆς
13 Σαβα καὶ Δαιδαν καὶ ἔμποροι Καρχηδόνιοι καὶ
πᾶσαι αἱ κῶμαι αὐτῶν ἐροῦσίν σοι εἰς προνομὴν
τοῦ προνομεῦσαι σὺ ἔρχῃ καὶ σκυλεῦσαι σκῦλα
συνήγαγες συναγωγήν σου λαβεῖν ἀργύριον καὶ
χρυσίον ἀπενέγκασθαι κτῆσιν τοῦ σκυλεῦσαι
σκῦλα 14 διὰ τοῦτο προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου
καὶ εἰπὸν τῷ Γωγ τάδε λέγει κύριος οὐκ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῷ κατοικισθῆναι τὸν λαόν μου
Ισραηλ ἐπ᾽ εἰρήνης ἐγερθήσῃ 15 καὶ ἥξεις ἐκ τοῦ
τόπου σου ἀπ᾽ ἐσχάτου βορρᾶ καὶ ἔθνη πολλὰ
μετὰ σοῦ ἀναβάται ἵππων πάντες συναγωγὴ
μεγάλη καὶ δύναμις πολλή 16 καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ
τὸν λαόν μου Ισραηλ ὡς νεφέλη καλύψαι γῆν
ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἔσται καὶ ἀνάξω σε
ἐπὶ τὴν γῆν μου ἵνα γνῶσιν πάντα τὰ ἔθνη ἐμὲ
ἐν τῷ ἁγιασθῆναί με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν 17
τάδε λέγει κύριος κύριος τῷ Γωγ σὺ εἶ περὶ οὗ
ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τῶν ἔμπροσθεν διὰ χειρὸς
τῶν δούλων μου προφητῶν τοῦ Ισραηλ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἔτεσιν τοῦ ἀγαγεῖν σε ἐπ᾽
αὐτούς 18 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ἡμέρᾳ ᾗ
ἂν ἔλθῃ Γωγ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ισραηλ λέγει κύριος
κύριος ἀναβήσεται ὁ θυμός μου 19 καὶ ὁ ζῆλός
μου ἐν πυρὶ τῆς ὀργῆς μου ἐλάλησα εἰ μὴν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται σεισμὸς μέγας ἐπὶ γῆς Ισραηλ
20 καὶ σεισθήσονται ἀπὸ προσώπου κυρίου οἱ
ἰχθύες τῆς θαλάσσης καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τὰ θηρία τοῦ πεδίου καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τὰ

ἕρποντα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ
ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς καὶ ῥαγήσεται τὰ ὄρη καὶ
πεσοῦνται αἱ φάραγγες καὶ πᾶν τεῖχος ἐπὶ τὴν
γῆν πεσεῖται **21** καὶ καλέσω ἐπ’ αὐτὸν πᾶν φόβον
λέγει κύριος μάχαιρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ ἔσται **22** καὶ κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ καὶ
αἵματι καὶ ὑετῷ κατακλύζοντι καὶ λίθοις χαλάζης
καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ’ αὐτὸν καὶ ἐπὶ
πάντας τοὺς μετ’ αὐτοῦ καὶ ἐπ’ ἔθνη πολλὰ μετ’
αὐτοῦ **23** καὶ μεγαλυνθήσομαι καὶ ἁγιασθήσομαι
καὶ ἐνδοξασθήσομαι καὶ γνωσθήσομαι ἐναντίον
ἐθνῶν πολλῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι
κύριος

39 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ Γωγ
καὶ εἰπόν τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γωγ
ἄρχοντα Ρως Μοσοχ καὶ Θοβελ **2** καὶ συνάξω σε
καὶ καθοδηγήσω σε καὶ ἀναβιβῶ σε ἀπ’ ἐσχάτου
τοῦ βορρᾶ καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ισραηλ
3 καὶ ἀπολῶ τὸ τόξον σου ἀπὸ τῆς χειρός σου
τῆς ἀριστερᾶς καὶ τὰ τοξεύματά σου ἀπὸ τῆς
χειρός σου τῆς δεξιᾶς καὶ καταβαλῶ σε **4** ἐπὶ τὰ
ὄρη Ισραηλ καὶ πεσῇ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σέ
καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ δοθήσονται εἰς πλήθη
ὀρνέων παντὶ πετεινῷ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις
τοῦ πεδίου δέδωκά σε καταβρωθῆναι **5** ἐπὶ
προσώπου τοῦ πεδίου πεσῇ ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα
λέγει κύριος **6** καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐπὶ Γωγ
καὶ κατοικηθήσονται αἱ νῆσοι ἐπ’ εἰρήνης καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος **7** καὶ τὸ ὄνομά
μου τὸ ἅγιον γνωσθήσεται ἐν μέσῳ λαοῦ μου
Ισραηλ καὶ οὐ βεβηλωθήσεται τὸ ὄνομά μου τὸ
ἅγιον οὐκέτι καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι
κύριος ἅγιος ἐν Ισραηλ **8** ἰδοὺ ἥκει καὶ γνώσῃ ὅτι
ἔσται λέγει κύριος κύριος αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἐν
ᾗ ἐλάλησα **9** καὶ ἐξελεύσονται οἱ κατοικοῦντες
τὰς πόλεις Ισραηλ καὶ καύσουσιν ἐν τοῖς ὅπλοις
πέλταις καὶ κοντοῖς καὶ τόξοις καὶ τοξεύμασιν
καὶ ῥάβδοις χειρῶν καὶ λόγχαις καὶ καύσουσιν
ἐν αὐτοῖς πῦρ ἑπτὰ ἔτη **10** καὶ οὐ μὴ λάβωσιν
ξύλα ἐκ τοῦ πεδίου οὐδὲ μὴ κόψωσιν ἐκ τῶν
δρυμῶν ἀλλ’ ἢ τὰ ὅπλα κατακαύσουσιν πυρί καὶ
προνομεύσουσιν τοὺς προνομεύσαντας αὐτοὺς
καὶ σκυλεύσουσιν τοὺς σκυλεύσαντας αὐτούς
λέγει κύριος **11** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
δώσω τῷ Γωγ τόπον ὀνομαστόν μνημεῖον ἐν
Ισραηλ τὸ πολυάνδριον τῶν ἐπελθόντων πρὸς τῇ
θαλάσσῃ καὶ περιοικοδομήσουσιν τὸ περιστόμιον
τῆς φάραγγος καὶ κατορύξουσιν ἐκεῖ τὸν Γωγ
καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ καὶ κληθήσεται τὸ γαι
τὸ πολυάνδριον τοῦ Γωγ **12** καὶ κατορύξουσιν
αὐτοὺς οἶκος Ισραηλ ἵνα καθαρισθῇ ἡ γῆ ἐν
ἑπταμήνῳ **13** καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς πᾶς ὁ
λαὸς τῆς γῆς καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς ὀνομαστὸν ᾗ
ἡμέρᾳ ἐδοξάσθην λέγει κύριος **14** καὶ ἄνδρας διὰ
παντὸς διαστελοῦσιν ἐπιπορευομένους τὴν γῆν
θάψαι τοὺς καταλελειμμένους ἐπὶ προσώπου
τῆς γῆς καθαρίσαι αὐτὴν μετὰ τὴν ἑπτάμηνον
καὶ ἐκζητήσουσιν **15** καὶ πᾶς ὁ διαπορευόμενος
τὴν γῆν καὶ ἰδὼν ὀστοῦν ἀνθρώπου οἰκοδομήσει
παρ’ αὐτὸ σημεῖον ἕως ὅτου θάψωσιν αὐτὸ οἱ
θάπτοντες εἰς τὸ γαι τὸ πολυάνδριον τοῦ Γωγ **16**
καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Πολυάνδριον καὶ
καθαρισθήσεται ἡ γῆ **17** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου
εἰπόν τάδε λέγει κύριος εἰπὸν παντὶ ὀρνέῳ
πετεινῷ καὶ πρὸς πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου
συνάχθητε καὶ ἔρχεσθε συνάχθητε ἀπὸ πάντων

τῶν περικύκλῳ ἐπὶ τὴν θυσίαν μου ἣν τέθυκα
ὑμῖν θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τὰ ὄρη Ισραηλ καὶ
φάγεσθε κρέα καὶ πίεσθε αἷμα **18** κρέα γιγάντων
φάγεσθε καὶ αἷμα ἀρχόντων τῆς γῆς πίεσθε
κριοὺς καὶ μόσχους καὶ τράγους καὶ οἱ μόσχοι
ἐστεατωμένοι πάντες **19** καὶ φάγεσθε στέαρ εἰς
πλησμονὴν καὶ πίεσθε αἷμα εἰς μέθην ἀπὸ τῆς
θυσίας μου ἧς ἔθυσα ὑμῖν **20** καὶ ἐμπλησθήσεσθε
ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἵππον καὶ ἀναβάτην γίγαντα
καὶ πάντα ἄνδρα πολεμιστήν λέγει κύριος **21**
καὶ δώσω τὴν δόξαν μου ἐν ὑμῖν καὶ ὄψονται
πάντα τὰ ἔθνη τὴν κρίσιν μου ἣν ἐποίησα καὶ
τὴν χεῖρά μου ἣν ἐπήγαγον ἐπ' αὐτούς **22** καὶ
γνώσονται οἶκος Ισραηλ ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ
θεὸς αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα
23 καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη ὅτι διὰ τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν ᾐχμαλωτεύθησαν οἶκος Ισραηλ
ἀνθ' ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμέ καὶ ἀπέστρεψα τὸ
πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρέδωκα αὐτοὺς
εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἔπεσαν πάντες
μαχαίρᾳ **24** κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν καὶ
κατὰ τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ἐποίησα αὐτοῖς καὶ
ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν **25** διὰ
τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος νῦν ἀποστρέψω
τὴν αἰχμαλωσίαν Ιακωβ καὶ ἐλεήσω τὸν οἶκον
Ισραηλ καὶ ζηλώσω διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου
26 καὶ λήμψονται τὴν ἀτιμίαν ἑαυτῶν καὶ τὴν
ἀδικίαν ἣν ἠδίκησαν ἐν τῷ κατοικισθῆναι αὐτοὺς
ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπ' εἰρήνης καὶ οὐκ ἔσται ὁ
ἐκφοβῶν **27** ἐν τῷ ἀποστρέψαι με αὐτοὺς ἐκ τῶν
ἐθνῶν καὶ συναγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν
τῶν ἐθνῶν καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον
τῶν ἐθνῶν **28** καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος
ὁ θεὸς αὐτῶν ἐν τῷ ἐπιφανῆναί με αὐτοῖς ἐν
τοῖς ἔθνεσιν **29** καὶ οὐκ ἀποστρέψω οὐκέτι τὸ
πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἀνθ' οὗ ἐξέχεα τὸν
θυμόν μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ισραηλ λέγει κύριος
κύριος

40 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ
ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ
δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει
μετὰ τὸ ἁλῶναι τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου καὶ ἤγαγέν με **2** ἐν
ὁράσει θεοῦ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ισραηλ καὶ ἔθηκέν
με ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ σφόδρα καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὡσεὶ
οἰκοδομὴ πόλεως ἀπέναντι **3** καὶ εἰσήγαγέν με
ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ ἀνήρ καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ ἦν ὡσεὶ
ὅρασις χαλκοῦ στίλβοντος καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
ἦν σπαρτίον οἰκοδόμων καὶ κάλαμος μέτρου καὶ
αὐτὸς εἱστήκει ἐπὶ τῆς πύλης **4** καὶ εἶπεν πρός με
ὁ ἀνήρ ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
σου ἰδὲ καὶ ἐν τοῖς ὠσίν σου ἄκουε καὶ τάξον
εἰς τὴν καρδίαν σου πάντα ὅσα ἐγὼ δεικνύω σοι
διότι ἕνεκα τοῦ δεῖξαί σοι εἰσελήλυθας ὧδε καὶ
δείξεις πάντα ὅσα σὺ ὁρᾷς τῷ οἴκῳ τοῦ Ισραηλ **5**
καὶ ἰδοὺ περίβολος ἔξωθεν τοῦ οἴκου κύκλῳ καὶ
ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀνδρὸς κάλαμος τὸ μέτρον πηχῶν
ἓξ ἐν πήχει καὶ παλαιστῆς καὶ διεμέτρησεν τὸ
προτείχισμα πλάτος ἴσον τῷ καλάμῳ καὶ τὸ ὕψος
αὐτοῦ ἴσον τῷ καλάμῳ **6** καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν
πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς ἐν ἑπτὰ
ἀναβαθμοῖς καὶ διεμέτρησεν τὸ αιλαμ τῆς πύλης
ἴσον τῷ καλάμῳ **7** καὶ τὸ θεε ἴσον τῷ καλάμῳ
τὸ μῆκος καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος καὶ τὸ
αιλαμ ἀνὰ μέσον τοῦ θαιηλαθα πηχῶν ἓξ καὶ τὸ
θεε τὸ δεύτερον ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος καὶ

ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος καὶ τὸ αιλαμ πήχεων
πέντε **8** καὶ τὸ θεε τὸ τρίτον ἴσον τῷ καλάμῳ
τὸ πλάτος καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος **9** καὶ
τὸ αιλαμ τοῦ πυλῶνος πλησίον τοῦ αιλαμ τῆς
πύλης πηχῶν ὀκτὼ καὶ τὰ αιλευ πηχῶν δύο
καὶ τὸ αιλαμ τῆς πύλης ἔσωθεν **10** καὶ τὰ θεε
τῆς πύλης θεε κατέναντι τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς
ἔνθεν καὶ μέτρον ἓν τοῖς τρισὶν καὶ μέτρον ἓν
τοῖς αιλαμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν **11** καὶ διεμέτρησεν
τὸ πλάτος τῆς θύρας τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα
καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα τριῶν **12**
καὶ πῆχυς ἐπισυναγόμενος ἐπὶ πρόσωπον τῶν
θεϊμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ τὸ θεε πηχῶν ἓξ ἔνθεν
καὶ πηχῶν ἓξ ἔνθεν **13** καὶ διεμέτρησεν τὴν
πύλην ἀπὸ τοῦ τοίχου τοῦ θεε ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ
θεε πλάτος πήχεις εἴκοσι πέντε αὕτη πύλη ἐπὶ
πύλην **14** καὶ τὸ αἴθριον τοῦ αιλαμ τῆς πύλης
ἑξήκοντα πήχεις εἴκοσι θεϊμ τῆς πύλης κύκλῳ **15**
καὶ τὸ αἴθριον τῆς πύλης ἔξωθεν εἰς τὸ αἴθριον
αιλαμ τῆς πύλης ἔσωθεν πηχῶν πεντήκοντα
16 καὶ θυρίδες κρυπταὶ ἐπὶ τὰ θεϊμ καὶ ἐπὶ τὰ
αιλαμ ἔσωθεν τῆς πύλης τῆς αὐλῆς κυκλόθεν
καὶ ὡσαύτως τοῖς αιλαμ θυρίδες κύκλῳ ἔσωθεν
καὶ ἐπὶ τὸ αιλαμ φοίνικες ἔνθεν καὶ ἔνθεν **17** καὶ
εἰσήγαγέν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν καὶ
ἰδοὺ παστοφόρια καὶ περίστυλα κύκλῳ τῆς αὐλῆς
τριάκοντα παστοφόρια ἐν τοῖς περιστύλοις **18** καὶ
αἱ στοαὶ κατὰ νώτου τῶν πυλῶν κατὰ τὸ μῆκος
τῶν πυλῶν τὸ περίστυλον τὸ ὑποκάτω **19** καὶ
διεμέτρησεν τὸ πλάτος τῆς αὐλῆς ἀπὸ τοῦ αἰθρίου
τῆς πύλης τῆς ἐξωτέρας ἔσωθεν ἐπὶ τὸ αἴθριον
τῆς πύλης τῆς βλεπούσης ἔξω πήχεις ἑκατόν τῆς
βλεπούσης κατ’ ἀνατολάς καὶ εἰσήγαγέν με ἐπὶ
βορρᾶν **20** καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς βορρᾶν
τῇ αὐλῇ τῇ ἐξωτέρᾳ καὶ διεμέτρησεν αὐτήν τό
τε μῆκος αὐτῆς καὶ τὸ πλάτος **21** καὶ τὰ θεε
τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν καὶ τὰ αιλευ καὶ τὰ
αιλαμμω καὶ τοὺς φοίνικας αὐτῆς καὶ ἐγένετο
κατὰ τὰ μέτρα τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ
ἀνατολὰς πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς
καὶ πηχῶν εἴκοσι πέντε τὸ εὖρος αὐτῆς **22** καὶ αἱ
θυρίδες αὐτῆς καὶ τὰ αιλαμμω καὶ οἱ φοίνικες
αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἡ βλέπουσα κατὰ ἀνατολάς
καὶ ἐν ἑπτὰ κλιμακτῆρσιν ἀνέβαινον ἐπ’ αὐτήν
καὶ τὰ αιλαμμω ἔσωθεν **23** καὶ πύλη τῇ αὐλῇ
τῇ ἐσωτέρᾳ βλέπουσα ἐπὶ πύλην τοῦ βορρᾶ ὃν
τρόπον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς
καὶ διεμέτρησεν τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην
πήχεις ἑκατόν **24** καὶ ἤγαγέν με κατὰ νότον καὶ
ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς νότον καὶ διεμέτρησεν
αὐτὴν καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αιλευ καὶ τὰ αιλαμμω
κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα **25** καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς
καὶ τὰ αιλαμμω κυκλόθεν καθὼς αἱ θυρίδες
τοῦ αιλαμ πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς
καὶ πηχῶν εἴκοσι πέντε τὸ εὖρος αὐτῆς **26** καὶ
ἑπτὰ κλιμακτῆρες αὐτῇ καὶ αιλαμμω ἔσωθεν
καὶ φοίνικες αὐτῇ εἷς ἔνθεν καὶ εἷς ἔνθεν ἐπὶ τὰ
αιλευ **27** καὶ πύλη κατέναντι πύλης τῆς αὐλῆς
τῆς ἐσωτέρας πρὸς νότον καὶ διεμέτρησεν τὴν
αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην πήχεις ἑκατὸν τὸ
εὖρος πρὸς νότον **28** καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν
αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον
καὶ διεμέτρησεν τὴν πύλην κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα
29 καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αιλευ καὶ τὰ αιλαμμω κατὰ
τὰ μέτρα ταῦτα καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ τῷ αιλαμμω
κύκλῳ πήχεις πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ

τὸ εὖρος πήχεις εἴκοσι πέντε **31** καὶ αιλαμμω
εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν καὶ φοίνικες τῷ
αιλευ καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες **32** καὶ εἰσήγαγέν με
εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς
καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα **33**
καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αιλευ καὶ τὰ αιλαμμω κατὰ τὰ
μέτρα ταῦτα καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ τῷ αιλαμμω
κύκλῳ πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς καὶ
εὖρος πήχεις εἴκοσι πέντε **34** καὶ αιλαμμω εἰς
τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν καὶ φοίνικες ἐπὶ τοῦ
αιλευ ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες
αὐτῇ **35** καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν πύλην τὴν
πρὸς βορρᾶν καὶ διεμέτρησεν κατὰ τὰ μέτρα
ταῦτα **36** καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αιλευ καὶ τὰ αιλαμμω
καὶ θυρίδες αὐτῇ κύκλῳ καὶ τῷ αιλαμμω αὐτῆς
πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς καὶ εὖρος πήχεις
εἴκοσι πέντε **37** καὶ τὰ αιλαμμω εἰς τὴν αὐλὴν τὴν
ἐξωτέραν καὶ φοίνικες τῷ αιλευ ἔνθεν καὶ ἔνθεν
καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες αὐτῇ **38** τὰ παστοφόρια
αὐτῆς καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς καὶ τὰ αιλαμμω
αὐτῆς ἐπὶ τῆς πύλης **39** τῆς δευτέρας ἔκρυσις
ὅπως σφάζωσιν ἐν αὐτῇ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ
ὑπὲρ ἀγνοίας **40** καὶ κατὰ νώτου τοῦ ῥόακος τῶν
ὁλοκαυτωμάτων τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν
δύο τράπεζαι πρὸς ἀνατολὰς καὶ κατὰ νώτου
τῆς δευτέρας καὶ τοῦ αιλαμ τῆς πύλης δύο
τράπεζαι κατὰ ἀνατολάς **41** τέσσαρες ἔνθεν
καὶ τέσσαρες ἔνθεν κατὰ νώτου τῆς πύλης ἐπ'
αὐτὰς σφάξουσι τὰ θύματα κατέναντι τῶν ὀκτὼ
τραπεζῶν τῶν θυμάτων **42** καὶ τέσσαρες τράπεζαι
τῶν ὁλοκαυτωμάτων λίθιναι λελαξευμέναι
πήχεος καὶ ἡμίσους τὸ πλάτος καὶ πήχεων δύο
καὶ ἡμίσους τὸ μῆκος καὶ ἐπὶ πῆχυν τὸ ὕψος ἐπ'
αὐτὰς ἐπιθήσουσιν τὰ σκεύη ἐν οἷς σφάζουσιν
ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ θύματα **43** καὶ
παλαιστὴν ἕξουσιν γεῖσος λελαξευμένον ἔσωθεν
κύκλῳ καὶ ἐπὶ τὰς τραπέζας ἐπάνωθεν στέγας
τοῦ καλύπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ὑετοῦ καὶ ἀπὸ τῆς
ξηρασίας **44** καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν αὐλὴν
τὴν ἐσωτέραν καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέδραι ἐν τῇ αὐλῇ
τῇ ἐσωτέρᾳ μία κατὰ νώτου τῆς πύλης τῆς
βλεπούσης πρὸς βορρᾶν φέρουσα πρὸς νότον
καὶ μία κατὰ νώτου τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον
βλεπούσης δὲ πρὸς βορρᾶν **45** καὶ εἶπεν πρός με ἡ
ἐξέδρα αὕτη ἡ βλέπουσα πρὸς νότον τοῖς ἱερεῦσι
τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου **46** καὶ
ἡ ἐξέδρα ἡ βλέπουσα πρὸς βορρᾶν τοῖς ἱερεῦσι
τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου
ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Σαδδουκ οἱ ἐγγίζοντες ἐκ
τοῦ Λευι πρὸς κύριον λειτουργεῖν αὐτῷ **47** καὶ
διεμέτρησεν τὴν αὐλὴν μῆκος πήχεων ἑκατὸν
καὶ εὖρος πήχεων ἑκατὸν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη
αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον ἀπέναντι τοῦ οἴκου
48 καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὸ αιλαμ τοῦ οἴκου καὶ
διεμέτρησεν τὸ αιλ τοῦ αιλαμ πηχῶν πέντε τὸ
πλάτος ἔνθεν καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν καὶ τὸ
εὖρος τοῦ θυρώματος πηχῶν δέκα τεσσάρων
καὶ ἐπωμίδες τῆς θύρας τοῦ αιλαμ πηχῶν τριῶν
ἔνθεν καὶ πηχῶν τριῶν ἔνθεν **49** καὶ τὸ μῆκος
τοῦ αιλαμ πηχῶν εἴκοσι καὶ τὸ εὖρος πηχῶν
δώδεκα καὶ ἐπὶ δέκα ἀναβαθμῶν ἀνέβαινον ἐπ'
αὐτὸ καὶ στῦλοι ἦσαν ἐπὶ τὸ αιλαμ εἷς ἔνθεν καὶ
εἷς ἔνθεν

41 καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὸν ναόν ᾧ διεμέτρησεν
τὸ αιλαμ πηχῶν ἓξ τὸ πλάτος ἔνθεν καὶ πηχῶν
ἓξ τὸ εὖρος τοῦ αιλαμ ἔνθεν **2** καὶ τὸ εὖρος

τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα καὶ ἐπωμίδες τοῦ
πυλῶνος πηχῶν πέντε ἔνθεν καὶ πηχῶν πέντε
ἔνθεν καὶ διεμέτρησεν τὸ μῆκος αὐτοῦ πηχῶν
τεσσαράκοντα καὶ τὸ εὖρος πηχῶν εἴκοσι **3**
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν καὶ
διεμέτρησεν τὸ αιλ τοῦ θυρώματος πηχῶν δύο
καὶ τὸ θύρωμα πηχῶν ἓξ καὶ τὰς ἐπωμίδας τοῦ
θυρώματος πηχῶν ἑπτὰ ἔνθεν καὶ πηχῶν ἑπτὰ
ἔνθεν **4** καὶ διεμέτρησεν τὸ μῆκος τῶν θυρῶν
πηχῶν τεσσαράκοντα καὶ εὖρος πηχῶν εἴκοσι
κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ καὶ εἶπεν τοῦτο τὸ
ἅγιον τῶν ἁγίων **5** καὶ διεμέτρησεν τὸν τοῖχον
τοῦ οἴκου πηχῶν ἓξ καὶ τὸ εὖρος τῆς πλευρᾶς
πηχῶν τεσσάρων κυκλόθεν **6** καὶ τὰ πλευρὰ
πλευρὸν ἐπὶ πλευρὸν τριάκοντα καὶ τρεῖς δίς καὶ
διάστημα ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ οἴκου ἐν τοῖς πλευροῖς
κύκλῳ τοῦ εἶναι τοῖς ἐπιλαμβανομένοις ὁρᾶν
ὅπως τὸ παράπαν μὴ ἅπτωνται τῶν τοίχων τοῦ
οἴκου **7** καὶ τὸ εὖρος τῆς ἀνωτέρας τῶν πλευρῶν
κατὰ τὸ πρόσθεμα ἐκ τοῦ τοίχου πρὸς τὴν
ἀνωτέραν κύκλῳ τοῦ οἴκου ὅπως διαπλατύνηται
ἄνωθεν καὶ ἐκ τῶν κάτωθεν ἀναβαίνωσιν ἐπὶ τὰ
ὑπερῷα καὶ ἐκ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ τριώροφα **8** καὶ
τὸ θραελ τοῦ οἴκου ὕψος κύκλῳ διάστημα τῶν
πλευρῶν ἴσον τῷ καλάμῳ πήχεων ἓξ διάστημα **9**
καὶ εὖρος τοῦ τοίχου τῆς πλευρᾶς ἔξωθεν πηχῶν
πέντε καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἀνὰ μέσον τῶν πλευρῶν
τοῦ οἴκου **10** καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἐξεδρῶν εὖρος
πηχῶν εἴκοσι τὸ περιφερὲς τῷ οἴκῳ κύκλῳ **11**
καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν ἐπὶ τὸ ἀπόλοιπον τῆς
θύρας τῆς μιᾶς τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ ἡ θύρα ἡ
μία πρὸς νότον καὶ τὸ εὖρος τοῦ φωτὸς τοῦ
ἀπολοίπου πηχῶν πέντε πλάτος κυκλόθεν **12**
καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου
ὡς πρὸς θάλασσαν πηχῶν ἑβδομήκοντα πλάτος
τοῦ τοίχου τοῦ διορίζοντος πήχεων πέντε εὖρος
κυκλόθεν καὶ μῆκος αὐτοῦ πήχεων ἐνενήκοντα
13 καὶ διεμέτρησεν κατέναντι τοῦ οἴκου μῆκος
πηχῶν ἑκατόν καὶ τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ διορίζοντα
καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν μῆκος πηχῶν ἑκατόν **14** καὶ τὸ
εὖρος κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου καὶ τὰ ἀπόλοιπα
κατέναντι πηχῶν ἑκατόν **15** καὶ διεμέτρησεν
μῆκος τοῦ διορίζοντος κατὰ πρόσωπον τοῦ
ἀπολοίπου τῶν κατόπισθεν τοῦ οἴκου ἐκείνου
καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἔνθεν καὶ ἔνθεν πήχεων ἑκατὸν
τὸ μῆκος καὶ ὁ ναὸς καὶ αἱ γωνίαι καὶ τὸ αιλαμ
τὸ ἐξώτερον **16** πεφατνωμένα καὶ αἱ θυρίδες
δικτυωταί ὑποφαύσεις κύκλῳ τοῖς τρισὶν ὥστε
διακύπτειν καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ πλησίον ἐξυλωμένα
κύκλῳ καὶ τὸ ἔδαφος καὶ ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως
τῶν θυρίδων καὶ αἱ θυρίδες ἀναπτυσσόμεναι
τρισσῶς εἰς τὸ διακύπτειν **17** καὶ ἕως πλησίον
τῆς ἐσωτέρας καὶ ἕως τῆς ἐξωτέρας καὶ ἐφ'
ὅλον τὸν τοῖχον κύκλῳ ἐν τῷ ἔσωθεν καὶ ἐν τῷ
ἔξωθεν **18** γεγλυμμένα χερουβιν καὶ φοίνικες
ἀνὰ μέσον χερουβ καὶ χερουβ δύο πρόσωπα τῷ
χερουβ **19** πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς τὸν φοίνικα
ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ πρόσωπον λέοντος πρὸς
τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν διαγεγλυμμένος
ὅλος ὁ οἶκος κυκλόθεν **20** ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως
τοῦ φατνώματος τὰ χερουβιν καὶ οἱ φοίνικες
διαγεγλυμμένοι **21** καὶ τὸ ἅγιον καὶ ὁ ναὸς
ἀναπτυσσόμενος τετράγωνα κατὰ πρόσωπον
τῶν ἁγίων ὅρασις ὡς ὄψις **22** θυσιαστηρίου
ξυλίνου πηχῶν τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ τὸ
μῆκος πηχῶν δύο καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δύο καὶ

κέρατα εἶχεν καὶ ἡ βάσις αὐτοῦ καὶ οἱ τοῖχοι
αὐτοῦ ξύλινοι καὶ εἶπεν πρός με αὕτη ἡ τράπεζα
ἡ πρὸ προσώπου κυρίου 23 καὶ δύο θυρώματα
τῷ ναῷ καὶ τῷ ἁγίῳ 24 δύο θυρώματα τοῖς δυσὶ
θυρώμασι τοῖς στροφωτοῖς δύο θυρώματα τῷ
ἑνὶ καὶ δύο θυρώματα τῇ θύρᾳ τῇ δευτέρᾳ 25
καὶ γλυφὴ ἐπ’ αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ θυρώματα τοῦ
ναοῦ χερουβιν καὶ φοίνικες κατὰ τὴν γλυφὴν
τῶν ἁγίων καὶ σπουδαῖα ξύλα κατὰ πρόσωπον
τοῦ αιλαμ ἔξωθεν 26 καὶ θυρίδες κρυπταί καὶ
διεμέτρησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν εἰς τὰ ὀροφώματα
τοῦ αιλαμ καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐζυγωμένα
42 καὶ ἐξήγαγέν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν
κατὰ ἀνατολὰς κατέναντι τῆς πύλης τῆς πρὸς
βορρᾶν καὶ εἰσήγαγέν με καὶ ἰδοὺ ἐξέδραι
πέντε ἐχόμεναι τοῦ ἀπολοίπου καὶ ἐχόμεναι τοῦ
διορίζοντος πρὸς βορρᾶν 2 ἐπὶ πήχεις ἑκατὸν
μῆκος πρὸς βορρᾶν καὶ τὸ πλάτος πεντήκοντα
πήχεων 3 διαγεγραμμέναι ὃν τρόπον αἱ πύλαι
τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας καὶ ὃν τρόπον τὰ
περίστυλα τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας ἐστιχισμέναι
ἀντιπρόσωποι στοαὶ τρισσαί 4 καὶ κατέναντι
τῶν ἐξεδρῶν περίπατος πηχῶν δέκα τὸ πλάτος
ἐπὶ πήχεις ἑκατὸν τὸ μῆκος καὶ τὰ θυρώματα
αὐτῶν πρὸς βορρᾶν 5 καὶ οἱ περίπατοι οἱ ὑπερῷοι
ὡσαύτως ὅτι ἐξείχετο τὸ περίστυλον ἐξ αὐτοῦ ἐκ
τοῦ ὑποκάτωθεν περιστύλου καὶ τὸ διάστημα
οὕτως περίστυλον καὶ διάστημα καὶ οὕτως στοαί
6 διότι τριπλαῖ ἦσαν καὶ στύλους οὐκ εἶχον καθὼς
οἱ στῦλοι τῶν ἐξωτέρων διὰ τοῦτο ἐξείχοντο τῶν
ὑποκάτωθεν καὶ τῶν μέσων ἀπὸ τῆς γῆς 7 καὶ
φῶς ἔξωθεν ὃν τρόπον αἱ ἐξέδραι τῆς αὐλῆς τῆς
ἐξωτέρας αἱ βλέπουσαι ἀπέναντι τῶν ἐξεδρῶν
τῶν πρὸς βορρᾶν μῆκος πήχεων πεντήκοντα 8
ὅτι τὸ μῆκος τῶν ἐξεδρῶν τῶν βλεπουσῶν εἰς
τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν πηχῶν πεντήκοντα καὶ
αὗταί εἰσιν ἀντιπρόσωποι ταύταις τὸ πᾶν πηχῶν
ἑκατόν 9 καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν τούτων τῆς
εἰσόδου τῆς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ εἰσπορεύεσθαι δῑ
αὐτῶν ἐκ τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας 10 κατὰ τὸ
φῶς τοῦ ἐν ἀρχῇ περιπάτου καὶ τὰ πρὸς νότον
κατὰ πρόσωπον τοῦ νότου κατὰ πρόσωπον τοῦ
ἀπολοίπου καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ διορίζοντος
ἐξέδραι 11 καὶ ὁ περίπατος κατὰ πρόσωπον
αὐτῶν κατὰ τὰ μέτρα τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς
βορρᾶν καὶ κατὰ τὸ μῆκος αὐτῶν καὶ κατὰ
τὸ εὖρος αὐτῶν καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους
αὐτῶν καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐπιστροφὰς αὐτῶν
καὶ κατὰ τὰ φῶτα αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ θυρώματα
αὐτῶν 12 τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς νότον καὶ κατὰ
τὰ θυρώματα ἀπ’ ἀρχῆς τοῦ περιπάτου ὡς ἐπὶ
φῶς διαστήματος καλάμου καὶ κατ’ ἀνατολὰς
τοῦ εἰσπορεύεσθαι δῑ αὐτῶν 13 καὶ εἶπεν πρός
με αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς βορρᾶν καὶ αἱ ἐξέδραι
αἱ πρὸς νότον αἱ οὖσαι κατὰ πρόσωπον τῶν
διαστημάτων αὗταί εἰσιν αἱ ἐξέδραι τοῦ ἁγίου
ἐν αἷς φάγονται ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Σαδδουκ
οἱ ἐγγίζοντες πρὸς κύριον τὰ ἅγια τῶν ἁγίων
καὶ ἐκεῖ θήσουσιν τὰ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ τὴν
θυσίαν καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας καὶ τὰ περὶ ἀγνοίας
διότι ὁ τόπος ἅγιος 14 οὐκ εἰσελεύσονται ἐκεῖ
πάρεξ τῶν ἱερέων οὐκ ἐξελεύσονται ἐκ τοῦ ἁγίου
εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν ὅπως διὰ παντὸς
ἅγιοι ὦσιν οἱ προσάγοντες καὶ μὴ ἅπτωνται τοῦ
στολισμοῦ αὐτῶν ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς
διότι ἅγιά ἐστιν καὶ ἐνδύσονται ἱμάτια ἕτερα

ὅταν ἅπτωνται τοῦ λαοῦ 15 καὶ συνετελέσθη
ἡ διαμέτρησις τοῦ οἴκου ἔσωθεν καὶ ἐξήγαγέν
με καθ’ ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς
ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν τὸ ὑπόδειγμα τοῦ
οἴκου κυκλόθεν ἐν διατάξει 16 καὶ ἔστη κατὰ
νώτου τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς
καὶ διεμέτρησεν πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ
τοῦ μέτρου 17 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς βορρᾶν καὶ
διεμέτρησεν τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ βορρᾶ πήχεις
πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου 18 καὶ
ἐπέστρεψεν πρὸς θάλασσαν καὶ διεμέτρησεν τὸ
κατὰ πρόσωπον τῆς θαλάσσης πεντακοσίους ἐν
τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου 19 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς
νότον καὶ διεμέτρησεν κατέναντι τοῦ νότου
πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου 20 τὰ
τέσσαρα μέρη τοῦ αὐτοῦ καλάμου καὶ διέταξεν
αὐτὸν καὶ περίβολον αὐτῶν κύκλῳ πεντακοσίων
πρὸς ἀνατολὰς καὶ πεντακοσίων πηχῶν εὖρος
τοῦ διαστέλλειν ἀνὰ μέσον τῶν ἁγίων καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ προτειχίσματος τοῦ ἐν διατάξει τοῦ
οἴκου

43 καὶ ἤγαγέν με ἐπὶ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν
κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἐξήγαγέν με 2 καὶ ἰδοὺ δόξα
θεοῦ Ισραηλ ἤρχετο κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης
τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολάς καὶ φωνὴ τῆς
παρεμβολῆς ὡς φωνὴ διπλασιαζόντων πολλῶν
καὶ ἡ γῆ ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος ἀπὸ τῆς δόξης
κυκλόθεν 3 καὶ ἡ ὅρασις ἣν εἶδον κατὰ τὴν
ὅρασιν ἣν εἶδον ὅτε εἰσεπορευόμην τοῦ χρῖσαι
τὴν πόλιν καὶ ἡ ὅρασις τοῦ ἅρματος οὗ εἶδον
κατὰ τὴν ὅρασιν ἣν εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ
Χοβαρ καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου 4 καὶ δόξα
κυρίου εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον κατὰ τὴν ὁδὸν
τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς 5 καὶ
ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν
αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης
κυρίου ὁ οἶκος 6 καὶ ἔστην καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τοῦ
οἴκου λαλοῦντος πρός με καὶ ὁ ἀνὴρ εἱστήκει
ἐχόμενός μου 7 καὶ εἶπεν πρός με ἑώρακας
υἱὲ ἀνθρώπου τὸν τόπον τοῦ θρόνου μου καὶ
τὸν τόπον τοῦ ἴχνους τῶν ποδῶν μου ἐν οἷς
κατασκηνώσει τὸ ὄνομά μου ἐν μέσῳ οἴκου
Ισραηλ τὸν αἰῶνα καὶ οὐ βεβηλώσουσιν οὐκέτι
οἶκος Ισραηλ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου αὐτοὶ καὶ οἱ
ἡγούμενοι αὐτῶν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῶν καὶ ἐν
τοῖς φόνοις τῶν ἡγουμένων ἐν μέσῳ αὐτῶν 8
ἐν τῷ τιθέναι αὐτοὺς τὸ πρόθυρόν μου ἐν τοῖς
προθύροις αὐτῶν καὶ τὰς φλιάς μου ἐχομένας
τῶν φλιῶν αὐτῶν καὶ ἔδωκαν τὸν τοῖχόν μου ὡς
συνεχόμενον ἐμοῦ καὶ αὐτῶν καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιόν μου ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν αἷς
ἐποίουν καὶ ἐξέτριψα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου καὶ
ἐν φόνῳ 9 καὶ νῦν ἀπωσάσθωσαν τὴν πορνείαν
αὐτῶν καὶ τοὺς φόνους τῶν ἡγουμένων αὐτῶν
ἀπ’ ἐμοῦ καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ αὐτῶν
τὸν αἰῶνα 10 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου δεῖξον τῷ
οἴκῳ Ισραηλ τὸν οἶκον καὶ κοπάσουσιν ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τὴν ὅρασιν αὐτοῦ καὶ τὴν
διάταξιν αὐτοῦ 11 καὶ αὐτοὶ λήμψονται τὴν
κόλασιν αὐτῶν περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν καὶ
διαγράψεις τὸν οἶκον καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ καὶ
τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ προστάγματα
αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ γνωριεῖς
αὐτοῖς καὶ διαγράψεις ἐναντίον αὐτῶν καὶ
φυλάξονται πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάντα
τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσουσιν αὐτά 12

καὶ τὴν διαγραφὴν τοῦ οἴκου ἐπὶ τῆς κορυφῆς
τοῦ ὄρους πάντα τὰ ὅρια αὐτοῦ κυκλόθεν ἅγια
ἁγίων **13** καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν
πήχει τοῦ πήχεος καὶ παλαιστῆς κόλπωμα βάθος
ἐπὶ πῆχυν καὶ πῆχυς τὸ εὖρος καὶ γεῖσος ἐπὶ τὸ
χεῖλος αὐτοῦ κυκλόθεν σπιθαμῆς καὶ τοῦτο τὸ
ὕψος τοῦ θυσιαστηρίου **14** ἐκ βάθους τῆς ἀρχῆς
τοῦ κοιλώματος αὐτοῦ πρὸς τὸ ἱλαστήριον τὸ
μέγα τὸ ὑποκάτωθεν πηχῶν δύο καὶ τὸ εὖρος
πήχεος καὶ ἀπὸ τοῦ ἱλαστηρίου τοῦ μικροῦ ἐπὶ
τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα πήχεις τέσσαρες καὶ εὖρος
πῆχυς **15** καὶ τὸ αριηλ πηχῶν τεσσάρων καὶ ἀπὸ
τοῦ αριηλ καὶ ὑπεράνω τῶν κεράτων πῆχυς **16**
καὶ τὸ αριηλ πηχῶν δώδεκα μήκους ἐπὶ πήχεις
δώδεκα πλάτους τετράγωνον ἐπὶ τὰ τέσσαρα
μέρη αὐτοῦ **17** καὶ τὸ ἱλαστῆριον πηχῶν δέκα
τεσσάρων τὸ μῆκος ἐπὶ πήχεις δέκα τέσσαρας τὸ
εὖρος ἐπὶ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ καὶ τὸ γεῖσος αὐτῷ
κυκλόθεν κυκλούμενον αὐτῷ ἥμισυ πήχεος
καὶ τὸ κύκλωμα αὐτοῦ πῆχυς κυκλόθεν καὶ οἱ
κλιμακτῆρες αὐτοῦ βλέποντες κατ᾽ ἀνατολάς
18 καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου τάδε λέγει
κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ταῦτα τὰ προστάγματα
τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ἡμέρᾳ ποιήσεως αὐτοῦ
τοῦ ἀναφέρειν ἐπ᾽ αὐτοῦ ὁλοκαυτώματα καὶ
προσχέειν πρὸς αὐτὸ αἷμα **19** καὶ δώσεις τοῖς
ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις τοῖς ἐκ τοῦ σπέρματος
Σαδδουκ τοῖς ἐγγίζουσι πρός με λέγει κύριος
ὁ θεός τοῦ λειτουργεῖν μοι μόσχον ἐκ βοῶν
περὶ ἁμαρτίας **20** καὶ λήμψονται ἐκ τοῦ αἵματος
αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα
τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας
τοῦ ἱλαστηρίου καὶ ἐπὶ τὴν βάσιν κύκλῳ καὶ
ἐξιλάσονται αὐτό **21** καὶ λήμψονται τὸν μόσχον
τὸν περὶ ἁμαρτίας καὶ κατακαυθήσεται ἐν τῷ
ἀποκεχωρισμένῳ τοῦ οἴκου ἔξωθεν τῶν ἁγίων **22**
καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ λήμψονται ἐρίφους δύο
αἰγῶν ἀμώμους ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ ἐξιλάσονται
τὸ θυσιαστήριον καθότι ἐξιλάσαντο ἐν τῷ μόσχῳ
23 καὶ μετὰ τὸ συντελέσαι σε τὸν ἐξιλασμὸν
προσοίσουσι μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον καὶ κριὸν
ἐκ προβάτων ἄμωμον **24** καὶ προσοίσετε ἐναντίον
κυρίου καὶ ἐπιρρίψουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπ᾽ αὐτὰ
ἅλα καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ ὁλοκαυτώματα τῷ
κυρίῳ **25** ἑπτὰ ἡμέρας ποιήσεις ἔριφον ὑπὲρ
ἁμαρτίας καθ᾽ ἡμέραν καὶ μόσχον ἐκ βοῶν καὶ
κριὸν ἐκ προβάτων ἄμωμα ποιήσουσιν **26** ἑπτὰ
ἡμέρας καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον καὶ
καθαριοῦσιν αὐτὸ καὶ πλήσουσιν χεῖρας αὐτῶν **27**
καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα
ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ
ὁλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν
καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς λέγει κύριος

44 καὶ ἐπέστρεψέν με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης
τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης κατ᾽
ἀνατολάς καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη **2** καὶ εἶπεν
κύριος πρός με ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται
οὐκ ἀνοιχθήσεται καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι᾽ αὐτῆς
ὅτι κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ισραηλ εἰσελεύσεται δι᾽
αὐτῆς καὶ ἔσται κεκλεισμένη **3** διότι ὁ ἡγούμενος
οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον
ἐναντίον κυρίου κατὰ τὴν ὁδὸν αιλαμ τῆς
πύλης εἰσελεύσεται καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ
ἐξελεύσεται **4** καὶ εἰσήγαγέν με κατὰ τὴν ὁδὸν
τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου
καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος κυρίου

καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου 5 καὶ εἶπεν κύριος
πρός με υἱὲ ἀνθρώπου τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου
καὶ ἰδὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ τοῖς ὠσίν σου
ἄκουε πάντα ὅσα ἐγὼ λαλῶ μετὰ σοῦ κατὰ πάντα
τὰ προστάγματα οἴκου κυρίου καὶ κατὰ πάντα τὰ
νόμιμα αὐτοῦ καὶ τάξεις τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν
εἴσοδον τοῦ οἴκου κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτοῦ
ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις 6 καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν οἶκον τὸν
παραπικραίνοντα πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ισραηλ τάδε
λέγει κύριος ὁ θεός ἱκανούσθω ὑμῖν ἀπὸ πασῶν
τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν οἶκος Ισραηλ 7 τοῦ εἰσαγαγεῖν
ὑμᾶς υἱοὺς ἀλλογενεῖς ἀπεριτμήτους καρδίᾳ καὶ
ἀπεριτμήτους σαρκὶ τοῦ γίνεσθαι ἐν τοῖς ἁγίοις
μου καὶ ἐβεβήλουν αὐτὰ ἐν τῷ προσφέρειν ὑμᾶς
ἄρτους στέαρ καὶ αἷμα καὶ παρεβαίνετε τὴν
διαθήκην μου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν 8
καὶ διετάξατε τοῦ φυλάσσειν φυλακὰς ἐν τοῖς
ἁγίοις μου 9 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεός
πᾶς υἱὸς ἀλλογενὴς ἀπερίτμητος καρδίᾳ καὶ
ἀπερίτμητος σαρκὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ἅγιά
μου ἐν πᾶσιν υἱοῖς ἀλλογενῶν τῶν ὄντων ἐν
μέσῳ οἴκου Ισραηλ 10 ἀλλ᾽ ἢ οἱ Λευῖται οἵτινες
ἀφήλαντο ἀπ᾽ ἐμοῦ ἐν τῷ πλανᾶσθαι τὸν Ισραηλ
ἀπ᾽ ἐμοῦ κατόπισθεν τῶν ἐνθυμημάτων αὐτῶν
καὶ λήμψονται ἀδικίαν αὐτῶν 11 καὶ ἔσονται
ἐν τοῖς ἁγίοις μου λειτουργοῦντες θυρωροὶ
ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου καὶ λειτουργοῦντες
τῷ οἴκῳ οὗτοι σφάξουσιν τὰ ὁλοκαυτώματα
καὶ τὰς θυσίας τῷ λαῷ καὶ οὗτοι στήσονται
ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ λειτουργεῖν αὐτοῖς 12
ἀνθ᾽ ὧν ἐλειτούργουν αὐτοῖς πρὸ προσώπου τῶν
εἰδώλων αὐτῶν καὶ ἐγένετο τῷ οἴκῳ Ισραηλ εἰς
κόλασιν ἀδικίας ἕνεκα τούτου ἦρα τὴν χεῖρά μου
ἐπ᾽ αὐτούς λέγει κύριος ὁ θεός 13 καὶ οὐκ ἐγγιοῦσι
πρός με τοῦ ἱερατεύειν μοι οὐδὲ τοῦ προσάγειν
πρὸς τὰ ἅγια υἱῶν τοῦ Ισραηλ οὐδὲ πρὸς τὰ ἅγια
τῶν ἁγίων μου καὶ λήμψονται ἀτιμίαν αὐτῶν ἐν
τῇ πλανήσει ᾗ ἐπλανήθησαν 14 καὶ κατατάξουσιν
αὐτοὺς φυλάσσειν φυλακὰς τοῦ οἴκου εἰς πάντα
τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ εἰς πάντα ὅσα ἂν ποιήσωσιν
15 οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται οἱ υἱοὶ τοῦ Σαδδουκ οἵτινες
ἐφυλάξαντο τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων μου ἐν
τῷ πλανᾶσθαι οἶκον Ισραηλ ἀπ᾽ ἐμοῦ οὗτοι
προσάξουσιν πρός με τοῦ λειτουργεῖν μοι καὶ
στήσονται πρὸ προσώπου μου τοῦ προσφέρειν
μοι θυσίαν στέαρ καὶ αἷμα λέγει κύριος ὁ θεός 16
οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς τὰ ἅγιά μου καὶ οὗτοι
προσελεύσονται πρὸς τὴν τράπεζάν μου τοῦ
λειτουργεῖν μοι καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακάς
μου 17 καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς
τὰς πύλας τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας στολὰς λινᾶς
ἐνδύσονται καὶ οὐκ ἐνδύσονται ἐρεᾶ ἐν τῷ
λειτουργεῖν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας
αὐλῆς 18 καὶ κιδάρεις λινᾶς ἕξουσιν ἐπὶ ταῖς
κεφαλαῖς αὐτῶν καὶ περισκελῆ λινᾶ ἕξουσιν ἐπὶ
τὰς ὀσφύας αὐτῶν καὶ οὐ περιζώσονται βίᾳ 19
καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν
τὴν ἐξωτέραν πρὸς τὸν λαὸν ἐκδύσονται τὰς
στολὰς αὐτῶν ἐν αἷς αὐτοὶ λειτουργοῦσιν ἐν
αὐταῖς καὶ θήσουσιν αὐτὰς ἐν ταῖς ἐξέδραις τῶν
ἁγίων καὶ ἐνδύσονται στολὰς ἑτέρας καὶ οὐ
μὴ ἁγιάσωσιν τὸν λαὸν ἐν ταῖς στολαῖς αὐτῶν
20 καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οὐ ξυρήσονται καὶ
τὰς κόμας αὐτῶν οὐ ψιλώσουσιν καλύπτοντες
καλύψουσιν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν 21 καὶ οἶνον οὐ
μὴ πίωσιν πᾶς ἱερεὺς ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς

εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν 22 καὶ χήραν καὶ
ἐκβεβλημένην οὐ λήμψονται ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκα
ἀλλ’ ἢ παρθένον ἐκ τοῦ σπέρματος Ισραηλ καὶ
χήρα ἐὰν γένηται ἐξ ἱερέως λήμψονται 23 καὶ
τὸν λαόν μου διδάξουσιν ἀνὰ μέσον ἁγίου καὶ
βεβήλου καὶ ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ
γνωριοῦσιν αὐτοῖς 24 καὶ ἐπὶ κρίσιν αἵματος
οὗτοι ἐπιστήσονται τοῦ διακρίνειν τὰ δικαιώματά
μου δικαιώσουσιν καὶ τὰ κρίματά μου κρινοῦσιν
καὶ τὰ νόμιμά μου καὶ τὰ προστάγματά μου
ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς μου φυλάξονται καὶ
τὰ σάββατά μου ἁγιάσουσιν 25 καὶ ἐπὶ ψυχὴν
ἀνθρώπου οὐκ εἰσελεύσονται τοῦ μιανθῆναι
ἀλλ’ ἢ ἐπὶ πατρὶ καὶ ἐπὶ μητρὶ καὶ ἐπὶ υἱῷ καὶ ἐπὶ
θυγατρὶ καὶ ἐπὶ ἀδελφῷ καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ ἣ
οὐ γέγονεν ἀνδρί μιανθήσεται 26 καὶ μετὰ τὸ
καθαρισθῆναι αὐτὸν ἑπτὰ ἡμέρας ἐξαριθμήσει
αὐτῷ 27 καὶ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ εἰσπορεύωνται εἰς τὴν
αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ
προσοίσουσιν ἱλασμόν λέγει κύριος ὁ θεός 28 καὶ
ἔσται αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν ἐγὼ κληρονομία
αὐτοῖς καὶ κατάσχεσις αὐτοῖς οὐ δοθήσεται ἐν
τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ὅτι ἐγὼ κατάσχεσις αὐτῶν 29
καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ τὰ ὑπὲρ
ἀγνοίας οὗτοι φάγονται καὶ πᾶν ἀφόρισμα ἐν τῷ
Ισραηλ αὐτοῖς ἔσται 30 ἀπαρχαὶ πάντων καὶ τὰ
πρωτότοκα πάντων καὶ τὰ ἀφαιρέματα πάντα ἐκ
πάντων τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἔσται
καὶ τὰ πρωτογενήματα ὑμῶν δώσετε τῷ ἱερεῖ
τοῦ θεῖναι εὐλογίας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν
31 καὶ πᾶν θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον ἐκ τῶν
πετεινῶν καὶ ἐκ τῶν κτηνῶν οὐ φάγονται οἱ
ἱερεῖς

45 καὶ ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι ὑμᾶς τὴν γῆν
ἐν κληρονομίᾳ ἀφοριεῖτε ἀπαρχὴν τῷ κυρίῳ
ἅγιον ἀπὸ τῆς γῆς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας
μῆκος καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας ἅγιον ἔσται ἐν
πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ κυκλόθεν 2 καὶ ἔσται ἐκ
τούτου εἰς ἁγίασμα πεντακόσιοι ἐπὶ πεντακοσίους
τετράγωνον κυκλόθεν καὶ πήχεις πεντήκοντα
διάστημα αὐτῷ κυκλόθεν 3 καὶ ἐκ ταύτης τῆς
διαμετρήσεως διαμετρήσεις μῆκος πέντε καὶ
εἴκοσι χιλιάδας καὶ εὖρος δέκα χιλιάδας καὶ ἐν
αὐτῇ ἔσται τὸ ἁγίασμα ἅγια τῶν ἁγίων 4 ἀπὸ
τῆς γῆς ἔσται τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς λειτουργοῦσιν
ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ ἔσται τοῖς ἐγγίζουσι λειτουργεῖν
τῷ κυρίῳ καὶ ἔσται αὐτοῖς τόπος εἰς οἴκους
ἀφωρισμένους τῷ ἁγιασμῷ αὐτῶν 5 εἴκοσι καὶ
πέντε χιλιάδες μῆκος καὶ εὖρος δέκα χιλιάδες
ἔσται τοῖς Λευίταις τοῖς λειτουργοῦσιν τῷ οἴκῳ
αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν πόλεις τοῦ κατοικεῖν 6
καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως δώσεις πέντε
χιλιάδας εὖρος καὶ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι
χιλιάδας ὃν τρόπον ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων παντὶ
οἴκῳ Ισραηλ ἔσονται 7 καὶ τῷ ἡγουμένῳ ἐκ
τούτου καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὰς ἀπαρχὰς τῶν
ἁγίων εἰς κατάσχεσιν τῆς πόλεως κατὰ πρόσωπον
τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς
κατασχέσεως τῆς πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν καὶ
ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν πρὸς ἀνατολάς καὶ τὸ
μῆκος ὡς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν
πρὸς θάλασσαν καὶ τὸ μῆκος ἐπὶ τὰ ὅρια τὰ πρὸς
ἀνατολὰς τῆς γῆς 8 καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν
ἐν τῷ Ισραηλ καὶ οὐ καταδυναστεύσουσιν οὐκέτι
οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ισραηλ τὸν λαόν μου καὶ
τὴν γῆν κατακληρονομήσουσιν οἶκος Ισραηλ

κατὰ φυλὰς αὐτῶν **9** τάδε λέγει κύριος θεός
ἱκανούσθω ὑμῖν οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ισραηλ
ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἀφέλεσθε καὶ κρίμα καὶ
δικαιοσύνην ποιήσατε ἐξάρατε καταδυναστείαν
ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου λέγει κύριος θεός **10** ζυγὸς
δίκαιος καὶ μέτρον δίκαιον καὶ χοῖνιξ δικαία
ἔστω ὑμῖν **11** τὸ μέτρον καὶ ἡ χοῖνιξ ὁμοίως
μία ἔσται τοῦ λαμβάνειν τὸ δέκατον τοῦ γομορ
ἡ χοῖνιξ καὶ τὸ δέκατον τοῦ γομορ τὸ μέτρον
πρὸς τὸ γομορ ἔσται ἴσον **12** καὶ τὸ στάθμιον
εἴκοσι ὀβολοί οἱ πέντε σίκλοι πέντε καὶ οἱ δέκα
σίκλοι δέκα καὶ πεντήκοντα σίκλοι ἡ μνᾶ ἔσται
ὑμῖν **13** καὶ αὕτη ἡ ἀπαρχή ἣν ἀφοριεῖτε ἕκτον
τοῦ μέτρου ἀπὸ τοῦ γομορ τοῦ πυροῦ καὶ τὸ
ἕκτον τοῦ οιφι ἀπὸ τοῦ κόρου τῶν κριθῶν **14**
καὶ τὸ πρόσταγμα τοῦ ἐλαίου κοτύλην ἐλαίου
ἀπὸ δέκα κοτυλῶν ὅτι αἱ δέκα κοτύλαι εἰσὶν
γομορ **15** καὶ πρόβατον ἀπὸ τῶν δέκα προβάτων
ἀφαίρεμα ἐκ πασῶν τῶν πατριῶν τοῦ Ισραηλ εἰς
θυσίας καὶ εἰς ὁλοκαυτώματα καὶ εἰς σωτηρίου
τοῦ ἐξιλάσκεσθαι περὶ ὑμῶν λέγει κύριος θεός
16 καὶ πᾶς ὁ λαὸς δώσει τὴν ἀπαρχὴν ταύτην
τῷ ἀφηγουμένῳ τοῦ Ισραηλ **17** καὶ διὰ τοῦ
ἀφηγουμένου ἔσται τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ αἱ
θυσίαι καὶ αἱ σπονδαὶ ἔσονται ἐν ταῖς ἑορταῖς
καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις
καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς οἴκου Ισραηλ αὐτὸς
ποιήσει τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ τὴν θυσίαν καὶ
τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου τοῦ
ἐξιλάσκεσθαι ὑπὲρ τοῦ οἴκου Ισραηλ **18** τάδε
λέγει κύριος θεός ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ
μηνὸς λήμψεσθε μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τοῦ
ἐξιλάσασθαι τὸ ἅγιον **19** καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐξιλασμοῦ καὶ δώσει ἐπὶ
τὰς φλιὰς τοῦ οἴκου καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας
τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπὶ τὰς
φλιὰς τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας **20**
καὶ οὕτως ποιήσεις ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ μιᾷ
τοῦ μηνὸς λήμψῃ παρ’ ἑκάστου ἀπόμοιραν καὶ
ἐξιλάσεσθε τὸν οἶκον **21** καὶ ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ
τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν τὸ
πασχα ἑορτή ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε **22** καὶ
ποιήσει ὁ ἀφηγούμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπὲρ
αὑτοῦ καὶ τοῦ οἴκου καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ
τῆς γῆς μόσχον ὑπὲρ ἁμαρτίας **23** καὶ τὰς ἑπτὰ
ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ποιήσει ὁλοκαυτώματα τῷ
κυρίῳ ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς ἀμώμους
καθ’ ἡμέραν τὰς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ὑπὲρ ἁμαρτίας
ἔριφον αἰγῶν καθ’ ἡμέραν **24** καὶ θυσίαν πέμμα
τῷ μόσχῳ καὶ πέμμα τῷ κριῷ ποιήσεις καὶ
ἐλαίου τὸ ιν τῷ πέμματι **25** καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ
μηνὶ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἑορτῇ
ποιήσεις κατὰ τὰ αὐτὰ ἑπτὰ ἡμέρας καθὼς τὰ
ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας καὶ καθὼς τὰ ὁλοκαυτώματα
καὶ καθὼς τὸ μαναα καὶ καθὼς τὸ ἔλαιον
46 τάδε λέγει κύριος θεός πύλη ἡ ἐν τῇ αὐλῇ
τῇ ἐσωτέρᾳ ἡ βλέπουσα πρὸς ἀνατολὰς ἔσται
κεκλεισμένη ἓξ ἡμέρας τὰς ἐνεργούς ἐν δὲ
τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἀνοιχθήσεται καὶ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας ἀνοιχθήσεται **2** καὶ
εἰσελεύσεται ὁ ἀφηγούμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ
αιλαμ τῆς πύλης τῆς ἔξωθεν καὶ στήσεται ἐπὶ τὰ
πρόθυρα τῆς πύλης καὶ ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ
ὁλοκαυτώματα αὐτοῦ καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ
καὶ προσκυνήσει ἐπὶ τοῦ προθύρου τῆς πύλης
καὶ ἐξελεύσεται καὶ ἡ πύλη οὐ μὴ κλεισθῇ ἕως

ἑσπέρας 3 καὶ προσκυνήσει ὁ λαὸς τῆς γῆς κατὰ
τὰ πρόθυρα τῆς πύλης ἐκείνης ἐν τοῖς σαββάτοις
καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις ἐναντίον κυρίου 4 καὶ
τὰ ὁλοκαυτώματα προσοίσει ὁ ἀφηγούμενος τῷ
κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἓξ ἀμνοὺς
ἀμώμους καὶ κριὸν ἄμωμον 5 καὶ μαναα πέμμα
τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἀμνοῖς θυσίαν δόμα χειρὸς
αὐτοῦ καὶ ἐλαίου τὸ ιν τῷ πέμματι 6 καὶ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας μόσχον ἄμωμον καὶ ἓξ
ἀμνούς καὶ κριὸς ἄμωμος ἔσται 7 καὶ πέμμα
τῷ κριῷ καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ ἔσται μαναα καὶ
τοῖς ἀμνοῖς καθὼς ἐὰν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ
καὶ ἐλαίου τὸ ιν τῷ πέμματι 8 καὶ ἐν τῷ
εἰσπορεύεσθαι τὸν ἀφηγούμενον κατὰ τὴν ὁδὸν
τοῦ αιλαμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται καὶ κατὰ
τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἐξελεύσεται 9 καὶ ὅταν
εἰσπορεύηται ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐναντίον κυρίου ἐν
ταῖς ἑορταῖς ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς
πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν προσκυνεῖν ἐξελεύσεται
κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον καὶ
ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης
τῆς πρὸς νότον ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς
πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν οὐκ ἀναστρέψει κατὰ τὴν
πύλην ἣν εἰσελήλυθεν ἀλλ’ ἢ κατ’ εὐθὺ αὐτῆς
ἐξελεύσεται 10 καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν μέσῳ
αὐτῶν ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰσελεύσεται
μετ’ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς
ἐξελεύσεται 11 καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς
πανηγύρεσιν ἔσται τὸ μαναα πέμμα τῷ μόσχῳ
καὶ πέμμα τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἀμνοῖς καθὼς ἂν
ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἐλαίου τὸ ιν τῷ πέμματι
12 ἐὰν δὲ ποιήσῃ ὁ ἀφηγούμενος ὁμολογίαν
ὁλοκαύτωμα σωτηρίου τῷ κυρίῳ καὶ ἀνοίξει
ἑαυτῷ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατ’ ἀνατολὰς
καὶ ποιήσει τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὰ τοῦ
σωτηρίου αὐτοῦ ὃν τρόπον ποιεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῶν σαββάτων καὶ ἐξελεύσεται καὶ κλείσει τὰς
θύρας μετὰ τὸ ἐξελθεῖν αὐτόν 13 καὶ ἀμνὸν
ἐνιαύσιον ἄμωμον ποιήσει εἰς ὁλοκαύτωμα καθ’
ἡμέραν τῷ κυρίῳ πρωὶ ποιήσει αὐτόν 14 καὶ
μαναα ποιήσει ἐπ’ αὐτῷ τὸ πρωὶ ἕκτον τοῦ
μέτρου καὶ ἐλαίου τὸ τρίτον τοῦ ιν τοῦ ἀναμεῖξαι
τὴν σεμίδαλιν μαναα τῷ κυρίῳ πρόσταγμα διὰ
παντός 15 ποιήσετε τὸν ἀμνὸν καὶ τὸ μαναα
καὶ τὸ ἔλαιον ποιήσετε τὸ πρωὶ ὁλοκαύτωμα
διὰ παντός 16 τάδε λέγει κύριος θεός ἐὰν δῷ ὁ
ἀφηγούμενος δόμα ἑνὶ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς
κληρονομίας αὐτοῦ τοῦτο τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔσται
κατάσχεσις ἐν κληρονομίᾳ 17 ἐὰν δὲ δῷ δόμα ἑνὶ
τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ ἔσται αὐτῷ ἕως τοῦ ἔτους
τῆς ἀφέσεως καὶ ἀποδώσει τῷ ἀφηγουμένῳ
πλὴν τῆς κληρονομίας τῶν υἱῶν αὐτοῦ αὐτοῖς
ἔσται 18 καὶ οὐ μὴ λάβῃ ὁ ἀφηγούμενος ἐκ τῆς
κληρονομίας τοῦ λαοῦ καταδυναστεῦσαι αὐτούς
ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ κατακληρονομήσει
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ὅπως μὴ διασκορπίζηται ὁ λαός
μου ἕκαστος ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ 19 καὶ
εἰσήγαγέν με εἰς τὴν εἴσοδον τῆς κατὰ νώτου τῆς
πύλης εἰς τὴν ἐξέδραν τῶν ἁγίων τῶν ἱερέων
τὴν βλέπουσαν πρὸς βορρᾶν καὶ ἰδοὺ τόπος ἐκεῖ
κεχωρισμένος 20 καὶ εἶπεν πρός με οὗτος ὁ τόπος
ἐστίν οὗ ἑψήσουσιν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας
καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ ἐκεῖ πέψουσι τὸ μαναα
τὸ παράπαν τοῦ μὴ ἐκφέρειν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν
ἐξωτέραν τοῦ ἁγιάζειν τὸν λαόν 21 καὶ ἐξήγαγέν
με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν καὶ περιήγαγέν

με ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῆς αὐλῆς καὶ ἰδοὺ αὐλὴ
κατὰ τὸ κλίτος τῆς αὐλῆς αὐλὴ κατὰ τὸ κλίτος
τῆς αὐλῆς 22 ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη τῆς αὐλῆς
αὐλὴ μικρά μῆκος πηχῶν τεσσαράκοντα καὶ
εὖρος πηχῶν τριάκοντα μέτρον ἓν ταῖς τέσσαρσιν
23 καὶ ἐξέδραι κύκλῳ ἐν αὐταῖς κύκλῳ ταῖς
τέσσαρσιν καὶ μαγειρεῖα γεγονότα ὑποκάτω τῶν
ἐξεδρῶν κύκλῳ 24 καὶ εἶπεν πρός με οὗτοι οἱ
οἶκοι τῶν μαγειρείων οὗ ἑψήσουσιν ἐκεῖ οἱ
λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ τὰ θύματα τοῦ λαοῦ

47 καὶ εἰσήγαγέν με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τοῦ οἴκου
καὶ ἰδοὺ ὕδωρ ἐξεπορεύετο ὑποκάτωθεν τοῦ
αἰθρίου κατ' ἀνατολάς ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου
ἔβλεπεν κατ' ἀνατολάς καὶ τὸ ὕδωρ κατέβαινεν
ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ ἀπὸ νότου ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον 2 καὶ ἐξήγαγέν με κατὰ τὴν ὁδὸν
τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ περιήγαγέν με
τὴν ὁδὸν ἔξωθεν πρὸς τὴν πύλην τῆς αὐλῆς
τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολάς καὶ ἰδοὺ τὸ ὕδωρ
κατεφέρετο ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ 3 καθὼς
ἔξοδος ἀνδρὸς ἐξ ἐναντίας καὶ μέτρον ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ καὶ διεμέτρησεν χιλίους ἐν τῷ μέτρῳ
καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἀφέσεως 4 καὶ
διεμέτρησεν χιλίους καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι
ὕδωρ ἕως τῶν μηρῶν καὶ διεμέτρησεν χιλίους
καὶ διῆλθεν ὕδωρ ἕως ὀσφύος 5 καὶ διεμέτρησεν
χιλίους καὶ οὐκ ἠδύνατο διελθεῖν ὅτι ἐξύβριζεν
τὸ ὕδωρ ὡς ῥοῖζος χειμάρρου ὃν οὐ διαβήσονται
6 καὶ εἶπεν πρός με εἰ ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου
καὶ ἤγαγέν με ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ 7
ἐν τῇ ἐπιστροφῇ μου καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ χείλους
τοῦ ποταμοῦ δένδρα πολλὰ σφόδρα ἔνθεν καὶ
ἔνθεν 8 καὶ εἶπεν πρός με τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ
ἐκπορευόμενον εἰς τὴν Γαλιλαίαν τὴν πρὸς
ἀνατολὰς καὶ κατέβαινεν ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν καὶ
ἤρχετο ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς
διεκβολῆς καὶ ὑγιάσει τὰ ὕδατα 9 καὶ ἔσται πᾶσα
ψυχὴ τῶν ζῴων τῶν ἐκζεόντων ἐπὶ πάντα ἐφ' ἃ
ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμός ζήσεται καὶ ἔσται ἐκεῖ
ἰχθὺς πολὺς σφόδρα ὅτι ἥκει ἐκεῖ τὸ ὕδωρ τοῦτο
καὶ ὑγιάσει καὶ ζήσεται πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπέλθῃ ὁ
ποταμὸς ἐκεῖ ζήσεται 10 καὶ στήσονται ἐκεῖ ἁλεεῖς
ἀπὸ Αινγαδιν ἕως Αιναγαλιμ ψυγμὸς σαγηνῶν
ἔσται καθ' αὐτὴν ἔσται καὶ οἱ ἰχθύες αὐτῆς ὡς οἱ
ἰχθύες τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης πλῆθος πολὺ
σφόδρα 11 καὶ ἐν τῇ διεκβολῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ
ἐπιστροφῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ὑπεράρσει αὐτοῦ οὐ
μὴ ὑγιάσωσιν εἰς ἅλας δέδονται 12 καὶ ἐπὶ τοῦ
ποταμοῦ ἀναβήσεται ἐπὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ ἔνθεν
καὶ ἔνθεν πᾶν ξύλον βρώσιμον οὐ μὴ παλαιωθῇ
ἐπ' αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἐκλίπῃ ὁ καρπὸς αὐτοῦ τῆς
καινότητος αὐτοῦ πρωτοβολήσει διότι τὰ ὕδατα
αὐτῶν ἐκ τῶν ἁγίων ταῦτα ἐκπορεύεται καὶ
ἔσται ὁ καρπὸς αὐτῶν εἰς βρῶσιν καὶ ἀνάβασις
αὐτῶν εἰς ὑγίειαν 13 τάδε λέγει κύριος θεός
ταῦτα τὰ ὅρια κατακληρονομήσετε τῆς γῆς ταῖς
δώδεκα φυλαῖς τῶν υἱῶν Ισραηλ πρόσθεσις
σχοινίσματος 14 καὶ κατακληρονομήσετε αὐτὴν
ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ εἰς ἣν ἦρα τὴν
χεῖρά μου τοῦ δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν αὐτῶν
καὶ πεσεῖται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κληρονομίᾳ 15
καὶ ταῦτα τὰ ὅρια τῆς γῆς πρὸς βορρᾶν ἀπὸ
τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης τῆς καταβαινούσης
καὶ περισχιζούσης τῆς εἰσόδου Ημαθ Σεδδαδα
16 Βηρωθα Σεβραιμ Ηλιαμ ἀνὰ μέσον ὁρίων
Δαμασκοῦ καὶ ἀνὰ μέσον ὁρίων Ημαθ αὐλὴ τοῦ

Σαυναν αἵ εἰσιν ἐπάνω τῶν ὁρίων Αυρανίτιδος
17 ταῦτα τὰ ὅρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπὸ τῆς
αὐλῆς τοῦ Αιναν ὅρια Δαμασκοῦ καὶ τὰ πρὸς
βορρᾶν 18 καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἀνὰ μέσον
τῆς Αυρανίτιδος καὶ ἀνὰ μέσον Δαμασκοῦ καὶ
ἀνὰ μέσον τῆς Γαλααδίτιδος καὶ ἀνὰ μέσον τῆς
γῆς τοῦ Ισραηλ ὁ Ιορδάνης διορίζει ἐπὶ τὴν
θάλασσαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς Φοινικῶνος ταῦτα
τὰ πρὸς ἀνατολάς 19 καὶ τὰ πρὸς νότον καὶ
λίβα ἀπὸ Θαιμαν καὶ Φοινικῶνος ἕως ὕδατος
Μαριμωθ Καδης παρεκτεῖνον ἐπὶ τὴν θάλασσαν
τὴν μεγάλην τοῦτο τὸ μέρος νότος καὶ λίψ 20
τοῦτο τὸ μέρος τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὁρίζει
ἕως κατέναντι τῆς εἰσόδου Ημαθ ἕως εἰσόδου
αὐτοῦ ταῦτά ἐστιν τὰ πρὸς θάλασσαν Ημαθ 21 καὶ
διαμερίσετε τὴν γῆν ταύτην αὐτοῖς ταῖς φυλαῖς
τοῦ Ισραηλ 22 βαλεῖτε αὐτὴν ἐν κλήρῳ ὑμῖν
καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς παροικοῦσιν ἐν μέσῳ
ὑμῶν οἵτινες ἐγέννησαν υἱοὺς ἐν μέσῳ ὑμῶν καὶ
ἔσονται ὑμῖν ὡς αὐτόχθονες ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ
Ισραηλ μεθ᾽ ὑμῶν φάγονται ἐν κληρονομίᾳ ἐν
μέσῳ τῶν φυλῶν τοῦ Ισραηλ 23 καὶ ἔσονται ἐν
φυλῇ προσηλύτων ἐν τοῖς προσηλύτοις τοῖς μετ᾽
αὐτῶν ἐκεῖ δώσετε κληρονομίαν αὐτοῖς λέγει
κύριος θεός

48 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς τῆς πρὸς βορρᾶν κατὰ τὸ μέρος τῆς
καταβάσεως τοῦ περισχίζοντος ἐπὶ τὴν εἴσοδον
τῆς Ημαθ αὐλῆς τοῦ Αιναν ὅριον Δαμασκοῦ πρὸς
βορρᾶν κατὰ μέρος Ημαθ αὐλῆς καὶ ἔσται αὐτοῖς
τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως πρὸς θάλασσαν Δαν μία 2
καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ Δαν τὰ πρὸς ἀνατολὰς
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ασηρ μία 3 καὶ ἀπὸ
τῶν ὁρίων Ασηρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως
τῶν πρὸς θάλασσαν Νεφθαλιμ μία 4 καὶ ἀπὸ
τῶν ὁρίων Νεφθαλι ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Μανασση μία 5 καὶ ἀπὸ
τῶν ὁρίων Μανασση ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Εφραιμ μία 6 καὶ ἀπὸ
τῶν ὁρίων Εφραιμ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ρουβην μία 7 καὶ ἀπὸ
τῶν ὁρίων Ρουβην ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως
τῶν πρὸς θάλασσαν Ιουδα μία 8 καὶ ἀπὸ τῶν
ὁρίων Ιουδα ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν
πρὸς θάλασσαν ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τοῦ ἀφορισμοῦ
πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες εὖρος καὶ μῆκος καθὼς
μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν καὶ ἔσται τὸ ἅγιον ἐν
μέσῳ αὐτῶν 9 ἀπαρχή ἣν ἀφοριοῦσι τῷ κυρίῳ
μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ εὖρος εἴκοσι
καὶ πέντε χιλιάδες 10 τούτων ἔσται ἡ ἀπαρχὴ
τῶν ἁγίων τοῖς ἱερεῦσιν πρὸς βορρᾶν πέντε καὶ
εἴκοσι χιλιάδες καὶ πρὸς θάλασσαν πλάτος δέκα
χιλιάδες καὶ πρὸς ἀνατολὰς πλάτος δέκα χιλιάδες
καὶ πρὸς νότον μῆκος εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες
καὶ τὸ ὄρος τῶν ἁγίων ἔσται ἐν μέσῳ αὐτοῦ 11
τοῖς ἱερεῦσι τοῖς ἡγιασμένοις υἱοῖς Σαδδουκ τοῖς
φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς τοῦ οἴκου οἵτινες οὐκ
ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλανήσει υἱῶν Ισραηλ ὃν
τρόπον ἐπλανήθησαν οἱ Λευῖται 12 καὶ ἔσται
αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ δεδομένη ἐκ τῶν ἀπαρχῶν τῆς
γῆς ἅγιον ἁγίων ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Λευιτῶν
13 τοῖς δὲ Λευίταις τὰ ἐχόμενα τῶν ὁρίων τῶν
ἱερέων μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ
εὖρος δέκα χιλιάδες πᾶν τὸ μῆκος πέντε καὶ
εἴκοσι χιλιάδες καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδες 14 οὐ

πραθήσεται ἐξ αὐτοῦ οὐδὲ καταμετρηθήσεται
οὐδὲ ἀφαιρεθήσεται τὰ πρωτογενήματα τῆς
γῆς ὅτι ἅγιόν ἐστιν τῷ κυρίῳ **15** τὰς δὲ πέντε
χιλιάδας τὰς περισσὰς ἐπὶ τῷ πλάτει ἐπὶ ταῖς
πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάσιν προτείχισμα ἔσται τῇ
πόλει εἰς τὴν κατοικίαν καὶ εἰς διάστημα αὐτοῦ
καὶ ἔσται ἡ πόλις ἐν μέσῳ αὐτοῦ **16** καὶ ταῦτα τὰ
μέτρα αὐτῆς ἀπὸ τῶν πρὸς βορρᾶν πεντακόσιοι
καὶ τετρακισχίλιοι καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς νότον
πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἀπὸ τῶν
πρὸς ἀνατολὰς πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες
καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν τετρακισχιλίους
πεντακοσίους **17** καὶ ἔσται διάστημα τῇ πόλει πρὸς
βορρᾶν διακόσιοι πεντήκοντα καὶ πρὸς νότον
διακόσιοι καὶ πεντήκοντα καὶ πρὸς ἀνατολὰς
διακόσιοι πεντήκοντα καὶ πρὸς θάλασσαν
διακόσιοι πεντήκοντα **18** καὶ τὸ περισσὸν τοῦ
μήκους τὸ ἐχόμενον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων
δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολὰς καὶ δέκα χιλιάδες
πρὸς θάλασσαν καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ ἁγίου
καὶ ἔσται τὰ γενήματα αὐτῆς εἰς ἄρτους τοῖς
ἐργαζομένοις τὴν πόλιν **19** οἱ δὲ ἐργαζόμενοι
τὴν πόλιν ἐργῶνται αὐτὴν ἐκ πασῶν τῶν
φυλῶν τοῦ Ισραηλ **20** πᾶσα ἡ ἀπαρχὴ πέντε καὶ
εἴκοσι χιλιάδες ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας
τετράγωνον ἀφοριεῖτε αὐτοῦ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ
ἁγίου ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως **21** τὸ
δὲ περισσὸν τῷ ἀφηγουμένῳ ἐκ τούτου καὶ
ἐκ τούτου ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ ἁγίου καὶ
εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως ἐπὶ πέντε καὶ
εἴκοσι χιλιάδας μῆκος ἕως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς
ἀνατολὰς καὶ πρὸς θάλασσαν ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι
χιλιάδας ἕως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς θάλασσαν
ἐχόμενα τῶν μερίδων τοῦ ἀφηγουμένου καὶ
ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων καὶ τὸ ἁγίασμα τοῦ
οἴκου ἐν μέσῳ αὐτῆς **22** καὶ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως
τῶν Λευιτῶν καὶ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς
πόλεως ἐν μέσῳ τῶν ἀφηγουμένων ἔσται ἀνὰ
μέσον τῶν ὁρίων Ιουδα καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων
Βενιαμιν τῶν ἀφηγουμένων ἔσται **23** καὶ τὸ
περισσὸν τῶν φυλῶν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Βενιαμιν μία **24** καὶ
ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Βενιαμιν ἀπὸ τῶν πρὸς
ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Συμεων μία
25 καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Συμεων ἀπὸ τῶν πρὸς
ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ισσαχαρ μία
26 καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ισσαχαρ ἀπὸ τῶν πρὸς
ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ζαβουλων
μία **27** καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ζαβουλων ἀπὸ
τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν
Γαδ μία **28** καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Γαδ ἕως τῶν
πρὸς λίβα καὶ ἔσται τὰ ὅρια αὐτοῦ ἀπὸ Θαιμαν
καὶ ὕδατος Μαριμωθ Καδης κληρονομίας ἕως
τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης **29** αὕτη ἡ γῆ ἣν
βαλεῖτε ἐν κλήρῳ ταῖς φυλαῖς Ισραηλ καὶ οὗτοι
οἱ διαμερισμοὶ αὐτῶν λέγει κύριος θεός **30** καὶ
αὗται αἱ διεκβολαὶ τῆς πόλεως αἱ πρὸς βορρᾶν
τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ **31** καὶ
αἱ πύλαι τῆς πόλεως ἐπ᾽ ὀνόμασιν φυλῶν τοῦ
Ισραηλ πύλαι τρεῖς πρὸς βορρᾶν πύλη Ρουβην
μία καὶ πύλη Ιουδα μία καὶ πύλη Λευι μία
32 καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς τετρακισχίλιοι καὶ
πεντακόσιοι καὶ πύλαι τρεῖς πύλη Ιωσηφ μία
καὶ πύλη Βενιαμιν μία καὶ πύλη Δαν μία **33** καὶ
τὰ πρὸς νότον τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι
μέτρῳ καὶ πύλαι τρεῖς πύλη Συμεων μία καὶ πύλη

Ισσαχαρ μία καὶ πύλη Ζαβουλων μία **34** καὶ τὰ
πρὸς θάλασσαν τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι
μέτρῳ καὶ πύλαι τρεῖς πύλη Γαδ μία καὶ πύλη
Ασηρ μία καὶ πύλη Νεφθαλιμ μία **35** κύκλωμα
δέκα καὶ ὀκτὼ χιλιάδες καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως
ἀφ᾽ ἧς ἂν ἡμέρας γένηται ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς

Δανιήλ

1 ἐπὶ βασιλέως Ιωακιμ τῆς Ιουδαίας ἔτους τρίτου
παραγενόμενος Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος εἰς Ιερουσαλημ ἐπολιόρκει αὐτήν **2**
καὶ παρέδωκεν αὐτὴν κύριος εἰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ
Ιωακιμ τὸν βασιλέα τῆς Ιουδαίας καὶ μέρος τι τῶν
ἱερῶν σκευῶν τοῦ κυρίου καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς
Βαβυλῶνα καὶ ἀπηρείσατο αὐτὰ ἐν τῷ εἰδωλίῳ
αὐτοῦ **3** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Αβιεσδρι τῷ ἑαυτοῦ
ἀρχιευνούχῳ ἀγαγεῖν αὐτῷ ἐκ τῶν υἱῶν τῶν
μεγιστάνων τοῦ Ισραηλ καὶ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ
γένους καὶ ἐκ τῶν ἐπιλέκτων **4** νεανίσκους
ἀμώμους καὶ εὐειδεῖς καὶ ἐπιστήμονας ἐν πάσῃ
σοφίᾳ καὶ γραμματικοὺς καὶ συνετοὺς καὶ σοφοὺς
καὶ ἰσχύοντας ὥστε εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
βασιλέως καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ
διάλεκτον Χαλδαϊκὴν **5** καὶ δίδοσθαι αὐτοῖς
ἔκθεσιν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καθ’ ἑκάστην
ἡμέραν καὶ ἀπὸ τῆς βασιλικῆς τραπέζης καὶ ἀπὸ
τοῦ οἴνου οὗ πίνει ὁ βασιλεύς καὶ ἐκπαιδεῦσαι
αὐτοὺς ἔτη τρία καὶ ἐκ τούτων στῆσαι ἔμπροσθεν
τοῦ βασιλέως **6** καὶ ἦσαν ἐκ τοῦ γένους τῶν
υἱῶν Ισραηλ τῶν ἀπὸ τῆς Ιουδαίας Δανιηλ
Ανανιας Μισαηλ Αζαριας **7** καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ
ἀρχιευνοῦχος ὀνόματα τῷ μὲν Δανιηλ Βαλτασαρ
τῷ δὲ Ανανια Σεδραχ καὶ τῷ Μισαηλ Μισαχ
καὶ τῷ Αζαρια Αβδεναγω **8** καὶ ἐνεθυμήθη
Δανιηλ ἐν τῇ καρδίᾳ ὅπως μὴ ἀλισγηθῇ ἐν τῷ
δείπνῳ τοῦ βασιλέως καὶ ἐν ᾧ πίνει οἴνῳ καὶ
ἠξίωσε τὸν ἀρχιευνοῦχον ἵνα μὴ συμμολυνθῇ
9 καὶ ἔδωκε κύριος τῷ Δανιηλ τιμὴν καὶ χάριν
ἐναντίον τοῦ ἀρχιευνούχου **10** καὶ εἶπεν ὁ
ἀρχιευνοῦχος τῷ Δανιηλ ἀγωνιῶ τὸν κύριόν μου
τὸν βασιλέα τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρῶσιν ὑμῶν
καὶ τὴν πόσιν ὑμῶν ἵνα μὴ ἴδῃ τὰ πρόσωπα
ὑμῶν διατετραμμένα καὶ ἀσθενῆ παρὰ τοὺς
συντρεφομένους ὑμῖν νεανίας τῶν ἀλλογενῶν
καὶ κινδυνεύσω τῷ ἰδίῳ τραχήλῳ **11** καὶ εἶπεν
Δανιηλ Αβιεσδρι τῷ ἀναδειχθέντι ἀρχιευνούχῳ
ἐπὶ τὸν Δανιηλ Ανανιαν Μισαηλ Αζαριαν **12**
πείρασον δὴ τοὺς παῖδάς σου ἐφ’ ἡμέρας δέκα
καὶ δοθήτω ἡμῖν ἀπὸ τῶν ὀσπρίων τῆς γῆς
ὥστε κάπτειν καὶ ὑδροποτεῖν **13** καὶ ἐὰν φανῇ
ἡ ὄψις ἡμῶν διατετραμμένη παρὰ τοὺς ἄλλους
νεανίσκους τοὺς ἐσθίοντας ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ
δείπνου καθὼς ἐὰν θέλῃς οὕτω χρῆσαι τοῖς παισί
σου **14** καὶ ἐχρήσατο αὐτοῖς τὸν τρόπον τοῦτον
καὶ ἐπείρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα **15** μετὰ δὲ τὰς
δέκα ἡμέρας ἐφάνη ἡ ὄψις αὐτῶν καλὴ καὶ ἡ ἕξις
τοῦ σώματος κρείσσων τῶν ἄλλων νεανίσκων
τῶν ἐσθιόντων τὸ βασιλικὸν δεῖπνον **16** καὶ
ἦν Αβιεσδρι ἀναιρούμενος τὸ δεῖπνον αὐτῶν
καὶ τὸν οἶνον αὐτῶν καὶ ἀντεδίδου αὐτοῖς ἀπὸ
τῶν ὀσπρίων **17** καὶ τοῖς νεανίσκοις ἔδωκεν
ὁ κύριος ἐπιστήμην καὶ σύνεσιν καὶ φρόνησιν
ἐν πάσῃ γραμματικῇ τέχνῃ καὶ τῷ Δανιηλ
ἔδωκε σύνεσιν ἐν παντὶ ῥήματι καὶ ὁράματι καὶ
ἐνυπνίοις καὶ ἐν πάσῃ σοφίᾳ **18** μετὰ δὲ τὰς
ἡμέρας ταύτας ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν
αὐτούς καὶ εἰσήχθησαν ἀπὸ τοῦ ἀρχιευνούχου
πρὸς τὸν βασιλέα Ναβουχοδονοσορ **19** καὶ
ὡμίλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν
τοῖς σοφοῖς ὅμοιος τῷ Δανιηλ καὶ Ανανια καὶ
Μισαηλ καὶ Αζαρια καὶ ἦσαν παρὰ τῷ βασιλεῖ
20 καὶ ἐν παντὶ λόγῳ καὶ συνέσει καὶ παιδείᾳ
ὅσα ἐζήτησε παρ’ αὐτῶν ὁ βασιλεύς κατέλαβεν

αὐτοὺς σοφωτέρους δεκαπλασίως ὑπὲρ τοὺς
σοφιστὰς καὶ τοὺς φιλοσόφους τοὺς ἐν πάσῃ τῇ
βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ ἐδόξασεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς
21 καὶ ἦν Δανιηλ ἕως τοῦ πρώτου ἔτους τῆς
βασιλείας Κύρου βασιλέως Περσῶν

2 καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας
Ναβουχοδονοσορ συνέβη εἰς ὁράματα καὶ
ἐνύπνια ἐμπεσεῖν τὸν βασιλέα καὶ ταραχθῆναι ἐν
τῷ ἐνυπνίῳ αὐτοῦ καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ'
αὐτοῦ 2 καὶ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς εἰσενεχθῆναι
τοὺς ἐπαοιδοὺς καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς
φαρμακοὺς τῶν Χαλδαίων ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ
τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ καὶ παραγενόμενοι ἔστησαν
παρὰ τῷ βασιλεῖ 3 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς
ἐνύπνιον ἑώρακα καὶ ἐκινήθη μου τὸ πνεῦμα
ἐπιγνῶναι οὖν θέλω τὸ ἐνύπνιον 4 καὶ ἐλάλησαν
οἱ Χαλδαῖοι πρὸς τὸν βασιλέα Συριστί κύριε
βασιλεῦ τὸν αἰῶνα ζῆθι ἀνάγγειλον τὸ ἐνύπνιόν
σου τοῖς παισί σου καὶ ἡμεῖς σοι φράσομεν τὴν
σύγκρισιν αὐτοῦ 5 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς
εἶπε τοῖς Χαλδαίοις ὅτι ἐὰν μὴ ἀπαγγείλητέ
μοι ἐπ' ἀληθείας τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν τούτου
σύγκρισιν δηλώσητέ μοι παραδειγματισθήσεσθε
καὶ ἀναληφθήσεται ὑμῶν τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὸ
βασιλικόν 6 ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον διασαφήσητέ
μοι καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν ἀναγγείλητε
λήψεσθε δόματα παντοῖα καὶ δοξασθήσεσθε ὑπ'
ἐμοῦ δηλώσατέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ κρίνατε 7
ἀπεκρίθησαν δὲ ἐκ δευτέρου λέγοντες βασιλεῦ
τὸ ὅραμα εἰπόν καὶ οἱ παῖδές σου κρινοῦσι
πρὸς ταῦτα 8 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς ἐπ'
ἀληθείας οἶδα ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἐξαγοράζετε
καθάπερ ἑωράκατε ὅτι ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ τὸ
πρᾶγμα καθάπερ οὖν προστέταχα οὕτως ἔσται 9
ἐὰν μὴ τὸ ἐνύπνιον ἀπαγγείλητέ μοι ἐπ' ἀληθείας
καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν δηλώσητε θανάτῳ
περιπεσεῖσθε συνείπασθε γὰρ λόγους ψευδεῖς
ποιήσασθαι ἐπ' ἐμοῦ ἕως ἂν ὁ καιρὸς ἀλλοιωθῇ
νῦν οὖν ἐὰν τὸ ῥῆμα εἴπητέ μοι ὃ τὴν νύκτα
ἑώρακα γνώσομαι ὅτι καὶ τὴν τούτου κρίσιν
δηλώσετε 10 καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλδαῖοι
ἐπὶ τοῦ βασιλέως ὅτι οὐδεὶς τῶν ἐπὶ τῆς γῆς
δυνήσεται εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ ὃ ἑώρακε καθάπερ
σὺ ἐρωτᾷς καὶ πᾶς βασιλεὺς καὶ πᾶς δυνάστης
τοιοῦτο πρᾶγμα οὐκ ἐπερωτᾷ πάντα σοφὸν καὶ
μάγον καὶ Χαλδαῖον 11 καὶ ὁ λόγος ὃν ζητεῖς
βασιλεῦ βαρύς ἐστι καὶ ἐπίδοξος καὶ οὐδείς
ἐστιν ὃς δηλώσει ταῦτα τῷ βασιλεῖ εἰ μήτι
ἄγγελος οὗ οὐκ ἔστι κατοικητήριον μετὰ πάσης
σαρκός ὅθεν οὐκ ἐνδέχεται γενέσθαι καθάπερ
οἴει 12 τότε ὁ βασιλεὺς στυγνὸς γενόμενος καὶ
περίλυπος προσέταξεν ἐξαγαγεῖν πάντας τοὺς
σοφοὺς τῆς Βαβυλωνίας 13 καὶ ἐδογματίσθη
πάντας ἀποκτεῖναι ἐζητήθη δὲ ὁ Δανιηλ καὶ
πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ χάριν τοῦ συναπολέσθαι
14 τότε Δανιηλ εἶπε βουλὴν καὶ γνώμην ἣν
εἶχεν Αριώχῃ τῷ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ βασιλέως
ᾧ προσέταξεν ἐξαγαγεῖν τοὺς σοφιστὰς τῆς
Βαβυλωνίας 15 καὶ ἐπυνθάνετο αὐτοῦ λέγων περὶ
τίνος δογματίζεται πικρῶς παρὰ τοῦ βασιλέως
τότε τὸ πρόσταγμα ἐσήμανεν ὁ Αριώχης τῷ
Δανιηλ 16 ὁ δὲ Δανιηλ εἰσῆλθε ταχέως πρὸς τὸν
βασιλέα καὶ ἠξίωσεν ἵνα δοθῇ αὐτῷ χρόνος παρὰ
τοῦ βασιλέως καὶ δηλώσῃ πάντα ἐπὶ τοῦ βασιλέως
17 τότε ἀπελθὼν Δανιηλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ τῷ
Ανανια καὶ Μισαηλ καὶ Αζαρια τοῖς συνεταίροις

ὑπέδειξε πάντα **18** καὶ παρήγγειλε νηστείαν
καὶ δέησιν καὶ τιμωρίαν ζητῆσαι παρὰ τοῦ
κυρίου τοῦ ὑψίστου περὶ τοῦ μυστηρίου τούτου
ὅπως μὴ ἐκδοθῶσι Δανιηλ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς
ἀπώλειαν ἅμα τοῖς σοφισταῖς Βαβυλῶνος **19**
τότε τῷ Δανιηλ ἐν ὁράματι ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ τὸ
μυστήριον τοῦ βασιλέως ἐξεφάνθη εὐσήμως τότε
Δανιηλ εὐλόγησε τὸν κύριον τὸν ὕψιστον **20**
καὶ ἐκφωνήσας εἶπεν ἔσται τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου
τοῦ μεγάλου εὐλογημένον εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἡ
σοφία καὶ ἡ μεγαλωσύνη αὐτοῦ ἐστι **21** καὶ αὐτὸς
ἀλλοιοῖ καιροὺς καὶ χρόνους μεθιστῶν βασιλεῖς
καὶ καθιστῶν διδοὺς σοφοῖς σοφίαν καὶ σύνεσιν
τοῖς ἐν ἐπιστήμῃ οὖσιν **22** ἀνακαλύπτων τὰ βαθέα
καὶ σκοτεινὰ καὶ γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει
καὶ τὰ ἐν τῷ φωτί καὶ παρ' αὐτῷ κατάλυσις
23 σοί κύριε τῶν πατέρων μου ἐξομολογοῦμαι
καὶ αἰνῶ ὅτι σοφίαν καὶ φρόνησιν ἔδωκάς μοι
καὶ νῦν ἐσήμανάς μοι ὅσα ἠξίωσα τοῦ δηλῶσαι
τῷ βασιλεῖ πρὸς ταῦτα **24** εἰσελθὼν δὲ Δανιηλ
πρὸς τὸν Αριωχ τὸν κατασταθέντα ὑπὸ τοῦ
βασιλέως ἀποκτεῖναι πάντας τοὺς σοφιστὰς τῆς
Βαβυλωνίας εἶπεν αὐτῷ τοὺς μὲν σοφιστὰς τῆς
Βαβυλωνίας μὴ ἀπολέσῃς εἰσάγαγε δέ με πρὸς
τὸν βασιλέα καὶ ἕκαστα τῷ βασιλεῖ δηλώσω
25 τότε Αριωχ κατὰ σπουδὴν εἰσήγαγεν τὸν
Δανιηλ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι
εὕρηκα ἄνθρωπον σοφὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας
τῶν υἱῶν τῆς Ιουδαίας ὃς τῷ βασιλεῖ δηλώσει
ἕκαστα **26** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ
Δανιηλ ἐπικαλουμένῳ δὲ Χαλδαϊστὶ Βαλτασαρ
δυνήσῃ δηλῶσαί μοι τὸ ὅραμα ὃ εἶδον καὶ τὴν
τούτου σύγκρισιν **27** ἐκφωνήσας δὲ ὁ Δανιηλ
ἐπὶ τοῦ βασιλέως εἶπεν τὸ μυστήριον ὃ ἑώρακεν
ὁ βασιλεύς οὐκ ἔστι σοφῶν καὶ φαρμακῶν καὶ
ἐπαοιδῶν καὶ γαζαρηνῶν ἡ δήλωσις **28** ἀλλ'
ἔστι θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀνακαλύπτων μυστήρια
ὃς ἐδήλωσε τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονοσορ ἃ δεῖ
γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν βασιλεῦ εἰς
τὸν αἰῶνα ζῆθι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὸ ὅραμα τῆς
κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου τοῦτό ἐστι
29 σύ βασιλεῦ κατακλιθεὶς ἐπὶ τῆς κοίτης σου
ἑώρακας πάντα ὅσα δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν καὶ ὁ ἀνακαλύπτων μυστήρια ἐδήλωσέ
σοι ἃ δεῖ γενέσθαι **30** κἀμοὶ δὲ οὐ παρὰ τὴν
σοφίαν τὴν οὖσαν ἐν ἐμοὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς
ἀνθρώπους τὸ μυστήριον τοῦτο ἐξεφάνθη ἀλλ'
ἕνεκεν τοῦ δηλωθῆναι τῷ βασιλεῖ ἐσημάνθη
μοι ἃ ὑπέλαβες τῇ καρδίᾳ σου ἐν γνώσει **31**
καὶ σύ βασιλεῦ ἑώρακας καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία
καὶ ἦν ἡ εἰκὼν ἐκείνη μεγάλη σφόδρα καὶ ἡ
πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερὴς ἑστήκει ἐναντίον
σου καὶ ἡ πρόσοψις τῆς εἰκόνος φοβερά **32** καὶ
ἦν ἡ κεφαλὴ αὐτῆς ἀπὸ χρυσίου χρηστοῦ τὸ
στῆθος καὶ οἱ βραχίονες ἀργυροῖ ἡ κοιλία καὶ
οἱ μηροὶ χαλκοῖ **33** τὰ δὲ σκέλη σιδηρᾶ οἱ πόδες
μέρος μέν τι σιδήρου μέρος δέ τι ὀστράκινον **34**
ἑώρακας ἕως ὅτου ἐτμήθη λίθος ἐξ ὄρους ἄνευ
χειρῶν καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας
τοὺς σιδηροῦς καὶ ὀστρακίνους καὶ κατήλεσεν
αὐτά **35** τότε λεπτὰ ἐγένετο ἅμα ὁ σίδηρος καὶ
τὸ ὄστρακον καὶ ὁ χαλκὸς καὶ ὁ ἄργυρος καὶ τὸ
χρυσίον καὶ ἐγένετο ὡσεὶ λεπτότερον ἀχύρου
ἐν ἅλωνι καὶ ἐρρίπισεν αὐτὰ ὁ ἄνεμος ὥστε
μηδὲν καταλειφθῆναι ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ λίθος
ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα ἐγένετο ὄρος μέγα καὶ

ἐπάταξε πᾶσαν τὴν γῆν 36 τοῦτο τὸ ὅραμα καὶ
τὴν κρίσιν δὲ ἐροῦμεν ἐπὶ τοῦ βασιλέως 37 σύ
βασιλεῦ βασιλεὺς βασιλέων καὶ σοὶ ὁ κύριος τοῦ
οὐρανοῦ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν
ἰσχὺν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν ἔδωκεν 38 ἐν
πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ θηρίων
ἀγρίων καὶ πετεινῶν οὐρανοῦ καὶ τῶν ἰχθύων
τῆς θαλάσσης παρέδωκεν ὑπὸ τὰς χεῖράς σου
κυριεύειν πάντων σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσῆ 39 καὶ
μετὰ σὲ ἀναστήσεται βασιλεία ἐλάττων σου καὶ
τρίτη βασιλεία ἄλλη χαλκῆ ἣ κυριεύσει πάσης
τῆς γῆς 40 καὶ βασιλεία τετάρτη ἰσχυρὰ ὥσπερ
ὁ σίδηρος ὁ δαμάζων πάντα καὶ πᾶν δένδρον
ἐκκόπτων καὶ σεισθήσεται πᾶσα ἡ γῆ 41 καὶ ὡς
ἑώρακας τοὺς πόδας αὐτῆς μέρος μέν τι ὀστράκου
κεραμικοῦ μέρος δέ τι σιδήρου βασιλεία ἄλλη
διμερὴς ἔσται ἐν αὐτῇ καθάπερ εἶδες τὸν σίδηρον
ἀναμεμειγμένον ἅμα τῷ πηλίνῳ ὀστράκῳ 42 καὶ
οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μέν τι σιδηροῦν
μέρος δέ τι ὀστράκινον μέρος τι τῆς βασιλείας
ἔσται ἰσχυρὸν καὶ μέρος τι ἔσται συντετριμμένον
43 καὶ ὡς εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμειγμένον
ἅμα τῷ πηλίνῳ ὀστράκῳ συμμειγεῖς ἔσονται εἰς
γένεσιν ἀνθρώπων οὐκ ἔσονται δὲ ὁμονοοῦντες
οὔτε εὐνοοῦντες ἀλλήλοις ὥσπερ οὐδὲ ὁ σίδηρος
δύναται συγκραθῆναι τῷ ὀστράκῳ 44 καὶ ἐν
τοῖς χρόνοις τῶν βασιλέων τούτων στήσει ὁ
θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν ἄλλην ἥτις ἔσται
εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ οὐ φθαρήσεται καὶ αὕτη ἡ
βασιλεία ἄλλο ἔθνος οὐ μὴ ἐάσῃ πατάξει δὲ καὶ
ἀφανίσει τὰς βασιλείας ταύτας καὶ αὐτὴ στήσεται
εἰς τὸν αἰῶνα 45 καθάπερ ἑώρακας ἐξ ὄρους
τμηθῆναι λίθον ἄνευ χειρῶν καὶ συνηλόησε
τὸ ὄστρακον τὸν σίδηρον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ
τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσόν ὁ θεὸς ὁ μέγας
ἐσήμανε τῷ βασιλεῖ τὰ ἐσόμενα ἐπ' ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν καὶ ἀκριβὲς τὸ ὅραμα καὶ πιστὴ ἡ τούτου
κρίσις 46 τότε Ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς
πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον χαμαὶ προσεκύνησε τῷ
Δανιηλ καὶ ἐπέταξε θυσίας καὶ σπονδὰς ποιῆσαι
αὐτῷ 47 καὶ ἐκφωνήσας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν
Δανιηλ εἶπεν ἐπ' ἀληθείας ἐστὶν ὁ θεὸς ὑμῶν
θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν βασιλέων ὁ
ἐκφαίνων μυστήρια κρυπτὰ μόνος ὅτι ἐδυνάσθης
δηλῶσαι τὸ μυστήριον τοῦτο 48 τότε ὁ βασιλεὺς
Ναβουχοδονοσορ Δανιηλ μεγαλύνας καὶ δοὺς
δωρεὰς μεγάλας καὶ πολλὰς κατέστησεν ἐπὶ
τῶν πραγμάτων τῆς Βαβυλωνίας καὶ ἀπέδειξεν
αὐτὸν ἄρχοντα καὶ ἡγούμενον πάντων τῶν
σοφιστῶν Βαβυλωνίας 49 καὶ Δανιηλ ἠξίωσε τὸν
βασιλέα ἵνα κατασταθῶσιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων
τῆς Βαβυλωνίας Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω καὶ
Δανιηλ ἦν ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ

3 ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονοσορ
βασιλεὺς διοικῶν πόλεις καὶ χώρας καὶ πάντας
τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ Ινδικῆς ἕως
Αἰθιοπίας ἐποίησεν εἰκόνα χρυσῆν τὸ ὕψος αὐτῆς
πηχῶν ἑξήκοντα καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς πηχῶν
ἕξ καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ τοῦ περιβόλου
χώρας Βαβυλωνίας 2 καὶ Ναβουχοδονοσορ
βασιλεὺς βασιλέων καὶ κυριεύων τῆς οἰκουμένης
ὅλης ἀπέστειλεν ἐπισυναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη
καὶ φυλὰς καὶ γλώσσας σατράπας στρατηγούς
τοπάρχας καὶ ὑπάτους διοικητὰς καὶ τοὺς ἐπ'
ἐξουσιῶν κατὰ χώραν καὶ πάντας τοὺς κατὰ
τὴν οἰκουμένην ἐλθεῖν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς

εἰκόνος τῆς χρυσῆς ἣν ἔστησε Ναβουχοδονοσορ
ὁ βασιλεύς 3 καὶ ἔστησαν οἱ προγεγραμμένοι
κατέναντι τῆς εἰκόνος 4 καὶ ὁ κῆρυξ ἐκήρυξε
τοῖς ὄχλοις ὑμῖν παραγγέλλεται ἔθνη καὶ χῶραι
λαοὶ καὶ γλῶσσαι 5 ὅταν ἀκούσητε τῆς φωνῆς
τῆς σάλπιγγος σύριγγος καὶ κιθάρας σαμβύκης
καὶ ψαλτηρίου συμφωνίας καὶ παντὸς γένους
μουσικῶν πεσόντες προσκυνήσατε τῇ εἰκόνι τῇ
χρυσῇ ἣν ἔστησε Ναβουχοδονοσορ βασιλεύς 6
καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ ἐμβαλοῦσιν
αὐτὸν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην
7 καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτε ἤκουσαν πάντα τὰ
ἔθνη τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος καὶ παντὸς ἤχου
μουσικῶν πίπτοντα πάντα τὰ ἔθνη φυλαὶ καὶ
γλῶσσαι προσεκύνησαν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣν
ἔστησε Ναβουχοδονοσορ κατέναντι τούτου 8 ἐν
ἐκείνῳ τῷ καιρῷ προσελθόντες ἄνδρες Χαλδαῖοι
διέβαλον τοὺς Ιουδαίους 9 καὶ ὑπολαβόντες εἶπον
κύριε βασιλεῦ εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι 10 σύ βασιλεῦ
προσέταξας καὶ ἔκρινας ἵνα πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν
ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος καὶ παντὸς
ἤχου μουσικῶν πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι
τῇ χρυσῇ 11 καὶ ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ
ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν
καιομένην 12 εἰσὶ δέ τινες ἄνδρες Ιουδαῖοι
οὓς κατέστησας ἐπὶ τῆς χώρας τῆς Βαβυλωνίας
Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι
οὐκ ἐφοβήθησάν σου τὴν ἐντολὴν καὶ τῷ εἰδώλῳ
σου οὐκ ἐλάτρευσαν καὶ τῇ εἰκόνι σου τῇ
χρυσῇ ᾗ ἔστησας οὐ προσεκύνησαν 13 τότε
Ναβουχοδονοσορ θυμωθεὶς ὀργῇ προσέταξεν
ἀγαγεῖν τὸν Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω τότε οἱ
ἄνθρωποι ἤχθησαν πρὸς τὸν βασιλέα 14 οὓς
καὶ συνιδὼν Ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς εἶπεν
αὐτοῖς διὰ τί Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω τοῖς θεοῖς
μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣν
ἔστησα οὐ προσκυνεῖτε 15 καὶ νῦν εἰ μὲν ἔχετε
ἑτοίμως ἅμα τῷ ἀκοῦσαι τῆς σάλπιγγος καὶ
παντὸς ἤχου μουσικῶν πεσόντες προσκυνῆσαι
τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ᾗ ἔστησα εἰ δὲ μή γε
γινώσκετε ὅτι μὴ προσκυνησάντων ὑμῶν αὐθωρὶ
ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν
καιομένην καὶ ποῖος θεὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν
χειρῶν μου 16 ἀποκριθέντες δὲ Σεδραχ Μισαχ
Αβδεναγω εἶπαν τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονοσορ
βασιλεῦ οὐ χρείαν ἔχομεν ἡμεῖς ἐπὶ τῇ ἐπιταγῇ
ταύτῃ ἀποκριθῆναί σοι 17 ἔστι γὰρ θεὸς ἐν
οὐρανοῖς εἷς κύριος ἡμῶν ὃν φοβούμεθα ὅς ἐστι
δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ
πυρός καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου βασιλεῦ ἐξελεῖται
ἡμᾶς 18 καὶ τότε φανερόν σοι ἔσται ὅτι οὔτε
τῷ εἰδώλῳ σου λατρεύομεν οὔτε τῇ εἰκόνι σου
τῇ χρυσῇ ἣν ἔστησας προσκυνοῦμεν 19 τότε
Ναβουχοδονοσορ ἐπλήσθη θυμοῦ καὶ ἡ μορφὴ
τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη καὶ ἐπέταξε
καῆναι τὴν κάμινον ἑπταπλασίως παρ᾽ ὃ ἔδει
αὐτὴν καῆναι 20 καὶ ἄνδρας ἰσχυροτάτους τῶν ἐν
τῇ δυνάμει ἐπέταξε συμποδίσαντας τὸν Σεδραχ
Μισαχ Αβδεναγω ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον
τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην 21 τότε οἱ ἄνδρες
ἐκεῖνοι συνεποδίσθησαν ἔχοντες τὰ ὑποδήματα
αὐτῶν καὶ τὰς τιάρας αὐτῶν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν
αὐτῶν σὺν τῷ ἱματισμῷ αὐτῶν καὶ ἐβλήθησαν
εἰς τὴν κάμινον 22 ἐπειδὴ τὸ πρόσταγμα τοῦ
βασιλέως ἤπειγεν καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη
ὑπὲρ τὸ πρότερον ἑπταπλασίως καὶ οἱ ἄνδρες

οἱ προχειρισθέντες συμποδίσαντες αὐτοὺς καὶ
προσαγαγόντες τῇ καμίνῳ ἐνεβάλοσαν εἰς αὐτήν
23 τοὺς μὲν οὖν ἄνδρας τοὺς συμποδίσαντας
τοὺς περὶ τὸν Αζαριαν ἐξελθοῦσα ἡ φλὸξ ἐκ
τῆς καμίνου ἐνεπύρισε καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὶ δὲ
συνετηρήθησαν 24 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν
βασιλέα ὑμνούντων αὐτῶν καὶ ἑστὼς ἐθεώρει
αὐτοὺς ζῶντας τότε Ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς
ἐθαύμασε καὶ ἀνέστη σπεύσας καὶ εἶπεν τοῖς
φίλοις αὐτοῦ 25 ἰδοὺ ἐγὼ ὁρῶ ἄνδρας τέσσαρας
λελυμένους περιπατοῦντας ἐν τῷ πυρί καὶ
φθορὰ οὐδεμία ἐγενήθη ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ ὅρασις
τοῦ τετάρτου ὁμοίωμα ἀγγέλου θεοῦ 26 καὶ
προσελθὼν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν θύραν τῆς
καμίνου τῆς καιομένης τῷ πυρὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς
ἐξ ὀνόματος Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω οἱ παῖδες
τοῦ θεοῦ τῶν θεῶν τοῦ ὑψίστου ἐξέλθετε
ἐκ τοῦ πυρός οὕτως οὖν ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες
ἐκ μέσου τοῦ πυρός 27 καὶ συνήχθησαν οἱ
ὕπατοι τοπάρχαι καὶ ἀρχιπατριῶται καὶ οἱ φίλοι
τοῦ βασιλέως καὶ ἐθεώρουν τοὺς ἀνθρώπους
ἐκείνους ὅτι οὐχ ἥψατο τὸ πῦρ τοῦ σώματος
αὐτῶν καὶ αἱ τρίχες αὐτῶν οὐ κατεκάησαν καὶ
τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθησαν οὐδὲ
ὀσμὴ τοῦ πυρὸς ἦν ἐν αὐτοῖς 28 ὑπολαβὼν δὲ
Ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς εἶπεν εὐλογητὸς
κύριος ὁ θεὸς τοῦ Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω ὃς
ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἔσωσε τοὺς
παῖδας αὐτοῦ τοὺς ἐλπίσαντας ἐπ᾽ αὐτόν τὴν
γὰρ προσταγὴν τοῦ βασιλέως ἠθέτησαν καὶ
παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς ἐμπυρισμόν ἵνα
μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι θεῷ ἑτέρῳ
ἀλλ᾽ ἢ τῷ θεῷ αὐτῶν 29 καὶ νῦν ἐγὼ κρίνω ἵνα
πᾶν ἔθνος καὶ πᾶσαι φυλαὶ καὶ πᾶσαι γλῶσσαι ὃς
ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸν κύριον τὸν θεὸν Σεδραχ
Μισαχ Αβδεναγω διαμελισθήσεται καὶ ἡ οἰκία
αὐτοῦ δημευθήσεται διότι οὐκ ἔστιν θεὸς ἕτερος
ὃς δυνήσεται ἐξελέσθαι οὕτως 30 οὕτως οὖν ὁ
βασιλεὺς τῷ Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω ἐξουσίαν
δοὺς ἐφ᾽ ὅλης τῆς χώρας κατέστησεν αὐτοὺς
ἄρχοντας

4 4 ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου τῆς βασιλείας
Ναβουχοδονοσορ εἶπεν εἰρηνεύων ἤμην ἐν τῷ
οἴκῳ μου καὶ εὐθηνῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου μου 5
ἐνύπνιον εἶδον καὶ εὐλαβήθην καὶ φόβος μοι
ἐπέπεσεν 10 ἐκάθευδον καὶ ἰδοὺ δένδρον ὑψηλὸν
φυόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἡ ὅρασις αὐτοῦ μεγάλη
καὶ οὐκ ἦν ἄλλο ὅμοιον αὐτῷ 11 καὶ ἡ ὅρασις
αὐτοῦ μεγάλη ἡ κορυφὴ αὐτοῦ ἤγγιζεν ἕως τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ ἕως τῶν νεφελῶν
πληροῦν τὰ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἥλιος καὶ ἡ
σελήνη ἐν αὐτῷ ᾤκουν καὶ ἐφώτιζον πᾶσαν τὴν
γῆν 12 οἱ κλάδοι αὐτοῦ τῷ μήκει ὡς σταδίων
τριάκοντα καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ ἐσκίαζον πάντα
τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ ἐν αὐτῷ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ ἐνόσσευον ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς καὶ
ἀγαθὸς καὶ ἐχορήγει πᾶσι τοῖς ζῴοις 13 ἐθεώρουν
ἐν τῷ ὕπνῳ μου καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἀπεστάλη ἐν
ἰσχύι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 14 καὶ ἐφώνησε καὶ εἶπεν
αὐτῷ ἐκκόψατε αὐτὸ καὶ καταφθείρατε αὐτό
προστέτακται γὰρ ἀπὸ τοῦ ὑψίστου ἐκριζῶσαι
καὶ ἀχρειῶσαι αὐτό 15 καὶ οὕτως εἶπε ῥίζαν μίαν
ἄφετε αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ὅπως μετὰ τῶν θηρίων
τῆς γῆς ἐν τοῖς ὄρεσι χόρτον ὡς βοῦς νέμηται 16
καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ
ἀλλοιωθῇ καὶ ἑπτὰ ἔτη βοσκηθῇ σὺν αὐτοῖς 17

ἕως ἂν γνῷ τὸν κύριον τοῦ οὐρανοῦ ἐξουσίαν
ἔχειν πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τῶν ἐπὶ τῆς
γῆς καὶ ὅσα ἂν θέλῃ ποιεῖ ἐν αὐτοῖς ἐνώπιόν
μου ἐξεκόπη ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ καὶ ἡ καταφθορὰ
αὐτοῦ ἐν ὥρᾳ μιᾷ τῆς ἡμέρας καὶ οἱ κλάδοι
αὐτοῦ ἐδόθησαν εἰς πάντα ἄνεμον καὶ εἱλκύσθη
καὶ ἐρρίφη καὶ τὸν χόρτον τῆς γῆς μετὰ τῶν
θηρίων τῆς γῆς ἤσθιε καὶ εἰς φυλακὴν παρεδόθη
καὶ ἐν πέδαις καὶ ἐν χειροπέδαις χαλκαῖς ἐδέθη
ὑπ᾽ αὐτῶν σφόδρα ἐθαύμασα ἐπὶ πᾶσι τούτοις
καὶ ὁ ὕπνος μου ἀπέστη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
μου **18** καὶ ἀναστὰς τὸ πρωὶ ἐκ τῆς κοίτης μου
ἐκάλεσα τὸν Δανιηλ τὸν ἄρχοντα τῶν σοφιστῶν
καὶ τὸν ἡγούμενον τῶν κρινόντων τὰ ἐνύπνια
καὶ διηγησάμην αὐτῷ τὸ ἐνύπνιον καὶ ὑπέδειξέ
μοι πᾶσαν τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ **19** μεγάλως δὲ
ἐθαύμασεν ὁ Δανιηλ καὶ ὑπόνοια κατέσπευδεν
αὐτόν καὶ φοβηθεὶς τρόμου λαβόντος αὐτὸν καὶ
ἀλλοιωθείσης τῆς ὁράσεως αὐτοῦ κινήσας τὴν
κεφαλὴν ὥραν μίαν ἀποθαυμάσας ἀπεκρίθη μοι
φωνῇ πραείᾳ βασιλεῦ τὸ ἐνύπνιον τοῦτο τοῖς
μισοῦσί σε καὶ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς σου
ἐπέλθοι **20** τὸ δένδρον τὸ ἐν τῇ γῇ πεφυτευμένον
οὗ ἡ ὅρασις μεγάλη σὺ εἶ βασιλεῦ **21** καὶ πάντα
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὰ νοσσεύοντα ἐν αὐτῷ
ἡ ἰσχὺς τῆς γῆς καὶ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν γλωσσῶν
πασῶν ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ πᾶσαι αἱ
χῶραι σοὶ δουλεύουσι **22** τὸ δὲ ἀνυψωθῆναι τὸ
δένδρον ἐκεῖνο καὶ ἐγγίσαι τῷ οὐρανῷ καὶ τὸ
κύτος αὐτοῦ ἅψασθαι τῶν νεφελῶν σύ βασιλεῦ
ὑψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς
ὄντας ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς ὑψώθη σου
ἡ καρδία ὑπερηφανίᾳ καὶ ἰσχύι τὰ πρὸς τὸν
ἅγιον καὶ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ τὰ ἔργα σου
ὤφθη καθότι ἐξερήμωσας τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ
τοῦ ζῶντος ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ τοῦ
ἡγιασμένου **23** καὶ ἡ ὅρασις ἣν εἶδες ὅτι ἄγγελος
ἐν ἰσχύι ἀπεστάλη παρὰ τοῦ κυρίου καὶ ὅτι εἶπεν
ἐξᾶραι τὸ δένδρον καὶ ἐκκόψαι ἡ κρίσις τοῦ
θεοῦ τοῦ μεγάλου ἥξει ἐπὶ σέ **24** καὶ ὁ ὕψιστος
καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπὶ σὲ κατατρέχουσιν **25**
εἰς φυλακὴν ἀπάξουσί σε καὶ εἰς τόπον ἔρημον
ἀποστελοῦσί σε **26** καὶ ἡ ῥίζα τοῦ δένδρου ἡ
ἀφεθεῖσα ἐπεὶ οὐκ ἐξερριζώθη ὁ τόπος τοῦ
θρόνου σού σοι συντηρηθήσεται εἰς καιρὸν καὶ
ὥραν ἰδοὺ ἐπὶ σὲ ἑτοιμάζονται καὶ μαστιγώσουσί
σε καὶ ἐπάξουσι τὰ κεκριμένα ἐπὶ σέ **27** κύριος ζῇ
ἐν οὐρανῷ καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐπὶ πάσῃ τῇ γῇ
αὐτοῦ δεήθητι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ πάσας
τὰς ἀδικίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι ἵνα
ἐπιείκεια δοθῇ σοι καὶ πολυήμερος γένῃ ἐπὶ τοῦ
θρόνου τῆς βασιλείας σου καὶ μὴ καταφθείρῃ
σε τούτους τοὺς λόγους ἀγάπησον ἀκριβὴς γάρ
μου ὁ λόγος καὶ πλήρης ὁ χρόνος σου **28** καὶ
ἐπὶ συντελείᾳ τῶν λόγων Ναβουχοδονοσορ ὡς
ἤκουσε τὴν κρίσιν τοῦ ὁράματος τοὺς λόγους ἐν
τῇ καρδίᾳ συνετήρησε **29** καὶ μετὰ μῆνας δώδεκα
ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως μετὰ
πάσης τῆς δόξης αὐτοῦ περιεπάτει καὶ ἐπὶ τῶν
πύργων αὐτῆς διεπορεύετο **30** καὶ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὕτη ἐστὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἣν ἐγὼ
ᾠκοδόμησα καὶ οἶκος βασιλείας μου ἐν ἰσχύι
κράτους μου κληθήσεται εἰς τιμὴν τῆς δόξης
μου **31** καὶ ἐπὶ συντελείας τοῦ λόγου αὐτοῦ
φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἤκουσε σοὶ λέγεται
Ναβουχοδονοσορ βασιλεῦ ἡ βασιλεία Βαβυλῶνος

ἀφῄρηταί σου καὶ ἑτέρῳ δίδοται ἐξουθενημένῳ
ἀνθρώπῳ ἐν τῷ οἴκῳ σου ἰδοὺ ἐγὼ καθίστημι
αὐτὸν ἐπὶ τῆς βασιλείας σου καὶ τὴν ἐξουσίαν
σου καὶ τὴν δόξαν σου καὶ τὴν τρυφήν σου
παραλήψεται ὅπως ἐπιγνῷς ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ
θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἀνθρώπων
καὶ ᾧ ἐὰν βούληται δώσει αὐτήν ἕως δὲ ἡλίου
ἀνατολῆς βασιλεὺς ἕτερος εὐφρανθήσεται ἐν
τῷ οἴκῳ σου καὶ κρατήσει τῆς δόξης σου καὶ
τῆς ἰσχύος σου καὶ τῆς ἐξουσίας σου **32** καὶ
οἱ ἄγγελοι διώξονταί σε ἐπὶ ἔτη ἑπτά καὶ οὐ
μὴ ὀφθῇς οὐδ’ οὐ μὴ λαλήσῃς μετὰ παντὸς
ἀνθρώπου χόρτον ὡς βοῦν σε ψωμίσουσι καὶ
ἀπὸ τῆς χλόης τῆς γῆς ἔσται ἡ νομή σου ἰδοὺ
ἀντὶ τῆς δόξης σου δήσουσί σε καὶ τὸν οἶκον
τῆς τρυφῆς σου καὶ τὴν βασιλείαν σου ἕτερος
ἕξει **33** ἕως δὲ πρωὶ πάντα τελεσθήσεται ἐπὶ
σέ Ναβουχοδονοσορ βασιλεῦ Βαβυλῶνος καὶ
οὐχ ὑστερήσει ἀπὸ πάντων τούτων οὐθέν ἐγὼ
Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἑπτὰ ἔτη
ἐπεδήθην χόρτον ὡς βοῦν ἐψώμισάν με καὶ ἀπὸ
τῆς χλόης τῆς γῆς ἤσθιον καὶ μετὰ ἔτη ἑπτὰ
ἔδωκα τὴν ψυχήν μου εἰς δέησιν καὶ ἠξίωσα
περὶ τῶν ἁμαρτιῶν μου κατὰ πρόσωπον κυρίου
τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ περὶ τῶν ἀγνοιῶν μου
τοῦ θεοῦ τῶν θεῶν τοῦ μεγάλου ἐδεήθην καὶ
αἱ τρίχες μου ἐγένοντο ὡς πτέρυγες ἀετοῦ οἱ
ὄνυχές μου ὡσεὶ λέοντος ἠλλοιώθη ἡ σάρξ μου
καὶ ἡ καρδία μου γυμνὸς περιεπάτουν μετὰ τῶν
θηρίων τῆς γῆς ἐνύπνιον εἶδον καὶ ὑπόνοιαί με
εἰλήφασι καὶ διὰ χρόνου ὕπνος με ἔλαβε πολὺς
καὶ νυσταγμὸς ἐπέπεσέ μοι **34** καὶ ἐπὶ συντελείᾳ
τῶν ἑπτὰ ἐτῶν ὁ χρόνος μου τῆς ἀπολυτρώσεως
ἦλθε καὶ αἱ ἁμαρτίαι μου καὶ αἱ ἄγνοιαί μου
ἐπληρώθησαν ἐναντίον τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ἐδεήθην περὶ τῶν ἀγνοιῶν μου τοῦ θεοῦ τῶν
θεῶν τοῦ μεγάλου καὶ ἰδοὺ ἄγγελος εἷς ἐκάλεσέ
με ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγων Ναβουχοδονοσορ
δούλευσον τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ τῷ ἁγίῳ καὶ
δὸς δόξαν τῷ ὑψίστῳ τὸ βασίλειον τοῦ ἔθνους
σού σοι ἀποδίδοται **36** ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
ἀποκατεστάθη ἡ βασιλεία μου ἐμοί καὶ ἡ δόξα
μου ἀπεδόθη μοι **37** τῷ ὑψίστῳ ἀνθομολογοῦμαι
καὶ αἰνῶ τῷ κτίσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
καὶ τὰς θαλάσσας καὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ πάντα
τὰ ἐν αὐτοῖς ἐξομολογοῦμαι καὶ αἰνῶ ὅτι αὐτός
ἐστι θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν κυρίων καὶ
βασιλεὺς τῶν βασιλέων

5 Βαλτασαρ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν ἑστιατορίαν
μεγάλην τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ καὶ ἔπινεν οἶνον **2**
καὶ ἀνυψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἐνέγκαι
τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ τοῦ οἴκου
τοῦ θεοῦ ἃ ἤνεγκε Ναβουχοδονοσορ ὁ πατὴρ
αὐτοῦ ἀπὸ Ιερουσαλημ καὶ οἰνοχοῆσαι ἐν αὐτοῖς
τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ **3** καὶ ἠνέχθη καὶ ἔπινον ἐν
αὐτοῖς **4** καὶ ηὐλόγουν τὰ εἴδωλα τὰ χειροποίητα
αὐτῶν καὶ τὸν θεὸν τοῦ αἰῶνος οὐκ εὐλόγησαν
τὸν ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν τοῦ πνεύματος αὐτῶν
5 ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ ἐξῆλθον δάκτυλοι
ὡσεὶ χειρὸς ἀνθρώπου καὶ ἔγραψαν ἐπὶ τοῦ
τοίχου τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ κονιάματος
κατέναντι τοῦ φωτὸς ἔναντι τοῦ βασιλέως
Βαλτασαρ καὶ εἶδε χεῖρα γράφουσαν **6** καὶ ἡ
ὅρασις αὐτοῦ ἠλλοιώθη καὶ φόβοι καὶ ὑπόνοιαι
αὐτὸν κατέσπευδον ἔσπευσεν οὖν ὁ βασιλεὺς
καὶ ἐξανέστη καὶ ἑώρα τὴν γραφὴν ἐκείνην

καὶ οἱ συνεταῖροι κύκλῳ αὐτοῦ ἐκαυχῶντο 7
καὶ ὁ βασιλεὺς ἐφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καλέσαι
τοὺς ἐπαοιδοὺς καὶ φαρμακοὺς καὶ Χαλδαίους
καὶ γαζαρηνοὺς ἀπαγγεῖλαι τὸ σύγκριμα τῆς
γραφῆς καὶ εἰσεπορεύοντο ἐπὶ θεωρίαν ἰδεῖν
τὴν γραφὴν καὶ τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς οὐκ
ἐδύναντο συγκρῖναι τῷ βασιλεῖ τότε ὁ βασιλεὺς
ἐξέθηκε πρόσταγμα λέγων πᾶς ἀνὴρ ὃς ἂν
ὑποδείξῃ τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς στολιεῖ αὐτὸν
πορφύραν καὶ μανιάκην χρυσοῦν περιθήσει αὐτῷ
καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐξουσία τοῦ τρίτου μέρους
τῆς βασιλείας 8 καὶ εἰσεπορεύοντο οἱ ἐπαοιδοὶ
καὶ φαρμακοὶ καὶ γαζαρηνοί καὶ οὐκ ἠδύνατο
οὐδεὶς τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς ἀπαγγεῖλαι 9
τότε ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τὴν βασίλισσαν περὶ τοῦ
σημείου καὶ ὑπέδειξεν αὐτῇ ὡς μέγα ἐστί καὶ ὅτι
πᾶς ἄνθρωπος οὐ δύναται ἀπαγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ
τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς 10 τότε ἡ βασίλισσα
ἐμνήσθη πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ Δανιηλ ὃς ἦν ἐκ
τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ιουδαίας 11 καὶ εἶπε τῷ
βασιλεῖ ὁ ἄνθρωπος ἐπιστήμων ἦν καὶ σοφὸς
καὶ ὑπερέχων πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος
12 καὶ πνεῦμα ἅγιον ἐν αὐτῷ ἐστι καὶ ἐν ταῖς
ἡμέραις τοῦ πατρός σου τοῦ βασιλέως συγκρίματα
ὑπέρογκα ὑπέδειξε Ναβουχοδονοσορ τῷ πατρί
σου 13 τότε Δανιηλ εἰσήχθη πρὸς τὸν βασιλέα καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτῷ 16 ὦ Δανιηλ
δύνῃ μοι ὑποδεῖξαι τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς
καὶ στολιῶ σε πορφύραν καὶ μανιάκην χρυσοῦν
περιθήσω σοι καὶ ἕξεις ἐξουσίαν τοῦ τρίτου
μέρους τῆς βασιλείας μου 17 τότε Δανιηλ ἔστη
κατέναντι τῆς γραφῆς καὶ ἀνέγνω καὶ οὕτως
ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ αὕτη ἡ γραφή ἠρίθμηται
κατελογίσθη ἐξῆρται καὶ ἔστη ἡ γράψασα χείρ
καὶ αὕτη ἡ σύγκρισις αὐτῶν 23 βασιλεῦ σὺ
ἐποιήσω ἑστιατορίαν τοῖς φίλοις σου καὶ ἔπινες
οἶνον καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ
ζῶντος ἠνέχθη σοι καὶ ἐπίνετε ἐν αὐτοῖς σὺ
καὶ οἱ μεγιστᾶνές σου καὶ ᾐνέσατε πάντα τὰ
εἴδωλα τὰ χειροποίητα τῶν ἀνθρώπων καὶ τῷ
θεῷ τῷ ζῶντι οὐκ εὐλογήσατε καὶ τὸ πνεῦμά
σου ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ τὸ βασίλειόν σου
αὐτὸς ἔδωκέ σοι καὶ οὐκ εὐλόγησας αὐτὸν οὐδὲ
ᾔνεσας αὐτῷ 26 τοῦτο τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς
ἠρίθμηται ὁ χρόνος σου τῆς βασιλείας ἀπολήγει
ἡ βασιλεία σου συντέτμηται καὶ συντετέλεσται
ἡ βασιλεία σου τοῖς Μήδοις καὶ τοῖς Πέρσαις
δίδοται 29 τότε Βαλτασαρ ὁ βασιλεὺς ἐνέδυσε
τὸν Δανιηλ πορφύραν καὶ μανιάκην χρυσοῦν
περιέθηκεν αὐτῷ καὶ ἔδωκεν ἐξουσίαν αὐτῷ τοῦ
τρίτου μέρους τῆς βασιλείας αὐτοῦ 30 καὶ τὸ
σύγκριμα ἐπῆλθε Βαλτασαρ τῷ βασιλεῖ καὶ τὸ
βασίλειον ἐξῆρται ἀπὸ τῶν Χαλδαίων καὶ ἐδόθη
τοῖς Μήδοις καὶ τοῖς Πέρσαις 31 καὶ Ἀρταξέρξης ὁ
τῶν Μήδων παρέλαβε τὴν βασιλείαν καὶ Δαρεῖος
πλήρης τῶν ἡμερῶν καὶ ἔνδοξος ἐν γήρει
6 καὶ κατέστησε σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ
ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ 2 καὶ ἐπ' αὐτῶν
ἄνδρας τρεῖς ἡγουμένους αὐτῶν καὶ Δανιηλ
εἷς ἦν τῶν τριῶν ἀνδρῶν 3 ὑπὲρ πάντας
ἔχων ἐξουσίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ Δανιηλ ἦν
ἐνδεδυμένος πορφύραν καὶ μέγας καὶ ἔνδοξος
ἔναντι Δαρείου τοῦ βασιλέως καθότι ἦν ἔνδοξος
καὶ ἐπιστήμων καὶ συνετός καὶ πνεῦμα ἅγιον
ἐν αὐτῷ καὶ εὐοδούμενος ἐν ταῖς πραγματείαις
τοῦ βασιλέως αἷς ἔπρασσε τότε ὁ βασιλεὺς

ἐβουλεύσατο καταστῆσαι τὸν Δανιηλ ἐπὶ πάσης
τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας οὓς
κατέστησε μετ’ αὐτοῦ καὶ σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι
ἑπτά 4 ὅτε δὲ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καταστῆσαι
τὸν Δανιηλ ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ τότε
βουλὴν καὶ γνώμην ἐβουλεύσαντο ἐν ἑαυτοῖς
οἱ δύο νεανίσκοι πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ἐπεὶ
οὐδεμίαν ἁμαρτίαν οὐδὲ ἄγνοιαν ηὕρισκον κατὰ
τοῦ Δανιηλ περὶ ἧς κατηγορήσουσιν αὐτοῦ πρὸς
τὸν βασιλέα 5 καὶ εἶπαν δεῦτε στήσωμεν ὁρισμὸν
καθ’ ἑαυτῶν ὅτι πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἀξιώσει
ἀξίωμα καὶ οὐ μὴ εὔξηται εὐχὴν ἀπὸ παντὸς
θεοῦ ἕως ἡμερῶν τριάκοντα ἀλλ’ ἢ παρὰ Δαρείου
τοῦ βασιλέως εἰ δὲ μή ἀποθανεῖται ἵνα ἡττήσωσι
τὸν Δανιηλ ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ ῥιφῇ
εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ᾔδεισαν γὰρ ὅτι
Δανιηλ προσεύχεται καὶ δεῖται κυρίου τοῦ θεοῦ
αὐτοῦ τρὶς τῆς ἡμέρας 6 τότε προσήλθοσαν
οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι καὶ εἶπαν ἐναντίον τοῦ
βασιλέως 7 ὁρισμὸν καὶ στάσιν ἐστήσαμεν ὅτι πᾶς
ἄνθρωπος ὃς ἂν εὔξηται εὐχὴν ἢ ἀξιώσῃ ἀξίωμά
τι παρὰ παντὸς θεοῦ ἕως ἡμερῶν τριάκοντα ἀλλ’
ἢ παρὰ Δαρείου τοῦ βασιλέως ῥιφήσεται εἰς τὸν
λάκκον τῶν λεόντων 8 καὶ ἠξίωσαν τὸν βασιλέα
ἵνα στήσῃ τὸν ὁρισμὸν καὶ μὴ ἀλλοιώσῃ αὐτόν
διότι ᾔδεισαν ὅτι Δανιηλ προσεύχεται καὶ δεῖται
τρὶς τῆς ἡμέρας ἵνα ἡττηθῇ διὰ τοῦ βασιλέως
καὶ ῥιφῇ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων 9 καὶ
οὕτως ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ἔστησε καὶ ἐκύρωσεν
10 ἐπιγνοὺς δὲ Δανιηλ τὸν ὁρισμόν ὃν ἔστησε
κατ’ αὐτοῦ θυρίδας ἤνοιξεν ἐν τῷ ὑπερῴῳ
αὐτοῦ κατέναντι Ιερουσαλημ καὶ ἔπιπτεν ἐπὶ
πρόσωπον αὐτοῦ τρὶς τῆς ἡμέρας καθὼς ἐποίει
ἔμπροσθεν καὶ ἐδεῖτο 11 καὶ αὐτοὶ ἐτήρησαν
τὸν Δανιηλ καὶ κατελάβοσαν αὐτὸν εὐχόμενον
τρὶς τῆς ἡμέρας καθ’ ἑκάστην ἡμέραν 12 τότε
οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐνέτυχον τῷ βασιλεῖ καὶ
εἶπαν Δαρεῖε βασιλεῦ οὐχ ὁρισμὸν ὡρίσω ἵνα
πᾶς ἄνθρωπος μὴ εὔξηται εὐχὴν μηδὲ ἀξιώσῃ
ἀξίωμα παρὰ παντὸς θεοῦ ἕως ἡμερῶν τριάκοντα
ἀλλὰ παρὰ σοῦ βασιλεῦ εἰ δὲ μή ῥιφήσεται
εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
βασιλεὺς εἶπεν αὐτοῖς ἀκριβὴς ὁ λόγος καὶ μενεῖ
ὁ ὁρισμός καὶ εἶπον αὐτῷ ὁρκίζομέν σε τοῖς
Μήδων καὶ Περσῶν δόγμασιν ἵνα μὴ ἀλλοιώσῃς
τὸ πρόσταγμα μηδὲ θαυμάσῃς πρόσωπον καὶ ἵνα
μὴ ἐλαττώσῃς τι τῶν εἰρημένων καὶ κολάσῃς τὸν
ἄνθρωπον ὃς οὐκ ἐνέμεινε τῷ ὁρισμῷ τούτῳ καὶ
εἶπεν οὕτως ποιήσω καθὼς λέγετε καὶ ἕστηκέ
μοι τοῦτο 13 καὶ εἶπαν ἰδοὺ εὕρομεν Δανιηλ
τὸν φίλον σου εὐχόμενον καὶ δεόμενον τοῦ
προσώπου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ τρὶς τῆς ἡμέρας 14
καὶ λυπούμενος ὁ βασιλεὺς εἶπεν ῥιφῆναι τὸν
Δανιηλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων κατὰ τὸν
ὁρισμόν ὃν ἔστησε κατ’ αὐτοῦ τότε ὁ βασιλεὺς
σφόδρα ἐλυπήθη ἐπὶ τῷ Δανιηλ καὶ ἐβοήθει
τοῦ ἐξελέσθαι αὐτὸν ἕως δυσμῶν ἡλίου ἀπὸ
τῶν χειρῶν τῶν σατραπῶν 15 καὶ οὐκ ἠδύνατο
ἐξελέσθαι αὐτὸν ἀπ’ αὐτῶν 16 ἀναβοήσας δὲ
Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δανιηλ ὁ θεός σου ᾧ
σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς τρὶς τῆς ἡμέρας αὐτὸς
ἐξελεῖταί σε ἐκ χειρὸς τῶν λεόντων ἕως πρωὶ
θάρρει 17 τότε Δανιηλ ἐρρίφη εἰς τὸν λάκκον
τῶν λεόντων καὶ ἠνέχθη λίθος καὶ ἐτέθη εἰς τὸ
στόμα τοῦ λάκκου καὶ ἐσφραγίσατο ὁ βασιλεὺς
ἐν τῷ δακτυλίῳ ἑαυτοῦ καὶ ἐν τοῖς δακτυλίοις

τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ ὅπως μὴ ἀπ’ αὐτῶν
ἀρθῇ ὁ Δανιηλ ἢ ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἀνασπάσῃ
ἐκ τοῦ λάκκου **18** τότε ὑπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς
εἰς τὰ βασίλεια αὐτοῦ καὶ ηὐλίσθη νῆστις καὶ
ἦν λυπούμενος περὶ τοῦ Δανιηλ τότε ὁ θεὸς τοῦ
Δανιηλ πρόνοιαν ποιούμενος αὐτοῦ ἀπέκλεισε τὰ
στόματα τῶν λεόντων καὶ οὐ παρηνώχλησαν τῷ
Δανιηλ **19** καὶ ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ὤρθρισε πρωὶ
καὶ παρέλαβε μεθ’ ἑαυτοῦ τοὺς σατράπας καὶ
πορευθεὶς ἔστη ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ λάκκου τῶν
λεόντων **20** τότε ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τὸν Δανιηλ
φωνῇ μεγάλῃ μετὰ κλαυθμοῦ λέγων ὦ Δανιηλ
εἰ ἄρα ζῇς καὶ ὁ θεός σου ᾧ λατρεύεις ἐνδελεχῶς
σέσωκέ σε ἀπὸ τῶν λεόντων καὶ οὐκ ἠχρείωκάν
σε **21** τότε Δανιηλ ἐπήκουσε φωνῇ μεγάλῃ καὶ
εἶπεν βασιλεῦ ἔτι εἰμὶ ζῶν **22** καὶ σέσωκέ με ὁ
θεὸς ἀπὸ τῶν λεόντων καθότι δικαιοσύνη ἐν
ἐμοὶ εὑρέθη ἐναντίον αὐτοῦ καὶ ἐναντίον δὲ σοῦ
βασιλεῦ οὔτε ἄγνοια οὔτε ἁμαρτία εὑρέθη ἐν ἐμοί
σὺ δὲ ἤκουσας ἀνθρώπων πλανώντων βασιλεῖς
καὶ ἔρριψάς με εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων εἰς
ἀπώλειαν **23** τότε συνήχθησαν πᾶσαι αἱ δυνάμεις
καὶ εἶδον τὸν Δανιηλ ὡς οὐ παρηνώχλησαν αὐτῷ
οἱ λέοντες **24** τότε οἱ δύο ἄνθρωποι ἐκεῖνοι οἱ
καταμαρτυρήσαντες τοῦ Δανιηλ αὐτοὶ καὶ αἱ
γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐρρίφησαν
τοῖς λέουσι καὶ οἱ λέοντες ἀπέκτειναν αὐτοὺς καὶ
ἔθλασαν τὰ ὀστᾶ αὐτῶν **25** τότε Δαρεῖος ἔγραψε
πᾶσι τοῖς ἔθνεσι καὶ χώραις καὶ γλώσσαις τοῖς
οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ λέγων **26** πάντες οἱ
ἄνθρωποι οἱ ὄντες ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἔστωσαν
προσκυνοῦντες καὶ λατρεύοντες τῷ θεῷ τοῦ
Δανιηλ αὐτὸς γάρ ἐστι θεὸς μένων καὶ ζῶν εἰς
γενεὰς γενεῶν ἕως τοῦ αἰῶνος **27** ἐγὼ Δαρεῖος
ἔσομαι αὐτῷ προσκυνῶν καὶ δουλεύων πάσας
τὰς ἡμέρας μου τὰ γὰρ εἴδωλα τὰ χειροποίητα
οὐ δύνανται σῶσαι ὡς ἐλυτρώσατο ὁ θεὸς τοῦ
Δανιηλ τὸν Δανιηλ **28** καὶ ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος
προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ καὶ Δανιηλ
κατεστάθη ἐπὶ τῆς βασιλείας Δαρείου καὶ Κῦρος
ὁ Πέρσης παρέλαβε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ

7 ἔτους πρώτου βασιλεύοντος Βαλτασαρ χώρας
Βαβυλωνίας Δανιηλ ὅραμα εἶδε παρὰ κεφαλὴν
ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ τότε Δανιηλ τὸ ὅραμα ὃ
εἶδεν ἔγραψεν εἰς κεφάλαια λόγων **2** ἐπὶ τῆς
κοίτης μου ἐθεώρουν καθ’ ὕπνους νυκτὸς καὶ
ἰδοὺ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ ἐνέπεσον εἰς
τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην **3** καὶ τέσσαρα θηρία
ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης διαφέροντα ἓν παρὰ
τὸ ἕν **4** τὸ πρῶτον ὡσεὶ λέαινα ἔχουσα πτερὰ ὡσεὶ
ἀετοῦ ἐθεώρουν ἕως ὅτου ἐτίλη τὰ πτερὰ αὐτῆς
καὶ ἤρθη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρωπίνων
ἐστάθη καὶ ἀνθρωπίνη καρδία ἐδόθη αὐτῇ **5**
καὶ ἰδοὺ μετ’ αὐτὴν ἄλλο θηρίον ὁμοίωσιν ἔχον
ἄρκου καὶ ἐπὶ τοῦ ἑνὸς πλευροῦ ἐστάθη καὶ τρία
πλευρὰ ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτῆς καὶ οὕτως εἶπεν
ἀνάστα κατάφαγε σάρκας πολλάς **6** καὶ μετὰ
ταῦτα ἐθεώρουν θηρίον ἄλλο ὡσεὶ πάρδαλιν
καὶ πτερὰ τέσσαρα ἐπέτεινον ἐπάνω αὐτοῦ καὶ
τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ καὶ γλῶσσα ἐδόθη
αὐτῷ **7** μετὰ δὲ ταῦτα ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς
νυκτὸς θηρίον τέταρτον φοβερόν καὶ ὁ φόβος
αὐτοῦ ὑπερφέρων ἰσχύι ἔχον ὀδόντας σιδηροῦς
μεγάλους ἐσθίον καὶ κοπανίζον κύκλῳ τοῖς ποσὶ
καταπατοῦν διαφόρως χρώμενον παρὰ πάντα
τὰ πρὸ αὐτοῦ θηρία εἶχε δὲ κέρατα δέκα **8** καὶ

βουλαὶ πολλαὶ ἐν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ
ἄλλο ἓν κέρας ἀνεφύη ἀνὰ μέσον αὐτῶν μικρὸν
ἐν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ καὶ τρία τῶν κεράτων
τῶν πρώτων ἐξηράνθησαν δῖ αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ
ὀφθαλμοὶ ὥσπερ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπινοι ἐν τῷ
κέρατι τούτῳ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ ἐποίει
πόλεμον πρὸς τοὺς ἁγίους **9** ἐθεώρουν ἕως ὅτε
θρόνοι ἐτέθησαν καὶ παλαιὸς ἡμερῶν ἐκάθητο
ἔχων περιβολὴν ὡσεὶ χιόνα καὶ τὸ τρίχωμα τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον λευκὸν καθαρόν ὁ
θρόνος ὡσεὶ φλὸξ πυρός **10** καὶ ἐξεπορεύετο
κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ποταμὸς πυρός χίλιαι
χιλιάδες ἐθεράπευον αὐτὸν καὶ μύριαι μυριάδες
παρειστήκεισαν αὐτῷ καὶ κριτήριον ἐκάθισε καὶ
βίβλοι ἠνεῴχθησαν **11** ἐθεώρουν τότε τὴν φωνὴν
τῶν λόγων τῶν μεγάλων ὧν τὸ κέρας ἐλάλει
καὶ ἀπετυμπανίσθη τὸ θηρίον καὶ ἀπώλετο τὸ
σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐδόθη εἰς καῦσιν πυρός **12** καὶ
τοὺς κύκλῳ αὐτοῦ ἀπέστησε τῆς ἐξουσίας αὐτῶν
καὶ χρόνος ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως χρόνου καὶ
καιροῦ **13** ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς
καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς
υἱὸς ἀνθρώπου ἤρχετο καὶ ὡς παλαιὸς ἡμερῶν
παρῆν καὶ οἱ παρεστηκότες παρῆσαν αὐτῷ **14**
καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία καὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς
γῆς κατὰ γένη καὶ πᾶσα δόξα αὐτῷ λατρεύουσα
καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος ἥτις οὐ μὴ
ἀρθῇ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἥτις οὐ μὴ φθαρῇ
15 καὶ ἀκηδιάσας ἐγὼ Δανιηλ ἐν τούτοις ἐν
τῷ ὁράματι τῆς νυκτὸς **16** προσῆλθον πρὸς
ἕνα τῶν ἑστώτων καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἐζήτουν
παρ’ αὐτοῦ ὑπὲρ πάντων τούτων ἀποκριθεὶς δὲ
λέγει μοι καὶ τὴν κρίσιν τῶν λόγων ἐδήλωσέ
μοι **17** ταῦτα τὰ θηρία τὰ μεγάλα εἰσὶ τέσσαρες
βασιλεῖαι αἳ ἀπολοῦνται ἀπὸ τῆς γῆς **18** καὶ
παραλήψονται τὴν βασιλείαν ἅγιοι ὑψίστου καὶ
καθέξουσι τὴν βασιλείαν ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ
ἕως τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων **19** τότε ἤθελον
ἐξακριβάσασθαι περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου
τοῦ διαφθείροντος πάντα καὶ ὑπερφόβου καὶ
ἰδοὺ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ καὶ οἱ ὄνυχες
αὐτοῦ χαλκοῖ κατεσθίοντες πάντας κυκλόθεν καὶ
καταπατοῦντες τοῖς ποσί **20** καὶ περὶ τῶν δέκα
κεράτων αὐτοῦ τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ
ἑνὸς τοῦ ἄλλου τοῦ προσφυέντος καὶ ἐξέπεσαν δῖ
αὐτοῦ τρία καὶ τὸ κέρας ἐκεῖνο εἶχεν ὀφθαλμοὺς
καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ ἡ πρόσοψις
αὐτοῦ ὑπερέφερε τὰ ἄλλα **21** καὶ κατενόουν
τὸ κέρας ἐκεῖνο πόλεμον συνιστάμενον πρὸς
τοὺς ἁγίους καὶ τροπούμενον αὐτοὺς **22** ἕως
τοῦ ἐλθεῖν τὸν παλαιὸν ἡμερῶν καὶ τὴν κρίσιν
ἔδωκε τοῖς ἁγίοις τοῦ ὑψίστου καὶ ὁ καιρὸς
ἐδόθη καὶ τὸ βασίλειον κατέσχον οἱ ἅγιοι **23**
καὶ ἐρρέθη μοι περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου
ὅτι βασιλεία τετάρτη ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ἥτις
διοίσει παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἀναστατώσει
αὐτὴν καὶ καταλεανεῖ αὐτήν **24** καὶ τὰ δέκα
κέρατα τῆς βασιλείας δέκα βασιλεῖς στήσονται
καὶ ὁ ἄλλος βασιλεὺς μετὰ τούτους στήσεται
καὶ αὐτὸς διοίσει κακοῖς ὑπὲρ τοὺς πρώτους
καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει **25** καὶ ῥήματα
εἰς τὸν ὕψιστον λαλήσει καὶ τοὺς ἁγίους τοῦ
ὑψίστου κατατρίψει καὶ προσδέξεται ἀλλοιῶσαι
καιροὺς καὶ νόμον καὶ παραδοθήσεται πάντα εἰς
τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἕως καιροῦ καὶ καιρῶν καὶ ἕως
ἡμίσους καιροῦ **26** καὶ ἡ κρίσις καθίσεται καὶ

τὴν ἐξουσίαν ἀπολοῦσι καὶ βουλεύσονται μιᾶναι
καὶ ἀπολέσαι ἕως τέλους **27** καὶ τὴν βασιλείαν
καὶ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν μεγαλειότητα αὐτῶν
καὶ τὴν ἀρχὴν πασῶν τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν
βασιλειῶν ἔδωκε λαῷ ἁγίῳ ὑψίστου βασιλεῦσαι
βασιλείαν αἰώνιον καὶ πᾶσαι αἱ ἐξουσίαι αὐτῷ
ὑποταγήσονται καὶ πειθαρχήσουσιν αὐτῷ **28** ἕως
καταστροφῆς τοῦ λόγου ἐγὼ Δανιηλ σφόδρα
ἐκστάσει περιειχόμην καὶ ἡ ἕξις μου διήνεγκεν
ἐμοί καὶ τὸ ῥῆμα ἐν καρδίᾳ μου ἐστήριξα

8 ἔτους τρίτου βασιλεύοντος Βαλτασαρ ὅρασις
ἣν εἶδον ἐγὼ Δανιηλ μετὰ τὸ ἰδεῖν με τὴν πρώτην
2 καὶ εἶδον ἐν τῷ ὁράματι τοῦ ἐνυπνίου μου
ἐμοῦ ὄντος ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἥτις ἐστὶν ἐν
Ἐλυμαΐδι χώρᾳ ἔτι ὄντος μου πρὸς τῇ πύλῃ
Αιλαμ **3** ἀναβλέψας εἶδον κριὸν ἕνα μέγαν
ἑστῶτα ἀπέναντι τῆς πύλης καὶ εἶχε κέρατα καὶ
τὸ ἓν ὑψηλότερον τοῦ ἑτέρου καὶ τὸ ὑψηλότερον
ἀνέβαινε **4** μετὰ δὲ ταῦτα εἶδον τὸν κριὸν
κερατίζοντα πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς βορρᾶν
καὶ πρὸς δυσμὰς καὶ μεσημβρίαν καὶ πάντα τὰ
θηρία οὐκ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν
ὁ ῥυόμενος ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ ἐποίει
ὡς ἤθελε καὶ ὑψώθη **5** καὶ ἐγὼ διενοούμην
καὶ ἰδοὺ τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ
προσώπου τῆς γῆς καὶ οὐχ ἥπτετο τῆς γῆς καὶ ἦν
τοῦ τράγου κέρας ἓν ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτοῦ **6** καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν κριὸν τὸν τὰ κέρατα
ἔχοντα ὃν εἶδον ἑστῶτα πρὸς τῇ πύλῃ καὶ ἔδραμε
πρὸς αὐτὸν ἐν θυμῷ ὀργῆς **7** καὶ εἶδον αὐτὸν
προσάγοντα πρὸς τὸν κριόν καὶ ἐθυμώθη ἐπ᾽
αὐτὸν καὶ ἐπάταξε καὶ συνέτριψε τὰ δύο κέρατα
αὐτοῦ καὶ οὐκέτι ἦν ἰσχὺς ἐν τῷ κριῷ στῆναι
κατέναντι τοῦ τράγου καὶ ἐσπάραξεν αὐτὸν ἐπὶ
τὴν γῆν καὶ συνέτριψεν αὐτόν καὶ οὐκ ἦν ὁ
ῥυόμενος τὸν κριὸν ἀπὸ τοῦ τράγου **8** καὶ ὁ
τράγος τῶν αἰγῶν κατίσχυσε σφόδρα καὶ ὅτε
κατίσχυσε συνετρίβη αὐτοῦ τὸ κέρας τὸ μέγα καὶ
ἀνέβη ἕτερα τέσσαρα κέρατα κατόπισθεν αὐτοῦ
εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ **9** καὶ
ἐξ ἑνὸς αὐτῶν ἀνεφύη κέρας ἰσχυρὸν ἓν καὶ
κατίσχυσε καὶ ἐπάταξεν ἐπὶ μεσημβρίαν καὶ ἐπ᾽
ἀνατολὰς καὶ ἐπὶ βορρᾶν **10** καὶ ὑψώθη ἕως τῶν
ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐρράχθη ἐπὶ τὴν γῆν
ἀπὸ τῶν ἀστέρων καὶ ἀπὸ αὐτῶν κατεπατήθη **11**
ἕως ὁ ἀρχιστράτηγος ῥύσεται τὴν αἰχμαλωσίαν
καὶ δι᾽ αὐτὸν τὰ ὄρη τὰ ἀπ᾽ αἰῶνος ἐρράχθη καὶ
ἐξήρθη ὁ τόπος αὐτῶν καὶ θυσία καὶ ἔθηκεν
αὐτὴν ἕως χαμαὶ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εὐωδώθη
καὶ ἐγενήθη καὶ τὸ ἅγιον ἐρημωθήσεται **12** καὶ
ἐγενήθησαν ἐπὶ τῇ θυσίᾳ αἱ ἁμαρτίαι καὶ ἐρρίφη
χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἐποίησε καὶ εὐωδώθη **13**
καὶ ἤκουον ἑτέρου ἁγίου λαλοῦντος καὶ εἶπεν
ὁ ἕτερος τῷ φελμουνι τῷ λαλοῦντι ἕως τίνος
τὸ ὅραμα στήσεται καὶ ἡ θυσία ἡ ἀρθεῖσα καὶ
ἡ ἁμαρτία ἐρημώσεως ἡ δοθεῖσα καὶ τὰ ἅγια
ἐρημωθήσεται εἰς καταπάτημα **14** καὶ εἶπεν
αὐτῷ ἕως ἑσπέρας καὶ πρωὶ ἡμέραι δισχίλιαι
τριακόσιαι καὶ καθαρισθήσεται τὸ ἅγιον **15** καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ θεωρεῖν με ἐγὼ Δανιηλ τὸ ὅραμα
ἐζήτουν διανοηθῆναι καὶ ἰδοὺ ἔστη κατεναντίον
μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου **16** καὶ ἤκουσα φωνὴν
ἀνθρώπου ἀνὰ μέσον τοῦ Ουλαι καὶ ἐκάλεσε καὶ
εἶπεν Γαβριηλ συνέτισον ἐκεῖνον τὴν ὅρασιν καὶ
ἀναβοήσας εἶπεν ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ πρόσταγμα
ἐκεῖνο ἡ ὅρασις **17** καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐχόμενός

μου τῆς στάσεως καὶ ἐν τῷ ἔρχεσθαι αὐτὸν
ἐθορυβήθην καὶ ἔπεσα ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ
εἶπέν μοι διανοήθητι υἱὲ ἀνθρώπου ἔτι γὰρ εἰς
ὥραν καιροῦ τοῦτο τὸ ὅραμα **18** καὶ λαλοῦντος
αὐτοῦ μετ᾽ ἐμοῦ ἐκοιμήθην ἐπὶ πρόσωπον χαμαί
καὶ ἁψάμενός μου ἤγειρέ με ἐπὶ τοῦ τόπου **19**
καὶ εἶπέ μοι ἰδοὺ ἐγὼ ἀπαγγέλλω σοι ἃ ἔσται ἐπ᾽
ἐσχάτου τῆς ὀργῆς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου ἔτι γὰρ
εἰς ὥρας καιροῦ συντελείας μενεῖ **20** τὸν κριὸν
ὃν εἶδες τὸν ἔχοντα τὰ κέρατα βασιλεὺς Μήδων
καὶ Περσῶν ἐστι **21** καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν
βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἐστί καὶ τὸ κέρας τὸ
μέγα τὸ ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ αὐτὸς
ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος **22** καὶ τὰ συντριβέντα καὶ
ἀναβάντα ὀπίσω αὐτοῦ τέσσαρα κέρατα τέσσαρες
βασιλεῖς τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀναστήσονται οὐ
κατὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ **23** καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτου τῆς
βασιλείας αὐτῶν πληρουμένων τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτῶν ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναιδὴς προσώπῳ
διανοούμενος αἰνίγματα **24** καὶ στερεωθήσεται
ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ καὶ
θαυμαστῶς φθερεῖ καὶ εὐοδωθήσεται καὶ ποιήσει
καὶ φθερεῖ δυνάστας καὶ δῆμον ἁγίων **25** καὶ ἐπὶ
τοὺς ἁγίους τὸ διανόημα αὐτοῦ καὶ εὐοδωθήσεται
τὸ ψεῦδος ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἡ καρδία
αὐτοῦ ὑψωθήσεται καὶ δόλῳ ἀφανιεῖ πολλοὺς
καὶ ἐπὶ ἀπωλείας ἀνδρῶν στήσεται καὶ ποιήσει
συναγωγὴν χειρὸς καὶ ἀποδώσεται **26** τὸ ὅραμα
τὸ ἑσπέρας καὶ πρωὶ ηὑρέθη ἐπ᾽ ἀληθείας καὶ
νῦν πεφραγμένον τὸ ὅραμα ἔτι γὰρ εἰς ἡμέρας
πολλάς **27** ἐγὼ Δανιηλ ἀσθενήσας ἡμέρας πολλὰς
καὶ ἀναστὰς ἐπραγματευόμην πάλιν βασιλικά
καὶ ἐξελυόμην ἐπὶ τῷ ὁράματι καὶ οὐδεὶς ἦν ὁ
διανοούμενος

9 ἔτους πρώτου ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ξέρξου ἀπὸ
τῆς γενεᾶς τῆς Μηδικῆς οἳ ἐβασίλευσαν ἐπὶ
τὴν βασιλείαν τῶν Χαλδαίων **2** τῷ πρώτῳ ἔτει
τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐγὼ Δανιηλ διενοήθην ἐν
ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν ὅτε ἐγένετο
πρόσταγμα τῇ γῇ ἐπὶ Ιερεμιαν τὸν προφήτην
ἐγεῖραι εἰς ἀναπλήρωσιν ὀνειδισμοῦ Ιερουσαλημ
ἑβδομήκοντα ἔτη **3** καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν
μου ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν εὑρεῖν προσευχὴν καὶ
ἔλεος ἐν νηστείαις καὶ σάκκῳ καὶ σποδῷ **4**
καὶ προσηυξάμην πρὸς κύριον τὸν θεὸν καὶ
ἐξωμολογησάμην καὶ εἶπα ἰδού κύριε σὺ εἶ ὁ θεὸς
ὁ μέγας καὶ ὁ ἰσχυρὸς καὶ ὁ φοβερὸς τηρῶν τὴν
διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσί σε καὶ τοῖς
φυλάσσουσι τὰ προστάγματά σου **5** ἡμάρτομεν
ἠδικήσαμεν ἠσεβήσαμεν καὶ ἀπέστημεν καὶ
παρέβημεν τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ κρίματά
σου **6** καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῶν παίδων σου τῶν
προφητῶν ἃ ἐλάλησαν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ
τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν καὶ δυνάστας ἡμῶν καὶ
πατέρας ἡμῶν καὶ παντὶ ἔθνει ἐπὶ τῆς γῆς **7**
σοί κύριε ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ
προσώπου κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀνθρώποις
Ιουδα καὶ καθημένοις ἐν Ιερουσαλημ καὶ παντὶ
τῷ λαῷ Ισραηλ τῷ ἔγγιστα καὶ τῷ ἀπωτέρω ἐν
πάσαις ταῖς χώραις εἰς ἃς διεσκόρπισας αὐτοὺς
ἐκεῖ ἐν τῇ πλημμελείᾳ ᾗ ἐπλημμέλησαν ἐναντίον
σου **8** δέσποτα ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου
καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ δυνάσταις καὶ τοῖς
πατράσιν ἡμῶν ὅτι ἡμάρτομέν σοι **9** τῷ κυρίῳ
ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ ἔλεος ὅτι ἀπέστημεν ἀπὸ

σοῦ 10 καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου
τοῦ θεοῦ ἡμῶν κατακολουθῆσαι τῷ νόμῳ σου
ᾧ ἔδωκας ἐνώπιον Μωσῆ καὶ ἡμῶν διὰ τῶν
παίδων σου τῶν προφητῶν 11 καὶ πᾶς Ισραηλ
ἐγκατέλιπε τὸν νόμον σου καὶ ἀπέστησαν τοῦ
μὴ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς σου καὶ ἐπῆλθεν ἐφ’
ἡμᾶς ἡ κατάρα καὶ ὁ ὅρκος ὁ γεγραμμένος ἐν
τῷ νόμῳ Μωσῆ παιδὸς τοῦ θεοῦ ὅτι ἡμάρτομεν
αὐτῷ 12 καὶ ἔστησεν ἡμῖν τὰ προστάγματα αὐτοῦ
ὅσα ἐλάλησεν ἐφ’ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς κριτὰς
ἡμῶν ὅσα ἔκρινας ἡμῖν ἐπαγαγεῖν ἐφ’ ἡμᾶς κακὰ
μεγάλα οἷα οὐκ ἐγενήθη ὑπὸ τὸν οὐρανὸν καθότι
ἐγενήθη ἐν Ιερουσαλημ 13 κατὰ τὰ γεγραμμένα
ἐν διαθήκῃ Μωσῆ πάντα τὰ κακὰ ἐπῆλθεν ἡμῖν
καὶ οὐκ ἐξεζητήσαμεν τὸ πρόσωπον κυρίου
θεοῦ ἡμῶν ἀποστῆναι ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν
καὶ διανοηθῆναι τὴν δικαιοσύνην σου κύριε
14 καὶ ἠγρύπνησε κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ κακὰ
καὶ ἐπήγαγεν ἐφ’ ἡμᾶς ὅτι δίκαιος κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πάντα ὅσα ἂν ποιήσῃ καὶ οὐκ
ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ 15 καὶ νῦν δέσποτα
κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐξαγαγὼν τὸν λαόν σου
ἐξ Αἰγύπτου τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ
ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην
ἡμάρτομεν ἠγνοήκαμεν 16 δέσποτα κατὰ τὴν
δικαιοσύνην σου ἀποστραφήτω ὁ θυμός σου καὶ ἡ
ὀργή σου ἀπὸ τῆς πόλεώς σου Ιερουσαλημ ὄρους
τοῦ ἁγίου σου ὅτι ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐν
ταῖς ἀγνοίαις τῶν πατέρων ἡμῶν Ιερουσαλημ
καὶ ὁ δῆμός σου κύριε εἰς ὀνειδισμὸν ἐν πᾶσι
τοῖς περικύκλῳ ἡμῶν 17 καὶ νῦν ἐπάκουσον
δέσποτα τῆς προσευχῆς τοῦ παιδός σου καὶ ἐπὶ
τὰς δεήσεις μου καὶ ἐπιβλεψάτω τὸ πρόσωπόν
σου ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν σου τὸ ἔρημον ἕνεκεν
τῶν δούλων σου δέσποτα 18 πρόσχες κύριε τὸ οὖς
σου καὶ ἐπάκουσόν μου ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς
σου καὶ ἰδὲ τὴν ἐρήμωσιν ἡμῶν καὶ τῆς πόλεώς
σου ἐφ’ ἧς ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐπ’ αὐτῆς οὐ
γὰρ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν ἡμεῖς δεόμεθα
ἐν ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν ἐνώπιόν σου ἀλλὰ
διὰ τὸ σὸν ἔλεος 19 κύριε σὺ ἱλάτευσον κύριε
ἐπάκουσον καὶ ποίησον καὶ μὴ χρονίσῃς ἕνεκα
σεαυτοῦ δέσποτα ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπεκλήθη
ἐπὶ τὴν πόλιν σου Σιων καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου
Ισραηλ 20 καὶ ἕως ἐγὼ ἐλάλουν προσευχόμενος
καὶ ἐξομολογούμενος τὰς ἁμαρτίας μου καὶ τὰς
ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ μου Ισραηλ καὶ δεόμενος
ἐν ταῖς προσευχαῖς ἐναντίον κυρίου θεοῦ μου
καὶ ὑπὲρ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν
21 καὶ ἔτι λαλοῦντός μου ἐν τῇ προσευχῇ μου
καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνήρ ὃν εἶδον ἐν τῷ ὕπνῳ μου τὴν
ἀρχὴν Γαβριηλ τάχει φερόμενος προσήγγισέ
μοι ἐν ὥρᾳ θυσίας ἑσπερινῆς 22 καὶ προσῆλθε
καὶ ἐλάλησε μετ’ ἐμοῦ καὶ εἶπεν Δανιηλ ἄρτι
ἐξῆλθον ὑποδεῖξαί σοι διάνοιαν 23 ἐν ἀρχῇ τῆς
δεήσεώς σου ἐξῆλθε πρόσταγμα παρὰ κυρίου
καὶ ἐγὼ ἦλθον ὑποδεῖξαί σοι ὅτι ἐλεεινὸς εἶ
καὶ διανοήθητι τὸ πρόσταγμα 24 ἑβδομήκοντα
ἑβδομάδες ἐκρίθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ
τὴν πόλιν Σιων συντελεσθῆναι τὴν ἁμαρτίαν
καὶ τὰς ἀδικίας σπανίσαι καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς
ἀδικίας καὶ διανοηθῆναι τὸ ὅραμα καὶ δοθῆναι
δικαιοσύνην αἰώνιον καὶ συντελεσθῆναι τὸ
ὅραμα καὶ εὐφρᾶναι ἅγιον ἁγίων 25 καὶ γνώσῃ
καὶ διανοηθήσῃ καὶ εὐφρανθήσῃ καὶ εὑρήσεις
προστάγματα ἀποκριθῆναι καὶ οἰκοδομήσεις

Ιερουσαλημ πόλιν κυρίῳ 26 καὶ μετὰ ἑπτὰ καὶ
ἑβδομήκοντα καὶ ἑξήκοντα δύο ἀποσταθήσεται
χρῖσμα καὶ οὐκ ἔσται καὶ βασιλεία ἐθνῶν φθερεῖ
τὴν πόλιν καὶ τὸ ἅγιον μετὰ τοῦ χριστοῦ καὶ ἥξει
ἡ συντέλεια αὐτοῦ μετ᾽ ὀργῆς καὶ ἕως καιροῦ
συντελείας ἀπὸ πολέμου πολεμηθήσεται 27 καὶ
δυναστεύσει ἡ διαθήκη εἰς πολλούς καὶ πάλιν
ἐπιστρέψει καὶ ἀνοικοδομηθήσεται εἰς πλάτος
καὶ μῆκος καὶ κατὰ συντέλειαν καιρῶν καὶ μετὰ
ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα καιροὺς καὶ ἑξήκοντα
δύο ἔτη ἕως καιροῦ συντελείας πολέμου καὶ
ἀφαιρεθήσεται ἡ ἐρήμωσις ἐν τῷ κατισχῦσαι τὴν
διαθήκην ἐπὶ πολλὰς ἑβδομάδας καὶ ἐν τῷ τέλει
τῆς ἑβδομάδος ἀρθήσεται ἡ θυσία καὶ ἡ σπονδή
καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων ἔσται
ἕως συντελείας καὶ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν
ἐρήμωσιν

10 ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πρώτῳ Κύρου τοῦ
βασιλέως Περσῶν πρόσταγμα ἐδείχθη τῷ Δανιηλ
ὃς ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα Βαλτασαρ καὶ ἀληθὲς τὸ
ὅραμα καὶ τὸ πρόσταγμα καὶ τὸ πλῆθος τὸ ἰσχυρὸν
διανοηθήσεται τὸ πρόσταγμα καὶ διενοήθην
αὐτὸ ἐν ὁράματι 2 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγὼ
Δανιηλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας 3 ἄρτον
ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ
εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου ἔλαιον οὐκ ἠλειψάμην
ἕως τοῦ συντελέσαι με τὰς τρεῖς ἑβδομάδας τῶν
ἡμερῶν 4 καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ
εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου καὶ ἐγὼ ἤμην
ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ὅς
ἐστι Τίγρης 5 καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου
καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος εἷς ἐνδεδυμένος
βύσσινα καὶ τὴν ὀσφὺν περιεζωσμένος βυσσίνῳ
καὶ ἐκ μέσου αὐτοῦ φῶς 6 καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ
ὡσεὶ θαρσις καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὅρασις
ἀστραπῆς καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες
πυρός καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ οἱ πόδες
ὡσεὶ χαλκὸς ἐξαστράπτων καὶ φωνὴ λαλιᾶς
αὐτοῦ ὡσεὶ φωνὴ θορύβου 7 καὶ εἶδον ἐγὼ
Δανιηλ τὴν ὅρασιν τὴν μεγάλην ταύτην καὶ οἱ
ἄνθρωποι οἱ ὄντες μετ᾽ ἐμοῦ οὐκ εἴδοσαν τὴν
ὅρασιν ταύτην καὶ φόβος ἰσχυρὸς ἐπέπεσεν ἐπ᾽
αὐτούς καὶ ἀπέδρασαν ἐν σπουδῇ 8 καὶ ἐγὼ
κατελείφθην μόνος καὶ εἶδον τὴν ὅρασιν τὴν
μεγάλην ταύτην καὶ οὐκ ἐγκατελείφθη ἐν ἐμοὶ
ἰσχύς καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐπεστράφη ἐπ᾽ ἐμὲ εἰς
φθοράν καὶ οὐ κατίσχυσα 9 καὶ οὐκ ἤκουσα τὴν
φωνὴν λαλιᾶς αὐτοῦ ἐγὼ ἤμην πεπτωκὼς ἐπὶ
πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν 10 καὶ ἰδοὺ χεῖρα
προσήγαγέ μοι καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τῶν γονάτων
ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν μου 11 καὶ εἶπέν μοι
Δανιηλ ἄνθρωπος ἐλεεινὸς εἶ διανοήθητι τοῖς
προστάγμασιν οἷς ἐγὼ λαλῶ ἐπὶ σέ καὶ στῆθι ἐπὶ
τοῦ τόπου σου ἄρτι γὰρ ἀπεστάλην ἐπὶ σέ καὶ
ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ᾽ ἐμοῦ τὸ πρόσταγμα
τοῦτο ἔστην τρέμων 12 καὶ εἶπεν πρός με μὴ
φοβοῦ Δανιηλ ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης
ἧς ἔδωκας τὸ πρόσωπόν σου διανοηθῆναι καὶ
ταπεινωθῆναι ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου
εἰσηκούσθη τὸ ῥῆμά σου καὶ ἐγὼ εἰσῆλθον ἐν
τῷ ῥήματί σου 13 καὶ ὁ στρατηγὸς βασιλέως
Περσῶν ἀνθειστήκει ἐναντίον μου εἴκοσι καὶ
μίαν ἡμέραν καὶ ἰδοὺ Μιχαηλ εἷς τῶν ἀρχόντων
τῶν πρώτων ἐπῆλθε βοηθῆσαί μοι καὶ αὐτὸν ἐκεῖ
κατέλιπον μετὰ τοῦ στρατηγοῦ τοῦ βασιλέως
Περσῶν 14 καὶ εἶπέν μοι ἦλθον ὑποδεῖξαί σοι

τί ὑπαντήσεται τῷ λαῷ σου ἐπ’ ἐσχάτου τῶν
ἡμερῶν ἔτι γὰρ ὅρασις εἰς ἡμέρας 15 καὶ ἐν
τῷ αὐτὸν λαλῆσαι μετ’ ἐμοῦ τὰ προστάγματα
ταῦτα ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν
καὶ ἐσιώπησα 16 καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις χειρὸς
ἀνθρώπου ἥψατό μου τῶν χειλέων καὶ ἤνοιξα
τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησα καὶ εἶπα τῷ ἑστηκότι
ἀπέναντί μου κύριε καὶ ὡς ὅρασις ἀπεστράφη
ἐπὶ τὸ πλευρόν μου ἐπ’ ἐμέ καὶ οὐκ ἦν ἐν ἐμοὶ
ἰσχύς 17 καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς λαλῆσαι μετὰ
τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἠσθένησα καὶ οὐκ
ἔστιν ἐν ἐμοὶ ἰσχύς καὶ πνεῦμα οὐ κατελείφθη
ἐν ἐμοί 18 καὶ προσέθηκε καὶ ἥψατό μου ὡς
ὅρασις ἀνθρώπου καὶ κατίσχυσέ με 19 καὶ εἶπέ
μοι ἄνθρωπος ἐλεεινὸς εἶ μὴ φοβοῦ ὑγίαινε
ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ’
ἐμοῦ ἴσχυσα καὶ εἶπα λαλησάτω ὁ κύριός μου ὅτι
ἐνίσχυσέ με 20 καὶ εἶπεν πρός με γινώσκεις τί
ἦλθον πρὸς σέ καὶ νῦν ἐπιστρέψω διαμάχεσθαι
μετὰ τοῦ στρατηγοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν καὶ
ἐγὼ ἐξεπορευόμην καὶ ἰδοὺ στρατηγὸς Ἑλλήνων
εἰσεπορεύετο 21 καὶ μάλα ὑποδείξω σοι τὰ πρῶτα
ἐν ἀπογραφῇ ἀληθείας καὶ οὐθεὶς ἦν ὁ βοηθῶν
μετ’ ἐμοῦ ὑπὲρ τούτων ἀλλ’ ἢ Μιχαηλ ὁ ἄγγελος

11 καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πρώτῳ Κύρου τοῦ
βασιλέως εἶπέν μοι ἐνισχῦσαι καὶ ἀνδρίζεσθαι
2 καὶ νῦν ἦλθον τὴν ἀλήθειαν ὑποδεῖξαί σοι
ἰδοὺ τρεῖς βασιλεῖς ἀνθεστήκασιν ἐν τῇ Περσίδι
καὶ ὁ τέταρτος πλουτήσει πλοῦτον μέγαν παρὰ
πάντας καὶ ἐν τῷ κατισχῦσαι αὐτὸν ἐν τῷ
πλούτῳ αὐτοῦ ἐπαναστήσεται παντὶ βασιλεῖ
Ἑλλήνων 3 καὶ στήσεται βασιλεὺς δυνατὸς
καὶ κυριεύσει κυριείας πολλῆς καὶ ποιήσει
καθὼς ἂν βούληται 4 καὶ ἐν τῷ ἀναστῆναι
αὐτὸν συντριβήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ
μερισθήσεται εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ
οὐρανοῦ οὐ κατὰ τὴν ἀλκὴν αὐτοῦ οὐδὲ
κατὰ τὴν κυριείαν αὐτοῦ ἣν ἐδυνάστευσε ὅτι
ἀποσταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ ἑτέρους
διδάξει ταῦτα 5 καὶ ἐνισχύσει βασιλείαν Αἰγύπτου
καὶ εἷς ἐκ τῶν δυναστῶν κατισχύσει αὐτὸν
καὶ δυναστεύσει δυναστεία μεγάλη ἡ δυναστεία
αὐτοῦ 6 καὶ εἰς συντέλειαν ἐνιαυτῶν ἄξει αὐτούς
καὶ εἰσελεύσεται βασιλεὺς Αἰγύπτου εἰς τὴν
βασιλείαν τὴν βορρᾶ ποιήσασθαι συνθήκας καὶ
οὐ μὴ κατισχύσῃ ὅτι ὁ βραχίων αὐτοῦ οὐ στήσει
ἰσχύν καὶ ὁ βραχίων αὐτοῦ ναρκήσει καὶ τῶν
συμπορευομένων μετ’ αὐτοῦ καὶ μενεῖ εἰς ὥρας
7 καὶ ἀναστήσεται φυτὸν ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ καθ’
ἑαυτόν καὶ ἥξει ἐπὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἐν ἰσχύι
αὐτοῦ βασιλεὺς βορρᾶ καὶ ποιήσει ταραχὴν καὶ
κατισχύσει 8 καὶ τοὺς θεοὺς αὐτῶν καταστρέψει
μετὰ τῶν χωνευτῶν αὐτῶν καὶ τοὺς ὄχλους
αὐτῶν μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἐπιθυμημάτων
αὐτῶν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐν αἰχμαλωσίᾳ
ἀποίσουσιν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἔσται ἔτος βασιλεῖ
βορρᾶ 9 καὶ εἰσελεύσεται εἰς βασιλείαν Αἰγύπτου
ἡμέρας καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ 10
καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἐρεθισθήσεται καὶ συνάξει
συναγωγὴν ὄχλου πολλοῦ καὶ εἰσελεύσεται κατ’
αὐτὴν κατασύρων παρελεύσεται καὶ ἐπιστρέψει
καὶ παροξυνθήσεται ἐπὶ πολύ 11 καὶ ὀργισθήσεται
βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ πολεμήσει μετὰ βασιλέως
βορρᾶ καὶ παραδοθήσεται ἡ συναγωγὴ εἰς τὰς
χεῖρας αὐτοῦ 12 καὶ λήψεται τὴν συναγωγήν καὶ
ὑψωθήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ ταράξει πολλοὺς

καὶ οὐ μὴ φοβηθῇ **13** καὶ ἐπιστρέψει βασιλεὺς
βορρᾶ καὶ συνάξει πόλεως συναγωγὴν μείζονα
παρὰ τὴν πρώτην κατὰ συντέλειαν καιροῦ
ἐνιαυτοῦ καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν ἐπ' αὐτὸν
ἐν ὄχλῳ πολλῷ καὶ ἐν χρήμασι πολλοῖς **14** καὶ
ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις διάνοιαι ἀναστήσονται
ἐπὶ τὸν βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἀνοικοδομήσει τὰ
πεπτωκότα τοῦ ἔθνους σου καὶ ἀναστήσεται εἰς
τὸ ἀναστῆσαι τὴν προφητείαν καὶ προσκόψουσι
15 καὶ ἐπελεύσεται βασιλεὺς βορρᾶ καὶ ἐπιστρέψει
τὰ δόρατα αὐτοῦ καὶ λήψεται τὴν πόλιν τὴν
ὀχυράν καὶ οἱ βραχίονες βασιλέως Αἰγύπτου
στήσονται μετὰ τῶν δυναστῶν αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἔσται αὐτῷ ἰσχὺς εἰς τὸ ἀντιστῆναι αὐτῷ **16**
καὶ ποιήσει ὁ εἰσπορευόμενος ἐπ' αὐτὸν κατὰ
τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνθεστηκὼς
ἐναντίον αὐτοῦ καὶ στήσεται ἐν τῇ χώρᾳ καὶ
ἐπιτελεσθήσεται πάντα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ **17**
καὶ δώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπελθεῖν βίᾳ πᾶν τὸ
ἔργον αὐτοῦ καὶ συνθήκας μετ' αὐτοῦ ποιήσεται
καὶ θυγατέρα ἀνθρώπου δώσει αὐτῷ εἰς τὸ
φθεῖραι αὐτήν καὶ οὐ πείσεται καὶ οὐκ ἔσται **18**
καὶ δώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν
καὶ λήψεται πολλοὺς καὶ ἐπιστρέψει ὀργὴν
ὀνειδισμοῦ αὐτῶν ἐν ὅρκῳ κατὰ τὸν ὀνειδισμὸν
αὐτοῦ **19** ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὸ
κατισχῦσαι τὴν χώραν αὐτοῦ καὶ προσκόψει καὶ
πεσεῖται καὶ οὐχ εὑρεθήσεται **20** καὶ ἀναστήσεται
ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ φυτὸν βασιλείας εἰς ἀνάστασιν
ἀνὴρ τύπτων δόξαν βασιλέως καὶ ἐν ἡμέραις
ἐσχάταις συντριβήσεται καὶ οὐκ ἐν ὀργῇ οὐδὲ ἐν
πολέμῳ **21** καὶ ἀναστήσεται ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ
εὐκαταφρόνητος καὶ οὐ δοθήσεται ἐπ' αὐτὸν
δόξα βασιλέως καὶ ἥξει ἐξάπινα κατισχύσει
βασιλεὺς ἐν κληροδοσίᾳ αὐτοῦ **22** καὶ τοὺς
βραχίονας τοὺς συντριβέντας συντρίψει ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ **23** καὶ μετὰ τῆς διαθήκης καὶ
δήμου συνταγέντος μετ' αὐτοῦ ποιήσει ψεῦδος
καὶ ἐπὶ ἔθνος ἰσχυρὸν ἐν ὀλιγοστῷ ἔθνει **24**
ἐξάπινα ἐρημώσει πόλιν καὶ ποιήσει ὅσα οὐκ
ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ οὐδὲ οἱ πατέρες
τῶν πατέρων αὐτοῦ προνομὴν καὶ σκῦλα καὶ
χρήματα αὐτοῖς δώσει καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν
ἰσχυρὰν διανοηθήσεται καὶ οἱ λογισμοὶ αὐτοῦ
εἰς μάτην **25** καὶ ἐγερθήσεται ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ καὶ ἡ
καρδία αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Αἰγύπτου ἐν ὄχλῳ
πολλῷ καὶ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐρεθισθήσεται
εἰς πόλεμον ἐν ὄχλῳ ἰσχυρῷ σφόδρα λίαν καὶ οὐ
στήσεται ὅτι διανοηθήσεται ἐπ' αὐτὸν διανοίᾳ
26 καὶ καταναλώσουσιν αὐτὸν μέριμναι αὐτοῦ
καὶ ἀποστρέψουσιν αὐτόν καὶ παρελεύσεται καὶ
κατασυριεῖ καὶ πεσοῦνται τραυματίαι πολλοί
27 καὶ δύο βασιλεῖς μόνοι δειπνήσουσιν ἐπὶ
τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ μιᾶς τραπέζης φάγονται καὶ
ψευδολογήσουσι καὶ οὐκ εὐοδωθήσονται ἔτι γὰρ
συντέλεια εἰς καιρόν **28** καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν
χώραν αὐτοῦ ἐν χρήμασι πολλοῖς καὶ ἡ καρδία
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν διαθήκην τοῦ ἁγίου ποιήσει καὶ
ἐπιστρέψει ἐπὶ τὴν χώραν αὐτοῦ **29** εἰς καιρόν
καὶ εἰσελεύσεται εἰς Αἴγυπτον καὶ οὐκ ἔσται ὡς
ἡ πρώτη καὶ ἡ ἐσχάτη **30** καὶ ἥξουσι Ῥωμαῖοι καὶ
ἐξώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμβριμήσονται αὐτῷ καὶ
ἐπιστρέψει καὶ ὀργισθήσεται ἐπὶ τὴν διαθήκην
τοῦ ἁγίου καὶ ποιήσει καὶ ἐπιστρέψει καὶ
διανοηθήσεται ἐπ' αὐτούς ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον
τὴν διαθήκην τοῦ ἁγίου **31** καὶ βραχίονες παρ'

αὐτοῦ στήσονται καὶ μιανοῦσι τὸ ἅγιον τοῦ
φόβου καὶ ἀποστήσουσι τὴν θυσίαν καὶ δώσουσι
βδέλυγμα ἐρημώσεως **32** καὶ ἐν ἁμαρτίαις
διαθήκης μιανοῦσιν ἐν σκληρῷ λαῷ καὶ ὁ δῆμος
ὁ γινώσκων ταῦτα κατισχύσουσι καὶ ποιήσουσι
33 καὶ ἐννοούμενοι τοῦ ἔθνους συνήσουσιν
εἰς πολλούς καὶ προσκόψουσι ῥομφαίᾳ καὶ
παλαιωθήσονται ἐν αὐτῇ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ
καὶ ἐν προνομῇ ἡμερῶν κηλιδωθήσονται **34** καὶ
ὅταν συντρίβωνται συνάξουσιν ἰσχὺν βραχεῖαν
καὶ ἐπισυναχθήσονται ἐπ’ αὐτοὺς πολλοὶ ἐπὶ
πόλεως καὶ πολλοὶ ὡς ἐν κληροδοσίᾳ **35**
καὶ ἐκ τῶν συνιέντων διανοηθήσονται εἰς τὸ
καθαρίσαι ἑαυτοὺς καὶ εἰς τὸ ἐκλεγῆναι καὶ
εἰς τὸ καθαρισθῆναι ἕως καιροῦ συντελείας ἔτι
γὰρ καιρὸς εἰς ὥρας **36** καὶ ποιήσει κατὰ τὸ
θέλημα αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ παροργισθήσεται
καὶ ὑψωθήσεται ἐπὶ πάντα θεὸν καὶ ἐπὶ τὸν θεὸν
τῶν θεῶν ἔξαλλα λαλήσει καὶ εὐοδωθήσεται ἕως
ἂν συντελεσθῇ ἡ ὀργή εἰς αὐτὸν γὰρ συντέλεια
γίνεται **37** καὶ ἐπὶ τοὺς θεοὺς τῶν πατέρων
αὐτοῦ οὐ μὴ προνοηθῇ καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ γυναικὸς
οὐ μὴ προνοηθῇ ὅτι ἐν παντὶ ὑψωθήσεται καὶ
ὑποταγήσεται αὐτῷ ἔθνη ἰσχυρά **38** ἐπὶ τὸν
τόπον αὐτοῦ κινήσει καὶ θεόν ὃν οὐκ ἔγνωσαν
οἱ πατέρες αὐτοῦ τιμήσει ἐν χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ
καὶ λίθῳ πολυτελεῖ καὶ ἐν ἐπιθυμήμασι **39**
ποιήσει πόλεων καὶ εἰς ὀχύρωμα ἰσχυρὸν ἥξει
μετὰ θεοῦ ἀλλοτρίου οὗ ἐὰν ἐπιγνῷ πληθυνεῖ
δόξαν καὶ κατακυριεύσει αὐτοῦ ἐπὶ πολὺ καὶ
χώραν ἀπομεριεῖ εἰς δωρεάν **40** καὶ καθ’ ὥραν
συντελείας συγκερατισθήσεται αὐτῷ ὁ βασιλεὺς
Αἰγύπτου καὶ ἐποργισθήσεται αὐτῷ βασιλεὺς
βορρᾶ ἐν ἅρμασι καὶ ἐν ἵπποις πολλοῖς καὶ ἐν
πλοίοις πολλοῖς καὶ εἰσελεύσεται εἰς χώραν
Αἰγύπτου **41** καὶ ἐπελεύσεται εἰς τὴν χώραν
μου **42** καὶ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ
διασῳζόμενος **43** καὶ κρατήσει τοῦ τόπου τοῦ
χρυσίου καὶ τοῦ τόπου τοῦ ἀργυρίου καὶ πάσης
τῆς ἐπιθυμίας Αἰγύπτου καὶ Λίβυες καὶ Αἰθίοπες
ἔσονται ἐν τῷ ὄχλῳ αὐτοῦ **44** καὶ ἀκοὴ ταράξει
αὐτὸν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ βορρᾶ καὶ ἐξελεύσεται
ἐν θυμῷ ἰσχυρῷ καὶ ῥομφαίᾳ ἀφανίσαι καὶ
ἀποκτεῖναι πολλούς **45** καὶ στήσει αὐτοῦ τὴν
σκηνὴν τότε ἀνὰ μέσον τῶν θαλασσῶν καὶ τοῦ
ὄρους τῆς θελήσεως τοῦ ἁγίου καὶ ἥξει ὥρα τῆς
συντελείας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ βοηθῶν αὐτῷ

12 καὶ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην παρελεύσεται
Μιχαηλ ὁ ἄγγελος ὁ μέγας ὁ ἑστηκὼς ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου ἐκείνη ἡ ἡμέρα θλίψεως οἵα
οὐκ ἐγενήθη ἀφ’ οὗ ἐγενήθησαν ἕως τῆς ἡμέρας
ἐκείνης καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑψωθήσεται πᾶς
ὁ λαός ὃς ἂν εὑρεθῇ ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ βιβλίῳ
2 καὶ πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν τῷ πλάτει
τῆς γῆς ἀναστήσονται οἱ μὲν εἰς ζωὴν αἰώνιον
οἱ δὲ εἰς ὀνειδισμόν οἱ δὲ εἰς διασπορὰν καὶ
αἰσχύνην αἰώνιον **3** καὶ οἱ συνιέντες φανοῦσιν
ὡς φωστῆρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ κατισχύοντες
τοὺς λόγους μου ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **4** καὶ σύ Δανιηλ κάλυψον
τὰ προστάγματα καὶ σφράγισαι τὸ βιβλίον ἕως
καιροῦ συντελείας ἕως ἂν ἀπομανῶσιν οἱ πολλοὶ
καὶ πλησθῇ ἡ γῆ ἀδικίας **5** καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιηλ
καὶ ἰδοὺ δύο ἕτεροι εἱστήκεισαν εἷς ἔνθεν τοῦ
ποταμοῦ καὶ εἷς ἔνθεν **6** καὶ εἶπα τῷ ἑνὶ τῷ
περιβεβλημένῳ τὰ βύσσινα τῷ ἐπάνω πότε

οὖν συντέλεια ὧν εἴρηκάς μοι τῶν θαυμαστῶν
καὶ ὁ καθαρισμὸς τούτων **7** καὶ ἤκουσα τοῦ
περιβεβλημένου τὰ βύσσινα ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ
ὕδατος τοῦ ποταμοῦ ἕως καιροῦ συντελείας καὶ
ὕψωσε τὴν δεξιὰν καὶ τὴν ἀριστερὰν εἰς τὸν
οὐρανὸν καὶ ὤμοσε τὸν ζῶντα εἰς τὸν αἰῶνα
θεὸν ὅτι εἰς καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἥμισυ καιροῦ
ἡ συντέλεια χειρῶν ἀφέσεως λαοῦ ἁγίου καὶ
συντελεσθήσεται πάντα ταῦτα **8** καὶ ἐγὼ ἤκουσα
καὶ οὐ διενοήθην παρ’ αὐτὸν τὸν καιρὸν καὶ εἶπα
κύριε τίς ἡ λύσις τοῦ λόγου τούτου καὶ τίνος
αἱ παραβολαὶ αὗται **9** καὶ εἶπέν μοι ἀπότρεχε
Δανιηλ ὅτι κατακεκαλυμμένα καὶ ἐσφραγισμένα
τὰ προστάγματα ἕως ἂν **10** πειρασθῶσι καὶ
ἁγιασθῶσι πολλοί καὶ ἁμάρτωσιν οἱ ἁμαρτωλοί
καὶ οὐ μὴ διανοηθῶσι πάντες οἱ ἁμαρτωλοί καὶ οἱ
διανοούμενοι προσέξουσιν **11** ἀφ’ οὗ ἂν ἀποσταθῇ
ἡ θυσία διὰ παντὸς καὶ ἑτοιμασθῇ δοθῆναι
τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἡμέρας χιλίας
διακοσίας ἐνενήκοντα **12** μακάριος ὁ ἐμμένων καὶ
συνάξει εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριάκοντα
πέντε **13** καὶ σὺ βάδισον ἀναπαύου ἔτι γάρ εἰσιν
ἡμέραι καὶ ὧραι εἰς ἀναπλήρωσιν συντελείας
καὶ ἀναπαύσῃ καὶ ἀναστήσῃ ἐπὶ τὴν δόξαν σου
εἰς συντέλειαν ἡμερῶν

Ὡσηέ

1 λόγος κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Ωσηε τὸν τοῦ
Βεηρι ἐν ἡμέραις Οζιου καὶ Ιωαθαμ καὶ Αχαζ
καὶ Εζεκιου βασιλέων Ιουδα καὶ ἐν ἡμέραις
Ιεροβοαμ υἱοῦ Ιωας βασιλέως Ισραηλ **2** ἀρχὴ
λόγου κυρίου πρὸς Ωσηε καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
Ωσηε βάδιζε λαβὲ σεαυτῷ γυναῖκα πορνείας καὶ
τέκνα πορνείας διότι ἐκπορνεύουσα ἐκπορνεύσει
ἡ γῆ ἀπὸ ὄπισθεν τοῦ κυρίου **3** καὶ ἐπορεύθη
καὶ ἔλαβεν τὴν Γομερ θυγατέρα Δεβηλαιμ καὶ
συνέλαβεν καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν **4** καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς αὐτόν κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ιεζραελ διότι ἔτι μικρὸν καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα
τοῦ Ιεζραελ ἐπὶ τὸν οἶκον Ιου καὶ καταπαύσω
βασιλείαν οἴκου Ισραηλ **5** καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συντρίψω τὸ τόξον τοῦ Ισραηλ
ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ιεζραελ **6** καὶ συνέλαβεν ἔτι
καὶ ἔτεκεν θυγατέρα καὶ εἶπεν αὐτῷ κάλεσον
τὸ ὄνομα αὐτῆς Οὐκ-ἠλεημένη διότι οὐ μὴ
προσθήσω ἔτι ἐλεῆσαι τὸν οἶκον τοῦ Ισραηλ
ἀλλ᾽ ἢ ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτοῖς **7**
τοὺς δὲ υἱοὺς Ιουδα ἐλεήσω καὶ σώσω αὐτοὺς
ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ οὐ σώσω αὐτοὺς ἐν
τόξῳ οὐδὲ ἐν ῥομφαίᾳ οὐδὲ ἐν πολέμῳ οὐδὲ
ἐν ἅρμασιν οὐδὲ ἐν ἵπποις οὐδὲ ἐν ἱππεῦσιν
8 καὶ ἀπεγαλάκτισεν τὴν Οὐκ-ἠλεημένην καὶ
συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν υἱόν **9** καὶ εἶπεν
κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Οὐ-λαός-μου διότι
ὑμεῖς οὐ λαός μου καὶ ἐγὼ οὔκ εἰμι ὑμῶν
10 καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ισραηλ ὡς ἡ
ἄμμος τῆς θαλάσσης ἣ οὐκ ἐκμετρηθήσεται οὐδὲ
ἐξαριθμηθήσεται καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρέθη
αὐτοῖς οὐ λαός μου ὑμεῖς ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ
θεοῦ ζῶντος **11** καὶ συναχθήσονται οἱ υἱοὶ Ιουδα
καὶ οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ θήσονται
ἑαυτοῖς ἀρχὴν μίαν καὶ ἀναβήσονται ἐκ τῆς γῆς
ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ Ιεζραελ

2 εἴπατε τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν Λαός-μου καὶ τῇ
ἀδελφῇ ὑμῶν Ἠλεημένη **2** κρίθητε πρὸς τὴν
μητέρα ὑμῶν κρίθητε ὅτι αὐτὴ οὐ γυνή μου καὶ
ἐγὼ οὐκ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐξαρῶ τὴν πορνείαν
αὐτῆς ἐκ προσώπου μου καὶ τὴν μοιχείαν αὐτῆς
ἐκ μέσου μαστῶν αὐτῆς **3** ὅπως ἂν ἐκδύσω
αὐτὴν γυμνὴν καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὴν καθὼς
ἡμέρᾳ γενέσεως αὐτῆς καὶ θήσομαι αὐτὴν ὡς
ἔρημον καὶ τάξω αὐτὴν ὡς γῆν ἄνυδρον καὶ
ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν δίψει **4** καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς
οὐ μὴ ἐλεήσω ὅτι τέκνα πορνείας ἐστίν **5** ὅτι
ἐξεπόρνευσεν ἡ μήτηρ αὐτῶν κατῄσχυνεν ἡ
τεκοῦσα αὐτά εἶπεν γάρ ἀκολουθήσω ὀπίσω τῶν
ἐραστῶν μου τῶν διδόντων μοι τοὺς ἄρτους
μου καὶ τὸ ὕδωρ μου καὶ τὰ ἱμάτιά μου καὶ τὰ
ὀθόνιά μου καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ πάντα ὅσα
μοι καθήκει **6** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ φράσσω τὴν
ὁδὸν αὐτῆς ἐν σκόλοψιν καὶ ἀνοικοδομήσω τὰς
ὁδοὺς αὐτῆς καὶ τὴν τρίβον αὐτῆς οὐ μὴ εὕρῃ **7**
καὶ καταδιώξεται τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς καὶ οὐ μὴ
καταλάβῃ αὐτούς καὶ ζητήσει αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ
εὕρῃ αὐτούς καὶ ἐρεῖ πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω
πρὸς τὸν ἄνδρα μου τὸν πρότερον ὅτι καλῶς
μοι ἦν τότε ἢ νῦν **8** καὶ αὐτὴ οὐκ ἔγνω ὅτι ἐγὼ
δέδωκα αὐτῇ τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ
ἔλαιον καὶ ἀργύριον ἐπλήθυνα αὐτῇ αὐτὴ δὲ
ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ ἐποίησεν τῇ Βααλ **9** διὰ τοῦτο
ἐπιστρέψω καὶ κομιοῦμαι τὸν σῖτόν μου καθ᾽
ὥραν αὐτοῦ καὶ τὸν οἶνόν μου ἐν καιρῷ αὐτοῦ

καὶ ἀφελοῦμαι τὰ ἱμάτιά μου καὶ τὰ ὀθόνιά
μου τοῦ μὴ καλύπτειν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς
10 καὶ νῦν ἀποκαλύψω τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς
ἐνώπιον τῶν ἐραστῶν αὐτῆς καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ
ἐξέληται αὐτὴν ἐκ χειρός μου 11 καὶ ἀποστρέψω
πάσας τὰς εὐφροσύνας αὐτῆς ἑορτὰς αὐτῆς καὶ
τὰς νουμηνίας αὐτῆς καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς καὶ
πάσας τὰς πανηγύρεις αὐτῆς 12 καὶ ἀφανιῶ
ἄμπελον αὐτῆς καὶ τὰς συκᾶς αὐτῆς ὅσα εἶπεν
μισθώματά μου ταῦτά ἐστιν ἃ ἔδωκάν μοι οἱ
ἐρασταί μου καὶ θήσομαι αὐτὰ εἰς μαρτύριον καὶ
καταφάγεται αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς 13
καὶ ἐκδικήσω ἐπ᾽ αὐτὴν τὰς ἡμέρας τῶν Βααλιμ
ἐν αἷς ἐπέθυεν αὐτοῖς καὶ περιετίθετο τὰ ἐνώτια
αὐτῆς καὶ τὰ καθόρμια αὐτῆς καὶ ἐπορεύετο
ὀπίσω τῶν ἐραστῶν αὐτῆς ἐμοῦ δὲ ἐπελάθετο
λέγει κύριος 14 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πλανῶ αὐτὴν
καὶ τάξω αὐτὴν εἰς ἔρημον καὶ λαλήσω ἐπὶ τὴν
καρδίαν αὐτῆς 15 καὶ δώσω αὐτῇ τὰ κτήματα
αὐτῆς ἐκεῖθεν καὶ τὴν κοιλάδα Αχωρ διανοῖξαι
σύνεσιν αὐτῆς καὶ ταπεινωθήσεται ἐκεῖ κατὰ τὰς
ἡμέρας νηπιότητος αὐτῆς καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας
ἀναβάσεως αὐτῆς ἐκ γῆς Αἰγύπτου 16 καὶ ἔσται
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος καλέσει με
ὁ ἀνήρ μου καὶ οὐ καλέσει με ἔτι Βααλιμ 17
καὶ ἐξαρῶ τὰ ὀνόματα τῶν Βααλιμ ἐκ στόματος
αὐτῆς καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν οὐκέτι τὰ ὀνόματα
αὐτῶν 18 καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ διαθήκην μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ καὶ
μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ μετὰ τῶν
ἑρπετῶν τῆς γῆς καὶ τόξον καὶ ῥομφαίαν καὶ
πόλεμον συντρίψω ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατοικιῶ
σε ἐπ᾽ ἐλπίδι 19 καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῷ
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῷ ἐν
δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίματι καὶ ἐν ἐλέει καὶ ἐν
οἰκτιρμοῖς 20 καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῷ ἐν
πίστει καὶ ἐπιγνώσῃ τὸν κύριον 21 καὶ ἔσται ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ἐπακούσομαι τῷ
οὐρανῷ καὶ ὁ οὐρανὸς ἐπακούσεται τῇ γῇ 22 καὶ
ἡ γῆ ἐπακούσεται τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ
ἔλαιον καὶ αὐτὰ ἐπακούσεται τῷ Ιεζραελ 23 καὶ
σπερῶ αὐτὴν ἐμαυτῷ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐλεήσω τὴν
Οὐκ-ἠλεημένην καὶ ἐρῶ τῷ Οὐ-λαῷ-μου λαός
μου εἶ σύ καὶ αὐτὸς ἐρεῖ κύριος ὁ θεός μου εἶ σύ

3 καὶ εἶπεν κύριος πρός με ἔτι πορεύθητι
καὶ ἀγάπησον γυναῖκα ἀγαπῶσαν πονηρὰ καὶ
μοιχαλίν καθὼς ἀγαπᾷ ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς Ισραηλ
καὶ αὐτοὶ ἀποβλέπουσιν ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους
καὶ φιλοῦσιν πέμματα μετὰ σταφίδων 2 καὶ
ἐμισθωσάμην ἐμαυτῷ πεντεκαίδεκα ἀργυρίου
καὶ γομορ κριθῶν καὶ νεβελ οἴνου 3 καὶ εἶπα πρὸς
αὐτήν ἡμέρας πολλὰς καθήσῃ ἐπ᾽ ἐμοὶ καὶ οὐ μὴ
πορνεύσῃς οὐδὲ μὴ γένῃ ἀνδρὶ ἑτέρῳ καὶ ἐγὼ
ἐπὶ σοί 4 διότι ἡμέρας πολλὰς καθήσονται οἱ υἱοὶ
Ισραηλ οὐκ ὄντος βασιλέως οὐδὲ ὄντος ἄρχοντος
οὐδὲ οὔσης θυσίας οὐδὲ ὄντος θυσιαστηρίου
οὐδὲ ἱερατείας οὐδὲ δήλων 5 καὶ μετὰ ταῦτα
ἐπιστρέψουσιν οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ ἐπιζητήσουσιν
κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ Δαυιδ τὸν βασιλέα
αὐτῶν καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἐπὶ
τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν

4 ἀκούσατε λόγον κυρίου υἱοὶ Ισραηλ διότι
κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὴν
γῆν διότι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια οὐδὲ ἔλεος οὐδὲ
ἐπίγνωσις θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς 2 ἀρὰ καὶ ψεῦδος

καὶ φόνος καὶ κλοπὴ καὶ μοιχεία κέχυται ἐπὶ
τῆς γῆς καὶ αἵματα ἐφ’ αἵμασιν μίσγουσιν 3
διὰ τοῦτο πενθήσει ἡ γῆ καὶ σμικρυνθήσεται
σὺν πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν σὺν τοῖς
θηρίοις τοῦ ἀγροῦ καὶ σὺν τοῖς ἑρπετοῖς τῆς
γῆς καὶ σὺν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ
οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης ἐκλείψουσιν 4 ὅπως
μηδεὶς μήτε δικάζηται μήτε ἐλέγχῃ μηδείς ὁ
δὲ λαός μου ὡς ἀντιλεγόμενος ἱερεύς 5 καὶ
ἀσθενήσεις ἡμέρας καὶ ἀσθενήσει καὶ προφήτης
μετὰ σοῦ νυκτὶ ὡμοίωσα τὴν μητέρα σου 6
ὡμοιώθη ὁ λαός μου ὡς οὐκ ἔχων γνῶσιν ὅτι
σὺ ἐπίγνωσιν ἀπώσω κἀγὼ ἀπώσομαι σὲ τοῦ
μὴ ἱερατεύειν μοι καὶ ἐπελάθου νόμον θεοῦ
σου κἀγὼ ἐπιλήσομαι τέκνων σου 7 κατὰ τὸ
πλῆθος αὐτῶν οὕτως ἥμαρτόν μοι τὴν δόξαν
αὐτῶν εἰς ἀτιμίαν θήσομαι 8 ἁμαρτίας λαοῦ μου
φάγονται καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν λήμψονται
τὰς ψυχὰς αὐτῶν 9 καὶ ἔσται καθὼς ὁ λαὸς οὕτως
καὶ ὁ ἱερεύς καὶ ἐκδικήσω ἐπ’ αὐτὸν τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ καὶ τὰ διαβούλια αὐτοῦ ἀνταποδώσω
αὐτῷ 10 καὶ φάγονται καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν
ἐπόρνευσαν καὶ οὐ μὴ κατευθύνωσιν διότι τὸν
κύριον ἐγκατέλιπον τοῦ φυλάξαι 11 πορνείαν
καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα ἐδέξατο καρδία λαοῦ
μου 12 ἐν συμβόλοις ἐπηρώτων καὶ ἐν ῥάβδοις
αὐτοῦ ἀπήγγελλον αὐτῷ πνεύματι πορνείας
ἐπλανήθησαν καὶ ἐξεπόρνευσαν ἀπὸ τοῦ θεοῦ
αὐτῶν 13 ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐθυσίαζον
καὶ ἐπὶ τοὺς βουνοὺς ἔθυον ὑποκάτω δρυὸς καὶ
λεύκης καὶ δένδρου συσκιάζοντος ὅτι καλὸν
σκέπη διὰ τοῦτο ἐκπορνεύσουσιν αἱ θυγατέρες
ὑμῶν καὶ αἱ νύμφαι ὑμῶν μοιχεύσουσιν 14 καὶ
οὐ μὴ ἐπισκέψωμαι ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν
ὅταν πορνεύωσιν καὶ ἐπὶ τὰς νύμφας ὑμῶν ὅταν
μοιχεύωσιν διότι καὶ αὐτοὶ μετὰ τῶν πορνῶν
συνεφύροντο καὶ μετὰ τῶν τετελεσμένων ἔθυον
καὶ ὁ λαὸς ὁ συνίων συνεπλέκετο μετὰ πόρνης
15 σὺ δέ Ισραηλ μὴ ἀγνόει καὶ Ιουδα μὴ
εἰσπορεύεσθε εἰς Γαλγαλα καὶ μὴ ἀναβαίνετε
εἰς τὸν οἶκον Ων καὶ μὴ ὀμνύετε ζῶντα κύριον
16 ὅτι ὡς δάμαλις παροιστρῶσα παροίστρησεν
Ισραηλ νῦν νεμήσει αὐτοὺς κύριος ὡς ἀμνὸν
ἐν εὐρυχώρῳ 17 μέτοχος εἰδώλων Εφραιμ
ἔθηκεν ἑαυτῷ σκάνδαλα 18 ᾑρέτισεν Χαναναίους
πορνεύοντες ἐξεπόρνευσαν ἠγάπησαν ἀτιμίαν ἐκ
φρυάγματος αὐτῶν 19 συστροφὴ πνεύματος σὺ εἶ
ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῆς καὶ καταισχυνθήσονται
ἐκ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν

5 ἀκούσατε ταῦτα οἱ ἱερεῖς καὶ προσέχετε οἶκος
Ισραηλ καὶ ὁ οἶκος τοῦ βασιλέως ἐνωτίζεσθε διότι
πρὸς ὑμᾶς ἐστιν τὸ κρίμα ὅτι παγὶς ἐγενήθητε
τῇ σκοπιᾷ καὶ ὡς δίκτυον ἐκτεταμένον ἐπὶ
τὸ Ιταβύριον 2 ὃ οἱ ἀγρεύοντες τὴν θήραν
κατέπηξαν ἐγὼ δὲ παιδευτὴς ὑμῶν 3 ἐγὼ ἔγνων
τὸν Εφραιμ καὶ Ισραηλ οὐκ ἄπεστιν ἀπ’ ἐμοῦ
διότι νῦν ἐξεπόρνευσεν Εφραιμ ἐμιάνθη Ισραηλ 4
οὐκ ἔδωκαν τὰ διαβούλια αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι
πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν ὅτι πνεῦμα πορνείας ἐν
αὐτοῖς ἐστιν τὸν δὲ κύριον οὐκ ἐπέγνωσαν 5 καὶ
ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις τοῦ Ισραηλ εἰς πρόσωπον
αὐτοῦ καὶ Ισραηλ καὶ Εφραιμ ἀσθενήσουσιν ἐν
ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ἀσθενήσει καὶ Ιουδας μετ’
αὐτῶν 6 μετὰ προβάτων καὶ μόσχων πορεύσονται
τοῦ ἐκζητῆσαι τὸν κύριον καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν
αὐτόν ὅτι ἐξέκλινεν ἀπ’ αὐτῶν 7 ὅτι τὸν κύριον

ἐγκατέλιπον ὅτι τέκνα ἀλλότρια ἐγεννήθησαν
αὐτοῖς νῦν καταφάγεται αὐτοὺς ἡ ἐρυσίβη καὶ
τοὺς κλήρους αὐτῶν **8** σαλπίσατε σάλπιγγι ἐπὶ
τοὺς βουνούς ἠχήσατε ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν κηρύξατε
ἐν τῷ οἴκῳ Ων ἐξέστη Βενιαμιν **9** Εφραιμ εἰς
ἀφανισμὸν ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἐλέγχου ἐν ταῖς
φυλαῖς τοῦ Ισραηλ ἔδειξα πιστά **10** ἐγένοντο
οἱ ἄρχοντες Ιουδα ὡς μετατιθέντες ὅρια ἐπ’
αὐτοὺς ἐκχεῶ ὡς ὕδωρ τὸ ὅρμημά μου **11**
κατεδυνάστευσεν Εφραιμ τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ
κατεπάτησεν κρίμα ὅτι ἤρξατο πορεύεσθαι ὀπίσω
τῶν ματαίων **12** καὶ ἐγὼ ὡς ταραχὴ τῷ Εφραιμ
καὶ ὡς κέντρον τῷ οἴκῳ Ιουδα **13** καὶ εἶδεν
Εφραιμ τὴν νόσον αὐτοῦ καὶ Ιουδας τὴν ὀδύνην
αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη Εφραιμ πρὸς Ἀσσυρίους
καὶ ἀπέστειλεν πρέσβεις πρὸς βασιλέα Ιαριμ
καὶ αὐτὸς οὐκ ἠδυνάσθη ἰάσασθαι ὑμᾶς καὶ
οὐ μὴ διαπαύσῃ ἐξ ὑμῶν ὀδύνη **14** διότι ἐγώ
εἰμι ὡς πανθὴρ τῷ Εφραιμ καὶ ὡς λέων τῷ
οἴκῳ Ιουδα καὶ ἐγὼ ἁρπῶμαι καὶ πορεύσομαι
καὶ λήμψομαι καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος
15 πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω εἰς τὸν τόπον
μου ἕως οὗ ἀφανισθῶσιν καὶ ἐπιζητήσουσιν τὸ
πρόσωπόν μου ἐν θλίψει αὐτῶν ὀρθριοῦσι πρός
με λέγοντες

6 πορευθῶμεν καὶ ἐπιστρέψωμεν πρὸς κύριον
τὸν θεὸν ἡμῶν ὅτι αὐτὸς ἥρπακεν καὶ ἰάσεται
ἡμᾶς πατάξει καὶ μοτώσει ἡμᾶς **2** ὑγιάσει
ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
ἀναστησόμεθα καὶ ζησόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ **3**
καὶ γνωσόμεθα διώξομεν τοῦ γνῶναι τὸν κύριον
ὡς ὄρθρον ἕτοιμον εὑρήσομεν αὐτόν καὶ ἥξει ὡς
ὑετὸς ἡμῖν πρόιμος καὶ ὄψιμος τῇ γῇ **4** τί σοι
ποιήσω Εφραιμ τί σοι ποιήσω Ιουδα τὸ δὲ ἔλεος
ὑμῶν ὡς νεφέλη πρωινὴ καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινὴ
πορευομένη **5** διὰ τοῦτο ἀπεθέρισα τοὺς προφήτας
ὑμῶν ἀπέκτεινα αὐτοὺς ἐν ῥήμασιν στόματός
μου καὶ τὸ κρίμα μου ὡς φῶς ἐξελεύσεται **6** διότι
ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ ἢ
ὁλοκαυτώματα **7** αὐτοὶ δέ εἰσιν ὡς ἄνθρωπος
παραβαίνων διαθήκην ἐκεῖ κατεφρόνησέν μου **8**
Γαλααδ πόλις ἐργαζομένη μάταια ταράσσουσα
ὕδωρ **9** καὶ ἡ ἰσχύς σου ἀνδρὸς πειρατοῦ ἔκρυψαν
ἱερεῖς ὁδὸν κυρίου ἐφόνευσαν Σικιμα ὅτι ἀνομίαν
ἐποίησαν **10** ἐν τῷ οἴκῳ Ισραηλ εἶδον φρικώδη
ἐκεῖ πορνείαν τοῦ Εφραιμ ἐμιάνθη Ισραηλ καὶ
Ιουδα **11** ἄρχου τρυγᾶν σεαυτῷ ἐν τῷ ἐπιστρέφειν
με τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου

7 ἐν τῷ ἰάσασθαί με τὸν Ισραηλ καὶ
ἀποκαλυφθήσεται ἡ ἀδικία Εφραιμ καὶ ἡ κακία
Σαμαρείας ὅτι ἠργάσαντο ψευδῆ καὶ κλέπτης
πρὸς αὐτὸν εἰσελεύσεται ἐκδιδύσκων λῃστὴς ἐν
τῇ ὁδῷ αὐτοῦ **2** ὅπως συνᾴδωσιν ὡς συνᾴδοντες
τῇ καρδίᾳ αὐτῶν πάσας τὰς κακίας αὐτῶν
ἐμνήσθην νῦν ἐκύκλωσεν αὐτοὺς τὰ διαβούλια
αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ προσώπου μου ἐγένοντο **3** ἐν
ταῖς κακίαις αὐτῶν εὔφραναν βασιλεῖς καὶ ἐν τοῖς
ψεύδεσιν αὐτῶν ἄρχοντας **4** πάντες μοιχεύοντες
ὡς κλίβανος καιόμενος εἰς πέψιν κατακαύματος
ἀπὸ τῆς φλογός ἀπὸ φυράσεως στέατος ἕως
τοῦ ζυμωθῆναι αὐτό **5** αἱ ἡμέραι τῶν βασιλέων
ὑμῶν ἤρξαντο οἱ ἄρχοντες θυμοῦσθαι ἐξ οἴνου
ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετὰ λοιμῶν **6** διότι
ἀνεκαύθησαν ὡς κλίβανος αἱ καρδίαι αὐτῶν ἐν
τῷ καταράσσειν αὐτούς ὅλην τὴν νύκτα ὕπνου
Εφραιμ ἐνεπλήσθη πρωὶ ἐγενήθη ἀνεκαύθη

ὡς πυρὸς φέγγος 7 πάντες ἐθερμάνθησαν ὡς
κλίβανος καὶ κατέφαγον τοὺς κριτὰς αὐτῶν
πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἔπεσαν οὐκ ἦν ὁ
ἐπικαλούμενος ἐν αὐτοῖς πρός με 8 Εφραιμ ἐν
τοῖς λαοῖς αὐτοῦ συνανεμείγνυτο Εφραιμ ἐγένετο
ἐγκρυφίας οὐ μεταστρεφόμενος 9 κατέφαγον
ἀλλότριοι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ αὐτὸς δὲ οὐκ ἐπέγνω
καὶ πολιαὶ ἐξήνθησαν αὐτῷ καὶ αὐτὸς οὐκ
ἔγνω 10 καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις Ισραηλ
εἰς πρόσωπον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς
κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν
αὐτὸν ἐν πᾶσι τούτοις 11 καὶ ἦν Εφραιμ ὡς
περιστερὰ ἄνους οὐκ ἔχουσα καρδίαν Αἴγυπτον
ἐπεκαλεῖτο καὶ εἰς Ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν 12
καθὼς ἂν πορεύωνται ἐπιβαλῶ ἐπ’ αὐτοὺς τὸ
δίκτυόν μου καθὼς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατάξω αὐτούς παιδεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκοῇ τῆς
θλίψεως αὐτῶν 13 οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι ἀπεπήδησαν
ἀπ’ ἐμοῦ δείλαιοί εἰσιν ὅτι ἠσέβησαν εἰς ἐμέ ἐγὼ
δὲ ἐλυτρωσάμην αὐτούς αὐτοὶ δὲ κατελάλησαν
κατ’ ἐμοῦ ψεύδη 14 καὶ οὐκ ἐβόησαν πρός με
αἱ καρδίαι αὐτῶν ἀλλ’ ἢ ὠλόλυζον ἐν ταῖς
κοίταις αὐτῶν ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ κατετέμνοντο
ἐπαιδεύθησαν ἐν ἐμοί 15 κἀγὼ κατίσχυσα τοὺς
βραχίονας αὐτῶν καὶ εἰς ἐμὲ ἐλογίσαντο πονηρά
16 ἀπεστράφησαν εἰς οὐθέν ἐγένοντο ὡς τόξον
ἐντεταμένον πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ οἱ ἄρχοντες
αὐτῶν δι᾽ ἀπαιδευσίαν γλώσσης αὐτῶν οὗτος ὁ
φαυλισμὸς αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ

8 εἰς κόλπον αὐτῶν ὡς γῆ ὡς ἀετὸς ἐπ’ οἶκον
κυρίου ἀνθ’ ὧν παρέβησαν τὴν διαθήκην μου καὶ
κατὰ τοῦ νόμου μου ἠσέβησαν 2 ἐμὲ κεκράξονται
ὁ θεός ἐγνώκαμέν σε 3 ὅτι Ισραηλ ἀπεστρέψατο
ἀγαθά ἐχθρὸν κατεδίωξαν 4 ἑαυτοῖς ἐβασίλευσαν
καὶ οὐ δι᾽ ἐμοῦ ἦρξαν καὶ οὐκ ἐγνώρισάν μοι
τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν
ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἴδωλα ὅπως ἐξολεθρευθῶσιν 5
ἀπότριψαι τὸν μόσχον σου Σαμάρεια παρωξύνθη
ὁ θυμός μου ἐπ’ αὐτούς ἕως τίνος οὐ μὴ δύνωνται
καθαρισθῆναι 6 ἐν τῷ Ισραηλ καὶ αὐτὸ τέκτων
ἐποίησεν καὶ οὐ θεός ἐστιν διότι πλανῶν ἦν ὁ
μόσχος σου Σαμάρεια 7 ὅτι ἀνεμόφθορα ἔσπειραν
καὶ ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ἐκδέξεται αὐτά δράγμα
οὐκ ἔχον ἰσχὺν τοῦ ποιῆσαι ἄλευρον ἐὰν δὲ καὶ
ποιήσῃ ἀλλότριοι καταφάγονται αὐτό 8 κατεπόθη
Ισραηλ νῦν ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκεῦος
ἄχρηστον 9 ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους
ἀνέθαλεν καθ’ ἑαυτὸν Εφραιμ δῶρα ἠγάπησαν
10 διὰ τοῦτο παραδοθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσιν νῦν
εἰσδέξομαι αὐτούς καὶ κοπάσουσιν μικρὸν τοῦ
χρίειν βασιλέα καὶ ἄρχοντας 11 ὅτι ἐπλήθυνεν
Εφραιμ θυσιαστήρια εἰς ἁμαρτίας ἐγένοντο
αὐτῷ θυσιαστήρια ἠγαπημένα 12 καταγράψω
αὐτῷ πλῆθος καὶ τὰ νόμιμα αὐτοῦ εἰς ἀλλότρια
ἐλογίσθησαν θυσιαστήρια τὰ ἠγαπημένα 13
διότι ἐὰν θύσωσιν θυσίαν καὶ φάγωσιν κρέα
κύριος οὐ προσδέξεται αὐτά νῦν μνησθήσεται τὰς
ἀδικίας αὐτῶν καὶ ἐκδικήσει τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν
αὐτοὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπέστρεψαν καὶ ἐν Ἀσσυρίοις
ἀκάθαρτα φάγονται 14 καὶ ἐπελάθετο Ισραηλ
τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν καὶ ᾠκοδόμησαν τεμένη
καὶ Ιουδας ἐπλήθυνεν πόλεις τετειχισμένας
καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ καὶ
καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῶν

9 μὴ χαῖρε Ισραηλ μηδὲ εὐφραίνου καθὼς οἱ λαοί
διότι ἐπόρνευσας ἀπὸ τοῦ θεοῦ σου ἠγάπησας

δόματα ἐπὶ πάντα ἅλωνα σίτου 2 ἅλων καὶ ληνὸς
οὐκ ἔγνω αὐτούς καὶ ὁ οἶνος ἐψεύσατο αὐτούς 3
οὐ κατῴκησαν ἐν τῇ γῇ τοῦ κυρίου κατῴκησεν
Εφραιμ εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα
φάγονται 4 οὐκ ἔσπεισαν τῷ κυρίῳ οἶνον καὶ οὐχ
ἥδυναν αὐτῷ αἱ θυσίαι αὐτῶν ὡς ἄρτος πένθους
αὐτοῖς πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὰ μιανθήσονται
διότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐκ
εἰσελεύσονται εἰς τὸν οἶκον κυρίου 5 τί ποιήσετε
ἐν ἡμέρᾳ πανηγύρεως καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς
τοῦ κυρίου 6 διὰ τοῦτο ἰδοὺ πορεύσονται ἐκ
ταλαιπωρίας Αἰγύπτου καὶ ἐκδέξεται αὐτοὺς
Μέμφις καὶ θάψει αὐτοὺς Μαχμας τὸ ἀργύριον
αὐτῶν ὄλεθρος κληρονομήσει ἄκανθαι ἐν τοῖς
σκηνώμασιν αὐτῶν 7 ἥκασιν αἱ ἡμέραι τῆς
ἐκδικήσεως ἥκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀνταποδόσεώς
σου καὶ κακωθήσεται Ισραηλ ὥσπερ ὁ προφήτης
ὁ παρεξεστηκώς ἄνθρωπος ὁ πνευματοφόρος
ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθη
μανία σου 8 σκοπὸς Εφραιμ μετὰ θεοῦ προφήτης
παγὶς σκολιὰ ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ μανίαν
ἐν οἴκῳ κυρίου κατέπηξαν 9 ἐφθάρησαν κατὰ τὰς
ἡμέρας τοῦ βουνοῦ μνησθήσεται ἀδικίας αὐτοῦ
ἐκδικήσει ἁμαρτίας αὐτοῦ 10 ὡς σταφυλὴν ἐν
ἐρήμῳ εὗρον τὸν Ισραηλ καὶ ὡς σκοπὸν ἐν συκῇ
πρόιμον εἶδον πατέρας αὐτῶν αὐτοὶ εἰσῆλθον
πρὸς τὸν Βεελφεγωρ καὶ ἀπηλλοτριώθησαν εἰς
αἰσχύνην καὶ ἐγένοντο οἱ ἠγαπημένοι ὡς οἱ
ἐβδελυγμένοι 11 Εφραιμ ὡς ὄρνεον ἐξεπετάσθη
αἱ δόξαι αὐτῶν ἐκ τόκων καὶ ὠδίνων καὶ
συλλήμψεων 12 διότι καὶ ἐὰν ἐκθρέψωσιν τὰ
τέκνα αὐτῶν ἀτεκνωθήσονται ἐξ ἀνθρώπων
διότι καὶ οὐαὶ αὐτοῖς ἐστιν σάρξ μου ἐξ αὐτῶν 13
Εφραιμ ὃν τρόπον εἶδον εἰς θήραν παρέστησαν
τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ Εφραιμ τοῦ ἐξαγαγεῖν εἰς
ἀποκέντησιν τὰ τέκνα αὐτοῦ 14 δὸς αὐτοῖς
κύριε τί δώσεις αὐτοῖς δὸς αὐτοῖς μήτραν
ἀτεκνοῦσαν καὶ μαστοὺς ξηρούς 15 πᾶσαι αἱ
κακίαι αὐτῶν εἰς Γαλγαλ ὅτι ἐκεῖ αὐτοὺς ἐμίσησα
διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν ἐκ
τοῦ οἴκου μου ἐκβαλῶ αὐτούς οὐ μὴ προσθήσω
τοῦ ἀγαπῆσαι αὐτούς πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν
ἀπειθοῦντες 16 ἐπόνεσεν Εφραιμ τὰς ῥίζας αὐτοῦ
ἐξηράνθη καρπὸν οὐκέτι μὴ ἐνέγκῃ διότι καὶ ἐὰν
γεννήσωσιν ἀποκτενῶ τὰ ἐπιθυμήματα κοιλίας
αὐτῶν 17 ἀπώσεται αὐτοὺς ὁ θεός ὅτι οὐκ
εἰσήκουσαν αὐτοῦ καὶ ἔσονται πλανῆται ἐν τοῖς
ἔθνεσιν

10 ἄμπελος εὐκληματοῦσα Ισραηλ ὁ καρπὸς
αὐτῆς εὐθηνῶν κατὰ τὸ πλῆθος τῶν καρπῶν
αὐτοῦ ἐπλήθυνεν τὰ θυσιαστήρια κατὰ τὰ
ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτοῦ ᾠκοδόμησεν στήλας 2
ἐμέρισαν καρδίας αὐτῶν νῦν ἀφανισθήσονται
αὐτὸς κατασκάψει τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν
ταλαιπωρήσουσιν αἱ στῆλαι αὐτῶν 3 διότι
νῦν ἐροῦσιν οὐκ ἔστιν βασιλεὺς ἡμῖν ὅτι οὐκ
ἐφοβήθημεν τὸν κύριον ὁ δὲ βασιλεὺς τί ποιήσει
ἡμῖν 4 λαλῶν ῥήματα προφάσεις ψευδεῖς
διαθήσεται διαθήκην ἀνατελεῖ ὡς ἄγρωστις
κρίμα ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ 5 τῷ μόσχῳ τοῦ οἴκου
Ων παροικήσουσιν οἱ κατοικοῦντες Σαμάρειαν
ὅτι ἐπένθησεν ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπ’ αὐτόν καὶ καθὼς
παρεπίκραναν αὐτόν ἐπιχαροῦνται ἐπὶ τὴν δόξαν
αὐτοῦ ὅτι μετῳκίσθη ἀπ’ αὐτοῦ 6 καὶ αὐτὸν
εἰς Ἀσσυρίους δήσαντες ἀπήνεγκαν ξένια τῷ
βασιλεῖ Ιαριμ ἐν δόματι Εφραιμ δέξεται καὶ

αἰσχυνθήσεται Ισραηλ ἐν τῇ βουλῇ αὐτοῦ 7
ἀπέρριψεν Σαμάρεια βασιλέα αὐτῆς ὡς φρύγανον
ἐπὶ προσώπου ὕδατος 8 καὶ ἐξαρθήσονται βωμοὶ
Ων ἁμαρτήματα τοῦ Ισραηλ ἄκανθαι καὶ τρίβολοι
ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν καὶ
ἐροῦσιν τοῖς ὄρεσιν καλύψατε ἡμᾶς καὶ τοῖς
βουνοῖς πέσατε ἐφ' ἡμᾶς 9 ἀφ' οὗ οἱ βουνοί
ἥμαρτεν Ισραηλ ἐκεῖ ἔστησαν οὐ μὴ καταλάβῃ
αὐτοὺς ἐν τῷ βουνῷ πόλεμος ἐπὶ τὰ τέκνα ἀδικίας
10 ἦλθεν παιδεῦσαι αὐτούς καὶ συναχθήσονται
ἐπ' αὐτοὺς λαοὶ ἐν τῷ παιδεύεσθαι αὐτοὺς ἐν
ταῖς δυσὶν ἀδικίαις αὐτῶν 11 Εφραιμ δάμαλις
δεδιδαγμένη ἀγαπᾶν νεῖκος ἐγὼ δὲ ἐπελεύσομαι
ἐπὶ τὸ κάλλιστον τοῦ τραχήλου αὐτῆς ἐπιβιβῶ
Εφραιμ καὶ παρασιωπήσομαι Ιουδαν ἐνισχύσει
αὐτῷ Ιακωβ 12 σπείρατε ἑαυτοῖς εἰς δικαιοσύνην
τρυγήσατε εἰς καρπὸν ζωῆς φωτίσατε ἑαυτοῖς
φῶς γνώσεως ἐκζητήσατε τὸν κύριον ἕως τοῦ
ἐλθεῖν γενήματα δικαιοσύνης ὑμῖν 13 ἵνα τί
παρεσιωπήσατε ἀσέβειαν καὶ τὰς ἀδικίας αὐτῆς
ἐτρυγήσατε ἐφάγετε καρπὸν ψευδῆ ὅτι ἤλπισας
ἐν τοῖς ἅρμασίν σου ἐν πλήθει δυνάμεώς σου
14 καὶ ἐξαναστήσεται ἀπώλεια ἐν τῷ λαῷ σου
καὶ πάντα τὰ περιτετειχισμένα σου οἰχήσεται
ὡς ἄρχων Σαλαμαν ἐκ τοῦ οἴκου Ιεροβααλ ἐν
ἡμέραις πολέμου μητέρα ἐπὶ τέκνοις ἠδάφισαν
15 οὕτως ποιήσω ὑμῖν οἶκος τοῦ Ισραηλ ἀπὸ
προσώπου κακιῶν ὑμῶν ὄρθρου ἀπερρίφησαν
ἀπερρίφη βασιλεὺς Ισραηλ

11 διότι νήπιος Ισραηλ καὶ ἐγὼ ἠγάπησα αὐτὸν
καὶ ἐξ Αἰγύπτου μετεκάλεσα τὰ τέκνα αὐτοῦ
2 καθὼς μετεκάλεσα αὐτούς οὕτως ἀπῴχοντο
ἐκ προσώπου μου αὐτοὶ τοῖς Βααλιμ ἔθυον καὶ
τοῖς γλυπτοῖς ἐθυμίων 3 καὶ ἐγὼ συνεπόδισα
τὸν Εφραιμ ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τὸν βραχίονά
μου καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι ἴαμαι αὐτούς 4
ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων ἐξέτεινα αὐτοὺς ἐν
δεσμοῖς ἀγαπήσεώς μου καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς
ῥαπίζων ἄνθρωπος ἐπὶ τὰς σιαγόνας αὐτοῦ καὶ
ἐπιβλέψομαι πρὸς αὐτόν δυνήσομαι αὐτῷ 5
κατῴκησεν Εφραιμ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ασσουρ αὐτὸς
βασιλεὺς αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἠθέλησεν ἐπιστρέψαι 6
καὶ ἠσθένησεν ῥομφαία ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καὶ
κατέπαυσεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ φάγονται
ἐκ τῶν διαβουλίων αὐτῶν 7 καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ
ἐπικρεμάμενος ἐκ τῆς κατοικίας αὐτοῦ καὶ ὁ
θεὸς ἐπὶ τὰ τίμια αὐτοῦ θυμωθήσεται καὶ οὐ μὴ
ὑψώσῃ αὐτόν 8 τί σε διαθῶ Εφραιμ ὑπερασπιῶ
σου Ισραηλ τί σε διαθῶ ὡς Αδαμα θήσομαί σε
καὶ ὡς Σεβωιμ μετεστράφη ἡ καρδία μου ἐν
τῷ αὐτῷ συνεταράχθη ἡ μεταμέλειά μου 9 οὐ
μὴ ποιήσω κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου οὐ
μὴ ἐγκαταλίπω τοῦ ἐξαλειφθῆναι τὸν Εφραιμ
διότι θεὸς ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἄνθρωπος ἐν σοὶ
ἅγιος καὶ οὐκ εἰσελεύσομαι εἰς πόλιν 10 ὀπίσω
κυρίου πορεύσομαι ὡς λέων ἐρεύξεται ὅτι αὐτὸς
ὠρύσεται καὶ ἐκστήσονται τέκνα ὑδάτων 11
καὶ ἐκστήσονται ὡς ὄρνεον ἐξ Αἰγύπτου καὶ ὡς
περιστερὰ ἐκ γῆς Ἀσσυρίων καὶ ἀποκαταστήσω
αὐτοὺς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν λέγει κύριος 12
ἐκύκλωσέν με ἐν ψεύδει Εφραιμ καὶ ἐν ἀσεβείαις
οἶκος Ισραηλ καὶ Ιουδα νῦν ἔγνω αὐτοὺς ὁ θεός
καὶ λαὸς ἅγιος κεκλήσεται θεοῦ

12 ὁ δὲ Εφραιμ πονηρὸν πνεῦμα ἐδίωξεν
καύσωνα ὅλην τὴν ἡμέραν κενὰ καὶ μάταια
ἐπλήθυνεν καὶ διαθήκην μετὰ Ἀσσυρίων διέθετο

καὶ ἔλαιον εἰς Αἴγυπτον ἐνεπορεύετο **2** καὶ κρίσις
τῷ κυρίῳ πρὸς Ιουδαν τοῦ ἐκδικῆσαι τὸν Ιακωβ
κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα
αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ **3** ἐν τῇ κοιλίᾳ
ἐπτέρνισεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐν κόποις
αὐτοῦ ἐνίσχυσεν πρὸς θεὸν **4** καὶ ἐνίσχυσεν μετὰ
ἀγγέλου καὶ ἠδυνάσθη ἔκλαυσαν καὶ ἐδεήθησάν
μου ἐν τῷ οἴκῳ Ων εὕροσάν με καὶ ἐκεῖ ἐλαλήθη
πρὸς αὐτόν **5** ὁ δὲ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ
ἔσται μνημόσυνον αὐτοῦ **6** καὶ σὺ ἐν θεῷ σου
ἐπιστρέψεις ἔλεον καὶ κρίμα φυλάσσου καὶ ἔγγιζε
πρὸς τὸν θεόν σου διὰ παντός **7** Χανααν ἐν χειρὶ
αὐτοῦ ζυγὸς ἀδικίας καταδυναστεύειν ἠγάπησε
8 καὶ εἶπεν Εφραιμ πλὴν πεπλούτηκα εὕρηκα
ἀναψυχὴν ἐμαυτῷ πάντες οἱ πόνοι αὐτοῦ οὐχ
εὑρεθήσονται αὐτῷ δῑ ἀδικίας ἃς ἥμαρτεν **9**
ἐγὼ δὲ κύριος ὁ θεός σου ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς
Αἰγύπτου ἔτι κατοικιῶ σε ἐν σκηναῖς καθὼς
ἡμέρᾳ ἑορτῆς **10** καὶ λαλήσω πρὸς προφήτας καὶ
ἐγὼ ὁράσεις ἐπλήθυνα καὶ ἐν χερσὶν προφητῶν
ὡμοιώθην **11** εἰ μὴ Γαλααδ ἔστιν ἄρα ψευδεῖς
ἦσαν ἐν Γαλγαλ ἄρχοντες θυσιάζοντες καὶ τὰ
θυσιαστήρια αὐτῶν ὡς χελῶναι ἐπὶ χέρσον
ἀγροῦ **12** καὶ ἀνεχώρησεν Ιακωβ εἰς πεδίον
Συρίας καὶ ἐδούλευσεν Ισραηλ ἐν γυναικὶ καὶ ἐν
γυναικὶ ἐφυλάξατο **13** καὶ ἐν προφήτῃ ἀνήγαγεν
κύριος τὸν Ισραηλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐν προφήτῃ
διεφυλάχθη **14** ἐθύμωσεν Εφραιμ καὶ παρώργισεν
καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτὸν ἐκχυθήσεται καὶ τὸν
ὀνειδισμὸν αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ κύριος

13 κατὰ τὸν λόγον Εφραιμ δικαιώματα αὐτὸς
ἔλαβεν ἐν τῷ Ισραηλ καὶ ἔθετο αὐτὰ τῇ Βααλ καὶ
ἀπέθανεν **2** καὶ προσέθετο τοῦ ἁμαρτάνειν ἔτι
καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα ἐκ τοῦ ἀργυρίου
αὐτῶν κατ᾽ εἰκόνα εἰδώλων ἔργα τεκτόνων
συντετελεσμένα αὐτοῖς αὐτοὶ λέγουσιν θύσατε
ἀνθρώπους μόσχοι γὰρ ἐκλελοίπασιν **3** διὰ τοῦτο
ἔσονται ὡς νεφέλη πρωινὴ καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινὴ
πορευομένη ὥσπερ χνοῦς ἀποφυσώμενος ἀφ᾽
ἅλωνος καὶ ὡς ἀτμὶς ἀπὸ ἀκρίδων **4** ἐγὼ δὲ
κύριος ὁ θεός σου στερεῶν οὐρανὸν καὶ κτίζων
γῆν οὗ αἱ χεῖρες ἔκτισαν πᾶσαν τὴν στρατιὰν
τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐ παρέδειξά σοι αὐτὰ τοῦ
πορεύεσθαι ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐγὼ ἀνήγαγόν σε ἐκ
γῆς Αἰγύπτου καὶ θεὸν πλὴν ἐμοῦ οὐ γνώσῃ καὶ
σῴζων οὐκ ἔστιν πάρεξ ἐμοῦ **5** ἐγὼ ἐποίμαινόν
σε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀοικήτῳ **6** κατὰ τὰς
νομὰς αὐτῶν καὶ ἐνεπλήσθησαν εἰς πλησμονήν
καὶ ὑψώθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν ἕνεκα τούτου
ἐπελάθοντό μου **7** καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς πανθὴρ
καὶ ὡς πάρδαλις κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀσσυρίων
8 ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκος ἀπορουμένη
καὶ διαρρήξω συγκλεισμὸν καρδίας αὐτῶν καὶ
καταφάγονται αὐτοὺς ἐκεῖ σκύμνοι δρυμοῦ θηρία
ἀγροῦ διασπάσει αὐτούς **9** τῇ διαφθορᾷ σου
Ισραηλ τίς βοηθήσει **10** ποῦ ὁ βασιλεύς σου
οὗτος καὶ διασωσάτω σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν
σου κρινάτω σε ὃν εἶπας δός μοι βασιλέα καὶ
ἄρχοντα **11** καὶ ἔδωκά σοι βασιλέα ἐν ὀργῇ μου
καὶ ἔσχον ἐν τῷ θυμῷ μου **12** συστροφὴν ἀδικίας
Εφραιμ ἐγκεκρυμμένη ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ **13** ὠδῖνες
ὡς τικτούσης ἥξουσιν αὐτῷ οὗτος ὁ υἱός σου
οὐ φρόνιμος διότι οὐ μὴ ὑποστῇ ἐν συντριβῇ
τέκνων **14** ἐκ χειρὸς ᾅδου ῥύσομαι αὐτοὺς καὶ
ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτούς ποῦ ἡ δίκη σου
θάνατε ποῦ τὸ κέντρον σου ᾅδη παράκλησις

κέκρυπται ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου (Sheol h7585) 15
διότι οὗτος ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν διαστελεῖ ἐπάξει
ἄνεμον καύσωνα κύριος ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπ' αὐτόν
καὶ ἀναξηρανεῖ τὰς φλέβας αὐτοῦ ἐξερημώσει
τὰς πηγὰς αὐτοῦ αὐτὸς καταξηρανεῖ τὴν γῆν
αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτοῦ
16 ἀφανισθήσεται Σαμάρεια ὅτι ἀντέστη πρὸς
τὸν θεὸν αὐτῆς ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται αὐτοί καὶ
τὰ ὑποτίτθια αὐτῶν ἐδαφισθήσονται καὶ αἱ ἐν
γαστρὶ ἔχουσαι αὐτῶν διαρραγήσονται

14 ἐπιστράφητι Ισραηλ πρὸς κύριον τὸν θεόν
σου διότι ἠσθένησας ἐν ταῖς ἀδικίαις σου 2 λάβετε
μεθ' ἑαυτῶν λόγους καὶ ἐπιστράφητε πρὸς κύριον
τὸν θεὸν ὑμῶν εἴπατε αὐτῷ ὅπως μὴ λάβητε
ἀδικίαν καὶ λάβητε ἀγαθά καὶ ἀνταποδώσομεν
καρπὸν χειλέων ἡμῶν 3 Ασσουρ οὐ μὴ σώσῃ ἡμᾶς
ἐφ' ἵππον οὐκ ἀναβησόμεθα οὐκέτι μὴ εἴπωμεν
θεοὶ ἡμῶν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ἡμῶν ὁ ἐν σοὶ
ἐλεήσει ὀρφανόν 4 ἰάσομαι τὰς κατοικίας αὐτῶν
ἀγαπήσω αὐτοὺς ὁμολόγως ὅτι ἀπέστρεψεν ἡ
ὀργή μου ἀπ' αὐτῶν 5 ἔσομαι ὡς δρόσος τῷ
Ισραηλ ἀνθήσει ὡς κρίνον καὶ βαλεῖ τὰς ῥίζας
αὐτοῦ ὡς ὁ Λίβανος 6 πορεύσονται οἱ κλάδοι
αὐτοῦ καὶ ἔσται ὡς ἐλαία κατάκαρπος καὶ ἡ
ὀσφρασία αὐτοῦ ὡς Λιβάνου 7 ἐπιστρέψουσιν καὶ
καθιοῦνται ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ζήσονται καὶ
μεθυσθήσονται σίτῳ καὶ ἐξανθήσει ὡς ἄμπελος
τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ὡς οἶνος Λιβάνου 8 τῷ
Εφραιμ τί αὐτῷ ἔτι καὶ εἰδώλοις ἐγὼ ἐταπείνωσα
αὐτόν καὶ ἐγὼ κατισχύσω αὐτόν ἐγὼ ὡς ἄρκευθος
πυκάζουσα ἐξ ἐμοῦ ὁ καρπός σου εὕρηται 9
τίς σοφὸς καὶ συνήσει ταῦτα ἢ συνετὸς καὶ
ἐπιγνώσεται αὐτά διότι εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ τοῦ
κυρίου καὶ δίκαιοι πορεύσονται ἐν αὐταῖς οἱ δὲ
ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν αὐταῖς

'Ιωήλ'

1 λόγος κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Ιωηλ τὸν τοῦ
Βαθουηλ 2 ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ πρεσβύτεροι
καὶ ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
γῆν εἰ γέγονεν τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν
ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ὑμῶν 3 ὑπὲρ
αὐτῶν τοῖς τέκνοις ὑμῶν διηγήσασθε καὶ τὰ
τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα
αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν 4 τὰ κατάλοιπα τῆς
κάμπης κατέφαγεν ἡ ἀκρίς καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς
ἀκρίδος κατέφαγεν ὁ βροῦχος καὶ τὰ κατάλοιπα
τοῦ βρούχου κατέφαγεν ἡ ἐρυσίβη 5 ἐκνήψατε
οἱ μεθύοντες ἐξ οἴνου αὐτῶν καὶ κλαύσατε
θρηνήσατε πάντες οἱ πίνοντες οἶνον εἰς μέθην
ὅτι ἐξῆρται ἐκ στόματος ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ
χαρά 6 ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου
ἰσχυρὸν καὶ ἀναρίθμητον οἱ ὀδόντες αὐτοῦ
ὀδόντες λέοντος καὶ αἱ μύλαι αὐτοῦ σκύμνου 7
ἔθετο τὴν ἄμπελόν μου εἰς ἀφανισμὸν καὶ τὰς
συκᾶς μου εἰς συγκλασμόν ἐρευνῶν ἐξηρεύνησεν
αὐτὴν καὶ ἔρριψεν ἐλεύκανεν κλήματα αὐτῆς 8
θρήνησον πρός με ὑπὲρ νύμφην περιεζωσμένην
σάκκον ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθενικόν
9 ἐξῆρται θυσία καὶ σπονδὴ ἐξ οἴκου κυρίου
πενθεῖτε οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ
10 ὅτι τεταλαιπώρηκεν τὰ πεδία πενθείτω ἡ
γῆ ὅτι τεταλαιπώρηκεν σῖτος ἐξηράνθη οἶνος
ὠλιγώθη ἔλαιον 11 ἐξηράνθησαν οἱ γεωργοί
θρηνεῖτε κτήματα ὑπὲρ πυροῦ καὶ κριθῆς ὅτι
ἀπόλωλεν τρυγητὸς ἐξ ἀγροῦ 12 ἡ ἄμπελος
ἐξηράνθη καὶ αἱ συκαῖ ὠλιγώθησαν ῥόα καὶ
φοῖνιξ καὶ μῆλον καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ
ἐξηράνθησαν ὅτι ᾔσχυναν χαρὰν οἱ υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων 13 περιζώσασθε καὶ κόπτεσθε οἱ
ἱερεῖς θρηνεῖτε οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ
εἰσέλθατε ὑπνώσατε ἐν σάκκοις λειτουργοῦντες
θεῷ ὅτι ἀπέσχηκεν ἐξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν θυσία
καὶ σπονδή 14 ἁγιάσατε νηστείαν κηρύξατε
θεραπείαν συναγάγετε πρεσβυτέρους πάντας
κατοικοῦντας γῆν εἰς οἶκον θεοῦ ὑμῶν καὶ
κεκράξατε πρὸς κύριον ἐκτενῶς 15 οἴμμοι οἴμμοι
οἴμμοι εἰς ἡμέραν ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου καὶ ὡς
ταλαιπωρία ἐκ ταλαιπωρίας ἥξει 16 κατέναντι
τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν βρώματα ἐξωλεθρεύθη
ἐξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά 17
ἐσκίρτησαν δαμάλεις ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν
ἠφανίσθησαν θησαυροί κατεσκάφησαν ληνοί
ὅτι ἐξηράνθη σῖτος 18 τί ἀποθήσομεν ἑαυτοῖς
ἔκλαυσαν βουκόλια βοῶν ὅτι οὐχ ὑπῆρχεν
νομὴ αὐτοῖς καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων
ἠφανίσθησαν 19 πρὸς σέ κύριε βοήσομαι ὅτι
πῦρ ἀνήλωσεν τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου καὶ φλὸξ
ἀνῆψεν πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ 20 καὶ τὰ κτήνη
τοῦ πεδίου ἀνέβλεψαν πρὸς σέ ὅτι ἐξηράνθησαν
ἀφέσεις ὑδάτων καὶ πῦρ κατέφαγεν τὰ ὡραῖα
τῆς ἐρήμου

2 σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν Σιων κηρύξατε ἐν
ὄρει ἁγίῳ μου καὶ συγχυθήτωσαν πάντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν γῆν διότι πάρεστιν ἡμέρα
κυρίου ὅτι ἐγγύς 2 ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου
ἡμέρα νεφέλης καὶ ὁμίχλης ὡς ὄρθρος χυθήσεται
ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρός ὅμοιος αὐτῷ
οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ μετ' αὐτὸν οὐ
προστεθήσεται ἕως ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν 3 τὰ
ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον καὶ τὰ ὀπίσω
αὐτοῦ ἀναπτομένη φλόξ ὡς παράδεισος τρυφῆς

ἡ γῆ πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ τὰ ὄπισθεν αὐτοῦ
πεδίον ἀφανισμοῦ καὶ ἀνασῳζόμενος οὐκ ἔσται
αὐτῷ **4** ὡς ὅρασις ἵππων ἡ ὄψις αὐτῶν καὶ ὡς
ἱππεῖς οὕτως καταδιώξονται **5** ὡς φωνὴ ἁρμάτων
ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐξαλοῦνται καὶ ὡς
φωνὴ φλογὸς πυρὸς κατεσθιούσης καλάμην καὶ
ὡς λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς παρατασσόμενος εἰς
πόλεμον **6** ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ συντριβήσονται
λαοί πᾶν πρόσωπον ὡς πρόσκαυμα χύτρας **7** ὡς
μαχηταὶ δραμοῦνται καὶ ὡς ἄνδρες πολεμισταὶ
ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ τείχη καὶ ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῷ
αὐτοῦ πορεύσεται καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνωσιν τὰς
τρίβους αὐτῶν **8** καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ οὐκ ἀφέξεται καταβαρυνόμενοι ἐν τοῖς
ὅπλοις αὐτῶν πορεύσονται καὶ ἐν τοῖς βέλεσιν
αὐτῶν πεσοῦνται καὶ οὐ μὴ συντελεσθῶσιν **9**
τῆς πόλεως ἐπιλήμψονται καὶ ἐπὶ τῶν τειχέων
δραμοῦνται καὶ ἐπὶ τὰς οἰκίας ἀναβήσονται
καὶ διὰ θυρίδων εἰσελεύσονται ὡς κλέπται **10**
πρὸ προσώπου αὐτῶν συγχυθήσεται ἡ γῆ καὶ
σεισθήσεται ὁ οὐρανός ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη
συσκοτάσουσιν καὶ τὰ ἄστρα δύσουσιν τὸ φέγγος
αὐτῶν **11** καὶ κύριος δώσει φωνὴν αὐτοῦ
πρὸ προσώπου δυνάμεως αὐτοῦ ὅτι πολλή
ἐστιν σφόδρα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὅτι ἰσχυρὰ
ἔργα λόγων αὐτοῦ διότι μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ
κυρίου μεγάλη καὶ ἐπιφανὴς σφόδρα καὶ τίς
ἔσται ἱκανὸς αὐτῇ **12** καὶ νῦν λέγει κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν ἐπιστράφητε πρός με ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας ὑμῶν καὶ ἐν νηστείᾳ καὶ ἐν κλαυθμῷ
καὶ ἐν κοπετῷ **13** καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας
ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ ἐπιστράφητε
πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν ὅτι ἐλεήμων καὶ
οἰκτίρμων ἐστίν μακρόθυμος καὶ πολυέλεος
καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις **14** τίς οἶδεν
εἰ ἐπιστρέψει καὶ μετανοήσει καὶ ὑπολείψεται
ὀπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν θυσίαν καὶ σπονδὴν
κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν **15** σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν
Σιων ἁγιάσατε νηστείαν κηρύξατε θεραπείαν **16**
συναγάγετε λαόν ἁγιάσατε ἐκκλησίαν ἐκλέξασθε
πρεσβυτέρους συναγάγετε νήπια θηλάζοντα
μαστούς ἐξελθάτω νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος
αὐτοῦ καὶ νύμφη ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτῆς **17**
ἀνὰ μέσον τῆς κρηπῖδος τοῦ θυσιαστηρίου
κλαύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες κυρίῳ
καὶ ἐροῦσιν φεῖσαι κύριε τοῦ λαοῦ σου καὶ
μὴ δῷς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος τοῦ
κατάρξαι αὐτῶν ἔθνη ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν **18** καὶ ἐζήλωσεν
κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ **19** καὶ ἀπεκρίθη κύριος καὶ εἶπεν τῷ λαῷ
αὐτοῦ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω ὑμῖν τὸν σῖτον
καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον καὶ ἐμπλησθήσεσθε
αὐτῶν καὶ οὐ δώσω ὑμᾶς οὐκέτι εἰς ὀνειδισμὸν
ἐν τοῖς ἔθνεσι **20** καὶ τὸν ἀπὸ βορρᾶ ἐκδιώξω
ἀφ' ὑμῶν καὶ ἐξώσω αὐτὸν εἰς γῆν ἄνυδρον καὶ
ἀφανιῶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν
τὴν πρώτην καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν
τὴν ἐσχάτην καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ καὶ
ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ ὅτι ἐμεγάλυνεν τὰ
ἔργα αὐτοῦ **21** θάρσει γῆ χαῖρε καὶ εὐφραίνου ὅτι
ἐμεγάλυνεν κύριος τοῦ ποιῆσαι **22** θαρσεῖτε κτήνη
τοῦ πεδίου ὅτι βεβλάστηκεν πεδία τῆς ἐρήμου ὅτι
ξύλον ἤνεγκεν τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἄμπελος καὶ
συκῆ ἔδωκαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν **23** καὶ τὰ τέκνα
Σιων χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ κυρίῳ

θεῷ ὑμῶν διότι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς
δικαιοσύνην καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρόιμον καὶ
ὄψιμον καθὼς ἔμπροσθεν **24** καὶ πλησθήσονται
αἱ ἅλωνες σίτου καὶ ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ
οἴνου καὶ ἐλαίου **25** καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ
τῶν ἐτῶν ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρὶς καὶ ὁ βροῦχος
καὶ ἡ ἐρυσίβη καὶ ἡ κάμπη ἡ δύναμίς μου ἡ
μεγάλη ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς **26** καὶ φάγεσθε
ἐσθίοντες καὶ ἐμπλησθήσεσθε καὶ αἰνέσετε τὸ
ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἃ ἐποίησεν μεθ’
ὑμῶν εἰς θαυμάσια καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ
λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα **27** καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι
ἐν μέσῳ τοῦ Ισραηλ ἐγώ εἰμι καὶ ἐγὼ κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ
καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν οὐκέτι πᾶς ὁ λαός
μου εἰς τὸν αἰῶνα **28** καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα
καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν
σάρκα καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ
αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν
ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται καὶ οἱ νεανίσκοι
ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται **29** καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους
καὶ ἐπὶ τὰς δούλας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ
ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου **30** καὶ δώσω τέρατα
ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ
καὶ ἀτμίδα καπνοῦ **31** ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται
εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἐλθεῖν
ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ **32** καὶ
ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου
σωθήσεται ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιων καὶ ἐν Ιερουσαλημ
ἔσται ἀνασῳζόμενος καθότι εἶπεν κύριος καὶ
εὐαγγελιζόμενοι οὓς κύριος προσκέκληται

3 διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅταν ἐπιστρέψω τὴν
αἰχμαλωσίαν Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ **2** καὶ συνάξω
πάντα τὰ ἔθνη καὶ κατάξω αὐτὰ εἰς τὴν κοιλάδα
Ιωσαφατ καὶ διακριθήσομαι πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ
ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας μου
Ισραηλ οἳ διεσπάρησαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ τὴν
γῆν μου καταδιείλαντο **3** καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
μου ἔβαλον κλήρους καὶ ἔδωκαν τὰ παιδάρια
πόρναις καὶ τὰ κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ οἴνου καὶ
ἔπινον **4** καὶ τί καὶ ὑμεῖς ἐμοί Τύρος καὶ Σιδὼν
καὶ πᾶσα Γαλιλαία ἀλλοφύλων μὴ ἀνταπόδομα
ὑμεῖς ἀνταποδίδοτέ μοι ἢ μνησικακεῖτε ὑμεῖς
ἐπ’ ἐμοὶ ὀξέως καὶ ταχέως ἀνταποδώσω τὸ
ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν **5** ἀνθ’ ὧν
τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου ἐλάβετε
καὶ τὰ ἐπίλεκτά μου καὶ τὰ καλὰ εἰσηνέγκατε
εἰς τοὺς ναοὺς ὑμῶν **6** καὶ τοὺς υἱοὺς Ιουδα
καὶ τοὺς υἱοὺς Ιερουσαλημ ἀπέδοσθε τοῖς υἱοῖς
τῶν Ἑλλήνων ὅπως ἐξώσητε αὐτοὺς ἐκ τῶν
ὁρίων αὐτῶν **7** ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω αὐτοὺς ἐκ τοῦ
τόπου οὗ ἀπέδοσθε αὐτοὺς ἐκεῖ καὶ ἀνταποδώσω
τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν **8** καὶ
ἀποδώσομαι τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας
ὑμῶν εἰς χεῖρας υἱῶν Ιουδα καὶ ἀποδώσονται
αὐτοὺς εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς ἔθνος μακρὰν ἀπέχον
ὅτι κύριος ἐλάλησεν **9** κηρύξατε ταῦτα ἐν
τοῖς ἔθνεσιν ἁγιάσατε πόλεμον ἐξεγείρατε τοὺς
μαχητάς προσαγάγετε καὶ ἀναβαίνετε πάντες
ἄνδρες πολεμισταί **10** συγκόψατε τὰ ἄροτρα
ὑμῶν εἰς ῥομφαίας καὶ τὰ δρέπανα ὑμῶν εἰς
σειρομάστας ὁ ἀδύνατος λεγέτω ὅτι ἰσχύω ἐγώ
11 συναθροίζεσθε καὶ εἰσπορεύεσθε πάντα τὰ
ἔθνη κυκλόθεν καὶ συνάχθητε ἐκεῖ ὁ πραῢς ἔστω
μαχητής **12** ἐξεγειρέσθωσαν καὶ ἀναβαινέτωσαν

πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα Ιωσαφατ διότι ἐκεῖ
καθιῶ τοῦ διακρῖναι πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν **13**
ἐξαποστείλατε δρέπανα ὅτι παρέστηκεν τρύγητος
εἰσπορεύεσθε πατεῖτε διότι πλήρης ἡ ληνός
ὑπερεκχεῖται τὰ ὑπολήνια ὅτι πεπλήθυνται τὰ
κακὰ αὐτῶν **14** ἦχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς
δίκης ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς
δίκης **15** ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσιν
καὶ οἱ ἀστέρες δύσουσιν φέγγος αὐτῶν **16** ὁ δὲ
κύριος ἐκ Σιων ἀνακεκράξεται καὶ ἐξ Ιερουσαλημ
δώσει φωνὴν αὐτοῦ καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ ὁ δὲ κύριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
καὶ ἐνισχύσει κύριος τοὺς υἱοὺς Ισραηλ **17** καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
ὁ κατασκηνῶν ἐν Σιων ἐν ὄρει ἁγίῳ μου καὶ
ἔσται Ιερουσαλημ πόλις ἁγία καὶ ἀλλογενεῖς οὐ
διελεύσονται δι' αὐτῆς οὐκέτι **18** καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμόν
καὶ οἱ βουνοὶ ῥυήσονται γάλα καὶ πᾶσαι αἱ
ἀφέσεις Ιουδα ῥυήσονται ὕδατα καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου
κυρίου ἐξελεύσεται καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάρρουν
τῶν σχοίνων **19** Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμὸν ἔσται
καὶ ἡ Ιδουμαία εἰς πεδίον ἀφανισμοῦ ἔσται
ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν Ιουδα ἀνθ' ὧν ἐξέχεαν αἷμα
δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν **20** ἡ δὲ Ιουδαία εἰς
τὸν αἰῶνα κατοικηθήσεται καὶ Ιερουσαλημ εἰς
γενεὰς γενεῶν **21** καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα αὐτῶν
καὶ οὐ μὴ ἀθῳώσω καὶ κύριος κατασκηνώσει ἐν
Σιων

Ἀμώς′

1 λόγοι Αμως οἳ ἐγένοντο ἐν νακκαριμ ἐκ Θεκουε
οὓς εἶδεν ὑπὲρ Ιερουσαλημ ἐν ἡμέραις Οζιου
βασιλέως Ιουδα καὶ ἐν ἡμέραις Ιεροβοαμ τοῦ
Ιωας βασιλέως Ισραηλ πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ
2 καὶ εἶπεν κύριος ἐκ Σιων ἐφθέγξατο καὶ ἐξ
Ιερουσαλημ ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐπένθησαν
αἱ νομαὶ τῶν ποιμένων καὶ ἐξηράνθη ἡ κορυφὴ
τοῦ Καρμήλου 3 καὶ εἶπεν κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν
ἀσεβείαις Δαμασκοῦ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν
οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἀνθ᾽ ὧν ἔπριζον
πρίοσιν σιδηροῖς τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν ἐν
Γαλααδ 4 καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς τὸν οἶκον
Αζαηλ καὶ καταφάγεται θεμέλια υἱοῦ Αδερ 5 καὶ
συντρίψω μοχλοὺς Δαμασκοῦ καὶ ἐξολεθρεύσω
κατοικοῦντας ἐκ πεδίου Ων καὶ κατακόψω φυλὴν
ἐξ ἀνδρῶν Χαρραν καὶ αἰχμαλωτευθήσεται λαὸς
Συρίας ἐπίκλητος λέγει κύριος 6 τάδε λέγει
κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Γάζης καὶ ἐπὶ
ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς
ἕνεκεν τοῦ αἰχμαλωτεῦσαι αὐτοὺς αἰχμαλωσίαν
τοῦ Σαλωμων τοῦ συγκλεῖσαι εἰς τὴν Ιδουμαίαν
7 καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Γάζης καὶ
καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς 8 καὶ ἐξολεθρεύσω
κατοικοῦντας ἐξ Ἀζώτου καὶ ἐξαρθήσεται φυλὴ
ἐξ Ἀσκαλῶνος καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ
Ακκαρων καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι τῶν
ἀλλοφύλων λέγει κύριος 9 τάδε λέγει κύριος ἐπὶ
ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Τύρου καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν
οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτήν ἀνθ᾽ ὧν συνέκλεισαν
αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμων εἰς τὴν Ιδουμαίαν
καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν διαθήκης ἀδελφῶν 10
καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Τύρου καὶ
καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς 11 τάδε λέγει κύριος
ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις τῆς Ιδουμαίας καὶ ἐπὶ
ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς
ἕνεκα τοῦ διῶξαι αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ καὶ ἐλυμήνατο μήτραν ἐπὶ γῆς καὶ ἥρπασεν
εἰς μαρτύριον φρίκην αὐτοῦ καὶ τὸ ὅρμημα
αὐτοῦ ἐφύλαξεν εἰς νεῖκος 12 καὶ ἐξαποστελῶ
πῦρ εἰς Θαιμαν καὶ καταφάγεται θεμέλια τειχέων
αὐτῆς 13 τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν
ἀσεβείαις υἱῶν Αμμων καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν
οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἀνθ᾽ ὧν ἀνέσχιζον
τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν Γαλααδιτῶν ὅπως
ἐμπλατύνωσιν τὰ ὅρια αὐτῶν 14 καὶ ἀνάψω πῦρ
ἐπὶ τὰ τείχη Ραββα καὶ καταφάγεται θεμέλια
αὐτῆς μετὰ κραυγῆς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου καὶ
σεισθήσεται ἐν ἡμέρᾳ συντελείας αὐτῆς 15 καὶ
πορεύσονται οἱ βασιλεῖς αὐτῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ οἱ
ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό
λέγει κύριος

2 τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν
ἀσεβείαις Μωαβ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ
ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἀνθ᾽ ὧν κατέκαυσαν
τὰ ὀστᾶ βασιλέως τῆς Ιδουμαίας εἰς κονίαν 2
καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Μωαβ καὶ καταφάγεται
θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς καὶ ἀποθανεῖται ἐν
ἀδυναμίᾳ Μωαβ μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς
σάλπιγγος 3 καὶ ἐξολεθρεύσω κριτὴν ἐξ αὐτῆς
καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς ἀποκτενῶ μετ᾽
αὐτοῦ λέγει κύριος 4 τάδε λέγει κύριος ἐπὶ
ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ιουδα καὶ ἐπὶ ταῖς
τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἕνεκα
τοῦ ἀπώσασθαι αὐτοὺς τὸν νόμον κυρίου καὶ
τὰ προστάγματα αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο καὶ

ἐπλάνησεν αὐτοὺς τὰ μάταια αὐτῶν ἃ ἐποίησαν
οἷς ἐξηκολούθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ὀπίσω
αὐτῶν **5** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Ιουδαν καὶ
καταφάγεται θεμέλια Ιερουσαλημ **6** τάδε λέγει
κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Ισραηλ καὶ
ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν
ἀνθ’ ὧν ἀπέδοντο ἀργυρίου δίκαιον καὶ πένητα
ἕνεκεν ὑποδημάτων **7** τὰ πατοῦντα ἐπὶ τὸν
χοῦν τῆς γῆς καὶ ἐκονδύλιζον εἰς κεφαλὰς
πτωχῶν καὶ ὁδὸν ταπεινῶν ἐξέκλιναν καὶ υἱὸς
καὶ πατὴρ αὐτοῦ εἰσεπορεύοντο πρὸς τὴν αὐτὴν
παιδίσκην ὅπως βεβηλώσωσιν τὸ ὄνομα τοῦ
θεοῦ αὐτῶν **8** καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν δεσμεύοντες
σχοινίοις παραπετάσματα ἐποίουν ἐχόμενα
τοῦ θυσιαστηρίου καὶ οἶνον ἐκ συκοφαντιῶν
ἔπινον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ αὐτῶν **9** ἐγὼ δὲ
ἐξῆρα τὸν Αμορραῖον ἐκ προσώπου αὐτῶν οὗ
ἦν καθὼς ὕψος κέδρου τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ
ἰσχυρὸς ἦν ὡς δρῦς καὶ ἐξῆρα τὸν καρπὸν αὐτοῦ
ἐπάνωθεν καὶ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν **10**
καὶ ἐγὼ ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ
περιήγαγον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη
τοῦ κατακληρονομῆσαι τὴν γῆν τῶν Αμορραίων
11 καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν υἱῶν ὑμῶν εἰς προφήτας
καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν
μὴ οὐκ ἔστιν ταῦτα υἱοὶ Ισραηλ λέγει κύριος
12 καὶ ἐποτίζετε τοὺς ἡγιασμένους οἶνον καὶ
τοῖς προφήταις ἐνετέλλεσθε λέγοντες οὐ μὴ
προφητεύσητε **13** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ κυλίω
ὑποκάτω ὑμῶν ὃν τρόπον κυλίεται ἡ ἄμαξα ἡ
γέμουσα καλάμης **14** καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἐκ
δρομέως καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ κρατήσῃ τῆς
ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ὁ μαχητὴς οὐ μὴ σώσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ **15** καὶ ὁ τοξότης οὐ μὴ ὑποστῇ
καὶ ὁ ὀξὺς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ οὐ μὴ διασωθῇ
οὐδὲ ὁ ἱππεὺς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ **16**
καὶ εὑρήσει τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐν δυναστείαις
ὁ γυμνὸς διώξεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει
κύριος

3 ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον ὃν ἐλάλησεν
κύριος ἐφ’ ὑμᾶς οἶκος Ισραηλ καὶ κατὰ πάσης
φυλῆς ἧς ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου λέγων **2**
πλὴν ὑμᾶς ἔγνων ἐκ πασῶν φυλῶν τῆς γῆς διὰ
τοῦτο ἐκδικήσω ἐφ’ ὑμᾶς πάσας τὰς ἁμαρτίας
ὑμῶν **3** εἰ πορεύσονται δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καθόλου
ἐὰν μὴ γνωρίσωσιν ἑαυτούς **4** εἰ ἐρεύξεται λέων
ἐκ τοῦ δρυμοῦ αὐτοῦ θήραν οὐκ ἔχων εἰ δώσει
σκύμνος φωνὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ
καθόλου ἐὰν μὴ ἁρπάσῃ τι **5** εἰ πεσεῖται ὄρνεον
ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ ἰξευτοῦ εἰ σχασθήσεται παγὶς
ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ τοῦ συλλαβεῖν τι **6** εἰ φωνήσει
σάλπιγξ ἐν πόλει καὶ λαὸς οὐ πτοηθήσεται εἰ
ἔσται κακία ἐν πόλει ἣν κύριος οὐκ ἐποίησεν **7**
διότι οὐ μὴ ποιήσῃ κύριος ὁ θεὸς πρᾶγμα ἐὰν μὴ
ἀποκαλύψῃ παιδείαν αὐτοῦ πρὸς τοὺς δούλους
αὐτοῦ τοὺς προφήτας **8** λέων ἐρεύξεται καὶ
τίς οὐ φοβηθήσεται κύριος ὁ θεὸς ἐλάλησεν
καὶ τίς οὐ προφητεύσει **9** ἀπαγγείλατε χώραις
ἐν Ἀσσυρίοις καὶ ἐπὶ τὰς χώρας τῆς Αἰγύπτου
καὶ εἴπατε συνάχθητε ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας
καὶ ἴδετε θαυμαστὰ πολλὰ ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ
τὴν καταδυναστείαν τὴν ἐν αὐτῇ **10** καὶ οὐκ
ἔγνω ἃ ἔσται ἐναντίον αὐτῆς λέγει κύριος οἱ
θησαυρίζοντες ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐν ταῖς
χώραις αὐτῶν **11** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ
θεός Τύρος κυκλόθεν ἡ γῆ σου ἐρημωθήσεται καὶ

κατάξει ἐκ σοῦ ἰσχύν σου καὶ διαρπαγήσονται αἱ
χῶραί σου 12 τάδε λέγει κύριος ὃν τρόπον ὅταν
ἐκσπάσῃ ὁ ποιμὴν ἐκ στόματος τοῦ λέοντος δύο
σκέλη ἢ λοβὸν ὠτίου οὕτως ἐκσπασθήσονται
οἱ υἱοὶ Ισραηλ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σαμαρείᾳ
κατέναντι φυλῆς καὶ ἐν Δαμασκῷ ἱερεῖς 13
ἀκούσατε καὶ ἐπιμαρτύρασθε τῷ οἴκῳ Ιακωβ
λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ 14 διότι ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἐκδικῶ ἀσεβείας τοῦ Ισραηλ ἐπ'
αὐτόν καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια Βαιθηλ
καὶ κατασκαφήσεται τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ πεσοῦνται ἐπὶ τὴν γῆν 15 συγχεῶ καὶ πατάξω
τὸν οἶκον τὸν περίπτερον ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν
θερινόν καὶ ἀπολοῦνται οἶκοι ἐλεφάντινοι καὶ
προστεθήσονται οἶκοι ἕτεροι πολλοί λέγει κύριος

4 ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον δαμάλεις τῆς
Βασανίτιδος αἱ ἐν τῷ ὄρει τῆς Σαμαρείας αἱ
καταδυναστεύουσαι πτωχοὺς καὶ καταπατοῦσαι
πένητας αἱ λέγουσαι τοῖς κυρίοις αὐτῶν ἐπίδοτε
ἡμῖν ὅπως πίωμεν 2 ὀμνύει κύριος κατὰ τῶν
ἁγίων αὐτοῦ διότι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται ἐφ' ὑμᾶς
καὶ λήμψονται ὑμᾶς ἐν ὅπλοις καὶ τοὺς μεθ'
ὑμῶν εἰς λέβητας ὑποκαιομένους ἐμβαλοῦσιν
ἔμπυροι λοιμοί 3 καὶ ἐξενεχθήσεσθε γυμναὶ
κατέναντι ἀλλήλων καὶ ἀπορριφήσεσθε εἰς τὸ
ὄρος τὸ Ρεμμαν λέγει κύριος ὁ θεός 4 εἰσήλθατε
εἰς Βαιθηλ καὶ ἠνομήσατε καὶ εἰς Γαλγαλα
ἐπληθύνατε τοῦ ἀσεβῆσαι καὶ ἠνέγκατε εἰς
τὸ πρωὶ θυσίας ὑμῶν εἰς τὴν τριημερίαν τὰ
ἐπιδέκατα ὑμῶν 5 καὶ ἀνέγνωσαν ἔξω νόμον
καὶ ἐπεκαλέσαντο ὁμολογίας ἀπαγγείλατε ὅτι
ταῦτα ἠγάπησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ λέγει κύριος ὁ
θεός 6 καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν γομφιασμὸν ὀδόντων
ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὑμῶν καὶ ἔνδειαν ἄρτων
ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε
πρός με λέγει κύριος 7 καὶ ἐγὼ ἀνέσχον ἐξ
ὑμῶν τὸν ὑετὸν πρὸ τριῶν μηνῶν τοῦ τρυγήτου
καὶ βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν
οὐ βρέξω μερὶς μία βραχήσεται καὶ μερίς ἐφ'
ἣν οὐ βρέξω ἐπ' αὐτήν ξηρανθήσεται 8 καὶ
συναθροισθήσονται δύο καὶ τρεῖς πόλεις εἰς πόλιν
μίαν τοῦ πιεῖν ὕδωρ καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν καὶ
οὐκ ἐπεστρέψατε πρός με λέγει κύριος 9 ἐπάταξα
ὑμᾶς ἐν πυρώσει καὶ ἐν ἰκτέρῳ ἐπληθύνατε
κήπους ὑμῶν ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ συκῶνας
ὑμῶν καὶ ἐλαιῶνας ὑμῶν κατέφαγεν ἡ κάμπη
καὶ οὐδ' ὧς ἐπεστρέψατε πρός με λέγει κύριος 10
ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς θάνατον ἐν ὁδῷ Αἰγύπτου
καὶ ἀπέκτεινα ἐν ῥομφαίᾳ τοὺς νεανίσκους ὑμῶν
μετὰ αἰχμαλωσίας ἵππων σου καὶ ἀνήγαγον ἐν
πυρὶ τὰς παρεμβολὰς ὑμῶν ἐν τῇ ὀργῇ μου καὶ
οὐδ' ὧς ἐπεστρέψατε πρός με λέγει κύριος 11
κατέστρεψα ὑμᾶς καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς
Σοδομα καὶ Γομορρα καὶ ἐγένεσθε ὡς δαλὸς
ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός καὶ οὐδ' ὧς ἐπεστρέψατε
πρός με λέγει κύριος 12 διὰ τοῦτο οὕτως ποιήσω
σοι Ισραηλ πλὴν ὅτι οὕτως ποιήσω σοι ἑτοιμάζου
τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν θεόν σου Ισραηλ 13 διότι
ἰδοὺ ἐγὼ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα
καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν χριστὸν
αὐτοῦ ποιῶν ὄρθρον καὶ ὁμίχλην καὶ ἐπιβαίνων
ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ
ὄνομα αὐτῷ

5 ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου τοῦτον ὃν ἐγὼ
λαμβάνω ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον οἶκος Ισραηλ 2 ἔπεσεν
οὐκέτι μὴ προσθῇ τοῦ ἀναστῆναι παρθένος

τοῦ Ισραηλ ἔσφαλεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῆς οὐκ
ἔστιν ὁ ἀναστήσων αὐτήν **3** διότι τάδε λέγει
κύριος κύριος ἡ πόλις ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο χίλιοι
ὑπολειφθήσονται ἑκατόν καὶ ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο
ἑκατόν ὑπολειφθήσονται δέκα τῷ οἴκῳ Ισραηλ
4 διότι τάδε λέγει κύριος πρὸς τὸν οἶκον Ισραηλ
ἐκζητήσατέ με καὶ ζήσεσθε **5** καὶ μὴ ἐκζητεῖτε
Βαιθηλ καὶ εἰς Γαλγαλα μὴ εἰσπορεύεσθε καὶ
ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου μὴ διαβαίνετε ὅτι
Γαλγαλα αἰχμαλωτευομένη αἰχμαλωτευθήσεται
καὶ Βαιθηλ ἔσται ὡς οὐχ ὑπάρχουσα **6** ἐκζητήσατε
τὸν κύριον καὶ ζήσατε ὅπως μὴ ἀναλάμψῃ ὡς πῦρ
ὁ οἶκος Ιωσηφ καὶ καταφάγεται αὐτόν καὶ οὐκ
ἔσται ὁ σβέσων τῷ οἴκῳ Ισραηλ **7** κύριος ὁ ποιῶν
εἰς ὕψος κρίμα καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν ἔθηκεν
8 ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων καὶ ἐκτρέπων
εἰς τὸ πρωὶ σκιὰν θανάτου καὶ ἡμέραν εἰς νύκτα
συσκοτάζων ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς
θαλάσσης καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ προσώπου τῆς
γῆς κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ **9**
ὁ διαιρῶν συντριμμὸν ἐπ᾽ ἰσχὺν καὶ ταλαιπωρίαν
ἐπὶ ὀχύρωμα ἐπάγων **10** ἐμίσησαν ἐν πύλαις
ἐλέγχοντα καὶ λόγον ὅσιον ἐβδελύξαντο **11**
διὰ τοῦτο ἀνθ᾽ ὧν κατεκονδυλίζετε πτωχοὺς
καὶ δῶρα ἐκλεκτὰ ἐδέξασθε παρ᾽ αὐτῶν οἴκους
ξυστοὺς ᾠκοδομήσατε καὶ οὐ μὴ κατοικήσητε ἐν
αὐτοῖς ἀμπελῶνας ἐπιθυμητοὺς ἐφυτεύσατε καὶ
οὐ μὴ πίητε τὸν οἶνον ἐξ αὐτῶν **12** ὅτι ἔγνων
πολλὰς ἀσεβείας ὑμῶν καὶ ἰσχυραὶ αἱ ἁμαρτίαι
ὑμῶν καταπατοῦντες δίκαιον λαμβάνοντες
ἀλλάγματα καὶ πένητας ἐν πύλαις ἐκκλίνοντες
13 διὰ τοῦτο ὁ συνίων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
σιωπήσεται ὅτι καιρὸς πονηρός ἐστιν **14**
ἐκζητήσατε τὸ καλὸν καὶ μὴ τὸ πονηρόν ὅπως
ζήσητε καὶ ἔσται οὕτως μεθ᾽ ὑμῶν κύριος ὁ
θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὃν τρόπον εἴπατε **15**
μεμισήκαμεν τὰ πονηρὰ καὶ ἠγαπήκαμεν τὰ
καλά καὶ ἀποκαταστήσατε ἐν πύλαις κρίμα
ὅπως ἐλεήσῃ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ
τοὺς περιλοίπους τοῦ Ιωσηφ **16** διὰ τοῦτο τάδε
λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἐν πάσαις
πλατείαις κοπετός καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς ῥηθήσεται
οὐαὶ οὐαί κληθήσεται γεωργὸς εἰς πένθος καὶ
κοπετὸν καὶ εἰς εἰδότας θρῆνον **17** καὶ ἐν πάσαις
ὁδοῖς κοπετός διότι διελεύσομαι διὰ μέσου σου
εἶπεν κύριος **18** οὐαὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἡμέραν
κυρίου ἵνα τί αὕτη ὑμῖν ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου
καὶ αὐτή ἐστιν σκότος καὶ οὐ φῶς **19** ὃν τρόπον
ὅταν φύγῃ ἄνθρωπος ἐκ προσώπου τοῦ λέοντος
καὶ ἐμπέσῃ αὐτῷ ἡ ἄρκος καὶ εἰσπηδήσῃ εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀπερείσηται τὰς χεῖρας
αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τοῖχον καὶ δάκῃ αὐτὸν ὁ ὄφις
20 οὐχὶ σκότος ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου καὶ οὐ φῶς
καὶ γνόφος οὐκ ἔχων φέγγος αὐτῇ **21** μεμίσηκα
ἀπῶσμαι ἑορτὰς ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ
ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ὑμῶν **22** διότι καὶ ἐὰν
ἐνέγκητέ μοι ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὑμῶν
οὐ προσδέξομαι αὐτά καὶ σωτηρίου ἐπιφανείας
ὑμῶν οὐκ ἐπιβλέψομαι **23** μετάστησον ἀπ᾽ ἐμοῦ
ἦχον ᾠδῶν σου καὶ ψαλμὸν ὀργάνων σου οὐκ
ἀκούσομαι **24** καὶ κυλισθήσεται ὡς ὕδωρ κρίμα
καὶ δικαιοσύνη ὡς χειμάρρους ἄβατος **25** μὴ
σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἐν τῇ
ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη οἶκος Ισραηλ **26** καὶ
ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολοχ καὶ τὸ ἄστρον
τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ραιφαν τοὺς τύπους αὐτῶν οὓς

ἐποιήσατε ἑαυτοῖς **27** καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα
Δαμασκοῦ λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ
ὄνομα αὐτῷ

6 οὐαὶ τοῖς ἐξουθενοῦσιν Σιων καὶ τοῖς
πεποιθόσιν ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας ἀπετρύγησαν
ἀρχὰς ἐθνῶν καὶ εἰσῆλθον αὐτοί οἶκος τοῦ
Ισραηλ **2** διάβητε πάντες καὶ ἴδετε καὶ διέλθατε
ἐκεῖθεν εἰς Εμαθ Ραββα καὶ κατάβητε ἐκεῖθεν
εἰς Γεθ ἀλλοφύλων τὰς κρατίστας ἐκ πασῶν
τῶν βασιλειῶν τούτων εἰ πλέονα τὰ ὅρια αὐτῶν
ἐστιν τῶν ὑμετέρων ὁρίων **3** οἱ ἐρχόμενοι εἰς
ἡμέραν κακήν οἱ ἐγγίζοντες καὶ ἐφαπτόμενοι
σαββάτων ψευδῶν **4** οἱ καθεύδοντες ἐπὶ κλινῶν
ἐλεφαντίνων καὶ κατασπαταλῶντες ἐπὶ ταῖς
στρωμναῖς αὐτῶν καὶ ἔσθοντες ἐρίφους ἐκ
ποιμνίων καὶ μοσχάρια ἐκ μέσου βουκολίων
γαλαθηνά **5** οἱ ἐπικροτοῦντες πρὸς τὴν φωνὴν
τῶν ὀργάνων ὡς ἑστῶτα ἐλογίσαντο καὶ οὐχ ὡς
φεύγοντα **6** οἱ πίνοντες τὸν διυλισμένον οἶνον
καὶ τὰ πρῶτα μύρα χριόμενοι καὶ οὐκ ἔπασχον
οὐδὲν ἐπὶ τῇ συντριβῇ Ιωσηφ **7** διὰ τοῦτο νῦν
αἰχμάλωτοι ἔσονται ἀπ᾽ ἀρχῆς δυναστῶν καὶ
ἐξαρθήσεται χρεμετισμὸς ἵππων ἐξ Εφραιμ **8** ὅτι
ὤμοσεν κύριος καθ᾽ ἑαυτοῦ διότι βδελύσσομαι
ἐγὼ πᾶσαν τὴν ὕβριν Ιακωβ καὶ τὰς χώρας
αὐτοῦ μεμίσηκα καὶ ἐξαρῶ πόλιν σὺν πᾶσιν τοῖς
κατοικοῦσιν αὐτήν **9** καὶ ἔσται ἐὰν ὑπολειφθῶσιν
δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ μιᾷ καὶ ἀποθανοῦνται
καὶ ὑπολειφθήσονται οἱ κατάλοιποι **10** καὶ
λήμψονται οἱ οἰκεῖοι αὐτῶν καὶ παραβιῶνται τοῦ
ἐξενέγκαι τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου καὶ ἐρεῖ
τοῖς προεστηκόσι τῆς οἰκίας εἰ ἔτι ὑπάρχει παρὰ
σοί καὶ ἐρεῖ οὐκέτι καὶ ἐρεῖ σίγα ἕνεκα τοῦ μὴ
ὀνομάσαι τὸ ὄνομα κυρίου **11** διότι ἰδοὺ κύριος
ἐντέλλεται καὶ πατάξει τὸν οἶκον τὸν μέγαν
θλάσμασιν καὶ τὸν οἶκον τὸν μικρὸν ῥάγμασιν **12**
εἰ διώξονται ἐν πέτραις ἵπποι εἰ παρασιωπήσονται
ἐν θηλείαις ὅτι ὑμεῖς ἐξεστρέψατε εἰς θυμὸν
κρίμα καὶ καρπὸν δικαιοσύνης εἰς πικρίαν **13** οἱ
εὐφραινόμενοι ἐπ᾽ οὐδενὶ λόγῳ οἱ λέγοντες οὐκ
ἐν τῇ ἰσχύι ἡμῶν ἔσχομεν κέρατα **14** διότι ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπεγείρω ἐφ᾽ ὑμᾶς οἶκος τοῦ Ισραηλ ἔθνος
καὶ ἐκθλίψουσιν ὑμᾶς τοῦ μὴ εἰσελθεῖν εἰς Εμαθ
καὶ ἕως τοῦ χειμάρρου τῶν δυσμῶν

7 οὕτως ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἐπιγονὴ
ἀκρίδων ἐρχομένη ἑωθινή καὶ ἰδοὺ βροῦχος εἷς
Γωγ ὁ βασιλεύς **2** καὶ ἔσται ἐὰν συντελέσῃ τοῦ
καταφαγεῖν τὸν χόρτον τῆς γῆς καὶ εἶπα κύριε
κύριε ἵλεως γενοῦ τίς ἀναστήσει τὸν Ιακωβ
ὅτι ὀλιγοστός ἐστιν **3** μετανόησον κύριε ἐπὶ
τούτῳ καὶ τοῦτο οὐκ ἔσται λέγει κύριος **4** οὕτως
ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἐκάλεσεν τὴν δίκην
ἐν πυρὶ κύριος καὶ κατέφαγε τὴν ἄβυσσον τὴν
πολλὴν καὶ κατέφαγεν τὴν μερίδα **5** καὶ εἶπα
κύριε κύριε κόπασον δή τίς ἀναστήσει τὸν Ιακωβ
ὅτι ὀλιγοστός ἐστιν **6** μετανόησον κύριε ἐπὶ
τούτῳ καὶ τοῦτο οὐ μὴ γένηται λέγει κύριος **7**
οὕτως ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἑστηκὼς
ἐπὶ τείχους ἀδαμαντίνου καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
ἀδάμας **8** καὶ εἶπεν κύριος πρός με τί σὺ ὁρᾷς
Αμως καὶ εἶπα ἀδάμαντα καὶ εἶπεν κύριος πρός
με ἰδοὺ ἐγὼ ἐντάσσω ἀδάμαντα ἐν μέσῳ λαοῦ
μου Ισραηλ οὐκέτι μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν
αὐτόν **9** καὶ ἀφανισθήσονται βωμοὶ τοῦ γέλωτος
καὶ αἱ τελεταὶ τοῦ Ισραηλ ἐξερημωθήσονται
καὶ ἀναστήσομαι ἐπὶ τὸν οἶκον Ιεροβοαμ ἐν

ῥομφαίᾳ 10 καὶ ἐξαπέστειλεν Αμασιας ὁ ἱερεὺς
Βαιθηλ πρὸς Ιεροβοαμ βασιλέα Ισραηλ λέγων
συστροφὰς ποιεῖται κατὰ σοῦ Αμως ἐν μέσῳ
οἴκου Ισραηλ οὐ μὴ δύνηται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν
ἅπαντας τοὺς λόγους αὐτοῦ 11 διότι τάδε λέγει
Αμως ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσει Ιεροβοαμ ὁ δὲ
Ισραηλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ
12 καὶ εἶπεν Αμασιας πρὸς Αμως ὁ ὁρῶν βάδιζε
ἐκχώρησον εἰς γῆν Ιουδα καὶ ἐκεῖ καταβίου καὶ
ἐκεῖ προφητεύσεις 13 εἰς δὲ Βαιθηλ οὐκέτι μὴ
προσθῇς τοῦ προφητεῦσαι ὅτι ἁγίασμα βασιλέως
ἐστὶν καὶ οἶκος βασιλείας ἐστίν 14 καὶ ἀπεκρίθη
Αμως καὶ εἶπεν πρὸς Αμασιαν οὐκ ἤμην προφήτης
ἐγὼ οὐδὲ υἱὸς προφήτου ἀλλ’ ἢ αἰπόλος ἤμην καὶ
κνίζων συκάμινα 15 καὶ ἀνέλαβέν με κύριος ἐκ
τῶν προβάτων καὶ εἶπεν κύριος πρός με βάδιζε
προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ισραηλ 16 καὶ
νῦν ἄκουε λόγον κυρίου σὺ λέγεις μὴ προφήτευε
ἐπὶ τὸν Ισραηλ καὶ οὐ μὴ ὀχλαγωγήσῃς ἐπὶ τὸν
οἶκον Ιακωβ 17 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος
ἡ γυνή σου ἐν τῇ πόλει πορνεύσει καὶ οἱ υἱοί
σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται
καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοινίῳ καταμετρηθήσεται καὶ
σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτήσεις ὁ δὲ Ισραηλ
αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ

8 οὕτως ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἄγγος
ἰξευτοῦ 2 καὶ εἶπεν τί σὺ βλέπεις Αμως καὶ
εἶπα ἄγγος ἰξευτοῦ καὶ εἶπεν κύριος πρός
με ἥκει τὸ πέρας ἐπὶ τὸν λαόν μου Ισραηλ
οὐκέτι μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν 3 καὶ
ὀλολύξει τὰ φατνώματα τοῦ ναοῦ ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος πολὺς ὁ πεπτωκὼς
ἐν παντὶ τόπῳ ἐπιρρίψω σιωπήν 4 ἀκούσατε
δὴ ταῦτα οἱ ἐκτρίβοντες εἰς τὸ πρωὶ πένητα
καὶ καταδυναστεύοντες πτωχοὺς ἀπὸ τῆς γῆς
5 οἱ λέγοντες πότε διελεύσεται ὁ μὴν καὶ
ἐμπολήσομεν καὶ τὰ σάββατα καὶ ἀνοίξομεν
θησαυροὺς τοῦ ποιῆσαι μικρὸν μέτρον καὶ
τοῦ μεγαλῦναι στάθμια καὶ ποιῆσαι ζυγὸν
ἄδικον 6 τοῦ κτᾶσθαι ἐν ἀργυρίῳ πτωχοὺς
καὶ ταπεινὸν ἀντὶ ὑποδημάτων καὶ ἀπὸ παντὸς
γενήματος ἐμπορευσόμεθα 7 ὀμνύει κύριος
καθ’ ὑπερηφανίας Ιακωβ εἰ ἐπιλησθήσεται εἰς
νεῖκος πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν 8 καὶ ἐπὶ τούτοις οὐ
ταραχθήσεται ἡ γῆ καὶ πενθήσει πᾶς ὁ κατοικῶν
ἐν αὐτῇ καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια
καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου 9 καὶ
ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ὁ θεός
καὶ δύσεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας καὶ συσκοτάσει
ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ἡμέρᾳ τὸ φῶς 10 καὶ μεταστρέψω
τὰς ἑορτὰς ὑμῶν εἰς πένθος καὶ πάσας τὰς ᾠδὰς
ὑμῶν εἰς θρῆνον καὶ ἀναβιβῶ ἐπὶ πᾶσαν ὀσφὺν
σάκκον καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα καὶ
θήσομαι αὐτὸν ὡς πένθος ἀγαπητοῦ καὶ τοὺς
μετ’ αὐτοῦ ὡς ἡμέραν ὀδύνης 11 ἰδοὺ ἡμέραι
ἔρχονται λέγει κύριος καὶ ἐξαποστελῶ λιμὸν
ἐπὶ τὴν γῆν οὐ λιμὸν ἄρτου οὐδὲ δίψαν ὕδατος
ἀλλὰ λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι λόγον κυρίου 12 καὶ
σαλευθήσονται ὕδατα ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ
βορρᾶ ἕως ἀνατολῶν περιδραμοῦνται ζητοῦντες
τὸν λόγον κυρίου καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν 13 ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλείψουσιν αἱ παρθένοι αἱ καλαὶ
καὶ οἱ νεανίσκοι ἐν δίψει 14 οἱ ὀμνύοντες κατὰ
τοῦ ἱλασμοῦ Σαμαρείας καὶ οἱ λέγοντες ζῇ ὁ
θεός σου Δαν καὶ ζῇ ὁ θεός σου Βηρσαβεε καὶ
πεσοῦνται καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν ἔτι

9 εἶδον τὸν κύριον ἐφεστῶτα ἐπὶ τοῦ
θυσιαστηρίου καὶ εἶπεν πάταξον ἐπὶ τὸ
ἱλαστήριον καὶ σεισθήσεται τὰ πρόπυλα καὶ
διάκοψον εἰς κεφαλὰς πάντων καὶ τοὺς
καταλοίπους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενῶ οὐ μὴ
διαφύγῃ ἐξ αὐτῶν φεύγων καὶ οὐ μὴ διασωθῇ
ἐξ αὐτῶν ἀνασῳζόμενος **2** ἐὰν κατορυγῶσιν εἰς
ᾅδου ἐκεῖθεν ἡ χείρ μου ἀνασπάσει αὐτούς καὶ
ἐὰν ἀναβῶσιν εἰς τὸν οὐρανόν ἐκεῖθεν κατάξω
αὐτούς **(Sheol h7585)** **3** ἐὰν ἐγκρυβῶσιν εἰς τὴν
κορυφὴν τοῦ Καρμήλου ἐκεῖθεν ἐξερευνήσω
καὶ λήμψομαι αὐτούς καὶ ἐὰν καταδύσωσιν ἐξ
ὀφθαλμῶν μου εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ἐκεῖ
ἐντελοῦμαι τῷ δράκοντι καὶ δήξεται αὐτούς
4 καὶ ἐὰν πορευθῶσιν ἐν αἰχμαλωσίᾳ πρὸ
προσώπου τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ἐκεῖ ἐντελοῦμαι τῇ
ῥομφαίᾳ καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς καὶ στηριῶ τοὺς
ὀφθαλμούς μου ἐπ’ αὐτοὺς εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς
ἀγαθά **5** καὶ κύριος κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ
ὁ ἐφαπτόμενος τῆς γῆς καὶ σαλεύων αὐτήν
καὶ πενθήσουσιν πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν
καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια αὐτῆς
καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου **6** ὁ
οἰκοδομῶν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν αὐτοῦ καὶ
τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς θεμελιῶν
ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καὶ
ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς κύριος ὁ
θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ **7** οὐχ ὡς
υἱοὶ Αἰθιόπων ὑμεῖς ἐστε ἐμοί υἱοὶ Ισραηλ λέγει
κύριος οὐ τὸν Ισραηλ ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου
καὶ τοὺς ἀλλοφύλους ἐκ Καππαδοκίας καὶ τοὺς
Σύρους ἐκ βόθρου **8** ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου
τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ
ἐξαρῶ αὐτὴν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς πλὴν ὅτι οὐκ
εἰς τέλος ἐξαρῶ τὸν οἶκον Ιακωβ λέγει κύριος **9**
διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐντέλλομαι καὶ λικμιῶ ἐν πᾶσι
τοῖς ἔθνεσιν τὸν οἶκον τοῦ Ισραηλ ὃν τρόπον
λικμᾶται ἐν τῷ λικμῷ καὶ οὐ μὴ πέσῃ σύντριμμα
ἐπὶ τὴν γῆν **10** ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσουσι πάντες
ἁμαρτωλοὶ λαοῦ μου οἱ λέγοντες οὐ μὴ ἐγγίσῃ
οὐδ’ οὐ μὴ γένηται ἐφ’ ἡμᾶς τὰ κακά **11** ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαυιδ τὴν
πεπτωκυῖαν καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα
αὐτῆς καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀναστήσω
καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτὴν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ
αἰῶνος **12** ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι
τῶν ἀνθρώπων καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ’ οὓς
ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ’ αὐτούς λέγει
κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα **13** ἰδοὺ ἡμέραι
ἔρχονται λέγει κύριος καὶ καταλήμψεται ὁ
ἀλοητὸς τὸν τρύγητον καὶ περκάσει ἡ σταφυλὴ
ἐν τῷ σπόρῳ καὶ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμόν
καὶ πάντες οἱ βουνοὶ σύμφυτοι ἔσονται **14** καὶ
ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν λαοῦ μου Ισραηλ
καὶ οἰκοδομήσουσιν πόλεις τὰς ἠφανισμένας καὶ
κατοικήσουσιν καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας
καὶ πίονται τὸν οἶνον αὐτῶν καὶ φυτεύσουσιν
κήπους καὶ φάγονται τὸν καρπὸν αὐτῶν **15**
καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν
καὶ οὐ μὴ ἐκσπασθῶσιν οὐκέτι ἀπὸ τῆς γῆς
αὐτῶν ἧς ἔδωκα αὐτοῖς λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ
παντοκράτωρ

’Οβδιού

1 ὅρασις Αβδιου τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς
τῇ Ιδουμαίᾳ ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ κυρίου καὶ
περιοχὴν εἰς τὰ ἔθνη ἐξαπέστειλεν ἀνάστητε
καὶ ἐξαναστῶμεν ἐπ’ αὐτὴν εἰς πόλεμον **2**
ἰδοὺ ὀλιγοστὸν δέδωκά σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ἠτιμωμένος σὺ εἶ σφόδρα **3** ὑπερηφανία τῆς
καρδίας σου ἐπῆρέν σε κατασκηνοῦντα ἐν ταῖς
ὀπαῖς τῶν πετρῶν ὕψῶν κατοικίαν αὐτοῦ λέγων
ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ τίς με κατάξει ἐπὶ τὴν γῆν **4** ἐὰν
μετεωρισθῇς ὡς ἀετὸς καὶ ἐὰν ἀνὰ μέσον τῶν
ἄστρων θῇς νοσσιάν σου ἐκεῖθεν κατάξω σε λέγει
κύριος **5** εἰ κλέπται εἰσῆλθον πρὸς σὲ ἢ λῃσταὶ
νυκτός ποῦ ἂν ἀπερρίφης οὐκ ἂν ἔκλεψαν τὰ
ἱκανὰ ἑαυτοῖς καὶ εἰ τρυγηταὶ εἰσῆλθον πρὸς σέ
οὐκ ἂν ὑπελίποντο ἐπιφυλλίδα **6** πῶς ἐξηρευνήθη
Ησαυ καὶ κατελήμφθη αὐτοῦ τὰ κεκρυμμένα
7 ἕως τῶν ὁρίων σου ἐξαπέστειλάν σε πάντες
οἱ ἄνδρες τῆς διαθήκης σου ἀντέστησάν σοι
ἠδυνάσθησαν πρὸς σὲ ἄνδρες εἰρηνικοί σου
ἔθηκαν ἔνεδρα ὑποκάτω σου οὐκ ἔστιν σύνεσις
αὐτοῖς **8** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ἀπολῶ
σοφοὺς ἐκ τῆς Ιδουμαίας καὶ σύνεσιν ἐξ ὄρους
Ησαυ **9** καὶ πτοηθήσονται οἱ μαχηταί σου οἱ
ἐκ Θαιμαν ὅπως ἐξαρθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὄρους
Ησαυ **10** διὰ τὴν σφαγὴν καὶ τὴν ἀσέβειαν
τὴν εἰς τὸν ἀδελφόν σου Ιακωβ καὶ καλύψει
σε αἰσχύνη καὶ ἐξαρθήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα **11**
ἀφ’ ἧς ἡμέρας ἀντέστης ἐξ ἐναντίας ἐν ἡμέρᾳ
αἰχμαλωτευόντων ἀλλογενῶν δύναμιν αὐτοῦ
καὶ ἀλλότριοι εἰσῆλθον εἰς πύλας αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ Ιερουσαλημ ἔβαλον κλήρους καὶ σὺ ἦς ὡς
εἷς ἐξ αὐτῶν **12** καὶ μὴ ἐπίδῃς ἡμέραν ἀδελφοῦ
σου ἐν ἡμέρᾳ ἀλλοτρίων καὶ μὴ ἐπιχαρῇς ἐπὶ
τοὺς υἱοὺς Ιουδα ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν καὶ
μὴ μεγαλορρημονήσῃς ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως **13**
μηδὲ εἰσέλθῃς εἰς πύλας λαῶν ἐν ἡμέρᾳ πόνων
αὐτῶν μηδὲ ἐπίδῃς καὶ σὺ τὴν συναγωγὴν αὐτῶν
ἐν ἡμέρᾳ ὀλέθρου αὐτῶν μηδὲ συνεπιθῇ ἐπὶ
τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν
14 μηδὲ ἐπιστῇς ἐπὶ τὰς διεκβολὰς αὐτῶν τοῦ
ἐξολεθρεῦσαι τοὺς ἀνασῳζομένους αὐτῶν μηδὲ
συγκλείσῃς τοὺς φεύγοντας ἐξ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως **15** διότι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου ἐπὶ πάντα
τὰ ἔθνη ὃν τρόπον ἐποίησας οὕτως ἔσται σοι τὸ
ἀνταπόδομά σου ἀνταποδοθήσεται εἰς κεφαλήν
σου **16** διότι ὃν τρόπον ἔπιες ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν
μου πίονται πάντα τὰ ἔθνη οἶνον πίονται καὶ
καταβήσονται καὶ ἔσονται καθὼς οὐχ ὑπάρχοντες
17 ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιων ἔσται ἡ σωτηρία καὶ ἔσται
ἅγιον καὶ κατακληρονομήσουσιν ὁ οἶκος Ιακωβ
τοὺς κατακληρονομήσαντας αὐτούς **18** καὶ ἔσται
ὁ οἶκος Ιακωβ πῦρ ὁ δὲ οἶκος Ιωσηφ φλόξ ὁ
δὲ οἶκος Ησαυ εἰς καλάμην καὶ ἐκκαυθήσονται
εἰς αὐτοὺς καὶ καταφάγονται αὐτούς καὶ οὐκ
ἔσται πυροφόρος ἐν τῷ οἴκῳ Ησαυ διότι κύριος
ἐλάλησεν **19** καὶ κατακληρονομήσουσιν οἱ ἐν
Ναγεβ τὸ ὄρος τὸ Ησαυ καὶ οἱ ἐν τῇ Σεφηλα τοὺς
ἀλλοφύλους καὶ κατακληρονομήσουσιν τὸ ὄρος
Εφραιμ καὶ τὸ πεδίον Σαμαρείας καὶ Βενιαμιν
καὶ τὴν Γαλααδῖτιν **20** καὶ τῆς μετοικεσίας ἡ
ἀρχὴ αὕτη τοῖς υἱοῖς Ισραηλ γῆ τῶν Χαναναίων
ἕως Σαρεπτων καὶ ἡ μετοικεσία Ιερουσαλημ ἕως
Εφραθα καὶ κληρονομήσουσιν τὰς πόλεις τοῦ
Ναγεβ **21** καὶ ἀναβήσονται ἄνδρες σεσῳσμένοι

ἐξ ὄρους Σιων τοῦ ἐκδικῆσαι τὸ ὄρος Ησαυ καὶ

ἔσται τῷ κυρίῳ ἡ βασιλεία

Ἰωνᾶς'

1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιωναν τὸν
τοῦ Αμαθι λέγων 2 ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς
Νινευη τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον
ἐν αὐτῇ ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς
πρός με 3 καὶ ἀνέστη Ιωνας τοῦ φυγεῖν εἰς
Θαρσις ἐκ προσώπου κυρίου καὶ κατέβη εἰς
Ιοππην καὶ εὗρεν πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσις καὶ
ἔδωκεν τὸ ναῦλον αὐτοῦ καὶ ἐνέβη εἰς αὐτὸ τοῦ
πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσις ἐκ προσώπου
κυρίου 4 καὶ κύριος ἐξήγειρεν πνεῦμα εἰς τὴν
θάλασσαν καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ
θαλάσσῃ καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευεν συντριβῆναι
5 καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ καὶ ἀνεβόων
ἕκαστος πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ ἐκβολὴν
ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν
θάλασσαν τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν Ιωνας δὲ
κατέβη εἰς τὴν κοίλην τοῦ πλοίου καὶ ἐκάθευδεν
καὶ ἔρρεγχεν 6 καὶ προσῆλθεν πρὸς αὐτὸν ὁ
πρωρεὺς καὶ εἶπεν αὐτῷ τί σὺ ῥέγχεις ἀνάστα
καὶ ἐπικαλοῦ τὸν θεόν σου ὅπως διασώσῃ ὁ θεὸς
ἡμᾶς καὶ μὴ ἀπολώμεθα 7 καὶ εἶπεν ἕκαστος
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ δεῦτε βάλωμεν κλήρους
καὶ ἐπιγνῶμεν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν
ἐν ἡμῖν καὶ ἔβαλον κλήρους καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος
ἐπὶ Ιωναν 8 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν ἀπάγγειλον
ἡμῖν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν
τίς σου ἡ ἐργασία ἐστίν καὶ πόθεν ἔρχῃ καὶ ἐκ
ποίας χώρας καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σύ 9 καὶ
εἶπεν πρὸς αὐτούς δοῦλος κυρίου ἐγώ εἰμι καὶ
τὸν κύριον θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι ὃς
ἐποίησεν τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν 10 καὶ
ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν καὶ εἶπαν
πρὸς αὐτόν τί τοῦτο ἐποίησας διότι ἔγνωσαν
οἱ ἄνδρες ὅτι ἐκ προσώπου κυρίου ἦν φεύγων
ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς 11 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν
τί σοι ποιήσωμεν καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ'
ἡμῶν ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρεν
μᾶλλον κλύδωνα 12 καὶ εἶπεν Ιωνας πρὸς αὐτούς
ἄρατέ με καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν
καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν διότι ἔγνωκα
ἐγὼ ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ'
ὑμᾶς ἐστιν 13 καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ
ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν καὶ οὐκ ἠδύναντο ὅτι ἡ
θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ'
αὐτούς 14 καὶ ἀνεβόησαν πρὸς κύριον καὶ εἶπαν
μηδαμῶς κύριε μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς
τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ μὴ δῷς ἐφ' ἡμᾶς
αἷμα δίκαιον ὅτι σύ κύριε ὃν τρόπον ἐβούλου
πεποίηκας 15 καὶ ἔλαβον τὸν Ιωναν καὶ ἐξέβαλον
αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ
τοῦ σάλου αὐτῆς 16 καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες
φόβῳ μεγάλῳ τὸν κύριον καὶ ἔθυσαν θυσίαν
τῷ κυρίῳ καὶ εὔξαντο εὐχάς 17 καὶ προσέταξεν
κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ιωναν καὶ
ἦν Ιωνας ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας
καὶ τρεῖς νύκτας

2 καὶ προσηύξατο Ιωνας πρὸς κύριον τὸν θεὸν
αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους 2 καὶ εἶπεν
ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν θεόν μου
καὶ εἰσήκουσέν μου ἐκ κοιλίας ᾄδου κραυγῆς
μου ἤκουσας φωνῆς μου (Sheol h7585) 3 ἀπέρριψάς
με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης καὶ ποταμοί
με ἐκύκλωσαν πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ
τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον 4 καὶ ἐγὼ
εἶπα ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου ἆρα προσθήσω

τοῦ ἐπιβλέψαι πρὸς τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου
5 περιεχύθη ὕδωρ μοι ἕως ψυχῆς ἄβυσσος
ἐκύκλωσέν με ἐσχάτη ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς
σχισμὰς ὀρέων **6** κατέβην εἰς γῆν ἧς οἱ μοχλοὶ
αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι καὶ ἀναβήτω φθορὰ ζωῆς
μου κύριε ὁ θεός μου **7** ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ’ ἐμοῦ
τὴν ψυχήν μου τοῦ κυρίου ἐμνήσθην καὶ ἔλθοι
πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν ἅγιόν σου **8**
φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ ἔλεος αὐτῶν
ἐγκατέλιπον **9** ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ
ἐξομολογήσεως θύσω σοι ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω
σοι σωτηρίου τῷ κυρίῳ **10** καὶ προσετάγη τῷ
κήτει καὶ ἐξέβαλεν τὸν Ιωναν ἐπὶ τὴν ξηράν

3 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιωναν ἐκ
δευτέρου λέγων **2** ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς
Νινευη τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον
ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν ὃ
ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σέ **3** καὶ ἀνέστη Ιωνας καὶ
ἐπορεύθη εἰς Νινευη καθὼς ἐλάλησεν κύριος ἡ
δὲ Νινευη ἦν πόλις μεγάλη τῷ θεῷ ὡσεὶ πορείας
ὁδοῦ ἡμερῶν τριῶν **4** καὶ ἤρξατο Ιωνας τοῦ
εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας
μιᾶς καὶ ἐκήρυξεν καὶ εἶπεν ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ
Νινευη καταστραφήσεται **5** καὶ ἐνεπίστευσαν οἱ
ἄνδρες Νινευη τῷ θεῷ καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν
καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως
μικροῦ αὐτῶν **6** καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν
βασιλέα τῆς Νινευη καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου
αὐτοῦ καὶ περιείλατο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ’
ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ
σποδοῦ **7** καὶ ἐκηρύχθη καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ Νινευη
παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων
αὐτοῦ λέγων οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ
βόες καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν μηδὲν
μηδὲ νεμέσθωσαν μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν **8** καὶ
περιεβάλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη
καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν θεὸν ἐκτενῶς καὶ
ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς
πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν
λέγοντες **9** τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ θεὸς καὶ
ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ
ἀπολώμεθα **10** καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν ὅτι
ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν
καὶ μετενόησεν ὁ θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ ᾗ ἐλάλησεν
τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐποίησεν

4 καὶ ἐλυπήθη Ιωνας λύπην μεγάλην καὶ
συνεχύθη **2** καὶ προσεύξατο πρὸς κύριον καὶ
εἶπεν ὦ κύριε οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου ἔτι ὄντος
μου ἐν τῇ γῇ μου διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ
φυγεῖν εἰς Θαρσις διότι ἔγνων ὅτι σὺ ἐλεήμων
καὶ οἰκτίρμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ
μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις **3** καὶ νῦν δέσποτα
κύριε λαβὲ τὴν ψυχήν μου ἀπ’ ἐμοῦ ὅτι καλὸν τὸ
ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν με **4** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
Ιωναν εἰ σφόδρα λελύπησαι σύ **5** καὶ ἐξῆλθεν
Ιωνας ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς
πόλεως καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ σκηνὴν καὶ
ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς ἐν σκιᾷ ἕως οὗ ἀπίδῃ τί
ἔσται τῇ πόλει **6** καὶ προσέταξεν κύριος ὁ θεὸς
κολοκύνθῃ καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ιωνα
τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ καὶ
ἐχάρη Ιωνας ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην
7 καὶ προσέταξεν ὁ θεὸς σκώληκι ἑωθινῇ τῇ
ἐπαύριον καὶ ἐπάταξεν τὴν κολόκυνθαν καὶ
ἀπεξηράνθη **8** καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι

τὸν ἥλιον καὶ προσέταξεν ὁ θεὸς πνεύματι
καύσωνος συγκαίοντι καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ιωνα καὶ ὠλιγοψύχησεν καὶ
ἀπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν καλόν
μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν **9** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς
πρὸς Ιωναν εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ
κολοκύνθῃ καὶ εἶπεν σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ
ἕως θανάτου **10** καὶ εἶπεν κύριος σὺ ἐφείσω ὑπὲρ
τῆς κολοκύνθης ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας ἐπ᾽
αὐτὴν καὶ οὐκ ἐξέθρεψας αὐτήν ἣ ἐγενήθη ὑπὸ
νύκτα καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο **11** ἐγὼ δὲ οὐ
φείσομαι ὑπὲρ Νινευη τῆς πόλεως τῆς μεγάλης
ἐν ᾗ κατοικοῦσιν πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες
ἀνθρώπων οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ
ἀριστερὰν αὐτῶν καὶ κτήνη πολλά

Μιχαίας

1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Μιχαιαν τὸν
τοῦ Μωρασθι ἐν ἡμέραις Ιωαθαμ καὶ Αχαζ καὶ
Εζεκιου βασιλέων Ιουδα ὑπὲρ ὧν εἶδεν περὶ
Σαμαρείας καὶ περὶ Ιερουσαλημ 2 ἀκούσατε λαοί
λόγους καὶ προσεχέτω ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ ἐν
αὐτῇ καὶ ἔσται κύριος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον
κύριος ἐξ οἴκου ἁγίου αὐτοῦ 3 διότι ἰδοὺ
κύριος ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ
καταβήσεται καὶ ἐπιβήσεται ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς
γῆς 4 καὶ σαλευθήσεται τὰ ὄρη ὑποκάτωθεν
αὐτοῦ καὶ αἱ κοιλάδες τακήσονται ὡς κηρὸς ἀπὸ
προσώπου πυρὸς καὶ ὡς ὕδωρ καταφερόμενον
ἐν καταβάσει 5 διὰ ἀσέβειαν Ιακωβ πάντα ταῦτα
καὶ διὰ ἁμαρτίαν οἴκου Ισραηλ τίς ἡ ἀσέβεια
τοῦ Ιακωβ οὐ Σαμάρεια καὶ τίς ἡ ἁμαρτία οἴκου
Ιουδα οὐχὶ Ιερουσαλημ 6 καὶ θήσομαι Σαμάρειαν
εἰς ὀπωροφυλάκιον ἀγροῦ καὶ εἰς φυτείαν
ἀμπελῶνος καὶ κατασπάσω εἰς χάος τοὺς λίθους
αὐτῆς καὶ τὰ θεμέλια αὐτῆς ἀποκαλύψω 7 καὶ
πάντα τὰ γλυπτὰ αὐτῆς κατακόψουσιν καὶ πάντα
τὰ μισθώματα αὐτῆς ἐμπρήσουσιν ἐν πυρί καὶ
πάντα τὰ εἴδωλα αὐτῆς θήσομαι εἰς ἀφανισμόν
διότι ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνήγαγεν
καὶ ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνέστρεψεν 8
ἕνεκεν τούτου κόψεται καὶ θρηνήσει πορεύσεται
ἀνυπόδετος καὶ γυμνή ποιήσεται κοπετὸν ὡς
δρακόντων καὶ πένθος ὡς θυγατέρων σειρήνων
9 ὅτι κατεκράτησεν ἡ πληγὴ αὐτῆς διότι ἦλθεν
ἕως Ιουδα καὶ ἥψατο ἕως πύλης λαοῦ μου
ἕως Ιερουσαλημ 10 οἱ ἐν Γεθ μὴ μεγαλύνεσθε
οἱ ἐν Ακιμ μὴ ἀνοικοδομεῖτε ἐξ οἴκου κατὰ
γέλωτα γῆν καταπάσασθε κατὰ γέλωτα ὑμῶν 11
κατοικοῦσα καλῶς τὰς πόλεις αὐτῆς οὐκ ἐξῆλθεν
κατοικοῦσα Σενναaν κόψασθαι οἶκον ἐχόμενον
αὐτῆς λήμψεται ἐξ ὑμῶν πληγὴν ὀδύνης 12 τίς
ἤρξατο εἰς ἀγαθὰ κατοικούσῃ ὀδύνας ὅτι κατέβη
κακὰ παρὰ κυρίου ἐπὶ πύλας Ιερουσαλημ 13
ψόφος ἁρμάτων καὶ ἱππευόντων κατοικοῦσα
Λαχις ἀρχηγὸς ἁμαρτίας αὐτή ἐστιν τῇ θυγατρὶ
Σιων ὅτι ἐν σοὶ εὑρέθησαν ἀσέβειαι τοῦ Ισραηλ
14 διὰ τοῦτο δώσεις ἐξαποστελλομένους ἕως
κληρονομίας Γεθ οἴκους ματαίους εἰς κενὰ
ἐγένετο τοῖς βασιλεῦσιν τοῦ Ισραηλ 15 ἕως
τοὺς κληρονόμους ἀγάγω σοι κατοικοῦσα Λαχις
κληρονομία ἕως Οδολλαμ ἥξει ἡ δόξα τῆς
θυγατρὸς Ισραηλ 16 ξύρησαι καὶ κεῖραι ἐπὶ τὰ
τέκνα τὰ τρυφερά σου ἐμπλάτυνον τὴν χηρείαν
σου ὡς ἀετός ὅτι ᾐχμαλωτεύθησαν ἀπὸ σοῦ

2 ἐγένοντο λογιζόμενοι κόπους καὶ ἐργαζόμενοι
κακὰ ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ
συνετέλουν αὐτά διότι οὐκ ἦραν πρὸς τὸν θεὸν
τὰς χεῖρας αὐτῶν 2 καὶ ἐπεθύμουν ἀγροὺς καὶ
διήρπαζον ὀρφανοὺς καὶ οἴκους κατεδυνάστευον
καὶ διήρπαζον ἄνδρα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ
ἄνδρα καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ 3 διὰ τοῦτο
τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ λογίζομαι ἐπὶ
τὴν φυλὴν ταύτην κακά ἐξ ὧν οὐ μὴ ἄρητε
τοὺς τραχήλους ὑμῶν καὶ οὐ μὴ πορευθῆτε
ὀρθοὶ ἐξαίφνης ὅτι καιρὸς πονηρός ἐστιν 4
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λημφθήσεται ἐφ’ ὑμᾶς
παραβολή καὶ θρηνηθήσεται θρῆνος ἐν μέλει
λέγων ταλαιπωρίᾳ ἐταλαιπωρήσαμεν μερὶς λαοῦ
μου κατεμετρήθη ἐν σχοινίῳ καὶ οὐκ ἦν ὁ
κωλύσων αὐτὸν τοῦ ἀποστρέψαι οἱ ἀγροὶ ἡμῶν
διεμερίσθησαν 5 διὰ τοῦτο οὐκ ἔσται σοι βάλλων

σχοινίον ἐν κλήρῳ ἐν ἐκκλησίᾳ κυρίου **6**
μὴ κλαίετε δάκρυσιν μηδὲ δακρυέτωσαν ἐπὶ
τούτοις οὐ γὰρ ἀπώσεται ὀνείδη **7** ὁ λέγων
οἶκος Ιακωβ παρώργισεν πνεῦμα κυρίου εἰ
ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐστιν οὐχ οἱ
λόγοι αὐτοῦ εἰσιν καλοὶ μετ’ αὐτοῦ καὶ ὀρθοὶ
πεπόρευνται **8** καὶ ἔμπροσθεν ὁ λαός μου εἰς
ἔχθραν ἀντέστη κατέναντι τῆς εἰρήνης αὐτοῦ τὴν
δορὰν αὐτοῦ ἐξέδειραν τοῦ ἀφελέσθαι ἐλπίδα
συντριμμὸν πολέμου **9** διὰ τοῦτο ἡγούμενοι
λαοῦ μου ἀπορριφήσονται ἐκ τῶν οἰκιῶν
τρυφῆς αὐτῶν διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα
αὐτῶν ἐξώσθησαν ἐγγίσατε ὄρεσιν αἰωνίοις **10**
ἀνάστηθι καὶ πορεύου ὅτι οὐκ ἔστιν σοι αὕτη
ἡ ἀνάπαυσις ἕνεκεν ἀκαθαρσίας διεφθάρητε
φθορᾷ **11** κατεδιώχθητε οὐδενὸς διώκοντος
πνεῦμα ἔστησεν ψεῦδος ἐστάλαξέν σοι εἰς οἶνον
καὶ μέθυσμα καὶ ἔσται ἐκ τῆς σταγόνος τοῦ λαοῦ
τούτου **12** συναγόμενος συναχθήσεται Ιακωβ σὺν
πᾶσιν ἐκδεχόμενος ἐκδέξομαι τοὺς καταλοίπους
τοῦ Ισραηλ ἐπὶ τὸ αὐτὸ θήσομαι τὴν ἀποστροφὴν
αὐτῶν ὡς πρόβατα ἐν θλίψει ὡς ποίμνιον ἐν
μέσῳ κοίτης αὐτῶν ἐξαλοῦνται ἐξ ἀνθρώπων **13**
διὰ τῆς διακοπῆς πρὸ προσώπου αὐτῶν διέκοψαν
καὶ διῆλθον πύλην καὶ ἐξῆλθον δι᾽ αὐτῆς καὶ
ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πρὸ προσώπου αὐτῶν
ὁ δὲ κύριος ἡγήσεται αὐτῶν

3 καὶ ἐρεῖ ἀκούσατε δὴ ταῦτα αἱ ἀρχαὶ οἴκου
Ιακωβ καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ισραηλ οὐχ ὑμῖν
ἐστιν τοῦ γνῶναι τὸ κρίμα **2** οἱ μισοῦντες τὰ καλὰ
καὶ ζητοῦντες τὰ πονηρά ἁρπάζοντες τὰ δέρματα
αὐτῶν ἀπ’ αὐτῶν καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀπὸ
τῶν ὀστέων αὐτῶν **3** ὃν τρόπον κατέφαγον τὰς
σάρκας τοῦ λαοῦ μου καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπὸ
τῶν ὀστέων αὐτῶν ἐξέδειραν καὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν
συνέθλασαν καὶ ἐμέλισαν ὡς σάρκας εἰς λέβητα
καὶ ὡς κρέα εἰς χύτραν **4** οὕτως κεκράξονται
πρὸς κύριον καὶ οὐκ εἰσακούσεται αὐτῶν καὶ
ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ’ αὐτῶν ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνθ’ ὧν ἐπονηρεύσαντο ἐν
τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν ἐπ’ αὐτούς **5** τάδε
λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς πλανῶντας
τὸν λαόν μου τοὺς δάκνοντας ἐν τοῖς ὀδοῦσιν
αὐτῶν καὶ κηρύσσοντας ἐπ’ αὐτὸν εἰρήνην καὶ
οὐκ ἐδόθη εἰς τὸ στόμα αὐτῶν ἤγειραν ἐπ’ αὐτὸν
πόλεμον **6** διὰ τοῦτο νὺξ ὑμῖν ἔσται ἐξ ὁράσεως
καὶ σκοτία ὑμῖν ἔσται ἐκ μαντείας καὶ δύσεται
ὁ ἥλιος ἐπὶ τοὺς προφήτας καὶ συσκοτάσει ἐπ’
αὐτοὺς ἡ ἡμέρα **7** καὶ καταισχυνθήσονται οἱ
ὁρῶντες τὰ ἐνύπνια καὶ καταγελασθήσονται οἱ
μάντεις καὶ καταλαλήσουσιν κατ’ αὐτῶν πάντες
αὐτοί διότι οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων αὐτῶν **8**
ἐὰν μὴ ἐγὼ ἐμπλήσω ἰσχὺν ἐν πνεύματι κυρίου
καὶ κρίματος καὶ δυναστείας τοῦ ἀπαγγεῖλαι τῷ
Ιακωβ ἀσεβείας αὐτοῦ καὶ τῷ Ισραηλ ἁμαρτίας
αὐτοῦ **9** ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἡγούμενοι
οἴκου Ιακωβ καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ισραηλ
οἱ βδελυσσόμενοι κρίμα καὶ πάντα τὰ ὀρθὰ
διαστρέφοντες **10** οἱ οἰκοδομοῦντες Σιων ἐν
αἵμασιν καὶ Ιερουσαλημ ἐν ἀδικίαις **11** οἱ
ἡγούμενοι αὐτῆς μετὰ δώρων ἔκρινον καὶ οἱ
ἱερεῖς αὐτῆς μετὰ μισθοῦ ἀπεκρίνοντο καὶ οἱ
προφῆται αὐτῆς μετὰ ἀργυρίου ἐμαντεύοντο
καὶ ἐπὶ τὸν κύριον ἐπανεπαύοντο λέγοντες
οὐχὶ κύριος ἐν ἡμῖν ἐστιν οὐ μὴ ἐπέλθη
ἐφ’ ἡμᾶς κακά **12** διὰ τοῦτο δι᾽ ὑμᾶς Σιων

ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται καὶ Ιερουσαλημ ὡς
ὀπωροφυλάκιον ἔσται καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου ὡς
ἄλσος δρυμοῦ

4 καὶ ἔσται ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανὲς
τὸ ὄρος τοῦ κυρίου ἕτοιμον ἐπὶ τὰς κορυφὰς
τῶν ὀρέων καὶ μετεωρισθήσεται ὑπεράνω τῶν
βουνῶν καὶ σπεύσουσιν πρὸς αὐτὸ λαοί 2 καὶ
πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσιν δεῦτε
ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον
τοῦ θεοῦ Ιακωβ καὶ δείξουσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ καὶ πορευσόμεθα ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ
ὅτι ἐκ Σιων ἐξελεύσεται νόμος καὶ λόγος κυρίου
ἐξ Ιερουσαλημ 3 καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον λαῶν
πολλῶν καὶ ἐξελέγξει ἔθνη ἰσχυρὰ ἕως εἰς
γῆν μακράν καὶ κατακόψουσιν τὰς ῥομφαίας
αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰ δόρατα αὐτῶν εἰς
δρέπανα καὶ οὐκέτι μὴ ἀντάρῃ ἔθνος ἐπ’ ἔθνος
ῥομφαίαν καὶ οὐκέτι μὴ μάθωσιν πολεμεῖν 4
καὶ ἀναπαύσεται ἕκαστος ὑποκάτω ἀμπέλου
αὐτοῦ καὶ ἕκαστος ὑποκάτω συκῆς αὐτοῦ καὶ
οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν διότι τὸ στόμα κυρίου
παντοκράτορος ἐλάλησεν ταῦτα 5 ὅτι πάντες οἱ
λαοὶ πορεύσονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἡμεῖς
δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐπέκεινα 6 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
λέγει κύριος συνάξω τὴν συντετριμμένην καὶ
τὴν ἐξωσμένην εἰσδέξομαι καὶ οὓς ἀπωσάμην 7
καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα
καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος ἰσχυρόν καὶ
βασιλεύσει κύριος ἐπ’ αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιων ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα 8 καὶ σύ πύργος
ποιμνίου αὐχμώδης θύγατερ Σιων ἐπὶ σὲ ἥξει
καὶ εἰσελεύσεται ἡ ἀρχὴ ἡ πρώτη βασιλεία ἐκ
Βαβυλῶνος τῇ θυγατρὶ Ιερουσαλημ 9 καὶ νῦν ἵνα
τί ἔγνως κακά μὴ βασιλεὺς οὐκ ἦν σοι ἢ ἡ βουλή
σου ἀπώλετο ὅτι κατεκράτησάν σου ὠδῖνες ὡς
τικτούσης 10 ὤδινε καὶ ἀνδρίζου καὶ ἔγγιζε
θύγατερ Σιων ὡς τίκτουσα διότι νῦν ἐξελεύσῃ ἐκ
πόλεως καὶ κατασκηνώσεις ἐν πεδίῳ καὶ ἥξεις
ἕως Βαβυλῶνος ἐκεῖθεν ῥύσεταί σε καὶ ἐκεῖθεν
λυτρώσεταί σε κύριος ὁ θεός σου ἐκ χειρὸς
ἐχθρῶν σου 11 καὶ νῦν ἐπισυνήχθη ἐπὶ σὲ ἔθνη
πολλὰ οἱ λέγοντες ἐπιχαρούμεθα καὶ ἐπόψονται
ἐπὶ Σιων οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν 12 αὐτοὶ δὲ οὐκ
ἔγνωσαν τὸν λογισμὸν κυρίου καὶ οὐ συνῆκαν
τὴν βουλὴν αὐτοῦ ὅτι συνήγαγεν αὐτοὺς ὡς
δράγματα ἅλωνος 13 ἀνάστηθι καὶ ἀλόα αὐτούς
θύγατερ Σιων ὅτι τὰ κέρατά σου θήσομαι σιδηρᾶ
καὶ τὰς ὁπλάς σου θήσομαι χαλκᾶς καὶ κατατήξεις
ἐν αὐτοῖς ἔθνη καὶ λεπτυνεῖς λαοὺς πολλοὺς καὶ
ἀναθήσεις τῷ κυρίῳ τὸ πλῆθος αὐτῶν καὶ τὴν
ἰσχὺν αὐτῶν τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς

5 νῦν ἐμφραχθήσεται θυγάτηρ Εφραιμ ἐν
φραγμῷ συνοχὴν ἔταξεν ἐφ’ ἡμᾶς ἐν ῥάβδῳ
πατάξουσιν ἐπὶ σιαγόνα τὰς φυλὰς τοῦ Ισραηλ 2
καὶ σύ Βηθλεεμ οἶκος τοῦ Εφραθα ὀλιγοστὸς εἶ
τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ιουδα ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται
τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ισραηλ καὶ αἱ ἔξοδοι
αὐτοῦ ἀπ’ ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος 3 διὰ τοῦτο
δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης τέξεται καὶ
οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ισραηλ 4 καὶ στήσεται καὶ ὄψεται
καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύι κυρίου
καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος κυρίου τοῦ θεοῦ
αὐτῶν ὑπάρξουσιν διότι νῦν μεγαλυνθήσεται
ἕως ἄκρων τῆς γῆς 5 καὶ ἔσται αὕτη εἰρήνη ὅταν

Ἀσσύριος ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ὅταν
ἐπιβῇ ἐπὶ τὴν χώραν ὑμῶν καὶ ἐπεγερθήσονται
ἐπ' αὐτὸν ἑπτὰ ποιμένες καὶ ὀκτὼ δήγματα
ἀνθρώπων **6** καὶ ποιμανοῦσιν τὸν Ασσουρ ἐν
ῥομφαίᾳ καὶ τὴν γῆν τοῦ Νεβρωδ ἐν τῇ τάφρῳ
αὐτῆς καὶ ῥύσεται ἐκ τοῦ Ασσουρ ὅταν ἐπέλθῃ
ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὰ ὅρια
ὑμῶν **7** καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τοῦ Ιακωβ ἐν
τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς δρόσος
παρὰ κυρίου πίπτουσα καὶ ὡς ἄρνες ἐπὶ ἄγρωστιν
ὅπως μὴ συναχθῇ μηδεὶς μηδὲ ὑποστῇ ἐν υἱοῖς
ἀνθρώπων **8** καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τοῦ Ιακωβ
ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς λέων
ἐν κτήνεσιν ἐν τῷ δρυμῷ καὶ ὡς σκύμνος ἐν
ποιμνίοις προβάτων ὃν τρόπον ὅταν διέλθῃ καὶ
διαστείλας ἁρπάσῃ καὶ μὴ ᾖ ὁ ἐξαιρούμενος **9**
ὑψωθήσεται ἡ χείρ σου ἐπὶ τοὺς θλίβοντάς σε
καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σου ἐξολεθρευθήσονται
10 καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος
ἐξολεθρεύσω τοὺς ἵππους σου ἐκ μέσου σου
καὶ ἀπολῶ τὰ ἅρματά σου **11** καὶ ἐξολεθρεύσω
τὰς πόλεις τῆς γῆς σου καὶ ἐξαρῶ πάντα τὰ
ὀχυρώματά σου **12** καὶ ἐξαρῶ τὰ φάρμακά σου
ἐκ τῶν χειρῶν σου καὶ ἀποφθεγγόμενοι οὐκ
ἔσονται ἐν σοί **13** καὶ ἐξολεθρεύσω τὰ γλυπτά
σου καὶ τὰς στήλας σου ἐκ μέσου σου καὶ οὐκέτι
μὴ προσκυνήσῃς τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου
14 καὶ ἐκκόψω τὰ ἄλση σου ἐκ μέσου σου καὶ
ἀφανιῶ τὰς πόλεις σου **15** καὶ ποιήσω ἐν ὀργῇ
καὶ ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἀνθ' ὧν
οὐκ εἰσήκουσαν

6 ἀκούσατε δὴ λόγον κυρίου κύριος εἶπεν
ἀνάστηθι κρίθητι πρὸς τὰ ὄρη καὶ ἀκουσάτωσαν
οἱ βουνοὶ φωνήν σου **2** ἀκούσατε βουνοί τὴν
κρίσιν τοῦ κυρίου καὶ αἱ φάραγγες θεμέλια τῆς
γῆς ὅτι κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ
μετὰ τοῦ Ισραηλ διελεγχθήσεται **3** λαός μου τί
ἐποίησά σοι ἢ τί ἐλύπησά σε ἢ τί παρηνώχλησά
σοι ἀποκρίθητί μοι **4** διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς
Αἰγύπτου καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρωσάμην σε
καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωυσῆν
καὶ Ααρων καὶ Μαριαμ **5** λαός μου μνήσθητι δὴ
τί ἐβουλεύσατο κατὰ σοῦ Βαλακ βασιλεὺς Μωαβ
καὶ τί ἀπεκρίθη αὐτῷ Βαλααμ υἱὸς τοῦ Βεωρ
ἀπὸ τῶν σχοίνων ἕως τοῦ Γαλγαλ ὅπως γνωσθῇ
ἡ δικαιοσύνη τοῦ κυρίου **6** ἐν τίνι καταλάβω
τὸν κύριον ἀντιλήμψομαι θεοῦ μου ὑψίστου
εἰ καταλήμψομαι αὐτὸν ἐν ὁλοκαυτώμασιν ἐν
μόσχοις ἐνιαυσίοις **7** εἰ προσδέξεται κύριος ἐν
χιλιάσιν κριῶν ἢ ἐν μυριάσιν χειμάρρων πιόνων
εἰ δῶ πρωτότοκά μου ἀσεβείας καρπὸν κοιλίας
μου ὑπὲρ ἁμαρτίας ψυχῆς μου **8** εἰ ἀνηγγέλη
σοι ἄνθρωπε τί καλόν ἢ τί κύριος ἐκζητεῖ παρὰ
σοῦ ἀλλ' ἢ τοῦ ποιεῖν κρίμα καὶ ἀγαπᾶν ἔλεον
καὶ ἕτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ κυρίου
θεοῦ σου **9** φωνὴ κυρίου τῇ πόλει ἐπικληθήσεται
καὶ σώσει φοβουμένους τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἄκουε
φυλή καὶ τίς κοσμήσει πόλιν **10** μὴ πῦρ καὶ οἶκος
ἀνόμου θησαυρίζων θησαυροὺς ἀνόμους καὶ
μετὰ ὕβρεως ἀδικία **11** εἰ δικαιωθήσεται ἐν ζυγῷ
ἄνομος καὶ ἐν μαρσίππῳ στάθμια δόλου **12** ἐξ
ὧν τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἀσεβείας ἔπλησαν καὶ
οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἐλάλουν ψευδῆ καὶ ἡ
γλῶσσα αὐτῶν ὑψώθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
13 καὶ ἐγὼ ἄρξομαι τοῦ πατάξαι σε ἀφανιῶ σε
ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις σου **14** σὺ φάγεσαι καὶ οὐ

μὴ ἐμπλησθῇς καὶ σκοτάσει ἐν σοὶ καὶ ἐκνεύσει
καὶ οὐ μὴ διασωθῇς καὶ ὅσοι ἐὰν διασωθῶσιν
εἰς ῥομφαίαν παραδοθήσονται **15** σὺ σπερεῖς
καὶ οὐ μὴ ἀμήσῃς σὺ πιέσεις ἐλαίαν καὶ οὐ
μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον καὶ οἶνον καὶ οὐ μὴ πίητε
καὶ ἀφανισθήσεται νόμιμα λαοῦ μου **16** καὶ
ἐφύλαξας τὰ δικαιώματα Ζαμβρι καὶ πάντα τὰ
ἔργα οἴκου Αχααβ καὶ ἐπορεύθητε ἐν ταῖς βουλαῖς
αὐτῶν ὅπως παραδῶ σε εἰς ἀφανισμὸν καὶ τοὺς
κατοικοῦντας αὐτὴν εἰς συρισμόν καὶ ὀνείδη
λαῶν λήμψεσθε

7 οἴμμοι ὅτι ἐγενόμην ὡς συνάγων καλάμην
ἐν ἀμήτῳ καὶ ὡς ἐπιφυλλίδα ἐν τρυγήτῳ οὐχ
ὑπάρχοντος βότρυος τοῦ φαγεῖν τὰ πρωτόγονα
οἴμμοι ψυχή **2** ὅτι ἀπόλωλεν εὐλαβὴς ἀπὸ τῆς γῆς
καὶ κατορθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐχ ὑπάρχει πάντες
εἰς αἵματα δικάζονται ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ
ἐκθλίβουσιν ἐκθλιβῇ **3** ἐπὶ τὸ κακὸν τὰς χεῖρας
αὐτῶν ἑτοιμάζουσιν ὁ ἄρχων αἰτεῖ καὶ ὁ κριτὴς
εἰρηνικοὺς λόγους ἐλάλησεν καταθύμιον ψυχῆς
αὐτοῦ ἐστιν καὶ ἐξελοῦμαι **4** τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν ὡς
σὴς ἐκτρώγων καὶ βαδίζων ἐπὶ κανόνος ἐν ἡμέρᾳ
σκοπιᾶς οὐαὶ οὐαί αἱ ἐκδικήσεις σου ἥκασιν νῦν
ἔσονται κλαυθμοὶ αὐτῶν **5** μὴ καταπιστεύετε
ἐν φίλοις καὶ μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἡγουμένοις ἀπὸ
τῆς συγκοίτου σου φύλαξαι τοῦ ἀναθέσθαι τι
αὐτῇ **6** διότι υἱὸς ἀτιμάζει πατέρα θυγάτηρ
ἐπαναστήσεται ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς νύμφη
ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς ἐχθροὶ ἀνδρὸς πάντες
οἱ ἄνδρες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ **7** ἐγὼ δὲ ἐπὶ
τὸν κύριον ἐπιβλέψομαι ὑπομενῶ ἐπὶ τῷ θεῷ
τῷ σωτῆρί μου εἰσακούσεταί μου ὁ θεός μου **8**
μὴ ἐπίχαιρέ μοι ἡ ἐχθρά μου ὅτι πέπτωκα καὶ
ἀναστήσομαι διότι ἐὰν καθίσω ἐν τῷ σκότει
κύριος φωτιεῖ μοι **9** ὀργὴν κυρίου ὑποίσω ὅτι
ἥμαρτον αὐτῷ ἕως τοῦ δικαιῶσαι αὐτὸν τὴν
δίκην μου καὶ ποιήσει τὸ κρίμα μου καὶ ἐξάξει με
εἰς τὸ φῶς ὄψομαι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ **10** καὶ
ὄψεται ἡ ἐχθρά μου καὶ περιβαλεῖται αἰσχύνην
ἡ λέγουσα πρός με ποῦ κύριος ὁ θεός σου οἱ
ὀφθαλμοί μου ἐπόψονται αὐτήν νῦν ἔσται εἰς
καταπάτημα ὡς πηλὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς **11** ἡμέρας
ἀλοιφῆς πλίνθου ἐξάλειψίς σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη
καὶ ἀποτρίψεται νόμιμά σου **12** ἡ ἡμέρα ἐκείνη
καὶ αἱ πόλεις σου ἥξουσιν εἰς ὁμαλισμὸν καὶ
εἰς διαμερισμὸν Ἀσσυρίων καὶ αἱ πόλεις σου
αἱ ὀχυραὶ εἰς διαμερισμὸν ἀπὸ Τύρου ἕως τοῦ
ποταμοῦ Συρίας ἡμέρα ὕδατος καὶ θορύβου **13** καὶ
ἔσται ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν σὺν τοῖς κατοικοῦσιν
αὐτὴν ἐκ καρπῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν **14**
ποίμαινε λαόν σου ἐν ῥάβδῳ σου πρόβατα
κληρονομίας σου κατασκηνοῦντας καθ' ἑαυτοὺς
δρυμὸν ἐν μέσῳ τοῦ Καρμήλου νεμήσονται τὴν
Βασανῖτιν καὶ τὴν Γαλααδῖτιν καθὼς αἱ ἡμέραι
τοῦ αἰῶνος **15** καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐξοδίας σου
ἐξ Αἰγύπτου ὄψεσθε θαυμαστά **16** ὄψονται ἔθνη
καὶ καταισχυνθήσονται ἐκ πάσης τῆς ἰσχύος
αὐτῶν ἐπιθήσουσιν χεῖρας ἐπὶ τὸ στόμα αὐτῶν
τὰ ὦτα αὐτῶν ἀποκωφωθήσονται **17** λείξουσιν
χοῦν ὡς ὄφεις σύροντες γῆν συγχυθήσονται
ἐν συγκλεισμῷ αὐτῶν ἐπὶ τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν
ἐκστήσονται καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ σοῦ **18** τίς
θεὸς ὥσπερ σύ ἐξαίρων ἀδικίας καὶ ὑπερβαίνων
ἀσεβείας τοῖς καταλοίποις τῆς κληρονομίας
αὐτοῦ καὶ οὐ συνέσχεν εἰς μαρτύριον ὀργὴν αὐτοῦ
ὅτι θελητὴς ἐλέους ἐστίν **19** αὐτὸς ἐπιστρέψει

καὶ οἰκτιρήσει ἡμᾶς καταδύσει τὰς ἀδικίας ἡμῶν
καὶ ἀπορριφήσονται εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης
πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν **20** δώσεις ἀλήθειαν
τῷ Ιακωβ ἔλεον τῷ Αβρααμ καθότι ὤμοσας τοῖς
πατράσιν ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν

Ναούμ

1 λῆμμα Νινευη βιβλίον ὁράσεως Ναουμ τοῦ
Ελκεσαίου **2** θεὸς ζηλωτὴς καὶ ἐκδικῶν κύριος
ἐκδικῶν κύριος μετὰ θυμοῦ ἐκδικῶν κύριος
τοὺς ὑπεναντίους αὐτοῦ καὶ ἐξαίρων αὐτὸς τοὺς
ἐχθροὺς αὐτοῦ **3** κύριος μακρόθυμος καὶ μεγάλη
ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ καὶ ἀθῳῶν οὐκ ἀθῳώσει κύριος
ἐν συντελείᾳ καὶ ἐν συσσεισμῷ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ
καὶ νεφέλαι κονιορτὸς ποδῶν αὐτοῦ **4** ἀπειλῶν
θαλάσσῃ καὶ ξηραίνων αὐτὴν καὶ πάντας τοὺς
ποταμοὺς ἐξερημῶν ὠλιγώθη ἡ Βασανῖτις καὶ
ὁ Κάρμηλος καὶ τὰ ἐξανθοῦντα τοῦ Λιβάνου
ἐξέλιπεν **5** τὰ ὄρη ἐσείσθησαν ἀπ᾽ αὐτοῦ καὶ
οἱ βουνοὶ ἐσαλεύθησαν καὶ ἀνεστάλη ἡ γῆ
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ἡ σύμπασα καὶ πάντες οἱ
κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ **6** ἀπὸ προσώπου ὀργῆς
αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται καὶ τίς ἀντιστήσεται ἐν
ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τήκει ἀρχάς καὶ
αἱ πέτραι διεθρύβησαν ἀπ᾽ αὐτοῦ **7** χρηστὸς κύριος
τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ
γινώσκων τοὺς εὐλαβουμένους αὐτόν **8** καὶ ἐν
κατακλυσμῷ πορείας συντέλειαν ποιήσεται τοὺς
ἐπεγειρομένους καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ διώξεται
σκότος **9** τί λογίζεσθε ἐπὶ τὸν κύριον συντέλειαν
αὐτὸς ποιήσεται οὐκ ἐκδικήσει δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν
θλίψει **10** ὅτι ἕως θεμελίου αὐτῶν χερσωθήσεται
καὶ ὡς σμῖλαξ περιπλεκομένη βρωθήσεται καὶ
ὡς καλάμη ξηρασίας μεστή **11** ἐκ σοῦ ἐξελεύσεται
λογισμὸς κατὰ τοῦ κυρίου πονηρὰ λογιζόμενος
ἐναντία **12** τάδε λέγει κύριος κατάρχων ὑδάτων
πολλῶν καὶ οὕτως διασταλήσονται καὶ ἡ ἀκοή
σου οὐκ ἐνακουσθήσεται ἔτι **13** καὶ νῦν συντρίψω
τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ τοὺς δεσμούς σου
διαρρήξω **14** καὶ ἐντελεῖται ὑπὲρ σοῦ κύριος οὐ
σπαρήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματός σου ἔτι ἐξ οἴκου
θεοῦ σου ἐξολεθρεύσω τὰ γλυπτὰ καὶ χωνευτά
θήσομαι ταφήν σου ὅτι ταχεῖς **15** ἰδοὺ ἐπὶ τὰ ὄρη
οἱ πόδες εὐαγγελιζομένου καὶ ἀπαγγέλλοντος
εἰρήνην ἑόρταζε Ιουδα τὰς ἑορτάς σου ἀπόδος
τὰς εὐχάς σου διότι οὐ μὴ προσθήσωσιν ἔτι τοῦ
διελθεῖν διὰ σοῦ εἰς παλαίωσιν συντετέλεσται
ἐξῆρται

2 ἀνέβη ἐμφυσῶν εἰς πρόσωπόν σου
ἐξαιρούμενος ἐκ θλίψεως σκόπευσον ὁδόν
κράτησον ὀσφύος ἄνδρισαι τῇ ἰσχύι σφόδρα
2 διότι ἀπέστρεψεν κύριος τὴν ὕβριν Ιακωβ
καθὼς ὕβριν τοῦ Ισραηλ διότι ἐκτινάσσοντες
ἐξετίναξαν αὐτοὺς καὶ τὰ κλήματα αὐτῶν
διέφθειραν **3** ὅπλα δυναστείας αὐτῶν ἐξ
ἀνθρώπων ἄνδρας δυνατοὺς ἐμπαίζοντας ἐν
πυρί αἱ ἡνίαι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ
ἑτοιμασίας αὐτοῦ καὶ οἱ ἱππεῖς θορυβηθήσονται
4 ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ συγχυθήσονται τὰ ἅρματα
καὶ συμπλακήσονται ἐν ταῖς πλατείαις ἡ ὅρασις
αὐτῶν ὡς λαμπάδες πυρὸς καὶ ὡς ἀστραπαὶ
διατρέχουσαι **5** καὶ μνησθήσονται οἱ μεγιστᾶνες
αὐτῶν καὶ φεύξονται ἡμέρας καὶ ἀσθενήσουσιν
ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῶν καὶ σπεύσουσιν ἐπὶ τὰ τείχη
καὶ ἑτοιμάσουσιν τὰς προφυλακὰς αὐτῶν **6** πύλαι
τῶν ποταμῶν διηνοίχθησαν καὶ τὰ βασίλεια
διέπεσεν **7** καὶ ἡ ὑπόστασις ἀπεκαλύφθη καὶ αὕτη
ἀνέβαινεν καὶ αἱ δοῦλαι αὐτῆς ἤγοντο καθὼς
περιστεραὶ φθεγγόμεναι ἐν καρδίαις αὐτῶν **8** καὶ
Νινευη ὡς κολυμβήθρα ὕδατος τὰ ὕδατα αὐτῆς
καὶ αὐτοὶ φεύγοντες οὐκ ἔστησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ
ἐπιβλέπων **9** διήρπαζον τὸ ἀργύριον διήρπαζον

τὸ χρυσίον καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῦ κόσμου αὐτῆς
βεβάρυνται ὑπὲρ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ
αὐτῆς 10 ἐκτιναγμὸς καὶ ἀνατιναγμὸς καὶ
ἐκβρασμὸς καὶ καρδίας θραυσμὸς καὶ ὑπόλυσις
γονάτων καὶ ὠδῖνες ἐπὶ πᾶσαν ὀσφύν καὶ τὸ
πρόσωπον πάντων ὡς πρόσκαυμα χύτρας 11
ποῦ ἐστιν τὸ κατοικητήριον τῶν λεόντων καὶ ἡ
νομὴ ἡ οὖσα τοῖς σκύμνοις οὗ ἐπορεύθη λέων
τοῦ εἰσελθεῖν ἐκεῖ σκύμνος λέοντος καὶ οὐκ
ἦν ὁ ἐκφοβῶν 12 λέων ἥρπασεν τὰ ἱκανὰ τοῖς
σκύμνοις αὐτοῦ καὶ ἀπέπνιξεν τοῖς λέουσιν
αὐτοῦ καὶ ἔπλησεν θήρας νοσσιὰν αὐτοῦ καὶ
τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἁρπαγῆς 13 ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπὶ σέ λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ ἐκκαύσω
ἐν καπνῷ πλῆθός σου καὶ τοὺς λέοντάς σου
καταφάγεται ῥομφαία καὶ ἐξολεθρεύσω ἐκ τῆς
γῆς τὴν θήραν σου καὶ οὐ μὴ ἀκουσθῇ οὐκέτι τὰ
ἔργα σου

3 ὦ πόλις αἱμάτων ὅλη ψευδὴς ἀδικίας πλήρης
οὐ ψηλαφηθήσεται θήρα 2 φωνὴ μαστίγων καὶ
φωνὴ σεισμοῦ τροχῶν καὶ ἵππου διώκοντος
καὶ ἅρματος ἀναβράσσοντος 3 καὶ ἱππέως
ἀναβαίνοντος καὶ στιλβούσης ῥομφαίας καὶ
ἐξαστραπτόντων ὅπλων καὶ πλήθους τραυματιῶν
καὶ βαρείας πτώσεως καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῖς
ἔθνεσιν αὐτῆς καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τοῖς σώμασιν
αὐτῶν 4 ἀπὸ πλήθους πορνείας πόρνη καλὴ
καὶ ἐπιχαρὴς ἡγουμένη φαρμάκων ἡ πωλοῦσα
ἔθνη ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς καὶ φυλὰς ἐν τοῖς
φαρμάκοις αὐτῆς 5 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ λέγει κύριος
ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ καὶ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω
σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου καὶ δείξω ἔθνεσιν
τὴν αἰσχύνην σου καὶ βασιλείαις τὴν ἀτιμίαν
σου 6 καὶ ἐπιρρίψω ἐπὶ σὲ βδελυγμὸν κατὰ τὰς
ἀκαθαρσίας σου καὶ θήσομαί σε εἰς παράδειγμα
7 καὶ ἔσται πᾶς ὁ ὁρῶν σε ἀποπηδήσεται ἀπὸ
σοῦ καὶ ἐρεῖ Δειλαία Νινευη τίς στενάξει αὐτήν
πόθεν ζητήσω παράκλησιν αὐτῇ 8 ἑτοίμασαι
μερίδα ἅρμοσαι χορδήν ἑτοίμασαι μερίδα Αμων
ἡ κατοικοῦσα ἐν ποταμοῖς ὕδωρ κύκλῳ αὐτῆς ἧς
ἡ ἀρχὴ θάλασσα καὶ ὕδωρ τὰ τείχη αὐτῆς 9 καὶ
Αἰθιοπία ἡ ἰσχὺς αὐτῆς καὶ Αἴγυπτος καὶ οὐκ ἔστιν
πέρας τῆς φυγῆς καὶ Λίβυες ἐγένοντο βοηθοὶ
αὐτῆς 10 καὶ αὐτὴ εἰς μετοικεσίαν πορεύσεται
αἰχμάλωτος καὶ τὰ νήπια αὐτῆς ἐδαφιοῦσιν ἐπ’
ἀρχὰς πασῶν τῶν ὁδῶν αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάντα
τὰ ἔνδοξα αὐτῆς βαλοῦσιν κλήρους καὶ πάντες
οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς δεθήσονται χειροπέδαις
11 καὶ σὺ μεθυσθήσῃ καὶ ἔσῃ ὑπερεωραμένη
καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῇ στάσιν ἐξ ἐχθρῶν
12 πάντα τὰ ὀχυρώματά σου συκαῖ σκοποὺς
ἔχουσαι ἐὰν σαλευθῶσιν καὶ πεσοῦνται εἰς στόμα
ἔσθοντος 13 ἰδοὺ ὁ λαός σου ὡς γυναῖκες ἐν
σοί τοῖς ἐχθροῖς σου ἀνοιγόμεναι ἀνοιχθήσονται
πύλαι τῆς γῆς σου καὶ καταφάγεται πῦρ τοὺς
μοχλούς σου 14 ὕδωρ περιοχῆς ἐπίσπασαι
σεαυτῇ καὶ κατακράτησον τῶν ὀχυρωμάτων σου
ἔμβηθι εἰς πηλὸν καὶ συμπατήθητι ἐν ἀχύροις
κατακράτησον ὑπὲρ πλίνθον 15 ἐκεῖ καταφάγεταί
σε πῦρ ἐξολεθρεύσει σε ῥομφαία καταφάγεταί
σε ὡς ἀκρίς καὶ βαρυνθήσῃ ὡς βροῦχος 16
ἐπλήθυνας τὰς ἐμπορίας σου ὑπὲρ τὰ ἄστρα τοῦ
οὐρανοῦ βροῦχος ὥρμησεν καὶ ἐξεπετάσθη 17
ἐξήλατο ὡς ἀττέλεβος ὁ σύμμικτός σου ὡς ἀκρὶς
ἐπιβεβηκυῖα ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡμέραις πάγους
ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν καὶ ἀφήλατο καὶ οὐκ ἔγνω

τὸν τόπον αὐτῆς οὐαὶ αὐτοῖς **18** ἐνύσταξαν οἱ
ποιμένες σου βασιλεὺς Ἀσσύριος ἐκοίμισεν τοὺς
δυνάστας σου ἀπῆρεν ὁ λαός σου ἐπὶ τὰ ὄρη
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκδεχόμενος **19** οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ
συντριβῇ σου ἐφλέγμανεν ἡ πληγή σου πάντες οἱ
ἀκούοντες τὴν ἀγγελίαν σου κροτήσουσιν χεῖρας
ἐπὶ σέ διότι ἐπὶ τίνα οὐκ ἐπῆλθεν ἡ κακία σου
διὰ παντός

Ἀμβακούμ

1 τὸ λῆμμα ὃ εἶδεν Αμβακουμ ὁ προφήτης 2 ἕως
τίνος κύριε κεκράξομαι καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃς
βοήσομαι πρὸς σὲ ἀδικούμενος καὶ οὐ σώσεις 3
ἵνα τί μοι ἔδειξας κόπους καὶ πόνους ἐπιβλέπειν
ταλαιπωρίαν καὶ ἀσέβειαν ἐξ ἐναντίας μου
γέγονεν κρίσις καὶ ὁ κριτὴς λαμβάνει 4 διὰ
τοῦτο διεσκέδασται νόμος καὶ οὐ διεξάγεται
εἰς τέλος κρίμα ὅτι ὁ ἀσεβὴς καταδυναστεύει
τὸν δίκαιον ἕνεκεν τούτου ἐξελεύσεται τὸ
κρίμα διεστραμμένον 5 ἴδετε οἱ καταφρονηταί
καὶ ἐπιβλέψατε καὶ θαυμάσατε θαυμάσια καὶ
ἀφανίσθητε διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς
ἡμέραις ὑμῶν ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε ἐάν τις
ἐκδιηγῆται 6 διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐφ’ ὑμᾶς
τοὺς Χαλδαίους τοὺς μαχητάς τὸ ἔθνος τὸ πικρὸν
καὶ τὸ ταχινὸν τὸ πορευόμενον ἐπὶ τὰ πλάτη
τῆς γῆς τοῦ κατακληρονομῆσαι σκηνώματα
οὐκ αὐτοῦ 7 φοβερὸς καὶ ἐπιφανής ἐστιν ἐξ
αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ ἔσται καὶ τὸ λῆμμα αὐτοῦ
ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται 8 καὶ ἐξαλοῦνται ὑπὲρ
παρδάλεις οἱ ἵπποι αὐτοῦ καὶ ὀξύτεροι ὑπὲρ
τοὺς λύκους τῆς Ἀραβίας καὶ ἐξιππάσονται οἱ
ἱππεῖς αὐτοῦ καὶ ὁρμήσουσιν μακρόθεν καὶ
πετασθήσονται ὡς ἀετὸς πρόθυμος εἰς τὸ φαγεῖν
9 συντέλεια εἰς ἀσεβεῖς ἥξει ἀνθεστηκότας
προσώποις αὐτῶν ἐξ ἐναντίας καὶ συνάξει ὡς
ἄμμον αἰχμαλωσίαν 10 καὶ αὐτὸς ἐν βασιλεῦσιν
ἐντρυφήσει καὶ τύραννοι παίγνια αὐτοῦ καὶ
αὐτὸς εἰς πᾶν ὀχύρωμα ἐμπαίξεται καὶ βαλεῖ
χῶμα καὶ κρατήσει αὐτοῦ 11 τότε μεταβαλεῖ τὸ
πνεῦμα καὶ διελεύσεται καὶ ἐξιλάσεται αὕτη ἡ
ἰσχὺς τῷ θεῷ μου 12 οὐχὶ σὺ ἀπ’ ἀρχῆς κύριε ὁ
θεὸς ὁ ἅγιός μου καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν κύριε
εἰς κρίμα τέταχας αὐτόν καὶ ἔπλασέν με τοῦ
ἐλέγχειν παιδείαν αὐτοῦ 13 καθαρὸς ὀφθαλμὸς
τοῦ μὴ ὁρᾶν πονηρά καὶ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πόνους
οὐ δυνήσῃ ἵνα τί ἐπιβλέπεις ἐπὶ καταφρονοῦντας
παρασιωπήσῃ ἐν τῷ καταπίνειν ἀσεβῆ τὸν
δίκαιον 14 καὶ ποιήσεις τοὺς ἀνθρώπους ὡς τοὺς
ἰχθύας τῆς θαλάσσης καὶ ὡς τὰ ἑρπετὰ τὰ οὐκ
ἔχοντα ἡγούμενον 15 συντέλειαν ἐν ἀγκίστρῳ
ἀνέσπασεν καὶ εἵλκυσεν αὐτὸν ἐν ἀμφιβλήστρῳ
καὶ συνήγαγεν αὐτὸν ἐν ταῖς σαγήναις αὐτοῦ
ἕνεκεν τούτου εὐφρανθήσεται καὶ χαρήσεται ἡ
καρδία αὐτοῦ 16 ἕνεκεν τούτου θύσει τῇ σαγήνῃ
αὐτοῦ καὶ θυμιάσει τῷ ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ ὅτι
ἐν αὐτοῖς ἐλίπανεν μερίδα αὐτοῦ καὶ τὰ βρώματα
αὐτοῦ ἐκλεκτά 17 διὰ τοῦτο ἀμφιβαλεῖ τὸ
ἀμφίβληστρον αὐτοῦ καὶ διὰ παντὸς ἀποκτέννειν
ἔθνη οὐ φείσεται

2 ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι καὶ ἐπιβήσομαι
ἐπὶ πέτραν καὶ ἀποσκοπεύσω τοῦ ἰδεῖν τί λαλήσει
ἐν ἐμοὶ καὶ τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸν ἔλεγχόν μου 2
καὶ ἀπεκρίθη πρός με κύριος καὶ εἶπεν γράψον
ὅρασιν καὶ σαφῶς ἐπὶ πυξίον ὅπως διώκῃ ὁ
ἀναγινώσκων αὐτά 3 διότι ἔτι ὅρασις εἰς καιρὸν
καὶ ἀνατελεῖ εἰς πέρας καὶ οὐκ εἰς κενόν ἐὰν
ὑστερήσῃ ὑπόμεινον αὐτόν ὅτι ἐρχόμενος ἥξει
καὶ οὐ μὴ χρονίσῃ 4 ἐὰν ὑποστείληται οὐκ
εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ ὁ δὲ δίκαιος
ἐκ πίστεώς μου ζήσεται 5 ὁ δὲ κατοινωμένος
καὶ καταφρονητὴς ἀνὴρ ἀλαζών οὐδὲν μὴ
περάνῃ ὃς ἐπλάτυνεν καθὼς ὁ ᾅδης τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ καὶ οὗτος ὡς θάνατος οὐκ ἐμπιπλάμενος
καὶ ἐπισυνάξει ἐπ’ αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη καὶ

εἰσδέξεται πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς λαούς (Sheol
h7585) 6 οὐχὶ ταῦτα πάντα παραβολὴν κατ’ αὐτοῦ
λήμψονται καὶ πρόβλημα εἰς διήγησιν αὐτοῦ
καὶ ἐροῦσιν οὐαὶ ὁ πληθύνων ἑαυτῷ τὰ οὐκ
ὄντα αὐτοῦ ἕως τίνος καὶ βαρύνων τὸν κλοιὸν
αὐτοῦ στιβαρῶς 7 ὅτι ἐξαίφνης ἀναστήσονται
δάκνοντες αὐτόν καὶ ἐκνήψουσιν οἱ ἐπίβουλοί
σου καὶ ἔσῃ εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς 8 διότι σὺ
ἐσκύλευσας ἔθνη πολλά σκυλεύσουσίν σε πάντες
οἱ ὑπολελειμμένοι λαοὶ δῑ αἵματα ἀνθρώπων
καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως καὶ πάντων
τῶν κατοικούντων αὐτήν 9 ὦ ὁ πλεονεκτῶν
πλεονεξίαν κακὴν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ τοῦ τάξαι εἰς
ὕψος νοσσιὰν αὐτοῦ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐκ χειρὸς
κακῶν 10 ἐβουλεύσω αἰσχύνην τῷ οἴκῳ σου
συνεπέρανας λαοὺς πολλούς καὶ ἐξήμαρτεν ἡ
ψυχή σου 11 διότι λίθος ἐκ τοίχου βοήσεται
καὶ κάνθαρος ἐκ ξύλου φθέγξεται αὐτά 12 οὐαὶ
ὁ οἰκοδομῶν πόλιν ἐν αἵμασιν καὶ ἑτοιμάζων
πόλιν ἐν ἀδικίαις 13 οὐ ταῦτά ἐστιν παρὰ
κυρίου παντοκράτορος καὶ ἐξέλιπον λαοὶ ἱκανοὶ
ἐν πυρί καὶ ἔθνη πολλὰ ὠλιγοψύχησαν 14
ὅτι πλησθήσεται ἡ γῆ τοῦ γνῶναι τὴν δόξαν
κυρίου ὡς ὕδωρ κατακαλύψει αὐτούς 15 ὦ ὁ
ποτίζων τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀνατροπῇ θολερᾷ
καὶ μεθύσκων ὅπως ἐπιβλέπῃ ἐπὶ τὰ σπήλαια
αὐτῶν 16 πλησμονὴν ἀτιμίας ἐκ δόξης πίε καὶ σὺ
καὶ διασαλεύθητι καὶ σείσθητι ἐκύκλωσεν ἐπὶ
σὲ ποτήριον δεξιᾶς κυρίου καὶ συνήχθη ἀτιμία
ἐπὶ τὴν δόξαν σου 17 διότι ἀσέβεια τοῦ Λιβάνου
καλύψει σε καὶ ταλαιπωρία θηρίων πτοήσει
σε διὰ αἵματα ἀνθρώπων καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ
πόλεως καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν
18 τί ὠφελεῖ γλυπτὸν ὅτι ἔγλυψαν αὐτό ἔπλασαν
αὐτὸ χώνευμα φαντασίαν ψευδῆ ὅτι πέποιθεν
ὁ πλάσας ἐπὶ τὸ πλάσμα αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι
εἴδωλα κωφά 19 οὐαὶ ὁ λέγων τῷ ξύλῳ ἔκνηψον
ἐξεγέρθητι καὶ τῷ λίθῳ ὑψώθητι καὶ αὐτό ἐστιν
φαντασία τοῦτο δέ ἐστιν ἔλασμα χρυσίου καὶ
ἀργυρίου καὶ πᾶν πνεῦμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ 20 ὁ
δὲ κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ εὐλαβείσθω ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ

3 προσευχὴ Αμβακουμ τοῦ προφήτου μετὰ
ᾠδῆς 2 κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ
ἐφοβήθην κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην
ἐν μέσῳ δύο ζῴων γνωσθήσῃ ἐν τῷ ἐγγίζειν
τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν
ἀναδειχθήσῃ ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μου
ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ 3 ὁ θεὸς ἐκ Θαιμαν ἥξει
καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος διάψαλμα
ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ καὶ αἰνέσεως
αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ 4 καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς
ἔσται κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἔθετο ἀγάπησιν
κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ 5 πρὸ προσώπου αὐτοῦ
πορεύσεται λόγος καὶ ἐξελεύσεται ἐν πεδίλοις
οἱ πόδες αὐτοῦ 6 ἔστη καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ
ἐπέβλεψεν καὶ διετάκη ἔθνη διεθρύβη τὰ ὄρη
βίᾳ ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι 7 πορείας αἰωνίας
αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον σκηνώματα Αἰθιόπων
πτοηθήσονται καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιαμ 8 μὴ ἐν
ποταμοῖς ὠργίσθης κύριε ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός
σου ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημά σου ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ
τοὺς ἵππους σου καὶ ἡ ἱππασία σου σωτηρία 9
ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ τὰ σκῆπτρα
λέγει κύριος διάψαλμα ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ
10 ὄψονταί σε καὶ ὠδινήσουσιν λαοί σκορπίζων

ὕδατα πορείας αὐτοῦ ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν
αὐτῆς ὕψος φαντασίας αὐτῆς 11 ἐπήρθη ὁ
ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς
εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται εἰς φέγγος
ἀστραπῆς ὅπλων σου 12 ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις
γῆν καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη 13 ἐξῆλθες εἰς
σωτηρίαν λαοῦ σου τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου
ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον ἐξήγειρας
δεσμοὺς ἕως τραχήλου διάψαλμα 14 διέκοψας ἐν
ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν σεισθήσονται ἐν
αὐτῇ διανοίξουσιν χαλινοὺς αὐτῶν ὡς ἔσθων
πτωχὸς λάθρᾳ 15 καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν
τοὺς ἵππους σου ταράσσοντας ὕδωρ πολύ 16
ἐφυλαξάμην καὶ ἐπτοήθη ἡ κοιλία μου ἀπὸ
φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου καὶ εἰσῆλθεν
τρόμος εἰς τὰ ὀστᾶ μου καὶ ὑποκάτωθέν μου
ἐταράχθη ἡ ἕξις μου ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως τοῦ ἀναβῆναι εἰς λαὸν παροικίας μου
17 διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει καὶ οὐκ ἔσται
γενήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις ψεύσεται ἔργον
ἐλαίας καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν ἐξέλιπον
ἀπὸ βρώσεως πρόβατα καὶ οὐχ ὑπάρχουσιν βόες
ἐπὶ φάτναις 18 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι
χαρήσομαι ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου 19 κύριος
ὁ θεὸς δύναμίς μου καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς
συντέλειαν ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με τοῦ νικῆσαι
ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ

Σοφονίας

1 λόγος κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Σοφονιαν
τὸν τοῦ Χουσι υἱὸν Γοδολιου τοῦ Αμαριου τοῦ
Εζεκιου ἐν ἡμέραις Ιωσιου υἱοῦ Αμων βασιλέως
Ιουδα 2 ἐκλείψει ἐκλιπέτω πάντα ἀπὸ προσώπου
τῆς γῆς λέγει κύριος 3 ἐκλιπέτω ἄνθρωπος
καὶ κτήνη ἐκλιπέτω τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης καὶ ἐξαρῶ τοὺς
ἀνθρώπους ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς λέγει κύριος
4 καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Ιουδαν καὶ ἐπὶ
πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ καὶ ἐξαρῶ
ἐκ τοῦ τόπου τούτου τὰ ὀνόματα τῆς Βααλ καὶ τὰ
ὀνόματα τῶν ἱερέων 5 καὶ τοὺς προσκυνοῦντας
ἐπὶ τὰ δώματα τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς
ὀμνύοντας κατὰ τοῦ κυρίου καὶ τοὺς ὀμνύοντας
κατὰ τοῦ βασιλέως αὐτῶν 6 καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας
ἀπὸ τοῦ κυρίου καὶ τοὺς μὴ ζητήσαντας τὸν
κύριον καὶ τοὺς μὴ ἀντεχομένους τοῦ κυρίου
7 εὐλαβεῖσθε ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ
διότι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου ὅτι ἡτοίμακεν
κύριος τὴν θυσίαν αὐτοῦ ἡγίακεν τοὺς κλητοὺς
αὐτοῦ 8 καὶ ἔσται ἐν ἡμέρᾳ θυσίας κυρίου καὶ
ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
τοῦ βασιλέως καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐνδεδυμένους
ἐνδύματα ἀλλότρια 9 καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ πάντας
ἐμφανῶς ἐπὶ τὰ πρόπυλα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
τοὺς πληροῦντας τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ
αὐτῶν ἀσεβείας καὶ δόλου 10 καὶ ἔσται ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος φωνὴ κραυγῆς
ἀπὸ πύλης ἀποκεντούντων καὶ ὀλολυγμὸς ἀπὸ
τῆς δευτέρας καὶ συντριμμὸς μέγας ἀπὸ τῶν
βουνῶν 11 θρηνήσατε οἱ κατοικοῦντες τὴν
κατακεκομμένην ὅτι ὡμοιώθη πᾶς ὁ λαὸς
Χανααν ἐξωλεθρεύθησαν πάντες οἱ ἐπηρμένοι
ἀργυρίῳ 12 καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἐξερευνήσω τὴν Ιερουσαλημ μετὰ λύχνου καὶ
ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καταφρονοῦντας
ἐπὶ τὰ φυλάγματα αὐτῶν οἱ λέγοντες ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν οὐ μὴ ἀγαθοποιήσῃ κύριος οὐδ’
οὐ μὴ κακώσῃ 13 καὶ ἔσται ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς
διαρπαγὴν καὶ οἱ οἶκοι αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ
οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ οὐ μὴ κατοικήσουσιν
ἐν αὐταῖς καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ
οὐ μὴ πίωσιν τὸν οἶνον αὐτῶν 14 ὅτι ἐγγὺς
ἡ ἡμέρα κυρίου ἡ μεγάλη ἐγγὺς καὶ ταχεῖα
σφόδρα φωνὴ ἡμέρας κυρίου πικρὰ καὶ σκληρά
τέτακται δυνατή 15 ἡμέρα ὀργῆς ἡ ἡμέρα ἐκείνη
ἡμέρα θλίψεως καὶ ἀνάγκης ἡμέρα ἀωρίας καὶ
ἀφανισμοῦ ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου ἡμέρα
νεφέλης καὶ ὁμίχλης 16 ἡμέρα σάλπιγγος καὶ
κραυγῆς ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς καὶ ἐπὶ
τὰς γωνίας τὰς ὑψηλάς 17 καὶ ἐκθλίψω τοὺς
ἀνθρώπους καὶ πορεύσονται ὡς τυφλοί ὅτι τῷ
κυρίῳ ἐξήμαρτον καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς
χοῦν καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ὡς βόλβιτα 18 καὶ τὸ
ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν οὐ μὴ
δύνηται ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου
καὶ ἐν πυρὶ ζήλους αὐτοῦ καταναλωθήσεται
πᾶσα ἡ γῆ διότι συντέλειαν καὶ σπουδὴν ποιήσει
ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν

2 συνάχθητε καὶ συνδέθητε τὸ ἔθνος τὸ
ἀπαίδευτον 2 πρὸ τοῦ γενέσθαι ὑμᾶς ὡς ἄνθος
παραπορευόμενον πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ’ ὑμᾶς
ὀργὴν κυρίου πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ’ ὑμᾶς ἡμέραν
θυμοῦ κυρίου 3 ζητήσατε τὸν κύριον πάντες
ταπεινοὶ γῆς κρίμα ἐργάζεσθε καὶ δικαιοσύνην

ζητήσατε καὶ ἀποκρίνεσθε αὐτά ὅπως σκεπασθῆτε
ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου 4 διότι Γάζα διηρπασμένη
ἔσται καὶ Ἀσκαλὼν ἔσται εἰς ἀφανισμόν καὶ
Ἄζωτος μεσημβρίας ἐκριφήσεται καὶ Ακκαρων
ἐκριζωθήσεται 5 οὐαὶ οἱ κατοικοῦντες τὸ
σχοίνισμα τῆς θαλάσσης πάροικοι Κρητῶν λόγος
κυρίου ἐφ’ ὑμᾶς Χανααν γῆ ἀλλοφύλων καὶ
ἀπολῶ ὑμᾶς ἐκ κατοικίας 6 καὶ ἔσται Κρήτη
νομὴ ποιμνίων καὶ μάνδρα προβάτων 7 καὶ ἔσται
τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης τοῖς καταλοίποις
οἴκου Ιουδα ἐπ’ αὐτοὺς νεμήσονται ἐν τοῖς οἴκοις
Ἀσκαλῶνος δείλης καταλύσουσιν ἀπὸ προσώπου
υἱῶν Ιουδα ὅτι ἐπέσκεπται αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς
αὐτῶν καὶ ἀπέστρεψε τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν 8
ἤκουσα ὀνειδισμοὺς Μωαβ καὶ κονδυλισμοὺς
υἱῶν Αμμων ἐν οἷς ὠνείδιζον τὸν λαόν μου καὶ
ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ ὅριά μου 9 διὰ τοῦτο ζῶ ἐγώ
λέγει κύριος τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ισραηλ διότι
Μωαβ ὡς Σοδομα ἔσται καὶ οἱ υἱοὶ Αμμων ὡς
Γομορρα καὶ Δαμασκὸς ἐκλελειμμένη ὡς θιμωνιὰ
ἅλωνος καὶ ἠφανισμένη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ οἱ
κατάλοιποι λαοῦ μου διαρπῶνται αὐτούς καὶ οἱ
κατάλοιποι ἔθνους μου κληρονομήσουσιν αὐτούς
10 αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς ὕβρεως αὐτῶν διότι
ὠνείδισαν καὶ ἐμεγαλύνθησαν ἐπὶ τὸν κύριον
τὸν παντοκράτορα 11 ἐπιφανήσεται κύριος ἐπ’
αὐτοὺς καὶ ἐξολεθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς
τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ
ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ πᾶσαι αἱ νῆσοι
τῶν ἐθνῶν 12 καὶ ὑμεῖς Αἰθίοπες τραυματίαι
ῥομφαίας μού ἐστε 13 καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα
αὐτοῦ ἐπὶ βορρᾶν καὶ ἀπολεῖ τὸν Ἀσσύριον καὶ
θήσει τὴν Νινευη εἰς ἀφανισμὸν ἄνυδρον ὡς
ἔρημον 14 καὶ νεμήσονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ποίμνια
καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ χαμαιλέοντες καὶ
ἐχῖνοι ἐν τοῖς φατνώμασιν αὐτῆς κοιτασθήσονται
καὶ θηρία φωνήσει ἐν τοῖς διορύγμασιν αὐτῆς
κόρακες ἐν τοῖς πυλῶσιν αὐτῆς διότι κέδρος τὸ
ἀνάστημα αὐτῆς 15 αὕτη ἡ πόλις ἡ φαυλίστρια
ἡ κατοικοῦσα ἐπ’ ἐλπίδι ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ
αὐτῆς ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν μετ’ ἐμὲ ἔτι πῶς
ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν νομὴ θηρίων πᾶς ὁ
διαπορευόμενος δι᾽ αὐτῆς συριεῖ καὶ κινήσει τὰς
χεῖρας αὐτοῦ

3 ὦ ἡ ἐπιφανὴς καὶ ἀπολελυτρωμένη ἡ πόλις ἡ
περιστερά 2 οὐκ εἰσήκουσεν φωνῆς οὐκ ἐδέξατο
παιδείαν ἐπὶ τῷ κυρίῳ οὐκ ἐπεποίθει καὶ πρὸς
τὸν θεὸν αὐτῆς οὐκ ἤγγισεν 3 οἱ ἄρχοντες αὐτῆς
ἐν αὐτῇ ὡς λέοντες ὠρυόμενοι οἱ κριταὶ αὐτῆς
ὡς λύκοι τῆς Ἀραβίας οὐχ ὑπελίποντο εἰς τὸ
πρωί 4 οἱ προφῆται αὐτῆς πνευματοφόροι ἄνδρες
καταφρονηταί οἱ ἱερεῖς αὐτῆς βεβηλοῦσιν τὰ ἅγια
καὶ ἀσεβοῦσιν νόμον 5 ὁ δὲ κύριος δίκαιος ἐν
μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ μὴ ποιήσῃ ἄδικον πρωὶ πρωὶ
δώσει κρίμα αὐτοῦ εἰς φῶς καὶ οὐκ ἀπεκρύβη καὶ
οὐκ ἔγνω ἀδικίαν ἐν ἀπαιτήσει καὶ οὐκ εἰς νεῖκος
ἀδικίαν 6 ἐν διαφθορᾷ κατέσπασα ὑπερηφάνους
ἠφανίσθησαν γωνίαι αὐτῶν ἐξερημώσω τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν τὸ παράπαν τοῦ μὴ διοδεύειν
ἐξέλιπον αἱ πόλεις αὐτῶν παρὰ τὸ μηδένα
ὑπάρχειν μηδὲ κατοικεῖν 7 εἶπα πλὴν φοβεῖσθέ
με καὶ δέξασθε παιδείαν καὶ οὐ μὴ ἐξολεθρευθῆτε
ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῆς πάντα ὅσα ἐξεδίκησα ἐπ’
αὐτήν ἑτοιμάζου ὄρθρισον διέφθαρται πᾶσα ἡ
ἐπιφυλλὶς αὐτῶν 8 διὰ τοῦτο ὑπόμεινόν με
λέγει κύριος εἰς ἡμέραν ἀναστάσεώς μου εἰς

μαρτύριον διότι τὸ κρίμα μου εἰς συναγωγὰς
ἐθνῶν τοῦ εἰσδέξασθαι βασιλεῖς τοῦ ἐκχέαι ἐπ᾽
αὐτοὺς πᾶσαν ὀργὴν θυμοῦ μου διότι ἐν πυρὶ
ζήλους μου καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ **9**
ὅτι τότε μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς γλῶσσαν εἰς
γενεὰν αὐτῆς τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα
κυρίου τοῦ δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἕνα **10** ἐκ
περάτων ποταμῶν Αἰθιοπίας οἴσουσιν θυσίας μοι
11 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐ μὴ καταισχυνθῇς ἐκ
πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων σου ὧν ἠσέβησας
εἰς ἐμέ ὅτι τότε περιελῶ ἀπὸ σοῦ τὰ φαυλίσματα
τῆς ὕβρεώς σου καὶ οὐκέτι μὴ προσθῇς τοῦ
μεγαλαυχῆσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου **12** καὶ
ὑπολείψομαι ἐν σοὶ λαὸν πραΰν καὶ ταπεινόν
καὶ εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὀνόματος κυρίου
13 οἱ κατάλοιποι τοῦ Ισραηλ καὶ οὐ ποιήσουσιν
ἀδικίαν καὶ οὐ λαλήσουσιν μάταια καὶ οὐ μὴ
εὑρεθῇ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν γλῶσσα δολία
διότι αὐτοὶ νεμήσονται καὶ κοιτασθήσονται καὶ
οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς **14** χαῖρε σφόδρα
θύγατερ Σιων κήρυσσε θύγατερ Ιερουσαλημ
εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
σου θύγατερ Ιερουσαλημ **15** περιεῖλεν κύριος τὰ
ἀδικήματά σου λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν
σου βασιλεὺς Ισραηλ κύριος ἐν μέσῳ σου οὐκ ὄψῃ
κακὰ οὐκέτι **16** ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρεῖ κύριος
τῇ Ιερουσαλημ θάρσει Σιων μὴ παρείσθωσαν αἱ
χεῖρές σου **17** κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί δυνατὸς
σώσει σε ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην καὶ καινιεῖ
σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ
σὲ ἐν τέρψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς **18** καὶ συνάξω
τοὺς συντετριμμένους οὐαί τίς ἔλαβεν ἐπ᾽ αὐτὴν
ὀνειδισμόν **19** ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἕνεκεν σοῦ
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγει κύριος καὶ σώσω τὴν
ἐκπεπιεσμένην καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι
καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημα καὶ ὀνομαστοὺς
ἐν πάσῃ τῇ γῇ **20** καὶ καταισχυνθήσονται ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ ὅταν καλῶς ὑμῖν ποιήσω καὶ ἐν τῷ
καιρῷ ὅταν εἰσδέξωμαι ὑμᾶς διότι δώσω ὑμᾶς
ὀνομαστοὺς καὶ εἰς καύχημα ἐν πᾶσιν τοῖς λαοῖς
τῆς γῆς ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν
ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν λέγει κύριος

Ἀγγαῖος

1 ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως
ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος
κύριου ἐν χειρὶ Αγγαιου τοῦ προφήτου λέγων
εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβαβελ τὸν τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ
φυλῆς Ιουδα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ιωσεδεκ
τὸν ἱερέα τὸν μέγαν λέγων 2 τάδε λέγει κύριος
παντοκράτωρ λέγων ὁ λαὸς οὗτος λέγουσιν οὐχ
ἥκει ὁ καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου
3 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Αγγαιου τοῦ
προφήτου λέγων 4 εἰ καιρὸς ὑμῖν μέν ἐστιν τοῦ
οἰκεῖν ἐν οἴκοις ὑμῶν κοιλοστάθμοις ὁ δὲ οἶκος
οὗτος ἐξηρήμωται 5 καὶ νῦν τάδε λέγει κύριος
παντοκράτωρ τάξατε δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς
ὁδοὺς ὑμῶν 6 ἐσπείρατε πολλὰ καὶ εἰσηνέγκατε
ὀλίγα ἐφάγετε καὶ οὐκ εἰς πλησμονήν ἐπίετε καὶ
οὐκ εἰς μέθην περιεβάλεσθε καὶ οὐκ ἐθερμάνθητε
ἐν αὐτοῖς καὶ ὁ τοὺς μισθοὺς συνάγων συνήγαγεν
εἰς δεσμὸν τετρυπημένον 7 τάδε λέγει κύριος
παντοκράτωρ θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς
ὁδοὺς ὑμῶν 8 ἀνάβητε ἐπὶ τὸ ὄρος καὶ κόψατε
ξύλα καὶ οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον καὶ εὐδοκήσω
ἐν αὐτῷ καὶ ἐνδοξασθήσομαι εἶπεν κύριος 9
ἐπεβλέψατε εἰς πολλά καὶ ἐγένετο ὀλίγα καὶ
εἰσηνέχθη εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐξεφύσησα αὐτά
διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἀνθ'
ὧν ὁ οἶκός μού ἐστιν ἔρημος ὑμεῖς δὲ διώκετε
ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ 10 διὰ τοῦτο ἀνέξει
ὁ οὐρανὸς ἀπὸ δρόσου καὶ ἡ γῆ ὑποστελεῖται τὰ
ἐκφόρια αὐτῆς 11 καὶ ἐπάξω ῥομφαίαν ἐπὶ τὴν
γῆν καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ ἐπὶ τὸν σῖτον καὶ ἐπὶ τὸν
οἶνον καὶ ἐπὶ τὸ ἔλαιον καὶ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ καὶ
ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ
πάντας τοὺς πόνους τῶν χειρῶν αὐτῶν 12 καὶ
ἤκουσεν Ζοροβαβελ ὁ τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς
Ιουδα καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ιωσεδεκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας
καὶ πάντες οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ τῆς φωνῆς
κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ τῶν λόγων Αγγαιου
τοῦ προφήτου καθότι ἐξαπέστειλεν αὐτὸν κύριος
ὁ θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτούς καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς
ἀπὸ προσώπου κυρίου 13 καὶ εἶπεν Αγγαιος ὁ
ἄγγελος κυρίου τῷ λαῷ ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν
λέγει κύριος 14 καὶ ἐξήγειρεν κύριος τὸ πνεῦμα
Ζοροβαβελ τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς Ιουδα καὶ
τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ τοῦ Ιωσεδεκ τοῦ ἱερέως τοῦ
μεγάλου καὶ τὸ πνεῦμα τῶν καταλοίπων παντὸς
τοῦ λαοῦ καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐποίουν ἔργα ἐν τῷ
οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος θεοῦ αὐτῶν 15
τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἕκτου τῷ
δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως

2 τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ μιᾷ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς
ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ Αγγαιου τοῦ προφήτου
λέγων 2 εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβαβελ τὸν τοῦ
Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς Ιουδα καὶ πρὸς Ἰησοῦν
τὸν τοῦ Ιωσεδεκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν καὶ πρὸς
πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ λέγων 3
τίς ἐξ ὑμῶν ὃς εἶδεν τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ τῇ ἔμπροσθεν καὶ πῶς ὑμεῖς βλέπετε
αὐτὸν νῦν καθὼς οὐχ ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν
4 καὶ νῦν κατίσχυε Ζοροβαβελ λέγει κύριος
καὶ κατίσχυε Ἰησοῦ ὁ τοῦ Ιωσεδεκ ὁ ἱερεὺς ὁ
μέγας καὶ κατισχυέτω πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς λέγει
κύριος καὶ ποιεῖτε διότι μεθ' ὑμῶν ἐγώ εἰμι
λέγει κύριος παντοκράτωρ 5 καὶ τὸ πνεῦμά μου
ἐφέστηκεν ἐν μέσῳ ὑμῶν θαρσεῖτε 6 διότι τάδε
λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω

τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν
καὶ τὴν ξηράν 7 καὶ συσσείσω πάντα τὰ ἔθνη
καὶ ἥξει τὰ ἐκλεκτὰ πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ
πλήσω τὸν οἶκον τοῦτον δόξης λέγει κύριος
παντοκράτωρ 8 ἐμὸν τὸ ἀργύριον καὶ ἐμὸν
τὸ χρυσίον λέγει κύριος παντοκράτωρ 9 διότι
μεγάλη ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου τούτου ἡ ἐσχάτη
ὑπὲρ τὴν πρώτην λέγει κύριος παντοκράτωρ
καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ δώσω εἰρήνην λέγει
κύριος παντοκράτωρ καὶ εἰρήνην ψυχῆς εἰς
περιποίησιν παντὶ τῷ κτίζοντι τοῦ ἀναστῆσαι τὸν
ναὸν τοῦτον 10 τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ ἐνάτου
μηνὸς ἔτους δευτέρου ἐπὶ Δαρείου ἐγένετο λόγος
κυρίου πρὸς Αγγαιον τὸν προφήτην λέγων 11
τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐπερώτησον
τοὺς ἱερεῖς νόμον λέγων 12 ἐὰν λάβῃ ἄνθρωπος
κρέας ἅγιον ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ
ἅψηται τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄρτου ἢ
ἑψέματος ἢ οἴνου ἢ ἐλαίου ἢ παντὸς βρώματος
εἰ ἁγιασθήσεται καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ
εἶπαν οὔ 13 καὶ εἶπεν Αγγαιος ἐὰν ἅψηται
μεμιαμμένος ἐπὶ ψυχῇ ἀπὸ παντὸς τούτων εἰ
μιανθήσεται καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ εἶπαν
μιανθήσεται 14 καὶ ἀπεκρίθη Αγγαιος καὶ εἶπεν
οὕτως ὁ λαὸς οὗτος καὶ οὕτως τὸ ἔθνος τοῦτο
ἐνώπιον ἐμοῦ λέγει κύριος καὶ οὕτως πάντα τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ὃς ἐὰν ἐγγίσῃ ἐκεῖ
μιανθήσεται ἕνεκεν τῶν λημμάτων αὐτῶν τῶν
ὀρθρινῶν ὀδυνηθήσονται ἀπὸ προσώπου πόνων
αὐτῶν καὶ ἐμισεῖτε ἐν πύλαις ἐλέγχοντας 15
καὶ νῦν θέσθε δὴ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς
ἡμέρας ταύτης καὶ ὑπεράνω πρὸ τοῦ θεῖναι λίθον
ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ κυρίου 16 τίνες ἦτε ὅτε
ἐνεβάλλετε εἰς κυψέλην κριθῆς εἴκοσι σάτα καὶ
ἐγένετο κριθῆς δέκα σάτα καὶ εἰσεπορεύεσθε εἰς
τὸ ὑπολήνιον ἐξαντλῆσαι πεντήκοντα μετρητάς
καὶ ἐγένοντο εἴκοσι 17 ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν ἀφορίᾳ
καὶ ἐν ἀνεμοφθορίᾳ καὶ ἐν χαλάζῃ πάντα τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρός με
λέγει κύριος 18 ὑποτάξατε δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν
ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα ἀπὸ τῆς
τετράδος καὶ εἰκάδος τοῦ ἐνάτου μηνὸς καὶ ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ἧς ἐθεμελιώθη ὁ ναὸς κυρίου θέσθε
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν 19 εἰ ἔτι ἐπιγνωσθήσεται
ἐπὶ τῆς ἅλω καὶ εἰ ἔτι ἡ ἄμπελος καὶ ἡ συκῆ καὶ ἡ
ῥόα καὶ τὰ ξύλα τῆς ἐλαίας τὰ οὐ φέροντα καρπόν
ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης εὐλογήσω 20 καὶ ἐγένετο
λόγος κυρίου ἐκ δευτέρου πρὸς Αγγαιον τὸν
προφήτην τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς λέγων
21 εἰπὸν πρὸς Ζοροβαβελ τὸν τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ
φυλῆς Ιουδα λέγων ἐγὼ σείω τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν 22 καὶ
καταστρέψω θρόνους βασιλέων καὶ ὀλεθρεύσω
δύναμιν βασιλέων τῶν ἐθνῶν καὶ καταστρέψω
ἅρματα καὶ ἀναβάτας καὶ καταβήσονται ἵπποι
καὶ ἀναβάται αὐτῶν ἕκαστος ἐν ῥομφαίᾳ πρὸς
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ 23 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει
κύριος παντοκράτωρ λήμψομαί σε Ζοροβαβελ
τὸν τοῦ Σαλαθιηλ τὸν δοῦλόν μου λέγει κύριος
καὶ θήσομαί σε ὡς σφραγῖδα διότι σὲ ᾑρέτισα
λέγει κύριος παντοκράτωρ

Ζαχαρίας

1 ἐν τῷ ὀγδόῳ μηνὶ ἔτους δευτέρου ἐπὶ Δαρείου
ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαριαν τὸν τοῦ
Βαραχιου υἱὸν Αδδω τὸν προφήτην λέγων 2
ὠργίσθη κύριος ἐπὶ τοὺς πατέρας ὑμῶν ὀργὴν
μεγάλην 3 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει
κύριος παντοκράτωρ ἐπιστρέψατε πρός με καὶ
ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει κύριος 4 καὶ μὴ
γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν οἷς ἐνεκάλεσαν
αὐτοῖς οἱ προφῆται οἱ ἔμπροσθεν λέγοντες τάδε
λέγει κύριος παντοκράτωρ ἀποστρέψατε ἀπὸ
τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ ἀπὸ τῶν
ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ οὐ
προσέσχον τοῦ εἰσακοῦσαί μου λέγει κύριος
5 οἱ πατέρες ὑμῶν ποῦ εἰσιν καὶ οἱ προφῆται
μὴ τὸν αἰῶνα ζήσονται 6 πλὴν τοὺς λόγους
μου καὶ τὰ νόμιμά μου δέχεσθε ὅσα ἐγὼ
ἐντέλλομαι ἐν πνεύματί μου τοῖς δούλοις
μου τοῖς προφήταις οἳ κατελάβοσαν τοὺς
πατέρας ὑμῶν καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν καθὼς
παρατέτακται κύριος παντοκράτωρ τοῦ ποιῆσαι
κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα
ὑμῶν οὕτως ἐποίησεν ὑμῖν 7 τῇ τετράδι καὶ
εἰκάδι τῷ ἑνδεκάτῳ μηνί οὗτός ἐστιν ὁ μὴν
Σαβατ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου ἐγένετο
λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαριαν τὸν τοῦ Βαραχιου
υἱὸν Αδδω τὸν προφήτην λέγων 8 ἑώρακα
τὴν νύκτα καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ἵππον
πυρρόν καὶ οὗτος εἱστήκει ἀνὰ μέσον τῶν δύο
ὀρέων τῶν κατασκίων καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ἵπποι
πυρροὶ καὶ ψαροὶ καὶ ποικίλοι καὶ λευκοί 9 καὶ
εἶπα τί οὗτοι κύριε καὶ εἶπεν πρός με ὁ ἄγγελος
ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί ἐγὼ δείξω σοι τί ἐστιν ταῦτα 10
καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ ἐφεστηκὼς ἀνὰ μέσον
τῶν ὀρέων καὶ εἶπεν πρός με οὗτοί εἰσιν οὓς
ἐξαπέσταλκεν κύριος τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν 11
καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ ἀγγέλῳ κυρίου τῷ ἐφεστῶτι
ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων καὶ εἶπον περιωδεύκαμεν
πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ κατοικεῖται
καὶ ἡσυχάζει 12 καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος κυρίου
καὶ εἶπεν κύριε παντοκράτωρ ἕως τίνος οὐ
μὴ ἐλεήσῃς τὴν Ιερουσαλημ καὶ τὰς πόλεις
Ιουδα ἃς ὑπερεῖδες τοῦτο ἑβδομηκοστὸν ἔτος 13
καὶ ἀπεκρίθη κύριος παντοκράτωρ τῷ ἀγγέλῳ
τῷ λαλοῦντι ἐν ἐμοὶ ῥήματα καλὰ καὶ λόγους
παρακλητικούς 14 καὶ εἶπεν πρός με ὁ ἄγγελος
ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί ἀνάκραγε λέγων τάδε λέγει
κύριος παντοκράτωρ ἐζήλωκα τὴν Ιερουσαλημ
καὶ τὴν Σιων ζῆλον μέγαν 15 καὶ ὀργὴν μεγάλην
ἐγὼ ὀργίζομαι ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ συνεπιτιθέμενα
ἀνθ’ ὧν ἐγὼ μὲν ὠργίσθην ὀλίγα αὐτοὶ δὲ
συνεπέθεντο εἰς κακά 16 διὰ τοῦτο τάδε λέγει
κύριος ἐπιστρέψω ἐπὶ Ιερουσαλημ ἐν οἰκτιρμῷ
καὶ ὁ οἶκός μου ἀνοικοδομηθήσεται ἐν αὐτῇ λέγει
κύριος παντοκράτωρ καὶ μέτρον ἐκταθήσεται
ἐπὶ Ιερουσαλημ ἔτι 17 καὶ εἶπεν πρός με ὁ
ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί ἀνάκραγε λέγων τάδε
λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔτι διαχυθήσονται
πόλεις ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἐλεήσει κύριος ἔτι τὴν
Σιων καὶ αἱρετιεῖ ἔτι τὴν Ιερουσαλημ 18 καὶ
ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ
τέσσαρα κέρατα 19 καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν
λαλοῦντα ἐν ἐμοί τί ἐστιν ταῦτα κύριε καὶ εἶπεν
πρός με ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν
Ιουδαν καὶ τὸν Ισραηλ 20 καὶ ἔδειξέν μοι κύριος
τέσσαρας τέκτονας 21 καὶ εἶπα τί οὗτοι ἔρχονται

ποιῆσαι καὶ εἶπεν πρός με ταῦτα τὰ κέρατα
τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ιουδαν καὶ τὸν Ισραηλ
κατέαξαν καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἦρεν κεφαλήν καὶ
εἰσῆλθον οὗτοι τοῦ ὀξῦναι αὐτὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν
τὰ τέσσαρα κέρατα τὰ ἔθνη τὰ ἐπαιρόμενα κέρας
ἐπὶ τὴν γῆν κυρίου τοῦ διασκορπίσαι αὐτήν

2 καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ
ἀνὴρ καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχοινίον γεωμετρικόν
2 καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν ποῦ σὺ πορεύῃ καὶ εἶπεν
πρός με διαμετρῆσαι τὴν Ιερουσαλημ τοῦ ἰδεῖν
πηλίκον τὸ πλάτος αὐτῆς ἐστιν καὶ πηλίκον τὸ
μῆκος 3 καὶ ἰδοὺ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ
εἱστήκει καὶ ἄγγελος ἕτερος ἐξεπορεύετο εἰς
συνάντησιν αὐτῷ 4 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν λέγων
δράμε καὶ λάλησον πρὸς τὸν νεανίαν ἐκεῖνον
λέγων κατακάρπως κατοικηθήσεται Ιερουσαλημ
ἀπὸ πλήθους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν μέσῳ
αὐτῆς 5 καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ λέγει κύριος τεῖχος
πυρὸς κυκλόθεν καὶ εἰς δόξαν ἔσομαι ἐν μέσῳ
αὐτῆς 6 ὦ ὦ φεύγετε ἀπὸ γῆς βορρᾶ λέγει κύριος
διότι ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων τοῦ οὐρανοῦ
συνάξω ὑμᾶς λέγει κύριος 7 εἰς Σιων ἀνασῴζεσθε
οἱ κατοικοῦντες θυγατέρα Βαβυλῶνος 8 διότι
τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ὀπίσω δόξης
ἀπέσταλκέν με ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ σκυλεύσαντα ὑμᾶς
διότι ὁ ἁπτόμενος ὑμῶν ὡς ἁπτόμενος τῆς κόρης
τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ 9 διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιφέρω
τὴν χεῖρά μου ἐπ᾽ αὐτούς καὶ ἔσονται σκῦλα τοῖς
δουλεύουσιν αὐτοῖς καὶ γνώσεσθε διότι κύριος
παντοκράτωρ ἀπέσταλκέν με 10 τέρπου καὶ
εὐφραίνου θύγατερ Σιων διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι
καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου λέγει κύριος 11
καὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν κύριον
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔσονται αὐτῷ εἰς λαὸν
καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν μέσῳ σου καὶ ἐπιγνώσῃ
ὅτι κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέν με πρὸς
σέ 12 καὶ κατακληρονομήσει κύριος τὸν Ιουδαν
τὴν μερίδα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἁγίαν καὶ
αἱρετιεῖ ἔτι τὴν Ιερουσαλημ 13 εὐλαβείσθω πᾶσα
σὰρξ ἀπὸ προσώπου κυρίου διότι ἐξεγήγερται ἐκ
νεφελῶν ἁγίων αὐτοῦ

3 καὶ ἔδειξέν μοι Ἰησοῦν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν
ἑστῶτα πρὸ προσώπου ἀγγέλου κυρίου καὶ
ὁ διάβολος εἱστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τοῦ
ἀντικεῖσθαι αὐτῷ 2 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς τὸν
διάβολον ἐπιτιμήσαι κύριος ἐν σοί διάβολε
καὶ ἐπιτιμήσαι κύριος ἐν σοὶ ὁ ἐκλεξάμενος
τὴν Ιερουσαλημ οὐκ ἰδοὺ τοῦτο ὡς δαλὸς
ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός 3 καὶ Ἰησοῦς ἦν
ἐνδεδυμένος ἱμάτια ῥυπαρὰ καὶ εἱστήκει πρὸ
προσώπου τοῦ ἀγγέλου 4 καὶ ἀπεκρίθη καὶ
εἶπεν πρὸς τοὺς ἑστηκότας πρὸ προσώπου
αὐτοῦ λέγων ἀφέλετε τὰ ἱμάτια τὰ ῥυπαρὰ ἀπ᾽
αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἰδοὺ ἀφῄρηκα τὰς
ἀνομίας σου καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν ποδήρη 5
καὶ ἐπίθετε κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ καὶ περιέβαλον αὐτὸν ἱμάτια καὶ ἐπέθηκαν
κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ὁ ἄγγελος κυρίου εἱστήκει 6 καὶ διεμαρτύρατο
ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Ἰησοῦν λέγων 7 τάδε
λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐὰν ἐν ταῖς ὁδοῖς
μου πορεύῃ καὶ ἐὰν τὰ προστάγματά μου
φυλάξῃς καὶ σὺ διακρινεῖς τὸν οἶκόν μου καὶ
ἐὰν διαφυλάξῃς καί γε τὴν αὐλήν μου καὶ δώσω
σοι ἀναστρεφομένους ἐν μέσῳ τῶν ἑστηκότων
τούτων 8 ἄκουε δή Ἰησοῦ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας σὺ

καὶ οἱ πλησίον σου οἱ καθήμενοι πρὸ προσώπου
σου διότι ἄνδρες τερατοσκόποι εἰσί διότι ἰδοὺ
ἐγὼ ἄγω τὸν δοῦλόν μου Ἀνατολήν 9 διότι ὁ
λίθος ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου Ἰησοῦ ἐπὶ τὸν
λίθον τὸν ἕνα ἑπτὰ ὀφθαλμοί εἰσιν ἰδοὺ ἐγὼ
ὀρύσσω βόθρον λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ
ψηλαφήσω πᾶσαν τὴν ἀδικίαν τῆς γῆς ἐκείνης
ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ 10 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος
παντοκράτωρ συγκαλέσετε ἕκαστος τὸν πλησίον
αὐτοῦ ὑποκάτω ἀμπέλου καὶ ὑποκάτω συκῆς

4 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ
ἐξήγειρέν με ὃν τρόπον ὅταν ἐξεγερθῇ ἄνθρωπος
ἐξ ὕπνου αὐτοῦ 2 καὶ εἶπεν πρός με τί σύ
βλέπεις καὶ εἶπα ἑώρακα καὶ ἰδοὺ λυχνία χρυσῆ
ὅλη καὶ τὸ λαμπάδιον ἐπάνω αὐτῆς καὶ ἑπτὰ
λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς καὶ ἑπτὰ ἐπαρυστρίδες τοῖς
λύχνοις τοῖς ἐπάνω αὐτῆς 3 καὶ δύο ἐλαῖαι
ἐπάνω αὐτῆς μία ἐκ δεξιῶν τοῦ λαμπαδίου
καὶ μία ἐξ εὐωνύμων 4 καὶ ἐπηρώτησα καὶ
εἶπον πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ
λέγων τί ἐστιν ταῦτα κύριε 5 καὶ ἀπεκρίθη ὁ
ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ εἶπεν πρός με οὐ
γινώσκεις τί ἐστιν ταῦτα καὶ εἶπα οὐχί κύριε 6
καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν πρός με λέγων οὗτος
ὁ λόγος κυρίου πρὸς Ζοροβαβελ λέγων οὐκ
ἐν δυνάμει μεγάλῃ οὐδὲ ἐν ἰσχύι ἀλλ' ἢ ἐν
πνεύματί μου λέγει κύριος παντοκράτωρ 7 τίς εἶ
σύ τὸ ὄρος τὸ μέγα πρὸ προσώπου Ζοροβαβελ
τοῦ κατορθῶσαι καὶ ἐξοίσω τὸν λίθον τῆς
κληρονομίας ἰσότητα χάριτος χάριτα αὐτῆς 8 καὶ
ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 9 αἱ χεῖρες
Ζοροβαβελ ἐθεμελίωσαν τὸν οἶκον τοῦτον καὶ αἱ
χεῖρες αὐτοῦ ἐπιτελέσουσιν αὐτόν καὶ ἐπιγνώσῃ
διότι κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέν με
πρὸς σέ 10 διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας
μικράς καὶ χαροῦνται καὶ ὄψονται τὸν λίθον
τὸν κασσιτέρινον ἐν χειρὶ Ζοροβαβελ ἑπτὰ οὗτοι
ὀφθαλμοὶ κυρίου εἰσὶν οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν 11 καὶ ἀπεκρίθην καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν τί
αἱ δύο ἐλαῖαι αὗται αἱ ἐκ δεξιῶν τῆς λυχνίας καὶ
ἐξ εὐωνύμων 12 καὶ ἐπηρώτησα ἐκ δευτέρου καὶ
εἶπα πρὸς αὐτόν τί οἱ δύο κλάδοι τῶν ἐλαιῶν
οἱ ἐν ταῖς χερσὶν τῶν δύο μυξωτήρων τῶν
χρυσῶν τῶν ἐπιχεόντων καὶ ἐπαναγόντων τὰς
ἐπαρυστρίδας τὰς χρυσᾶς 13 καὶ εἶπεν πρός με
οὐκ οἶδας τί ἐστιν ταῦτα καὶ εἶπα οὐχί κύριε
14 καὶ εἶπεν οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ τῆς πιότητος
παρεστήκασιν τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς

5 καὶ ἐπέστρεψα καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου
καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ δρέπανον πετόμενον 2 καὶ
εἶπεν πρός με τί σὺ βλέπεις καὶ εἶπα ἐγὼ ὁρῶ
δρέπανον πετόμενον μῆκος πήχεων εἴκοσι καὶ
πλάτος πήχεων δέκα 3 καὶ εἶπεν πρός με αὕτη
ἡ ἀρὰ ἡ ἐκπορευομένη ἐπὶ πρόσωπον πάσης
τῆς γῆς διότι πᾶς ὁ κλέπτης ἐκ τούτου ἕως
θανάτου ἐκδικηθήσεται καὶ πᾶς ὁ ἐπίορκος
ἐκ τούτου ἕως θανάτου ἐκδικηθήσεται 4 καὶ
ἐξοίσω αὐτό λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ
εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ κλέπτου καὶ εἰς
τὸν οἶκον τοῦ ὀμνύοντος τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ
ψεύδει καὶ καταλύσει ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ
καὶ συντελέσει αὐτὸν καὶ τὰ ξύλα αὐτοῦ καὶ
τοὺς λίθους αὐτοῦ 5 καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ
λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ εἶπεν πρός με ἀνάβλεψον
τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἰδὲ τί τὸ ἐκπορευόμενον
τοῦτο 6 καὶ εἶπα τί ἐστιν καὶ εἶπεν τοῦτο τὸ

μέτρον τὸ ἐκπορευόμενον καὶ εἶπεν αὕτη ἡ
ἀδικία αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ 7 καὶ ἰδοὺ τάλαντον
μολίβου ἐξαιρόμενον καὶ ἰδοὺ μία γυνὴ ἐκάθητο
ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου 8 καὶ εἶπεν αὕτη ἐστὶν ἡ
ἀνομία καὶ ἔρριψεν αὐτὴν ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου
καὶ ἔρριψεν τὸν λίθον τοῦ μολίβου εἰς τὸ στόμα
αὐτῆς 9 καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον
καὶ ἰδοὺ δύο γυναῖκες ἐκπορευόμεναι καὶ πνεῦμα
ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν καὶ αὗται εἶχον πτέρυγας
ὡς πτέρυγας ἔποπος καὶ ἀνέλαβον τὸ μέτρον
ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ
10 καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν
ἐμοί ποῦ αὗται ἀποφέρουσιν τὸ μέτρον 11 καὶ
εἶπεν πρός με οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἰκίαν ἐν γῇ
Βαβυλῶνος καὶ ἑτοιμάσαι καὶ θήσουσιν αὐτὸ
ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ

6 καὶ ἐπέστρεψα καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου
καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ τέσσαρα ἅρματα ἐκπορευόμενα
ἐκ μέσου δύο ὀρέων καὶ τὰ ὄρη ἦν ὄρη χαλκᾶ 2
ἐν τῷ ἅρματι τῷ πρώτῳ ἵπποι πυρροί καὶ ἐν τῷ
ἅρματι τῷ δευτέρῳ ἵπποι μέλανες 3 καὶ ἐν τῷ
ἅρματι τῷ τρίτῳ ἵπποι λευκοί καὶ ἐν τῷ ἅρματι
τῷ τετάρτῳ ἵπποι ποικίλοι ψαροί 4 καὶ ἀπεκρίθην
καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν
ἐμοί τί ἐστιν ταῦτα κύριε 5 καὶ ἀπεκρίθη ὁ
ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ εἶπεν ταῦτά ἐστιν
οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ ἐκπορεύονται
παραστῆναι τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς 6 ἐν ᾧ ἦσαν
οἱ ἵπποι οἱ μέλανες ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν βορρᾶ
καὶ οἱ λευκοὶ ἐξεπορεύοντο κατόπισθεν αὐτῶν
καὶ οἱ ποικίλοι ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν νότου
7 καὶ οἱ ψαροὶ ἐξεπορεύοντο καὶ ἐπέβλεπον
τοῦ πορεύεσθαι τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν καὶ
εἶπεν πορεύεσθε καὶ περιοδεύσατε τὴν γῆν καὶ
περιώδευσαν τὴν γῆν 8 καὶ ἀνεβόησεν καὶ
ἐλάλησεν πρός με λέγων ἰδοὺ οἱ ἐκπορευόμενοι
ἐπὶ γῆν βορρᾶ ἀνέπαυσαν τὸν θυμόν μου ἐν
γῇ βορρᾶ 9 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με
λέγων 10 λαβὲ τὰ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας παρὰ τῶν
ἀρχόντων καὶ παρὰ τῶν χρησίμων αὐτῆς καὶ
παρὰ τῶν ἐπεγνωκότων αὐτὴν καὶ εἰσελεύσῃ
σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὸν οἶκον Ιωσιου
τοῦ Σοφονιου τοῦ ἥκοντος ἐκ Βαβυλῶνος 11
καὶ λήψῃ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ποιήσεις
στεφάνους καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰησοῦ
τοῦ Ιωσεδεκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου 12 καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἰδοὺ
ἀνήρ Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ καὶ ὑποκάτωθεν
αὐτοῦ ἀνατελεῖ καὶ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον κυρίου
13 καὶ αὐτὸς λήμψεται ἀρετὴν καὶ καθίεται καὶ
κατάρξει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἔσται ὁ
ἱερεὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ βουλὴ εἰρηνικὴ ἔσται
ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων 14 ὁ δὲ στέφανος ἔσται
τοῖς ὑπομένουσιν καὶ τοῖς χρησίμοις αὐτῆς καὶ
τοῖς ἐπεγνωκόσιν αὐτὴν καὶ εἰς χάριτα υἱοῦ
Σοφονιου καὶ εἰς ψαλμὸν ἐν οἴκῳ κυρίου 15 καὶ οἱ
μακρὰν ἀπ᾽ αὐτῶν ἥξουσιν καὶ οἰκοδομήσουσιν
ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ γνώσεσθε διότι κύριος
παντοκράτωρ ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς καὶ
ἔσται ἐὰν εἰσακούοντες εἰσακούσητε τῆς φωνῆς
κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν

7 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ
βασιλέως ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαριαν
τετράδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἐνάτου ὅς ἐστιν Χασελευ
2 καὶ ἐξαπέστειλεν εἰς Βαιθηλ Σαρασαρ καὶ
Αρβεσεερ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τοῦ

ἐξιλάσασθαι τὸν κύριον 3 λέγων πρὸς τοὺς ἱερεῖς
τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος καὶ πρὸς
τοὺς προφήτας λέγων εἰσελήλυθεν ὧδε ἐν τῷ
μηνὶ τῷ πέμπτῳ τὸ ἁγίασμα καθότι ἐποίησα
ἤδη ἱκανὰ ἔτη 4 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου τῶν
δυνάμεων πρός με λέγων 5 εἰπὸν πρὸς ἅπαντα
τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς λέγων
ἐὰν νηστεύσητε ἢ κόψησθε ἐν ταῖς πέμπταις ἢ
ἐν ταῖς ἑβδόμαις καὶ ἰδοὺ ἑβδομήκοντα ἔτη μὴ
νηστείαν νενηστεύκατέ μοι 6 καὶ ἐὰν φάγητε
ἢ πίητε οὐχ ὑμεῖς ἔσθετε καὶ ὑμεῖς πίνετε 7
οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι εἰσίν οὓς ἐλάλησεν κύριος
ἐν χερσὶν τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν ὅτε
ἦν Ιερουσαλημ κατοικουμένη καὶ εὐθηνοῦσα
καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς κυκλόθεν καὶ ἡ ὀρεινὴ
καὶ ἡ πεδινὴ κατῳκεῖτο 8 καὶ ἐγένετο λόγος
κυρίου πρὸς Ζαχαριαν λέγων 9 τάδε λέγει
κύριος παντοκράτωρ κρίμα δίκαιον κρίνατε καὶ
ἔλεος καὶ οἰκτιρμὸν ποιεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ 10 καὶ χήραν καὶ ὀρφανὸν καὶ
προσήλυτον καὶ πένητα μὴ καταδυναστεύετε
καὶ κακίαν ἕκαστος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ μὴ
μνησικακείτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν 11 καὶ
ἠπείθησαν τοῦ προσέχειν καὶ ἔδωκαν νῶτον
παραφρονοῦντα καὶ τὰ ὦτα αὐτῶν ἐβάρυναν τοῦ
μὴ εἰσακούειν 12 καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἔταξαν
ἀπειθῆ τοῦ μὴ εἰσακούειν τοῦ νόμου μου καὶ τοὺς
λόγους οὓς ἐξαπέστειλεν κύριος παντοκράτωρ
ἐν πνεύματι αὐτοῦ ἐν χερσὶν τῶν προφητῶν τῶν
ἔμπροσθεν καὶ ἐγένετο ὀργὴ μεγάλη παρὰ κυρίου
παντοκράτορος 13 καὶ ἔσται ὃν τρόπον εἶπεν
καὶ οὐκ εἰσήκουσαν αὐτοῦ οὕτως κεκράξονται
καὶ οὐ μὴ εἰσακούσω λέγει κύριος παντοκράτωρ
14 καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἃ οὐκ
ἔγνωσαν καὶ ἡ γῆ ἀφανισθήσεται κατόπισθεν
αὐτῶν ἐκ διοδεύοντος καὶ ἐξ ἀναστρέφοντος καὶ
ἔταξαν γῆν ἐκλεκτὴν εἰς ἀφανισμόν

8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου παντοκράτορος
λέγων 2 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ
ἐζήλωσα τὴν Ιερουσαλημ καὶ τὴν Σιων ζῆλον
μέγαν καὶ θυμῷ μεγάλῳ ἐζήλωσα αὐτήν 3
τάδε λέγει κύριος καὶ ἐπιστρέψω ἐπὶ Σιων
καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ιερουσαλημ καὶ
κληθήσεται ἡ Ιερουσαλημ πόλις ἡ ἀληθινὴ καὶ
τὸ ὄρος κυρίου παντοκράτορος ὄρος ἅγιον 4
τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔτι καθήσονται
πρεσβύτεροι καὶ πρεσβύτεραι ἐν ταῖς πλατείαις
Ιερουσαλημ ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἔχων ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ πλήθους ἡμερῶν 5 καὶ αἱ
πλατεῖαι τῆς πόλεως πλησθήσονται παιδαρίων
καὶ κορασίων παιζόντων ἐν ταῖς πλατείαις
αὐτῆς 6 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ διότι εἰ
ἀδυνατήσει ἐνώπιον τῶν καταλοίπων τοῦ λαοῦ
τούτου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις μὴ καὶ ἐνώπιον
ἐμοῦ ἀδυνατήσει λέγει κύριος παντοκράτωρ
7 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἰδοὺ ἐγὼ
ἀνασῴζω τὸν λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν
καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν 8 καὶ εἰσάξω αὐτοὺς καὶ
κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ιερουσαλημ καὶ ἔσονταί
μοι εἰς λαὸν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν ἐν
ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ 9 τάδε λέγει κύριος
παντοκράτωρ κατισχυέτωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν
τῶν ἀκουόντων ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοὺς
λόγους τούτους ἐκ στόματος τῶν προφητῶν
ἀφ’ ἧς ἡμέρας τεθεμελίωται ὁ οἶκος κυρίου
παντοκράτορος καὶ ὁ ναὸς ἀφ’ οὗ ᾠκοδόμηται

10 διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ μισθὸς τῶν
ἀνθρώπων οὐκ ἔσται εἰς ὄνησιν καὶ ὁ μισθὸς
τῶν κτηνῶν οὐχ ὑπάρξει καὶ τῷ ἐκπορευομένῳ
καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ οὐκ ἔσται εἰρήνη ἀπὸ τῆς
θλίψεως καὶ ἐξαποστελῶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους
ἕκαστον ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ 11 καὶ νῦν
οὐ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ
τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ τούτου λέγει κύριος
παντοκράτωρ 12 ἀλλ’ ἢ δείξω εἰρήνην ἡ ἄμπελος
δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ
γενήματα αὐτῆς καὶ ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν δρόσον
αὐτοῦ καὶ κατακληρονομήσω τοῖς καταλοίποις
τοῦ λαοῦ μου πάντα ταῦτα 13 καὶ ἔσται ὃν τρόπον
ἦτε ἐν κατάρᾳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν οἶκος Ιουδα καὶ
οἶκος Ισραηλ οὕτως διασώσω ὑμᾶς καὶ ἔσεσθε ἐν
εὐλογίᾳ θαρσεῖτε καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χερσὶν
ὑμῶν 14 διότι τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ
ὃν τρόπον διενοήθην τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς ἐν
τῷ παροργίσαι με τοὺς πατέρας ὑμῶν λέγει
κύριος παντοκράτωρ καὶ οὐ μετενόησα 15 οὕτως
παρατέταγμαι καὶ διανενόημαι ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις τοῦ καλῶς ποιῆσαι τὴν Ιερουσαλημ καὶ
τὸν οἶκον Ιουδα θαρσεῖτε 16 οὗτοι οἱ λόγοι οὓς
ποιήσετε λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ καὶ κρίμα εἰρηνικὸν κρίνατε ἐν
ταῖς πύλαις ὑμῶν 17 καὶ ἕκαστος τὴν κακίαν τοῦ
πλησίον αὐτοῦ μὴ λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν καὶ ὅρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπᾶτε διότι ταῦτα
πάντα ἐμίσησα λέγει κύριος παντοκράτωρ 18
καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου παντοκράτορος πρός
με λέγων 19 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ
νηστεία ἡ τετρὰς καὶ νηστεία ἡ πέμπτη καὶ
νηστεία ἡ ἑβδόμη καὶ νηστεία ἡ δεκάτη ἔσονται
τῷ οἴκῳ Ιουδα εἰς χαρὰν καὶ εἰς εὐφροσύνην
καὶ εἰς ἑορτὰς ἀγαθὰς καὶ εὐφρανθήσεσθε καὶ
τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε 20
τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔτι ἥξουσιν λαοὶ
πολλοὶ καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλάς 21 καὶ
συνελεύσονται κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς
μίαν πόλιν λέγοντες πορευθῶμεν δεηθῆναι τοῦ
προσώπου κυρίου καὶ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον
κυρίου παντοκράτορος πορεύσομαι κἀγώ 22
καὶ ἥξουσιν λαοὶ πολλοὶ καὶ ἔθνη πολλὰ
ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον κυρίου παντοκράτορος
ἐν Ιερουσαλημ καὶ τοῦ ἐξιλάσκεσθαι τὸ πρόσωπον
κυρίου 23 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐὰν ἐπιλάβωνται δέκα
ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν καὶ
ἐπιλάβωνται τοῦ κρασπέδου ἀνδρὸς Ιουδαίου
λέγοντες πορευσόμεθα μετὰ σοῦ διότι ἀκηκόαμεν
ὅτι ὁ θεὸς μεθ’ ὑμῶν ἐστιν

9 λῆμμα λόγου κυρίου ἐν γῇ Σεδραχ καὶ
Δαμασκοῦ θυσία αὐτοῦ διότι κύριος ἐφορᾷ
ἀνθρώπους καὶ πάσας φυλὰς τοῦ Ισραηλ 2 καὶ
Εμαθ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς Τύρος καὶ Σιδών διότι
ἐφρόνησαν σφόδρα 3 καὶ ᾠκοδόμησεν Τύρος
ὀχυρώματα ἑαυτῇ καὶ ἐθησαύρισεν ἀργύριον ὡς
χοῦν καὶ συνήγαγεν χρυσίον ὡς πηλὸν ὁδῶν
4 διὰ τοῦτο κύριος κληρονομήσει αὐτὴν καὶ
πατάξει εἰς θάλασσαν δύναμιν αὐτῆς καὶ αὕτη
ἐν πυρὶ καταναλωθήσεται 5 ὄψεται Ἀσκαλὼν
καὶ φοβηθήσεται καὶ Γάζα καὶ ὀδυνηθήσεται
σφόδρα καὶ Ακκαρων ὅτι ᾐσχύνθη ἐπὶ τῷ
παραπτώματι αὐτῆς καὶ ἀπολεῖται βασιλεὺς ἐκ
Γάζης καὶ Ἀσκαλὼν οὐ μὴ κατοικηθῇ 6 καὶ
κατοικήσουσιν ἀλλογενεῖς ἐν Ἀζώτῳ καὶ καθελῶ

ὕβριν ἀλλοφύλων 7 καὶ ἐξαρῶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐκ
στόματος αὐτῶν καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐκ
μέσου ὀδόντων αὐτῶν καὶ ὑπολειφθήσεται καὶ
οὗτος τῷ θεῷ ἡμῶν καὶ ἔσονται ὡς χιλίαρχος
ἐν Ιουδα καὶ Ακκαρων ὡς ὁ Ιεβουσαῖος 8 καὶ
ὑποστήσομαι τῷ οἴκῳ μου ἀνάστημα τοῦ μὴ
διαπορεύεσθαι μηδὲ ἀνακάμπτειν καὶ οὐ μὴ
ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτοὺς οὐκέτι ἐξελαύνων διότι νῦν
ἑώρακα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου 9 χαῖρε σφόδρα
θύγατερ Σιων κήρυσσε θύγατερ Ιερουσαλημ
ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι δίκαιος
καὶ σῴζων αὐτός πραῢς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ
ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον 10 καὶ ἐξολεθρεύσει
ἅρματα ἐξ Εφραιμ καὶ ἵππον ἐξ Ιερουσαλημ καὶ
ἐξολεθρευθήσεται τόξον πολεμικόν καὶ πλῆθος
καὶ εἰρήνη ἐξ ἐθνῶν καὶ κατάρξει ὑδάτων ἕως
θαλάσσης καὶ ποταμῶν διεκβολὰς γῆς 11 καὶ σὺ
ἐν αἵματι διαθήκης ἐξαπέστειλας δεσμίους σου
ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ 12 καθήσεσθε ἐν
ὀχυρώματι δέσμιοι τῆς συναγωγῆς καὶ ἀντὶ μιᾶς
ἡμέρας παροικεσίας σου διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι
13 διότι ἐνέτεινά σε Ιουδα ἐμαυτῷ τόξον ἔπλησα
τὸν Εφραιμ καὶ ἐπεγερῶ τὰ τέκνα σου Σιων ἐπὶ
τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων καὶ ψηλαφήσω σε ὡς
ῥομφαίαν μαχητοῦ 14 καὶ κύριος ἔσται ἐπ' αὐτοὺς
καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς καὶ κύριος
παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπιεῖ καὶ πορεύσεται
ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ 15 κύριος παντοκράτωρ
ὑπερασπιεῖ αὐτῶν καὶ καταναλώσουσιν αὐτοὺς
καὶ καταχώσουσιν αὐτοὺς ἐν λίθοις σφενδόνης
καὶ ἐκπίονται αὐτοὺς ὡς οἶνον καὶ πλήσουσιν ὡς
φιάλας θυσιαστήριον 16 καὶ σώσει αὐτοὺς κύριος
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς πρόβατα λαὸν αὐτοῦ διότι
λίθοι ἅγιοι κυλίονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ 17 ὅτι εἴ
τι ἀγαθὸν αὐτοῦ καὶ εἴ τι καλὸν παρ' αὐτοῦ σῖτος
νεανίσκοις καὶ οἶνος εὐωδιάζων εἰς παρθένους

10 αἰτεῖσθε ὑετὸν παρὰ κυρίου καθ' ὥραν
πρόιμον καὶ ὄψιμον κύριος ἐποίησεν φαντασίας
καὶ ὑετὸν χειμερινὸν δώσει αὐτοῖς ἑκάστῳ
βοτάνην ἐν ἀγρῷ 2 διότι οἱ ἀποφθεγγόμενοι
ἐλάλησαν κόπους καὶ οἱ μάντεις ὁράσεις
ψευδεῖς καὶ τὰ ἐνύπνια ψευδῆ ἐλάλουν μάταια
παρεκάλουν διὰ τοῦτο ἐξήρθησαν ὡς πρόβατα
καὶ ἐκακώθησαν διότι οὐκ ἦν ἴασις 3 ἐπὶ τοὺς
ποιμένας παρωξύνθη ὁ θυμός μου καὶ ἐπὶ τοὺς
ἀμνοὺς ἐπισκέψομαι καὶ ἐπισκέψεται κύριος
ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ τὸν
οἶκον Ιουδα καὶ τάξει αὐτοὺς ὡς ἵππον εὐπρεπῆ
αὐτοῦ ἐν πολέμῳ 4 καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπέβλεψεν
καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔταξεν καὶ ἐξ αὐτοῦ τόξον ἐν
θυμῷ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται πᾶς ὁ ἐξελαύνων ἐν
τῷ αὐτῷ 5 καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ πατοῦντες
πηλὸν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν πολέμῳ καὶ παρατάξονται
διότι κύριος μετ' αὐτῶν καὶ καταισχυνθήσονται
ἀναβάται ἵππων 6 καὶ κατισχύσω τὸν οἶκον Ιουδα
καὶ τὸν οἶκον Ιωσηφ σώσω καὶ κατοικιῶ αὐτούς
ὅτι ἠγάπησα αὐτούς καὶ ἔσονται ὃν τρόπον
οὐκ ἀπεστρεψάμην αὐτούς διότι ἐγὼ κύριος
ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῖς 7 καὶ
ἔσονται ὡς μαχηταὶ τοῦ Εφραιμ καὶ χαρήσεται ἡ
καρδία αὐτῶν ὡς ἐν οἴνῳ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν
ὄψονται καὶ εὐφρανθήσονται καὶ χαρεῖται ἡ
καρδία αὐτῶν ἐπὶ τῷ κυρίῳ 8 σημανῶ αὐτοῖς
καὶ εἰσδέξομαι αὐτούς διότι λυτρώσομαι αὐτούς
καὶ πληθυνθήσονται καθότι ἦσαν πολλοί 9
καὶ σπερῶ αὐτοὺς ἐν λαοῖς καὶ οἱ μακρὰν

μνησθήσονταί μου ἐκθρέψουσιν τὰ τέκνα αὐτῶν
καὶ ἐπιστρέψουσιν 10 καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐξ Ἀσσυρίων εἰσδέξομαι αὐτοὺς
καὶ εἰς τὴν Γαλααδῖτιν καὶ εἰς τὸν Λίβανον εἰσάξω
αὐτούς καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν οὐδὲ
εἷς 11 καὶ διελεύσονται ἐν θαλάσσῃ στενῇ καὶ
πατάξουσιν ἐν θαλάσσῃ κύματα καὶ ξηρανθήσεται
πάντα τὰ βάθη ποταμῶν καὶ ἀφαιρεθήσεται
πᾶσα ὕβρις Ἀσσυρίων καὶ σκῆπτρον Αἰγύπτου
περιαιρεθήσεται 12 καὶ κατισχύσω αὐτοὺς ἐν
κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
κατακαυχήσονται λέγει κύριος

11 διάνοιξον ὁ Λίβανος τὰς θύρας σου καὶ
καταφαγέτω πῦρ τὰς κέδρους σου 2 ὀλολυξάτω
πίτυς διότι πέπτωκεν κέδρος ὅτι μεγάλως
μεγιστᾶνες ἐταλαιπώρησαν ὀλολύξατε δρύες
τῆς Βασανίτιδος ὅτι κατεσπάσθη ὁ δρυμὸς ὁ
σύμφυτος 3 φωνὴ θρηνούντων ποιμένων ὅτι
τεταλαιπώρηκεν ἡ μεγαλωσύνη αὐτῶν φωνὴ
ὠρυομένων λεόντων ὅτι τεταλαιπώρηκεν τὸ
φρύαγμα τοῦ Ιορδάνου 4 τάδε λέγει κύριος
παντοκράτωρ ποιμαίνετε τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς
5 ἃ οἱ κτησάμενοι κατέσφαζον καὶ οὐ μετεμέλοντο
καὶ οἱ πωλοῦντες αὐτὰ ἔλεγον εὐλογητὸς κύριος
καὶ πεπλουτήκαμεν καὶ οἱ ποιμένες αὐτῶν οὐκ
ἔπασχον οὐδὲν ἐπ᾽ αὐτοῖς 6 διὰ τοῦτο οὐ φείσομαι
οὐκέτι ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν λέγει
κύριος καὶ ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀνθρώπους
ἕκαστον εἰς χεῖρας τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἰς
χεῖρας βασιλέως αὐτοῦ καὶ κατακόψουσιν τὴν
γῆν καὶ οὐ μὴ ἐξέλωμαι ἐκ χειρὸς αὐτῶν 7
καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς εἰς τὴν
Χανααντῖιν καὶ λήμψομαι ἐμαυτῷ δύο ῥάβδους
τὴν μίαν ἐκάλεσα Κάλλος καὶ τὴν ἑτέραν
ἐκάλεσα Σχοίνισμα καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα 8
καὶ ἐξαρῶ τοὺς τρεῖς ποιμένας ἐν μηνὶ ἑνί καὶ
βαρυνθήσεται ἡ ψυχή μου ἐπ᾽ αὐτούς καὶ γὰρ
αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπωρύοντο ἐπ᾽ ἐμέ 9 καὶ εἶπα
οὐ ποιμανῶ ὑμᾶς τὸ ἀποθνῇσκον ἀποθνῃσκέτω
καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐκλειπέτω καὶ τὰ κατάλοιπα
κατεσθιέτωσαν ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον
αὐτοῦ 10 καὶ λήμψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν
καλὴν καὶ ἀπορρίψω αὐτὴν τοῦ διασκεδάσαι τὴν
διαθήκην μου ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς
λαούς 11 καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ καὶ γνώσονται οἱ Χαναναῖοι τὰ πρόβατα
τὰ φυλασσόμενα διότι λόγος κυρίου ἐστίν 12 καὶ
ἐρῶ πρὸς αὐτούς εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστιν
δότε στήσαντες τὸν μισθόν μου ἢ ἀπείπασθε καὶ
ἔστησαν τὸν μισθόν μου τριάκοντα ἀργυροῦς 13
καὶ εἶπεν κύριος πρός με κάθες αὐτοὺς εἰς τὸ
χωνευτήριον καὶ σκέψαι εἰ δόκιμόν ἐστιν ὃν
τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἔλαβον
τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς
εἰς τὸν οἶκον κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον 14
καὶ ἀπέρριψα τὴν ῥάβδον τὴν δευτέραν τὸ
Σχοίνισμα τοῦ διασκεδάσαι τὴν κατάσχεσιν ἀνὰ
μέσον Ιουδα καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Ισραηλ 15 καὶ
εἶπεν κύριος πρός με ἔτι λαβὲ σεαυτῷ σκεύη
ποιμενικὰ ποιμένος ἀπείρου 16 διότι ἰδοὺ ἐγὼ
ἐξεγείρω ποιμένα ἐπὶ τὴν γῆν τὸ ἐκλιμπάνον οὐ
μὴ ἐπισκέψηται καὶ τὸ διεσκορπισμένον οὐ μὴ
ζητήσῃ καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ μὴ ἰάσηται καὶ
τὸ ὁλόκληρον οὐ μὴ κατευθύνῃ καὶ τὰ κρέα τῶν
ἐκλεκτῶν καταφάγεται καὶ τοὺς ἀστραγάλους
αὐτῶν ἐκστρέψει 17 ὦ οἱ ποιμαίνοντες τὰ μάταια

καὶ οἱ καταλελοιπότες τὰ πρόβατα μάχαιρα ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὁ βραχίων αὐτοῦ ξηραινόμενος ξηρανθήσεται καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ὁ δεξιὸς αὐτοῦ ἐκτυφλούμενος ἐκτυφλωθήσεται

12 λῆμμα λόγου κυρίου ἐπὶ τὸν Ισραηλ λέγει
κύριος ἐκτείνων οὐρανὸν καὶ θεμελιῶν γῆν
καὶ πλάσσων πνεῦμα ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ **2**
ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὴν Ιερουσαλημ ὡς πρόθυρα
σαλευόμενα πᾶσι τοῖς λαοῖς κύκλῳ καὶ ἐν τῇ
Ιουδαίᾳ ἔσται περιοχὴ ἐπὶ Ιερουσαλημ **3** καὶ ἔσται
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τὴν Ιερουσαλημ
λίθον καταπατούμενον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν πᾶς
ὁ καταπατῶν αὐτὴν ἐμπαίζων ἐμπαίξεται καὶ
ἐπισυναχθήσονται ἐπ᾽ αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη
τῆς γῆς **4** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος
παντοκράτωρ πατάξω πάντα ἵππον ἐν ἐκστάσει
καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἐν παραφρονήσει ἐπὶ
δὲ τὸν οἶκον Ιουδα διανοίξω τοὺς ὀφθαλμούς
μου καὶ πάντας τοὺς ἵππους τῶν λαῶν πατάξω
ἐν ἀποτυφλώσει **5** καὶ ἐροῦσιν οἱ χιλίαρχοι
Ιουδα ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εὑρήσομεν
ἑαυτοῖς τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ ἐν κυρίῳ
παντοκράτορι θεῷ αὐτῶν **6** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
θήσομαι τοὺς χιλιάρχους Ιουδα ὡς δαλὸν πυρὸς
ἐν ξύλοις καὶ ὡς λαμπάδα πυρὸς ἐν καλάμῃ
καὶ καταφάγονται ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων
πάντας τοὺς λαοὺς κυκλόθεν καὶ κατοικήσει
Ιερουσαλημ ἔτι καθ᾽ ἑαυτήν **7** καὶ σώσει κύριος
τὰ σκηνώματα Ιουδα καθὼς ἀπ᾽ ἀρχῆς ὅπως μὴ
μεγαλύνηται καύχημα οἴκου Δαυιδ καὶ ἔπαρσις
τῶν κατοικούντων Ιερουσαλημ ἐπὶ τὸν Ιουδαν **8**
καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπερασπιεῖ κύριος
ὑπὲρ τῶν κατοικούντων Ιερουσαλημ καὶ ἔσται
ὁ ἀσθενῶν ἐν αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς
οἶκος Δαυιδ ὁ δὲ οἶκος Δαυιδ ὡς οἶκος θεοῦ ὡς
ἄγγελος κυρίου ἐνώπιον αὐτῶν **9** καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ζητήσω τοῦ ἐξᾶραι πάντα τὰ ἔθνη
τὰ ἐπερχόμενα ἐπὶ Ιερουσαλημ **10** καὶ ἐκχεῶ
ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυιδ καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
Ιερουσαλημ πνεῦμα χάριτος καὶ οἰκτιρμοῦ καὶ
ἐπιβλέψονται πρός με ἀνθ᾽ ὧν κατωρχήσαντο
καὶ κόψονται ἐπ᾽ αὐτὸν κοπετὸν ὡς ἐπ᾽ ἀγαπητὸν
καὶ ὀδυνηθήσονται ὀδύνην ὡς ἐπὶ πρωτοτόκῳ
11 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μεγαλυνθήσεται ὁ κοπετὸς
ἐν Ιερουσαλημ ὡς κοπετὸς ῥοῶνος ἐν πεδίῳ
ἐκκοπτομένου **12** καὶ κόψεται ἡ γῆ κατὰ φυλὰς
φυλάς φυλὴ καθ᾽ ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν
καθ᾽ ἑαυτάς φυλὴ οἴκου Δαυιδ καθ᾽ ἑαυτὴν καὶ
αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ᾽ ἑαυτάς φυλὴ οἴκου
Ναθαν καθ᾽ ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ᾽
ἑαυτάς **13** φυλὴ οἴκου Λευι καθ᾽ ἑαυτὴν καὶ αἱ
γυναῖκες αὐτῶν καθ᾽ ἑαυτάς φυλὴ τοῦ Συμεων
καθ᾽ ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ᾽ ἑαυτάς
14 πᾶσαι αἱ φυλαὶ αἱ ὑπολελειμμέναι φυλὴ καθ᾽
ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ᾽ ἑαυτάς

13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται πᾶς τόπος
διανοιγόμενος ἐν τῷ οἴκῳ Δαυιδ **2** καὶ ἔσται ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος ἐξολεθρεύσω τὰ
ὀνόματα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς γῆς καὶ οὐκέτι
ἔσται αὐτῶν μνεία καὶ τοὺς ψευδοπροφήτας καὶ
τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐξαρῶ ἀπὸ τῆς γῆς **3**
καὶ ἔσται ἐὰν προφητεύσῃ ἄνθρωπος ἔτι καὶ
ἐρεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ οἱ γεννήσαντες αὐτόν οὐ ζήσῃ ὅτι ψευδῆ
ἐλάλησας ἐπ᾽ ὀνόματι κυρίου καὶ συμποδιοῦσιν

αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οἱ
γεννήσαντες αὐτὸν ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν 4
καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταισχυνθήσονται
οἱ προφῆται ἕκαστος ἐκ τῆς ὁράσεως αὐτοῦ ἐν
τῷ προφητεύειν αὐτόν καὶ ἐνδύσονται δέρριν
τριχίνην ἀνθ' ὧν ἐψεύσαντο 5 καὶ ἐρεῖ οὔκ εἰμι
προφήτης ἐγώ διότι ἄνθρωπος ἐργαζόμενος τὴν
γῆν ἐγώ εἰμι ὅτι ἄνθρωπος ἐγέννησέν με ἐκ
νεότητός μου 6 καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν τί αἱ πληγαὶ
αὗται ἀνὰ μέσον τῶν χειρῶν σου καὶ ἐρεῖ ἃς
ἐπλήγην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ μου 7 ῥομφαία
ἐξεγέρθητι ἐπὶ τοὺς ποιμένας μου καὶ ἐπ' ἄνδρα
πολίτην μου λέγει κύριος παντοκράτωρ πατάξατε
τοὺς ποιμένας καὶ ἐκσπάσατε τὰ πρόβατα καὶ
ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς ποιμένας 8 καὶ
ἔσται ἐν πάσῃ τῇ γῇ λέγει κύριος τὰ δύο μέρη
ἐξολεθρευθήσεται καὶ ἐκλείψει τὸ δὲ τρίτον
ὑπολειφθήσεται ἐν αὐτῇ 9 καὶ διάξω τὸ τρίτον
διὰ πυρὸς καὶ πυρώσω αὐτούς ὡς πυροῦται τὸ
ἀργύριον καὶ δοκιμῶ αὐτούς ὡς δοκιμάζεται τὸ
χρυσίον αὐτὸς ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομά μου κἀγὼ
ἐπακούσομαι αὐτῷ καὶ ἐρῶ λαός μου οὗτός ἐστιν
καὶ αὐτὸς ἐρεῖ κύριος ὁ θεός μου

14 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται τοῦ κυρίου καὶ
διαμερισθήσεται τὰ σκῦλά σου ἐν σοί 2 καὶ
ἐπισυνάξω πάντα τὰ ἔθνη ἐπὶ Ιερουσαλημ
εἰς πόλεμον καὶ ἁλώσεται ἡ πόλις καὶ
διαρπαγήσονται αἱ οἰκίαι καὶ αἱ γυναῖκες
μολυνθήσονται καὶ ἐξελεύσεται τὸ ἥμισυ τῆς
πόλεως ἐν αἰχμαλωσίᾳ οἱ δὲ κατάλοιποι τοῦ
λαοῦ μου οὐ μὴ ἐξολεθρευθῶσιν ἐκ τῆς πόλεως
3 καὶ ἐξελεύσεται κύριος καὶ παρατάξεται ἐν
τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις καθὼς ἡμέρα παρατάξεως
αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου 4 καὶ στήσονται οἱ
πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν τὸ κατέναντι Ιερουσαλημ ἐξ ἀνατολῶν
καὶ σχισθήσεται τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν τὸ ἥμισυ
αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς
θάλασσαν χάος μέγα σφόδρα καὶ κλινεῖ τὸ ἥμισυ
τοῦ ὄρους πρὸς βορρᾶν καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς
νότον 5 καὶ ἐμφραχθήσεται φάραγξ ὀρέων μου
καὶ ἐγκολληθήσεται φάραγξ ὀρέων ἕως Ιασολ
καὶ ἐμφραχθήσεται καθὼς ἐνεφράγη ἐν ταῖς
ἡμέραις τοῦ σεισμοῦ ἐν ἡμέραις Οζιου βασιλέως
Ιουδα καὶ ἥξει κύριος ὁ θεός μου καὶ πάντες
οἱ ἅγιοι μετ' αὐτοῦ 6 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ
ἔσται φῶς καὶ ψῦχος καὶ πάγος 7 ἔσται μίαν
ἡμέραν καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γνωστὴ τῷ κυρίῳ
καὶ οὐχ ἡμέρα καὶ οὐ νύξ καὶ πρὸς ἑσπέραν
ἔσται φῶς 8 καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσεται
ὕδωρ ζῶν ἐξ Ιερουσαλημ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς
τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ
εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην καὶ ἐν θέρει
καὶ ἐν ἔαρι ἔσται οὕτως 9 καὶ ἔσται κύριος
εἰς βασιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἔσται κύριος εἷς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἕν 10 κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τὴν ἔρημον
ἀπὸ Γαβε ἕως Ρεμμων κατὰ νότον Ιερουσαλημ
Ραμα δὲ ἐπὶ τόπου μενεῖ ἀπὸ τῆς πύλης Βενιαμιν
ἕως τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς πρώτης ἕως
τῆς πύλης τῶν γωνιῶν καὶ ἕως τοῦ πύργου
Ανανεηλ ἕως τῶν ὑποληνίων τοῦ βασιλέως 11
κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ καὶ οὐκ ἔσται ἀνάθεμα
ἔτι καὶ κατοικήσει Ιερουσαλημ πεποιθότως 12
καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτῶσις ἣν κόψει κύριος πάντας
τοὺς λαούς ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Ιερουσαλημ

τακήσονται αἱ σάρκες αὐτῶν ἑστηκότων αὐτῶν
ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
ῥυήσονται ἐκ τῶν ὀπῶν αὐτῶν καὶ ἡ γλῶσσα
αὐτῶν τακήσεται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν **13** καὶ
ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔκστασις κυρίου ἐπ’
αὐτοὺς μεγάλη καὶ ἐπιλήμψονται ἕκαστος τῆς
χειρὸς τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ συμπλακήσεται
ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ **14**
καὶ ὁ Ιουδας παρατάξεται ἐν Ιερουσαλημ καὶ
συνάξει τὴν ἰσχὺν πάντων τῶν λαῶν κυκλόθεν
χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἱματισμὸν εἰς πλῆθος
σφόδρα **15** καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτῶσις τῶν ἵππων
καὶ τῶν ἡμιόνων καὶ τῶν καμήλων καὶ τῶν
ὄνων καὶ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ὄντων ἐν ταῖς
παρεμβολαῖς ἐκείναις κατὰ τὴν πτῶσιν ταύτην
16 καὶ ἔσται ὅσοι ἐὰν καταλειφθῶσιν ἐκ πάντων
τῶν ἐθνῶν τῶν ἐλθόντων ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ
ἀναβήσονται κατ’ ἐνιαυτὸν τοῦ προσκυνῆσαι τῷ
βασιλεῖ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ τοῦ ἑορτάζειν
τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας **17** καὶ ἔσται ὅσοι ἐὰν
μὴ ἀναβῶσιν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς εἰς
Ιερουσαλημ τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ κυρίῳ
παντοκράτορι καὶ οὗτοι ἐκείνοις προστεθήσονται
18 ἐὰν δὲ φυλὴ Αἰγύπτου μὴ ἀναβῇ μηδὲ ἔλθῃ
ἐκεῖ καὶ ἐπὶ τούτοις ἔσται ἡ πτῶσις ἣν πατάξει
κύριος πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐὰν μὴ ἀναβῇ τοῦ
ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας **19** αὕτη
ἔσται ἡ ἁμαρτία Αἰγύπτου καὶ ἡ ἁμαρτία πάντων
τῶν ἐθνῶν ὅσα ἂν μὴ ἀναβῇ τοῦ ἑορτάσαι τὴν
ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας **20** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἔσται τὸ ἐπὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου ἅγιον τῷ
κυρίῳ παντοκράτορι καὶ ἔσονται οἱ λέβητες οἱ
ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ὡς φιάλαι πρὸ προσώπου
τοῦ θυσιαστηρίου **21** καὶ ἔσται πᾶς λέβης ἐν
Ιερουσαλημ καὶ ἐν τῷ Ιουδα ἅγιον τῷ κυρίῳ
παντοκράτορι καὶ ἥξουσιν πάντες οἱ θυσιάζοντες
καὶ λήμψονται ἐξ αὐτῶν καὶ ἑψήσουσιν ἐν αὐτοῖς
καὶ οὐκ ἔσται Χαναναῖος οὐκέτι ἐν τῷ οἴκῳ
κυρίου παντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ

Μαλαχίας

1 λῆμμα λόγου κυρίου ἐπὶ τὸν Ισραηλ ἐν χειρὶ
ἀγγέλου αὐτοῦ θέσθε δὴ ἐπὶ τὰς καρδίας ὑμῶν
2 ἠγάπησα ὑμᾶς λέγει κύριος καὶ εἴπατε ἐν
τίνι ἠγάπησας ἡμᾶς οὐκ ἀδελφὸς ἦν Ησαυ τοῦ
Ιακωβ λέγει κύριος καὶ ἠγάπησα τὸν Ιακωβ
3 τὸν δὲ Ησαυ ἐμίσησα καὶ ἔταξα τὰ ὅρια
αὐτοῦ εἰς ἀφανισμὸν καὶ τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ εἰς δόματα ἐρήμου 4 διότι ἐρεῖ ἡ
Ιδουμαία κατέστραπται καὶ ἐπιστρέψωμεν καὶ
ἀνοικοδομήσωμεν τὰς ἐρήμους τάδε λέγει κύριος
παντοκράτωρ αὐτοὶ οἰκοδομήσουσιν καὶ ἐγὼ
καταστρέψω καὶ ἐπικληθήσεται αὐτοῖς ὅρια
ἀνομίας καὶ λαὸς ἐφ’ ὃν παρατέτακται κύριος
ἕως αἰῶνος 5 καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται
καὶ ὑμεῖς ἐρεῖτε ἐμεγαλύνθη κύριος ὑπεράνω
τῶν ὁρίων τοῦ Ισραηλ 6 υἱὸς δοξάζει πατέρα καὶ
δοῦλος τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ εἰ πατήρ εἰμι ἐγώ
ποῦ ἐστιν ἡ δόξα μου καὶ εἰ κύριός εἰμι ἐγώ ποῦ
ἐστιν ὁ φόβος μου λέγει κύριος παντοκράτωρ
ὑμεῖς οἱ ἱερεῖς οἱ φαυλίζοντες τὸ ὄνομά μου
καὶ εἴπατε ἐν τίνι ἐφαυλίσαμεν τὸ ὄνομά σου 7
προσάγοντες πρὸς τὸ θυσιαστήριόν μου ἄρτους
ἠλισγημένους καὶ εἴπατε ἐν τίνι ἠλισγήσαμεν
αὐτούς ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς τράπεζα κυρίου
ἐξουδενωμένη ἐστὶν καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα βρώματα
ἐξουδενωμένα 8 διότι ἐὰν προσαγάγητε τυφλὸν
εἰς θυσίαν οὐ κακόν καὶ ἐὰν προσαγάγητε χωλὸν
ἢ ἄρρωστον οὐ κακόν προσάγαγε δὴ αὐτὸ τῷ
ἡγουμένῳ σου εἰ προσδέξεται αὐτό εἰ λήμψεται
πρόσωπόν σου λέγει κύριος παντοκράτωρ 9
καὶ νῦν ἐξιλάσκεσθε τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ
ὑμῶν καὶ δεήθητε αὐτοῦ ἐν χερσὶν ὑμῶν γέγονεν
ταῦτα εἰ λήμψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπα ὑμῶν
λέγει κύριος παντοκράτωρ 10 διότι καὶ ἐν ὑμῖν
συγκλεισθήσονται θύραι καὶ οὐκ ἀνάψετε τὸ
θυσιαστήριόν μου δωρεάν οὐκ ἔστιν μου θέλημα
ἐν ὑμῖν λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ θυσίαν
οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν 11 διότι
ἀπ’ ἀνατολῶν ἡλίου ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά
μου δεδόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐν παντὶ
τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου καὶ
θυσία καθαρά διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς
ἔθνεσιν λέγει κύριος παντοκράτωρ 12 ὑμεῖς
δὲ βεβηλοῦτε αὐτὸ ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς τράπεζα
κυρίου ἠλισγημένη ἐστίν καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα
ἐξουδένωνται βρώματα αὐτοῦ 13 καὶ εἴπατε
ταῦτα ἐκ κακοπαθείας ἐστίν καὶ ἐξεφύσησα
αὐτὰ λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ εἰσεφέρετε
ἁρπάγματα καὶ τὰ χωλὰ καὶ τὰ ἐνοχλούμενα καὶ
ἐὰν φέρητε τὴν θυσίαν εἰ προσδέξομαι αὐτὰ ἐκ
τῶν χειρῶν ὑμῶν λέγει κύριος παντοκράτωρ 14
καὶ ἐπικατάρατος ὃς ἦν δυνατὸς καὶ ὑπῆρχεν ἐν
τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ ἄρσεν καὶ εὐχὴ αὐτοῦ ἐπ’ αὐτῷ
καὶ θύει διεφθαρμένον τῷ κυρίῳ διότι βασιλεὺς
μέγας ἐγώ εἰμι λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τὸ
ὄνομά μου ἐπιφανὲς ἐν τοῖς ἔθνεσιν

2 καὶ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς οἱ ἱερεῖς
2 ἐὰν μὴ ἀκούσητε καὶ ἐὰν μὴ θῆσθε εἰς τὴν
καρδίαν ὑμῶν τοῦ δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί
μου λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ ἐξαποστελῶ
ἐφ’ ὑμᾶς τὴν κατάραν καὶ ἐπικαταράσομαι
τὴν εὐλογίαν ὑμῶν καὶ καταράσομαι αὐτήν
καὶ διασκεδάσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν καὶ οὐκ
ἔσται ἐν ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεσθε εἰς τὴν
καρδίαν ὑμῶν 3 ἰδοὺ ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν

ὦμον καὶ σκορπιῶ ἤνυστρον ἐπὶ τὰ πρόσωπα
ὑμῶν ἤνυστρον ἑορτῶν ὑμῶν καὶ λήμψομαι
ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτό 4 καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ
ἐξαπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐντολὴν ταύτην
τοῦ εἶναι τὴν διαθήκην μου πρὸς τοὺς Λευίτας
λέγει κύριος παντοκράτωρ 5 ἡ διαθήκη μου ἦν
μετ᾽ αὐτοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης καὶ ἔδωκα
αὐτῷ ἐν φόβῳ φοβεῖσθαί με καὶ ἀπὸ προσώπου
ὀνόματός μου στέλλεσθαι αὐτόν 6 νόμος
ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ ἀδικία οὐχ
εὑρέθη ἐν χείλεσιν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ κατευθύνων
ἐπορεύθη μετ᾽ ἐμοῦ καὶ πολλοὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ
ἀδικίας 7 ὅτι χείλη ἱερέως φυλάξεται γνῶσιν
καὶ νόμον ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ
διότι ἄγγελος κυρίου παντοκράτορός ἐστιν 8
ὑμεῖς δὲ ἐξεκλίνατε ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ πολλοὺς
ἠσθενήσατε ἐν νόμῳ διεφθείρατε τὴν διαθήκην
τοῦ Λευι λέγει κύριος παντοκράτωρ 9 κἀγὼ
δέδωκα ὑμᾶς ἐξουδενωμένους καὶ παρειμένους
εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἀνθ᾽ ὧν ὑμεῖς οὐκ ἐφυλάξασθε
τὰς ὁδούς μου ἀλλὰ ἐλαμβάνετε πρόσωπα ἐν
νόμῳ 10 οὐχὶ θεὸς εἷς ἔκτισεν ὑμᾶς οὐχὶ
πατὴρ εἷς πάντων ὑμῶν τί ὅτι ἐγκατελίπετε
ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τοῦ βεβηλῶσαι τὴν
διαθήκην τῶν πατέρων ὑμῶν 11 ἐγκατελείφθη
Ιουδας καὶ βδέλυγμα ἐγένετο ἐν τῷ Ισραηλ
καὶ ἐν Ιερουσαλημ διότι ἐβεβήλωσεν Ιουδας τὰ
ἅγια κυρίου ἐν οἷς ἠγάπησεν καὶ ἐπετήδευσεν
εἰς θεοὺς ἀλλοτρίους 12 ἐξολεθρεύσει κύριος
τὸν ἄνθρωπον τὸν ποιοῦντα ταῦτα ἕως καὶ
ταπεινωθῇ ἐκ σκηνωμάτων Ιακωβ καὶ ἐκ
προσαγόντων θυσίαν τῷ κυρίῳ παντοκράτορι
13 καὶ ταῦτα ἃ ἐμίσουν ἐποιεῖτε ἐκαλύπτετε
δάκρυσιν τὸ θυσιαστήριον κυρίου καὶ κλαυθμῷ
καὶ στεναγμῷ ἐκ κόπων ἔτι ἄξιον ἐπιβλέψαι εἰς
θυσίαν ἢ λαβεῖν δεκτὸν ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν 14
καὶ εἴπατε ἕνεκεν τίνος ὅτι κύριος διεμαρτύρατο
ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον γυναικὸς νεότητός
σου ἣν ἐγκατέλιπες καὶ αὐτὴ κοινωνός σου καὶ
γυνὴ διαθήκης σου 15 καὶ οὐκ ἄλλος ἐποίησεν καὶ
ὑπόλειμμα πνεύματος αὐτοῦ καὶ εἴπατε τί ἄλλο
ἀλλ᾽ ἢ σπέρμα ζητεῖ ὁ θεός καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ
πνεύματι ὑμῶν καὶ γυναῖκα νεότητός σου μὴ
ἐγκαταλίπῃς 16 ἀλλὰ ἐὰν μισήσας ἐξαποστείλῃς
λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ισραηλ καὶ καλύψει
ἀσέβεια ἐπὶ τὰ ἐνθυμήματά σου λέγει κύριος
παντοκράτωρ καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι
ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπητε 17 οἱ παροξύνοντες
τὸν θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν καὶ εἴπατε ἐν
τίνι παρωξύναμεν αὐτόν ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς πᾶς
ποιῶν πονηρόν καλὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐν
αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησεν καί ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς τῆς
δικαιοσύνης

3 ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου
καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσώπου μου καὶ
ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ κύριος ὃν
ὑμεῖς ζητεῖτε καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς
θέλετε ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ
2 καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ ἢ
τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ διότι
αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου καὶ ὡς
πόα πλυνόντων 3 καὶ καθιεῖται χωνεύων καὶ
καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον καὶ ὡς τὸ χρυσίον
καὶ καθαρίσει τοὺς υἱοὺς Λευι καὶ χεεῖ αὐτοὺς
ὡς τὸ χρυσίον καὶ ὡς τὸ ἀργύριον καὶ ἔσονται
τῷ κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν δικαιοσύνῃ 4

καὶ ἀρέσει τῷ κυρίῳ θυσία Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ
καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος καὶ καθὼς τὰ
ἔτη τὰ ἔμπροσθεν **5** καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς
ἐν κρίσει καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τὰς
φαρμακοὺς καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας καὶ ἐπὶ
τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει
καὶ ἐπὶ τοὺς ἀποστεροῦντας μισθὸν μισθωτοῦ
καὶ τοὺς καταδυναστεύοντας χήραν καὶ τοὺς
κονδυλίζοντας ὀρφανοὺς καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας
κρίσιν προσηλύτου καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους
με λέγει κύριος παντοκράτωρ **6** διότι ἐγὼ
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι καὶ
ὑμεῖς υἱοὶ Ιακωβ οὐκ ἀπέχεσθε **7** ἀπὸ τῶν
ἀδικιῶν τῶν πατέρων ὑμῶν ἐξεκλίνατε νόμιμά
μου καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε ἐπιστρέψατε πρός με
καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει κύριος
παντοκράτωρ καὶ εἴπατε ἐν τίνι ἐπιστρέψωμεν **8**
εἰ πτερνιεῖ ἄνθρωπος θεόν διότι ὑμεῖς πτερνίζετέ
με καὶ ἐρεῖτε ἐν τίνι ἐπτερνίκαμέν σε ὅτι τὰ
ἐπιδέκατα καὶ αἱ ἀπαρχαὶ μεθ’ ὑμῶν εἰσιν **9**
καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε καὶ ἐμὲ
ὑμεῖς πτερνίζετε τὸ ἔθνος συνετελέσθη **10**
καὶ εἰσηνέγκατε πάντα τὰ ἐκφόρια εἰς τοὺς
θησαυρούς καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἔσται ἡ
διαρπαγὴ αὐτοῦ ἐπισκέψασθε δὴ ἐν τούτῳ λέγει
κύριος παντοκράτωρ ἐὰν μὴ ἀνοίξω ὑμῖν τοὺς
καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐκχεῶ ὑμῖν τὴν
εὐλογίαν μου ἕως τοῦ ἱκανωθῆναι **11** καὶ
διαστελῶ ὑμῖν εἰς βρῶσιν καὶ οὐ μὴ διαφθείρω
ὑμῶν τὸν καρπὸν τῆς γῆς καὶ οὐ μὴ ἀσθενήσῃ
ὑμῶν ἡ ἄμπελος ἡ ἐν τῷ ἀγρῷ λέγει κύριος
παντοκράτωρ **12** καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα
τὰ ἔθνη διότι ἔσεσθε ὑμεῖς γῆ θελητή λέγει
κύριος παντοκράτωρ **13** ἐβαρύνατε ἐπ’ ἐμὲ τοὺς
λόγους ὑμῶν λέγει κύριος καὶ εἴπατε ἐν τίνι
κατελαλήσαμεν κατὰ σοῦ **14** εἴπατε μάταιος ὁ
δουλεύων θεῷ καὶ τί πλέον ὅτι ἐφυλάξαμεν
τὰ φυλάγματα αὐτοῦ καὶ διότι ἐπορεύθημεν
ἱκέται πρὸ προσώπου κυρίου παντοκράτορος
15 καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζομεν ἀλλοτρίους
καὶ ἀνοικοδομοῦνται πάντες ποιοῦντες ἄνομα
καὶ ἀντέστησαν θεῷ καὶ ἐσώθησαν **16** ταῦτα
κατελάλησαν οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἕκαστος
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ προσέσχεν κύριος
καὶ εἰσήκουσεν καὶ ἔγραψεν βιβλίον μνημοσύνου
ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φοβουμένοις τὸν κύριον καὶ
εὐλαβουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ **17** καὶ ἔσονταί
μοι λέγει κύριος παντοκράτωρ εἰς ἡμέραν ἣν
ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν καὶ αἱρετιῶ αὐτοὺς
ὃν τρόπον αἱρετίζει ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ
τὸν δουλεύοντα αὐτῷ **18** καὶ ἐπιστραφήσεσθε
καὶ ὄψεσθε ἀνὰ μέσον δικαίου καὶ ἀνὰ μέσον
ἀνόμου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ δουλεύοντος θεῷ καὶ
τοῦ μὴ δουλεύοντος

4 διότι ἰδοὺ ἡμέρα κυρίου ἔρχεται καιομένη ὡς
κλίβανος καὶ φλέξει αὐτούς καὶ ἔσονται πάντες
οἱ ἀλλογενεῖς καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ἄνομα
καλάμη καὶ ἀνάψει αὐτοὺς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη
λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ
ἐξ αὐτῶν ῥίζα οὐδὲ κλῆμα **2** καὶ ἀνατελεῖ
ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος
δικαιοσύνης καὶ ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ
καὶ ἐξελεύσεσθε καὶ σκιρτήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ
δεσμῶν ἀνειμένα **3** καὶ καταπατήσετε ἀνόμους
διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν
ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐγὼ ποιῶ λέγει κύριος

παντοκράτωρ 4 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμῖν
Ηλιαν τὸν Θεσβίτην πρὶν ἐλθεῖν ἡμέραν κυρίου
τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ 5 ὃς ἀποκαταστήσει
καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν καὶ καρδίαν ἀνθρώπου
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ μὴ ἔλθω καὶ πατάξω τὴν
γῆν ἄρδην 6 μνήσθητε νόμου Μωυσῆ τοῦ δούλου
μου καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρηβ πρὸς
πάντα τὸν Ισραηλ προστάγματα καὶ δικαιώματα

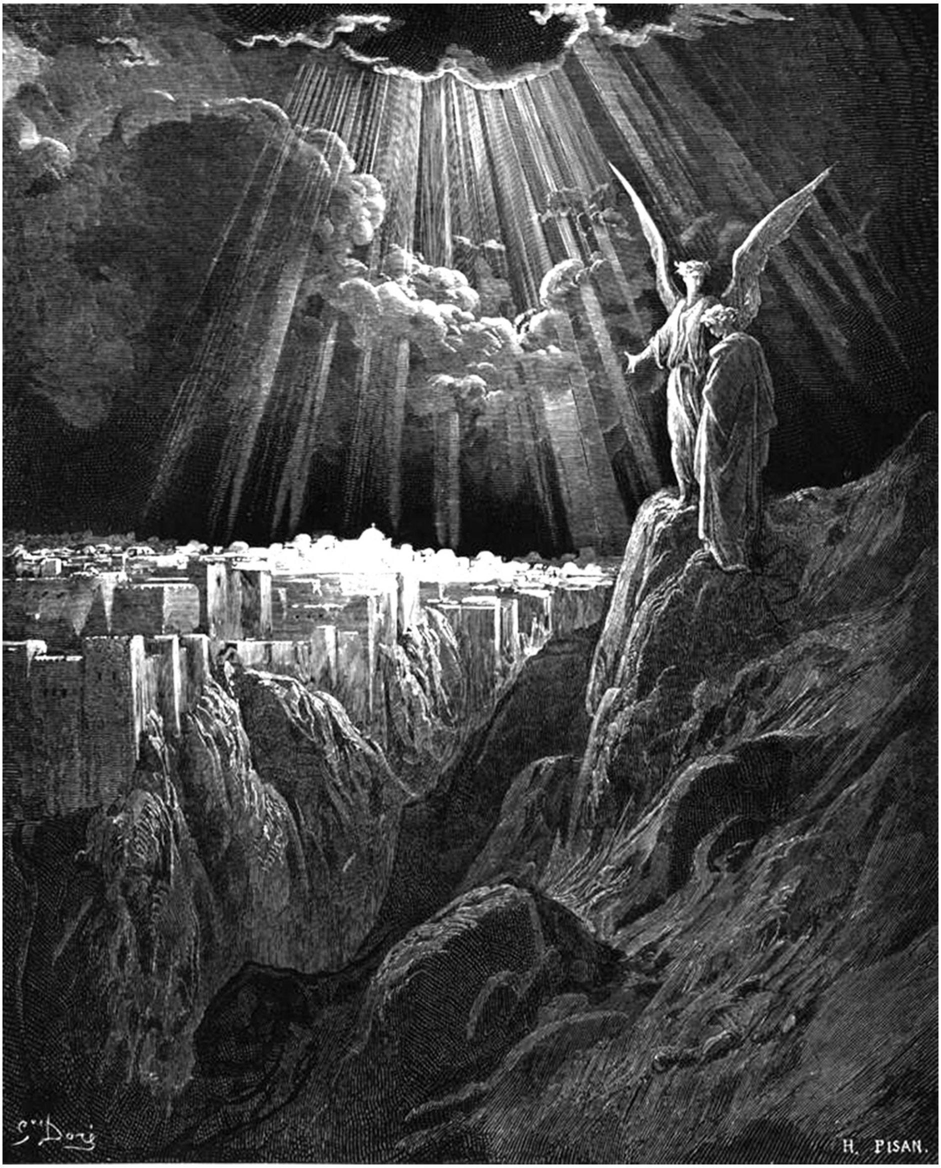

Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ θρόνου λεγούσης Ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ᾽ αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς μετ᾽ αὐτῶν ἔσται,

Αποκαλυψις Ιωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-LXX-Septuagint/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aïdios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16
Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιους 1:25
Προς Ρωμαιους 9:5
Προς Ρωμαιους 11:36
Προς Ρωμαιους 12:2
Προς Ρωμαιους 16:27
Προς Κορινθιους Α´ 1:20
Προς Κορινθιους Α´ 2:6
Προς Κορινθιους Α´ 2:7
Προς Κορινθιους Α´ 2:8
Προς Κορινθιους Α´ 3:18
Προς Κορινθιους Α´ 8:13
Προς Κορινθιους Α´ 10:11
Προς Κορινθιους Β´ 4:4
Προς Κορινθιους Β´ 9:9
Προς Κορινθιους Β´ 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιππησιους 4:20
Προς Κολοσσαεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α´ 1:17
Προς Τιμοθεον Α´ 6:17
Προς Τιμοθεον Β´ 4:10
Προς Τιμοθεον Β´ 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρου Α´ 1:23
Πετρου Α´ 1:25
Πετρου Α´ 4:11
Πετρου Α´ 5:11
Πετρου Β´ 3:18
Ιωαννου Α´ 2:17
Ιωαννου Β´ 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēsē

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43
Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6

Hadēs

Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
Ἀριθμοί 16:30
Ἀριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειῶν Α′ 2:6
Βασιλειῶν Β′ 22:6
Βασιλειῶν Γ′ 2:6
Βασιλειῶν Γ′ 2:9
Ἰώβ 7:9
Ἰώβ 11:8
Ἰώβ 14:13
Ἰώβ 17:13
Ἰώβ 17:16
Ἰώβ 21:13
Ἰώβ 24:19
Ἰώβ 26:6
Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48
Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίαι 1:12
Παροιμίαι 5:5
Παροιμίαι 7:27
Παροιμίαι 9:18*
Παροιμίαι 15:11
Παροιμίαι 15:24
Παροιμίαι 23:14
Παροιμίαι 27:20
Παροιμίαι 30:16
Ἐκκλησιαστής 9:10
Ἆσμα Ἀσμάτων 8:6
Ἠσαΐας 5:14
Ἠσαΐας 7:11
Ἠσαΐας 14:9
Ἠσαΐας 14:11
Ἠσαΐας 14:15
Ἠσαΐας 28:15
Ἠσαΐας 28:18
Ἠσαΐας 38:10
Ἠσαΐας 38:18
Ἠσαΐας 57:9
Ἰεζεκιήλ 31:15
Ἰεζεκιήλ 31:16
Ἰεζεκιήλ 31:17
Ἰεζεκιήλ 32:21
Ἰεζεκιήλ 32:27
Ὡσηέ′ 13:14
Ἀμώς′ 9:2
Ἰωνᾶς' 2:2
Ἀμβακούμ 2:5

Tartaroō

Πετρου Β΄ 2:4

Questioned

None yet noted

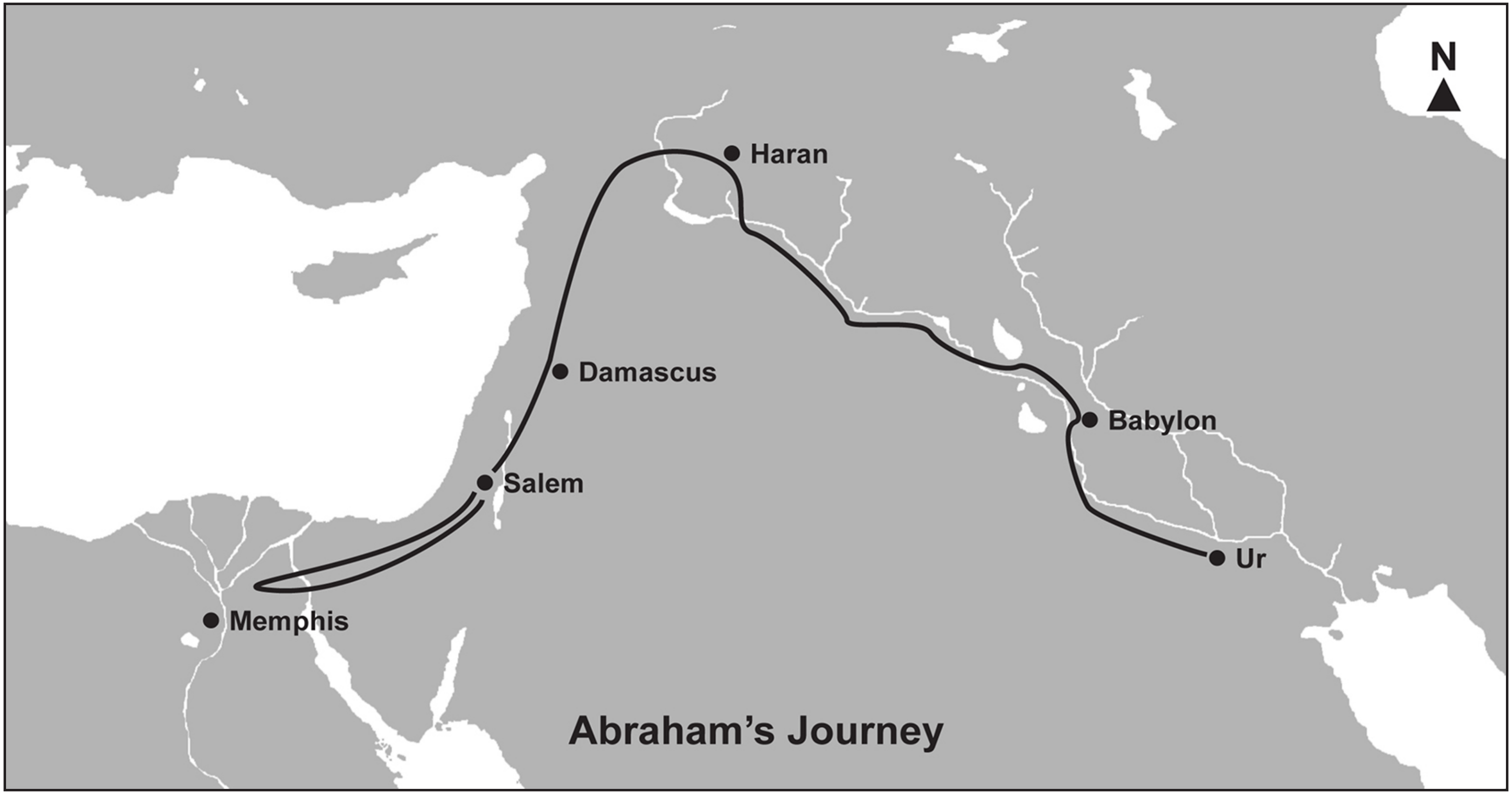

Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τόπον ὃν ἤμελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. - Προς Εβραιους 11:8

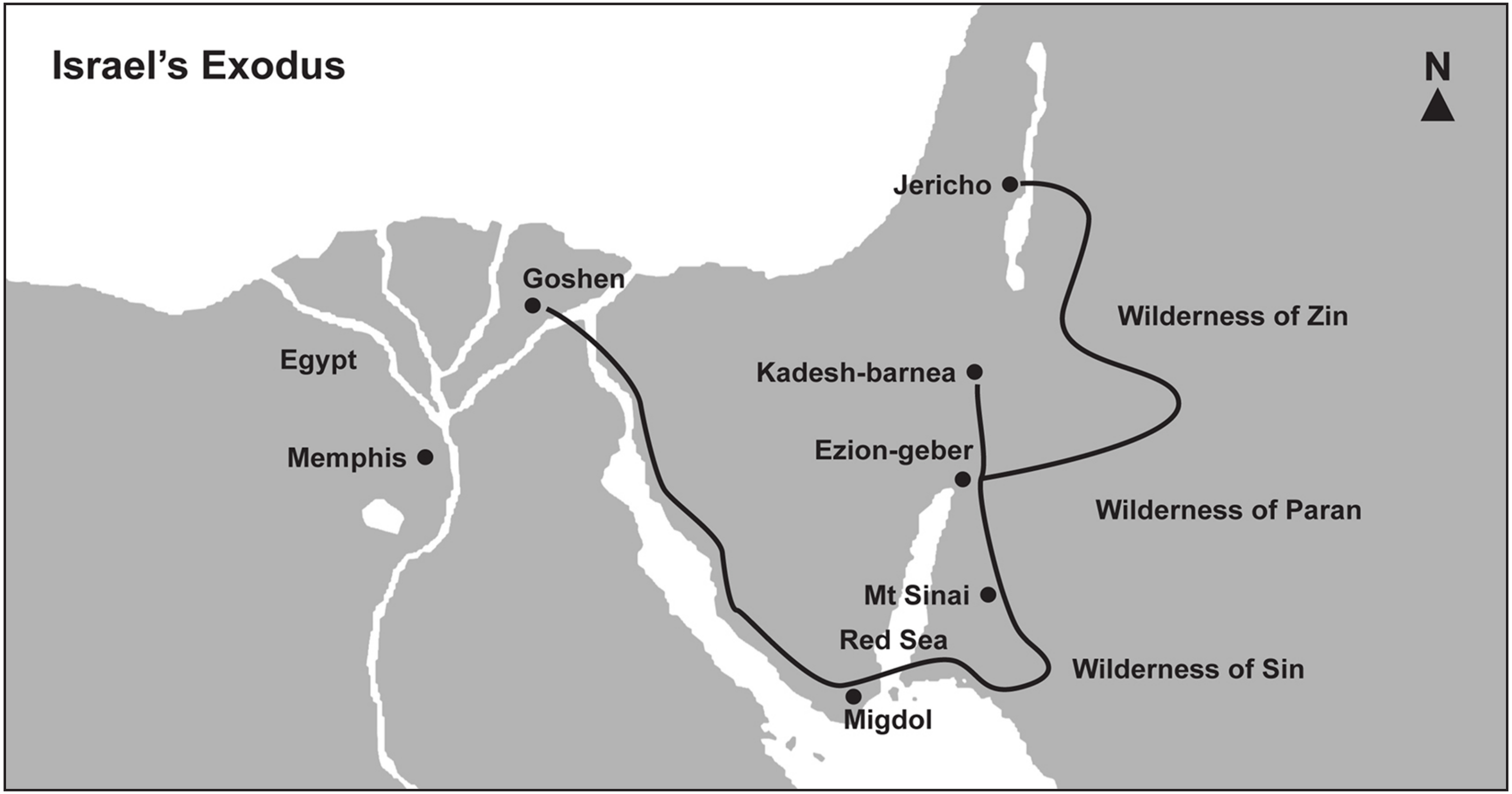

ὡς δὲ ἐξαπέστειλεν Φαραω τὸν λαόν οὐχ ὡδήγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς Φυλιστιιμ ὅτι ἐγγὺς ἦν εἶπεν γὰρ
ὁ θεός μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον - *Ἔξοδος* 13:17

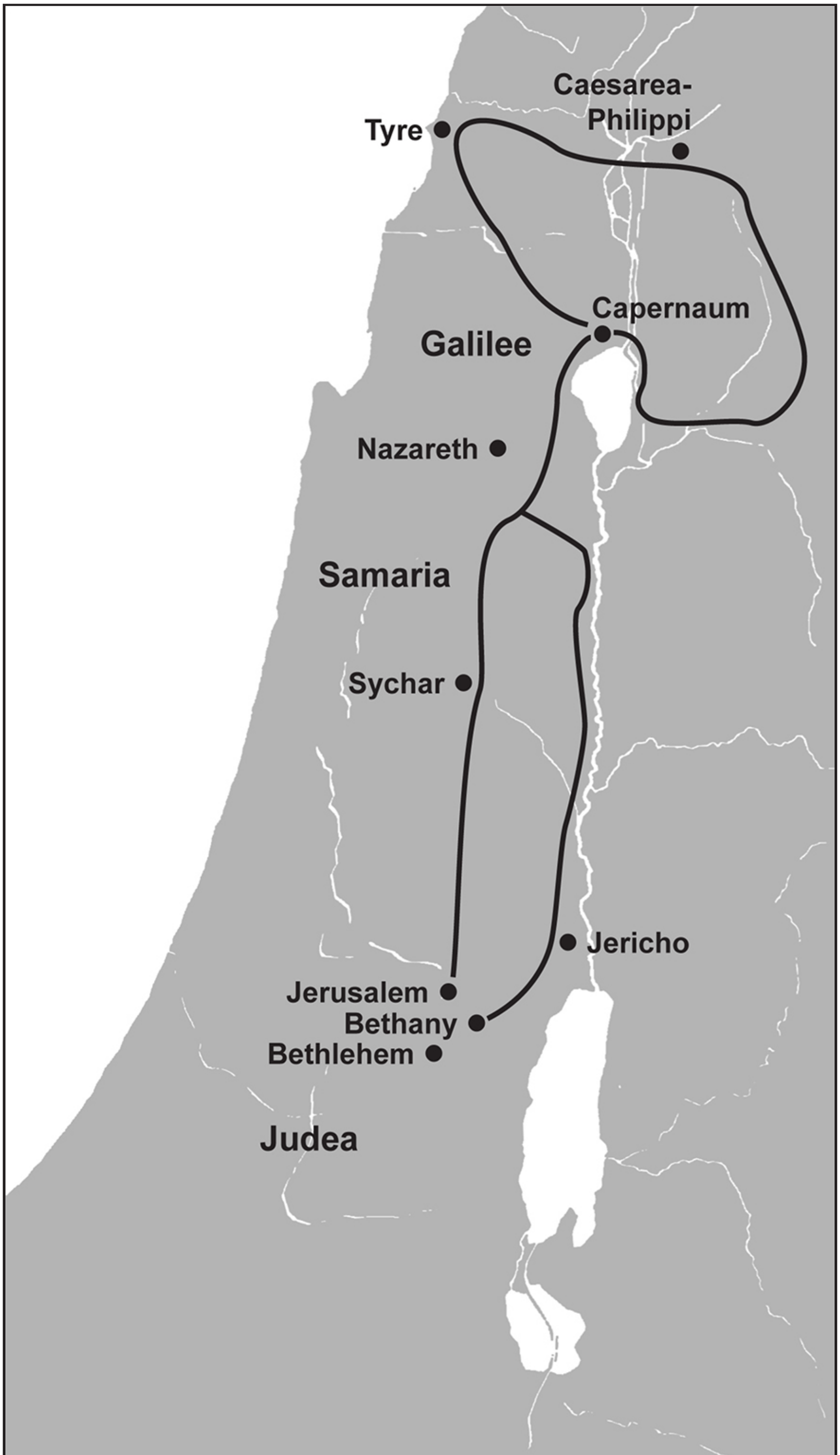

Καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. - Κατα Μαρκον 10:45

Παῦλος δοῦλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, κλητὸς ἀπόστολος ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, - Προς Ρωμαιους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

<table>
<tr><td colspan="3">What are we?</td><td colspan="2">Genesis 1:26 - 2:3</td><td colspan="5">Mankind is created in God’s image, male and female He created us</td></tr>
<tr><td colspan="3">How are we sinful?</td><td colspan="2">Romans 5:12-19</td><td colspan="5">Sin entered the world through Adam and then death through sin</td></tr>
<tr><td colspan="3" rowspan="3">Where are we?</td><td colspan="7">When are we?</td></tr>
<tr><td colspan="2">Innocence</td><td colspan="4">Fallen</td><td>Glory</td></tr>
<tr><td>Eternity
Past</td><td>Creation
4004 B.C.</td><td>Fall to sin
No Law</td><td>Moses’ Law
1500 B.C.</td><td>Christ
33 A.D.</td><td>Church Age
Kingdom Age</td><td>New Heavens
and Earth</td></tr>
<tr><td rowspan="12">Who are we?</td><td rowspan="3">God</td><td>Father</td><td rowspan="3">John 10:30

God’s
perfect
fellowship</td><td rowspan="7">Genesis 1:31

God’s
perfect
fellowship
with
Adam
in The
Garden
of Eden</td><td colspan="4">1 Timothy 6:16
Living in unapproachable light</td><td rowspan="7">Acts 3:21
Philippians 2:11
Revelation 20:3

God’s
perfectly
restored
fellowship
with all
Mankind
praising
Christ
as Lord
in the
Holy
City</td></tr>
<tr><td>Son</td><td colspan="2">John 8:58
Pre-incarnate</td><td>John 1:14
Incarnate</td><td>Luke 23:43
Paradise</td></tr>
<tr><td>Holy Spirit</td><td colspan="2">Psalm 139:7
Everywhere</td><td colspan="2">John 14:17
Living in believers</td></tr>
<tr><td rowspan="3">Mankind</td><td>Living</td><td rowspan="9">Genesis 1:1

No Creation
No people</td><td colspan="4">Ephesians 2:1-5
Serving the Savior or Satan on Earth</td></tr>
<tr><td>Deceased
believing</td><td colspan="4">Luke 16:22
Blessed in Paradise</td></tr>
<tr><td>Deceased
unbelieving</td><td colspan="4">Luke 16:23, Revelation 20:5,13
Punished in Hades until the final judgment</td></tr>
<tr><td rowspan="6">Angels</td><td>Holy</td><td colspan="4">Hebrews 1:14
Serving mankind at God’s command</td></tr>
<tr><td>Imprisoned</td><td rowspan="5">Genesis 1:31

No Fall
No unholy Angels</td><td colspan="4">2 Peter 2:4, Jude 6
Imprisoned in Tartarus</td><td rowspan="5">Matthew 25:41
Revelation 20:10

Lake of Fire
prepared
for the
Devil
and his
Angels</td></tr>
<tr><td>Fugitive</td><td colspan="3" rowspan="4">1 Peter 5:8, Revelation 12:10

Rebelling against Christ
Accusing mankind</td><td>Revelation 20:13
Thalaasa</td></tr>
<tr><td>First
Beast</td><td rowspan="2">Revelation 19:20
Lake of Fire</td></tr>
<tr><td>False
Prophet</td></tr>
<tr><td>Satan</td><td>Revelation 20:2
Abyss</td></tr>
<tr><td colspan="3">Why are we?</td><td colspan="2">Romans 11:25-36, Ephesian 2:7</td><td colspan="5">For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all</td></tr>
</table>

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you," John 15:16*. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, - Κατα Ματθαιον 28:19